RPR

BIBLIOTECA CENTRALA
A
UNIVERSITAŢII
DIN
BUCUREŞTI

No. 7190 1

Inv. 10735 No.

S. D. R.

ISTORIA ROMÂNILORŬ

SERIA 1786-1800

TOMULŬ II ALŬ SERIEĬ.

Inv. 7198.
Inv. A. 34.318

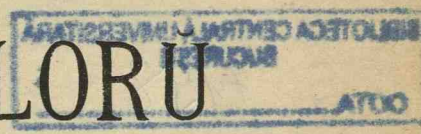

ISTORIA ROMÂNILORŬ

CURSŬ FĂCUTŬ LA FACULTATEA DE LITERE DIN BUCURESCI

DUPE DOCUMENTE INEDITE

DE

D. PROFESORU V. A. URECHIĂ

MEMBRU ACADEMIEĬ ROMÂNE, MEMBRU CORESPONDINTE ALŬ ACADEMIEĬ SPALIOLE, ALŬ INSTITUTULUĬ ETNOGRAFICŬ DIN PARIS, ȘI ALŬ ALTORŬ DIVERSE SOCIETĂȚĬ ȘI CONGRESE LITERARE ȘI ISTORICE, MEMBRU FUNDATORŬ ALŬ ATENEULUĬ ROMÂNŬ ETC.

PUBLICATŬ

SUB DIRECȚIUNEA PROFESORELUI,

DE

COMITETULU DE STUDENȚI AI FACULTĂȚEI DE LITERE DIN BUCURESCI.

SERIA 1786-1800

TOMUL II AL SERIEĬ

CU NUMERÓSE ILUSTRAȚIUNĬ, PLANURĬ DE RESBOIŬ ETC.

10735.

BUCURESCI
TIPOGRAFIA „GUTENBERG“ JOSEPH GÖBL
22, STRADA DÓMNEI, 23
1892.

BIBLIOTECA CENTRALĂ
UNIVERSITARĂ
BUCUREȘTI

1961
BIBLIOTECA CENTRALĂ UNIVERSITARĂ BUCUREȘTI
COTA 7198
CENTRALĂ 1953
RC 162/

B.C.U.Bucuresti
C10735

ISTORIA ROMÂNILORŬ

1786—1800

I.

Moldova după pacea dela 1792. Alexandru Moruzi Domn.

Moldova remase în urma resboiuluĭ în multŭ maĭ próstă stare de câtŭ ţéra muntenéscă, pe care N. Mavrogheni isbutisă a o ocroti maĭ multŭ timpŭ contra invaḑiuneĭ. Aurulŭ şi Argintulŭ vĕrsatŭ de Potemkin în Iaşĭ, nu compensâ tiraniile şi jafurile ofiţerilorŭ şi oştireĭ rusescĭ din judeţe.

Cu tóte aceste, în urma închiereĭ păceĭ dela Iaşĭ, 1792, Moldova, şi anume prin Alexandru Moruz, dobândi, ca şi Muntenia prin Suţu, un firmanŭ dela Pórtă de recunóscere a multorŭ vechĭ drepturĭ. Să analisămŭ acestŭ firmanŭ:

Maĭ ântâiŭ sultanulŭ amintesce, că după pacea dela Şistovŭ (1791) Porta a iertatŭ dările pe 2 anĭ a celorŭ 5 judeţe evacuate de Austriacĭ, şi adaogă, că totŭ asemenea pe 2 anĭ va fi iertatŭ birulŭ, richeambghele şi bairamlîcurĭ şi alte *teclifaturĭ* şi ale celeĭ-l-alte părţĭ din Moldova ocupată de Rusĭ.

Apoĭ firmanulŭ arétă, că boiariĭ moldovenĭ «câtŭ şi alţĭ mulţĭ locuitorĭ şi raele» aŭ făcutŭ rugăminte şi cerere, prin *o jalobă grecéscă şi tălmăcită*, spre a se înnoi înalta poruncă în coprindere de

privileghiurĭ și bune orânduele a loculuĭ, cu care maĭ înainte s'aŭ miluitŭ, ca uniĭ ce și din invechime aŭ arĕtatŭ deosebită supunere și plecare către Inaltulŭ Devlet, «dar și din pricina năvălireĭ vrăjmașescĭ în curgere de aprópe de 4 anĭ aŭ cercatŭ sórtă împotrivă și aŭ venitŭ în nenorocire, nevoiți fiindŭ a lăsa casele lorŭ și a se împrăștie în cóce și în colo.»

Va se dică, Divanulŭ Moldoveĭ, sub înrîurirea muscalilorŭ, reînnoi la 1792 acele arzmagzarurĭ, ce vĕdurămŭ că le trimisă Moldova și Muntenia la Constantinopole, după pacea dela Kuciuk-Kainargic.

De astă dată, Sultanulŭ, prin firmanulŭ ce analisămŭ, dice, că «cercetându-se condicile de hatihumaiumurĭ ce se află în Divanŭ (la Pórtă), s'aŭ aflatŭ dispositiunĭ relative la principate, socotindu-se aceste douĕ eparhiĭ ca o magazá a Inalteĭ mele împĕrăției.»

Sultanulŭ decĭ iértă tóte datoriile vechĭ ale țerilorŭ române; pricinele de judecată între raele și turcĭ să se caute de Domnitorŭ, iarŭ între turcĭ și creștinĭ (?) să le judece Divankiatipulŭ Voevodului și alți musulmanĭ, cu apelŭ la cadiul Brăileĭ.

Mărturia creștinuluĭ contra unuĭ otomanŭ va fi primită numaĭ «de epitropia vre-unuĭ mortŭ, séŭ pentru stremoșescĭ averĭ.»

Otomanulŭ care a căḑutŭ în vină în Principate se va trămite să fie pedepsitŭ la zabetulŭ sĕŭ, la marginea turcéscă.

Turcĭ să nu maĭ potă calĕtori în Moldova, decâtŭ ca negutitorĭ, cu învoire în scrisŭ dela zabeții lorŭ și care învoirĭ le vorŭ arĕta la Voevodulŭ loculuĭ, séŭ la vechilulŭ sĕŭ.

Se opresce turcilorŭ a supera raelele, prin ținuturĭ, séŭ cu cererĭ de menziluri, séŭ cu săcerare, séŭ făcêndu-se stăpânĭ a vreuneĭ case, séŭ menzilŭ.

Viziriĭ nu vorŭ puté rêndui în Principate Mumbașirĭ, zabeți, judecătorĭ, pentru mincinóse pricinĭ de judecăți.

Proprietățile monastirescĭ și private se vorŭ întórce la ceĭ drepți stăpânĭ.

Negutitoriĭ otomanĭ nu sunt învoiți a ține moșiĭ în Principate, orĭ în arendă cu anulŭ.

Viziriĭ și mirmiraniĭ, calĕtorindŭ prin țéră, să plătéscă cu bună

tocmélă cele pentru măncare și menzilurile de caĭ, niciĭ să céră maĭ mulțĭ caĭ decâtŭ ceĭ însemnațĭ prin *podorojna* lorŭ și să nu se abată din drumulŭ lorŭ.

Strîngĕtorĭ de haraciurĭ turcĭ să nu ămble prin Moldova, sub cuvîntŭ că caută raié străină.

Locuitoriĭ țĕreĭ nu vorŭ fi supĕrațĭ pentru straile ce portŭ.

«Boeriĭ, carĭ cu puținŭ maĭ nainte aŭ venitŭ cu jalobă, aŭ făcutŭ arĕtare, că s'arŭ fi aflândŭ și alte porunci și sfinte haturĭ în coprindere: că décă vre-unulŭ din Moldoveni va lua lege otomană, să nu pótă a maĭ cere clironomia dela creștiniĭ seĭ părinții și cu tóte că cercetându-se condicile și catastihurile, nu s'aŭ găsitŭ să se fie datŭ acestŭ felŭ de porunci, séŭ sfîntŭ hatŭ, însă fiind-că acésta se atîrnă de pravile, s'aŭ căutatŭ hotărîrea pravilelorŭ și s'aŭ legiuitŭ, că décă vre-unŭ creștinŭ se va sfinți cu sfîntulŭ *islamismos*, după mórtea luĭ nu clironomisesce creștinulŭ sĕu tată, și bărbatulŭ uneĭ creștine, făcêndu-se musulmanŭ, nu clironomisesce pre soția sa murindŭ în religiune, și feciorulŭ uneĭ creștine, décă se va face musulmanŭ, nu cliromosesce pe tatălŭ sĕŭ creștinŭ, și unŭ musulman, avêndŭ robŭ pre unŭ creștinŭ și făcêndulŭ slobodŭ, décă va muri fără să vie la islamismosŭ, nu'lŭ clironomisesce».

Se maĭ dispune: Să pótă cumpĕra oĭ neguțitoriĭ și gelebiĭ pentru Constantinopole și tainaturile mirieĭ, cu prețurĭ otârite.

Mukaghesinulŭ, adecă luarea de zaharea pentru Coonstantinopole, nu se va maĭ strînge directŭ din țéră, prin agenții Porțeĭ, ci productele se vorŭ duce la scheli (porturĭ) cu prețurĭ otărîte și vorŭ fi încărcate pe vasele Capanuluĭ, spre a fi duse la Constantinopole.

Se acordă amnistie boerilorŭ și raelilorŭ greșite în timpulŭ rĕsboiuluĭ.

Alegerea în trepte fiindŭ atîrnată de mânile Domnuluĭ, aceĭ de acumŭ înainte Domnĭ vorŭ alege după trebuință la aceste, pe aceĭ credincioșĭ și vrednicĭ, atâtŭ *din grecĭ, câtŭ și din pămêntenĭ.*»

In comptulŭ banilorŭ biruluĭ către Portă se vorŭ tăia cherestele din pădurile munților țĕreĭ și se vorŭ căra la cetățile dela Rumile.

Domnitorulŭ Moldoveĭ va lua vamă de la tóte câte vinŭ la Galați, neîmpotrivitŭ de Nazirulŭ Kilieĭ, care prin ómeniĭ sĕĭ își trage

dritulŭ asupra vămeĭ Galaţilorŭ. Se vorŭ goni din Galaţĭ vameşiĭ turcĭ dela Isaccea şi Kilia.

Silitra ce se va aduna pe fie-ce anŭ pentru trebuinţa tarabhanaleĭ nu se va da în vînḑare la altulŭ cine va, ca să se pricinuéscă stricăciune şi pagubă raelelorŭ, scăḑêndu-se preţulŭ eĭ şi chiria transportuluĭ la Constantinopole prin corăbiĭ din darea către Pórtă.

Haraciulŭ Valachieĭ nu va fi maĭ mare de 619 pungĭ, iar alŭ Moldoveĭ 135 pungĭ şi $444^1/_2$ leĭ plătibilĭ la sfârşitulŭ fie-căruĭ anŭ, fără a maĭ da şi la havalele. Iarŭ pentru bairamlîcurĭ Valachia va da, în banĭ şi lucrurĭ, 90.000 leĭ, şi pentru *rechiabie* 40.000 leĭ. Moldova pentru bairamlîcurĭ, în banĭ şi lucrurĭ, va da 90.000 leĭ, iar pentru *rechiabie* 25.000 leĭ.

Domniĭ să nu plătéscă nicĭ o altă sumă pentru *ipca* şi de nu se vorŭ proba vinovaţĭ să nu se schimbe, şi dela Domniĭ ce se facŭ acumŭ din noŭ, să nu se ia nimicŭ maĭ multŭ decâtŭ cele obicĭnuite.

Domniĭ să nu ié dela supuşĭ alte dărĭ decâtŭ havaeturile lorŭ, precumŭ sarea, vama şi alte asemenea.

Paşiĭ, cadiiĭ şi alţĭ zabeţĭ de pe marginea principatelorŭ, să nu reclame dela ele havaele, nicĭ să trimiţă mumbaşir la ele ca să strîngă daruri şi banĭ.

La schimbarea de funcţionarĭ superiorĭ în Divanulŭ turcescŭ, Domniĭ să nu le dea havaeturĭ.

Zaherelele să se trimiţă, fără strîmtorarea locuitorilorŭ principatelorŭ. Acestea să se plătéscă în banĭ gata de către mirie, orĭ de către neguţătorĭ, după preţulŭ loculuĭ.

Cumpĕrarea de oĭ pentru Constantinopole se va face de neguţitorĭ şi gelebĭ cu preţulŭ curgĕtorŭ.

Cherestea se va putea cere dela Domnĭ, iar plata pentru tăiatŭ şi căratŭ până la hotarele ţĕreĭ se va face în numĕrătóre de către mumbaşiriĭ otărîţĭ anume.

Ţĕrile vorŭ da, la cerere, salahorĭ şi care cu plata preţuluĭ obicĭnuitŭ şi fără prelungirea acesteĭ plăţĭ.

Boeriĭ, carĭ vorŭ arĕta supunere către Domnulŭ lorŭ şi credinţă Porţeĭ, vorŭ fi repuşĭ în stăpânirea moşiilorŭ lorŭ.

Boeriĭ să fie împedecaţĭ de Domnitorŭ de a supĕra raelele peste

putinţă, cu cereri nedrepte. Domnitorulŭ să-i pedepséscă şi să-i înţelepţéscă după cuviinţă (1).

Acestŭ firmanŭ datŭ în mijloculŭ luneĭ Ramazan, anulŭ mahometanŭ 1206, coprinde, după cumŭ s'a pututŭ vedea, unŭ felŭ de promulgare în Principate a însuşĭ tratatuluĭ de pace din Iaşĭ, dintre Rusia şi Turcia. Acestŭ firmanŭ maĭ coprinde încă şi câteva dispoziţiunĭ relative la materiĭ nemenţionate în tratatulŭ de pace (2).

Despre acestŭ tratatŭ de pace scria F. de Ciriacy (3) majorŭ în serviciulŭ Prusieĭ la 1828, că, pacea de Iaşĭ asigură complectŭ Rusieĭ tóte posesiunile de ţĕrĭ dobândite prin pacea dela 1774 şi că: «Indépendement de ces cessions, la Porte dut encore abandonner le pays entre le Dniester et le Dnieper; ce ne fut que par la médiation de l'Angleterre, de la France, de la Prusse et de la Suède, que la Porte ottomane évita de plus grandes pertes, peut-être même de n'être pas dèslors entièrement chassée de l'Europe».

Iată cumŭ analizéză primele articole din tratatulŭ dela Iaşĭ, din 1792, Ianuare 9 st. n., coprinsŭ în 13 articole, scriitorulŭ Koch (în ediţiunea luĭ *F. Schoell* (4):

Art. 1. Restabilesce pacea şi amiciţia între ambele guverne şi acordă amnistiă supuşilor reciprocaminte.

Art 2. Rennoïesce tratatele precedente, începêndŭ cu pacea de la 1774.

Art. 3. Nistrul este otărîtŭ otarulŭ dintre ambele imperiĭ «Oceacovulŭ remâne Rusieĭ, Basarabia, Benderul, Akerman, Kilia, Ismailul şi Moldova se restituesc Porţeĭ, care se angajéza să menţină tóte câte prin tractatele din urmă s'aŭ stipulatŭ în favórea celor din urmă

(1) Veḑĭ în anexă întregŭ firmanulŭ, după Uricarŭ, Tom III pag 131 până la 144.

(2) Dămŭ în anexă tratatulŭ întregŭ alŭ păceĭ din Iaşĭ. Veḑĭ Willkinson în Tableau dela Moldavie et de la Walachie, pag. 230.

(3) Veḑĭ Théatres de Guerre de l'Autriche et de la Russie dans la Turquie d'Europe. Paris 8, 1828. „Pe lângă aceste cesiunĭ. Pórta trebue încă să abandone ţéra dintre Nistru şi Nipru ; numaĭ prin mediaţiunea Angliei, Franceĭ, Prusieĭ şi Suedieĭ, Pórta otomană fu cruţată de perderĭ maĭ marĭ, póte chiar de a fi isgonită însă de atuncĭ din Europa".

(4) In „Histoire abrégée des traités de paix entre les puissances de l'Europe depuis la paix de Westphalie. 4 vol. 10. Veḑĭ şi Geschichte der Europäischen Staaten herausgegeben von A. H. L. Heeren und F. A. Ukert. Geschichte des osmanischen Reiches in Europa de Zinkeisen. 1859. T. IV. Veḑĭ *Martens*. Recueil T. V, p. 67.

provinciĭ, a nu exige dela acéstă ţéră nicĭ o sumă de contribuţiune rĕmasă neplătită din timpulŭ resboiuluĭ şi a-ĭ acorda chiar o scutire de bir de 2 anĭ. (Art. 4).

Art. 5. Se referă la Paşa dela Achiska.

Pórta se obligă a-lŭ împedica de a maĭ tulbura vecinĕtatea, de a maltrata supuşiĭ Ruşĭ. Acesta fusese unulŭ din primiĭ instigatorĭ aĭ resbeluluĭ. Pórta îl tăiă îndată după semnarea păceĭ dela Iaşĭ.

Prin art. 6. Pórta se légă a ţine în respectŭ popórele după ţĕrmulŭ stîngŭ alŭ Cubanuluĭ, ca să nu maĭ facă incursiunĭ în pămêntulŭ Rusieĭ. In casŭ de neascultare, Pórta să'ĭ pedepséscă şi să se restitue prăzile.

Art. 7. Dă garanţiĭ supuşilorŭ Ruşĭ contra piraţilor Barbarescĭ.

Articolele cele-l-alte stipuléză liberarea prizonierilor, încetarea ostilităţilor, numirea reciprocă de ambasadorĭ, epoca evacuareĭ ţĕrilor şi schimbulŭ ratificaţiunilor. Maĭ era unŭ articolŭ prin care Pórta se obliga a plăti Rusieĭ, ca indemnitate de resbelŭ, suma de 12 milióne leĭ. La aceştĭ banĭ şi decĭ la articolŭ renunţă în urmă Bezborodko negoţiatorulŭ rusŭ alŭ tratatuluĭ.

II.

Mihaĭ Şuţu Domnŭ ambelorŭ Principate.

Amŭ vĕdutŭ (1), că în Augustŭ 1791 Mihaĭ Suţu luă în stăpânire tronulŭ ţĕreĭ Muntenescĭ. Unŭ faptŭ ignoratŭ până astădĭ de istoricĭ este acela, că M. Şuţu, încă dela întrarea sa în Muntenia, fusese numitŭ Domnŭ şi peste judeţele din Moldova ce aveaŭ să fie evacuate de Austriacĭ.

Acestŭ faptŭ îlŭ documentămŭ prin maĭ multe acte importante.

Aşĭa este immediata orînduire, în 25 Aug. 1791, a unuĭ caimacam din partea luĭ M. Suţu, preste cele 5 judeţe Moldovene. Cai-

(1) Veţĭ Tom. I din seria 1786—1800.

macamulŭ acesta fu Biv. vel Clucerulŭ Iordache Suţu, nepotulŭ Domnuluĭ. (1)

Domnitorulŭ prin petaculŭ de numire a caimacamuluĭ, ḑice, că l'a orînduitŭ Pórtă, cu deosebită împĕrătéscă şi vrednica de închinăţiune poruncă, să primésca «obladuirea şi ocârmuirea acestorŭ ḑise 5 ţinuturĭ şi să purtămŭ de grijă pentru tótă odihna şi resuflarea locuitorilorŭ, orînduindŭ ispravnicĭ aĭ noştri la ţinuturĭ şi caimacamŭ asupra lorŭ.»

---

(1) Eată însuşĭ pitaculŭ Domnescŭ de rânduire:

Cartea Căimăcamuluĭ ce s'aŭ orînduitŭ la 5 ţinuturĭ ale Moldoveĭ.

«Cinstitŭ şi credinciosŭ boerulŭ Domnieĭ mele, D-ta biv vel clucerŭ Iordache Suţu, sănĕtate îţĭ poftimŭ dela milostivulŭ D-ḑeŭ.

«De vreme ce pré puternica şi hrănitórea nóstră Impĕrăţie (a căreĭa putere să fie nebiruită şi veşnică) după pacea, ce cu mila luĭ D-ḑeŭ s'aŭ împlinitŭ între puternicia sa şi între chesăricésca curte, luândŭ iarăşĭ cea d'întâiŭ ohabnică şi legĭuită stăpânire şi a acestorŭ de dincóce de Siretŭ 5 ţinuturĭ a ţĕriĭ Moldoveĭ, întru care întrase oştirĭ nemţeşcĭ, şi fiind-că voĭeşce, după obicĭnuita milostivire şi maĭ nainte chibzuită purtarea sa de grije, ca să se pue şi aceste cincĭ ţinuturĭ, după-ce se vorŭ da înapoĭ şi se vorŭ deşerta de către nemţĭ la stăpânirea puteriĭ sale în bună orînduĭală şi în bună întocmire, aŭ orînduitŭ pe noĭ cu deosebită împĕrătéscă şi vrednică de închinăcĭune poruncă, pentru ca să primimŭ oblăduirea şi ocârmuirea acestorŭ ḑise 5 ţinuturĭ şi să purtămŭ grija pentru tótă odihna şi rĕsuflarea locuitorilorŭ, orînduindŭ ispravnicĭ aĭ noştri la ţinuturĭ şi caimacamŭ asupra lorŭ; ĭată dar noĭ avêndu-te pe d-ta, ĭubite alŭ nostru nepotŭ şi parte de aprópe, şi fiind-că te-amŭ cunoscutŭ din începutŭ vrednicŭ, cercatŭ la multe slujbe şi credincĭosŭ alŭ nostru boerŭ, te orînduimŭ caĭmacam alŭ nostru, cu putere deplină, la ḑisele ţinuturĭ şi dămŭ d-tale cea pentru oblăduirea şi stăpânirea acestorŭ 5 ţinuturĭ către noĭ împĕrătéscă vrednică de închinăcĭune poruncă, pe care o veĭ pune în lucrare şi o veĭ sĕvîrşi după totŭ cuvêntulŭ şi mijloculŭ, fără nicĭ o scădere, séŭ smintélă; şi îţĭ dămŭ tótă voĭa şi puterea să privigheşĭ asupra ispravnicilorŭ acestorŭ ţinuturĭ, pe carĭ cu Domnescĭ ale nóstre cărţĭ i-amŭ orînduitŭ, şi asupra tuturorŭ celor-l-alţĭ polcovnicĭ, căpitanĭ şi zapcĭĭ a ḑiselorŭ ţinuturĭ şi cu tótă plină voire să ĭeĭ aminte, ca să se păzéscă neschimbate şi necălcate Domnescile nóstre poruncĭ şi după povăţuirile şi învĕţăturile, care prin graiŭ amŭ datŭ d-tale, să porţĭ grija, să aĭbĭ luare aminte şi să te silescĭ, ca să aĭbă toţĭ de obşte locuitorĭĭ şi şeḑetorĭĭ acestorŭ 5 judeţe cea desevîrşită odihnă, resuflare şi apĕrarea lorŭ; şi maĭ întâiŭ de tóte să privegheşĭ cu tótă luarea a-minte şi osîrdia, ca să lipséscă şi de totŭ să se stîngă nedreptăţile, asupririle şi jafurile, după pré înaltă hotărîre şi puternica voinţă a pré puterniculuĭ şi pré dreptuluĭ împĕratulŭ nostru, şi să nu îndrăsnéscă vreunulŭ din ispravnicĭ, séŭ polcovnicĭ, séŭ cĭocoĭ, séŭ căpitanĭ, séŭ altŭ-cineva să supere, séŭ se atingă pĕrulŭ, séŭ celŭ maĭ micŭ lucru alŭ vre-unuĭ locuitorŭ; şi de se va întêmpla să se jăluĭască locuitorĭĭ către d-ta, că ĭ-aŭ supĕratŭ cineva

Domnitorulŭ cere caĭmacamuluĭ să se stîngă nedreptăţile, asupririle şi jăfuirile în cele 5 judeţe. Caĭmacamulŭ să distitue pre ispravniciĭ, carĭ facŭ nelegiuirĭ, nedreptăţĭ, să-ĭ înlocuéscă cu vechiliĭ şi să céră Domnitoruluĭ numirea lorŭ definitivă, «cu ale nóstre cărţĭ». (1)

şi că ispravniciĭ judeţelorŭ aŭ trecutŭ cu vederea dreptatea săracilorŭ şi n'aŭ pedepsitŭ pe asupritorŭ, îndată, d-ta, făcêndŭ de-amăruntulŭ cercetarea pricineĭ, să dojenescĭ pe ispravnicĭ şi să facĭ dreptate săracilorŭ; ĭarŭ cândŭ după cea d'întâiŭ şi alŭ doĭlea povăţuire, veĭ vedea că ispravniciĭ nu se îndreptézăşi calcă poruncile nóstre şi trecŭ cu vederea dreptatea săracilorŭ, ca unŭ caĭmacamŭ cu putere deplină să scoţi pe ispravniciĭ aceĭa şi să-ĭ trimiţi la noĭ, ca să ĭa cuviincĭósa pedépsă, şi d-ta, îndată după schimbarea acelora alegêndŭ pe alţiĭ să-ĭ orînduescĭ vechiliĭ la isprăvnicia aceluĭ judeţŭ, scriindŭ către noĭ ca să-ĭ orînduimŭ cu Domnescĭ ale nóstre cărţĭ şi în scurtŭ tótă oblăduirea şi tótă ocârmuirea acestorŭ 5 judeţe amŭ încredinţatŭ la vrednicia d-tale şi după poruncile ce prin cuvîntŭ ţĭ-amŭ datŭ să grijescĭ pentru cea desevîrşită bună stare şi odihna locuitorilorŭ, care avemŭ şi vremŭ şi cu datorie o ceremŭ dela d-ta, să aĭbĭ grije să se citéscă Domnescile nóstre cărţĭ cele de obşte la tóte plăşile, tîrgurile şi tóte satele, care, după-ce se vorŭ citi întru auḑulŭ tuturorŭ, ca să le auḑă şi să le pricépă, să le iscăléscă apoĭ preotulŭ şi vorniculŭ satuluĭ, spre încredinţarea că s'aŭ cititŭ la acelŭ satŭ, ce d-ta pe urmă aşĭa iscălite, să ne trimiţi nouĕ, ca să ne încredinţămŭ că s'aŭ cititŭ; caută darŭ să sĕvîrşescĭ şi cele ce ţĭ-poruncimŭ în deosebitele Domnescile nóstre pitacurĭ, fără cusurŭ, şi fiĭ d-ta sănătosŭ.» 1791, Augustŭ 25.

Cond. XX, fila 13.

(1) Iată şi cartea de rîndure a ispravnicilorŭ, la Moldova, în cele 5 judeţe:

10 Cărţĭ ispravnicilorŭ ce s'aŭ orînduitŭ la 5 ţinuturĭ ale Moldoveĭ.

Cinstiţilorŭ şi credincĭoşilorŭ boerilorŭ domnieĭ mele, sănătate!

«De vreme ce pré puternica şi hrănitórea nóstră împerăţie (a căreia putere să fie nebiruită şi vecînică) aŭ orînduitŭ Nouă oblăduirea şi economia cea deplină a celorŭ de dincóce de Siret 5 judeţe ale Moldoveĭ şi după împĕrătescile poruncĭ avemŭ a griji pentru buna stare şi odihnă şi repaosulŭ credincĭoşilorŭ raele, ce locuescŭ într'aceste ţinuturĭ şi după înalta voinţă a împĕrăţieĭ şi cea dintru începutŭ bine arĕtată a nóstră domnéscă voinţă, vomŭ să se pue şi eĭ la tótă buna orînduĭală şi oblăduire, ca să resufle şi să se uşureze de nevoile ce aŭ suferitŭ sărăciĭ în tótă vremea acesteĭ resmeliţĭ, amŭ orînduitŭ într'aceste 5 ţinuturĭ caimacamŭ alŭ Domnieĭ mele pe d-luĭ cinstitŭ şi credincĭosŭ boerulŭ Domnieĭ mele Iordache Suţul biv vel clucerŭ, către carele, ca unuluĭ ce aduce însu-şĭ obrazulŭ d-nieĭ mele, ĭ-amŭ datŭ totŭ felulŭ de învĕţăturĭ poruncitóre, ca cu tótă puterea în deplinŭ, să ia aminte şi să privegheze asupra tuturorŭ ispravnicilorŭ acestorŭ ţinuturĭ şi prin mijloculŭ lorŭ să lucreze îndată şi fără de clintire cele către d-luĭ domnescĭ ale nóstre poruncĭ, cu neadormire grijindŭ cu priveghere şi luândŭ aminte cu osîrdie îndreptarea a fieşcăreĭa pricinĭ, ce caută la buna orînduĭală şi odihnirea locuitorilorŭ şi să însciinţeze către noĭ cu amăruntu tóte cele

Sunt demne de atenţiune şi instrucţiunile ce M. Şuţu dă celorŭ 10 ispravnicĭ rênduiţĭ la cele 5 judeţe moldovene şi le aducemŭ în notă.

Din o altă circulară a luĭ M. Şuţu, din 26 Augŭstŭ 1791, se vede încă, că ocupaţiunea Moldoveĭ (cele 5 judeţe) şi a ţereĭ muntenescĭ de Austriacĭ avé să înceteze pe ḑiua de 28 Augustŭ.

---

ce va fi de trebuinţă şi vorŭ căuta la domnésca nóstră providenţie şi ocrotire. Iată darŭ că orînduimŭ Domnia nóstră ispravnicĭ aĭ ţinutuluĭ..... pe d-vóstră amêndoĭ şi vĕ poruncimŭ cu străşnicie, ca amêndoĭ fiindŭ împreună uniţĭ desĕvîrşitŭ şi împreună chibzuindu-vĕ cu nefăţărnicie, să puneţĭ tótă silinţa şi grija, ca să se adune locuitoriĭ la locurile lorŭ, să locuĭască satele lorŭ şi să drégă cine are stricate casele lorŭ, să mângăĭaţĭ şi să daţĭ putere şi inimă săracilorŭ, cu fiesce-care mijlocŭ blândŭ, ca să ĭa îndrăsnélă şi să adune lucrurile şi dobitócele lorŭ, să-ĭ îndemnaţĭ să încépă la vreme să are şi să semene pămîntulŭ şi să le daţĭ încredinţare, că fără a-ĭ supĕra şi a-ĭ bântui cineva, cu tótă odihna şi apĕrarea vorŭ secera rodurile ostenelelorŭ spre chiverniséla lorŭ; să purtaţĭ grije cu tótă scumpătatea şi buna primire pentru jălbile şi judecăţile lorŭ; să aduceţĭ nemijlocitŭ nefăţarnică şi grabnică tocmire a fiesce-căreĭa îndreptăriĭ lorŭ; să fiţĭ privighetorĭ făr de pregetŭ şi luătorĭ aminte şi blânḑĭ, făr de nicĭ unŭ felŭ de bizuire, séŭ vrajbă între d-vóstră, fără făţărie séŭ viclenie; să aveţĭ grijă pentru buna orînduĭală, buna întocmire şi buna stare şi mulţămirea fiesce-căruĭa deosebitŭ şi tuturorŭ de obsce locuitorilorŭ ţinutuluĭ acestuia; dar maĭ întêiŭ de tóte acestea să vĕ deschideţĭ ochiĭ bine şi socotindu-vĕ, că sfârşitulŭ celŭ d'întâiŭ şi maĭ mare către care ne uĭtămŭ, este ca să se stingă şi să lipséscă de tot şi desevîrşitŭ urma nedreptăţiĭ, fiind-că acésta este straşnica voinţă şi hotărîre a pré puterniceĭ împĕrăţiĭ, să aveţĭ luare aminte cu amăruntulŭ, ca să nu îndrăsnéscă cineva din voĭ, séŭ cĭocoĭ alŭ vostru, séŭ căpitanŭ, séŭ polcovnicŭ, séŭ altŭ zapciŭ, séŭ vre-unŭ omŭ alŭ vostru, să se atingă, séŭ să supere până la unŭ pĕrŭ pe vre-unŭ locuitorŭ, fără dreptate, séŭ celŭ maĭ micŭ lucru alŭ seŭ, până la o găină, séŭ la unŭ oŭ, fiind-că punemŭ martorŭ ochĭulŭ celŭ nefăţarnicŭ alŭ pré înaltuluĭ D-ḑeŭ, că fără milă va veni asupra capuluĭ vostru cea maĭ straşnică pedépsă a dreptăţiĭ ceĭ fără făţărie; nu socotiţĭ că este cu putinţă să trecemŭ cu vederea vre-o dată, séŭ să suferimŭ a auḑi, că cea maĭ mică nedreptate s'arŭ fi întîmplatŭ la vre-unulŭ din săracĭ. Decĭ îndată ce vre-unulŭ din locuitorĭ se va plânge pentru vre-unŭ zapciŭ, séŭ cĭocoĭ, séŭ altŭ vre-unŭ omŭ, că l'aŭ asupritŭ, îndată făcêndŭ cea maĭ cu deamăruntulŭ cercetare, să pedepsiţĭ pe asupritorĭ şi să faceţĭ dreptate celuĭ ce se asupresce, însciinţândŭ pentru fiesce-care lucru la boerulŭ nostru Caimacamŭ, ca dela d-luĭ primindŭ cele dela partea nóstră poruncĭ, să vĕ îndreptaţĭ fieş-care a vóstră mişcare după a nóstră poruncă şi voire, cumŭ şi d-luĭ are să ne însciinţeze pentru totŭ lucru, ca să priméscă cele pentru îndreptarea lorŭ cuviincióse domnescĭ ale nóstre poruncĭ, ca printr'acestŭ mijlocŭ găsindŭ nizamŭ i bună orînduĭală şi acestŭ ţinutŭ, ticăloşiĭ locuitorĭ să rĕmâe mulţămiţĭ şi odihniţĭ şi d-vóstră arĕtându-vă bine plăcuţĭ către noĭ, să dobîndiţĭ domnescile nóstre milĭ, spre mulţămirea slujbelorŭ vóstre celorŭ credincióse». 1791, August 26.

Cod. No. XX, fila 15.

Publicație la 17 județe ale țĕriĭ și la 5 ținuturĭ ale Moldoveĭ, că stăpânirea nemțilorŭ este numaĭ până la Augustŭ 28.

«D-vóstră ispravnicilorŭ ot sud .... sănĕtate! vĕ facemŭ D-nia mea înu scire, că după încheĭarea păciĭ ce s'aŭ săvîrșitŭ între pré puternica și vecĭnica nóstră otomanicéscă împĕrăție și între Chesaro-crăésca mărime, întorcêndu-se țéră românéscă și județele moldovenescĭ, ce se află dincóce de Siretŭ ĭarăși sub stăpânirea cé vechiă și vecĭnică a prea puterniciĭ nóstre împĕrățiĭ, din milostivirea căreia hărăzindu-ni-se nouă iarăși Domnia țĕreĭ Românescĭ și stăpânirea acestorŭ 5 județe moldovenescĭ, și cu ajutorulŭ luĭ D-ḑeŭ, sosindŭ aicĭ la Bucurescĭ, după legătura tractaturilorŭ și după așeḑĕmîntulŭ și hotărîrea ce s'aŭ făcutŭ despre partea Domnieĭ mele și despre partea Excelențieĭ Sale Conte Mitrovsky, ce aŭ fostŭ comandirŭ oștilorŭ kesaricescĭ într'acéstă țéră, aŭ rĕmasŭ ca la 8 ale luĭ Septembrie ale stiluluĭ celuĭ noŭ, care vine a fi 28 ale luneĭ luĭ Augustŭ stiluluĭ celuĭ vechiŭ, să se săvîrșéscă și să înceteze de totŭ stăpânirea nemțéscă dintr'acéstă țéră și aceste ținuturĭ și să trécă întru stăpânirea Domnesceĭ nóstre oblăduiriĭ. Iată vĕ poruncimŭ Domnia mea, că de la acéstă vreme și sorocŭ, să faceți zaptŭ județele *în numele Domnesceĭ nóstre stăpâniri, și dintr'acelŭ cés să nu cunósceți pe nemți a fi altŭ decâtŭ musafirĭ, și la nicĭ o poruncă, ce din vre-o greșélă se va întĕmpla a vi se da din partea nemțéscă, să nu maĭ faceți supunere și să nu maĭ dați ascultare, ci să urmați la tóte poruncile Domnieĭ mele, ce vi se vorŭ trimite dela Domnescului nostru scaunŭ, și tuturorŭ obiceĭurilorŭ celorŭ de maĭ naintea resmeliței, ce din vechime s'aŭ obicĭnuitŭ într'acéstă țéră și ținuturĭ moldovenescĭ maĭ înainte*, și maĭ presusŭ de tóte grijindŭ cu mare scumpĕtate de mângăerea și ocrotirea ticăloșilorŭ locuitorĭ aĭ aceluĭ județŭ, căcĭ acésta este cea maĭ d'întĕĭ și maĭ mare slujbă a vóstră, care se cere cu multă delicateță de către Domnia mea; așĭa-dar să urmați negreșitŭ și să trimiteți însciințare și rĕspunsŭ la Domnia mea, că ați sĕvîrșitŭ și ați împlinitŭ acéstă poruncă fără cusurŭ, și fiți d-vóstră sănĕtoși.» 1791, Augustŭ 26.

Acésta s'a scrisŭ de la visterie. (1)

Din actele de maĭ susŭ analisate, se vede că nu fără realitatea lucruluĭ, M. Șuțu se titulaliséză de «Voevodŭ cu mila luĭ D-ḑeŭ, Domnŭ a tóta țéra românéscă și oblăduitorŭ a ținuturilorŭ Moldoveĭ până în apa Siretuluĭ.» Ca atare făcu destule acte. (2)

Șuțu recunósce continuarea Divanuluĭ din Romanŭ. Acestŭ Divanŭ la 20 Septembre a recunoscutŭ Domnia séŭ oblăduirea luĭ M.

(1) Cod. No. XX, fila 8.

(2) «S'aŭ scrisŭ carte legată la d-luĭ Cluceriu Șutul, caimacam ținuturilorŭ Moldoveĭ până în apa Siretuluĭ, pentru 40 suflete țiganiĭ aĭ d-luĭ Hatmanuluĭ Văcărescu ce sunt fugiți intr'acelea ținuturĭ, ca prin scirea d-luĭ să aĭbă voie omulŭ celŭ rânduitŭ, pre sub cumpĕtŭ de a-ĭ găsi, să vaḑă la cine sunt și sub a cuĭ stăpânire?» — 1791, Septembre 25.

Cod. No. XX, fila 98.

Șuțu. Acesta, la rêndulŭ sĕŭ, lasă să continue Divanulŭ din Romanŭ subpreședința episcopuluĭ de Romanŭ, Antonie.—Totuși Domnitorulŭ, veduranu, numi unŭ caĭmacamŭ alŭ sĕŭ, cu léfă de taleri 1.000 pe lună.

Mihaĭ Șuțu prin unŭ pitac, ce dămŭ în notă în tótă întregimea, scrie Divanuluĭ din Romanŭ, că «întocmirea Divanuluĭ ..... să urmeze cu adunarea persónelorŭ D-tre căutarea trebilorŭ țĕreĭ de împreună cu unirea d-luĭ caĭmacamulŭ Domnieĭ mele, fórte bine ne aŭ părutŭ, și așĭa să ne aveți blagoslovenia; siliți-vĕ pentru buna petrecere a locuitorilorŭ și curgerea trebilorŭ țĕreĭ cu bună orânduiala lorŭ, grijindŭ cu luare aminte, ca să nu se facă cea maĭ mică nedreptate cuiva-șĭ, spre a fi mulțămiți de o drépță oblăduire.»

Din actulŭ acesta domnescŭ (1), se vede că, divanul din Romanŭ continuă, după pacea de la Șistovŭ, a percepe diversele dărĭ din județele ce fuseseră ocupate de trupele austriace. — Din aceste dărĭ Domnitorulŭ dispune să se plătéscă lefile ispravnicilorŭ rânduiți de caĭmacamulŭ sĕŭ la ținuturile ascultândŭ de Divanulŭ din Romanŭ cumŭ și léfa caĭmacamuluĭ.

---

(1) *Carte legată ce saŭ făcutŭ respunsŭ la Episcopulŭ Romanuluĭ și la Boerĭĭ de acolo din cincĭ județe ale Moldoveĭ.*

«*Noĭ Mihail Costandin Șuțul Voivod, cu mila luĭ D-dĕŭ Domnu a toatĭĭ Țĕrĭĭ Rumânescĭ si oblăduitoriu a ținuturilor Moldovi până în apa Siretiuluĭ.*

Iubitorule de Dumnedĕŭ, Sfinția ta Părinte Episcope al sfinteĭ Episcopiĭ Romanuluĭ, chir Antonie, i d-vóstră cinstiților și credincioșĭ boerilorŭ divaniți aĭ Divanuluĭ Domnieĭ mele dela Romanŭ, sĕnătate vĕ pohtimŭ dela milostivulŭ Dumnedĕŭ, ca să vĕ dăruĭască; treĭ scrisorĭ ale sfinției tale, părinte Episcope și ale d-vóstre, Boerilorŭ divaniți, dela 20 ale luneĭ aceștia, ce ați trimisŭ la Domnia mea de împreună cu copia de anafora, le-amŭ primitŭ Domnia mea, și iată, nu lipsimŭ a rĕspunde la fieș-care. — Pentru întocmirea Divanuluĭ că s'aŭ închiatŭ și se urmézĕ cu adunarea persónelorŭ d-vóstră căutarea trebilorŭ țĕrĭĭ de împreună cu unirea d-luĭ caĭmacamuluĭ Domnieĭ mele, fórte bine ne-aŭ părutŭ și așĭa să ne aveți blagoslovenia; siliți-vĕ pentru bună petrecerea locuitorilorŭ și curgerea trebilorŭ țĕrĭĭ cu bună orânduiala lorŭ, grijindŭ cu luare aminte ca să nu se facă cea maĭ mică nedreptate cuiva-șĭ, spre a fi mulțămiți de o drépță oblăduire, și spre a se face printr'acésta slujbă și oșirdia D-vóstră cunoscută în faptă. — Am vĕdutŭ Domnia mea suma vêndărĭĭ vădrărituluĭ de estimpŭ și ponturile cu care s'aŭ vêndutŭ, după obiceiŭ loculuĭ, și după cum amŭ maĭ scrisŭ d-vóstră veți urma a se pune baniĭ toți la o casă a țĕrĭĭ în păstrare, din care aceștĭ baniĭ va avea a se da numaĭ óreși-care cheltuelĭ ce sunt următóre la trebuințele țĕrĭĭ, adică léfa ispravnicilorŭ ce slujescŭ la ținuturĭ, orân-

III.

Domnia luĭ Alexandru Moruz. — Catirisirea luĭ Iacob Mitropolitulŭ. — Iacob Stamate.

Regimulŭ acesta cu unŭ divanŭ în Romanŭ și altulŭ în Iași a duratŭ credemŭ până la semnarea păceĭ dela Iași între Rușĭ și Turcĭ.

In urma acestĭ păcĭ Alexandru Moruz fu numitŭ de Pórtă Domnŭ alŭ Moldoveĭ.

Era Alexandru fiulŭ luĭ Constantinŭ Moruz Vodă, ḑice Drăghicĭ. Elŭ era însuratŭ cu fica luĭ Răducanu Roset și soră a logofĕtuluĭ Roset, anume Zoița. Dómna luĭ Alexandru Moruz, Zoița născută Roset, a fostŭ crescută ca orfană de mama vorniculuĭ Nicolae Dimache.

Ast-fel Alexandru Moruz prin acéstă însoțire avea legăturĭ cu familiĭ boerescĭ din Moldova.

Alexandru Moruz are o domnie cu totulŭ efemeră în Moldova. Sositŭ în Constantinopole încă pănă ce Muscaliĭ nu deșertaseră Iașiĭ Moruz nu póte a'șĭ face intrarea în capitala Moldoveĭ decâtŭ târḑiŭ, residêndŭ deo-camdată la Romanŭ.

Fórte puține fapte avemŭ de înregistratŭ din Domnia scurtă a luĭ Al. Moruz.

Sub domnia acestuĭa se întâmplă *catirisirea* metropolituluĭ Gavrilŭ alŭ Moldoveĭ de către patriarchia din Constantinopole și alegerea nouluĭ mitropolitŭ Iacobŭ Stamate. — Turcia trebuia se vaḑă cu

---

duială boerilorŭ ce s'aŭ adusŭ și s'aŭ rânduitŭ de d-luĭ caĭmacamulŭ Domnieĭ mele, ispravniciĭ la ținuturĭ dnpă cum vorŭ fi avêndŭ și boeriĭ de acolea aĭ loculuĭ, trebue să li-se dee léfa lorŭ pe deplinŭ și osebitŭ de acestea orânduimŭ să se dée d-luĭ caĭmacamuluĭ Domnieĭ mele pentru cheltuelile sale pe lună câte tal. 1.000, ĭară alte cheltuelĭ nu sunt de a se arĕta la socotélă; pentru unŭ banŭ de vadră ce ne pohtițĭ ca să dămŭ poruncă a se adauga la slujba vădrărituluĭ pentru ajutoriulŭ sfinteĭ episcopiĭ, vomŭ socoti Domnia mea, și maĭ pe urmă veți avé respunsulŭ Domnieĭ mele la acéstă pohtă și rugăciune a d-vóstră. Lângă aceste să aveți d-vóstră grijă pentru fênurile ce s'aŭ cositŭ într'acestŭ anŭ pentru trebuința oștirilorŭ nemțescĭ în tóte acelea ținuturĭ, de a nu se risipi, ci se stea pe loculŭ strînsŭ șire la locurĭ sciute în păstrare, de care să orânduițĭ d-vóstră a se face catagrafia de tóte aceste fênurĭ în câtă sumă de cară și unde este și într'a cuĭ sémă l'aț orânduit, și să trimeteț Domnieĭ mele catastihŭ.« — 1791, Septembre 24.

Cod. No. XX, fila 92.

ochĭ bunĭ acéstă urcare a luĭ Iacobŭ pe tronulŭ metropolitanŭ, căcĭ în 1788-1789 fiindŭ episcopŭ de Huși, rĕscumperase robĭ turcĭ dela muscalĭ, lucru de care fusese învinovățitŭ de metropolitulŭ de atuncĭ, Leonŭ, și scăpatŭ din închisóre numaĭ prin intervenţiunea principeluĭ Coburg.— Iacob petrecuse apoĭ nesupĕratŭ și stimatŭ de Austriacĭ, reîntorsŭ în eparchia sa de la Huși, până după încheierea păceĭ dela Iași.

In timpulŭ rĕsboiuluĭ murise mitropolitulŭ Leon (1) și muscaliĭ rênduiseră vechiluĭ mitropolieĭ Moldoveĭ pre rusulŭ Ambrosie, archiepiscopŭ dela Pultava. Cu puţin însă înainte de deșertarea Moldoveĭ, Rușiĭ ridicară la scaunulŭ metropolitanŭ pre archiereulŭ Gavrilŭ «omŭ învĕțatŭ și cu purtărĭ bune», dice M. Cogălniceanu în biografia mitropolituluĭ Iacob (2). Acesta era de neam român (3), dar fiind-că fusese ridicatŭ la Mitropolie de Ruși și de archiepiscopulŭ Akermanuluĭ, Ambrosie, fostulŭ vechilŭ, séŭ Exarch alŭ Moldoveĭ, păstoria luĭ nu putu ține decâtŭ până la sosirea în Iași a luĭ Al. Moruz. Wolf în opera sa (4) scrie, că cestiunea acésta a numireĭ mitropolituluĭ Moldoveĭ de către Muscalĭ ar fi causa că Pórta a rînduitŭ Domnŭ Moldoveĭ pe Al. Moruz, pe care 'lŭ destinase să fie Domnulŭ țĕreĭ muntenescĭ. Pórta credea pre Moruz maĭ capabilŭ de a îndrepta lucrulŭ și de a isgoni din scaunulŭ mitropolitanŭ pre agentulŭ Muscalilor. Acésta nu ni se pare tocmaĭ exactŭ, de óre-ce Domnulŭ în țéra muntenéscă era numitŭ deja după pacea dela Șistov 1791. Adevĕrulŭ este însă, că una din cele d'intâiŭ lucrărĭ ale luĭ Alexandru Moruz, intrândŭ în Iași, în Maiŭ 1792, fu resolverea cestiuneĭ Mitropolieĭ. Se pare că Moruz primise în Constantinopole, în aceeași ḑi cu firmanulŭ de domnie și altŭ firmanŭ, prin care Iacob episcopulŭ de Huși era numitŭ de-a dreptulŭ de Pórtă Archiepiscopŭ și Mitropolitŭ Moldoveĭ și Suceveĭ (5) După P. S. Melchisedec, Iacob a fostŭ totuși *alesŭ*, după obiceiulŭ

(1) După P. S. Melhisedec, Leon a muritŭ la 1788. Veḑĭ Cronica episcopieĭ Huși pag. 366.

(2) Veḑĭ Ateneulŭ românŭ din Iași 1861, luna Iulie-August pag 81. *et seq.*

(3) Cronica Huşilor de P. S. Melchisedec, pag. 367.

(4) Wolf Andreas. Beiträge zu einer statistisch historischen Beschreibung des Fürstenthums Moldau. 8 Hermanstadt 1805, pag. 27 *et seq.*

(5) Ateneulŭ românŭ. Iași, pag. 99 din 1861.

țĕreĭ, la îndemnulŭ patriarchieĭ din Constantinopole (1). Dămŭ în anexă scrisórea patriarchuluĭ din 10 Aprilĭu 1792 (2).

Moruz aruncâ în fiară pe Gavril și 'lŭ trimise sub escortă la Constantinopole. In cele d'intâiŭ ḑile din Iunie Iacob Stamate primi tronulŭ mitropolitanŭ, pe când Gavril, scăpatŭ de sigurŭ prin stăruința ambasadoruluĭ rusescŭ dela Constantinopole, se duse în Rusia, unde căpătă onorurĭ și funcțiunĭ bisericescĭ. In loculuĭ luĭ Iacob Stamate, la episcopia de Huși, Al. Moruz, prin alegerea țĕreĭ, chiamă pe Veniamin Costache. Mitropolitulŭ Iacob Stamate în păstoria luĭ devine centrulŭ culturalŭ alŭ Moldoveĭ. De origine de peste munțĭ, din Ardeal, Iacob întreține legăturĭ prețióse cu patria luĭ natală și provócă în Moldova o mișcare literară remarcabilă, mișcare de care maĭ departe avemŭ a ne ocupa maĭ cu stăruință.

Din alte ordine de ideĭ scurta domnie a luĭ Alex. Moruz ne presintă puținŭ interesŭ, precumŭ deja ḑiserămŭ. Puține sunt mĕsurile importante de citatŭ de sub domnia acésta. Vom menționa totușĭ pre următórele:

In urma tratatuluĭ dela Șiștov (1791) s'aŭ rênduitŭ comisiuni mixte pentru regularea hotarelor Moldoveĭ despre Transilvania. Din partea Turcieĭ, Austrieĭ și Moldoveĭ eraŭ delegațĭ în aceste comisiunĭ.

Delegațiĭ Moldoveĭ eraŭ boerĭĭ: Hatmanul Neculae Hangerliu și Banul Lupul Balșŭ. Prin poruncă dela Constantinopole aŭ fostŭ provocată asemenea comisiune. Dela 29 August 1792 până la 14 Noembre acelașĭ anŭ (3) aŭ stabilitŭ comisiunea hotarele în județele Bacăŭ, Putna, Neamț și Sucéva (4).

(1) Cronica Hușilor, pag. 368 și 369.

(2) Veḑĭ anexa din Cronica Hușilor, pag. 369 și 370.

(3) Veḑĭ Codex No. 1 biblioteca academieĭ pag. 137. Veḑĭ și Uricar. T. IV. 269.

Maĭ sunt dela Alexandru Moruz și alte acte de maĭ puțină valóre, cunoscute până astă-ḑĭ. Așĭa Nartul, publicat în tom. IV din Uricar, pag. 169.

(4) *Actulŭ pentru cercetarea hotarelor Transilvanieĭ și ale Moldoveĭ începe așĭa:*

«Fiind că s'aŭ așeḑatŭ la tactaturĭ căutarea hotarelor a ambe părțile după zapisulŭ așeḑăreĭ ce s'aŭ dat în Șiștov iscălitŭ și pecetluitŭ de plenipotențieriĭ rînduițĭ atât dela In. Pórtă a Othomanicescеĭ Impĕrăție, câtŭ și dela imperatoricésca

O altă lucrare de notatŭ dela acelaşĭ domnitorŭ, a fostŭ relativă la codri, luncĭ, dumbrăvĭ, din 16 Octombrie 1792. Prin acestŭ nizamŭ, séŭ regulamentŭ, Al. Moruz apĕră pădurile de tăĭere neregulată: «carĭ păduri şi luncĭ în tótă vremea fiind trebuincióse şi de folosŭ obştieĭ, se cade să fie pusŭ la cale de-a fi şi aceste sub pază şi apĕrare, a nu se strica fără de cale de către norodŭ (1)».

«Anafora şi întăritură pentru codriĭ, luncĭ, dumbrăvĭ, rediurĭ, adecă câtŭ să aibă a da aceĭ ce iéŭ cheresté la stăpânii moşiilor.

Maĭ înainte «prin condica visterieĭ se otăresce ca numaĭ rediurile şi dumbrăvile să fie oprite şi apĕrate, iar lemnile şi pădurile marĭ şi adecă codriĭ să fie neapĕraţi şi sloboḑĭ a tăia fiesce cine orĭ-ce felŭ de lemnŭ ar vré şi maĭ alesŭ lunca Prutuluĭ până acumŭ n'aŭ fostŭ oprită nicĭ odată; dar fiind-că dintru începutŭ era păduri şi luncĭ maĭ multe decâtŭ acumŭ, după cumŭ este sciutŭ, la facerea condicilor nu s'aŭ fostŭ socotitŭ bine câte stricăciunĭ de obştie aŭ pututŭ să priciuéscă în vremea viitóre nepaza şi neapĕrarea pădurilor, carĭ păduri şi luncĭ în tótă vremea fiindŭ trebuincióse şi de folosulŭ obştieĭ, se cădé să fie pusŭ la cale de a fi şi aceste subt pază şi apĕrare a nu se strica fără de cale de către norodŭ».

Ca şi prin alte ţĕrĭ, Anaforaoa propune respectarea pădurilor, rediurilor, dumbrăvilor.

Libertate este pentru locuitorĭ de-a lua lemnele căḑute şi ale duce de vênḑare, dar să nu obóre pomĭ întregĭ.

Pentru lemne de focŭ locuitoriĭ să nu dée nicĭ o ḑeciuélă.

Pentru ciubuce ḑeciuéla din 10 unulŭ. Asemenea de haragĭ de vie, beţe de cercurĭ şi din parĭ, din nuele la 10 braţe unulŭ, «iar banĭ să nu ié stăpânulŭ pentru acé ḑeciuéla».

Se apĕră de tăiere luncile Prutuluĭ, Siretuluĭ şi altele; lemne de focŭ să se iée.

Stăpâniĭ să pue păzitorĭ la pădurile şi codriĭ marĭ.

Liberă tăerea de cherestea de orĭ-ce felŭ, cu ḑeciéula din 10 unulŭ

Să nu dé ḑeciuéla pentru cherestéoa ce iéŭ locuitoriĭ pentru propriele lor case şi pentru biserică şi pentru lemne de focŭ, din cele căḑute.

Spiniĭ, porumbrelele, cătina, liberă tăiere, fără ḑeciuélă.

«In vremea tómneĭ, după ce îşĭ ridică locuitoriĭ totŭ lucrulŭ pământuluĭ, pe la locurile unde este lipsă de lemne, stăpâniĭ aceĭ ce vor avé moşiĭ fără păduri, să vie să aréte la domnie cerêndŭ unŭ ajutorŭ în chipŭ de clacă de la locuitoriĭ ce vor fi şeḑĕtorĭ pe acele moşiĭ, ca să iésă într'o ḑi rea cândŭ se va socoti,

---

împerăţia Ghermanilor, la a treia ḑi a luneĭ Zalhigé a anuluĭ othomanicesc 1205 la a 4-a ḑi a luneĭ luĭ August a anuluĭ chreştinesc 1791, noĭ carĭ maĭ josŭ ne amŭ iscălitŭ Sabica Malie Teskeregi, Elhagi Abdula Efendi, Harem Memari Elhagi Ahmed Nur Ilah Efendi....

Ventislaus fon Turnufel major etc.

(Veḑĭ actulŭ întregŭ la anexe). Veḑĭ Documente istorice de P. Teulescu Buc. 8° 1860 pag. 185.

(1) Veḑĭ Codex No. 1, Bibl. Academiĭ pag. 133. Asemenea Uricar. T. I, pag. 184.

cu plugurile, să are și să semene ghindă, iar pe unde vor fi ciriteĭ să curățéscă, ca să se înlesnéscă creșterea de copacĭ marĭ».

1792 Oct. 16.

Semnațĭ: Stefan Sturdza vel. log., Neculaĭ Roset vel. log., Ión Canta vel. log., Lascarake Roset vist., Const. Paladi vel vornicŭ, Depasti vel vornicŭ, Neculaĭ Roset vel vorn., Const. Balș vel vorn. Greg. Sturdza spătar, Manolacke Dimaki spătar.

Vodă pune rezoluția de aprobare, în 28 Noemb. 1792, (veḑĭ și Urica) T. I, pag. 345 (1).

Alex. Moruz dete hrisovŭ asupra acesteĭ afaceri totŭ în 28 Noembre 1792 (2).

Alex. Moruzi avu, decĭ, în Divanulŭ sĕŭ, la Octombre 1792, următoriĭ boierĭ: Stefan Sturdza vel logof. Neculaĭ Roset vel log. Ión Canta vel logof. Lascarache Roset vist. Const. Palade vel Vornic. Depasti vel vorn. N. Roset vel vorn. Const. Balș vel vorn. Greg. Sturdza Spatar și Manolache Dimachi Spatar.

Draghicĭ vorbindŭ despre Domnul Alex. Moruz ḑice, că: «n'aŭ făcutŭ nicĭ o ispravă de însemnatŭ în țéră, 1, că multă vreme s'aŭ tragânatŭ desfacerea socotelelorŭ Ostenescĭ cu Visteria, pentru antreprizele îndestulăreĭ, ce s'aŭ tratatŭ prin guvern; al 2-lea, că locuitoriĭ trebuiaŭ ocrotițĭ de alte îndatoririĭ speciale, ca să stee numaĭ de lucrul pămêntuluĭ un anŭ și doĭ, spre a întîmpina nevoile în care se găsiaŭ cufundațĭ prin urmarea resboiuluĭ; al 3-lea că nu era încă familiarizatŭ cu trebuințile câte se cer dela o Domnie ca a luĭ, pe vremea aceea și al 4-lea, că oblăduirea sa n'a ținutŭ decât 8 lunĭ, viind Mihaĭ Suțul (3).

IV.

Mihaĭl Suțu Domnŭ la Muntenĭ.

Ne întórcemŭ la domnitorulŭ Muntenieĭ Mihail Suțu și, dupre deprinderea nóstră, vomŭ căuta a studia acéstă domnie, nu maĭ mult compilândŭ ceea ce am aflatŭ scrisŭ despre dânsa, ci cercetândŭ bo-

(1) Cod. No. I, Academie fila 133.

(2) Veḑĭ și Uricar T. I. p. 184 et seq.

(3) Istoria Moldoveĭ de Post. Manolache Draghicĭ T. II. pag. 58. (Iași 8: 1857).

gata colecțiune de documente ce am descoperitŭ asupra acesteĭ domniĭ.

«Adevĕrata istorie națională, a scrisŭ Augustin Thierry, este încă îngropată în pulberea cronicelorŭ și a documentelorŭ».

Autorulŭ cărțeĭ «*Récits mérovingiens*» a cerutŭ istoriculuĭ nu maĭ multŭ stilŭ, artă și eleganță, nu să facă o operă lesne de cetitŭ pentru înțelegințele de mâna a doua, ci un adevĕrat arsenalŭ de documente, singure în stare de a rĕsturna legendele, creațiunĭ ale fantasieĭ, carĭ potŭ plăcea cetitoruluĭ prin ingeniósa lorŭ combinațiune, dar carĭ întunecă adevĕrulŭ în locŭ de a'lŭ clarifica.

E propabilŭ, e certŭ, că opera nóstră nu va presinta atracțiunea scrierilor legendare și că prin aglomerarea documintelorŭ, în locŭ de a cuprinde numaĭ analisa lorŭ, va displăcea multorŭ spirite superficiale. Cu risiculŭ de a nu merita aprobarea acestora, noĭ, în lucrarea nóstră, întroducemŭ numeróse documinte, întâiŭ pentru că ținemŭ ca acéstă lucrare a nóstră să suplinésca lipseĭ unuĭ archivŭ alŭ Istorieĭ naționale și alŭ doilea, pentru că voimŭ să evităm de a cădea în erórea comună celor carĭ, în locŭ de a reproduce documentulŭ, se mărginescŭ a'lŭ analisa. Tot-deauna în acéstă analisă intervine ceva *subiectivŭ*, care alteréză adevĕrulŭ istoricŭ. Acésta voimŭ să evităm, punêndŭ însușĭ documentulŭ sub ochiĭ lectoruluĭ, care ast-felŭ póte controla argumentarea nóstră.

Să documentămŭ, decĭ, domnia luĭ Mihaĭ Suțu dela Muntenĭ.

Amŭ vĕdut maĭ susŭ, că noulŭ domnŭ, dupĕ pacea dela Șiștov, veni în țéră, la August 1791. Dómna luĭ Mihaĭ Suțu rĕmase în Constantinopole pênĕ în primă-véra anuluĭ următor, 12 Aprilŭ, 1792.

Dămŭ în notă pitacul de alaiŭ pentru intrarea Domnitoruluĭ M. Suțu în Bucurescĭ cumŭ și acelŭ alŭ alaiuluĭ Dómneĭ. — Din primulŭ pitacŭ vedemŭ, că data sosireĭ la Mŏnăstirea Văcărescĭ a luĭ Mihaĭ Suțu, este din luna Augustŭ și că intrarea s'a făcutŭ la 1 Septembre 1791(1). Acestŭ alaiŭ maĭ probéză și aceea, că totŭ maĭ remăsese óste organisată în țéră.

(1) *Obicĭnuitulŭ alaĭ în ce chipŭ s'aŭ făcutŭ la intrarea Mărieĭ Séle Mihaĭ Vodă Suțul, cu alŭ doilea Domnie.*

Polcovniculŭ de poduriĭ cu toțiĭ podariĭ, pe josŭ, cu topórele în mânĭ, maĭ naintea alaiuluĭ.

10735.

BIBLIOTECA Centrală Universitară Bucureștĭ

Incă înainte de a intra în Bucuresci, din conaculŭ dela marginea capitalei séle, Mihail Sutu adresézā mai multe proclamaţiuni, fie

---

Stégulŭ catanelor de ţéră, cu căpitanulŭ i cătancle acestuĭ stégŭ, toţĭ călăriĭ, înarmaţĭ.

Brésla agiéscă

Călăreţiĭ polcovnicescĭ, toţĭ călăriĭ şi înarmaţĭ.
Vel capitanŭ de cazacĭ cu stégulŭ i sîrmaciulŭ şi toboşulŭ sĕŭ.
Talpoşiĭ dorobănţescĭ, pedestri, cu chivere, cu tobe i cu cimpóile lor.
Vel căpitanŭ de dorobanţĭ cu zapciiĭ sĕĭ înainte i cu câţĭ-va din brésla armenéscă, cu tacâmŭ curatŭ şi cu stégulŭ sĕŭ i toba.
Cazaciĭ agieşcĭ pedestri, cu cimpóie i tobele lor.
Vênătoriĭ asemenea.

Căpitaniĭ agiescĭ înarmaţĭ	cu tacâmŭ curatŭ, pedestri.
Ceauşulŭ agiescŭ	cu polcovniculŭ de Tîrgovişte.
Polcovniculŭ de...	cu polcovniculŭ de ciocli.
Polcovniculŭ de vênătorĭ	cu logofĕtulŭ agiescŭ.

Vel aga cu podóba, după obiceĭ

Stégulŭ cu stegarulŭ agiescŭ i călăreţiĭ cu prapurile i trâmbiţile cu toba şi sîrmaciulŭ.

Brésla spătărésc̆ă.

Lefegiiĭ cu stégurile, călăriĭ.
Vel căpitanŭ de lefegiĭ cu zapciiĭ sĕĭ, i bucĭucŭ, toboşarŭ, sîrmaciŭ, după dênsulŭ.
Scutelniciĭ spătărescĭ înarmaţĭ.
Poteraşiĭ toţĭ înarmaţĭ, călăriĭ, cu haine fistichiĭ i cu moţurĭ i cu musicanţiĭ lor.
Deliĭ călăriĭ toţĭ înarmaţĭ cu suliţe în mânĭ, cu odobaşiĭ lor.
Seimeiniĭ bulucbaşescĭ, înarmaţĭ toţĭ, cu haine roşiĭ şi cu moţurĭ galbine şi cu stégulŭ celŭ mare i toba şi sîrmaciulŭ.

Căpitaniĭ spătărescĭ înarmaţĭ,	cu tacâmŭ curatŭ.
Vel căpitanŭ de mazilĭ,	cu ceauşĭ spătărescŭ.
Polcovnicŭ de Joĭmarĭ,	cu polcovnicŭ de vênătorĭ.
Polcovnicŭ de poteră,	cu polcovnicŭ de seimenĭ.
Baş buluc-başa,	cu logof. spătărescŭ.

D-luĭ vel spătarŭ.

Stégulŭ cu stegarulŭ i ceauşulŭ şi lefegiĭ cu prapore i trîmbiţe, tobe, şi sîrmacĭ.
Copiĭ din casa de visterie, aproḑiĭ şi păhărniceiĭ.
D-luĭ baş beşli aga cu toţĭ neferiĭ şi cu bairacul,

către locuitoriĭ Bucurescilor, fie către judeţele de dincóce şi de dincolo de Olt.

Brésla portăréscă.

Portăreiĭ, rîndŭ, pe josŭ, cu semnele în mânĭ.
Vtore portarŭ, cu treti portarŭ.

Vel portarŭ.

D-lor boeriĭ veliţĭ al doilea şi al treilea şi înainte starostea cu neguţitoriĭ pămêntenĭ şi cu neguţitoriĭ de companie şi lipscaniĭ.

Brésla armăşéscă.

Armaşiĭ, cu puşcaşiĭ.
Vt. armaşĭ cu trt. armaşĭ.

Vel armaşĭ, cu podóba după obiceĭ.

Stégurile ţĕriĭ i trâmbiţaşiĭ domnescĭ şi musicanţiĭ nemţĭ şi toţĭ lăutariĭ domnescĭ.
Juruk Bairak.
Sacagiiĭ, după orînduială, cu sacalele.
Salahoriĭ călărĭ cu beţele în mână.
Caiĭ domnescĭ împodobiţĭ, trăgêndu-ĭ comişiĭ câte unulŭ.
Călăraşiĭ, i lipcaniĭ.
Trt. logf., cu trt. logf.
Vt. Vistier, cu vt. logofĕt.

Vechil de comis mare

Ius Başa

Fustaşiĭ cu darde

Cincĭ căpitanĭ spătărescĭ ortarĭ cu saki cu caplan-poşurĭ

Beĭzadea cu cĭohodarĭ i unŭ saracciŭ.

D-luĭ Divan Efendi.

Fustaşiĭ cu darde

Cincĭ căpitanĭ spătărescĭ ortaşĭ cu saki cu caplan-poşurĭ

Tuĭurile şi sangéculŭ.
Postelniceiĭ pe josŭ cu semnele în mânĭ.
Zapciiĭ Divanuluĭ, pe josŭ, cu semnele.
Unŭ satârŭ altŭ satârŭ
» » » »
» » » »

Posedemŭ o circulare adresată 26 August către tóte administraţiunile de judeţe ale ţĕreĭ muntenescĭ şi trimisă egalmente şi la

---

Mataragi Iamac, Saracci Iamac,

Alaiu-ceauşlarĭ, icioglan ceauşlarĭ, Doĭ cavazĭ.

Mataragi baş. Saracci baş.

Delibabaşa cu chehaiaoa cu ciohodariĭ pedeştriĭ

Başŭ ciohodar tufecci başa cu toţĭ ciohodariĭ asemenea

Iar ciohodarĭ i tufeccii cu puscĭ

Iar ciohodarĭ i tufeccii cu puscĭ

Vătafŭ de divanŭ înarmatŭ cu saĭdacurĭ

Vt. spătarŭ cu sabia i topuzŭ

Semnulŭ Domnieĭ

Copiĭ din casă purtând prapurile împrejur.

Vel gramaticŭ — Vel ispravnicŭ de curte.
Vel cuparu — Vt. cămăraşŭ.
Divictarulŭ — Vt. cămăraşŭ.
Vel cafegiu — cu icĭ-ciohodarĭ.

Şi ceĭ-l-alţi boernaşĭ aĭ curţiĭ şi idecliĭ, câte doĭ.
Mehterhane-başa cu tótă taĭfaua cântândŭ.

Careta gospod.

Ion Mihail Suţul Voivodŭ i gospod. zemle Vlachischoĭ.

Poruncimŭ Domnia Mea, vătaşe i ceauşŭ de aprodĭ, să aveţĭ a înştiinţa d-lor boerilor i zapciilor marĭ şi micĭ şi tuturor maĭ susŭ arĕtaţilor, că mâne Luni, la 3 césurĭ din ḑi, cu ajutorulŭ luĭ Dumneḑeŭ este să se facă obişnuitulŭ alaiulŭ Domnieĭ nóstre şi să fie toţĭ strînşĭ maĭ nainte la capulŭ poduluĭ luĭ Şerban-Vodă în deal şi intraţĭ la orînduială, ca la ridicarea nóstră să se afle toţĭ gata spre mişcare, însă să grijiţĭ a nu se face vre-unŭ cusurŭ séŭ vre-o ataxie la pornire,

cele 5 județe din Moldova ocupate cu Austriacĭ. Chiar și din acéstă proclamațiune se vede, că Mihaiŭ Suțu fusese rînduitŭ din capulŭ loculuĭ Domnŭ peste amêndouĕ țĕrile.

---

că veți fi în vină; așișderea să arĕtați porunca Domnieĭ Mele fieșcăreia bréslă, ca la mergere să aibă a păzi buna cuviință și orânduială, fără de a face sgomotŭ de vorbă, séŭ vre-o amestecătură, ci fieșcare cu tăcere să urmeze mișcarea alaiuluĭ, iar unŭ alaĭ ceaușŭ călare să aibă a înconjura necontenitŭ înainte, vestindŭ și întocmindŭ mișcarea alaiuluĭ, la mergere, ca să mérgă cu bună orânduială».— 1791, Aug. 31».

Cod. No. XX. fila 25—29.

Eată și alaiulŭ Dómneĭ:

«*Orânduiala alaiuluĭ pré iubiteĭ Dómne a Domnieĭ mele, la intrarea în Bucurescĭ.*

100 Seimenĭ polcovnicescĭ călărĭ, toți în haĭne roșiĭ, înarmați și cu moțurĭ galbine.

100 Seimenĭ buluc-bâsescĭ asemenea călărĭ toți cu haĭne roșiĭ, înarmați și cu moțurĭ galbine.

Patru postelniceĭ cu capoturĭ roșiĭ și tacâmŭ curatŭ.	Iar patru postelniceĭ.
Ceaușulŭ spătărescŭ.	Cu ceaușŭ agiescŭ.
Polcovnicŭ de podŭ.	Cu polcovnicŭ de ciocli.
Polcovnicŭ de seimenĭ.	Cu polcovnicŭ de vênătorĭ.
Alŭ 2-lea comisŭ.	Cu alŭ 2-lea pitarŭ.
Bașŭ-buluc-basa.	Cu polcovnicŭ de tîrgŭ.
Vel căpitanŭ de Menzil	Cu vel căpitanŭ de lefegiĭ.
Alŭ 3-lea post.	Cu răhtivanŭ.
Vornicŭ de haremŭ.	Cu vel căpitanŭ de dorobanțĭ.
Alŭ 2-lea grămăticŭ.	Cu grămăticulŭ dómniĭ.
Vel post.	Cu alŭ 2-lea spătarŭ
Biv vel pitarŭ Panaitŭ.	Cu biv vel pit. Andonache.
Vel armașŭ.	Cu vel pitarŭ.

50 Nemțĭ de pórtă, pe josŭ, toți cu haine fistichiĭ, curate.

12 Fustașĭ aĭ haremuluĭ, cu darde în mânĭ și cu izbașa a lor.

8 Căpitanĭ, 4 aĭ seimenilor spătărescĭ și 4 agiescĭ, pe josŭ, înarmați cu zarzavale. (?)

10 Ciohodarĭ lângă careta pré iubitelor nóstre domnițe și dumnélor jupânesele marĭ pămêntence, după obiceiŭ, în caretele d-lor, după Domnițe.

Io Mihail Constadin Sutul Voivod i gospod. Vlas.

Poruncimŭ Domnia mé, polcovnice de seimenĭ, să aibĭ a însciința atâtŭ maĭ susŭ arĕtaților boerĭ și zapciĭ cu breslele lor, cât și d-lor jupâneselor, ca să scie că cu ajutorulŭ luĭ Dumnezeŭ la... césurĭ este să fie intrarea pré iubiteĭ Dómneĭ Domnieĭ mele în Bucurescĭ, pentru care să porțĭ grija a fi toți orînduiții la Văcărescĭ, de unde să se facă alaiulŭ acesta, cu orînduiala luĭ, fără de cusurŭ». 1792, Aprilie, 12.

Cod. No. XX, fila 511.

Publicămŭ în notă importanta circulară către ispravnicĭ de care vorbirămŭ (1). Domnitorulŭ vestesce maĭ întêiŭ ţĕrănimeĭ sosirea sa la scaunulŭ domnescŭ şi că de la 28 August stilŭ vechiŭ administraţiunea ţĕrilor se va face în numele nouluĭ domnŭ de către ispravnicĭ. Domnitorulŭ apelă la acestia, ca, cu mare scumpĕtate, să îngrijéscă de liniştea, dreptatea şi odihna ţinuturilor şi să citéscă «acéstă carte slobodă către locuitoriĭ aceluĭ judeţŭ... din satŭ în satŭ, şi să se iscăléscă de preotŭ şi de părcălabulŭ satuluĭ şi să se trimétă la domnie».

(1) *Publicaţie la 17 judeţe ale ţĕriĭ şi la 5 ţinuturĭ ale Moldoveĭ pentru vestirea domnieĭ nouĕ.*

«D-vóstre ispravnicilor ot sud.... sănĕtate!

Eată iarăşĭ în cea după urmă milostivindu-se a totŭ puterniculŭ D-ḑeŭ asupra zidireĭ mânilor sale a bine-voitŭ, ca să hărăzéscă la toţĭ de obşte încetarea şi săvêrşirea tuturor patimilor şi întristărilor ce aŭ fostŭ până acuma; eată iarăşĭ din Dumneḑeasca bună-voinţă v'aţĭ întorsŭ cu toţiĭ la prea puternica otomănicéscă împĕrăţie, sub stăpânirea şi milostivirea căreia a'ţĭ trărit şi voĭ şi stămoşiĭ voştriĭ; eată că din dumneḑeesculŭ ajutorŭ şi din mila prea puterniceĭ împĕrăţiĭ ni s'a încredinţatŭ iarăşĭ nouĕ domnesculŭ nostru scaunŭ al ţĕriĭ românescĭ pe lângă acésta şi oblăduirea a judeţelor ţĕreĭ moldovenescĭ, ce se află dincóce de Siret. Suntem decĭ fără îndoială, că acésta vestire de bucurie va fi ajunsŭ până acumŭ la toţĭ D-vóstră; decĭ fiind-că dupe prea înalta împĕrătésca poruncă amŭ sositŭ la scaunulŭ domnieĭ mele, pentru ca să primimŭ stăpânirea şi oblăduirea acesteĭ ţĕrĭ şi acelor ţinuturĭ, nu lipsimŭ ca să vĕ dămŭ acéstă însciinţare, şi de vreme ce de la 28 ale luĭ August vechiŭ oblăduirea isprăvnicéscă aveţĭ să o faceţĭ D-vóstre în numele şi puterea domnesceĭ nóstre otcârmuirĭ, cea maĭ d'întêiŭ slujbă ce ceremŭ de la D-vóstre, fiind-că este cea desĕvêrşită şi cu mare scumpĕtate liniştea, dreptatea şi odihna a tuturor acestor ţĕrĭ şi ţinuturĭ, eată şi cea maĭ d'întêiŭ poruncă ce vĕ dămŭ Domnia mea este, ca să fiţĭ cu multă băgare de sémă şi cu multă privighere asupra dreptăţiĭ şi liniştеĭ tuturor şi să nu se întêmple ca întêiŭ D-vóstre să vĕ atingeţĭ măcarŭ cu gândulŭ de împotrivire acesteĭ porunci şi pe lângă D-vóstre ómeniĭ şi zapciiĭ din verĭ-ce orînduială a aceluĭ judeţŭ, că să sciţĭ că vĕ încredinţămŭ înaintea luĭ D-ḑeŭ, că cu mare pedépsă şi fără nicĭ un felŭ de milostivire vĕ vomŭ pedepsi pe fieşcare gróznicŭ, după vina şi rangulŭ sĕŭ. Acéstă carte slobodă ce scriemŭ către locuitoriĭ aceluĭ judeţŭ de obşte, să o citiţĭ întêiŭ D-vóstră cu multă băgare de sémă, şi apoĭ trimiţêndu-o din satŭ în satŭ a se citi şi a se înţelege, să se iscăléscă de preotu şi de părcălabu satuluĭ şi să o trimite-ţĭ la Domnia mea spre încredinţare; sunteţĭ încredinţaţĭ şi să fiţĭ şi de acuma înainte cu tótă nădăjduirea pe deplinŭ, că pe boeriĭ ceĭ credincioşĭ şi pe slugile Domnieĭ mele, ce se pórtă cu scumpătatea cea cuviinciósă la săvêrşirea poruncilor Domnieĭ mele îĭ vomŭ cinsti şi milui dupe vrednicie, ca o datorie; decĭ fieşcare din D-vóstre alégă'şĭ dintr'acestea douĕ care 'ĭ va plăcea maĭ mult, adecă séŭ a priimi milostivirile nóstre, după vrednicia sa, séŭ a suferi pedepsele domnescĭ după învinovăţirea sa, şi fiţĭ sănĕtoşĭ.»—1791, August, 26.

Cod. No. XX, fila 9.

O ḍi înainte de acéstă proclamaţiune către judeţe este semnată aceea către locuitorii ţĕrii, anexată la proclamaţiunea analisată mai susŭ, circulară către ispravnicĭ.

Prin acéstă proclamaţiune (1) la cele 17 judeţe muntene, Mihail

(1) *Publicaţie la 17 judeţe ale ţĕrii.*

«Credincĭoşilor supuşilor şi ca fiĭ ai noştriĭ întocmai socotiţi, tuturor locuitorilor Domnescĕi nóstre ţĕrĭ românescĭ, sănĕtate. Eată dar în cea după urmă că a totŭ puterniculŭ D-ḍeŭ milostivindu-se asupra zidireĭ sfintelor séle mânĭ, aŭ bine-voitŭ să hărăzéscă voue tuturor de obşte, încetarea şi săvêrşirea tuturor mâhnirilor şi necazurilor celor până acum; eată iarăşi că cu dumnezeésca sa bunăvoinţă v'aţi întorsŭ toţi la pré puternica împĕrăţie, sub a căreia stăpânire şi milostivire a'ţi trăitŭ şi voi şi părinţiĭ şi strămoşiĭ voştriĭ; eată că cu ajutorulŭ luĭ D-ḍeŭ şi cu mila pré puternicei împĕrăţiĭ, iarăşi am primitŭ noi Domnesculŭ nostru scaunŭ al ţĕrii românescĭ, şi ni s'aŭ încredinţatŭ oblăduirea şi buna vóstră orînduială: decĭ nu avemŭ îndoială, că acéstă vestire de bucurie va fi ajunsŭ la voi şi cugetămŭ că voi toţi de obşte ţineţi minte, că după cum şi la cea-l-altă Domnie a nóstră v'am încredinţatŭ, că din vremea trecuteĭ păcĭ până la sfîrşitulŭ Domnieĭ nóstre ceĭ d'ântêiŭ, câte nezamurĭ din mila pré puterniceĭ împĕrăţiĭ aŭ dobînditŭ tótă ţéra, tóte era ostenelĭ şi sudorĭ şi strădăniĭ ale nóstre, care şi de faţă nădăjduimŭ, că veţi fi cunoscutŭ în vremea celor treĭ anĭ ai Domnieĭ nóstre: a'ţi vĕḍutŭ dorirea cea părintéscă ce avemŭ către tótă Domnésca nóstră ţéră, vĕ aduceţi aminte de iubirea de ómenĭ, de întocmirea şi milostivirea cu care pe toţi v'amŭ oblăduitŭ; a'ţi priceputŭ cu scumpĕtate, că voimŭ să lucrămŭ dreptatea cea desăvêrşită, ce se cere de către pré puternica împĕrăţie; a'ţi cunoscutŭ Domnésca nóstră fire, că nu primesce nicĭ decum, nicĭ sufere cea maĭ mică nedreptate, séŭ jefuire, şi într'unŭ cuvêntŭ, cum-că de obşte a vóstră bună stare, repausŭ şi odihnă este a nóstră rîvnă şi mulţămire. Decĭ fiind-că prea puternica şi hrănitórea nóstră împĕrăţie, prin dumneḍeescululŭ ajutorŭ, ne aŭ miluitŭ cu Domnia ţĕreĭ românescĭ, ne aŭ rînduitŭ iarăşi Domn al vostru şi amŭ ajunsŭ la domnesculŭ nostru scaunŭ, mângăerea vóstră avênd'o ca cea d'ântêiŭ grijă a nóstră, n'amŭ lipsitŭ să scriemŭ acéstă domnéscă a nóstră carte către toţi de obşte, ca să sciţi şi să fiţi încredinţaţi, neîngrijiţi şi odihniţi, cum că tóte nevoile ce a-ţi trasŭ în decursulŭ acestor 5 anĭ ce aŭ trecutŭ, tóte pagubele, tóte nedreptăţile şi întêmplările rele ce aţi suferitŭ, fómetea ce în anulŭ trecutŭ la unele părţi aţi cercatŭ şi necurmarea stricăciuneĭ şi prăpădenieĭ a tóteĭ ţĕreĭ, prea bine le scimŭ; şi însuşi inima nóstră împreună cu voi să întristéză şi împreună simte. Dar acestea, fie slăvit numele luĭ D-ḍeŭ, tóte aŭ trecutŭ şi tóte nădăjduimŭ să lipséscă şi să se uite! Acumŭ veţi găsi a vóstră cea d'ântêiŭ bună stare şi odihnă; acumŭ vĕ veţi mântui de tótă răpirea şi nedreptatea; acumŭ veţi dobândi fiescecare osebitŭ şi toţi de obşte odihna şi repausulŭ vostru, fiind-că de a se curăţi tóte cele trecute, şi de a înceta tóte nestatorniciile de până acumŭ, de a se aridica tóte greutăţile cele peste mĕsură şi să vĕ uşuraţi şi să rĕsuflaţi, este cel desevêrşit scopos şi Domneasca nóstră nestrămutată hotărîre, şi maĭ presus de tóte de a lipsi verĭ-ce nedreptate, până la un păr, este a nóstră cea d'ântêiŭ şi cea

Suțu amintesce faptele din domnia luĭ ântêia, de 3 anĭ de ḑile: «Aț vĕḑutŭ dorirea cea părintéscă ce avemŭ către tótă a nóstră domnéscă ţéră; vĕ aduceț aminte de iubirea de ómenĭ, de întocmirea şi milostivirea cu care pe toț v'amŭ oblăduitŭ»....

Decĭ Domnitorulŭ promite locuitorilor apĕrare în contra orĭ-ce nedreptăț. Nimenĭ nu va lua dela eĭ măcar unŭ puĭ, orĭ oŭ de găină.

---

dupe urmă voinţă şi poruncă. Pentru aceea am poruncit cu deosebite Domnescile nóstre cărţĭ ispravnicilor, să 'şĭ deschiḑă ochiĭ şi să ia aminte cu scumpĕtate, ca să nu se întêmple séŭ vre-unuŭ căpitanŭ, séŭ polcovnicŭ, séŭ altŭ zapciŭ, séŭ verĭ-ce omŭ alŭ ispravnicilor, să îndrăznéscă a supĕra pe cineva-şĭ, nicĭ până la un pĕr, séŭ cele maĭ micĭ lucrurĭ, până la unŭ puĭ şi oŭ de găină, fiind-că pe urmă îl vomŭ pedepsi straşnicŭ şi Domnesce; şi de va supĕra vre unulŭ, séŭ ciocoiŭ, séŭ zapciŭ, séŭ altŭ cinevaşĭ pe vre unulŭ din voĭ, séŭ va atinge pĕrulŭ luĭ, îndată să'lŭ arĕtaţĭ ispravnicilor judeţuluĭ, care după porunca nóstră va pedepsi pe acelŭ ce va face nedreptate, până la celŭ maĭ puţinŭ; şi de care cum-va ispravniciĭ vor trece cu vederea dreptatea vóstră, unulŭ din voĭ să nizuiască la Domnia mea şi să ne descopere tânguirea sa, noĭ domnesculŭ nostru Divanŭ îlŭ avemŭ deschisŭ pentru voĭ, urechile nóstre sunt luătóre aminte la jălbile vóstre, voirea nóstră cucernică spre ajutorulŭ vostru; odihna nóstră o jertfimŭ pentru odihna vóstră, repausulŭ nostru îlŭ trecemŭ cu vederea pentru repausulŭ vostru; cele de ḑi şi de nópte ostenelĭ şi străduirĭ nu le socotimŭ întru nimicŭ pentru siguranţa vóstră, pentru buna pază a lucrurilor vóstre şi păzirea dreptăţiĭ vóstre. Ci dar, toţĭ de obşte, marĭ şi micĭ, tinerĭ şi bătrînĭ, rămâind mângăiaţĭ şi odihniţĭ, şi cu bucurie slăvindŭ milostivirea prea bunuluĭ D-ḑeŭ, să vĕ adunaţĭ iarăşĭ la locurile vóstre şi să locuiţĭ satele vóstre, să vĕ dregeţĭ casele vóstre, cine le are stricate, să strîngeţĭ dobitócele şi lucrurile vóstre şi cu tótă odihna şi rĕsuflarea vóstră să începeţĭ acumŭ de tómnă să lucraţĭ pămêntulŭ la vreme cu plugurile vóstre pentru ca să dobândiţĭ la vremea secereĭ rodurile care nădăjduimŭ că le va blagoslovi D-ḑeŭ spre chiverniséla şi mângăerea vóstră; nimenea nu are a vĕ supĕra, nimenea nu are a vĕ bântui. Noĭ altŭ nu voimŭ, altŭ nu ceremŭ de la voĭ, fără cătŭ să vĕ uşuraţĭ din greutăţile cele cu greŭ suferite şi să vĕ bucuraţĭ pentru îndestularea vóstră, să vĕ adunaţĭ la locurile şi satele vóstre şi să locuiţĭ casele vóstre, ca prin părintésca şi drépta nóstră domnéscă oblăduire aflându tótă odihna şi buna stare, să vĕ rugaţĭ toţĭ, micĭ şi marĭ, a totŭ puterniculuĭ D-ḑeŭ, să dăruiască prea puterniculuĭ, prea luminatuluĭ, prea dreptuluĭ şi prea milostivuluĭ nostru împĕratŭ sultanulŭ Selim Han, iubitoruluĭ de ómenĭ, scăparea lumeĭ şi stăpânulŭ nostru, viaţă îndelungată, mărire şi slavă vecĭnică arĕtând braţul împĕrăţieĭ sale celŭ straşnicŭ biruitorŭ şi puternicŭ păzindŭ prea puterniculŭ acoperĕmêntŭ alŭ împĕrăţieĭ sale ne-atinsŭ în tótă samoderjenica luĭ stăpânire, şi să vĕ rugaţĭ să dăruiască prea înaltuluĭ şi prea mărituluĭ vizirŭ şi tuturor celor de mare cuviinţă stâlpĭ aĭ puterniceĭ împĕrăţiĭ, prea milostivilor noştri stăpânĭ, viaţă îndelungată şi înmulţire de ḑile prea îndestulată, şi să vĕ rugaţĭ pentru sănătatea nóstră şi a fiilor noştri, ca prin noĭ să dobândiţĭ milile cele marĭ şi bogate ale preaputerniceĭ împĕrăţiĭ.» — 1791, August 25.

Cod. No. XX, fila 4.

Să nu 'ĭ supere nicĭ unŭ ciocoĭ, séŭ zapciŭ, orĭ alt cine-va, nicĭ să se atingă măcar de pĕrul lor. Décă ispravniciĭ nu facŭ dreptate, să reclame la divanurĭ şi vor afla dreptatea, că Divanulŭ şi Domnitorulŭ sunt gata a le-o da.

Domnitorulŭ apelă la locuitorĭ să se întórcă la casele lor să şi le repare, să'şĭ strîngă dobitócele şi lucrurile şi să se apuce de lucrulŭ pămêntuluĭ.

Printr'unŭ manifestŭ deosebitŭ, M. Suţu se adreséză şi către Bucurescenĭ, cu douĕ ḑile înainte de intrarea luĭ în capitala ţĕreĭ (1).

---

(1) *Publicaţie în Bucurescĭ.*

«Zemle Vlachiscoĭ. Cuvioşilor archimandriţĭ, egumenĭ a-ĭ sfintelor mônăstirĭ, molitfelor vóstre protopopĭ şi preoţĭ, a tóte sfintelor biserecĭ, mazîlilor, negustorilor, breslaşilor, rufeturilor, mahalagiilor, şi tuturor credincĭoşilor supuşĭ a-ĭ nostri întocmaĭ ca fiĭ socotiţĭ, lăcuitorilor orăşanĭ de aicĭ din cinstita Domnésca nóstră politie a scaunuluĭ Domnieĭ mele, din Bucureşcĭ, sănătate. Iată dar că a tot puterniculŭ Dumneḑeŭ milostivindu-sĕ asupra zidireĭ sfintelor sale mânĭ aŭ bine-voitŭ să hărăzéscă vouĕ tuturor de obşte încetarea şi sĕvêrşirea tuturor măhnirilor şi necazurilor celor până acum; iată iarăşĭ că cu D-ḑésca bună-voinţă v'aţĭ întors toţĭ la prea-puternica împĕrăţie subt a căreĭa stăpânire şi milostivire aţĭ trăit, voĭ şi părinţiĭ şi strâmoşiĭ voştriĭ; iată dar că cu ajutorul luĭ D-ḑeŭ şi din mila prea-puterniceĭ împĕrăţiĭ, Domnul D-ḑeŭ să-ĭ întăréscă stăpânirea şi să-ĭ îmulţéscă slava şi mărirea în vecĭ, am priimit iarăsĭ noĭ domnesculŭ nostru scaunŭ al ţĕrĭĭ româneşci, şi ni-s'aŭ încredinţatŭ oblăduirea şi buna vóstră otcărmuire, pentru care nu avem îndoială că v'-aţĭ bucuratŭ de acésta în vreme ce aveţĭ pildă de ale nóstre bune voirĭ ce avem asupra acesteĭ ţĕrĭ şi toţĭ voĭ de obşte ţineţĭ minte după cum şi la cea-l-altă domnie a nóstră v'am încredinţat, că încă din vremurile trecuteĭ păcĭ până la sfârşitul domnieĭ nóstre ceĭ d'întâĭ, câte nezamurĭ din mila prea-puterniceĭ împĕrăţiĭ aŭ dobândit ţéra de obşte, tóte era osteneliĭ şi sudorĭ şi strădaniĭ ale nóstre, precum şi în vremea celor treĭ anĭ a-ĭ domnieĭ nóstre, nădăjduimŭ că veţĭ fi cunoscutŭ în faptă dorirea cea părintéscă ce avem către tótă Domnéscă nóstră ţéră şi bună petrecerea care o poftim atâta fieş-căruĭa în parte, cât şi a tuturor de obşte; aduceţĭ-vĕ aminte de iubirea de ómenĭ, de întocmirea şi milostivirea cu care pe toţĭ v'am oblăduitŭ; aţĭ priceputŭ iarăşĭ cu scumpătate, că voim să lucrămŭ dreptatea cea desevêrşită întru tóte, care se cere de-câtre prea puternica împĕrăţie, şi a-ţĭ cunocut firea Domnieĭ mele, că nu primeşce nicĭ-decum, nicĭ sufere cea maĭ mică nedreptate, séŭ jăfuire, séŭ zăticnire în hrana şi alişverişul celora ce vor ămblă cu dreptate, după cugetulŭ Domnieĭ mele şi într'unŭ cuvêntŭ ḑicemŭ, că cea de-obşte a vóstră bunăstare, repaos şi odihnă şi îndestulare, iată a nóstră rivnă şi mulţămire, şi cea d'întâĭ grijă a nóstră este mângăerea vóstră. Decĭ tóte acelea câte a-ţĭ cunoscut la firea Domnieĭ mele întâĭ, să şciţĭ că acum sunt şi vorŭ fi maĭ cu asupra şi maĭ cu fierbinţeală râvnind dreptatea şi mângăerea vóstră, în vreme ce tóte nevoile ce aţĭ tras în cursulŭ acestor 5 anĭ ce aŭ trecutŭ, tóte pagubele, tóte ne-

Și Bucurescenilor le amintesce despre «bunurile nizamurĭ» ce prin ostenéla luĭ, în prima domnie, le-aŭ dobânditŭ țéra dela Pórtă, câtŭ și dela iubirea părintéscă a Domnitoruluĭ. «Aț priceputŭ, le ḑice, că voimŭ să lucrămŭ dreptatea cea desăvêrșită întru tóte... și aț cunoscutŭ firea Domnieĭ mele, că nu primesce nicĭ decum, nicĭ sufere cea maĭ mică nedreptate, séŭ jăfuire, séŭ zăticnire în hrana și alișverișulŭ celora ce vor âmbla cu dreptate». Domnitorulŭ promite a fi de acum și maĭ aspru și maĭ cu ferbințélă râvnindŭ dreptatea și mângâierea Bucurescenilor, în vedere cu cele suferite în 5 anĭ de ḑile.

---

dreptățile și întimplările ce aț suferit, și stricăciunile prea bine le știm, și însă-și inima nóstră împreună cu cei pătimași să întristează și împreună simte durere; însă acestea (slăvitŭ fie numele luĭ D-ḑeŭ) tóte aŭ trecutŭ și tóte nădăjduimŭ să lipséscă și să se uïte; acum veț găsi acea d'ântâĭ a vóstră bună stare si odihnă; acum vĕ veț mântuĭ de tótă nestatornicia și veț dobândi fieșcare în parte și de obște odihna și înlesnirea vóstră, fiindcă de a se curăța tóte cele trecute și de a înceta tóte nestatorniciile cele de pân-acum spre a intra tóte în orênduială bună, și de-a se ridica tóte greutățile cele peste mĕsură, săvĕ ușurați și să rĕsuflați, este cel desĕvârșitŭ scoposŭ și Domnésca nóstră netrămutată hotarîre, și maĭ pre susŭ de tóte de-a lipsi verĭ-ce nedreptate până lă unŭ pĕrŭ, și verĭ-ce acatastasie împotriva buneĭ orînduelĭ, este a nóstră cea d'ântâĭ și cea din urmă voință și poruncă, și a nimenuĭ nedreptate nu vom suferi. Drept aceea, toț de obște, marĭ și micĭ, tinerĭ și bĕtrânĭ, de orĭ-ce breaslă și de orĭ-ce orînduială, mângăiț-vĕ cu bună și neindoită nădejde la a nóstră drépță oblăduire, cu bună petrecere de-aicĭ înainte și fieșcare în parte și atât cele-l-alte bresle să-și căpuiască cu întreagă nădejde de agonisită și de risipa și întărirea și indestularea caselor lor, silindu-se fieșcare la dregerea și bună stare a lăcașurilor sale, câtŭ și rufeturile și neguțătoriĭ, cu inima întinsă să se apuce de alișverișurile și de neguțătoriile lor, spre a se folosi și spre a se căștigă pe sine și a se face și obștieĭ îndestulare, ca să ne bucurămŭ și noĭ după rîvna ce avemŭ, vĕḑêndŭ pe supușiĭ nostri îndestulați și fericiț, cândŭ vor curge neguțătoria și alișverișurile întregĭ, păzindŭ însă și isnafurile dreptatea la vênḑărĭ, atâtŭ în alte felurite de marfurĭ, câtŭ maĭ vîrtosŭ acele ce sunt peutru hrana și de mâncarea norodului, dupe nartu ce cu dreptate li-se va pune în vreme spre a nu se cuteza lăcomindu-se peste mĕsură la căștigurĭ, să metachiriséscă, orĭ în cumpene și în mesurĭ vicleșugŭ, séŭ la preț încărcătură peste nartulŭ ce li se va pune cu mĕsură dréptă, pentru că dupe cum folosulŭ negustorieĭ și alișverișuluĭ lor îl poftimŭ, așia și dreptatea norodului o cerem negreșitŭ și orĭ-ce neobișnuită și nedréptă luare și supĕrărĭ veț avea de către zapciĭ marĭ și micĭ aĭ politieĭ, să aveț a le arĕta cu îndrăsnélă și fără de nicĭ-o sfială la Domnia mea, fiindcă tóte luările și pricinile care pricinuescŭ scumpătate, Domnia nóstră nu le suferimŭ, precum și alte nedreptățĭ verĭ-cine va avea să știe că Divanulŭ nostru pentru aceea îl avem deschisŭ către toț de obște, urechile nóstre sunt luătóre aminte, spre auzulŭ jălbilor fieșce-căruia, voirea nóstră este cucernică spre ajutorulŭ vostru; odihnă nóstră am jertfitŭ pentru odihna vóstră, și rĕpaosul nostru îl

Acum vremea de restriște a trecutŭ. Fie-cine să'și repare casa stricată de resboiŭ și rufeturile și neguțitoriĭ cu inima întinsă să se apuce de trébă, de negoțulŭ lor, păzindŭ nartulŭ ce cu dreptate li se va pune în vreme... Divanulŭ va asculta tótă jăluirea. «*Urechile nóstre sunt luătóre aminte spre audulŭ jalbelor fiescecăruia*... Amŭ jărtfitŭ pentru odihna vóstră și repausulŭ nostru îlŭ trecemŭ cu vederea pentru repaosulŭ vostru».

O asemenea proclamare a adresatŭ M. Suțul și Craiovenilor (1).

La Craiova M. Suțul numesce Caimacam pre altă rudă a sa, biv vel spătarulŭ Costache Suțul.

---

trecemŭ cu vederea pentru repaosul vostru. Cele din ḑi și din nópte ostenelĭ și străduirĭ nu le socotimŭ întru nimicŭ pentru siguranță vóstră, pentru bună petrecere a vóstră, și decâtŭ tóte pentru paza dreptățiĭ în tóte și așia petrecêndŭ toți cu bună orînduială și nădejde la părintésca și drépta nóstră oblăduire, rugați pe milostivulŭ D-ḑeŭ toți de obște, marĭ și micĭ, pentru mărirea, slava, și prea scumpă viață prea puterniculuĭ, prea dreptuluĭ, iubitoruluĭ de ómenĭ, scăparea lumiĭ, împĕratuluĭ și stăpânuluĭ nostru cel milostivu sultanŭ Selim Han, al căruia brațŭ împĕrățieĭ sale facă-l D-ḑeŭ prea puternicŭ întru tóte și pentru prea înaltulŭ prea înțeleptulŭ și prea măritulŭ vizirŭ, și pentru toțĭ ceĭ de mare cuviință stâlpĭ aĭ prea puterniceĭ împĕrățiĭ, prea milostiveĭ stăpâneĭ nóstre și pentru viața nóstră și a fiilor nostri, ca prin noĭ să dobêndiți milile cele marĭ și bogate ale prea puterniceĭ împĕrățiĭ». 1791, August 29.

Asemenea carte s'aŭ făcutŭ și la orașulŭ Craioveĭ.

Cod. No. XX, fila 1.

(1) *Carte Căimăcamuluĭ de la Craiova și la Căimăcamulŭ ținuturilor Moldoveĭ.*

«Cinstitŭ și credinciosŭ boerulŭ Domnieĭ mele Costache Suțul biv. velŭ spătarŭ Caimacanulŭ alŭ Craioveĭ sănĕtate.

De vreme ce Domnia și stăpânirea țĕriĭ românescĭ s'aŭ încredințatŭ de către prea puternica împĕrăție sub oblăduirea Domnieĭ mele și acumŭ după încheerea păciĭ și D-ta din milostivirea Domnieĭ mele te-aĭ rînduitŭ Caimacamulŭ Craioveĭ, și a județelor ot Prest Olt, și de vreme ce după așeḑămêntulŭ ce s'aŭ făcutŭ din partea Domnieĭ mele și din partea Exelențieĭ Sale conte Mitrowsky, ce aŭ fostŭ comandirŭ țĕriĭ românescĭ și acelor ținuturĭ ale Craioveĭ până acumŭ, ca la optŭ ale luĭ Septembre stîlp noŭ, ce vine a fi 28 ale luĭ August a stîlpuluĭ vechiŭ, să se întórcă și să să facă teslimŭ în puterea și stăpânirea Domnieĭ mele, prin vechiliĭ ceĭ orînduiți din partea Domnieĭ mele și a exelențieĭ sale. Iată pentru priimirea acestuĭ teslimŭ a acelor județe, te orînduimŭ pe D-ta vechilŭ alŭ Domnieĭ mele, ca să le primescĭ dela vechiluĭ Austricescŭ, ce saŭ orînduitŭ pentru săvîrșirea acesteĭ pricinĭ de către conte Mitrowsky, ca unulŭ ce escĭ orînduitŭ și caimacamŭ a acelor 5 județe. Ci dar primindŭ porunca Domnieĭ mele și mergêndŭ acolo cu grabă, să trimiți maĭ nainte și poruncile Domnieĭ mele către D-lor ispravnicilĭ acelor 5 ju-

Acestuia, M. Sutul îĭ scrie, ca și Caimacamuluĭ celor 5 județe Moldovene, că ocupațiunea austriacă încetéză la 28 August și că să aĭbă, Caimacamul Craioveĭ, a primi dela exc. sa contele Mitrowski județele oltene sub oblăduirea Domnitoruluĭ țĕreĭ.

V.

Administrațiunea sub M. Sutul.

Ca și ceĭ maĭ mulțĭ din Domniĭ anteriorĭ, M. Sutu îșĭ compune Divanulŭ Domnescŭ maĭ numaĭ cu boieriĭ pămênteniĭ. Negreșitŭ că, în prima linie, avéŭ să intre în Divanulŭ țĕreĭ aceĭ boerĭ, carĭ, ca Enache Văcărescu, luptaseră contra luĭ N. Mavrogheni. In anulŭ I-iŭ alŭ Domnireĭ luĭ M. Sutul se prefiră în Divanŭ: Dumitru Ghica vel banŭ, Nicolae Brâncoveanul (visternicŭ după En. Văcărescu), Manolache Brâncoveanu vel vorn. de țéra de susŭ, urmatŭ apoĭ de Stefan Brâncoveanu, Enache Moruzi, totŭ timpulŭ vornicŭ de țéra de josŭ, Manolache Cretulescul vel logof. de țéra de josŭ, căruia îĭ succede apoĭ Gregore Băleanu; Manolache Brâncoveanul vel logof. de țéra de susŭ.

Intre ceĭ-l-alțĭ boieriĭ vedemŭ pe Const. Ion Florescu vel clucerŭ și apoĭ Filipescul vel clucerŭ, Dumitrache Racoviță vel pah., Scarlat Dragomirescul vel stoln., séŭ maĭ întêiŭ Drăghiceanu Otetelișan vel stoln, D. Locusteanu vel slugerŭ.

Singurĭ boerĭ grecĭ sunt rudele luĭ Vodă: Gregorasco Sutul vel comis, Alexandru Sutul vel post. și Gregorasco Balasache vel spătarŭ în urma luĭ Al. Sutul care devine postelnicŭ. Maĭ sunt boerĭ maĭ

---

dețe ce se află acumŭ, să le scriĭ și din partea D-tale, ca să scie că dela numitulŭ sorocŭ trecênd aceste județe sub stăpânirea domnesceĭ nóstre oblăduiriĭ, nu aŭ a maĭ cunósce stăpânirea nemțéscă lucrătóre și săvîrșitóre a nicĭ veriĭ uneĭ pricinĭ, ce aŭ a urma la tóte domnescile nóstre porunciĭ și credincióseĭ și vredniceĭ D-tale oblăduiriĭ; grijasce dar cu multă osîrduire pentru a nu face câtŭ de puținŭ cusurŭ la acéstă poruncă, ci urméză a o săvêrși și a o împlini cu multă băgare de sémă, și fiĭ D-ta sănĕtosŭ». — 1791, August 26.

Asemenea carte s'aŭ făcutŭ și la d. Iordache Sutul biv vel clucerŭ, caimacamulŭ acelor 5 județe din țéra moldovenéscă, ce sunt dincóce de Siret.

Acésta s'aŭ scrisŭ de la visterie.

Cod. No. XX, fila 7.

micĭ cu nume grecescŭ: Tudorache Iuliano vel pah., Hagi Mihalache vel pitarŭ, înlocuitŭ apoĭ cu unŭ pitarŭ Panaiot.

Va să ḑică: spătăria și postelnicia singure le ține Domnia pentru Grecĭ de a-ĭ sĕĭ... Nicĭ chiar visternicŭ nu este unŭ fanariotŭ.

Maĭ ḑi, când țéra este jăfuită, că acésta o face numaĭ Domnia fanariotică!

Și nu numaĭ în Divanŭ eraŭ boierĭ pământenĭ, ci și în administrațiunea județelor.

In lista primilor ispravnicĭ numițĭ de M. Sutul în 15 Sept. 1791 și în schimbările din 26 April 1792 și lunile următóre fórte puține nume ce pot fi bănuite de nume grecescĭ, întâlnimŭ (1).

---

(1) Eată lista întrégă, după cum amŭ descoperit-o în Cod. XX (fila 65 orĭ 33 roșă).

Numele ispravnicilor ce s'aŭ orînduitŭ pe la județe, Septembre 15, 1791.

Slam-Rîmnic	Gregorie Hrisoscoleo biv vel Medelnicer, Gheorghe biv căpitan za dorobanțĭ.
Buzĕŭ	Dumitrașco Racovicĭ biv vel clucer, Stefan Cĭoran biv vel sĕrdar.
Saac	Slugerulŭ Iordache Cantacuzino în loculŭ Câmpineanuluĭ.
Prahova	Constantin Movilă biv vel stolnicŭ, Alecu Cocorĕscu biv vel clucerŭ za arie.
Ialomița	Stefan Alexian biv vel stolnicŭ, Constantin Hrisoscoleo biv vel medelnicer.
Dâmbovița	Banică Greceanu biv vel serdarŭ în loculŭ pitaruluĭ Ștefănică.
Vlașca	Medelniceru Hiotu Scarlat, Ioniță Breaz biv clucer za arie.
Muscel	Clucerulŭ Scarlat Drugănescu, Dumitrache Papazoglu biv vel sĕrdarŭ.
Argeș	Istrate Crețulescu biv vel clucerŭ, Ștefănică biv vel pitariŭ.
Olt	Grigorie Hrisoscoleo biv vel stolnic, Dumitrache biv vel medelnicerŭ.
Romanați	Cornea Brăiloiu biv bel clucerŭ, Șerban Racoviceanu biv vel sĕrdarŭ.
Dolj	Vlăduță Tetoĭanu biv vel stolnicŭ, Costache biv vel armaș.
Gorj	Gheorghe Bengescu biv vel clucerŭ, Dumitrache biv vel sĕrdar.
Vâlcea	Constantin Otetelișanu biv vel sărdarŭ, Schiliță biv vel pitarŭ Dumitrache.

In gré situaţiune află M. Suţu ţéra, eşindŭ de sub administraţiunea austriacilor: Hoţiile eraŭ înmulţite fórte; aşia dişiĭ volintiriĭ austriacĭ nu eraŭ încă stârpiţi preste totŭ şi eĭ neliniştéŭ satele cu prădăciunile lor. Apoĭ bóla ciumeĭ se întindé şi făcé gróznice pustiiriĭ. Ca să se apere contra eĭ, tîrgoveţiĭ şi boeriĭ se adăpostiseră pe la

---

Mehedinţi { Costache Pandia biv vel sĕrdarŭ,
Alexandru Farfara biv vel stolnicŭ.

Dâmboviţa Paharnicu Alexandri împreună cu serdarulŭ Bănică Grecianul, Septembre, 19, 1791.

Teleorman { Răduc Filipescu biv vel stolnicŭ în loculuĭ Sgabercii, Septembre 22
Iorgache Armaşu Roset împreună cu stolniculŭ Răduc Filipescu, Octombre 17.

Muscel Costache Chiani biv vel portarŭ în loculuĭ sĕrdaruluĭ Dumitrache Papazoglu, Noembrie 25.

Ilfov Grigoraşcu Ventura biv vel armaş, Noembrie 20 în loculuĭ Floresculuĭ.

Ialomiţa Iorgache Negri biv vel comis, în loculuĭ medelniceruluĭ Hrisoscoleo, Decembre 8.

Buzĕu Medelnicerulŭ Costandin Hrisoscoleo în loculuĭ luĭ Stefan Cioranu, Decembrie 8.

Isprăvniciile ce s'aŭ făcutŭ acumŭ 1792 Aprilie 26.

Slam Rîmnic Sĕrdaru Constantin Niculescu în loculuĭ medelniceruluĭ Grigorie Hrisoscoleo.

Buzĕŭ Şetraru Ştefan Alexian în loculuĭ medelniceruluĭ Costantin Hrisoscoleo.

Saac Cluceru Alexandru Colceac în loculuĭ Caramalĕuluĭ.

Prahova Stolnicu Răduc-Filipescu în loculuĭ luĭ Alecu Cocorĕscu.

Ialomiţa Vătafu Constandin Varlam în loculuĭ luĭ Stefan Alexianu.

Dâmboviţa Stolnicu Grigorie Hrisoscoleo în loculuĭ luĭ Bănica Greceanu.

Vlaşca Stolnicu Iordache Colfescu şi Iănăchel serdaru.

Teleorman Sulgeru Ştefan Greceanu în loculuĭ stolniculuĭ Răducanu Filipescu.

Dolj Iordache Vtori Portar Ichistambol şi clucerulŭ Dumitrache Brăiloiŭ.

Romanaţi { Pitar Călinescu,
Gheorghe Bengescu stolnicu.

Argeş Iorgache Paharnicu.

Gorj Şetrar Theohar Glogoveanul în locu Bengesculuĭ.

Vâlcea Costache Proin muhurdar în loculuĭ luĭ Schiliţă Pitarulŭ 1792. Iunie 18.

Olt Dumitrache Stirbeĭ biv clucerŭ de arie în loculuĭ celuĭ ce aŭ lipsitŭ, 1792 Iunie 18.

Dâmboviţa Alecu Văcărescu, în loculuĭ stolniculuĭ Hrisoscoleo, 1792 Iunie 18.

moșiĭ și țăpuindŭ satele lor, interceptaŭ orĭ-ce comunicațiune cu restulŭ țĕreĭ. Ast-felŭ eraŭ imposibilitate orĭ-ce relațiunĭ comerciale: nicĭ a călĕtori dela unŭ locŭ la altulŭ nu era lesne, căcĭ ți se tăié calea de străjariĭ boierilor, oprindu-te de a te apropia de satulŭ lor. Chiar și în Bucurescĭ, nu puté comunica mahala cu mahala!....

Cele dintĕĭ mĕsurĭ de administrațiune ale luĭ M. Suțul, aŭ învedere asemenea gré situațiune: stârpirea hoților și combaterea întinderei epidemieĭ.

Negreșitŭ că prima preocupațiune fu primirea administrațiuneĭ țĕreĭ din mâna agenților nemților și regularea hotarelor despre Ardeal. Dămŭ în note maĭ multe acte inedite relative la acéstă regulare a hotarelor.

In 14 Octombrie 1791 Mihaĭ Suțul trimitea ómenĭ de încredere prin plaiurile munților însărcinându'ĭ, în secretŭ, ca să facă cercetare

---

Saac	Sĕrdaru Constantin Cantacuzino în locu fratesĕŭ Iordache, 1792 Iunie 18.
Saac	Sĕrdaru Ioniță Fălcoianu, în locŭlŭ cluceruluĭ Colceac, 1792 August 15.
Buzĕŭ	Clucerulŭ Alexandru Colceac în locŭlŭ cluceruluĭ Racoviță, 1792 August 15.
Prahova	Teodorache Iuliano Paharnic, în locŭlŭ medelniceruluĭ Movilă, 1792 Septembre 3.
Teleorman	Stolnicu Scarlat Ruset în locŭlŭ frate-seŭ Iordache Armaș Roset, 1792 Septembre.
Mehedinți	Ioniță Vlădoianu biv vel Pitar în locu Sĕrdaruluĭ Pandii, Maĭ. Toma Topliceanu la Sloboția, gospod, Iulie,
Ialomița	Cluceru Alecu Cocorĕscu în locŭlŭ comisuluĭ Negri, 1792 Sept. 19.
Prahova	Scarlat Câmpineanu Cluceru în locu stolniculuĭ Răduc-Filipescu. Septembre 20.
Olt	Stolnicu Drăghiceanu Oteteleșanu în locu medelniceruluĭ Dumitrache, Septembre 20.
Romanați	Medelnicerul Dumitrache în locu Pitaruluĭ Tomiĭ Călinescu.
Dolj	Medelnicerul Scarlat Hiotu în locu Portaruluĭ Gheorghe Eschistambol, Septembre 20.
Slam-Rimnic	Cluceru Iorgache Negrea în locu serdaruluĭ Const. Niculescu, Septembre 28.
Buzĕŭ	Medelnicerul Ioan Știrbeĭ la sud Buzĕŭ în locu Șetraruluĭ Alexianu, Octombre 3.
Vlașca	Stolnicu Scarlat Fălcoianu în locu luĭ Enăcheanu Serdar, Octombre, 3
Muscel	Serdaru Dumitrache Brezeanu în locu Stolniculuĭ Drăgănescu, Octombre 3.

décă austriacii s'aŭ maĭ întinsŭ înăuntrulŭ ţĕreĭ în timpulŭ rĕsboiuluĭ din urmă, prin strămutarea semnelor (1).

(1) Iată acèstă circulară secretă:

Cărţi legate cătră ceĭ maĭ josŭ însemnaţi pentru a cerceta hotarele la vecinătate despre Nemţi de s'aŭ maĭ întinsŭ cu tablele încóce séŭ nu.

«Credinciosŭ boeriulŭ Domniĭ mele — fiindŭ că vom Domnia mea să ne pliroforisimŭ pentru hotarulŭ părţiĭ loculuĭ, ce este între ţéră Rumânéscă şi între ţéră vecinéscă a Nemţieĭ, acela care aŭ fostŭ adecă aşeḑatŭ cu tablele nemţeşcĭ în urmă la anulŭ 1775, dupe rezmerita cea-l-altă, de stă totŭ într'acelŭ locŭ până acumŭ, séŭ de s'aŭ maĭ întinsŭ veciniĭ în pămêntul ţerii cu mutarea tablelorŭ, orĭ de atuncĭ încóce până la inceputulŭ acestiĭ rezmerite, séŭ asupra închieriĭ paciĭ? unde? şi ca câtŭ locŭ aŭ cuprincŭ şi în ce vreme? Şi fiindcă de a se face acéstă cercetare cu mergerea şi cu vederea de omenĭ în faţa loculuĭ la hotarŭ, acumŭ nicĭ nu este pré cu lesnire, în vremea acésta de a âmbla ómenĭ prin munţi, dară nicĭ o poftimŭ Domnia mea cu acestŭ mijlocŭ a se face sciută séŭ vĕḑută niměnuĭ, ce o voim cu taină dela ceĭ ce aŭ sciinţă, fără de a se face vorbă, şi fiindŭ că Dumnéta escĭ alŭ părţeĭ loculuĭ, care poţĭ a avea tótă sciinţa acésta, iată intr'adinsŭ 'ţĭ scriemŭ şi-ţi dămŭ în cunoşcinţă trebuinţa cereriĭ Domniĭ mele, adecă fără de a nu caută celea maĭ dinainte cum aŭ fostŭ, să ne daĭ pliroforie numaĭ dela lét 1775 încóce, de s'aŭ maĭ întinsŭ veciniĭ în pămêntulŭ ţĕriĭ cu mutarea tablelorŭ, unde? câtŭ locŭ aŭ cuprinsŭ? şi în ce vreme? séŭ de sunt tablele totŭ în locu, ce s'aŭ aflatŭ până la acelŭ anŭ? De care acésta pentru maĭ adevĕrată credinţă de a nu ne face vre o înşciinţare greşită, poţĭ prin taină a te pliroforisi însuţĭ dela omulŭ destoinicŭ cel sciĭ că are şciinţă desăvărşitŭ, séŭ a trimite, de va fi cu putinţă, vre unŭ credinciosŭ la faţa loculuĭ, pe subt cumpătŭ, pentru vedere, fără de a se descoperi şi a arĕta pricină şi să ne daĭ o pliroforie la acéstă, de care aşteptămŭ rĕspunsulŭ dumnitale însuţĭ cătră noĭ. 1791, Octomvre 14.

La Muscelŭ, slugeriu Gheorghe Rucărean.
La Argeşŭ, Stefani vatavŭ.
La Dâmboviţa Carstica Voinescu. biv 3-lea logof.
La Prahova, vatavŭ de plaiŭ.
La Saac, Moise şi Dumitrache vataşĭ de plaiurĭ.
La Buzĕŭ, Costandin Vernescul biv 2-lea vist.
La Slaam Rîmnic, Costantin Proca vat. de plaiŭ.
La Vâlcea, La Gorjŭ, La Mehedinţĭ } polcov. Stan Jianŭ, de care acésta s'aŭ scrisŭ şi la caimacamulŭ Craioveĭ.

Cod. No. XX, fila 134.

Pitacŭ, la boerii Veliţi anume, ca să socotéscă ce boerĭ să mérgă cu hotarniciĭ împĕrătescĭ.

Cinstiţilorŭ şi credinciosĭ boerilor Domniĭ mele, dumnéta biv vel bane Dumitrache Ghica, dumnéta vel bane Filipescule, dumnéta biv vel bane Nicolae Brăncóvene, dumnéta vel vist Văcărescule, dumnéta vel dvornicŭ de ţéra de susŭ Racoviţă, dum-

O altă preocupațiune a luĭ M. Sutu și a guvernuluĭ sĕŭ a fostŭ

---

néta vel logf. de țéra de susŭ Manolache Brâncovene, dumnéta vel dvornice de țéra de josŭ Moruz, dumnéta biv vel logf. Scarlat Grecene, și dumnéta vel logf. de țéra de josŭ Manolache Crețulescule, fiind-că pentru întocmirea și preînoirea hotarelorŭ, intră țéra Rumânescă, și intră țéra Nemțieĭ, la care sunt rânduiți, atât despre partea măririĭ Devletuluĭ pre puterniculuĭ nostru împĕratŭ, cât și despre partea curțiĭ chesariceșcĭ hotarnicĭ împĕrățeșcĭ, a înconjura tótă linia loculuĭ jurŭ împrejurulŭ țĕriĭ, iaste trebuință ca de osebitŭ de Dumnelor boeriĭ ce avemŭ a orândui, de aicĭ să mérgă împreună cu Dumneluĭ pré cinstitŭ Muhadit împĕrătescŭ, a trimite maĭ nainte câte unŭ boeriŭ la fieș-care județŭ, pământénŭ alŭ loculuĭ de acolo, practicosŭ, care de împreună cu ispravniciĭ județuluĭ, să dée de șcire maĭ nainte la câți stăpânĭ de moșiĭ i munți se vecinescŭ cu țéra Nemțieĭ, spre a se afla cu seneturile și doveḑi de scrisorĭ ce vorŭ avea la fața loculuĭ, de altă parte să căpuiască din vreme a avea gata locuitorĭ părțiĭ loculuĭ cu sciință bună de linia hotaruluĭ ce aŭ fostŭ la létŭ 1788, ca cândŭ va sosi acolea cinstitulŭ Muhadit, să fie tóte cele trebuinciose gata; eată orênduimŭ pe dumnevóstră să vĕ adunați la unŭ locŭ, ca chipzuindŭ la fieș-care județŭ, câte unŭ boeriŭ pământénŭ al loculuĭ de acolo, practicosŭ și vrednicŭ de tréba acéstă, și să arĕtați Domnieĭ mele prin anaforaua dumnevóstră anume fără de zabavă spre a le trimite din vreme poruncile Domnieĭ mele povățuitóre pentru a găti tóte cele trebuinciose la tréba acéstă. 1792, Aprilie 13. Bucurescĭ.

Cod No. XX, fila 480

Cărți cătră boerii ce s'aŭ orânduitŭ a fi lângă hotarniciĭ țĕriĭ Românești și aĭ Nemțieĭ.

Zem Vlascoe... Sănĕtate, Ĕți facemŭ Domnia mea în scire, că pentru întocmirea și preînoirea hotarelor, ce este să se facă între țéră Rumânéscă și între țéră Nemțéscă, după împĕrătescile ahtinamele, care s'aŭ legatŭ la închierea păciĭ de acumŭ între amêndoe acestea stĕpăniri vecine, sunt orânduiți, atâtŭ despre partea Devletuluĭ măririĭ pre puterniculuĭ nostru împĕratŭ, câtŭ și despre partea curțeĭ chesaro-craeșcĭ, hotarnicĭ împĕrățeșcĭ, a înconjura tóte linia loculuĭ jurŭ împrejurulŭ țĕriĭ, cariĭ și nu vor zăbovi a se afla acum curîndŭ la fieș-care parte de locŭ, decĭ fiindŭ că face trebuință maĭ nainte a se găti celea ce urméză la acésta trébă, ca cândŭ va sosi pré cinstitŭ Muhadit séŭ hotarniculŭ al pre puterniculuĭ Devletŭ, de împreună cu orânduițiĭ din partea vecinătățeĭ la partea loculuĭ, să fie tóte celea de trebuința trebiĭ gata; iată cu socotélă de obște, orânduimŭ Domnia mea pe dumnéta la județulŭ... ca unŭ prahticosŭ și vrednicŭ ce teaĭ alesŭ de obște la acésta trébă, ca îndată ce veĭ primi porunca acésta, numaĭ decâtŭ să te scolĭ cu grabă să mergĭ la numitul județŭ, unde împreunându-te maĭ întâiŭ cu ispravniciĭ județuluĭ și pliroforisindu-te cine anume, orĭ din boerĭ orĭ din mônăstiriĭ, séŭ altĭ moșneni aŭ moșiĭ și munți ce se alătură și se vecinescŭ cu hotarulŭ țĕriĭ Nemțescĭ, îndată să trimiteți la aceĭ stăpânĭ de moșiĭ și de muntĭ să le dați veste, ca să-și aducă orĭ-ce seneturĭ vechĭ și orĭ-ce doveḑi în scrisŭ vrednice aŭ de moșiile lor și de adeverirea hotaruluĭ; de altă parte să căpuiți din vreme a avea gata locuitorĭ bĕtrânĭ aĭ părțiĭ locurilor din megiéșiĭ părcălabĭ, moșneni plăiașĭ aĭ plaiurilor, cu unŭ cuvêntŭ vrednicĭ de martorĭ,

din primele dile urmărirea, persecutarea partisanilor luĭ Mavrogheni și

---

cari vor fi avîndŭ șciința hotaruluĭ; și îndată ce veți lua veste, d-vóstră ispravnicilor, de sosirea în marginea județuluĭ a Domniĭ-sale pre cinstitulŭ Muhadit să aibĭ a merge dumnéta, orânduitule boerĭŭ. spre întimpinare, ca să te arĕtĭ la Dumnéluĭ, lângă care veĭ sci că sunt orânduiți de aicĭ ..... cu harta țériĭ în mânĭ, și la cercetarea ce vor face orânduițiĭ hotarnicĭ împĕrățescĭ de punerea și întocmirea semnelor și a tablelor nemțescĭ, dumnéta maĭ susŭ numitule boerŭ alŭ Domnieĭ mele, să staĭ față cu sineturile moșiilor, cu doveḑile și mărturiile betrâne în fața loculuĭ spre a fi arĕtatoriŭ și adeveritoriŭ hotaruluĭ de a se întocmi și a se așeḑa, adecă în locurile ce s'aŭ aflatŭ la let. 1788 dupe calindariu nostru, fiindŭ că așa sunt legăturile amêndurora împĕrățiilor la Ahtinamelele păcĭĭ ce s'aŭ închiatŭ acumŭ, și așia este și porunca pre puterniculuĭ nostru împĕratŭ, ca acelea ce s'aŭ aflatŭ la acelŭ veleatŭ, și pe unde aŭ fostŭ hotarulŭ atuncĭ, pe acolo să râmăe și de acumŭ înainte, și de s'aŭ întinsŭ, cumva vecinĭĭ în urmă, dela numitulŭ velétŭ încóce, cu punerea și mutarea tablelorŭ, și aŭ cuprinsŭ vre-unŭ locŭ dintr'ale țĕrĭĭ, maĭ vârtosŭ acumŭ într'acestă trecută vreme a răsmiriții, aŭ a se rădica și a se trage tablele de înșișĭ hotarniciĭ împĕrățescĭ înapoĭ, acolo unde aŭ fostŭ până la lét 1788, și să se sloboḑă locurile țériĭ ce vorŭ fi călcate; numaĭ trebue ca acestŭ feliŭ de ómenĭ cu sciință vrednică de hotarulŭ aceĭ vremĭ, să aveți gata negreșitŭ, ca în fața loculuĭ să se arete, silindute a o face acésta cunoscută și bine dovedită câtră cinstitulŭ Muhadit hotarnicŭ împĕrătescŭ, spre a se face îndreptarea și întocmirea cea cuvinciosă acumŭ, dupe împĕrătescile Ahtinamele, ca să nu râmăie cumva nicĭ țéra adichisită cu așĭ perde pământulŭ eĭ, nicĭ stăpâniĭ moșiilor acelora pagubițĭ, și să-și aibă porunca împĕrătescă urmarea și săvârșirea eĭ; și așia veĭ urma dumnéta, orânduitule boerŭ Domnieĭ mele, a merge d'împreună cu pré cinstițiĭ hotarnicii împĕrățescĭ, pe tótă linia hotaruluĭ, de rândŭ, făcêndŭ urmarea aceștiĭ trebĭ, până veĭ întra în județulŭ de alăturea, unde acolo este orânduitŭ, altŭ boeriŭ la tréba acéstă; cautați însă de vĕ siliți, ca nu numaĭ tóte celea trebuincióse doveḑi vrednice să le aveți gata, ci și la fața loculuĭ să daț pliroforia cea cuviinciosă cu tótă scumpătatea, făcêndŭ vădită dreptatea pământuluĭ țériĭ și adevĕrul trebiĭ, spre a nu se face vre o împresurare, căcĭ acéstă hotărnicie și întocmire a hotaruluĭ de acumŭ, va rĕmânea nestrămutată fără de a se schimba maĭ în urmă. 1792, Aprilie 14.

Cod. No. XX, pag. 485—487.

Numele boerilor ce s'aŭ rânduitŭ cu acestea cărți la fieș-care județŭ.

Mehedinți. Mihaiŭ Știucă biv cap. za Lefegiĭ.
Gorjŭ. Șerban Otetelișanŭ păhar.
Vâlcea. Clucer Radu Băbén.
Argeșŭ. Vist. Răducan Miricioiu și Ștefan Caciupu.
Muscelŭ. Gheorghe Rucărén biv 3-lea logofĕtŭ.
Dâmboviță. Cârstică Voinescu biv 3-lea logofĕtŭ.
Prahova. Șetrariu Ioniță Bălăcén și Mihalache vătavŭ.
Saac. Stefan Macovei postelnicelŭ și Andreiŭ vătavŭ.
Buzĕŭ. Clucer Ioniță Cârlova și Manolache polcovnicŭ.
Slaam-Râmnicŭ. Șătrar Iordăchița Niculescu și Nicolae Cotescu,

confiscarea avereĭ ce maĭ putea fi în ţéră după nenorocitulŭ Domnŭ.

Acestea cărţĭ puinduse în plicŭ cu deosebite cărţĭ despre partea Dumnelor a velitilor logofeţĭ, s'aŭ trimisŭ la ispravniciĭ judeţelor, ca fără de zăbavă să le trimiţă, iară celea de peste Oltŭ s'aŭ trimisŭ la caimacamŭ şi s'aŭ datŭ celea dela caimacamŭ la dumnéluĭ aga, iar celea de din coace s'aŭ datŭ în mâna céuşuluĭ Spătărescŭ cu Stan logofĕtŭ, astădĭ, Aprilie 15.

Cod No. XX, fila 487.

Poruncă a da hotarnicilor împĕrătescĭ caĭ şi căruţe şi cele trebuincióse de hrană mergêndŭ pe la hotare.

Zem. Vlascoe. Dumné-vóstră ispravnicilor de prin judeţe dela Mehedinţĭ până în sud Slam Rômnic sănĕtate i voue căpitanilor şi vătaşilor de plaiŭ, fiindcă cu dumnélor muhadiţiĭ împĕrătescĭ sunt orânduiţĭ, de aicĭ boerĭ pentru întocmirea şi înoirea hotaruluĭ între ţéra rumânésca şi între ţéra nemţéscă cum şi din lăuntru sunt să vie deosebit persóne, étă vĕ poruncimŭ Domnia mea, să aveţĭ a da câte 30 caĭ, cu treĭ căruţe de podvódă, cum şi pentru cele trebuincióse, de hrană, orînduiţilor boerĭ, iarăşĭ să grijiţĭ de a se găsi. 1792, April 26.

Cod. No. XX, pag. 520.

Carte legată la Caimacam, totŭ pentru caĭ i căruţe de tréba hotarnicilor împĕrătescĭ.

Cinstitŭ şi credinciosŭ boerulŭ Domnieĭ mele Costache Suţul biv vel cămăraşŭ Caimacamul Craioveĭ, sănĕtate! fiind-că la întocmirea şi prenoirea hotarelor între ţéra rumânéscă cu ţéra nemţéscă, sunt orînduiţĭ de aicea dumnéluĭ pahar. Constantin Baratov, dumnéluĭ stolniculŭ Dumitrache şi cu ingineru, dimpreună cu cinstiţiĭ muhadiţĭ, carĭ avêndŭ trebuinţă de caĭ i căruţe, étă poruncimŭ Domnia mea dumitale, să prinzĭ cu chirie 30 caĭ, din carĭ 12 să fie cu treĭ căruţe, însă una pentru dumnéluĭ pahar., alta pentru dumnéluĭ stolnicŭ, şi una pentru ingineru, iară ceĭ-l-altĭ caĭ să fie pentru radvanele dumnélor, ci dară, zăbavă séŭ zătignire să nu li se facă cu darea acestor caĭ, ca să nu se întêmple vre-unŭ cusurŭ. 1792, April 26.

Cod. No. XX, fila 521.

Carte legată la Stefan Macoveiŭ a fi şi la judeţŭ Buzĕŭ cu hotărnicia Ţĕriĭ.

Boerulŭ Domnieĭ mele Ştefan Macoveiŭ postelnicelŭ, sănĕtate, măcarŭ că te avemŭ orânduitŭ prin deosebita poruncă Domnieĭ mele la tréba hotaruluĭ Ţĕriĭ, dimpreună cu Andreiŭ Vătafŭ la judeţulŭ Săcuenilor, déră fiind-că luarămŭ Domnia mea însciinţare, cumŭ că aĭ sciinţă şi de munţiĭ judeţuluĭ Buzĕŭ, unde şi Dumnealuĭ cinstitulŭ şi credinciosulŭ boerulŭ Domnieĭ mele Dumitrache Ghica biv vel Ban, are muntele Penteleŭ şi altĭ munţĭ, asupra cărora escĭ orînduitŭ, iată te orînduimŭ Domnia mea şi la judeţulŭ Buzĕŭ, ca să fiĭ împreună cu cluceriŭ Ioniţă Cârlova, şi cu Manolache Postelnicelŭ, la întocmirea şi preînnoirea hotarelorŭ, ce este să se facă de către pré cinstiţiĭ muhadiţĭ împĕrătescĭ,— 1792, Aprilie 28.

Cod. No. XX, fila 535.

Din actele ce posedemŭ resultă, că averea luĭ Mavrogheni avé să fie cu cea maĭ mare rigóre urmărită şi cercetată preste totŭ şi acésta cu otă-

---

Carte către Ghiurgiu Paharnic, i către Stolnicu Dumitrache cu alţi duoĭ, ce sunt rânduiţi a hotărî Ţéra.

Zem. Vlas. Cinstiţi şi credincioşi Boeriĭ Domneĭ mele, Dumnéta Costandine Baratove biv vel pah. i d-ta Dumitrache biv vel stolnice, sănĕtate, fiind-că pentru intocmirea şi preînnoirea hotarelor între ţéra rumânéscă şi între ţéra Nemţieĭ, după Impĕrătescile Ahtinamele, care s'aŭ legatŭ la închierea păciĭ de acumŭ între amêndouĕ aceste stăpâniri vecine, sunt orânduiţi, atâtŭ despre partea Devletuluĭ măririĭ pré puterniculuĭ nostru Impĕratŭ, hotarnicĭ împĕrătescĭ, câtŭ şi despre partea curţiĭ chesaro-crăescĭ deosebite persóne, iată şi despre partea Domnieĭ mele, cu socotélă de obşte, v'aţi alesŭ Dumnea-vóstră ca nisce prahticoşĭ şi v'amŭ orînduitŭ la acéstĭ trébă, dându lângă Dumnea-vóstră şi pe boeriĭ Domnieĭ mele Alexandru biv 3-lea logofĕtŭ, şi Petrache biv alŭ 3-lea logofĕtŭ şi cu unŭ ingineriŭ, orînduitŭ ca să mergeţi împreună cu Dumnéluĭ pré cinstiţiĭ muhadiţi, a înconjura tótă linia loculuĭ de jurŭ împrejuru Ţĕriĭ, spre a se face de către Dumnélor pré cinstiţiĭ muhadiţi întocmirea şi preînoirea hotarelor în locurile ce s'aŭ aflatŭ la velétŭ 1788, după călindariŭ nostru; deci primindŭ Domnésca nóstră poruncă, să vĕ sculaţi sa mergeţi din preună cu Dumnélor, spre urmarea şi săvêrşirea acesteĭ poruncĭ împĕrătescĭ dupe povăţuirile şi poruncile ce vi s'aŭ datŭ de Domnia mea, pentru care s'aŭ trimisŭ deosebite poruncile Domnieĭ mele şi către ispravniciĭ a tóte judeţelor, şi către deosebiţi pământeniĭ boerinaşi aĭ părţeĭ loculuĭ, care aŭ sciinţa hotarelor, ca să gătéscă tóte cele trebuincióse a trebeĭ aceştia maĭ nainte, a cărora nume vi s'aŭ datŭ şi Dumnea-vóstră în scrisŭ ca să'ĭ sciţi, carĭ aŭ a vĕ întêmpina la fieşcare margine a judeţuluĭ sĕŭ. — 1792 Aprile 29.

Cod. No. XX, fila 527.

S'aŭ făcutŭ rĕspunsŭ la dumnéluĭ Caimacamul Craioveĭ, pentru arĕtările ce face Oteteleşanu, ce este orînduitŭ la hotărnicia ţĕriĭ despre Nemţie, ca să-ĭ rĕspundă, că pentru acéstă trébă sunt orînduiţĭ, dumnéluĭ paharniculŭ Constantin Baratov şi dumnéluĭ stolnicŭ Dumitrache, împreună cu hotarniciĭ împĕrătescĭ, şi la dumnélor să aréte şi să-ĭ pliroforiséscă de tóte pricinile hotaruluĭ. 1792, Maiŭ 10.

Cod. No. XX, fila 577.

Rĕspunsŭ către boeriĭ ce sunt orînduiţĭ lângă hotarniciĭ ţĕriĭ.

Cinstiţilor şi credincioşi boerilor Domnieĭ mele, dumnéta Constandin Baratov biv vel pahar., i dumnéta Dumitrache biv vel stolnice, sănĕtate; am vĕdutŭ Domnia mea însciinţarea dela Maiŭ 27 cum că a'ţi plecatŭ la munţi, şi a'ţi începutŭ a intra la tréba hotarelor, pentru care nu veţi lipsi dumné-vóstră adesea a ne însciinţa de urmarea trebiĭ; amŭ vĕdutŭ Domnia mea, şi însemnarea ce ne faceţi prin deosebitŭ pitacŭ pentru peceţi şi cât pentru cele ce sunt către noĭ nu vătémă; căutaţi însă la altele de acum înainte, să vĕ lepădaţi de acestŭ teclefŭ şi fiţi sănătoşi. 1792, Iunie 2.

Cod. No. XX, fila 627.

rîrea mai denainte luată, ca acéstă avere, în totalitatea eĭ să fie confiscată

Carte legată la Mihaiŭ Ştiucă pentru îndreptarea la nisce semne dela hotarulŭ Ţĕriĭ.

Boeriulŭ alŭ Domnieĭ mele Mihaiŭ Ştiucă biv vel căpitanŭ za lefegiĭ, sănătate! ţi-amŭ scrisŭ şi maĭ alaltă-eriĭ şi-'ţĭ scriem şi acumŭ intradinsŭ pentru acele semne ce ne scriĭ cum că s'aŭ făcutŭ îndreptare la hotarŭ, că de nu s'aŭ îndreptatŭ în faptă şi numaĭ cuvêntŭ s'a datŭ de îndreptare, să epistasescĭ după cum ţi-amŭ scrisŭ până la sfîrşitulŭ trebeĭ, şi voimŭ să ne facĭ arĕtare în scrisŭ: unde şi la câte locurĭ anume s'aŭ găsitŭ strămutate, séŭ strîmbe? cum adecă s'aŭ găsitŭ şi cu ce mijlocŭ s'aŭ îndreptatŭ şi s'aŭ întorsŭ, cu pusulŭ în orînduiala lor? Ceremŭ pliroforie întrégă prin înscinţare-ţĭ iscălită şi pecetulită carte a ta către Domnia nóstră, şi fiţĭ sănĕtoşi. 1792, Iunie 3.

Cod. No. XX, fila 708.

Jalba boerilor ce aŭ pricină cu nisce Saşi pentru muntele Baiul şi porunca ce s'aŭ datŭ către orînduiţii boerĭ ce sunt pentru îndreptarea hotarelor ţĕriĭ.

Pré înălţate Dómne.

Jăluimŭ Măriĭ tale pentru nisce Saşĭ din satulŭ Răsnov din Transilvania, că din ḑilele Mării séle Alexandru Vodă s'a rădicatŭ cu unŭ zapisŭ a luĭ Mihaĭ Vodă celŭ vitézŭ, ce le didesă unŭ munte, ce se chiamă Baiulŭ să-lŭ pască cu oile, şi Măria sa după cercetările ce aŭ făcutŭ aŭ luatŭ acestŭ munte ca o moşie ce se află domnéscă, şi aŭ dat-o danie bisericiĭ creştinescĭ din satulŭ Răsnov şi s'aŭ datŭ sub epitropia dumnéluĭ stol. Dumitrache, şi stolniculŭ Dumitrache aŭ orînduitŭ pe unŭ Ioniţă Lebu din Braşov, ca să aibă astă epistăsie să vêndă muntele cuĭ va vrea, şi banĭ să-ĭ cheltuiască la trebile bisericeĭ şi pe totŭ anulŭ să-şĭ dée socotélă la dumnuluĭ stolniculŭ, şi aşĭa s'aŭ urmatŭ până când aŭ muritŭ acelŭ Ioniţă Lebu, şi cum aŭ muritŭ numitulŭ Lebu în ḑilele Mărĭĭ tale în cea-l-altă domnie, în anulŭ din urmă, s'aŭ rădicatŭ iarăşĭ aceste sate cu acestŭ zapisŭ şi s'aŭ făcutŭ stăpânĭ pe acestŭ munte, şi pe lângă acésta făcea cerere şi de alţĭ munţĭ aĭ noştriĭ ce-ĭ avemŭ în sud Prahova, unulŭ alŭ dumnéluĭ *rĕposatulŭ* banulŭ Dudescul, altulŭ alŭ meŭ Constantin Creţulescu, şi altŭ alŭ rĕposatuluĭ Paleologu, şi altŭ alŭ meŭ medel. Grigorie şi după cercetările ce s'aŭ făcutŭ lor nimicŭ nu li s'aŭ datŭ în stăpânire. In ḑilele domnieĭ luĭ Mavrogheni, iar s'aŭ rădicatŭ cu asemenea cerere, şi despre partea domnieĭ s'aŭ orînduitŭ dumnéluĭ Stefănică ispravniculŭ judeţuluĭ şi cu Mihalache vătafŭ ot plaiulŭ Prahova, iar despre partea agenţieĭ (*sic*) s'aŭ orînduitŭ dumnéluĭ senior Marchelie, ce se află acum vechilŭ agenţieĭ, şi mergêndŭ în faţa loculuĭ, din mărturiile ce aŭ fostŭ s'aŭ adeveritŭ, că munţiĭ noştriĭ aŭ fostŭ nestrămutată stăpânirea moşilor, părinlor noştriĭ şi a nóstră şi după cartea de alegere ce s'aŭ făcutŭ în faţa loculuĭ, ni s'aŭ făcutŭ şi hrisovŭ, şi amŭ rĕmasŭ noĭ buniĭ stăpânĭ pe moşiile nóstre. La létŭ 1790 în vremea stăpânireĭ Nemţilor, dându eĭ jalbă la Viena, aŭ venitŭ cu ordirŭ aicĭ în ţéră, când la Divanŭ se afla Eutenberg, şi de faţă judecându-ne la Divanŭ, după înse-şĭ a lor zapise, unulŭ latinescŭ şi altulŭ românescŭ, ce le-aŭ arĕtatŭ la Divanŭ, s'aŭ doveditŭ la acelŭ munte, de rĕposaţiĭ întru fericire Domnĭ, n'aŭ fostŭ cu totulŭ datŭ de danie, nicĭ bisericeĭ din Răsnov, nicĭ

în folosul Porței, după firmanŭ specialŭ. In consecința cu acéstă

---

lor, fără numaĭ iarba să o pască cu oile, după cum și noĭ, luminate Dómne, dămŭ zapisŭ celor ce le vindemŭ venitulŭ munților și după acele zapise se află copiile trecute în condica Divanuluĭ, eĭ ceré prin judecată ca să stăpânéscă atâtŭ muntele Baiulŭ, cât și aceștĭ patru munțĭ aĭ noștriĭ ce sunt cu alte numirĭ (al dumnéluĭ răposatulŭ Nicolae banŭ Dudescul se numesce Gostila, aĭ noștriĭ Creţuleșcĭ se numesce Clăbucitu Baiuluĭ, și alŭ răposatuluĭ Răducau Paleologa să chiamă Colțiĭ Moraruluĭ, și alŭ meŭ medelnicerŭ Grigorie se numesce valea Cerbuluĭ, și o bucățică de locŭ din Predeal totŭ alŭ meŭ medelnicerulŭ; luminate Dómne, din Predeal până în valea Cerbuluĭ este cale de treĭ césurĭ) și așĭa judecându-ne față la Divanŭ, dovedindŭ cererea lor rea de însușĭ generalŭ Entenberg, și de totŭ Divanulŭ, ne-amĭ găsitŭ noĭ dreptatea, și ni s'aŭ făcutŭ și carte de judecată în care s'aŭ iscălitŭ totŭ Divanulŭ; ducêndu-o și la generalŭ ca să o iscăléscă, aŭ opritu-o, cu ce cuvêntŭ nu scimŭ; de atunci și până acum eĭ nimicŭ nu s aŭ întinsŭ, iară într'acestŭ anŭ vedemŭ că aŭ adusŭ oĭ și le-aŭ băgatŭ în munțĭ, totŭ cu acelŭ cuvêntŭ că sunt aĭ lor. Luminate Dómne, și cartea de judecată și zapisele tălmăcite ale lor sunt trecute în condica Divanuluĭ, din poruncă; ne rugămŭ Mărieĭ tale, ca să se cerceteze de către înălțimea ta, ca să te pliroforisescĭ de cererea lor și de dreptatea nóstră, și a se face către dumnéluĭ cinstitŭ vechilŭ alŭ agenției de a li se porunci ca să-șĭ ridice stăpânirea din munțiĭ noștriĭ, ce sunt ohabnicĭ, iar înălțimea ta de veĭ bine-voi a le da lor muntele Baiulŭ ca unulŭ ce este moșie domnéscă și ne afierisită, rămâne la înalt înțelepciunea Mărieĭ tale.

Aĭ Măriĭ tale plecațĭ slugĭ.
Constantin Creţulescu; Constantin Dudescu, Grigorie Hrisoscoleu medel., Bibica soția răpos., Paleologa.

Iŏ Mihail Constandin Șutul V. V.

Fiind-că Dumnealuĭ seniorŭ Marcheliŭ agentulŭ chesaricescĭĭ curțĭ, arétă Domnieĭ mele, cum că de vreme ce sunt acumŭ rânduițĭ pentru tréba hotarelor, atâtŭ despre partea Domnieĭ mele boierĭ, câtŭ și despre partea curțiĭ austriacescĭ comisarĭ, carĭ aŭ a trece și pe la aceștĭ munțĭ, să se facă o cercetare la fața loculuĭ de iznóvă prin chiar vederea dumnélor de starea acestor munțĭ și de curgerea pricineĭ și a dreptățeĭ, și dupe cercetare și alegere rămâind Răjnoveniĭ de judecată se va împlini prin agenție totŭ dreptu dumnélor stăpânilor de munțĭ pentru pășunea de estimpŭ, amŭ primitŭ Domnia mea arĕtarea dumnéluĭ, și iată scriemŭ Domnia mea dumnea-vóstră cinstiților și credincioșĭ boerilor Domnieĭ mele biv vel paharnicu Constantin Baratov, i biv vel stolnicu Dumitrache, fiind-că dumné-vóstră aveți a merge, pe la aceștĭ munțĭ pentru tréba hotarelor la care sunteți rînduițĭ, să aveți dară a face cercetare de iznóvă a pricineĭ aceștia dempreună cu d-lor comisariĭ ce sunt rânduițĭ despre partea vecinătățiĭ, de care amŭ grăit Domnia mea aicĭ cu dumnéluĭ seniorŭ Marchelius agentŭ, ca să dea de scire la cinstita gubernie spre a scrie de acésta și Dumnélor comisarilor precum și pârîților Răsnovenĭ, să li se porunciască a se afla la fața loculuĭ cînd veți sosi Dumné-vóstră acolo, unde atâtŭ prin cercetare cu deamănuntulŭ, câtŭ și prin însăși vederea dumné-vóstră în fața loculuĭ de starea acestor munțĭ, cari cu pricina Baiuluĭ se întindŭ numițiĭ Răjnovenĭ cu pășunea vitelor întrânși, unde fiind-că

rigurósă hotărîre, încă dela 24 Octombre 1791 M. Suțu adreséză Divanuluĭ următorulŭ pitacŭ în privința acesteĭ confiscărĭ, pitacŭ, în

însuși dumnéluĭ agentulŭ arétă Domnieĭ mele, după sciința ce are din cercetările de maĭ înainte, cum că nu aŭ tăgăduitŭ înșișĭ Răjnovenii vechea stăpânire a dumnélor boerilor ce aŭ avutŭ asupra acestor munțĭ în 70—80 de anĭ, după vrednice doveḑĭ și mărturiĭ, urméză, după orînduiala judecățeĭ și a dreptățiĭ, ca înșișĭ pe Răjnovenĭ să'ĭ îndatorațĭ și să le cereți, ca să vĕ aréte sineturĭ vrednice pentru acești munțĭ, spre a vĕ îndestula cu ce temeiurĭ și cu ce dreptate s'aŭ întinsŭ la pășunarea acestor munțĭ ce se stăpânescŭ întratâta sumă de anĭ de d-lor numițiĭ boerĭ? și fiind-că d-luĭ biv vel stolnicu Dumitrache are și sciință de pricina acésta de maĭ nainte, acumŭ déră pliroforisindu-se și cu vederea de starea munților în fața loculuĭ, și făcêndŭ bine cunoscutŭ pricina acésta în sciința eĭ prin cercetare la tóte arĕtările, spre a nu maĭ rĕmânea cât de puțină pricinuire, să aveți a trimete Domnieĭ mele anafora în scrisŭ sub iscăliturile dumné-vóstră cu alegerea dreptățiĭ. și în urmă după alegerea acésta cunoscêndu-se că rĕŭ și fără cale s'aŭ întinsŭ Răjnovenii întraceștia munțĭ, se va împlini, cum ḑicemŭ, totŭ dreptu numiților boerĭ a stăpânilor aĭ munților pentru venitulŭ de estimpŭ, prin agenție, dupe cum dete acéstă făgăduială înaintea Domnieĭ mele dumnéluĭ senior Marchelius. Deci poruncimŭ Domnia mea dumnévóstră numiților boerĭ jăluitorĭ, ca să vĕ trimeteți la fața loculuĭ vechilĭ, să se afle acolo la venirea dumnélor orânduiților boerĭ, cu tóte sineturile de scrisorĭ, séŭ orĭ-ce doveḑĭ aveți.—1792, Iunie 5.

Pro. vel logof.

Cod. No. XX, fila 628 - 631.

Cartea ce saŭ făcută către Boerii orînduiți pentru înoirea hotarelor Țĕriĭ de pricina munților ce se împresóră de către Rășnoviți.

Cinstiți și credincioșĭ boerilor Domnieĭ mele, biv vel paharnicu Constandin Baratov i biv stolnicu Dumitrache, sănĕtate; pentru pricina sașilor ot. Rășnovu, de care s'aŭ jăluitŭ Domnieĭ mele, Costandin Crețulescul, Constantin Dudescul, Grigore Hrisoscoleo medelniceru și Bibica soția reposatuluĭ Paleologu, că le face împresurare a patru munțĭ din sudŭ Prahova, vi s'aŭ făcutŭ porunca Domnieĭ mele, în dosulŭ jălbiĭ jăluitorilor, cu coprinderea pe largŭ, care priimind'o veți urma dupe cum vi se poruncesce, însă vĕ poruncimŭ Domnia mea, ca la cartea alegeriĭ și isbranirea ce veți face, să mijlociți de se va putea a iscăli și orânduiții; comisarĭ despre partea vecinătățeĭ, ca să nu le maĭ rĕmâne cuvênt de pricinuire în urmă; acésta și fiți sănĕtoși. — 1792, Iuniŭ 26.

Cod. No. XX, fila 628, 629, 630, 631.

Carte legată la ispravniciĭ Gorjuluĭ a da mână de ajutorŭ luĭ Alecu biv 3-lea logofĕtŭ la ceea ce va avea trebuință, care este orînduită pentru îndreptarea hotaruluĭ despre nemți, la munțiĭ mônăstiriĭ Tismeniĭ.

Dumné-vóstră ispravnicilor ot sud Gorjŭ, sănĕtate! vĕ facemŭ Domnia mea în scire pentru o diafora ce a fost între dumnélor pré cinstițiĭ împĕrătescĭ Efazimuhadiți cu d-lor comisariĭ împĕrătescĭ la întocmirea hotaruluĭ pe munțiĭ mônăs-

care numele nenorocitului Mavrogheni e însoțitŭ de nerespectuóse epitete (1):

Pitacă la părinții archerii și la dumnélor veliți boerii pentru cercetarea ale luĭ Mavrogheni lucrurĭ.

Pré sfinția ta părinte Mitropolite, iubitorilor de Dumneḑeŭ părinților Episcopĭ și dumnévóstră cinstiților și credincioșĭ boerilor Divanuluĭ Domnieĭ mele, fiind-că între lucrurile și averile mișcătóre și nemișcătóre ale *mactululuĭ* Mavrogheni, care tóte s'aŭ făcutŭ zaptŭ la Mirié împĕrătéscă, sunt și moșiile, viile, locurile, prăvăliile și orĭ-ce acareturĭ aŭ luatŭ dintr'acéstă țéră numitulŭ Mavrogheni în stăpânirea sa, cu sineturĭ în feluri de pricinĭ, pentru care s'aŭ datŭ Domnieĭ mele și împĕrătescu Firman de zaptulŭ lor cu catastih anume după tóte sineturile și zapisele acelor moșiĭ cu numele lor ce se află la Mirié împĕrătéscă; iată orînduimŭ pre sfinția vóstră părinților archiereĭ și pre dumnévóstră boerilor Domnieĭ mele, ca să vĕ adunați la unŭ locŭ, unde mai întêiŭ să paravalisiți catastihu ce s'aŭ datŭ Domnieĭ mele de la miria înpĕrătéscă, care l'amŭ datŭ în mânele dumnéluĭ cinstitŭ și credinciosŭ boeruluĭ Domnieĭ mele Manolache Brâncovean vel logofĕtŭ de țéra de susŭ, spre alŭ înfățișa la adunarea ce veți face, i tălmăcirea luĭ grecéscă, cu catastihulŭ ce amŭ poruncitŭ Domnia mea de s'aŭ scosŭ din condica Divanuluĭ, după cărțile numituluĭ Mavrogheni, i după zapisele vênḑĕrilor, ca să deslușiți numirile moșiilor și ale boerilor ce aŭ fostŭ stăpâni acelor moșiĭ, scriindu-le fieș-care în numele lor cu înțelegerea și cu numirea cea care este a ființiĭ lor; al doilea și cea mai trebuinciósă pliroforie a Domnieĭ mele este care o cere iubirea vóstră de drep'ate cu tótă lămurirea, ca să ne îndestulămŭ adecă de adevĕrulŭ acestor lucrurĭ, atâtŭ pentru celea ce sunt pe numele seŭ orĭ, a fiilor sĕĭ, cât și celea ce sunt pe numele rudelor, nepoților și a boerilor sĕĭ, și pe numele

---

tiriĭ Tismana dintr'acelŭ județŭ alŭ Gorjuluĭ, că acéstă diafora aŭ luatŭ sfîrșitŭ și aŭ îndreptatŭ spre a se întocmi adecă hotarulŭ, și a se muta așeḑându-se în locŭ unde aŭ fostŭ, pentru care se orîndui boerulŭ Domnieĭ mele, Alecu biv 3-lea logofĕtŭ, ca dimpreună cu orînduitulŭ Dumnélor efenḑilor muhadiți și cu alŭ dumnélor comisarilor, să mérgă la fața loculuĭ pentru urmarea și săvêrșirea acesteĭ trebĭ, decĭ vĕ poruncimŭ Domnia mea, ca orĭ-ce trebuință de ajutorŭ va avea numitulŭ boeriulŭ Domnieĭ mele la acéstă trébă, să aveți aĭ da și fiți sănĕtoșĭ. 1792, August, 9.

Cod. No. XX, fila 785.

(1) Maĭ urmăreaŭ și particularĭ administrațiunea luĭ Mavrogheni. Eacă o anafora de acéstă natură:

«La jalba ce aŭ datŭ Mării tale dumnéluĭ pitarŭ Dumitru pentru unŭ lón Bălténu logof. dela Gorj, cum că în vremea mahtululuĭ Mavrogheni, fiindŭ dumnéluĭ pitarŭ orânduitŭ ispravnicŭ la acestŭ județŭ alŭ Gorjilor, unde pe acea vreme era sumă de óste turcéscă la Boazul Porcenilor, cu serascher Cara Mustafa, avea poruncĭ domnescĭ de a rĕspunde oștirilor trebuinciósele tainurĭ, cu banĭ din rĕspunderile aceluĭ județŭ și în anulŭ cu létŭ 1789, avêndŭ siclet mare de respunderĭ tainaturilor, și fiind-că pe acea vreme avea județu a rĕspunde baniĭ breslelor de sfete Gheorghe, și orânduiala fênuluĭ și a lemnelor de cuhnie, care tăia

cişmeleĭ şi a egumenuluĭ dela biserica ot Cişmea, în ce chipŭ şi cu ce mijlocŭ în adevĕrŭ s'aŭ făcutŭ acele venḑărĭ, séŭ afieromata? De s'aŭ numĕrat banĭ gata la stăpâniĭ moşilor şi de s'a dat baniĭ chiar de la sineşĭ prin mânile egumenuluĭ şi a nepoţilor şi boerilor sĕĭ, séŭ iarăşĭ cu din venitul acestora s'aŭ făcut economiĭ, orĭ de nu s'aŭ datŭ banĭ nicĭ de cumŭ, orĭ de s'aŭ datŭ vre unile dintre aceste moşiĭ de către uniĭ alţĭ din bună voinţa lor, pentru boeriĭ, şi s'aŭ făcutŭ zapise iconomicóse, séŭ de li s'aŭ luatŭ pentru nişcareva datoriĭ de banĭ aĭ visterieĭ din nescareva husmeturĭ, séŭ pentru alte datoriĭ ale altor rĕposaţĭ pe care 'ĭ-aŭ clironomisitŭ Mavrogheni şi prin zapisele lor aŭ fost puse de însişĭ amanetŭ, cum şi cele luate de Mavrogheni de la uniĭ alţiĭ din pĕmânteni, cu pricină de hainlâc şi afierosite la unŭ locŭ şi la altŭ? tóte acestea să le cercetaţĭ,să le lămuriţĭ câte una-una, fieş-care cu madeua eĭ deosebitŭ, în adevĕrulŭ pricineĭ cum aŭ fostŭ, şi fără de a partini, séŭ a diafendipsi, verĭ pentru rudenie, verĭ pentru ce altŭ interesŭ, asupra celor ce aŭ avutŭ aceste moşiĭ şi acareturĭ, ca nisce drepţĭ judecătorĭ şi credincioşĭ aĭ Domnieĭ mele, şi ca pentru nisce lucrurĭ ale mirieĭ împĕrătescĭ, cu tótă ferirea de vre unŭ cusurŭ să arĕtaţĭ în adevĕr prin anafora în scrisŭ Domnieĭ mele, şi cu catastih anume de tóte; la care acéstă trébă amŭ poruncitŭ Domnia mea, şi de osebitŭ dumnélor cinstiţilor şi credincioşĭ boerilor Domnieĭ mele, veliţilor logofeţĭ aĭ Divanuluĭ Domnieĭ mele, ca să facă epistasie la tréba acésta dinpreună cu D-vóstră, unde să trimiţă dumnélor să aducă şi pe egumenulŭ de la biserica ot cişmea, cum şi pe însuşĭ boeriĭ aceĭ când va fi trebuinţă pentru înfăţişarea cu egumenulŭ şi pentru descoperirea adevĕruluĭ (1)». — 1791, Octombre 24.

Slujbaşiĭ luĭ Mavrogheni sunt urmăriţĭ sub diverse cuvinte şi maĭ alesŭ pentru că eĭ ar fi jăfuitŭ pre uniĭ şi pre alţiĭ sub pretextŭ de hainlâcŭ. Şi cu tóte acestea se proclamase amnistie generală!

---

sumă de banĭ, socotindŭ că va lua banĭ, s'aŭ pusŭ şi cu dela sine de a împrumutat: aŭ datŭ tal. 3725. banĭ 12, de-aŭ rĕspunsŭ trebuinciósele tainaturĭ şi avêndŭ sameşŭ orînduitŭ pe numitulŭ Bălténu asupra acestor rĕspunderĭ, aŭ rĕmasŭ adăstândŭ a eşi baniĭ din judeţŭ pe aceste maĭ susŭ numite rĕspunderĭ să'ĭ dé, dar numitulŭ sameşŭ, vĕḑêndŭ că ordia turcéscă de acolo s'aŭ spartŭ, şi aŭ calcat-o vrăşmaşiĭ, unde neputêndŭ sta, elŭ a fugitŭ fără a nu apuca să iée nicĭ unŭ banŭ şi aŭ rĕmasŭ o sumă mare de banĭ dintr'aceştia asupra acestuĭ logof. cerêndŭ dumnéluĭ pitarŭ a i-se face împlinire de baniĭ ce aŭ datŭ la cumpĕratulŭ zahareleĭ dela numitulŭ logof., ca dela unulŭ ce i-aŭ fostŭ sameşŭ şi i-aŭ primitŭ din judeţŭ; cu luminată porunca Mărieĭ tale aducêndu-se pârîtulŭ aicĭ, s'aŭ orînduitŭ spre cercetare pricina acésta la judecata visterieĭ, unde şi înfăţoşindu-se, amŭ întrebatŭ pe pârîtŭ ce are să rĕspundă înpotrivă? şi ḑisă, că elŭ la aceste orînduelĭ de banĭ, fiindŭ bolnavŭ nu s'aŭ amestecatŭ, ci baniĭ s'ar fi strînsŭ de către unŭ Dumitrache Românescu care aŭ muritŭ, ci ḑisă că aŭ fostŭ orânduitŭ sameşŭ la aceste orînduelĭ de către dumnéluĭ pitarŭ, şi de i-aŭ datŭ banĭ, de nu i-aŭ datŭ, elŭ nu scie. Impotrivă respunse dumnéluĭ pitarulŭ, că pe acela nu l'aŭ avutŭ orînduitŭ sameşŭ, ci pe Ión Bălténu, şi Ión Bălténul de va fi avutŭ orînduitŭ pe acelŭ Dumitrache ca să strîngă banĭ, nu scie. La acésta sciutŭ lucru este, că la tóte judeţele de-a pururea câte unŭ sameşŭ este, care sameşŭ, acela

(1) Cod. No. XX, fila 139, 140.

In privința regulamentăreĭ acesteĭ amnistiĭ, așĭa cum o înțelegea M. Sutul, este utilŭ să aducemŭ pitaculŭ esplicător, ce dă acestŭ

ține și socotéla breslelor și socotéla plășilor, și acela închiee tóte socotelele și acésta să urméză și la visterie, care și cu tóte că are deosebitŭ calem de bresle, dar semele breslelor iarăși la calemulŭ semelor să încheie; unde și acestŭ logof. ce aŭ fostŭ sameșŭ alŭ județuluĭ, să îndatoréză a sci, și a da sémă de baniĭ ce aŭ eșitŭ dela breslași pentru acéstă orînduială; decĭ pentru descoperirea adevĕruluĭ acesteĭ pricinĭ, mi se pare a fi cu cale să fie luminată porunca Mărieĭ tale cu mum-bașir, să ia de aicĭ pe amêndoĭ să-ĭ ducă acolo în fața loculuĭ să se cerceteze pricina de către dumnélor ispravnicĭ, prin carte de blăstemŭ, ca să dovedéscă câți baniĭ s'aŭ adunatŭ dela bresle? cum și din *fênŭ* și din lemne și câte câtŭ aŭ datŭ fieșcarele întru acéstă orînduială și într'acuĭ mâuă s'aŭ datŭ? aceĭ baniĭ, să'ĭ dé în mâna pitaruluĭ, din câți aŭ eșitŭ dela bresle, cât are să ia, de vreme ce pitarŭ aŭ rĕspunsŭ pentru dênsulŭ; părerea mé într'acestŭ chipŭ este iară hotărîrea cea desăvêrșitŭ rĕmâne a se face de către înălțimea ta. 1792 April, 23. *Enache Văcărescu*, vel vist.

Pitară Dumitru cu Ión Bălténu pentru socoteli din vremea luĭ Mavrogheni, din isprăvnicie.

Iω Mihail Cost. Sutul gpd. Zem. Vlaschoe.

Cu cale fiindŭ anaforaua dumnéluĭ vel vist, o întărimŭ Domnia mea și poruncimŭ dumné-vóstră ispravnicilor ot sud Gorj, să faceți cercetare și urmare întocmaĭ cum se coprinde maĭ josŭ, de care să însciințați și Domnieĭ mele în ce chipŭ s'aŭ doveditŭ, cu urmarea ce a'ți făcutŭ; decĭ orînduimŭ pe . . . să ia pe amêndouĕ părțile să-ĭ ducă la sud Gorj. 1792, April 27.

Cod. No. XIX, fila 278. Vel logofĕt.

Pré înălțate Dómne!

Prin orînduitulŭ zapciŭ înfățoșindu-se la judecată amêndouĕ părțile, amŭ cetit acéstă jalbă, și din cercetare vĕdurămŭ că diaforaua lor este de jafurĭ ce s'aŭ întêmplatŭ în vremea rezmerițeĭ, care socotimŭ a fi ertate și nu putemŭ să dămŭ platnicŭ pe nimenĭ fără deosebita porunca Mării tale, de se cuvine a intra în cercetarea acestor felŭ de pricinĭ; iară hotărîrea cea desăvêrșitŭ rĕmâne a a se face de către Măria ta. 1792, Maiŭ 13.

Drăghicĭ medel., Andronache Fotinos, Puĭ clucerŭ, Pascale vtore vist.

Vătașe de aproți să'ĭ scoți la judecata departamentuluĭ de șépte.

Iω Mihail Const. Sutul VV. gpd.

Altă afacere.

Poruncimŭ Domnia mea să fie nesupêratŭ jăluitorulŭ acesta de către acelŭ volintirŭ și de va avé vre-unŭ cuvêntŭ dreptŭ asupra luĭ Anghelache la care aŭ fostŭ calulŭ, va da jalbă Domnieĭ mele, iară fără de porunca Domnieĭ mele să nu se supere nicĭ Anghelache. 1792, Maiŭ 19.

Cod. No. XIX, fila 230. Vel logofĕtŭ.

Domnŭ despre ea, adresându-se către ispravniciĭ de Muscel, în 10 Decembrie 1791:

Carte la ispravniciĭ Muşcelului, cum se urmeze la pricinĭ de judecăţĭ pentru jafurĭ ce s'aŭ făcutŭ în rĕzmeriţă.

«Zem. Vlas. Dumnevóstră ispravnicilor ot sud Muşcel sănĕtate! vĕ facem Domnia mé în şcire, că într'acestă trecută rĕzmeriţă ce aŭ fostŭ, ca într'o vreme de rĕzboiŭ, şcim că mulţĭ din supuşiĭ locuitorĭ aĭ amêndorora împĕrăţiilor aŭ pătimitŭ pagubă şi supărărĭ, nu numaĭ ceĭ de aicĭ, de către ostaşĭ şi volintiriĭ oştilor chesariceşcĭ, ce şi ceĭ de dincolo, de către oştirile pré puterniculuĭ nostru împĕratŭ, decĭ fiindŭ-că pentru nisce următóre ca acestea întimplărĭ ale vremeĭ rĕzmirăţeĭ sunt şi ponturĭ împĕrăteşcĭ anume, care s'aŭ legat la închierea paciĭ, şi fiindŭ că mulţĭ din păgubaşiĭ locuitorĭ aĭ ţĕriĭ, carĭ aŭ pătimitŭ întru acésta trecută vreme a rĕzmeriţiĭ de către volintiriĭ oştilor chesariceşcĭ, cum şi de către alţĭ făcĕtorĭ de rĕŭ şi hoţĭ ce aŭ fostŭ găsit vreme cu prilegiu de jafurĭ şi hoţiĭ, aŭ datŭ şi daŭ jălbĭ Domniĭ mele, cerênd judecată cu uniĭ ca aceia, şi împlinire de pagubile ce li s'aŭ fost făcutŭ, iata pentru ca să sciţĭ cum să urmaţĭ la unele jălbĭ ca acestea, vĕ dăm Domnia mea pliroforie printr'acesta carte ce într'adinsŭ vĕ scriemŭ, şi vĕ poruncimŭ, ca căţĭ aŭ fost volintiriĭ cu adevĕratŭ în slujba oştirilor, şi aŭ fostŭ cu adevĕratŭ porunciţĭ de către comandiriĭ oştilor a face acelea mişcărĭ şi porniriĭ, acelea dară căte aŭ lucratŭ din poruncă şi le aŭ urmatŭ în faptă sunt oprite şi ertate a nu se căutà nicĭ a se pomeni; iar căţĭ n'aŭ fostŭ cu adevĕratŭ volintiriĭ în slujba ostăşaşcă şi cu nume de volintiriĭ aŭ hoţitŭ şi aŭ prădatŭ pe uniĭ-alţiĭ, séŭ şi volintiriĭ de vor fi fostŭ şi n'aŭ fostŭ porunciţĭ; acelea, darŭ care fără poruncă aŭ urmat şi aŭ prădatŭ şi aŭ jăfuitŭ, aveţĭ ale căutà prin judecată, a le hotări şi a le împlini, şi pe care nu se vor odihni pe a dumnevóstră hotărire, se aveţĭ, dupe orênduială, a-ĭ trimite la Divanulŭ Domniĭ mele cu anafora de cercetarea Dumnevóstră, cu doveḑile pricinii; într'acestŭ chipŭ dară urmândŭ, se aveţĭ dară a cerceta cu amăruntul, ca să dovedescăântêiŭ acea părîţiĭ că aŭ fostŭ volintiriĭ; şi că aŭ fostŭ cu adevĕratŭ porunciţĭ spre a-ĭ diafendipsi, iar nu numaĭ cu unŭ cuvêntŭ prost, că aŭ fostŭ volintiriĭ şi aŭ fostŭ porunciţĭ, fără de dovadă, păzindŭ însă porunca acéstă cu scumpătate, ca nu dupe nescareva pîrĭ din pizmă a vremeĭ trecute să se supere uniĭ ca aceia ce sunt cu pricini oprite de a nu se căutà, cum înpotrivă să nu se diafendifsască făcĕtoriĭ de rĕŭ şi hoţiĭ, ci orĭ n'aŭ fostŭ în slujbă ostăşaşcă, séŭ n'aŭ fostŭ porunciţĭ, ci dreptulŭ pagubaşilor locuitorĭ să-lŭ împliniţĭ de la uni ca aceia, cum şi pe ceĭ ce aŭ fostŭ în slujbă volintiriĭ şi aŭ fostŭ porunciţĭ, să-ĭ diafendifsiţĭ pentru acelea ce din poruncă aŭ lucratŭ. 1791, Decemvre 10.

Procit. vel logofĕt. (XX pag. 112).

Răspunsŭ la ispravnicĭ ot sud Prahova pentru cererea ce face Stoica dela Comarnic de nisce volintiriĭ de jaful ce l'aŭ jăfuitŭ cu pricină de hainlîcŭ cum că cererea luĭ fiindŭ din cele oprită cu poruncă împĕrătéscă n'are a intra în cercetarea pricinii, şi să mângâe cu cuvêntulŭ cum că i se va face de către Măria sa ajutor pentru slujba ce aŭ făcutŭ, însă să cerceteze ispravniciĭ de aŭ făcutŭ vre-unŭ hainlîcŭ cu adevĕratŭ şi să însciinţeze, iară pentru pîra de 7 capete de vite ce are cu Radu Stoian ot Comarnic, fiind-că acésta este osebită madea, ispravniciĭ să o cerceteze şi orĭ să îndrepteze, séŭ să'ĭ trimiţă la Divanŭ. 1791, Octom. 29.

Cod. No. XX, fila 153.

VI.

Nizamulŭ turcilor sub M. Sutu. Pasport. Diverse alte mesurĭ.

Ca mĕsurĭ în interesulŭ administraţiuneĭ, M. Suţu reînoesce, prin diferite pitace, *nizamulŭ* pentru oprirea Turcilor de a intra în ţĕră şi maĭ cu sémă pe la bâlciurĭ.

Cărţĭ legate la 17 judeţe ale ţĕreĭ românescĭ pentru nizamulŭ Turcilor.

«D-vóstră ispravnicilor ot sud . . . sănĕtate! Fiind-că în trecutele ḑile aŭ venitŭ la auḑulŭ Domnieĭ mele, cum că după încheerea păceĭ, aŭ fostŭ năvălitŭ mulţĭ Turcĭ după la serhaturile după margine, şi nefiindŭ beşlegĭ prin judeţe încă, nu numaĭ începuse a lua lucrurĭ şi în silă după la locuitorĭ, ci încă făcuse începere a împărţi şi selemurĭ pe la locurĭ; deci măcarŭ că orînduindŭ Domnia mea beşlegĭ prin judeţe le-amŭ poruncitŭ ca să-ĭ izgonéscă pe toţĭ şi să nu-ĭ îngăduiască a face acestŭ felŭ de fapte netrebnice, dar acum fiind-că de isnóvă să trămiseră buĭurutiurĭ ale Măriĭ séle paşiĭ, ce este aicĭ în Bucurescĭ, către beşlegiĭ de pe la judeţe, ca să isgonéscă pe toţĭ de prin tóte judeţele şi să nu-ĭ îngăduiască a maĭ fi în ţĕră altŭ Turcŭ decât numaĭ negustoriĭ capanlîĭ, carĭ vinŭ cu cărţile Domnieĭ mele; étă porúncimŭ Domnia mea şi dv. ca să faceţĭ cercetare cu amĕruntulŭ şi orĭ în ce satŭ veţĭ dovedi, că aŭ datŭ banĭ, selemurĭ, să-ĭ împliniţĭ dela acelŭ satŭ baniĭ în grabă şi aducêndŭ pe acelŭ Turcŭ faţă înaintea beşlégă-ĭ să-ĭ daţĭ baniĭ, ca să nu maĭ pricinuiască, că are datorie în ţĕră, căcĭ atuncĭ nu numaĭ că vĕ veţĭ învinovăţi de neurmarea porunciĭ, ci vĕ veţĭ şi îndatora a plăti d-vóstră aceĭ banĭ şi aşĭa împlinindu-ĭ şi dându-ĭ în mână îndată, să-ĭ izgonéscă beşleaga, dându-ĭ d-vóstră totŭ felulŭ de ajutor, ca să săvêrşéscă porunca Domnieĭ mele; acésta şi fiţĭ d-vóstră sănĕtoşĭ» (1). 1791, Sept. 3.

«S'a făcutŭ poruncă cu mumbaşirŭ cĭohodarŭ să aducă pe 5 ómenĭ dela satulŭ Găujanĭ, ce aŭ cumpĕratŭ venitulŭ moşieĭ Raduluĭ-Vodă şi aŭ pusŭ tovarăşŭ pe unŭ Turcŭ» (2). 1891, Septembrie 12.

Dădurămŭ în tomurile anterioare diverse documente inedite în privinţa acestui obiectŭ.(3)

In legătură cu aceste mĕsurĭ sunt şi dispoşiţiunile luate, ca nimenĭ să nu pótă trece în Transilvania, decât posedêndŭ pasportŭ în regulă. Se pare că M. Suţu voia prin acésta să împedice o maĭ mare emigrare în acea parte şi póte şi să curme relaţiunile unor boerĭ cu Austria. Anexămŭ aci unele acte relative la aceste mĕsurĭ. (4)

(1) Cod. No. XX, fila 41, numerŭ vechiŭ de paginare.
(2) Cod. No. XX, fila 61, numerul vechiŭ.
(3) Vedĭ tomŭ I şi II, seria 1774—1786 şi tomŭ I (1786—1792).
(4) Vedĭ anexa după cod XX, actul din 1792, Aprile 15 (fila 244) etc.

Nu credemŭ că acéstă mĕsură a paşaporturilor este streină de faptulŭ, că în timpulŭ ocupaţiuneĭ austriace s'aŭ fostŭ înscrişŭ ca sudiţĭ austriacĭ mulţĭ locuitorĭ proprĭĭ aĭ ţĕreĭ. Acestŭ modŭ de a'şĭ înmulţi sudiţiĭ în ţéră va continua a fi în deprinderile consulilor austriacĭ!

Pentru a întîmpina acestŭ rĕŭ, care înputina şi maĭ multŭ redusa populaţiune a ţĕreĭ, M. Suţu luă în Martie 1792 dispositiune maĭ radicală, prin care nu se recunoscŭ de sudiţĭ pre ceĭ de felulŭ lor din pămêntulŭ ţĕreĭ muntenescĭ. Iată acéstă dispositiune (1):

Către ispravnicĭĭ, publicaţiĭ la 17 judeţe şi la caimacamŭ pentru sudiţi.

Vĕ facemŭ Domnia mea însciinţare pentru rêndulŭ sudiţilor a nemţieĭ, că orĭ căţĭ sunt de feliulŭ lor din pămêntul pre puterniculuĭ nostru împĕratŭ, verĭ pămînteni de aicĭ aĭ ţĕrĭĭ Românescĭ, verĭ streinĭ de peste Dunăre, din pămênturile împĕratuluĭ, macar ce feliŭ de lege arŭ fi, uniĭ ca aceştia ce aŭ luatŭ pa-

(1) *Cărţĭ la toţĭ vătaşiĭ plaiurilor şi una la caimacamu ca să nu slobódă pe nimenea a trece în lăuntru fără de răvaşu D-luĭ vel spĕtar.*

Sluga Domnieĭ mele, vătaşe de plaiŭ... sud... Cu tóte că şi în trecutele ḑile, la Martie 20, vi s'aŭ trimisŭ poruncile Domnieĭ mele straşnice, dar iată şi acumŭ întărimŭ acelea ponturĭ, vĕ poruncimŭ de iznóvă, ca fără de răvaşu dumnéluĭ vel spătaru să nu lăsaţĭ pe nimenea a trece, de aicĭ din ţéră în cea parte la ţéra nemţieĭ, pentru că de vĕ veţĭ cuteza a sloboḑi pe cinevaşĭ fără de răvaşulŭ spătărieĭ, bine să sciţĭ că cu mórte vĕ vomŭ pedepsi, acolo în plaiŭ, ci fiţĭ cu mare străjuire la paza hotaruluĭ, spre a păzi nizamulŭ ce vĕ dămŭ, făr de cusurŭ, şi să avemŭ rĕspunsulŭ primireĭ, atâtŭ a porunceĭ aceştia, câtŭ şi a ceĭ dela Martie 20, trimisă; aşişderea-ţĭ poruncimŭ să intăreşcĭ fórte tare paza potecilor, ca să fie străjuită cu tótă straşnicia, să nu se întêmple vre o urmare impotrivă la celea poruncite, că nu veţĭ scăpa, cumŭ ḑicemŭ, de cea maĭ straşnică pedépsă.— 1791, April 10.

Cod. No. XX, fila 475, 476.

S'aŭ făcutŭ rĕspunsŭ ispravnicilor de Buzeŭ că pe Smaranda soţia Cărstiĭ Căpitanŭ i pe Ana nevasta luĭ Mândruţ, să le slobóḑe a merge cu copiiĭ şi avutulŭ lor, dupe bărbaţĭ, fără a maĭ îngădui să ia în tovărăşie pe altŭ cine-va, orĭ omŭ orĭ muĭere, iară pe altŭ nimenea să nu slobódă a merge că s'or invinovăţi; de care acésta s'aŭ scrisŭ şi ispravnicilor de Focşanĭ.— 1792, Maiŭ 17.

Cod. No. XX, fila 611.

S'aŭ făcutŭ poruncă la vătavu ot. Căineni pentru unŭ Pavel Bănén ce aŭ fostŭ robŭ la Turcĭ şi 'l-aŭ sloboḑitŭ, şi s'aŭ opritŭ la Căineni, ca să cerceteze, şi fiindŭ aşa să-'lŭ slobódă a trece înăuntru, iarŭ fiindŭ într'altŭ chipŭ să înscinţeze pricina. — 1792, Iunie 26.

tente de sudiți, i pașporturi i alte cărți, séŭ adevĕrințe dela gheneralĭ și alte obraze ale Nemțieĭ, orĭ în curgerea vremeĭ rĕsboiuluĭ, orĭ maĭ naintea rĕsboiuluĭ, séŭ și în urma rĕsboiuluĭ, pe toți acestia ce n'aŭ urmatŭ a se ridică de acia și a se trage la țĕrile Nemțieĭ în vremea curgeriĭ rĕsboiuluĭ, avem a-ĭ cunosce de raiale ale pré puterniculuĭ împĕratŭ și de supușĭ aĭ Domnieĭ mele, și orĭ ce patente séŭ pașporturĭ i cărțĭ și adeverințe nemțescĭ aŭ, avem a le lua dela mânile lor și a remânea în rêndulŭ raialelor nostre; decĭ îndată ce veți primi porunca Domniĭ mele, să cercetați în totŭ județulŭ dumnevóstră, ca se aflați câți dintr'acestia se află în partea loculuĭ, cu numele de suditŭ, pe care aducêndu-ĭ înaintea dumnevóstră să-ĭ cercetați, ca să-ĭ dovedeți de unde sunt de feliulŭ lor? anume să-ĭ luați în scrisŭ, și fără de ale areta lor sfârșitulŭ trebiĭ și scopulŭ nostru, să le dați poruncă ca să-și iae patentele, pașporturile, cărțile séŭ verĭ-ce adeverințe nemțescĭ aŭ în mânile lor, cu care să vie împreună până în două treĭ ḑile, multŭ până în patru, după trebuință și după depărtarea județuluĭ, să se afle aci la *secretaria* Domnieĭ mele cu acele sineturĭ, dară să trimeteți de altă parte fóie Domnieĭ mele de numele iș felulŭ lor, și în ce orașŭ séŭ satŭ sĕ află acumŭ acolea cu arĕtarea din ce ḑi i-ați sorocitŭ, ca să scimŭ pe celŭ ce n'a urmatŭ a veni. Iar câțĭ sunt de felulŭ lor adevĕrați și bine cunoscuți din pĕmênturile nemțieĭ, uniĭ ca aceia aŭ a rĕmânea iarăși sudiți în orînduiala lor, precum și sunt de felulŭ lor, pe care numaĭ să'ĭ luați în scrisŭ numele și pĕmêntulŭ de unde este de felulŭ luĭ, și ce acareturĭ séŭ stărĭ aŭ aicĭ în țéră? și să trimeteți Domnieĭ mele fóie deosebită de aceștia, nefiind trebuința de a trimite pe aceștia la secretarie; așa dar să urmați și așteptămŭ rĕspunsulŭ de urmare (1)». — 1792, Martie 3.

Asemenea pitacŭ s'aŭ făcutŭ și către Dumnéluĭ Banulŭ Brâncovean, i Dumitru Scarlat Greceanu i dumnéluĭ vel spătar i dumnéluĭ biv vel postelnicŭ epistatulŭ Agieĭ, ce sunt orînduiți cu așeḑĕmêntulŭ Bucurescilor, pentru sudițiĭ ce vor fi în Bucurescĭ.

Din altŭ plaiŭ despre Buzĕŭ în Decembrie 1791 intervinŭ locuitoriĭ plaiuluĭ în favórea vătafuluĭ Dumitrache (2). Indată apoĭ în 28

(1) Cod. No. XX, fila 398.

(2) Iată cartea domnéscă rĕspunḑêndŭ la intervenirea sătenilor:

Carte către Dumitrache vătafŭ de plaiu despre Buzĕŭ sud Saac și către locuitoriĭ de acolo că s'aŭ așeḑatŭ totŭ Dumitrache a fi vătafŭ.

Zemle Vlascoe... Sluga Domniĭ mele Dumitrache Vatașe, dela plaiŭ despre Buzĕŭ sud Saac, vouă tuturor locuitorilor plăiași dintru acestŭ plaiŭ, de obste vĕ facemŭ Domnia mea în știre, că iată după arĕtarea vóstră a locuitorilor ce ați fostŭ vechiĭ despre partea a totŭ plaiulŭ, care v'ați înfățișatŭ înaintea Domnieĭ mele, încă la mitropolie fiindŭ, cumŭ că sunteți cu toțĭ mulțămiți de numitulŭ vătafulŭ vostru, și vĕ chivernisește întru tóte cu dreptate, făcêndŭ Domnieĭ mele rugăciune cu toțiĭ de a nu vĕ schimba pe numitul vătafŭ, după care a vóstră deobște rugăciune, fiind-că și Domnia mea ceremŭ și voimŭ odihna și dreptatea vóstră, v'am fostŭ datŭ Domnésca nóstră făgăduială hotărîtă, că în câtŭ va sluji numitulŭ Dumitrache vătafu bine, să știți că va fi ne lipsitŭ din vătășie, și vomŭ

Ianuarie 1792 Domnitorul trimite cercetare contra aceluĭ vătafŭ Dumitrache, ba 'lŭ și destitue pe motive grele, din care se constată abusurile ce făcea și ce aŭ maĭ făcutŭ și pe timpulŭ luĭ Mavrogheni. Se vede că locuitoriĭ care 'lŭ ceruseră de vătafŭ eraŭ părtași la beneficiile luĭ. Intre aceștia eraŭ un numĕrŭ de locuitoriĭ, carĭ pe timpulŭ luĭ Mavrogheni fuseseră ridicațĭ la vrednicia de mazilĭ și breslașĭ și ca atarĭ scutițĭ de dărĭ. Visterniculŭ Enache Văcărescu în sistematica sa prigonire a tuturor celor ce fuseseră bine vĕdulțĭ de Mavrogheni desființase asemenea scutirĭ de sate. Vătafulŭ Dumitrache continuà însă a le apĕra în modŭ abusivŭ, de și nu pe considerațiunĭ morale, ca vechiŭ servitor alŭ luĭ Mavrogheni, ci pentru că acésta îĭ producea beneficiŭ (1).

---

da și Domnésca nóstră carte de înoire a vătășieĭ la mâinile luĭ; fiindŭ dară că și acumŭ, ne-amŭ pliroforisitŭ Domnia mea din jalba vóstră ce ne-aț trimisŭ de iznóvă acumŭ cu o sémă din plăiașĭ ce veniră la Divanulŭ Domniĭ mele cu iscăliturile tuturorŭ, i deosebitŭ înșciințările dumnélor-ispravnicilor acéluĭ județŭ, i din arĕtarea dumnéluĭ cinstitŭ și credinciosŭ boeruluĭ Domniĭ mele vel vornicŭ de Țéra de josŭ Ianache Moruzi, cumŭ că 'lŭ cereț pe Dumitrache cu toțiĭ de obște, și sunteț mulțămiț de dînsulŭ, amŭ bine voitŭ Domnia mea și amŭ hotărîtŭ ca să rămâe vătafŭ totŭ Dumitrache ce aŭ fostŭ până acumŭ; pentru care amŭ poruncitŭ și Domnieĭ sale cinstituluĭ și credinciosu boerulŭ Domniĭ mele vel dvornicŭ de Țara de josŭ Ianache Moruzi, ca să trécă numele luĭ Dumitrache în cartea Domnieĭ mele de vătășie, ce prin dumnéluĭ vel dvornicŭ este să se dea vătafuluĭ după obiceiŭ, cu ponturile de înpreunà. Decĭ nu lipsimŭ Domnia mea și deosebitŭ a vĕ scrie acésta Domnésca nóstră carte, ca să șciț cum că s'aŭ primitŭ la Domnia mea cererea și rugăciunea vóstră, și am făcutŭ Domnia mea vătafŭ iarășĭ pe Dumitrache, și pe dînsulŭ să 'lŭ șciț să 'lŭ cunóșceț de vătafŭ și de acumŭ înainte, pentru care 'țĭ poruncimŭ Domnia mea maĭ susŭ numitule sluga Domniĭ mele vătașe Dumitrache, să aibĭ a sluji pururea cu dreptate, ferindu-te de orĭ-ce urmare în potriva voințiĭ Domnieĭ mele, și urmândŭ ponturile și povățuirile Domnieĭ mele întru tóte, iar maĭ vârtosŭ 'țĭ poruncimŭ pentru avaetu vătășieĭ, ce este venitulŭ dumnéluĭ vel dvornicŭ, să nu te cutezĭ a face vre-o lipsă din baniĭ avaetuluĭ, să șciĭ că nu numaĭ veĭ fi lipsitŭ, ci încă și în pedépsă veĭ cădea; pentru care iată într'adinsu trimitemŭ acésta Domnésca nóstră carte deschisă ca să se citéscă întru auduluĭ tuturorŭ. 1791, Decembre 7.

Cod. No. XX, fila 218, 219.

(1) Iată și pitaculŭ relativŭ la vătafulŭ Dumitrache:

Carte pentru a se face cercetare luĭ Dumitrache vătafŭ de plaiŭ despre Buzĕŭ sud Saac

Fiindŭ-că pentru Dumitrache vătafŭ dela plaiulŭ despre Buzĕŭ sud Saac aŭ venitŭ la auduluĭ Domniĭ mele aceste înșciințărĭ: întâĭ o jalbă a luĭ Crăciun

Pe lângă ponturile ce deja cunóscemŭ, constituindŭ nizamulŭ séŭ regulamentulŭ vătafilor de plaiŭ, Mihaiŭ Suțu, rênduindŭ pe

---

ot. satulŭ Nehoiu, i Udrea, i Radu ot. Pătărlage i Vladul ot. tam, i Marco, carii scriŭ că sunt și cu șcirea altor sate din numitulŭ plaiŭ, cumŭ le-aŭ luatŭ numitulŭ vătafŭ acumŭ de totŭ ludele câte parale trei-ḑeci cu cuvêntŭ că aŭ cheltuitŭ la vătășie, cumŭ că îi darvăreșce pe ceĭ săracĭ la trebile caseĭ luĭ puindu-ĭ de i-aŭ scosŭ cherestea de crămĭ cu boiĭ lor, i-aŭ făcutŭ garduri pe la viĭ și morĭ pe apa Buzĕuluĭ, fără de nicĭ o plată și fără de nicĭ o sémă, și la tóte lucrurile luĭ 'ĭ are ca nișce robĭ, cumŭ că maĭ are ca la o sută și maĭ bine de lude scutiți aĭ luĭ ómenĭ din plaiŭ, a cărora dajdiĭ și podvóde le pune de le plătesce sărăcimea, și nu numaĭ acestea, ci încă maĭ are vre-o câți-va lude dați și unuĭ Bozianu, și prin economia luĭ se scutesc și aceia, și sunt încărcați sărăcimea cu dajdia acelora și cumŭ că deosebitŭ de acestea maĭ aŭ și alte multe mâncătoriĭ și nedreptățiĭ de către dînsulŭ, care prin foĭ le vor da în scrisŭ, cerêndŭ să se orânduiască credinciosŭ alŭ Domnieĭ mele de a le arĕta în fața loculuĭ și de a le cerceta; alŭ doilea jalbă despre partea a tóteĭ sărăcimeĭ din plaiŭ, trimisă cu unchéșu Stan Ploscariul *(maĭ multe rânduri nu se potŭ citi)*. Cumŭ nicĭ pe sătenii carĭ aŭ fostŭ dajnicĭ cu dînșiĭ la satŭ din vechime, carii din vremea oștilor nemțeștĭ și *din vremea luĭ Mavrogheni* s'aŭ făcutŭ mazilĭ și breslașĭ, nu urmézŭ numitulŭ vătafŭ poruncilor și hotărîrilor Domniĭ mele, ca să-ĭ dea la satele lor spre a-și purta orânduelile și podvódele, nicĭ nu va ca să le arĕte măcar Domnescile nóstre porunci ce sunt date pentru acestea, ci le ia vătafu baniĭ într'ascunsŭ și-ĭ diafendipsesce cu nume că sunt mazilĭ, iar plaiulŭ le trage birulŭ lor. Altreilea jalbă, dela sătenĭ din Pătărlage văzumŭ către dumnéluĭ vel vistŭ, cumŭ că vătafu Dumitrache aŭ luatŭ câte taleri patru-ḑeci acumŭ dela unŭ Mihalcea și Cernat fruntașiĭ satuluĭ lor de aŭ mijlocitŭ către ispravnicĭ ca să le scóță adeverința cumŭ că sunt némŭ de mazilĭ vechĭ și aŭ datŭ numitulŭ vătafŭ și părcălabuluĭ satuluĭ acestuĭ Pătărlagele tal. doue-ḑecĭ povățuindu-lŭ ca să înșale părcălabu pre vre-o câți-va din sătenĭ cu băutură de vinŭ, spre a da și sătenii adeverință pentru aceĭ doĭ numiți, cumŭ că sunt némŭ vechiŭ de mazilĭ, și osebitŭ de acestea tóte aŭ jăfuitŭ doue sate ale plaiuluĭ în ḑilele luĭ Mavrogheni, cu tal. 300 cu propunere că aŭ trecutŭ vite în țéra nemțéscă, ci fără de a fi vinovați la acéstă propunere. Pentru care tóte acestea jălbĭ orânduimŭ Domnia mea pe ..... să mérgă dreptŭ la numitulŭ Dumitrache vătafŭ și maĭ întâiŭ pe dînsulŭ să 'lŭ rădice din tréba vătășieĭ, și orânduimŭ Domnia mea în loculŭ luĭ vatavŭ pe Andreĭ Bozianul ce aŭ fostŭ maĭ nainte vătafŭ vechiŭ, ca să caute tréba plaiuluĭ, și orânduelile i poruncile Domnieĭ mele ce sunt orânduite la plaiŭ, și apoĭ să se facă cercetare de către dumnéluĭ cinstitŭ și credinciosŭ boerulŭ Domnieĭ mele, Scarlat Câmpinénu biv vel stolnicŭ, ce este orânduitŭ cu așeḑământulŭ la acelŭ județŭ de înpreună cu acesta orânduitŭ alŭ Domnieĭ mele de față acolo în plaiŭ pentru tóte acestea câte aŭ arĕtatŭ Domnieĭ mele locuitoriĭ prin jălbile maĭ susŭ numite, atâtŭ pentru cele 30 de parale ce ḑicŭ că le-aŭ luatŭ de totŭ ludele, pentru cheltuiala vătășieĭ luĭ i pentru cazna și truda care ḑicŭ că pătimescŭ la lucru casiĭ luĭ, i pentru aceĭ vechilĭ ce aŭ venitŭ în douĕ treĭ rânduri aicĭ la Domnia mea de aŭ cerutŭ pe numitulŭ Dumitrache de vătafĭ de n'aŭ fostŭ cu adevĕratŭ trimișĭ cu șcirea a totŭ plaiulŭ, a că-

noiĭ vătafĭ, la 27 Octombre 1791, şi întru acésta copiindŭ în parte dispositiunĭ de ale luĭ Mavrogheni, dă vătafilor noĭ, prin chiar cărţile lor de numire, următórele instrucţiunĭ:

Carte de vătafŭ de plaiŭ, care se dă la mâna vătaşilor de plaiŭ.

Io Mihail Const. Suţul VV.

Sluga Domnieĭ mele pre carele după încredinţarea şi prinsórea ce aŭ datŭ, că va păzi întru tóte poruncile Domnieĭ mele şi va chivernisi pe locuitorĭ cu dreptate ferindu-se de jafurĭ şi mâncătoriĭ, l'amŭ orênduitŭ Domnia mea vătafŭ la plaiŭ ot sud... în loculŭ.... căruia ca să-ĭ fie şciutŭ ce-ĭ este venitulŭ luĭ anume a lua de plaiŭ pentru slujba luĭ, spre a nu se întinde maĭ multŭ, şi ce poclonŭ are a da la dumnéluĭ vel dvorniculŭ de ţéra de..... spre a nu fi supĕratŭ maĭ multŭ, cum şi ce este datoria slujbeĭ luĭ spre a o săvêrşi pre deplinŭ; iată cu hotărîre puindu-le în scrisŭ şi arĕtându-le tóte pe anume, i s'aŭ datŭ la mână cartea Domnieĭ mele pentru urmare: I-iŭ să fie cu priveghere şi cu luare aminte ḑiua şi nóptea şi în tótă vremea, ca să păzéscă plaiulŭ şi potecele plaiuluĭ cu plăiaşĭ i potecaşĭ ómenĭ vrednicĭ de slujbă, şi de bună pază de hoţĭ, de tâlharĭ, de furiĭ de dobitóce şi de cele ce sunt oprite a nu eşi din ţéră, şi orĭ când se va întêmpla hoţime séŭ tâlhărime, aŭ prin potecĭ, aŭ prin drumurile plăiuluĭ, îndată să sară plăiaşiĭ să-ĭ prindă, şi băgându-ĭ în butucĭ, cu bună pază să-ĭ trimită la dumnélor ispravnicii judeţuluĭ, cu tóte pricinile hoţiilor lor şi a tâlhăriilor lor în scrisŭ şi dumnélor să-ĭ trimită cu bună pază la Domnia mea ca se iae căḑuta pedépsă; iar pentru cele ce se vor găsi asupra hoţilor când îĭ va prinde, orĭ calŭ, arme, séŭ altŭ cevaşĭ borfe, câte dintr'acelea vor cunósce păgubaşiĭ şi

---

rora nume se însémnă maĭ în josŭ i pentru alte jafurĭ, şi orĭ-ce nedreptăţĭ vor arĕta locuitoriĭ, i pentru aceĭ tal. 300 ce-ĭ arétă că i-aŭ jefuitŭ în ḑilele luĭ Mavrogheni, cum şi pentru aceĭ o sută de ómenĭ scutiţĭ, ce ḑicŭ că-ĭ are vătafu aĭ luĭ, cumŭ şi pentru mazilii i brăslaşiĭ din ḑilele nemţilor, dela care va fi luatŭ vătafu banĭ şi se vor afla diafendipsiţi de vătafu, ne arĕtaţi şi ne daţi la satulŭ lor, după poruncile ce aŭ fostŭ date de către Domnia mea, la care acestea tóte arĕtărĭ făcênduse după cumŭ poruncimŭ cercetarea cu tótă scumpătatea, prin doveḑi înfăţişate şi încredinţărĭ vrednice, drepte, în frica luĭ Dumneḑeŭ, cândŭ vorŭ fi adevĕrate, să-lŭ rădice pre numitulŭ Dumitrache vătafu cu anafora de cercetare a tóte pe largŭ, să-lŭ aducă dreptŭ aicĭ la Domnia mea, iar pre aceĭ o sută de ómenĭ scutiţĭ aĭ vătafuluĭ, séŭ câţĭ se vorŭ afla, cumŭ şi pre toţĭ mazilii şi breslaşiĭ făcuţĭ din vremea nemţilor şi din vremea luĭ Mavrogheni, să urmezĭ, dumnéta maĭ susŭ numitule orânduitule boerŭ alŭ Domniĭ mele, după povăţuirile ce aĭ dela Domnia mea, şi după porunca ce ţi s'aŭ scrisŭ deosebitŭ dela visteria Domniĭ mele acumŭ, spre a-ĭ aşeḑa pre toţĭ la satele lor, de care să ne trimiţĭ fóe anume. 1792, Ianuarie 28.

Intru acéstă carte s'aŭ însemnatŭ şi numele celor ce aŭ venitŭ înaintea măreĭ sale luĭ Vodă de aŭ cerutŭ pe Dumitrache vătafu cumŭ şi osăbită fóe s'aŭ datŭ la mână orânduituluĭ de numele celor ce aŭ trimisŭ jalbă de acolo, că cerŭ totŭ pe Dumitrache.

Cod. No. XX, fila 331, 333.

le vor dovedi cu bună dovadă înaintea ispravnicilor că sunt drepte ale lor, să și le iae; iară câte va rămâne ale hoților, acelea după obiceiŭ să le iae vătafulŭ împreună cu plăiașiĭ ce vor prinde, pentru ostenéla lor, iar de vor avea hoțiĭ casă și alte bucate afară din cea ce s'aŭ găsitŭ asupra lor, pentru acelea să nu aibă a se amesteca vătafu de plaiŭ, ci ispravniciĭ să le iae sub zaptulŭ lor, să plătéscă păgubașuluĭ și pentru cele ce vor rămânea, să însciințeze cu fóie Domnieĭ mele, și Domnia mea va hotărî; să păzéscă și satele plăeșescĭ ca să nu fugă, séŭ să trécă peste plaiŭ și așa să fie plaiulŭ păzitŭ nu numaĭ de altele ce sunt a se păzi, ci nicĭ omŭ séŭ lucruri, marfă, fără de răvașĭ să nu se slobódă, după cum prin osebite ponturĭ amŭ poruncitŭ. 2-lea Când se va întêmpla plăiașiĭ de sub vătășia luĭ să aibă nescareva pricinĭ de gâlcevurĭ maĭ micĭ și curviĭ cu plăiașiĭ iar din vătășia luĭ, să-ĭ judece vătafulŭ de plaiŭ; și măcarŭ ca la unile ca aceste pricinĭ de vinĭ, urma de lua vătașiĭ glóbă, dară fiind-că aceea s'aŭ ridicatŭ ca să nu maĭ fie glóbă, orĭ să se maĭ pomenéscă, ca unŭ lucru fără de cale ce se urma rĕŭ, care nu era pentru vre-o înfrânare a acelora ce facŭ necuviincióse fapte, ce numaĭ o pricină de jafŭ și unŭ catahrisisŭ, amŭ hotărîtŭ ca la ceĭ ce vor cădea în vină, dovediți cu bună cercetare, să-ĭ certe vătafulŭ cu bătae, după mĕsura viniĭ lor, ca să se înfrâneze, însă să nu se cuteze a o face la cinevașĭ fără de vină dovedită, pentru vre-o pizmă și rĕutate, séŭ interes, ci să fie vina aceluia în faptă, de față, și așa să-lŭ certe, iar de pricinĭ maĭ marĭ și curviĭ de va avea plăiașiĭ cu alțĭ țĕranĭ de prin sate afară din plaiŭ, să nu fie volnicŭ a-ĭ judeca vătafulŭ de plaiŭ, ci ispravniciĭ județuluĭ, pentru că de alte vinĭ și judecățĭ maĭ marĭ aŭ voe ispravniciĭ să judece și pe vătafulŭ de plaiŭ. 3-lea Cheltuelĭ, orĭ pentru vĕnaturĭ, orĭ pentru șoimĭ, orĭ pentru alt veriĭ ce, să nu fie volnicŭ vătafulŭ de sineșĭ fără de știrea și porunca Domnieĭ mele în scrisŭ, a face cislă pe sate în plaiŭ, ci la vremea aceea după ce se trimetŭ șoimiĭ, orĭ la vremea vânaturilor, vătafulŭ făcêndŭ fóe de cheltuelĭ cu arĕtare anume la ce și câte câtŭ s'aŭ cheltuitŭ și printr'a cuĭ mână, să o cerceteze de către ispravniciĭ județuluĭ și pe câtŭ se va dovedi dréptă, vĕdută de tóte satele, fără de altă încărcătură maĭ multŭ să se adevereze de ispravniciĭ județuluĭ, și așa cu poruncă dela Domnia mea se va face cisle pe sate, și la acea cislă, care cu porunca Domnieĭ mele va face, să aibă a da vătaful, răvașulŭ luĭ iscălitŭ la fieșcare satŭ de cât s'aŭ ajunsŭ și aŭ plătitŭ satulŭ acela cutare cheltuelĭ, după care acestŭ răvașŭ să putemŭ lua séma vătafuluĭ la cercetările de jafurĭ; 4-lea așișderea poruncimŭ ca vătaful să nu lase locurile de pază și să lipséscă âmblândŭ după strînsulŭ banilor dăjdieĭ din satŭ în satŭ, ci strînsulŭ banilor să-lŭ facă elŭ, însă cu plăiașĭ orênduițĭ dela dênșulŭ, carĭ aceĭ să aibă a âmbla prin sate după banĭ, iar vătafulŭ să strejuiască locurile de pază. 5-lea orênduimŭ Domnia mea și venitulŭ vătafuluĭ anume: dela toțĭ casniciĭ câțĭ se află locuitorĭ în plaiŭ să aibă a lua clacă câte o ḑi pe anŭ; așișderea să iae dela turmele ce vinŭ în țéră de turmă câte unŭ mielŭ dintr'acea primăvĕră; așișderea să iae și câte unŭ casŭ de stână; să fie și de tóte podveḑile și angariile apĕratŭ. Orênduimŭ Domnia mea și ploconulŭ dumnéluĭ vel vornicŭ..... care acești banĭ dându-ĭ numitulŭ vătafŭ, de maĭ multŭ să nu fie supĕratŭ; ci dar fiind-că aŭ lipsitŭ dela vătașĭ și pricina ce avea de ḑicea maĭ înainte pentru ploconŭ, că li se iea peste orênduială și peste mĕsură, și cu acea pricină făcea jafurĭ și mâncătoriĭ locuitorilor, și amŭ hotărîtŭ Domnia mea cu sumă orênduită cum amŭ ḑisŭ maĭ susŭ, după datulŭ ce da plaiulŭ acesta maĭ înainte, și după venitulŭ ce s'aŭ socotitŭ că are numitulŭ vătafŭ, și nu aŭ maĭ rĕmasŭ mijlocŭ séŭ cuvêntŭ de ajutorulŭ vătașilor la întêmplare de nescareva

lucruri mai multŭ; pentru acésta dară îţi poruncimŭ, orênduitu-le vătafŭ, mergêndŭ la numitulŭ plaiŭ, şi arĕtândŭ cartea Domnieĭ mele locuitorilor plăiaşĭ, să cauţĭ să păzescĭ tóte aceste arĕtate poruncĭ în tótă vremea, a te feri fórte de jafurĭ i mâncătoriĭ, de încărcătură mai multŭ la cislele satelor, de glóbe, de cisle, de cheltueliĭ fără de şcirea şi porunca Domnieĭ mele, de cazne şi de bătăĭ fără de vină dovedită şi fără de mĕsură; dela nimenĭ mai multŭ să nu te cutezĭ a lua cevaşi cu nume de venitŭ alŭ tĕŭ, preste cele ce-ţi orênduimŭ mai susŭ, şi nu numai tu să te feresci de acestea, ci şi pre vătăşeiĭ satelor şi pârcălabĭ să nu-ĭ îngăduescĭ, ca să petrécă locuitoriĭ cu dreptate după cum este vrerea Domnieĭ mele, pentru că Domnia mea după acestea avemŭ a face cercărĭ în plaiŭ peste tótă vremea, cu feluri de mijlóce, şi când te vomŭ găsi cu câtŭ de puţinŭ în vină de vre-o luare mai multŭ, hotărîre avemŭ a te pedepsi în plaiŭ cu bătaie, acolo la vederea tuturor şi apoĭ cu târgulŭ şi cu ocna, întorcêndŭ şi jafulŭ acela îndărăptŭ şi nicĭ odată nu te veĭ mai învrednici la slujba şi mila Domnieĭ mele, de care să nu socoteşcĭ că veĭ scăpa de acéstă hotărîtă pedépsă cu înşalăciunile ce obişnuia vătaşiĭ până acum, de lua întru ajutorŭ câte o cétă de sătenĭ, cu cariĭ era uniţĭ la mâncătoriĭ şi jafurĭ, că aceste mâncătoriĭ sunt şciute de Domnia mea şi nicĭ unŭ ajutoriŭ nu veĭ putea avea, ci încă şi aceia vor fi întru o pedépsă cu tine; iară slujindŭ bine şi păzind dreptatea locuitorilor întru tóte, veĭ fi totŭ d'auna în mila şi slujba Domnieĭ mele ne lipsitŭ, dânduţi ploconulŭ celŭ orânduitŭ de Domnia mea la dumnélui vel vornicŭ. Poruncimŭ Domnia mea şi vouă tuturor locuitorilor acestuĭ plaiu, vĕdêndŭ cartea Domniĭ mele, să aveţi a şci şi a-lŭ cunóşce de vătafŭ, să daţi tótă supunerea şi ascultarea la trebile plaiuluĭ, şi la împlinirea poruncieĭ Domnieĭ mele, care se vor da printr'însulŭ, cu silinţă şi cu supunere să le urmaţi şi să le săvârşiţi, pentru că celŭ ce se va arĕta ne supusŭ şi împotrivitor la trebile plaiuluĭ, şi la înplinirea poruncilor Domnieĭ mele, să şciţi că unuia ca aceluia are voĭe vătafu să-lŭ pedepséscă cu bătaie după vina luĭ şi încă să-lŭ trimétă aicĭ la Domnia mea, ca să se pedepséscă mai greŭ, ca unŭ omŭ rĕŭ şi ne supusŭ pentru pilda şi a altora neînţelegĕtorĭ. Poruncimŭ Domnia mea şi dumnévóstră ispravnicilor aĭ judeţuluĭ, să aveţi a-lŭ şci pe mai susŭ numitulŭ sluga Domniĭ mele de vătafŭ şi purtător de grija plaiuluĭ acestuia. (1) 1791, Octombre 29.

Asemenea instrucţiunĭ nu împedecă abusurile vătajilor, destulŭ ca dînşiĭ să împarţă cu ceĭ de la centru. Se jăluescŭ locuitoriĭ din plaiŭ contra abusurilor; Domnitorul trimite cercetărĭ, dar are grijă în cartea cu care însărcinéză pre unŭ anumitŭ boierŭ, să amenințe pre jăluitorĭ pentru casulŭ când tânguirea lor n'ar fi dovedită:

Carte legată către Alecsandru Farfara ispravnicŭ ot sud Mehedinţĭ, a cerceta jalbile plăeşilor ce aŭ datŭ pentru Petre vătafu

Credinciosu boerulŭ Domniĭ mele Alecsandre Farfara biv. vel. sărdarŭ, ispravnicŭ ot. sud Mehedinţĭ sănătate! dumnéluĭ cinstitŭ şi credinciosŭ boerulŭ Domnieĭ mele Dumitrasco Racoviţă vel dvornicŭ de Ţéra de susŭ, aŭ arĕtatŭ Domnieĭ mele, cum că dela locuitoriĭ din plaiulŭ aceluĭ judeţŭ i-aŭ venitŭ jălbĭ

(1) Cod No. XX, fila 162, 163, 164, 165.

asupra luĭ Petru ce 'lŭ aŭ vătafu plaiuluĭ, care jălbĭ le-amŭ vĕḑutŭ şi Domnia mea, cum că le face multe amestecăturĭ, jafurĭ şi nedreptăţĭ, pentru care amŭ poruncitŭ Domnia mea dumnéluĭ vorniculuĭ, ca jălbile acestea să le trimită la dumnéta de a le cerceta la faţa loculuĭ, acolea, care jălbĭ primindu-le dumnéta, iată 'ţĭ poruncimŭ Domnia mea straşnicŭ, să le cercetezĭ fórte cu deamăruntu, de sunt adevĕrate şi de aŭ urmatŭ şi urmézĕ vătafuluĭ nescareva urmărĭ, în potriva poruncilor Domnieĭ mele? orĭ în ce chipŭ şi dreptŭ în adevĕr să aibĭ a înşciinţa Domnieĭ mele, cu arĕtare anume de tóte, cu doveḑile lor, că de va fi adevĕratŭ, să-lŭ lipsimŭ din slujbă şi să orânduimŭ altŭ vătafŭ, iar de va fi pîra locuitorilor neadevĕrată şi va fi âmblândŭ cinevaş cu zavistiĭ amestecândŭ şi turburândŭ plaiulŭ, iarăşĭ să înşciinţezĭ Domnieĭ mele; de care aşteptămŭ rĕspunsŭ şi fiĭ sănătosŭ (1). 1792, April 5.

Aşĭa mergêndŭ cercetările, vătaşiĭ îşĭ înfiinţézĕ havaeturĭ nouĕ. In plaiurile din judeţulŭ Vâlcea vătaşiĭ aruncă asupra potecaşilor unŭ noŭ havaetŭ: fie-care potecaşŭ să dea pe anŭ vătafuluĭ câte unŭ jderŭ, séŭ maĭ bine câte unŭ galbenŭ preţulŭ jderuluĭ. Reclamă potecaşiĭ naivĭ, dar M. Suţu şi cu divanulŭ sĕŭ recunoscŭ ca lege acestŭ noŭ havaetŭ, din care de sigurŭ nu se folosiră numaĭ vătafiĭ! (2)

Havaeturile după pacea dela Şistov sunt în tótă flórea şi pe tótă trépta (3): boerĭĭ de alŭ 3-lea, ceĭ de alŭ 2-lea şi *a fortiori* ceĭ

(1) Cod. No. XX, fila 474.

(2) S'aŭ făcut respunsŭ Caimacamuluĭ, pentru pricina ce se jăluescŭ potecaşiĭ dela plaiurile ot sud Vâlcea, că le iea vătafulŭ câte unŭ galbenŭ pentru unŭ jderŭ alŭ vătafuluĭ şi osebitŭ câte unŭ jderŭ pentru ispravnicĭ, că acésta cercetându-se la faţa loculuĭ de dumnéluĭ sărdarulŭ Ioniţă, s'aŭ doveditŭ că aŭ fostŭ vechiŭ obiceiŭ, şi făcêndŭ sărdarulŭ Ioniţă anafora, aŭ întăritŭ şi Măria sa acestŭ obiceiŭ, care s'aŭ trimisŭ în cartea dumnéluĭ Caimacamuluĭ anaforaua pecetluită. (Cod. No. XX).

(3) Eacă unŭ actŭ din sute ce avemŭ, relative la *havaetulŭ* spătaruluĭ alŭ 2-lea:

Cartea luĭ alŭ 2-lea spătarŭ pentru părpărulŭ din sud Buzĕŭ.

Zemli Vlascoe... fiind-că alŭ doilea spătarŭ are venitŭ obicĭnuitŭ părpărulŭ la sud Buzĕŭ, amŭ datŭ Domnia mea acéstă carte boeruluĭ Domnieĭ mele alŭ 2-lea spătarŭ, ca să aibă volnicie omulŭ ce-lŭ va orêndui la acelŭ judeţŭ, să iae dela ceĭ ce plătescŭ vinăriciŭ părpărulŭ, însă de fundulŭ de bute şi de fundulŭ de putină de stejarŭ banĭ 12, şi de fundulŭ de putină de bradŭ banĭ 6, după obiceiŭ, afară din délurile mônăstirilor dela care va fi luatŭ mônăstirile până la vremea rezmerieĭ ceĭ-l-alte, dela acelea să nu se amestece, iar de atuncĭ încóce măcarŭ de va fi şi coprinḑêndŭ în vre-una din cărţile mônăstirilor, acelor mônăstirĭ li se va lua numaĭ vinăriciŭ, iar nu şi părpărulŭ, căcĭ Domnia mea dămŭ şi miluimŭ pe mônăstirĭ cu dintr'ale Domnieĭ, iar nu cu venitŭ... iar maĭ multŭ să nu se îndrăsnéscă a lua, că va întórce înapoĭ şi se va pedepsi, i saam receh gospd. 1791, Septembre 8.

Cod. No. XX, fila 71

de 1-a stare êşĭ urmărescŭ havaeturile, ca pre unŭ dreptŭ necontestabil, ba încă, ceva maĭ apoĭ, acestŭ dreptŭ îl urmărescŭ ca pre o clironomie chiar şi *vĕduvele* slujbaşilor. Eacă unŭ actŭ — *exempli gratia*, de acéstă natură din domnia următóre:

Io Alexandru Const. Moruzi VV.

Fiind-că havaeturile vătaşilor şi altor slujbaşĭ se daŭ pe unŭ anŭ deplinŭ şi fiind-că bărbatulŭ jăluitóreĭ aŭ fostŭ în tréba vătăşieĭ numaĭ patru luniĭ precumŭ într'acéstă anafora să arétă, cu cale este dară acésta ca dumnéluĭ vel dvor-

---

Plaiurile cu avaetulŭ lor, ce este hotărîtŭ a da la d-luĭ vel dvornicŭ.

Taleri 60 vătafŭ din plaiulŭ Rômnic sud Slam-Rômnic

100 plaiulŭ Slănic	sud Buzĕŭ	Ţéra de susŭ la vel dvornicŭ	Ţéra de josŭ la vel dvornicŭ
70 plaiulŭ Pârscovuluĭ			
200 plaiulŭ despre Buzĕŭ	sud Saac		
200 plaiulŭ Teleajenuluĭ			
120 plaiulŭ Prahoveĭ	sud Prahova		
90 plaiulŭ Ialomiţeĭ	sud Dâmboviţa		
80 plaiulŭ Dâmboviţa			
80 plaiulŭ Nucşoreĭ	sud Muscel		
60 plaiulŭ Dâmboviţeĭ			
80 plaiulŭ Arefuluĭ	sud Argeş		
60 plaiulŭ Lovistiĭ			
130 plaiulŭ Cozieĭ	sud Vâlcea		
120 plaiulŭ Horezuluĭ			
90 plaiulŭ Vălcan	sud Gorj		
90 plaiulŭ Novacĭ			
60 plaiulŭ Munteluĭ din	sud Mehedinţĭ		

Plaiurile ţĕriĭ de josŭ şi de susŭ arĕtate anume.

Plaiulŭ Munteluĭ de susŭ	Mehedinţĭ	Ţéra de susŭ la vel logofĕtŭ	Ţéra de josŭ la vel logofĕtŭ
Plaiulŭ Vâlcanuluĭ	Gorj		
Plaiulŭ Novacĭ			
Plaiulŭ Orezuluĭ	Vâlcea		
Plaiulŭ Cozieĭ			
Plaiulŭ Arefuluĭ	Argeş		
Plaiulŭ Lovistiĭ			
Plaiulŭ Nucşóra	Dâmboviţa		
Plaiulŭ Dâmboviţa			
Plaiulŭ Prahoveĭ	Prahova		
Plaiulŭ despre Buzĕŭ	Saac		
Plaiulŭ Teleajenuluĭ			
Plaiulŭ Slăniculuĭ	Buzĕŭ		
Plaiulŭ Pârscovuluĭ			
Plaiulŭ Rômniculuĭ	Slam-Rômnic		

nicŭ de a întórce pahar. Const. Creţulescu aceştĭ tal. una sută şése-ḑecĭ şi şése banĭ optŭ-ḑecĭ to analogon pentru d-luĭ ce aŭ stătutŭ vătafŭ, carĭ şi poruncimŭ, ceaušŭ de aproḑĭ să-ĭ împlinescĭ la mănile jăluitóreĭ, iară pentru cele-l-alte d-v. ispravnicilor să urmaţĭ cum se coprinde maĭ josŭ într'acéstă anafora. 1793, August 24.

Vel logofĕtŭ.

Pré înălţate Dómne.

Cu jalba ce aŭ datŭ Mărieĭ tale Ilinca soţia Enciuluĭ vătafŭ ce aŭ muritŭ, arĕtându că la létulŭ 1791 în vreme ce se află armia nemţéscă aicĭ, bărbatulŭ sĕŭ Enciul aflându-se în viaţă şi fiindŭ omŭ scăpătatŭ neavêndŭ cu ce să chivernisi, s'aŭ împrumutatŭ la unŭ negustorŭ banĭ cu dobândă şi aŭ luatŭ vătăşia plaiuluĭ Ialomiţa din sud Dâmboviţa, dela d-luĭ biv vel pahar. Const. Creţulescu, avêndŭ d-luĭ atuncĭ epistasia vornicieĭ, unde mergêndŭ şi şeḑêndŭ vătafŭ numaĭ patru lunĭ, aŭ venitŭ măria sa Mihaiŭ Vodă Suţul cu Domnia aicĭ şi făcêndu-se boeriile, d-luĭ vel vornicŭ aŭ orânduitŭ altŭ vătafŭ la maĭ susŭ numitulŭ plaiŭ, lipsindŭ pre bărbatulŭ sĕŭ din vătăşie, şi n'aŭ apucatŭ să-'şĭ împlinéscă obiceiulŭ ce este al vătafuluĭ, de a-ĭ da fieş-care locuitor câte parale ḑece pentru câte o ḑi de clacă, nicĭ slujba vornicieĭ nu şĭ-aŭ căutatŭ, ci încă iaŭ rĕmasŭ şi nisce banĭ pe la uniĭ din locuitoriĭ ce i-ar fi împrumutatŭ bărbatulŭ sĕŭ, cum şi niştе fânŭ ce ar fi cheltuitŭ bărbatulŭ sĕŭ, de l'ar fi făcutŭ, şi deosebitŭ nişce rămătoriĭ, şi aşa aŭ rĕmasŭ şi de acolo păgubaşĭ, ci fiind-că acelŭ negustor acum o apucă pe dânsa ca să împlinéscă baniĭ, şi iar ne avêndŭ de unde, ci se cade luminata porunca mărieĭ tale să i se facă, ca să apuce pe aceĭ locuitoriĭ aĭ plaiuluĭ să împlinéscă acelea câte ḑece parale de omŭ, cum şi acele datoriĭ, i fênulŭ i rămătoriĭ ce aŭ rĕmasŭ asupra locuitorilor, séŭ să-ĭ întórcă analogon d-luĭ paharnicŭ Creţulescu din baniĭ havaetuluĭ ce aŭ datŭ atuncĭ, mi se poruncesce de către Înălţimea ta, ca să cercetezĭ, orĭ să îndreptezĭ, séŭ să arĕtŭ Marieĭ tale cu anafora; luminateĭ poruncĭ următorulŭ fiindŭ, amŭ intratŭ în cercetare, şi câtŭ pentru acelea câte ḑece parale ce cere a i se împlini claca dela locuitoriĭ, slujba vornicieĭ nu amŭ găsitŭ cu cale a se apuca acum locuitoriĭ ca să le împlinéscă, în vreme ce eĭ le-aŭ împlinitŭ celuĭ din urma bărbatu-sĕŭ orânduitŭ vătafŭ, fără de numaĭ fiind-că bărbatu-sĕŭ aŭ împlinitŭ totŭ havaetulŭ la d-luĭ paharnicŭlŭ Creţulescu şi aŭ stătutŭ vătafŭ după orânduială până la împlinirea anuluĭ, să-ĭ întórcă analogon d-luĭ paharnicŭlŭ pe câtŭ aŭ lipsitŭ din vătăşie, şi întrebândŭ pe jăluitórea, să ne aréte câte havaete aŭ datŭ bărbatu-sĕŭ atuncĭ, ḑise că tal. 300 tocmaĭ; întrebândŭ şi pe dumnéluĭ paharnicŭ ca să ne aréte de este după cum jăluitórea arétă, ḑise dumnéluĭ că adevĕratŭ tal. 300 aŭ avutŭ aşeḑământŭ să 'ĭ dea, dară ne avêndŭ numitulŭ Enciul toţĭ baniĭ atuncĭ ca să-ĭ împlinéscă i-aŭ datŭ tal. numaĭ 250, iară tal. 50 cu cuvêntulŭ, iar după ce va merge în plaiŭ 'ĭ va trimite; s'aŭ prelungitŭ vremea până când l'aŭ scosŭ din vătăşie şi nu i-aŭ trimisŭ. Jăluitórea împotriva ḑisă, că aceĭ tal. 50 scie că atuncĭ când aŭ făcutŭ pre bărbatu-sĕŭ vătafŭ aŭ rĕmasŭ datorĭ a-ĭ împlini, dară nu scie în urmă de i-aŭ împlinitŭ séŭ nu, ci să întrebe un Iancul.... ovreiŭ, ca să aréte, că acela trebue să scie; aducêndŭ şi pre acelŭ Iancul şi întrebându-lŭ ḑise, că nicĭ elŭ nu scie de s'aŭ trimesŭ în urmă aceĭ banĭ séŭ nu; la care jăluitórea ne avêndŭ altŭ ce maĭ rĕspunde, ḑise că de vreme ce nu se póte dovedi, póte bărbatu-sĕŭ nu-ĭ va fi trimisŭ, şi ceru ca să i se întórcă analogonŭ din tal. 250 ce nicĭ d-luĭ paharnicŭ nu 'ĭ tăgădui, deci după acea cerere făcêndŭ socotéla pre aceĭ tal. 250 vine pe lună câte tal. 20 banĭ 100 din care sumă scăḑêndu-se tal. 83 banĭ 40 pentru

patru luni, în câtŭ s'aŭ aflatŭ bărbatu-sĕŭ vătafŭ, adecă de la întêea ḑi a luneĭ luĭ Iulie şi până la sfârşitulŭ luĭ Septembre, remâne să întórcă analogonŭ d-luĭ paharnicŭ Creţulescu tal. una-sută şese-ḑecĭ şi şése, banĭ optŭ-ḑecĭ, pentru optŭ luni ce aŭ lipsitŭ din vătăşie, şi găsimŭ cu cale să împlinéscă dumnéluĭ aceştĭ banĭ jăluitoreĭ, iar pentru acelea datoriĭ ce ḑice că aŭ împrumutatŭ bărbatu-sĕŭ pe uniĭ din locuitorĭ, amŭ întrebatŭ ca să ni se aréte vre-o dovadă şi ne arétă o foiţă iscălită de Iancul bărbatu-sĕŭ, din care ḑice, că aŭ împrumutatŭ pe aceştĭ maĭ josŭ numiţĭ ómenĭ cu banĭ ce se vĕdŭ însemnaţĭ, ci pentru acésta amŭ găsitŭ cu cale să fie luminată porunca mărieĭ tale către d-lor ispravnicĭĭ judeţuluĭ, ca să cerceteze şi fiindŭ adevĕrată acea datorie, să-ĭ apuce ca să împlinéscă banĭ, cum şi pentru fênŭ, i râmătoriĭ ce ḑice că i-aŭ rămasŭ acolo în plaiŭ, iarăşĭ să cerceteze d-lor ispravnicĭ, şi pe cine va vedea că aŭ luatŭ acelŭ fênŭ cum şi râmătorĭ să-ĭ apuce ca să-ĭ împlinéscă cu preţŭ ce se va găsi cu cale şi să se dea baniĭ jăluitóreĭ ca să plătéscă datornicilor, i părerea nóstră întru acestŭ chipŭ este, iar hotărîrea cea de săvârşitŭ rĕmâne a se face de către Inălţimea ta. 1793, Iulie 1. *Ienache Moruzi*, vel vornicŭ.

Taleri	Banĭ	
7	—	La Costandin pârcălabul ot Poduri.
5	30	La Iordache Cojocariu.
15	—	La Sat Ţâţa.
4	—	La Sat Petroşoaia.
1	90	La Pârcălabu ot Moroeni.
4	—	La Dragomir Balboe ot tam.
1	—	La Stan Dogarul.
12	—	La Iuga ot Şerbănescĭ.
10	—	La Ignăt Vătăman ot Bezdat.
60	—	Adecă tal. şese-ḑecĭ tocmaĭ.

Havaeturĭ! (1) Ele se întroducŭ noue şi înmulţite pe tótă ḑiua.

(1) Eată unŭ havaetŭ alŭ căimăcămieĭ de Craiova:

Carte legată la caimacamu Craioveĭ ca să ia câte 4 parale de rîmătorŭ ce ese din ţéră, cum aŭ fostŭ obiceiŭ.

Cinstitŭ şi credinciosŭ boerulŭ Domniĭ mele, Costache Suţu biv vel cămăraşŭ caimacamulŭ Craioveĭ, sănĕtate, fiind-că ne-amŭ pliroforisitŭ Domnia mea, cum că atâtŭ dela rîmătoriĭ ce mergŭ de aicĭ în ţéra unguréscă, câtŭ şi dela rîmătoriĭ ce trecŭ peste Dunăre la ţéra turcéscă, aŭ avutŭ obiceĭŭ caimacamu de lua câte patru parale, care este venitŭ alŭ sĕŭ, iată îţĭ dămŭ şi poruncă, ca după acestŭ obiceiŭ ce s'aŭ urmatŭ să aibĭ a'ţĭ lua acestŭ venitŭ al dumitale, atâtŭ dela uniĭ rîmătorĭ, câtŭ şi dela alţĭ, acele câte patru parale. 1791 Noembre 14.

S'aŭ făcutŭ respunsŭ la ispravavnicu Muscelului, după rugăciunea ce aŭ făcutŭ, ca să le dea voĭe a-'şĭ lua avaetulŭ celŭ obişnuitŭ dela prăvăliile din târgŭ ce se face subt délŭ la vremea culesului viilor; li saŭ datŭ voĭe ca să ia câte tal. unulŭ de prăvălie; dară voesce Măria sa a sci câte prăvăliĭ de negustoriĭ sunt la acelŭ târgŭ, şi li s'aŭ poruncitŭ ca să trimită catastih de toţĭ prăvăliaşiĭ dela câţĭ va lua câte un leŭ. 1791, Octombre 20.

Cod. No. XX.

Zabiții și neferii lor pradă și jăfuescŭ locuitorii, iar Mihaĭ Suțu se mărginesce a da pitace de coprinderea următóre:

Publicații la 17 județe pentru neferii zabiților a nu face jafurĭ unora și altora.

Dumnévóstră ispravnicilor ot sud.... sanĕtate, ne-am înșciințatŭ Domnia mea din jălbĭ, cum că neferii beșliĭ aĭ zabiților de pe afară, urmândŭ celor din ḑilele luĭ Mavrogheni, jăfuescŭ și pradă atâtŭ pe țiganiĭ domnești, câtŭ și boerescĭ i mŏnăstirescĭ, luându-le de uuŭ săiașŭ câte tal. treĭ, pentru care ne mirămŭ de Dumnévóstră de ce să le suferiți acestea și cum de nu ne arĕtați? deci iată vĕ poruncimŭ strașnic să vĕ ajungeți cu dumnéluĭ zabitulŭ județuluĭ și negreșitŭ să le faceți zaptŭ, arĕtându-le că *obiceiurile și urmările din ḑilele luĭ Mavrogheni, sunt cu totulŭ rădicate,* și să nu se cuteze maĭ multŭ a supĕra pe cinevașĭ, ci încă dela cine aŭ luatŭ cu marafetulŭ dumnéluĭ zabituluĭ, să aveți a înplini d-vóstră păgubașilor înapoĭ și negreșitŭ cu totulŭ să lipséscă jafurile acestea. 1791, Noembre 17.

S'aŭ făcutŭ cărți legate către ispravniciĭ din sud. Buzĕŭ, Vlașca și Dâmbovița, cum că s'aŭ înșciințatŭ Măria sa, că zabiții și neferii lor pradă și jăfuescŭ pe locuitorii și pe negustorii cu nume de havaetŭ alŭ lor, de la care, de la buți cu rachiŭ și dela altele și le porunceșce Măria sa ca să cerceteze pe subt cumpătŭ cine le urmézĕ acestea: însușĭ zabiții séŭ neferii lorŭ? și cum maĭ fără de zăbavă să înșciințeze dreptulŭ adevĕrŭ (1).

Slujbașii hoți aŭ misiunea de a urmări pe hoții carĭ nu sunt slujbașĭ aĭ statuluĭ! Nu maĭ este Nicolae Mavrogheni, nu maĭ sunt în picióre spânzurătorile amenințătóre pentru hoți; dar totŭ se iaŭ mĕsurĭ și sub Mihaĭ Suțu pentru stârpirea hoților neslujbașĭ!

Se înființézĕ chiar căpitănia nouă în plaiul Scăenilor, cu resoluția din 26 Septembre 1791, pusă asupra raportuluĭ mareluĭ spătar:

Anaforaua ce s'aŭ făcutŭ în dosulŭ jalbiĭ preoților și maziliĭ și locuitoriĭ de satele ot plaiu Scăenilor sud Saac, pentru a-'și face căpitănie nouă la acestŭ locŭ fiindŭ rĕŭ de hoți.

Iω Mihail Const. Suțul VV. i gosp. Zem. Vlascoe.

Pentru buna petrecere și liniște care o poftimŭ Domnia mea locuitorilor de obște, poruncimŭ dumitale vel spăt. să orânduescĭ și să așeḑĭ la acéstă plasă unŭ căpitanŭ cu douĕ-ḑecĭ poterași, și dumnéta vel vist. să facĭ porunca Domniĭ mele ispravnicilor județuluĭ, ca să dea două-ḑecĭ de ómenĭ după orânduiala visterieĭ, hărnicĭ de acéstă slujbă. 1791, Septembre 28.

Pré Înălțate Dómne.

După luminata poruncă Mării tale amŭ cercetatŭ jalba acestor jăluitorĭ după cum mi se poruncesce de către Măria ta și cu cuviință le este cererea ce

(1) Cod. No. XX, fila 188.

facŭ dela mila Mării tale, în vreme ce la acelŭ locŭ unde se află și cu locuința fiindŭ locu rĕŭ și cu îndemână făcĕtorilor de rele, fiindŭ și depărtatŭ de străjuirile căpitanilor de poteră, pentru acea apururea să bântuesce acea parte de locŭ cu arĕtarea făcĕtorilor de rele, și până a lua de scire poterile de unde se potŭ afla pentru cuviincióselе străjuirĭ, aceĭ făcĕtorĭ de rele fugŭ și se depărtézĕ și fiindŭ locŭ de munte urmézĕ multă discolie poterile atuncĭ a-ĭ ajunge și a-ĭ prinde; ci bine voindŭ măria ta a te milostivi spre a hărăzi și lor liniștita petrecere despre făcĕtoriĭ de rele, cum și de obște în tótă țéra este revărsată mila Mării tale, ce va hotărî cu luminata poruncă a se aședa o căpitănie de poteră cu doue-decĭ ómenĭ poterași întru acea plasă a Scăenilor, care poterași cu porunca mării tale, îĭ vor da dumnélor ispravnicii județuluĭ prin marafetulŭ visterieĭ cu ómenĭ după orânduială și hărnicie de acéstă slujbă, și dându-ĭ se va orândui și căpitanŭ asupra lor după obiceiŭ dela spătărie, ca să se afle a păzi părțile loculuĭ de acolo de către făcĕtoriĭ de rele, iară hotărîrea cea de săvârșitŭ remâne cum va lumina Dumneḑeŭ pe măria ta (1). 1791, Sept. 26.

Vel spătariŭ.

Și pe când se înființa într'o parte căpitănia nouă, într'altă parte se paralisa pre cea existentă, cum se vede din:

Anaforaua dumnéluĭ vel spătarŭ pentru slujitoriĭ căpitănieĭ Mărgineanu.

Iŭ Mihail Const. Sutul VV gospod. Zem.

Poruncimŭ Domnia mea dumitale vel vist, orĭ slujitoriĭ ceĭ vechĭ să se pue iarăși la slujba ce aŭ fostŭ, și să se dea slujitoriĭ ce aŭ fostŭ și maĭ nainte, séŭ să se dea slujitoriĭ agieĭ din județŭ ómenĭ vrednicĭ de slujba potereĭ, de care să facĭ porunca Domnieĭ mele strașnică cu mumbașirŭ, ca în grabă să pue tréba în orênduială, făcêndŭ porunca Domnieĭ mele și pentru lude 20, slujitoriĭ dela *Condică*. 1792, Marte 3.

Pré înălțate Dómne.

La căpitănia dela Mărginénulŭ sud Saac după caetulŭ visterieĭ sunt orênduiți lude 10 slujitorĭ de trebuința pazeĭ făcĕtorilor de rele, și pentru orĭ-ce alte următóre trebĭ la orênduiala slujitorésca, cărora ca unora ce s'aŭ găsitŭ și maĭ de nainte și până acum a fi totŭ slujitorĭ, li s'aŭ datŭ și luminatele pecetluiturile Mărieĭ tale, după adeverința dumnélor ispravnicilor județuluĭ, și unde eĭ îșĭ păzia orênduiala slujbelor precumŭ deapururea, s'aŭ vĕḑutŭ de o dată dați surugiĭ la mizilhanéua de acolo, dela Mărginénulŭ, și aŭ rĕmasŭ căpitănia fără slujitorĭ, care căpitănie și fiindŭ la unŭ locŭ cu mare trebuință de străjuire și de pază pentru făcĕtoriĭ de rele, mĕ rogŭ Mării tale, ca să nu se întêmple vre-o pricină de niscareva făcĕtorĭ de rele, maĭ vêrtosŭ fiindŭ acolo și drumulŭ celŭ mare ce urmézĕ la Focșanĭ și aicĭ, pe unde apururea călĕtorescŭ și ómenii împĕrătescĭ și haznale, să fie luminată porunca Mării tale, ca orĭ pe aceĭ slujitorĭ ce aŭ fostŭ și s'aŭ găsitŭ la acea căpitănie până acum, să-ĭ lase la slujba slujitorésca, ca uniĭ ce sunt și cu pecețile Mării tale la mânile lor de slujitorĭ, și să se dea surugiĭ din ceĭ carĭ aŭ fostŭ și maĭ de nainte, séŭ de va rĕmânea a fi totŭ aceștĭ

(1) Cod. No. XIX, fila 3.

slujitorĭ surugiĭ, ca să dea slujitorĭ alţĭ din judeţŭ, ómenĭ după orĕnduiala trebuinţeĭ potereĭ cu caĭ şi cu arme, ca să pótă a'şĭ păzi orĕnduiala slujbeĭ fără de cusurŭ, şi ca să iae săvêrşire fără prelungire de vreme, să fie luminată porunca Mărieĭ tale cu mumbaşir asupra dumnélor ispravnicilor, pentru că într'altŭ chipŭ nu se va pune în orĕnduială tréba, precumŭ este vĕdutŭ că o asemenea ne urmare aŭ făcutŭ iarăşĭ dumnélor ispravnicĭĭ acestuĭ judeţŭ cu o căpitănie ce aĭ orĕnduitŭ Măria ta, încă dela bună venirea Mărieĭ tale a se face cu lude 10 slujitorĭ, la loculŭ ce se numesce Oódele ot Ghizi, după cererea locuitorilor ce aŭ făcutŭ cu jalbă către Măria ta, aflându-se şi acolo apururea cu pătimire de către făcĕtorĭ de rele, şi încă nicĭ până acum săvêrşire nu aŭ luatŭ, după ce nicĭ o contenire nu amŭ făcutŭ a scrie dumnélor ispravnicilor; iară hotărîrea cea desăvêrşitŭ rĕmâne a se face de către Măria ta(1). 1792, Aprile 16.

Vel spătarŭ.

Dar chiar când poterele cu vătaşiĭ şi polcovnicĭĭ prindeaŭ hoţĭ, se mărgineaŭ să le ia lucrurile, iar pe hoţĭ îĭ lăsaŭ să scape; reclamaŭ locuitoriĭ contra acesteĭ purtărĭ a vătafilor; se rênduia de Domnŭ cercetare, dar vătafiĭ eşiaŭ basma albă din asemenea cercetărĭ(2).

(1) Cod. No. XIX, fila 289, 290.

(2) Iată unŭ asemenea casŭ:

Anaforaua pentru îndreptarea luĭ Constantin Pâcleanu vătafŭ den plaiulŭ Slăniculuĭ.

Iω Mihail Const. Suţul VV. i gospod.....

Poruncimŭ Domnia mea să fie nesupĕratŭ vătafulŭ şi plăeşiĭ din acéstă pârâ, şi întru îndreptarea lor cum că sunt nevinovaţĭ şi dreptĭ, la propunerea ce li s'aŭ făcutŭ le dămŭ domnéscă întăritură la mânile lor, prin care poruncimŭ şi dumitale vel dvornicŭ, să daĭ vătafuluĭ cartea Domnieĭ mele de vătăşie. 1792, Ianuarie 12.

Pré înălţate Dómne.

Luminată cartea înălţimeĭ tale dela 25 ale trecutuluĭ Noembrie, la 29 cu multă plecăciune o amŭ primitŭ, întru care ni se poruncesce, cum că prin dumnéluĭ vel spătarŭ aŭ venitŭ înălţimiĭ tale însciinţare dela Ioniţă polcov. spătăresc ce este orĕnduitŭ în partea loculuĭ cu potere pentru făcĕtoriĭ de rele, că plăeşiĭ şi vătafulŭ dela plaiulŭ Slăniculuĭ aŭ cacerdisitŭ o cétă de hoţĭ ce de multă vreme se înconjura în părţile loculuĭ într'aceste judeţe Buzĕŭ, Slaam-Rômnic şi Saac, şi este bănuială că vor fi făcutŭ plăeşiĭ acéstă faptă şi vătafulŭ, pentru că mergêndŭ asupra hoţilor, unde era tăbărîţĭ la o vatră în munte, şi lovindu-ĭ fără de veste, aŭ făcut rĕsboiŭ cu focurĭ, dară n'aŭ stătutŭ mijlocŭ să-ĭ prindă, fără numaĭ le-aŭ luatŭ din casă borfe şi altele, iar eĭ aŭ scăpatŭ, şi ca să facemŭ cercetare acesteĭ pricinĭ cu tótă scumpêtatea fără de interesŭ, prin obraze străine şi în ce chipŭ vomŭ cunósce dreptulŭ adevĕrŭ, să însciinţămŭ. Luminate Dómne, şciutŭ va fi înălţimeĭ tale, că după primirea luminateĭ porunciĭ, amŭ orĕnduitŭ ómenĭ credincioşĭ fără de nicĭ unŭ interesŭ, atâtŭ din partea bisericéscă, câtŭ şi

In primele ḑile ale Domnieĭ, M. Suțu se pare dispusŭ a nu îngădui asemenea purtare a zapciilor, carĭ făceaŭ scăpațĭ hoțiĭ. In 6 Septembrie 1791, noulŭ Domnitor trimite cărțĭ legate către toțĭ ispravniciĭ din țéră, ca să le vestéscă, că nu le va tolera abuzulŭ ce maĭ susŭ semnalămŭ și dispune, ca hoțiĭ prinșĭ să nu maĭ fie sloboḑițĭ «*pentru interesurĭ*», ci să fie cercetațĭ și după treĭ ḑile trimișĭ «*cu examenulŭ lor și cu tóte lucrurile lor aicĭ cu fóie anume, ca de aice să'și ia orĭ osânda séŭ îndreptarea, dela Domnia mea*» (1).

---

mirenéacă, și fiindŭ ḑiua lovirea vătafuluĭ cu aceștĭ tâlharĭ, aŭ fostŭ vĕḑută de mulțĭ împrejurași din partea loculuĭ, pe care cercetându-ĭ atâtŭ aceĭ de noĭ orênduițĭ, câtŭ și înși-ne, să dovedi rea arĕtarea numituluĭ polcovnicŭ asupra plăiașuluĭ și vătafuluĭ, pentru că la vreme de chindie, aŭ datŭ vătafulŭ cu plăiașiĭ peste hoțĭ descălecațĭ de pe caĭ, aŭ năvălitŭ asupra lor; vĕḑêndu-se hoțiĭ în mare zorŭ aŭ apucatŭ fuga în pădure și ș'aŭ luatŭ caiĭ și borfele ce avea, și luându-se iară după dênșiĭ unŭ Ioan c.ausulŭ de potecași ce era în céta plăiașilor cu vătafulŭ, aŭ și ajunsŭ pe unulŭ și l'aŭ prinsŭ, dară vĕḑêndu-lŭ ceĭ-l-alțĭ tâlharĭ aŭ năvălitŭ de odată asupră-ĭ cu focurĭ și l'aŭ răpitŭ din mânĭ, și așia înserându și întêmplându-se și ploĭe tare, și pădurea fiindŭ désă, aŭ intratŭ în nópte și aŭ scăpatŭ, iară nu dóră că iaŭ pututŭ prinde și i-aŭ cacirdisitŭ, după arĕtarea numituluĭ polcovnicŭ, care pentru acésta luându și maĭ temeinică și adevĕrată încredințare dela însuși *Aliontie*, unulŭ dintr'acea céta de hoțĭ, pre care prinḑêndu-lŭ dumnélor ispravnicĭ din sud *Ialomița*, și trimițêndu-lŭ aicĭ cu Ralé buluc-basa spre cercetare și a altor gazde ale lor, înși-ne l'amŭ cercetatŭ și întocmaĭ ne arétă și numitulŭ, că nicĭ cum nu i-aŭ pututŭ face vătafulŭ și plăiașiĭ zaptŭ, ci și pe acel prinsŭ l'aŭ răpitŭ din mânĭ după cum maĭ susŭ arĕtămŭ, pe care hoțŭ luându-lŭ de aicĭ numitulŭ buluc-basa l'aŭ adusŭ spre osînda puștcărieĭ, și noĭ de acea cu amĕnuntulŭ cercetare ce-amŭ făcutŭ nu lipsimŭ după luminată poruncă a înșciința Mărieĭ tale, și aniĭ Mărieĭ tale să fie mulțĭ și fericiți. 1791, Decembre 10.

Ot Buzĕŭ *Dositeos. Gregore Dona*, sluj. (?)

Cod. No. XIX, fila 109.

(1) Iată acéstă circulară după condica XX fila 39:

Cărțĭ legate la ispravnicĭ și una la Caĭmacamŭ Craioveĭ pentru hoțĭ.

D-vóstră ispravnicilor ot sud..... sănĕtate. Ne-amŭ înșciințatŭ Domnia mea cum că ispravniciĭ și zapciiĭ nu numaĭ nu facŭ nicĭ o străjuire și silință pentru hoțĭ și făcĕtorĭ de rele, ci încă și după ce-ĭ prindŭ iĭ și slobodŭ pentru interesurĭ, fără de a-ĭ trimite aicĭ; care acéstă este o pricină ce face maĭ multŭ îndemnare celor rĕĭ a cugeta și a se porni în fapte rele. Pentru care iată vĕ poruncimŭ Domnia mea strașnicŭ, ca fieșcare ispravnicŭ séŭ zapciŭ să nu se cuteze a sloboḑi maĭ multŭ vre-unŭ hoțŭ, nicĭ a-ĭ ținea pe la grosurile isprăvnicescĭ ḑile îndelungate, ci după obiceiulŭ și caidulŭ divanuluĭ, isprăvniciĭ aŭ a-lŭ ținea treĭ ḑile până a-ĭ face examenulŭ luĭ și după treĭ ḑile negreșitŭ să-ĭ trimiteți dimpreună cu examenulŭ lor și cu tóte lucrurile lor aicĭ prin fóie anume, ca de aicĭ

Nu ne îndoimŭ de bunele intenţiunĭ ale primelor ḑile din Domnie. In cele d'ântêiŭ ḑile din Septembrie M. Suţu iea mĕsurĭ, carĭ s'ar părea de natură a stârpi hoţiile. Aşĭa posedemŭ pitaculŭ domnescŭ din 10 Septembrie 1791, către marele spătarŭ, prin care îĭ ordonă să stârpéscă hoţiĭ din Bucurescĭ şi dispune, ca nimenĭ din mahalagiĭ să nu primésc̆ă în gazdă peste nópte ómenĭ streinĭ, ca aşĭa să nu se pótă aciui unde-va vre-unŭ făcĕtorŭ de rele, în vre-una din mahalalele Bucurescilor.

Dămŭ maĭ josŭ în notă acestŭ pitacŭ cât şi unŭ altulŭ din 9 Septembre 1791 pentru prinderea hoţilor eşiţĭ între Maxinenĭ şi între Grădiştea. (1) Maĭ cu seriositate eraŭ urmăriţĭ hoţiĭ carĭ călcaŭ verĭ

---

să-şĭ i-a orĭ osânda séŭ îndreptarea dela Domnia mea, iar d-vóstră să nu fiţĭ volnicĭ a-ĭ sloboḑi, nicĭ a-ĭ ţinea maĭ multŭ, pentru-că avemŭ a face Domnia mea cercetare şi când vomŭ dovedi, că orĭ ispravnicii, orĭ zapciiĭ aŭ sloboḑitŭ vre-unŭ hoţŭ fără a-lŭ trimite la Domnia mea, să şcie că va cădea în grea urgia Domnieĭ mele. Aşişderea vĕ poruncimŭ Domnia mea straşnicŭ, ca să aveţĭ la acéstă trébă, care este cea d'ântêiŭ datoria vóstră, pentru buna petrecere fără de grije şi odihna locuitorilor ţĕriĭ de obşte, tótă privegherea, întărindŭ strejuirea cea cuviinciósă cu polcovniculŭ de judeţŭ, ca îndată ce se va simţi că s'aŭ ivitŭ nescare-va hoţĭ, fără de ale da vreme de scăpare numaĭ decâtŭ să-ĭ prindeţĭ, pentru că de se va întêmpla a scăpa şi a eşi din hotarulŭ judeţuluĭ într'altŭ judeţŭ, ispravniculŭ acela va fi vinovatŭ. 1791, Septembre 6.

(1) Iată aceste doue acte:

Pitacŭ la spătarŭ pentru ómeniĭ străinĭ ce âmblă hoţindŭ şi vinŭ nóptea în Bucurescĭ.

D-ta vel spătarŭ, fiind-că ne-amŭ însciinţatŭ D-nia mea, cum că uniĭ din hoţĭ, şi făcĕtorĭ de rĕŭ străinĭ, intrândŭ nóptea în Bucurescĭ de găzduescŭ prin mahalale, să scólă iarăşĭ cu întunerecŭ de se ducŭ şi încunjurându-se încóce şi încolo câte douĕ treĭ ḑile, iarăşĭ vinŭ în Bucurescĭ nóptea de găzduescŭ şi cu întunericŭ se mânecă de ies iarăşĭ afară; iată poruncimŭ d-tale, să daĭ şcire şi poruncă la tóte mahalalele de obşte, ca nimenĭ de astăḑĭ înainte să nu maĭ primésc̆ă omŭ străinŭ la gazdă în casa şi prăvălia luĭ până nu va veni întâĭ la spătărie acelŭ străinŭ ca să se cerceteze, şi d-ta urmândŭ după porunca D-nieĭ mele şi luândŭ încredinţarea şi pliroforia ce eşcĭ poruncitŭ, aşa să-ĭ daĭ adeverinţă la mână şi cu adeverinţa d-tale va fi priimit la gazdă în Bucurescĭ, iar fără de adeverinţa d-tale pe care îĭ veĭ găsi, nu numaĭ pe acelŭ străinŭ să-lŭ ridicĭ, ci şi pe acelŭ mahalagiŭ i găzdaşŭ, să-lŭ ridicĭ d-ta la închisóre, ca să se pedepsésc̆ă spre pildă pentru neurmarea poruncii. Tolco pisah gospod. 1791, Septembre 10.

Cod. No. XX, fila 55.

unŭ suditŭ streinŭ. Cetéscă-se în nota de josŭ circulara, alt-felŭ energică, ce însuşĭ Domnulŭ trimite în maĭ multe judeţe pentru prinderea hoţilor şi ucigaşilor *«unuĭ boerŭ némţŭ»* (1).

Carte cu zapciĭ rânduitŭ de la d-luĭ vel spătar şi cu 50 poteraşĭ pentru hoţiĭ ce aŭ eşitŭ între Măxineni şi între Grădiste.

Zemle Vlascoe. Fiind-că amŭ luatŭ D-nia mea însciinţare din jălbile locuitorilor, cum că între Grădişte şi între Măxineni aŭ eşitŭ o sémă de hoţĭ şi făcĕtorĭ de rele care supără şi jăfuescŭ pe locuitorĭ, orânduimŭ cu acéstă carte a D-nieĭ mele pe..... ca să ia cu sine 50 de poteraşĭ de la d-luĭ spătarŭ să mérgă dreptŭ la numitulŭ locŭ, unde să năvăléscă asupra acelor hoţĭ şi făcĕtorĭ de rĕŭ, şi să facă silinţă cu totŭ felulŭ de mijlocŭ ca să-ĭ prindă şi să-ĭ trimiţă cu pază dreptŭ aicĭ la D-nia mea, iar cândŭ aceĭ făcĕtorĭ de rele se vor împotrivi cu arme, atuncĭ să dea într'înşiĭ cu focurĭ şi cu arme ca în niste hoţĭ. şi orĭ morţĭ, orĭ viĭ, să nu le scape, şi aşa curăţindŭ numitulŭ locŭ de acestĭ hoţĭ ce s'aŭ arĕtatŭ, orânduitul acesta zăbitŭ cu poteraşiĭ luĭ d'impreună să rĕmână de pază acolo în părţile loculuĭ, străjuindŭ hotarele judeţuluĭ Buzĕŭ şi Focşăni şi âmblându şi înconjurându-se în părţile loculuĭ napristanŭ, ca să străjuiască iarăşĭ pe locuitorĭ de hoţĭ şi făcĕtorĭ de rele a nu lăsa să facă ale lor rele urmărĭ, ci îndată ce s'ar ispiti şi a intra în hotarele ţĕrĭĭ la părţile loculuĭ nescare-va ómenĭ rĕĭ şi hoţĭ, să aibă a năvăli ca să-ĭ prindă, iar cândŭ vor sta împotrivitorĭ cu arme, asemenea să dea într'înşiĭ şi cu orĭ-ce mijlocŭ va putea prindêndu-ĭ viĭ séŭ morţĭ, să-ĭ trimiţă la D-nia mea şi orânduitŭ grăbitŭ cu ómeniĭ luĭ împreună iarăşĭ să nu lipséscă de acolo, ci să se afle străjuindŭ părţile loculuĭ, ca să se păjéscă buna ocrotire şi liniştita petrecere locuitorilor ţĕrĭĭ D-nieĭ mele, pentru care poruncimŭ D-nia mea şi d-v. ispravnicilor, polcovnicilor, căpitanilor, zapciilor, cunoscêndŭ pe maĭ susŭ numiţiĭ orânduiţĭ de paznici la acéstă trébă a folosuluĭ obşteĭ, să aveţĭ a le da ajutorulŭ celŭ cuviinciosŭ la întâmplarea de trebuinţă, însă să te feriscĭ şi tu maĭ susŭ orânduitule zabitŭ, cum şi voĭ toţĭ poteraşilor, ca nu care cum-va âmblându în tréba acésta, să faceţĭ nescarevaşĭ supărărĭ şi cheltuelĭ de conace locuitorilor şi prin sate unde veţĭ fi cu tóte cele trebuincióse ale mâncărĭĭ vóstre şi a cailor voştrĭĭ să aveţĭ cu bună voire fără de vre-o silă a le cumpăra şi a le plăti până la preţŭ de o para, pentru-că de vĕ veţĭ purta împotrivă, să sciţĭ că fără de milostivire vă veţĭ pedepsi. Tolco pisah gospod 1791, Septembre 9.

Cod. No. XX, fila 46—47.

(1) *Porunci pentru niste hoţĭ ce aŭ călcatŭ pe unŭ boerŭ némţŭ şi l'aŭ omorîtŭ, la sud Mehedinţĭ.*

Zemle Vlaschoe. D-v. ispravnicilor ot sud Argeş sănătate; vĕ facemŭ D-nia mea în şcire că într'aceste trecute ţile la bâlciulŭ Gura-Văiĭ-Marĭ în judeţulŭ Mehedinţĭ treĭ hoţĭ aŭ călcatŭ pe unŭ boierŭ némţŭ şi l-aŭ omorîtŭ, din care hoţĭ doĭ s'aŭ prinsŭ, iar celŭ de alŭ doilea anume Gheorghe Némţulŭ cu sluga luĭ, asupra căruia daŭ tacrir aceştĭ doĭ prinşĭ cum că acela aŭ omorîtŭ pe numitulŭ boerŭ némţŭ, fugindŭ aŭ mersŭ în judeţu Vâlciĭ la tĕrgŭ cu marfă şi de la bâlcĭ avemŭ bună pliroforie D-nia mea, cum că aŭ venitŭ aicĭ la Piteşcĭ cu

Terminându acestu capitol se cuvine să adăogimu, că M. Suțu a păstratu tóte organele de administrațiune, așia cum le-amu aflatu reformate de Al. Ipsilante. Posedemu diverse cărți de numire de polcovnici și căpitani din care constatămu acésta.

Dămu ca specimene, în notă, cărțile de numire a polcovnicilor, de Craiova, Cerneți și de Târgovisce (1).

---

adeverătu, pentru care iată într'adinsu trimitemu pe sluga D-nieĭ mele zapciu spătărescu și vĕ aretămu în scrisu maĭ josu chipulu și portulu pe largu a numituluĭ ucigașu și alu slugiĭ luĭ. Decĭ îndată ce veți primi porunca D-nieĭ mele, numaĭ decâtu să împănați totu județulu și dinpreună cu vătașiĭ plaiurilor, căpitanĭ și zapciĭ i poterașiĭ județuluĭ, să faceți totu felulu de cercetare ca negreșitu să 'lu puneți în mână pe elu cu sluga luĭ, să nu cum-va să scape, în vreme ce după cum arĕtămu maĭ susu suntemu bine pliroforisiți, că aŭ venitu în județulu dv. la Pitești, și prinḑêndu-lu să-lu dați în mânile acestuĭ mumbașir, ca împreună cu ajutor și de la dv. pentru bună paza luĭ să-lu aducă dreptu aicĭ la D-nia mea. Tolco pisah gospod 1791, Septembre 19.

Asemenea cărți legate s'aŭ făcutu și la județele Muscel, Dâmbovița și Vâlcea.

Chipulu i caiafetulu luĭ Gheorghe Némțu ce s'aŭ scrisu în dosulu cărților:

Omu de mijlocu, la față ócheșu, ochiĭ căpriĭ, sprâncenele negre, mustățile negre subțiri lungĭ, pĕrulu capuluĭ negru, barba rade și puțintelu pĕrulu rade la frunte, portulu luĭ nemțescu cu laĭbăr verde, minténu de postavu albastru închisu cu pălărie, nădragĭ strimți cu ferengĭ, are și unu calu cam dereș roibu.

Chipulu i caiafetulu slugiĭ luĭ ce 'lu chiamă Ivanu:

Omu înaltu, plăvitu, ochiĭ albaștriĭ, sprâncenele galbene, tînĕru cu mustățile ne date, pĕrulu capuluĭ lungu și împletitu nemțesce, are unu ilicu galbenu, d'asupra iliculuĭ unu minténu de alagea verde, cu fesu în capu, nădragiĭ albaștriĭ de postavu, husăreșcĭ, călare pe un calu murgu, care calu lipsesce de la căruța tistuluĭ.»

Étă și altu actu:

«După înșciințarea ce aŭ făcutu Mărieĭ sale luĭ Vodă dumnéluĭ Vițe-consululu rusescu, cum că poruciculu Vanghelie Bidrianov aŭ datu jalbă la consulatu, cum că aceĭ șése hoți ce s'aŭ prinsu la plaiu Slănicu sud Buzeu, d'impreună și cu ceĭ ce li s'aŭ adusu capetele aicĭ i cu alțĭ 16, la 12 ale trecutuluĭ Iunie, în ținutulu Putneĭ, lângă apa Siretuluĭ într'unu satu Carebli i Suraia aŭ călcatu pe Iancu Alecsev i Stefani Ghirof fratele jăluitoruluĭ, și le-aŭ luatu banĭ, i alte lucruri, arme, zapise, polițe și pașaporturĭ, s'aŭ făcutu pitacu la dumnéluĭ vel armașu, ca de față cu jăluitorulu, prin șcirea agenției, să se cerceteze hoțiĭ de către judecata departamentuluĭ, și să aducă Mărieĭ sale anafora. 1792, Iuliu 29.

Cod. No. XX, fila 78.

(1) *Carte de polcovnicu de Craiova.*

Zem. Vlascoe... Fiind-că amu făcutu Domnia mea polcovnicu la Craiova pe boerulu Domnieĭ mele..... i s'aŭ datu după obiceiu acésta Domnésca nóstră carte la mânĭ, ca să aibă a face zaptu trebile polcovnicieĭ, și pe toțĭ călărașiĭ Craioveĭ

O dispositiune importantă este poprirea streinilor sudiți de a

---

cu care să slujéscă spre săvêrșire și urmare obicinuitele trebĭ ale polcovnicieĭ, silindu-se pentru nizamulŭ orașuluĭ, și pentru tóte cele ce sunt după obiceiŭ, la datoria și purtarea de grijă a slujbeĭ luĭ, după buna orênduială și povățuirea ce i se va da de către Dumnéluĭ Caimacamul Craioveĭ, pentru care scriem și dumitale, cinstite și credinciosule boerŭ alŭ Domnieĭ mele Costache Suțul biv vel spăt. Caimacamule, să-lŭ șciĭ de polcovnicŭ, dându călărașiĭ întru zaptulŭ séŭ, și povețuindu-lŭ dumnéta la tóte trebile ce sunt după obiceiŭ ale slujbeĭ luĭ, de ale urma după scopulŭ Domnieĭ mele, păzindŭ întru tóte dreptatea și ferindu-se de orĭ-ce lucrurĭ împotriva voinței Domnieĭ mele; poruncimŭ Domnia moa și vouĕ călărașilor dela acéstă polcovnicie să cunóscețĭ pe maĭ susŭ numitulŭ, pe boerulŭ Domnieĭ mele de polcovnicŭ dându-ĭ supunerea și ascultarea cea cuviinciósă. 1791, Septembre 28.

S'aŭ făcutŭ polcovnicŭ la Craiova unŭ Dumitrache Sandulache în locŭlŭ celuĭ ce aŭ fostŭ până acum, căruia i s'aŭ datŭ carte de polcovnicie după condică, ce este trecută înapoĭ. 1791, Decembrie 5.

Cod. No. XX, fila 102.

Carte de polcovnicŭ ot Cerneți sud Mehedinți.

Zem. Vlascoe... Fiind-că după alegerea d-luĭ cinstitŭ și credinciosŭ boerulŭ Domnieĭ mele Pană Filipescu vel Ban, amŭ făcutŭ polcovnicŭ ot Cerneți pe boerulŭ Domnieĭ mele Constantin Degerățénul, i s'aŭ datŭ după obiceiŭ acéstă carte la mânĭ, ca să aibă a face zaptŭ trebile polcovnicieĭ, și pe toțĭ slujitoriĭ polcovnicescĭ dela Cerneți cu care să slujéscă spre săvêrșirea și urmarea obicĭnuitelor trebĭ ale polcovnicieĭ, silindu-se pentru nizamulŭ orașuluĭ, și pentru tóte cele ce sunt după obiceiŭ la datoria și purtarea de grijă a slujbeĭ luĭ, după buna orênduiala și povățuirea poruncilor Domnieĭ mele ce i se va da prin Dumnéluĭ Caimacamul Craioveĭ, și prin ispravniciĭ județeluĭ; pentru care scriemŭ și dumitale cinstitŭ și credinciosŭ boerulŭ Domnieĭ mele Costache Suțule biv vel cămărașŭ Caimacamule, și dumné-vóstră ispravnicilor aĭ județuluĭ, să-lŭ șciți de polcovnicŭ alŭ Cernețuluĭ dându-ĭ slujitorĭ în zaptulŭ séŭ, și povețuindu-lŭ dumné-vóstră, la tóte trebile ce sunt după obiceiŭ ale slujbeĭ luĭ, de a le urma după scoposulŭ Domnieĭ mele, păzindŭ întru tóte dreptatea, și ferindu-se de orĭ-ce lucru împotriva voinței Domnieĭ mele; poruncimŭ Domnia mea și vouĕ slujitorilor de la acéstă polcovnicie, să cunóscețĭ pe maĭ susŭ numitulŭ boerulŭ Domnieĭ mele de polcovnicŭ, dându-ĭ supunurea și ascultarea cea cuviinciósă. 1791, Octombre 29.

Cod. No. XX, fila 155.

Carte de polcovnicie de Târgovisce.

Zem. Vlascoe... Fiind-că după alegerea dumnéluĭ cinstituluĭ și credinciosŭ boeruluĭ Domnieĭ mele Iordache Suțul biv vel post. epistatulŭ agieĭ, amŭ făcutŭ Domnia mea polcovnicŭ la Târgoviste pe boerulŭ Domnieĭ mele i s'aŭ datŭ după obiceiŭ acéstă Domnésca nóstră carte la mânĭ, ca să aibă a face zaptŭ trebile polcovnicieĭ, și pe toțĭ cazaciĭ ot Târgoviste dela acéstă polcovnicie, cu carĭ să slujéscă spre săvêrșirea și urmarea obicĭnuitelor trebĭ ale polcovnicieĭ, silindu-se

cumpĕra lucru stătător în ţĕră, ba chiar de a lua în arendă moşiĭ.

Iată o circulară în acestŭ sensŭ, din 27 Iunie 1792:

Publicaţiĭ la tóte judeţele pentru sudiţi a nu cumpĕra lucru stătătorŭ în ţĕră.

«Io Mihail Constantin Sutul VV.

«Fiind-că din cea-l-altă Domnie a nóstră aŭ fostŭ porunci date de obşte pentru sudiţi a nu se îngădui să cumpere lucru nemişcătorŭ în ţĕră nefiindŭ sloboḑi după împĕrătescile porunci, iată vĕ poruncimŭ să grijiţi de acésta şi pe nimenea să nu îngăduiţi a vinde lucru nemişcător la sudiţi, şi de se află vre-unulŭ să însciinţaţi Domnieĭ mele (1).» 1792, Iunie 29.

Cum că nicĭ chiar arendărĭ de moşiĭ nu puteaŭ lua streiniĭ se póte vedea din actulŭ următoriŭ:

Carte legată la ispravniculă Prahoveĭ pentru venitulŭ moşiilor ce era date la străiniĭ.

«Dumné-vóstră ispravnicilor ot sud Prahova, sănĕtate! facemŭ dumné-vóstră în scire, că la Octombre 26, ale anuluĭ trecutŭ, vi s'aŭ trimesŭ porunca Domnieĭ

---

pentru nizamulŭ oraşuluĭ, şi pentru cele ce sunt după obiceiŭ la datoria şi purtarea de grijă a slujbeĭ luĭ, după buna orênduiala şi povĕţuirea Domnieĭ mele ce i se va da prin dumnélor ispravnicii judeţuluĭ; pentru care poruncimŭ şi Dumné-vóstră ispravnicilor să-lŭ şciţi de polcovnicŭ dându-ĭ cazaciĭ polcovnicescĭ întru zaptulŭ sĕŭ, şi povĕţuindu-lŭ la tóte trebile ce sunt după obiceiŭ ale slujbeĭ séle, ca să le urmeze, după scoposul Domnieĭ mele; poruncimŭ Domnia mea şi vouĕ cazacilor dela acéstă polcovnicie să cunésceţi pe maĭ susŭ numitulŭ boerulŭ Domnieĭ mele de polcovnicŭ, dându-ĭ supunerea şi ascultarea cea cuviinciósă. 1791, Octombre 8.

Cod. XX, fila 124.

(1) Cod. No. XX, fila 693. Iată şi alt actŭ de acecaşĭ natură:

Carte la ispravniciĭ Vâlciĭ, ca să nu îngăduiască pe unŭ suditŭ Nica să cumpere lucru stătător.

Io Mihail Const. Sutul VV.

«Dumné-vóstră ispravnicilor ot sud Vâlcea sănĕtate; ne-amŭ însciinţatŭ Domnia mea cum că unŭ Nica Teişan dintr'acelŭ judeţŭ, ce acumŭ să numesce suditŭ Nemţieĭ, ar fi âmblândŭ să cumpere lucruriĭ din cele nemişcătóre de ale luĭ Stoian Căpitan, care acésta ne fiindŭ slobodŭ a cumpĕra suditŭ lucru stătătorŭ aicĭ în pămêntulŭ ţĕriĭ, iată vĕ poruncimŭ Domnia mea: nicĭ într'unŭ chipŭ să nu îngăduiţĭ a cumpĕra lucru nemişcătorŭ, urmândŭ dumné-vóstră într'acestŭ chipŭ, atâtŭ pentru acesta, câtŭ şi pentru alţiĭ; către acésta vĕ poruncimŭ Domnia mea, să cercetaţi pentru acestŭ Nica Teişan, de felulŭ luĭ de unde este? la ce orînduială aŭ fostŭ aşezatŭ maĭ naintea rezmeriţeĭ? ce acareturĭ nemişcătóre are? şi pe largŭ să însciinţaţi Domnieĭ mele, trimiţêndu-lŭ şi pe elŭ aicea ca să-şĭ aréte dovedile şi patentele ce are de suditŭ, spre a intra în orînduiala sudiţilor, şi fiţi sănĕtoşĭ». 1792, Iunie 27.

mele, ca să desfaceţi pe egumenulŭ Sinaitul şi pe egumenulŭ Mărginénul cu nisce locuitorĭ dela Săcele din ţinuturile ţĕrĭĭ Nemţescĭ, la care vênduse veniturile moşieĭ mônăstirescĭ aicĭ în ţéră, spre a nu ţinea maĭ multŭ străinĭ din cea parte arende de moşiĭ aicĭ în ţéră; după care poruncă viindŭ amêndouĕ părţile aicĭ, dela Divanulŭ Domnieĭ mele li s'a făcutŭ musaadea până acum la primă-véră şi apoĭ să se desfacă, decĭ fiind-că aŭ venitŭ acelŭ sorocŭ, iată vĕ poruncimŭ straşnicŭ, că atâtŭ pe aceştia, câtŭ şi pe alţĭ asemenea, maĭ multŭ să nu-ĭ îngăduiţĭ a vinde pe viitórea vreme vre-unŭ venitŭ la moşie, séŭ de alte acarete la străinĭ din ţéra nemţéscă, că vor perde şi se vor osândi; de care să avemŭ şi rĕspunsŭ, care-lŭ aşteptămŭ fără de zăbavă, cum că ĭ-aţĭ desfăcutŭ şi fiţĭ sănĕtoşĭ (1).» 1792, Aprile 15.

Abusurĭ în contra acestor nizamurĭ, séŭ dispositiunĭ, aŭ fostŭ destule. Se găseaŭ Romînĭ, carĭ cu numele lor acopereaŭ arendărĭ şi vêndĕărĭ de lucrurĭ stătătóre, nu numaĭ la sudiţiĭ streinĭ, dar chiar la Turcĭ. Acésta se póte constata din notele ce aducemŭ la acéstă pa-

(1) Cod. No. XX, pag. 480. Iată încă acte de acestaşĭ natură:

Poruncă la ispravnicĭĭ Argeşuluĭ pentru venitulŭ unuĭ munte ce l'aŭ vêndutŭ egumenulŭ mônăstiriĭ Bereslăvescĭ la nisce Ungurenĭ străinĭ pe anulŭ trecutŭ, a fi opritŭ să nu-lŭ maĭ vêndă şi pe anulŭ acesta.

Io Mihaĭl Constantin Sutul VV.

«Dumné-vóstră ispravnicilor ot sud Argeş sănĕtate! fiind-că ne-amŭ însciinţatŭ Domnia mea, cum că egumenulŭ dela mônăstirea Bereslăvescĭ dintr'acelŭ judeţŭ, aŭ avutŭ vêndutŭ pe anulŭ trecutŭ, venitulŭ unuĭ munte al mônăstiriĭ la ómenĭ străinĭ din ţéra Unguréscă, şi fiind-că acésta este în potriva nizamuluĭ ţĕrĭĭ, iată că poruncimŭ Domnia mea straşnicŭ, ca să trimeteţĭ să aduceţĭ pe numitulŭ egumenŭ faţă înaintea d-vóstră, căruia să-ĭ arĕtaţĭ, că porunca Domnieĭ mele este, că de acum înainte să nu maĭ vêndă venitulŭ de munţĭ, séŭ de moşiĭ la ómenĭ străinĭ din ţéra Unguréscă, şi fiind-că acum într'acéstă primă-véră s'aŭ împlinitŭ vremea venituluĭ anuluĭ trecutŭ, să-ĭ porunciţĭ, ca negreşitŭ să se desfacă de aceĭ cărora le-aŭ vêndutŭ venitulŭ munteluĭ anuluĭ trecutŭ, şi maĭ multŭ să nu stea vêndarea venituluĭ munteluĭ la aceĭ streinĭ, căcĭ de nu va fi următorŭ, să scie că nu numaĭ îl vom lipsi din egumenie, ci va cădea şi în urgia Domnieĭ mele; de care aşteptămŭ şi rĕspunsŭ dela dumné-vóstră şi fiţĭ sănĕtoşĭ. 1792, Aprile 26.

Cod. No. XX, fila 520.

Carte la ispravnicĭĭ Gorjuluĭ pentru unŭ munte ce este zălogitŭ de moşneniĭ Frăncescĭ la streinĭ.

«Dumné-vóstră ispravnicilor ot sud Gorj sănĕtate, s'aŭ cetitŭ înaintea Domnieĭ mele însciinţarea dumné-vóstră dela trecutulŭ Maiŭ 24, ce faceţĭ Domnieĭ mele, pentru moşneniĭ din satulŭ Frăncescĭ, cum că zălogindŭ unŭ munte alŭ lor ce se chiamă Iarca, care se hotărésce cu ţéraArdéluluĭ, de sunt acum 30 de anĭ, la nisce Ungurenĭ anume Gheorghe sin Mihaiŭ, drept tal. 50 şi murindŭ acelŭ Gheor-

ginĕ, carĭ sunt diverse acte prin care s'aŭ datŭ pe faţă asemenea abusurĭ (1).

---

ghe i-aŭ rĕmasŭ feciorii luĭ Dumitru Irusalim ce se afla şeḑetorŭ în Ajiiu(?) în Ardél, cum şi altŭ fecĭorŭ anume Gheorghe ce se află şeḑătorŭ la satulŭ Bânta într'acelŭ judeţŭ, la care în multe rînduri aŭ mersŭ moşneniĭ de le-aŭ datŭ banĭ să scóţă muntele de sub zălogie, şi eĭ n'aŭ vrutŭ să priméscă mutându-ĭ cu vorbe unulŭ dela altulŭ, şi vĕḑêndŭ că nu póte scóte muntele, unulŭ din moşneni anume Barbul Bojăncă, ce aŭ muritŭ şi'aŭ vêndutŭ partea luĭ diréptă la numiţiĭ Ungureni, carĭ fiindŭ streinĭ, ne cereţĭ poruncă în ce chipŭ să urmaţĭ, fiind-că aveţĭ la popréla atâtŭ pe moşneni câtŭ şi pe acelŭ Gheorghe ce se află aicĭ în ţéră; pentru care iată vĕ poruncimŭ Domnia mea, să cercetaţĭ, şi de este acestŭ Gheorghe fratele numiţilor ce se află şeḑetorĭ în Ardél, locuitorŭ aicĭ în pămêntulŭ ţĕrii, pămênténŭ cu dajdie în visterie, să se schimbe zapisulŭ vênḑării pe numele luĭ, adecă, orĭ să scrie numitulŭ Gheorghe la fraţiĭ luĭ ca să trimiţă zapisulŭ, séŭ cu orĭ-ce mijlocŭ veţĭ socoti dumné-vóstră, ca să nu rĕmâe vênḑarea la streinĭ, fiindŭ popriţĭ streiniĭ a cumpĕra pămêntŭ statornicŭ. 1792, Iunie 9.

Cod. No. XX, fila 647.

(1) Eacă asemenea acte:

Pitacŭ la boerĭĭ epitropĭ pentru venitu moşiĭ Găujani ce o vênduse epitropiĭ M-riĭ Dómni Bălaşi la unŭ turcŭ, să o ia în zaptul epitropiĭ şi să dée turculuĭ banĭĭ.

«Dumné-vóstră boerilor epitropĭ, vĕ facemŭ în scire, că împotriva nizamuluĭ ţĕrii şi împotriva straşnicilor poruncilor Domnieĭ mele, epitropulŭ mônăstiriĭ Domniţii Bălaşiĭ s'aŭ aflatŭ că aŭ avutŭ venitulŭ de est timpŭ ala moşiĭ séle vêndutŭ, ce se numesce Găujaniĭ din sud Vlaşca al mônăstiriĭ, la unŭ Turcŭ în taleri 500, carĭ banĭ ĭ-aŭ şi primitŭ mônăstirea dela numitulŭ Turcŭ, iar venitulŭ moşieĭ n'aŭ apucatŭ cumpĕrătorulŭ ca să şi-lŭ strîngă, fiindŭ opritŭ de Domnia mea după împĕrătescile poruncĭ, şi încă se află şi rădicatŭ la închisóre numitulŭ cumpĕrătorŭ, aicĭ la dumnéluĭ beşléga, în Bucurescĭ; decĭ fiind-că cumpĕrătórea este precumŭ arĕtămŭ maĭ susŭ numaĭ în taleri 500, iar venitulŭ moşieĭ, suntemŭ Domnia mea pliroforisiţĭ, că este de mare sumă, iată vĕ poruncimŭ Domnia mea, ca să orênduiţĭ omŭ alŭ epitropieĭ, credinciosŭ, să mérgă la numita moşie Găujaniĭ, unde prin scirea şi ajutorulŭ ispravnicilor judeţuluĭ, să facă zaptŭ totŭ venitulŭ acesteĭ moşiĭ pe séma cutieĭ de obşte, din care să aveţĭ a da dumné-vóstră la numitulŭ cumpĕrătorŭ Turcŭ baniĭ sĕĭ ce aŭ datŭ la mônăstire, taleri 500, iară ceĭ-l-alţĭ să se facă venitŭ la cutia obşteĭ şi să arĕtaţĭ Domnieĭ mele, să cercetaţĭ ce şi ce aŭ apucatŭ de aŭ rădicatŭ numitulŭ Turcu, orĭ din bucate, séŭ din fâneţe, din veniturile acesteĭ moşiĭ? cu care are a se scădea din suma cumpĕrătoriĭ, împlinindu-se şi ceĭ-l-alţĭ banĭ până la taleri 500, şi să luaţĭ dela mânile luĭ carte de isbrănire, cu zapisulŭ din preună». 1791, Septembre 24.

Cod. No. XX, fila 90.

Ḑece cărţĭ deschise la judeţele de pe marginea Dunării pentru veniturile de moşiĭ.

Zeml. Vlascoe... Dumné-vóstră ispravnicilor ot sud... sănĕtate! vĕ facemŭ Domnia mea în şcire, că pentru binele obşteĭ spre a se păzi nizamulŭ ţĕrii după

Ca mĕsurĭ de administrațiune generală, destule va lua M. Suțu, deși învăluitŭ cu dificultățile situațiuneĭ pe care maĭ susŭ le constatarămŭ.

---

poruncile împĕrătescĭ și după bunulŭ scoposulŭ Domnieĭ mele și osirdia ce facemŭ, este de mare trebuință spre a fi oprite vêndările veniturilor de moșiĭ, de morĭ séŭ de cârciumĭ la omŭ streinŭ, mărginașŭ alŭ Dunăreĭ din cea parte, orĭ Sêrb orĭ Grec, séŭ verĭ-ce felŭ de omŭ locuitor de dincolo, ce nu are starea și sălășluirea caseĭ luĭ statornică aicĭ în țĕră, căcĭ uniĭ ca aceĭ s'aŭ aflatŭ că cu banĭ turcescĭ prin mijlocirea lor facŭ înșelăciunĭ stăpânilor de moșiĭ de le vêndŭ pe numele lor arenda moșiilor, și apoĭ pe urmă esŭ pricinuitoriĭ la maidanŭ însușĭ Turciĭ aceĭ a cărora sunt banĭĭ, precumŭ avemŭ și pilda moșieĭ Găujanĭ din sud Vlașca. Decĭ măcarŭ că pentru acésta amŭ datŭ Domnia mea știre și poruncă de obște la toțĭ dumnélor boerĭ și mônăstirĭ, carĭ aŭ moșiĭ aprópe spre marginea Dunăriĭ, ca să se ferésc de acéstă următóre pricină a stricăriĭ nizamuluĭ, dar iată vĕ poruncimŭ Domnia mea și dumné-vóstră ispravnicilor marginenĭ strajnicŭ, ca să grijiți fórte de acésta de acum înainte și să nu îngăduiți maĭ multŭ omŭ streinŭ mărginașŭ alŭ Dunăriĭ de dincolo, ce nu are starea și sălășluirea luĭ statornică aicĭ în pămêntulŭ țĕriĭ a ținea venitурĭ de moșiĭ, morĭ séŭ orĭ ce arendă, ci negreșitŭ să-ĭ opriți, făcêndŭ de acéstă trébă cercetare cu de-amăruntulŭ, ca să aflați pe unulŭ ca acela și să-lŭ opriți; care acéstă poruncă și hotărîre nu numaĭ acum să o lucrați în faptă, ci și după acésta în urmă să o păziți totdéuna, trecêndŭ în condica isprăvnicieĭ porunca acésta, ca să fie știută în tótă vremea spre a o urma fără de uitare.» 1791, Septembre 24.

Cod. No. XIX, fila 19.

— S'aŭ făcutŭ volnicie cu copilŭ de casă de Divanŭ să aducă pre ispravnicŭlŭ moșieĭ *Daodivoe* ce aŭ vêndut venitulŭ acesteĭ moșiĭ la unŭ Mola Ahmet Giurgiuvlăŭ, înpotriva nizamuluĭ țĕriĭ. 1791, Septembre 28.

— S'aŭ făcutŭ volnicie cu unŭ mumbașir cĭohodarŭ, ca să aducă prin știrea ispravnicilor de județŭ pe unŭ Nicoră Logofețelŭ și pe unŭ Paraschiva din Slobodia gospod, carĭ cu banĭĭ unuĭ Turcŭ aŭ cumpĕratŭ venitulŭ moșieĭ *Ulmul*, din sud slam Rômnic înpotriva nizamuluĭ țĕriĭ și a poruncilor ce sunt date de Măria sa. 1791, Septembre 29.

Cod. No. XX,

Carte legată la ispravnicii Vlăsceĭ pentru venitul moșieĭ Paraipaniĭ, a mônăstirceĭ Radulŭĭ Vodă, ce aŭ cumpĕrat'o unŭ Dumitru Goia cu banĭ turcescĭ.

«Dumitale biv vel medel. Scarlat Hiotule, i dumitale biv clucerŭ de arie Ioniță Brezoiane, ispravnicilor ot sud Vlașca, amŭ vĕdutŭ Domnia mea însciințarea care tocmaĭ peste 18 ḑile faceți, pentru venitulŭ moșieĭ Găujanĭ a mônăstiriĭ Domniții Bălașiĭ, și pentru venitul moșieĭ Paraipaniĭ a mônăstireĭ Raduluĭ Vodă, și nu v'amŭ fi trecutŭ cu vederea cusurulŭ acesteĭ zăbăvĭ, când nu amŭ știut că în urma poruncii v'ați rênduitŭ dumné-vóstră ispravnicĭ, dar iarăși ne-amŭ turburatŭ Domnia mea pentru altŭ cusurŭ alŭ vostru ce vedemŭ făcêndu-lŭ, de ce să nu scrieți înșeși Domnieĭ mele pentru trebile și poruncile Domnieĭ mele, care vĕ trimetemŭ înși-ne noĭ? de care iată vĕ poruncimŭ altă dată să nu maĭ faceți acestŭ felŭ de cusurŭ, că la noĭ nu sunt suferite.

Intre cele mai importante mĕsurĭ séŭ nizamurĭ ale luĭ M. Suțu sunt cele relative la paza plaiurilor, asemenea mĕsurile luate pentru stârpirea hoților și urmărirea slujbașilor abusivĭ.

Pe Dumitru Goia veți și ci, că aducêndulŭ cĭohodarulŭ înaintea Domnieĭ mele și cercetându-lŭ, s'aŭ arĕtatŭ pe sine-și singurŭ cumpĕrătorŭ numaĭ venituluĭ moșieĭ Paraipaniĭ a mônăstiriĭ Raduluĭ Vodă, prin zapisulŭ egumenuluĭ, care l'amŭ vĕdutŭ și Domnia mea în mânile luĭ, și fiind-că pentru acéstă moșie Paraipaniĭ nu venise la audulŭ Domnieĭ mele nicĭ unŭ felŭ de știre, că sunt amestecați nescareva Turcĭ; de aceea amŭ sloboditŭ Domnia mea pe acelŭ Dumitru; acum dară, de este adevĕratŭ că și acestŭ Dumitru aŭ fostŭ trimisŭ de acelŭ Turc Rusciuclău Trestenicliogluˌ după cum ne scrieți, și că cu baniĭ Turculuĭ și-aŭ trimisŭ numitulŭ Turcŭ slugile sale, iarăși Turcĭ, carĭ aŭ vênatŭ peșcile din balta aceleĭ moșiĭ până la st. Mărie, căutându și de alte venituri alte moșieĭ, vĕ poruncimŭ Domnia mea, ca orĭ-ce venituri de bucate, séŭ de fênuri, vor fi pe numita moșie, acum, cu marafetulŭ dumnéluĭ zabituluĭ județuluĭ, să nu îngăduiți a le rădica nicĭ pe Turcĭ nicĭ pe Dumitru, ci să stea pe locŭ, de care să arĕtați Domnieĭ mele cu fóe anume, căcĭ pre lângă oprirea bucatelor, Domnia mea trebue să pedepsimŭ negrețitŭ și pe Dumitru și pe acelŭ Turc pentru lucrurĭ ce facŭ înpotriva nizamuluĭ, când ar fi făcutŭ fapta acésta acum după venirea Domnieĭ mele; iar pentru Găujanĭ fiind-că s'aŭ făcutŭ Domnieĭ mele cunoscută pricina în adevĕrulŭ eĭ încă până a nu veni acéstă târdie însciințare a vóstră, că Ibraim Giurgiuvanul aŭ cumpĕratŭ prin mijlocitorĭ venitulŭ eĭ dreptŭ talerĭ 500, amŭ rădicatŭ Domnia mea pe numitulŭ Ibraim aicĭ la închisóre și amŭ datŭ poruncă la epitropie, ca să se trimiță omulŭ epitropieĭ să facă zaptŭ totŭ venitulŭ pe séma cutieĭ, din care să dea numituluĭ Ibraim talerĭ 500 ce aŭ datŭ la mônăstire, iar cel-l-altŭ venitŭ să-lŭ ĭae pe séma cutieĭ, ci dar să dați ajutorulŭ celŭ cuviinciosŭ orênduituluĭ dela epitropie la acésta și așteptămŭ să ne trimeteți însciințare: cine din sătenĭ maĭ sunt amestecați cu numitulŭ Ibraim la acéstă moșie, séŭ cu acelŭ Dumitru? și urmați poruncilor ce de obște v'amŭ trimisŭ Domnia mea, ca omŭ mărginașŭ alŭ Dunăreĭ, ce nu este locuitorŭ cu starea luĭ aicĭ în țĕră, să nu îngăduiți a ținea venituri de moșiĭ, séŭ de orĭ-ce pentru acestŭ felŭ de pricinĭ vătămătóre la orênduiala nizamuluĭ țĕrĭi.» 1791, Octombre 2.

Acéstă carte aŭ scris-o însușĭ Măria sa cu mâna Mărieĭ sale și'aŭ maĭ adăogatŭ și acésta, cum că să cerceteze pentru venitulŭ moșieĭ ce o ține Dumitru Goia, când i se împlinesce soroculŭ anuluĭ? și ce venitŭ are luatŭ, séŭ aci pe moșie strînsŭ, séŭ ce are să maĭ ĭée? și să trimită Marieĭ séle rĕspunsŭ.

Cod. No. XX, fila 108—109.

Porunca cu mumbașir cĭohodarŭ, ca să cerceteze pricina moșieĭ celeĭ marĭ ce însciințézĕ medelnicerulŭ Grigorie Hrisoscoleu, că cumpĕrătoriĭ venituluĭ sunt amestecați și cu Turcĭ, la care de-asupra aŭ scrisŭ și Măria sa, grecește; cu mâna Mărieĭ séle acestea: „ἄλλην μ....φορὰν ἀμφίβολα πράγματα νὰ μὴν ...λμήσην νὰ μὴν φφνερώνην" *(unele litere necetibile).*

«Zem. Vlascoe.... Credincĭosŭ boerulŭ Domnieĭ mele Grigorie Hrisoscoleo biv vel medelnicerŭ, ispravniculuĭ ot sud Slam-Rômnic sănĕtate, îți facemŭ Domnia mea în știre, că după însciințarea ce aĭ făcutŭ Domnieĭ mele la 20 ale luĭ Sep-

Incă din primile ḑile ale domnieĭ séle M. Suțu dă *«ponturĭ către vătășeiĭ plaiurilor, în ce chip să urmeze pentru paza plaiurilor»*. De sigur că aceste *ponturĭ*, sunt, cele maĭ multe, repetițiunĭ

---

tembre, cum că unŭ Nicóră logofĕtŭ și Paraschiva dela Sloboḑia domnéscă, cu banĭ turcescĭ aĭ luĭ Iusuf Bairactarul ginerile luĭ Sali Aga aŭ cumpĕratŭ venitulŭ moșieĭ Ulmul dintr'acelŭ județŭ, amŭ trimisŭ Domnia mea cĭohodarulŭ Domnieĭ mele de aŭ ridicatŭ pe amêndoĭ aceștĭ cumpĕrătorĭ în fiară și ĭ-aŭ adusŭ aicĭ, cărora făcêndu-li-se cercetare, fórte tare tăgăduescŭ, ḑicêndŭ că sunt năpăstuițĭ și prepușĭ de dumnéta la acéstă însciințare, și cum că nicĭ maĭ nainte în treĭ, patru anĭ de-a rêndulŭ de când cumpĕra eĭ acestŭ venitŭ de moșie, nicĭ estimpŭ pe anulŭ acesta întru nimicŭ vre-o amestecare cu Turcĭ, séŭ cu banĭ turcescĭ n'aŭ avutŭ, nicĭ aŭ, ci cu însăși munca și sermaea lor aŭ cumpĕratŭ acestŭ venitŭ pentru sineși, și cum că de ar fi luatŭ nescareva banĭ turcescĭ, ĭ-ar fi datŭ toțĭ la vremea cumpĕrătoriĭ stăpânuluĭ moșieĭ, dară eĭ fiind-că sunt cumpĕrătoriĭ cu a lor sermaea, și neavêndŭ putere a rĕspunde toțĭ înainte, de aceea aŭ datŭ taleriĭ numaĭ 100 din taleriĭ 1000 ce este cumpĕrătórea, iar ceĭ-l-alțĭ sunt datorĭ acum să-ĭ dée după strînsulŭ bucatelor, arĕtându și zapisulŭ stolniculuĭ Constantin epitropulŭ moșieĭ pe numele lor, în care scrie că, rêndurĭ-rêndurĭ să-ĭ plătéscă, ḑicêndŭ și acésta, că de ar fi avutŭ Turcul vre-o împărtășire s'ar fi arĕtatŭ până acum vre-odată la moșia acésta, și cerură dreptate la Domnia mea pentru acéstă năpăstuire; decĭ nu suntemŭ Domnia mea la îndoială, că póte să-'țĭ fi arĕtatŭ cinevașĭ, să-țĭ fi arĕtatŭ numaĭ cum că cu banĭ turcescĭ se chivernisesce, acésta, însă d-ta nu trebue numaĭ după vorbe próste a scrie Domnieĭ mele, ci trebue să cercetezĭ, să te pliroforisescĭ de adevĕrulŭ lucrurilor, și așa să însciințezĭ Domnieĭ mele, ca să nu fiĭ pricină a aduce pre ómenĭ în primejdie ne fiindŭ vinovațĭ, căcĭ fórte ne vomŭ turbura Domnia mea asupraț̆ĭ; ci dar iată trimitemŭ Domnia mea cu acestŭ mumbașir cĭohodarŭ pe amêndoĭ aicĭ în județŭ unde este și moșia, și-țĭ poruncimŭ strașnicŭ să cercetezĭ bine, ca să le adeverezĭ de doveḑĭ și mărturiĭ vrednice, și așĭa să însciințezĭ Domnieĭ mele pricina în adevĕrulŭ eĭ, iar nu numaĭ după vorbe și auḑire.» 1791, Octombre 8.

Cod. No. XX, fila 128.

S'aŭ făcutŭ rĕspunsŭ la ispravnicĭĭ de Ilfov pentru unŭ Pascal negustorŭ Darstorén de aicĭ din Bucurescĭ, ce ține venitulŭ moșieĭ Cojăscĭĭ a dumnéeĭ logofeteseĭ Maria Văcărescu, și îlŭ aŭ vêndutŭ venitulŭ moșieĭ, i claca satuluĭ la unŭ Gheorghe Arnăutu din orașulŭ Ohria de dincolo de peste Dunăre, în doĭ anĭ, și cercetându Măria sa aŭ dovedităŭ că acéstă vêndare s'aŭ făcutŭ estimpŭ maĭ naintea poruncilor Mărieĭ séle dela Maiŭ 1 și că venitulŭ moșieĭ l'aŭ strînsŭ rĕmâindŭ a'și lua claca satuluĭ, decĭ după prinsórea ce aŭ datŭ acelŭ Gheorghe și cu Pascale, că nu se va amesteca cu nescaĭ Turcĭ, înpotriva nizamuluĭ, și așĭa i s'aŭ datŭ voĭe a strînge numaĭ venitulŭ de estimpŭ, iar pentru anulŭ viitor să fie opritŭ acelŭ Gheorghe, și așa s'aŭ poruncitŭ ispravnicilor a fi următorĭ. 1791, Octombre 18.

S'aŭ făcutŭ poruncă la ispravnicĭĭ Ialomițiĭ, cum că orênduitulŭ înaltuluĭ pașa ce-aŭ fostŭ orênduitŭ să sfărame unŭ cătunŭ ce se făcuse de ceĭ de dincolo, dincóce pe pământulŭ țĕrĭĭ, aŭ găsit la Borcea într'acelŭ județŭ doĭ Turcĭ și

după circulări analoge ale Domnilor anteriori, dela Al. Ipsilante în cóce. Nu mai puținŭ ele merită atențiunea istoriculuĭ și a economis-

---

treĭ creștinĭ de dincolo âmblândŭ să cumpere zacherea pentru semănatŭ, care este înpotriva poruncilor, pentru care arétă orênduitul înaltuluĭ pașa, că s'aŭ jeluitŭ pârcălabiĭ satelor, cum că le-aŭ făcutŭ supĕrărĭ, după care jalbă orênduitulŭ înaltuluĭ pașă ĭ-aŭ rădicatŭ în fiară și ĭ-aŭ trimisŭ aicĭ, ci fiind-că eĭ tăgăduescŭ că nimĕruĭ supĕrare n'aŭ făcutŭ, se poruncesce ispravnicilor, ca să cerceteze să adevereze cu grabă, ce supĕrărĭ aŭ făcutŭ aceștĭ doĭ Turcĭ și treĭ creștinĭ locuitorilor? și cu grabă să însciințeze fiind-că se află puși la popréla pentru acésta, și așteptă Măria sa rĕspunsŭ.» 1792, Martie 12.

Acéstă carte astădĭ Vineri la 12 ale luĭ Marte la 6 césurĭ din ḑi, s'aŭ datŭ la ciaușŭ spătaruluĭ să o trimiță cu grabă.

Cod. No. XX, fila 405.

Dumné-vóstră ispravnicilor ot sud.... sănĕtate! ne-am însciințatŭ Domnia mea, cum că dela Nicopole și dela Culea eșindŭ nisce Turcĭ cu vre-o 20 călărĭ ca să mérgă pe la bâlciurile ce se facŭ în părțile Argeșuluĭ, cum și aci într'acelŭ județŭ, înpotriva împĕrătescilor poruncĭ și a nizamuluĭ țĕriĭ, pe care neîngăduindu-ĭ odo-bașiĭ, ce sunt în părțile mărginiĭ, iară eĭ le-aŭ stătutŭ cu împotrivire și n'aŭ vrutŭ a se întórce, de care acésta însciințându-se Măria sa pré înălțatulŭ pașa de aicĭ, dete buiurul sĕŭ la mânile dumnéluĭ cinstituluĭ turnagi aga-bașa beșlégă cu acéstă trébă alŭ Domnieĭ mele, ca să mérgă după dênșiĭ să-ĭ prindă, și orĭ viĭ, séŭ morțĭ să-ĭ aducă la înălțimea sa, decĭ nu lipsimŭ și Domnia mea a vĕ scrie și dumné-vóstră pricina venirĭĭ dumnéluĭ numituluĭ baș beșlégă care cu acéstă pricină este orênduitŭ, ca să șciți și ca să dați și dumné-vóstră vre-unŭ ajutorŭ de va avea trebuință la acéstă trébă, iar vre-o cheltuială de conace întru nimicŭ nu are a face, nicĭ dumnéluĭ, nicĭ ómenilor dumnéluĭ, măcarŭ pentru sine-și séŭ pentru caiĭ lor, nicĭ fênŭ, nicĭ grăunțe, nicĭ măcarŭ până la oŭ fără de plată de banĭ, ci cu banĭ să-și cumpere, pentru care veți grĭji dumné-vóstră, numaĭ a nu avea lipsă de cele ce se potŭ a cumpĕra cu banĭ pe șinŭ, și acésta vĕ poruncimŭ, și să privegheați ca să nu se facă locuitorilor vre-o supĕrare, și fiți sănĕtoși.» 1792, Marte 26.

Asemenea cărți s'aŭ făcutŭ și la aceste județe, Teleorman, Oltu, Vlașca, Argeș și Muscel.

Cod. No. XX, fila 441.

Cu pré multă plecăciune mĕ închinŭ domnieĭ tale.

«Cu plecată scrisóre însciințezŭ dumitale pentru preotésa popi Florea Mocan din satulŭ Matreni, că iarăși s'aŭ înăditŭ cu Turcĭ la curvăsărie neastâmpĕrată, de va să spargă satulŭ cu cheltuelĭ ce facŭ satuluĭ, și de gróza ce ĭ-aŭ cuprinsŭ și câțĭ călĕtorĭ drumași și mosafiri vinŭ la casa eĭ, de béŭ vinŭ, și se face jocurĭ în casă-ĭ și să pângărescŭ toți de curvia eĭ, să-ți facĭ pomană să arĕți părinteluĭ Mitropolit, ca cu iconomie s'o ridice de aicea, din margine, să o depărteze de Turcĭ, fiind-că ni maĭ rĕmânŭ alțĭ doĭ preoți satuluĭ; care acésta să nu bage sémă pentru ce se ridică, aflându dumnéluĭ zapciu Margineĭ, voĭ cădea eŭ la vre-o primejdie, de acésta nu lipsiĭ a însciința dumitale. 1792, Octombre 30.

Pré plecată slugă, Dec. Căpitanŭ.»

tuluĭ român, căcĭ atingŭ cestiunĭ diverse, iar nu sunt numaĭ despre paza de hoțĭ.

Prin pitaculŭ dela 31 Octombrie 1791 (1) M. Suțu arétă că hoțiĭ

Cu multă plecăcĭune sărutŭ cinstita și blagoslovita dréptă, pré sfinției tale.

«Dintr'acéstă carte ce ne scrie zapciu plășeĭ Olteniței, pentru acéstă pricină pe largŭ te veĭ pliroforisi pré sfinția ta, pentru care pricină și maĭ nainte în viață fiindŭ pré sfinția sa părintele Mitropolit, aŭ făcut însciințare, după care însciințare, fiindŭ asupra bóliĭ pré sfinției sale, nu s'aŭ făcutŭ nicĭ unŭ felŭ de energhie anume, fiind-că acéstă pricină a acesteĭ netrebnice preotésă este cercetată și de mine prin alțĭ locuitorĭ de acolo și dovedită de acéstă rea urmare, pentru care cum Dumnedeŭ va lumina pré sfinția ta, căcĭ a rĕmânea la acelŭ locŭ unde se află ședétóre, séŭ aprópe în préjmă, póte să se întêmple și vre-o altă hata necuviinciósă, și mĕ rogŭ ca în orĭ-ce chipŭ se va gasi cu cale de către pré sfinția, ca să nu se vadă că-ĭ însciințarea zapciuluĭ, că fiindŭ margine și aprópe de Serhat póte să i se întêmple primejdie de a'și perde și viața, ci nu lipsimŭ a înscința și sunt 1792, Noembre 2.

Alŭ pré sfinției tale plecatŭ fiŭ sufletescŭ și a pururea slugă.

Vintilă Prejbeanu.»

Io Mihail Const. Suțul VV.

«Poruncimŭ Domnia mé dumitale vel sărd. Prejbene, ispravnice alŭ Ilfovuluĭ și-ți dămŭ volnicie ca pe numita preotésă să o rădicĭ în pază cu mijloculŭ cuviincĭosŭ și să o trimiți cu o căruță dela aceeași căpitănie dreptŭ la mônăstirea dintr'unŭ-lemnŭ, unde iată amŭ făcutŭ Domnia mea și deosebită poruncă către stariță. 1792, Noembre 16.»

Vel logofĕtŭ.

Cod No. XXII, fila 27—28

(1) Iată acestŭ pitacŭ:

Ponturĭ către vătășeiĭ plaiurilor în ce chipŭ să urmeze pentru paza plaiurilor.

«Sluga Domnieĭ mele vătașŭ de plaiulŭ... sud... iți facemŭ Domnia mea în scire că mulți din ceĭ ce fiindŭ împlântați în firésca rĕutate pururea le este gândulŭ la tâlhăriĭ și găsescŭ felurĭ de mijlóce ca, aŭ să se întovărășéscă și cu alțiĭ din Ardél, séŭ și cu vre-uniĭ de acolea într'acelŭ plaiŭ, și alțiĭ âmblându prin plaiurĭ se însoțescŭ cu gazde de prin satele plăieșescĭ, și cu acestŭ felŭ de începere se facŭ tâlhăriĭ și alte netrebnicĭi, pentru care fiind-că tótă acéstă învinuire rĕmâne a fi a vóstră, căcĭ se pricinuesce din nehărnicia ce puteți avea, și din nepurtarea de grijă ce după datorie aveți și pentru ca să nu aveți cuvêntŭ de îndreptare, cu care să vĕ puteți mântui din dréptă urgia Domnieĭ mele, iată acum d'ântêiŭ vĕ poruncimŭ Domnia mea cu mare strășnicie pentru acéstă, ca să puneți paznicĭ și pe drumurile plaiurilor și pe potecĭ, să nu îngăduiți ómenĭ din vale a âmbla prin plaiurĭ, séŭ a trece înlăuntru, fără de tescheréua și adeverința dumnéluĭ vel spătarŭ, că veți fi în primejdie de-a vĕ perde viața; prin satele plăieșescĭ să âmbli tu singurŭ prin tóte acum de odată, să te chezășuescĭ cu pârcălabiĭ, ca să nu se întêmple vre-unŭ omŭ dela vre-unŭ satŭ din plaiŭ, măcarŭ

din ţéră se întovĕrăşescŭ cu Ardelenĭ şi aŭ gazde în satele plăeşescĭ pentru acésta face obligatoriŭ paşportulŭ, orĭ teşchereaua vel spătaruluĭ; chiar şi aceĭ carĭ vinŭ din Ardeal cu *păsuşŭ* să însciinţeze

---

să se adape cu gândulŭ la acelŭ fel de netrebnicii; să'ţĭ deschiḑĭ ochiĭ pentru ceĭ ce vor veni din năuntru, séŭ cu pasuşurĭ séŭ fără pasuşurĭ, în grabă să însciinţezĭ dumnéluĭ vel spătarŭ şi pe ceĭ ce vor fi cu pasuşurĭ să-ĭ lăsaţĭ după orînduială să trécă, iară ceĭ ce vor fi fără de pasuşurĭ, să-ĭ opriţĭ acolo şi să însciinţaţĭ dumnéluĭ vel spătarŭ, şi veĭ avea rĕspunsŭ în ce chipŭ să urmezĭ, urmândŭ cu tótă sîrguiala la paza acestuĭ nizamŭ, care acésta să o şi daĭ întru auḑulŭ tuturor, şi séŭ că aŭ trecutŭ vre-unŭ omŭ de aicea în lăuntru fără teschereúa dumnéluĭ vel spătarŭ, séŭ că aŭ trecutŭ nescine din năuntru aicĭ, orĭ necunoscutŭ, séŭ cunoscutŭ, fără de pasuşŭ şi adeverinţă, căcĭ acestŭ felŭ de ómenĭ pururea le este gândulŭ pentru tâlhăriĭ, să sciţĭ întru adevĕrŭ că orĭ când se va întêmpla înpotriva porunceĭ aceştia urmare, séŭ că s'aŭ sfetitŭ de decindea hoţiĭ trecuţĭ aicea, séŭ de aicĭ trecuţĭ acolo în plaiŭ, te vomŭ spânzura, şi pe tine şi pe câţĭ-va plăiaşĭ şi potecaşĭ, ci să urmaţĭ negreşitŭ întru tóte după cum intr'aceste ponturĭ de maĭ josŭ se arétă :

1) Vătaful de plaiŭ datoria luĭ să aibă a păzi şi drumurile şi potecile plaiuluĭ, cu mijlocŭ, ca să nu pótă nimenea fără de scirea luĭ, nu numaĭ a merge înăuntru în Transilvania, pe drumurĭ séŭ pe nescareva potecĭ, care să se pótă ajunge în hotarele Ardéluluĭ peste munţiĭ aceluĭ judeţŭ, ci nicĭ prin satele plaiuluĭ; acésta este datoria luĭ netăgăduită şi a potecaşilor.

2) Înăuntru în Ardélŭ să nu îndrăzniţĭ pe nimenea a lăsa să trécă neavêndŭ răvaşŭ de drumŭ dela d-luĭ vel spătarŭ, care rĕvaşe de trecĕtóre să le strîngĭ şi la sfârşitulŭ fie-căreia lunĭ să le trimeţĭ la dumnéluĭ vel spătarŭ, ca să aréte la Domnia mea prin catastihŭ.

3) Omulŭ din Ardélŭ ce va veni aicĭ în ţéră cu vre-o trebuinţă, séŭ cu negustorie, şi va avea paşuşŭ dela escelenţia sa ghenerarŭ, să aibă voïe a veni prin scirea ta, şi pe acela să-lŭ povăţuescĭ a merge la dumnélor ispravnicii, ca prin scirea dumnélor să mérgă unde va vrea, iar tu vătaşe de plaiŭ în grabă să facĭ douĕ însciinţărĭ, una la dumnéluĭ vel spătarŭ, şi alta la dumnélor ispravnicii judeţuluĭ, iar pe verĭ-care veĭ găsi trecutŭ peste plaiŭ şi fără de paşuşŭ îndată prinḑêndu-lŭ să-lŭ ţiĭ acolo popritŭ, şi numaĭ decâtŭ să trimeţĭ veste cu însciinţare la dumnéluĭ vel spătarŭ, şi dumnéluĭ va arĕta Domnieĭ mele ; cum şi pe ceĭ ce vor cerca să trécă înăuntru fără de răvaşŭ la drumŭ, de vor fi dintr'acelŭ judeţŭ, să-ĭ trimeteţĭ la dumnélor ispravnicii judeţuluĭ, iar de vor fi din alte judeţe să-ĭ trimeteţĭ prin dumnélor ispravnicii la dumnéluĭ vel spătarŭ.

4) Prin tóte satele plăieşescĭ ce se află în plaiŭ să mergĭ tu vătaşe însuţĭ şi adunândŭ pe pârcălabiĭ satelor şî pre preoţĭ să le arĕţĭ că este straşnică porunca cu înfricoşare de mórte dela Domnia mea pentru înţărcarea hoţilor şi a tâlharilor, şi cu acestŭ mijlocŭ să ceĭ şi tu chezăşie dela pârcălabĭ i preoţĭ şi 6 sătenĭ şi maĭ mulţĭ, după starea satuluĭ cum că nimenĭ dintr'acestŭ satŭ nu va eşi nicĭ odinióră în hoţie, şi pentru verĭ care se va simţi dintr'acelŭ satŭ hoţŭ séŭ gazdă să respunḑă pârcălabiĭ şi aceĭ chezaşĭ; aşişderea cu acestŭ cuvêntŭ să aibă datorie sătenii ceĭ-l-alţĭ când vor merge unde-vaşĭ la vre-o trebuinţă a lor să aréte pârcălabuluĭ şi chezaşuluĭ, ca prin scire să mérgă, şi aşa înconju-

vătafulŭ Domnia, sub pedépsă la din contra de spânzurare a vĕtafuluĭ și a plăiașilor și potecașilor vinovațĭ.

Să se vestéscă prin sate pârcălabilor și preoților și să ia dela aceștia chezășie și dela șése sătenĭ, cum că nimenea din acelŭ satŭ va eși din satŭ hoțŭ séŭ gazdă de hoțĭ și că la nevoile lor sătenii vor avea rĕvașe de drumŭ în regulă.

E curiósă intervenirea unor sate în favórea unor vătafĭ de plaiŭ, sub cuvêntŭ că sunt mulțămiți de dênșiĭ. Așĭa este cererea locuitorilor din plaiulŭ Teleajenuluĭ, județulŭ Sĕcueniĭ, din primele ḑile ale domnieĭ luĭ M. Suțu. Elŭ le rĕspunde, în 25 Septembre 1791, prin următorulŭ pitacŭ:

Carte ce s'aŭ făcutŭ către locuitoriĭ plaiuluĭ și către vătașiĭ dela plaiulŭ Telcajenuluĭ sud Saac, pentru paza plaiuluĭ.

«Zem Vlascoe..... Vouĕ plăeșilor i potecașilor și tuturor locuitorilor din satele plaiuluĭ Teleajenuluĭ sud Saac, vĕ facemŭ Domnia mea în scire, că întrecutele ḑile viindŭ dintre voĭ treĭ-spre-ḑece lude dintr'acestŭ plaiŭ înaintea Domnieĭ mele vechiliĭ despre partea a totŭ plaiulŭ, între alte jălbĭ și păsurĭ ale vóstre la care v'amŭ datŭ domnescile nóstre încredințărĭ de o bună îndreptare la tóte, a ți făcutŭ rugăciune Domnieĭ mele și pentru vătafulŭ vostru alu plaiuluĭ ce-lŭ aveți acum, anume Moise, ca să nu vi-lŭ ridicămŭ din vătășie, ci să rĕmâe totŭ a fi vătafŭ și de acum înainte, aretându-ne că sunteți toți mulțămiți de dênsulŭ

---

rândŭ tóte satele odată pentru strînsulŭ banilor de dăjdiĭ, la care strînsŭ alŭ banilor să rênduescĭ plăiașĭ și tu să nu lipsescĭ din locurile de pază.

5) Nicĭ măcarŭ unŭ omŭ din satele din vale să nu aibă voĭe a merge, séŭ a trece măcar cu tréba lor pe la satele din plaiŭ fără de a nu înșciința pe tine vătașe, și fără de a nu avea voĭe dela tine și pe care veĭ găsi âmblândŭ prin plaiŭ fără de acéstă orênduială să-lŭ trimeți dumnélor ispravnicii județuluĭ să-și ĭae căḑuta certare.

6) In fieșcare douĕ septămêni odată să înșciințezĭ la dumnéluĭ vel spătarŭ orĭ-ce se va întêmpla în plaiŭ, și când nu se va întêmpla nimicŭ iarăși să scriĭ, cum și orĭ-ce veste veĭ auḑi de aiurea din vecinĕtate, după datorieți, și să daĭ vilégŭ ca să se auḑă și năuntru că ți-aŭ venitŭ strașnice porunci pentru rêndulŭ tâlharilor, și să puĭ acésta în orênduială și să le urmezĭ cu dinadinsul, că să șciĭ că avemŭ Domnia mea hotărîre să spânzurămŭ pe orĭ-care vătafŭ ce nu va urma acestor domnescĭ ale Domnieĭ mele porunci.

7) Către acestea îți poruncimŭ Domnia mea, maĭ susŭ numitule vătaș, să aibĭ purtarea de grijă pentru câți vor veni, pentru locuință a se așeḑa în țéra Domnieĭ mele, să facă fóie de numele lor, și câte familiĭ sunt, să trimiți pe fieșcare douĕ sĕptămânĭ odată acea fóie, cu înșciințare, dreptŭ aicĭ la dumnéluĭ vel spătarŭ, ca să arate Domnieĭ mele.» 1791, Octombre 31.

Cod. No. XX, fila 166—167.

ca de unulŭ ce vĕ chivernisesce întru tóte cu dreptate, vĕ ajută la păsurile vóstre şi păzesce poruncile Domnieĭ mele la ale plaiuluĭ, decĭ Domnia mea fiind-că voimŭ buna petrecere, odihna şi mulţămita vóstră, atâtŭ despre altele, câtŭ şi despre vătafulŭ vostru, fiind-că şi Domnia mea acestŭ felŭ de vătafŭ poftimŭ, care să vĕ chiverniséscă cu dreptate, să fie feritŭ de jafurĭ, şi să păzéscă poruncile Domnieĭ mele cu străsnicie la ale plaiuluĭ, însă cum Domnia mea voimŭ celea de folosulŭ vostru, aşĭa şi voĭ datorĭ sunteţĭ a urma cu scumpĕtate slujba şi datoria vóstră, şi cu credinţă dréptă, care este pentru paza plaiuluĭ, de-a priveghea d'impreună cu vătafulŭ vostru pentru cele ce sunt oprite a eşi din ţéră, adecă zacherele de grâŭ, porumbŭ, făină, mălaiŭ, untŭ, seŭ, céră, brânză, caşcavalŭ, vite marĭ, şi orĭ-ce sunt oprite, să nu vĕ cutezaţĭ voĭ, nicĭ pe altŭ nimenea să nu lăsaţĭ a trece câtŭ de puţinŭ, ferindŭ-vĕ de orĭ-ce felŭ de mijlociriĭ, a nu vĕ amăgi, şi a nu vĕ înşela cu vre-unŭ felŭ de chipŭ, de-a trece cu vederea şi a face vre-unŭ cusurŭ la acéstă trébă, care este mare, pentru că nu numaĭ veţĭ perde acea bună voire şi milă ce avemŭ Domnia mea către voĭ, ci vĕ vomŭ şi pedepsi straşnicŭ acolo în plaiŭ, ca nisce paznicĭ necredincioşĭ şi înşelătorĭ Domnieĭ mele; poruncimŭ Domnia mea şi ţie sluga Domnieĭ mele, vătaşe Moise, din plaiulŭ Teleajenuluĭ, acéstă poruncă să o urmezĭ cu scumpĕtate şi cu mare grijă, şi să nu facĭ vre-unŭ cusurŭ, pentru că Domnia mea avemŭ şi alte mijlóce, de a cerca urmările fieşcăruia slujbaşŭ şi paza hotaruluĭ a drumuluĭ şi a potecilor plaiuluĭ de se face pre deplinŭ, şi când vomŭ dovedi că aŭ trecutŭ orĭ ce din cele oprite, nu numaĭ, veĭ fi apoĭ lipsitŭ din slujba şi mila Domnieĭ mele, ci dimpreună cu plăiaşiĭ şi potecaşiĭ aceia ce aŭ trecutŭ cu vederea vre-unŭ felŭ din cele poprite, veĭ fi şi tu într'o osîndă de pedépsă, iar slujindŭ bine veĭ fi nelipsitŭ». 1791, Septembre 25.

S'a întemplatŭ unŭ casŭ şi maĭ curiosŭ. Unŭ fostŭ vătavŭ, pe vremea luĭ Mavrogheni aŭ resvrătitŭ satele din plaiulŭ Teleajenuluĭ, ca să 'lŭ céră pre elŭ de vătafŭ. Resvrătitoriĭ aŭ maltratatŭ pre noulŭ vătafŭ. Ispravniciĭ de judeţŭ aŭ pusŭ mâna pre fostulŭ vătafŭ Manole, l'aŭ acuzatŭ de rĕsvrătitor. Vistierulŭ Eanache Văcărescu şi logofĕtulŭ Manolache Brancoveanul aŭ raportatŭ, în 27 Iunie 1792, casulŭ luĭ M. Suţu şi acesta puse să se bată la scara curţeĭ fostulŭ vătafŭ (1).

(1) *Anafora de vinovăţia luĭ Manole ce aŭ fostŭ vătafŭ la Teleajenu sud Saac i a altorŭ doĭ-treĭ pentru zurbalîculŭ ce aŭ făcutŭ asupra luĭ Moise vătafŭ, pentru zavistia ce âmbla să facă.*

Iω Mihail Const. Suţul VV.

«Pentru ca sa se facă pedépsa lor, cu cuvêntŭ dreptŭ, fiindŭ-că totŭ tăgăduescŭ, amŭ trimisŭ Domnia mea omulŭ nostru întradinsŭ pe subt cumpătŭ şi de faţă de aŭ cercetatŭ la faţa loculuĭ şi ne-amŭ pliroforisitŭ de adevĕrul lucrurilor, cum că Constandin Piţigoiu, i Dimache şi Nica aŭ mersŭ cu zurba la

Câmpulungul 'şĭ păstréză speciala sa organisare de municipiŭ

casa vătafuluĭ Moise, de l'aŭ înjuratŭ, l'aŭ ocorîtŭ şi l'aŭ necinstitŭ, iar Manole n'aŭ fostŭ. Decĭ pre acestĭ treĭ i-amŭ pedepsitŭ Domnia mea, cu bătae la scara Domniĭ mele, iar altă dată de vor maĭ face răzvrătire şi nu se vor astâmpăra, nu vor scăpa de alta maĭ mare pedépsă, atâtŭ eĭ câtŭ şi îndemnătoriĭ lor». 1792, Iuliŭ 8.

L. S.

Pré Înălţate Dómne.

«Cu acéstă însciinţare a d-lor ispravnicilor din sud. Saac înfăţoşindŭ înaintea nóstră pe Manolache ce aŭ fostŭ vătafŭ la plaiu Teléjenuluĭ, i pe ceĭ ce sunt arĕtaţi de dumnélor ispravniciĭ de zurbagiĭ şi răsvrătitorĭ, amŭ cetitŭ însciinţarea acésta întru auḑulŭ lor, şi la tóte cum se arétă asupra-le, tăgăduescŭ ḑicêndŭ că nu se sciŭ nimic vinovaţĭ, însă acéstă tăgăduire a lor, nu póte ajutora nimicŭ, de vreme ce cunoscutŭ este, că ce alta îndreptare póte să aibă, decâtŭ să tăgăduiască? dar vina lor fiindŭ mărturisită şi încredinţată de duoĭ boerĭ aĭ măriĭ Tale, ispravniciĭ judeţuluĭ, părerea nóstră este ca Manole văt. să se certe cu bătae la scara Domnieĭ téle, pentru a se părăsi, de acumŭ înainte de a nu *maĭ băga dihoniĭ şi răzvrătirĭ între norodu luĭ D-ḑeŭ locuitorii Ţerii măriĭ tale, unindu-se cu eĭ, şi pricinuindu-le cheltuelĭ zadarnice*, cumŭ şi pe acestĭ zurbagiĭ ce s'aŭ cutezatŭ a se porni cu necinste asupra vătafuluĭ lor, carele este deregătoriŭ al mărieĭ tale orânduitŭ acolo, sa li se facă şi lor asemene cercetare, ca să fie spre pilda tuturor de a cunósce pe rânduiţiĭ măriĭ tale de zabiţĭ aĭ lor, şi cândŭ eĭ cércă vre-o nedreptate séŭ năpăstuire de dînsulŭ, sunt datorĭ să mérgă să aréte la d-lor ispravnicĭ, séŭ aicĭ la visteria măriĭ tale, de unde potŭ într'altă vreme a'şĭ câştiga îndreptare la păsurile lor; iar cândŭ numitulŭ Manole vătafŭ nicĭ după acésta totŭ nu se va astâmpăra *şi va maĭ cerca şi altă dată a face răsvrătirĭ ca acestea, atunci nu numaĭ să se pedepséscă strajnicŭ, ci încă cu luminata porunca măriĭ tale să fie strămutatŭ şi izgonitŭ cu totu din plaiu, rĕmâindŭ ca ceu desăvârşită hotărîre să se facă de măria ta.*» 1792, Iunie 27.

Icnache Văcărescu, vel vist. *Manolache Brâncovénu*, vel logof.

Pré înălţate Dómne.

«Cu pré plecata nóstră scrisóre însciinţăm înălţimeĭ tale pentru *Manole ce întru acéstă trecută vreme a rĕzmeriţeĭ aŭ fostŭ vătafŭ la plaiulŭ Teleajenul într'acestŭ judeţŭ, carele după ale séle hrăpirĭ şi netrebnice urmărĭ, nefiind fostŭ suferitŭ din pornirea plăiaşilor locuitorĭ, arĕtându-se urmările luĭ, s'aŭ lipsitŭ de atunci; acum iar acestŭ amestecătorŭ unindu-se cu unia din zurbagiĭ şi răsvrătitorĭ, carĭ aceştie maĭ nainte aŭ fostŭ uniĭ la poslușanie, altiĭ la bresle şi la alte rufeturĭ*, şi dela aşeḑământŭ înăcóce ca pe nisce ómenĭ fără de orênduială i-aŭ aşeḑatŭ în ḑajdie, care nesuferindu-se aşĭ da dreptulŭ lor, s'aŭ ajunsŭ cu maĭ susŭ numitulŭ, ca să lŭ céră a fi vătafŭ, unde şi pornindu-se cu zurba, asupra caseĭ

óre-cum independentŭ. Domnitorul numesce numaĭ epistatŭ pentru Câmpulung (1) şi recunósce pre giudeţulŭ alesŭ de orăşenĭ.

Décă ne-amŭ întreba Domnitorul pedepsitaŭ mulţĭ funcţionarĭ abusivĭ rĕspunsulŭ ne-ar fi, că aprópe numaĭ vre-o douĕ casurĭ găsimŭ de pedepsire de slujbaşĭ abusivĭ (celŭ puţinŭ din actele ce până astă-dĭ cunóscemŭ noĭ) şi aceia sunt slujbaşĭ inferiorĭ, orĭ este o urmărire a vre unuĭ slujbaşŭ Mavroghenescŭ. Aşĭa e casulŭ cu Nicolae

---

numituluĭ vătafŭ de acum, deosebitŭ de necinstea ce iaŭ făcutŭ, dar puţinŭ aŭ fostŭ să-lŭ şi bată, şi pornindu-se de aicĭ doĭ ómenĭ a veni cu seimeniĭ, care şi înălţimiĭ tale sunt a face arĕtare de mulţămită, pentru buna lor petrecere şi repaosŭ de odihnă fiindŭ mulţămiţĭ, în urmă până a merge şi înşine ca să cercetămŭ, i-aŭ pornitŭ numitulŭ Manole şi pe aceĭ zurbagiĭ a veni să jăluiască înălţimeĭ tale şi să-lŭ céră de vătafŭ pe dênsulŭ, cărora le-aŭ datŭ şi taleri 300 mită; luminate Dómne, acestŭ vătafŭ ce se află acum este voitŭ şi cerutŭ de totŭ plaiulŭ, precum este şciutŭ şi înălţimiĭ tale, şi deosebitŭ de când se află în tréba vătăşieĭ fiindŭ omŭ vrednicŭ şi cu bună orênduială, tóte le ocârmuesce cu chibzuire, unde şi tóte poruncile Mărieĭ tale îşĭ i-aŭ buna săvêrşirea lor întocmaĭ şi la vreme, cum şi toţĭ locuitoriĭ plaiuluĭ sunt mulţămiţĭ de dênsulŭ, încă şi ajutorinţă în vreme la păsurile lor, iar aceştia Măria ta sunt numaĭ nisce zurbagiĭ şi răsvrătitorĭ, carĭ maĭ vêrtosŭ fiindŭ învitaţĭ de ale luĭ Manole, ămblă să facă şi plaiuluĭ cheltuială şi amestecărĭ, câtŭ şi la săvêrşirea poruncilor zătignire, care când nu se vor săvêrşi la vreme putemŭ fi şi noĭ învinovăţiţĭ, căcĭ ca parte a munteluĭ fiindŭ, totŭ temeiulŭ judeţuluĭ la plaiurĭ spânzură; Dómne, noĭ întru adevĕrŭ arĕtămŭ Mării tale tóte acestea la care şi încredinţatŭ să fiĭ Măria ta, că nu vor fi deşérte, şi cândŭ unor zurbagiĭ ca aceştia, prin dréptă cercetare nu li se va face înfrânare ca să se astâmpere, nicĭ odată plaiul nu va putea fi în odihnă, ci maĭ alesŭ din multele cheltueli ămblândŭ şi zmrăcinindu-se li se póte pricinui şi stingere, ci nu lipsimŭ a înşciinţa, şi aniĭ mării tale să fie de la D-ḑeŭ mulţĭ şi fericiţĭ.

Prea plecate slugĭ: *Constandin Cantacuzino, Alesandru Clucer.*
Cod. No. XXII, fila 102.

(1) S'aŭ făcutŭ carte legată către polcovnicŭlŭ Bănică Ursénul a fi epistatŭ peste oraşulŭ Câmpulung, cum aŭ fostŭ în cea-l-altă Domnie a Mării sale. 1792, Februarie 8. Eacă şi:

Cartea de judeţie a luĭ Sterie a judeţuluĭ din Câmpulung.

Milos. Bojin. Io Mihail Const. Suţul VV.

Datamŭ Domnia mea acéstă domnéscă a nóstră carte luĭ Sterie sin Nicolae pe care după cererea ce aŭ făcutŭ orăşeniĭ din Câmpulung sud Muscelŭ în scrisŭ sub iscăliturile lor pecetluită şi cu pecetea oraşuluĭ, dela 9 a acesteĭ lunĭ létŭ 1791, şi după alegerea dumnéluĭ vel post. l'amŭ făcutŭ judeţŭ oraşuluĭ Câmpulung ca să aibă a fi judeţŭ şi purtătorŭ de grijă a tóte trebile oraşuluĭ care se va porunci de către Domnia mea, şi carĭ se va scrie de către dumnéluĭ vel post. să

ceaușulŭ de slujitorĭ care a reclamatŭ contra luĭ Hrisoscoleu ispravnicŭlŭ de Buzĕŭ.

Domnitorul Suțu dă dreptate luĭ Nicolae ceaușulŭ, să 'șĭ reintre

---

le săvêrșéscă la vreme și fără de cusurŭ, cum si ale oraşuluĭ pricinĭ și judecățĭ să le caute după obiceiŭ și după coprinderea domnesculuĭ nostru hrisovŭ, care-lŭ aŭ orășeniĭ; într'ale căruia mânĭ poruncimŭ să se păstreze și domnesculŭ nostru hrisovŭ, de obiceiurile și privileghiurile lor, atâtŭ hrisovulŭ Domnieĭ mele și tóte hrisóvele cele vechĭ așeḑate sub pecetea judeţuluĭ, și a treĭ patru din fruntașiĭ mahalelor, cum și pecetea oraşuluĭ asemenea să se ție de judeţŭ, care pecete fiind-că este, cum ḑicemŭ, a oraşuluĭ, ce se metahirisesce numaĭ la pricinĭ și la tréba obștieĭ oraşuluĭ, pentru acea poruncimŭ ca să nu aibă voĭe judeţulŭ numaĭ de sine-și a o metahirisi, ci la trebile și pricinile obștieĭ oraşuluĭ, când va fi trebuinţă, atuncĭ cu știrea și a câte unuĭ orășanŭ din tóte mahalale oraşuluĭ, faţă fiindŭ cu toţiĭ strânși, să se pecetluiască cartea séŭ scrisórea acea în vederea lor; decĭ să se ferésc orênduitulŭ jude de jafurĭ și nedreptăţĭ, atâtŭ elŭ câtŭ și pe orășenĭ, carĭ vor căuta a face nescareva încărcăturĭ în cislă și orênduelĭ, să nu se cuteze a-ĭ îngădui, ci la tóte cislele să se facă dréptă cumpănire, la toţĭ după puterea și starea fie-căruia, și fără de porunca Domnieĭ mele în scrisŭ să nu se cuteze a face vre-o cislă; pentru care poruncimŭ Domnia mea și vouă tuturor pîrgarilor i orășenilor de obște să-lŭ știţĭ și să-lŭ cunósceţĭ pe numitulŭ de jude alŭ oraşuluĭ orênduitŭ de Domnia mea. 1791, Noembrie 20.

Cod. No. XX, fila 200 vers.

Amŭ arĕtatŭ că între privilegiile miceĭ *republicĭ* dela Câmpulung era păstrarea pământuluĭ din oraşŭ numaĭ pe séma locuitorilor eĭ propriĭ. Eată unŭ actŭ din care se vede respectarea acestuĭ dreptŭ și sub domnia următóre:

Iω Alexandru Constantin Moruzi VV.

De vreme ce jăluitorulŭ acesta este locuitorŭ din Câmpulung, și fiind-că ne arĕtă și scrisóre dela orășenĭ, cu pecetea oraşuluĭ și cu iscăliturile lor, adeverită și de pro egumenŭ Câmpulungén, ĭĭ dămŭ Domnia mea acéstă domnéscă a nóstră întărire, ca să fie slobodŭ a face prăvăliĭ pe acelŭ locŭ în acelŭ oraşŭ nesupĕratŭ. 1793, Decembrie 4.

Vel logofĕtŭ.

Pré Înălțate Dómne.

După luminata porunca Mărieĭ téle următorŭ fiindŭ, amŭ cerutŭ jăluitoruluĭ de ne-aŭ arĕtatŭ acelŭ zapisŭ, carele îlŭ vĕḑurămŭ scrisŭ cu létŭ 1791, August 10, adeveritŭ cu pecetea oraşuluĭ și iscălitŭ Sterie judeţulŭ, i Stefan Chelceanu, i Mateiŭ Heroiu, i Niţul Gărceal și alţĭ orășenĭ Câmpulungenĭ, și Dositeiŭ Arhimandritul Câmpulungean, care coprinde, că pentru multe ajutóre și faceriĭ de bine ce aŭ dobênditŭ în vremĭ de către tatu jăluitoruluĭ, de-a lor bună voĭe i daŭ jăluitoruluĭ unŭ locŭ de prăvălie în uliţa târguluĭ, dreptŭ bărăție, decĭ zapisulŭ fiindŭ bunŭ și adevĕratŭ, cu cale îĭ este cererea de a se da și luminata întărire Mărieĭ tale. 1793, Noembrie 23.

Vel logofĕtŭ *Scarlat.*

Cod. No. XXV, fila 151.

în baniĭ ce aŭ jăfuitŭ fostul ispravnicŭ Mavroghenescŭ, dar câtŭ pentru bătaia ce a suferitŭ jăluitorulŭ, o trece cu vederea (1).

In 26 Maĭ 1792 orășeniĭ dela Ocnele-marĭ se jăluescŭ contra județuluĭ lor. Suțu se mărginesce a trimite în cercetare pre servitorulŭ sĕŭ tutungi-basa (2):

---

(1) *Anaforaua luĭ Nicolae ceaușŭ de slujitorĭ pentru de-aĭ împlini tal. 40 ce l'aŭ prădatŭ Constantin Hrisoscoleu ce este ispravnicŭ la Buzĕŭ.*

Iω Mihail Const. Sutul VV. i gospod.

Zem. Vlascoe... De vreme ce după cercetare s'aŭ doveditŭ, că fără de pricină de vre-o datorie sĕŭ cuvêntŭ dreptŭ i-aŭ luatŭ acești tal. 40 după bătaiă care se înțelege jafŭ, orênduimŭ pre sluga Domnieĭ mele păhărnicelŭ să mérgă și să aprice pe medel. Constantin Hrisoscoleos, să împlinéscă jăluitoruluĭ acești taleri 40. 1792, Fevruarie 2.

Pré Înălțate Dómne.

După jalba ce aŭ datŭ înălțimeĭ tale Nicolae ceausŭ de slujitorĭ dintr'acestŭ județŭ, jăluindŭ pentru dumnéluĭ medelnicerŭ Constantin Hrisoscoleu ispravnicŭ sud Buzĕŭ, că în vremea când se afla dumnéluĭ ispravnicŭ la acestŭ județŭ, găsindu-ĭ o pricină l'aŭ pusŭ de l'aŭ bătutŭ și apoĭ închidêndu-lŭ i-aŭ luatŭ și tal. 40 glóbă, mi se poruncesce de Măria ta ca să cercetezŭ pricina și în ce chipŭ mĕ voiŭ adeveri, dreptŭ adevĕrŭ să înșciințezŭ Mărieĭ tale; după luminata porunca Mărieĭ tale întocmaĭ următoriŭ fiindŭ, amŭ cercetatŭ, atâtŭ prin logofețiĭ județuluĭ, câtŭ și prin alțiĭ, și m'amŭ adeveritŭ într'acelașĭ chipŭ, că dumnéluĭ medelnicerulŭ, după ce s'aŭ rênduitŭ ispravnicŭ într'acestŭ județŭ, cum aŭ sositŭ la Urziceni ne maĭ zăbovindŭ nimicŭ, din luminata porunca Mărieĭ tale aŭ eșitŭ în județŭ în plășile dela vale pentru tumbazurĭ, numitulŭ ceaușŭ într'aceeașĭ vreme nefiindŭ de rêndŭ și avêndŭ trebuință ca să mérgă să-șĭ culégă via, și fiind-că în septĕmâna ce venea era a intra de rêndŭ, aŭ venitŭ la Urziceni, ca să se róge să-ĭ dée voie să mérgă să-șĭ culégă via, și negăsindŭ pe medelnicerŭ, aŭ găsitŭ pe șetrarulŭ Stefan Alecse, ce se afla tovarășŭ cu medelnicerulŭ, care și acuma se află cu mine și spuindu-ĭ pricina i-aŭ dișŭ dumnéluĭ ca să-șĭ lase omŭ în locŭ și elŭ să se ducă să-șĭ culégă viile, și viindŭ medelnicerulŭ ĭĭ va spune, și așa lăsându-șĭ numitulŭ ceaușŭ omŭ în locŭ, s'aŭ dusŭ la Délŭ, și după ce și-aŭ culesŭ viile, viindŭ numitulŭ la medelnicerulŭ dumnéluĭ l'aŭ pusŭ și l'aŭ bătutŭ în falangă și pe urmă puindu-lŭ la închisóre i-aŭ luatŭ tal. 40 și apoĭ l'aŭ sloboditŭ; din cercetarea ce amŭ făcutŭ, în ce chipŭ m'amŭ adeveritŭ și înșciințămŭ Mărieĭ tale, și aniĭ vieței Mărieĭ tale să fie mulțĭ și fericițĭ. 1792 Ianuarie 26.

Alŭ Mărieĭ tale plecată slugă: *Gheorghe*, comisŭ.

Cod No. XIX, fila 138, 139.

(2) Fiind-că orășeniĭ dela Ocnele marĭ s'aŭ jăluitŭ pentru județŭ ce 'l-aŭ, că nefiindŭ obiceiŭ, le face supĕrare împotrivă, cerêndŭ a li se orêndui altŭ județŭ s'aŭ făcutŭ porunca Mărieĭ séle către Vasile tutungi-basa ca să cerceteze jalba lor și să înșciințeze dreptŭ adevĕrŭ. 1792, Maiŭ 26.

Unŭ singurŭ casŭ de pedépsă mai energică găsimŭ la adresa unor nenorociți de pârcălabi dela Zimnicea. Marele vistiernicŭ raportéză Domnitoruluĭ:

Pré Înălțate Dómne.

«Pentru pricina pârcălabuluĭ dela Zimnicea ot sud Teleorman, cu streiniĭ ce s'aŭ făcutŭ tocmaș la satŭ, și din luminată porunca Mărieĭ tale s'aŭ adusŭ aicĭ amêndouĭ pârcălabiĭ, și celŭ ce s'aŭ aflatŭ maĭ nainte și celŭ de acum, fiindŭ orênduiți la mine spre a cerceta, arĕtŭ Mărieĭ tale, că pricina într'acestŭ chipŭ este: pentru că viindŭ câți-va ómenĭ din strĕinĕtate, eĭ s'aŭ pusŭ de i-aŭ tocmitŭ ca să dé pe anŭ unia câte talere nouĕ, alțiĭ și maĭ josŭ, și fiind-că pentru strĕinĭ ca aceștia sunt date luminate porunci ale Mărieĭ tale, a fi nesupĕrați în sorocŭ de optŭ lunĭ, și după sorocŭ să-ĭ așeze de visterie prin dumnélor ispravnicii județuluĭ după starea lor, și eĭ n'aŭ urmatŭ poruncilor, ci i-aŭ făcutŭ tocmaș la satŭ, fără a nu se folosi visteria cu nimicŭ dela dênșiĭ, de care o ré urmare ca acésta fiindŭ împotriva poruncilor și ponturilor, căcĭ se dă chederŭ la tótă țéra de a nu păzi întocmirea așezĕmêntuluĭ, și ca pe nisce rĕĭ următorĭ împotriva poruncilor, găsescŭ cu cale ca să se bată aicĭ la scara Mărieĭ tale cu câte-va toiage la tălpĭ, iar hotărîrea cea desăvârșitŭ rĕmâne la mila Mărieĭ tale. 1792, Octombrie 27».

Domnitorulŭ hotăresce asupra acestuĭ raport:

Io Mihail Const. Sutul VV.

«Poruncimŭ Domnia mea, zapciule ce escĭ orênduitŭ, la amêndoĭ numițiĭ pârcălabĭ să se bată la scara Domnieĭ mele câte cincĭ-decĭ toiage la tălpĭ, pentru fapta ce aŭ urmat în potriva poruncilor Domnieĭ mele. 1792, Octombrie 20.»

Maĭ găsimŭ unŭ singurŭ casŭ de globire mare a unuĭ fostŭ ispravnicŭ, dar acela era totŭ omŭ de aĭ luĭ Mavrogheni:

«S'aŭ făcutŭ pitacŭ la polcovniculŭ de seimenĭ, ca să înplinéscă dela paharni-

---

Și la Ocnele marĭ aflămŭ sub M. Sutu rênduitŭ unŭ slujbașŭ specialŭ de jude de orașŭ, însărcinatŭ și cu misiunea de judecător. Eată actulŭ probător:

Carte de județŭ la orașŭ vel Ocna sud Vâlcea.

Zem. Vlascoe... Slugiĭ Domnieĭ mele Iacov, pre care l'aŭ făcutŭ Dumnéluĭ cinstitŭ și crediciosŭ boerulŭ Domnieĭ mele, Pană Filipescu vel Ban, jude la orașulŭ Domnieĭ mele vel Ocna sud Vâlcea, ca să aibă a fi jude și purtătorŭ de grijă la tóte trebile orașuluĭ câte sunt obicinuite la datoria județuluĭ, să aibă a judeca și pe toțiĭ orășeniĭ dela Ocnele-marĭ de pricinile ce se cuvinŭ după obiceiŭ ale căuta județulŭ, pentru care poruncimŭ Domnia mea și vouă tuturor orășenilor, vĕdêndŭ cartea Domnieĭ mele, toțiĭ să-lŭ aveți de alŭ și de jude și a-ĭ da ascultare la cele ce vĕ va da învĕțătură; poruncimŭ Domnia mea și d-vóstră ispravnicilor aĭ județuluĭ, să aveți a-lŭ și de jude, păzindŭ orênduiala luĭ. 1791, Noembrie 12.

Cod. No. XX, fila 187.

culŭ Colcég tal. 5500, ce aŭ fostŭ ispravnicŭ la judeţulŭ Ialomiţeĭ, din carĭ, taleri 5000 să-ĭ dé la cutia milosteniei de obşte, iar tal. 500 să-ĭ dea mumbaşiruluĭ ce s'aŭ rânduitŭ cercetătoriŭ la Ialomiţa, trépădŭ, pentru a cerceta cele urmate de Colcég. (1) 1791, Octombre 14.

---

(1) Cod. No. XX, fila 134.

Maĭ aflu din 16 Februarie 1792 unŭ pitacŭ de volnicie şi cu zapisŭ dela spătarulŭ, ca să se facă cercetare de jalbele locuitorilor din plasa Ciocănescĭ (judeţulŭ Ilfov) contra luĭ Gheorghe căpitanulŭ, cum că îĭ jefuesce în totŭ modulŭ şi îĭ supĕră şi îĭ închide. Domnitorul M. Suţu ordonă cercetare. (Condica XX fila 370). Dar nu amŭ aflatŭ îndreptarea lucruluĭ în acea condică!

Volnicie cu orênduitŭ alŭ Mărieĭ sale şi cu zapisŭ dela spătarŭ, ca să facă cercetare de jălbile înpotriva luĭ Gheorghe căpitanulŭ de la Ciocănescĭ

Zemle Vlascoe.... Fiind-că la Domnia mea aŭ venitŭ cu jalbă toţĭ locuitoriĭ din plasa Ciocănescilor sud Ilfov pentru Gheorghe căpitanulŭ dela Ciocănescĭ, cum că apururea sunt supĕraţĭ de dênsulŭ cu multe nedreptăţĭ, şi pentru căcĭ i-aŭ pomenitŭ că vor să jăluiască Domnieĭ mele, i aŭ apucatŭ şi i-aŭ prădatŭ cu tal. una sută dându-ĭ şi la închisóre douĕ ḑile şi douĕ nopţĭ şi cum că tocmindŭ locuitoriĭ caiĭ ce sunt de a le duce zacheréua cea orênduită la Giurgiu chila câte tal. douĭ, iar numitulŭ căpitanŭ nu i-aŭ lăsatŭ, ci i-aŭ apucatŭ de le-aŭ luatŭ tal. câte patru de chilă pentru ducerea zachereliĭ, şi apururea cu ocărĭ şi cu sabia sperie pe locuitorĭ, tăindŭ şi cojoculŭ unuia în multe bucăţĭ, cum şi pârcălabulŭ lor speriindu-lŭ, şéde ascunsŭ de frica luĭ ḑiua şi nóptea, ne putêndŭ căuta trebile şi orênduelile ce sunt poruncite de Domnia mea; de altă parte arétă Domnieĭ mele dumnéluĭ vel spătarŭ şi despre partea numituluĭ Gheorghe căpitanulŭ o înşciinţare către dumnéluĭ, de jalbă a luĭ, pentru odobaşa de acolo din Ciocănescĭ, cum că nu potŭ să maĭ trăiască locuitoriĭ satuluĭ Ciocănescĭ de către numitulŭ Odobaşa, cum nicĭ locuitoriĭ ceĭ-l-alţĭ aĭ satelor numiteĭ plăşĭ, căcĭ le cere lucruri de mâncare de care nu aŭ locuitoriĭ la casele lor..... şi la cine nu-ĭ împlinesce voia şi cererea, îĭ înjură şi-ĭ bate, dându focŭ şi la o casă din satulŭ Ciocănescĭ de aŭ arsŭ totŭ ce aŭ avut creştinulŭ. Aşişderea nu lipsesce a lua dela buţele cu vinurĭ şi dela căruţaşĭ..... cincĭ leĭ sub nume de havaetŭ şi cum că se amestică la trebile căpitănieĭ, âmblându prin satŭ şi învitându pre locuitorĭ a se împotrivi la datoria lor, de care s'aŭ şi împotrivit sătenii Sirbĭ ot Boşneag, de aŭ bătutŭ pre zapciŭ şi cum că toţĭ sunt îndemnaţĭ şi învitaţĭ de numitulŭ odobaşa de a face acéstă jalbă Domnieĭ mele asupra căpitanuluĭ. Decĭ şi pentru una şi pentru alta, iată orênduimŭ Domnia mea pe..... ca d'impreună cu zapciŭ din partea dumnéluĭ vel spătarŭ, să mérgă acolo la faţa loculuĭ, unde sunt toţĭ de faţă, ca prin scirea ispravnicilor judeţuluĭ, să facă cercetare, atâtŭ pentru urmările numituluĭ odobaşa, câtŭ şi pentru urmările numituluĭ Gheorghe căpitanulŭ, din jalba ce ne-aŭ datŭ locuitoriĭ, şi pentru tóte acestea să se siléscă în totŭ chipulŭ a dovedi dreptulŭ adevĕr, ca în frica luĭ Dumneḑeŭ, fără de vre-unŭ interes la vre-o parte, şi fără de a tăinui cevaşŭ din câte ni s'aŭ arĕtatŭ, atâtŭ asupra odobaşi, câtŭ şi asupra căpitanuluĭ, să aducă Domnieĭ mele deplină pliroforie. cu doveḑile cele cuviincióse întregĭ, fără de vre-unŭ cusurŭ. 1792 Februarie 16.

Cod. No. XX, fila 369—370

Purtarea ré, abusivă a unor oșteni a contribuitŭ de sigurŭ la luarea de către M. Sutzu a uneĭ mĕsurĭ, oprindŭ pe orĭ-cine, de a maĭ purta armă în țéră. Sub pretextŭ de stârpire de abuzurĭ, Domnitorulŭ ordonă în 8 Martie 1792 luĭ vel aga și luĭ vel spătarŭ, de a nu tolera pe nimenĭ să pórte port arnăuțescŭ și armă asupra luĭ, pistolŭ séŭ cuțitŭ mare la brâŭ, afară de ceĭ carĭ vor avé «pecetea» Domnieĭ (1).

VII.

Religiunea luĭ M. Suțu.

In 2 Septembrie 1792 móre mitropolitulŭ Cosma. «Toțĭ ca dintr'o gură, atâtŭ ceĭ din sântulŭ clerŭ, câtŭ și ceĭ din rênduiala politicéscă», dice Mihaĭ Suțu, «Ne-aŭ propusŭ ca iubitorulŭ de D-dĕŭ sfințitulŭ episcopŭ alŭ Rômniculuĭ este vrednicŭ.....» Maĭ eraŭ candidațĭ *pro-forma* Grigorie mitropolitulŭ Lidieĭ și Dosoteiŭ Filiti, episcopŭ de Buzĕŭ. In 23 Septembrie, 1792, prin marele spătarŭ Văcărescu, să făcu înscaunarea nouluĭ mitropolitŭ Filaret II.

In urma resboiuluĭ ce apăsase greŭ asupra întregeĭ țĕrĭ, negreșit că nicĭ situațiunea materială a bisericeĭ române, nu era bună. Cele maĭ multe din mônastirĭ serviseră ca locurĭ întărite și ca atarĭ fuseseră ruinate, atacate fiindŭ când de austriacĭ, când de turcĭ, séŭ

(1) *Pitacă către dumnĕluĭ vel spătarŭ i către dumnĕluĭ vel post. epistatulŭ agieĭ de a nu purta nimenea portŭ arnăuțescŭ i arme, fără decât Arnăuțiĭ.*

Iω Mihail Const. Suțul VV.

Dumnéta vel spătarŭ i dumnéta biv vel postelnicel epistatulŭ agieĭ, vĕ facemŭ în scire pentru rênduiala Arnăuților, că numaĭ cine are pecetea Domnieĭ mele la mânile luĭ, acela numaĭ este slobodŭ a purta portŭ arnăuțescŭ și armă asupra luĭ, iar alțiĭ afară dintr'aceia nimenĭ nu sunt sloboțĭ; decĭ să poruncesce strașnicŭ, ca după acéstă hotărîre a nóstră să urmațĭ și după ce vețĭ face-o cunoscută și sciută porunca Domnieĭ mele acésta la toțĭ, apoĭ să grijițĭ dimpreună cu toțĭ zapciiĭ dumné-vóstre, și pe care vețĭ găsi purtândŭ portŭ arnăuțescŭ, orĭ căciulă lungă în capulŭ luĭ bosnățéscă, arnăuțéscă, orĭ malotea, orĭ armă, pistolŭ, séŭ cuțitŭ mare la brâulŭ luĭ, și nu va avea la mână pecetea Domnieĭ mele, să avețĭ a lua arma aceea d'asupra luĭ care să fie dobândă a zapciilor dumné-vóstră ce-ĭ va găsi; așișderea să-ĭ tăiațĭ și căciula și să-ĭ desbrăcațĭ de acestŭ portŭ arnăuțescŭ. 1792, Martie 8.

Cod. No. XX, fila 401.

de Mavrogheni. Totuşĭ, în Noembre 1791, M. Suţu ţine să prenoéscă hrisóvele lor de scutirĭ, căcĭ la acéstă operaţiune se foloséŭ mulţĭ din boerĭĭ din Divanŭ şi chiar şi Domnulŭ. Decĭ elŭ adreséză:

Cărţĭ legate la tóte judeţele părţi de josŭ, ca să însciinţeze pe egumenĭ să vină cu hrisóvele să şi le înoiască.

«Dumné-vóstră ispravnicilor ot sud.... sănĕtate, fiind-că voimŭ Domnia mea să vedemŭ hrisóvele şi cărţile nóstre din cea-l-altă Domnie ale fie căreia mônastirĭ mare şi mică, de privilegiuirile i milele şi scutelele ce aŭ, spre a le înoi şi a face ajutorul şi mila acea ce aŭ avutŭ, iată vĕ poruncimŭ să aveţĭ a însciinţa fieş-cărora egumenĭ séŭ epitropĭ, că este porunca Domnieĭ mele, negreşitŭ să-şĭ aducă toţĭ hrisóvele séŭ cărţile Domnieĭ mele la dumnéluĭ vel logofĕtŭ de Ţéra de josŭ, după orênduială, să le vedemŭ şi să le înoimŭ, căcĭ într'altŭ chipŭ nu vorŭ putea avea acelea milĭ şi privileghiurĭ, şi fiţĭ sănĕtoşĭ. (1) 1791, Noembre 23.

M. Suţu adreséză apoĭ în 15 Martie 1792 unŭ pitacŭ către mitropolitulŭ şi Episcopiĭ ţĕreĭ şi la veliţiĭ logofeţĭ, ca să fie obligaţĭ egumeniĭ de mônastirĭ a repara bisericele şi mônastirile.

Eată acestŭ pitacŭ:

Pitacŭ la părintele mitropolitŭ şi la părinţiĭ episcopĭ şi la d-lor veliţiĭ logofeţĭ a da poruncă egumenilor să drégă mônăstirile.

«Prea sfinte părinte metropolitŭ, fiind-că mônăstirile de obşte, atâtŭ cele de aicĭ din Bucurescĭ, care sunt în vedere, cât maĭ vârtosŭ cele de pe afară, se află la o stare fórte próstă, zidurile lor cele din prejurŭ, case şi odăĭ stricate, derăpănate şi desvălite, precum şi înăuntru sfintelor bisericĭ lipsă de cele trebuincióse spre podóba cea cuviinciósă dumneḑeescilor locaşurĭ, şi fiind-că nicĭ o începere şi purtare de grijă nu vedemŭ la epistaţiĭ şi egumeniĭ lor făcêndŭ de acésta, ci numaĭ iraturile, veniturile i milele şi le cerŭ ca să le aibă de plinŭ; poruncimŭ dar, ca prea sfinţia ta, d'impreună cu părinţiĭ episcopĭ pentru cele de afară din eparhiile sfinţiilor lor, i cu dumnélor cinstiţiĭ şi credincioşiĭ boerĭĭ Domnieĭ mele, veliţiĭ logofeţĭ, pentru tóte de obşte, să strîngeţĭ pe toţĭ epistaţiĭ, egumeniĭ şi epitropiĭ şi să le daţĭ poruncă straşnică celor de aicĭ, cum şi celor de pe afară să le scrieţĭ poruncĭ straşnice, ca fie-care să aibă a se apuca să le drégă şi să le întăréscă şi să le înplinéscă tóte celea ce sunt lipsă şi stricate, atâtŭ în launtru sfintelor bisericĭ, câtŭ şi celor de afară din prejur, ca în puţină vreme să le vedemŭ negreşitŭ la starea lor cea cuviinciósă, iar ne urmândŭ, să arĕtaţĭ Domnieĭ mele, ca să dămŭ poruncă a-ĭ băga în socotélă, spre a'şĭ da sémă fie-care de veniturile mônastirilor i cheltuelile, prin cercetare cu amăruntulŭ de tóte, ca să se facă cunoscutŭ întru adevĕrŭ cuvêntulŭ şi chivernisirea fie căruia economŭ de mônastire.» (2) 1792, Martie 15.

(1) Cod. No. XX, fila 202.

(2) Cod. No. XX, fila 420.

Avemŭ de observatŭ că mônăstirea St. Sava este reparată de M. Suțu, nu în profitulŭ școleĭ, ci ca s'o destine de curte domnéscă (1).

Avemŭ hrisóve numeróse de scutirĭ de birurĭ, de acordare de liudĭ și poslușnicĭ, orĭ de alte bine-faceri către mônăstirĭ dela M. Suțul. Dămŭ în notă câte-va acte din acéstă categorie, cum și câte-va pitace de rênduirĭ de egumenĭ la Radu-Vodă, la mônăstirea Délului..... și cercetărĭ de socotelĭ (2).

---

(1) După cum e deprinderea omenéscă, despre tóte stricăciunile întêmplate la mônăstirĭ în timpulŭ resboiuluĭ, anaforalele și rezoluțiunile domnescĭ, aruncaŭ vina asupra „*Macatuluĭ* Mavrogheni". Eată, de exemplu, anaforaua Mitropolituluĭ Filaret în privința releĭ stărĭ a mônăstireĭ Cozia și acordăreĭ acesteĭ mônăstirĭ de 3 anĭ de scutire și de 10 liudĭ:

Pré Înălțate Dómne.

«Prin smerită anafora însciințămŭ Mărieĭ tale pentru sf. mônăstire Cozia, că din vremea trecutuluĭ rĕsboiŭ cu porunca *Macatuluĭ (!)* Mavrogheni, nu numaĭ că s'aŭ arsŭ și i s'a surpatŭ zidurile dinăuntru și de afară, ci și de tótă zestrea s'aŭ jăfuitŭ, golindu-se de tótă podóba eĭ, precumŭ și câte acareturĭ aŭ avutŭ pe afară, nicĭ unulŭ n'aŭ rĕmasŭ, după cum și Măria ta escĭ pliroforisitŭ de tótă stricăciunea și dărăpănarea eĭ. Decĭ fiind-că și sfintele mônăstirĭ, ce după vremĭ s'aŭ ziditŭ, sunt una din podóbele patrieĭ și semnŭ de nemurire a fericiților Domnĭ ce le-aŭ ziditŭ, ca să nu se pérdă și pomenirea acesteĭ sfinte case, fiindŭ una din mônăstirile cele vechĭ domnescĭ, îndată ce ne-aŭ miluitŭ Dumnedeŭ cu pace și ne-aŭ hărăzitŭ pe înălțimea ta, Domnŭ și stăpânitorŭ țĕriĭ, după datoria nóstră cea păstoréscă amŭ făcutŭ totŭ felulŭ de îndemnare pentru dregerea acesteĭ sfinte mônăstirĭ, după starea venituluĭ întru care se află, însă prin silința și osirdia fratelui Sevastie chirŭ Iosif, asupra căruia este însărcinată purtarea de grijă a acesteĭ sfinte mônăstirĭ, ca unuia se este..... acestuĭ sfânt lăcașŭ, dar fiind că stricăciunea este mare nu este cu putință a se puté meremetisi fără de ajutorulŭ Mărieĭ tale, prin niscaĭ ómenĭ scutiți pentru lucru lemnuluĭ, și prin apĕrare de dărĭ până să-și vie în stare, apoĭ iarăși va intra în orênduiala obicinuituluĭ ajutor, pentru care ne rugămŭ milostivirii Mării tale, ca să reverse acéstă milă asupra acesteĭ pré vechĭ sfinte case, și va fi numele Mărieĭ tale în vecĭ pomenitŭ, ca unuĭ noŭ ctitor acestuĭ lŏcașŭ Dumnedeescŭ; acésta cu smerenie, iar anii Mării tale să fie dela Dumnedeŭ mulți și fericiți. 1792, Octombrie 3.

Filaret alŭ Ungro-Vlahieĭ.

Cod. No. XXII, fila 11.

(2) *Cartea de egumenie a luĭ Nichifor eromonach, eclesiarh s-teĭ mitropolii, la mônastirea Dealul.*

Zemle Vlascoe..... Dat-amŭ Domnia nóstră cartea de egumenie cuviosuluĭ Kir Nichifor eclesiarhu sânteĭ mitropolii, pe carele după anaforaua sfințieĭ sale părinteluĭ mitropolitŭ Ungro-Vlachieĭ l'amŭ orânduitŭ Domnia mea egumen la sânta mônastire Dealul ot sud Dâmbovița. Decĭ mergêndŭ la numita mônastire

Folósele care Mihail Suțu le asigură la câte-va mônăstirĭ, sunt (cum

să aibă a face zaptŭ tóte trebile mănastirescĭ și tóte lucrurile și averile sânteĭ mônastirĭ mișcătóre și nemișcătóre, care să le chiverniséscă și să le iconomiséscă, sirguindu-se ca să le aducă tóte la stare bună întru spor și adausŭ, și să păzéscă întru tóte buna orânduială a mônastireĭ după datorie. Pentru care poruncimŭ Domnia mea și cuviosieĭ tale proegumene alŭ numiteĭ mônastirĭ, să aibĭ a paradosi și a face teslimŭ tóte la orânduitulŭ egumenŭ; așișderea poruncimŭ Domnia mea și tuturor poslușnicilor și robilor mônastireĭ să aveți a cunósce pe numitulŭ Kir Nichifor de egumenŭ, căruia să-ĭ dați tótă supunerea și ascultarea după datoria vóstră. I sam receh gospod. 1791, Septembre 3.

Cod. No. XX, fila 38.

Cartea de vinăriciŭ a bisericeĭ dela Agiescĭ pentru vinăriciŭ ce are la sud Saac.

Zemle Vlascoe... Fiind-că biserica Domnieĭ nóstre dela Agiescĭ, are prin hrisovulŭ Domnieĭ mele, încă din cea-l-altă Domnie, vinăriciŭ din cincĭ popóre anume: Arva, Ursóia, Valea Humiĭ, Valea Urloiu, Tocilele i Ungurenii ot Ceptura din sud Saac, câte treĭ banĭ de vadră, orânduimŭ Domnia mea pe..... carele să aibă a âmbla d'impreună cu cumpĕrătoriĭ vinăriciuluĭ de estimpŭ, să scrie vinăriciulŭ dintr'aceste popóre, și făcêndŭ două catastișe, iscălite fiindŭ amêndouĕ atâtŭ de cumpĕrătoriĭ vinăriciuluĭ Domnescŭ, câtŭ și de orânduitulŭ acesta, unulŭ să rămâie la mâna vinăricerilor, iar altulŭ să rămâe la orênduitulŭ acesta de Domnia mea, și câțĭ banĭ se va face, partea bisericeĭ să se iée de orênduitulŭ acesta toțĭ deplinŭ, carĭ să-ĭ aducă aicĭ să-ĭ facă teslimŭ la epitropulŭ bisericeĭ, cu catastihulŭ d'impreună; pentru care poruncimŭ Domnia mea și vouă vinăricerilor dela acestŭ județŭ, să aveți a-ĭ da în mână toțĭ banĭĭ, partea bisericeĭ, fără de a vĕ amesteca întru nimicŭ; i saam receh gpodm, Poruncimŭ Domnia mea și d-vóstră ispravnicilor aĭ județuluĭ să dați ajutorulŭ celŭ cuviinciosŭ. 1791, Septembre 11.

Iar cartea bisericiĭ Agiesciĭ pentru vinăriciŭ din sud Olt.

Zemle Vlascoe... Fiind-că biserica Domnieĭ nóstre dela Agiescĭ, are prin hrisovulŭ Domnieĭ mele, încă din cea-l-altă Domnie, totŭ vinăriciulŭ din șépte popóre anume: Rogózele, Ostra, Cânésa din Slăvescĭ, Barsescĭ din Crețescĭ, Crângeniĭ, Oltul de sus, Vedea ot sud Oltŭ, câte banĭ cincĭ de vadră și părpărulŭ după obiceiŭ, orênduimŭ Domnia mea pe.... carele luândŭ de la Domnésca nóstră visterie cotŭ pecetluitŭ, să mérgă la numitele popóre, să scrie, să măsóre strîngêndŭ și toțĭ baniĭ vinăriciuluĭ câte cincĭ banĭ de vadră cu părpărulŭ împreună, carele cu catastihulŭ sĕŭ, iscălitŭ să-ĭ aducă aicĭ, să 'ĭ facă teslimŭ la epitropulŭ bisericeĭ, urmândŭ însă întru tóte cele-l-alte după cuprinderea Domnescilor nóstre ponturĭ ale vinăriciuluĭ, ce s'aŭ datŭ estimpŭ, ca să nu se facă vre-o nedreptate, séŭ câtŭ de puținŭ încurcătură, séŭ supĕrare locuitorilor, inpotriva Domnescilor nóstre poruncĭ, fără de a avea a face cumpĕrătoriĭ vinăriciuluĭ la aceste popóre întru nimicŭ; poruncimŭ Domniea mea și d-vóstră ispravnicilor aĭ județuluĭ să dațĭ ajutorulŭ celŭ cuviinciosŭ. 1791, Septembre 11.

din note se vede) cele obicinuite: scutirĭ de dărĭ, vinăriciurĭ, poslusnicĭ

Iarăşi cartea bisericiĭ Agiesciĭ pentru vinăriciulŭ din sud Dâmboviţa

Zemle Vlascoe. Fiind-că biserica Domnieĭ nóstre dela Agiescĭ are prin hrisovulŭ Domnieĭ mele încă din cea-l-altă domnie, vinăriciŭ din optŭ popóre anume: Cărcico, Avele, Bucşaniĭ, Gura Ocniţiĭ, Gorgoteniĭ, Răzvadu de josŭ, Sărăfóia, Doicesciĭ, Lăculeţele i viile Bătrâne ot sud Dâmboviţa, câte douĭ banĭ de vadră, orênduimŭ Domnia mea pe..... carele să aibă a ămbla d'impreună cu cumpărătoriĭ vinăriciuluĭ de estimpŭ, să scrie vinăriciulŭ d'intre aceste popóre, şi făcêndŭ douĕ catastişe, iscălite fiindŭ amêndouĕ atâtŭ de cumpărătoriĭ vinăriciuluĭ domnescŭ, câtŭ şi de orênduitulŭ acesta, unulŭ să rămâie la mâna vinăricerilor, iar altulŭ să-lŭ iée orênduitulŭ acesta de Domnia mea, şi câtĭ banĭ se va face partea bisericiĭ, să se iae de orênduitulŭ acesta toţĭ de plinŭ, şi aducêndu-ĭ aicĭ să-ĭ facă teslimŭ la epitropulŭ bisericiĭ cu catastihulŭ d'impreună; pentru care poruncimŭ Domnia mea şi vouĕ vinăricerilor dela acestŭ judeţŭ, să aveţĭ a-ĭ da în mână toţĭ baniĭ, partea bisericiĭ, fără de a vĕ amesteca întru nimicŭ; poruncimŭ Domnia mea şi vouĕ ispravnicilor aĭ judeţuluĭ, să daţĭ ajutorul celŭ cuviinciosŭ. 1791, Septembre 10.

Cod. No. XX, fila 52, 53, 54.

Cartea bisericeĭ Agiescĭ pentru vinăriciŭ din sud Slam Rômnic.

Zem. Vlascoe... Fiind-că biserica Domnieĭ nóstre dela Agiescĭ are prin hrisovŭ Domnieĭ mele încă din cea-l-altă Domnie, totŭ vinăriciulŭ dintr'acestŭ poporŭ, adecă din poporulŭ Putreda din délŭ şi din vale, i Herăsciĭ, i Zăplaciĭ, i Răducesciĭ, i Belciugata şi Măcsineniĭ din sud Slam Rômnic, câte cincĭ banĭ de vadră şi părpărulŭ dela câte dintr'acestea nu vor fi armăşescĭ, orênduimŭ Domnia mea pe..... care luându dela Domnésca nóstră visterie cotŭ pecetluitŭ, să mérgă la numitulŭ poporŭ, să scrie, să mĕsóre, strîngêndŭ toţĭ baniĭ vinăriciuluĭ câte cincĭ banĭ de vadră cu părpărulŭ dela câte nu vor fi armăşescĭ, carĭ cu catastih iscălitŭ să-ĭ aducă aicĭ, să-ĭ facă teslimŭ la epitropulŭ bisericeĭ, urmândŭ întru tóte cele-l-alte după coprinderea Domnescilor nóstre ponturĭ ale vinăriciuluĭ, ce s'aŭ datŭ estimpŭ, ca să nu se facă vre-o nedreptate, séŭ câtŭ de puţinŭ încărcătură, séŭ supĕrare locuitorilor, împotriva Domnescilor nóstre poruncĭ, fără de a avea a face cumpĕrătoriĭ vinăriciuluĭ la aceste popópe întru nimicŭ; poruncimŭ Domnia mea şi dumné-vóstră ispravnicilor ai judeţuluĭ, să daţĭ ajutorulŭ celŭ cuviinciosŭ. 1791, Septembre 19.

Cartea bisericeĭ din Agiescĭ totŭ din sud Saac.

Zemli Vlascoe... Fiind-că Domnéscă nóstră biserică ot Agiesciĭ are prin hrisovulŭ Domnieĭ mele vinăriciŭ în sud Saac, din poporulŭ Arva, Ursóia Valea Humiĭ, Valea Urloiu, Tocilele şi dela Ungureniĭ ot Ceptura, câte treĭ banĭ de vadră fără de părpărŭ, s'aŭ fostŭ datŭ cartea Domnieĭ mele... ca să strîngă venitulŭ acesta din tóte aceste popóre, dar nefiindŭ îndestulŭ şi neputêndŭ ajunge spre a căuta singurŭ acéstă trébă, étă orênduimŭ Domnia mea pe Răducanu Clucerescu postelnicelŭ i pe..... carele mergêndŭ la numitulŭ judeţŭ şi împreunându-se cu numitulŭ, să se orênduiască între sine-şĭ pe plaiŭ, şi fiind-că în hrisovulŭ Domnieĭ mele scrie să iée biserica vinăciulŭ dela Ungureniĭ ot Ceptura, câte treĭ banĭ de vadră, fără

séŭ ludĭ, dreptŭ de târgurĭ, de vênḑare esclusivă de spirtóse şi vinurĭ etc.

---

părpărŭ, să aibă dară orênduiţĭ aceştia a urma şi a lua vinăriciulŭ dela Ungureni ot Ceptura, carĭ aŭ viile lor într'aceste popóre adecă: Faţa Cepturiĭ, i Dobroteni, i Valea Migăliĭ, Valea Ţigăuceĭ, Valea mônăstiriĭ, Valea luĭ Stan, unde să aibă a-şĭ orêndui scăunaşŭ după obiceiŭ, cum să urmeze la tóte popórele, şi strîngêndŭ baniĭ după porunca ce este dată prin deosebită cartea Domnieĭ mele, cu catastihŭ iscălitŭ, să aibă a-ĭ aduce să-ĭ facă teslimŭ la epitropia bisericeĭ. 1791, Septembrie 19.

M. Suţul a acordatŭ venitulŭ vinăriciuluĭ şi la mônăstirĭ din Orient. Aşĭa de exemplu avemŭ hrisovulŭ următorŭ:

Cartea mônăstireĭ Vlachsaraĭ de vinăriciŭ ce are la sud Romanaţĭ.

Zemli Vlascoe... Fiind-că sf. mônăstire Vlachsaraĭ dela Ţarigrad prin hrisovulŭ Domnieĭ mele încă din cea-l-altă Domnie are a lua vinăriciŭ din 27 popóre ot sud Romanaţĭ, câte duoĭ baniĭ de vadră şi părpărulŭ după obiceiŭ, care popóre sunt acestea: Dobrosloveniĭ, Fălcoĭu, Brâncoveniĭ, Văleniĭ, Banciul, Braneţul, Prăşcoveniĭ, Dăbrucul, Roşenieĭ, Iosica, Coşoveniĭ, Viişóra, Popârgăleştiĭ, Preajba, Apele viĭ, Ghisdăvescĭ, Mârşanieĭ, Galeşul, Sorenieĭ, Pârşĭov, Dobrotescĭ, Zvorcla, Amărescĭi de susŭ i de josŭ, Celeĭu, Bubinu, Studina, Redea, Gârbovul, Verdea, s'aŭ datŭ cartea Domnieĭ mele luĭ, ci s'aŭ orênduitŭ despre partea mônăstireĭ, carele să ămble dimpreună cu vinăriceriĭ Domnescĭ, să scrie vinăriciu şi făcêndŭ două catastişe iscălite de vinăriceriĭ Domnescĭ şi de omulŭ mônăstirescŭ, din care unulŭ să-lŭ trimeţă la visterie, iar altulŭ la sf. mônăstire şi baniĭ partea mônăstireĭ stringêndu-ĭ vinăricerulŭ Domnescŭ, să-ĭ trimeţă la mônăstire şi prin sfinţia sa părintele mitropolitŭ se va da Domnésca nóstră poruncă prin pitacŭ ca să se dea. I sam receh gospod vomi. 1791, Septembre 18.

Cod. XX, fila 79, 80.

Asemenea carte s'aŭ făcutŭ şi pentru 89 popóre micĭ şi marĭ dela sud Gorj, ce are totŭ acéstă mônăstire, iarăşi câte doĭ baniĭ şi părpărulŭ, care popóre sunt acestea:

Brătuia, Ruşina, Rogojina, Vieraşa-Pârâŭ, Comănescĭi, Pozogeniĭ, Dăgescĭi, Votiscĭi, Gloténul, Seciul, Surpaţĭi, Turbaţĭi, Buzescĭi, Groiu din plasa Gilortul, i Délul plopşoru, Peşceanu, Bălteni, Vlăduleniĭi, Cióra, Cuca, Cornescĭi, Stroescĭi, Chiciura, Arcan, Băltişóra Runcul, Lalescĭi, Nalicseni, Délul Bălanilor, Porcenii, Moşneniĭ Birnicĭ, Sâmbotin, Hurezu, Schela Bircurilor, Délul Bĕtrân, Şârgoiu, i Rugiĭ Valariĭ, Scurpenul, Bârsescĭi, Târgul Jiuluĭ, Vladimirul, Pegeniĭ, Bocioscĭi, Zăicoiu, Obârşia din plasa Jiuluĭ, i Hurizani de Hamé Rad, Piscoiu, Busiocĭi, Colţeşcĭi, Tăndălescĭi, Gâlcescĭi, Negreniĭ din plasa Hamarăḑiĭ de susŭ, Scrada, Bărescĭi, Rachita sécă, Licureniĭ, Glăveniĭ, Pojarul, Poiana, Siciurile, Alunul, Roşia de jos, Şăpaia Văleniĭ, Bercenii, Ciocade, Pociovaliscea, Zorălescĭi, Perescĭi, Pocoarele, Ciupercenii, Mumbescĭi, Bărzoiu totŭ din plasa Hamarăḑiĭ, i Racĭi, Délul Vălescĭi, Cormănescĭi, Picósa, Pleşoia, Telescĭi, Délul Maicelor, Délul Garaniĭ, Balta, Délul Costeni, Délul Colţescĭi din plasa Tismăniĭ.

Intre aceste folóse să numĕrămŭ şi câte-va scutirĭ de scaune de măcelărie.

Cărţi la cinci judeţe ot preste Olt pentru vinăriciul ce aŭ mônăstirile acolo.

Dumné-vóstră ispravnicilor ot sud... sănĕtate, măcarŭ că pentru milele de vinăriciŭ ale mônăstirilor, am orênduitŭ Domnia mea, prin ponturile vinăriciuluĭ, ce s'aŭ datŭ la mânile cumpĕrătorilor, ca vinăricerii Domnescĭ să le scrie dimpreună cu ómenii mônăstirilor, şi banii mônăstirilor strîngêndu-ĭ, iarăşĭ vinăricerii Domnescĭ să-ĭ trimiţă la Mitropolie; dar socotindŭ Domnia mea a uşura pe vinăricerii Domnescĭ de a nu fi încărcaţi şi cu tréba milelor mônăstirescĭ, avêndŭ a-şĭ căuta tréba vinăriciurilor ce le-aŭ cumpĕratŭ, étă vĕ orênduimŭ pe dumné-vóstră şi vĕ poruncimŭ, ca însuşĭ unuiŭ din domnia vóstră, să mergeţĭ în tóte popórele aceluĭ judeţŭ, unde sunt milĭ mônăstirescĭ, ca să âmblaţĭ cu vinăricerii Domnescĭ împreună, să scrieţĭ vinăriciuluĭ mônăstirescŭ şi făcêndŭ douĕ catastişe iscălite de vinăricerii Domnescĭ şi de dumné-vóstră, va urma vinăricerii Domnescĭ a'şĭ strînge numaĭ baniĭ vinăriciuluĭ Domnescŭ, iar baniĭ milelor mônăstirescĭ să-ĭ strîngeţĭ d-vóstră, şi dimpreună cu unuiŭ din douĕ catastişe să aveţĭ a-ĭ trimete toţĭ deplinŭ la sfânta mitropolie, după ponturĭ, fără de a se amesteca vinăricerii Domnescĭ la baniĭ mônăstirilor întru nimicŭ. 1791, Septembrie 20.

Asemenea carte legată s'aŭ făcutŭ şi la Caimacamul Craioveĭ, ca să fie însciinţatŭ de acésta.

Cod. No. XX, fila 77, 78, 80, 81, 84.

Cartea sfinteĭ episcopiĭ Râmnic pentru târgulŭ ce se face la Drăgăşanĭ în câte o ḑi pe sĕptemână pe moşia Batca din sud Vâlcea, a sfinteĭ Episcopiĭ, ca numaĭ vinurile şi rachiurile sfinteĭ episcopiĭ să se vîndă, iar alţiĭ să nu fie volnicĭ.

Zemle Vlascoe.... Fiind-că aŭ arĕtatŭ Domnieĭ mele sfinţia sa iubitorulŭ de D-ḑeŭ părintele episcopulŭ Rômniculuĭ *Chir Filaret*, cumŭ că târgulŭ ce se face la Drăgăşanĭ din sud Vâlcea în câte o ḑi pe sĕptĕmână este pe moşia sfinteĭ episcopiĭ, ce se numesce Batca, unde după privileghiulŭ ce aŭ stăpânii moşiilor, care se urméză în tótă ţéra, de-şĭ vinde fie-care pe moşia sa vinurile i rachiurile séle, atâtŭ cele mônăstirescĭ câtŭ şi boerescĭ, fiindŭ cu cale şi cu dreptate de a'şĭ vinde sfânta episcopie şi la acéstă moşie pe care se face târgu pe tótă sĕptĕmâna vinurile i rachiurile séle, amŭ datŭ Domnia mea acéstă carte la mânile orênduituluĭ sfinţieĭ séle Episcopuluĭ, prin care poruncimŭ, ca să fie opriţĭ alţĭ străinĭ de acestŭ alişverişŭ, care este dreptulŭ moşieĭ, nefiindŭ, precumŭ ḑicemŭ, cu cale a se folosi alţĭ străinĭ cu vêndarea vinuluĭ şi a rachiuluĭ în potriva obiceiuluĭ, şi a privi stăpânulŭ moşiĭ la paguba sa, ci numaĭ vinurile şi rachiurile episcopieĭ să se vîndă; iară cândŭ nu va avea episcopia vinurĭ de vîndare, atuncĭ celŭ ce va vrea să vîndă, să mérgă să se aşeḑe în târgŭ cu stăpânulŭ moşieĭ şi luândŭ voie, aşa va vinde; pentru care poruncimŭ Domnia mea şi dumnévóstră ispravnicilor aĭ judeţuluĭ, ca după acéstă poruncă să fiţĭ următorĭ, şi să daţĭ ajutorulŭ celŭ cuviinciosŭ orênduituluĭ sfinţieĭ séle părinteluĭ episcopuluĭ de a-şĭ putea vinde vinurile şi rachiurile mônăstirescĭ pe moşia sa. 1791 Octombre 29.

Cod. No. XX, fila 152.

Mare abuzŭ se face la finea secoluluĭ XVIII cu asemenea scutirĭ, séŭ maĭ

Volnicĭĭ cu mumbaşirŭ pentru baniĭ milelor mônăstirilor, de vinăriciŭ, asupra tacsildarilor din 12 judeţe, că după poruncile ce aŭ avutŭ nicĭ până acumŭ n'aŭ urmatŭ a trimite la mitropolie.

Fiind-că pentru baniĭ milelor mônăstirescĭ din vinăriciŭ ot sud... au fostŭ porunca Domniĭ mele, ca să-ĭ trimiţă tacsildarulŭ vinăriciuluĭ domnescŭ, aicĭ la mitropolie, d'impreună cu catastihŭ iscălitŭ de vinăricerĭ şi de ómeniĭ mônăstirescĭ, şi fiind-că nicĭ până la acéstă vreme cândŭ şi vinăriciulŭ s'a isprăvitŭ şi baniĭ s'aŭ strînsŭ, nu aŭ urmatŭ a-ĭ trimite, dămŭ volnicie slugiĭ Domnieĭ mele să mérgă la numitulŭ judeţŭ, unde să facă zapcilîcŭ asupra tacsildaruluĭ vinăriciuluĭ, cu mare strînsóre, ca toţĭ baniĭ deplinŭ, aĭ mônastirilor, cu catastihŭ iscălitŭ să aibă a trimite la mitropolie. 1791, Octombre 31.

Carte la caimacamŭ, totŭ pentru acéstă pricină.

Cinstitŭ şi credinciosŭ boerulŭ Domnieĭ mele Costache Suţe biv vel cămăraşŭ caimacamulŭ Craioveĭ, sănĕtate! fiind-că pentru milele mônăstirescĭ ce aŭ a lua din vinăriciulŭ a patru judeţe, Romanaţĭ, Dolj, Gorj, Mehedinţĭ, aŭ fostŭ porunca Domnieĭ mele la ispravnicĭĭ judeţuluĭ, strîngênd baniĭ mônastirescĭ, să aibă a trimete aicĭ la mitropolie cu catastişele împreună, iscălite, şi fiind-că nicĭ până acum la acéstă vreme, când şi vinăriciulŭ s'aŭ isprăvitŭ, şi baniĭ s'aŭ strînsŭ, n'aŭ urmatŭ ispravnicĭĭ a trimete; étă poruncimŭ dumitale, să orênduescĭ zapciĭ harnicĭ la fieşcare judeţŭ, carĭ să facă zapcilicŭ, atâtŭ asupra ispravnicilor, câtŭ şi asupra tacsildaruluĭ vinăriciuluĭ, ca toţĭ baniĭ mônăstirescĭ luându-ĭ cu catastişele împreună, să aibĭ a trimete d-ta cu catastihulŭ împreună; aşişderea şi mônăstirile pentru care amŭ poruncitŭ Domnia mea ispravnicilor şi vinăricerilor să trimétă baniĭ mônăstirescĭ la visterie, asemenea şi aceĭ baniĭ să se trimétă după porunca nóstră la visterie. 1791, Octombrie 31.

Slam-Rômnic Buzĕŭ	Doĭ mumbaşirĭ dela vătafŭ de aproḑĭ
Saac Prahova	Doĭ mumbaşirĭ dela vătafŭ de Divanŭ
Dâmboviţa Muscel	Doĭ mumbaşirĭ dela ceauşĭ de aproḑĭ
Vâlcea	Unŭ mumbaşirŭ osebitŭ dela vătafŭ de păhărniceĭ
Olt Teleorman	Unŭ mumbaşirŭ iară dela vătafulŭ de păhărniceĭ.
Ilfov Vlaşca	Doĭ mumbaşirĭ dela vătafŭ de visterie

Care mumbaşirĭ să iée sciinţă dela visterie de numele tacsildarilor vinăriciuluĭ a fieşcăruia judeţŭ, şi cartea la Craiova să trimite dela visterie, iar la judeţulŭ Vâlceĭ, s'aŭ trimesŭ mumbaşirŭ totŭ de aicĭ.

Carte cu logf. orênduitŭ, ca să aşeḑe egumenŭ la mônăstirea Radu Vodă.

Milosti. Boji..... Io Mihail Constantin Suţul VV. fiind-că la sfânta mônăstire Radu-Vodă din Bucurescĭ, după alegerea părinţilor sfetagoreni, unde aŭ

bine dicêndŭ cu monopolisarea acésta de măcelării. Aşia în 12 lu-

---

acéstă mônăstire închinată, am orênduitŭ Domnia mea egumenŭ pre cuviosulŭ protosinghelŭ chir Ignatie în locului epitropului ce aŭ fostŭ la acéstă mônăstire, étă, după obiceiŭ, am orênduitŭ Domnia mea pe..... carele să mérgă împreună cu numitulŭ egumenŭ să-lŭ aşeţe şi să citéscă întru auḑulŭ tuturor părinţilor, poslujnicilor i. robilor mônăstirii, cartea Domniei mele, ce s'aŭ datŭ la mâna numituluĭ egumenŭ de egumenie, iar numituluĭ epitropŭ să-ĭ iée socotéla împreună cu orênduitulŭ dela pré sfinţia sa părintele mitropolitŭ şi a părinţilor sfetagorenĭ, de tóte lucrurile şi averile mônăstiriĭ, câte aŭ primitŭ când s'aŭ orênduitŭ egumenŭ, după catastihŭ şi după perilavĭ şi după orĭ-ce doveḑĭ vrednice, cum şi de tóte veniturile şi averile mônăstiriĭ, mişcătóre séŭ nemişcătóre, până la orĭ-ce, făcêndŭ două catastişe, iscălite fiindŭ de egumenŭ i de părinţiĭ mônăstiriĭ, i de orênduitulŭ logofĕtŭ alŭ Divanuluĭ şi alŭ sfinteĭ mitropoliĭ, unulŭ să-lŭ lase la mônăstire, iar altulŭ să-lŭ aducă aicĭ la sfânta mitropolie întru păstrare. 1791 Noembrie 2.

Cod. No. XX, fila 161.

Carte de egumenie a luĭ Ignate protosinghel ce s'aŭ făcutŭ egumenŭ la Radu Vodă.

Zemli Vlascoe... Datamŭ Domnésca nóstră carte de egumenie cuviosuluĭ protosinghel chir Ignatie, pe carele după alegerea părinţilor sfetigorenĭ dela mônăstirea unde este Radul Vodă închinată, l'amŭ orênduitŭ Domnia mea egumenŭ la acéstă numită mônăstire Radu Vodă din Bucurescĭ şi tóte lucrurile şi averile sfinteĭ mônăstiriĭ, mişcătóre şi nemişcătóre, ca să le chiverniséscă şi să le economiséscă, sîrguindu-se ca să le aducă tóte la stare bună întru sporŭ şi întru adaus, şi să păzéscă tóte întru buna orênduiala mônăstiriĭ, după datorie, şi după testamentulŭ mônăstirilor; pentru care poruncimŭ Domnia mea şi cuviosieĭ tale, epitrope alŭ mônăstiriĭ Raduluĭ Vodă, să aibĭ a paradosi şi a face teslimŭ tóte la orênduitulŭ egumenŭ; aşişderea poruncimŭ Domnia mea şi tuturor poslușnicilor şi ómenilor şi robilor mônăstireĭ, să aveţĭ a cunósce pe maĭ susŭ numitulŭ de egumenŭ, căruia să-ĭ daţĭ tótă supunerea şi ascultarea, după datoria vóstră. 1791, Noembrie 2.

Cod. No. XX, fila 160.

Anaforaua pentru a se lua socotéla pro-egumenuluĭ Partenie Delénul.

Io Mihail Const. Suţul i gospod.....

Zemli Vlascoe... Cu cale fiindŭ anaforaua pré sfinţieĭ séle părinteluĭ mitropolitŭ şi a dumnéluĭ vel logofĕtŭ, o întărimŭ şi Domnia mea, şi orênduimŭ pe... logofĕtulŭ Divanuluĭ, carele să rădice pre pro-egumenul Delénul de aicĭ, să-lŭ ducă la faţa loculuĭ, unde să se facă cercetare prin carte de blăstemŭ de către sfinţia sa părintele Sidis, prin ómenĭ străinĭ şi prin ómeniĭ caseĭ, spre a se dovedi dreptulŭ adevĕrŭ la tóte, şi apoĭ izbrănindu-se şi lămurindu-se socotéla cea dreaptă, să Ni se aréte cu anafora. 1792, Februarie 11.

Procit. vel logofĕtŭ.

niŭ 1792 Mihail Suțu dă monopolulŭ a 4 scaune în favórea episco-

Pré Înălțate Dómne.

După jălbile ce aŭ datŭ către Măria ta, cuviosulŭ chir Nichifor archimandritulŭ Delénu și cu Partenie pro-egumenulŭ Delénul, care cere dela mônăstirea Délul, prin socotéla ce-și face de anĭ duoĭ și lunĭ ḑece câtŭ aŭ egumenitŭ tal. 4757, ḑicêndŭ că-ĭ trece cheltuiala peste venitŭ; orênduiți fiindŭ la noĭ spre cercetare, însciințămŭ Mărieĭ tale, că înfățișîndu-ĭ amŭ vĕḑutŭ catastișele luĭ Partenie de socotélă, și câte condee ni s'aŭ părutŭ a fi fără de cale încărcate la cheltuială le-amŭ scosŭ din socotélă, care maĭ josŭ anume le arĕtămŭ, iară câte nu aŭ fostŭ cu putință aicĭ a se cerceta, aflându-se în mare bănuială că tótă socotéla îĭ va fi de susŭ până josŭ vicléna, prinsŭ fiindŭ în întêiŭ de episcopŭ, câtŭ și din dovedite condee vinuitŭ, nu-ĭ putemŭ da credință la nicĭ unile, ne fiindŭ omŭ de credință, nicĭ putemŭ da pe mônăstire datóre, până maĭ întêiŭ a se teorisi tótă socotéla, și atuncĭ vomŭ vedé de are să iée dela mônăstire, séŭ să dée, pentru că într'unŭ cetastihŭ de socotélă arétă venitŭ pe anĭ doĭ, talerĭ 7750 și cheltuiala tal. 7950, iară într'altŭ catastihŭ de lunĭ ḑece arétă venitŭ de tal. 2089 și cheltuială de tal. 6646; apoĭ socotéscă-se de-ĭ este socotéla dréptă care după ce venitulŭ acesta pe anĭ duoĭ, lunĭ ḑece, de tal. 9839, ci singurŭ arétă, îlŭ închiée în cheltuelĭ, fără de a nu se vedé la mônăstire vre unŭ vrednicŭ lucru făcutŭ, séŭ din noŭ, séŭ meremetŭ, apoĭ maĭ cere și dela mônăstire tal. 4757, ḑicêndŭ, că are dela sine cheltuelĭ peste venitŭ, și încă osebitŭ de talerĭ 1225 dovediți numaĭ dela douĕ moșiĭ luați maĭ multŭ, și la socotéla luĭ arĕtați maĭ puținŭ; apoĭ vaḑă înalta înțelepciune Mării tale, de este socotéla pe dreptate și de este ipochimenŭ a-ĭ da credință la arĕtările luĭ! ci găsimŭ cu cale, să se dée pe mână de mumbașirŭ logf. za Divanŭ acestŭ numitŭ Partene să-lŭ ducă în fața loculuĭ, unde s'aŭ făcutŭ cheltuelile și luaturile; vomŭ pofti și noĭ pre fratele Sidis, aflându-se în partea loculuĭ, ca să teoriséscă acéstă dosolipsie cu carte de blăstem, prin străiniĭ și ómeniĭ caseĭ, și atuncĭ vom vedé de rĕmâne mônăstirea datóre luĭ Partenie, séŭ Partenie datorŭ mônăstireĭ, și cu deosebită însciințare vomŭ pliroforisi pe Măria ta, de care nu lipsimŭ cu rĕspunsŭ. 1792, Februarie 10.

Cozma alŭ Ungro-Vlahieĭ, *Manolache* vel logf.

Cod. No. XIX, fila 154, 155.

S'aŭ făcutŭ rĕspunsŭ la dumnéluĭ Caimacamul Craioveĭ pentru popórele de vinăriciŭ ce se află la sud Dolj până acum neînchinate la vre o mônăstire, ca să cerceteze și câțĭ banĭ aŭ prinsŭ în tómna trecută acele popóre și împreună cu alte popóre, ce are să maĭ trimiță, să triméță și acéstă pliroforiă Mărieĭ séle fără de zăbavă. 1792, Maiŭ 10.

Cod. No. XX, fila 577.

Pitacŭ pentru a lua socotéla pro-egumenuluĭ Macarie ce aŭ fostŭ la Antimŭ.

Fiind-că aŭ arĕtatŭ Domnieĭ mele pre sfinția sa părintele mitropolitŭ, dimpreună cu cinstitulŭ și credinciosulŭ boerulŭ Domnieĭ mele vel logf. de țéra de susŭ, că socotéla pro-egumenuluĭ Aghiopanditel Macarie se prelungesce de atâta vreme, din pricina nestrîngeriĭ orênduiților de pré o sfințitulŭ, ce din po-

pieĭ de Rômnic. Aceste scaune aŭ a fi în Bucurescĭ şi vor fi scutite, ḑice hrisovulŭ, de erbăruitŭ, de vamă, de vătăşeiĭ măcelarilor şi de orĭ-ce angării sunt pe alte scaune (1). Asemenea posedemŭ cartea

---

runca Domnieĭ mele aŭ fostŭ orênduită la pré sfinţia Sa şi la dumnéluĭ vel logf. spre săvêrşire, s'aŭ găsitŭ cu cale şi vĕ orênduimŭ Domnia mea pre sfinţia ta chir Grigorie dimpreună şi cu pré sfinţia ta părinte episcopŭ ot Buzĕuluĭ, chir Dositeiŭ, cum şi duoĭ din egumenĭ: pe cuvioşia ta archimandrite Văcăreştene, şi cuvioşia ta archimandrite Cotrocene, dimpreună cu boerulŭ Domnieĭ mele Grigorie biv al 3-lea logof. epitropŭ alŭ mônăstireĭ sfântuluĭ Spiridon noŭ, care vĕḑêndŭ porunca Domnieĭ mele să aveţĭ a vĕ aduna cu toţiĭ la dumnéluĭ vel logf. de ţéra de susŭ, unde fiindŭ faţă şi egumenulŭ ce este acum la numita mônăstire să faceţĭ cercetare, socotélă şi izbrănire, prin vrednice doveḑĭ, de totŭ venitulŭ i cheltuelile pe câtă vreme aŭ egumenitŭ, care socoteală fără de zăbavă să iée sfârşitŭ, căcĭ apururea şi necontenitŭ datornicii numituluĭ Macarie, daŭ jălbĭ Domnieĭ mele pentru baniĭ ce aŭ a lua, şi pro-egumenulŭ cu pricină că are a lua dela mônăstire, nu plătesce; decĭ aşteptămŭ să ne faceţĭ şi anafora cu arĕtarea socoteleĭ isbrănită, prin dumnéluĭ vel log. de ţéra de susŭ; ci dar şi dumnéta vel logf. veĭ orêndui din logofeţiĭ Divanuluĭ unulŭ a merge cu pitaculŭ acesta alŭ Domnieĭ mele, cum se poruncesce acole..... negreşitŭ şi fără zăbavă. 1792, Maiŭ 12.

Cod. No. XX, fila 590.

Pitacŭ la ceĭ orênduiţĭ ca să iée socotéla mônăstiriĭ Glavaciocu.

Cuvioşilor arhimandriţĭ şi egumenĭ dela mônăstirea sfântuluĭ Gheorghe, Cotrocenĭ, Argeş, Câmpulung şi sfânta Ecaterina, vĕ rênduimŭ Domnia mea să mergeţĭ la dumnéluĭ cinstitulŭ şi credinciosulŭ boerulŭ Domnieĭ mele vel logof. de ţéra de josŭ Manolache Creţulescu, ca să căutaţĭ dimpreună socotéla mônăstiriĭ Glavacioculŭ, ce este între pro-egumenulŭ Eremia cu cuviosulŭ arhimandritŭ, ce este acumŭ egumenŭ la numita mônăstire, prin scirea pré sfinţieĭ séle părinteluĭ mitropolitŭ alŭ ţĕriĭ; pentru care scriemŭ dumitale vel logof. să orênduescĭ unŭ logof. de Divanŭ, ca să strîngă pe toţĭ, unde aducêndŭ şi pe amêndouĕ părţile, faţă, să cercetaţĭ cu amăruntulŭ socotéla de tóte veniturile i cheltuelile, prin doveḑĭ vrednice şi isbrănindu-o după dreptate să o arĕtaţĭ Domnieĭ mele prin anafora în scrisŭ ca să o vedemŭ; la care socotélă rênduimŭ şi pe al 3-lea logofĕtŭ Gregorie epitropulŭ sfântuluĭ Spiridon ca unŭ prahticos. 1792, Maiŭ 20.

Vel logofĕtŭ.

Cod. No. XX, fila 601.

Cartea părinteluĭ episcopŭ Rômnic pentru 4 saune.

(1) Zemli Vlascoe... Datamŭ cartea Domnieĭ mele, sfinţieĭ séle iubitoruluĭ de Dumneḑeŭ părinteluĭ episcopŭ Rômniculuĭ, care să aibă a ţinea aicĭ în oraşulŭ Domnieĭ mele Bucurescĭ încă duoĕ scaune de carne scutite şi apĕrate de erbăritŭ, de vamă şi de vătăşeiĭ măcelarilor şi de tóte orĭ-ce angariĭ sunt pe alte scaune, afară din alte scaune ce i s'aŭ maĭ datŭ a ţinea prin deosebită cartea Domnieĭ

pentru unŭ scaunŭ de carne scutitŭ în Bucurescĭ, alŭ mônăstireĭ sf. Spiridon, din 23 Martie 1792, şi o altă carte din 30 Aprilie acelaşĭ anŭ pentru unŭ scaunŭ de carne alŭ mônăstireĭ Znagov de pe valea Negovanilor.

Sf. Gheorghe din Craiova încă căpĕtă unŭ scaunŭ de măcelărie scutitŭ, precum îlŭ avusese dela Ipsilante Vodă din 1775.

---

mele nefiindŭ îndestul numaĭ duoĕ după trebuinţa ómenilor sfinteĭ case şi aĭ metohuluĭ de aicĭ, pentru că acestŭ privileghiŭ ne-amŭ adeveritŭ Domnia mea, că l'aŭ avutŭ şi dela alţĭ fraţĭ Domnĭ de maĭ nainte prin cărţile Domniilor séle şi poruncimŭ tuturor de obşte nimenea întru nimicŭ supĕrare să nu faceţĭ la aceste scaune. 1792, Iunie 12.

Carte pentru unŭ scaunŭ de carne scutitŭ alŭ mônăstircĭ sfântuluĭ Spiridon din Bucurescĭ.

Zemli Vlascoe... Fiind-că mônăstirea sfântuluĭ Spiridon Noŭ de aicĭ din Bucurescĭ, prin hrisóvele Domnieĭ mele are milă a ţinea unŭ scaunŭ de carne aicĭ în Bucurescĭ, pe locŭlŭ mônăstireĭ, ce este cam la marginea Bucurescilor, unde le este maĭ cu lesnire mahalagiilor ce sunt depărtaţĭ de tîrgŭ, scutitŭ şi apăratŭ de vamă, de erbăritŭ, la câte vite va tăia, de fumăritŭ, de vătafŭ de măcelăriĭ şi de tóte dările şi obiceiurile ce aŭ alte scaune, amŭ datŭ acéstă Domnésca nóstră carte sfinteĭ mônăstiriĭ, de scutirea acestuĭ scaunŭ, ce se coprinde în hrisóve, şi poruncimŭ tuturor de obşte, ca nimenea supĕrare să nu-ĭ facă la câte se cuprinde maĭ susŭ. 1792, Martie 23.

Cod. No. XX, fila 519.

Cartea mônăstireĭ Snagov pentru unŭ scaunŭ de pe Valea Negovanilor, sud Saac şi pentru o băcănióră scutită.

Zemli Vlascoe... Fiind-că sfânta mônăstire Snagov încă din cea-l-altă Domnie a Domnieĭ mele aŭ avutŭ volnicie, prin cartea Domnieĭ mele, ce i vĕḑumŭ cu létŭ 1786, Ianuarie 22, a'şĭ rădica unŭ scaunŭ de carne pe moşia sa în Valea Negovanilor sud Saac, care scaunŭ să-lŭ aibă scutitŭ de vinăriceriĭ, de erbăritŭ, de vamă şi de orĭ-ce, cum şi o prăvălióră, băcănióră acolo pe acea moşie, iarăşĭ să aibă scutită de orĭ-ce, pentru trebuinţa sfinteĭ mônăstiriĭ, amŭ datŭ Domnia mea şi acum într'a doua Domnie a Domnieĭ mele acéstă Domnésca nóstră carte sfinteĭ mônăstiriĭ, de întărirea privileghiuluĭ acestuĭ scaunŭ i prăvălie, aflându-se sfânta mônăstire dărăpănată şi cu multă trebuinţă de ajutor. 1792, Aprilie 30.

Cod. No. XX, fila 539.

Carte de scutélă a unuĭ scaunŭ de carne a bisericeĭ din mahalaua sfântuluĭ Gheorghe ot Craiova.

Zemli Vlascoe... Sfinteĭ şi Dumneḑeesceĭ bisericĭ ot mahalaua sfântuluĭ Gheorghe din Craiova, ca să aibă volnicie printr'acéstă carte a Domnieĭ mele, să ţie unŭ scaunŭ de carne ce este pe locŭlŭ acesteĭ bisericĭ în Craiova, pe Valea Vlaicăĭ, care scaunŭ să fie apĕratŭ şi nesupĕratŭ de vamă şi de erbăritŭ, şi de

Dintre mônăstirile cele maĭ derăpănate în timpulŭ rĕsboiuluĭ fu și sf. Ión din Focșanĭ. In favórea acesteĭ mônăstirĭ, la 4 Februarie 1792, mitropolitul Cosma intervine cu anafora la Domnitor și acesta acordă acesteĭ bisericĭ scutirĭ diverse și folosință de *moratorium* față cu creditorĭĭ sĕĭ (1).

---

alte angarĭĭ ce daŭ alte scaune, de către nimenea de nimicŭ supĕrare să nu aibă, pentru că acéstă biserică făcêndu-se din ajutorulŭ mahalagiilor și din ale negustorilor creștinĭ, și neavêndŭ desăvêrșitŭ cele trebuincióse, aŭ avutŭ acéstă milă, atâtŭ dela alțĭ frațĭ Domnĭ de maĭ nainte, câtŭ și dela Domnia sa fratele Alecsandru Vodă Ipsilante, prin cartea ce o vĕḍumŭ cu lĕtŭ 1775, Iunie 23. Dreptŭ acea și Domnia mea ne-amŭ milostivitŭ de i-amŭ ertatŭ acestŭ scaunŭ, ca să fie sfinteĭ bisericĭ de ajutorŭ și de chivernisélă, iar Domnieĭ mele veșnică pomenire ; poruncimŭ Domnia mea vouĕ vameșilor, erbarilor, toțĭ să aveți a vĕ feri, și nicĭ o supĕrare pentru vitele ce vor tăia pe acestŭ scaunŭ să nu faceți, că așia este porunca Domnieĭ mele. 1792, Martie 10.

Cod. No. XX, fila 416.

(1) Eată resoluțiunea pusă de M. Suțu pe anaforaoa acésta :

«*Iω Mihail Constantin Sutul VV.*

După pliroforia ce ne dă pré sfinția sa părintele mitropolitulŭ țĕrĭĭ și după sciința ce avemŭ de próstă stare a acesteĭ sfinte mônăstirĭ, care cu deosebire aŭ pătimitŭ stricăciune și derăpânare de totŭ, fiindŭ vrednică de Domnesculŭ nostru ajutorŭ, îĭ orênduimŭ Domnia mea ḍece lude scutelnicĭ din streinĭ și ómenĭ fără de pricină, cărora, după orênduială, să li se dée pecetluiturile Domnieĭ mele dela visterie ; așișderea poruncimŭ Domnia mea ca în treĭ anĭ să fie numita mônăstire nedajnică de orênduiala ajutorului, ce daŭ mônăstirile, ca prin acestŭ ajutor Domnescŭ, și prin silința ce face sfinția sa părintele Sevastis chir Iosif, să se drégă și să-și vie în stare, și după acésta va intra iarăși în orênduiala obicĭnuituluĭ ajutor. 1792, Octombrie 8.

Vel logofĕtŭ.

Anaforaua pentru a fi apĕrată mônăstirea sfântului Ión din Focșanĭ de datornicĭ.

Iω Mihail Const. Sutul VV.

Cu cale aŭ judecatŭ sfinția sa părintele mitropolitŭ și dumnélor velițiĭ logofețĭ, spre a fi mônăstirea în pace și nesupĕrată de către aceĭ datornicĭ, până se vor arĕta orĭ înșișĭ séŭ vechiliĭ lor la Divanulŭ Domnieĭ mele cu zapisele ce aŭ, spre a se dovedi întêiŭ datoria, și a se face atuncĭ hotărîrea cea cuviinciósă ; dreptŭ acea întru apĕrarea egumenuluĭ i-amŭ datŭ acéstă Domnéscă a nóstră în tărire la mânĭ. 1792, Februarie 11.

Vel logofĕtŭ.

Pré înălțate Dómne.

Cu jalba ce aŭ datŭ către înălțimea ta Metodie egumenulŭ mônăstiriĭ sfântuluĭ Ión ot Focșanĭ, că aflându-se mônăstirea la grea datorie, cere a fi ajutată

Nu numaĭ mônăstirile carĭ aŭ suferitŭ în timpulŭ rĕsboiuluĭ aŭ fostŭ miluite de Mihaiŭ Suțu, ci și altele care nu aŭ avutŭ a suferi din causa aceluĭ rĕsboiŭ. Așĭa a fostŭ biserica sf. Elefterie din Bucurescĭ (1).

---

cu porunca Mărieĭ tale de a nu plăti dobândă datornicilor pe aceștĭ trecuțĭ anĭ în câtŭ aŭ ținutŭ rezmerița, de vreme ce de tóte ale mônăstireĭ venitурĭ aŭ fostŭ isterisitŭ, puterea rĕzboiuluĭ într'acea parte de locŭ fiindŭ, cu a căruia jalbă orênduitŭ fiindŭ la noĭ, ni se poruncesce de către înălțimea ta, maĭ întêiŭ să cercetămŭ și să ne pliroforisimŭ de suma datorieĭ, de este cu adevĕratŭ mônăstirea datóre, și la cine și de când? Veĭ sci, Măria ta, că cercetândŭ de acésta, altă pliroforie nu amŭ pututŭ lua, fără de numaĭ din singură arĕtarea egumenuluĭ vĕḑumŭ, că dă pe mônăstire a fi datóre cu tal. 10.000, însă tal. 6000 la unŭ șătrarŭ Toma Cozma, tal. 2000, la unŭ stoln. Stefan Diia și tal. 2000, la unŭ Gheorghe Bozatoia, datorie de alțĭ egumenĭ făcută, iar nu după cuviosia sa, care aceștĭ datornicĭ toțĭ se află în Moldova, iar nicĭ unuluĭ nu este dincóce în țĕră, ca să li se cerceteze zapisele și să se vaḑă datoria. Am cercetatŭ și pentru starea mônăstireĭ precum acum se află, și maĭ curatŭ ne pliroforisimŭ dela Dumnéluĭ Iorgache Necula, aflându-se aicĭ, boerŭ din partea loculuĭ, care și ispravnicŭ aŭ stătutŭ în acelŭ județŭ, că tótă prinsórea economieĭ mônăstireĭ aŭ fostŭ fără de nicĭ unŭ rodŭ în tótă vremea curgereĭ acesteĭ rezmeriții, adecă moșiile mônăstiriĭ tóte aŭ fostŭ pustiite și nelucrate, viile înțelenite și părăginite, prăvăliile din Focșanĭ stricate, precum și mônăstirea înlăuntru și pe afară cu totulŭ prapăduită, asemenea din scutelnicĭ, poslușnicĭ, ruptașĭ, ce avea milă cu hrisóvele luminaților Domnĭ, (care până la începutulŭ rezmeriții s'aŭ urmat) acum se află lude numaĭ 25; care aceste tóte aŭ lipsitŭ dela începutulŭ resmeriții aceștia și până acum; decĭ pentru aceștĭ banĭ ce se arétă a fi mônăstirea datóre la maĭ susŭ numițiĭ, nouă așa ni se pare a fi cu cale, ca să aibă mônăstirea tótă pacea și nesupĕrarea de către aceștĭ datornicĭ, până când, séŭ eĭ înșișĭ, séŭ vechiliĭ lor să se aréte la luminatulŭ Divanulŭ Mărieĭ tale cu zapisele datorieĭ, și atuncĭ prin bună cercetare se va vedé de este bună séŭ rea datoria, și pe dreptate se va face încuviințată bună hotărîrea Mărieĭ tale, la cea ce se va vedé, căcĭ într'altŭ felŭ nicĭ o pliroforie nu putemŭ da Mărieĭ tale, nefiindŭ nicĭ zapisele față, nicĭ datornicii, nicĭ egumenulŭ ce se află acum cu vre-o bună sciință, ca să ne încredințeze, fiindŭ și cuviosia sa noŭ egumenŭ la acéstă mônăstire, iară de a rĕmânea ce face pentru scăderea mônăstiriĭ, așĭa este cu adevĕratŭ, fiindŭ acéstă mônăstire cu tóte ale eĭ în focŭlŭ rĕsbóelor, și îndrăznimŭ a ḑice, că vrednică este de jale, iară de acum înainte cu mila luĭ Dumneḑeŭ și cu milostivulŭ ajutorŭ alŭ Mărieĭ tale, prin săvêrșirea păciĭ, încetŭ, încetŭ, i se va dobândi îndreptarea, și cu acésta nu lipsimŭ a însciința Mărieĭ tale. 1792, Februarie 4.

Cosma alŭ Ungro-Vlahieĭ. Vel logofĕtŭ.

Cod. No. XIX, fila 156, 157.

(1) *Hrisovŭ ală schitului sfântului Elefterie din Bucurescĭ pentru milele ce are.*

Io Mihail Const. Sutul VV i gospod.

Zemli Vlascoe... Sfântuluĭ și Dumneḑeesculuĭ schitŭ alŭ sfinteĭ mitropolii, unde se cinstesce și se prăznuesce hramulŭ sfântuluĭ sfințitŭ mucenicŭ Elefterie,

Nu numaĭ bisericile din ţéră maĭ susŭ numite aŭ dobândit ajutóre şi mile dela M. Suţu, ci şi unele din Orient. Posedemŭ hrisovulŭ ce acestŭ Domn a acordatŭ în 18 Aprilie 1792 mônăstireĭ Naum de lângă Ochrida şi dămŭ acestŭ actŭ în notă (1).

---

ca să aibă, cu acestŭ hrisovŭ alŭ Domnieĭ mele, a ţinea lude 15 poslujnicĭ, pentru ajutorulŭ şi poslușania la trebuinţele ce are, care ómenĭ după cercetarea ce le va face dumnélor boerĭĭ ispravnicĭ sa le dea adeverinţă pe numele si chipulŭ lor, ca să li se dea şi pecetluitŭ gospodŭ dela visterie, spre a fi în pace şi ne supĕraţĭ de tóte dăjdiile şi angariile ce vor eşi dela visteria şi de la cămara Domnieĭ mele, val şi bântuială să nu aĭbă, aşişderea şi drepte bucate ce va avea acestŭ schitŭ să fie ne supĕrate, însă 300 oĭ de oieritŭ, stupĭ i râmătorĭ de dijmăritŭ, vinulŭ ce va face de vinăriciŭ, şi o pivniţă aicĭ în oraşulŭ Bucurescilor apărată de fumăritŭ, de căminăritŭ, de vinŭ domnescŭ şi de ortulŭ vătăşescŭ. Doĭ preoţĭ şi un diaconŭ şi doĭ cântăreţĭ scutiţĭ de tóte dăjdiile ce esŭ peste anŭ pe toţĭ ceĭ-l-alţĭ, cumŭ şi casele lor, şi drepte bucatele lor să fie apĕrate, pentru că acelŭ schitŭ fiindŭ scăpătatŭ şi ne avêndŭ nicĭ unŭ felŭ de milă, de ajutoriŭ, cu care să se pótă ajutora ceĭ ce poslușescŭ, câtŭ şi biserica aŭ avutŭ acéstă milă, şi dela fratele Domnu Nicolae Caragea voivodŭ, precumŭ din cartea Domnieĭ séle ot létŭ 1783 Martie 5 ne adeverimŭ; decĭ acumŭ, după rugăciunea ce dete Domnieĭ mele pré sfinţia sa părintele Metropolitŭ şi dumnéluĭ cinstitulŭ şi credinciosulŭ boerulŭ Domnieĭ mele Nicolae Brâncovénu vel vist. pentru acestŭ schitŭ, ca să înoimŭ milele acestea, amŭ bine-voitŭ Domnia mea cu căldurósa inimă pentru râvna ce avemŭ către sfintele şi Dumnezeescile locaşurĭ a le ajuta pre câtŭ ne va fi prin putinţă, şi cu acestŭ hrisovŭ alŭ Domnieĭ mele, amŭ înoitŭ şi amŭ întăritŭ tóte aceste milĭ câte maĭ susŭ se cuprinde, ca să i se păzéscă tot-d'auna ne strămutatŭ; rugămŭ dară şi pe alţĭ fraţĭ Domnĭ care în urma nóstră se vor înv rednici, cu Domnia acesteĭ pravoslavnice Ţerĭ creştinescĭ, să bine-voiască a înoi şi a întări aceste milĭ, ca şi ale domniilor-séle milĭ şi faceriĭ de bine să fie de alţĭ în urmă ţinute în sémă; şi amŭ întăritŭ hrisovulŭ acesta, cu însuşĭ credinţa Domniĭ mele, Io Mihaiu Const. Suţul voevod şi cu a pré iubitorŭ Domnieĭ mele fiĭ, Ioan Voivod, Grigorie voivod, Alexandru voivod, cu totŭ sfatulŭ cinstiţilor şi credincioşĭ boerilor celor marĭ aĭ Divanuluĭ Domnieĭ mele: Pan Dumitrache Ghica vel ban, Nicolae Brâncovén vel vist, Stefan Perşcovén vel vornicŭ de Ţéra de susŭ, Pan Ienachi Moruzi vel vornicŭ de Ţéra de josŭ, Manolache Brâncovén vel log. de Ţéra de susŭ, Grigorie Bălan vel log de Ţéra de josŭ, Grigorasco Balasache vel spăt, Alexandru vel post, Costandin Filipescu vel cluciŭ, Dumitrache Racoviţă vel păharnicŭ. Scarlat Drăgănescu vel stolnic, Grigorasco Suţul vel comis,..... vel sluger, Panaiot vel pit şi ispravnicŭ, Manolache Brâncovén vel logf şi s'aŭ scrisŭ hrisovulŭ acesta la întâiulŭ anŭ din întâia Domnie a Domnieĭ mele, aicĭ în oraşulŭ scaunuluĭ Domnieĭ mele Bucurescĭ la letŭ. 1792 Noembre 22.

Cod. No. XX, fila 389, 390, 391.

(1) *Hrisovulŭ sfinteĭ Mónastirĭ Naum de lângă cetatea Ohrida.*

De vreme ce proroculŭ şi pururea intru împăraţĭ pomenitŭ pré înţeleptulŭ Solomon numaĭ în umbra legiĭ rezemându-se facŭ atâtea podóbe Dumnezeescĭĭ

Biserica catolică, séŭ cum era numită: a Baraţilor, din Rômnic

case a Ierusalimuluĭ, şi o dărui cu atâtea daruri, ca să se păzéscă într'însa sicriulŭ cu Tablele legiĭ Domnuluĭ, cu câtŭ maĭ vârtosŭ noĭ carĭ suntemŭ acumŭ cu mila Duhuluĭ sfântŭ, pravoslavnicĭ Domnĭ, se cade să ne silimŭ cu totŭ sufletulŭ, ca să întemeiemŭ şi să ajutorimŭ sfintele locaşurile luĭ Dumneḑeŭ, întru care nu se junghe vite ne cuvântătóre, precumŭ óre când acolo, ci însuşĭ mielulŭ luĭ Dumneḑeŭ se jertfeşce pentru viaţa cea veşnică a nóstră a tuturor; pentru acésta dară înălţându-ne şi pre noĭ Domnulŭ Dumneḑeŭ cu Domnia întru scaunul Ţĕrĭĭ Românescĭ, bine amŭ voitŭ ca din bogatele milĭ ale pré milostivuluĭ Dumneḑeŭ, ce ne-aŭ dăruitŭ, să revărsămŭ şi noĭ faceri de bine şi milă spre cinstea şi întărirea sfintelor mônastirĭ, carĭ sunt cea maĭ de cinste parte a politieĭ şi podóba cea maĭ mare şi semnulŭ celŭ pré arĕtatŭ al pravoslavieĭ, dreptŭ acea dară înşciinţându-ne Domnia mea şi pentru sfânta şi Dumneḑeeasca mônastire ce se numesce a sfântuluĭ Naum, care este aprópe de cetatea Ohrida, zidită şi făcută din temelia eĭ, de bunulŭ creştinŭ şi marele împĕratŭ Mihail Vurisŭ, unde se cinstesce şi prăznuesce hramulŭ sfântuluĭ cuviosuluĭ Naum, la care mônastire se păzesce şi se odihnesce şi móştele sfinţieĭ séle făcĕtóre de minunĭ, folositóre tuturor celor ce alérgă şi năsuescŭ cu credinţă, dobândescŭ folosire de orĭ-ce şi până acumŭ, cumŭ că se află la lipsă desăvârşită, încă şi îndatorată din pricinile vremilor, răzmiriţelor ce aŭ fostŭ şi ne avându de nicăirea nicĭ unŭ ajutorŭ precumŭ aŭ alte mônastirĭ, trăescŭ părinţiĭ numaĭ cu mila ce agonisescŭ de pe la creştinĭ, care mônastire după starea ce se află, fiindŭ cu cale a se ajuta şi de noĭ, ceĭ ce din pronia Dumnezeească ne-amŭ învrednicitŭ a fi domn şi oblăduitor acesteĭ pravoslavnice Ţĕrĭ, maĭ vârtosŭ după osârdia şi râvna ce avemŭ către sfintele luĭ Dumneḑeŭ locaşurĭ a le ajuta la lipsa trebuinţelor, şi pentru evlavia ce avemŭ către móstele acestuĭ cuviosŭ sfântŭ, care se păzescŭ întru acéstă mônastire, ne-amŭ milostivitŭ Domnia mea şi ĭ-amŭ făcutŭ milă printr'acestŭ hrisovŭ alŭ Domnieĭ mele, ca să aibă pe totŭ anulŭ a lua tal. 60 de la vistierie cu pecetluitŭ, care milă să fie pentru ajutoriŭ, la lipsa ce se află şi părinţiĭ lor călugării, de hrană şi de întărire, iar Domnieĭ mele şi răposaţilor întru fericire părinţilor Domnieĭ mele vecinică pomenire, pentru că acéstă milă aŭ avut-o sfânta mônastire atâtŭ de la fraţiĭ noştriĭ Domniĭ Alexandru Ipsilant voivod, i dela răposatulŭ Costandin Caragea voivod, cât şi de la Domnia mea din Domnia întâia, precumŭ din hrisovulŭ Domnieĭ mele, ot lét 1784, Ianuarie 20 ne-amŭ adeveritŭ, care milă asemenea o întărimŭ, şi acumŭ să i se păzéscă ne strămutatŭ, adeverindŭ hrisovulŭ acesta cu însăşĭ credinţa Domnieĭ mele Iω Mihail Constandin Suţul voivod, şi cu a pré iubiţilor Domnieĭ mele fiĭ, Ivan vod, Grigorie vod, Alexandru vod, martorĭ puindŭ şi pre dumnélorŭ cinstiţĭ şi credincioşĭ boerii ceĭ marĭ aĭ Divanuluĭ Domnieĭ mele Pană Filipescu vel ban, Ienache Văcărescu vel vist, Dumitraşco Racoviţă vel vorn de Ţéra de susŭ, Manolache Brâncovénu vel logf de Ţéra de susŭ, Ienache Moruzi vel vor de Ţéra de josŭ, Manolache Creţulescu vel logf de Ţéra de josŭ, Alexandru Manu vel spăt. Grigorasco Suţul vel pit. Alexandru Suţul vel comisŭ, Ioan Florescu vel clucer, Teodorache Iuliano vel păhar. Drăghicén Oteteleşan vel stolnic, Dumitrache Lăcustén vel slugeriŭ, Mihalache vel pit. şi ispravnicŭ, Manolache Brâncovén vel logf şi s'aŭ scrisŭ hrisovulŭ acesta la anulŭ dintâiŭ întru a doua Domnie a Domnieĭ mele, în oraşu Domnieĭ mele Bucurescĭ la lét 1792 April 18.

Cod. No. XXV, fila 558, 559.

(Vâlcea), încă și reînoi hrisóvele de scutirĭ prin următorulŭ actŭ:

Zemli Vlascoe... Bisericeĭ baraților din orașulŭ Domnieĭ mele Rômnic ot sud Vâlcea, ca să aibă a ținea și a scuti patru ómenĭ aduși din străinĕtate, cărora de vor fi străinĭ cu adevĕratŭ, să li să dée pecetluiturĭ dela vistieria Domnieĭ mele; așișderea să aibă a scuti și a le bisericeĭ drepte bucate, de oeritŭ oĭ una sută și cinci-ₔeci, de dijmăritŭ litre douĕ sute, așișderea să aibă a ținea la viile bisericeĭ unŭ vierŭ omŭ străinŭ, care și acela să fie nesupĕratŭ despre rêndulŭ dăjdiilor, pentru că acéstă milă aŭ avuta biserica și dela alțĭ frațĭ Domnĭ, dreptŭ acea dară și Domnia mea milostivindu-ne amŭ întăritŭ aceste milĭ, și de obște poruncimŭ, nimenea întru nimica val séŭ supĕrare de tóte câte maĭ susŭ coprinde să nu-ĭ facă (1). 1792, Iunie 9.

Dacă dela considerațiunea părțeĭ materiale a bisericeĭ vomŭ trece la considerațiunile asupra părțeĭ morale, avemŭ de notatŭ maĭ nainte de tóte continuarea, sub acestŭ Domn, a obiceiuluĭ de a se adresa de Divanŭ Domnitoruluĭ următórea *Orație* la ocasiunea lăsatuluĭ de secŭ dela Postulŭ mare din 1792:

Orațiile ce s'aŭ cetitŭ la lăsatulŭ seculuĭ de Postulŭ celŭ mare alŭ Paștilor 1792, Februarie 15.

Ivindu-se raza sfântuluĭ postŭ pré luminate și pré Inălțate Dómne, care însușĭ mântuitorulŭ nostru postindulŭ pildă următóre nouă ne-aŭ arĕtatŭ, ca cu fețe, și inimĭ curate intrându în curgerea luĭ, prin înfrânarea de hrana cea desfătătóre și de patimile celea vĕtămătóre, să îmblânₔimŭ pe părintele nostru celŭ cerescŭ, pentru cele trecute a le nóstre greșelĭ, și așĭa să putemŭ cu îndrăsnélă alŭ cuteza spre alŭ chema părinte, și a cere mila luĭ cea bogată, ca dela unŭ pré puternicŭ, ce cu drépta sa chivernisire, schiptulile împĕraților și cu stânga sa povățuesce inimile oblăduitorilor.

Decĭ fiind-că oblăduirea cea pământéscă închipuesce cea cerésca, noĭ nu îndrăznimŭ nicĭ a deschide ușa acestuĭ sfântŭ postŭ maĭ nainte de a îmblânₔi pe Măria ta, celŭ dela Dumneₔeŭ nouă rênduitŭ stăpânŭ și părinte pe pământŭ, ce maĭ întâiŭ aducêndŭ închinăcĭunile nóstre cele până la pământŭ plecate, ceremŭ ertăcĭune dela stăpânulŭ nostru de orĭ-ce, ca nisce slugĭ vomŭ fi greșitŭ și vomŭ fi greșitŭ și vomŭ fi scârbitŭ pe Măria ta, și de obște ne rugămŭ ca din tótă inima Mărieĭ tale cu milostivire să ne erțĭ, ca și Măria ta asemenea ertare să câștigĭ dela stăpânitornlŭ tutulor și așĭa încredințându-ne de cea din totŭ sufletulŭ Mărieĭ tale ertăcĭune nu ne vomŭ sfiĭ a aduce nevredniciile nóstre rugĭ către milostivulŭ Dumneₔeŭ pentru a Mărieĭ tale fericită viéță, stare îndelungată împreună cu toțĭ ceĭ pré iubițĭ aĭ Mărieĭ tale și pentru a te învrednici prin împlinirea sfântuluĭ postŭ a ajunge ca să ții stăpânirea în mâinĭ cu bucurie spre a întâmpina pe păzitorulŭ Mărieĭ tale, atâtŭ la intrarea în Ierusalim câtŭ și la sfântă învierea luĭ din mormentŭ a te închina, alŭ cărui sfântŭ numele luĭ îlŭ proslăvimŭ pentru tóte facerile de bine ce aŭ revărsatŭ către noĭ nevredniciĭ și pentru buna norocire și mângâere ce ne-aŭ miluitŭ prin Domnia Mărieĭ tale

(1) Cod. No. XX, fila 639.

Domnul și părintele nostru celŭ bunŭ, înțeleptŭ. blagocestivŭ și cu dreptate către toți, și darulŭ și mila luĭ să ocrotéscă pe Măria ta, atâtŭ în lumea acésta păzindŭ fericitele ḑile scumpeĭ vieței Mărieĭ tale de tóte cele împotrivă ne bàntuitŭ, câtŭ și la împĕrăția cerurilor a te învrednici pururea împreună cu sfinții sĕĭ amin (1).

M. Sutul adresézĕ și elŭ către țéră o specie de pastorală, la ocasiunea postuluĭ și sĕrbătorilor marĭ a le bisericeĭ. Așĭa, din 28 Martie 1792, avemŭ *cărțile* séle către locuitoriĭ de obște de prin județe la ocasĭunea postuluĭ mare. Domnitorul îndémnă la spovedanie și grijanie și să nu părăséscă biserica «și în tóte Duminicile ce deschideți ochiĭ din somnŭ, ântêiŭ *să vĕ faceți sf. cruce rugândŭ și luândŭ pe Dumneḑeŭ întru ajutor*». M. Sutu prin acéstă curiósă carte ce dămŭ în notă, maĭ îndémnă totŭ de odată pe sătenĭ și la lucrulŭ câmpuluĭ *fiindŭ timpulŭ sositŭ pentru arĕturĭ* (2) Double emploi!

(1) Cod No. XX, fila 368, 369.

(2) *Cărțile ce s'aŭ făcutŭ către locuitoriĭ de obște afară prin județe pentru postulŭ Paștilor.*

Pisah gospod... Tuturor locuitorilor din sud..... de obște vĕ facemŭ Domnia mea înscire, că cu mare durere ne este pentru uniĭ creștinĭ din locuitoriĭ țĕrĭĭ Domnieĭ mele, maĭ vârtosŭ ceĭ carĭ din întêmplările trecuteĭ vremĭ de rezmeriță s'aŭ strămutatŭ cu șederea din siliștea lor, împrăștieți încóce și încolo, depărtați de biserică, fără de preoți și fără de duhovnicĭ a petrece ca dobitócele fără de biserică, fără de ispovedanie și fără de grijanie, maĭ alesŭ la acestŭ postŭ când intrămŭ în sfintele și luminatele ḑile ale Paștelor și ale învierĭĭ Domnuluĭ nostru, deci fiind-că voimŭ binele și folosulŭ supușilor Domnieĭ mele nu numaĭ la cele dinafară ale buneĭ petrecerĭĭ vóstre, ci și la cele din lăuntru sufletescĭ, ca uniĭ ce avemŭ a da și noĭ séma înaintea luĭ Dumneḑeŭ pentru supușiĭ carĭ ne-aŭ încredințatŭ Dumneḑeirea sa, nu lipsimŭ a vĕ trimite Domnescile nóstre învățăturĭ, și a vĕ îndemna spre cele ce sunt însușĭ de folosulŭ vostru, al copiilor voștrĭĭ, și alŭ caselor vóstre, de veți iubi pe Dumneḑeŭ din totŭ cugetulŭ și din totŭ sufletulŭ vostru, și veți avea către cele sfinte păzindŭ ale legiĭ cu a nu părăsi biserica, a posti, a vĕ îngriji în vreme și să faceți fapte bune, și să fiți bine încredințați, că cu nădejde la Dumneḑeŭ și cu silința omenéscă ce veți face și voĭ, fără de lenevire și fără de zăbavă la munca și la lucru vostru, tóte rudele vóstre, copiĭ, soțiile vóstre și casele vóstre le va blagoslovi Dumneḑeŭ întru tóte cu sporŭ și adausurĭ și vĕ veți bucura și vĕ veți folosi de munca și strădania vóstră, iar împotrivă, când veți uita pre D-ḑeŭ și veți uita biserica și orĕnduiala legiĭ, și veți petrece negrijiți, ne ispoveduiți, fără de evlavie, și fără de fapte creștinescĭ atuncĭ negreșitŭ Dumneḑeŭ își întórce mila sa de asupra aceluĭ norodŭ care s'aŭ bătutŭ din calea cea bună și trimite cele împotrivă patimĭ și bătaĭ, de care rugămŭ pe Dumneḑeŭ să vĕ ferésca; de aceea dară vĕ scriemŭ tuturor de obște și vĕ sfătuimŭ, ca prin tóte trebuințele ce aveți, pe Dumneḑeŭ și biserica să nu

Pre când Domnitorul îndemna ţéra să fie religiósă, să păzéscă biserica, elŭ căuta să profite de banii rĕmaşi la mórtea mitropolitului Cosma. Acesta muri în primele ḑile din Septembrie. Divanulŭ ţĕreĭ alese cu unanimitate de voturĭ pre episcopulŭ de Rômnic Filaret demnulŭ emulŭ alŭ luĭ Iacob Stamate din Iaşĭ. Mihail Suţu prin scrisórea Domnéscă dela 6 Septembrie către patriarchulŭ Neofit vestesce mórtea mitropolituluĭ Cosma întâmplată în diminéţa ḑileĭ de 2 Septembrie 1792 şi alegerea nouluĭ mitropolitŭ Filaret (1).

La acéstă alegere a contribuitŭ de sigurŭ cu influenţa sa Enache Văcărescu marele spătarŭ şi dicheofilax alŭ bisericeĭ ceĭ marĭ. Enache Văcărescu, orĭ care fie imputările ce ĭ amŭ pututŭ face pentru politica urmată sub Mavrogheni, era omŭ de carte şi nu putea să nu fi fostŭ apreciatŭ pre unŭ bărbatŭ ca Filaret. Ilŭ aflămŭ decĭ luândŭ parte activă la tóte formalităţile de alegere şi de întronare, la 24 Septembrie, a luĭ Filaret II.

Dar să revenimŭ la purtarea Domnitoruluĭ M. Suţu cu referinţă la averea mitropolituluĭ Cosma. Nu numaĭ că elŭ îşĭ face largă parte

---

o părăsiţĭ, fiind-că de acolo aşteptămŭ şi nădăjduiţĭ tótă îndestularea vóstră, unde fiind-că acum sunt şi ḑilele patimilor, să nu lipsiţĭ ca nisce creştinĭ a vĕ ispovedui, a vĕ griji voĭ şi copiĭ şi soţiile vóstre, şi în tótă viaţa vóstră, şi în tóte Duminicile ce deschideţĭ ochiĭ din somnŭ,ântêiŭ să vĕ faceţĭ sfânta cruce cerêndŭ şi luândŭ pe Dumneḑeŭ într'ajutor la începerea atâtŭ lucruluĭ vostru, şi fiind-că acum cu mila luĭ Dumneḑeŭ s'aŭ liniştitŭ vremea, şi prin silinţa şi strădania Domnieĭ mele ce facemŭ s'aŭ datŭ şi ţĕriĭ nizamulŭ celŭ cuviinciosŭ, trebue maĭ cu silinţă şi maĭ cu deosebire, cu tótă tragerea de inimă să vĕ îndemnaţĭ cu toţĭ de obşte la arĕturile de bucate cu îndestulare, fiindŭ primăvéra, când vedemŭ dela Dumneḑeŭ şi vremea că este bună de arĕturĭ, de grădiniĭ şi de orĭ-ce semănăturĭ, ca să aveţĭ cea de peste anŭ hrană cu îndestulare, şi să vĕ prisoséscă a şi vinde pentru folosŭ şi îndestularea vóstră, ne îndoindu-vĕ de vre-o silă şi de vre-o luare a bucatelor vóstre în pagubă şi fără de preţŭ, fiind-că acestea aŭ lipsitŭ, şi în vremea Domnieĭ mele nu veţĭ pătimi de acésta; poruncimŭ dară dumné-vóstră ispravnicilor aĭ judeţuluĭ să trimeteţĭ acéstă carte a Domnieĭ mele ca să se citéscă în totŭ judeţulŭ, pe la tóte satele, oraşele, cătunele, întru auḑulŭ tuturor locuitorilor celor de prin siliştĭ, câtŭ şi celor depărtaţĭ şi împrăştiaţĭ încóce şi încolo, şi pe ceĭ leneşĭ la lucru să-ĭ îndemnaţĭ, şi dumné-vóstră cu cuvêntulŭ, ca să înţelégă binele lor spre a se apuca fieşcare de arĕturĭ, ca să se facă cu îndestulare. 1792, Martie 28.

Cod. No. XX, fila 446, 447.

(1) Veḑĭ, Schiţe biografice din viaţa mitropolituluĭ Ungro-Vlachieĭ Filaret II 1792, şi a le altor persóne bisericescĭ contimporane cu dênsulŭ, de episcopulŭ Melhisedec 1887 pag. 64. Veḑĭ condica sf. mitropoliĭ şi Revista bisericeĭ ortodoxă, anulŭ, IX Octombre, pag. 757—767.

din ea în locŭ de a o lăsa mitropolieĭ, ci încă imediatŭ după mórtea mitropolituluĭ Cosma publică următórea carte curiósă, îndemnând «să ne purtămŭ creştinesce la madeaoa acésta!»

Acésta însemna: să luămŭ noĭ averea mitropolituluĭ Cosma!

Cărţi pentru ceĭ ce vor fi datorĭ la răposatulŭ mitropolitŭ Cosma ca să-ĭ trimiţă ispravniciĭ judeţelor aicĭ la cămara Domnéscă cum şi la Caimacam.

Dumné-vóstră isgravnicilor ot sud..... sănĕtate! primindŭ Domnésca nóstră poruncă să aveţi a aduce înainte dumné-vóstră pe toţi negustoriĭ câţi se află aicĭ într'acelŭ judeţŭ, orĭ aĭ loculuĭ de acolo, orĭ Bucureşteni eşiţi în partea loculuĭ pentru bóla acésta, séŭ pentru negustoria lor, şi tuturora să le faceţi deosebită cercetare, cine este dintr'înşiĭ, dator răposatuluĭ mitropolitŭ Cosma, orĭ cu împrumutare de banĭ prin zapisŭ, orĭ daţi în păstrare, banĭ aĭ răposatuluĭ mitropolitŭ, orĭ trimişi cu dênşiĭ la deosebite locurĭ, séŭ verĭ din ce alte socotelĭ şi alişverişĭ, vor fi asupra lor banĭ şi amaneturĭ a reposatuluĭ mitropolitŭ, să aibă fieşcare până în ḑece ḑile sorocŭ, să vie însuşĭ să aréte la Domnésca nóstră cămară, unde să-ĭ şi facă teslim fără de a se înşela, şi fără de a se amăgi şi a tăinui şi de a ascunde orĭ-ce pentru că Domnia mea avemŭ feluri de mijlóce a dovedi pe fieşcarele, şi voim să ne purtămŭ creştineşce la madeoa acésta, ca şi la tóte lucrările nóstre, iar când vre-unulŭ dintre dênşiĭ va socoti a ascunde cevaşĭ, séŭ va zăbovi o ḑi măcar peste orênduitulŭ sorocŭ, bine să scie că dela unulŭ ca acela îndoitŭ se va împlini negreşitŭ, ci aşteptămŭ respunsŭ. 1792, Sept. 4.

Simţulŭ religiosŭ nu pare să fi fostŭ fórte viŭ pe timpulŭ luĭ M. Suţu. De altmintrelea de acéstă scădere a simţuluĭ religiosŭ nu avemŭ de a face imputare cutăruia Domn fanariotŭ. De sigurŭ găsimŭ sub M. Suţu procese pentru sfinte móşte(1), dar maĭ aflămŭ

(1) *Anaforaua ce s'aŭ făcutŭ în dosulŭ jălbeĭ luĭ Pan sin Popa Constantin de aicĭ, din pricina unor móşte, cu egumen Spirean.*

Io Mihail Const. Suţul VV.

Intărimŭ Domnia mea să fie mônăstirea şi egumenulŭ apĕrate de pîră şi cererea acestuĭ jăluitorŭ pentru acele sfinte móşte. 1792, Iulie 23.

Vel logofĕtŭ.

Pré Înălţate Dómne.

De faţă fiindŭ amêndouĕ părţile înaintea smerenieĭ nóstre amŭ cerutŭ diéta răposat mumi jăluitoruluĭ ca să vedemŭ ce coprindere este pentru aceste sfinte móşte, şi arĕtândŭ amŭ vĕḑutŭ că ḑice, cum că le lasă danie sfinteĭ mônăstirĭ Spiriĭ, unde este şi ctitor, iar nimicŭ nu pomenesce că de va veni fiulŭ sĕŭ să le iée elŭ; decĭ amŭ primitŭ de aŭ dusŭ pe douĕ mărturiĭ ce se vĕḑură iscăliţi în dietă, adecă pe popa Theodosie proin protopop, i pe popa Tudorache duhovniculŭ eĭ ot sf. Nicolae din şelarĭ, şi întrebându-ĭ aŭ respunsŭ popa Theodosie

și alte procese de natură a ne arĕta și o relaxare de moravurĭ maĭ fățișă.

Cântecele nóstre populare ne aŭ arĕtatŭ, încă din vechime, pe femeea română iubindŭ *voinicia*. Urmașele răpitelor sabine s'aŭ cam lăsatŭ bucuróse să fie și ele răpite de voinicĭ, chiar când nu maĭ eraŭ mirene, ci afiorisite Domnuluĭ, ca *Sora dela mônăstire* din balada luĭ Alexandri.

De sigurŭ că exemplulŭ cocónelor din timpulŭ ocupațiuneĭ ţĕreĭ de Austriacĭ și de Muscalĭ, a cărora purtare scandalósă ne aŭ descris'o Langeron și alțĭ scriitorĭ streinĭ, a pututŭ avea influențe pernicióse și asupra femeilor din treptele de maĭ josŭ. Destulŭ că simțimêntulŭ pudóreĭ, simțimêntŭ atâtŭ de creștinŭ, e departe de a fi în progresŭ în principate la finea secoluluĭ XVIII.

Sub M. Suțu scandalurile de fete necinstite, de nascerĭ de copiĭ naturalĭ aruncațĭ prin tinḍele bisericilor, sunt fapte care se repetă prea desŭ.

La lățirea acesteĭ depravațiunĭ contribuia multŭ și legea, care obliga să iée de nevastă pre fata care îlŭ trăgea la judecata mitropolieĭ și jura cum că acelŭ chiămatŭ în judecată era necinstitorulŭ eĭ, orĭ părintele copiluluĭ născutŭ. Câte fete bĕtrâne căutară a dobândi pe acéstă cale unŭ soțŭ!

Asemenea scandaluri obligă pe mitropolitulŭ Cosma, ca la 4 Iuliŭ 1792, să intervină la Domnitor cu următórea anafora:

Pré Inălțate Dómne.

Taina nunțiĭ ceĭ blagoslovite este una din cele șépte sfinte taine ale sfinte nóstre biserici, și pentru aceea să și ḍică nunta cinstită și patul nespurcatŭ, iară

că după cum se coprinde în dietă asemenea aŭ auḍitŭ și așĭa s'aŭ scrisŭ, și cum că egumenulŭ nu aŭ fostŭ de față când s'aŭ făcutŭ dieta, ci în urmă aŭ venitŭ; iară popa Tudorache arétă, că iar fi ḍisŭ răposatulŭ, în urmă, că de va veni fiu sĕŭ să le iée elŭ; la a căruia arĕtare pentru maĭ bună încredințare, iamŭ ḍisŭ să priméscă blăstemŭ, că iaŭ ḍisŭ acestŭ felŭ, și nicĭ într'unŭ chipŭ n'aŭ primitŭ, ci se cunósce că hatârŭ aŭ căutatŭ jăluitoruluĭ de aŭ prisositŭ acele cuvinte dela elŭ, nefiindŭ scrise în dietă; pentru care după cercetare ce amŭ făcutŭ și după coprinderea dieţiĭ, rĕmânŭ bune sfintele móște a le mônăstiriĭ Spiriĭ, ci nu lipsescŭ înșciințarea, și aniĭ Măriĭ tale dela Domnulŭ Dumneḍeŭ rugămŭ să fie mulţĭ și fericiţĭ. 1792, Iuliŭ 18.

Alŭ Măriĭ tale către Dumneḍeŭ fierbinte rugătorŭ și smeritŭ părinte sufletescŭ. *Cosma* alŭ Ungro-Vlahieĭ.

aicĭ într'acéstă ţéră, la unii din proştii locuitorĭ, vedemŭ că se urméză în potrivă ad. putemŭ ḑice: nuntă necinstită şi patŭ spurcatŭ, pentru că multe din fetele fecióre încă dându-se şi îndrăgindu-se cu unii-alţii (maĭ nainte de cununia cea după lege) cadŭ şi la fapta păcatuluĭ curvieĭ cu nădejde că-lŭ va cere de bărbatŭ, şi în urmă după împlinirea păcatuluĭ, aceĭ înşelătorĭ se întorcŭ, se căescŭ, nu le primescŭ, apoĭ îndată intră în judecăţĭ, şi-şĭ desgolescŭ ruşinea faptelor, necontenite supĕrărĭ facŭ judecăţilor, se stingŭ cu cheltuelile, se dă pricină şi zapciilor atâtŭ politicesce câtŭ şi bisericesce de glóbe şi geremele, şi în cea de pe urmă îşĭ pierdŭ şi sufletele, că mulţĭ din tineri ca să-şĭ apere fapta, séŭ de ruşine ca să nu se aréte vinovaţĭ, séŭ de nevoe nevrêndŭ ca să o iée nevastă, ci primescŭ blăstemŭ, facŭ înfricoşate jurămênturĭ, ca să scape de pîra fetelor, şi aşĭa amêndouĕ părţile rĕmânŭ într'o căire neîndreptată, unulŭ cu perdere de sufletŭ, alta cu perderea curăţenieĭ feciorieĭ eĭ, şi rĕmâne ca o curvă, altele îşĭ strică fecioria cu unii şi apoĭ, séŭ de sineşĭ, séŭ îndemnate, cadŭ în spinarea altora, ce-ĭ vĕdŭ, séŭ maĭ cu chipŭ, séŭ maĭ chivernisiţĭ, séŭ maĭ cinstiţĭ, precumŭ de acestŭ felŭ douĕ pricinĭ s'aŭ întêmplatŭ şi s'aŭ dovedităŭ chiar înaintea judecăţiĭ smereniei nóstre, altele iarăşĭ se întêmplă de nascŭ copiĭ, şi ca să nu fie ruşinea lor vĕdită, şi pentru ca să scape de ispravnicĭ, de zapciĭ, de protopopĭ a nu le globi precumŭ sunt obicĭnuiţĭ, ele îşĭ omorŭ copiiĭ, şi peste fapta curvieĭ se facŭ şi ucigaşe de pruncĭ, şi cu acestŭ chipŭ multe nelegiurĭ obicĭnuescŭ la acéstă taină a cununieĭ de care pururea şi maĭ tot-deauna sunt judecăţile supĕrate cu jălbile şi pricinile lor, şi nu numaĭ la fete se urméză acésta, ci şi la neveste văduve, care tără de sfială şi fără de nicĭ o ruşine daŭ jălbĭ, desgolindu-şĭ curvia lor şi cerêndŭ apoĭ şi judecată; decĭ pentru una ca acésta amŭ socotităŭ smerenia nóstră, că este cu cale şi de trebuinţă a se da unŭ nizamŭ de obşte la tótă ţéra, prin tóte satele şi oraşele, de va fi şi cu bună primire a Mărieĭ tale, ca să dea ispravnicilĭ scire şi poruncă tuturor, spre a se părăsi de aceste rele netrebnicii şi fapte ruşinate, adecă şi părinţiĭ să-şĭ chiverniséscă fetele şi fetele să-şĭ păzéscă curăţenia lor, arĕtându-le şi făcêndŭ să înţelégă fieşcare, că de acum nainte sunt neprimite jălbĭ şi cererĭ de cununiĭ silnice şi ruşinate, séŭ cererĭ de banĭ şi de zestre, şi după acésta în urmă, când nu vor fi următóre şi nu vor face părăsire, orĭ-care fată séŭ muere văduvă va cădea în păcatulŭ curvieĭ cu vre-unŭ tênĕrŭ, séŭ de voíe cu nădejde de însoţire, séŭ cu alte maglisitóre amăgelĭ curvescĭ, la nicĭ o judecată, séŭ bisericéscă, séŭ politicéscă, pîra eĭ să nu fie ascultată, ci maĭ vêrtosŭ să se certe, séŭ fata, séŭ îndemnătoriĭ eĭ, séŭ părinţiĭ eĭ, carĭ aŭ primităŭ a pricinui şi aŭ suferităŭ unele ca acestea, afară numaĭ când va fi silă de năprasnă asupra vre uneĭa, la locŭ unde să nu fie nădejde de scăpare; care silă pe dată să o facă arĕtată cu vrednice mărturiĭ, împreună cu semnulŭ feciorieĭ eĭ, acele jălbĭ numaĭ să avemŭ ale primi, pentru care rĕmânemŭ pururea îndatoraţĭ a le judeca şi a le hotărî după sfintele pravilĭ în cinstea poruncilor bisericescĭ canóne pre dreptate şi legiuite hotărîrĭ, şi cu acestŭ mijlocŭ socotimŭ că se va înceta şi se va tăia acestŭ rĕŭ obiceiŭ şi nelegiuite fapte, şi multe din fete séŭ mueriĭ văduve îşĭ vor păzi curăţenia lor tăinduli-se nădejdea, că vor fi ascultate şi primite la judecată spre a dobândi silnice şi ruşinate cununiĭ, saŭ altŭ folos de câştigŭ, cu împlinire de banĭ şi precumŭ fieşcare se va purta, şi cinstea îşĭ vor păzi, aşĭa vor rĕmânea; pentru care rugămŭ şi pe Măria ta ca nu numaĭ să se facă publicuită acésta în tótă ţéra, ci să se şi poruncéscă boerilor ispravnicĭ de prin judeţe, căpitanilor, zapciilor de prin plăşĭ, ca nimenĭ de acum înainte să nu maĭ globéscă, séŭ pre fete, séŭ pre tineri, de vreme că nicĭ eĭ n'aŭ a'şĭ maĭ căuta

pricinĭ de acestŭ felŭ la nicĭ o judecată; precumŭ şi noĭ asemenea vom da poruncile smereniei nóstre tuturor protopopilor şi zapciilor preoţescĭ, a se feri de acum înainte de acest felŭ de pricinĭ şi de globirĭ; şi aniĭ Mării tale dela Domnul Dumneḑeŭ rugăm să fie mulţi şi nenorociţi (1). 1792, Iulie 4.

Alŭ Mării tale fierbinte către Dumneḑeŭ rugător şi smeritŭ părinte sufletescŭ.

Cosma alŭ Ungro-Vlahieĭ.

Este casulŭ curiosŭ când fata Anastasia, o fată dintr'o cârciumă acusa pre Ene căpitanulŭ, că aŭ necinstit'o şi că trebue să o ea de nevastă. Ene trebui să jure împreună cu alţi martorĭ, că Anastasia era o femee rea, ca să scape de dênsa.

Anaforaoa mitropolituluĭ de apĕrarea luĭ Ene căpitanŭ de către Anastasia fata.

Iŵ Mihail Const. Suţul VV.

Poruncimŭ Domnia mea să fie în pace şi nesupĕratŭ numitulŭ Ene căpitanŭ de către pîra acesteĭ Anastasiĭ, căreia i se cădea şi bătae, 1791, Dec. 20.

Vel logofĕtŭ.

Pré Înălţate Dómne.

Cu orênduitulŭ zapciŭ dumnéluĭ ceauşŭ de aproḑĭ s'aŭ înfăţoşatŭ înaintea nóstră Anastasia fata şi cu celŭ pârîtŭ Ene căpitanulŭ, şi cetindu-ĭ jalba, amŭ întrebatŭ pe numita, câtă vreme este de când aŭ avutŭ împreunare cu pârîtulŭ? Ḑisă cum că acum în câşlegile viitóre este unŭ anŭ. Intrebându-se şi pârîtulŭ ce are a respunde la arĕtarea jăluitórii? ḑice că părinţiĭ eĭ vêndŭ vinŭ şi elŭ aŭ mersŭ la eĭ, ca la o cârciumă, şi câtŭ pentru fapta pĕcatuluĭ nu tăgădui, numaĭ pricinui ḑicêndŭ, că jăluitórea încă maĭ nainte de dênsulŭ şi cu alţiĭ aŭ săvêrşitŭ fapta pĕcatuluĭ, iar n'aŭ fostŭ începere dela dênsulŭ; la acésta i s'aŭ ḑisŭ ca să aducă martorĭ spre încredinţarea judecăţiĭ, şi aŭ adusŭ pre unŭ Gheorghe căpitanŭ ot mahalaua popi Raduluĭ, pe care întrebându-lŭ, arétă, că maĭ nainte de pârîtulŭ Ene cu câte-va lunĭ însuşi elŭ aŭ avutŭ împreunare cu dênsa; l'amŭ întrebatŭ la ce vreme? şi aŭ arĕtatŭ cum că aŭ fostŭ unŭ anŭ în postulŭ sfinţilor apostolĭ ce aŭ trecutŭ, la care arĕtarea fetiĭ aŭ fostŭ cum că în câşlegile viitóre este unŭ anŭ de când aŭ avutŭ pĕcatŭ cu pârîtulŭ Ene, mărturia ce ea îşĭ arétă că încă maĭ nainte la trecutulŭ postŭ alŭ sfinţilor apostolĭ aŭ fostŭ unŭ anŭ de când însuşĭ elŭ aŭ săvêrşitŭ pĕcatulŭ cu dênsa, ci dela postulŭ sfinţilor apostolĭ şi până în dulcele Crăciunuluĭ se vede atâtea lunĭ trecute la mijlocŭ, decĭ neîndestulându-ne smerenia nóstră numaĭ pe arĕtarea luĭ din gură, iam ḑisŭ ca să-şĭ încredinţeze mărturia prin jurămêntŭ, şi fiindŭ primitorŭ, i-amŭ datŭ sorocŭ de treĭ ḑile ca să-şĭ iée séma, puindŭ şi pe cucernicii clericĭ de l'aŭ sfătuitŭ spre a nu-şĭ vĕtăma sufletulŭ pentru hatîr séŭ pentru interesŭ, şi încă a treia ḑi maĭ înfăţoşindu-lŭ înaintea nóstră l'amŭ maĭ sfătuitŭ şi noĭ arĕtându-ĭ puterea jurămêntuluĭ, şi cu totŭ fiindŭ primitorŭ, aŭ mersŭ în biserica metohuluĭ sfinteĭ mitropoliĭ, unde faţă fiindŭ părinţiĭ feteĭ şi cucernicii clericĭ şi orênduitulŭ zapciŭ, aŭ săvêrşitŭ jurămêntulŭ întocmaĭ după coprinderea tacrirului ce maĭ susŭ arétă, după a căruia mărturie şi jurămêntŭ ce aŭ primitŭ, rĕmâne pârîtulŭ Ene a fi în

(1) Cod No. XIX, fila 466—467.

pace şi nesupĕratŭ de acum înainte de către Anastasia fata, ci nu lipsimŭ cu însciinţare, şi aniĭ Măriĭ tale dela Domnulŭ Dumneḑeŭ rugămŭ să fie mulţĭ şi norociţĭ (1). 1791, Decembrie 17.

Alŭ Măriĭ tale către Dumneḑeŭ fierbinte rugătorĭ, şi smeritŭ părinte sufletescŭ.

Cosma alŭ Ungro-Vlahieĭ.

Asupra acesteĭ anaforale Mihail Suţu dă următórea resoluţiune:

Io Mihail Const. Suţul VV i gospod.

Citindu-se acéstă anafora înaintea Domnieĭ mele, şi cu socotélă de obşte găsindu-se cu cale, o întărimŭ şi Domnia mea, şi poruncimŭ să se facă cărţile Domnieĭ mele de publicaţie în tótă ţéra. 1792, Iuliŭ 4.

Vel logofĕtŭ.

In urma acesteĭ hotărîrĭ Domnitorul dă următorulŭ pitacŭ şi următórele publicaţiĭ:

Pitacŭ la aga şi spăt. pentru fetele ce cadŭ în spinarea unora şi altora, a nu li se maĭ asculta pîrele, după anaforaua părinteluĭ mitropolitŭ precumŭ şi afară asemenea s'aŭ publicuitŭ.

Io Mihail Const. Suţul VV.

Dumnéta vel spăt. i dumnéta vel post. epistatulŭ agieĭ, prea sfinţitulŭ părintele mitropolitulŭ ţĕriĭ ne-aŭ făcutŭ anafora prin care ne arétă, întâiŭ o defăimare ce să face la taina nunţiĭ, cu cereri de cununie silnice şi ruşinate, alŭ doilea perdere de suflete, ucidere de pruncĭ, pricinĭ de glóbe şi geremele şi turburare judecăţilor, ce se pricinuesce pururea dintr'acésta, şi aŭ găsitŭ pre sfinţia sa cu cale, ca să se dée unŭ nizamŭ cuviinciosŭ, pentru înfrênarea şi contenirea de acestŭ felŭ de netrebnicii şi fapte ruşinate; decĭ iată trimitemŭ dumné-vóstră copie după anaforaua pré sfinţieĭ séle, care să puneţĭ să se citéscă prin totŭ târgulŭ întru auḑulŭ şi sciinţa tuturor de obşte, dimpreună cu acéstă poruncă a Domnieĭ mele, ca să scie fieşcare, cum să se pórte de acum înainte, spre a nu nădăjdui la cununiĭ silnice şi la cereri de banĭ şi de zestre (2). 1792, Iulie 5.

Publicaţiĭ la tóte judeţele şi la caimacamŭ, ca să facă cunoscută la toţĭ hotărîrea ce s'aŭ făcutŭ la pricina fetelor ce caută judecăţĭ pentru stricarea de fecioriĭ.

Dumné-vóstră ispravnicilor ot sud... sănĕtate! prea sfinţia sa părintele mitropolitŭ ne-aŭ făcutŭ anafora, prin care ne arétă întâiŭ o desfrênare ce se face maĭ întâiŭ la taina nunţiĭ, cu cerere de cununiĭ silnice şi ruşinate, alŭ doilea perdere de suflete, uciderĭ de pruncĭ, pricină de glóbă i geremele, şi turburare judecăţilor ce se pricinuesce pururea dintr'aceştea, şi aŭ găsitŭ cu cale, ca să dămŭ unŭ nizamŭ cuviinciosŭ pentru înfrênarea şi contenirea de acestŭ felŭ de netrebnicii; decĭ iată vĕ trimetemŭ Domnia mea copie după anaforaua prea sfin-

(1) Cod. No. XIX, fila 96—97.

(2) Cod. No. XX, fila 720.

ţieĭ séle ca să înţelegeţĭ, şi vĕ poruncimŭ să o publicuiţĭ prin tóte satele i oraşele de obşte, după care poruncimŭ să şi urmaţĭ, dându strașnice porunci şi zapciilor şi tuturor slujbaşilor de a se părăsi de acum înainte de acestŭ felŭ de glóbe şi geremele, atâtŭ eĭ câtŭ şi protopopiĭ către carĭ aŭ trimesŭ şi prea sfinţia sa poruncile prea sfinţiilor séle; însă fiind-că după acésta în urmă sunt să fie neprimite acelŭ felŭ de jălbĭ, trebue să o faceţĭ bine cunoscută porunca, însciinţându negreşitŭ ca să o auḑă toţĭ citindŭ însuşĭ copia anaforaliĭ cu porunca împreună şi fiţĭ sănĕtoşĭ; aşişderea vĕ poruncimŭ Domnia mea strajnicŭ, să privigheaţĭ fórte, cercetându în totŭ chipulŭ pe urmă, ca nu cum-va protopopiĭ cu acéstă pricină să facă acésta să rĕmâe şi să aducă tréba la catahrisisŭ în locŭ de indreptare, şi în césulŭ ce veţĭ simţi una ca acésta, numaĭ decâtŭ să aveţĭ a da Domnieĭ mele scire negreşitŭ.

Anaforaua acésta după care s'a trimesŭ copiĭ pentru acéstă pricină, şi s'aŭ trecutŭ la condica de anaforale (1).

Incă din momentulŭ sosireĭ în Domnie a luĭ M. Suţul, s'aŭ găsitŭ mueriĭ, carĭ să profite de Domnia cea nouă pentru a'şĭ găsi bărbaţĭ cu de-a sila.

Dămŭ îu notă şi la anexe câte-va procese curióse de asemenea natură. Din acestea se va vedea cum unulŭ din bărbaţĭ, Polichronie, se apĕră, ḑicêndŭ, că de frica luĭ Mavrogheni s'a fostŭ recunoscutŭ vinovatŭ către femeea ce-lŭ trage în judecată. Totŭ bietulŭ Mavrogheni este de vină şi pentru că tĭneriĭ Sóre şi Oprea şi Nicolae Cojocaru aŭ ne cinstitŭ nisce fete! Mitropolitulŭ Cosma şi Domnitorul daŭ dreptate luĭ Niţă Cojocarul. M. Suţul poruncesce ca femeea reclamantă să fie aruncată la închisóre şi după ce va nasce copilulŭ să fie certată cu bătae în târgŭ «pentru pilda şi înfrânarea altora» femeĭ rele (2).

---

(1) Cod. No. XX, fila 722—723.

(2) *Anaforaua ce s'a făcut în dosul jălbi Mariĭ Văduviĭ de pricina ce are cu un Polihronie cu care ḑice că aŭ făcutŭ unŭ copilŭ.*

Iω Mihail Const. Suţul VV. i gospod.

Zemle Vlascoe.... Aşĭa să urmeze pentru care dămŭ Domnia mea la mânile luĭ Polihronie acéstă întărire, ca să fie în pace, iar când nu se va astâmpăra femeea, atunci i se face şi osânda ce se coprinde maĭ josŭ. 1791. Octom. 13.

Pré Inălţate Dómne.

După luminata porunca Mărĭi tale cercetându acéstă pricină, prin judecată s'aŭ adeveritŭ mincinósa jalba acesteĭ femeĭ, pentru că părîtulŭ Polihronie după năpăstuirile ce să vede că aŭ maĭ avut de către acéstă femee în vremea trecută pentru categoriile şi cheltuelile ce ce aŭ făcutŭ femeea în ḑilele Domnuluĭ Mavro-

Ast-fel fiindŭ căḑutŭ simţulŭ moralŭ, nu e de mirare, că chiar

---

gheni, când de frică le-aŭ suferit pentru ca să nu i se facă cununie cu dînsa silnică, aŭ fostŭ datŭ însuşi elŭ jalbă Divanuluĭ ţĕrii pentru dînsa la létŭ 1790 Noemvre 18, cerêndŭ dreptatea, atât pentru necinstea, cât şi pentru cheltuelile ce-ĭ făcuse, şi prin mumbaşarlîcul vătavuluĭ de aproḑĭ fiindŭ orânduitŭ la judecata departamentuluĭ, după ce s'aŭ judecatŭ, fiindŭ orânduitŭ la prea sfinţia sa părintele mitropolitŭ, ca să priméscă Polihronie jurămêntŭ că nu se ştie elŭ învinovăţitŭ în fapta curvieĭ cu dînsa, se vede la mâna luĭ şi anaforaua iscălită de prea sfinţia sa părintele mitropolitŭ, din Noemvre 24, totŭ alŭ acestuĭ velétŭ, întru care-lŭ adeverimŭ că aŭ săvârşitŭ blăstemŭ, care s'aŭ şi mulţămitŭ ea, şi după anaforaua sfinţieĭ sale i s'aŭ întăritŭ iarăşĭ a departamentuluĭ de la Noemvre 27 totŭ alŭ aceluĭ velétŭ, ca să fie în pace Polihronie, de unde se cunóşce că tótă judecata este căutată, izbrănită şi hotărîtă, şi rĕŭ maĭ umblă asupra cu jălbĭ, şi i s'aŭ ḑisŭ şi dumnéeĭ, ca să se astîmpere şi să nu maĭ umble cu jălbĭ mincinóse, iară când va maĭ îndrăsni a maĭ jălui pentru numitulŭ cu aceste năpăstuirĭ, atuncĭ după cuviinţă a fi pildă şi altorŭ femeĭ netrebnice ca dînsa, să se facă surghiun, cu luminata poruncă a Mării tale, la mônăstirea Viforâta in sud Dâmboviţa în câtă vreme se va găsi cu cale spre pocăinţa eĭ. 1791 Octomb. 12.

Vel. Spătar.

Cod. No. XIX, fila 21.

Anaforaua ce s'aŭ făcut în dosul jalbiĭ luĭ Varlam ot satul Slaveştiĭ sud Teleorman i Radu dela Baciŭ sud Vlaşca, de pricina fetelor ce ḑic că le-aŭ stricat Sóre sin Diac Gheorghe dela Slăvescĭ sud Teleorman şi Oprea sin Ivan dela Frăsinet sud Vlaşca.

Iω Mihail Const. Şuţul VV. i gospod.

Zemle Vlascoe.... Intărimŭ şi Domnia mea, ca să rĕmâie părîţiĭ în bună pace şi ne supĕraţĭ de pîra acelor mueriĭ, după jurămêntulŭ ce aŭ făcutŭ, prin încredinţarea ce ne face prea sfinţia sa părintele Metropolitŭ. 1791, Octombre 18.

Prea Înălţate Dómne.

Aceste doue fete ale jăluitorilor d'impreună cu amândoĭ juniĭ *Sóre* şi *Oprea* care îĭ arétă printr'acéstă jalbă, s'aŭ înfăţişatŭ înaintea smereniei nóstre la judecată, şi după cercetarea ce li s'aŭ făcutŭ, tăgăduindŭ numiţiĭ juniĭ, că nu sunt vinovaţĭ cu numitele fete la păcatulŭ împreunării, şi ne avêndŭ nicĭ un felŭ de doveḑĭ şi mărturiĭ nicĭ o parte nicĭ alta, n'amŭ pututŭ într'altŭ chipŭ ca să facemŭ descoperire şi isbrănire pricinii, fără numaĭ prin jurămîntŭ şi primindŭ aceştĭ maĭ susŭ ḑişiĭ juniĭ ca să facă jurămêntŭ, am ḑisŭ numiţilor jăluitorĭ să să dea zapisŭ cumŭ că se vor mulţămi dupĕ ce vor face jurămêntŭ, şi primindŭ aŭ datŭ şi zapisŭ în condica metropolieĭ, ca jurândŭ să fie în pace de către dînşiĭ ne maĭ supĕrându-ĭ cu nicĭ un felŭ de cuvîntŭ, şi după acésta orânduirăm la cucerniciĭ clericĭ şi potropopĭ aĭ mitropoliĭ, ca să-ĭ sfătuiască şi să le aréte puterea jurămîntuluĭ, dându-le sorocŭ de treĭ ḑile, ca să-şĭ ia séma să nu îşĭ vatăme sufletele vre-o parte, şi neputêndŭ eĭ dintre eĭ ca să facă vre-o alta învoire şi să lipséscă jurămîntulŭ, cu scirea nóstră i-aŭ dusŭ în biserica metohuluĭ Mitropolieĭ,

și preoții să nu fie fostŭ totŭ-d'a-una și cu toții la înălțimea chiamăreĭ lor.

și față fiindŭ numiții jăluitorĭ cu fetele lor, și Dumitrache *Odobaș* zapciŭ Spătănescu aŭ juratŭ numitulŭ Sóre și cu Oprea sărutându sfînta evanghelie și sfînta cruce după obiceiŭ, mărturisindŭ că nu sunt vinovați în fapta pĕcatuluĭ cu numitele fete, ci năpaste le-aŭ căḑutŭ, și arĕtându-ne cucernicĭ clericĭ în scrisŭ că aŭ săvârșitŭ numiții jurămîntulŭ, într'acestŭ chipŭ, amŭ întăritŭ și smerenia nóstră ca de acumŭ înainte să rĕmâe în pace și ne supĕrați numitulŭ *Sóre* și *Oprea* de către jăluitorii și de către fetele lor, și nu lipsimŭ cu răspundere Înălțimiĭ tale.

Alŭ Înălțimiĭ tale către Dumneḑeŭ fierbinte rugătorŭ și smeritŭ părinte sufletescŭ.

Cosma alŭ Ungro-Vlahiĭ.

Cod. No. XIX, fila 22—23.

Judecata luĭ Nicola Cojocaru cu Anița fata pentru că ar fi înburdisoșat-o.

Prea Înălțate Dómne.

Din luminată porunca Înălțimiĭ tale s'aŭ înfățoșatŭ înaintea smereniĭ nóstre Anița jăluitórea și cu Nicola Cojocaru și făcêndŭ cercetarea pricinii ce aŭ arĕtatŭ numitulŭ Nicola o adeverință în scrisŭ cu lĕt 1787 iscălită numita Nița și cu muma eĭ Nedelea, care o da la mâna luĭ cu cuprindere, că avêndŭ amândoĭ judecată la rĕposatulŭ domnulŭ Mavrogheni și hotărîndŭ ca să o ia soție, la urmă cu bună învoială s'aŭ împăcatŭ și primindŭ numita tal. 200 ca o zestre, s'aŭ desfăcutŭ unulŭ de către altulŭ, care adeverință și singură numita nu o tăgădui, ci ḑise că atuncĭ aŭ primitŭ aceĭ tal. 200 precumŭ și în jalbă arĕtă, iar maĭ la urmă iarăși din multele luĭ făgăduelĭ înșelându-se arŭ fi maĭ avutŭ împreunare; împotrivă a răspunsŭ și numitulŭ Nicola, că nicĭ într'acea vreme n'aŭ fostŭ vinovatŭ cu dînsa nicĭ acumŭ, ci năpaste i-aŭ căḑutŭ și de mare fricĭ, ḑice, că i-aŭ datŭ și aceĭ tal. 200 și cum că de atuncĭ fiindŭ 4 anĭ trecuți, ca una ce a fostŭ slobodă și în vreme de resmiriță orĭ-ce aŭ vrutŭ aŭ făcutŭ și unde i-aŭ plăcutŭ s'aŭ dusŭ, iară elŭ nu aŭ avutŭ cu dînsa nicĭ unŭ felŭ de întâlnire; decĭ pentru acéstă pricină văḑêndŭ și smerenia nóstră că aŭ trecutŭ atâta vreme la mijlocŭ și numita scie că aŭ primitŭ aceĭ tal. 200 ca o zestre, pentru ce la urmă (de va fi precumŭ ḑice ea) se maĭ înșela de îlŭ primea? ea văḑuse prea bine că nu s'aŭ ținutŭ de făgăduiala ce ḑice ea că iar fi datŭ și maĭ vârtosŭ că îĭ dedese și zapisŭ de la mâna eĭ, ci la acéstă cerere ce maĭ face numita jăluitóre asupra numituluĭ Nicola Cojocaru nu are nicĭ un felŭ de dreptate; și nu lipsimŭ cu răspunsŭ Înălțimiĭ tale cu vătafu de aproḑĭ, iară hotărârea cea de săvârșitŭ rĕmâne a se face de către Înălțimea ta, și aniĭ mariĭ rugămŭ dela Domnulŭ Dumneḑeŭ să fie mulțĭ și norociți. 1791, Octombre 10.

Alŭ înălțimiĭ tale către Dumneḑeŭ rugătoriŭ și smeritŭ părinte sufletescŭ.

Cosma alŭ UngroV-lahiĭ.

Cod. No. XIX, fila 24.

Iω Const. Șuțul VV. i gospod.

Zemli Vlascoe.... Citindu-se înaintea Domnieĭ mele acéstă anafora a prea sfințieĭ sale părinteluĭ mitropolitŭ și înțelegêndŭ pricina, amŭ găsitŭ cu cale ho-

Cunóscemŭ casurĭ când preoţiĭ sunt în rĕsvrătire contra autorităţilor bisericescĭ, sub domnia luĭ M. Suţu. Vomŭ aminti aci, adu-

---

tărîrea sfinţiĭ sale; iar numita Niţă aŭ datŭ de isnóvă jalbă Domnieĭ mele cerêndŭ să nu facemŭ Domnia mea vre-o întărire fiind-că are apelaţie înpotrivă. Decĭ fiind-că Domnia mea pe nimenea nu oprimŭ de la Divan, am poruncitŭ ca să-ĭ înfăţoşeze înaintea Domnieĭ mele în doue şi treĭ rânduri, că de are vre-unŭ cuvêntŭ vrednicŭ aşĭa să iasă la Divanŭ şi va afla îndestularea, iară de nu va avea nicĭ o altă dreptate şi umblă a cere Divanuluĭ Domnieĭ mele pentru acestŭ felŭ de faptă de curvie fără nicĭ o sfială, să şcie că nu va rĕmînea nepedepsită, şi după ce i s'aŭ ţisŭ tóte acestea, maĭ nainte ne vrêndŭ să înţelégă aŭ eşitŭ fără de nicĭ o sfială la Divanŭ faţă cu pârîtulŭ pe carea întrebându-se de aŭ primitŭ aceĭ taleri 200 după fapta diutâiŭ şi de aŭ făcutŭ isbrănire ca să fie în pace unulŭ de către altulŭ şi de s'aŭ mulţămitŭ atuncĭ, nicĭ una dintr'aceste n'aŭ tăgăduitŭ, nicĭ vre-unŭ altŭ vrednicŭ cuvêntŭ deosebitŭ nu avu, ci încă mărturisi şi singură că nicĭ sila, séŭ vre-unŭ zorŭ n'aŭ avutŭ, nicĭ în vre-unŭ locŭ fără de ómenĭ nu aŭ fostŭ. Decĭ măcarŭ că pârîtulŭ cu totulŭ se apără că nu este vinovatŭ nicĭ întâiŭ nicĭ pe urmă, ci şi aceĭ tal. 200 de frica luĭ Mavrogheni iaŭ datŭ, dar cu tóte aceste de va fi precum ţice ea fapta cea din urmă nu urmézĕ a fi înşelăciune séŭ amăgitură, ci curvie din voinţă, pentru care acéstă curvie ce fără nicĭ o sfială s'aŭ îndrăznitŭ a o cuvênta înaintea Domnieĭ mele şi a o căuta faţă în Divanulŭ Domniĭ mele, amŭ poruncitŭ Domnia mea de s'aŭ ridicatŭ treĭ ţile la închisóre, cu hotărîre, ca după ce va naşce să se pedepséscă cu bătae la trupŭ de faţă în târgŭ pentru pilda şi înfrânarea altorŭ curve, iară acumŭ s'aŭ slobozitŭ fiindŭ îngreuiată şi amŭ poruncitŭ zapciuluĭ celuĭ orânduitŭ ca atuncĭ să ne aducă respunsŭ ca să ia-e respunsŭ; deci Necula rĕmâne în pace. 1791 Noembre 2.

pecetea gospod

Vel. Logofăt

biv vel Pitar

Cod. No. XIX, fila 25.

Anaforaua ce s'aŭ făcutŭ în dosulŭ jălbiĭ Marei femeĭ din mahalaua popi Pătru, ca să aducă pe bărbatu-sĕŭ ce s'aŭ cununatŭ cu altă muere la sud Prahova.

Iω Mihail Const. Suţu, VV. i gospod.

După anaforaua prea sfinţieĭ séle părintele mitropolitŭ orênduimŭ pre sluga Domnieĭ mele... cu care poruncimŭ dumné-vóstră ispravnicilor aĭ judeţuluĭ să faceţĭ cercetare precumŭ se cuprinde maĭ josŭ, şi dovedindu-se ca adevĕratŭ s'aŭ cununatŭ cu alta, atuncĭ mumbaşirul să iée şi pre numitulŭ Costea şi pre preotul care iaŭ cununatŭ să-ĭ aducă aicĭ. 1792, Maĭ 17.

Vel logofĕtŭ.

Pré Înălţate Dómne.

Viindŭ numita jăluitóre înaintea smereniĭ nóstre, amŭ vĕdutŭ cele ce jăluesce, ci fiind-că pârîtulŭ Costea bărbatulŭ eĭ, îlŭ arétă că s'aŭ cununatŭ cu

cêndŭ actele în notă anaforaua din 30 Ianuarie 1792 a Episcopuluĭ de Rômnic, are arétă că preoţiĭ din judeţulŭ Mehedinţilor se rĕsvrătescŭ asupra protopopuluĭ şi nu vor să dea birulŭ lor către visterie pênĕ nu li se va da protopopŭ dupĕ voia lor. Domnitorulŭ în 3 Februarie 1792, dete resoluţiunea ce se póte vedea în notă aprobândŭ propunerea Episcopuluĭ (1).

---

alta şi să află afară la satulŭ Crivineĭ sud Prahova, să fie luminată porunca Înălţimiĭ tale ca să mérgă mumbaşarlîcŭ Domnesc, şi prin marafetulŭ dumnélor boerilor ispravnicĭ aĭ judeţuluĭ, maĭ ântêiŭ să facă cercetare în faţa loculuĭ, şi dovedindu-se, că cu adevĕratŭ s'aŭ cununatŭ cu alta, atunci mumbaşirŭ să iée şi pe numitulŭ Costea şi pre preotulŭ care iaŭ cununatŭ să-ĭ aducă aicĭ spre înfăţoşarea înaintea smereniei nóstre, şi aniĭ Mării tale dela Domnulŭ Dumneḑeŭ rugămŭ să fie mulţi şi norociţi. 1792, Maiŭ 12.

Alŭ Înălţimiĭ tale către Dumneḑeŭ rugătorŭ fierbinte, şi smeritŭ părinte.

Alŭ Ungro-Vlahieĭ *Cosma.*

Cod. No. XIX, fila 319.

(1) *Pré Înălţate Dómne.*

Insciinţămŭ Mării tale că uniĭ din preoţiĭ dela judeţulŭ Mehedinţilor, fără de scirea obştei scornindŭ pîrâ de pricină încă din vremea matcululuĭ Mavrogheni asupra protopopilor lor, acésta aŭ fostŭ venitŭ aicea de aŭ jăluitŭ Mării tale că maĭ făcêndŭ altă dată maĭ nainte douĕ jălbĭ, pentru acésta nicĭ atunci, nicĭ în vremea oblăduiriĭ Divanuluĭ ţĕriĭ şi li s'aŭ făcutŭ luminată porunca Mării tale, către dumnélor ispravnicĭ, să-ĭ înfăţoşeze cu pârîtulŭ protopopŭ şi să le cerceteze pricina, însă după însciinţarea ce luămŭ, dela însuşi dumnélor ispravnicĭ, scoposulŭ lor este numaĭ ca să scóţă pe protopopŭ şi să pue altulŭ după voia lor, şi cu acéstă idee a schimbăriĭ protopopuluĭ ămblă răzvrătindŭ şi pe ceĭ-l-alţĭ preoţĭ, şi se pricinuesce zăticnirea banilor ce sunt orênduiţi din luminată porunca Mării tale aĭ rĕspunde la visterie, ci ne rugămŭ Mării tale să fie luminată porunca Mării tale către dumnélor ispravnicii acestuĭ judeţŭ, să dée totŭ felulŭ de ajutorŭ, ca să pótă face protopopŭ împlinirea banilor, şi după ce se va face totŭ istovulŭ să se cerceteze şi pricinile ce vor avea cu dênsulŭ; iară aniĭ Mării tale dela milostivulŭ Dumneḑeŭ rugămŭ să fie mulţi cu fericire. 1792, Ianuarie 30.

Anaforaua episcopuluĭ de Rômnic a da ispravnicii ajutor protopopilor spre împlinirea banilor.

Iω Mihail Const. Suţul VV. i gospod.

Cu cale fiindŭ anaforaua acésta a sfinţiei séle, părintele episcopŭ de Rômnic, poruncimŭ Domné-vóstră ispravnicilor să aveţĭ a face urmare precum se cuprinde maĭ josŭ, ca să daĭ mână de ajutor spre a putea face protopopulŭ împlinirea banilor, şi după ce va face istovulŭ veţĭ cerceta şi pricinile ce vor avea. 1792, Februarie 3.

Cod. No. XIX, fila 142.

De ordinarŭ cataclismele şi nenorocirile ce isbescŭ unŭ poporŭ îl readuce la simţiminte religióse. Rĕsboiulŭ încheiatŭ cu pacea dela Şiştov, care rĕsboiŭ apăsâ atâtŭ de greŭ asupra ţĕreĭ muntene, nu pare să fie contribuitŭ multŭ la îmbunătăţirea moravurilor creştine. Invasiunile streine aŭ avutŭ pre lângă alte rele şi o fatală influenţă asupra moravurilor tutulor claselor nóstre sociale.

Cumplita epidemie a ciumeĭ, care bântui sub Domnia luĭ Mihaĭ Suţu, readu-s'aŭ pre Românĭ maĭ multŭ la biserică?

Existenţa acesteĭ epidemiĭ, în cursul vereĭ din 1792, cu o violenţă atât de mare în câtŭ se înmulţesce stégulŭ polcovniculuĭ de ciocliĭ din Bucurescĭ până la numĕr de 60 inşĭ (1) de sigurŭ că va fi îndemnatŭ pre uniĭ creştinĭ să se împace cu biserica. lăsândŭ averĭ cutăreia, séŭ cutăreia mônăstirĭ; dar asemenea fapte sunt totuşĭ escepţiunĭ.

Vorbindŭ de epidemia ciumeĭ, socotimŭ utilŭ să aducemŭ în notă treĭ acte propriĭ a aminti unele din mĕsurile luate de guvernulŭ ţĕreĭ sub M. Suţu, pentru combaterea teribeluluĭ flagelŭ.

Actulŭ din 22 Iuliŭ 1792 arétă că mahalaua Mihaĭ Vodă din Bucurescĭ, fusese până atuncĭ scutită de infecţiune. Domnitorul ordonă spătaruluĭ să nu îngădue strămutarea în mahalaua dela Mihaĭ Vodă de locuitorĭ din cele-l-alte mahalale contaminate (2).

---

(1) *Pitacŭ la Aga, ca să înplinéscă stégulŭ polcovniculuĭ de ciocliĭ a fi lude 60.*

Cinstitŭ şi credincĭosŭ boerulŭ Domnieĭ mele, Iorgache Suţu biv vel post. epistatulŭ agieĭ, fiind-că după înmulţirea molifseleĭ ce s'aŭ lăţitŭ de acéstă năprasnică bólă, este trebuinţă de stégulŭ cioclilor a fi la slujbă deplinŭ lude 60, fiind-că ne înscliinţămŭ Domnia mea, cum că 13 lude lipsescŭ şi până acum; poruncimŭ dumitale ca după nizamulŭ ce este datŭ, şi după poruncile ce şi maĭ nainte s'a trimisŭ dumitale, să aibĭ a împlini negreşitŭ fără de zăbavă şi a se sci lude 13 până la 60. 1792, August 12. (Cod. XXII).

(2) *Pitacŭ la dumnéluĭ vel spătarŭ a nu îngădui să se mute alţĭ mahalagiĭ în mahalaua Mihaĭ Vodă.*

Cinstitŭ şi credincĭosŭ boerulŭ Domnieĭ mele dumnéta vel spătarŭ îţĭ facemŭ în scire, că ne-amŭ pliroforisitŭ Domnia mea, pentru uniĭ din locuitoriĭ mahalalelor celor molipsite de bóla ciumiĭ, cum că aŭ începutŭ a se muta aicĭ în mahalaua Mihaĭ Vodă, din susŭ séŭ din josulŭ curţiĭ, prin care acésta póte să se pricinuiască, molifsélă şi părţiĭ loculuĭ aicĭ, şi să se înmulţéscă bóla, şi ca să nu se întêmple una ca acésta, iată-ţĭ poruncimŭ Domnia mea, să daĭ strașnică

In 25 Iuliŭ 1792 Domnitorul dă *nizamulŭ* obligându pe prăvăliaşi să nu dórmă în prăvălii, ca să nu molipséscă marfa (1).

Starea de relaxare a simţuluĭ religiosŭ, puţinulŭ umanitarismŭ ce se vede din modulŭ cumŭ se trataŭ ciumaţiĭ, nu împedica pre Divanŭ să ţină luĭ Vodă Suţul „*Oraţiĭ*“ creştine la începutulŭ postuluĭ mare.

Se póte vedea oribilele greutăţĭ în care se aflaŭ nenorociţiĭ atinşĭ de bólă, ţinuţĭ prin lazareturĭ la câmpŭ, din actul aci anexatŭ dela 24 Septembrie 1792. Numaĭ la acéstă dată se gândesce guvernulŭ luĭ Suţu să construiască bordee pentru ceĭ din lazarete, carĭ zăceaŭ în prada intemperiilor pe sub şetre..... Pare că citescĭ una din

---

poruncă atâtŭ vătaşilor i ómenilor ce sunt orênduiţĭ paznicĭ a fi cu privighere, ca să nu îngăduiască pe uniĭ ca aceia a se muta dintr'acele mahalale molipsite, câtŭ şi aicĭ în mahalaua Mihaĭ Vodă, să facĭ cunoscută porunca Domnieĭ mele la toţĭ mahalagiiĭ, cum şi vătaşilor şi casnicilor poruncindu-le straşnicŭ, ca nicĭ cum să nu se cuteze a primi în mahala locuitorĭ din mahalele molipsite. 1792, Iulie 22.

Cod. No. XXII, fila 756.

(1) Negustoriĭ ce aŭ înăuntru târguluĭ prăvăliĭ, séŭ bolţĭ cu mărfurĭ, ca pentru maĭ bună paza lor de vre-o întêmplare a bóleĭ acestia, şi a averiĭ mărfurilor lor siguranţă, amŭ datŭ Domnia mea cu socotéla de obşte, şi acestŭ nizamŭ, adecă: nimenea din prăvăliaşĭ, séŭ din calfele lor, orĭ ucenicĭ, să nu rêmâe nóptea în prăvălie cu marfa, fără de numaĭ ţiua vor şedea în prăvălie pentru alişverişulŭ sĕŭ, iară séra să încuie prăvălia, să mérgă orĭ la mahala unde-ĭ va fi casa, orĭ în dosulŭ prăvăliilor, unde aŭ uniĭ şi case cu odăĭ de şedere, séŭ vreunulŭ de nu va fi nădăjduitŭ la paza străjerilor domnescĭ, carĭ sunt rênduiţĭ nóptea de păzescŭ târgulŭ, şi va vrea să-şĭ lase şi vre-unŭ ucenicŭ, séŭ calfă, acelŭ paznicŭ alŭ luĭ să nu rêmâe înlăuntrulŭ prăvălieĭ, ci afară din prăvălie, să rêmâe împrejurŭ; care acestŭ nizamŭ este pentru acestŭ sfârşitŭ, care-lŭ socotimŭ de folosŭ, adecă când feréscă Dumneḑeŭ la vre-unŭ prăvăliaşŭ se întêmplă bóla ciumiĭ, nu póte fi marfa de prăvălie atâta de molipsită cu acestŭ mijlocŭ, ca când s'ar fi aflatŭ bolnavulŭ acela şeḑêndŭ şi dormindŭ nóptea înăuntru prăvălieĭ cu marfă, ci numaĭ bolnavulŭ ridicându-se, marfa luĭ din prăvălie să rêmâe pe locŭ fără a se ridica, însuşĭ stăpânulŭ acela încuindu-o, şi orênduiţiĭ trebeĭ acesteia pecetluindu-o, după trecerea ḑilelor celor orênduite, după trebuinţă va veni însuşĭ dimpreună cu orênduitulŭ ce aŭ pecetluitŭ de va deschide, va intra şi va aerisi acea marfă. Decĭ acestŭ nizamŭ după ce-lŭ veĭ arĕta domnia ta maĭântêiŭ şi la d-lor boeriĭ ce sunt orênduiţĭ la tréba nizamuluĭ de bóla ciumiĭ, apoĭ să-lŭ faceţĭ cunoscutŭ tuturor prăvăliaşilor de obşte, ca să-lŭ urmeze negreşitŭ, iar carele se va găsi înăuntru prăvălieĭ cu marfă dormindŭ, bine să scie, că nu numaĭ calfa séŭ uceniculŭ acela se va pedepsi cu bătae, ci şi însuşĭ stăpânulŭ prăvălieĭ va fi pedepsitŭ. 1792, Iulie 25.

Cod. No. XX, fila 758—759.

paginele teribile descriind pustiirile ciumeĭ, din *Promessi sposi* a luĭ Manzoni!

Eacă și actele:

Prea Înălțate Dómne.

Luminată cartea Mărieĭ tale dela 22 ale acesteĭ luni, cu multă plecăciune primind-o amŭ înțelesŭ cele ce ni se poruncesce de către Înălțimea ta, cumŭ că fiindŭ ca de acumŭ înainte se răcesce vremea, se face frigŭ venindŭ și iarna, și bolnaviĭ ce sunt zmreduiți de ciumă nu potŭ să ședă în câmpŭ neavêndŭ căldură, milostivirea Mărieĭ tale fiindŭ asupra lor, după cumŭ la totŭ norodulŭ țĕriĭ acesteia supuși Mărieĭ tale, aĭ hotărîtŭ de a se găsi unŭ mijlocŭ de odihnă pentru ședereă lor între câmpurĭ, adecă séŭ din satele ce sunt împrejurulŭ lazaretuluĭ, care vomŭ socoti noĭ și vor primi și eĭ să se mute în alte sate, și zmreduițiĭ să intre în locŭlŭ lor, primindŭ măria ta a plăti și chirie la case în câtă vreme vor ședea zmreduițiĭ, până cândŭ va face Dumnezeŭ milă de va conteni acéstă bólă, séŭ ne fiindu-le prin putință acésta, urméză de a li se face 40 bordee într'amêndouă lazareturile, primindŭ Măria ta de a se face iarăși cu plata și cu cheltuiala Mărieĭ tale, după primirea luminateĭ poruncĭ, luândŭ și pe dumnéluĭ Panait biv căpitanŭ zaliscĭĭ, împreună amŭ mersŭ âutâiŭ la satulŭ Sfântuluĭ Pantelimon, unde amŭ socotitŭ că fiindŭ ca la vre-o 40 de case și maĭ bine unde ar putea să se împartă în douĕ lazareturĭ, decĭ acolo în satŭ toți locuitoriĭ sunt mutați la altă parte la câmpŭ de cândŭ li s'aŭ întâmplatŭ zmreduială la o casă douĕ, dar casele lor sunt pline de cele ce aŭ fieș-cine, cumŭ și bucatele ce aŭ pentru mâncare tóte prin case și prin prejurŭ, și fiindŭ acolo cincĭ șése dintre acei locuitorĭ cu casele prin prejurŭ, arĕtându-le în ce chipŭ este porunca și voința Mărieĭ tale, căḑêndŭ cu lacrămĭ de rugăciune către Măria ta ca să te milostivescĭ asupră-le să nu fie siliți de a li se face casele spitaluri avêndŭ tóte ale lor prin case, și după atâta vreme ce aŭ trasŭ ploĭ și necasurĭ acumŭ aŭ bucurie de a se muta iarăși în odihna lor; altŭ satŭ maĭ aprópe de câtŭ Fundeniĭ d-luĭ vorniculŭ Racoviță nu este, unde și acolo are d-luĭ orânduițĭ paznicĭ să fie curatŭ ca să vie d-luĭ cu locuința, și locuitoriĭ de acolo iarăși asemenea ca și ceĭ dela sfeti Pantelimon făcură rugăciune, prisosindŭ și acestea ca să nu fie siliți de a intra ca să lucreze în lazareturĭ fiindu-le fórte frică de molifsélă, vĕḑêndŭ și noĭ acestea că la amâudouĕ pricinile cele de noĭ arĕtate cu rugăciune se apăra, întorcându-ne la amândouĕ lazareturile cu cuvêntŭ de mângâere, arĕtândŭ ómenilor ce sunt acolo, milostivirea și durerea de inimă ce aĭ Măria ta pentru dînșiĭ, cu o rugă dândŭ laudă luĭ Dumneḑeŭ, aŭ rugatŭ pentru întregimea sănĕtățiĭ și lungirea anilor Mărieĭ tale, spuindu-le și silința ce facemŭ din porunca Mărieĭ tale de a le face bordee pentru odihnă s'aŭ bucuratŭ fórte, și vĕḑêndŭ și eĭ că este peste putință locuitorilor celor de pe afară curați să se amestece cu dênșiĭ de bună voința lor, auḑindŭ și pentru plată, cerură ca să facă eĭ înăuntru aceste bordee, dându-le ceĭ de afară cheresteaua și cele trebuincióse pentru lucru, cerêndŭ pentru un bordeĭ să li se plătéscă câte tal. patru. Luminate Dómne, doue lucrurĭ urméză a fi bune de se va primi de către Înălțimea ta, cel dintâiŭ: locuitoriĭ satelor nu se silescŭ de a intra fără de voĭe să lucreze, și a doua, că și ticăloșiĭ aceștia prin bună voința lor să câștige un ban de cheltuială și cu acestŭ mijlocŭ se săvârșescŭ și bordeele maĭ curândŭ, și

cumŭ Dumneḑeŭ va lumina pre Inălțimea ta, ni se va porunci ca să ş̦imŭ în ce chipŭ să urmămŭ; iar anii Mărieĭ tale dela milostivulŭ Dumneḑeŭ mulţ̦i ş̦i fericiţ̦i. 1792 Septembre 24.

Alŭ Mărieĭ tale prea plecatŭ slugă.

Vintilă Prijbénu.

Cod. No. XXII, fila 5—6.

Io Mihail Const. Suţ̦ul VV.

Prea bunŭ ş̦i plăcutŭ Domnieĭ mele este mijloculŭ ce ne arétă serdarulŭ Prijbénu ispravnicu, ş̦i primimŭ Domnia mea ş̦i plata de aceĭ banĭ, decĭ dumnéta cinstitŭ ş̦i credinciosŭ boerul Domnieĭ mele, vel vist Văcărescu, să facĭ orânduială atâtŭ de cele trebuincióse câtŭ ş̦i de plata banilor. 1792 Septembre 24.

Procit vel Logofĕt.

Unŭ altŭ numĕrŭ de acte relative la ciuma din 1792 vor urma în volumulŭ de anexe.

In legătură cu morala creş̦tină este ş̦i grija bogaţ̦ilor de ceĭ lipsiţ̦ĭ, de ceĭ săracĭ. M. Suţ̦ul menţ̦ine cutia milelor. «Boeriĭ epitropĭ» aĭ obş̦teş̦teĭ epitropiĭ supunŭ, la 5 Iunie 1792, o anafora Domnitoruluĭ M. Suţ̦ul, prin care îĭ propunŭ, ca să reînoéscă hrisovulŭ constituindŭ veniturile cutieĭ milelor «la care toţ̦ĭ de obş̦te împărtăş̦indu-se, săracĭ ş̦i săracele vĕduve, copiiĭ sărmanĭ (orfanĭ),.... fiind-că acumŭ s'aŭ desobicĭnuitŭ fieş̦cine neurmându-se de câtă-va vreme orânduelele».

Domnitorulŭ aprobă ş̦i renoesce hrisovulŭ luĭ Alex. Ipsilante, în 6 Iunie 1792 (1).

Deja în 1791 Noembre se orânduise un slujbaş̦ŭ la epitropie.

---

(1) *Anafora, prin care se orênduește Stoica logof. între epitropĭ*

După anaforaoa dumnélor epitropilor prin care arétă Domnieĭ mele trebuinţ̦a ce are epitropia de acestŭ logofĕtŭ Stoica Urlăţ̦énul, pliroforisindu-ne ş̦i dumnéluĭ cinstitŭ ş̦i credinciosŭ boerulŭ Domnieĭ mele vel logofĕtŭ de ţ̦éra de susŭ Manolache Brâncovénu, de slujba luĭ, iată-lŭ îlŭ orênduimŭ Domnia mea v. epitropŭ, decĭ dumnéta vel logofĕtŭ să-'ĭ trecĭ numele la catastihulŭ Domnieĭ mele alŭ departamentuluĭ epitropieĭ, unde să aĭbă epitropiĭ a'lŭ meteharisi la trébă. 1791, Decembrie 15.

Vel logofĕt.

Prea înălţ̦ate Dómne

Ins̨ciinţ̦ămŭ Mărieĭ téle pentru Stoica Urlăţ̦énul care din mica luĭ vrâstă a slujitŭ curţ̦ii domnes̨cĭ cu condeĭulŭ logofĕtuluĭ de visterie până în Domnia Mărieĭ sale Alexandru vodă Ipsilant, că atunci epitropia pentru scóle, pentru milostenie, pentru orfanotrofie ş̦i pentru poduri s'aŭ luatŭ dintre logofeţ̦iĭ visterieĭ ş̦i s'aŭ datŭ sub ascultarea epitropilor ce aŭ fostŭ după vremĭ, slujindŭ iară la

tóte, cu tótă dreptatea, şi mai alesŭ cabzămalŭ şi vameşŭ, până la venirea armiei nemţeşci, iară atunci fiindŭ mare trebuinţă pentru podurĭ, şi cerêndu-se de la epitropie omŭ harnicŭ şi fără de pregetŭ, l'amŭ arĕtatŭ Divanuluĭ, şi s'aŭ datŭ epitropieĭ podurilorŭ făcêndu-'lŭ polcovnicŭ za podu, şi aŭ slujit şi la acea trébă fără de cusurŭ până la buna venire a Înălţimeĭ téle, şi din năstavu Înălţimeĭ téle s'aŭ făcutŭ altŭ polcovnicŭ za podu, iară elŭ a rĕmasŭ astă dată lipsitŭ, şi fiind-că epitropia are trebuinţă de unŭ practicosŭ şi cu credinţă, atâtŭ pentru strîngerea veniturilor, câtŭ şi pentru a cheltuelilor măcarŭ până la o para se dă cu şcirea tuturorŭ epitropilor, dară făcêndŭ trebuinţă acea para să mérgă chiarŭ la mâna obrazuluĭ ce s'aŭ orênduitŭ să se dea, precum aşa s'aŭ purtatŭ acestŭ numitŭ într'atâţia anĭ, fără nicĭ unŭ vicleşugŭ, ci ne rugămŭ Înălţimeĭ téle, ca să nu fie lipsitŭ de mila Mărieĭ téle, şi dar să-l orênduiască în slujba epitropieĭ între v epitropĭ, fiindŭ cum dicemŭ omŭ de credinţă, precum la acésta va pliroforisi pe Mária ta şi dumnéluĭ vel logofĕtŭ Manolache Brâncovénu, fiindŭ şciutŭ şi de dumnéluĭ; iară anii Mărieĭ téle ne rugămŭ să fie de la milostivulŭ Dumneḑeŭ îndelungaţĭ. 1791, Noembrie 22.

Constandin sluger. *Dumitrache Varlaam*, *Dumitrache* stol., *Nicolache* stol.

Cod. No. XIX, fila 92—93.

Indată apoĭ M. Suţul ordonă perceperea diverselor venitură ale cutieĭ. Aşa în 11 Iulie 1792 se urmărescŭ taxele datorite de boerĭ pentru caftanele îmbrăcate :

Io Mihail Costandin Suţul VV.

Poruncimŭ Domnia mea maĭ susŭ numiţilorŭ boerĭ, vĕḑêndŭ porunca Domnieĭ mele, să aveţĭ a da fieş-care aceştĭ banĭ ce sunt hotărîţĭ prin hrisovulŭ Domnieĭ mele la cutia milostenieĭ, şi pentru celŭ ne următoriŭ de sineşĭ, orênduimŭ şi mumbaşirŭ pe..... ca să-'lŭ apuce şi fără de voïe a 'ĭ face împlinire. 1792, Iulie 11.

Banii ce sunt să dea dumnélor boerii ce aŭ îmbrăcatŭ caftane, la cutia milostenieĭ.

tal.	
60	Dumnéluĭ vel clucerŭ Grigorie Hrisoscoleu sin ban Ienache.
50	Dumnéluĭ vel paharnicŭ Ioaniţă.
40	Dumnéluĭ vel stolnicŭ Grigorie Asan.
40	Dumnéluĭ vel stolnicŭ Costandin Nicolescu.
30	Dumnéluĭ vel slugerŭ Ienache zet Razina.
20	Dumnéluĭ vel şătrariŭ Costandin Lupoianul.
60	Dumnéluĭ vel vistierŭ Niţul.
10	3-lea post. Grigorie sin pit.
10	3-lea post. Manolache, ot d-luĭ spăt. Balasache.
5	3-lea comis.
325	

Cod. No. XX, fila 724.

S'aŭ făcutŭ poruncă legată la căminariŭ Alecu Văcărescu ca să trimiță tal. 100 ce este hotărîtŭ a da prin hrisovŭ la cutia de milostenie pentru dregătoria căminărieĭ, care banĭ făcêndu-ĭ teslim la epitropie să ia adeverință.

In Aprilĭ 1792 M. Sutul ordonă luarea socotelelor cutieĭ milelor până la 1791. Sémă se luase de către Divan în urmă cu mitropolitulŭ și episcopiĭ. Domnitorul aprobă în 12 Aprilie séma în termeniĭ următorĭ:

Anaforaoa de socotéla cutiĭ ce și-aŭ încheiatŭ epitropiĭ până la létŭ 1791.

Io Mihaĭl Sutul VV. i gospod

Zemle Vlascoe.... Acéstă socotélă ce din porunca Domnieĭ mele s'aŭ căutatŭ de către prea sfinția sa părintele Mitropolitŭ, iubitorĭ de Dumnedeŭ părinți Episcopĭ cu dumnélor cinstiți și credincioșĭ boerĭ veliți aĭ Divanuluĭ Domnieĭ mele s'aŭ teorisitŭ și de Domnia mea, și fiindŭ bine încheiată și izbrănită până la încheerea acestuĭ următorŭ anŭ cu létŭ 1792 s'aŭ întăritŭ și cu Domnésca nóstră pecete întru adeverirea și izbrănirea dumnélor boerilor epitropĭ (2). 1792 Aprilie 12.

Eată unŭ actŭ propriŭ a ne arĕta grija Domnuluĭ pentru cutie:

Anaforaoa boerilor epitropĭ pentru de a se urma cele întărite prin hrisov și avaeturĭ ale cutieĭ.

Io Mihaiŭ Constandin Sutul VV.

Zemle Vlascoe... D-vóstră boerilor epitropĭ, cetindu-se acéstă anafora a d-vóstră în auḍulŭ Domnieĭ mele și în auḍulŭ tuturor de obște la Divanŭ, față fiindŭ prea sfinția sa părintele Mitropolitŭ alŭ țĕriĭ, iubitoriĭ de Dumneḍeŭ părinți Episcopĭ, și dumnélor cinstiți și credincioșĭ boeriĭ ceĭ marĭ aĭ Divanuluĭ Domnieĭ mele, am găsitŭ Domnia mea pe toți de obște împreună râvnitorĭ acestuĭ bine, protim la orânduiala și întocmirea veniturilor cutieĭ, după hrisovulŭ ce s'aŭ întăritŭ de către Domnia mea, ca unŭ lucru de obște folositorŭ, s'aŭ făcutŭ șciută și cunoscută hotărîrea și părerea ce am făcutŭ Domnia mea asupra acestora; decĭ iată vĕ orânduimŭ, și printr'acésta vĕ poruncimŭ, ca să aveți a lucra în faptă tréba acésta și a strînge la cutie după rînduiala hrisovuluĭ de la toți de obște și de la fieș-care în parte câte se coprinde în numitulŭ hrisovŭ și maĭ nainte, urmândŭ și păzindŭ orânduiala hrisovuluĭ întru tóte, atât dumnévóstră câtŭ și fieș-care în parte'șĭ spre a da cu bună voire acea ce este orênduitŭ la cutie, pentru binele și ajutorulŭ sufletulnĭ sĕŭ, fără de a aștepta silă și poruncă. 1792, Iunie 6.

Prea înălțate Dómne

Din râvna pronieĭ fiindŭ cugetulŭ Inălțimiĭ tale asupra bunătăților celor cu întocmirĭ frumóse, care sunt spre podóba patrieĭ nóstre și spre mângâierea celor săracĭ, aĭ bine-voitŭ Inălțimea ta de aĭ înoitŭ și aĭ întăritŭ cu luminata Domnésca Mărieĭ tale pecete hrisovulŭ celŭ cu veniturile cutieĭ de milosteniĭ, la care toți de obște împărtășindu-se săraciĭ și săracele văduve, copiĭ sĕrmanĭ ce rĕmânŭ de

(2) Cod. No. XIX, fila 262.

părinți fără de vrâstă, de la micŭ până la mare sunt rugătorĭ către milostivulŭ Dumneḑeŭ pentru buna stare și îndelungata fericire a vieței Mărieĭ téle, și pentru de a se afla în faptă coprinderea luminatuluĭ hrisovŭ, (fiind-că acum s'aŭ desobicĭnuitŭ fieș-care ne-urmându-se de câtă-va vreme orînduelile acestea) să se facă luminata porunca Mărieĭ tale de înșciințare, ce din pronia Dumnezeéscă aĭ săvêrșit'o, ca să să urmeze la tóte întocmaĭ cum se orêndueșce, de acésta înșciințămŭ Mărieĭ téle, și aniĭ înălțimeĭ téle de la Domnul D-ḑeŭ fie mulțĭ și fericiți 1792. Iunie 5.

Costandin cluc., *Dumitrache Varlam.*

Cod. No. XIX, fila 360.

Cum că din cutia milosteniilor se servéŭ unele micĭ pensiunĭ la vĕduve și la vechĭ oștenĭ, potŭ proba destule acte ce posedemŭ și din care ca modelŭ, dămŭ cele din notă: (1)

---

(1) *Anaforaua părinteluĭ episcopu de Râmnic pentru câte tal. 5 ce se dă pe lună Petcaniĭ femei, a se ține în sémă la epitropie.*

Iω Mihaĭl Const. Sutul VV. i gospod.

Zemle Vlascoe.... Poruncimŭ Domnia mea, Dumnea-vóstră boerilor epitropĭ, ca după orânduiala care arétă sfinția sa părintele episcopŭ, cumŭ că se ține în sémă de episcopie aceștĭ câte tal. 5, să aveți a urma și acumŭ după orânduiala ce a fostŭ, pentru ținerea în sémă acestor câte tal. 5. 1792, Ianuarie 26.

Prea Înălțate Dómne.

O femeie anume Petcana ne-a adusŭ unŭ luminatŭ pitacŭ alŭ Mărieĭ tale dela 15 ale acesteĭ lunĭ, care cuprinde că fiindŭ robită cu douĭ copiĭ, sărmana, a avutŭ orânduita milă de a i se da de la sfânta episcopie pe lună câte tal. 5 pentru chiverniséla eĭ și a copiilor, și porunceșcĭ Măria ta ca să se păzéscă acéstă orânduială de maĭ nainte; decĭ următorĭ fiindŭ porunceĭ, înșciințămŭ Mărieĭ tale, ca acéstă milă ce se dă acesteĭ femeĭ ni se ținea în sémă de dumnélor epitropiĭ cutieĭ, ci și acumŭ să fie luminată porunca Mărieĭ tale ca asemenea să urmeze, iar aniĭ Mărieĭ tale dela milostivulŭ Dumneḑeŭ rugămŭ să fie îndelungațĭ și cu fericire. 1792, Ianuarie 22.

Ot Râmnic *Filaretos*

Anaforaua luĭ Nicolae ce a foslŭ tunarŭ, orbŭ, de a i se da douĭ leĭ pe lună

Prea Înălțate Dómne.

Jăluescŭ Mărieĭ tale că eŭ fiindŭ tunarŭ la brésla armășieĭ în Domnia Mărieĭ tale cea d'intâiŭ, sloboḑindŭ tunurile s'a întâmplatŭ de m'a lovitŭ de amŭ rămasŭ secatŭ orbŭ de totŭ, avêndŭ un tunŭ dintr'acele racilă, rĕmâindŭ de sunt purtatŭ de altulŭ, de cerŭ milă să nu mor de fóme, și vĕḑêndu-mi-se halulŭ meŭ de Măria ta atuncĭ, te-aĭ milostivitŭ de mi s'aŭ datŭ dela cutie pe lună câte tal. 3 banĭ 60 pentru hrana mea, care milă mi s'a urmatŭ până la începerea răzmiriții aceștia ce a trecutŭ, iară de atuncĭ încóce nu mi s'aŭ datŭ; fierbinte mă rogŭ Mărieĭ tale să reverșĭ mila asupră-mĭ a mi se da acea milă

VIII.

Cultura publică. — Scóla sub M. Suțul.

Vĕdurăm puținulŭ ce făcu M. Suțul din respectulŭ scóleĭ, în prima sa domnie. Despre șcóle nu putea să nu se ocupe M. Suțu

---

a o avé de hrana vieții câtŭ voiŭ avea rămășiță de viață, și ce va fi mila Mărieĭ tale.

Robul Mărieĭ tale.

Nicolae Ceaus fostŭ tunarŭ la brésla armășieĭ de aicĭ.

«Dumnea-vóstră boerilor epitropĭ, să ne arĕtațĭ de a avutŭ acesta orânduială de milă cu sinetŭ în scrisŭ alŭ Domnieĭ mele, séŭ nu.» 1791, Decembre 1.

Io Mihail Const. Suțul VV. i gospod.

Zemle Vlascoe.... Poruncimŭ Domnia mea dumné-vóstră boerilor epitropĭ, ca după orânduiala ce aŭ avutŭ să aveți a da câte tal. 2 pe lună dela cutie. 1792, Ianuarie 19.

Vel logofĕtŭ.

Prea Inălțate Dómne.

Ascultândŭ luminata porunca Mărieĭ tale dela acéstă jalbă, am făcutŭ cercetare și căutândŭ în scrisorile epitropieĭ amŭ găsitŭ luminatŭ pitaculŭ Inălțimeĭ tale încă din cea-l-altă Domnie a Mărieĭ tale, prin care se orânduia dela Epitropie câte tal. 2 pe lună, care milă s'a și păzitŭ cu darea până la venirea nemților, iară de atuncĭ încóce nu i s'a maĭ datŭ, de care nu lipsimŭ a însciința Mărieĭ tale de curgerea pricinii, iară hotărîrea cea de săvârșit rĕmâne a se face de către Inălțimea ta. 1791, Decembre 1.

Costache clucer, *Dumitrache Varlaam*, *Dumitrache* stol. *Nicolae* stol.

S'a poruncitŭ la dumnélor boerii epitropĭ în dosulŭ jălbiĭ Raduluĭ post. Moldovénu ca să-ĭ dea pe lună câte tal. 5. 1792, Februarie 7.

Cod. No. XX, fila 341.

Pitacŭ la boerii epitropĭ, ca să dea câte tal. 10 pe lună luĭ Ianache Proni Ciubuciu

Dumné-vóstră boerilor epitropĭ, poruncimŭ Domnia mea să aveți a da din baniĭ cutieĭ, câte taleri zece pe lună luĭ Ianache Ciubuciu, și cu acesta Domnesculŭ nostru pitacŭ veți fi scăduți la socotélă. 1792 Februarie.

Anaforaua ce s'a făcut în dosulŭ jalbiĭ luĭ Stefan căpitanu Prijbénu, a i se da de la cutie câte tal. 10 pe lună de la cutia milostenieĭ.

Io Alex. Const. Suțul VV.

Poruncimŭ dumné-vóstră nazârilor epitropieĭ să dați de la cutie câte tal. 10 pe lună. 1793, Decembre 20.

și de astă-dată, avêndŭ în Divanŭ pre Enache Văcărescu. In 22 Ianuarie 1792 Domnitorul dă unŭ noŭ hrisovŭ pentru școla slavo-română din Sf. Gheorghe. La acéstă școlă sunt 2 dascălĭ, séŭ învĕțătorĭ, cărora Domnitorul le acordă scutirĭ și privilegiĭ. «Că fiindŭ în linisce, a pururea să fie cu mintea slobodă și să pótă pune tótă nevoința a se sârgui și a sta nepărstan spre învĕțătura și procopséla copiilor școlarĭ, și pentru streinĭ și pentru pământenĭ.» (1)

Prea Înălțate Dómne.

După luminata porunca Mărieĭ tale ce aĭ datŭ acesteĭ jălbĭ mi se porunceșce ca să teorisescŭ acéstă jalbă; acestŭ jăluitor este și elŭ unulŭ din boerinașiĭ ceĭ vechĭ din sud Romanațĭ, dar însurându-se aicĭ se află cu ședérea aicĭ în Bucurescĭ; vârsta luĭ este maĭ multŭ spre bĕtrânețe, se află și la mare sărăcie; după vremĭ a slujitŭ și elŭ în multe slujbe domnescĭ, însă pre afară, pe la căpitănĭile de pe la marginĭ, pe la vamă, precumŭ și pe la alte slujbe, iarŭ acumŭ se află neputinciosŭ, atâtŭ elŭ câtŭ și soția luĭ, și pentru multă lipsă ce are, se rógă Mărieĭ tale măcarŭ cu o lefușóră dela cutie ca să-șĭ pótă ține viața; ci de va fi porunca și mila Mărieĭ tale, să i se orânduiască măcar tal. 20 pe lună, că este fórte scăpătatŭ, iară mila și hotărîrea remâne la Măria ta. 1793, Decembre 19. *Dumitrasco Racoviță* vel ban

Cod. No. XXV, fila 191.

(1) *Hrisovul școleĭ slavonescĭ ot sfeti Gheorghe celŭ vechĭ.*

De vreme ce școla slavonéscă ce este în orașulŭ Domnieĭ mele Bucurescĭ la sfeti Gheorghe celŭ vechĭ, care este de învĕțătura cărțiĭ slovenescĭ i românescĭ, unde nu numaĭ din copiiĭ pământenilor se află la acéstă școlă, ci și alțĭ străinĭ dintr'alte țĕrĭ sunt veniți, care școlă este fórte trebuincióză la tótă obștea acesteĭ țĕrĭ pentru învĕțătură, fiindŭ metahirisitŭ totŭ norodulŭ cu acéstă învĕțătură, la tóte trebuințele spre a căror dare de învĕțătură, de vechĭ și bĕtrânĭ răposați Domnĭ sunt orênduițĭ cu plată Domnéscă, doĭ dascălĭ, ca să se afle în tótă vremea, ca să învețe copiĭ; la care școlă se află Constantin dascălu slovenescŭ cu unŭ Ipo-didascălŭ alŭ sĕŭ, care fiindŭ pământenĭ, cu case, socotitule-amŭ Domnia mea trebuința ce ar avea, și nu-ĭ amŭ lăsatŭ să fie de totŭ lipsițĭ, a nu fi atinși de oreși-ce milă Domnéscă, maĭ vêrtosŭ că fiindŭ în linisce apururea să fie cu mintea slobodă, și să pótă pune tótă nevoința a se sîrgui și a sta neprestanŭ spre învĕțătura și procopséla copiilor școlarĭ și pentru strĕinĭ și pentru pământenĭ, a cărora dar nevoință și strădanie nu le-amŭ trecutŭ Domnia mea cu vederea, nicĭ i-amŭ lăsatŭ întru uitare, ci m'am milostivitŭ și printr'acestŭ hrisovŭ alŭ Domnieĭ mele, hotărîmŭ, ca eĭ și tótă casa lor, în tótă vremea să fie apĕrată de totŭ felulŭ de dăjdiĭ, de nimicŭ, nicĭ odinióră val și supĕrare să nu aibă; așișderea și drepte bucatele lor încă să fie scutite și de totŭ nedajnice, stupĭ i râmătorĭ, de dijmăritŭ și vinulŭ de vinăriciŭ, și să ție și câte o pivniță, aicĭ în Bucurescĭ apĕrată de fumăritŭ, de căminăritŭ, de vamă, de vinŭ Domnescŭ, i agiescŭ, de ortulŭ vătafuluĭ, de cârciumarĭ și de tóte alte orĭ-ce angariĭ vor eși pe pivnițe, orĭ în credință de va fi vinăriciulŭ, séŭ

Școla cea mare dela Sf. Sava este desorganisată din timpulŭ rĕsboiuluĭ. In casa școlelor dela Sf. Sava Domnitorul, încă dela sosirea sa, aŭ dispusŭ să se așeḑe curtea Domnéscă, prin următórele pitace ce dămŭ în notă(1). Domnitorulŭ e silitŭ să maĭ pregătéscă case și pentru musafirĭĭ sĕĭ.

---

dările pivniților, orĭ de se vor vinde, séŭ măcar vre-odată, de s'ar întâmpla ca să plătéscă și ceĭ ce vor avea cărți și hrisóve Domnescĭ, iar maĭ susŭ numitulŭ dascălŭ, nicĭ atuncĭ să nu dée, ci tot-déuna să fie scutit, asemenea ajutorulŭ caselor să aibă și lude cincĭ scutiți și apĕrați de totŭ felulŭ de dăjdiĭ și orênduelĭ ce vor eși pe ceĭ-l-alți scutelnicĭ, dela visteria Domnieĭ mele peste anŭ pe țĕră, de nicĭ unile nicĭ unŭ val și supĕrare să n'aibă; cum și la vremea oerituluĭ să aibe a scuti oĭ 150; încă m'am milostivitŭ Domnia mea de le-amŭ adaosŭ milĭ ca să aibe pe totŭ anulŭ..... să fie casa numituluĭ apĕrată de orĭ-ce felŭ de musafirĭ și de tóte alte beilicurĭ..... séŭ altulŭ din avere și slujbașĭ, de către nimenea supĕrare nicĭ de cum de nimicŭ să nu aibă; pentru care poruncimŭ Domnia mea și dumné-vóstră ispravnicilor i dumné-vóstră boerĭ séŭ slugĭ, care după vremĭ, veți fi orênduiți cu orĭ-ce fel de dăjdiĭ și slujbe de tóte câte scriŭ maĭ susŭ, să aveți a vĕ feri și nimenea întru nimicŭ val séŭ supĕrare să nu le facă pentru că dascăliĭ dela numita școlă pururea aŭ avutŭ aceste mile și de maĭ nainte dela alți frați pravoslavnicĭ Domnĭ, ce aŭ stătutŭ oblăduitorĭ creștinescĭ a acesteĭ țĕrĭ, precumŭ ne-amŭ adeveritŭ Domnia mea din hrisóvele domniilor-séle ce se vĕḑură de noĭ, și pentru ca să se păzéscă acéstă milă neclintitŭ și nestrămutată, amŭ întăritŭ Domnia mea hrisovulŭ acesta cu însăși credința Domnieĭ mele Iω Mihail Constantin Sutul Voivodŭ, și cu credința prea iubiților fiĭ a Domnieĭ mele, Ión Voevod, Gregorie Voevod, Alecsandru Voevod; cu totŭ sfatulŭ cinstiților și credincioșilor boerilor celor marĭ aĭ Divanuluĭ Domnieĭ mele: Pană Filipescu vel ban, Enache Văcărescu vel vist, Dumitrache Racoviță vel vornic de țéra de susŭ, Manolache Brâncovénu vel log. de țéra de susŭ, Enache Moruzi vel vornic de țéra de josŭ, Manolache Crețulescu vel log. de țéra de josŭ, Alecsandru Manu vel spătar, Grigorie Sutul vel post. Ioan Florescu vel clucer, Teodorache Iulian vel pahar., Drăghicĭ Otetelișanu vel stol., Alecsandru Sutul vel comis, Dumitrache vel sluger, Mihalache vel pit. și ispravnicŭ Manolache Brâncovénul vel log. de țéra de susŭ; și s'aŭ scrisŭ hrisovulŭ acesta în anulŭ dintêiŭ întru a doua Domnie a Domnieĭ mele aicĭ în orașulŭ Bucurescĭ, la létŭ 1792, Ianuarie 22.

Cod. No. XX, fila 600.

(1) Eată documentulŭ:

S'aŭ datŭ poruncă prin pitacŭ la d-luĭ vistierŭ Golescu, i la d-luĭ vel spătarŭ și agă, ca să găséscă treĭ case marĭ și 12 micĭ pe pămêntŭ așeḑate, și grijindu-se să se îmbrace cu așternuturĭ, care până diséră să fie gata. 1791, Septembrie 3.

Cod No. XX, fila 30.

Unŭ altŭ actŭ din 1791 Septembrie constată că sub Mavrogheni școla dela St. Sava nu maĭ funcționa din causa rĕsboiuluĭ. (Veḑĭ «Istoria culturei naționale», de V. A. Urechiă pagina 66 Tomul I).

Pitacŭ la d-luĭ vel agă ca să rênduiască un zapciŭ harnicŭ cu ḑece slujitorĭ, să fie de slujbă la sfeti Sava.

Poruncimŭ Domnia mea d-tale vel agă, să orênduescĭ, unŭ zapciŭ harnicŭ cu 10 slujitorĭ la sfeti Sava, ca să fie de slujbă pentru trebuința lucruluĭ caselor de acolo, până la săvêrșire, fiind-că este să ne mutămŭ Domnia mea cu șederea acolo. Tolcho pisah gospod. (1) 1791, Septembrie 6.

Cu aceașĭ dată de 4 Septembre 1792 s'aŭ ordonatŭ de Mihail Suțu boerilor epitropĭ:

«Ca să facă căutare cărților de bibliotecă, ce aŭ fostŭ a scólelor ot Sfeti Sava după catalogulŭ lor ce este pentru tóte felurimele de cărțĭ anume, unde să mérgă cu unŭ dascălŭ de sciință a multe feluriĭ de limbĭ la locŭlŭ unde sunt puse în păstrare, și pentru cele ce vor lipsi să apuce pe ceĭ ce le-aŭ fostŭ în păstrare să dea sémă de tóte, de care făcênd fóe să o aréte Mărieĭ sale.» (2)

Scóla elinică de la Sf. Sava e mutată la Dómna Bălașa.

Cu tóte că tóte scólele nu sunt redeschise, Domnitorulŭ, în cursulŭ anuluĭ 1792 ordonă adunarea regulată a cutieĭ scólelor, prin pitac către Mitropolitulŭ din 17 Augustŭ 1792 și către ambiĭ Episcopĭ din 22 Iuliŭ acelașŭ anŭ. (3)

Pitacŭ pentru a se face luare aminte, cu cheltuială trebue a se face la casele dela sfeti Sava, ca să se mute Domnia.

Fiind-că școla dela sfeti Sava, unde este ca să fie mutarea Domnieĭ nóstre, are trebuință atâtŭ căsele de meremetŭ, cum și paturĭ, ușĭ, ferestre, sobe i altele, câtŭ și împrejurŭ josŭ a se face unŭ șopronŭ, unŭ grajdŭ micŭ și curtea împrejurŭ de lemne, iată orênduimŭ Domnia mea pe Vasile log. ispravnicel curțiĭ Domnieĭ mele, carele dimpreună cu dumné-vóstră boerilor epitropĭ luândŭ pe maimarbașa cu meșteriĭ lemnarĭ i zidarĭ, să mergeți la sfeti Sava, ca să faceți chefșu de cele trebuincióse pentru lucru, cum cherestéua, hiară și de zidărie, ca ce cheltuială de banĭ trebue la acestea, de care făcêndŭ fóie anume să arĕtațĭ Domnieĭ mele și vom porunci; la care chefșu să fiĭ și dumnéta biv vel stolnice Dumitrache și să ne faceți anafora. 1791, Septembrie 4.

Cod. No. XX, fila 30.

(1) Cod. No. XX, fila 39.

(2) Cod. No. XX, fila 34.

(3) S'aŭ făcutŭ poruncă legată la amêndoĭ Episcopĭ, ca să proftacséscă a trimite banĭ scólelor epitropieĭ, ce sunt hotărîțĭ a da din eparhiile sfinților lor șfertulŭ Sfântuluĭ Gheorghe trecutŭ. 1792, Iulie 22.

Pitacŭ la Mitropolitŭ pentru banĭ ce aŭ datŭ mônăstirile scólelor.

Iω Mihail Costandin Sutul VV.

Prea sfințitule părintele mitropolitŭ sănĕtate, fiind-că mônăstirele de obște

Prin județe scólele încă sunt multe totŭ închise din causa rĕsboiuluĭ și a ciumeĭ. Aflămŭ însă o carte a luĭ M. Suțul, prin care aruncă o dare asupra negutitorilor și prăvăliașilor din Jiĭ la douĕ bâlciurĭ, anuale ca din baniĭ strânșĭ la aceste bâlciurĭ dela Târgu-Jiuluĭ și de la Cărbunescĭ, să se înființeze școlă, plătindu-se simbria unuĭ procopsitŭ dascălŭ. Acestŭ hrisovŭ ce găsimŭ, din domnia luĭ M. Suțul relativŭ la o școlă din județulŭ Jiul de susŭ, este de atribuitŭ cunoscutuluĭ de noĭ istoricŭ stolniculuĭ Dumitrache. La 1792 acesta este ispravnicŭ la Jiĭ. In acéstă calitate stolniculŭ Dumitrache, acumŭ serdarŭ a provocatŭ înființarea de școlă românéscă în Târgu-Jiuluĭ (1).

Décă M. Suțul n'a găsitŭ timpŭ să reînființeze multe școlĭ în județe, el află mijloculŭ să dea în acelașĭ anŭ, 1792 la 19 Iuliŭ, unŭ hrisovŭ prin care miluia cu 60 talerĭ din Ocnă școla grecéscă din

---

sunt datóre a da la cutia scólelor baniĭ ceĭ rênduițĭ după hrisovŭ, scriemŭ prea sfinției tale că ajungându-te și cu părinții Episcopĭ și făcênd dréptă analogie banilor, după hrisovŭ, starea fieș-căruia, să orênduițĭ mumbașirŭ ca să 'șĭ împlinéscă atâtŭ de la mônăstirile eparhieĭ prea sfinției tale, câtŭ și de la mônăstirile eparhiilor episcopeștĭ spre a se da la epitropie, fiind-că îndestulŭ s'aŭ zăbovitŭ până acum. 1792, August 17.

Cod. No. XX, fila 795.

(1) Iată acestŭ documentŭ:

Carte deschisă către ispravnicii Gorjuluĭ pentru a da negustoriĭ și negustorașiĭ și prăvăliceșiĭ câte tal. 1 parale 20, și ḑece de prăvălie la douĕ bâlciurĭ ce se facŭ într'acelŭ județŭ, pentru ajutorulŭ școleĭ, ce este să se facă la Târgu-Jiul

Fiind-că ne-aŭ însciințatŭ credinciosŭ boerulŭ Domnieĭ mele Dumitrache bil vel serd. ispravnicŭ ot sud Gorj, cum că pentru folosulŭ pământenilor părții loculuĭ, aŭ cugetatŭ să așeḑe la acelŭ județŭ în târgu Jiuluĭ o școlă cu dascălŭ și limba românéscă și grecéscă, spre învĕțătura copiilor de obște, care sunt lipsiți și depărtați de școlĭ cu dascălŭ pentru învĕțătură, amŭ bine-voitŭ și Domnia mea a face unŭ ajutor la acestŭ lucru folositorŭ și plăcutŭ Domnieĭ mele. Decĭ măcarŭ că negustoriĭ, i negustorașiĭ și prăvălieșiĭ, carĭ vinŭ pentru alișverișurile lor la bâlciurile, ce se facŭ de doue orĭ într'un anŭ la acel județŭ, unulŭ la Cărbunescĭ, și altulŭ la Târgulŭ Jiuluĭ, era obiceiŭ de da maĭ nainte de prăvălie câte cincĭ și șése leĭ ispravnicilor județuluĭ, care s'aŭ urmatŭ în Domnia fratelui nostru Alexandru Vodă Ipsilante, când pentru catahrisis la care venise tréba acésta supărându-se negustoriĭ cu luărĭ nesuferite, de câte ḑece-cincĭ-spreḑece leĭ, s'a ridicatŭ, dar Domnia mea și cea din urmă luare, și cea d'intâĭ o socotimŭ nedréptă și peste mĕsură, și amŭ hotărîtŭ unŭ puținŭ lucru, care să se cheltuiască la unŭ locŭ maĭ cuviinciosŭ în care să nu simță nicĭ negustorașiĭ greutate, adecă să dea un ajutoriŭ la acéstă școlă, prăvălia întâĭ câte un leŭ,

satulŭ sêrbescŭ Drăgoĭ-chioĭ de pe drumulŭ ce duce la Ţarigrad «unde tot-d'a-una conăcescŭ şi găzduescŭ boerĭ şi alţĭ slujbaşĭ domnescĭ ce se trimitŭ de aicĭ la Ţarigrad» (1).

In starea în care se aflaŭ ţĕrile române dupĕ pacea dela Şiştov nu putemŭ negreşitŭ ascepta să pretindă dela Mihal Suţu maĭ importante rênduelĭ cu referinţă la şcolĭ.

Totuşĭ în scurta luĭ domnie a lăsatŭ urme de preocupaţiunĭ şi despre şcóle precumŭ maĭ susŭ vĕdurămŭ.

Dintre scólele ce am arătatŭ că de către diverşĭ proprietarĭ s'aŭ înfiinţatŭ în decursulŭ secoluluĭ XVIII, pe la satele lor, totŭ maĭ func-

---

prăvălia de alŭ doilea câte 20 parale, şi prăvăliaşiĭ de alŭ treilea câte 10 parale, ca cu acelŭ puţinŭ iratŭ şi cu ajutoru ce vor face pămêntenĭĭ să se iconomiséscă simbria unuĭ procopsitŭ dascălŭ de învĕţătură la numita şcólă; decĭ ca să se urmeze în faptă acestŭ puţinŭ iratŭ a numiteĭ şcolĭ, atâtŭ estimpŭ câtŭ şi tot-d'a-una pe aniĭ viitorĭ, amŭ datŭ Domnia mea acestŭ Domnesculŭ nostru sinetŭ, prin care poruncimŭ şi vouă tuturor negustorilor, ca cu bună voire, să daţĭ acestŭ puţinŭ ajutor ca unŭ lucru sufletescŭ spre folosulŭ de obşte fiindŭ fără de greutate, care banĭ să orânduescĭ d-ta biv vel serd Dumitrache ispravnice a-lŭ strînge pentru trebuinţa şcoliĭ şi sa metahiriseşcĭ la trebuinţa şcoleĭ. 1792, Iunie 25.

Cod. No. XX, fila 696.

(1) *Hrisovulŭ şcóleĭ dela Drăgoĭ-chioĭ pentru tal. 60 milă dela Ocnă.*

Fiind-că la satulŭ sêrbescŭ dela Drumu-Ţarigraduluĭ ce se numesce Drăgoĭ-chioĭ, unde totŭ-d'a-una conăcescŭ şi găzduescŭ boerĭ şi alţĭ slujbaşĭ domnescĭ ce se trimitŭ de aicĭ la Ţarigrad cu trebile Domnieĭ şi ale Ţĕreĭ cumŭ şi ce vinŭ de acolo aicĭ asemenea, în care satŭ fiind-că locuescŭ şi mulţĭ creştinĭ pravoslavnicĭ bulgarĭ, care ţine neclătită credinţa bisericeĭ răsărituluĭ, aŭ avutŭ şi dascălŭ la şcólă în limba grecéscă pentru învĕţătura şi precopséla copiilor lor, care dascălŭ a avutŭ şi milă de la Domnia Ţĕreĭ acestia, de i se cade pe anŭ câte tal. 60 dela Ocne pentru plata osteneleĭ luĭ, care face la învĕţătura copiilor, după cumŭ ne-amŭ pliroforisitŭ Domnia mea din hrisóvele fraţilor domnĭ de maĭ nainte; care acéstă milă făcêndŭ acumŭ rugăciune Domnieĭ mele locuitorĭĭ dela maĭ susŭ numitulŭ satŭ a se înoi de către Domnia mea, ne-amŭ milostivitŭ, şi printr'acestŭ Domnesculŭ nostru hrisovŭ înoimŭ şi întărimŭ mila de maĭ susŭ arĕtată, ca să aibă adecă a se da dascăluluĭ ce va fi la acéstă şcólă, dela Ocne, tal. 60 pe fie-care anŭ, care dascălŭ să aibă datoria a-şĭ pune tótă sîrguiala şi silinţa spre învĕţătura şi procopséla copiilor dela numita şcólă, ca să aréte folosŭ că pentru aceea na-amŭ milostivitŭ Domnia mea de amŭ orânduitŭ mila acésta; rugămŭ dară şi pre alţĭ fraţĭ domnĭ, care în urma nóstră se vor învrednici a fi oblăduitorĭ ţĕreĭ acesteia, să bine voiască a înoi şi a întări hrisovulŭ acesta, ca şi ale Domniilorŭ sale hrisóve de milele ce vor face să fie în urmă de alţiĭ în sémă ţinute; şi ca să se păzéscă nestrămutată mila acésta a dascăluluĭ dela nu-

ţionéză unele pe la 1792. Aşĭa se póte dovedi acésta şi cu următorulŭ documentŭ privitorŭ la şcóla dupe moşia *Preasba* a luĭ Hagi Stan Jianul, şcólă — lucru de mirare! — întreţinută nu numaĭ de proprietate, dar din contribuţiunea chiar a locuitorilor. Acestŭ documentŭ maĭ probéză încă unŭ lucru interesantŭ, că sătenii din *Preasba* se ocupaŭ nu numaĭ cu agricultura, dar şi cu *tăbăcirea de peĭ de capre*:

Hrisovulŭ paharniculuĭ Stan Jianu.

«Fiind-că dumnéluĭ cinstitŭ şi credinciosŭ boerŭ alŭ Domnieĭ mele Hagi Stan Jianul biv vel paharnicŭ cu cheltuiala şi strădania sa pe moşia dumnéluĭ Preasba ot sud Dolj aŭ făcutŭ biserică de pétră întru cinstea şi pomenirea sfântuluĭ întâiuluĭ mucenicŭ şi archidiaconŭ Stefan şi sfântuluĭ mareluĭ mucenicŭ şi de biruinţă purtătorŭ George, cu câte-vaşĭ chiliĭ pentru a locui monachiĭ şi altĭ ómenĭ săracĭ neputincĭoşĭ, care să'şĭ aĭbă hrana şi chiverniséla lor, întocmindŭ la acéstă biserică şi unŭ chipŭ de scólă românéscă pentru a se învĕţa copiiĭ de pomană, şi fiind-că locuitoriĭ de pe numita moşie carĭ lucréză meşteşugul tăbăcieĭ la pieĭ de capră neguţătorescĭ la care iaŭ plata la 100 taleriĭ câte 10, vĕdêndŭ acéstă bună faptă a paharniculuĭ, s'aŭ îndemnatŭ şi eĭ pentru pomenirea lor şi pentru că nicĭ paharniculŭ altŭ adet de cherhanale nu le ia şi din câştigulŭ ce de la acele pieĭ ce aŭ, de bună voie aŭ primitŭ şi aŭ făcutŭ aşeḑământŭ ca să dea ajutorŭ sfinteĭ bisericĭ de 100 de peĭ ce lucréză câte parale 10, nu numaĭ aceia câţĭ se află, ci şi aceia ce în urma lor vor lucra acestŭ meşteşugŭ la numita moşie Preasba, dându zapisŭ iscălitŭ de dênşiĭ ot leatŭ 1783 Octombrie 15 adeveritŭ fiindŭ şi de dumnéluĭ vel paharnicŭ Manolache Romaniti caimacamŭ şi de dumnélor ceĭ-l-alţĭ boerĭ aĭ divanuluĭ Craioveĭ, întru care scrie, că viindŭ eĭ faţă în divanŭ... (urméză zapisulŭ cu acea cuprindere) apoĭ s'a datŭ hrisovulŭ de întărire din 1784 Martie 12 şi Domnitorulŭ a maĭ adausŭ în favórea bisericeĭ şi a şcóleĭ şi alte venituri anume: din vama bălciuluĭ de pe acea moşie, să aĭbă vameşul din Craiova taleriĭ 100 din orĭ-câtŭ venitŭ se va strînge din acelŭ bălciŭ,

---

mita şcólă, amŭ datŭ acestŭ Domnesculŭ nostru hrisovŭ adeveritŭ cu însăşĭ credinţa Domnieĭ mele Io Mihail Const. Suţul voivodŭ, şi cu credinţa prea iubiţilor Domnieĭ mele fiĭ, Ioan voivodŭ, Grigorie voivodŭ, Alexandru voivodŭ, martorĭ puindŭ şi pe dumné-lor cinstiţĭ şi credincioşĭ boeriĭ ceĭ marĭ aĭ Divanuluĭ Domnieĭ mele: Pană Filipescu vel ban, Ianache Văcărescu vel vist, Dumitrasco Racoviţă vel vornicŭ de ţéra de susŭ, Manolache Brâncovén, vel log de ţéra de susŭ, Ianache Moruzi vel vorn de ţéra de josŭ, Manolache Creţulescu vel log de ţéra de josŭ, Alexandru Manul vel spăt, Grigorie Suţul vel post, Alexandru Suţul vel comis, Grigorie Hrisoscoleu vel clucer, Grigorie Asan, vel stol, Ianache vel sluj, Hagi Mihalache vel pit şi ispravnicŭ Manolache Brâncovén vel log de ţéra de susŭ, şi s'aŭ scrisŭ hrisovulŭ acesta la anulŭ d'intâiŭ d'intre a doua Domnie a Domnieĭ nóstre aicĭ în oraşulŭ scaunuluĭ Domnieĭ mele Bucurescĭ, la aniĭ de la zidirea lumeĭ lét 7300, iar dela mântuitorulŭ Isus Hrist anulŭ 1792, Iulie 19.

Cod. No. XX, fila 760—761.

ca să fie acéstă milă pentru chiverniséla bisericeĭ, de fácliĭ, tămâe, unt-de-lemnŭ şi pentru plata dascăluluĭ ce va învĕţa copiĭ şi pentru hrana săracilor, carĭ se vor ocroti în chiliile bisericeĭ şi treĭ preoţĭ şi unŭ diaconŭ să fie scutiţĭ la biserică.» Vodă maĭ dă 2 lude străinĭ şi învoire de târgŭ odată pe săptĕmână Duminica. 1792 Iulie 2.

Din nenorocire, scólele abia redeschise, se înteţi şi maĭ rĕŭ în ţéră ciuma. Acum tótă activitatea stăpânireĭ se concentréză întru a combate acestŭ cumplitŭ flagelŭ.

IX

Ţĕraniĭ sub M. Suţul

Greŭ ar fi fostŭ chiar pentru unŭ Domnŭ românŭ, necumŭ pentru M. Suţul, să îmbunĕtăţéscă sórta sĕrmanilor ţĕranĭ, în urma rĕsboiuluĭ terminatŭ cu pacea de la Şiştov şi maĭ alesŭ cu Divanurĭ reacţionare ca acelŭ care ceruse, la 1790, principeluĭ Saxa-Coburg, să se reînfiinţeze iobăgia în ţéră.

Prima lucrare a luĭ M. Suţu, din 11 Decembrie 1791 este revocarea aşeşĕreĭ făcută de Mavrogheni în 1786 în favórea ţĕranilor de pe unele moşiĭ mônăstirescĭ. Mavrogheni hotărîse următórele puncte:

Pentru câtŭ fênŭ vor face de trebuinţă vitelor pe moşia mônăstireĭ, dijmă să nu le ia.

Pentru podulŭ mônăstireĭ mişcător şi trecător peste apa Ialomiţeĭ, lor, la toţĭ sătenĭĭ să nu le ia parale de trecĕtóre.

Pentru lemne uscate cum şi de cele verdĭ de lucru să ia din pădurea mônastireĭ fără de nicĭ o dare.

La móră, afară din uium să nu le ia de câtŭ treĭ parale de sacŭ datorindu-se şi eĭ când se va strica zăgazulŭ morĭĭ să sară să-lŭ drégă.

Pentru clacă să o facă numaĭ treĭ ţile, séŭ să le plătéscă cu unŭ leŭ.

Pentru carne de mâncare să se tae vite de ale lor peste tótă săptemâna şi să dée mônăstireĭ de o vită de vacă o oca carne, şi şi de óie o jumĕtate oca, iar mônăstirea numaĭ voia la facerea târguluĭ să tae vite de ale mônăstireĭ.

Pentru vinŭ ce le va trebui la praznice și de nunte să fie volnicĭ a-lŭ ridica de unde va vrea.

Pentru arnăuțiĭ paznicĭ și dijmuitorĭĭ moșieĭ, să nu ție mônăstirea.

Negreșitŭ că asemenea favorabile dispositiunĭ în privința sătenilor sunt înlăturate de triumfătórea reacțiune.

M. Sutul revine la cele 12 ḑile de lucru prin diferite ordine încă din finea anuluĭ 1791, fie sub formă de circulară, fie în urma reclamațiunilor unor anumite mônăstirĭ.

Eată cum M. Sutul pretextându că lucréză în favórea țĕranuluĭ îlŭ obligă la cele 12 ḑile și nu ḑice nicĭ unŭ cuvîntŭ despre celel'alte folosințe dobândite sub Mavrogheni: (1) Din redacțiunea actelor ce aducem în note și anexe reesă încă unŭ fel de indignare cu care însușĭ Șutul robea pe țeranŭ la boerime și mônăstirĭ.

Treĭ cărți către locuitorĭĭ din sud Gorj asemenea una ca alta, pentru rându clăcii și pentru dijmuirĭ, cum aŭ să le facă la stăpânĭĭ moșiilor.

Zemle Vlascoe..... Vouă tuturor locuitorilor țĕranĭ din totŭ județulŭ Gorj vĕ facemŭ în scire, că amŭ luatŭ Domnia mea însciințare, cum că stăpâniĭ moșiilor pe carĭ locuițĭ vĕ supĕră la rêndulŭ clăcii maĭ multŭ peste 12 ḑile, care sunt poruncite de Domnia mea după condicile Divanuluĭ și după vechiul obiceiŭ, și cu acesta sunteți necăjițĭ fără de orânduială și peste poruncile Domnieĭ mele, care acésta ne suferind-o Domnia mea nicĭ de cum, iată amŭ poruncitŭ Domnia mea strașnicŭ, prin osebită cartea Domnieĭ mele ispravnicilor județuluĭ, ca să nu îngăduiască nicĭ de cum pe stăpânĭĭ moșiilor, cărora să le dea de scire într'adinsŭ și să le aréte că este strașnică porunca Domnieĭ mele a nu vĕ cere și a nu vĕ supĕra maĭ multŭ de câtŭ acelea 12 ḑile, ce sunt poruncite de Domnia mea după vechiulŭ obiceiŭ și acele 12 ḑile să le lucrați în vremile obișnuite

(1) Eată cum M. Sutu revócă folosințele locuitorilor de pe moșiile mitropolieĭ.

Anaforaua mitropolieĭ pentru moșia Pătróia de a supune pe locuitorĭ de a'și face claca și a'și da dijma.

Iω Mihail Const. Sutul i gospod.

Zemli Vlascoe... Cu cale fiindŭ anaforaua prea sfințieĭ séle părinteluĭ mitropolit, o întărimŭ, și poruncimŭ dumné-vóstră ispravnicilor ot sud. Vlașca să supuneți pe numițiĭ sătenĭ a'și face claca în lucru, și a'și da dijma după obiceiŭ, fiindŭ drepturile moșieĭ, fără de a se împotrivi maĭ mult. 1792, Ianuarie 20.

Procit vel logofĕtŭ.

Prea înălțate Dómne.

Cu smerita nóstră anafora însciințăm Mărieĭ tale că purtătorulŭ de grijă ce-lŭ avemŭ orênduitŭ la moșia Pătróia din sud Vlașca a sfinteĭ mitropoliĭ, ne

după obiceiŭ, iar nu tóte de odată şi în totŭ chipulŭ să vĕ diafendipséscă; dară deosebitŭ iată trimitemŭ cărţile Domnieĭ mele şi către voĭ locuitorilor, într'adinsŭ pentru acésta, prin care vĕ poruncimŭ, ca nicĭ de cum să nu o suferiţi, nicĭ să primiţi a clăcui maĭ multŭ de câtŭ acelea 12 ḑile poruncite de Domnia mea în vremea cea orânduită după obiceiulŭ vechĭ, la care acele 12 ḑile să aveţi a vĕ face datoria şi a le lucra cu protimie fără de a trimite copiiĭ ne vrednicĭ de lucru, ci însuşĭ casniciĭ ceĭ vrednicĭ de muncă să se mânece de diminéţă luându ziua de căpătâiŭ, ne întârḑiindŭ şi ne lenevindu-se la apucarea lucruluĭ, iar maĭ multŭ nicĭ de cum să nu vĕ suferiţĭ, séŭ carĭ din voĭ locuitorilor va fi avêndŭ vre-unŭ deosebitŭ aşeḑământŭ cu stăpânulŭ moşieĭ, în scrisŭ, pe maĭ puţine ḑile, şi o va fi urmatŭ tot-d'a-una până acumŭ, acelŭ aşeḑământŭ are a se urma, după aşeḑământŭ acela alŭ stăpânuluĭ moşieĭ după cum condica orânduesce; iară cându în potriva poruncilor acestora vre-uniĭ din stăpâniĭ moşiilor vă va sili la clacă maĭ multŭ peste 12 ḑile, numaĭ decâtŭ să mergeţĭ să arĕtaţĭ boerilor Domnieĭ mele, ispravniciĭ judeţuluĭ, carĭ după porunca ce aŭ straşnică să vĕ apere şi pentru celŭ nesupusŭ va însciinţa Domnieĭ mele, ci dar aşa să urmaţĭ şi să iscăliţĭ toţĭ în dosul cărţiĭ aceştia, cum că v'a venitŭ porunca Domnieĭ mele şi vi s'aŭ cititŭ în auḑulŭ tuturor de obşte (1). 1791, Decembre 21.

S'aŭ făcutŭ şi la ispravniciĭ judeţuluĭ Gorj carte legată pentru acéstă pricină, ca să fie următorĭ întocmaĭ după poruncile Mărieĭ sale şi iscălite de toţĭ locuitoriĭ în josu cărţiĭ, să le trimétă Mărieĭ séle.

---

arétă că locuitoriĭ ce se află şeḑĕtorĭ acolo pe numita moşie nu voescŭ să'şĭ facă obicĭnuita clacă în lucru, ci ceru să plătéscă în banĭ, câte banĭ 90 de clacă pe anŭ, asemenea şi pentru obicĭnuita dijmă nu se supunŭ a o da din tóte deplinŭ după obiceiulŭ pământuluĭ, din bucate, din legumĭ, din póme şi altele câte se maĭ află, eĭ stă cu împotrivire; pentru care rugămŭ pe Măria ta, să se facă luminata porunca înălţimeĭ tale către dumnélor boeriĭ ispravnicĭ aĭ judeţuluĭ, ca să-ĭ facă pre aceştĭ locuitorĭ să'şĭ facă claca în lucru după obiceiulŭ pământuluĭ pe anŭ ḑile 12, iară să nu o dée în banĭ precum cerŭ eĭ, fiind-că avemŭ de trebuinţă de lucru acolo; aşişderea şi pentru dijmă să-ĭ aducă la cunoscinţă a'şĭ rĕspunde fieş-care deplinŭ din tóte după vechiulŭ obiceiŭ; de acésta rugămŭ pe Măria ta, şi aniĭ Mărieĭ tale dela Domnul Dumneḑeŭ rugămŭ să fie mulţĭ şi norociţĭ. 1792, Ianuarie 20.

Alŭ Mărieĭ tale către Dumneḑeŭ fierbinte rugătorŭ şi smeritŭ părinte sufletescŭ.

Cosma alŭ Ungro-Vlahieĭ.

Cod. No. XIX, fila 124—125.

Maĭ iată şi altŭ actŭ de revocare a ponturilor luĭ Mavrogheni:

Iω Mihail Const. Sutul VV.

Zemle Vlascoe..... După cum aŭ judecatŭ şi aŭ hotărîtŭ dumnélor boeriĭ judecătorĭ departamentarĭ, ca tóte fiindŭ urmarea dumnélor dréptă după obiceiulŭ pământuluĭ ce s'a urmatŭ, şi să urméză la tóte moşiile ţĕriĭ de obşte şi după poruncile domnescĭ şi după condica Divanuluĭ Domnieĭ mele, întărimŭ Domnia mea, ca la tóte să urmeze după alegerea dumnélor judecătorilor, şi după acestea

(1) Cod. No. XX, fila 235.

Dreptulŭ de a face vinŭ și rachiŭ și de a face spirtóse, dobânditŭ de sătenii de pe moșiile mônăstirescĭ, de la Mavrogheni vodă, este revocatŭ de M. Suțu ca celŭ ce urméză:

Io Mihail Const. Sutul VV.

Pentru vêndarea vinurilor și a rachiurilor și pentru facerea cârciumilor în spinarea satelor și a cârciumilor mitropolieĭ fiindŭ cu cale anaforaua părinteluĭ mitropolituluĭ după obiceiulŭ pământuluĭ, poruncimŭ Domnia mea, ca după anaforaua sfinției séle să se urmeze și orênduimŭ pe sluga Domnieĭ mele... mumbașirŭ să mérgă la fața loculuĭ, unde prin marafetulŭ ispravnicilor județuluĭ să aibă a face zaptŭ, atâtŭ pe ceĭ ce vêndŭ vinurile și rachiurile lor pe moșiile mitropolieĭ, oprindu-ĭ de a nu maĭ vinde, și pe ceĭ ce aŭ pusŭ cârciumĭ în spinarea

---

să fie locuitoriĭ sătenĭ supușĭ și următorĭ, pentru care poruncimŭ dumné-vóstră ispravnicilor județuluĭ, la tóte acestea să datĭ ajutorulŭ celŭ cuviinciosŭ, și egumenuluĭ mônăstireĭ în tótă vremea, atâtŭ pentru pădure, câtŭ și pentru cele-l-alte și ceea ce este de înplinitŭ după alegerea judecățeĭ să și înpliniți dela dênșiĭ, iar hotărîrea ce a făcutŭ Mavrogheni să nu aibă nicĭ o ținere în sémă ca o anerisită din porunca împĕrătéscă. 1791, Decembre 11.

Prea Înălțate Dómne.

Insciințămŭ Mărieĭ tale că în trecutele lunĭ înfățișindu-se la acestŭ departamentŭ egumenul sfinteĭ mônastirĭ Sloboția din sud Ialomița chir Germano cu uniĭ din sătenĭ ot tam, cerêndŭ atuncĭ egumenu maĭ întâiŭ să li se ia din mâinele lor unŭ zapisŭ, ce ția, că de fricâ l'aŭ datŭ în Domnia luĭ Mavrogheni, făcênd satuluĭ privileghiŭ cu paguba mônăstireĭ și înpotriva obiceiuluĭ țĕreĭ, la hacu pământuluĭ, cerêndŭ și tal. 120 ce i-aŭ datŭ atuncĭ de i-aŭ înblânditŭ și i-aŭ potolitŭ la pîrâ lor, lăsândŭ de a maĭ pomeni de alte pagube ce ția că i-aŭ pricinuitŭ tal. 200 trecêndŭ și tal. 120 cheltuelĭ încóce și încolo, pe la uniĭ alțiĭ, cum și de venitu ce aŭ fostŭ datorĭ să dée decândŭ aŭ căpătatŭ privileghiu și nu i-aŭ datŭ nimicŭ în urmă; și la acea judecată fiindŭ întrebați și sătenii ne-aŭ arĕtatŭ acelŭ zapisŭ alŭ egumenuluĭ dela lét 1786 întăritŭ cu pecetea luĭ Mavrogheni în nouă ponturĭ, ce numimŭ maĭ josŭ:

«Pentru câtŭ fênŭ vor face de trebuința vitelor pe moșia mônăstiriĭ, dijmă să nu le ia.

Pentru podu mônăstiriĭ mișcător și trecĕtor peste apa Ialomițeĭ, lor, la toțĭ sătenii să nu le ia parale de trecĕtóre.

Pentru lemne uscate, cum și de cele verdĭ de lucru să ia din pădurea mônăstireĭ fără de nicĭ o dare.

La móră afară din uiumŭ să nu le ia decâtŭ câte treĭ parale de sacŭ, datorindu-se și eĭ cândŭ se va strica zăgazulŭ moriĭ să sară să-lŭ drégă.

Pentru clacă să o facă numaĭ treĭ ție, séŭ să le plătéscă cu unŭ leŭ.

Pentru carne de mâncare să se taie vite de ale lor peste tótă sĕptemâna și să dée mônăstireĭ de o vită de vacă o oca carne, și de óie o jumĕtate oca, iar mônăstirea are numaĭ voia la facerea târguluĭ să tae vite de ale mônăstireĭ.

Pentru vinu ce le va trebui de praznice și de nunte, să fie volnicĭ a-lŭ rădica de unde va vrea.

satelor şi a cârciumilor mitropolieĭ, să-ĭ facă să'şĭ ridice vinurile şi rachiurile de pe acolo să le ducă unde le va fi satele şi unde le-aŭ fostŭ cârciumile maĭ dinainte, iară pentru claca anuluĭ trecutŭ, fiind-că de obşte s'aŭ făcutŭ hotărîrea Domnieĭ mele de a nu fi supĕraţĭ locuitoriĭ pentru rĕmăşiţurĭ de clacă din vremea oştirilor nemţescĭ, poruncimŭ Domnia mea, ca numaĭ pentru claca acestuĭ următor anŭ să le facă orênduitulŭ zapciŭ mumbaşiretŭ prin marafetulŭ ispravnicilor, să rĕspundă claca după obiceiŭ şi după caedul Divanuluĭ. 1791, Dec. 20.

Procit. vel logofĕtŭ.

Prea înălţate Dómne.

Cu smerita nóstră anafora însciinţămŭ Mărieĭ tale, că locuitoriĭ ce sunt şedătorĭ pe moşia Gheghiţa a mitropolieĭ şi pe alte moşiĭ totŭ ale mitropolieĭ acolo

---

Pentru arnăuţiĭ paznicĭ şi dijmuitoriĭ moşieĭ, să nu ţie mônăstirea.

Să li se dée tal. 120 ce aŭ pricinuitŭ eĭ atuncĭ la Mavrogheni că li s'aŭ luatŭ rĕŭ de mônăstire în vremĭ trecute pentru cele maĭ susŭ arĕtate.»

Decĭ la cercetarea ce le-amŭ făcutŭ atuncĭ, amŭ cerutŭ sătenilor vre-unŭ sinetŭ afară din privileghiulŭ luĭ Mavrogheni să ne aréte, şi aŭ ḑisŭ că aŭ avutŭ dară le-aŭ rĕpusŭ în cea-l-altă răsmiriţă, dară noĭ ḑicemŭ, că de ar fi avutŭ aceste privileghiurĭ, în destulă vreme aŭ avutŭ ca să le înoiască dela alţĭ înălţaţĭ domnĭ ce aŭ stătutŭ după aceea răsmiriţă; le-amŭ maĭ cerutŭ ca să ne aréte pre vre-un căpitanŭ de Sloboḑie, séŭ pre vre-unŭ logofĕtŭ de aĭ curţiĭ cu sciinţă că aŭ vĕḑutŭ séŭ aŭ cititŭ acelŭ privileghiŭ, şi aŭ ḑisŭ că n'aŭ pe nimenea, ci acestŭ zapisŭ ce se catigorisesce de egumenŭ s'aŭ luatŭ de judecată şi s aŭ datŭ la mâna zapciuluĭ spre a-lŭ arĕta Divanuluĭ ţĕrĭĭ, care acum îlŭ vĕḑumŭ la mâna egumenuluĭ.

Arĕtămŭ Înălţimeĭ tale şi de Eresimŭ ce a făcutŭ judecata asupra acestor nouă ponturĭ.

Intêĭ pentru dijma de fênŭ după legea şi obiceiulŭ ţĕrĭĭ să o dée, căcĭ şi ceĭ ce facŭ curăturĭ cu ostenélă şi cheltuială, după treĭ anĭ îşĭ daŭ dijma, cu atâtŭ maĭ vârtosŭ acolo, fiind câmpu, nicĭ nu-lŭ ară nicĭ nu-lŭ sémănă şi cosesce de géba.

Pentru podu verĭ de câte orĭ trece ămblândŭ după hrană, verĭ pe josŭ verĭ călare, séŭ cu carulŭ secŭ, séŭ şi cu altă povară pentru trebuinţa caselor lor, să nu se supere, fără numaĭ cândŭ îşĭ va înpovăra carulŭ cu negoţŭ, numaĭ atuncĭ să plătéscă trecĕtórea căcĭ şi mônăstirea face podu cu cheltuială.

Pentru lemne uscate de focŭ cum şi pentru cele verḑĭ de lucru, plătindŭ hacŭ mônăstireĭ, să aibă voíe a lua, însă cu scirea egumenuluĭ séŭ a pădurarului.

Pentru móră, dându-şĭ oiumŭ după obiceiŭ cele po-treĭ parale de sacŭ, că acestea se înţelegŭ mită morărésca, ca să dea rându cu protimisisŭ celor ce le întindŭ parale în mână şi pe încetŭ încetŭ o făcu obiceiŭ, şi cândŭ se va îneca móra, séŭ se va strica, ḑice egumenu, cu platâ din cheltuiala mônăstiriĭ, să le drégă şi să le tocméscă, că nu-ĭ sunt nimenĭ datorĭ să-ĭ lucreze fără de platâ.

Pentru clacă să urmeze cum se cuprinde la cărţile domnilor, după obiceiulŭ ţĕrĭĭ, cum amŭ vĕḑutŭ în cartea Mărieĭ sale Alexandru vodă Ipsilant la mâna egumenuluĭ.

Pentru carne de mâncare se primi şi de egumenŭ, a se urma în pontŭ de elŭ.

Pentru vinŭ de prasnice şi de nuntă va să ḑică că se cheltuesce multŭ, şi

împrejurŭ ot sud Ilfov, nu se supunŭ a'şĭ face obicĭnuita clacă după obiceiulŭ pământuluĭ, eĭ stându cu împotrivire şi nemergându la lucru, economulŭ ce-lŭ avemŭ orênduitŭ purtător de grije acolo, ca să nu rămâe trebile josŭ, au pusŭ ómenĭ cu banĭ de aŭ lucratŭ cele ce aŭ fostŭ de trebuinţă, deosebitŭ s'aŭ pusŭ uniĭ din locuitoriĭ Gherghiţeĭ de s'aŭ cumpĕratŭ vinurĭ şi rachiurĭ şi le-aŭ dusŭ pe la casele lor cu cuvêntŭ să le fie de trebuinţa praznicelor şi pentru nunte, care nu le-a avut pentru acele trebuinţe, ci le-a pusŭ în vênḑare de le vêndŭ prin casele lor fără de şcirea şi voia mitropolieĭ; asemenea sunt şi alţiĭ carĭ 'şĭ-aŭ făcutŭ cârciume împrejurulŭ moşiilor mitropolieĭ în spinarea cârciumelor şi a satelor mitropolieĭ la locurĭ unde n'aŭ maĭ fostŭ şi s'aŭ pusŭ vinurĭ în vênḑare maĭ josŭ din preţŭ decâtŭ a mitropolieĭ, din care ni se pricinuesce pagube; ci fiind-că aceste fapte sunt împotriva obiceiuluĭ pământuluĭ, rugămŭ pe Măria ta să se orênduiască mumbaşirŭ omŭ Domnesc, cu luminata porunca înălţimeĭ tale, să mérgă acolo în faţa loculuĭ, şi maĭ întêiŭ să apuce pe locuitoriĭ ce sunt şeḑĕtorĭ pe ḑisele moşiĭ să'şĭ împlinéscă fieş-care claca anuluĭ trecutŭ în banĭ, precum s'aŭ plătitŭ de

---

pentru aceia umblă de ia unde se găsesce maĭ eftinŭ, şi putemŭ ḑice să aibă acea voĭe, dară însă să cumpere pe câtŭ îĭ trebue cu buriu, iarŭ nu cu butea, şi încă de 'ĭ va rĕmânea şi din buriŭ, elŭ cu casa luĭ să bea cusurulŭ, iar să nu-lŭ vîndă pe cepŭ.

Pentru slugĭ, verĭ fie arnăuţĭ, verĭ românĭ, nu este egumenulŭ zătignitŭ de a nu îşĭ avea slugĭ harnice, iar de vor fi zglobiţĭ şi asupritorĭ să-ĭ dée în scire la dumnélor ispravnicĭ, séŭ la oblăduitoriĭ ţĕriĭ, şi ceĭ vinovaţĭ se vor înfrâna şi se vor pedepsi după vinele lor.

Pentru ceĭ tal. 120 ce i-aŭ luatŭ dela egumenŭ pe séma, lor să 'ĭ dea acum înapoĭ, care cu porunca Mărieĭ tale să se înplinéscă.

Iară pentru ceĭ tal. 320 ce ḑice egumenu că i-aŭ datŭ trépădŭ şi alte cheltuelĭ, ne avêndŭ dovadă, rĕmâne să dea credinţă la prea sfinţitulŭ mitropolitŭ, şi pe câtŭ va lua cu sufletulŭ cuvioşieĭ séle să plătéscă sătenii; dară pentru dijma fênuluĭ de aceştĭ trecuţĭ anĭ fiindŭ în spinarea lor ostaşĭ ne lipsiţĭ, amŭ găsitŭ cu cale să nu se supere, iară estimpŭ să-şĭ dée dijmă; într'acestŭ chipŭ amŭ judecatŭ şi s'a datŭ egumenuluĭ anafora, iară egumenu ne arétă că urmare séŭ înplinire nu s'a făcutŭ; de acésta însciinţămŭ ca să se facă cea de săvêrşitŭ hotărîre de Măria ta. 1791, Decembre 2.

Dumitrache stolnicŭ, *Theodorache* serdarŭ, *Dumitrache Bréză* serdarŭ, *Constantin* pitarŭ.

Cod. No. XIX, fila 87—89.

Carte ce s'a datŭ orînduituluĭ dumnéluĭ banuluĭ Brâncovénu a nu vinde locuitoriĭ vinŭ şi rachiŭ pe moşia Găgenĭ din sud saac.

Zemle Vlascoe.... Aŭ arĕtatŭ Domnieĭ mele dumnéluĭ cinstitŭ şi credinciosŭ boerulŭ Domnieĭ mele Nicolae Brâncovénu vel ban, cum că locuitoriĭ de pe moşia dumisale ce se numesce Găgenĭĭ din sud saac, în potriva obiceiuluĭ pământuluĭ şi a poruncilor domnescĭ vîndŭ vinŭ şi rachiŭ cu silnicie pe numita moşie, amŭ datŭ Domnia mea acésta domnésca nóstră carte la mâna luĭ Ienache polcovnicu, ce este orînduitŭ purtător de grije asupra acesteĭ moşiĭ, cu care să aibă volnicie a nu îngădui pe aceĭ locuitorĭ de a face vênḑare de vinŭ i rachiŭ pe numita moşie, ci cu totulŭ să fie popriţĭ după privileghiulŭ moşiilor spre a

economulŭ nostru la lucrurile ce aŭ trebuitŭ acolo; aşişderea să-ĭ facă şi zaptŭ a nu maĭ vinde vinurĭ şi rachiurĭ pre ceĭ ce aŭ cârciume în spinarea satelor şi a cârciumilor mitropolieĭ să le facă zaptŭ şi să-şĭ ridice vinurile de pe acolo, să şi le ducă unde le va fi satele şi unde aŭ fostŭ cârciume maĭ nainte; de acésta rugămŭ pe Măria ta, şi aniĭ Mărieĭ tale dela Domnul Dumneḑeŭ rugămŭ să fie mulţĭ şi norociţĭ (1). 1791, Decembrie 10.

Alŭ Mărieĭ tale către Dumneḑeŭ fierbinte rugător şi smeritŭ părinte sufletescŭ.

Cosma alŭ Ungro-Vlahieĭ.

În privinţa dreptuluĭ ţĕranilor de a tăĭa lemne prin pădurile proprietărescĭ, boerescĭ şi mônăstirescĭ, avemŭ o serie de documente din care se constată, că acestŭ netăgăduitŭ dreptŭ de a lua locuitoriĭ lemnulŭ necesarŭ caseĭ lor, apĕrându-se cu tóte acestea pădurile tinere de tăerĭ neregulate. Dăm în note şi în vol. de anexe la acéstă pagină o serie de acte relative la apărare de păduri şi la constatarea acestuĭ dreptŭ de folosinţă.

Eată aci o carte pentru pădurea Afumaţilor:

Carte pentru pădurea Afumaţilor.

Zemli Vlascoe... Fiind-că aŭ jăluitŭ Domnieĭ mele credincĭosŭ boerŭ Domnieĭ mele Costandin Nicolescu biv vel epitropŭ ispravniculŭ Afumaţilor, cum că locuitoriĭ din Afumaţĭ nu-'şĭ urméză a'şĭ tăĭa lemnele cele trebuincĭóse ale caselor

---

se putea vinde vinurile şi rachiŭ dumnéluĭ banuluĭ; pentru care poruncimŭ Domnia mea şi dumné-vóstră ispravnicilor aĭ judeţuluĭ, să daţĭ mână de ajutor numituluĭ polcovnicŭ la acésta, şi celor înpotrivitorĭ să le faceţĭ zaptŭ de a urma şi fără voia lor obiceiuluĭ şi poruncilor domnescĭ. 1791, Noembre 3.

Cod No. XX fila 172.

Cartea mônăstireĭ Mărgineniĭ pentru cârciumele dela Ocna Telega.

Zemle Vlascoe..... Fiind-că sfânta mônăstire Mărgineniĭ din sud Prahova, are moşie ce se numesce Telega pe care este şi Ocna Telega, şi prin cărţĭ Domnescĭ aŭ avutŭ obiceiŭ ca numaĭ o cârciumă să ţie cămăraşiĭ de Ocne pentru tréba lor, iar altŭ nimenea, ci tótă vênḑarea vinuluĭ i a rachiuluĭ afară din cârciuma cămăraşilor să fie a mônăstiriĭ, acum să jălui Domnieĭ mele Varnava călugărulŭ acesteĭ sfinteĭ mônăstiriĭ, că nu i să păzesce acestŭ obiceiŭ, ci împotrivă locuitoriĭ de acolo aŭ deschisŭ 12 cârciume; decĭ fiind-că pentru acestŭ obiceiŭ că l'aŭ avutŭ din vechime, ne adeverimŭ Domnia mea din cărţile mônastireĭ, eată vĕ poruncimŭ Domnia mea dumné-vóstră ispravnicilor aĭ judeţuluĭ; tóte cele-l'alte cârciume să le opriţĭ afară din cârciuma cămăraşilor, şi fără de voia mônăstiriĭ, nimenea să nu fie volnicŭ a face vênḑare de vinŭ i rachiŭ, dându dumné-vóstră totŭ ajutorulŭ celŭ cuviinciosŭ la acéstă, ca să nu se păgubéscă sfânta mônăstire de drepturile séle. 1791, Noembrie 16.

(1) Cod. No. XIX, fila 93—94.

lor din tufişulŭ şi mărunţişulŭ ce aŭ împrejurŭ, ci intrândŭ înlăuntrulŭ pădurii Afumaţilor o taie şi o sfarămă fără de nicĭ o orânduială, pentru care fiindŭ pliroforisiţĭ Domnia mea că în tótă vremea răzmiriţii acéstă pădure a pătimitŭ maĭ multŭ decâtŭ tóte altele, tăĭându-se şi sfărâmându-se din tóte părţile fără de nicĭ o oprire, şi fiindŭ fără de cale de a se dărîma şi de a se strica de totŭ o pădure ca acésta sciută că s'aŭ roditŭ şi s'aŭ înălţatŭ cu trudă şi cu ostenélă, păzită în mulţi anĭ, fiindŭ şi o podóbă aprópe de politia Bucurescilor, dămŭ Domnia mea acéstă carte la mânile maĭ susŭ numituluĭ boerulŭ Domnieĭ mele, de apărarea acesteĭ pădurĭ, prin care poruncimŭ Domnia mea şi vouĕ tuturor locuitorilor din Afumaţĭ şi altor înprejurimĭ, să aveţĭ a vĕ feri şi a nu tăia maĭ mult, séŭ a sfărîma; pentru care poruncimŭ şi d-vóstră ispravniciĭ judeţuluĭ să le faceţĭ zaptŭ, să le daţĭ nizamulŭ celŭ cuviinciosŭ de a nu fi opriţĭ pentru trebuinţa caselor lor lemne de tăiatŭ tufele şi mărunţişulŭ dinprejurŭ, iar carele nu se va părăsi nicĭ de acum înainte să 'l prindeţĭ şi să 'l însciinţaţĭ Domnieĭ mele. i isam receh. gospod (1). 1791, Noembre 9.

Jalba dumnéluĭ clucerŭ Dumitrache Catargiu şi porunca ce s'a datŭ pentru pădurea de pe moşia Ghebóia din sud Dâmboviţa.

Prea Înălţate Dómne.

Pe moşia mea Ghebóia din sud Dâmboviţa fiindŭ pădure, în anulŭ trecutŭ 'mĭ-aŭ prăpădit'o podinariĭ tăindŭ 260 de copacĭ marĭ numaĭ dintr'acéstă pădure a mea, fără de a păzi şi analogia ce sunt porunciţĭ a păzi şi a nu tăia numaĭ dintr'o pădure, ci şi din alte pădurĭ, după suma cea rînduită din fieş-care pădure, mĕ rogŭ Inălţimeĭ tale, fiind-că destulŭ anismosŭ s'a făcutŭ pădurii mele până acumŭ, să te milostivescĭ Inălţimea ta, a 'mĭ da o luminată carte de apărarea pădurii de pe moşia mea la mâna omuluĭ meŭ ce l-amŭ rînduitŭ acolo ca să nu se maĭ supere de acum înainte.

Alŭ Inălţimiĭ tale plecată slugă,

Dumitrache Panaiotache, clucerŭ.

Carte de pădure oprită.

Zemli Vlascoe..... Dumnélor ispravnicilor ot sud Vlaşca sănĕtate, aŭ jăluitŭ Domnieĭ mele d-luĭ pahar. Varlam, cum că pe moşia sa, ce este într'acelŭ judeţŭ, ce se numesce mogoşescii i Berescii avêndŭ pădure cu copacĭ roditorĭ de ghindă, locuitoriĭ împrejurimiĭ o taie şi o sfărâmă pentru folosulŭ şi trebuinţa lor, cerêndŭ porunca Domnieĭ mele a o avea apĕrată, pentru care vĕ poruncimŭ Domnia mea, să cercetaţĭ, şi păzindŭ orênduiala pădurilor, să daţĭ nizamulŭ celŭ cuviinciosŭ, după obiceiulŭ loculuĭ, ca locuitoriĭ ce sunt şedĕtorĭ pe acéstă moşie cu pădure, carĭ clăcuescŭ stăpânuluĭ moşieĭ şi'şĭ daŭ dijma, dela carĭ se folosesce stăpânulŭ moşieĭ, să aibă voe a tăia, ad. numaĭ pentru trebuinţa caselor lor fără de plată, cum lemne de focŭ pentru încălditulŭ caselor, nuele, parĭ, şi alte mărunţizurĭ pentru casele lor, iar nu pentru de vêndare şi alişverişulŭ lor, căcĭ pentru cherestele şi lemne de vêndare aŭ datorie a plăti adetulŭ pământuluĭ, şi aşĭa vor avea voĭe dela stăpânulŭ moşieĭ, ferindu-se însă, ca nicĭ cu pricina lemnelor de trebuinţa caselor, nicĭ pentru tréba de alişverişŭ să nu sfărîme

(1) Cod. No. XX, fila 175.

și stârpéscă copacii ceĭ roditorĭ de ghindă, iară alțĭ streinĭ locuitorĭ, șeḑĕtorĭ pe alte moșiĭ, carĭ îșĭ clăcuescŭ și'șĭ daŭ dijma la stăpânulŭ moșieĭ, unde locuescŭ sunt popriți, și nu potŭ fără de voïe dela stăpânulŭ pădurii a tăia lemne séŭ cherestéua moșieĭ séle (1). 1791, Octombrie 9.

Carte de pădure mônăstireĭ Sloboḑia din sud Ialomița.

Zemli Vlascoe... D-vóstră ispravnicilor ot sud Ialomița, sănĕtate! la Domnia mea aŭ datŭ jalbă cuviosulŭ egumenŭ alŭ sfinteĭ mônăstirĭ dintr'acelŭ județŭ chir Ghermano, arĕtândŭ că pe moșia M-reĭ, aprópe de mônăstire, avêndŭ dumbravă și pădure ținută, care cu cărțĭ Domnești aŭ avut'o apĕrată de către locuitoriĭ de acolo, iar în răzmerița acésta trecută tăindu-se de totŭ, nu se părăsescŭ locuitoriĭ și acumŭ a tăia cea ce a maĭ rĕmasŭ; cerêndŭ poruncă de la Domnia mea, ca după cum aŭ avut'o apĕrată dintru începutŭ, să o aĭbă și acumŭ, și spre dovadă ne arétâ de vĕḑum Domnia mea și cărțĭ Domnescĭ strașnice pentru apĕrarea acesteĭ dumbrăvĭ; pentru care vĕ poruncimŭ Domnia mea, ca păzind orênduiala ce din începutŭ aŭ avutŭ acéstă dumbravă, să dațĭ nizamŭ locuitorilor, făcêndu-le zaptŭ a nu maĭ strica și sfărîma dumbrava mônăstireĭ, dândŭ și mână de ajutorĭŭ ca să o pótă apĕra. Asemenea poruncimŭ și ție căpitane de la căpitănia Sloboḑieĭ, să fiĭ următor la acésta a se da nizamulŭ ce se cade locuitorilor, și să nu îngăduescĭ ca să se facă urmăririĭ împotriva poruncii Domnieĭ mele (2). 1792, Februarie 20.

Dreptulŭ de suhatŭ alŭ locuitorilor este pusŭ în îndoială și reglementatŭ de M. Suțu în favórea boeruluĭ din Divanŭ Banulŭ Filipescu, prin următórea carte:

Cartea de suhatŭ a dumnéluĭ vel Ban Filipescu.

Dumné-vóstră ispravnicilor ot sud... Saac pentru locuitoriĭ ot satulŭ Plopenĭ într'acelŭ județŭ, cum că hrana lor și a vitelor lor o facŭ pre moșia dumnéluĭ ce se numesce Bucovul fără de a avea vre-unŭ folosŭ dela dênșiĭ, pentru care vĕ poruncimŭ Domnia mea să aduceți pe aceĭ locuitorĭ înaintea Domnieĭ-vóstre, și să le dațĭ poruncă, ca orĭ să se așeḑe cu omulŭ dumnéluĭ banuluĭ, ca să dée suhatulŭ cela ce este obicĭnuitŭ, seŭ din ḑilele de clacă ce facŭ la stăpânulŭ moșieĭ, pe care ședŭ, să clăcuiască, dupe cum se urméză și la alte asemenea moșiĭ pe care ședŭ, care acésta are a o primi și stăpânulŭ moșieĭ, de vreme ce acolo nu aŭ locŭ de hrană și așĭa vor fi sloboḑĭ de a'șĭ face hrana lor și a vitelor lor pe moșia dumnéluĭ banuluĭ, însă să'șĭ pue păzitorĭ la vite, ca să nu facă stricăcĭune la fênețe, séŭ la bucate, séŭ de nu, să-ĭ aveți a-ĭ opri de a nu maĭ călca vitele lor pe moșia dumnéluĭ și așĭa urmêndŭ să dațĭ nizamulŭ celŭ cuviinciosŭ și să aveți a îndrepta (3). 1791, Noem. 17.

Dreptulŭ de pescuitŭ în bălțĭ este refusatŭ țĕranilor décă nu plătescŭ zeciuéla. O singură escepțiune aflămŭ în favórea sătenilor

(1) Cod. No. XX pag. 130.
(2) Cod. No. XX, fila 385.
(3) Cod. No. XX, fila 189.

din satulŭ Ţigănesciĭ (Ialomiţa), dar şi aceştia aŭ voia să 'şĭ facă lésă de prinsŭ pesce numaĭ la vĕrsătura de apă, ce se află lângă satulŭ lor.

Eacă unŭ pitacŭ în acestŭ sensŭ:

Carte pentru a face lésă la satulŭ Ţigănesciĭ sud Ialomiţa.

Zemle Vlascoe..... Fiind-că aŭ datŭ jalbă Domnieĭ mele Zoe Cominis ce se află cu şederea la satulŭ Ţigănescĭ sud Ialomiţa, d'impreună cu toţĭ locuitoriĭ dela acestŭ satŭ, cerêndŭ ca să aibă voïe a-şĭ face cu cheltuiala lor lésă pentru vânĕtórea pesceluĭ pe vărsătura de apă ce se află pe lângă satulŭ acesta, unde aŭ avutŭ şi maĭ nainte, ca cu ostenéla şi cheltuiala lor să-şĭ agoniséscă hrana vieţiĭ, şi fiindŭ sciută Domnieĭ mele acestea încă din cea-l-altă Domnie a nóstră aŭ avutŭ acéstă sloboḑenie de aŭ făcutŭ şi maĭ nainte acea lésă, s'a datŭ şi acumŭ voïe printr'acéstă carte a Domnieĭ mele numituluĭ Zoe şi locuitorilor dela acelŭ satŭ, ca după cum aŭ avutŭ şi maĭ nainte să aibă într'acelŭ locŭ aşĭ face acea lésă pentru chiverniséla lor nepopriţĭ, şi pentru cheltuiala şi ostenéla ce facŭ să aibă a-şĭ lua tótă vânĕtórea pesceluĭ, fără a-ĭ supĕra şi păgubi cine-va; pentru care poruncimŭ şi dumné-vóstră ispravnicilor aĭ judeţuluĭ i zapciilor de acolo, vĕḑêndŭ porunca Domnieĭ mele să aveţĭ de a-ĭ diafendifsi spre a-şĭ face acéstă chiverniséla a lor (1 . 1791, Decembre 16.

Dreptulŭ de a avea podŭ pe ape în drumurĭ, l'aŭ exercitatŭ unele sate pe timpul ocupaţiuneĭ nemţescĭ. Boerulŭ din Divan Manolache Brâncovónul vel logofĕtŭ cere să fie reîntregitŭ în dreptulŭ sĕŭ asupra unor poduri ce i s'ar fi fostŭ luatŭ de sătenĭ şi M. Suţu prin resoluţiunea din 28 Februarie 1792, încuviinţézĕ acéstă reintrare a boerimeĭ în dreptulŭ de stăpânire a podurilor pe ape (2).

---

(1) Cod. No. XX, fila 230.

(2) *Io Mihail Constantin Suţul VV i gospod.*

Zemli Vlascoe..... Dumné-vóstră ispravnicilor ot sud Ilfov, veţĭ vedea anaforaua dumnéluĭ vel logof. pentru care voim Domnia mea să scimŭ care este pricina de se ţinŭ podurile dumnéluĭ, şi acum mutate în altă parte ? de sunt adecă oprite pentru trebuinţa domnéscă, pentru maĭ dréptă şi maĭ înlesnită trecere pe acolo, séŭ aceĭ locuitorĭ din sineşĭ s'aŭ făcutŭ stăpânĭ pe dênsele şi le ţinŭ pentru alişverişulŭ lor? şi de este aşĭa, étă vĕ poruncimŭ strașnicŭ să-ĭ silĭţĭ negreşitŭ să le ducă la loculŭ lor unde aŭ fostŭ, iară de este alta vre-o pricină, voimŭ Domnia mea să ne înscinţaţĭ, şi vom porunci urmarea. 1792, Februarie 28.

Cod. No. XIX, fila 191.

Pré Inălţate Dómne.

«Cu plecată anafora înscinţămŭ Mărieĭ tale, fiind-că din ḑilele Mărieĭ séle Alexandru Vodă Ipsilant, după reformă alcătuindu-se tóte menzilhanalele pentru

Singurulŭ privilegiŭ ce M. Suțu lasă țĕranuluĭ clăcașiŭ, este d'a nu fi trasŭ în judecată în timpulŭ lucrăreĭ câmpuluĭ. De sigurŭ că acéstă dispositiune este totŭ în folosulŭ moșierilor (1).

---

drumurĭ, unde cade maĭ cu lesnire și maĭ de dreptŭ la ceĭ ce mergŭ cu trebĭ Domnescĭ, s'aŭ fostŭ orênduitŭ și la Ipotescĭ menzilhanea în marginea Oltuluĭ, unde împotrivă cade moșia mea Brâncovenĭ, și aceste douĕ moșiĭ pórtă grija podurilor, aḑĭ ceĭ ce vinŭ dincóce de Olt aŭ podurile de dincolo gata cu podarĭ, și trecŭ numaĭ decât nezăbovindu-se, așișderea și ceĭ ce mergŭ de dincóce de Olt peste Olt, asemenea acésta și acum după buna venire a Mărieĭ tale asemenea cheltuindu-se cu porunc s'aŭ făcutŭ și se urméză după cum era și în ceal-altă Domnie a Mărieĭ téle și până în rĕzmeriță; dar fiind-că în oblăduirea Nemților podurile ce era dincolo de Olt pe moșia mea se scobóră josŭ maĭ multŭ la altă parte de trece acolo pentru lesnirea oștirilor lor unde se află și acum, și aceĭ locuitorĭ podariĭ de acolo făcêndu-se stăpânĭ pe acele podurĭ și-aŭ făcutŭ și îșĭ facŭ alișverișulŭ lor cu dênsele, și în multe rênduri înșciințândŭ pe dumnélor ispravnicĭ ot Romanațĭ, ca să le dée poruncă acelora de a le drege și a le aduce iarăși.....» Urméză resoluțiunea de punere în stăpânire asupra podurilor.

(1) Eată douĕ acte constatândŭ menținerea acestuĭ privilegiŭ :

Publicațiĭ la 17 județe, pentru arăturĭ, a nu să trage locuitoriĭ prin judecățĭ până la 10 a le luĭ Maiŭ.

Dumné-vóstră ispravnicilor ot sud... sănĕtate, fiind-că primă-véra în vremea arăturilor de bucate obișnuescŭ a nu se rădica nimenea dela lucru pământuluĭ și a se trage prin judecățĭ, vĕ poruncimŭ Domnia mea ca să înșciințațĭ la tótă obștea locuitorilor țĕriĭ, cum că până la 10 ale luĭ Maiŭ, sunt de a se afla cu toțiĭ pe la casele lor spre a-și căuta fieș-care de arăturile bucatelor, cu silință, după poruncile ce li s'aŭ trimisŭ de către Domnia mea, și pe nimenea să nu trageți nicĭ să rădicați dumné-vóstră dela lucru pământuluĭ pentru pricinĭ de judecățĭ, iară după acésta sunt cu toțĭ sloboḑĭ, și ușa Divanuluĭ Domnieĭ mele este deschisă, precum și pe ceĭ ce se vor fi aflândŭ intrațĭ în pricinĭ de judecată acolo, care vor fi avêndŭ lucru pământuluĭ, să aveți a le da dumné-vóstră soroculŭ acesta ca să nu rĕmâe fără de arăturile de hrana lor cea trebuincióșă peste anŭ. 1792, Aprilie 10.

Cod. No. XX, fila 476.

Publicațiĭ la tóte județele pentru a nu trage prin judecățĭ nimenea pe nimenĭ până după luna luĭ Iulie.

Dumné-vóstră ispravnicilor ot sud.... sănĕtate, vĕ facemŭ în scire, că după obiceiulŭ ce se urméză în toțĭ aniĭ și după cuprinderea condiciĭ, sunt a fi oprite judecățile în tótă acéstă viitóre lună a luĭ Iulie, pentru ca să-șĭ pótă fie-care locuitor a-și căuta de secerișŭ și de cósă; pentru care iată de maĭ nainte vĕ poruncimŭ să înșciințațĭ la toțĭ de obște, ca într'acéstă lună nimenea să nu se pornéscă cu jălbĭ pentru pricinĭ de judecățĭ, nicĭ dumné-vóstră să nu aveți a trage pe nimenea pentru pricină de judecată până după sfêrșitulŭ luniĭ luĭ Iulie; încă și pe ceĭ ce aŭ apucatŭ de aŭ intratŭ și sunt în judecată, să vĕ siliți a le

Nu putemŭ încheia acestŭ capitolŭ fără de a arĕta necurmata tendinţă a boerilor de a preface în ţigani adecă robi pre nenorociţii Români, carî eraŭ împinşi de afecţiunî sufletescî, să se căsătoréscă cu ţigance. Insu-şi M. Suţu este indignatŭ de o asemenea pretenţiune a luî şetrariulŭ Stefan Olănescu şi refuză a-ĭ da ca ţiganî «suflete care s'aŭ pomenitŭ sloboḑî din nascerea lor», primindŭ maĭ bine Domnitorul să dée Olănesculuî din ţiganiĭ Domnescî, decât să facă robi ómenî sloboḑî.

Eată documentulŭ relativŭ:

Şetrarŭ Stefan Olănescu cu Marin ce-lŭ cerea de ţigan.

Io Mihail Const. Şuţul VV. i gospod.

Zemle Vlascoe.... Vĕḑêndŭ Domnia mea sineturî împotrivitóre la amêndouĕ părţile, unele ce arétă pe Marin de ţigan, altele ce-lŭ arétă de Român slobodŭ, şi osebitŭ de acésta aflândŭ că numitulŭ Marin cu treĭ fecĭorî căsătoriţi cu treĭ Romance, şi cu copiĭ carî ĭ-aŭ crescutŭ şi aŭ venitŭ sloboḑî şi dajnicĭ visterieĭ ţĕriĭ, încă unulŭ şi pârcălabulŭ satuluĭ Fundenî ot sud Ilfov, care se vĕḑu la Divanŭ nimicŭ asemănare de ţigan avêndŭ, şi fiind-că şi pravilele bisericescî şi pravilele politicescî învéţă şi îndémnă pe judecătorî a diefendipsi sloboḑenia maĭ multŭ la pricinile de învoĭală, nu amŭ pututŭ suferi aceste suflete care s'aŭ pomenitŭ sloboḑî din nascerea lor până la vârsta ce sunt, a le supune sub jugulŭ

---

isbrăni tréba şi să le daţî drumulŭ a nu-ĭ ţine opriţî, şi fieş-care într'acéstă vreme de sorocŭ să fie ne supĕraţi de judecăţî, după cum asemenea porunc avemŭ date Domnia mea şi aicî pe la departamenturî, ci dar aşa să urmaţî negreşitŭ şi fiţî sĕnătoşi. 1792 Iunie 20.

Cod. No. XX, fila 666.

Publicaţie la tóte judeţele şi la caimacamulŭ Craioveĭ pentru a nu se trage ómenî prin judecăţî de acum până la sfârşitulŭ luî Octombre.

Dumné-vóstră ispravnicilor ot sud... sănĕtate! Vĕ facemŭ în scire că acumŭ într'acéstă vreme fiindŭ culesulŭ porumburilor cum şi după acésta culesulŭ viilor şi arăturî de bucate, obiceĭŭ este după caidulŭ Divanuluĭ Domnieĭ mele, că de acum până la sfârşitulŭ luĭ Octombre, omŭ de afară pentru pricină de judecată, să nu se aducă, nicĭ să se ţie în judecată. Eată vĕ poruncimŭ Domnia mea, că într'acéstă vreme să fie sloboḑî locuitoriĭ ţĕranî de pricinile judecăţilor fără de a-ĭ ţinea opriţî şi fără de a sili pe cine-va pentru trimiterea la Bucurescî cu pricină de judecată, ci să însciinţaţî la tótă obştea acéstă poruncă a Domnieĭ mele spre a nu se porni acum într'acéstă vreme ceĭ ce aŭ judecăţî, ci să-şi caute fieş-care de strînsulŭ porumburilor de culesulŭ viilor şi de arătura pămêntuluĭ şi după acésta sunt sloboḑî şi Divanulŭ Domnieĭ mele este deschisŭ pentru toţî de obşte. 1791, Septembre 15.

Cod. No. XX, fila 68.

robiei, ci amŭ primitŭ mai bine să hărăzimŭ şi să dămŭ Olănesculuĭ din ţiganiĭ noştriĭ Domnescĭ, decât să facemŭ raea omŭ slobodŭ, iară pârîţilor poruncimŭ să li se facă Domnésca nóstră carte de sloboḑenie şi de apĕrarea lor şi copiilor lor şi totŭ némulŭ dumnélor parte bărbătéscă séŭ mueréscă (1). 1792, Iunie 30.

Prea Inălţate Dómne.

Cu acéstă anafora a judecăţeĭ departamentuluĭ, dumnéluĭ vel armaşŭ din luminată porunca Inălţimeĭ tale, aŭ adusŭ faţă înăintea nóstră atâtŭ pe dumnéluĭ şetrariŭ Olănescu, cum şi pe Marin ce se ḑice pe sine a fi Român slobodŭ, şi cetindŭ tóte sineturile ce are Olănescu asupra acestuĭ Marin, cum şi acea scrisóre a răposatuluĭ părinteluĭ Gregorie Proin mitropolit, a cărora cuprindere pe largŭ se vede arĕtată într'acéstă anafora a judecăţeĭ, după cercetarea ce deosebitŭ făcumŭ şi noĭ asupra acesteĭ priciniĭ pe largŭ sineturilor ce vĕḑumŭ la mâna şetrariuluĭ Olănescu şi vre-o stăpânire asupra acestuĭ Marin séŭ nu, şi din patru mărturiĭ ce aduce Olănescul, locuitorĭ din satulŭ Găescĭ, anume Mateiŭ sin Albul, om ca de anĭ 40, Ión sin Stan blănar omŭ ca de anĭ 40 şi Preda Mizilgiu sin Anghel omŭ ca de anĭ 70, şi Stancul sin Drăguţă omŭ ca de anĭ 60, Preda mărturisi că aŭ pomenitŭ pe acestŭ Marin la vorniculŭ Radu Olănescu copilŭ fiindŭ ca de şépte anĭ, şi ḑicé luĭ Şerban ţiganul tată şi Neacşi ţigănceĭ mumă, şi iarăşĭ acestŭ Preda şi ceĭ-l-alţĭ mărturisiră că sciŭ cum că rĕposatulŭ Dinul Olănescu tatălŭ şetrariuluĭ aflându pe acestŭ Marin la satulŭ Cornăţelul în douĕ rênduriĭ l'aŭ adusŭ dimpreună şi cu unŭ feciorŭ alŭ luĭ din Găeştĭ, încă o dată şi cu mumbaşir armăşelŭ şi stăpânindu-lŭ câte-va lunĭ, Marin iarăşĭ aŭ fugitŭ.

Pré Inălţate Dómne, după sineturile ce se vĕḑŭ în scrisŭ la mâna Olănesculuĭ, se dovedesce că acestŭ Marin este feciorulŭ luĭ Şerban ţiganul şi alŭ Neacşeĭ ţigănceĭ, pe care acea Neacşă aŭ avutu-o Radu Olănescu cumpĕrată dela Sofica mătuşă-sa, cu doĭ copiĭ aĭ eĭ, unŭ feciorŭ şi o fată şi Sofica aŭ avutu-o cumpĕrată dela Stoian din Blegĭ, şi măcarŭ că în zapisulŭ Soficeĭ numele acelor doĭ copiĭ aĭ Neacşiĭ se vĕḑŭ cu locŭ deschisŭ; dar în zapisul Pârvuluĭ Voşan ginerile Soficeĭ numele acelor doĭ copiĭ aĭ Neacşeĭ, ce este cu cincĭ anĭ maĭ în urma zapisuluĭ eĭ, se cuprinde chiar aşĭa: «Şerban ţigan cu Neacşa ţiganca luĭ şi Marin copilulŭ lor şi o fată ce aŭ muritŭ fiindŭ vênduţĭ de Sofica sorâ-sa şi căutându să întórcă Olănesculuĭ banĭ cu protimisis s'aŭ învoitŭ între eĭ, şi pentru Neacşa ţiganca aŭ trimesŭ schimbŭ o copilă anume Creţina şi tal. ḑece, şi aşĭa aŭ rĕmasŭ sălaşulŭ deplinŭ să-lŭ stăpânéscă totŭ Olănescul,» după zapisulŭ de vênḑare a Soficeĭ, şi deosebitŭ vedemŭ dieta rĕposatuluĭ Radu Olănescu de anĭ 46, unde în orênduiala ţiganilor numesce pe acestŭ Marin chiar aşĭa: Marin feciorulŭ Neacşeĭ ţigănceĭ; se vede şi mărturia din partea a cincĭ boerinaşĭ Olănescĭ de anĭ 23, care în frica luĭ Dumneḑeŭ aŭ datŭ mărturie că sciŭ pe acestŭ Marin feciorulŭ luĭ Şerban şi Neacşiĭ ţigăncĭĭ cumpĕraţĭ, iară acea scrisóre a reposatuluĭ Proin mitropolit ce o arétă Marin, măcarŭ că se coprinde într'ênsa că ar fi adusŭ elŭ atuncĭ cincĭ martorĭ, doĭ de faţă şi treĭ în scrisŭ, care aŭ arĕtatŭ că Neacşa muma acestuĭ Marin ar fi româncă, şi că pe acestŭ Marin l'ar fi născutŭ Neacşa cu unŭ Oprea Ungurénu şi nu vĕḑumŭ ameliţându nimicŭ la cartea rĕposatuluĭ mitropolitŭ, cum că ar fi fostŭ şi Olănescu, séŭ vechilulŭ séŭ de faţă cu acestŭ Marin, precum aşĭa să cuvenea să se urmeze, nicĭ nu po-

(1) Cod. No. XIX, fila 431.

menesce nimicŭ că să fi vĕdutŭ aceste vrednice sineturĭ ce are Olănescul prin care dovedesce pe Marin, de bunŭ ţigan robŭ alŭ Olănescilor, şi mi se pare că la dreptate nu póte fi îndestulat o mărturie ce aŭ datŭ doĭ ómenĭ fără de a fi şi pârâşiĭ luĭ Marin de faţă şi fără de a se putea vedea cele în scrisŭ temeiurĭ ce avea, fiind-că cele în scrisŭ sunt maĭ tarĭ decât cele ne scrise, iară de rĕmâne, să ţicemŭ, că Olănescul n'aŭ avutŭ necontenitŭ stăpânire pe Marin, dar nicĭ aŭ făcutŭ cererea de către Olăneştĭ, precum se vede din scrisorile şi mărturiile ce are Olănescu, şi căcĭ nu l'aŭ stăpânitŭ de rêndŭ, fiind-că elŭ totŭ fugea, acésta nu este temeiŭ, cu care putemŭ ţice, că Marin nu este ţigan, fiind-că dintr'unŭ începutŭ ţiganiĭ sunt năraviţĭ a fugi dela stăpâniĭ lor, şi apoĭ stăpâniĭ când îĭ află şi-ĭ găsesce atuncĭ îĭ stăpânesce; ci hotărîrea cea desevĕrşitŭ rĕmâne a se face de către Inălţimea ta; pe lângă acésta din cercetare se arétă că Marin aŭ ţinutŭ treĭ mueriĭ şi câte trele ţigance, şi cea de a treia pe care o ţine acum este ţigancă de zestre a sărdăreseĭ Zoiţiĭ Tufencii, cum nicĭ Marin nu tăgădui; se face dar şi cu acésta unŭ chipŭ de dovadă, că Marin ţigan fiindŭ la tépă ş'aŭ trasŭ (1). 1792, Iunie 23.

Cosma alŭ Ungro-Vlahieĭ, *Dumitraşco Racoviţă* vel vornicŭ, *Ienache Moruzi* vel vornicŭ.

Vel logofĕtŭ.

X.

Justiţia sub Mihail Suţul

Ca şi în domnia întêia dela 1783, M. Suţu Domnulŭ ţĕreĭ Muntenescĭ nu avu de întrodus vre-o reformă importantă în justiţie, peste cele introduse de Alex. Ipsilante. Din momentulŭ sosireĭ séle la Bucurescĭ 'şĭ mărgini grija, câtŭ privesce justiţia, ca să se ţină regulatŭ Divanurile şi să urmeze la îndatorire regulatŭ judecătoriĭ dela departamenturĭ. Aşa încă la 11 Septembre 1791 M. Suţu adresă următorulŭ:

Pitacŭ către boeriĭ judecătoriĭ de la departamentŭ a căuta judecăţile.

«Dumné-vóstră boerilor ce vĕ aflaţĭ judecătoriĭ la departamentulŭ judecăţilor, fiind-că Domnia mea amŭ rînduitŭ şi orînduimŭ pricinile jălbilor ce ni s'aŭ datŭ şi ni se dă spre cercetare de judecată, care trebuescŭ căutate şi săvîrşite spre a nu aştepta norodulŭ şi a-şĭ perde vremea muncii lor, vĕ poruncimŭ Domnia mea ca să aveţĭ a vĕ aduna pe tóte ţilele după orînduială, să căutaţĭ tréba judecăţilor, cercetândŭ şi isbrănindŭ fieş-care pricină care vi se orînduesce cu porunca Domnieĭ mele prin zapciiĭ Divanuluĭ; pentru care poruncimŭ Domnia mea şi zapciilor după ce veţĭ arĕta pitaculŭ Domnieĭ mele dumnélor judecătorilor, să urmaţĭ a înfăţişa pe hipotesiarĭ, ca să li se facă căutare şi pentru tóte să aduceţĭ anaforale către Domnia mea (2). 1791, Septembre 11.

(1) Cod. No, XIX. fila 431.

(2) Cod. No. XX, fila 54.

Eată și unŭ altŭ pitacŭ relativŭ la adunarea Divanuluĭ:

Pitacŭ la pré sfinția sa părintele mitropolitŭ și la Dumnélor velițĭ boerĭĭ a se aduna la 2 césurĭ din ḑi.

Fiind-că pururea se jăluescŭ Domnieĭ mele ceĭ ce aŭ pricinĭ de judecățĭ, cum că pierdŭ zăbovindu-se la Divanŭ cu așteptarea și întârḑierea, poruncimŭ Domnia mea, ca de astăḑĭ înainte, să se facă adunare de obște la două césurĭ din ḑi; pentru care scriemŭ sfințieĭ tale părinte mitropolitŭ, să daĭ porunca Domnieĭ mele în scirea părinților episcopĭ, cum și Dumné-vóstră veliților logofețĭ, să înșciințațĭ acéstă vreme a adunărĭĭ divanuluĭ la toțĭ dumnélor cinstițĭ și credincioșĭ boerĭ velițĭ aĭ Divanuluĭ Domnieĭ mele, ca cu toțiĭ dumné-vóstră de obște să vĕ aflațĭ la orânduitulŭ césŭ în orânduite ḑile a le Divanuluĭ (1). 1792, Februarie 23.

Pe de o parte M. Suțu îndemna pre boerĭĭ judecătorĭ să caute regulatŭ de Divanŭ și de departamenturĭ, și pe de alta îĭ trimitea prin țéră după trebĭ, de rĕmânea adese departamenturile necomplecte. Acesta resultă din urmĕtorulŭ pitacŭ:

Pitacŭ către stol. Dumitrache a merge la departamentulŭ de șépte a căuta judecățile până vor veni boerĭĭ de afară.

Cinstitŭ și credinciosŭ boerulŭ Domnieĭ mele biv vel stolnic Dumitrache, fiind-că uniĭ din boerĭĭ judecătorĭ dela departamentulŭ de șépte lipsescŭ afară orânduițĭ în trebĭ și poruncile Domnieĭ mele, poruncimŭ dumitale, ca să mergĭ la acestŭ departamentŭ, unde să urmezĭ a căuta pricinile de judecățĭ a le norodului împreună cu ceĭ-l-alțĭ boerĭ judecătorĭ până cândŭ vor veni ceĭ ce lipsescŭ. 1792, Februarie 4.

Nu avemŭ documente din care să se constate schimbărĭ marĭ în personalulŭ departamenturilor din Bucurescĭ și Craiova; de altfelŭ nicĭ nu prea sosiseră în țéră toțĭ boerĭĭ din pribegie, la Septembrie 1791. Și apoĭ Domnitorul nu pare să fie venitŭ înconjuratŭ de mulțĭ Grecĭ pe lângă rudele séle, din care vĕḑurămŭ pre unŭ Suțu Caimacam în Moldova și pe Costache Suțu biv vel cămărașŭ Caimacam la Craiova. Dintr'unŭ pitacŭ dela Noembrie 1791 (2) maĭ ve-

(1) Cod. No. XX, fila 383.

(2) *Carte de alŭ 3-lea logofĕtŭ la departamentulŭ de patru ot Craiova.*

Zemle Vlascoe.... Fiind-că după alegerea dumnéluĭ cinstitŭ și credinciosŭ boerulŭ Domnieĭ mele Pan Filipescu vel ban, amŭ făcutŭ Domnia mea alŭ 3-lea logofĕtŭ la departamentulŭ de patru ot Craiova pe boerulŭ Domnieĭ mele..... i s'a datŭ după obiceiŭ acéstă domnésca nóstră carte la mânĭ ca să aibă a căuta tréba ce se cuvine cinuluĭ acesteia logofețiĭ la acestŭ departamăntŭ, purtândŭ grije și silindu-se a sluji cu dreptate la tóte, după cum se va povățui de către dumneluĭ caimacamulŭ Craioveĭ, i de către dumnélor boerĭĭ judecătorĭ dela acestŭ

demŭ că, la funcțiunile subalterne dela departamenturĭ Suțu rênduia recomandațĭ de a-ĭ judecătorilor. Orĭ cum, trecuse vremea marilor invasiunĭ fanariotice, cu ocasiunea reînoirilor de Domnie. Boerimea pămênténă, deșteptată asupra propriilor séle interese, décă nu din purŭ patriotismŭ, ținea să fie respectată hotărîrea țĕreĭ relativă la neprimirea de streinĭ în slujbe.

Adevĕratŭ, că și fanarioțiĭ isbutiseră să înscrie în ultimele hatișerifurĭ a le Sultanilor către principate posibilitatea pentru Grecĭ de a fi chiamațĭ în slujbele lor alăturea cu boerĭĭ pămêntenĭ, dar de acéstă favóre se folosesc maĭ multŭ rudele Domnitorilor, decât fanarioțiĭ streinĭ familieĭ Domnitóre; căcĭ, în definitivŭ, Domnitorĭĭ aŭ înțelesŭ, că era în interesulŭ lor de a nu nemulțămi prea multŭ boerimea pămênténă.

Să înregistrămŭ câte-va mĕsurĭ luate de M. Suțu întru acéstă a doua Domnie, câtŭ privesce justiția.

Una din cele maĭ de căpetenie se referă la legea protimisuluĭ, maĭ alesŭ pentru sădirĭ și chirĭĭ, orĭ arendărĭ de moșiĭ. Se introdusese deprinderea, că chiriașiĭ de case, orĭ prăvăliĭ și arendașiĭ de moșiĭ, să fie protimisiți la noua închiriare orĭ arendare. Era negrețitŭ unŭ abusŭ alŭ legeĭ protimisuluĭ. M. Suțu împreună cu Divanulŭ acordă protimisulŭ acesta numaĭ locuitorilor de pe moșia ce se arendéză și acésta numaĭ până la 1 Maiŭ începêndŭ dela 1 Martie. Acestŭ privilegiŭ este acordatŭ și gelepilor pentru suhaturile ce aŭ apucatŭ a le avea în chirie (1).

---

departamentŭ, și slujindŭ bine păzindŭ datoria ce se cuvine slujbeĭ séle la tóte, va fi miluitŭ de către Domnia mea, iară ne urmândŭ celor cu cale și cu dreptate și viindu-ne vre-o jalbă de nescare-va nedreptățĭ, séŭ jafurĭ și asuprele la judecățĭ, cercetându-se și găsindu-se elŭ în vină, nu numaĭ va fi lipsitŭ, ci încă se va pedepsi; pentru care scriemŭ și dumitale cinstitŭ și credinciosŭ boerulŭ Domnieĭ mele, Costache Suțu biv vel cămărașŭ, Caimacamule alŭ Craioveĭ, și dumné-vóstră boerilor judecătorĭ dela acestŭ departamentŭ, să-lŭ sciți de alŭ 3-lea logofĕtŭ, dându-ĭ tréba logofețieĭ asupră-ĭ și povățuindu-lŭ dumné-vóstră la tóte trebile ce sunt, după obiceiŭ, a le slujbeĭ luĭ de a le urma după scoposulŭ Domnieĭ mele. 1791, Noembre 18.

Cod. No. XX, fila 190.

(1) Eată circulara cu referință la acestŭ obiectŭ:

Publicații la 17 județe și la Caimacam i către judecătorii de acolo, ca să dée în scire la departamenturĭ cum să judece la pricinĭ de protimisis.

Dumné-vóstră ispravnicilor ot sud... sănĕtate, vĕ facemŭ în scire, că cu so-

Unŭ altŭ pitacŭ din 1 Martie 1792 M. Suțu provócă Divanulŭ

cotéla de obște a prea sfințieĭ séle părinteluĭ mitropolituluĭ țĕrieĭ, iubitoruluĭ de Dumnedeŭ părinților episcopĭ, și a dumnélor cinstiților și credincioșĭ boerilor veliți aĭ Divanuluĭ Domnieĭ mele, după anaforaua ce ne-aŭ datŭ, amŭ făcutŭ Domnia mea hotărîre, dela 20 a le trecutuluĭ Decembrie, ca păzindu-se pravilele cele pentru sădirĭ și chiriĭ, să lipséscă de acum înainte, o rea catahrisisŭ, care s'aŭ întinsŭ la tóte, adecă protimisis la arende de moșiĭ, de chiriĭ, de case și prăvăliĭ și alte acareturĭ și Nămeștiĭ stătătóre, numaĭ cu pricină căcĭ aŭ ținutŭ acea moșie séŭ acaretŭ maĭ înainte, din care acésta pricinuesce mulțime de judecăți zadarnice și se slăbesce puterea și volnicia ce are stăpânulŭ lucruluĭ pe alŭ sĕŭ și îĭ pricinuesce pagubă și folosuluĭ sĕŭ; și numaĭ atuncĭ să aibă unŭ chiriașŭ séŭ arendașĭ protimisis, când însușĭ stăpânulŭ lucruluĭ s'aŭ legatŭ prin zapisulŭ tocmeleĭ ca la împlinirea soroculuĭ să nu fie volnicŭ a vinde la altulŭ, ci să aibă alŭ protimisi iarăși pe dênsulŭ cu prețulŭ ce vor da alțiĭ, iară fără de acésta să fie volnicŭ stăpânulŭ așĭ da lucrulŭ sĕŭ la acela ce găsesce folosŭ maĭ bunŭ și la acela ce va vrea, fără de numaĭ locuitoriĭ ce se află șeḑĕtorĭ pe însăși moșia acea aŭ protimisis a cumpĕra arendașia, însă pentru dênșiĭ a o ținea pe séma lor, iară nu cu mijloculŭ lor să o atirdiséscă pentru altulŭ. Dreptŭ acea dămŭ Domnia mea în scire la tóte judecătoriile de obște, ca de acum înainte să se urmeze cele după pravilĭ tocmelĭ pentru acestea, iar cuvêntŭ de protimisis să numaĭ fie numaĭ cu pricină căcĭ aŭ ținutŭ maĭ nainte în arendă séŭ în chirie, moșie, casă, hanŭ, móră séŭ prăvălie și *arendele moșiilor de acum înainte să se încépă cu orênduială dela întêiŭ Martie, și sătenii ce trebue sŭ aibă protimisisŭ celŭ după pravilĭ și după obiceiŭ pământuluĭ să nu pótă a o cere maĭ în lungă vreme de câtŭ numaĭ până la 1 Maiu;* care acéstă hotărîre poruncimŭ de obște să se urmeze într'acestŭ chipŭ, afară numaĭ din suhaturĭ ce aŭ apucatŭ a le ținea gelepiĭ, carĭ se protimisescŭ la ținerea suhaturilor ce aŭ apucatŭ a le avea în chirie, fără de a se înmulți, nicĭ a se împuțina, ca unŭ lucru ce este pentru zaharalele împĕrătesceĭ cetățĭ, lăsândŭ însă pentru acésta în urmă a socoti Domnia mea, când din vre-unile se va arĕta că trebuesce vre-o sistoli séŭ micșorare, séŭ vre-o altă óreșĭ-care deosebire; care acéstă hotărîre să o treceți în condicĭ spre a fi sciută tot-d'a-una, și să avemŭ rĕspunsŭ de primirea poruncii, și fiți sănĕtoșĭ. 1792, Ianuarie 10.

Cod. No. XX, fila 248.

Iω Mihaĭl Const. Suțul VV i gospod.

Zemle Vlascoe.... Amŭ vĕḑutŭ arĕtarea ce se face Domnieĭ mele printr'acéstă anafora, de către dumnélor veliți boerii, care o găsimŭ cu cale și o întărimŭ, poruncindŭ adecă ca păzindu-se pravilele cele pentru sădirĭ și chiriĭ, să lipséscă de acum înainte acéstă rea catahrisis care s'a întinsŭ la tóte protimisis de arendă și de chiriĭ, din care acesta se pricinuesce mulțime de judecăți zadarnice, dreptŭ acea de acum înainte să se urmeze cele după pravilĭ tocmelĭ pentru acestea, iară auvêntŭ de protimisisŭ să numaĭ fie, numaĭ cu pricină căcĭ aŭ ținutŭ maĭ nainte în arendă saŭ în chirie moșie, casă, hanŭ, móră saŭ prăvălie, arendele moșiilor de acum înainte să încépă cu orânduelĭ dela ḑiua întâia a luĭ Martie, și sătenii ce trebue să aibă protimisisi celŭ după pravilĭ și după obiceiulŭ pământuluĭ, să nu pótă să-lŭ céră maĭ în lungă vreme de câtŭ numaĭ până la ḑiua

să alcătuiască nizamŭ regulător şi protimisuluĭ la arendarea păşuna-

---

întâiŭ Maiŭ. Acestea aşa le hotărîmŭ de obşte şi într'acestŭ chipŭ să se urmeze, afară numaĭ din suhaturĭ ce aŭ apucatŭ de ţinea gelepĭ, carĭ să protimisescŭ la ţinerea suhaturilor ce aŭ apucatŭ a le avea în chirie fără de a se înmulţi nicĭ a se înputina, ca unŭ lucru ce este pentru zaharelele împĕrătescĭĭ cetăţĭ, lăsândŭ însă pentru acesta în urmă a socoti cândŭ din vre-unele se va arĕta că trebuesce vre-o sistoli, séŭ micşorare, séŭ vre-o altă óre-care deosebire, care acéstă hotărîre a Domnieĭ mele poruncimŭ să se facă cunoscută şi la tóte depertamenturile judecătoriilor, atâtŭ aicĭ în Bucurescĭ, câtŭ şi afară în ţĕră, spre a sci în ce chipŭ să urmeze fie-care judecător. 1791 Decembre 20.

Vel logofĕtŭ.

Pré Înălţate Dómne.

Cu smerită şi plecata nóstră anafora înscliinţămŭ Înălţimeĭ tale, că dela unŭ cârdŭ de vreme încóce arendaşĭ şi chirieşĭ ce ţinŭ în chirie moşiĭ, case, hanurĭ şi prăvăliĭ aicĭ în oraşŭ şi afară în ţĕră, după ce li se înplinesce soroculŭ celŭ tocmitŭ în zapisulŭ cu care aŭ cumpĕratŭ dela stăpânulŭ lucruluĭ, vrêndŭ stăpânulŭ aceleĭ moşiĭ, móră, casă, hanŭ séŭ prăvălie a o da la altŭ chiriaşiŭ, ca să o ţie, acelŭ maĭ înainte arêndariŭ gonesce pre acela care voesce stăpânulŭ şi îlŭ vinde pe celŭ de alŭ doilea anŭ, cu pricină că arŭ fi avêndŭ protimisisŭ, căcĭ l'aŭ ţinutŭ elŭ maĭ înainte, şi cu acésta de multe orĭ şi chiar prin hotărîrĭ de judecăţĭ s'aŭ depărtatŭ ceĭ noĭ arêndarĭ, şi fără de voia stăpânuluĭ aceluĭ lucru s'aŭ protimisit la ţinerea celeĭ vechĭ arendărĭ cu unŭ cuvîntŭ *aplosŭ*, că are protimisis, căcĭ a ţinutŭ acelŭ lucru în arendă maĭ nainte, şi cu acesta vedemŭ că de ce merge să maĭ întărescе puterea cereriĭ arêndarilor şi să slăbesce puterea stăpânuluĭ lucruluĭ, căcĭ de multe orĭ unŭ stăpânŭ vrêndŭ să-şĭ dea acaretulŭ séŭ la altulŭ în chirie, ne maĭ primindŭ pe celŭ d'intâĭ chiriaşŭ, elŭ cu cuvêntulŭ de protimisis se înpotrivesce chiar voinţeĭ stăpânuluĭ, tocmaĭ ca cum arŭ avea vre-unŭ privilegiŭ asupra aceluĭ lucru, care acéstă rea urmare fiind-că s'a prea înmulţitŭ în câtŭ apururea vedemŭ judecăţĭ necontenitŭ de acestŭ felŭ de pricinĭ între chirieşĭ, prigonindu-se unĭĭ cu alţĭĭ pentru protimisis, iar stăpânulŭ lucruluĭ nicĭ este întrebatŭ măcarŭ pre care din doĭ primesce a-ĭ fi arêndariŭ, ci orĭ vrêndŭ stăpânulŭ séŭ nevrêndŭ, se dă putere ţinereĭ aceluĭ lucru celuĭ de maĭ înainte arêndariŭ şi nu cu altŭ cuvêntŭ decâtŭ că are protimisis, şi cu acésta de faţă se ridică puterea din mâna stăpânuluĭ, căcĭ chiar să fie voia stăpânuluĭ a-lŭ da la altulŭ, celŭ maĭ dinainte arêndariŭ cu marafetulŭ judecăţiĭ îlŭ scóte afară. Acestŭ cuvêntŭ de protimisis vedemŭ că se dă chiriaşilor fără de nicĭ o dreptate, căcĭ tótă dreptatea unuĭ chiriaşiŭ séŭ arêndariŭ este numaĭ atâta adecă: să pótă ţine lucrulŭ acela până în ţiua ce se va înplini soroculŭ câtŭ va fi tocmitŭ în zapisulŭ cu care aŭ cumpĕratŭ dela stăpânŭ, în care sorocŭ orĭ pagubă orĭ câştigŭ de aŭ avutŭ acelŭ chiriaşiŭ séŭ arândariŭ, a luĭ este, căcĭ precumŭ stăpânulŭ nu póte să apuce pe acelŭ arêndariŭ séŭ chiriaşŭ ca să-lŭ înpărtăşéscă şi pe dânsulŭ din câştigulŭ ce s'a folositŭ dela acea arendă, aşa nicĭ chiriaşiŭ nu póte să-lŭ apuce pe stăpânŭ a-lŭ trage părtaşŭ la pagubă, căcĭ din ţiua înplinireĭ soroculuĭ se sfârşesce dreptatea ce are chiriaşu asupra aceluĭ lucru şi rĕmâne, ĕră subt puterea şi voinţa stăpânuluĭ cu alŭ sĕŭ să facă orĭ-ce va vrea, adecă să-lŭ dea la altulŭ, orĭ cu maĭ mare sumă, séŭ şi cu maĭ mică sumă, cum îĭ va fi

telor și în genere a moșiilor din munți, pentru motivele ce se potŭ vedea chiar în acestŭ pitacŭ:

Pitacŭ la părinții arhiereĭ și la veliții boerĭ a face socotélă și pentru protimisis de veniturile munților.

Prea sfinte mitropolite, iubitorilor de Dumneḑeŭ, părinților episcopĭ, și dumné-vóstră cinstiților și credincioșĭ boerilor veliți aĭ Divanuluĭ Domnieĭ mele, vĕ facemŭ înscire pentru veniturile de munți, că atâtŭ moșneniĭ ce sunt stăpânĭ a șépte munți din sud Saac pe alŭ cărora protimisisŭ se pricinuesce dumné-eĭ vornicésa Venețanca cu Mareș céușŭ, câtŭ și alți stăpânĭ de munți deteră jalbă Domnieĭ mele, cum după dreptatea și volnicia ce aŭ pe moșiile lor, și după hotărîrea cea prin socotéla de obște a sfinților vóstre părinților arhiereĭ și a dumné-vóstră boerilor amŭ făcutŭ Domnia mea după anaforaua ce ne a'ți datŭ spre a lipsi protimisisurile la veniturile de moșiĭ, ceru să fie sloboḑĭ și ne opriți a

---

voia, atuncĭ póte să aibă chiriașu cuvêntŭ de dreptate câudŭ însușĭ stăpânulŭ se légă prin zapisulŭ de tocmélă, ca la înplinirea soroculuĭ să nu fie volnicŭ a vinde venitulŭ, séŭ a-șĭ da acelŭ lucru cu chirie la altulŭ, ci să aibă protimisis iară pe dânsulŭ cu preț ce vor da alțiĭ, atuncĭ în puterea așeḑământuluĭ și a tocmeliĭ să póte da dreptate celuĭ maĭ dinainte chiriașiŭ, iară numaĭ cu unŭ cuvêntŭ căcĭ l-aŭ maĭ ținutŭ și pe anulŭ trecutŭ, acesta nu este privilegiŭ, ca să aibă putere înpotriva voințiĭ stăpânuluĭ, că totŭ privilegiulŭ și tótă dreptatea luĭ cum și maĭ susă se sfârșesce în ḑiua ce i se înplinesce soroculŭ și acéstă protimisis nu se înțelege alta, de câtŭ că și de va vrea stăpânulŭ să-șĭ dea lucrulŭ sĕŭ la altulŭ să nu pótă, și neputêndŭ stăpânulŭ să-lŭ dée cuĭ va vrea, iată de față este vĕḑutŭ, că i se rădică puterea stăpânireĭ din mâna luĭ, și se face chiriașiŭ privilegiatŭ cu putere asupra aceluĭ lucru maĭ multŭ decâtŭ stăpânulŭ; ci pentru ca să lipséscă cu totulŭ acéstă nedréptă urmare, cu toțiĭ de obște rugămŭ pe Măria ta de acumŭ înainte să se rădice cu totulŭ acestŭ protimisis la orĭ-ce felŭ de arêndărĭ, séŭ chiriașĭ va fi, și protimisis să aibă numaĭ acela care va da maĭ multŭ, și acela pe care însușĭ stăpânulŭ lucruluĭ vrea să-lŭ priméscă de arêndariŭ séŭ chiriașŭ; atâta numaĭ ḑicemŭ: pentru locuitoriĭ ce se afla șeḑĕtoriĭ pe moșie, aceștia după hotărîrea pravilnicesciĭ condice, să aibă acéstă dreptate de a se protimisis la cumpĕrarea venituluĭ acesteĭ moșiĭ pe care ședŭ eĭ, însă fiind-că cu acéstă dreptate ce li se dă lor obișnuescŭ și după ce vinde stăpânulŭ venitulŭ moșieĭ, și tacŭ până la sfîrșitulŭ luĭ Maiŭ, câudŭ se facŭ înveḑerate ródele pământuluĭ și arăturile și de cunósce că suntŭ rodurile frumóse și timpulŭ ploiosŭ, și este ceva folosŭ peste suma preț uluĭ cu care aŭ cumpĕratŭ venitulŭ acelŭ arêndașŭ, tocmaĭ atuncĭ pornescŭ jalbă cerêndŭ protimisis să scótă pe acelŭ cumpĕrător, iară de vĕḑŭ că este pagubă, tacŭ; de aceea dară ḑicemŭ că dreptatea de protimisis să o aibă locuitoriĭ ce clăcuescŭ pe acea moșie, dară cererea să o facă în vreme cuviincióșă adecă în soroculŭ rânduitŭ delă Marte 25 din ḑiua de blagoveșteniĭ și până la Aprilie în 23 în ḑiua de sfîntu Gheorghe, și făcêndŭ cererea în diastima acestuĭ sorocŭ, și dându baniĭ deplinĭ, după tocméla zapisuluĭ, să fie primiți maĭ întâĭ de câtŭ acelŭ arêndașŭ străinŭ și să o ție pe séma lor, iară nu cu mijloculŭ lor să o atirdiséscă pentru altulŭ; iară câudŭ până la ḑiua sfântuluĭ Gheorghe nu vor face acéstă cerere, în urmă după

vinde păşunea munţilor la cine vor vrea, şi la cine le va da mâna pentru mai banŭ folosulŭ lor, decî fiind-că acéstă pricină a munţilor este trébă de obşte a se face şi fiind-că şi la Domnésca nóstră buiurdismă din anaforaua dumné-vóstră scrie unŭ pont cum că (când din vre-unile se va arĕta că trebuesce vre-o sistolie, séŭ micşorare, séŭ vre-o altă óreşi-care deosebire, lăsămŭ a socoti în urmă). Eată dară poruncimŭ Domnia mea, ca adunându-vĕ toţi la unŭ locŭ, să chibzuiţi cu socotéla de obşte, mijloculŭ celŭ cuviincios de a da şi la veniturile munţilor nizamŭ a se urma de obşte, şi să arĕtaţi Domnieî mele prin vătafulŭ Domnieî mele cu anafora (1). 1792, Martie 1.

Vel logofĕtŭ.

Unŭ mare abusŭ se făcea de zapciî cu prelevarea dreptuluî lor şi alŭ starosteluî la vêndărî de averî mişcătóre şi nemişcătóre. Se prelevaŭ sub aceştî slujbaşî taxele, sub diferite numirî, dela punerea în aplicare a codiceluî luî Ipsilant. Asemenea ḑeciuelî şi *filodorime* sunt regulate prin anaforaua vel logofĕtuluî Brâncovénu dela 25 Iuniŭ 1792 şi cu resoluţiunea luî Suţu din 3 Iuliŭ acelaşî anŭ, într'unŭ modŭ ceva maî echitabilŭ (2).

---

trecerea acestia să nu li se mai primăscă cererea fiind-că 'şi-aŭ perdutŭ protimisis ce li se dă cu tăcerea ce aŭ făcutŭ, iară hotărîrea cea de săvârşitŭ rĕmâne la Înălţimea ta. 1791, Noembie 19.

Cosma, Râmnic Filaret, Dumitrache banulŭ.

Până vel banŭ, Neculae vel banŭ, Dumitraşco Racoviţă vel vornicŭ.... vel logofĕtŭ... vel vornicŭ... vel logofĕtŭ. Scarlat Fălcoian vel stol, Dim. Varlaam vel serd, Ioan Stirbeiu vel medel.

Cod. No. XIX, fila 95.

(1) Cod. No. XX, fila 392.

(2) *Io Mihail Const. Suţul VV. i gospod.*

După pliroforia ce ne face dumnéluî vel logofĕtŭ de dreptulŭ obiceiŭ acela ce este cu cale, atâtŭ la pricina acésta a céuşuluî de aproḑî cu casa luî Muşat săpunarulŭ, câtŭ şi la altele asemenea, şi la lucrurile ce se vêndŭ cu mezatŭ, întărimŭ Domnia mea şi poruncimŭ de obşte, atâtŭ zapciilor Divanuluî, câtŭ şi starostiî de negustorî să urmaţî şi să păziţî acéstă orênduială, după care poruncimŭ Domnia mea, céuşî de *aproḑi* cât pentru lucrurile nemişcătóre ale acesteî pereusiî să urmeze a-î lua numaî aceî tal. şépte-ḑecî, iară din tótă cea-l-altă pereusie care s'aŭ preţuitŭ, şi care prin marafetŭ de judecată s'aŭ împărţitŭ, să-î iée pe deplinŭ, cu ḑeciuiala întrégă după înţelegerea acesteî anaforale. 1792, Iulie 3.

Vel logofĕtŭ.

Pré Înălţate Dómne.

Ascultândŭ luminată porunca Mărieî tale ce mi se dete la acéstă jalbă, unde aflându-se şi dumnéluî vel vornicŭ Moruzi, amŭ cercetatŭ şi amŭ vĕḑutŭ, că ce-

Sórta arestaţilor pentru hoţie preocupă pe M. Suţu îndată după sosirea luĭ în Bucurescĭ, precumŭ vedemŭ din următórele acte:

S'a făcutŭ poruncă către dumnéluĭ vel Caimacam, ca pe toţĭ vinovaţiĭ câţĭ aŭ găsitŭ dumnéluĭ închişĭ la puşcăria Craioveĭ şi pentru câţĭ se vor fi maĭ trimisŭ şi vor fi închişĭ de când aŭ venitŭ Măria sa, să trimită estractŭ cu arĕtare de când sunt închişĭ şi vinovăţia lor. 1791, Septembre 25.

---

rerea zapciuluĭ nu este fără de cale, căcĭ după cum sciŭ orênduiala zapciilor la dreptulŭ obicĭnuitŭ alŭ lor, cum şi alŭ starostieĭ cu zapciĭ, arĕtŭ Mărieĭ tale pe largŭ, adecă la câte face zapciulŭ tacsilŭ în banĭ naht cum şi lucruri mişcătóre preţuite, la acelea îşĭ iée ḑeciuiala deplinŭ, iar dela acareturĭ nemişcătóre, cum şi dela ţiganĭ, ce aŭ óreşĭ-care deosebitŭ *pronomion* din lucruri mişcătóre se dă filodorimă, iară nu are a lua zapciulŭ la acésta ḑeciuială, care nemişcătóre lucruri a acesteĭ împărţelĭ fiindŭ cu preţulŭ lor tal. 1130, amŭ găsitŭ cu cale să i se dée zapciuluĭ filodorimă tal. 70, ca o a treia parte din ḑeciuială, precumŭ aşĭa s'aŭ şi obicĭnuitŭ dela alcătuirea pravilnicescĭĭ condice şi până acum; afară dintr'aceste maĭ însciinţămŭ Mărieĭ tale, că aceste ḑeciueli şi filodorime a le zapciilor sunt legate după felulŭ pricinĭĭ lor, adecă când cine-vaşĭ de sine dă jalbă, şi voesce a'şĭ vinde unŭ lucru alŭ sĕŭ nemişcător, cu mezatŭ, şi după ce se lămuresce prin alegerea judecăţeĭ, că este bunŭ alŭ sĕŭ, şi prin porunca gospod. să orênduesce la starostea de a se vinde cu mezatŭ, şi nu se orênduesce la acea jalbă şi cerere a zapciuluĭ se ié ḑeciuială dela Divanŭ, atuncĭ din tótă suma vênḑărĭĭ mezatuluĭ iar starostea dă douĕ parale adecă o para a sa şi altă para a telaluluĭ, iară când la acea jalbă şi cerere se rênduesce zapciulŭ dela Divanŭ, atuncĭ să iée ḑeciuială din tótă suma vênḑărĭĭ la leŭ patru parale, din care ḑeciuială ié zapciulŭ douĕ parale, şi starostea cu telalul aşişderea, iară când vre-unŭ lucru nemişcător alŭ cuĭ-vaşĭ se vinde cu mezatŭ, cu rênduială dela judecată şi cu hotărîre Domnéscă, prin zapciŭ, pentru a se plăti datoriile ce este datorŭ acestŭ stăpânŭ alŭ lucruluĭ, atuncĭ starostea ié douĕ parale talalîc la tótă suma vênḑărĭĭ, iar zapciulŭ luândŭ din mânele starosteĭ suma banilor numaĭ câtŭ este datoria, îĭ împlinesce la datornicŭ ce are să iée, şi dela ele îşĭ trage ḑeciuiala sa, iar nu are a cere ḑeciuială séŭ vre-o altă împărtăşire, şi din banĭĭ ce aŭ rĕmasŭ la staroste peste împlinirea datorieĭ, ci aceĭ banĭ câţĭ sunt rĕmaşĭ se daŭ de staroste la stăpânulŭ lucruluĭ; asemenea şi pentru filodorimată alŭ zapciilor, orênduiala se cade a se urma într'acestŭ chipŭ, adecă la câte lucruri mişcătóre sunt trecute şi preţuite prin alegerea judecăţeĭ, la acelea are să-şĭ iée zapciulŭ ḑeciuiala deplinŭ, iar când se va face strămutare vre-unuĭ lucru nemişcător dela unŭ obrazŭ la altulŭ, măcarŭ fie şi preţuitŭ, la acela nu are zapciulŭ să iée ḑeciuială, ci numaĭ filodorimă pre câtŭ se găsesce cu cale de către judecată, care pentru acestŭ felŭ de madea dela alcătuirea pravilnicescĭĭ condice şi până acum s'aŭ urmatŭ a se da filodorimă câte a treia parte din ḑeciuială, iară când nu se face mutare aceluĭ lucru nemişcătorŭ dela unŭ obrazŭ la altulŭ, ci acela care l'aŭ avutŭ iarăşĭ la acelaşĭ aŭ hotărîtŭ judecata să rĕmâe, fiindŭ dreptŭ alŭ luĭ, atuncĭ nicĭ câte a treia parte din ḑeciuială nu ié zapciulŭ filodorimă, ce maĭ puţinŭ, pre câtŭ judecata găsesce cu cale, fiind-că acela care stăpânea lucru nu s'aŭ folositŭ nimicŭ, de vreme ce lucru în stăpânirea luĭ aŭ fostŭ, şi iară la elŭ aŭ rĕmasŭ, şi trasulŭ în judecată aŭ fostŭ numaĭ ca o iftiră; ci într'acestaşĭ chipŭ fiindŭ obiceiŭ cum s'aŭ urmatŭ,

S'aŭ făcutŭ două cărţĭ legate către cămăraşiĭ dela Ocna Slănic i Telega, ca să trimiţă Mărieĭ sale catastihŭ de toţĭ vinovaţiĭ ce se află închişĭ la Ocnă, pentru fieş-carele cu numele i semnu luĭ, de când se află închişĭ şi cu ce poruncă şi pentru ce pricină? şi fără de porunca Mărieĭ sale în scrisŭ nicĭ să pue în Ocnă, nicĭ să slobóḑă (1). 1791, Octombre 14.

Incă din 8 Septembre 1791 M. Suţu adresă judecătorilor dela criminalionŭ următorulŭ pitac:

Pitacŭ la boeriĭ de criminalionŭ pentru ceĭ ce se aducŭ la osînda puşcărieĭ.

Dumné-vóstră boerilor judecătorĭ dela depertamentulŭ criminalionŭ, fiind-că voimŭ Domnia mea să scimŭ de apururea câţĭ vinovaţĭ se află la osînda puşcărieĭ şi pentru care vină anume şi cu ce hotărîre şi poruncă? cum şi câţĭ intră séŭ iesŭ cu hotărîrea Domnieĭ mele? iată vĕ poruncimŭ: maĭ întâĭ pentru câţĭ vinovaţĭ se află astă-ḑĭ în puşcărie să faceţĭ Domnieĭ mele arĕtare în scrisŭ de numĕrulŭ lor, vina lor şi cu examenulŭ séŭ hotărîrea în scrisŭ pentru fieş-care; aşişderea să aveţĭ datoria acésta, ca verĭ-când vinŭ la armăşie hoţĭ după afară, séŭ din Bucurescĭ, îndată ce se aducŭ la criminalionŭ depertamentŭ, séŭ la armaşulŭ, maĭ nainte de cercetarea şi hotărîrea lor, să se aréte numaĭ decătŭ şi la spătărie anume aceĭ hoţĭ; câţĭ, de unde, şi cu ce pricină anume? precum şi spătăria asemenea îĭ dă în sciinţă depertamentuluĭ criminalion şi în judecata de acolo pe câţĭ îĭ prindŭ şi îĭ aducŭ poterele d-luĭ vel spătarŭ după afară, séŭ din Bucurescĭ, ca la cercetările ce avemŭ a face Domnia mea pentru ceĭ prinşĭ hoţĭ şi făcĕtorĭ de rele, să pótă avea sciinţă şi depertamentulŭ spătărieĭ, precum şi depertamentulŭ criminalionŭ a ne da sémă pentru fieş-carele, şi aşa urmândŭ în tóte Sâmbetele, după orânduiala ce este făcută de către Domnia mea încă din cea-l-altă Domnie, să aveţĭ a arĕta Domnieĭ mele condica de câţĭ vinovaţĭ sunt

---

de se va găsi cu cale şi de către Inălţimea ta se va da luminată porunca Mărieĭ tale a fi următorŭ, atâtŭ toţĭ zapciiĭ, cum şi starostea de negustorĭ a'şĭ lua dreptulŭ lor, căcĭ s'aŭ nărăvitŭ zapciĭ, şi une-orĭ făcênd catahrisisŭ peste orênduiala dreptuluĭ lor, iéŭ dela vênḑărĭ cu mezatŭ, fără de a împlini vre-o datorie câte patru parale la leŭ, şi luândŭ şi starostea câte douĕ parale la leŭ, se facŭ şése parale, şi cu acésta se face mare nedreptate vênḑĕtoruluĭ, căcĭ elŭ nicĭ o trebuinţă n'aŭ avutŭ a i se orêndui zapciulŭ, ci aŭ voitŭ numaĭ ca să'şĭ vênḑă lucrulŭ cu mezatŭ, şi pentru acea perde câte douĕ parale dela leŭ telalîculŭ, asemenea şi la filodorimata de lucrurĭ nemişcătóre, orĭ de se mută dela o stăpânire la alta, séŭ de aŭ rĕmasŭ iar alŭ cuĭ aŭ fostŭ, zapciiĭ socotesc că ar face acelŭ lucru, şi facŭ *pretenţione* orĭ de ḑeciuiala întrégă, séŭ de jumĕtate, fără de a face deosebirea ce arĕtămŭ maĭ susŭ; ci nu lipsimŭ de a însciinţa Inălţimeĭ tale, ca să se dée luminată întărire cu poruncă, pentru paza acesteĭ orênduelĭ a zapciilor şi a starostieĭ şi a împlinireĭ dreptuluĭ acestuĭ de acum zapciŭ céuşĭ de aproḑĭ, precum arĕtŭ Mărieĭ tale maĭ susŭ, iară hotărîrea cea desăvêrşitŭ rĕmâne a se face de către Inălţimea ta. 1792, Iunie 25.

Vel logofĕtŭ *Brăncovénu.*

Cod. No. XIX, fila 449.

(1) Cod. No. XX.

și cu examenulŭ lor prin d-luĭ vel armașŭ, ca pentru toțĭ câțĭ se aducŭ la pușcărie să avemŭ Domnia nóstră sciință, cum și slobodenia vre-unuia să fie cu porunca Domnieĭ mele în scrisŭ subt Domnésca nóstră pecetie. Tolco pisah gospod vomi (1). 1791, Septembre 8.

In Iuliŭ 1792 domnitorulŭ, asupra anaforaleĭ mareluĭ spătarŭ maĭ reîntăresce dispositiunea dela 1780 relativă la liberarea din pușcărie pe chezășie, prin scirea spătărieĭ.

Anaforaua dumnéluĭ vel spăt. pentru hoțiĭ ce se slobodŭ dela pușcărie a se da și prin scirea spătărieĭ chezășiĭ.

Iω Mihail Const. Suțul VV. i gospod.

Cu cale fiindŭ anaforaua dumnéluĭ vel spăt., pentru înțărcarea hoților și gazdelor lor, poruncimŭ Domnia mea dumitale, vel armașŭ, și domniilor-vóstre judecătorilor pușcărieĭ, ca pe chezășia vinovaților ce dobândescŭ slobodenie prin pecetea Domnieĭ mele, să-ĭ trimiteți și la spătărie spre a se face cunoscuțĭ de vrednicĭ prin cercetarea ce li se face și acolo, și după pliroforia în scrisŭ ce o vețĭ primi dela dumnéluĭ vel spăt., așa să se slobódă, fiindŭ cuviinciosŭ acestŭ nizamŭ pentru cea din urmă trebuință, care acestŭ nizamŭ este datŭ și maĭ d'inainte dela lét 1780, Septembre 30, care îlŭ vĕduĭ în scrisŭ. 1792, Iulie 1.

Pré Inălțate Dómne.

Pentru chezașiĭ hoților a se face înțărcare atâtŭ lor, cât și gazdelor lor, nu este altŭ mijlocŭ, decâtŭ după ce li se face pedépsa cea orînduită după judecata criminaluluĭ și după luminată hotărîrea Mărieĭ tale, și la vreme dobândescŭ milostivnica ertăciune să se dea pre vrednice chezășiĭ a fi destoinice și îngrijațĭ aceĭ chezașĭ, ca în tótă vremea să rĕspundă pentru aceĭ ce vor lua pe chezășia lor și a-ĭ da de față, orĭ când vor fi ceruțĭ aceĭ ertațĭ hoțĭ séŭ gazde, ce se vor slobodi pe a lor chezășie; pentru care a se face urmare la acéstă pricină fără de cusurŭ, mĕ rogŭ Mărieĭ tale, să se întăréscă acéstă anafora cu luminată pecetea Mărieĭ tale, ca de la pușcărie nicĭ unŭ hoțŭ séŭ gazdă să nu se slobódă, în vremea când dobândescŭ mila Mărieĭ tale de ertăciune, până nu se va arĕta chezașiĭ lor la spătărie, ca să se cerceteze, și să se cunóscă de sunt destoinicĭ, și așa pe chezășie vrednicĭ dându-se, să daŭ iscălitura mea către dumnéluĭ vel armașŭ ca să se slobódă și ca să scie spătăria apururea dela cine să céră pe acelŭ hoțŭ séŭ gazdă, care după ertăciune nu va continua a se părăsi de acelŭ năravŭ alŭ tâlhărieĭ, iară horărîrea cea de săvârșitŭ rĕmâne a se face de către Măria ta (2). 1792, Iulie 1.

Vel spătarŭ.

In volumulŭ de anexe, la acestŭ capitolŭ dămŭ o alegere de diferite acte cu referință la justiție în casurĭ deosebite. Unele din aceste acte potŭ servi istoriculuĭ specialŭ alŭ justițieĭ nóstre și alesŭ a procedureĭ civile

(1) Cod No. XX, fila 44.

(2) Cod. No. XIX, fila 430.

și criminale. Dintr'aceste sunt de observatŭ actele relative la împlinirea datoriilor dela datornicĭ, dreptulŭ de muratorium ce'l exercită Domnitorulŭ în favórea datornicilor acordându termene de prelungire a zapiselor, deslegărĭ relative la testamente, orĭ diete din care se vede că fiiĭ nu potŭ fi desmoșteniți în favórea streinilor și că justiția are de a îngriji de averea orfanilor.

Pitace ordonându departamenturilor să citeze tot-d'a-una paragrafulŭ din lege aplicabilŭ la hotărîre, maĭ cu sémă când e vorba de recunóscerea unuĭ dreptŭ de protimisis; osîndirea temnicerilor să plătéscă despăgubire pantru hoțiĭ scăpați din pușcărie; sentințe relative la procese pentru țigani; trimiterĭ de condamnați la ocne; confiscărĭ de averĭ a unor fugiți la nemți; urmăririĭ în procese interesându pe sudiți; urmăririĭ contra turcilor de peste Dunăre; surghiunurĭ la mônastirea Mărgineniĭ și pe aiurea, încă din primele lunĭ ale domnieĭ; aducere în judecată cu mumbașirŭ, orĭ armășelŭ, adecă volniciĭ; pitace către starostele de negutitorĭ pentru vînderĭ la mezaturĭ etc. (1)

Viéța omuluĭ e nesigură. A mé, chiar în momentulŭ când co-

(1) *Pavel post. dela Caracal, a avea sorocŭ de către datornicĭ doĭ anĭ.*

Io Mihail Const. Șutul VV. i gospod.

Cinstitŭ credinciosŭ boerulŭ Domnieĭ mele Costache Suțe biv vel cămăraș Caimacamul Craioveĭ, s'aŭ cetitŭ înaintea Domnieĭ mele acéstă anafora a dumnéluĭ de cercetare și pliroforie ce aŭ luatŭ a stăriĭ acestuĭ biv vel post. Deci când și datornicii luĭ nu vor putea arĕta dumitale cu dovadă vrednică, cum că are putere de banĭ a le plăti, atunci ca pentru unulŭ ce nu are, carele de a se și închide este fără de nicĭ unŭ folosŭ alŭ lor; poruncimŭ Domnia mea, să aibă sorocŭ de doĭ anĭ. 1792, Martie 22.

După jalba ce aŭ datŭ Înălțimeĭ tale Pavel post. ot Caracal sud Romanați, cum că din întâmplările trecuteĭ răzmirițe începându la datorie, aŭ și plătitŭ și până acum dintr'însa, și maĭ rĕmâindŭ încă tal. 600 datorie, nu avea cu ce plăti cerându a i se pune sorocŭ, ca să nu se stenahorisésca de datornicĭ, ni se poruncesce de către Înălțimea ta dela trecuta lună a luĭ Ghenarie 4. ca să cercetămŭ și pliroforisindu-ne de starea și pârlegiulŭ luĭ, să însciințămŭ Înălțimeĭ tale, și ni se va trimite poruncă în ce chip să urmezŭ, va sci Măria ta, că după cercetarea ce amŭ făcutŭ atâtŭ prin ceĭ dela Caracal boerĭ, câtŭ și prin ceĭ de aicĭ, m'amŭ pliroforisitŭ că nu e adevĕratŭ, este fórte scăpătatŭ, cu casă grea și nevrednicŭ a plăti acéstă dată datoria sa, ci de va fi mila Mărieĭ tale asupră-ĭ i se va orîndui unŭ sorocŭ de treĭ lunĭ, precumŭ cere, ca întru acéstă prelungire de vreme goniudu-și pârlegiulŭ, și venindŭ în óreș-care stare, ca să-și pótă chiver-

rectamŭ (vaĭ! facŭ tótă munca şi de aceea scăderĭ!) aceste pagine, a lipsitŭ puţinŭ ca să nu mĕ abandone. De aceea, în aşteptare să potŭ

---

nisi şi casa, să încépă după acestŭ sorocŭ a plăti şi datornicilor iarăşĭ prin cetŭ până se va izbrăni, ne încărcându-se nicĭ cu vre-o dobândă la banĭ ce este dator, ci iarăşĭ cum va fi mila Mărieĭ tale asupră-ĭ. 1792, Februarie 27.

Alŭ Înălţimeĭ tale prea plecată slugă,

Caimacamulŭ *Const. Suţul.*

Eată de exemplu unŭ casŭ:

Dumné-vóstră ispravnicilor ot sud Vlaşca sĕnătate, fiind-că copiĭ Colfesculuĭ Iftimie ce aŭ muritŭ, ne însciinţămŭ Domnia mea, cum că se află la próstă stare şi căutare şi fără de învĕţătură şi maĭ vârtosŭ pereusia lor părintéscă se răsipesce, se prăpădesce; iată vĕ poruncimŭ Domnia mea, că până vomŭ da Domnia mea nizamulŭ desevârşitŭ să aveţĭ dumné-vóstră ca dregătorĭ domnescĭ aĭ judeţuluĭ şi maĭ vârtosŭ ca unulŭ ce dumnéta biv vel stolnicŭ Iordache Colfescule te afli şi rudenie de aprópe, unchiŭ, ca unŭ părinte copiilor acestora, să luaţĭ în zaptulŭ şi epitropia dumné-vóstră tótă pereusia lor părintéscă, avêndŭ căutare şi purtare de grije şi a copiilor spre buna chivernisire şi folosulŭ lor, de care să înscliinţaţĭ. 1792, August 31.

Cod. No. XIX, fila 240—241.

Dumné-vóstră ispravnicilor ot sud Slaam-Rômnic sănĕtate, după înscliinţarea ce a'ţĭ fostŭ jăluitŭ Domnieĭ mele, în trecutele ḑile, cum că aicĭ la Focşanĭ aŭ muritŭ unŭ negustorŭ suditŭ alŭ Nemţieĭ, carele avêndŭ o prăvălie cu marfă acolea, a'ţĭ cerutŭ de a veni vre-unŭ clironomŭ séŭ epitropŭ alŭ mortuluĭ, ca să o facă zaptŭ averea mortuluĭ, dându-se scire la agenţie. Eată vine acestŭ Iovan Gotfrid Ipocicar, care este clironomŭ spre a face zaptŭ averea mortuluĭ; decĭ fiind-că prăvălia este închisă şi pecetluită de dumné-vóstră, vĕ poruncimŭ ca să orênduiţĭ din partea dumné-vóstră unŭ omŭ dimpreună cu numitulŭ clironomŭ la deschiderea prăvălieĭ, şi făcêndŭ catagrafie de tóte a le mortuluĭ, iscălită, prin douĕ foĭ asemenea, una să rĕmâe la mânele clironomuluĭ, căruia să i se facă teslim şi tóte lucrurile mortuluĭ, dela care să luaţĭ adeverinţă de primire, iară alta să o trimeteţĭ aicĭ la Domnia mea cu rĕspunsulŭ; acesta vĕ poruncimŭ Domnia mea, şi fiţĭ sânĕtoşĭ. 1791, Ianuarie 6.

Cod. No. XX, fila 240.

Pitacŭ către Teodosie Ţigara a deşerta casele mumeĭ Turnăvituluĭ.

Poruncimŭ Domnia mea d-tale biv vel slugerŭ Teodosie Ţigara, fiind-că casele întru care şedĭ a le mumeĭ Turnăvituluĭ sunt tocmite şi date prin zapisŭ d-luĭ Sior Petros pentru şedere cu aşedămêntŭ, ca în câtŭ va fi rĕsmerita să te odihnescĭ d-ta pentru o facere de bine a neputinţeĭ d-tale într'însele, iar după încheerea păcĭĭ deşertându-se să aibă a intra d-luĭ maĭ susŭ numitulŭ într'însele; acum dar fiind-că a venitŭ aceeaşĭ vreme, când trebue să între d-luĭ într'aceste case, după zapisulŭ ce are dela stăpâna caseĭ, precumŭ ne-amŭ pliroforisitŭ; étă ţi se dă de către Domnia mea după voinţa d-luĭ Sior Petros, sorocŭ de astă-ḑĭ

publica volumulŭ orĭ volumele de anexe, mĕ otărĕscŭ deşi maĭ susŭ alt-felŭ scrisesemŭ, a da chiar aci în note o serie de documente re-

până în treĭ ḑile să-ţĭ cauţĭ locŭ de şedere spre a deşerta acéstă casă, şi-ţĭ poruncimŭ Domnia mea să eşĭ, ca Mercurĭ să intre d-luĭ într'însele. Tolcho pisah gospod. 1791, August 30.

Cod. No. XX, fila 20—21.

S'a trimisŭ de dumnéluĭ vel spăt. cu cartea Mărieĭ séle pecetluită, Nicolae Mavriche postelnicŭ la mônastirea Snagov ca să şéḑă în pază, până la a doua porunca Mărieĭ séle să nu-lŭ slobóḑă. 1791, Septembre 5.

Totŭ în acea ḑi s'a trimisŭ iarăşĭ la mônastirea Snagov prin d-luĭ vel spătarŭ cu poruncă straşnică către egumenŭ: Holteiŭ ca să-lŭ ţie în bună pază în mônastire fără de a doua poruncă a Mărieĭ séle să nu-lŭ slobóḑă. 1791, Septembre 5.

S'a făcutŭ porunca Mărieĭ séle către egumenulŭ mônastireĭ Snagov, ca numaĭ pe Holteiŭ să-lŭ trimiţă cu pază şi cu porunca Mărieĭ séle la mônastirea Mărgineni, poruncindu-se şi egumenuluĭ Mărginénu, ca să-lŭ ţie în pază, purtându-ĭ grije de hrana vieţeĭ, de unde să nu-lŭ slobóḑă fără de a doua poruncă a Mărieĭ sale. 1791, Septembre 18.

Cod. No. XX, fila 74.

Douĕ cărţĭ legate, la Teleorman şi Olt, pentru unŭ Belinaşoglu turc Nicopoĭan ce s'a făcutŭ stăpânŭ pe douĕ moşiĭ şi le-a dijmuitŭ, ale vorniculuĭ Slătinénu

S'a făcutŭ douĕ cărţĭ legate, una la Hasichi Ahmet aga zabitulŭ dela Teleorman, şi una la Şumlali Ismail aga zabitulŭ dela Olt, poruncindu-le ca să mérgă să prindă pe Bilinaşoglu dela Nicopoe ce a eşitŭ la moşia Lisa şi Cacanău în sud Teleorman şi a apucatŭ pe locuitoriĭ de acolo de le-aŭ luatŭ dijma moşiilor, pe care să-lŭ trimiţă aicĭ la Măria sa prea înaltulŭ Hasan-paşa vizirŭ.

Prefăcêndu-se în urmă aceste cărţĭ, s'a scrisŭ la ispravniciĭ Teleorman şi Olt cum că, de vreme ce Belinaşoglu împotriva poruncĭĭ împĕrătescĭ, care este cu străşnicie dată spre a nu călca turcŭ în pământulŭ ţĕrĭĭ, afară de capanliĭ cu firmanŭ, aŭ trecutŭ în ţéră şi aŭ făcutŭ acéstă urmare, după jalba d-luĭ vorniculŭ Slătinénu s'a datŭ buĭurultĕŭ prea înaltuluĭ vizirŭ Hasan-paşa, ca orĭ viŭ să se prindă, séŭ mortŭ să se aducă trupulŭ luĭ aicĭ la Înălţimea sa, cu care buĭurultĕŭ să trimită doĭ beşliĭ şi treĭ neferĭ tufeccĭĭ şi ispravniciĭ să se împreune cu zapciulŭ judeţuluĭ să-ĭ aréte numaĭ porunca paşeĭ şi zabitulŭ cu orênduiţiĭ de aicĭ să urmeze poruncĭĭ, fără de a se împotrivi maĭ multŭ ispravniciĭ. 1791, Septembre 10.

Cod. No. XX, fila 50.

S'a trimisŭ la Ocna Telega cu porunca Mărieĭ séle luĭ Vodă de volnicie unuĭ Ianache, ce a înşelatŭ spătăria de a scosŭ rĕvaşŭ de drumŭ, care poruncă s'aŭ datŭ în mâna dumnéluĭ vel armaşŭ. 1791, Septembre 28.

S'a făcutŭ carte legată rĕspunsŭ la vătafulŭ dela Căineni din plaiŭ Lovişti sud Argeş, după cartea ce a trimisŭ la dumnéluĭ vel spătarŭ pentru o muere ce

lative la justiție. Sciŭ, se vor afla nemulțămiți de acéstă procedare, sub cutare orĭ cutare cuvêntŭ, maĭ alesŭ avêndŭ deprindere a ceti —

---

o ceré înăuntru, avêndŭ judecată, și pentru bucatele ce ḑicŭ uniĭ din ungurenĭ, că aŭ aratŭ dincóce să-ĭ slobóḑă să-le ducă înăuntru, ca nicĭ pe muere să nu o slobóḑă, fiindŭ în potriva orênduelii, căcĭ pârîtu merge după pârîșŭ, nicĭ bucate să nu slobóḑă, măcarŭ o oca, că fórte rĕŭ se va pedepsi. 1791, Septembre 28.

S'a făcutŭ carte legată la Caimacamulŭ Craioveĭ pentru doĭ hoțĭ ce sunt prinșĭ acolo, care aŭ fostŭ și cu unŭ Gheorghe Némțu i cu sluga luĭ întovărășiți la omorîrea unuĭ boerŭ némțŭ, fiind-că Gheorghe cu sluga luĭ s'a prinsŭ aicĭ și tăgăduesce de acea faptă, să tiimiță dumnéluĭ pe aceĭ doĭ ce sunt acolo în bună pază cu fóe de tóte cele ce s'aŭ găsitŭ la eĭ, și de cele ce s'aŭ luatŭ de dênșiĭ dela celŭ omorîtŭ. 1791, Octombre 1.

Cod. No. XX, fila 107.

S'a făcutŭ pitacŭ la polcovniculŭ de seimenĭ ca pe Alecsandru Colcéc să-lŭ rădice la închisórea seimenilor unde să-lŭ pue în fiare fiindŭ vinovatŭ. 1791, Octombre 11.

Cod. No. XX, fila 129.

După însciințarea ce s'aŭ făcut aicĭ la dumnéluĭ Turnagiŭ zabitulŭ Bucurescilor, Iacob zabitŭ dela Focșanĭ, cum că unŭ Osman Nefer dela mezilhanéua Focșanilor aŭ omorîtŭ pe unŭ Bogdan arménŭ, suditŭ din cea parte dela Moldova, ce aŭ venitŭ nóptea la poște, socotindŭ că este omŭ rĕŭ; s'aŭ făcutŭ poruncă la ispravniciĭ Focșanilor ca tóte lucrurile mortuluĭ până la unŭ firŭ să le iée în scrisŭ și împreună cu fóe iscălită atâtŭ de dumnélor câtŭ și de Iacob zabitulŭ împreună cu doĭ treĭ neferĭ să le trimiță aicĭ unde se află și ucigașu. 1791, Octombre 25.

S'aŭ făcutŭ rĕspunsŭ la ispravniciĭ ot sud Vâlcea, după însciințarea ce aŭ făcutŭ, cum că unŭ Dima Sonțos însoțindu-se cu tovarășĭ de aĭ luĭ, ce aŭ rĕmasŭ dincolo peste hotarŭ volintirŭ, trece peste munte și vine în plaiŭ de fură caĭ și vite a le locuitorilor și le trece dincolo, cum că aŭ scrisŭ Măria sa vodă în lăuntru, ca să le facă înfrânare unora ca acestora, să nu maĭ facă aceste urmărĭ, iar când și după acésta se vor maĭ ivi a face rĕutățĭ, atuncĭ să sară plăiașiĭ să dea cu armele într'înșiĭ, séŭ pe care va putea prinde viĭ dintr'înșiĭ să-ĭ trimită aicĭ, adică dintre ceĭ 40. care aŭ trimisŭ fóe de numele lor ispravnicilor. 1791, Octombre 25.

Carte de ftore armașŭ ot Craiova.

Zemle Vlascoe.... fiind-că după alegerea d-luĭ cinstitŭ și credinciosŭ boerulŭ Domnieĭ mele Pană Filipescul vel banŭ, amŭ făcutŭ Domnia mea alŭ doilea (ftore), armașŭ la scaunulŭ Craioveĭ pe boerulŭ Domnieĭ mele Ioniță... i s'aŭ datŭ, după obiceiŭ, acéstă Domnésca nóstră carte, ca să aibă a face zaptŭ trebile armășieĭ, și pe toțĭ zapciiĭ armașilor câțĭ sunt la acéstă bréslă, cu care să slujască spre săvârșirea și urmarea obicinuitelor trebĭ ale armășieĭ, silindu-se pentru tóte cele

ca până acum — biografiĭ de domniĭ, de câțĭ-va domnĭ și înșirătorĭ de legende în locŭ de a studia în detaliŭ și cu deținere mersulŭ di-

---

ce sunt după obiceiŭ la datoria slujbeĭ luĭ după orênduiala și povățuirea ce i se va da de d-luĭ Caimacamulŭ Craioveĭ, pentru care scriemŭ și dumitale cinstitŭ și credinciosŭ boerule Domnieĭ mele Costache Suțu biv vel cămărașŭ Caimacamulŭ Craioveĭ, să-'lŭ sciĭ de alŭ 2-lea armașŭ, dându-ĭ pe zapciĭ i armașŭ asupră-ĭ spre a-ĭ avea în zaptulŭ sĕŭ, și povățuindu-lŭ d-ta la tóte trebile ce sunt după obiceiŭ a le slujbeĭ luĭ de a le urma, păzindŭ întru tóte dreptatea, și ferindu-se de orĭ-ce lucru împotrivă, poruncimŭ și vouĕ zapciilor i armășăilor câțĭ sunteți la acéstă bréslă, să cunósceți pe maĭ susŭ numitulŭ de alŭ 2-lea armașŭ dându-ĭ supunerea și ascultarea cea cuviinciósă. 1791, Octombrie 29.

Carte de alŭ 3-lea logofĕt la Divanul Craioveĭ.

Zemle Vlascoe.... fiind-că după alegerea dumnélui cinstitŭ și credinciosŭ boerulŭ Domnieĭ mele Pană Filipescu vel banŭ, amŭ făcut Domnia mea alŭ 3-lea logof. la Divanulŭ Craioveĭ pe boerulŭ Domnieĭ mele, Voico biv alŭ 3-lea logof. i s'aŭ datŭ după obiceiŭ acéstă Domnésca a nóstră carte la mânĭ, ca să aibă a căuta tréba ce se cuvine, ci numaĭ acestuia a logofețieĭ, purtându grijă și silindu-se a sluji cu dreptate în credință la tóte, după cum se va povățui de către d-luĭ Caimamul Craioveĭ, i de către d-lor boeriĭ de acolo, pe urmarea ponturilor ce sunt de către Domnia mea în scrisŭ la d-luĭ Caimacamul Craioveĭ, și slujindŭ bine, păzindŭ datoria ce i se cuvine la tóte, va fi miluitŭ de către Domnia mea; iar ne urmându celor cu cale și cu dreptate, și viindu-ne vre-o jalbă de nescare-va nedreptățĭ séŭ jafurĭ și asuprele la judecățĭ, cercetându-se și găsindu-se în vină, nu numaĭ va fi lipsitŭ, ci încă se va și pedepsi; pentru care scriemŭ și dumitale cinstitŭ și credinciosŭ boerulŭ Domnieĭ mele Costache Suțu biv vel cămărașŭ Caimacamul alŭ Craioveĭ, să-lŭ sciĭ de alŭ 3-lea logof. dându-ĭ tréba logofețieĭ asupră-ĭ, și povĕțuindu-lŭ dumnéta la tóte trebile, ce sunt după obiceiŭ a le slujbeĭ luĭ, de a le urma după scoposulŭ Domnieĭ mele. 1791, Octombrie 29.

Cod. No. XX, fila 154.

S'aŭ făcutŭ volnicie cu mumbașirŭ pahar. să aducă pe Bălașa și Caterina, surorile dela Aricescĭ dela Slatina, séŭ de unde le va găsi, prin scrisórea ispravnicilor, cu tóte scrisorile ce vor fi avêndŭ pentru moșia Aricescii, ca să sté în judecată cu egumenulŭ Bistrițeanu. 1791, Octombre 30.

Pitacŭ la dumnélui vel spăt. și vel agă pentru o muere și cu unŭ copilŭ dela orașulŭ Țibré de peste Dunăre, ce aŭ furatŭ nisce banĭ a unuĭ Serdeni Gheciti, Osman Aga stăpânulŭ lor.

Cinstițĭ și credincioșĭ boeriĭ Domnieĭ mele d-ta Alecsandre Manul vel spăt. i d-ta Jorgache Suțul biv vel postelnicŭ epistatulŭ agieĭ, fiind că dela orașulŭ Țibrea de peste Dunăre aŭ fugitŭ o muere și cu unŭ copilŭ, furându o sută patru-decĭ galbenĭ și patru-decĭ și șépte caragroșĭ de câte tal. doĭ și jumĕtate și alte argintăriĭ și lucrurĭ dela stăpânulŭ lor Serdeni Gheciti chit. Osman Aga,

verselor instituțiuni. A ḑice numaĭ: cutare Domnŭ a fostŭ bunŭ, cutare rĕŭ nu maĭ ajunge. Bunĕtatea și rĕutatea Domnuluĭ se cuvine a

---

iată vĕ poruncimŭ Domnia mea strașnicŭ, să daț poruncă la toț Zapciiĭ dumnévóstră i la căpitanĭ i la rĕspântieș și la vătășeiĭ mahalalelorŭ, făcêndu-o publică în totŭ orașulŭ Bucurescilor, ca fieș-care să iée aminte să grijéscă de aceș fugarĭ, silindu-vĕ, că de va fi venitŭ, séŭ va veni în Bucurescĭ, să-ĭ puneț în mână prinḑêndu-ĭ, negreșitŭ ca să nu scape și să-ĭ trimeteț cu tóte furtișagurile aceste în pază la Domnia mea, avêndŭ și rĕspunsŭ. 1791, Noembrie 1.

Asemenea cărț s'aŭ făcutŭ și la ispravniciĭ din 12 județ.

Cod No. XX, fila 157.

Rĕspunsŭ la Caimacam pentru averea unuĭ Stoian Căpitanŭ ce aŭ fugitŭ la Nemț.

Cinstitŭ și credincĭosŭ boerulŭ Domnieĭ mele Costache Suțu biv vel cămărașŭ, Caimacamulŭ Craioveĭ sănĕtate, am vĕḑutŭ Domnia mea însciințarea ce facĭ Domnieĭ mele pentru o moșie i o vie, unŭ locŭ de casă și alte lucruriĭ după foia ce ne-aŭ trimisŭ, ce are în sud Vâlcea unŭ Stoian căpitanŭ, ce aŭ fugitŭ la Nemț, pentru care poruncimŭ dumnitale, că tóte acestea să le facĭ dumnéta acum de ocamdată zaptŭ pe séma Domnieĭ, și să stea așa până veĭ avea a doilea poruncă, dândŭ dumnéta rĕspunsŭ și aceluĭ Rusin logof. și luĭ Constantin Oteteleșano datornicĭi, ca să maĭ fie îngăduitorĭ. 1791, Noembrie 3.

Cod. No. XX, fila 169.

Carte de condicarŭ de județŭ.

Milostiv Bojiu Iω Mihail Const. Sutul VV. i gospod

Zemle Vlascoe... Dat-amŭ cartea Domnieĭ mele..... pre care după alegerea dumnéluĭ cinstitŭ și credincĭosŭ boerulŭ Domnieĭ mele vel logofĕtŭ de țéra de josŭ l'amŭ orênduitŭ condincarŭ la județŭ, ca să aibă a ținea condica județuluĭ și a urma întocmaĭ după coprinderea acestor poruncĭ ce dămŭ: tóte Domnescile nóstre poruncĭ, carĭ se trimitŭ și s'aŭ trimisŭ către ispravnicĭ, séŭ către judecătorĭ pentru chivernisirea locuitorilor, pentru paza și bună orênduiala județuluĭ, pentru judecățĭ și pentru orĭ-ce pricină de obște, cu povățuirĭ și învĕțăturĭ, maĭ vêrtosŭ cele ce sunt următóre întru tótă vremea și obicĭnuite, să aibă a le trece în condică, tóte, dreptŭ, cu vremea lor, ca și schimbându-se ispravniciĭ séŭ judecătorulŭ, și viindŭ alțiĭ, să găséscă acele poruncĭ în condică, să le energhiséscă și să le păzéscă, și logofĕtulŭ acesta să fie datorŭ la schimbarea boerilor ispravnicĭ séŭ judecătorŭ, a arĕta celor ce vinŭ, câte poruncĭ sunt date de maĭ nainte, iar să nu fie uitată porunca ce se dă odată, și să nu se scie de celŭ ce vine în urmă ispravnicŭ, ce aŭ fostŭ maĭ nainte; așișderea și urmarea ce vor face ispravnicĭ după poruncile nóstre, ce scriŭ în județe, de obște, prin plășĭ, cum și cislele de orĭ-ce trebuință vor face ispravniciĭ în județŭ, asemenea și acelea să fie trecute tóte în condică, să se păzéscă în mânile orênduituluĭ logofĕtŭ și pravilnicésca condică întru care este povĕțuirile pe largŭ cum să urmeze is-

se judeca după starea diverselor ramurĭ administrative, judiciare, financiare, culturale etc. Istoria căreia mĭ-am consacratŭ ultimiĭ anĭ aĭ

---

pravnicĭĭ şi judecătorulŭ la pricinĭ de judecăţĭ, i de cele obicĭnuite a le moşiilor şi de multe cuviincióse povĕţuirĭ la judecăţile ce se vor căuta de judecătorŭ séŭ de ispravnicĭ, să se afle orênduitulŭ logofĕtŭ în de faţă cetindŭ şi ascultându, ca să facă *practica* de pricină, întru care să se scrie atâtŭ cisele unuia, rĕspunsulŭ altuia, şi hotărîrea ce s'aŭ făcutŭ, şi după acea să facă carte de judecată, séŭ anafora, cum şi de nu se va curma pricina şi va rĕmânea a se aduce mărturiĭ séŭ alte doveḑĭ, iarăşĭ să aibă a face *practica* şi să o trécă în condică, ca să fie pururea sciutŭ ce aŭ rĕspunsŭ fieşĭ-care din ceĭ ce s'aŭ judecatŭ, ce doveḑĭ aŭ arĕtatŭ, şi la ce aŭ rĕmasŭ pricina? care la acestea să fie fórte cu luare aminte, ca să înţelégă şi să facă zaptŭ cum se cade pricina, cercetarea şi hotărîrea judecăţiĭ, spre a se scrie însuşĭ acelea ce se vorbescŭ şi se hotărăscŭ la judecată, iar nu altele, şi aşĭa se scrie în condică tóte pricinile de judecăţĭ a le norodulŭĭ, ce se caută de ispravnicĭ şi de judecător peste tótă vremea, spre a se afla trecute cu tótă orênduiala lor, cu hotărîrea şi împlinirea ce s'aŭ făcutŭ şi să adevereze în fieşĭ-care carte séŭ anafora, că sunt trecute în condică; după care dându-se celuĭ ce aŭ câştigatŭ judecata, cartea séŭ anaforaua, să dée şi la mâna celuĭ ce n'aŭ rĕmasŭ odihnitŭ adeverinţă iscălită de ispravnicĭ séŭ judecătorĭ, prin care să arĕte anume soroculŭ ce s'aŭ pusŭ de faţă acelora, ca să vie la Divanŭ de a-şĭ face apelaţia lor, şi să dée şi la celŭ cu pricina adeverinţă sub iscăliturile, întru care să arĕte ḑiua ce 'şĭ-aŭ pusŭ sorocŭ spre a veni la Divanŭ, iar pentru ceĭ ce aŭ rĕmasŭ odihniţĭ şi mulţămiţĭ pre hotărîrea de acolo, să scrie însuşĭ în carte că s'aŭ mulţămitŭ şi s'aŭ odihnitŭ; să aibă datorie orênduitulŭ logofĕtŭ, ca pe tótă luna să trimită, prin dumnélor ispravnicĭ, aicĭ la logofeţia Domniĭ mele, condică de câte judecăţĭ s'aŭ căutat de judecătorĭ şi de ispravnicĭĭ judeţuluĭ, cu arĕtare în ce chipŭ s'aŭ hotărîtŭ, séŭ la ce aŭ rĕmasŭ? de s'aŭ mulţămitŭ séŭ nu? ca când va veni cu apelaţia la Divanŭ vre-unulŭ, şi va cere să aducă pre vre-unulŭ aicĭ, să i se céră adeverinţa soroculuĭ, să se caute în condică pricina aceluia, ca să se vadă; lângă acestea, fiind-că s'aŭ întâmplatŭ şi se întâmplă necurmatŭ gâlcevurĭ şi pricinĭ pentru zălogirĭ şi vêndărĭ de moşiĭ, şi de venitурĭ şi de orĭ-ce lucrurĭ că s'aŭ făcutŭ printr'ascunsŭ, i cu altă economie şi s'aŭ vêndutŭ la ómenĭ strĕinĭ, carĭ sunt opriţĭ a cumpĕra; ca să lipséscă dar acestea, să aibă a se trece în condica judeţuluĭ tóte vêndările de moşiĭ, de venitурĭ şi de orĭ-ce, séŭ zălogire, de va fi cu orênduială făcută, după cercetarea ispravnicilor şi să se adevereze de dênsulŭ, că este trecută în condică, ca la orĭ-ce judecată să se créḑă de adevĕratŭ acelŭ zapisŭ; iară fără de a se trece în condică să nu aibă statornicie nicĭ unŭ felŭ de vêndare séŭ zălogire, care pentru acésta să aibă datorie ispravnicĭĭ maĭ întâiŭ a da în scire la totŭ judeţulŭ, ca toţĭ să scie a veni la condică să arĕte vêndările ce aŭ a face, ca să se trécă în condică; aşişderea şi orĭ-ce alte aşeḑămênturĭ, ca să fie temeinice şi cu credinţă de adevĕrate, să aibă de a se arĕta şi a se scrie în condica judeţuluĭ şi adeverindu-se de logofĕtŭ; aşişderea să se trécă în condica acésta şi examenele de cercetările a fieşĭcăruia vinovatŭ şi căḑutŭ în hoţie, ca să se afle trecute, şi când ar avea trebuinţă numitulŭ logofĕtŭ de vre-o trebuinţă şi învĕţăturĭ, să aibă prin d-lor ispravnicĭĭ judeţuluĭ a arĕta la d-luĭ vel logofĕtŭ, şi d-lor veliţĭ logofeţĭ să aibă a arĕta Domnieĭ mele, şi porunca ce vĕ trimitŭ dela Noĭ iarăşĭ prin ispravnicĭ să o trimiţă la orênduitulŭ

vieți urmăresce altŭ scopŭ decât de a fi carte de petrecere a câtor-va trândavi, orĭ carte așia dișă *didactică*, dar din care școlarulŭ învață

---

logofĕtŭ; și pentru slujba și ostenéla luĭ să aibă a'și lua léfa ce este orênduită. Așișderea să aibă a ținea și treĭ lude scutelnicĭ pentru poslușania caseĭ luĭ, ómenĭ strĕinĭ și fără de pricină și fără de dajdie în Visteria Domnieĭ mele, cărora, după cercetarea ce li se va face de către d-lor ispravnicĭ, fiind cu adevĕratŭ fără de pricină, să aibă a li se da dela visteria Domnieĭ mele pecetluiturĭ Domnescĭ pe numele și chipulŭ lor ca să fie apĕrațĭ, și lângă acésta să iée și avaetŭ dela cărțile de judecată séŭ anafora ce vor face ispravniciĭ, séŭ judecătorulŭ, însă la pricină hotărîtă de acolo pentru scrisŭ i trecută în condică, dela parale 20 până la parale 60, și ispravniciĭ séŭ judecătoriĭ să aibă a le însemna în carte acelŭ havaetŭ ca să nu se îndrăsnéscă a lua maĭ multŭ: așișderea să iée și dela rĕvașele ce se facŭ de soróce de către ispravnicĭ, dela parale douĕ până la parale patru, iar maĭ multŭ să nu se cuteze a lua: iară dela vênzărĭ, zălogirĭ de moșiĭ, viĭ, țiganĭ, séŭ alte așezămênturĭ, cum și la vênzărĭ de venituri de moșiĭ, carĭ poruncim maĭ susŭ a merge cu zapisŭ ca să se cerceteze de ispravniciĭ și să trécă în condică, să iée pentru scrisŭ în condică: de moșia mare câte parale treĭ-decĭ, de moșia mică cincĭ-spre-dece, și de țiganĭ la unŭ sufletŭ banĭ 15, însemnându iarăși ispravniciĭ séŭ judecătorulŭ acelŭ havaetŭ între acele așezămênturĭ; poruncimŭ Domnia mea d-vóstră ispravnicilor i judecătorilor aĭ județuluĭ vĕzêndŭ cartea Domnieĭ mele să metahirisiți la tréba acésta, dânduĭ condica județuluĭ asupră-ĭ, ferindu-se de a nu face nescare-va jafurĭ celor ce vor avé pricinĭ de judecățĭ, séŭ a cere rușfeturĭ și mită, că pentru acea i s'aŭ orênduitŭ de către Domnia mea léfă, spre a se feri de unele ca acelea, nicĭ sa se zăbovéscă cu scrisulŭ cărților, séŭ trecutulŭ în condică, pe locuitoriĭ ce vor avé pricină de judecățĭ, ca să nu li se pricinuiască periciune de perderĭ de vreme și cu cheltuială, și cu grabă să se săvêrșéscă fiesce-căruia tréba și să le dée drumulŭ, pentru că de va face vre-unŭ cusurŭ la vre-una din câte i poruncimŭ maĭ susŭ nu numaĭ va fi lipsitŭ, și altă dată nu se va maĭ învrednici la milă și slujbă Domnéscă și-lŭ vomŭ și pedepsi. 1791, Noembrie 8.

Cod. No. XX, fila 182—183 184.

Numele condicarilor ce se orênduescŭ dela județe.

Sandu logofĕtŭ condicarŭ la sud Ialomița.
Voicu biv polcovnicŭ » Prahova.
Constantin Bănescu » Vlașca.
Nicolae Tipograf » Saac.
Constantin Săulescu » Muscel.

Constantin, ce aŭ fostŭ polcovnicŭ la sud Dâmbovița; la 1792, August 11 Dinu logofĕtŭ.

Nicolae sin Stan logofĕtŭ, la sud Ilfov; 1792, Iulie 18 Constantin Stoenescu.

Răducan Păculén logofĕtŭ la sud Buzeŭ.

Manolache sin Gregorie Tămășescu biv alŭ 3-lea logofĕtŭ la sud Slam-Râmnic.

Mihaĭ Poruinén la sud Mehedințĭ.

Dumitrașco Tămășescu la sud Gorj.

Parvul la sud Doljiŭ.

câte-va biografii și câte-va fapte din politica esternă, iar despre țéra luĭ, despre mersulŭ culturei séle, aprópe nimicŭ...

Gheorghiță postelnicel sud. Vâlcea.
Constantin Lăcusténu la sud Olt.
Crăciun logofĕtŭ la sud Argeș.
Tudorică la sud Teleorman.
Stoica Fástăcatu la sud Romanați. 1792, Decembre 1 Florea logofĕtŭ Dragoescu.
Cod. No. XX, fila 185.

Răspunsŭ la ispravnicii Prahovei pentru suditiĭ ce țină veniturĭ la moșiĭ.

Dumné-vóstră ispravnicilor ot sud Prahova, am vĕdutŭ Domnia mea înșciințarea ce ne faceți, dela 10 a le acesteĭ luniĭ, pentru Ioan Gogioman suditŭ ot Săcele, cumpĕrătorulŭ de venitulŭ moșiilor mônastireĭ Mărgineni i mônastireĭ Sinaia, cum că venindŭ înaintea dumné-vóstră n'aŭ primitŭ a se socoti cu numiții egumeni și a se desface de acolo, ḑicêndŭ că vine la Bucurescĭ pentru acésta, și cereți poruncă de urmare de este a veni și egumenii aicĭ la Bucurescĭ séŭ nu? pentru care vĕ poruncimŭ Domnia mea de este cu adevĕratŭ cum că numitulŭ Ion Gogioman vine la Bucurescĭ și nu face altă prelungire, să aveți a trimete și pe egumeni, iară pentru Ion Manole suditu după ce va veni aicĭ, să aveți a înșciința Domnieĭ mele, ca să dămŭ poruncă de a veni acolo și Apostolache Turnavitu vînḑĕtor. 1791, Noembre 14.
Cod. No. XX, fila 186.

S'aŭ făcutŭ poruncă către ispravnicii ot sud Teleorman, după înșciințarea dumnélor pentru un Nicola ot Ruși-de-vede, ce este dator unuĭ turcŭ dela Cula, că atâtŭ numitulŭ turcŭ să-ĭ ḑică să se scóle să vie aicĭ la Măria sa, ca să-și caute davaua, câtŭ și pe numitulŭ datoriulŭ luĭ să-lŭ trimiță dreptŭ la Măria sa cu înșciințare și cu slujitorĭ de județŭ pentru pază la drumŭ, iar pe chezașulŭ numituluĭ dator să-lŭ slobóḑă de la închisóre, de vreme ce nu este chezașŭ pe banĭ, ci pe omulŭ carele este și față. 1791, Noembre 17.

S'aŭ făcutŭ poruncă către ispravnicii ot sud Buzĕŭ ca să trimiță aicĭ pe unŭ Mărgărit biv alŭ 3-lea vistierŭ epistatulŭ moșiilor dumnéluĭ spătarŭ Gherache epistatulŭ cămînărieĭ spre a-și da socotélă de venitulŭ lor la dumnéluĭ. 1791, Noembre 17.
Cod. No. XX, fila 188.

Carte de boeriŭ judecătoriŭ la depertamentulŭ de patru ot Craiova.

Zemle Vlascoe..... Datam Domnésca nóstră carte..... pre carele l'am orênduitŭ Domnia mea judecătoriŭ la depertamentulŭ de patru ot Craiova. ca de împreună cu ceĭ-l-alți boerĭ judecatorĭ dela acestŭ depertamentŭ, să aibă a căuta pricinile de judecăți ale norodului, câte li se va orêndui în scrisŭ de către dumnéluĭ Caimacamulŭ Craioveĭ, cu sirguială, ne-lipsitŭ păzindŭ depertamentulŭ, silindŭ pentru dreptate a face hotărîrile după pravilĭ, spre a-și afla

Dămŭ decĭ lă vale în notă acte de următórea coprindere: 1) Unŭ moratorium în favórea luĭ Pavel postelnicelŭ din Caracal, vra să dică

---

fieş-care nepăstuit îndestularea sa fără de a se zăbovi şi a-şĭ perde vremea lor cu îndelungată aşteptare la departamentŭ, urmândŭ după buna-voinţa a Domnieĭ mele întru tóte fără de cusur, şi arĕtându-se cu slujbă vrednică, va dobândi milă şi cinste dela Domnia mea, cum în potrivă, cândŭ se va arĕta nedreptŭ judecatoriŭ, orĭ lenevindu-se la datoria slujbeĭ séle, orĭ făcêndŭ hatărurĭ, séŭ voe veghiată, séŭ la altŭ interesŭ amăgindu-se, va fi scăḑutŭ şi osênditŭ după pravilă. Poruncimŭ Domnia mea şi d-tale cinstitŭ şi credinciosŭ boeriulŭ Domnieĭ mele Costache Suţu biv vel cămăraşŭ, Caimacamŭ alŭ Craioveĭ, să-lŭ sciĭ pe maĭ susŭ numitulŭ boeriulŭ Domnieĭ mele, judecătoriŭ la acestŭ departamentŭ. 1791, Noembrie 18.

Cod. No. XX, fila 190.

Carte de judecător la Divanulŭ Craioveĭ.

Dat-amŭ Domnésca nóstră carte d-luĭ..... pre care l'amŭ orênduitŭ Domnia mea judecătorŭ la Divanulŭ Craioveĭ, ca dimpreună cu dumnéluĭ Caimacam, şi cu d-lor ceĭ-l-alţĭ boerĭ judecătorĭ aĭ Divanuluĭ de acolo, să aibă a căuta pricinile judecăţĭ a le norodului, atâtŭ cele ce sunt de aicĭ cu porunca Domnieĭ mele, câtŭ şi cele ce vor veni cu jalbă la Divanŭ de acolo, cu sîrguială, ne lipsitŭ păzindŭ la Divanŭ, silindu-se pentru dreptate a face hotărîrile după pravilĭ, spre a'şĭ afla fieşĭ-care năpăstuitŭ îndestularea sa, fără de a se zăbovi şi a'şĭ perde vremea lor cu îndelungată aşteptare la Divanŭ; urmândŭ după buna voinţa Domnieĭ mele întru tóte fără de cusurŭ, şi arĕtându-se cu slujbă vrednică, va dobândi milĭ şi cinste dela Domnia mea, cum în potrivă, când se va arĕta nedreptŭ judecătorulŭ, orĭ lenevindu-se la datoria slujbeĭ séle, orĭ făcêndŭ hatărurĭ, séŭ voie veghétă, séŭ la altŭ interesŭ amăgindu-se, va fi scăḑutŭ şi osânditŭ după pravilă poruncimŭ Domnia mea şi d-luĭ cinstitŭ şi credinciosŭ boerulŭ Domnieĭ mele Costache Suţu biv vel cămăraşŭ Caimacam alŭ Craioveĭ să-lŭ sciĭ pe maĭ susŭ numitulŭ boerulŭ Domnieĭ mele de judecător aicĭ la Divanulŭ Craioveĭ. 1791, Noembrie 18.

Cod. No. XX, fila 191.

Carte de judecător la departamentŭ de Cremenalion ot Craiova.

Dat-amŭ Domnésca nóstră carte..... pre carele l'am orênduitŭ Domnia mea judecătorŭ la departamentulŭ de Cremenalion ot Craiova, ca dimpreună cu ceĭ-l-alţĭ boerĭ judecătorĭ dela acestŭ departamentŭ, să aibă a căuta pricinile de judecăţĭ a le vinovaţilor câte li se va orêndui în scrisŭ de către dumnéluĭ Caimacamulŭ Craioveĭ, cu sîrguială, ne lipsitŭ păzindŭ la departamentŭ, silindu-se pentru dreptate a face hotărîrile după pravilă cu arĕtarea capetelor spre a'şĭ afla fieşĭ-care năpăstuitŭ îndestularea sa, fără de a se zăbovi şi a'şĭ perde vremea lor cu îndelungată aşteptare păgubaşiĭ la departamentŭ; urmândŭ după buna voinţa Domnieĭ mele întru tóte fără de cusurŭ, şi arĕtându-se cu slujbă vrednică va dobândi milă şi cinste dela Domnia mea, cum împotrivă se va arĕta nedreptŭ

nu numaĭ în favórea unuĭ boerŭ mare. 2) Grija de copiiĭ Colfesculuĭ. 3) Regularea clironomieĭ unuĭ suditŭ austriacŭ. 4) Scóterea unuĭ

---

judecătorulŭ, orĭ lenevindu-se la datoria slujbeĭ séle, orĭ făcêndŭ hatîrurĭ, séŭ voĭe veghétă, séŭ la altŭ interesŭ amăgindu-se va fi scădutŭ şi osânditŭ după pravilă; poruncimŭ Domnia mea şi dumitale, cinstitŭ şi credincioşŭ boerulŭ Domnieĭ mele Costache Suţul biv vel cămăraşŭ Caimacam alŭ Craioveĭ, să sciĭ pe maĭ susŭ numitulŭ boerulŭ Domnieĭ mele de judecător la acestŭ depertamentŭ.

Cod. No. XX, fila 192.

Carte la vorniculŭ Prişcovénu ca să fie şi dumnéluĭ la Divanulŭ Craioveĭ.

Cinstitŭ şi credincioşŭ boerulŭ Domnieĭ mele Stefane Prişcovene biv vel vornice, sănătate! măcarŭ că la întocmirea ce amŭ făcutŭ Domnia mea, dumnélor boerilor ce amŭ orênduitŭ acumŭ judecătorĭ aicĭ la Divanulŭ Craioveĭ, pe dumnéta nu te-amŭ pusŭ în rândulŭ celor-l-alţĭ boerĭ judecătorĭ, *avêndu-te cu deosebire pe dumnéta şi pentru acésta nicĭ nu voimŭ a te îndatora la tóte poruncile de obşte care se caută în Divanŭ spre a te osteni pe tóte dilele ne lipsitŭ voindŭ şi odihna bĕtrâneţelor domnieĭ tale, dară iarăşi nu o găsimŭ Domnia mea cu cale de a fi domnia ta deosebitŭ şi lipsitŭ din slujba şi tréba Domnieĭ mele*, ci la cele maĭ deosebite şi maĭ delicate pricinĭ te avemŭ ne lipsitŭ şi orênduitŭ la Divanulŭ Craioveĭ, unde veĭ merge dumnéta, fără de pregetare, când va fi vre-o trébă maĭ mare, ca d'impreună cu dumnéluĭ Caimacamulŭ Domnieĭ mele, şi cu dumnélor ceĭ-l-alţĭ boerĭ judecătorĭ, să căutaţĭ şi acele trebĭ maĭ marĭ, ne lipsiţĭ, ca să nu se întârzieze. şi cu acésta va fi cunoscutŭ şi deosebitŭ ipolipsisŭ al Domnieĭ tale, unde şi nădăjduimŭ la osîrdia dumitale a se face dreptŭ hotărîrile, fără de nicĭ unŭ cusurŭ; pentru aceea dară scriemŭ dumitale deosebitŭ acéstă domnésca nóstră carte, precumŭ asemenea amŭ însciinţatŭ şi dumnéluĭ Caimacamuluĭ Domnieĭ mele, şi fiĭ sănĕtosŭ. 1791, Noembre 19.

Cod. No. XX, fila 192.

Carte la dumnéluĭ Caimacamulŭ Craioveĭ pentru dumnéluĭ biv vel vornicŭ Preşcovénu.

Io Mihail Const. Suţul VV. i gospod.

Zemle Vlascoe.... Cinstitŭ şi credincioşŭ boerulŭ Domnieĭ mele dumnéta Costache Suţu biv vel cămăraşŭ Caimacamulŭ Craioveĭ sănĕtate, măcarŭ că întocmirea ce amŭ făcutŭ Domnia mea dumnélor boerilor ce i-amŭ orênduitŭ acumŭ judecătorĭ aicea la Divanulŭ Craioveĭ, pe dumnéluĭ biv vel vornicŭ Stefan Preşcovén, nu l'amŭ pusŭ în rândulŭ celor-l-alţĭ boerĭ judecătorĭ, avêndu-lŭ cu deosebire după starea cinsteĭ şi a bĕtrâneţeĭ dumnéluĭ, şi pentru aceea nicĭ nu l'amŭ însărcinatŭ la tóte pricinile de obşte, spre a veni în tóte dilele la Divanŭ ne lipsitŭ, voindŭ şi odihna bĕtrâneţelor dumnéluĭ, dară iarăşi nu amŭ găsitŭ cu cale Domnia mea, de a fi dumnéluĭ deosebitŭ şi ne lipsitŭ de slujba şi tréba Domnieĭ mele, ci la cele maĭ deosebite şi maĭ delicate pricinĭ îlŭ avemŭ nelipsitŭ şi orênduitŭ la Divanulŭ Craioveĭ unde va veni dumnéluĭ fără de pregetare câ d

BIBLIOTECA CENTRALĂ

Teodose Ţigara din casa mumeĭ Turnăvituluĭ. Eată unŭ actŭ de dreptate în favórea mameĭ bunuluĭ amicŭ alŭ luĭ Mavrogheni. 5) Tri-

---

va fi vre-o trébă maĭ mare, ca d'impreună cu dumnéta şi cu dumnélor ceĭ-l-alţi boerĭ judecătorĭ să căutaţĭ şi acele trebĭ maĭ marĭ ne lipsitŭ ca să nu se întârzieze, de care acésta amŭ însciinţatŭ şi dumnéluĭ prin osebită Domnésca nóstră carte ce scriemŭ, ci dară nu lipsimŭ a însciinţa dumitale, ca să sciĭ mijlocŭlŭ cu care avemŭ pe dumnéluĭ rênduitŭ la Divanŭ, şi dumnéta te veĭ uni cu d-luĭ la căutarea pricinilor ca unŭ boerŭ practicosŭ la a le pământuluĭ, spre a face drepte hotărîrile şi după pravilă. 1791, Noembre 19.

Cod. No. XX, fila 193.

Carte către Caimacamulŭ Craioveĭ dându-se în scire judecătoriĭ ce s'aŭ orênduită.

Cinstitŭ şi credinciosŭ boerulŭ Domnieĭ mele Costache Suţu biv vel cămărăşŭ Caimacamulŭ Craioveĭ sănĕtate, îţĭ facemŭ în scire, că iată amŭ orênduitŭ Domnia mea, judecătorĭ atâtŭ la Divanulŭ Craioveĭ, ca d'impreună cu dumnéta să caute pricinile de judecăţĭ a le norodului, câtŭ şi departamentulŭ de patru, i la departamentulŭ de criminalionŭ de aicĭ din Craiova, pentru pricinile de judecăţĭ, ce li se va orêndui în scrisŭ de către dumnéta, după orênduiala ce şi în cea-l-altă domnie a Domnieĭ mele s'aŭ urmatŭ, de a cărora nume trimisesemŭ dumitale şi facŭ în scrisŭ, ca să sciĭ pe boeriĭ judecătorĭ orênduiţĭ de dumnéta, şi deosebitŭ li s'aŭ făcutŭ şi cărţile Domnieĭ mele de judecătorie fieş-căruia în parte la mine cu cuviinciósă învĕţătură şi povăţuire, în ce chipŭ aŭ a urma la căutatulŭ trebilor judecăţilor, decĭ nu lipsimŭ a însciinţa dumitale de acéstă întocmire a judecătorilor, şi poruncimŭ ca de acumŭ înainte să se caute tóte pricinile de judecăţĭ a le norodului ne lipsitŭ, atâtŭ la Divanŭ d'impreună cu dumnéta câtŭ şi la orênduitele depertamenturĭ de orênduiţiĭ boerĭ judecătorĭ, cu silinţă după pravilă şi după dreptate, fără de cusurŭ şi fără de zăbavă, după cum este bună voinţa Domnieĭ mele ca să nu pricinuiască celor ce sunt în judecăţĭ prăpădenie şi cheltuială 1791, Noembre 19.

Cod. No. XX, fila 194.

Divaniţiĭ Craioveĭ afară din dumnéluĭ vorniculŭ Preşcovénu ce este orênduitŭ cu deosebire, 1791, Noembre 18.

D-luĭ vel clucerŭ Barbu Stirbeĭ.
D-luĭ biv vel paharnicŭ Stan Jianu. } 1791, Oct. 12 s'aŭ rênduitŭ clucer Geanoglu judecător Divanitŭ la Craiova.
D-luĭ biv vel stol. Ioan Glogovén.
D-luĭ biv vel stol. Ioniţă Brăiloiu.
D-luĭ biv vel slugerŭ Ioniţă Argintoian. } Octombre 12 s'aŭ scris C imacamuluĭ pentru Argintoian că s'aŭ scos din judecătorie.
Voico : logofĕtŭ totŭ voiculuĭ i s'a inoitŭ logofeţia prin cartea 1792, Noem. 23.

Depertamentulŭ de patru ot Craiova.

Biv vel clucer Zaharie Barbu Bănescu în locŭlŭ acestuia s'aŭ rênduitŭ post. Păianu alŭ 2-lea armaşŭ. 1792, Martie 26.

miterea în surghiun la Snagov a postelnicului Nicolae Mavrichi și a unuĭ óre-care Olteĭ. 6) Protecțiunea moșiilor vorniculuĭ Slătinénu din

---

Biv vel clucer Zaarie Chiriac, în locu-ĭ s'aŭ orênduitŭ Zamfirache biv vel alŭ 3-lea logofĕtŭ, 1792, 1-lea logofĕtŭ, 1792 Februarie 2.

Biv alŭ 2-lea logofĕtŭ Dinică.

Biv polcovnicŭlŭ Drăghicénu Bălén.

Gheorghiță al 3-lea logofĕtŭ, 1792, Iunie 18. S'aŭ făcutŭ Stan Gropșorénu al 3-lea logofĕtŭ în locŭlŭ luĭ Gheorghiță, 1792.

Departamentulŭ de Criminalionŭ ot Craiovĕ.

Biv ispravnic za curte Constantin.

Biv alŭ 2-lea vist. Constantin Prisicénu.

Biv alŭ 2-lea armașŭ Dumitrache Viișorénu.

Postelnicelulŭ Gheorghe Socoténulŭ.

Cod. No. XX, fila 195.

S'aŭ făcutŭ poruncă în dosulŭ jălbeĭ luĭ Dumitrache Turnavitulŭ pentru unŭ oierŭ ce l'aŭ închisŭ la..... unŭ Mitache vameșŭ, pe care vameșŭ îlŭ rênduise Turnăvitulŭ să dée oieruluĭ tal. 500 și să iée tagvilŭ dela mână, ca să se descarce când îșĭ va da socotéla la Turnăvitŭ, aŭ cerutŭ să se slobódă oierulŭ dela închisóre că va da tal. 500, să stea în păstrare până se va judeca acelŭ vameșŭ cu Turnăvitul, de are cevașĭ cu dênsulŭ, nefiindu-ĭ oieriulŭ nimicŭ datorŭ; după cerere s'aŭ poruncitŭ ca Turnavit să numere banĭ la epitropĭ, să stea în păstrare și pe oierŭ să-lŭ slobódă d-luĭ agă din închisóre. 1791, Noembrie 19.

Cod. No. XX, fila 188.

Carte de judecător orênduitŭ la județŭ.

Zemle Vlascoe..... pre carele l'amŭ orênduitŭ Domnia mea judecătorŭ la sud..... să aibă a căuta tóte pricinile de judecățĭ a le locuitorilor cu bună cercetare ca să le hotărască cu dreptate, și pentru fieșĭ-care pricină ce va judeca să facă hotărîre înscrisŭ la mâna cuĭ se va cădea, ferindu-se de hatărŭ și voe veghétă; iară pre ceĭ ce nu se vor odihni de acolo să le dée la mână sorocŭ înscrisŭ cu și orênduită spre a veni la Divanŭ, și pentru tóte pricinile ce va căuta să aibă a ținea condică, întru care să se trécă tóte cu bună orênduială, și așĭa judecătorulŭ să caute judecățile și să facă hotărîre înscrisŭ, iar împlinirea după hotărîrea să o facă ispravnicilĭ județuluĭ, la care împlinire să nu se amestece judetătorulŭ, cum nicĭ ispravnicĭ să nu se amestece la pricinĭ de judecățĭ ajudeca, fără de numaĭ judecătorulŭ, pentru care poruncimŭ și d-vóstră ispravnicilor aĭ județuluĭ să-lŭ cunóscețĭ de judecător, și să-ĭ dațĭ mâna de ajutor cu ómenĭ de slujbă pentru ceĭ ce vor fi a se aduce și a se scóte la judecată; așișderea poruncimŭ și mazililor, breslașilor și tuturor locuitorilor de obște să fițĭ însciințațĭ de acésta, de fieșĭ-carele pentru pricinile ce vor avea să mérgă să se judece la orênduitulŭ de Domnia mea boerulŭ judecător, că pentru acea amŭ orênduitŭ deosebitŭ de ispravnicĭ și judecătorĭ, ca să caute maĭ cu înlesnire și fără de zăbavă în tótă vremea pricinile judecăților ce veți avea. 1791 Noemb. 20.

Cod. No. XX, fila 178.

Teleorman în contra unuĭ Turc din Nicopole. 7) Pedepsirea cu ocna a unuĭ falsificator de acte publice. 8) Actŭ relativŭ la afacerĭ parti-

---

Judecătorii ce s'aŭ rĕnduitŭ. 1791, Noembrie 12.

La departamentulŭ de optŭ.

Clucerulŭ Dumitrache Catargiu
Sărdarulŭ Teodorache Tufénul
Sărdarulŭ Dumitrache Brezoianul
Slugerŭ Barbul Ciorogârlénul
Slugerŭ Mateiŭ Cantacuzino
Slugerŭ Nicolae zet Evdochim
Mateiŭ Grecénul biv vătafŭ za păhărnicie
Dragomir alŭ 3-lea logofĕtŭ.

La departamentulŭ de şépte.

Stolnicŭ Iordache Colfescu, în locu-ĭ s'aŭ orênduitŭ stolnicŭ Scarlat Fălcoianu, 1792, Maiŭ 3.
Medelnicerulŭ Drăghicén Grecénul
Pitarulŭ Constantin Niculescu
Şetrarŭ Anton Fotino
Clucerŭ de arie Gheorghe Rudénul
Clucerŭ de arie Dumitrache (Mora?)
Alŭ 2-lea vist. Pashal
Ioniţă alŭ 3-lea logofĕtŭ.

La Cremenalion.

Medelnicerŭ Stefan Vilara
Slugerŭ Teodosie Ţigara
Şetrarŭ Ioniţă sin stolnicŭ Gheorghe
Grămăticŭ Iordan
Dimitrie ispravnicŭ
Şerban alŭ 3-lea logofĕtŭ
Pitarŭ Mateiŭ Drăgănescu s'aŭ rênduitŭ cu pitaculŭ d-luĭ vel logof. Noembrie 22.

Boerii epitropi.

Clucerulŭ Costache
Păharnicŭ Dumitrie Varlaam
Stolnicŭ Dumitrache
Stolnicŭ Nicolae
Medelnicerŭ Stefani.

Ajutorulŭ epitropilor.

Portarŭ Stamate
Toma Spătărache

colare cu guvernulŭ Ardéluluĭ. 9) Actŭ relativŭ la judecarea de Divanulŭ din Bucurescĭ a unor hoţĭ prinşĭ peste Olt în regiunea bana-

---

Polcovniculŭ Stan Sărarul
Stoica Urlegén logof. 1791, Decembrie 15
Stolnicŭ Alecsandru Grecénu judecătorŭ la spătărie
Medelnicerŭ Hristea judecătorŭ la Agie. 1791, Noembrie 12.

Zemli Vlascoe... Se dă volnicie slugeĭ Domnieĭ mele zapciŭ spătărescŭ să mérgă la sud Buzeŭ séŭ verĭ unde va găsi pe Tănase negustoraşĭ mămularŭ, şi luându-lŭ, cu voie fără voie, să-lŭ aducă aicĭ să-lŭ înfăţoşeze înaintea dumnéloru velitilor boerĭ cu Panait ce aŭ fostŭ căpitanŭ de voluntirĭ şi cu Stefan şi Samen Armén, şi să rĕspundă la cele ce va fi întrebatŭ. 1791, Noembrie 22.

Carte legată la Caimacamul Craioveĭ pentru bolta luĭ Dobrotan a o vinde la mezatŭ.

Cinstitŭ şi credinciosŭ boerulŭ Domnieĭ mele Costache Suţu biv vel cămăraşŭ Caimacamulŭ Craioveĭ sănĕtate, iţĭ facemŭ în scire, că aicea în oraşulŭ Craioveĭ are boltă de piatră Dobrotan negustorŭ de aicĭ din Bucurescĭ, carele fiind-că este datorŭ atâtŭ la alţĭ datornicĭ, câtŭ şi ḑestrele soţieĭ luĭ, este a se vinde cu mezatŭ acea boltă; decĭ étă poruncimŭ dumitale, să puĭ să facă mezatŭ acea boltă aicea în oraşulŭ Craioveĭ cu tóte împrejmuirile eĭ întru auḑulŭ tuturor de obşte, şi preţulŭ ce va eşi pe urmă să aibĭ a însciinţa Domnieĭ mele cu anafora, şi veĭ avea poruncă. 1791, Noembrie 27.

Cod. No. XX, fila 204.

S'aŭ făcutŭ volnicie cu doĭ neferĭ ca să ducă surghiunŭ la mônăstirea Mărgineniĭ pe Dumitrache Deribeiŭ fără de alŭ sloboḑi egumenulŭ până nu va vedea porunca gospod. 1791, Decembrie 4.

S'aŭ făcutŭ rĕspunsŭ la ispravniciĭ ot sud Prahova pentru marfa Raduluĭ Mânzulŭ, ca să stea poprită până va veni, fiind-că aŭ scrisŭ Măria sa la magistratulŭ Braşovuluĭ, şi în urmă celŭ ce va rĕmânea de judecată va plăti tótă chiria caseĭ, câtŭ şi cheltuiala a doĭ caĭ ce sunt aĭ Raduluĭ Mânzulŭ, care cheltuială are a o face omulŭ Raduluĭ până va veni. 1791, Decembrie 21.

Zemli Vlascoe... Orênduimŭ pe sluga Domnieĭ mele, zapciŭ spătărescŭ carele să iée de aicĭ pe Stoian ot Flămânda să-lŭ ducă surghiunŭ la mônăstirea Mărgineniĭ sud Prahova, de care poruncimŭ Domnia mea egumenuluĭ acesteĭ mônăstirĭ, aducêndu-lŭ orênduitulŭ mumbaşirŭ să-lŭ puĭ la pază înlăuntru mônăstiriĭ, şi fără de a doua poruncă a Domnieĭ mele să nu te cutezĭ alŭ sloboḑi, 1791 Decembrie 22.

Volnicie cu mumbaşir, cu zapciŭ spătărescŭ, să aducă pe nisce ómenĭ dela satulŭ Ţigănescĭ, pentru pricina judecăţiĭ Armenilor ceĭ jăfuiţi de Panait ce aŭ fostŭ căpitanŭ de voluntirĭ.

Zemli Vlascoe... Fiind-că la pricina de judecată ce are unŭ Samen Armén i tovarăşiĭ luĭ cu unŭ Panaitŭ ce aŭ fostŭ căpitanŭ de voluntirĭ, este trebuinţă

tului Craioveĭ. 10) Actŭ constatându pedépsa cu închisóre a seimeanului Alexandru Cociac. 11) Actŭ relativŭ la uciderea unuĭ suditŭ,

---

a veni înaintea Domnieĭ mele Savul pârcălabulŭ dela satulŭ Ţigănesciĭ şi Ionică săténulŭ de acolo, întra căruĭ coşarŭ aŭ fostŭ marfa numituluĭ Samen, ca să dée mărturia lor înaintea Domnieĭ mele. orênduimŭ pe sluga Domnieĭ mele zapciŭ spătărescŭ.... şi rădicându dela numitulŭ satŭ pe Ionică săténulŭ şi pe Savul pârcălabulŭ, să-ĭ aducă dreptŭ aicĭ înaintea Domnieĭ mele, şi care din davagiĭ va rémânea de judecată, acela va plăti trépădulŭ mumbaşiruluĭ şi cheltuiala lor, iar numiţiĭ locuitorĭ să nu-ĭ supere mumbaşirulŭ întru nimicŭ. Aşişderea să aibă datorie orênduitulŭ acesta mumbaşirŭ, ca ducându osebita porunca Domnieĭ mele ce i s'aŭ datŭ către cămăraşulŭ Paraschiva dela Zimnicea, să aibă a aduce réspunsŭ în scrisŭ către Domnia mea dela numitulŭ cămăraşŭ cu întórcerea luĭ de acolo. Aşişderea să aducă mumbaşirulŭ acesta şi pre Voico săténulŭ dela Ţigănesci gazda la care aŭ şeḑutŭ Tănase. 1791, Decembrie 22.

Cod. No. XX, fila 237.

Anaforaua ce s'aŭ făcutŭ în dosulŭ jălbeĭ luĭ Barbu Bechénul, pentru paguba ce i-aŭ făcutŭ unŭ hoţŭ..

Iω Mihail Const. Suţul VV i gospod.

Zemli Vlascoe... Sulfulŭ ce s'aŭ făcutŭ, poruncimŭ Domnia mea să se ururmeze, şi peste suma sulfuluĭ, să nu fie supĕraţĭ slujbaşiĭ şi zapciĭ puşcărieĭ, ci după acea orênduială să se urmeze. 1791, Octombrie 11.

Pré Înălţate Dómne.

După luminată porunca Mărieĭ tale s'aŭ înfăţoşatŭ la judecată Barbul jăluitorulŭ cu doĭ zapciĭ şi patru slujitorĭ din brésla armăşéscă pentru paguba ce iaŭ făcutŭ unŭ hoţŭ, de care se totŭ judeca de este acum unŭ anŭ şi jumĕtate, spre înţeles, óre s'aŭ scăpatŭ cu fuga, s'aŭ cacerdisitŭ de numiţiĭ zapciĭ şi pârîşulŭ pe lângă jalba sa nu se înainta judecăţiĭ, atâtea cărţĭ spre citanie, însă o anafora a departamentuluĭ de Cremenalion cu létŭ 1790, Octombrie. Pe care apĕră pe dumnéluĭ vel armaşŭ Grigorasco Ghica, ca unulŭ ce dumnéluĭ ş'aŭ făcutŭ datoria pe câtŭ i s'aŭ căḑutŭ, iară pe zapciĭ ceĭ micĭ aĭ puşcărieĭ îĭ îndatoréză să se găséscă pe fugariĭ, în care anafora li se vede şi sorocŭ datŭ dela Divanŭ de ḑile 61, iară ne aducêndu-lŭ, cu deosebită hotărîre să plătéscă; altă anafora a acestuĭ departamentŭ dela trecutulŭ Decembrie, prin care cu amăruntă cercetare s'aŭ alesŭ vinovatŭ numaĭ vătafulŭ de puşcărie, anume Ienache, care s'aŭ şi osânditŭ, orĭ să găséscă pe hoţŭ în sorocŭ de ḑile 31, orĭ să plătéscă paguba jăluitoruluĭ; o jalbă a luĭ Iuzbaşa de puşcărie anume Petre din trecutulŭ luĭ April, dată către Divanulŭ ţĕriĭ, că l'ar fi apucându şi pe elŭ singurŭ de tal. 200, care jalbă s'aŭ orênduitŭ iar la acestŭ depertamentŭ, cu poruncă să se facă analoghie pe puterea fiieşĭ-căruia zapciŭ alŭ puşcărieĭ, alŭ cărora avutŭ nefiindŭ cunoscutŭ s'aŭ fostŭ găsitŭ cu cale doĭ zapciĭ Petre şi Ienache să dea po taleriĭ 200, şi patru slujitorĭ anume: Barbul, Vasile, Tudor şi Petre po câte tal. 50 ca să se plătéscă tal. 600, paguba jăluitoruluĭ ce cerea atuncĭ, iar maĭ josŭ să vede hotărîrea Divanuluĭ scriindŭ că s'aŭ îndestulatŭ dela zapciulŭ celŭ orênduitŭ, că

Armén din Moldova. 12) Actŭ relativŭ la hoţĭ de caĭ de peste munţĭ. 13) O carte de ftori armaşŭ la Craiova. 14) Alta de alŭ 3-lea logofĕtŭ

---

aŭ făcutŭ sulfu po tal. 300, şi aŭ hotărîtŭ ca numaĭ atâta să plătéscă, şi iară cu analogon, de care sumă s'aŭ datŭ numaĭ tal. 155, însă dela dênşiĭ numaĭ 5 leĭ, iară odată cincĭ-ḑecĭ s'aŭ datŭ porunca Divanuluĭ ţĕriĭ dela cutia milostenieĭ; pentru aceea jăluitorulŭ pârâşŭ trecêndŭ sulfulŭ cu vederea îşĭ cerea tótă paguba de 660 tal. de acésta înşciinţămŭ, şi hotărîrea se va face de Măria ta.

Teodorache pahar., *Dumitrache* stol., *Constantin* stol., *Dumitrache* sĕrdarŭ.

Cod. No. XIX, fila 17.

Judecata luĭ Alexandru logof. cu Constantin Ciolac pentru o casă ce aŭ hotărîtŭ a o lua cu protimisis.

Departamentulŭ judecăţeĭ.

Din luminată porunca Mărieĭ tale pré Inălţatuluĭ nostru Domn Io Mihail Const. Suţul VV, şi prin zapcilâculŭ dumnéluĭ vătafuluĭ de aproḑĭ, să înfăţoşază la judecată Alexandru logofĕtŭ ot Craiova cu Constantin Ciolac, cerênd Alexandru cu protimisis de rudenie să rĕscumpere dela Constantin o casă ot mahalaua Izvoruluĭ, care fără scirea luĭ aŭ cumpĕrato dela douĕ vere anume Catrina şi soru-sa Maria, întrebându-se şi celŭ pârîtŭ Constantin, despre o parte ne arétă zapisulŭ cumpĕrătóreĭ scrisŭ de lunĭ ḑece, şi despre altă parte ḑise, că l'aŭ înşelatŭ vĕnḑĕtórele ne spuindu-ĭ că are vĕrŭ pre jăluitorulŭ până acum când aŭ venitŭ din Craiova, pentru care ḑise că-şĭ va căuta deosebită judecată cu vênḑătórele, şi este slobodŭ; iară pentru jăluitor, ḑice că de vreme ce este rudă cu vênḑĕtórele, adecă vĕrŭ bunŭ, iară soroculŭ pravileĭ *periprotimisis* ne fiindŭ trecută, dela aflare până la darea jălbeĭ, i se dă dreptate a rescumpĕra, şi hotărîmŭ, întorcêndŭ banĭ cumpĕrătoruluĭ tal. 200 şi cheltuiala ce va fi maĭ făcutŭ la unele altele de când aŭ luato şi până acum, atuncĭ să ţie Alexandru, acea casă, la a luĭ desăvêrşită stăpânire, acésta scriem. 1791, Septembrie 15.

Teodorache păhar., *Dumitrache* stol., *Constantin* stol., *Dumitrache* sĕrdarŭ.

«*Io Mihail Constantin Suţul VV.*

Dumné-vóstră boerilor judecătorĭ dela depertamentŭ, veţĭ sci că s'aŭ cetitŭ înaintea Domnieĭ mele anaforaoa dumné-vóstră şi ne-amŭ scârbitŭ pentru ce nu arĕtaţĭ dumné-vóstră soroculŭ din pravilă de protimisis anume, cu însuşĭ capulŭd in pravilă, şi ḑina să o arĕtaţĭ dumné-vóstră anume, când aŭ aflatŭ pîrîşulŭ de vênḑarea caseĭ, şi cu ce aŭ încredinţatŭ pîrîşulŭ judecata, că n'aŭ sciutŭ de vênḑarea acesteĭ case de nouĕ lunĭ, în vreme ce n'aŭ fostŭ lipsitŭ de aicĭ din ţĕră maĭ departe decât la Craiova, totŭ aicĭ în pămêntulŭ ţĕriĭ, şi ce scrie pravila soroculuĭ de protimisis acelor ce sunt totŭ într'unŭ pămêntŭ? tóte acestea să le faceţĭ dumné-vóstră de faţă vĕḑute şi cunoscute, după orênduiala cea bună a uneĭ judecătoriĭ drepte, în scrisŭ, prin cartea judecăţiĭ, iară nu numaĭ cu unŭ cuvêntŭ acoperit, că după pravilă are dreptate, fără de a arĕta pravila cu capulŭ eĭ, ci dar atâtŭ la acestea, câtŭ şi la tóte altele să aveţĭ a urma orênduiala acésta, şi altă dată să nu ni se maĭ facă acestŭ felŭ de anaforale. 1791, Septembrie 18.

la Divanulŭ Craioveĭ. 15) Procedarea de aducere în materie de procesŭ civilŭ «*cu mumbașir*». 16) Diverse acte relative la hoțiĭ. 17)

Pré Înălțate Dómne.

Din luminată porunca Mărieĭ tale făcêndŭ cercetare, se găsi la tălmăcitorŭ de pravilĭ Arminopulos cart. 3, titl. 3, după care se scóte din cuvêntŭ shidion grecesce care ḑice chiar așĭa (maĭ încolo grecesce), ci la acéstă diafora, depertamentulŭ ispitindŭ pe pîrîșulŭ din ḑiua aflăreĭ séle, și plângêndu-se că acum întêiŭ, după venirea Înălțimeĭ tale, aŭ aflatŭ de vênḑarea aceleĭ case, după cum la acésta nicĭ jăluitorulŭ Constantin nu i s'aŭ împotrivitŭ, de aceea i s'aŭ datŭ și protimisis, carele se apucă acum că va face și jurămêntŭ, că în nouĕ lunĭ trecute nicĭ cum n'aŭ auḑitŭ, c'aŭ vêndutŭ rudele casa, la acestŭ Constantin. De acésta înșciințămŭ și hotărîrea rĕmâne a se face de către Măria ta. 1791, Septembrie 20.

Teodorache păhar., *Dumitrache Bréz* sĕrd.

Cod. No, XIX. fila 6.

Iω Mihail Constantin Sutul VV i gospod.

Fiind-că la pravilnicésca condică capulŭ alŭ treilea, listulŭ treĭ-ḑecĭ și optŭ scrie de sorocŭ de protimisis, că la ceĭ ce lipsescŭ este patru lunĭ, și iar la capulŭ alŭ șéselea scrie acestŭ sorocŭ, să se socotéscă din ḑiua ce aŭ aflatŭ vênḑarea, celŭ ce are protimisis, care ḑi cu jurămêntŭ să încredințeze judecata că atuncĭ aŭ aflatŭ, aḑĭ când s'aŭ pornitŭ jalba, iar să nu se numere din ḑiua vênḑăriĭ; poruncimŭ Domnia mea ca după acéstă pravilă să se urmeze, și dându pârîtulŭ acésta încredințare după cum orênduesce numita pravilă, prin marafetulŭ judecățeĭ să aibă a lua casa întru stăpânire'și și să întórcă baniĭ cumpĕrătoruluĭ prin zapciulŭ celŭ orênduitŭ, care cumpĕrătorulŭ iarăși după pravilnicésca condică dela list. 39, cap. alŭ noulea, are dreptate să'și caute cu vênḑĕtorulŭ paguba luĭ pentru înșelăciunea ce ḑice în jalba luĭ că i-aŭ făcutŭ, spuindu-ĭ că nu are alte rude cu protimisis, când va fi așĭa, care după acéstă pravilnicéscă condică de ce nu a'ți urmatŭ dumné-vóstră judecătorilor și ne-a'ți pusŭ pe noĭ la ostenéla acésta? 1791, Septembrie 29.

pecetea

Biv vel sĕrdarŭ.

Cod. No. XIX, fila 6.

Judecata luĭ Hriste argintarulŭ cu Panait șălarulŭ pentru primejdia ce s'aŭ întâmplatŭ la soția luĭ din pricina unor pistóle a le șălaruluĭ.

Iω Mihail Const. Sutul VV. i gospod.

Zemli Vlascoe... Poruncimŭ Domnia mea dumitale vel armașŭ, numitulŭ șălarŭ de va urma a arĕta pe vênḑĕtorulŭ pistólelor să-lŭ aducĭ la judecată, și după arĕtarea vênḑătoruluĭ, de iaŭ spusŭ că sunt pistólele pline séŭ de nu iaŭ spusŭ, să facă atuncĭ judecata hotărîrea ce va fi cu cale, iară ne arĕtându pe

Rĕspunsulŭ Domnitoruluĭ la Caimacam pentru averea unuĭ Stoian căpitanŭ ce aŭ fugitŭ la Nemți. 18) Carte de condicarŭ de județi

---

vêndĕtorŭ, îți poruncimŭ să urmezĭ după acéstă hotărîre a judecăței, și să apucĭ pe șălarŭ să împlinéscă aceștĭ banĭ ce aŭ găsitŭ cu cale judecata. 1791, Septembrie 30.

locŭlŭ peceței

Biv vel sărdarŭ.

Pré Înălțate Dómne.

Hristea argintarulŭ din Bucurescĭ aŭ jăluitŭ Mărieĭ tale pentru Panait șĕlarulŭ, că astă-vĕră când se afla soldați prin case aŭ datŭ numitulŭ șĕlarŭ o pĕreche pistóle la unŭ soldatŭ ce era șeḑĕtorŭ în casa argintaruluĭ ca să le spele ne spuindu-ĭ că sunt pline, și soldatulŭ ămblându cu pistólele s'aŭ sloboḑitŭ unulŭ în casă și s'aŭ împușcatŭ femeea argintaruluĭ trecêndu-ĭ glonțulŭ printr'amêndouĕ mânile și printr'o țiță, dar n'aŭ muritŭ, fără numaĭ hainele ce aŭ fostŭ pe dênsa s'aŭ arsŭ, s'aŭ spartŭ și treĭ lunĭ aŭ zăcutŭ la așternutŭ căutându-se cu doftoriĭ până s'aŭ tămăduitŭ, și cerea să i se facă împlinire dela numitulŭ șălarŭ plata doftorilor și doftoriile și hainele femeeĭ ce s'aŭ arsŭ și s'aŭ spartŭ, cum și perderea de hrană a sa, și a femeeĭ séle până s'aŭ tămăduitŭ; ci din luminată porunca Mărieĭ tale prin zapcialâculŭ dumnéluĭ vel armașŭ, s'aŭ adusŭ numitulŭ șĕlarŭ de față. și ne tăgăduindŭ darea pistólelor la acelŭ soldatŭ, ḑise că și elŭ le-aŭ avutŭ pistólele cumpĕrate cu o ḑi maĭ nainte, și nicĭ elŭ n'aŭ întrebatŭ pre vêndĕtorŭ, nicĭ vêndĕtorulŭ nu iaŭ spusŭ că sunt pline, și pentru acea nicĭ elŭ n'aŭ spusŭ cătaniĭ de sunt pline séŭ nu, nicĭ cătana nu l'aŭ întrebatŭ, și că după ce s'aŭ făcutŭ primeḑia l'aŭ judecatŭ plaț-maior și luĭ i s'aŭ datŭ atestatŭ ca să rĕmâe ne supĕratŭ, care atestatŭ se vĕḑu și de către judecată tâlmăcitŭ, într'însulŭ acéstă coprindere numaĭ are, nu pentru șĕlarŭ să rĕmâe ne supĕratŭ, ci pentru soldatŭ, că la cercetarea ce i s'aŭ făcutŭ de către judecatoriĭ regimentuluĭ pe sineși s'aŭ datŭ numaĭ a fi vinovatŭ, căcĭ ne socotindŭ a fi pistólele pline le-aŭ țăcănitŭ în douĕ rênduriĭ asupra uneĭ fete slujnice și n'aŭ luatŭ focŭ, iar a treia óră țăncănindu-le totŭ cu chipŭ de glumă și asupra gazdeĭ aŭ luatŭ focŭ, și pentru aceea s'aŭ pedepsitŭ soldatulŭ fórte strajnicŭ, ci cu acelŭ atestatŭ să silea numitulŭ șĕlarŭ a se îndrepta pe sineșĭ urmându fapta la întêmplare care după pravilă nu se învinovățesce, dară întâmplarea se înțelege când cinevașĭ la câmpŭ, slobóde pușca în vânatŭ și lovesce pe celŭ nevĕḑutŭ omŭ și altele asemenea, iară fapta soldatuluĭ că aŭ țăncănitŭ pistolulŭ chiar asupra de omŭ, se vede că iaŭ cursŭ din aprosicsia sa, și maĭ multŭ a stăpânuluĭ pistólelor adecă a șĕlaruluĭ, pentru că maĭ întêiŭ a sa datoria era să spue meșteruluĭ de pistólele sunt pline séŭ nu; măcarŭ că numitulŭ șĕlarŭ urnesce, ḑicêndŭ că nicĭ luĭ nu iaŭ spusŭ celŭ ce i le-aŭ vêndutŭ, dară la acésta póte să nu fie precum ḑice, căcĭ nicĭ într'unŭ chipŭ n'aŭ primitŭ să aréte pe vêndĕtorŭ ca să se aducă de față, și dă bănuială că acela îĭ va fi spusŭ, și dintr'a luĭ ne purtare de grijă s'aŭ făcutŭ primeḑia, a doua că numitulŭ șĕlarŭ este negustorŭ târgovețŭ, cu sciință maĭ alesŭ de arme, și nu i se cuvenea a 'șĭ da

cu numele tuturor, nume numaĭ românescĭ. 19) Oprirea sudiţilor d'a ţine în arendă moşiile mônăstireĭ Sinaia şi Mărginenĭ. 20) Regulare

---

pistólele la soldatŭ să-ĭ le spele, ci la ceĭ ce metahirisescŭ acestŭ meşteşugŭ, adecă lăcătuşŭ, că nu era în vre-unŭ satŭ, séŭ departe de meşterŭ, ci în Bucurescĭ şi în rêndulŭ luĭ la alŭ treilea prăvălie de dênsulŭ era lăcătuşărie, ci pentru că şĕlarulŭ nu aŭ urmatŭ acelor de maĭ susŭ pomenite, rĕmâne îndatoratŭ, şi fiind-că soldatulŭ s'aŭ pedepsitŭ pe pele, şĕlarulŭ pe dreptate să se osândéscă pe pungă, adecă să plătéscă plata doftoruluĭ şi doftoriile carĭ s'aŭ doveditŭ din engrafa, că sunt tal. 99 banĭ 45, acésta să-ĭ fie luĭ spre învĕţătură, şi altora spre pildă a nu se mai scumpi altă dată de plata meşteruluĭ la lucrurĭ ce aducŭ primejdie, iară pentru haine şi pierderea vremeĭ de lucru şi patima bóleĭ ce maĭ pretinderisesce jăluitorulŭ, aceste tóte rĕmânŭ la primejdia nenorocireĭ, iară hotărîrea cea desăvêrşitŭ rĕmâne a se face de către Înălţimea Ta. 1792, Septembrie 23.

Iordache grămăticŭ, *Şerban Andronic, Dumitru*, clucer.

Cod. No. XIX, fila 9.

Anaforaua ce s'a făcută în dosulŭ jălbiĭ vătafuluĭ Radul cu alţĭ ţiganĭ din céta luĭ.

Io Mihail Costandin Sutul VV. i gospod.

Zemli Vlascoe... Fiind-că ispravnicĭ şi polcovnicĭ de judeţŭ séŭ de poteră nu aŭ voĭe a pedepsi şi a căzni fără de numaĭ a cerceta pîra, a face examen şi trimete aicĭ, unde aicĭ judecata face osîndă şi împlinesce, şi fiind-că împotriva acestuĭ obiceiŭ s'aŭ purtatŭ ispravniciĭ şi polcovniciĭ la acéstă pricină, dămŭ volnicie..... zapciŭ ca pre ispravnicĭ şi polcovnicĭ ce aŭ fostŭ în acea vreme, care aŭ prădatŭ pe aceştĭ jăluitorĭ ţiganĭ de lucrurile lor, pe care-ĭ arétă anume adecă întêia pradă în Săcueni sĕrdarulŭ Toma şi vistierulŭ Iancul şi polcovnicul Radul Speténul, iar la alŭ doilea pradă în sud Prahova clucerŭ Alexandru Cocorăscu, să-ĭ ridice de unde se va fi aflându să-ĭ aducă aicĭ, dimpreună şi pe aceĭ locuitorĭ păgubaşĭ trimiţêndu-ĭ dumnéta clucerŭ Cocorăscul ce escĭ ispravnicŭ vechilŭ şi poruncimŭ ca să-ĭ întórcă dela aceştia şi să se împlinéscă tóte câte li s'aŭ luatŭ de orĭ-cine, să se dée la alŭ treilea mână a dumnéluĭ vel armaşŭ în păstrare şi intrându apoĭ în cercetare de isnóvă să ne aréte cu anafora. 1791, Octombrie 1.

Pré Înălţate Dómne.

Ascultându luminată porunca Mărieĭ tale dela acéstă jalbă, însciinţămŭ Înălţimeĭ tale, că curgerea pricineĭ într'acestaşĭ chipŭ aŭ fostŭ: la 25 a le luĭ Septembrie de anulŭ trecutŭ s'aŭ prădatŭ treĭ cărăuşĭ sculenĭ din satulŭ Grebóia sud Dâmboviţa şi li s'aŭ luatŭ borfe şi doĭ caĭ preţŭ de tal. 90 şi a treia ḑi Sâmbătă cu bănuială aŭ cuprinsŭ potera ispravnicilor din sud Saac, pe jăluitoriĭ ţiganĭ în corturile lor, şi după ce li s'aŭ luatŭ dobitóce, borfe, hieră de meşteşugulŭ lor preţŭ de tal. 800 s'aŭ ţinutŭ şi la grosulŭ isprăvnicescŭ cu 4 săptămânĭ până ce aŭ pututŭ veni femeile lor de aŭ datŭ jalbă şi mergêndŭ mumbaşirŭ iaŭ adusŭ numaĭ cu unŭ examenŭ fórte prostŭ şi pre scurtŭ, avêndŭ

de daraverĭ bănescĭ între Românĭ şi Turcĭ. 21) Formulare de cărţĭ de numirĭ de judecătorĭ la departamentulŭ de 4 din Craiova, şi de

---

înţelege că numiţiĭ ţiganĭ s'ar fi mărturisitŭ că aŭ furatŭ din 6 locurĭ caĭ 11 şi aŭ jăluitŭ şi pe numiţiĭ treĭ păgubaşi, dar fiind-că nicĭ caĭ, nicĭ din paguba păgubaşilor nu s'aŭ găsitŭ măcar semne, şi jăluitoriĭ să plângea şi de sila casnelor ce li s'aŭ făcutŭ s'aŭ datŭ vinovaţi fără a nu fi fostŭ intratŭ judecata în maĭ cu deamăruntulŭ cercetare, de faţă stându păgubaşĭ cu jăluitorĭ, şi după mărturiile care mersese a primi şi blăstemŭ şi păgubaşiĭ nu iaŭ lăsatŭ, s'aŭ cunoscutŭ ţiganiĭ jăluitorĭ de năpăstuiţi, şi de atuncĭ s'aŭ datŭ divanuluĭ ţĕriĭ anafora, şi s'aŭ făcutŭ poruncă către ispravnicĭ ot sud Saac, ca orĭ să dovedéscă cu semnŭ din pagube, séŭ să le împlinéscă nu numaĭ cele ce li s'aŭ luatŭ, ci încă şi cheltuiala şi pierderea lor de hrană, precum maĭ pe larg te veĭ îndestula Înălţimea ta din cea alăturată anafora, şi porunca Divanuluĭ ţĕriĭ, copie scósă după condică când atuncĭ din tal. 800 abia li s'aŭ împlinitŭ tal. 100 dela unŭ Radu Spetea polcovnicŭ; iar de ceĭ-l-alţĭ tal. 700 iaŭ încurcatŭ într'altă cercetare, şi nu îndestulŭ cele de atuncĭ casne şi pradă şi cheltuială, ci şi acum jăluescŭ că li s'aŭ maĭ luatŭ în trecuta lună a luĭ August încă tal. 250, banĭ gata de către unulŭ din păgubaşĭ anume Radul Prunoiu cu slujitorĭ dela ispravnicĭ ot sud Saac ci şi aceştia de ar fi fostŭ hoţĭ precum nu s'aŭ pututŭ dovedi a fi, iarăşĭ nu li se cuvenea a le face atâta pradă: pentru preţŭ de tal. 90 să li se iée tal. 950 şi căsnĭ fără de orênduială, măcarŭ că şi până acum până când va sta lucrurile lor în mâna celor ce le-aŭ predatŭ fără de judecată, loı nicĭ într'unŭ chipŭ nu li se va putea descoperi vina séŭ îndreptarea, că ceĭ maĭ mulţĭ fiindŭ *interesaţi* le acopere dreptatea, ca să mistuiască cele luate; numaĭ dela judecată se găsesce cu cale, ca prin strajnică luminată poruncă a Mărieĭ tale să li se împlinéscă tóte câte li s'aŭ luatŭ de către orĭ cine, atâtŭ întêĭ câtŭ şi pre urmă, şi să se pue sub păstrare, la a treia mână, apoĭ să intre păgubaşĭ cu jăluitorŭ în de snóvă cercetare a judecăţeĭ şi de se vor îndrepta jăluitoriĭ ţiganĭ îşĭ vor lua a le lor, iar de vor rĕmânea în vină nu numaĭ că dintru a le lor li se va împlini pagubele păgubaşilor, cheltuelile, ci încă se vor şi pedepsi după faptele lor, într'acestaşĭ chipŭ numaĭ va putea lua săvârşire acéstă străgănată madé, iară hotărîrea cea desăvârşitŭ rĕmâne a se face de către Înălţimea ta. 1791, Sept. 23.

Iordan grămăticŭ, *Şerban Andronic*, *Dumitrache* clucerŭ.

Cod. No. XIX, fila 9—10.

Anaforaoa pentru pricina dumnéluĭ medelnicerŭ Ioan Ştirbeiŭ cu Dinul Orĕscul polcovnicŭ pentru unŭ ţigan.

Iω Mihail Const. Suţul VV.

Zemli Vlascoe... Orênduimŭ pre sluga Domnieĭ mele..... să mérgă şi prin scirea ispravnicilor să facă împlinire, séŭ ḑicêndŭ că are împotrivă a rĕspunde, să-lŭ iée să-lŭ aducă aicĭ. 1792, Decembrie 7. Procit. vel logofĕtŭ.

Pré Înălţate Dómne.

Din luminată porunca Înălţimeĭ tale, prin zapciŭ vătafŭ de păhărniceĭ se înfăţişéză la judecată dumnéluĭ Ión Ştirbeiŭ medelnicerŭ cu Dinul Orĕscul polcov.

judecătorĭ ălŭ Divanuluĭ de acolo, și altă carte pentru numire de judecător *la Cremenalion* din Craiova. 22) Unŭ actŭ importantŭ este

că are să ié dela dênsulŭ tal. 50 după unŭ băiatŭ de țigan care l'aŭ avutŭ dela părinți rĕmasŭ, și în trecuțiĭ aní numitulŭ Orĕscu făcêndu-se cunoscĕtorŭ țiganuluĭ, l'aŭ apucatŭ cu judecată, ca să aréte că cu ce sinetŭ stăpânesce pe acelŭ țigan, și ne avêndŭ zapisulŭ de cumpĕrătóre, ca să stea în potriva numituluĭ Orĕscu, vrêndŭ să ié pe țigan s'aŭ învoitŭ cu tocmélă, și iaŭ datŭ taleri 50 preţulŭ țiganuluĭ, și aŭ luatŭ zapisŭ de stăpânire dela nevasta soția luĭ; acum găsindŭ zapisulŭ de cumpĕrătóre aceluĭ țigan, cu lét 1777, Februarie 1, a luĭ Ioniță sin șĕtrarŭ Iorga vêndutŭ rĕposatuluĭ vorniculuĭ Radu Știrbeiŭ, și ca unulŭ ce-lŭ are și dumnéluĭ medel. dreptŭ clironomie îșĭ cere aceĭ tal. 50, înapoĭ dela Orĕscu; se întrébă Orĕscul: ce are să rĕspundă, și arétă că acelŭ băiatŭ de țigan aŭ fostŭ a luĭ Ioniță sin șĕtrar Iorga și este alŭ Marieĭ soțiĭ luĭ, sora aceluĭ Ioniță sin șĕtrar Iorga. Cerurăm ca să ne încredințeze la acéstă a luĭ arĕtare, și vĕdumŭ unŭ răvașŭ în mâna medeln. alŭ aceluĭ Ioniță sin șătrar Iorga cu lét. 1774, Iulie 17, în care adeverézĕ la mâna cumnată-sĕŭ Barbul soțul Marieĭ celŭ d'intêiŭ, precum că aŭ luatŭ unŭ zapisŭ vechiŭ de unŭ țigan Dumitru Huidul, care acestŭ țigan este fugitŭ, și elŭ îlŭ iĕ asupra luĭ ca să-lŭ găséscă și să-lŭ aducă, iară ne găsindu-lŭ să-ĭ dée zapisulŭ înapoĭ, și dintr'acestŭ rĕvașŭ sĕ cunoscu, că acestŭ țigan n'aŭ fostŭ alŭ aceluĭ Ioniță și iaŭ fostŭ vêndarea ce iaŭ făcuto rĕposatuluĭ vornic Știrbeiŭ, și dumnéluĭ medel. să apuce pe acelŭ Ioniță, cu acelŭ zapisŭ de vêndare să céră aceĭ tal. 50, cu tóte că Ioniță sin șătrar Iorga la zapisulŭ luĭ către vorniculŭ Badea Știrbeiŭ vinde treĭ suflete de țigan în tal. 80, dar fiind-că este vêndarea acésta rea, să întórcă tal. 50 pe câtŭ s'aŭ vêndutŭ dela adevĕratulŭ stăpânŭ alŭ țiganuluĭ; la care să fie luminată porunca Înălțimeĭ tale, să se trimiță unŭ mumbașirŭ omŭ Domnesc la casa maĭ susŭ numituluĭ Ioniță sin șĕtrar Iorga, ca orĭ să împlinéscă aceĭ tal. 50, séŭ de va avea a rĕspunde să se aducă la luminatŭ Divanulŭ Mărieĭ tale să se înfățoșeze, și care va rĕmâne de judecată, să plătéscă cheltuiala și trépădulŭ, iară aniĭ Mărieĭ tale îndelungați. 1791, Decembrie, 3.

Dimitrache clucerŭ, *Ștefan Grecénul* slugerŭ, *Dumitrache Brez.* serd., *Teodorache Tufi, Barbul Ciorogârlénul* slug., *Mateiŭ Grecénul* vătafŭ.

Cod. No. XIX, fila 68.

Iω Mihail Const. Suțul VV.

De vreme ce din cercetare s'aŭ dovedităŭ, că Portărescu aŭ fostŭ celŭ d'intâiașŭ dată pricinuitorulŭ de gâlcévă împotrivindu-se ispravniculuĭ sĕŭ ce aŭ fostŭ rênduitŭ dela Divanulŭ țĕreĭ dregătorulŭ județuluĭ, care Portărescu fiind-că aŭ necinstitŭ și aŭ ocărîtŭ cu cuvinte próste pe unŭ boerŭ bĕtrânŭ ce este cinstitŭ de Domnia mea și pururea rînduitŭ în slujbele Domnescĭ, cum și astă una dată judecătoriŭ la Divanulŭ Craioveĭ, și apoĭ iară elŭ aŭ făcutŭ pîră și aŭ adusŭ la audulŭ Domnieĭ mele netrebnicia acésta ce aŭ făcutŭ. Poruncimŭ dară dumitale Caimacamul Craioveĭ, ca dimpreună cu dumnéluĭ boerulŭ Preșcovénu, să aveți a face îndestulare cinsteĭ dumnéluĭ boeruluĭ Domnieĭ mele paharnicŭ Jianu. 1791, Decembre 5.

Vel logofĕtŭ.

acelŭ prin care, deşi la întocmirea personaluluĭ Divanuluĭ Craioveĭ. Stefan Preşcoveanu n'a fostŭ numitŭ şi elŭ Divanistŭ, Domnitorul

---

Pré Înălţate Dómne.

Constantin Portărescu post. de sud Dolj aŭ jăluitŭ Inălţimeĭ tale pentru Stănuţ Jianu de aicĭ, că în vremea când se afla ispravnicŭ la sud Dolj adecă în vremea oblăduiriĭ nemţilor, orênduindu-lŭ pe dênsulŭ mumbaşirŭ la plasa Câmpuluĭ sud Dolj pentru facerea fênuluĭ, şi scoţêndŭ salahorĭ de aŭ cositŭ fênulŭ ar fi şi pornitŭ a-lŭ căra pe la magasiĭ şi mergêndŭ şi elŭ pe la satulŭ Cioroiŭ pentru mumbaşîrlâculŭ fênuluĭ, unde în urmă venindŭ şi numitulŭ Jianu împreună cu Teodor Săgârcénu şi înţelegêndŭ că este acolo în satŭ, l'ar fi şi chiămatŭ Jianu, unde mergêndŭ şi întrebându-lŭ de orênduiala fênuluĭ, iar fi arĕtatŭ că s'aŭ cositŭ şi s'aŭ pornitŭ pe la orênduitele magaziĭ şi la acelŭ satŭ aşedându magasinerŭ de primitŭ fênulŭ pe unŭ Gheorghe Mazilul ot Târnava, căruia dându-ĭ şi carte la mână iscălită de numitulŭ, cu care sĕ poruncesce să ié de totŭ carulŭ de fênŭ câte doue parale, care acea carte scrisă fiindŭ de unŭ logofĕtŭ alŭ Jianuluĭ, anume Drăghicĭ, şi cerêndŭ havaetŭ dela acelŭ magazinerŭ şi neavêndŭ să-ĭ dée, grăbindu-se a pleca Jianu iar fi datŭ Portăresculuĭ acea carte, poftindu-lŭ să ié havaetulŭ fiind-că maĭ rĕmânea acolo în satŭ şi acelŭ magazinerŭ luându-se călare după Jianu şi spuindu-ĭ că i-aŭ luatŭ cartea Portărescu şi i-aŭ cerutŭ unŭ galbenŭ, numitulŭ Jianu n'ar fi trimisŭ vre-unŭ slujitor séŭ poruncă, ci pe loc întorcêndu-se înapoĭ însuşĭ totŭ la gazda de unde plecase, ar fi trimisŭ 4 slujitorĭ de l'ar fi rădicatŭ dela gazda de unde era, şi aducêndu-lŭ la sineşĭ fără de a-lŭ maĭ cerceta séŭ a-lŭ maĭ întreba de acea carte, ar fi începutŭ a-lŭ înjura şi a-lŭ bate cu unŭ bastonŭ până l'aŭ fostŭ lovindu-lŭ şi cu palme peste obrazŭ şi peste ochĭ, puindŭ şi slujitoriĭ de l'ar fi luatŭ de pĕrŭ şi puindu-lŭ josŭ însuşĭ Jianu ar fi datŭ cu cârbaciulŭ într'însulŭ până aŭ ostenitŭ, băgându-lŭ şi în fiare şi aşa necăjitŭ fiindŭ şi elŭ de bătae l'aŭ înjuratŭ şi elŭ, şi jăluindŭ Divanuluĭ de aicĭ nu 'şĭ-ar fi aflatŭ dreptate, căcĭ mărturiile nu ar fi spusŭ adevĕrulŭ fiindŭ povăţuiţĭ, din care bătae ar fi cheltuitŭ tal. 300 pe la doctorĭ întru a căruia jalbă arĕtă Portărescu, că elŭ fiindŭ feciorŭ de boerŭ de némŭ şi ar avea şi cărţĭ din vechime ce sunt la dînsulŭ de îlŭ adeveréză la ce stare şi dregătorie arŭ fi stătutŭ némulŭ luĭ, şi iarăşĭ şi fată de boerŭ de némŭ vechiŭ ar fi luatŭ întru căsătorie, şi cum că în răzmiriţa cea-l-altă, când aŭ trecutŭ în ţĕră Serascher Ţaraţar paşa ce aŭ fostŭ cu 6 paşĭ de aŭ avutŭ bătae cu nemţiĭ, ar fi fostŭ unchiulŭ sĕŭ Barbu Portărescu pitarŭ şi ispravnicŭ şi meimandarŭ la tótă oştirea, iar pe acea vreme némulŭ Jianuluĭ alde moşulŭ luĭ Stănuţă Jianu ar fi fostŭ pârcălabŭ în satulŭ dumnéluĭ dvorniculuĭ Preşcovénu, şi fiind-că Portărescu ar fi feciorŭ de boerŭ îşĭ cere dreptate prin judecată; după a căruia jalbă, dela 28 ale trecuteĭ luni a luĭ Octombre, prin luminată cartea Mărieĭ tale legată se poruncesce mie Caimacamuluĭ, ca împreună cu dumnéluĭ vorniculŭ Preşcovénu, fiind-că pricina acésta trebuesce a se cerceta şi aicĭ în faţa loculuĭ unde s'aŭ întâmplatŭ şi unde potŭ fi mărturiile şi dovedile cele trebuincióse, înşine să cercetămŭ pricina cu amĕruntulŭ, ca să dămŭ Inălţimeĭ tale acea adevĕrată şi cu tótă dreptatea pliroforia pricinii în adevĕrulŭ eĭ, prin bune dovedĭ şi vrednice mărturiĭ în frica luĭ Dumneţeŭ; cu care aceiaşĭ cercetare, când de aicĭ nu va rĕmânea vre-o parte îndestulată să-ĭ trimetemŭ şi la luminatŭ Divanulŭ Mărieĭ

ţinêndŭ sémă de reputaţiunea şi de marea influenţă de care din vechiŭ se bucura în ţéra Oltuluĭ, îĭ dă dreptulŭ de a lua parte la şe-

---

tale, şi aştepţĭ Înălţimea ta rĕspunsŭ dela noĭ de urmarea ce amŭ făcutŭ cu pliroforia priciniĭ în ce chipŭ este în adevĕrulŭ eĭ, care după luminată porunca Înălţimeĭ tale înfăţoşindŭ pe amêndouĕ părţile s'aŭ întrebatŭ Stănuţă Jianu ce are să rĕspundă, ḑice că atunci într'aceeaşĭ vreme aflându-se ispravnicŭ la sud Dolj şi avêndŭ numitulŭ Portărescul orênduitulŭ mumbaşirŭ la plasa Câmpuluĭ asupra împliniriĭ fênuluĭ care aflându-se Portărescul la satulŭ Cioroiu, mergêndŭ şi însuşĭ spre cercetarea magaziilor şi vĕḑêndŭ pe magasier de acolo, că nu are scrisóre, aŭ orênduitŭ pe altulŭ, ca să fie purtătorŭ de grijă la tóte cele trebuincióse a le ostaşilor ce se află acolo, făcêndu-ĭ şi poruncă în scrisŭ în ce chipŭ are să urmeze şi numitulŭ Portărescul luându-ĭ porunca începêndŭ alŭ înjura ḑicêndŭ că ar avea deosebită poruncă să pue magasier orĭ pe cine va vrea elŭ, şi gonindŭ pe acelŭ magasier şi nefiindŭ numitulŭ Stănuţŭ aşĭa departe de satŭ aŭ alergatŭ ca să-ĭ spue şi de locŭ întorcêndu-se însuşĭ şi chemându-lŭ l'aŭ întrebatŭ cu ce poruncă şi cu ce cuvêntŭ iaŭ luatŭ porunca magasieruluĭ şi-lŭ gonesce? şi nicĭ una nicĭ alta de locŭ aŭ începutŭ alŭ înjura, şi neputêndŭ a-şĭ înfrêna mânia i-aŭ datŭ douĕ palme, şi elŭ maĭ rĕŭ învitându-se aŭ începutŭ alŭ necinsti cum i-aŭ venitŭ la gură, pentru care atunci de locŭ s'aŭ fostŭ însciinţatŭ la Divanŭ de necinstea ce iaŭ făcutŭ, cerêndu-li-se şi la o parte şi la alta mărturiĭ ca să-şĭ dovedéscă arĕtarea de adevĕrată, şi Portărescul ḑise, că elŭ alte mărturiĭ nu are fără de numaĭ ómeniĭ ceĭ ce s'aŭ întêmplatŭ acolo la pricină de vor vrea să aréte adevĕrulŭ; s'a ḑisŭ dumnéluĭ Stănuţă Jianul, ca să aréte ce ómenĭ s'aŭ întêmplatŭ acolo de faţă când s'aŭ întêmplatŭ pricina, şi arétă că aŭ fostŭ de faţă Teodor Şăgărceanul, care aducêndu-lŭ anume de faţă în Divanŭ arétă că fiindŭ împreună cu Jianul Stănuţă la *Cioroiu*, între alte trebĭ ce avea ar fi aşedatŭ şi pe unŭ Gheorghe Orgu Tarnovénu magasier la fênŭ şi făcêndu-ĭ poruncă în ce chipŭ are să urmeze aŭ plecatŭ, şi ajungându'lŭ acelŭ magasier, aŭ arĕtatŭ Jianuluĭ că i-saŭ luatŭ porunca de Costandin Portărescu, cerêndu'ĭ unŭ galbenŭ, că de nu'ĭ va da, nu'lŭ primesce magasier, ci va pune elŭ pe cine va vré, şi aşa întorcêndu-se Jianul înapoĭ, aŭ trimisŭ să chieme pe Portărescu, şi fiindŭ atunci Teodor maĭ departe de Stănuţă şi auḑindŭ gălcévă şi pe Portărescu strigându aŭ mersŭ să-lŭ vaḑă, şi pricina gălceviĭ ce avusese în cetate, făr' de numaĭ Portărescul totŭ înjura pe Stănuţă, necinstindu'lŭ şi strigându'ĭ că este mojicŭ, în gura mare şi cine este tată-sĕŭ? că némulŭ Portăresculuĭ este de boeriŭ mare? şi totŭ înmulţindŭ pricina de multe orĭ, ar fi întratŭ mijlocitorŭ, ḑicêndŭ Portăresculuĭ să ḑée porunca magasieruluĭ şi să nu maĭ înjure, şi Portărescu ne ascultându nicĭ într'unŭ chipŭ, atunci s'aŭ sculatŭ Stănuţă şi dându cu o umbrelă, luându şi unŭ gârbaciŭ dela unŭ slujitoriŭ şi începêndŭ să ḑée, aŭ intratŭ mijlocitoriŭ şi nu l'aŭ lăsatŭ să maĭ ḑée, şi vrêndŭ a'lŭ pune în fiéră să-lŭ trimiţă la Divanŭ, iar nu l'aŭ îngăduitŭ, care a sa sciinţă şi în scrisŭ dela Iulie 18, anulŭ acesta aŭ arĕtatŭ din vremea acea când s'aŭ întêmplatŭ pricina; asemenea maĭ aduse Stănuţă Jianul de mărturiĭ şi 4 ómenĭ bĕtrânĭ de credinţă, ot satul Cioroiul, ce s'aŭ întêmplatŭ atunci de faţă anume: Apostol Unchéşul şi Vasile Brumar şi Florea Brumar şi Mateiŭ Pârcălabul, care întrebându-se să aréte în frica luĭ Dumneḑeŭ cum scie de pricina acésta, arĕtară toţĭ cu unŭ cuvêntŭ, că viindŭ Stănuţă Jianul în satul lor ispravnicŭ fiindŭ în-

dințele Divanuluĭ, orĭ de câte orĭ va voi, când va fi maĭ alesŭ vre-o trébă maĭ mare. Vodă pune pe Prescoveanu maĭ presusŭ de ceĭ-l-

---

tr'acea vreme și fiind-că magasierul de fênŭ ce era orênduitŭ acolo nu scia carte, și vĕdêndŭ că se face risipă la fênŭ căcĭ nu le purta de grijă să le scótă chitanțe de ostașĭ Nemțĭ, aŭ mersŭ însușĭ eĭ de iaŭ făcutŭ rugăciunea ca să le orênduiască altŭ magasiérŭ și le-aŭ și orênduitŭ pe unŭ Gheorghe Târnovénul dându-ĭ și carte la mână, căruia magasier iar fi poruncitŭ să ié de totŭ carulŭ de fênŭ câte douĕ parale pentru ostenélă și simbrie, fiindŭ și cu voia lor; iară numitulŭ Portărescul aŭ luatŭ acea carte dela mâna luĭ și i-aŭ cerutŭ doĭ galbenĭ, iară acelŭ magasierŭ i-aŭ dișŭ că décă nu-lŭ primesce magasierŭ și nu-ĭ dă porunca va merge după ispravnicŭ de îĭ va arĕta că i s'aŭ opritŭ porunca ce i s'aŭ datŭ, și Portărescu l'aŭ începutŭ alŭ înjura pe magasierŭ și pe ispravnicŭ dicêndŭ că nu-ĭ este voe a sci și să se ducă în mumă-sa cu ispravnicŭ cu totŭ, că elŭ este feciorŭ de boerŭ și iară elŭ este unŭ mojicŭ, și așia acelŭ magasierŭ luându-se după Stănuță fiind-că plecase și spuindu-ĭ că i-aŭ luatŭ cartea Portărescul și cere doĭ galbenĭ, s'aŭ întorsŭ numitulŭ Jianu și dicêndu-ĭ de ce să ié cartea magasieruluĭ, iaŭ datŭ o palmă, iar Portărescu a început a înjura pe Jianul de multe orĭ cu cuvinte próste și cu felŭ de felŭ de ocărĭ, făcêndŭ mojicŭ atâtŭ pe dênsulŭ câtŭ și pe taică-sĕŭ paharniculŭ Jianul și că Portărescul ar fi feciorŭ de boerŭ, atuncĭ Jianul ne maĭ putêndŭ suferi sudalmele Portăresculuĭ aŭ și datŭ cu o umbrelă într'însulŭ; decĭ cercetêndŭ noĭ pricina acésta fórte cu luare aminte și cu amĕruntulŭ, și câtŭ pentru bătaia Portăresculuĭ nicĭ de Stănuță Jianu nu este tăgăduită, dar după mărturia atâtŭ a luĭ Teodor Șăgărcénul, câtŭ și acelor ómenĭ bĕtrânĭ din satulŭ Cioroiu unde s'aŭ întêmplatŭ pricina, să dovedesce, că tótă începerea gâlceveĭ este din Portăresulŭ, întâiŭ că fără de a nu avea elŭ nicĭ o trébă séŭ poruncă s'aŭ pusŭ de aŭ luatŭ acea carte din mâna magasieruluĭ celŭ orênduitŭ ispravnicŭ; alŭ doilea, din arĕtarea mărturiilor să dovedesce că însușĭ Portărescul aŭ înjuratŭ pe magasier și pe ispravnicŭ, și necinstindu-lŭ cu vorbe próste, și așia fiind-că l'aŭ necinstitŭ în mijlocŭlŭ satuluĭ, maĭ vêrtosŭ ispravnicŭ fiindŭ, de acea se vede că l'aŭ și bătutŭ, căruia încă Portăresculuĭ i se și cădea să-lŭ socotéscă și să-lŭ cinstéscă ca pe unŭ ispravnicŭ ce era, maĭ alesŭ că atuncĭ ne-amŭ adeveritŭ că aŭ fostŭ datŭ poruncĭ dela Divanŭ către ispravniciĭ județelor, ca pentru sĕvârșirea trebilor și poruncilor ce se cerea dela județe să dée ascultare toțĭ boeriĭ marĭ și micĭ, ca la o vreme delicată și trebuinciósă ce era pentru oștirea ce era, și Portăresculuĭ i se cuvenea încă să asculte pe ispravnicŭ și să fie supusŭ la orĭ-ce va porunci, iar nu să se arĕte cu împotrivire aĭ lua porunca și alŭ ne cinsti cu vorbe próste în mijlocŭlŭ satuluĭ, câtŭ și pentru ceea ce aŭ maĭ jăluitŭ Portărescul că l'ar fi pusŭ în fiară, iarăși din arĕtarea mărturiĭ luĭ Teodor Șăgărcénu să dovedesce că ar fi vrutŭ Jianu să-lŭ pue în fiare și să-lŭ trimiță la Divanŭ, dar fiindŭ atuncĭ însușĭ mijlocitoriŭ nu l'aŭ lăsatŭ și se vede și la acésta că ne adevĕrată îĭ este jalba, și măcarŭ că Portărescul întărea prin cuvêntŭ ca să se supue mărturiile la jurămêntŭ, că nu ar fi arĕtându adevĕrulŭ, dar din destulŭ le este arĕtarea lor ce aŭ făcutŭ aicĭ în Divanŭ înaintea nóstră, fiindŭ ómenĭ bĕtrânĭ și de credință, luându asupra sufletelor lor în frica luĭ Dumnedeŭ și pe casele și copiĭ lor, că cu nimicŭ nu-lŭ năpăstuescŭ, ci adevĕrŭ cum aŭ auditŭ atuncĭ, arĕtă și acum; dreptŭ aceea, fiindŭ acéstă pricină a lor nu s'aŭ întêmplatŭ dela buna venire a

alți boeri Divaniști în rêndŭ cu Preșcoveanu. 23) Pitaculŭ de rênduirĭ a boerilor Divaniști, *tóte nume de boerĭ românĭ*, ca Știrbeĭ,

---

Mărieĭ tale în luminatŭ scaunŭ încóce, ci maĭ nainte în vremea oblăduiriĭ Nemților, când la aceeași vreme dupĕ strașnicile porunci ce aŭ fostŭ date pentru împlinirile trebuințelor ostășescĭ, avea datoria numitulŭ Jianu, ca unŭ ispravnicŭ ce se află, să grijască și de magasiĭ și de alte porunci a le sĕvârși în vreme și fără de cusurŭ, și cu aceea aŭ fostŭ orênduitŭ pe altŭ magasierŭ dintru a căruia mână i-aŭ luatŭ Portărescul cartea, și după dovedile ce prin arĕtarea maĭ susŭ numiților martorĭ se vede că Portărescul aŭ fostŭ dintêiŭașdată pricinuitor de gâlcévă de aŭ și necinstitŭ întêiŭ pe Jianul cu tot felulŭ de vorbe próste (dupĕ cum maĭ susŭ dice) catigorisindu-ĭ și némulŭ, cu acea l'aŭ și bătutŭ, și nicĭ noĭ nicĭ o vină asupra luĭ Stănuță Jianu nu aflămŭ, pentru acea găsimŭ cu cale să aibă bună pace de către Portărescul, iar cea desĕvêrșitŭ hotărîre rĕmâne a se face de către Înălțimea ta. 1791, Noembrie 28.

(Grecesce) *Ștefan Pârșcovénul.*

Cod. No. XIX, fila 64—66.

Judecata luĭ Ilie ovreiulŭ din țéra leșéscă cu vătafŭ și céta luĭ de butarĭ pentru o bute cu rachiŭ ce i-aŭ sparto băgânduo în pivniță.

Iω Mihail Const. Șutul VV. i gospod.

Zemli Vlascoe... La acéstă anafora și judecată a agieĭ rĕmâindŭ și butariĭ fără de cuvêntŭ, căcĭ după ce aŭ fostŭ și siliți cu zapciŭ a'și face apelație de aŭ împotrivă a maĭ dice cevașĭ, li s'aŭ datŭ și vreme de îngăduială 60 de dile soroculŭ celŭ orênduitŭ alŭ apelațiilor, și nicĭ o apelație nu s'aŭ arĕtatŭ, întărimŭ și Domnia mea, și poruncimŭ dumitale biv vel postelnicŭ Iorgache Sutu epistatulŭ agieĭ, să apucĭ pe butarĭ ca să facă împlinire. 1791, Decembrie 20.

Pré Înălțate Dómne.

Ilie ovreiul din *țéra leșéscă* ce se află acum aicĭ, aŭ jăluit Mărieĭ Tale pentru Mircea vătafŭ de butarĭ cu ceata luĭ, arĕtând că băgându-ĭ o bute cu rachiŭ în pivniță, din neumblarea lor cu socotélă s'aŭ spart butea și se află acum supus uneĭ stingerĭ și prăpădeniĭ de tot, cerênd ca prin judecată să apuce pîrîțiĭ să-ĭ împlinéscă paguba, și li să poruncesce ca să cerceteze pricina și prin judecată să îndrepteze, pentru care înfățoșind pe amêndouĕ părțile înaintea mea am întrebat pe butarĭ ce rĕspund la acésta, și ḑiseră cum că dupĕ ce aŭ dat butea jos din carŭ, fără a nu se întêmpla nicĭ o primejdie despre eĭ, s'aŭ rupt cercurile dela fóle fiindŭ uscate și putrede, și începênd a curge rachiul ovreiĭ aŭ început a prăvăli butea până s'aŭ slăbit cercurile și s'aŭ vĕrsatŭ tot rachiulŭ iară eĭ nicĭ aŭ lovit'o de ce-va, nicĭ funia s'aŭ ruptŭ și să scape butea, nicĭ din rădicătură eĭ nu aŭ fărâmatŭ vre-o dógă, împotrivă arĕtând jăluitorul o adeverință în scrisŭ de 4 martorĭ, însă fosta și treĭ chirigiĭ anume Radul și Chiril și Nițul, care arĕtă în frica luĭ Dumneḑeŭ aflându-se față la spargerea buții, și aŭ vĕḑutŭ cu ochiĭ lor cum că când aŭ fostŭ butea pe scară aŭ ḑisŭ jăluitorulŭ ca să aștepte butariĭ până va pune cercurĭ și eĭ n'aŭ vrutŭ să înțelégă; osebitŭ ḑicŭ întru acéstă adeverință că aŭ maĭ auḑitŭ din gura negustoruluĭ când s'aŭ tocmitŭ cu

Stan Jian, I. Glogovan, I. Băiloiŭ, Ioniță Argintoianu, Zaharia Barbu Bănescu, Tănase etc. 25) Actele de rênduirĭ de judecătorĭ la județe

---

butariĭ, aŭ ḑisŭ să pue buțile pe pâmêntŭ și diminéța să le pue pe căpĕtâiŭ și eĭ nicĭ la acésta n'aŭ datŭ ascultare, care acéstă mărturie, osebitŭ că se află în scrisŭ, m'amŭ pliroforisitŭ că aceștĭ martorĭ aŭ arĕtatŭ și prin graiŭ la judecata agieĭ în vremea dumnéluĭ Câmpinénul clucerŭ. Dreptŭ aceea, după acéstă dovadă cunoscêndu-se, că întêmplarea pagubiĭ s'aŭ făcutŭ din pricina butarilor, căcĭ n'aŭ vrutŭ să asculte și să îngăduiască, orĭ cercurĭ să se pue la bute, séŭ să aștepte până a doua ḑi, să învinovățescŭ la rĕspunderea pagubiĭ; și întrebândŭ pe jăluitorŭ de câte vedre a fostŭ butea cu rachiŭ, a arĕtatŭ că a fostŭ de vedre 117, din care rachiŭ după ce s'aŭ fostŭ vĕrsatŭ josŭ aŭ strînsŭ 33 de vedre, care cum se află adunatŭ de pe josŭ l'aŭ primitŭ jăluitorulŭi, și rĕmâne vedre 84, care măcarŭ că butariĭ rĕmânŭ datorĭ a le plăti, dară acésta fiindŭ o întêmplare care nicĭ eĭ n'ar fi vrutŭ a se întêmpla, amŭ găsitŭ cu cale ca să plătéscă butariĭ 40 de vedre po tal. 5 vadra, care facŭ tal. 200; iară hotărîrea cea de săvêrșitŭ rĕmâne a se face de către Măria ta. 1791, Octombre 17.

Cod. No. XIX, fila 94.

Anaforaua ce s'aŭ făcutŭ în dosulŭ jălbiĭ a lude patru ot satulŭ Câmpu-mare sud Argeș, pentru alțĭ patru ómenĭ de aĭ lor ce se află închiși la pușcărie pentru chiezășia Ploscariuluĭ.

Iω Mihail Const. Sutul VV i gospod.

Fiind-că ne pliroforisimŭ Domnia mea, că doĭ din chiezașĭ aŭ muritŭ în temniță și și dintr'aceștĭ doĭ, unulŭ Ionaș s'aŭ bolnăvitŭ de mórte în temniță, poruncimŭ dară domnieĭ-tale vel armașŭ, să-ĭ daĭ pe chezășia acestor sătenĭ, sloboḑindu-ĭ, precumŭ judecata a găsitŭ cu cale. 1791, Decembre 23.

Vel logofĕtŭ.

Pré Înălțate Dómne.

Adevĕrată este jalba acestor numițĭ jăluitorĭ precumŭ ḑicŭ, că pe celŭ sloboḑitŭ nu l'aŭ chiămatŭ Dobre Ploscariul ci Barbul Olariul, dară veĭ sci Înălțimea ta, că acelŭ Dobre Ploscariul a fostŭ întovărășitŭ cu ceĭ vestițĭ tâlharĭ feciorĭ Bratuluĭ, și murindŭ Ploscariul i-aŭ clironomisitŭ acestŭ Barbul și numele și porecla Ploscariuluĭ, și deosebitŭ din acele de atuncĭ tâlhării ce aŭ fostŭ săvêrșitŭ cu aceĭ vestițĭ tâlharĭ, dară și acumŭ îndată ce s'aŭ sloboḑitŭ pe chezășia acestora, iarăși aŭ făcutŭ cétă de lude optŭ, prădândŭ și jăfuindŭ, când aicĭ în țĕră, când preste hotarŭ în Ardél, din care cétă s'aŭ și prins la sud Saac lude treĭ și se află la temniță, arĕtândŭ pentru acelŭ Barbul tâlharulŭi, că, la despărțirea lor ar fi plecat în partea Moldoviĭ cu alțĭ patru tovarășĭ aĭ luĭ iarăși spre tâlhării, apoĭ chiezașiĭ după zapisulŭ lor ce să vĕḑu trecutŭ la condică, prin care s'aŭ legatŭ că orĭ când se va cere hoțulŭi să-lŭ dée de față, iară lipsindŭ omulŭ eĭ să rĕspundă la orĭ-ce, rĕmâindŭ datorĭ, ca orĭ pe hoțŭ să-lŭ dée de față, séŭ tóte pagubele să le plătéscă; și la judecată li s'aŭ ḑisŭ ca să li se pue un sorocŭ

din 1791 Noembrie probéză și ele, pe de o parte mănținerea institutiuneĭ, care a despărțitŭ justiția de ispravnicatŭ, și pe de alta, că aprópe toțĭ judecătoriĭ numițĭ sunt nume românéscĭ.

---

de șése lunĭ, însă de vor da chiezașĭ cum că de nu vor aduce pe tâlharĭ până la acelŭ sorocŭ să plătéscă câte pagube se va dovedi că aŭ făcutŭ numaĭ dela lăsarea luĭ încóce, și nu aŭ primitŭ, cerêndŭ a-șĭ da numaĭ chiezașĭ pe omŭ; care acésta rĕmâne a se hotărî de către Inălțimea ta. 1791, Octombre 13.

Stefan Vilara, Teodosie slug., *Țigara, Stirbeĭ* pit., *Iordan Grămătic, Ioan* șătr., *Dumitrache* ispravnicŭ, *Șerban Andronic.*

Iω Mihail Const. Sutul VV i gospod.

Zemle Vlascoe.... De vreme ce și alte fênurĭ a plătitŭ numitulŭ Ciupescu, este cu cale a se căuta și pricina acésta, carĭ și bine aŭ judecat-o dumnéluĭ vel vist. a se plăti jumĕtate, adică ḑece care câte tal. 3, carĭ banĭ poruncimŭ zapciuluĭ ce este rêndnitŭ, să împlinéscă dela câte trele părțile ce aŭ luatŭ pereusia mortuluĭ. 1791, Ianuarie 4.

Vel logofĕtŭ.

După jalba ce aŭ datŭ Mărieĭ tale dumnéluĭ Manolache Duca biv vel spăt. arĕtându că în vremea luĭ Mavrogheni la sud Prahova era ispravnicŭ unŭ Enache Ciupescu ce aŭ muritŭ, însă în ḑilele mactululuĭ Mavrogheni un aga Turcu ce era șeḑĕtoriŭ în satulŭ Ploestorĭ din pricină că numitulŭ ispravnicŭ nu da tainulŭ de fênŭ celŭ trebuinciosŭ, ar fi trămisŭ care în județulŭ secuenilor, și i-ar fi luatŭ dela o moșie ce o are acolo fênŭ care 20, pentru care face cerere, ca de vreme ce și altora din boerĭ împrejurașĭ ce li s'aŭ luatŭ fênurĭ atuncĭ de către ascherliĭ li s'aŭ plătit de către Enache Ciupescu, încă fiind în isprăvnicie, iară pe dînsulŭ l'aŭ totŭ prelungitŭ cu vorbe până ce aŭ muritŭ, să i se plătéscă acumŭ și fênulŭ sĕŭ de către clironomiĭ numituluĭ Ciupescu prin zapcilîcu dumnéluĭ vătavuluĭ de visterie; înfățoșindu-se la judecata visterieĭ jăluitorulŭ cu mama și vechilu soțieĭ Ciupesculuĭ și întrebând-o ce are să rĕspundă, zise că ea nu scie de i s'aŭ luatŭ fênŭ séŭ nu, și că trebuia să 'șĭ fi căutatŭ încă pre vremea când a fostŭ în viață, fiind-că de cândŭ a eșitŭ ginere-sĕŭ din isprăvnicie până ce ș'aŭ datŭ sfârșitulŭ aŭ trăitŭ unŭ anŭ; înpotrivă rĕspunse jăluitorulŭ că atâtŭ cândŭ era ispravnicŭ Ciupescu spuindŭ dumnéluĭ paharniculuĭ Constantin Baratov, fiindŭ purtător de grije acolo, l'aŭ datŭ dator să plătéscă fênulŭ și n'aŭ vrutŭ, câtŭ și în vremea nemților jăluindŭ Divanuluĭ și orênduindu-se la judecată spre cercetare la *comisia socotelelor*, măcarŭ că s'aŭ cercetatŭ și are anafora de alegere, dar din prelungire nu s'aŭ izbrănitŭ până ce aŭ muritŭ. Cerêndŭ dela jăluitorŭ ca să încredințeze judecata cum că celor ce li s'aŭ luatŭ fênulŭ atuncĭ de către ascherliĭ ot sud Prahova, în vremea turcilor, li s'aŭ plătitŭ, și că le-aŭ plătitŭ Enache Ciupescul, ne aduse o adeverință a dumnéluĭ medelniceruluĭ Drăghicén Grecénu, în care ḑice, că fênulŭ dumnéluĭ, al unuĭ Négul romănŭ și alŭ unuĭ Dimachi țiganŭ ce li s'aŭ luatŭ de ascherliĭ ot sud Prahova în vremea turcilor, li s'aŭ plătitŭ de către soția rĕposatuluĭ Enache Ciupescul; maĭ arĕtă o adeverință a dumnéeĭ

Décă aŭ furatŭ fanarioţiĭ (ceea ce nu contestămŭ pentru ceĭ maĭ mulţĭ), ajutaţi de ce judecătorĭ aŭ făcutŭ acésta? 26) Trecênd peste al-

---

Lucsandri Lipănéscăĭ în care arétă, că pentru 20 care fênŭ ce i s'aŭ luatŭ în resmiriţă, hotărînd-o dumnéluĭ paharn. Constantin Baratov a da tal. 100 de abia aŭ scosŭ tal. 40. Decĭ de vreme ce acestora le-a plătitŭ, se vede că era dator să plătéscă şi jăluitoruluĭ, maĭ ceruĭ dela jăluitor ca să aréte alegerea ce s'aŭ făcutŭ de către judecata comisieĭ atuncĭ când ḑice că l'aŭ trasŭ şi scóse o anafora a dumnélor boerilor socotitorĭ de pe acea vreme, cu létŭ 1789 Decembre 6, prin care arétă că la întrebarea ce aŭ făcutŭ luĭ Enache Ciupescu aŭ răspunsŭ, că fênulŭ s'aŭ luatŭ de către sătenĭ ot Ploestorĭ pentru a lor trebuinţă, iară nu s'aŭ luatŭ pentru tréba ascherlîilor, şi aşĭa se hotărîse ca să se facă cercetare în faţa loculuĭ, şi de se va dovedi că fênulŭ l'aŭ luatŭ sătenii şi nu i-aŭ datŭ banĭ la Ciupescu să 'ĭ apuce să-ĭ plătéscă, iară de va fi datŭ banĭ Ciupesculuĭ să însciinţeze, ca să se apuce să-ĭ plătéscă; cu care poruncă ḑise jăluitorulŭ că s'aŭ dusŭ acolo şi adunându-ĭ pe sătenĭ aŭ vrutŭ să jure în biserică, că nu aŭ luatŭ eĭ fênulŭ pentru vitele lor, ci turciĭ pentru trebuinţa lor, şi numaĭ că eĭ aŭ fostŭ cu carele lor de l'aŭ căratŭ, siliţĭ fiindŭ de turcĭ, şi ispravniciĭ ce aŭ fostŭ pe acea vreme nu i-aŭ lăsatŭ, vrêndŭ să însciinţeze la visterie, dară nu a însciinţatŭ întêmplânduli-se lipsire şi Ciupesculuĭ mórte. Arĕtarea ce aŭ făcut-o Ciupescu la acea judecată, că fênulŭ l'aŭ luatŭ sătenii pentru trebuinţa vitelor lor, aŭ fostŭ fără de orênduială şi nu are nicĭ un temeĭ, pentru că cum putea să mérgă sătenii să iée fênurĭ boerescĭ pentru vitele lor, maĭ vêrtosŭ din altŭ judeţŭ, în vreme ce eĭ îşĭ vor fi avêndŭ nutreţulŭ lor, şi chiar de nu avea, iar nu ar fi pututŭ lua din fênŭ dela ómenĭ de aĭ lor vecinĭ, împrumutŭ séŭ cu tocmélă de cumpĕratŭ, iar nu să se ducă tocmaĭ la Boldescĭ, unde a fostŭ fênulŭ jăluitoruluĭ; şi de îlŭ lua sătenii pentru trebuinţa lor, numitulŭ Ciupescu iarăşĭ, ca un ispravnicŭ ce era, trebuia peşinŭ, cum i-aŭ spusŭ jăluitoriĭ, să-ĭ fi apucatŭ a-lŭ plăti, iară să nu lase până ce aŭ lipsitŭ, şi turciĭ de l'aŭ luatŭ, căcĭ nu li se da de a plăti orênduitŭ tainŭ ce era dator ispravniculŭ de a-ĭ da, şi cum celor-l-alţĭ ce li s'aŭ luatŭ fênurile li s'aŭ plătitŭ, iară jăluitoruluĭ nu? Decĭ de vreme ce aceştia ḑicŭ de fênurĭ ce s'aŭ luatŭ atuncĭ de ascherlîĭ că s'aŭ plătitŭ de către Ciupescu, după cum mĕ pliroforisiĭ din adeverinţa maĭ susŭ numitelor obraze, şi atuncĭ nu aŭ apucatŭ să plătéscă fênulŭ jăluitoruluĭ, din prelungirea ce 'ĭ făcea, de se dă că se cuvine a se căuta acéstă pricină acum, şi a se plăti de soţia mortuluĭ ispravnicŭ, însă pare că într'acelaşĭ chipŭ s'ar cuveni a se plăti: să i se plătéscă de către clironomiĭ Ciupesculuĭ, însă jumĕtate, ḑece care, iar ḑece să le plătéscă jăluitorulŭ, de vreme ce acesta este lucru vechiŭ trecutŭ şi acum nu trăesce Ciupescu să iae ca de la unu viŭ, şi pentru acele ḑece care să împlinéscă tal. câte 3 de carŭ. Dară fiind-că în cea de pe urmă mĕ întâmpină pârîta cu acéstă arĕtare, cum că fii-sa cu bărbatulŭ sĕŭ nu aŭ făcutŭ copiĭ, şi nu este nimenĭ clironomŭ pe urmă şi nu are nimicŭ, ca să plătéscă fiindŭ săracă, şi fiind-că avutulŭ luĭ Enache Ciupescu s'a făcutŭ treĭ părţĭ, din care una s'a popritŭ pentru obişnuitele pomeniri ale mortuluĭ, alta s'aŭ datŭ fiiceĭ soţieĭ luĭ, şi alta soriĭ luĭ, la acésta de unde şi în ce chip să se împlinéscă baniĭ, rĕmâne după cum se va hotărî de către Măria ta. 1792, Ianuarie 4.

Vel vist.

tele câte-va, vom menționa un act probându, odată mai multu, că ceĭ mai mulți din evreĭ veniaŭ din țéra *leșéscă* și se ocupaŭ cu căr-

---

Iω Mihaiŭ Constantin Sutul VV. i gospod.

Fiind-că acestu felu de dietă, care nu pomenesce nimicu pe fiulu luĭ celu născutu dintr'ênsulu, este cu totu neprimită de pravilĭ, poruncimu Domnia mea dumné-vóstră judecătorilor depertamentuluĭ, ca să intrați în cercetarea pereusieĭ mortuluĭ, și să faceți alegerea și împărțéla cea cuviincióșă după pravilĭ. 1792, Ianuarie 10.

Pré Înălțate Dómne.

Din luminată porunca Mărieĭ tale, și prin zapcialâculu dumnéluĭ vătafuluĭ za pahar., se înfățișă la judecată acésta ne vrâstnică copilă anume Păuna (însă prin curator, anume Flórea femeia) ce ne dice că o cresce pentru facere de bine, cu maștehăsa anume Tudora, cerêndu-ĭ copila rĕmasele tătâne-sĕu Iordache, care după mórtea luĭ aŭ rĕmasu în mânele eĭ, adecă o casă și bucate și banĭ fiind-că nu aŭ făcutu copiĭ cu mortulu; întrebându-se și cea pârâtă Tudora, ne arétă dieta mortuluĭ, scrisă din trecuta lună, prin care aŭ volnicitu pe soția luĭ Tudora preste totu avutulu sĕu în ce chipu să urmeze, iar pe numita copilă nicĭ cum o pomenesce; pentru care chiămându-se scriitorulu dietiĭ anume Popa Marin duhovniculu mortuluĭ, ne rĕspunse, ca și cea pârîtă Tudora, cum că pe acéstă copilă avêndu-o dată Flóreĭ să fie fată de sufletu, de aceea n'aŭ mai pomenit-o în dietă, iară Flórea, cum dicemu și mai susu, se apără, că aŭ primitu copila să o créscă ca facere de bine, după rugăciunea ce aŭ făcut-o tătâne-sĕu, sĕu póte fi că se îngrijesce pentru vre-unu netraiu alu copileĭ cu maștehăsa Tudora, iară mai alesu că din cercetare ne îndestulămu, că și Flórea crescătórea copileĭ este săracă muncindu cu mânile de se hrănesce pe sine și pe copilă, pentru care cercetându-se pravilele, se găsi la tâlmăcitorulu Arminopolon, unde chiar așĭa dice: «fiulu de sufletu, de va muri tatălu sĕu celu ce l'aŭ primitu de sufletu, care făcêndu-și dieta și nu-lu va pomeni cu nimicu, nimicu nu póte lua din clironomia luĭ, nicĭ póte a se împotrivi dietiĭ séu a i-o defăima, că nu are nicĭ unu păsu alu scrie de clironomu, séu a face apocliron» cu câtu mai vêrtosu că Flórea acum din viața eĭ înțelesemu, că nu are nicĭ unu pârlejŭ aĭ lăsa după mórtea eĭ, și privindu judecata la altu *zacon* din pravilile împĕrătescĭ, cartea 39, titlulu 1-iu, unde chiar se poruncesce, chiar așa dicêndu: «judecătoriĭ să nu urmeze părinților celor ce facu nedreptate fiilor, ci să îndrepteze și să ajute pe ceĭ năpăstuiți fiĭ»; decĭ acéstă diafora fiindu la mijlocu dieta, hotărîrea rĕmâne la Înălțimea ta, ca aneresindu-se dieta, copila să nu rĕmâe lipsită de moștenirea tătâne-sĕu. De acésta însciințămu, iară hotărîrea cea de săvêrșitu rĕmâne a se face de către Înălțimea ta. 1791, Decembre 28.

Drăghicénu Grecén madel., *Constantin* pit., *Iordache Rudénu* clucerŭ, *Pashal* vtor vist.

Cod. No. XIX, fila 103—104.

ciumile. 27) O anafora și cu otărîrea Domnéscă, din care se póte vedea, cum chezașiĭ pentru unŭ hoțŭ, îșĭ afla peirea în pușcăriĭ. Din

---

Cătră d-lor boeriĭ judecătorĭ ot depertamentulŭ judecățiĭ.

Pricina de judecată ce are popa Stan dela Zimnicea cu Neagul ot tam pentru nisce banĭ negustorești ce ar fi datŭ Néguluĭ, ca să stringă pațachina, pe care de-aŭ și strînsŭ ar fi datŭ la alțiĭ, prin pitacŭ de cătră judecată ni se poruncesce, ca să le facemŭ socotélă de câțĭ banĭ aŭ datŭ preotuluĭ Néguluĭ, și elŭ aŭ luatŭ prin zapcilîculŭ vătavuluĭ Aproți, înfățoșindŭ pe amêndouĕ părțile înainte-ne după cum ne-aŭ arĕtatŭ și o parte și alta, am lămuritŭ prin acestŭ *comisionŭ* (?) după cum se arétă.

Tal.	Banĭ	
513	—	S'aŭ lămuritŭ că aŭ luatŭ Négul dela popa Stan, ca să împărtéscă pe marfă, netăgăduițĭ.
	15 —	Iaŭ datŭ când era pe bordeiulŭ luĭ.
	10 —	Cu Toma Brașovén.
	20 —	Cu preotésa de aŭ datŭ Boici Țiganuluĭ.
	29 —	De aŭ datŭ luĭ Sebe Serbul și Nicoliĭ.
	20 —	La Bostana luĭ Ilie.
	20 —	Luĭ Ivan Țiganul dela Flocoșiĭ.
	30 —	La Vatavu Miré.
	150 —	In curtea luĭ Enuță logf. afară de tal. 50 ce tăgăduesce.
	195 —	La Țonco, la Flămânda.
	3 60	Ș'aŭ plătitŭ de căpitanu Pantelimon.
	1 60	Ipac la Pantelimon.
	4 —	La Radomir ot Putineiu.
	15 —	La Preda ot Brancovénu.
29	—	Se scade ce i-aŭ primitŭ preotulŭ a-ĭ lua dela Sebe Serbul și Nicola.
484	—	Adecă patru sute opt-țecĭ și patru rĕmênŭ asupra Néguluĭ, afară de tal. 210 banĭ 60, ce-ĭ tăgăduesce însă:
	15 —	Când i-aŭ datŭ la dughéna luĭ Ilie în târgŭ.
	25 —	Luĭ Ivan Țiganul când era închis.
	15 —	Chiruluĭ pe rachiŭ.
	5 —	Din tal. 25 când i-aŭ datŭ la Bostana luĭ Ilie.
	— 60	Luĭ de cheltuială.
	50 —	Iar chiruluĭ pe rachiŭ.
	20 —	Când i-aŭ datŭ la Salce.
	30 —	Luĭ Ivan Țiganul.
	50 —	Din tal. 200 ce i-aŭ datŭ luĭ Enuță logf.
210	60	

Arĕtămŭ pricinile.

Négul ție:

1) tal. 195 ce-ĭ arétă că sunt la Flămânda la Ținco, ție că sunt gata, darŭ din pricina preotuluĭ, că are încurcătură cu dênsulŭ, nu-ĭ póte scóte

4 abia unul — din mila Domnéscă — este liberatŭ, după ce și acela s'a îmbolnăvitŭ de mórte! 28) Acte de urmărire de despăgubire pen-

---

Preotulŭ rĕspunde:

2) Sa 'și de chezașŭ că sunt banĭ la acela, și cu omulŭ domnescŭ să mérgă amêndoĭ acolo, și câțĭ banĭ se va alege asupra molitveĭ séle îĭ va ține în sémă.

3) tal. 300 aŭ datŭ preotuluĭ banĭ gata și nu-ĭ ține în sémă.

Preotulŭ rĕspunde:

4) Nu tăgădui, că nu iaŭ luatŭ, cu chefŭ fiindŭ amândoĭ la adunare, dară apoĭ socotindu-se tot întru acea ḑi, ḑice: că i-aŭ cerutŭ pe toțĭ câțĭ era asupra luĭ, ca să-ĭ iée, să-ĭ dée negustoruluĭ de unde i-aŭ luatŭ, și nu aŭ vrutŭ, și nevrêndŭ aŭ ḑisŭ ca să-și primească și aceĭ tal. 300 înapoĭ, de vreme ce nu-ĭ dă pe toțĭ, și fiindŭ prigonire între dînșiĭ, așa cu basmaua cumŭ era legațĭ, i-aŭ aruncatŭ în bătătura caseĭ și s'aŭ dusŭ, fiindŭ și alțĭ ómenĭ adiéforĭ de i-aŭ privitŭ.

Négul ḑice:

5) Așĭa aŭ fostŭ, déră pe locŭ i-aŭ strînsŭ și cu basmaua, așĭa cumŭ era, nevasta luĭ băgându-ĭ în sînŭ, i-aŭ dusŭ la casa preotuluĭ și i-aŭ datŭ.

Preotulŭ rĕspunde:

6) Nicĭ de cum nu i-aŭ maĭ primitŭ.

La acésta aduse Négul și pe unŭ vĕrŭ alŭ luĭ anume Duminică și dete mărturie că viind dela tréba luĭ a casă, la pórta preotuluĭ s'aŭ întâlnitŭ cu nevasta Néguluĭ, intrêndŭ în curte cu banĭ să-ĭ ducă, spuindu-ĭ și pricina cum s'aŭ întêmplatŭ și aŭ așteptat-o la pórtă până să iasă afară, și după ce aŭ eșitŭ întrebênd-o, aŭ rĕspunsŭ că aŭ primitŭ preotulŭ banĭĭ; acésta a fostŭ pe la vremea de chindie; rĕspunse preotulŭ că nu numaĭ nu aŭ primitŭ, dară nicĭ cu ochiĭ nu aŭ vĕḑut-o, pentru că din césulŭ ce aŭ aruncatŭ banĭĭ josŭ s'aŭ dusŭ la tréba sa în altă parte, iar nu a casă, și tocmaĭ séra aŭ venitŭ. Amŭ adusŭ față și pe preotésa numituluĭ preotŭ, și întrebând-o: póte să fi datŭ în mâna eĭ? și iarăși ḑisa preotuluĭ rĕspunse, că nicĭ banĭ nu aŭ luatŭ, nicĭ pe nevasta Néguluĭ nu aŭ vĕḑut-o, pentru că după ce s'aŭ întêmplatŭ gâlcéva, aŭ lipsitŭ din casă căutându pe bărbatulŭ sĕŭ, și tocmaĭ séra, nóptea, aŭ venitŭ amêndoĭ de unde l'aŭ găsitŭ. Insă pare că de va fi cu adevĕratŭ ḑisele preotuluĭ, că nu aŭ luatŭ banĭ nicĭ molitva sa, nicĭ preotésa, orĭ singură nevasta Néguluĭ tăinuesce banĭĭ de bărbatulŭ sĕŭ, séŭ este prin scirea amêndorora, pentru că mărturia de maĭ susŭ arĕtată ḑise chiar că a vĕḑutŭ pe nevasta Néguluĭ intrându cu banĭĭ însă în casa preotuluĭ. La acéstă cercetare ce amŭ făcutŭ față fiindŭ și chir Teodosie Cecherdec celŭ ce le-aŭ datŭ banĭ, ca să strîngă marfa, rĕspunse că nu cu banĭĭ sĕĭ a arvunitŭ Négul marfa de pe la ómenĭ, apoĭ strîngând-o ar fi dat-o la altă parte, ca la oca 16,000, și ceru ca dela talerĭ 25 pe suta de oca ce aŭ avutŭ simfonia ca să le plătéscă, să-ĭ dée câștigulŭ ce era să câștige la loculŭ eĭ, unde era să o vêndă, după socotéla ce va arĕta, cum ține și ce vêndare se face; ci atâtŭ pentru acésta, câtŭ și pentru cele maĭ de susŭ priciní rĕmâne a se izbrăni de către judecată. 1791, Octombre 21.

Ioan staroste, *Dobre* cupețŭ, *Petre* cupețŭ.

tru rechisițiuni încă din timpul luĭ Mavrogheni. 29) Sfărîmarea uneĭ diete prin care tatăl desmoștenea o fiică, în favórea *maștehăi*, și acésta

---

Iω Mihail Const. Sutul i gospod.

Zemle Vlascoe.... Fiind-că și preotulŭ și Neagul s'aŭ mulțămitŭ la acéstă anafora a judecățeĭ depertamentuluĭ spre a se face cercetarea ce se cuprinde maĭ josŭ acolo la județŭ, întărimŭ și Domnia mea și orênduimŭ pe..... aprodŭ vătășescŭ să-ĭ ducă la ispravnicĭ, unde să urmațĭ dumné-vóstră ispravnicilor întocmaĭ. 1791, Noembrie 3. Vel logofĕtŭ.

Pré Înălțate Dómne.

După luminată porunca Mărieĭ tale și cu acésta alegere de socotélă a dumnéluĭ starosteĭ de negustorĭ, maĭ eșiră în judecata acestuĭ depertamentŭ, cerêndŭ preotulŭ popa Stan de la Neagul tal. 694.60, care sumă se împarte în treĭ diafirale, însă pe tal. 195, se dete însu-și Neagul datorŭ, numaĭ urni că sunt la unŭ omŭ din Hazul Turnuluĭ, iar tal. 300, preotulŭ ḑice, că i-aŭ datŭ Neaguluĭ, iar Neagul urnesce, că cu soția luĭ i-aŭ trimisŭ preotuluĭ înapoĭ, și aicĭ dovadă nu are ; asișderea și de tal. 210.60, ce ḑice preotulŭ că i-aŭ datŭ Neaguluĭ în nouă rênduriĭ, și Négul tăgăduindu-ĭ, preotulŭ dovadă aicĭ iar nu are de aceea fiindŭ amêndouĕ părțile în județulŭ Teleorman, dela judecată se găsesce cu cale prin porunca Înălțimeĭ tale să iée un mumbașirŭ să-ĭ ducă la dumnealor ispravnicĭ ot sud Teleorman, și acolo dându-și Neagul chezașŭ să mérgă în Haz să iée aceĭ tal. 195, de unde i-aŭ datŭ și să-ĭ aducă să-ĭ dée preotuluĭ ; iară pentru ceĭ-l-alțĭ tal. 300 ce-ĭ tăgăduesce preotulŭ, se cuvine Neaguluĭ dovadă, ci dumnélor ispravnicilĭ județuluĭ, adunându-se cu potropopulŭ județuluĭ, să le facă căḑuta cercetare, și orĭ Neagul să dovedéscă darea banilor, séŭ când nu va avea Neagul doveḑĭ, preotulŭ, prin duhovnicia protopopuluĭ, să încredințeze judecata, că nu sunt banĭĭ la sciința molitveĭ séle, séŭ a preoteseĭ, fiind-că darea s'aŭ primitŭ rea acestor banĭ, ḑice Neagul că s'aŭ urmatŭ prin femeea luĭ cu preotésa popeĭ, și atuncĭ va rĕmânea Neagul datorŭ, ca să rĕspunḑă preotuluĭ, așișderea și pentru ceĭ taleri 210.60. Prin nouă (9) condee tăgăduite de Neagul, se cuvine preotuluĭ dovadă, care ḑice că acolo la fața loculuĭ își va dovedi datoriile, ci pe câte condee va dovedi iar va rĕmâné Neagul datorŭ ca să-ĭ plătéscă preotuluĭ, iară pe câte condee nu va putea dovedi Neagul, va da credință prin blăstemŭ și așia se va scăpa, și de sĕvêrșirea porunceĭ Înălțimeĭ tale să aducă mumbașirul rĕspunsulŭ dumnélorŭ ispravnicilor ; iar cea de sĕvêrșitŭ hotărîre rĕmâne a se face de către Măria ta, 1791. Octombrie 29.

Dumitrașco stol. *Tudorachi Sufi* sĕrd., *Dumitrache Brez.* sĕrd., *Costandin* pitarŭ.

Cod. No. XIX, fila 29.

Iω Mihail Const. Sutul Vid. i gospod.

Zemle Vlascoe... Dămŭ volnicie..... spăt. să mérgă și prin scirea ispravnicilor, rădicêndŭ pe câte-și treĭ să-ĭ aducă înaintea dumnélor veliților boerĭ. 1791, Noembrie 3.

pe temeiŭ de §§ din Armenopulo și zacóne din pravilele împĕrătescĭ. In acestŭ actŭ filologiĭ vor observa aprópe pentru prima dată vorba

---

Pré Inălțate Dómne

Pricina judecăței ce are Stefan, i Salien, Armenĭ dela Rusciuc, cu suditulŭ chesaricescŭ Panait căpitan de volintirĭ, pentru nisce marfă de 20 pungĭ de banĭ, ce arétă numiții armenĭ că le-aŭ luatŭ numitulŭ Panait în létŭ 1790, la luna luĭ Maiŭ, este orênduitŭ cu luminată porunca Inălțimeĭ tale la noĭ spre cercetare unde fiindŭ față și dumnéluĭ Sinior Marchelie s'aŭ adusŭ înaintea nóstră și numitulŭ căpitan cu jăluitoriĭ și fiind-că este de trebuință a se aduce de față la acéstă cercetare unŭ Savul pârcălab ot Țigănescĭ, întru a căruia coșarŭ se arétă că aŭ fostŭ marfa acestorŭ jăluitorĭ, și Dumitru Bracinel arétă, are să fie luminată porunca Inălțimeĭ tale, cu mumbașir să mérgă să aducă aicĭ pe acești treĭ maĭ susŭ numiți ca să rĕspundă și să aréte la cele ce vor fi întrebați, iar hotărîrea cea de sĕvêrșit rĕmâne a se face de către Inălțimea ta. 1791, Noembrie 1.

Pană vel Ban, *Nicolae Brâncovénu* ban. vel vorn..... vel logof.....

Cod. No. XIX, fila 28—29.

Anaforaua luĭ Stavarache de banĭ ce i s'aŭ luatŭ, când s'aŭ dusŭ jucândŭ cu năprustóce în Târgovisce, de ceĭ maĭ josŭ numiți adecă cu unŭ Hristache polcov. cu alțĭ.

Iω Mihail Const. Sutul VV. i gospod.

Zemle Vlascoe..... După cum s'aŭ găsitŭ cu cale de către dumnélor veliți boerĭ, poruncimŭ dumné-vóstră ispravnicilor a-ĭ județuluĭ să urmațĭ, pentru care orênduimŭ pe sluga Domnieĭ mele. 1791, Noembrie 9.

Vel logotĕtŭ.

Pré Inălțate Dómne.

Unŭ Stavarache copilŭ din Târgovisce aŭ jăluitŭ Inălțimeĭ tale, ḑicêndŭ că în vremea stăpânireĭ nemților, l'aŭ jăfuitŭ unŭ Hristache polcov. cu tal. 115 și unŭ Panait polcov. cu tal. 10, și dumnéluĭ sĕrdarulŭ Constantin Cantacuzino ce era ispravnicŭ cu tal. 25, și unŭ Șerban vătafŭ de plaiŭ tal 5, și unŭ Mihailă Brătescu tal. 5, și unŭ Năstase polcov. cu tal. 14.60, cu pricină căcĭ îlŭ găsea jucându-se acolo la Târgovisce și la alte târgurĭ din partea loculuĭ cu o jucărie de năprustóce, din care pârâțiĭ unulŭ anume Hristache polcov., aflându-se aicĭ din luminată porunca Inălțimeĭ tale vătafŭ de pahar., zapciulŭ celŭ orênduitŭ l'aŭ adusŭ înaintea nóstră față cu jăluitorulŭ. și întrebândŭ pe Hristache ce are a rĕspunde împotrivă, la acéstă ḑisă că elŭ de câte tal. 25, multŭ 30, nu scie să-ĭ fi luatŭ maĭ multŭ, dar la acésta împotrivă rĕspunse. jăluitorulŭ că elŭ măcarŭ că are și mărturiĭ acolo la Târgovisce care aŭ vĕḑutŭ pe Hristache în multe rênduri când îlŭ jăfué pe dênsulŭ luându-ĭ punga cu banĭ din sinŭ, dară fiind-că aceĭ martorĭ nu potŭ avea curată sciință de câtă sumă de banĭ i-aŭ luatŭ, ḑisă numaĭ jăluitorulŭ că elŭ se mulțumesce să facă Hristache unŭ jurămêntŭ, cum că nu i-aŭ luatŭ acești tal. 115 deplinŭ și atuncĭ va rĕmânea mulțămitŭ pe ceia

„*curator*“. 30) Unŭ modelŭ de raportŭ către *depertamentulŭ* judecăţeĭ din partea uneĭ comisiunĭ neguţitorescĭ, în afacere de banĭ *neguţi-*

---

ce va arĕta Hristache cu sufletulŭ sĕŭ, a căruia cerere fiindŭ cu cale s'aŭ primitŭ şi prin pitacŭ cu zapciulŭ celŭ orênduitŭ, s'aŭ trimesŭ la sfânta mitropolie amêndouĕ părţile spre a primi pârâtulŭ blăstemŭ la taga ce făcea, după care ne arĕta zapciulŭ celŭ orênduitŭ că până a nu-lŭ duce la sfânta mitropolie s'aŭ învoitŭ Hristache cu jăluitorulŭ dându-ĭ tal. 57.60 şi o puşcă, şi de isnóvă aducêndŭ pe jăluitorŭ faţă înaintea nóstră, şi întrebându-lŭ ne arétă că de a luĭ bună-voe s'aŭ învoitŭ cu Hristache pe tal. 57.60 şi pe acea puşcă, după care învoială rĕmâne zapciulŭ să apuce pe Hristache şi se facă împlinire de aceştĭ banĭ la jăluitorŭ, fiind-că puşca arétă jăluitorulŭ că este la dênsulŭ, iară pentru ceĭ-l-alţĭ pârâţĭ ce se coprindŭ în jalba luĭ, fiind-că jăluitorulŭ arétă că se află la Târgovisce, să se facă luminată porunca Înălţimeĭ tale cu mumbaşir către dumnélor ispravnicĭĭ judeţuluĭ, ca aducêndŭ înaintea lor pe pârâţĭ faţă cu jăluitorulŭ, orĭ prin mărturiĭ séŭ alte dovedĭ de va avea jăluitorulŭ, séŭ cu blăstemŭ asupra acelora de vor tăgădui, pe câtŭ vor dovedi dumnélor că cu adevĕratŭ l'aŭ jăfuitŭ pe copilŭ jăluitorŭ, mumbaşir să-ĭ apuce să facă împlinire jăluitoruluĭ până la unŭ banŭ; iară hotărîrea cea de sĕvêrşitŭ rĕmâne a se face de către Înălţimea Ta. 1791, Noembrie 3.

Pré Înălţate Dómne.

Din luminată porunca Mărieĭ tale şi prin mumbaşirlâcŭ dumnéluĭ vătafuluĭ de Divanŭ să înfăţoşase la judecată înaintea smereniĭ nóstre şi a dumnélor boerilor depertamentuluĭ, dumnéeĭ medelnicerésa Anastasia ce aŭ fostŭ a doua soţie a rĕposatuluĭ Mincul Fălcoianu biv vel medelnicerŭ cu vitregulŭ fiu-sĕŭ Ioniţă Fălcoianu, cerêndŭ Anastasia lipsa zestrelor cu care aŭ intratŭ în casa tătâne-sĕŭ, însă maĭântêiŭ, avură multă pricinuire, că Anastasia îşĭ cerea lipsa zestrelor după fóia preţuită, iar vitregulŭ sĕŭ i se împotrivi cu o condică a tătâne-sĕŭ, fiindŭ zestrea însemnată fără preţŭ, dar şi Anastasia i se împotrivi cu o condică a tătâne-sĕŭ, ce se vĕḑu scrisă de câţĭ-va anĭ maĭ nainte până a nu muri, prin care se mărturisesce că aŭ repusŭ zestrea soţieĭ séle Anastasia şi pe fiulŭ sĕŭ îlŭ face aclirosŭ; împotriva căreia dieţĭ, rĕspunsa Ioniţă, că acea dietă nu este de ţinutŭ în sémă, că aŭ făcut'o tată-sĕŭ la vremea ce se mâniase pe dênsulŭ. ce de vreme ce dieta nu este de ţinutŭ în sémă, nicĭ condica tătâne-sĕŭ iarăşĭ nu este de ţinutŭ în sémă, şi noĭ amŭ urmatŭ aceia ce se cuvine judecăţeĭ şi dreptăţeĭ că aflându-se dumnéluĭ biv vel vornicŭ Prăşcovénul aicĭ după luminată porunca Mărieĭ tale, s'aŭ chematŭ şi fiindŭ faţă Anastasia şi Ioniţă ne-aŭ îndestulatŭ prin blăstemulŭ smerenieĭ nóstre, cum că dumnéluĭ aŭ fostŭ mijlocitorŭ la cununia acésta şi prin mâna domnieĭ-séle s'aŭ datŭ şi fóia de zestre preţuită şi că este chiar acésta, după cum urmămŭ cu aşternutulŭ socoteleĭ cum maĭ josŭ să vedĕ.

Tal. 5000.— Sunt la fóe înainte din care i s'aŭ datŭ gata tal. 1000, şi unŭ zapisŭ alŭ unuĭ neguţitor anume Ioan Guţul za tal. 2500 şi altŭ zapisŭ alŭ luĭ Costacopulos, de tal. 1500, de care zapisŭ iară ne îndestulă dumnéluĭ vornicŭ că maĭ întâiŭ aŭ cuventatŭ reposatulŭ medelnicerŭ Mincul Fălcoianu de voesce zapisele séŭ să

torescĭ. Urmézĕ şi anaforaoa *depertamentuluĭ* către Domnitor, în acestaşĭ afacere. 31) O volnicie către spătarul, de aducere la judecată

---

numere banĭ? iar răposatulŭ aŭ primitŭ zapisele ca să se foloséscă cu dobânda. Dintr'aceste zapise caută Ioniţă ca să scadă pe Anastasia din zestre cu tal. 1500 ḑicêndŭ că nu i-aŭ luatŭ tată-sĕŭ dela Costacopulos, ci de ar fi zapisulŭ chiar acela, ce aŭ fostŭ pre numele Anastasieĭ l'am fi pututŭ da înapoĭ la mâna dumnéeĭ, dară din cercetare vĕḑumŭ la mâna luĭ Ioniţă douĕ zapise ale luĭ Costacopulos scrise chiar pe numele răposatuluĭ tătâne-sĕŭ Mincu medel. în sumă de tal. 1950 încă şi un răvaşŭ alŭ luĭ Costacopulos za tal. 288 scrisŭ totŭ din vremea acestor douĕ zapise pe numele Anastasieĭ că este datorŭ aceştĭ tal. 288 dară se cunósce a-ĭ fi după slujita dobândă; după acésta chemândŭ şi pe Costacopulos ne mărturisi că aŭ avutŭ după aceste douĕ zapise aliverişĭ cu răposatulŭ şi că ar fi şi datŭ tal. 400, ci măcar că sunt aceste zapise de maĭ mare sumă, găsimŭ cu cale ca să fie a caseĭ rĕposatuluĭ, iară capetele 1500 fiind-că aŭ luatŭ şi aŭ datŭ.

Tal. 2638.— Preţul hainelor şi alŭ sculelor ce lipsescŭ de totŭ şi s'aŭ pusŭ cu preţul lor căcĭ sunt scrise la fóia zestrelor afară din tal. 750 preţulŭ unuĭ harhalŭ cu diamanturĭ ce s'aŭ repusŭ de unŭ muflusŭ cum vomŭ arĕta maĭ josŭ cu pricina luĭ.

Tal. 1916.— Preţulŭ altor haine ce sunt în părŭ dară sunt purtate şi preţuindu-se fiinţa lor cea de acumŭ, s'aŭ vĕḑutŭ până la sumele ce sunt în fóia de zestre cu preţulŭ lor, şi rĕmâne ca să plătéscă Anastasiĭ ponositura lor cu aceştĭ ḑişĭ tal. 1916.

Tal. 690.— Preţulŭ altor lucruri de ale caseĭ carĭ acum lipsescŭ, însă sunt la fóia zestrelor scrise, dar fiind acestea nepreţuite, s'aŭ preţuitŭ acumŭ de dumnéluĭ starostea cu alţĭ negustorĭ de cinste, cum se face îndestularea deosebitŭ comisionulŭ dumnélor coprinḑĕtor pentru tóte la care aŭ fostŭ faţă şi Ioniţă.

Tal. 10.244.30

Tal. 1343.— Ce aŭ coborîtŭ Anastasieĭ dela răposatulŭ frate-sĕŭ Teodorache primiţĭ de vitregulŭ fiu-sĕŭ Ioniţă Fălcoianu, de care s'aŭ legatŭ prin zapisŭ netăgăduitŭ ce se vĕḑu cu létulŭ 1788, Noembre 10, ca să-ĭ plătéscă Anastasieĭ împreună cu baniĭ zestrelor cu dobânda lor.

Tal. 500.— Ce i-aŭ datŭ Anastasia luĭ Dumitru Negustorul lânarulŭ pentru cheltuiala şi chiriile de adusulŭ hainelor şi a sculelor din Braşov, atâtŭ ale dumnéeĭ câtŭ şi ale rĕposatuluĭ.

Tal. 12.087.30 Adecă douĕ-spre-ḑece miĭ optŭ-ḑecĭ şi şapte şi banĭ treĭ-ḑecĭ suma dinainte.

Tal. 2810.— Să scade primiţĭ de Anastasia, însă:

Tal. 2000.— Daţĭ de Ioniţă când aŭ făcutŭ începere spre a plăti puindu-şĭ şi soróce de a isprăvi nahtulŭ, dară nu le-aŭ păzitŭ că nu i-aŭ maĭ datŭ nicĭ un banŭ până acumŭ.

a unor împricinaţi. 32) Judecata pentru întórcerea banilor perduţi în Târgovisce la *„joc de năpârstóce“*. 33) Altă judecată de sfărîma-

Tal. 190.— Ce aŭ cheltuitŭ răposatulŭ medeln. Mincul la lucrulŭ unor cerceĭ cu diamanturĭ din zestrea Anastasieĭ.
Tal. 70.— Ipac, ce aŭ datŭ răposatulŭ medeln. Mincul la o avezea însă, adausŭ peste nisce scule din zestrea Anastasieĭ ce s'aŭ datŭ schimbŭ pe avezea.
Tal. 300.— Lucrulŭ viilor de zestre ce s'aŭ lucratŭ în létŭ 1788 cu banĭ de aĭ răposatuluĭ Mincul medelnicerŭ, iară după mórte Anastasia aŭ culesŭ via.
Tal. 250.— Ne tăgăduiţi de Anastasia că i-aŭ luatŭ dela Ioniţă.
Tal. 2810.—

Tal. 9277.30 Adecă nouă miĭ douĕ sute şépte-ḑecĭ şi şépte şi banĭ treĭ-ḑecĭ rĕmânŭ să-ĭ răspunḑă Ioniţă Anastasiĭ, afară din taleriĭ 750 preţulŭ harhaluluĭ ce s'aŭ repusŭ de un moflusŭ anume Booz arménu, care acesta de iar şi rĕmânea pentru îndestularea judecăţeĭ a se căuta la urmă, şi de va dovedi Ioniţă că l'aŭ datŭ Anastasia spre a i-l preface în altă formă, iar nu răposatulŭ tată-sĕŭ, îlŭ va păgubi dumnéeĭ, iar de va dovedi Anastasia cum ḑice, că răposatulŭ aŭ vorbitŭ cu acelŭ arménŭ şi i-aŭ ḑisŭ elŭ ca să-lŭ dée, atunci Ioniţă va plăti şi harhalulŭ.

Aşişderea are să maĭ dea Ioniţă 9 capete de bivolĭ cu doĭ malacĭ, şi râmătorĭ capete 70, ce i-aŭ rĕmasŭ *Anastasiĭ* din moştenirea răposatuluĭ frăţine-sĕŭ Teodorache, iară răposatulŭ medeln. Mincu le-aŭ vêndutŭ, cum se face îndestularea din ḑisulŭ zapisŭ a luĭ Ioniţă cu lét 1788, fiindu-se fórte legatŭ ca să-ĭ dée, de atunci şi până acum nu i-aŭ datŭ nimicŭ.

Peste tóte aceste Ioniţă maĭ căuta să se maĭ scaḑă cu tal. 720, ceĭ numimŭ maĭ josŭ însă tal. 200, ḑăciuiala la tal. 2000, aĭ zapciuluĭ ce ar fi împlinitŭ dela unŭ Anagulea, şi tal. 70, lucru la o pereche cerceĭ de zmarandŭ, şi tal. 100 ce ar fi plătit'o răpos. med. Mincu la o datorie a dumnéeĭ, şi tal. 350, pentru o carâtă, care pentru aceste condee ḑise Anastasiĭ că şi blăstem va primi că nu sunt aceştĭ banĭ cheltuiţi din baniĭ zestrelor, ci nicĭ din casa răposatuluĭ, ci din osebiţi banĭ aĭ sĕĭ carĭ n'aŭ fostŭ puşĭ în fóia de zestre; asupra căruia pricinĭ amŭ ḑisŭ luĭ Ioniţă de-ĭ dă creḑămêntŭ mumă-seĭ ceĭ vitregĭ, séŭ că voesce a o pune sub blestemŭ, şi ne răspunse că nu va să o pună la blăstemŭ; şi aşĭa cu acésta aŭ rĕmasŭ Anastasia în pace şi ne supĕrată de pretendirima acestor tal. 720, ce'ĭ cerea Ioniţă. Deosebitŭ maĭ ceru Ioniţă ca să se maĭ scaḑă şi cu nisce haine, ce i le-aŭ făcutŭ Anastasiĭ răposatulŭ medeln. Mincul în viaţă când aŭ trăitŭ amêndoĭ, care şi pentru acésta fiind-că i-aŭ fostŭ soţie cu cununie, şi aŭ trăitŭ amêndouĭ doĭ-spre-ḑece anĭ, măcar că pravilele poruncescŭ, muerea ce nu va avea copiĭ după mórtea bărbatu-sĕŭ, să'şĭ iée zestrea şi povulonŭ dintr'ale bărbatu-sĕŭ, care şi povulon se numesce alŭ treilea parte, din zestrea ce are muerea să i se maĭ dée dintr'ale bărbatu-sĕŭ; dară fiind-că Anastasia nu aŭ tăcutŭ nicĭ o pretenderima pentru acésta, amŭ găsitŭ cu cale că aceste haine să fie ale Anastasiĭ ca unŭ lucru ce le-aŭ făcutŭ răposatulŭ, fiind-că cu altŭ nimicŭ nu s'aŭ împărtăşitŭ din casa răposatuluĭ medeln. Mincul soţulŭ sĕŭ în doĭ-spre-ḑece anĭ

rea unei dieți între Ioniță Fălcoianu cu Anastasia vitrega sa și pentru lipsuri de zestre a acestia, actŭ preciosŭ și pentru cunoscința obiec-

---

câtŭ aŭ slujitŭ aceĭ case, și nu lipsimŭ cu însciințarea Mărieĭ tale; iar hotărîrea cea de sĕvêrșitŭ rĕmâne a se face de către Măria ta, și aniĭ Mării tale rugămŭ dela Domnul Dumneḑeŭ să fie mulți și norociți. 1791, Octombrie 22.

Dumitrache stol., *Condorache* sĕrd., *Dumitrache Brez.* sĕrd.

Cod. No. XIX, fila 40 41.

Anaforaua luĭ Dobrotan pentru datornicĭ.

Iω Mihail Constantin Sutul VV. i gospod.

Dumnéta biv vel șătr. Chiriac Arbut, și dumné-vóstră negustorilor companiĭ ce sunteți maĭ josŭ arĕtați, s'aŭ vĕḑutŭ de Domnie acéstă anafora a dumné-vóstră și fiind-că jalba luĭ Dobrotan este de a i se aliverdisi zapisele, face dară trebuință ca să cercetați séŭ de lipsescŭ dintr'ênșiĭ și unde, și fiind-că pentru a se isbrăni pricina acésta și a se mântui Dobrotan de sĕvêrșitŭ, trebue să se vênḑă și bolta ce ḑiceți că aŭ rĕmasŭ atuncĭ, iarăși pentru datornicĭ și pentru cusurulŭ zestrelor soțiĭ luĭ, care aŭ și datŭ acum Domnieĭ mele jalbă de a i se împlini zestrele după pravilă, étă amŭ făcutŭ porunca Domnieĭ mele la dumnéluĭ Caimacamul Craioveĭ, ca să strige bolta la mezatŭ, și să trimiță Domnieĭ mele rĕspunsŭ de suma ce aŭ eșitŭ la mezatŭ, cu care acea sumă de vor primi datornicĭĭ și zestrașii a se da, se va da și porunca Domnieĭ mele a se vinde, iar de nu vor primi a se da cu acea sumă, și o vor primi'o eĭ, dreptŭ maĭ mare prețŭ, aŭ voe a o lua eĭ, și așĭa vĕḑêndu-se suma ce aŭ eșitŭ pe boltă, aveți a face dumné-vóstră iarăși analoghie pe toți datornicĭĭ, împlinindu-se întêiŭ zestrele soțiĭ care se protimisesce după pravilĭ și după obiceiulŭ pămêntuluĭ, după ce vi s'or face cunoscutŭ și doveditŭ prin marafetŭ pré sfințieĭ séle părinteluĭ mitropolituluĭ precum și de veresele să cercetați de s'aŭ maĭ împlinitŭ dintr'ênsele de atuncĭ încóce ca și acelea orĭ în naht împlinite orĭ iar în veresele să le faceți împărțélă pe datornicĭ, și așĭa să li se céră datornicilor de către dumné-vóstră, zapisele ca să rĕmâe omulŭ acesta mântuitŭ după canónele și obiceiulŭ negustorescŭ; așĭa dară să urmați a da sfârșitŭ pricineĭ acesteia și veți arĕta Domnieĭ mele, ca să se dea Domnescul nostru sinetŭ la mâinile luĭ spre încredințarea fieș-căruia cum că este slobodŭ și curatŭ spre a'și putea găsi mijloculŭ chiverniseleĭ séle. 1791, Noembrie. (Maĭ încolo grecesce peste o filă).

Cod. No. XIX, fila 51.

Anaforaua egumenuluĭ Văcărescénul chir Nicodim cu Gheorghe diaconu Păun, și Grigorie și Radu din sud Vlașca pentru călcarea moșiilor din hotar.

Iω Mihail Const. Sutul VV. i gospod.

Zemle Vlascoe..... Pe acéstă anafora a depertamentuluĭ, rĕmâindŭ amêndouĕ părțile mulțumiți fără de a face apelație, precum zapciulŭ celŭ orênduitŭ ade-

telor ce puteaŭ acum 100 anĭ constitui o zestre. 34) Anafora pentru lichidare de avere reclamată de creditorĭ. 35) Proces pentru încălcare

---

veri Domnieĭ mele; întărimŭ şi Domnia mea anafora acésta şi poruncimŭ dumné-vóstră ispravnicilor judeţuluĭ să aveţĭ a urma întocmaĭ după cum maĭ josŭ întru acésta se cuprinde, de care orênduimŭ şi mumbaşir pe sluga Domnieĭ mele.... copilŭ din casă de visterie spre sĕvêrşirea pricineĭ. 1792, Ianuarie 17.

Vel logofĕtŭ.

Pré Înălţate Dómne.

Din luminată porunca Mărieĭ tale, şi prin zapcialâculŭ d-luĭ vătafuluĭ za visterie, se înfăţoşară la judecată Ión diaconu, Gheorghe diaconu Păun, i Grigorie şi Radu din sud Vlaşca cu cuviosulŭ egumen alŭ sfinteĭ mônăstirĭ Văcărescĭ chir Nicodim, însă prin vechilulŭ Hristofi grecul, ţicêndŭ jăluitorĭĭ că isprăvnicelulŭ mônăstiriĭ estimpŭ s'ar fi pusŭ împotrivă hotaruluĭ şi s'ar fi întinsŭ cu multŭ în moşia lor spre a dijmui în partea mônăstireĭ; întrebêndu-se şi numitulŭ vechilŭ, rĕspunse: că pe unde este hotarulŭ moşieĭ mônăstiriĭ pe acolo aŭ şi strînsŭ dijma în séma mônăstiriĭ, dară pârâţiĭ împingêndŭ multŭ pétra în moşia mônăstiriĭ aŭ hrăpitŭ şi dijma de pe acelŭ pământŭ cu pricina care l'aŭ dijmuitŭ anĭ 6 şi unŭ..... săténulŭ lor ce aŭ fostŭ isprăvnicelŭ alŭ mônăstiriĭ maĭ naintea celuĭ ce s'aŭ orênduitŭ estimpŭ, şi că scrisorile mônăstărĭĭ (la acéstă vreme) nu le are la îndemână, decĭ nefiindŭ scrisorile faţă ca să citimŭ şi să vedemŭ semnele hotarelor, rĕmâne ca să se îndestuleze judecata dela acelŭ *săténŭ* ce aŭ stătutŭ în anĭ 6, isprăvnicelŭ despre partea mônăstiriĭ, care fiindŭ în faţa loculuĭ face trebuinţă a se cerceta acolo, şi găsimŭ cu cale ca cu luminată porunca Înălţime tale, şi cu mumbaşir să facă d-lor ispravniciĭ cercetare prin carte de blăstemŭ, atâtŭ asupra aceluĭ isprăvnicelŭ săténŭ alŭ lor, câtŭ şi asupra altora ce vor fi cu sciinţă de acéstă moşie ca să se dovedéscă pe unde s'aŭ luatŭ dijma între ceĭ 6 anĭ, şi dijma ce aŭ răpit'o pârâţiĭ estimpŭ de va cădea pe pământulŭ care aŭ dijmuitŭ acelŭ isprăvnicelŭ să se dea mônăstiriĭ, dară de va fi pământulŭ moşieĭ jăluitorilor va rĕmânea luatŭ de moşneni, şi apoĭ când se vor aduce şi scrisorile mônăstiriĭ de faţă, şi se vor înfăţoşa cu sineturile pârâţilor, atuncĭ descoperindu-se adevĕrulŭ, dela orĭ-ce parte va fi împresuratŭ moşia, va întórce dijma de acestŭ anŭ ceĭ-l-alte părţĭ, şi li se va împetri şi moşiile ale amêndorura părţilor ca să nu se năpăstuiască după vremĭ, şi ca să lipséscă gâlcevurile, fiind-că din aniĭ trecuţĭ nu facŭ pâră nicĭ pârâţiĭ, nicĭ mônăstirea, că li s'ar fi împresurêndŭ moşiile, ce tótă prigonirea le este numaĭ pe dijma de anulŭ acesta; de acésta însciinţămŭ, şi hotărîrea rĕmâne a se face de către Măria Ta. 1792, Decem. 5.

Grecén, Const. Niculescu pit., *Iordache Rudén* cluc., *Pashal* vt. vist.

Cod. No. XIX, fila 185.

Iŵ Mihail Const. Şuţul VV. i gospod.

Orênduimŭ pe sluga Domnieĭ mele.... să mérgă şi după cum se cuprinde într'acéstă anafora să înplinéscă atâtŭ dela ispravnicĭ câtŭ şi dela potropopŭ banĭ

de moșie, între egumenulŭ Nicodim Văcărescénul și Gheorghe Diaconu Păun și alții. 36) Protecțiune acordată gelepilor jăfuiți de căpitănia

---

ce va fi luatŭ dela jăluitor pentru acésta madea, séŭ avêndŭ înpotrivă a răspunde, îșĭ vor trimite vechilĭ la Divanŭ, și cine va rĕmânea de judecată va plăti trépădŭ și cheltuială. 1792, Ianuarie 18.

Vel logofĕtŭ.

Pré Înălțate Dómne.

După ce acestŭ căpitanŭ, s'aŭ aflatŭ orênduit de mine căpitanŭ la căpitănia din Bălacĭ în județulŭ Teleorman, la 6 a le trecuteĭ lunĭ Noembre amŭ vĕdutŭ o jalbă a unuĭ Constantin Gelep către Măria ta, jăluindu-se numaĭ de acestŭ căpitanŭ că i-ar fi luatŭ tal. 100 piepuindu-lŭ cu acea faptă, care jalbă fiindŭ buiurdisită ca să o cercetezŭ eŭ și să îndreptezŭ, l'amŭ adusŭ pe numitulŭ căpitanŭ față cu Panait polcovnicu vechilulŭ jăluitoruluĭ Gelep, și ne tăgăduindŭ căpitanulŭ pentru tal. 78 că i-aŭ luatŭ însușĭ în mâna luĭ, iar nu tal. una sută după cum jălui Gelep și pentru acelŭ prepusŭ ce era asupra Gelepuluĭ cu acea faptă, ne arătându-se vre-unŭ dovagilâcŭ orĭ de către acea fétă séŭ de către părințiĭ eĭ, amŭ hotărîtŭ prin judecată și aŭ plătitŭ acestŭ Ión căpitanu aceĭ tal. 78 Gelepuluĭ; acum fiind-că elŭ arétă că dintr'acești banĭ aŭ datŭ dumnélor ispravnicilor tal. 50 cum și la protopopulŭ tal. 9. Rămâne ca găsindu-se cu cale, prin porunca Mărieĭ tale să i să înplinéscă și luĭ dela dumnélor ispravnicĭ și dela protopopŭ; iară hotărîrea cea de săvêrșitŭ rĕmâne a se face de către Măria Ta. 1792, Ianuarie 10.

Vel spăt. *Alexandru Grecénu.*

Cod. No, XIX. fila 113.

Dumné-vóstră boerilor judecătorĭ dela depertamentulŭ de șépte.

Amŭ vĕdutŭ Domnia mea anaforaua acésta, și primită este vêndarea când sunt datoriĭ la mijlocŭ care din vreme în vreme se încarcă cu dobândĭ, cum și orênduiala ce face de a se da banĭ la epitropie este cu cale, însă fiind-că copiiĭ sunt nevrâstnicĭ cărora li se cade ajutor judecățiĭ spre cele de folosulŭ lor, când epitropulŭ ce 'lŭ aŭ nu este cu deplină putere și volnicie, pentru aceia facemŭ Domnia mea întrebare dumné-vóstră, nu ar fi fostŭ cu unŭ folosŭ maĭ bunŭ a se face vêndarea acésta cu mezatŭ, séŭ de socotițĭ că este îndestulŭ ce s'aŭ tocmitŭ după starea caseĭ, să avemŭ rĕspunsŭ în scrisŭ. 1792, Ianuarie 7.

Biv vel pitarŭ.

Pré Înălțate Dómne.

Bună și prea fără de cusurŭ este socotința ce aŭ plăcutŭ Mărieĭ Tale cu darea caselor la mezatŭ, spre ajutorulŭ nevrâstnicilor săracĭ, numaĭ curatorulŭ lor (adică unchiu-sĕŭ Răducanul) ce i-aŭ crescutŭ și le-a purtatŭ grija până acum, zise că la mezatŭ cu cheltuielile ce se va face póte să rêmâe maĭ puținŭ prețŭ, căcĭ îndestule firĭ de ómenĭ aŭ încercatŭ și numaĭ acestŭ mușteriŭ de pe urmă aŭ datŭ suma de tal. 5400 care sumă socotind-o și noĭ după starea caselor

de Balacĭ în înțelegere cu ispravnicĭi și cu protopopul. 37) Domnitorul dispune să nu se vêndă averea imobilă a unor orfanĭ nevârst-

că este îndestulŭ, găsimŭ cu cale ca să bine voescĭ Măria Ta a da întărire cumpĕrătoruluĭ; iară cea maĭ de săvêrșitŭ hotărîre rĕmâne a se face totŭ de către Înălțimea Ta. 1792, Ianuarie 11.

Drăghicén Grecénu medel., *Constantin* clucerŭ, *Costache Rudénu* clucerŭ, *Pashal* vt. vist.

Cod. No. XIX, fila 113—121.

Judecata luĭ Isac ovreiulŭ cu Hagi Moscu pentru nisce sare.

Io Mihail Const. Șutul VV. i gospod.

Ne odihnindu-se Isac la acéstă judecată ce aŭ făcutŭ dumnélor veliții boerĭ, aŭ eșitŭ la Divanŭ înaintea Domnieĭ mele cu Grigorie vechilulŭ cămărașuluĭ Hagi Moscu, unde asemenea tăgăduire aŭ făcutŭ vechilulŭ luĭ Hagi Moscu, ḑicêndŭ cu unŭ cuvêntŭ că întru nimicŭ nu aŭ avutŭ face cu acestŭ ovreiŭ, iar Isac împotriva acestor tăgăduirĭ arétă Domnieĭ mele o tescherea, carele o citimŭ înși-ne Domnia mea iscălită cu iscălitura luĭ Hagi Moscu, prin care scrie la ocna Slănic, ca să dée luĭ Isac acestuia 14850 oca sare, după care acéstă tescherea rĕmâne cunoscută că aŭ avutŭ cu adevĕratŭ Hagi Moscu alișverișŭ cu acestŭ Isac, după cum și dumnélor veliții boerĭ, carĭ aŭ judecatŭ pricina și carĭ s'aŭ aflatŭ față acum la Divanŭ înaintea Domnieĭ mele, vĕḑêndŭ acéstă tescherea rĕspunseră Domnieĭ mele că de s'ar fi vĕḑutŭ de dumnélor acéstă tescherea la judecata ce aŭ făcut'o nu ar fi lăsatŭ slobodŭ de totŭ pe cămărașulŭ Moscu de davaua acésta, decĭ cum că aŭ avutŭ numitulŭ Isac alișverișŭ cu cămărașulŭ Moscu acésta se dovedi din însu-și teschereaua sa ce este în mânile luĭ Isac, dară fiind-că pe lângă acésta trebuesce și pentru sinfonia lor și pentru datulŭ banilor doveḑi și martorĭ spre a arĕta în ce chipŭ și cum le-a fostŭ sinfonia și ce urmare aŭ făcutŭ între sine-și, și fiind-că acestŭ felŭ de doveḑi vrednice Isac nu avu, ḑicêndŭ că nu s'aŭ temutŭ a se griji atuncĭ ca să pue martorĭ la tocméla lor și la datulŭ banilor, séŭ să facă zapisŭ înscrisŭ, încredințêndu-se numaĭ la cuvêntulŭ cămărașuluĭ Moscu, amŭ hotărîtŭ Domnia mea ca să priméscă Hagi Moscu jurămêntŭ la aceste arĕtărĭ ale ovreiuluĭ și cum că nu i se scie datorŭ cu nimicŭ, și zapciĭ să facă urmare spre a se duce la sfânta mitropolie de unde să ne aducă rĕspunsulŭ părinteluĭ mitropolitŭ înscrisŭ. 1792, Ianuarie 30.

Vel logofĕtŭ.

Pré Înălțate Dómne.

Isac ovreiŭ dela Bender aŭ jăluit Înălțimeĭ tale ḑicêndŭ că în vremea armieĭ nemțescĭ aŭ făcutŭ tocméla cu dumnéluĭ Ión Hagi Moscu fiindŭ cămărașŭ de ocnă, ca să-ĭ vêndă două-sute două-ḑecĭ de miĭ oca de sare și pe acéstă sumă să-ĭ dée tal. 8000 însă cu simfonie ca să aibă a-ĭ da baniĭ jumĕtate și așa să rădice și elŭ sarea iarăși jumĕtate; așișderea și când va rădica cea-l-altă jumĕtate de sumă a sării, iarăși asemenea să urmeze a-ĭ da și cea-l-altă sumă a banilor; după care tocmélă ḑice jăluitorulŭ Isac că numărândŭ baniĭ jumĕtate

nicĭ fără licitaţiune. 38) Actele relative la cumpĕrare de sare de către Isac ovreiul de la Bender în timpulŭ ocupaţiuneĭ nemţescĭ. 39) Vol-

---

tal. patru miĭ, şi mergêndŭ ca să-şĭ rădice jumĕtate suma sărieĭ şi negăsindŭ care de ajunsŭ aŭ ridicat oca numaĭ nouă-decĭ şi cincĭ de miĭ şi aŭ pornit-o la schela Giurgiuluĭ, şi viindŭ elŭ aicĭ în Bucurescĭ şi găsindŭ muşteriĭ negustorĭ turcĭ aŭ vêndutŭ acea sare ce o trimesese la Giurgiu suta câte tal. optŭ, banĭ patru-decĭ şi optŭ, luândŭ şi arvună tal. şépte-sute, după ce aŭ ajunsŭ trimişiĭ luĭ Mut-sarea acolo în Giurgiu dise că vechilulŭ dumnéluĭ Hagi Moscu ce îlŭ avea acolo, aŭ chematŭ pe aceĭ negustorĭ turcĭ ce le vênduse sarea şi le-a dişŭ că de ce să cumpere dela ovreĭ cu tal. 8 banĭ 48 suta, fiind-că elŭ are sare să le dea suta numaĭ câte tal. 7, şi ne vrândŭ turciĭ în urmă să priméscă sarea cu preţŭ ce o tocmiseră, de nevoe le-aŭ datŭ şi elŭ suta câte tal. şépte şi cu acésta i s'aŭ pricinuitŭ pagubă de tal. 2000. După aceia dise, că găsindŭ muşteriĭ negustorĭ aŭ vêndutŭ şi cea-l-altă sumă adică 125.000 încă ce 'ĭ maĭ rĕmăsese tocmită cu dumnéluĭ Hagi Moscu, şi luândŭ arvuna tal. 1500 aŭ venitŭ dise la dumnéluĭ Hagi Moscu ca să-ĭ maĭ dea şi ceĭ-l-alţĭ tal. patru miĭ după tocmélă şi să-şĭ rădice tótă sarea; iară dumnéluĭ nicĭ cum n'aŭ vrutŭ să-ĭ dée, nu numaĭ tótă suma ci nicĭ măcar acele 15 miĭ din suma cea d'intâĭ care era plătită şi cuprindea aceĭ tal. 1500 ce-ĭ luase arvună, şi cere ca prin judecată să-şĭ afle dreptatea pentru acéstă pagubă ce i s'aŭ pricinuitŭ; după a căruĭ jalbă vătafulŭ de aproqĭ, din luminată porunca Înălţimeĭ Tale aŭ adusŭ pe amêndouĕ părţile faţă înaintea nóstră şi întrebândŭ pe dumnéluĭ Ión Hagi Moscu ce are a dice împotrivă, rĕspunse că pe acestŭ Isac jăluitorulŭ nicĭ l'aŭ vĕqutŭ, nicĭ îlŭ scie, nicĭ îlŭ cunósce, nicĭ aŭ datŭ luĭ vre-o dată sare, nicĭ vre-unŭ banŭ din mâna luĭ n'aŭ primitŭ; la a căruia tagă judecata după orênduială aŭ cerutŭ jăluitoruluĭ să aréte vre-o sinfonie înscrisŭ dela mâna dumnéluĭ Hagi Moscu de tocméla acesteĭ sărĭ, cu care să dovedéscă că este aşĭa chiar precum dice elŭ şi rĕspunse că sinfonie înscrisŭ nu are; îĭ cerumŭ dară să aducă mărturiĭ vrednice care să fi fostŭ faţă, şi să scie tocméla acésta ce dice că aŭ făcutŭ elŭ cu dumnéluĭ Hagi Moscu, şi să aréte şi baniĭ într'acuĭ mână i-aŭ datŭ? şi rĕspunse, că are mărturie pre unŭ ovreiŭ, carele aŭ fostŭ mijlocitorŭ şi printr'acela s'aŭ făcutŭ tocméla, a căruia mărturie la judecată nu póte fi primită, căcĭ după ce este numaĭ unŭ martorŭ, care după pravilă nu face nicĭ o dovadă la judecată, apoĭ este şi de unŭ felŭ şi de o lege cu jăluitorulŭ, dreptŭ aceea cererea jăluitoruluĭ fiindŭ fără de nicĭ unŭ felŭ de dovadă, nicĭ cu sinfonie în scrisŭ, nicĭ cu mărturiĭ după pravilă, rĕmâne ca dumnéluĭ Ión Hagi Moscu, să fie în pace şi slobodŭ de pîră şi cererea luĭ Isac jăluitoruluĭ, fiind-că nicĭ la blăstemŭ nu putemŭ să punemŭ pe Hagi Moscu numaĭ după gura jăluitoruluĭ fără de a da jurămêntŭ bănuiala cea după pravilĭ; iară hotărîrea cea de sĕvêrşitŭ rĕmâne a se face de către Măria Ta. 1792, Ianuarie 19.

Pană vel banŭ, *Nicolae Brâncovénul* vel banŭ, *Dumitraşco Racoviţă* vel vorn., *Moruzi* vel vornicŭ, *Creţulescu* vel logofĕtŭ.

nicie pentru trimitere de vinovaţi la ocna Telega şi pentru iertarea altuĭ vinovatŭ dela mônăstirea Mărginenĭ. 40) Obligaţiunea unuĭ To-

---

S'aŭ făcutŭ volnicie cu mumbaşirlîcŭ să dée pe Ión şi Alanciul la Ocna Telega. 1792, Februarie 4.

S'aŭ făcutŭ carte legată la egumenulŭ mônăstireĭ Mărginenĭ, ca să slobódă pe Dumitrache Caramalăŭ, fiind-că după rugăciunea prea sfinţieĭ séle părinteluĭ mitropolitŭ şi a dumnélor veliţilor boerĭ, l'aŭ ertatŭ Măria sa vodă. 1792, Februarie 15.

S'aŭ făcutŭ volnicie cu mumbaşirŭ păhărnicelŭ să aducă pe.... Toplicén a se înfăţişa la judecată pentru fata ce aŭ înborţoşat-o şi nu va să o ia. 1792, Februarie 23.

Volnicie cu armăşelŭ să aducă pe niște ucigaşi dela Teleorman ce aŭ omorîtŭ pe unŭ Tulău grec ianiotŭ.

Zemle Vlascoe.... Fiind-că ne-amŭ însciinţat Domnia mea, cum că unŭ Marin săténul dela satulŭ Şoimul, din judeţulŭ Teleorman, între Ţigănescĭ şi între Bragadiru, d'impreună cu unŭ tătar Hazan, besliulŭ dumnéluĭ Omer dela Găugenĭ din Vlaşca, în trecutele ḑile aŭ omorîtŭ pe unŭ Tulău grec ianiotŭ, ce plecase dela Giurgiu să mérgă la patria luĭ, şi conăcindŭ la satulŭ Malul a luĭ Bostanoglu, de acolo ducêndu-lŭ la satul Găogenĭ arabagiu ca ajutor, dela Găogenĭ l'aŭ rădicatŭ numitulŭ Beşliu d'impreună cu numitulŭ Marin i cu Cheragiu şi cu gazda dela satulŭ Malul, cu care aŭ fostŭ vorbiţĭ între dênşiĭ a se săvêrşi acéstă ucidere, şi scoţêndu-lŭ afară din satŭ, acolo între Mal şi între Găojanĭ l'aŭ omorîtŭ Marin şi cu Beşliu, şi aŭ împărţitŭ între dênşiĭ câte-şi treĭ, adică Beşliu cu Marin şi cu gazda din satulŭ Malul, baniĭ ce aŭ găsitŭ asupra mortuluĭ, iar Cheragiu n'aŭ primitŭ parte temêndu-se de tatălŭ sĕŭ să nu întrebe de unde aŭ dobânditŭ elŭ baniĭ, din carĭ aceştĭ patru vinovaţĭ, Chiragiu prinḑêndu-se la Giurgiu aŭ mărturisitŭ acestea, precum şi muĭerea gazdeĭ dela satulŭ Malul n'aŭ tăgăduitŭ, cum că pentru acéstă pricină este bărbatulŭ sĕŭ fugitŭ şi se află ascunsŭ în crângulŭ dela Vedea d'impreună cu Marin, unde acolo în crângŭ îĭ hrănesce cu demâncare dela satele lor; decĭ orênduimŭ Domnia mea pe.... zapciŭ armăşescŭ, carele d'impreună cu doĭ armăşeĭ să mérgă în grabă ca să-ĭ calce fără de veste, şi maĭ întâĭ să cuprinḑă acelŭ crângŭ, unde se află amêndoĭ ascunşĭ; de altă parte să apuce cu strînsórea mereŭ pe rudeniĭ, séŭ gazda ce va fi avêndŭ Marin la satulŭ luĭ, Şoimul, ca să mérgă să prinḑă pe Marin i pe tovarăşulŭ luĭ, d'impreună cu mumbaşirulŭ; de care poruncimŭ Domnia mea şi vouă sătenilor împrejurăşĭ, cum şi zapciĭ aĭ părţiĭ loculuĭ, să împănaţĭ partea loculuĭ, ca negreşitŭ aceştĭ doĭ vinovaţĭ ucigaşĭ să se pue în mână, iar pentru numitulŭ Beşliŭ, poruncimŭ Domnia mea, ca dumnéluĭ turnagi-aga baş-beşlégă..... (*rênduri necetibile*). 1792, Februarie 23.

Cod. No. XX, fila 382.

---

pliceanu de a lua de soție pre o fată ce a desonorat'o. 41) Volnicie de urmărire a unor ucigași din 23 Februarie, 1792. 42) Acte din

---

Anaforaua Nițului Mecsovitului cu Zoița soția răposatului Dașului ce au fostu nepotu Nițului, pentru tal. 600 dela Zoița cu 3 zapise.

Iω Mihail Const. Sutul VV. i gospod.

Zemle Vlascoe.... Dându jalbă Domniei mele Zoița, cerându izbrănire dreptului ei, și vĕdêndu Domnia mea că dela hotărîrea judecății sunt aprópe de trei luni și pîrâtulu Nițul Mecsovitul nicî o apelație n'au făcutu, ci încă de cum au vĕdutu izbrănirea judecății, s'au trasu și s'au dusu fără de a mai face vre-o apelație, după cum și zapciulu celu orênduitu au arĕtatu Domniei mele, pentru aceea dară amu întăritu hotărîrea judecății, ca să urmeze întru tóte, fără de numai la condeiulu zestrelor, ḑicemu că este cu cale a dovedi Zoița, orî cu doveḑi vrednice, séu prin blăstemu, când se va arĕta clironomu și va face dovada acésta, cu câtă zestre au intratu în casa bărbatului sĕu, și cu câtă dintr'aceeași este păgubașă. 1892, Februarie 23.

Pré Înălțate Dómne.

Din luminată porunca Înălțimei tale prin zapcialâculu vătafului za Divanu, să înfățoșară la judecată Niță Mecsovitul chiragiu cu Zoița ce au fostu soție Dașului, nepotu numitului chiragiu cerêndu dela Zoița tal. 600 cu trei zapise din avutulu Dașului, cu care l'au împrumutatu pre bărbatulu sĕu fiindu în viață. Se întrebâ Zoița ce are să rĕspundă? și ḑise ântêiu, că nu scie de acea datorie, a doua, că nu este clironomă bărbatului sĕu, avêndu bărbatu-sĕu mumă și frați și pe însuși pîrîșulu unchiu, și lor li s'ar cădea să fie clironomî iară nu ea, ce i-au fostu soție, fiind-că ea îșî cere zestrea și *a treia parte* din avutulu bărbatului sĕu, ca una ce a făcutu copii cu dênsa, îșî cere și datoriile dinaintea nunții, care ne arétă fóia de zestre iscălită de tatăl séu Niță Mihul împreună cu alte patru mărturii, în care fóie se vĕḑu pe lângă haine, scule cu sumă de banî prețuite, pușî și banî deosebiți, care coprinde tal. 1283.83. Se întrébă Nițul chiragiulu de scie ceva să ḑică pentru acea fóe de zestre, și scóse unu tacrirŭ dela patru mărturii, ce sunt iscăliți și în fóia de zestre? și rĕspunde acele mărturii, că în fóe sunt iscăliți, dar cu ochii n'au vĕḑutu de s'au datu; se întrebă Nițul de au avutu Nițul zestre, și elu ḑise că fără zestre n'a fostu, dară nu scie ce și ce? iar la banî, pricinui, că unde este pusu unu condeiu de tal. 300, ḑice că au auḑitu că tal. 200 au făgăduitu Niță tatălu Zoiții ca să dée Dașului ginere-sĕu, din care banî i-au datu 50 la nuntă, și după ce au venitu Dașulu la Bucurescî, și scrise socru-sĕu ca să-î triméță pe Zoița soția luî, i-au mai datu tal. 50; după mărturia Nițului chiragiu se cunoscu, că Zoița au avutu zestre; se întrébă Nițul de au făcutu Zoița copii? și ḑise că au făcutu o fată; se ḑise Zoiții să aréte ce au rĕmasu dela bărbatulu sĕu Dașu și de are diată mortului? și rĕspunse că bărbatulu sĕu au muritu fără de limbă, trântitu de calu, și la mórtea luî fiindu zăpăcită și ca o străină, s'au aflatu trei negustorî; Stamate și Gheorghe Luca, și Iόn Mungănaru de aicî, pe care rugându-î să iée sub zaptulu lor cele rĕmase și să fie epistați la cheltuelile mortului, care după rugăciunea ei au primitu, și ei sciu ce au rĕmasu de ale bărbatului sĕu Dașu; aducêndu-se numiții epistați îna-

care se constată, că femeea are dreptŭ la a 3-a parte din avutul bărbatuluĭ sĕŭ, décă a avutŭ copiĭ cu elŭ. 43) Judecată pentru pedepse

---

intea nóstră, se întrebară de este ḑisa Zoiţiĭ adevĕrată şi eĭ nu tăgăduiră; cerumŭ să ne arétă ce aŭ găsitŭ de ale mortuluĭ? şi arĕtară, că aŭ găsitŭ banĭ gata tal. 1087, din care aŭ cheltuitŭ la îngroparea mortuluĭ şi la alte pomeniriĭ până la treĭ lunĭ, cum şi la datoriĭ cu catastih iscălitŭ de aceştĭ treĭ epistaţi, încă şi de Niţul unchiulŭ mortuluĭ, precum în josŭ se arétă la ce aŭ cheltuitŭ într'aceste treĭ lunĭ; apoĭ desmeticindu-se Zoiţa i s'aŭ datŭ în mâna eĭ baniĭ ce aŭ prisositŭ, afară din cheltuiala acelor treĭ lunĭ, iară cheltuelile pomenirilor până la unŭ anŭ, adecă în nouĕ lunĭ pomenirea mortuluĭ, după cercetarea pricineĭ aceştia, s'a doveditŭ că Zoiţa aŭ cheltuitŭ, precum s'aŭ doveditŭ şi pentru zestre după mărturia însuşĭ a Niţuluĭ, că Zoiţa aŭ avutŭ zestre, iară câtŭ pentru suma preţuiriĭ zestreĭ este óreşĭ-care bănuială, măcar că s'aŭ doveditŭ, că aŭ avutŭ şi copilŭ cu Daşu, şi fiind-că se dovedi că din periusia mortuluĭ cea arĕtată de epistaţi, o parte de banĭ s'aŭ cheltuitŭ la îngropare şi la pomenire, precum şi la unile din datoriĭ până la treĭ lunĭ, cum şi înainte se arétă, totŭ din iscălitura şi graiulŭ Niţuluĭ, ci dar şi baniĭ ce aŭ trecutu asupra Zoiţiĭ şi aŭ cheltuitŭ, séŭ la hrana eĭ, séŭ la alte pomeniriĭ, sunt banĭ luaţĭ aicĭ avêndŭ dréptă zestrea eĭ, şi a treia parte din periusia mortuluĭ făcêndŭ copilŭ cu dênsulŭ; ci fiind-că precum s'aŭ doveditŭ până acum, are să iée Zoiţa din periusia mortuluĭ a treia parte, din care are şi în mâna eĭ lucruriĭ mărunţişuriĭ ca de 400 leĭ, ce cere ca să se vêndă cu mezatŭ prin starostea de negustoriĭ şi ce va prinde pe acelea să iée dela dênsa, şi oriĭ când se va arĕta clironomŭ alŭ Daşuluĭ, are să maĭ céră dela eĭ ce maĭ lipsesce, precum amŭ arĕtatŭ socotéla maĭ nainte şi clironomiĭ mortuluĭ de va maĭ avea judecată cu ea, îşĭ vor izbrăni la ponturile ce nu s'aŭ pututŭ cerceta, ne fiindŭ clironomiĭ faţă, iar Niţul aşişderea datoria luĭ este bună şi să aibă a o cere dela clironomiĭ Daşuluĭ iar Zoiţa să fie ne supărată de Niţul; şi să fie luminată porunca Înălţimeĭ tale către starostea de neguţătoriĭ, ca să se facă mezatŭ acelor mărunţăĭ ce aŭ rĕmasŭ dela Daşu, după arĕtarea negustorilor epistaţi ce aŭ datŭ fóie; şi după alegerea şi doveḑile ce s'aŭ descoperitŭ până acuma, pentru acéstă pricină însciinţămŭ Înălţimeĭ tale, iară aniĭ Mărieĭ tale să fie îndelungaţĭ. 1792, Decembrie 3.

Dumitrache clucerŭ, *Teodorache Tungea* sărd., *Dumitrache Brat* serd., *Barbu Ciorogârlénu* slugerŭ, *Stefan Grecénu* slugerŭ, *Mateiŭ Grecénu* vătavŭ.

Cod. No. XIX, fila 186.

Judecata Opri Ilea Ungurénu cu tufeccibaşa Mavrodin pentru nisce galbenĭ ce se ḑice că i-aŭ avutŭ la gâtulŭ uneĭ oĭ.

Iω Mihail Constantin Sutul VV. i gospod.

Zemle Vlascoe.... Din cercetarea ce amŭ făcutŭ şi Domnia mea cu Divanulŭ priciniĭ aceştia, d'impreună şi cu prea sfinţia sa mitropolitulŭ ţĕrĭĭ şi cu părinţiĭ episcopĭ şi cu dumnélor cinstiţĭ şi credincioşĭ boeriĭ veliţĭ aĭ Divanuluĭ Domnieĭ mele, unde s'aŭ aflatŭ de faţă şi dumnéluĭ agentulŭ curţiĭ austrieceştĭ Senior

suferite în timpulŭ ocupaţieĭ nemţescĭ şi prădarea de nisce salbe de galbenĭ dela gâtulŭ oilor. Documentele acestea sunt importante şi pen-

---

Marchelius, amŭ găsitŭ pâra Opri Ilea deşartă, atâtŭ pentru închisorile şi osânda ce aŭ pătimitŭ, că n'aŭ fostŭ din pricina luĭ Mavrodin, ci chiar după faptele şi urmările luĭ, în care s'aŭ prinsŭ şi s'aŭ doveditŭ: cu porunca comandiruluĭ alŭ oştirilor nemţescĭ s'aŭ trimisŭ la ocnă, precum vĕdumŭ Domnia mea şi în condica puşcărieĭ însemnatŭ, după ale căruia fapte avea dreptate oblăduirea oştirilor nemţeşti să îlŭ pedepséscă până la mórte; câtŭ şi pentru aceĭ galbenĭ de faţă s'aŭ cunoscutŭ iarăşi mincinosŭ, şi acésta este numaĭ scornitură dovedindu-se întâiŭ din tacrirulile luĭ cele schimbate, că la depertamentŭ aŭ datŭ tacrirŭ, cum că aceĭ galbenĭ i-ar fi avutŭ la gâtulŭ a treĭ oĭ, iară apelaţia ce aŭ datŭ către Domnia mea, schimbândŭ aŭ ḑişŭ, cum că aŭ avutŭ legaţi numaĭ la gâtulŭ uneĭ oĭ; alŭ doilea, că atâŭ acelŭ Mihaiŭ la care aŭ fostŭ Ilea ciobanu aŭ arĕtatŭ starea luĭ dela începerea răsmeriţiĭ încóce, de omŭ săracŭ şi fără de . . . . de banĭ, câtŭ şi maĭ d'inainte vreme fu sciut de obşte, atâtŭ de dumnélor boerii pământenĭ câtŭ şi de dumnéluĭ Senior Marchelius, ce s'aŭ aflatŭ maĭ nainte aicĭ, omulŭ acesta de turburătorŭ şi ne astâmpăratŭ pururea ne lipsindŭ din Divanurĭ cu acestŭ felŭ de davale, deci amŭ datŭ Domnia mea luĭ Mavrodin tufeccibaşa Domnésca nóstră întărire ca să aibă bună pace. 1792, Februarie 23.

Pré Înălţate Dómne.

După luminată porunca Mărieĭ tale, şi prin zapcilîculŭ dumnéluĭ vătafŭ de aproḑĭ se înfăţoşară la judecată Oprea Ilea suditulŭ Chesaricescu cu Mavrodin biv tufeccibaşa, care deosebitŭ de pîra ce aduce asupra luĭ Mavrodin, cum că în răsmeriţe i-aŭ fostŭ pîrâşŭ cu năpaste, de s'aŭ pedepsitŭ atâtŭ cu puşcărie, câtŭ şi cu ocnă, ḑice că i s ar fi pricinuitŭ şi pradă, care o cere dela dênsu, însă oĭi, şi galbenĭ împărătescĭ 260, ce ḑice că 'ĭ avea legaţi la gâtulŭ a treĭ oĭ, deci noĭ auḑindŭ de pedepsele luĭ (care acestea se săvêrşescŭ numaĭ prin hotărîrile şi poruncile oblăduitorilor ţĕrii) şi privindŭ la acéstă jalbă ce aŭ datŭ Inăţimeĭ tale, prin care singurŭ se mărturisesce că aŭ fostŭ supusŭ pe lângă capegi başa *Dărgioglu* ot Giurgiovŭ, de aceea amŭ pohtitŭ pe dumnéluĭ aghentulŭ Chesaricescu, Senior Marchelius, de aŭ fostŭ între noĭ faţă, când i s'aŭ făcutŭ Opri întêia cercetare, şi ne-aŭ datŭ Oprea tacrirŭ, că de felulŭ luĭ este ardelén din satulŭ Siliştea din ţinutulŭ Cetăţiĭ Sibiuluĭ, însuratŭ, avêndu-şĭ femeea şi copiĭ acolo, hrana luĭ cu oile, viitor iarna în ţĕră, iară peste vară se înturna la Ardél, dară de sunt ca la 6 séŭ 7 anĭ, nu s'aŭ maĭ dusŭ la casa luĭ, ci aŭ locuitŭ întêiŭ în ţĕră la satulŭ Coienĭ ot sud Vlaşca anĭ 2, apoĭ deschiḑêndu-se răsmeriţa, aŭ intratŭ într'unŭ ostrovŭ de a le Dunăreĭ ce se chiamă Gostinul, care este din dosulŭ cetăţeĭ Giurgiovuluĭ, şeḑêndŭ până ce armia Chesaricéscă aŭ intratŭ în ţĕră, şi cugetândŭ să iasă din ḑisulŭ ostrovŭ, maĭ întâiŭ aŭ venitŭ aicĭ la Bucurescĭ şi s'aŭ luatŭ paşaportŭ, fiindu-se fostŭ (cum ḑice) însărcinatŭ peste toţĭ locuitoriĭ din ḑisulŭ ostrovŭ, ca să le isprăvéscă şi să iasă cu toţiĭ în ţĕră, însă venirea nu aŭ fostŭ pe dată ce aŭ descălecatŭ armia la Bucurescĭ, *adecă în 28 a le luneĭ luĭ Octombre din anulŭ 1789,* ci tocmaĭ la alŭ doilea anŭ 1790, primăvéra, când armia făcuse pasŭ pentru Giurgiovŭ, şi atuncĭ la întórcerea luĭ din Bucurescĭ ḑise, că s'aŭ prinsŭ de unŭ Zaharie căpitanŭ (care în urmă s'aŭ rĕpunsŭ la Giurgiovŭ) şi

tru studiul moravurilor din acelŭ timpŭ. 44) Actŭ din 1792, Martie 3 pentru extrădarea unor oşteni fugiţi din Austria. 45) Judecată în-

---

aducêndu-lŭ la Mavrodin, elŭ l'aŭ dusŭ la polcovnicu Nicolae Cantacuzino şi dumnéluĭ trimiţêndu-lŭ la Bucurescĭ, aŭ pătimitŭ la vardia împĕrătéscă çile treĭ şi la puşcărie lunĭ treĭ şi la ocne lunĭ şépte, apoĭ aducêndu-lŭ iară aicĭ la puşcărie, măcar că ş'aŭ căpătatŭ slobodenia, dară s'aŭ cheltuitŭ cu plata avaeturilor pe la zapciĭ, armăşiĭ, care şi aceea o cere dela Mavrodin; întrebându-se şi Mavrodin se apĕră, că nu este atinsŭ nicĭ la o pîră nicĭ la pradă, ce çise, că la acea vreme fiindŭ fostŭ intratŭ la slujbă ostăşéscă, şi *făcêndu-lŭ maior peste 6 căpitanĭ sub ascultarea sa* (între care se află şi celŭ mortŭ Zaharia) aŭ fostŭ orênduiţi de străjuia plasa Mărgineni pe baltă, şi viindu-le ţidula pe numele çisuluĭ jăluitorŭ şi cu poruncă ca negreşitŭ să-lŭ pue în mână, l'aŭ fostŭ prinsŭ acelŭ Zaharia căpitanŭ, şi aducându-lŭ la sine ca la unŭ zapciŭ, l'aŭ dusŭ şi elŭ la zapciulŭ sĕŭ adecă la polcovniculŭ Nicolae Cantacuzino, unde aŭ fostŭ şi 2 persóne din tisturile oştieĭ ceĭ regulate, anume d-luĭ Fişer polcovnicŭ, şi Chim maior şi după ce l'aŭ făcutŭ teslimŭ, altŭ maĭ multŭ nu s'aŭ amestecatŭ; cum şi pentru oĭ çisă, că iar cu porunca polcovniculuĭ Cantacuzino aŭ mersŭ acelŭ Zaharia şi alegêndŭ oile Opri din oile unuĭ Mihaiŭ vătafŭ şi din oile luĭ Dumitraşco i le-aŭ adusŭ, dară polcovniculŭ Cantacuzino, ce le va fi făcut, sciinţă nu are; acésta că l'aŭ prinsŭ Zaharia căpitanŭ şi că acela i-aŭ luatŭ oile din turmă, şi că Mavrodin l'aŭ dusŭ la polcovniculŭ Cantacuzino unde era faţă şi acele douĕ numite persóne ostăşescĭ, nicĭ *Oprea* nu le putu tăgădui, ci încă ne spuse de trimeterea luĭ la Bucurescĭ, că pe lângă unŭ arnăut voluntirŭ aŭ fostŭ însoţitŭ şi doĭ husarĭ regulaţi paznicĭ până l'a băgatŭ la vardie, numaĭ cu tóte acestea apasă pentru oĭ că i le-ar fi mistuitŭ Mavrodin împreună cu galbaniĭ, pentru care fiindu-ne de trebuinţă ceĭ doĭ maĭ susŭ numiţi ómeni întru ale cărora oĭ aŭ fostŭ amestecate şi oile jăluitoruluĭ; după anaforaua judecăţeĭ, cu porunca Înălţimeĭ tale, s'aŭ adusŭ însă numaĭ Mihaiŭ vătafulŭ (căcĭ cel-l-altŭ se află bolnavŭ) şi înfăţoşindu-se cu suditulŭ Oprea Ilea şi cu Mavrodin tufecci-baş, dând Mihaiŭ tacrir care l'aŭ ascultatŭ şi dumnéluĭ agentulŭ Chesaricescŭ, çicêndŭ Mihaiŭ că după venirea armieĭ aicĭ în Bucurescĭ, peste cincĭ şése lunĭ la alŭ doilea primăvară aŭ plecatŭ Oprea Ilea din satulŭ lor ot ostrovulŭ *Gostinuluĭ*, çicêndŭ că merge la Bucurescĭ să'şĭ scóţă şépte optu pungĭ de banĭ ce are să iée de pe la uniĭ boerĭ, apoĭ după ce s'aŭ întorsŭ la urmă le-aŭ çisŭ, că merge la Giurgiu, spuindu-le că în Bucurescĭ s'aŭ întâlnitŭ cu duoĭ turcĭ ce era prinşĭ şi închişĭ de tisturile ostăşescĭ, ca să ducă óre-care răspunsurĭ în Giurgiu pe la casele lor, şi la întórcere s'aŭ prinsŭ de strejile ostăşescĭ şi nu l'aŭ maĭ vĕçutŭ în ochiĭ lor în totŭ cursulŭ acelor çile, fiindŭ eşirea satuluĭ din Gostin în pâmêntulŭ ţĕrieĭ, aŭ venitŭ câţĭ-va arnăuţĭ de ceĭ supuşĭ la oştile Chesaricescĭ şi cercetându pentru oile Opri Ilea care le avea în oile sale, maĭ alesŭ fiindŭ de tóte oile 28 şi mieĭ 20, şi numaĭ pe ale luĭ le-aŭ luatŭ, luându-lŭ şi pe dênsulŭ în locŭ de ciobanŭ de l'aŭ mânatŭ până în loculuĭ unde se află polcovnicŭ Cantacuzino şi Mavrodin tufecci-baş şi alţĭ oficheli şi de acolo iară aŭ mânatŭ oile până la Coeni, iară de acolo le-aŭ eşitŭ duoĭ seimeni spătărescĭ şi unde le vor fi dusŭ elŭ nu scie; aşişderea se maĭ ispiti Mihaiŭ şi pentru ceĭ galbeni împĕrătescĭ 260 ce pricinuesce Oprea Ilea că aŭ avutŭ legaţi pe la gâturile de treĭ oĭ, şi se apără

tre mônăstirea Comana și Nănescu pentru moșie. 46) Urmărirea de averĭ jăfuite de ascherlĭi, sub Mavrogheni. 47) Topliceanu osîndit a

---

că nu are nicĭ o sciință, și maĭ alesŭ că Oprea Ilea aŭ fostŭ maĭ întêiŭ la dênsulŭ ciobanŭ în câtă-va vreme, apoĭ eșindŭ din ciobănie, ș'aŭ amestecatŭ acele 38 oĭ în oile séle, apoĭ peste acestea tóte este sciutŭ de maĭ nainte, că fiindŭ dator la altŭ obrazŭ negustor aŭ fostŭ închisŭ la aghenție, și de ar fi avutŭ banĭ s'ar fi plătitŭ atunci de negustor, ci elŭ l'aŭ luatŭ și pe acela la pagubă, ci după acestŭ tacrirŭ alŭ luĭ Mihai se cunoscu, că rĕŭ să acolisesce cu asupréla luĭ Mavrodin, carele ne mărturisi că aŭ luatŭ și elŭ cu sciința polcovniculuĭ Cantacuzino, pentru mâncarea luĭ și a neferilor, numaĭ doĭ mieĭ din ceĭ 20, și fu bucurosŭ ca să-ĭ plătéscă; decĭ dela judecată se găsesce cu cale: Mavrodin plătindŭ aceĭ doĭ mieĭ, pentru oĭ sĕ fie în pace; așișderea ḑicemŭ și pentru cea-l-altă pîră ce aduce că aŭ pătimitŭ pedépsă și pușcărie și la ocnă, acestea vedemŭ că s'aŭ sĕvêrșitŭ numaĭ din comandiriĭ țĕriĭ, cum și în condicele depertamentuluĭ de cremenalion se vĕḑu însemnatŭ, că din poruncă l'aŭ băgatŭ la pușcărie și din poruncă l'aŭ trimesŭ la ocnă, și iară din poruncă l'aŭ scosŭ dela ocnă, de acésta însciințămŭ și hotărîrea cea de săvêrșitŭ pentru tóte rĕmâne a se face de către Măria ta. 1792, Februarie 6.

Drăghicén Grecénu medelnicerŭ, *Dumitrașco* clucerŭ, *Pashal* vistierŭ.

După însciințarea ce aŭ făcutŭ dumnéluĭ vel spăt. vătavulŭ dela Căneni pentru șépte cătane nemțeștĭ fugite din Sibiŭ, s'aŭ făcutŭ porunca Mărieĭ séle la vătavŭ, ca pe Sandul sin Andreĭ dela Cotești ot Slam Râmnic, i pe Dumitru sin Mateĭ dela satulŭ Rahova din ținutulŭ Vidinuluĭ, să-ĭ trimiță aicĭ la Măria Sa cu plăiașĭ, ca să le dée drumulŭ a merge la loculŭ lor, dovedindu-se raiale a le prea puterniculuĭ nostru împĕratŭ, după tacrirulŭ ce aŭ trimisŭ vătavulŭ, iar pe cincĭ dintr'înșiĭ, care maĭ josŭ se arétă, dovedindu-se raiale ale curțiĭ Chesaricescĭ să-ĭ trimiță înapoĭ la lazaretŭ cu armele lor să-ĭ facă teslimŭ în mâna tisturilor de acolo.

Dăilă sin Gheorghe din Sibiu.
Petre sin Petre măcelarulŭ dela Pariș din țéra turcéscă.
Nicolae sin Stefan dela satulŭ Aiudul din țéra nemțéscă.
Ianoș sin Sălăgén dela satulŭ Cara din țéra nemțéscă.
Iosif sin Iosif croitorul din satŭ de pe Mureș. 1792, Martie 3.
Cod. No. XX, fila 396.

Judecata egum. sfinteĭ mônăstirĭ Comana cu Nănescu pentru moșia mônăstireĭ ce se hotĭrăsce cu moșia luĭ Nănescu și se împresóră de Nănescu.

Iω Mihail Const. Sufl VV. i gospod.

Zemle Vlascoe..... Constantin Nănescul aŭ eșitŭ cu jalbă înaintea Domnieĭ mele față cu vechilulŭ egumenuluĭ, ḑicêndŭ, că s'aŭ năpăstuitŭ la tóte judecățile cu pagube de moșie și cu vină de plastografie, pentru care cerêndu-ĭ pentru moșie vre-unŭ felŭ de sinetŭ séŭ dovadă în scrisŭ, nu avu să ne aréte nimicŭ, iar

sta la mônăstirea Mărginenii în afacerea feteĭ desonorate. 48) Jude-

---

la mâna vechiluluĭ egumenuluĭ vĕḑumŭ atuncĭ cărțĭ de judecată și hotărîrĭ de pe la depertamenturĭ și dela velițiĭ boerĭ și dela Divanŭ, câtŭ și acelŭ hrisovŭ vechiŭ alŭ rĕposatuluĭ Mihnea-Vodă; după care vĕzumŭ că s'aŭ cercetatŭ și s'aŭ făcutŭ cunoscute la fața loculuĭ cu boerĭ practicoși semnele hotarelor cele adevĕrate, prin dovada vecheĭ stăpânirĭ a mônăstireĭ, care s'aŭ urmatŭ în mulțĭ anĭ, după sciința și mărturia înprejurașilorŭ bĕtrânĭ, care cercetărĭ și judecățĭ, cercetându-le și Domnia mea, le-amŭ vĕḑutŭ urmate cu bună orênduială, și fără nicĭ o nedreptate Năneseculuĭ, dar Năneseul tot nevrêndŭ să înțelégă, și încă tăgăduindŭ și cea din urmă plastografie, amŭ adusŭ pe Răducan scriitorulŭ, copilŭ fiindŭ nevrăsnicŭ, care mărturisi adevĕrŭ în fața luĭ, că Năneseu l'aŭ învĕțatŭ și elŭ aŭ scrisŭ, nesciindŭ vicleșugurile Năneseuluĭ; decĭ, ca pe un doveditŭ de plastografie, și pricinuitorŭ de judecățĭ zădarnice, 'l-amŭ pedepsitŭ Domnia mea cu bătae la scara Domnéscă, iară mônastireĭ 'ĭ-amŭ datŭ Domnia mea acéstă Domnésca nóstră întărire, ca după anaforaua acésta a dumnélor veliților boerĭ să stăpênéscă cu pace. 1792, Martie 3.

Pré Înălțate Dómne.

Cu apelație ce aŭ datŭ către Înălțimea ta, Constantin Năneseul, cerêndŭ ca acum să aducă egumenulŭ acelŭ hrisovŭ alŭ rĕposatuluĭ Domnuluĭ Mihnea-Vodă, iar nu când se va îndemăna precum boeriĭ depertamentarĭ aŭ găsitŭ cu cale, vătafu de aproḑĭ din luminată porunca Înălțimeĭ tale l'aŭ adusŭ și înaintea nóstră față cu egumenul sfânteĭ mônăstirĭ Comana, chir Ieremie, și după cercetarea ce făcumŭ, cetindŭ acésta de acum anafora a judecățeĭ depertamentuluĭ, cum și cele de maĭ nainte cercetărĭ și judecățĭ, adecă a dumnélorŭ velițilorŭ boerĭ ot. 1786, Oct. 4, și a depertamentuluĭ ot lét 1791, Iunie 15, și a Divanuluĭ țĕreĭ totŭ dintr'acelașŭ anŭ, August 18, vĕḑumŭ că pricina acésta este lămurită cu boeriĭ orênduițĭ pe la fața loculuĭ și prin alegerea și cererea de atâtea judecățĭ este cu dreptate hotărîtă, când atuncĭ aŭ fostŭ și chiar acelŭ hrisovŭ alŭ Domnuluĭ Mihnea-Vodă față, și s'aŭ vĕḑutŭ atuncĭ de boeriĭ ce aŭ fostŭ la fața loculuĭ, cum și de dumnélor velițiĭ boerĭ, și atâtŭ pliroforia ce luarămŭ din cetania celorŭ adevĕrate copiĭ ale acestor sineturĭ, se aduce într'acesta, că pe unele semne dintr'acelŭ hrisovŭ se silea Năneseul să le tâlmăcéscă într'altŭ chipŭ, iar nu precum se înțelegŭ din hrisovŭ, precum și o veche hotărnicie a 6 boerĭ ce o avea Năneseul la mână, și cerea a fi stăpânirea moșieĭ luĭ prin semnele ce întru acea hotărnicie se coprindea, s'aŭ vĕḑutŭ atât de boeriĭ ce aŭ fostŭ la fața loculuĭ, cum și de dumnélor velițiĭ boerĭ că aŭ fostŭ la numirile semnelorŭ, rasă și drésă, adecă la semnulŭ unde scrie în hotărnicie până în matca Néjlovuluĭ, Năneseu aŭ dresŭ și în locŭ de Néjlov aŭ făcutŭ Câlniște, și aŭ adausŭ cu condeiŭ strĕinŭ și alte semne deosebite, iar cele adevĕrate semne precum era scrisŭ în hotărnicie, se arétă că aŭ fostŭ întocmaĭ și asemenea potrivite ca și cele din hrisovulŭ Mihneĭ-Vodă, după care semne se arétă cursulŭ și stăpânirea mônăstireĭ din vechime de anĭ nepomeniți și până acum; și deosebitŭ de acea plastografie a aceleĭ vechĭ hotărniciĭ se maĭ arétă în cercetarea judecățeĭ depertamentuluĭ ot létŭ 1792, Iunie 15, că Năneseu în urma tuturor hotărniciilorŭ și a judecătilorŭ a maĭ făcutŭ și alta maĭ próstă plastografie, puindŭ pe unŭ copilŭ anume Rădu

cata unuĭ soţŭ cu o muere care ĭ a prostituitŭ soţia; unŭ adevĕ-

---

canu de aŭ scrisŭ în dosulŭ unuĭ viclénŭ zapisŭ semne împingătóre hotarelorŭ în moşia sfinteĭ Mitropoliĭ, de care plastografie aducêndŭ boeriĭ judecătorĭ pe acelŭ Răducanu copilulŭ în faţa Nănesculuĭ aŭ mărturisitŭ, că elŭ cu mâna luĭ aŭ scris'o, şi Nănescul din cuvêntŭ în cuvêntŭ l'aŭ învĕţatŭ, cum pentru tóte plastografiile, cercetările şi hotărîrile judecăţilor, ce aŭ cursŭ între Nănescul cu mônăstirea Comana; maĭ pe largŭ te veĭ îndestula Înălţimea ta din însuşĭ maĭ susŭ numitele sineturĭ, ce de pe tóte ţine egumenulŭ a mâna copiĭ adevĕrate; după care nu maĭ póte avea Nănescul nicĭ unŭ cuvêntŭ vrednicŭ de primire, şi după dreptatate rĕmâne, că atâtŭ mônăstirea Comana, cum şi sfînta Mitropolie să'şĭ stăpânéscă moşiile întocmaĭ şi chiar printr'acele semne ce aŭ stăpânitŭ din vechime şi până acum; încă cu dreptate este unulŭ ca acesta ce s'aŭ doveditŭ întru atâtea plastografiĭ, să se şi pedepséscă spre pildă şi a altora a nu maĭ urma asemenea luĭ; iar hotărîrea cea desĕvêrşitŭ rĕmâne a se face de Înălţimea ta. 1792, Ianuarie 19.

Nicolae Brâncovean ban, *Dumitrasco* vel vornic,.... vel vornic.

Cod. No. XIX, fila 207.

Judecata şătr. Iordache Nicolescu cu Gheorghe şi Tudor din sud Buzĕŭ pentru cele ce cerea dela dumnéluĭ.

Iω Mihail Const. Suţul VV. i gospod.

Zemle Vlascoe... S'aŭ cetitŭ înaintea Domnieĭ mele acéstă anafora a judecăţeĭ depertamentuluĭ, în urma căreia peste patru ţile aŭ fostŭ datŭ pîrâşiĭ apelaţie Domnieĭ mele, şi orênduindu-se ca să iasă la dumnélor veliţiĭ boerĭ, ne arétă zapciulŭ, că fără de a şedea ca să se maĭ înfăţoşeze, nicĭ însuşĭ, nicĭ prin vechilŭ, lăsându-se, s'aŭ sculatŭ de s'aŭ dusŭ la casa lor; decĭ acum dete jalbă Domnieĭ mele şătrarŭ Iordache Niculescu, cum că de vreme ce pîrâşiĭ l'aŭ trasŭ la judecată, şi apoĭ neşeţêndŭ până la isbrănire, dela 20 ale luĭ Ghenarie s'aŭ dusŭ, trecêndŭ şi soroculŭ apelaţieĭ lor de 60 de ţile, ceru dară porunca Domnieĭ mele către ispravnicĭ, ca să se împlinéscă oile dela pîrâşĭ şi să le dée baniĭ înapoĭ, de vreme ce n'aŭ fostŭ mulţămiţĭ şi cunoscĕtorĭ la acea învoire ce aŭ făcutŭ; însă fiind-că sinetulŭ mezatuluĭ şi cele-l-alte trebuincióse dovedĭ nu sunt în vedere de a ne îndestula Domnia mea la aceste arĕtărĭ spre a putea face hotărîrea acésta, séŭ alta, rĕmâne numaĭ a fi isbrănitŭ şi apĕratŭ Niculescu de către pîra pîrâşilor, carĭ ne urmându a'şĭ căuta apelaţia lor în soroculŭ celŭ orênduitŭ de aŭ maĭ avutŭ altele a ţice, s'aŭ sculatŭ de s'aŭ dusŭ; decĭ amŭ datŭ acéstă întărire la mânile şătraruluĭ Iordache Niculescu pentru apĕrarea sa. 1792, Martie 19.

Procitŭ vel logofĕtŭ.

Pré Înălţate Dómne.

Din luminată porunca Înălţimeĭ tale, prin zapcialîculŭ dumnéluĭ vătafuluĭ de Divanŭ, se înfăţoşară la judecată Gheorghe şi Tudor din sud Buzĕŭ, cu jalba ce aŭ datŭ pentru dumnéluĭ şătrarŭ Gheorghe Nicolescu, că în vremea Domnuluĭ

ratŭ tabelŭ de moravurĭ. 49) Diverse judecăţĭ pentru datoriĭ. 50) Acte

---

Mavrogheni li s'ar fi luatŭ de către ascherlâĭ turcĭ 170 oĭ, şi în ḑilele nemţilor aŭ cunoscutŭ la dumnéluĭ oĭ 62 din cele ce li se luase atuncĭ, de care aŭ jăluitŭ Divanuluĭ şi li s'aŭ făcutŭ poruncă ca să le dée oile, şi nicĭ cu acésta nu s'aŭ supusŭ să le dée, ci luându-le de óe câte parale 69 le-aŭ datŭ, pentru care ceru să-şĭ afle dreptatea; se întrebâ dumnéluĭ şătrarulŭ ce are să rĕspundă în potriva pîrâşilor, şi nu tăgădui oile, adecă aŭ fostŭ la dumnéluĭ, nicĭ luarea de 69 de parale de óe, numaĭ ḑise, că în ḑilele nemţilor cumpĕrêndŭ 62 de oĭ ce se vindea la ordia nemţéscă cu toba la mezatŭ, peste câtă-va vreme aŭ venitŭ numiţiĭ pîrâşĭ şi s'aŭ făcutŭ cunoscĕtorĭ acelor oĭ, şi cerêndu-le, dumnéluĭ n'aŭ vrutŭ să le dée, numiţiĭ pîrâşĭ viindŭ aicĭ aŭ jăluitŭ comisieĭ, pentru care pricină făcêndŭ şi dumnéluĭ însciinţare de curgerea acesteĭ pricinĭ, 'ĭ-aŭ venitŭ rĕspunsŭ, cu unŭ Tănislav copilulŭ din casă, că de le este jalba pîrâşilor adevĕrată că-ĭ sunt oile de pripasŭ, să le dée oile şi să-şĭ iée obicĭnuitulŭ colacŭ, iară de le va fi avêndŭ cumpĕrate dela mezatŭ, după cum aŭ însciinţatŭ comisieĭ, dimpreună cu acea adeverinţă a mezatuluĭ şi cu vechilulŭ domnieĭ séle să-ĭ trimiţă aicĭ ca să stea faţă; dară jăluitoriĭ ca să nu maĭ ămble cheltuindu-se aŭ căḑutŭ cu rugăciune la dumnéluĭ, ca să le dée oile şi cerêndŭ şi preţulŭ cumpĕrătoriĭ ce le-aŭ cumpĕratŭ dela mezatŭ, 'ĭ-aŭ datŭ de óe câte parale 62, cumpĕrătórea eĭ, parale 4 de oeiitŭ, şi parale treĭ cheltuială de óe, în câtă vreme le-aŭ ţinutŭ, şi baniĭ s'aŭ împlinitŭ prin zapciŭ, care ş'aŭ trasŭ şi ḑeciuéla, şi luându adeverinţa mezatuluĭ şi zapisulŭ jăluitorilor aŭ venitŭ cu rĕspunsŭ către comisie, cerêndŭ în judecată pre acestŭ mumbaşirŭ ce arĕtară că este mărturie, la care aŭ fostŭ şi adeverinţa mezatuluĭ cu care a cumpĕratŭ oile dumnéluĭ şătrarulŭ Niculescu dela ghenerarulŭ ce le-aŭ vêndutŭ. S'aŭ întrebatŭ mocaniĭ după ce şĭ-aŭ luatŭ oile şi aŭ datŭ baniĭ şi ce maĭ ceru şi ḑise că fiindŭ luate în pradă dela eĭ, cere şi baniĭ, fiind-că de nevoie 'ĭ-aŭ plătitŭ; decĭ după cercetarea acésta, fiind-că sinetulŭ şătraruluĭ s'aŭ perdutŭ la mumbaşirulŭ ce aŭ muritŭ, şi fiind-că mocaniĭ ḑice că de nevoie aŭ datŭ baniĭ şi le cere înapoĭ, n'amŭ pututŭ hotărî alta, ce de este să se ţie în sémă tóte câte s'aŭ făcutŭ în vremea rĕsboiuluĭ, prada ce s'aŭ făcutŭ mocanilor fiindŭ după orênduiala rĕsboiuluĭ şi vênḑarea la şătrarulŭ Niculescu a oilor este bună, ci dară rĕŭ 'ĭ-aŭ întorsŭ oile mocanuluĭ, şi dator este mocanulŭ să întórcă oile ce le-aŭ luatŭ atuncĭ să'şĭ iée baniĭ, iară de nu este să se ţie în sémă faptele rĕsboiuluĭ, rĕŭ s'aŭ prădatŭ mocanulŭ, şi vênḑarea şi cumpĕrătórea Niculesculuĭ sunt rele, şi mocanulŭ este să-şĭ iée oile înapoĭ, cum le-aŭ luatŭ, dară să-şĭ iée şi baniĭ ce 'ĭ-aŭ datŭ la şătrarulŭ Niculescu înapoĭ; părerea nóstră într'acestŭ chipŭ este, dară hotărîrea cea desĕvêrşitŭ rĕmâne a se face de către Înălţimea ta. 1792, Ianuarie 20.

Dumitrache clucerŭ, *Theodorache* sĕrd., *Mateiŭ Cantacuzino* şătrarŭ, *Mihu Grecénu* vătafŭ, *Barbul Ciorogârlénul* slugerŭ, *Stefan Grecénu*..

Cod. No. XIX, fila 141—142.

S'aŭ trimisŭ cu poruncă Mărieĭ séle luĭ Vodă deschisă de volnicie, Răducanul Toplicénu la mônăstirea Margineĭ cu mumbaşir doĭ neterĭ. 1792, Martie 12.

relative la hotărnicia moșiĭ Slăniculuĭ a mônăstireĭ Colțeĭ. 51) Vin

Pricina ce aŭ avutŭ Nițul căpitanulŭ cu Maria Musulingione pentru căcĭ aŭ scosŭ femeia luĭ din fire și aŭ dus-o la casa eĭ, pentru care pricină s'aŭ scosŭ din Bucurescĭ.

Io Mihaĭl Const. Suțul VV.

Osebitŭ de mărturia numituluĭ bulugbașa, fiind-că și din alte doveḑĭ ne-amŭ pliroforisitŭ Domnia mea pentru numita Marie Musulingione cum că este muere primitóre în casa eĭ de acestŭ felŭ de netrebnicii, poruncimŭ Domnia mea dumnéluĭ vel spăt. atâtŭ pe dênsa cât și pe bărbatulŭ sĕŭ și cu ale lor rădicându-ĭ de aicĭ să-ĭ muți și să-ĭ trimiți cu zapciŭ afară din Bucurescĭ, ca acolo să ședă orĭ la ce locŭ séŭ orașŭ, iară în Bucurescĭ să nu-ĭ îngăduescĭ a se afla maĭ multŭ. 1792, Aprile 11.

Pré Înălțate Dómne.

Din luminată porunca Mărieĭ tale prin zapcialâculŭ dumnéluĭ vel spăt. s'aŭ întățoșatŭ la judecată Nițul căpitanulŭ cu jalba ce face asupra uneĭ femeĭ Maria Musulingione, ce o ține unŭ Ștefan logof. cum că fiindŭ de peste Olt numita i-aŭ scosŭ soția din minte și aŭ mutat-o la casa eĭ de aŭ metahirisit-o în fapta précurvieĭ dând-o pe la turcĭ și pe la alțiĭ; despre primirea soțieĭ jăluitoruluĭ la casa eĭ, nu tăgăduesce, numaĭ ḑice, că ea n'aŭ chiamat-o, ci fiindŭ supĕrată de turcĭ aŭ fugitŭ dela casa jăluitoruluĭ, fiindŭ fără rézimŭ și fără bărbaŭ într'ênsa, și aŭ venitŭ la casa pîrâteĭ, fiindŭ între ómenĭ și cu bărbatŭ într'ênsa spre a'și păzi cinstea, și așĭa aŭ șeḑutŭ cu tótă cinstea eĭ până când aŭ venitŭ jăluitorulŭ și aŭ luat'o cu mulțămire din casa eĭ; jăluitorulŭ spre dovada cuvêntuluĭ sĕŭ că pîrâta 'ĭ-ar fi metahirisitŭ soția întru acéstă faptă, arétă pe unŭ Ienache bulugbașa, carele adusŭ fiindŭ dete tacrirŭ judecățiĭ, că într'unŭ rêndŭ, după arĕtarea altorŭ turcĭ, mergêndŭ la casa pîrâteĭ cu însușĭ dumnéluĭ portărulŭ Stamate aŭ găsitŭ în casă pe soția jăluitoruluĭ și pe douĕ curve de obște cunoscute, pentru care iarăși ḑise să nu le maĭ primĕscă la casă-și, ḑicêndŭ și pentru soția jăluitoruluĭ să o isgonéscă de acolo și i-aŭ urmatŭ cum nicĭ însușĭ nu tăgăduesce; apoĭ maĭ în urmă într'altŭ rêndŭ iarăși, după arĕtarea altor turcĭ, adevĕratŭ mergêndŭ aŭ bătutŭ în ușă să intre în casă, și nedischiḑêndu-ĭ aŭ rĕspunsŭ o copilă mică că nu este nimenea, și așĭa elŭ spărgêndŭ o feréstră cu degetulŭ s'aŭ uitatŭ și aŭ vĕḑutŭ pe soția jăluitoruluĭ șezândŭ lângă unŭ muștériŭ, de aicea, omŭ cunoscutŭ, și pe pîrâta într'unŭ colțŭ s'aŭ și păzitŭ până când l'aŭ vĕḑutŭ eșindŭ, dară nu ĭ-aŭ ḑisŭ nimicŭ fiindŭ omŭ cunoscutŭ și nu tocmaĭ prostŭ, decĭ din netăgăduirea și urmarea ce aŭ făcutŭ pîrâta la porunca ce i s'aŭ datŭ de a goni pe acestŭ felŭ de mueriĭ din casă-și, și din arĕtarea acestuĭ Ienache bulugbașa, care după pravilă este datorŭ și prin blăstemŭ a face, fiindŭ-că la asemenea pricinĭ de vinovățiĭ marturiĭ se aducŭ și făr'de voia lor și se silescŭ, atâtŭ cu blestemŭ câtŭ și cu alte mijlóce, îndestulându-se judecta rĕmâne învinovățită și supusă pedepseĭ ce pravila orênduesce la cartea a 7-a list. 37 cu bătae și cu surghiunlâcŭ, iar fiind-că din cercetarea ce se făcu numaĭ se cunoscu soția jăluitoruluĭ întêiŭ căḑută la acéstă faptă din îndemna-

derea cu licitație a unuĭ imobil pentru datoriĭ prin starostele de ne-

---

rea pîrâteĭ, și fiindă pîrâta muere cu bărbatŭ și cu copiĭ, după mĕsura greșeliĭ i se va face și cuviinciósa cu sincatavasis pedépsă, cu cea desĕvârșită hotărîrea Mărieĭ téle. 1792, Aprile 10.

Drăghicean Greceanu medel și ceĭ-l'alțĭ ot depertamentulŭ de șépte.

Cod. No. XIX, fila 270.

Anaforaua de pricină a luĭ Stan ce are să iée datorie de bani tal. 148 dela cumnată-sĕŭ Sóre.

Dela depertamentulŭ judecăței.

Prin orênduitulŭ zapciŭ înfățoșindu-se la judecată amêndouĕ părțile, amŭ întrebatŭ pe pîrâtŭ, de-lŭ scie pe jăluitorŭ cu ceva-și avutŭ ca să i-se vêndă pentru plata banilor sĕĭ, și dise, că nu-lŭ scie cu nimicŭ, dar îlŭ ceru să muncéscă, din care să-și opréscă hrana vieței, și să-ĭ dée și luĭ dreptŭ datorie câte puținŭ, câte puținŭ, ci jalba pîrâșuluĭ potrivindu-se cu tacrirulŭ pîrâtuluĭ, i-amŭ cerutŭ luĭ Sóre ca să-și dée chezașŭ, că va urma cum prin jalbă se légă, și să se slobódă dela închisóre, și dise că nu are pe nimenĭ chezașŭ, după care se înțelege, că pîrâtulŭ cu tótă dreptatea 'l-aŭ închisŭ, și dela judecată se hotărăsce să nu se slobódă dela închisóre până nu-și va da chezașŭ, cum că din munca luĭ scoțêndu-și hrana vieței, prisosulŭ îlŭ va da datorniculuĭ, și atuncĭ să fie slobodŭ; acésta scriemŭ. 1792, Aprilie 29.

Gheorghe Saul pahar., *Teodorache* pahar., *Dumitrașco* stol., *Constantin* stol., *Dumitrache Brat* sĕrd.

Iŏ Mihail Constantin Sutul VV. i gospod.

Zemle Vlascoe.... Fiind-că în urma acesteĭ anaforale, la Maiŭ 9 aŭ mânatŭ Sóre la mâna luĭ Stan Abagiŭ, zapisŭ, și mumă-sa Dumitra, chezașŭ și platnică ca să dée pe lună câte tal. 5 și fiind-că acum se jălui Domnieĭ mele numitulŭ Stan că trecêndŭ 10 lunĭ dela soroculŭ zapisuluĭ, nicĭ unŭ banŭ nu aŭ datŭ, dămŭ volnicie slugi Domnieĭ mele..... aprodŭ vătășescŭ, să mérgă, și după zapisŭ să apuce, ca orĭ dela numitulŭ Sóre să împlinéscă baniĭ, séŭ de la muma-sa, ca o chezașe ce este, cum și pentru tal. 45, ce aŭ maĭ arĕtatŭ că maĭ are a lua, dela mumă-sa să apuce a face împlinire, iară dicêndŭ că are a rĕspunde, să-ĭ iée să-ĭ aducă aicĭ la Divanŭ. 1792, Maiŭ 1.

Cod. No. XIX. fila 200.

Rĕspunsŭ către boerĭĭ hotarnicĭ ce sunt orênduițĭ la moșia Slănic a mônăstiriĭ Colței.

Credincioșĭ boierilorŭ Domnieĭ mele, Ioniță Caramănlău biv vel sĕrdar, Antonie Fotino biv vel șătrar, Ioniță Bălăceane, ce sunteți orênduițĭ despre partea mônăstiriĭ Colțeĭ, hotarnicĭ la Slănic, sănătate; vă facem Domnia mea în scire că slugeru Nicolae și cu ceĭ-l-alțĭ boerĭ ce-ațĭ cerutŭ despre partea moștenitóre, trimiserĕ Domnieĭ mele o însciințare, de la Maiŭ 30, cum că șése mărturiĭ ale

guțitorĭ. 52) Urmărire de banĭ împliniți de judecătoriĭ din Craiova și apoĭ ne dați celuĭ în dreptŭ și alte diverse acte.

---

moșnenilorŭ care se cuprindŭ în anaforalele d-lorŭ boerilorŭ că 'șĭ-aŭ ispoveduitŭ vina lorŭ și li s'aŭ anerisitŭ mărturia, acum aŭ dat înaintea dumnéluĭ cum că cele ce-aŭ mărturisitŭântêiŭ sunt adevĕrate, și totŭ acea ḑicŭ și acum; făcêndŭ numiții boerĭ bună mărturia lorŭ, dar pe dumné-vóstră nu vĕ vedemŭ iscăliți nicĭ unulŭ; pentru care vomŭ Domnia mea să scimŭ pricina pentru care nu sunteți și dumné-vóstră iscăliți, în vreme ce Domnia mea vĕ avemŭ poruncă dată, ca orĭ-ce urmare și cercetare să o faceți dimpreună, și orĭ-cè însciințare și carte să iscăliți toți dimpreună, séŭ de este într'altŭ chipŭ de ce nu ne însciințați dumné-vóstră deosebitŭ pricina? ci darŭ vomŭ să ne rĕspundeți la acésta, și vĕ poruncimŭ și unora și altora, ca să aveți a face dimpreună orĭ-ce urmare și cercetare, și iarăși de la toți dimpreună, supt iscăliturile tutulor vomŭ Domnia mea orĭ-ce însciințare și pliroforie dreptŭ în frica luĭ Dumneḑeŭ. 1792. Iunie 3.

Cod. No. XX, fila 627.

Pitacŭ la starostea de negustorĭ ca să vîndă via Deduluĭ la mezatŭ.

Io Mihail Const. Sutul VV.

Staroste de negustorĭ, fiind-că Dedul postelnicŭ este datorŭ la unŭ Gheorghe Dir comisarŭ dela Brașov cu zapisurĭ și cu sineturĭ, cărți de judecată prin care adeverĕză datoria de bună și adevĕrată, pentru care datorie vĕḑumŭ poruncă dată din vremea oblăduiriĭ nemților de a se vinde o vie ce are numitulŭ Dedul în délulŭ Pășcurilor sud Prahova, pe moșia mônăstireĭ Mărgineni, ci iarăși din poruncă mĕsurându-se acéstă vie, s'aŭ găsitŭ vie roditóre, pogóne un-spre-ḑece și jumĕtate și optŭ pogóne livede i livede fără pomĭ făcĕtóre de fĕnŭ, pogóne două, însă via și liveḑile acestea îngrădite cu gardŭ de parĭ despicați, i cu corlăți, i o pivniță veche în pămêntŭ . . . . . cu bulamacĭ de stejarŭ, i o casă cu șopronŭ dinainte, (care șopronŭ este căḑutŭ de o parte), o căscióră singură de părghiĭ nouă șindrilită cu ulucĭ, și unŭ șopronŭ noŭ învălitŭ cu paie, după care nu s'aŭ făcutŭ urmare pentru împlinirea dreptuluĭ numituluĭ Gheorghe Dir comisarulŭ, acum dându jalbă Domnieĭ mele, amŭ poruncitŭ zapciuluĭ vătafuluĭ za visterie, ca să-ĭ întățoșeze ântêiŭ la judecată după orênduială, și numitulŭ Dedul cum aŭ simțitŭ ămblă ascunsŭ de nu-lŭ póte găsi orênduitulŭ zapciŭ nicăirea, după cum făcu și Domnieĭ mele arĕtare, că de multă vreme ămblă căutândulŭ prin totŭ locululŭ și nu-lŭ potŭ afla nicăiriĭ, fiindŭ ascunsŭ; decĭ fiind-că jăluitorulŭ acesta Gheorghe Dir comisarulŭ dela Brașov suditŭ, șéde de atâta vreme aicĭ în Bucurescĭ, așteptându împlinirea de datorie ce are a lua și pîrâtulŭ dosesce, după cum arĕtămŭ maĭ susŭ, iată 'ți poruncimŭ Domnia mea, să facĭ mezatŭ acesteĭ viĭ cu tóte cele ce se arĕtă maĭ susŭ, i cu alte vase ale vieĭ ce se va fi aflându acum, după obiceiŭ, strigându-le în ḑile patru-ḑecĭ în auḑulŭ tuturor de obște în totŭ orașulŭ Bucurescilor pe tóte ulițele i drumurile têrguluĭ și ale mahalalelor, cu arĕtărĭ anume ale cuĭ sunt viile, și pentru ce datorie se vinde; de care să arĕți Domnieĭ mele cu anafora prețulŭ celŭ din urmă. 1792, Iunie 16.

Cod. No. XX, fila 654.

In genere din cercetarea condicilor Domnescĭ ale luĭ Suțu Mi-

Pitacŭ la starostea de negustorĭ a vinde cu mezatŭ viile Deduluĭ spre a plăti tal. 102 ce este datorŭ luĭ Dir Suditul

Io Mihail Constantin Sutul VV. i gospod.

Staroste de negustorĭ, la... ale luneĭ luĭ Iunie, ți s'aŭ datŭ porunca Domnieĭ mele prin pitacŭ, ca să facĭ mezatŭ viile Deduluĭ ce le are în délulŭ Balțaților sudŭ Prahova, pentru baniĭ ce este datorŭ la comisarulŭ Dir Suditul curțiĭ austriacescĭ, cu amanetŭ numitele viĭ prin zapisulŭ luĭ și cu hotărîre de judecată din vremea oblăduireĭ nemțescĭ, ca cu acésta să fie silitŭ Dedul a eși de față, fiind-că era dositŭ, carele șeḍêndŭ după acésta de față, și dându jalbă Domnieĭ mele spre a se judeca acum de iznóvă cu numitulŭ datornicŭ, ți-amŭ poruncitŭ să stea mezatulŭ viilorŭ, și pe dênșiĭ i-amŭ rênduitŭ în judecata depertamentuluĭ de optŭ, de unde ne veni anafora de la cincĭ ale luneĭ acesteia, cum că numitulŭ Dedul, s'ar fi aflându datorŭ și la alțiĭ până la tal. 3340 și cum că nimicŭ alta nu are de câtŭ viile acestea, care și acestea le are date schimbŭ soțieĭ luĭ pentru o casă de zestre ce s'aŭ învoitŭ cu soția luĭ de aŭ vêndut-o și aŭ luatŭ amândoĭ pe dênsa baniĭ, de aŭ plătit datoriĭ, arĕtându despre acésta și unŭ zapisŭ a luĭ celŭ dă la mânile soțieĭ luĭ, de la Ghenarie 20, létŭ 1792, iar datorniculŭ suditŭ împotrivă dându apelație Domnieĭ mele arétă, că acestea sunt meșteșugurĭ ale luĭ și iconomiĭ ca să-lŭ păgubéscă de dreptulŭ sĕŭ și cum că și arătările ce face că este datorŭ acea sumă, sunt iconomiĭ, căcĭ în vremea oblăduireĭ trecute când s'aŭ judecatŭ cu Dedul atâta vreme, și s'aŭ hotărîtŭ încă de atuncĭ a i-se vinde averea luĭ, nimenea nu s'aŭ arĕtatŭ davagiĭ că are a lua de la dênsulŭ, fără numaĭ Ianache Ractivan, ce este arĕtatŭ cu sumă de tal. 730, carele după ce-aŭ luatŭ în anulŭ trecutŭ de la Dedul cóse de tal. 300, i douĕ buțĭ cu vinŭ, acum 'lŭ arétă totŭ cu acea sumă întrégă cu tal. 730, pentru care ceru de la Domnia mea dreptate; decĭ înfățoșându-ĭ înaintea Domnieĭ mele la Divanŭ, unde fiindŭ prea sfinția sa părintele mitropolitŭ, i dumnélor velițiĭ boierĭ, cum și dumnéluĭ Senior Marchelius agentulŭ, amŭ cercetatŭ Domnia mea din ce vreme sunt viile amanetŭ puse la numitulŭ suditŭ, și în ce vreme este schimbulŭ cu soția luĭ făcutŭ, și vĕḍumŭ, că la numitulŭ datornicŭ sunt zelogite dintru întâiașĭ dată, adecă de când aŭ luatŭ baniĭ, la létŭ 1790, Februar, și peste unŭ anŭ la létŭ 1791 Februarie 22, din iznóvă dându altŭ zapisŭ prin marafetŭ de judecată i-le pune iarășĭ amanetŭ, nu numaĭ viile și casa soțieĭ luĭ și orĭ-ce avutŭ alŭ sĕŭ, iară așeḍământulŭ schimbuluĭ cu soția luĭ 'lŭ face în urmă, peste unŭ anŭ, la létŭ 1792, Ghenarie; pentru care ḍicemŭ, că Dedul nu putea dezălogi amanetulŭ acesta și a-lŭ înstrĕina până a plăti dreptulŭ datorniculuĭ sĕŭ, și acestea măcar că se făcură cunoscute că sunt vicleșugurĭ și iconomiĭ ale luĭ, iar și adevĕrate fiindŭ, Domnia mea nu găsimŭ cu cale a se păgubi datornicŭlŭ, ci din amanetulŭ sĕŭ, prin vêndare cu mezatŭ, am hotărîtŭ să i-se împlinéscă datoria, care datorie măcar că se dovedi în Divanŭ a fi bună de tal. 820 baniĭ nemțescĭ și tal. 204,60 baniĭ turcescĭ, după zapisulŭ luĭ dela létŭ 1791, Februar 22, adeveritŭ cu iscălitura dumnéluĭ Sinior Marchelius, ce era Divanitŭ, i a luĭ Ienache Stăncescu zapciuluĭ, ce era vătafŭ de Divanŭ, i a unuĭ Miu Mitrea chezașulŭ Deduluĭ; déră Domnia mea amŭ hotărîtŭ,

hail nu putemŭ ḑice, că era din fire înclinatŭ la nedreptate. Negreşit

că de nu va eşi suma datorită tótă deplinŭ din vênḑarea viilorŭ, să se mulţăméscă datorniculuĭ cu preţulŭ ce va eşi amanetu la mezatŭ, care acésta o primi şi numitulŭ datornicŭ, vĕḑêndŭ că nu maĭ are altŭ, şi cunoscêndu-şĭ însu-şĭ starea şi vicleşiugurile cu care să pótă a înşela şi pe soţia luĭ, iar trecêndŭ peste suma datorieĭ, prisosulŭ va fi alŭ Dedulŭi; ci fiind-că mezatulŭ viitorŭ înţelesemŭ Domnia mea, că aŭ fostŭ rĕmasŭ asupra datorniculuĭ acestuia suditŭ, care aŭ înălţatŭ din partea sa preţulŭ până la tal. 100 pogonulŭ, iar alţĭ muşterii pământenĭ aŭ datŭ numaĭ până la tal. 70 pogonulŭ, după cum ne arétă zapciulŭ celŭ rênduitŭ, îţĭ poruncimŭ ca de iznóvă să le strigĭ la mezatŭ, spre a se vinde adecă la pământenĭ cu preţulŭ ce va eşi, fiind-că sudiţiĭ sunt opriţĭ de a cumpĕra lucru ne mişcătorŭ în pământulŭ ţĕreĭ, vestindŭ însă la toţĭ alţiĭ muşterĭ vênḑarea acestor viĭ în auzulŭ de obşte, care mezatŭ într'o sĕptĕmână de ḑile se iée şi sfîrşitŭ, fiindŭ în destule 6 sĕptĕmânĭ ce s'aŭ maĭ strigatŭ, şi aşĭa să se împlinéscă prin zapciulŭ celŭ orênduitŭ datoria sudituluĭ, iar pentru că în zapisulŭ zălogieĭ se numescŭ 14 pogóne, şi în zapisulŭ de schimbŭ se numescŭ 10 pogóne, iar suditulŭ ḑice, că mĕsurându-se în anulŭ trecutŭ aŭ eşitŭ 11 pogóne, pentru acésta veĭ urma a face vênḑare pe tóte pogónele orĭ-câte vorŭ fi, care le-aŭ avutŭ Dedul când le-aŭ pusŭ amanetŭ, şi se vorŭ mĕsura iarăşĭ de isnóvă. 1792, August 11.

Cod. No. XX, fila 789—790—791.

Io Mihail Const. Sutul VV. i gospod.

Zemle Vlascoe.... Cinstitulŭ şi credinciosulŭ boerulŭ Domnieĭ mele dumnéluĭ biv. vel cămăraş Costache Şuţu caimacamulŭ Craioveĭ, sănătate! în trecutele ḑile aĭ înşciinţatŭ Domnieĭ mele, că în vremea când se afla aicea la Divanulŭ Craioveĭ sărd. Ioniţă Mardagiu, vînḑêndu-se cu mezatŭ o boltă a luĭ Hagi Ivan starostea ce aŭ muritŭ în létulŭ 1791 pentru împlinirea banilor datornicilor luĭ tal. 1000 s'aŭ datŭ datornicilor, iară tal. 701 nu se şciŭ de cine sunt luaţĭ; asemenea şi pentru nisce sfinte móşte, că nu se sciŭ la cine se află; pentru care veĭ sci dumnéta, că scriindŭ Domnia mea sărdaruluĭ Ioniţă, ca să dea rĕspunsŭ şi sémă pentru aceştĭ banĭ şi móşte, aŭ rĕspunsŭ Domnieĭ mele, că din vremea luĭ Mavrogheni aŭ venitŭ mumbaşirŭ la Craiova cu poruncă de s'aŭ vîndutŭ acea boltă, numaĭ pentru o datorie de banĭ a slugeruluĭ Scarlat sin Costea stolnicŭlŭ, şi baniĭ ce s'aŭ cuprinsŭ pe vînzarea bolţiĭ s'aŭ luatŭ de mumbaşirul domnescŭ celŭ orênduitŭ, unde aflându-se la Divanŭ şi sărdarulŭ Ioniţă cu alţĭ boieriĭ Craioveniĭ, la cartea vînḑăriĭ ce aŭ făcutŭ aŭ iscălitŭ şi sărdarulŭ Ioniţă, dimpreună cu ceĭ-l-alţĭ boieriĭ, iar vre-unŭ banŭ asupră-le nu aŭ rĕmasŭ, nicĭ aŭ făcutŭ vre-o urmare osebită din partea sa la acéstă trébă, fără de numaĭ pentru tal. 150 ce ḑice, că nu ajunge a se împlini datoria cu preţulŭ vînḑăriĭ bolţiĭ, aŭ opritŭ la sine acele sfinte móşte care le are şi acum, şi aŭ datŭ pentru dênsele banĭ la mumbaşirulŭ celŭ orânduitŭ; decĭ nu lipsimŭ a înşciinţa dumitale rĕspunsŭ sărd. Ioniţă Mardagiu pentru care trebue să ceri dumnéta dela cumpĕrătorulŭ bolţiĭ, să arate câţĭ banĭ şi într'a cuĭ mână i-aŭ numĕratŭ, şi ce dovadă are în scrisŭ pe suma ce aŭ numĕratŭ? aşişderea să cercetezĭ dumnéta şi pre boieriĭ ce aŭ fostŭ într'acea vreme la Divanŭ, dimpreună cu sărdarulŭ Io-

hatîrulŭ jócă importantŭ rolŭ sub acéstă domnie, ca şi sub maĭ tóte dar dispăruťaŭ elŭ până astă-dĭ din viaţa nóstră socială şi politică?

---

niţă, cum şi logofeţiĭ zapciĭ, şi condica Divanuluĭ dintr'aceiaşĭ vreme, precum şi pe starostea ce aŭ făcutŭ mezatulŭ acesteĭ bolţĭ, fiind-că acestea tóte s'aŭ urmatŭ aicea în Craiova, atâtŭ vînd̨area câtŭ şi numĕrătórea banilor, ca să descoperĭ dumnéta adevĕrulŭ acesteĭ pricinĭ, şi dela cine se va înfunda, aceştĭ banĭ să se împlinéscă, pliroforisindute întâiŭ că ĭ-aŭ numĕratŭ cumpĕrătorulŭ toţĭ cu adevĕratŭ însuşĭ asupra luĭ, séŭ de este dovadă vrednică cum că sunt asupra sărdaruluĭ Ioniţă să însciinţezĭ Domnieĭ mele, cum şi pentru sfintele móşte, veĭ arĕta dumnéta rĕspunsulŭ Mardagiuluĭ, atâtŭ datornicilor, câtŭ şi fiilor mortuluĭ, că de este sciută acésta şi dovedită, că n'aŭ datŭ sărdarulŭ Ioniţă nicĭ unŭ banŭ pentru dênsele, să avemŭ rĕspunsŭ, spre a se lua dela Mardagiu, iar adeverindu-se, cum că aŭ datŭ baniĭ pentru dênsele, trebue ca din averea luĭ Hagi Ioan să i se dea Mardagiuluĭ baniĭ ce aŭ datŭ, şi aşĭa să i se iée móştele când le va pretendirisi datorniciĭ, séŭ soţiа mortuluĭ. 1792, Augustŭ.

Cod. No. XX, fila 781.

Iω Mihail Const. Sutul VV i gospod.

Zapisele de aşedĕmêntŭ întru slug. Scarlat Mihălescul cu Diamandi bulucbaşa pentru rĕmasulŭ soţieĭ luĭ.

Acéstă învoire şi izbrănire ce aŭ făcutŭ slug. Scarlat Mihălescu cu Diamandi bulucbaşa soţulŭ şi vechilulŭ Rucsandi Micşunéscăi, sora rĕposatiĭ cu mijloculŭ celŭ cuviinciosŭ alŭ iubireĭ de pace, care aŭ găsit'o şi prea sfinţia sa părintele Mitropolituluĭ ţĕreĭ, iubitoriĭ de Dumnedeŭ episcopĭ şi dumnélorc instiţĭ şi credincioşĭ boeriĭ Domnieĭ mele ce aŭ d̨isŭ că e cu cale şi cu drépta orênduială, cetindu-le înaintea Domnieĭ mele, şi fiindŭ primită şi Domnieĭ mele ca o bună, o întărimŭ şi Domnia mea, cu acéstă osebire însă, ca partea sufletuluĭ ce este să se cheltuiască prin numita sora mórteĭ la pomenire, să fie şi prin scirea dumnélor epitropilor domnescĭ, ce sunt orênduiţĭ pentru trebile de obşte, spre a nu rĕmânea nicĭ judecăţeĭ vre-o îndoire, nicĭ Polizuluĭ cuvêntŭ de pricinuire maĭ multŭ; care pomeniriĭ, d̨icemŭ, să se închee până în şépte anĭ; decĭ poruncimŭ, zapciule ce escĭ orênduitŭ, ca după coprinderea acestuĭ aşedĕmêntŭ urmândŭ întocmaĭ, să aibĭ a face înplinirea cea cuviinciósă a părţilor şi a sineturilor dela o mână la alta, după catagrafia pereusieĭ, şi după preţuirea lucrurilor ce este făcută de orânduiţiĭ de maĭ naiute treĭ boerĭ practicoşĭ, făcêndŭ teslimŭ şi Polizuluĭ dreptulŭ sĕŭ ad. jumĕtate din a treia parte, orĭ în banĭ séŭ în lucruri nemişcătóre, şi de va prisosi preţulŭ lucrurilor peste câtŭ i-se cade, va întórce, iar lipsindu-ĭ, să-ĭ înplinescĭ lipsa, care să n'aibă maĭ multŭ a face, şi cu acestŭ mijlocŭ să fie izbrăniţĭ epistasind de a lua şi în faptă izbrănire pricina acésta după corinderea zapiselor acestora, ce s'aŭ întăritŭ de către Domnia mea, cu care va avea a stăpâni fiesce-carele lucrurile şi acareturile ce-ĭ va veni în parte, ne supĕratŭ. 1892, Maiŭ 23, Bucurescĭ.

pecetea gospod

Vel logofĕtŭ.

Maĭ încolo grecesce.

Cod. No. XIX, fila 335.

XI.

Boerii sub M. Sutu.

Amŭ vĕdutŭ, cercetândŭ administraţiunea ţĕreĭ muntenescĭ sub ocupaţiunea austriacă, tendinţele reacţionare ale boerimeĭ. Divanulŭ nu cerea maĭ puţinŭ de câtŭ revenirea la iobăgie! In acestŭ capitolŭ ne propunemŭ a aduce o serie de documente inedite, probândŭ în ce stare ajungŭ privilegiile boerimeĭ sub domnia a 2-a a luĭ M. Suţu.

In 10 Ianuarie 1792 noulŭ domnitor, în înţelegere cu marele visternicŭ Enache Văcărescu, stabilesce ponturile pentru scutelniciĭ boerescĭ. In numĕrŭ de 11 sunt aceste ponturĭ.

Din observaţiunea lor resultă, că numaĭ atâtŭ câştiga visteria ţĕreĭ, că numĕrulŭ de scutelnicĭ acordatŭ fie-căreĭ boerĭ este fixatŭ prealabilŭ prin catastihŭ pecetluitŭ cu sigiliulŭ domnescŭ, catastihŭ trimisŭ la fie-care judeţŭ. Nu ne-a venitŭ la mână acestŭ catastihŭ dar nu ne îndoimŭ că elŭ nu scădu, ci din contra adause numĕrulŭ scutelnicilor boerescĭ, de cum era sub ultima domnie. Cu ce se protegia venitulŭ visterieĭ de la sătenĭĭ rĕmaşĭ dajnicĭ către ea? Cu dispositiunea, că luḑiĭ scutiţĭ de boerĭ să nu se dea numaĭ dela unele judeţe, ci să fie repartisaţĭ pe tóte judeţele.

Prin anteriórele dispositiunĭ nu puteaŭ fi daţĭ ca scutelnicĭ fruntaşiĭ din sate. Noulŭ nizamŭ, întocmitŭ de visterniculŭ Enache Văcărescul, în aparenţa mănţine acéstă dispositiune în favórea visterieĭ, dar adaogă, că visteria nu va reclama pe câtŭ timpŭ nu vor deveni scutelnicĭ toţĭ locuitoriĭ d'intr'unŭ satŭ. Art. 2 nu ne spune în ce proporţiune potŭ fi scutelnicĭ locuitoriĭ dintr'unŭ satŭ, ca să nu se încarce ceĭ rĕmaşĭ nescutelnicĭ la cisla pentru darea către visterie. Singura limită la acésta era, ca să nu rĕmâe nicĭ o siliste, nicĭ unŭ satŭ în care să nu se afle şi dajnicĭ către visterie. Acésta o cerea nizamulŭ celŭ noŭ spre a nu se sparge satulŭ din causa prea mareĭ încărcăturĭ la cisla biruluĭ.

O dispositiune demnă de observat este acea care cere, ca scutelnicĭ să nu se facă decât de bună voia lor, dar care îndată apoĭ este paralisată prin altă dispositiune (art. 10), nepermiţêndŭ scutelni-

culuĭ de a'şĭ schimba situaţiunea luĭ de scutelnic decât décă este năpăstuit.... iar judecata de este năpăstuitŭ cine o va face?...

Era aşa decĭ o nouă specie de iobăgie.

Dispositiunea din noulŭ nizamŭ cu totulŭ în favórea boerimeĭ, este acea dela art. 9. Noul regulamentŭ opresce pre boerĭ de a transforma în banĭ munca ce le este asigurată dela scutelnicĭ; iar art. 9 dice, că boeriĭ carĭ nu vor putea să-şĭ găséscă scutelniciĭ lor, orĭ nu vor avea trebuinţă de munca lor, vor primi dela visteria ţĕreĭ o despăgubire în banĭ de fie-care scutelnicŭ. Eacă originea regulăreĭ scutelnicilor prin Regulamentulŭ Organicŭ (1).

---

(1). *Ponturĭ pentru scutelnicĭ arĕtătóre de chipŭ şi mijlocŭlŭ prin care hotărîmŭ să se facă urmare de acum înainte.*

1. Suma cea hotărîtă a scutelnicilor ce s'aŭ hărăzitŭ de Domnia mea la fieş-care ca să aibă pentru trebuinţa slujbeĭ séle (cum în celŭ petcetluitŭ Domnesculŭ nostru catastihŭ arétă) să se grijască dela vistieria Domnieĭ mele, ca să se împartă pe la tóte judeţele după analagonulŭ ludelor al fie-căruĭ judeţŭ şi să nu se dée numaĭ dela unile judeţe şi aşişderea să rĕmâe încărcaţĭ birniciĭ, şi ceĭ-l-alţĭ să rĕmâe nedajnicĭ.

2. Parte din locuitoriĭ de la verĭ-ce satŭ, să se dée scutelnicĭ după analogia ludelor, adecă din ceĭ ce se află cu locuinţa într'acelŭ satŭ, iar să nu se dée satulŭ cu totulŭ; pentru care poruncimŭ straşnicŭ la visteria Domnieĭ mele să se pue tótă silinţa, ca să nu rĕmâe nicĭ silişte, nicĭ satŭ în care să nu se afle birnicĭ în vistieria Domnieĭ mele, fiind-că nu numaĭ ispravniciĭ se vor pedepsi tare, ci şi dumnéluĭ vel vist. va cădea în urgia Domnieĭ mele când împotrivă va urma.

3. Scutelnicĭ aĭ fie-căruia să se facă prin marifetulŭ ispravnicilor, cariĭ aŭ datorie să cumpăneze cu mijlocŭ, ca să nu se iée fruntaşiĭ şi să rĕmâe ceĭ neputincioşĭ, din care pricină (neputêndŭ rĕspunde orênduelilor judeţuluĭ) să nu spargă vre-unŭ satŭ, care de se va întêmpla vor rĕmânea vinovaţĭ ispravniciĭ ca să rĕspundă înaintea Domnieĭ mele, şi câţĭ din fruntaşĭ se vor găsi la cine-vaşĭ ca scutelnicĭ, negreşitŭ să se dée la birŭ, şi să se dée alţiĭ în loculŭ lor adecă de mijlocŭ, şi în urmă câte sate întregĭ se vor găsi date cu cuvêntŭ de scutelnicĭ să se strice, şi însciinţându-se la vistieria Domnieĭ mele să să dée şi dintr'aceĭ scutelnicĭ după analoghie.

4. Scutelnicĭ să se facă din buna lor voinţă cu tocmélă fără de a nu fi siliţĭ de nimenĭ.

5. Nimenĭ din ceĭ ce aŭ scutelnicĭ să nu se îndrăsnéscă să siléscă pe orênduitulŭ sĕŭ scutelnicŭ ca să-ĭ iée banĭ.

6. Ispravniciĭ din fie-care judeţŭ să grijască pentru fie-care scutelnicŭ ce vor da, să dée şi adeverinţă la cela la care s'aŭ hărăzitŭ, atâtŭ de nume câtŭ şi chipulŭ luĭ, şi celŭ maĭ susŭ ţisŭ, aducêndŭ adeverinţa la visterie, i se va da Domnescile nóstre pecetluiturĭ.

7. Scutelnicĭ, amŭ orênduitŭ Domnia mea la toţĭ la ceia ce li s'aŭ căţutŭ,

Nizamulŭ de care maĭ susŭ ne ocuparămŭ privesce pe tótă boe-

---

decĭ nimenĭ nu maĭ are să ţie alţĭ ómenĭ la slujba sa, de câtŭ orênduiţiĭ luĭ scutelnicĭ.

8. Scutelnicii, orênduesce Domnia mea, ca să fie la slujbă, adecă dârvarĭ, ca să aducă lemne de focŭ, pogonaşĭ ca să lucreze la viĭ şi alţiĭ lucrătorĭ pentru cele trebuincióse ale caseĭ, iar nu ca să dée baniĭ, fiind-că nu potŭ locuitoriĭ a fi birnicĭ la altă parte decât numaĭ şi numaĭ la visteria Domnieĭ mele; decĭ cu hotărîre poruncimŭ: nimenea să nu aibă voíe să tocméscă scutelnicĭ pe banĭ séŭ pe alte dărĭ, şi să se facă sciutŭ cum că verĭ-care va cădea într'acéstă greşală se va lipsi de acéstă milă a scutelnicilor, asemenea şi câţĭ din scutelnicĭ se vor afla că s'aŭ tocmitŭ pe banĭ, nu numaĭ se vor da la birŭ, ci şi se vor pedepsi, cum şi ispravniciĭ judeţuluĭ vor rĕmânea făr de cuvêntŭ.

9. Pentru câţĭ nu vor putea să găséscă scutelniciĭ lor, séŭ pentru ceĭ ce n'aŭ trebuinţă să aibă omŭ scutitŭ pentru slujbă, amŭ hotărîtŭ Domnia mea să li se dée baniĭ dela visterie, după analagonŭ alŭ banilor ce se va hotărî la fieş-care lude.

10. Fiind-că cu hotărîre s'aŭ orênduitŭ scutelnicĭ numaĭ pentru slujbă cum maĭ susŭ s'aŭ arĕtatŭ, să aibă datorie să urmeze după tocméla lor, şi când vre-unulŭ dintre aceia va vrea să se lepede a nu maĭ fi scutelnicŭ, âutêiŭ să aréte de este năpăstuitŭ, orĭ din tocmélă, séŭ peste tocmélă, căcĭ numaĭ pentru nedreptate li se va da voíe ca să se lepede, iară nu aşa fieş-cum după curgerea voinţeĭ luĭ.

11. Când vre-unulŭ din scutelnicĭ va muri, acela ce-lŭ are să-lŭ aréte la visteria Domnieĭ mele, şi dându-se domnésca poruncă să cerceteze cu deamăruntulŭ ispravniciĭ pentru acésta prin preoţĭ şi vecinii satuluĭ sĕŭ, şi după ce se vor încredinţa cum că aŭ muritŭ, să trimiţă la visterie pecetluitulŭ luĭ, încredinţatŭ în dosŭ cu mărturiĭ că cu adevĕratŭ aŭ muritŭ, şi spărgêndu-se înaintea Domnieĭ mele acelŭ pecetluitŭ, ca să le dée altulŭ în locŭ; dar de va ţice cinevaşĭ cum că ĭ-aŭ fugitŭ scutelniculŭ, datorŭ să fie să-lŭ găséscă, fiind-că altulŭ nu se va da în locŭ; de vreme ce scutelniciĭ amŭ poruncitŭ să se facă din buna lor voíe, şi aşĭa când unulŭ se face slugă din bună voia luĭ, când nu se va bântui de nedreptate nu fuge, şi de va fugi cunoscutŭ este, că silitŭ fiindŭ de nedreptate aŭ fugitŭ; unde nu se îndatorézĕ visteria ca să dée la aceştia ascultare, iar însuşĭ are datorie ca să se siléscă să-lŭ găséscă, şi aducêndu-lŭ înaintea ispravnicilor să-ĭ facă cercetare, şi de-lŭ va găsi năpăstuitŭ să-lŭ îndrepteze cu acelŭ care 'l-aŭ avutŭ, iar de se va vedea că numaĭ din rĕutatea sa aŭ făcutŭ una ca acésta, să-lŭ dée la satulŭ de la care 'l-aŭ luatŭ, şi arĕtândulŭ la visterie pentru ca să-lŭ încarce judeţulŭ cu numele luĭ şi să i se dée altulŭ în locŭ, spărgêndu-se iarăşĭ după cum s'aŭ ţisŭ maĭ sus pecetluitulŭ, iar de nu-lŭ va găsi să rĕmâe păgubaşĭ acela care 'l-aŭ avutŭ.

Iω Mihail Const. Sutul VV i gospod.

Zemle Vlascoe.... Poruncimŭ Domnia mea dumitale cinstitŭ şi credincioşŭ boerulŭ Domnieĭ mele vel vist. Ianache Văcărescule, după aceste ponturĭ ce amŭ întocmitŭ Domnia mea, pentru orênduiala scutelnicilor de obşte, întocmaĭ să fiĭ următorŭ întru tóte, atâtŭ acum de a se pune nizamulŭ lorŭ în faptă precumŭ poruncimŭ, câtŭ şi în urmă tot-d'a-una de a se păzi acéstă orênduială după pon-

rimea în genere, dar Domnitorul împarte speciale privilegiĭ și dotațiunĭ de scutelnicĭ la unĭi din boerĭ. Așĭa de exemplu avem:

Hrisovulŭ dumnéluĭ banuluĭ Ghica pentru scutelnicĭ.

De mare laudă și cinste, încă și datorie netăgăduită, este la toțĭ Domniĭ și stăpânitoriĭ a urma facerilor de bine, ce cu cale aŭ făcutŭ ca maĭ nainte de sineșĭ stăpânitoriĭ, și încă acéstă laudă și cinste are și multă deosebire, când oblăduitorulŭ celŭ din urmă va sĕvârși facerea de bine la locŭlŭ celŭ cuviinciosŭ care aŭ avutŭ cuvêntŭ deosebitŭ; dreptŭ acea fiind-că din pronia cea mare a prea Inaltuluĭ Dumneḑeŭ ni se încredințéză și acum a doua oblăduire a acesteĭ creștinescĭ țĕrĭ, în Domnescul nostru scaunŭ, și vĕḑêndŭ din hrisóvele fraților Domnĭ de maĭ naintea nóstră harurile ce aŭ fostŭ avutŭ dumnéluĭ cinstitŭ și credincĭosŭ boerulŭ Domnieĭ mele Dimitrache Ghica biv vel banŭ, pentru némulŭ celŭ slăvitŭ alŭ dumnéluĭ și pentru slujbele dumnéluĭ cu care s'aŭ purtatŭ și se pórtă întru poruncile și voințele Domnilor, cu dréptă credință, cu supunere și cu înțelepciune vrednică de laudă, amŭ bine-voitŭ Domnia mea, ca să-ĭ întărimŭ și noĭ Domnescile harurĭ ce aŭ avutŭ de maĭ nainte, adecă casa dumnéluĭ să fie cu totulŭ și totulŭ ertată de tóte dăjdiile: de oeritŭ, de văcăritŭ, de dijmăritŭ și de vinăriciŭ; așișderea și dăjdiile care după vremĭ s'ar pune pe dumnélor veliții boerĭ, dumnéluĭ de totŭ să fie slobodŭ și nesupĕratŭ, ca o familie de Domn, și să maĭ aibă a ținea pentru trebuința și poslușania caseĭ domnieĭ séle lude una sută, fără de birŭ și sloboḑĭ la fiesce ce dajdie, scutiți și de dăjdiile ce plătescŭ și scutiții boerescĭ, după cuprinderea Domnescilor hrisóve; deci întru adeverirea și temeinica stare și urmare a acesteĭ Domnescĭ hărăziriĭ de maĭ susŭ arĕtate, i dămŭ Domnieĭ séle acestŭ Domnescul nostru hrisovŭ, întăritŭ cu însăși credința Domnieĭ mele, Io Mihail Constantin Sutul Voevod și cu totŭ sfatulŭ dumnélor cinstiților și credincioșĭ boerilor celor marĭ aĭ Domnieĭ mele, Pană Filipescu, vel ban, Ienache Văcărescu vel vist., Dumitrașco Racoviță vel vorn. de țéra de susŭ, Manolache Brâncovénu vel logof. de țéra de susŭ, Ienache Moruzi vel vorn. de țéra de josŭ, Manolache Crețulescu, vel logof. de țéra de josŭ, Alexandru Manul vel spăt., Gligorașcu Sutu vel post., Ión Florescu vel cluc., Teodorache Iulian vel paharnicŭ, Otetelișanu vel stol, Alexandru Sutu vel comis, Dumitrache Lŏcusténu vel slug., Hagi Mihalache vel pit. și ispravnicŭ Manolache Brâncovénu vel logof., și s'aŭ scrisŭ hrisovulŭ acesta în anulŭ dintêiŭ întru a doua Domnie a Domnieĭ mele. 1792, Martie 10.

De *Ioniță* logof. za taină.

Unŭ privilegiŭ importantŭ de care se folosescŭ mulțĭ boerĭ sub Domnia luĭ M. Sutu este acelŭ de scaune de măcelărie scutite și de

---

turile acestea, fără de a cuteza să primescĭ a face câtŭ de puțină musaadea împotriva ponturilor Domnieĭ mele, séŭ vre-o strămutare din câte poruncimŭ maĭ susŭ, măcarŭ până la unŭ firŭ de pĕrŭ, căcĭ de nu le veĭ griji acestea și nu le veĭ păzi tóte precumŭ le-amŭ întocmitŭ Domnia mea, acum și tot-d'a-una, să sciĭ că negreșitŭ veĭ fi fără de cuvêntŭ de îndreptare înaintea Domnieĭ mele. 1792, Ianuare 10.

Cod. No. XX, fila 253, 254, 255.

infiinţare de târgurĭ. Dămŭ în notă cărţĭ de scutire de scaune a luĭ beizadea Grigoraşcu Suţu, a logofĕtuluĭ Manoilă, a luĭ clucerŭ Dumitrache, a luĭ Şerban fostŭ alŭ 3-lea logofĕtŭ, a moşnenilor Dobrotenĭ, a mareluĭ ban Nicolae Brâncovénu cum şi hrisóvele de facere de târg ale acestuĭ din urmă, a boeruluĭ Costache Ghica la Băicoĭ, etc. (1)

---

(1) *Patru cărţĭ la patru scaune din Bucurescĭ, ce cu hrisovŭ şi cu deosebite cărţĭ le are scutite casa luminatuluĭ beizadea Grigoraşco Suţu.*

Fiind-că casa prea iubituluĭ nostru fiŭ Grigorasco Suţu voivodŭ, prin hrisovulŭ şi cartea Domnieĭ mele din cea-l-altă Domnie, cum şi prin deosebită carte de acum dela létŭ 1791, Sept. 29, dintru a doua Domnie, are a ţinea patru scaune de carne aicĭ în oraşulŭ Domnieĭ mele Bucurescĭ, scutite de vamă, de erbăritŭ, şi de tóte orênduelile câte daŭ scaunile, amŭ datŭ Domnia mea acéstă carte pentru scutéla unuĭ scaunŭ dintre cele patru, ca să'l aibă scutitŭ după cum se cuprinde maĭ susŭ, şi poruncimŭ tuturor de obşte supĕrare întru nimicŭ să nu facă. 1792, Febr. 25.

Cod. No. XX, fila 384.

Cartea dumnéluĭ logofĕtuluĭ Manoilă za. vist. pentru unŭ scaunŭ de carne din Bucurescĭ.

Zemle Vlascoe... Fiind-că boerulŭ Domnieĭ mele Manoilă logofĕtulŭ za. vist. după ostenelile şi credincióse slujbele sale, aŭ avutŭ milă prin cartea Domnieĭ mele încă din cea-l-altă Domnie, ca să ţie unŭ scaunŭ de carne aicĭ în oraşulŭ Domnieĭ mele Bucurescĭ, scutitŭ şi apĕratŭ de fumăritŭ, de erbăritŭ, de vamă şi de alte orênduelĭ, şi fiind-că şi acum iarăşĭ se află cu trudă şi ostenélă slujindŭ şi cu credinţă Domnieĭ mele, întărimŭ printr'acésta cartea Domnieĭ mele ce aŭ avutŭ, ca să i-se păzéscă nestrĕmutatŭ; pentru care poruncimŭ şi vouĕ fumarilor, erbarilor, vameşilor şi vĕtafuluĭ de măcelarĭ, să vĕ feriţĭ de acestŭ scaunŭ, şi întru nimicŭ supĕrare peste porunca Domnieĭ mele să nu faceţĭ. 1791, Decemb. 16.

Cod. No. XX, fila 239.

Carte de scutire a unuĭ scaunŭ de carne alŭ luĭ Dumitrache cluceru.

Zemle Vlascoe... Datamŭ Domnia mea acéstă carte, credinciosuluĭ boerŭ alŭ Domnieĭ mele Dumitrache Cluceru za Aria, ca să aibă a ţinea unŭ scaunŭ de carne, de nicĭ unele supĕrare câtuş de câtŭ să nu aibă de nimenĭ, cum şi de către vĕtavu de măcelarĭ să fie apĕratŭ, care acestŭ privilegiŭ l'aŭ avutŭ numitulŭ boerŭ încă din cea-l-altă Domnie a Domnieĭ mele, precum din cartea ce vĕḑumŭ cu létŭ 1785, Ianuar. 2, ne-amŭ adeveritŭ, decĭ şi acum învrednicindune Domnulŭ Dumeḑeŭ cu a-doua Domnie a ţĕreĭ românescĭ, 'ĭ întărimŭ printr'acéstă carte scutirea acestuĭ scaunŭ de carne ca să i-se păzéscă nestrămutatŭ pentru care poruncimŭ şi la toţĭ câţĭ să cuvine, să vĕ feriţĭ de acestŭ scaunŭ, şi întru nimicŭ supĕrare să nu faceţĭ. 1792, Ian. 8.

fila 265.

Privilegiulŭ celŭ mai urîtŭ acordatŭ de M. Suţu, fu prin reînoi-

Carte de unŭ scaunŭ de carne scutitŭ a luĭ Şerban biv. 3-lea logofĕtŭ din poporulŭ Lipieĭ sud. Buz.

Zemle Vlascoe... După jalba ce ne-aŭ datŭ boerulŭ Domnieĭ mele Şerban Andronescul biv 3-lea logofĕtŭ, că la sud Buzeŭ, în poporulŭ Lipiĭ, are vie pe moşia sa, unde din vechime şi pênă acum se află unŭ scaunŭ de carne, pe care tómna la vremea culesuluĭ de viĭ, 'lŭ vêndŭ vinăriceriĭ, şi elŭ căcĭ are moşióră nu se ajutoréză dela acelŭ scaunŭ cu nimicŭ; pentru care fiind-că numitu 3-lea logofĕtŭ, din copilăria luĭ s'aŭ aflatŭ pênă acum slujindŭ la toţĭ trecuţiĭ fraţĭ Domnĭ, cum şi la întêia Domnie a Domnieĭ mele, şi acum la a doua Domnie se află totŭ slujindŭ, m'amŭ milostivitŭ Domnia mea pentru a sa strĕdanie şi credinciósă slujbă, de l'amŭ miluitŭ cu venitulŭ acestuĭ scaunŭ, şi de acum înainte elŭ să fie volnicŭ a şi-'l stăpêni în câtă vreme va avea viaţă, iar boeriĭ vinăriceriĭ nicĭ de cum să nu se maĭ amestece alŭ vinde séŭ a pune altŭ scaunŭ prin prejurŭ în locŭ neobişnuitŭ, pentru că Domnia mea l'amŭ miluitŭ cu acestŭ scaunŭ, ca din venitŭ să se ajutoreze la neputinţele caseĭ luĭ; dreptŭ acea i s'aŭ datŭ acéstă carte întărită cu pecetea Domnieĭ mele. 1792, Febr. 29.

Jalba şi porunca gospod. ce s'aŭ făcutŭ în dosŭ pentru nisce scaune scutite ce aŭ moşneniĭ Dobroteni pe moşia lor în sud. Saac.

Pré Înălţate Dómne.

Jăluimŭ Mărieĭ téle, că noĭ avemŭ moşie în délulŭ Dobrotenilor sud. Saac., pe care moşie din vechime prin hrisóve şi cărţĭ dela toţĭ luminaţiĭ Domnĭ după, vremĭ amŭ scutitŭ scaunele ce taie carne în délŭ pe acéstă moşie ale nóstre de către boeriĭ vinăriceriĭ şi de către toţĭ slujbaşiĭ ce sunt orênduiţĭ asupra scaunelor dajnice fără de privilegiurĭ, care scaune ni le-amŭ stăpânitŭ fără de nicĭ o supĕrare de către boeriĭ vinăriceriĭ şi de către toţĭ slujbaşiĭ, iar acum între aceştia aniĭ trecuţĭ, în vremea armiilor, ne-aŭ luatŭ boeriĭ vinăriceriĭ ţeciuială la banĭ şi la carne, fără de orênduială; milostive Dómne, noĭ avêndŭ între noĭ prigonirea de neînvoială, prin jalbă arĕtândŭ Mărieĭ téle luminate Dómne întru fericirea cea d'întêiŭ, şi fiindŭ rênduiţĭ de către Măria ta spre cercetare la dumnéluĭ vel logofĕtulŭ Manolache Creţulescu fiindŭ iarăşĭ mare logofĕtŭ de ţéra de josŭ, după luminată porunca Mărieĭ téle, ni s'aŭ făcutŭ cercetare pricinii şi tuturor privilegiurilor şi prin anafora ni s'aŭ hotărîtŭ ca să avemŭ scutite treĭ scaune pre anume fieşce-care cine-şi scaunu luĭ, de care ne rugămŭ Mărieĭ téle, ca să te milostivescĭ ca să ni se facă înoire şi acum privilegiurilor, a fi apĕrate şi scutite de către boeriĭ vinăriceriĭ a nu se supĕra cu ţeciuială de banĭ şi de carne peste mĕsură, cum şi de către slujbaşiĭ erbariĭ, pentru că atâta milă avemŭ şi noĭ, dela moşiĭ şi strămoşiĭ noştri aflându-se slujindŭ luminaţilor domnĭ, cum şi noĭ a scuti fieşte-care la orênduiala luĭ; şi ce va fi mila Mărieĭ téle. Robiĭ Mărieĭ téle.

Ursache Cupeţ vornicŭ, *Teodor* slugerŭ, *Tisopto, i popa Şerban, Iordănescu I. Radu* postelnicŭ, *i Simion* post. zet. *Radu, nepoţiĭ luĭ Mihaĭ* cluceru, *Chetoţénu, i Ión Diaconu* dela biserica gospod. cu toţĭ părtaşiĭ de moşie.

rea către vorniculŭ Moruz, vorniculŭ de ţéra de josŭ, a hrisovuluĭ

«*Io Mihail Constantin Suţul VV.*

Fiind-că vĕdumŭ Domnia mea la mânile jăluitorilor anaforaua dumnéluĭ vel. logofĕtŭ cu întărirea Domnieĭ mele din cea-l-altă domnie, cu létŭ 1785 Sept. 23, de privilegiulŭ acestor scaune a le avea scutite, poruncimŭ Domnia mea boerilor vinăricerĭ şi altorŭ slujbaşĭ, să vĕ feriţĭ, şi după anaforaua ce este cu întărirea Domnieĭ mele urmândŭ, supĕrare împotrivă să nu le faceţĭ, ca să li se păzéscă privilegiulŭ scuteliĭ scaunelor acestora întocmaĭ după domnescile cărţĭ. 1792, Augustŭ 23.

Cod. No. XX, fila 824.

Cartea dumnéluĭ vel. logof. Creţulescu pentru unŭ scaunŭ de carne din Valea Poeneĭ, sud. Saac.

Zemle Vlascoe... Fiind-că aŭ arĕtatŭ Domnieĭ mele dumnéluĭ cinstitŭ şi credinciosŭ boerulŭ Domnieĭ mele Manolache Creţulescul vel. log. de ţéra de josŭ, cum că în sud. Saac, la valea Poeneĭ, avêndŭ viĭ lucrătóre, din întêmplarea vremilorŭ s'aŭ părăsitŭ şi s'aŭ părăginitŭ, la care viĭ avêndŭ şi scaunŭ de carne scutitŭ şi apĕratŭ cu privilegiurĭ Domnescĭ, din pricina părăginiriĭ viilor s'aŭ părăsitŭ şi acelŭ scaunŭ, acum fiind-că s'aŭ apucatŭ dumnéluĭ de a lucra viile, amŭ datŭ Domnia mea acéstă Domnésca nóstră carte dumnéluĭ vel. logofĕtŭ cu care să aibă volnicie şi slobozanie de a pune şi a rădica scaunŭ pentru tăiatulŭ cărneĭ, în loculŭ unde aŭ fostŭ maĭ nainte, la viile domnieĭ séle, care scaunŭ să fie scutitŭ şi apĕratŭ de tóte dările şi angariile ce vorŭ fi pe alte scaune, după cum aŭ fostŭ maĭ nainte, de care poruncimŭ Domnia mea şi dumnévóstră ispravnicilor, i vinăricerilor; niminea întru nimicŭ supĕrare peste cartea acésta a Domnieĭ mele să nu faceţĭ. 1791, Noembr. 14.

Cod. No. XX, fila 228.

Zemle Vlascoe... Fiind-că dumnéluĭ cinstitŭ şi credinciosŭ boerulŭ Domnieĭ mele Nicolae Brâncovénu biv. vel banŭ prin cartea Domnieĭ mele din cea-l-altă domnie cu létŭ 1783 Noembre 3, aŭ avutŭ volnicie a face pe moşia dumnéluĭ Găgeni, ot. sud. Saac. târgŭ în fie-care anŭ odată, care târgŭ să ţie o săptĕmână, de la ḑiua Duminiceĭ sfântuluĭ Apostol Tomiĭ, unde să fie şi oborŭ pentru vite i bucate, şi la acestŭ târgŭ să nu se amestece nicĭ ispravniciĭ, nicĭ vameşiĭ, nicĭ erbariĭ nicĭ zabiţiĭ, nicĭ alţĭ ómenĭ domnescĭ, ci să aibă dumnéluĭ a lua vama cea obişnuită şi cele-l-alte obiceiurĭ ce vor fi la târgulŭ acesta; aşişderea nicĭ vinŭ i rachiŭ nimenea să nu fie volnicĭ a vinde la acestŭ târgŭ într'acéstă săptămână fără de ştirea omuluĭ dumnéluĭ, care târgŭ urméză de se face şi până acum după cartea Domnieĭ mele de atuncĭ; dreptŭ aceea şi acum bine amŭ voitŭ Domnia mea de amŭ înoitŭ şi amŭ întăritŭ privilegiulŭ acesta, pentru care spuiŭ dumnévóstră ispravnicilor i vameşilor şi tuturor altora ce veţĭ fi orênduiţĭ orĭ cu ce trebĭ şi slujbe domnescĭ, să aveţĭ a vĕ feri, şi nimenea întru nimicŭ să nu se amestece la acestŭ târgŭ, că orĭ-care va îndrăzni a face câtuşĭ de câtŭ supĕrare, séŭ bântuială, preste porunca Domnieĭ mele, se va pedepsi. 1792 Ianuare 20.

Zemle Vlascoe.... Dat-amŭ cartea Domnieĭ mele dumnéluĭ cinstitŭ şi credinciosŭ boerulŭ Domnieĭ mele Nicolae Brâncovénu biv vel banŭ, cu care să

stricatŭ de Mavrogheni, prin care orașulŭ Ploescĭ este constituitŭ proprietate a familieĭ Moruz. Acestŭ hrisovŭ, din 2 Martie 1792, acordatŭ *cu împreună lucrarea a întregului Divanŭ* aŭ provocatŭ de sigurŭ drepte contestațiunĭ și protestațiunĭ din partea târgoveților Ploescenĭ (1)

---

aibă a ținea la moșia dumnéluĭ Găgeanŭ sud. Saac. patru scaune de carne scutite și apĕrate de erbăritŭ, de fumăritŭ, de vamă și de tóte alte angariĭ ce daŭ alte scaune; aceste să fie nebântuite de nimenea, pentru că acestŭ privilegiŭ l-aŭ avutŭ dumnéluĭ banulŭ și în Domnia Domnieĭ mele cea-l-altă, prin cartea ce o vĕdumŭ, cu létŭ 1783 Noembre 3. Dreptŭ aceea și acum poruncimŭ Domnia mea voue erbarilor, fumarilor și vameșilor, să aveți a vĕ feri de aceste scaune, și întru nimicŭ supĕrare séŭ bântuială câtuși de cătŭ să nu faceți, că orĭ-care va îndrăzni preste porunca Domnieĭ mele, va lua certare. 1792 Ianuare 20.

Zemle Vlascoe.... Dumnévóstră ispravnicilor ot. sud. Prahova, sănătate, vĕ facemŭ în scire, că după rugăciunea ce aŭ fostŭ făcut Domnieĭ mele încă din cea-l-altă domnie, dumnéluĭ cinstitŭ și credinciosŭ boerulŭ Domnieĭ mele, Costache Ghica biv vel logofĕtŭ de țéra de josŭ, amŭ datŭ cartea Domnieĭ mele de slobodenie ca să se facă târgŭ pe moșia dumnéluĭ Băicoiul dintr'acelŭ județŭ pe sĕptĕmână odată, pentru alișverișulŭ locuitorilor părțiĭ loculuĭ, și pentru óreșĭcare folosŭ alŭ casiĭ dumnéluĭ, cu așĭ vinde vinurile și rachiurile dumnéluĭ pentru..... de vite strĕine, după care poruncă arétă Domnieĭ mele că s'aŭ urmatŭ și se urméză facerea târguluĭ până acum unde se vindea vinurile și rachiurile dumnéluĭ până aŭ fostŭ aicĭ, iară după ce aŭ lipsitŭ dumnéluĭ de aicĭ, se isterisesce dumnéluĭ de acestŭ folosŭ ce i se cade dumnéluĭ, ca unuĭ stăpânŭ de moșie, făcendŭ alișverișulŭ acesta altĭiĭ; care acésta ne-fiindŭ cu cale, în vreme ce numaĭ și numaĭ pentru acéstă pricină i-aŭ fostŭ rugăciunea dumnéluĭ de 'ĭ-amŭ datŭ Domnia mea acéstă slobodenie a faceriĭ târguluĭ, vĕ poruncimŭ ca să dațĭ ajutorŭ rênduituluĭ isprăvnicelŭ, spre a'șĭ vinde numaĭ vinurile și rachiurile dumnéluĭ, neîngăduindŭ pe altĭiĭ, a face alișverișulŭ acesta, și așĭa să dațĭ nizamŭ la acésta după cum vĕ poruncimŭ. 1792 Maiŭ 5.

Cod. No. XX, fila 557.

(1) *Hrisovulŭ dumnéluĭ vorniculuĭ Moruzi pentru moșia Ploescĭ.*

Din vechime este sciutŭ și prin multe pilde vechĭ și nouĕ, în faptă este de fațăvĕdutŭ, că Domniĭ și Oblăduitoriĭ țĕreĭ aceștia, avêndŭ cea desăvĕrșitŭ volnicie slobodă aspura pămênturilor și lucrurilor domnescĭ, la cine aŭ bine-voitŭ a hărăzi și unde Dumnedeŭ i-aŭ luminatŭ a da dintr'acelea domnescĭ lucruri pentru slujbe și pentru cuviincióse dreptățĭ, nu numaĭ aŭ fostŭ în urmă bine păzită și ne strămutată de către altĭiĭ frațĭ domnĭ, ci încă s'aŭ întăritŭ și cu de isnóvă hrisóvele și cărțile Domnieĭ lor séle iar maĭ cu asupră. când acelŭ harŭ s'aŭ făcutŭ la loculŭ ce s'aŭ căḍutŭ și la partea cea maĭ vrednică de ajutorŭ; dreptŭ acea și Domnia nóstră, după acéstă pildă care s'aŭ păzitŭ, întocmaĭ ca o pravilă urmândŭ și încă din cea-l-altă Domnie a Domnieĭ mele, găsindŭ moșia Ploescĭ, adecă orașulŭ și cu tótă moșia de afară i cu satele ce sunt pe dênsa hărăzite, atâtŭ de Domnia sa fratele Alecsandru Voevodŭ Ipsilant, prin hrisovulŭ dela létŭ . . . la dumnéluĭ cinstituluĭ și credinciosulŭ boerulŭ Domnieĭ mele Ión

Eată acum și un privilegiŭ special:

16 privilegiurĭ ale vornicilor, însă 8 de ţéra de sus, și 8 de ţéra de josŭ.

Zemle Vlascoe..... De vreme ce aĭ 2-lea vornicĭ pentru slujba lor aŭ avutŭ vechĭ obiceiŭ și milă dela toţĭ Domniĭ de sunt apĕraţĭ de rêndulŭ dăjdiilor scu-

---

Moruzi vel. vornicŭ de ţéra de josŭ, întru desăvĕrșită stăpânirea luĭ, ca moșie domnéscă slobodă ce s'aŭ aflatŭ, spre a lua d-luĭ totŭ venitulŭ eĭ, atâtŭ de afară din câmpiĭ, câtŭ și în lăuntru têrguluĭ dela orășeniĭ Ploescenĭ, (afară numaĭ din ceĭ ce se tragŭ din némulŭ călărașilor i roșiilor, i călărășăilor ce aŭ fostŭ avutŭ din vechime hrisóve ale vechilor Domnĭ de a fi priveligiaţĭ, pe acea moșie, nu ne-amŭ pripitŭ cu tóte acestea a face întărirea acestuĭ harŭ fără de cercetarea privilegiurilor acelora priveligiaţĭ, ca nu cum-va să facemŭ înpotrivă la acea ce amŭ ḑisŭ ântêiŭ și după ce prin amĕruntă cercetare faţă cu orĕșeniĭ Ploescenĭ, în Divanŭ, ne-amŭ pliroforisitŭ dela însușĭ eĭ, din cuprinderea hrisóvelor lor, că nu pomenea pentru pămêntulŭ moșieĭ nimicŭ, adecă ca se fie și pămêntulŭ moșiĭ întru stăpânirea lor, fără de numaĭ sloboḑenie a se hrăni pe dênsa, nicĭ scrie în hrisóvele lor de a fi priveligiaţĭ pe lêngă roșiĭ, i călărașĭ, călărășeĭ și toţĭ alţiĭ orĕșenĭ ver-câţĭ vorŭ fi și se vorŭ aduna strĕinĭ după vremĭ în Ploescĭ cu locuinţa, ci încă și davagiĭ s'aŭ arĕtatŭ atuncĭ faţă în Divanŭ înaintea Domnieĭ mele némurile celea care se tragŭ din roșiĭ, i călărașĭ, și călărășeĭ, asupra celor-l-alţĭ orășenĭ din Ploescĭ, i strĕinĭ și adunătură, fiindŭ fără de nicĭ unŭ cuvêntŭ de dreptate caută a se face și eĭ privilegiaţĭ, cerêndŭ ca să-'ĭ înfruntămŭ pe orășenĭ să se astêmpere, și să nu maĭ pricinuiască obștieĭ cheltuelĭ cu ne astêmpărările lor, prin jălbile ce daŭ la Domnie așa dar făcêndu-ni-se cunoscutŭ că numaĭ la acestea némurĭ aŭ fostŭ privilegiurile domnilor vechĭ date, și numaĭ pentru sloboḑenie de hrană, iar nu și stăpânĭ pămêntuluĭ moșieĭ, amŭ poruncitŭ de s'aŭ făcutŭ cercetare, atâtŭ acolo la faţa loculuĭ, cât și aicĭ, ca să aflămŭ câţĭ și care se tragŭ dintru acelea némurĭ, la carĭ aŭ fostŭ datŭ domniĭ vechĭ acelŭ privilegiŭ, spre a nu-'ĭ isterisi de dreptulŭ lor, și pre 19 sinete ce s'aŭ aflatŭ atuncĭ în viaţă, dintr'aceĭ vechĭ roșiĭ, calarașiĭ și cămărășiĭ i-amŭ lăsatŭ Domnia mea privilegiaţĭ, ca să nu dea adecă nicĭ dijmă, nicĭ clacă, cum și pe alţiĭ, câţĭ să vor maĭ dovedi că se tragŭ dintr'acelea némurĭ, orĭ parte bărbătéscă, orĭ parte femeească, căsătorită măcar după strĕinĭ orĕșenĭ și va fi șeḑĕtorĭ în orașŭ, iarăș i-amŭ lăsatŭ Domnia mea subt privilegiulŭ ce-'lŭ numimŭ, și după ce amŭ alesŭ pe aceștia care aŭ avutŭ privilegiŭ din vechime, amŭ întăritŭ apoĭ și Domnia nóstră harulŭ și stăpânirea vorniculuĭ Moruzi, atât pe orașŭ câtŭ și pe moșie i satele eĭ, spre a fi desăvĕrșitŭ stăpânŭ, luândŭ dela toţĭ ceĭ-l-alţĭ, dijma, claca, adetulŭ prăvăliilor, vênḑêndu-șĭ numaĭ vinurile și rachiurile dumnéluĭ, după privilegiurile ce aŭ toţĭ stăpâniĭ de moșiĭ, și amŭ datŭ la mânele dumnéluĭ hrisovŭ Domnieĭ mele, cu létŭ cum se vede cuprinḑĕtorŭ cu tótă îndestularea pricineĭ și a întocmiriĭ ce amŭ făcutŭ pe largŭ, și așĭa nicĭ pre ceĭ adevĕraţĭ privilegiaţĭ cu hrisóve vechĭ nu 'ĭ-amŭ isterisitŭ Domnia mea de mila lor, însă pe câtŭ li s'aŭ căḑutŭ și la câţĭ se cuvine, nicĭ pe dumnéluĭ vorniculŭ Moruzi nu l'amŭ isterisitŭ de harulŭ ce ĭ-aŭ făcutŭ numiţiĭ fraţĭ Domnĭ, după volnicia ce aŭ avutŭ, *iar Mavrogheni stricândŭ acéstă dréptă și volnică hotărîre de treĭ domniĭ și isterisindŭ pe dumnéluĭ maĭ susŭ numitulŭ boerŭ de orașulŭ Ploescĭ, de a fi privilegiaţĭ și celor ce se cade*

tind drepte bucatele lor de dijmăritŭ şi vinăriciŭ, şi o pivniţă aicĭ în oraşulŭ Bucurescĭ de fumăritŭ şi de tóte angariile, precum ne adeverimŭ Domnia mea, din cartea Domnieĭ mele din cea-l-altă Domnie, ot létŭ 1784, Martie 6, dreptŭ

şi celor ce nu se cade, cu care aŭ datŭ pricină orăşenilor a veni şi acum cu jălbĭ la Domnia mea, şi a li se pricinui cheltuelĭ şi perdere de muncă, curora cerênduli-se de către Domnia mea prin dumnéluĭ vel logofĕtŭ acelŭ hrisovŭ al luĭ Mavrogheni ca să-lŭ vedemŭ, feluriĭ de pricinĭ aŭ arĕtatŭ că nu-lŭ aŭ, decĭ fiindŭ că cu prea înaltă poruncă împĕrătéscă a prea puterniculuĭ şi a prea dreptuluĭ nostru *împĕratŭ s'aŭ anerisitŭ pecetea luĭ Mavrogheni,* amŭ datŭ Domnieĭ mea acestŭ domnesculŭ nostru hrisovŭ, prin care anerisimŭ acea anerisită din poruncă împĕrătéscă pecetea luĭ Mavrogheni, ce aŭ Ploescenii, spre a nu avea nicĭ o ţinere în sémă, şi întărimŭ de isnóvă hrisovuluĭ Domnieĭ mele, din cea-l-altă Domnie, pentru stăpânirea şi volnicia dumnéluĭ şi credinciosŭ boeruluĭ Domnieĭ mele Ión Moruzi vel vornicŭ de ţéra de josŭ, nu numaĭ pe moşie ci şi pe oraşulŭ Ploescĭ, ca întru tóte şi întocmaĭ să urmeze cu stăpânirea după acelŭ hrisovŭ, şi să-şĭ aibă tóte veniturile şi folosurile pe deplinŭ, precum s'aŭ întocmitŭ şi s'aŭ hotărîtŭ de Domnia mea atuncĭ, căreia hotărîrĭ poruncimŭ Domnia mea şi ispravnicilor ot. sud. Prahova să supue pe Ploescenĭ şi făr de voia lor a fi următorĭ, care hrisovŭ poruncimŭ să se citéscă întru auḍulŭ tuturor de obşte la oraşŭ spre a'lŭ înţelege, ca să scie hotărîrea spre a se astêmpăra pricinuitoriĭ de jălbĭ şi de amestecăturĭ. Asemenea să aibă dumnéluĭ întru acestŭ maĭ susŭ numitŭ oraşŭ Ploescĭ patru scaune de carne scutite şi apĕrate de erbăritŭ, de fumăritŭ, de vamă şi de tóte alte angariĭ ce daŭ alte scaune, pentru că acestŭ privilegiŭ 'lŭ are dumnéluĭ, atâtŭ de la domnia sa fratele Nicolae Vodă Caragea, câtŭ şi cu o deosebită cartea Domnieĭ mele din cea-l-altă Domnie a Domnieĭ mele, care o vĕḍumŭ cu létŭ 1783 Augustŭ. Aşişderea să aibă volnicie a face pe acéstă maĭ susŭ numita moşie a domnieĭ séle târgŭ în fieşĭ-care anŭ odată la 23 de ḍile ale luniĭ luĭ Aprile, în ḍiua sfântuluĭ Gheorghe, care târgŭ să ţie o săptĕmână de rêndŭ, şi la acestŭ târgŭ să nu se amestece nicĭ vameşiĭ, nicĭ ispravniciĭ, nicĭ alţĭ ómenĭ domnescĭ întru nimicŭ, ci să aibă dumnéluĭ a lua vama cea obişnuită, şi cele-l-alte obiceiurĭ la târgulŭ acesta, după cum se iaŭ şi la cele-l-alte asemenea târguri, cum şi vinŭ i rachiŭ, nimenea să nu fie volnicŭ a vinde la acestŭ târgŭ într'acéstă săptĕmână fără de scirea omuluĭ Domnieĭ séle, pentru că şi acéstă voie o are dumnéluĭ dată şi întărită, atâtŭ iarăşĭ prin cartea Domnieĭ séle răposatuluĭ Nicolae Vodă Caragea, câtŭ şi prin Domnésca nóstră carte din cea-l-altă a nóstră Domnie, care o vĕḍumŭ cu létŭ 1783, August 18; deosebitŭ de acestea i maĭ întărimŭ Domnia mea printr'acestŭ Domnescul nostru hrisovŭ şi douĕ Domnescile nóstre cărţĭ ce le are iarăşĭ din cea-l-altă Domnie, una dela létŭ 1784, Septembrie 6, alta dela létŭ 1785, Iuliŭ 24, pentru tótă vătăşia de ţiganĭ Domnescĭ sălaşe 19, ce se află la Ploescĭ în sud. Prahova, care din bunavoinţa Domnieĭ mele 'ĭ-amŭ dăruitŭ Domnieĭ séle, anume Tudoran vătafŭ, Nicolae potcovarŭ, Duţă lăutarŭ, Ión herarŭ, Stanciul Bocalcea, Mihaiŭ Constantin, Marin croitorŭ, Ión săpunarŭ, Ión lăutarŭ, Constantin Radu, Vladu lăutarŭ, Radu Ión, Chivu herarŭ, Radu sin Ego, Ene sin Preda, Iordache sin Andreĭ, Trandafir sin Stoica, Radu toboşarŭ şi Gheorghe zet. Todoran, ca să aibă a ţinea şi a'ĭ stăpâni pe eĭ, nevestele şi copiiĭ lor, atâtŭ dumnéluĭ i coconiĭ dumnéluĭ, cu

acea și acum întru a doua Domnie, iarăși amŭ întăritŭ acéstă milă și amŭ datŭ cartea Domnieĭ mele luĭ.... alŭ 2-lea vornicŭ ot dumnéluĭ vornicŭ de țéra de..... ca să fie ne supĕratŭ de tóte câte scriemŭ maĭ susŭ (1). 1791, Decembrie 5.

Intre birurile carĭ sub Mavrogheni se întinseseră asupra tutulor boerilor era *căminăritulŭ*. M. Șuțu ridică de-asupra boerimiĭ acestŭ birŭ, prin următórele publicațiunĭ, după cererea Divanuluĭ și prelaților bisericeĭ. Fură scutiți de căminăritŭ boeriĭ de la vel banŭ până la vel clucerŭ de arie și mitropolia, episcopia și mônăstirile marĭ (2). Cine împarte, parte își face!

---

bună pace și ne strămutați, câtŭ și totŭ némulŭ dumnéluĭ și când dintr'aceste sălașe ce se numescŭ maĭ susŭ, se va întêmpla a lua cu cununie țiganŭ pe țigancă, séŭ țigancă pe țiganŭ din alți țiganĭ Domnescĭ, să rĕmâe și aceia iarăși aĭ dumnéluĭ fără de a nu se cere schimbulŭ de către nimenea, pentru că așia se coprinde și în Domnescile nóstre cărți ce le are Dumnéluĭ; adeverimŭ hrisovulŭ acesta cu însăși Domnésca nóstră iscălitură i pecete și cu mărturia prea iubiților Domnieĭ mele fiĭ Ión Voevod, Gregorie Voevod, Alexandru Voevod și cu a dumnélor cinstiților și credincioși boerilor veliți aĭ Divanuluĭ Domnieĭ mele Pană Filipescu vel banŭ, Ianache Văcărescu vel vist. de țéra de susŭ, Ianache Crețulescu vel logof. de țéra de josŭ, Alexandru Manu vel spătarŭ, Drăghicén Otetelișanu vel stol., Alexandru Sutul vel comis, Dumitrache vel slug., Mihalache vel spăt. și ispravnicŭ Manolache Crețulescu vel logof., scriindu-se hrisovulŭ acesta întru âutêiulŭ anŭ dintru a doua Domnie a Domnieĭ mele la létŭ, 1792, Martie, de Gheorghe logof. za taină.

Cod. No. XX, fila 20.

(1) Cod. No. XX, fila 418, 419, 420.

(2) Eată acestŭ document:

Publicațiĭ pe la tóte județele pentru căminăritŭ, ca să nu se iée de pe la boerĭ.

Dumnévóstră ispravnicilor ot. sud... sănătate, măcar că venitulŭ căminărituluĭ de estimpŭ 'l-amŭ orânduitŭ Domnia mea prin cărțile ce s'aŭ datŭ la mânile orênduiților a se căuta după orênduiala și obiceiulŭ ce se urmézĕ și la venitulŭ fumărituluĭ domnescŭ ad. metropolia, episcopiile, mônăstirile marĭ, dumnélor boeriĭ de la vel banŭ pâna la vel clucerŭ de arie și jupânesile ce aŭ stătutŭ boeriĭ dumnélor veliți să scutéscă câte o cârciumă, iar pentru câte alte aŭ să plătéscă căminăritŭ, dar după rugăciunea ce făcuiă Domnieĭ mele dumnélor boeriĭ de obște am bine-voitŭ Domnia mea a se căuta iarăși ca maĭ nainte, adecă tóte cârciumile dumnélor ce aŭ pe afară, să fie nesupĕrate de căminăritŭ, ci dar vĕ poruncimŭ să arĕtați și orênduiților căminarĭ porunca acésta, cărora li s'aŭ datŭ în scire, și de către însuși dumnéluĭ epistatulŭ căminarŭ, ca să urmeze după acéstă poruncă, spre a fi nesupĕrate întru nimicŭ cârciumile sfinteĭ mitropoliĭ, ale episcopilor, mônăstirilor marĭ, ale dumnélor boerilor de la vel banŭ până la vel clucerŭ de arie și ale jupâneselor vĕduve ce aŭ stătutŭ boeriĭ dum-

M. Suțu Vodă aŭ hărăzitŭ scutirĭ deosebite și privilegiĭ și la slujbașĭ maĭ puținĭ importanțĭ. Așĭa în 5 Decembrie, 1791 aflăm:

Treĭ privilegiurĭ ale logofeților dela depertamenturile din Bucurescĭ, însă la depertamenturile de optŭ, de șépte și de cremenalion.

Zemle Vlascoe..... Datamŭ cartea Domnieĭ mele..... logofĕtulŭ dela depertamentulŭ..... ca să fie în pace și ertatŭ de tóte dăjdiile și orênduelile verĭ-câte ar eși dela visterie, și dela cămara Domnieĭ mele, peste anŭ, în țĕră, de nicĭ unile val și supĕrare să nu aibă; așișderea și ale dumnéluĭ drepte bucate să fie în pace și ertate, stupĭ i rîmătorĭ de dijmăritŭ și vinulŭ ce va face în viile luĭ de vinăriciŭ, și o pivniță aicĭ în orașulŭ Domnieĭ mele Bucurescĭ, apĕrată de fumăritŭ, de căminăritŭ, de vamă de vinŭ Domnescŭ, i de ortulŭ vătășescŭ și de tóte alte angarĭi; asemenea să aibă a ținea și lude unulŭ scutitŭ, ca să fie de poslușania caseĭ dumnéluĭ, apĕratŭ de tóte dăjdiile și angariile ce ar eși peste anŭ în țĕră și aicĭ pe târgŭ dela visterie și cămara Domnieĭ mele, val și supĕrare să nu aibă nicĭ de alte podvezĭ nicĭ de cum să nu se supere; pentru care poruncimŭ Domnia mea dumitale vel agă, vel căpit. za dorobanțĭ și altor zapciĭ verĭ-carĭ, și orĭ de ce trébă veți fi și orĭ cu ce slujbe veți fi orênduițĭ, și dumné-vóstră ispravnicilor de prin județe, toțĭ să aveți a vĕ feri atâtŭ de casa numituluĭ logofețelŭ cât și de omulŭ dumnéluĭ, nicĭ de cum bântuială séŭ supĕrate măcar câtŭ de puținŭ să nu faceți; poruncimŭ Domnia mea și vouĕ dijmarilor, vinăricerilor, fumarilor, câminarilor, vameșilor și vătașilor de cârciumarĭ, vĕdêndŭ cartea acésta a Domnieĭ mele toțĭ să aveți a vĕ feri și a da pace pentru tóte câte scriemŭ maĭ susŭ, ne făcêndŭ nimenea nicĭ unŭ felŭ de supĕrare (1). 1791, Decembrie 5.

De asemenea M. Șuțu acordă următórele:

Patru privilegiurĭ a patru logofeți de la Divanulŭ Craioveĭ.

Zemle Vlascoe.... Fiind-că se află slujindŭ la Divanulŭ Domnieĭ mele ot Craiova logofețelŭ, i s'aŭ datŭ acéstă domnésca nóstră carte, ca să aibă privilegiulŭ ce aŭ avutŭ și maĭ nainte, adecă să fie în pace și ertatŭ de tóte dăjdiile și orênduelile verĭ-câte arŭ eși dela visterie și de la cămara Domnieĭ mele preste anŭ în țĕră; așișderea și ale luĭ drepte bucate să fie în pace și ertate: stupĭ i rîmătorĭ de dijmăritŭ, și vinulŭ ce-lŭ va face în viile luĭ de vinăriciŭ, și o pivniță în orașulŭ Craioveĭ apĕrată de fumăritŭ, de căminăritŭ și de tóte dările ce sunt pe alte pivnițe; asemenea să aibe a ținea și unŭ lude scutitŭ, omŭ scutitŭ fără de pricină, ca să-ĭ fie de poslușaniă caseĭ luĭ; pentru care poruncimŭ

---

nélor veliți, iar cele-l-alte să urmeze întocmaĭ după cuprinderea cărților căminărituluĭ ce aŭ căminariĭ la mânile lor, care acele cârciumĭ mônăstirescĭ și boerescĭ, n'aŭ a se supĕra nicĭ la căminăritulŭ vinuluĭ nicĭ al rachiuluĭ. 1792, Februarie 4.

Cod. No. XX, fila 350.

(1) Cod. No. XX, fila 211.

Domnia mea la toţi câţi se cuvine, să fie următorĭ de a se păzi privilegiulŭ acesta întocmaĭ (1). 1791 Decembre 6.

Asemenea privilegiŭ s'aŭ datŭ şi logofĕtuluĭ ce se află slujindŭ la depertamentulŭ de patru ot Craiova.

Asemenea privilegiŭ s'aŭ datŭ şi logofĕtuluĭ ce se află slujindŭ la depertamentulŭ de cremenalionŭ ot Craiova.

De scutirĭ şi privilegiŭ se bucură şi alţi patru logofeţi de la epitropia obştéscă din Bucurescĭ cu hrisovulŭ următorŭ:

Zemle Vlascoe..... Slugiĭ Domnieĭ mele ce se află slujindŭ la trebile epitropieĭ, ca să fie în pace şi ertatŭ de tóte dăjdiile şi orênduelile verĭ-câte arŭ eşi de la visteria Domnieĭ mele peste în ţéră şi aicĭ în târgŭ, de nicĭ unele valŭ şi supĕrare să n'aibă; aşişderea şi ale luĭ drepte bucate să fie în pace şi scutite: stupĭ i rîmătorĭ de dijmăritŭ, şi vinulŭ ce va fi în viile luĭ de vinăriciŭ, cum şi o pivniţă aicĭ în oraşulŭ Domnieĭ mele Bucurescĭ, să fie scutită şi apĕrată de fumăritŭ, de căminăritŭ, de vamă de vinŭ domnescŭ şi de ortulŭ vătăşescŭ. Asemenea să aibă a ţinea şi lude douĭ, carĭ să fie în pace şi ertaţi de tóte dăjdiile şi orênduelile ce vorŭ eşi pe anŭ în ţéră de la visteria Domnieĭ mele, de nicĭ unele valŭ şi supĕrare să nu aibă, pentru că aflându-se numitulŭ logofĕtŭ cu slujba logofeţieĭ nelipsitŭ aŭ avutŭ acestŭ privilegiŭ logofeţiĭ epitropieĭ, atâtŭ de la alţi fraţi Domnĭ, câtŭ şi de la Domnia mea, din cea-l-altă Domnie; Decĭ şi acum învrednicindu-ne domnulŭ Dumneḑeŭ cu alŭ doilea Domnie a ţĕrĭĭ românescĭ, m'amŭ milostivitŭ şi amŭ înoitŭ prin acéstă carte mila ce aŭ avutŭ logofeţiĭ epitropieĭ a o avea şi numitulŭ logofĕtŭ ce se află slujindŭ nestrĕmutatŭ; pentru care poruncimŭ şi dumnévóstră ispravnicilor aĭ judeţuluĭ, i dumitale vel agă şi vel căpitanŭ za dorobanţĭ i altorŭ zapciĭ, ce veţĭ fi orênduiţĭ, orĭ cu ce dăjdiĭ şi orânduelĭ, vĕḑêndŭ cartea Domnieĭ mele, de tóte câte se coprinde maĭ susŭ, să aveţi a vĕ feri, şi întru nimicŭ supĕrare să nu faceţi (2). 1791 Decembre 18.

Ceĭ 4 logofeţĭ eraŭ: *Antonie Berheénu, Nicolae, Constandin, Alexandru sin popa Ştefan.*

Iuzbaşa de fustaşĭ dela Divanŭ încă dobêndesce scutirĭ, ca şi Iuzbaşa de haremŭ Pârvu, prin cartea luĭ M. Suţu ce dămŭ aci în notă. (3)

(1) Cod. No. XX, fila 212.

(2) Cod. No. XX pag. 221.

(3) *Cartea Iuzbaşiĭ dela Divanŭ.*

Zemle Vlascoe... Datamŭ Domnésca nóstră carte slugiĭ Domnieĭ mele Anastasie iuzbaşa de fustaşĭ ot. Divanŭ, ca să fie în pace şi ne supĕratŭ elŭ şi casa luĭ de tóte dăjdiile şi orênduelile câte vorŭ eşi dela visterie şi dela cămara Domnieĭ mele; aşişjderea să aibă a ţinea o pivniţă aicĭ în oraşulŭ Bucurescĭ, scutită de fumăritŭ, de căminăritŭ, de vamă, de vinŭ domnescŭ şi de ortulŭ vătăşescŭ şi de orĭ-ce alte angariĭ vorŭ fi pe cârciume, aşişjderea să aibă a ţinea şi

Ciocănaşii dela ocna mare din Vălcea 'şĭ renoescŭ de asemenea hrisovulŭ de scutire şi de jurisdicţiune speciale, în 13 Decembre 1791, prin următorulŭ actŭ :

Zemle Vlascoe.... Fiind-că vătăşiĭ de ciocănaşĭ, şi toţĭ ciocănaşii dela vel ocnă, sud Vălcea, pentru slujba şi silinţa ce facŭ la tréba ocneĭ, aŭ avutŭ milă şi orênduială prin cartea Domnieĭ mele din cea-l-altă Domnie, care o vĕdumŭ cu létŭ 1786, Febr. 11, spre a fi scutiţĭ şi apĕraţĭ de tóte angariile, cum şi tóte pricinile ce vorŭ avea ciocănaşii între dênşii se le caute cămăraşulŭ ocnilor prin judecată, şi după dreptate hotărându-le în scrisŭ, să facă şi împlinirea dreptăţeĭ, li s'aŭ datŭ şi acum acésta Domnésca nóstră carte de întărire, ca să li-se păzéscă mila şi orênduelile ce se arétă maĭ susŭ ; poruncimŭ dar şi vouĕ vĕtaşilor, i ciocănaşilor, să daţĭ ascultare şi supunere la orênduitulŭ Domnieĭ mele epistatulŭ ocnelor întru tóte câte-va porunci la slujba şi trebuinţa ocnelor, ca să nu se pricinuéscă pagube cămăreĭ, că celŭ nesupusŭ se va pedepsi, iar pentru câţĭ ómenĭ va cunósce orênduitulŭ epistatŭ ocnelorŭ că este de trebuinţă de slujbe la ocne, va face fóie anume cu numele şi porecla, care trimiţêndu-lŭ la Domnia mea se va da şi pecetluiturĭ gospodŭ pe numele lorŭ, şi veţĭ avea fieş-care pe ḑi a tăia câte treĭ bolovanĭ sare pe mĕsura ce este, după vechiulŭ obiceiŭ. (1) 1791, Decemvre 13, Bucurescĭ.

Pre lângă diferitele moduri de privilegiare şi de scutire a boerilor şi slujbaşilor, Domnitoriĭ maĭ împărţeaŭ şi mile din cutia milelor şi de multe orĭ aceste mile eraŭ adevĕrate lefĭ. Une orĭ, de asemenea ajutóre Domnitoriĭ dispuneaŭ să se dée dela mônăstirĭ. Eată de exemplu, unŭ pitacŭ prin care se dă 1000 de leĭ beizadelelor Ghiculescĭ :

Pitacŭ la stolniculŭ Dumitrache ca să dée tal. 1000 pentru beizadelele Ghiculescĭ.

Cinstitŭ şi credinciosŭ boerulŭ Domnieĭ mele Dumitrache biv vel stolnice, epitropŭ alŭ sfinteĭ mônăstirĭ Pantelimon, primindŭ Domnesculŭ nostru pitacŭ, să

---

unŭ omŭ care şi acela să fie scutitŭ de tóte orênduelile şi dările verĭ-câte s'arŭ pune pe locuitoriĭ de obşte, la nicĭ unile supĕratŭ să nu fie, ca să-'lŭ aibă pentru posluşania caseĭ luĭ, pe care omŭ găsindu-lŭ fără de pricină, să se cerceteze după orênduiala visterieĭ, şi să i-se dea petcetluitulŭ Domnieĭ mele, ca să fie nesupĕratŭ, pentru-că acéstă milă şi orênduială aŭ avut'o şi izbaşiĭ ce aŭ fostŭ după vremĭ, după cum din cărţile domnescĭ ne-amŭ adeveritŭ ; dreptŭ aceea fiindcă şi pe numitulŭ Anastase l'amŭ miluitŭ Domnia mea cu slujba de izbaşŭ şi slujesce nelipsitŭ, i-amŭ datŭ cartea Domnieĭ mele, ca să aibă acestea maĭ susŭ numite mili şi orênduelĭ ; pentru care poruncimŭ Domnia mea d-tale vel. Agă i vel. căpitanŭ za dorobanţĭ şi altorŭ zapciĭ ce veţĭ fi cu orĭ-ce slujbe pe oraşulŭ Bucurescilor, să păziţĭ întocmaĭ şi fără de nicĭ o scădere precum se cuprinde maĭ susŭ, că aşa este porunca Domnieĭ mele. 1791, Decem. 22.

Asemenea carte s'aŭ făcutŭ şi Părvuluĭ izbaşiĭ de haremŭ. 1791, Ghen. 5. Cod. No. XX, fila 250.

(1) Cod. No. XX, fila 228.

aibĭ a da, prin scirea sfinției séle părinteluĭ mitropolitŭ, după orênduiala hrisovuluĭ, tal. 1000 din veniturile mônăstireĭ, pentru luminații beizadele Nicolache și Mihăiță Ghiculescĭ (1). 1791, Octombrie 10.

Pre lângă asemenea scutirĭ și ajutóre, unĭĭ din boerĭĭ scăpătațĭ căpătaŭ locuință prin mônăstirĭ (2).

Niscaĭ sporirĭ maĭ însemnate la havaieturile boerilor de Divanŭ nu amŭ aflatŭ sub M. Suțu, afară de orênduiala din 7 Decembre 1791, pentru împărțirea havaieteluĭ muhurdaruluĭ și divictaruluĭ de la cărțile ce se facŭ dela domnescŭ Divanŭ (în afară de havaietulŭ logofețieĭ).

Havaietulŭ acesta al muhurdaruluĭ, Domnitorulŭ M. Suțu 'lŭ împarte în douĕ cu divictarulŭ (condica 20).

O rară dispoziție găsimŭ sub Domnia luĭ M. Suțu cu referință la o slujbă de curte, adecă la acea de avghibașa, adecă de mare vênătorŭ alŭ curțeĭ. In favórea acestuia, în 28 Decembre 1791, Domnitorulŭ dă o carte deschisă, ca atâtŭ elŭ, câtŭ și vênătoriĭ luĭ să fie ajutațĭ în exercițiulŭ funcțiuneĭ lor, de către căpitanĭ, zapciĭ și pârcălabiĭ de satŭ și să li se dea la trebuință bătăiașiĭ necesarĭ (3).

(1) Cod. No. XX, fila 129.

(2) *Pitacŭ la boerĭĭ epitropĭ, ca să deschidă o odae dela Dómna Bălașa, ce este cu lucrurĭ ale doftoruluĭ Gheorgache, să o deșerte pentru ședérea banuluĭ Hrisoscoleo.*

Iω Mihail Const. Suțul VV. i gospod.

Zemle Vlascoe..... Find-că odaea ce este închisă cu lucrurile rĕposatuluĭ clucerŭ Gheorgache este trebuință a se deschide pentru ședérea și odihna d-luĭ cinstituluĭ și credinciosŭ boerulŭi Domnieĭ mele Ienache Hrisoscoleo biv vel ban acolo în mônăstirea Dómneĭ Bălașiĭ, unde se află seḑêndŭ, poruncimŭ dumnévóstră boerilor epitropĭ, să mergeți la numita odae, ca să o deschideți și făcêndŭ întêiŭ catagrafie în scrisŭ de tóte lucrurile rĕposatuluĭ, prin catastihŭ anume de orĭ-ce veți găsi într'ênsa, prin scirea némuluĭ rĕposatuluĭ Gheorgache, să le mutați într'altă odae, care să o închideți și să o pecetluiți, ca să-și aibă dumnéluĭ banulŭ odihna ședériĭ într'acésta odae. 1791, Octombrie 25.

Cod. No. XX, fila 144.

(3) *Cartea ce s'aŭ datŭ luĭ Gavril avgibașa ce este peste vênătorĭ.*

Zemle Vlascoe...Fiind-că Gavril avghbașa Domnesc, este rênduitŭ de-apururea a merge cu vênătoriĭ uĭ pentru aducerea vênatuluĭ de trebuința curțeĭ gospodŭ, i-s'aŭ datŭ cartea Domnieĭ mele la mânĭ spre a fi sciutŭ și cunoscutŭ tuturor

Trecêndŭ dela cercetarea nóstră asupra scutirilor boerilor şi slujbaşilor, la privilegiile maĭ importante acordate de Domnitor, pe de-o parte amintimŭ din noŭ despre hrisóvele acordate familieĭ Moruzi, dându-i-se târgulŭ Ploescĭ (1) ca moşie particulară şi p dee alta consignămŭ informaţiunea, că Câmpulungul din Muscel obţine şi de la

---

cum că este avgibaşa Domnesc, şi spre a fi slobodŭ şi ne opritŭ la tréba vênătorieĭ, carele poruncimŭ să aibă şi ajutorulŭ celŭ cuviinciosŭ, la trebuinţa ce va avea de adusulŭ vênatuluĭ la curte, dându-i-se orĭ de către căpitanĭ, orĭ de către zapciĭ, séŭ de către pârcălabiĭ satelor, ce vor cădea împrejurulŭ loculuĭ vênătóreĭ, ajutorulŭ celŭ cuviinciosŭ pentru aducerea vênatuluĭ, cum şi la vre-o întêmplare de trebuinţa ce va avea pentru bătăiaşĭ, iară să 'i-se dée ajutorulŭ. 1791, Decembrie 28.

Cod. No. XX, fila 238.

(1) Maĭ eacă un actŭ relativŭ la acéstă robie a oraşuluĭ liberŭ înfiinţatŭ de Mihaĭ Vitézul :

Carte de clacă a dumnéluĭ vel vornicŭ Moruzi pentru moşia Ploescĭ.

Zemle Vlascoe... Datamŭ Domnésca nóstră carte..... ce este orênduitŭ purtătorŭ de grijă, de către dumnéluĭ cinstitulŭ şi credinciosŭ boerulŭ Domnieĭ mele Ión Moruzi, vel vornicŭ de ţéra de josŭ, la moşia dumnéluĭ Ploescĭ ot sud. Prahova, ca să aibă volnicie a căuta şi a strînge tóte veniturile maĭ susŭ numiteĭ moşiĭ, după obiceiulŭ ce se urmézŭ la tóte moşiile de obşte, mônăstirescĭ şi boerescĭ, şi după cuprinderea hrisovuluĭ şi a cărţeĭ Domnieĭ mele, ce are din ceal-altă Domnie a Domnieĭ mele, pentru stăpânirea acesteĭ moşiĭ, adecă dela toţĭ locuitoriĭ şi sătenĭ, atâtŭ ceĭ din satele de afară, cât şi dela orşăenĭĭ din Ploescĭ fără deosebire, să aibă a lua dijma i claca, şi tóte cele obişnuite la vreme ; aşijderea să aibă volnicie maĭ susŭ numitulŭ orênduitŭ, ca atâtŭ afară prin sate, câtŭ şi înăuntru în totŭ oraşulŭ Ploescĭ, numaĭ vinurile i rachiurile dumnéluĭ vorniculuĭ să vêndă cum şi altŭ alişverişŭ să facă în târgŭ ca unŭ stăpênŭ de moşie, după cum urmézŭ toţĭ stăpânĭĭ moşiilor, fiindŭ toţĭ alţĭ orĕşenĭ şi locuitorĭ de obşte opriţĭ de a face acestŭ alişverişŭ, care este alŭ stăpânuluĭ moşieĭ, după obiceiŭ; aşijderea şi dela târgulŭ acestuĭ oraşŭ, să aibă aşĭ lua dumnéluĭ adetulŭ după aşeḑĕmêntulŭ ce va face locuitoriĭ de prăvăliĭ şi de case, după cum şi la târgulŭ Targuşoruluĭ să urmézŭ, şi la tóte să aibă dumnéluĭ volnicie ca unŭ stăpânŭ deséverşitŭ, afară numaĭ din 19 lude ce sunt sciuţĭ şi dovediţĭ că se tragŭ din némulŭ călăraşilor, cămărăşeilor, şi roşiilor, pe aceia poruncimŭ Domnia mea să nu-'ĭ supere de clacă şi de dijmă, cum şi pentru alţiĭ ce se vorŭ maĭ dovedi că se tragŭ dintr'acele némurĭ, orĭ parte bărbătéscă, orĭ parte femeească, căsătorită măcar după strĕinŭ orăşanŭ, şi vor fi şeḑĕtorĭ în oraşŭ, asemenea vomŭ porunci a nu fi supĕratĭ de clacă şi dijmă; decĭ poruncimŭ Domnia mea şi dumnévóstră ispravnicilor ot sud Prahova, să aveţĭ a da totŭ ajutorulŭ celŭ cuviinciosŭ orênduituluĭ dumnéluĭ vel vornicŭ, supuindŭ pe orăşenĭ la tóte aceste porunci fără de voia lor. 1791, Decembrie 10.

Procit. vel logofĕtŭ.

Cod. No. XX, fila 223.

M. Suțu reînoirea vechilor séle privilegiĭ de municipiŭ aprópe independentŭ, întru amintirea *Descălecăreĭ țĕreĭ.*

După hrisovulŭ reînoitŭ la 25 Noembre 1791 Câmpulungul va continua să aibă guvernămêntŭ propriŭ constituitŭ de județŭ cu 12 pârgarĭ. Guvernulŭ centralŭ va continua să aibă numaĭ o specie de inspectorŭ în orașŭ, cu numele de epistatŭ. In hrisovulŭ următorŭ se potŭ vedea privilegiile și scutirile de totŭ felulŭ acordate din noŭ orășenilor din Câmpulung.

Hrisovulŭ orășenilor de la Câmpulung ot sud Muscel.

Județuluĭ cu 12 pârgarĭ și cu toțĭ orășeniĭ câțĭ suntŭ din orașulŭ Domnieĭ mele, din Câmpulung, ca să fie în pace și ertați de lucrulŭ Domnesc și de vama mônăstiriĭ din orașŭ, și de vama pitarilor de la sborulŭ luĭ sfântu Ilie prorocu, verĭ-ce vorŭ vinde, séŭ cine ce va cumpĕra, aŭ calŭ, aŭ boŭ, aŭ păturĭ, aŭ pește, aŭ verĭ-ce să nu aibă a lua de la dênșiĭ vamă, după cum aŭ avutŭ obiceiŭ de n'aŭ datŭ vamă acestoraș nicĭ odinióră, și să nu aibă nimenĭ a cumpĕra locŭ de casă în orașŭ, nicĭ boeriŭ mare, nicĭ slugă domnéscă, nicĭ slugă boeréscă, séŭ să céră locŭ dela Domnia mea în orașŭ, séŭ vadŭ de móră, séŭ delniță în câmpŭ, séŭ nescare-va moșiĭ, séŭ viĭ, séŭ verĭ-ce de ale acestorŭ orășenĭ, ci numaĭ orășeniĭ să fie volnicĭ a cumpĕra uniĭ dela alțiĭ, și de vorŭ fi și datorĭ nescare-va orășenĭ, aŭ pe la boerĭ, aŭ pe la alțĭ ómenĭ de țĕră, și de li se va întêmpla acelor orășenĭ mórte, și nu vorŭ avea cu ce plăti, să nu fie volnicĭ aceĭ datornicĭ să vênd̦ă la altă parte orĭ-ce 'ĭ-arŭ rĕmênea după mórtea acelor orășenĭ, ci numaĭ iară la orășenĭ să aibă a vinde. Așișderea și pentru rêndulŭ judecătilor orașuluĭ numaĭ județulŭi cu pârgariĭ să aibă a judeca pe orășenĭ, iar ispravniculŭ județuluĭ séŭ altŭ cine-va să nu aibă voĭe a se amesteca în judecățile lor; și să fie în pace și ertați verĭ-care din orășenĭ arŭ merge cu carele lor să încarce peșce de la baltă, să nu dée fumăritŭ, fără numaĭ să aibă a da la sfânta Mărie din Câmpulung dela unŭ carŭ de peșce ocale cincĭ după cum le-aŭ fostŭ obiceiulŭ și maĭ nainte vreme. Așijderea și pentru erbăritŭ încă să fie orășeniĭ în pace și nesupĕrați pentru vitele ce vorŭ tăia la scaunile de carne, din Câmpulung, și pentru vitele ce se vorŭ tăia la scaunele de carne care facŭ tocmaĭ prin délŭ la viĭ și pentru alte vite ce vorŭ strînge pentru hrana lor nicĭ-decum să nu dée, precumŭ n'aŭ maĭ datŭ nicĭ odinióră; și iar să fie în pace și ertați de ciohodăritŭ, care din orășenĭ se vorŭ hrăni, cu meșteșugulŭ cizmărieĭ, să nu dée ciohodăritŭ, și pentru goștinăritŭ încă să aibă a scuti orășeniĭ rîmătorĭ una mie pe anŭ; vrêndŭ să-ĭ ducă să-ĭ vênd̦ă la Brașovŭ să nu dée goștinăritŭ pe acéstă sumă de rîmătorĭ ce scrie maĭ susŭ, și verĭ-carĭ din orășenĭ s'arŭ hrăni cu negustorie vênd̦êndŭ mătase și alte mărunțișurĭ pre la târgurĭ, nicĭ-decum să nu aibă supĕrare de cotăritŭ, după cum nicĭ alte dățĭ nu aŭ maĭ datŭ; așișderea să nu fie nimenea volnicĭ să aducă vinŭ să vînd̦ă în orașŭ, nicĭ din boerĭ, nicĭ slugĭ domnescĭ, nicĭ boerescĭ, nicĭ țĕranĭ séŭ măcar ce felŭ de omŭ arŭ fi, fără numaĭ însușĭ orășeniĭ să vînd̦ă vinŭ într'acestŭ orașŭ, iarŭ altŭ nimenea, și nimenea din țĕranĭ să nu fie volnicĭ a încărca verĭ-ce povară din orașŭ, până nu vorŭ încărca âutêiŭ orășeniĭ, atâtŭ peste tótă vremea, câtŭ și la

zborulŭ sfântuluĭ Ilie proroculŭ; aşişderea şi pentru rêndulŭ dijmărituluĭ şi alŭ oerituluĭ, verĭ-care boerŭ arŭ merge cu aceste slujbe la acelŭ judeţŭ alŭ Muscelului, să aibă a le da orăşenii pentru cheltuiala lor numaĭ unŭ prânzŭ de bucate, şi care din orăşenĭ arŭ avea să plătéscă oeritŭ, séŭ dijmăritŭ, să dée de nume po banĭ numaĭ treĭ-ḑecĭ, iară alta nimicŭ supĕrare maĭ multŭ să nu le facă, după cum aŭ avutŭ obiceiŭ şi maĭ nainte vreme, şi să aibă volnicie orăşenii din Câmpulung să nu îngăduéscă pe nimenea din ceĭ străinĭ a se hrăni în oraşŭ cu nicĭ unŭ felŭ de negustorie, ci numaĭ orăşenii să se hrănéscă într'acelŭ târgŭ; aşişderea şi pentru orăşenii carĭ aŭ viĭ în délulŭ Pitescilor, pe moşia Raduluĭ Vodă, i pe moşia mônăstireĭ Nucetuluĭ, în délulŭ Ciocănescilor, să nu aibă voie egumenii nicĭ odinióră a le face alte obiceiurĭ nouĭ, fără numaĭ să aibă a plăti orăşenii vinăriciulŭ Domnesc, din ḑece vedre o vadră şi otaştina pământuluĭ după obiceiŭ, şi după ce va scóte vinăriciulŭ Domnescŭ afară, apoĭ să le iée otaştina şi pentru părpărŭ, să aibă a da de cramă po banĭ 12, iară pentru putinile cu strugurĭ ce vor face pentru tréba caselor să nu-'ĭ supere, nicĭ alte ḑeciueli din liveḑile de pomĭ, ce vorŭ avea pe la viile lor, să nu le iée şi să nu aibă voie slugile séŭ ţiganii acelor mônăstirĭ să mĕsure vinulŭ ce vorŭ lua din vinăriciulŭ şi de otaştină cu mâna lor, fără numaĭ acela cu bucatele să aibă aşĭ mĕsura vinulŭ ce vorŭ fi să dea cu mâna lor şi cu vadra dréptă de ḑece oca, i să aibă volnicie orăşenii să-'şĭ vêndă vinurile în Délŭ pe la crămile lor precum aŭ avutŭ obiceiŭ şi maĭ nainte, şi iară să aibă orăşenii din Câmpulung a stăpâni nisce munţĭ ce sunt aĭ oraşuluĭ din *descălicătórea ţĕreĭ* ce sunt acolo în sud Muscel după cum i-aŭ stăpânitŭ şi până acum; aşişderea şi pentru orĭ-care din boeriĭ Domnieĭ mele vor merge să fie ispravnicĭ acolo la acelŭ judeţŭ alŭ Muscelului să nu aibă voie a supĕra pre orăşenĭ, pentru fênŭ séĭ pentru lemne, séŭ pentru calŭ de olacŭ, séŭ pentru alte clăcĭ, pentru că fiindŭ acestŭ oraşŭ la locŭ de munte şi cu anevoie a se hrăni ne-fiindŭ locŭ de arătură, aŭ fostŭ ertaţĭ de tóte acestea câte scriŭ maĭ susŭ încă maĭ din nainte vreme, după cum amŭ vĕḑutŭ Domnia mea, atâtŭ alte hrisóve domnescĭ de maĭ nainte vreme, după cum amŭ vĕḑutŭ Domnia mea, din cea-l-altă Domnie cu létulŭ 1783, pentru aceste milĭ şi obiceiurĭ ce se arétă maĭ susŭ; de aceea dară iară m'amŭ milostivitŭ, Domnia mea de i-amŭ arĕtatŭ ca să fie de acésta în pace şi nesupĕraţĭ, întărindŭ şi acum hrisovulŭ acesta cu însăşĭ credinţa Domnieĭ mele Iω Mihail Constantin Suţulŭ Voivod, şi cu a prea iubiţilor Domnieĭ mele fiĭ, Ión Voivod, Grigorie Voivod, Alecsandru Voivod, şi cu totŭ sfatulŭ cinstiţilor şi credincioşĭ boerilor celor marĭ aĭ Divanuluĭ Domnieĭ mele: Pană Filipescul vel ban, Ienache Văcărescul vel vist., Dumitrasco Racoviţă vel vornicŭ de ţéra de susŭ, Ienache Moruzi vel vornicŭ de ţéra de josŭ, Manolache Brâncovénu vel logof. de ţéra de susŭ, Manolache Creţulescu vel logof. de ţéra de josŭ, Alecsandru Manu vel. spăt. Grigorasco Suţul vel post., Ión Florescul vel clucerŭ, Pan vel păharnicŭ, Scarlat Fălcoianu vel stolnicŭ, Pan vel comis, Scarlat Costiŭ vel slugerŭ, Pan vel pitariu şi ispravnicŭ, Manolache Creţulescu vel logof. şi s'aŭ scrisŭ hrisovulŭ acesta întru âncĕiul anŭ dintru a doua Domnie a Domnieĭ mele aicĭ în oraşulŭ Domnieĭ mele Bucurescĭ la létŭ 1791, Noembrie 25. De Gheorghe logofĕtŭ za Taină.

Cod. No. XX, fila 216—217.

XII

Dările. — Vămile.

După ce amŭ vĕdutŭ privilegiile şi scutirile, să cercetămŭ documentele relative la dări. Din actele ce posedemŭ, nu vedemŭ că dările să fie fost mai urcate sub M. Suţu decâtŭ sub domniile anteriore, nicĭ să se fie întrodusŭ niscaĭ dări noue. Ceva adăogiri sunt la Cutia milelor. (Veḑĭ în note).

Din causa rĕsboiuluĭ şi a încetăreĭ de graniţă între ţéră şi Ardeal, vămile de fruntarie aprópe n'aŭ produsŭ venituri. Exportulŭ vitelorŭ fiindŭ opritŭ în timpulŭ rĕsboiuluĭ, acestŭ importantŭ venitŭ încă n'a existatŭ. Sub domnia luĭ M. Suţu exportulŭ rîmătorilorŭ reîncepe. Se lua 2 parale de rîmătorŭ exportatŭ, în folosul ispravniculuĭ de Jiĭ (1), iar în profitulŭ vămeĭ exportatorulŭ plătea câte 20 parale. La 27 Aprilie 1792, M. Suţu ié dispositiune de abolire a vămeĭ de 20 parale la esport privinţa exportuluĭ rîmătorilor (2). Prin abusŭ însă se lua şi maĭ multŭ. Mihail Suţu introdusă o deosebire

(1) *Carte legată către vel sărdarŭ Dumitrache ispravnicŭlŭ ot sud Gorj, pentru douĕ parale de rîmătorŭ ce ese din ţéră.*

Credinciosŭ boerulŭ Domnieĭ mele, vel sărdarŭ Dumitrache, ispravnicŭ ot sud Gorj sĕnătate; amŭ vĕḑutŭ Domnia mea însciinţarea ce ne faceţi, de la 10 ale acesteĭ luniĭ, pentru câte douĕ parale de rîmătoriĭ ce ese din ţéră, pentru care fiind-că ne-amŭ pliroforisitŭ Domnia mea, cum că acestŭ obiceiŭ aŭ fostŭ de a lua şi ispravniciĭ ce aŭ fostŭ maĭ naiute, cum şi dumnéluĭ paharniculŭ Grădişteanu, ce era ispravnicŭ în cea-l-altă domnie a Domnieĭ mele, şi s'aŭ urmatŭ tot-d'auna, étă 'ţĭ dămŭ voie şi slobodenie printr'acéstă carte a Domnieĭ mele, ca după obiceiŭ să se iée de fieş-care rîmătorŭ ce va eşi din ţéră, acelea câte douĕ parale; să fiĭ sănătosŭ. 1791, Noembrie 23.

Cod No. XX, fila 201.

(2) *Cărţi la tóte judeţele cu plaiurĭ a nu se maĭ lua câte 20 de parale de la rîmătoriĭ ce trecŭ înlăuntru, fiind-că s'aŭ ridicatŭ.*

Dumné-vóstră ispravnicilor ot sud..... sănĕtate; măcăr că după orênduiala şi după nizamulŭ ce s'aŭ găsitŭ de către Domnia mea însăşĭ din vremea oblăduireĭ oştirilor nemţeştĭ urmată, amŭ fostŭ poruncitŭ ca să orênduescĭ dela schele câte unŭ omŭ din partea dumné-vóstră, carele dimpreună cu vătafulŭ de plaiŭ să iée dela rîmătoriĭ carĭ se scotŭ din ţéră, pentru slobodenie, câte douĕ-decĭ de parale de rîmătorŭ, peste vama cea obicĭnuită, dar fiind-că vomŭ Domnia mea ca să se păzéscă numaĭ cele obicĭnuite, fără de alte urmărĭ noue, étă vĕ poruncimŭ că atâtŭ dumné-vóstră să ridicaţĭ dela schele pre omulŭ ce-lŭ aveţĭ orênduitŭ pentru acéstă trébă, câtŭ şi vătaşilor de plaiŭ să le trimeteţĭ în grabă porunca

în plata vămeĭ de exportŭ: dela sudiţĭ să ié 3 la sută iar dela pămêntenĭ 8 parale goştinăritŭ şi 20 vama. Era decĭ o aplicare în ţéră a convenţiuneĭ de comerciŭ dintre Austria şi Turcia, contrară deprinderilor ţĕreĭ. Acéstă concesiune ce M. Suţu face Austrieĭ, o atenuéză prin aceea, că ceĭ 3 la sută îĭ consideră, nu ca vamă, ci ca goştinăritŭ pe vite streine (1).

Domnieĭ mele, ca să scie, că amŭ ridicatŭ Domnia mea acestea câte 20 de parale să nu se maĭ iée, şi numaĭ cele obicĭnuite ale rîmătorilor, ce aŭ datŭ până la vremea acesteĭ trecute resmeriţĭ să se urmeze, lipsindŭ cum ḑicemŭ acele câte douĕ-ḑecĭ de parale; ci dar aşĭa să urmaţĭ negreşitŭ şi să avemŭ rĕspunsŭ. 1792, Aprilie 27.

Cod. No. XX, fila 522.

(1) *Ḑece cărţĭ la tóte judeţele cu plaiurĭ pentru vama rîmătorilor cum să urmeze a o lua.*

Dumné-vóstră ispravnicilor ot sud..... sănĕtate, vĕ facemŭ Domnia mea în scire, că în trecutele ḑile vi s'aŭ trimisŭ porunca Domnieĭ mele, ca să orênduiţĭ unŭ credinciosŭ la schela hotaruluĭ, dimpreună cu vătafulŭ de plaiŭ, şi dela totŭ rîmătorulŭ ce va eşi din ţéră să iée câte douĕ-ḑecĭ de parale pentru sloboḑenia trecĕtoriĭ, peste vama cea obicĭnuită, carĭ banĭ să se trimită cu deosebită condică la cămara Domnieĭ mele, prin d-luĭ vel vist.; acum luămŭ însciinţare, că în locŭ de douĕ-ḑecĭ de parale, să ié câte douĕ-ḑecĭ şi patru, şi osebitŭ maĭ iéŭ vameşulŭ dela schelă alţĭ banĭ, cu nume de vamă, dela negustoriĭ cumpĕrătorĭ ce scotŭ rîmătoriĭ din ţéră, şi cu acésta se face negustorilor unŭ jafŭ împotriva poruncilor mele; ca să sciţĭ ce dare aŭ rîmătoriĭ: maĭ nainte plătea vînḑătorulŭ rîmătoruluĭ 20 de banĭ, însă de li se da voíe a scóte rîmătoriĭ din ţéră, şi deosebitŭ plătea şi obicĭnuitulŭ goştinăritŭ, de unŭ rîmătorŭ banĭ 8, iară la létŭ 1786, în cea-l-altă Domnie a Domnieĭ mele s'aŭ întocmitŭ prin catalogulŭ vămilor şi prin ponturile Domnieĭ mele, care s'aŭ făcutŭ publică şi în totă ţéra, ca numaĭ vînḑĕtoriĭ să plătéscă aceĭ 40 de banĭ şi când îşĭ va vinde marfa îşĭ va cere şi preţulŭ, iar cu cumpĕrătorulŭ să nu aibă vameşulŭ a face, fără de numaĭ goştinarulŭ, care şi la goştinăritŭ s'aŭ făcutŭ acéstă întocmire, adecă de va fi suditŭ acelŭ ce scóte rîmătoriĭ din ţéră, cu dovadă la mâna luĭ de suditŭ adevĕratŭ, şi de va fi vitele adevĕrate ale sudituluĭ, cumpĕrate de elŭ, iar nu alte meşteşugurĭ, dela acelŭ suditŭ să iée numaĭ treĭ la sută, iară dela negustoriĭ ce sunt raiala ale prea puterniculuĭ nostru împĕratŭ, să se iée goştinăritulŭ deplinŭ câte banĭ optŭ; acum dară peste aceste ce arĕtămŭ maĭ susŭ obicĭnuitŭ pentru sloboḑenie ce amŭ datŭ a scótereĭ rîmătorilor din ţéră, v'amŭ poruncitŭ să se iée de unŭ rîmătorŭ câte douĕ-ḑecĭ de parale, precum acésta amŭ găsitŭ Domnia mea din vremea oblăduireĭ nemţilor; decĭ étă vĕ scriemŭ Domnia mea, să daţĭ strajnică poruncă şi orênduituluĭ dumné-vóstră şi vătafuluĭ de plaiŭ, ca maĭ multŭ decât acele 20 parale să nu se îndrăsnéscă a lua, şi pe celŭ ce aŭ luatŭ maĭ multŭ peste poruncă să-lŭ arĕtaţĭ Domnieĭ mele, cum şi vameşilor să le daţĭ strajnică poruncă a nu face supĕrare peste catalogŭ şi ponturile Domnieĭ mele, că fórte se vor pedepsi. 1791, Octombrie 29.

Cod. No. XX, fila 150.

Cum că tratatele comerciale ale Austrieĭ cu Turcia n'aŭ avutŭ o

Carte legată la ispravniciĭ dela Vâlcea pentru rîmătorĭ

Credincioşĭ boerĭĭ Domnieĭ mele Constandin Otetelişanu biv vel sĕrd. şi Dumitrache Schiliţă biv vel pit. ispravnicilor ot sud. Vâlcea, sănătate; amŭ vĕdutŭ Domnia mea însciinţarea ce faceţĭ către dumnéluĭ vel vist. de pricina rîmătorilor ce esŭ din ţĕră, carĭ trecŭ prin judeţulŭ dumné-vóstră, care pricină se cade să o fi arĕtatŭ Domnieĭ mele în sciinţa eĭ din ceputŭ; acum dară pliroforisindune din însciinţarea ce faceţĭ, pricina cu înţelegere, iată vĕ dămŭ porunca, ca să urmaţĭ tréba, precum a-ţĭ urmatŭ şi dela toţĭ rîmătoriĭ ce trecŭ prin plaiurile judeţuluĭ dumné-vóstră, spre a merge înăutru, să aveţĭ a lua câte acelea douĕ-ḑecĭ de parale, şi să trimeteţĭ baniĭ prin visterie la cămara Domnieĭ mele după porunca ce-aţĭ avutŭ; pentru care iată trimetemŭ poruuca Domnieĭ mele şi la vătafulŭ dela Câineni, ca să primĕscă rĕvaşele dumné-vóstră de plata acelor câte douĕ-ḑecĭ parale, care strîngêndu-le să le trimeteţĭ le cămara Domnieĭ mele prin visterie, fără a maĭ supĕra pe stăpêniĭ rîmătorilor pentru acelea douĕ-ḑecĭ parale ce le-aŭ plătitŭ în judeţulŭ dumné-vóstră; aşa dară veţĭ urma şi fiţĭ sănătoşĭ. 1791, Decembrie 1.

Cod. No. XX, fila 205.

Carte la vĕtafulŭ dela Câineni, totŭ pentru rîmătorĭ.

Sluga Domnieĭ mele, vĕtaşe dela Câineni, 'ţĭ poruncimŭ Domnia mea pentru rîmătoriĭ ce trecŭ pe plaiurile ţinutuluĭ Vâlceĭ şi vinŭ acolea la Câineni, pe unde esŭ din ţĕră afară, fiind-că pentru aceĭ rîmătorĭ ce trecŭ prin judeţulŭ Vâlciĭ, amŭ poruncitŭ Domnia mea ispravnicilor dela Vâlcea, ca luându dumnélor acelea câte 20 parale de unŭ rîmătorŭ să dea răvaşŭ de plată, cu care viindŭ aicĭ la schelă pe unde aŭ a-ĭ scóte din ţĕră, să se prindă în sémă acelea răvaşe de plată fără de a se maĭ supĕra stăpâniĭ rîmătorilor, după obiceiulŭ ce s'aŭ urmatŭ şi maĭ 'nainte la pricina rîmătorilor, să aibĭ dară ca aceĭ rîmătorĭ să nu'ĭ superĭ, ci oprindŭ numaĭ răvaşele ispravnicilor de Vâlcea să le strîngĭ şi să le trimeţĭ prin visterie aicĭ la cămara Domnieĭ mele; aşa dară să urmezĭ şi să ţiĭ răvaşele ispravnicilor de Vâlcea în sémă. 1791, Decem. 1.

«Sluga Domnieĭ mele care ţi s'aŭ trimesŭ porunca Domnieĭ mele pentru câţĭ rîmătorĭ aŭ trecutŭ séŭ vorŭ trece prin plaiurile judeţuluĭ Vâlceĭ spre a eşi din ţĕră pe aicea pe la Câineni, ca pentru aceĭ rîmătorĭ, plătindŭ stĕpâniĭ lor la judeţulŭ Vâlceĭ acelea câte douĕ-ḑecĭ parale, şi dându-le răvaşe de plată, să aibĭ a ţinea în sémă aicĭ la cămara Domnieĭ mele, prin visterie, fără de a maĭ supĕra pe stăpâniĭ rîmătorilor de acele douĕ-ḑecĭ parale, decĭ fiind-că până a primi acéstă poruncă a Domnieĭ mele avem scirea, că dela câţĭ rîmătorĭ aŭ trecutŭ maĭ nainte până acum, nu aĭ ţinutŭ în sémă răvaşele ispravnicilor dela Vâlcea, ce i-aĭ apucatŭ de aŭ plătitŭ alŭ doilea rîndŭ aicĭ la Câineni acelea câte douĕ-ḑecĭ de parale şi aşa i-aĭ lăsatŭ de aŭ trecutŭ, carĭ urméză ca întorcêndu-se acelor ce 'ĭ-aŭ plătitŭ de douĕ orĭ, să facă davă de a li se întórce aceĭ baniĭ ce li s'aŭ luatŭ de douĕ orĭ dela o parte orĭ dela alta; étă-ţĭ poruncimŭ Domnia mea, ca să grijescĭ la întórcerea lor a le plăti de acolo dela Câineni acele câte douĕ-ḑecĭ parale, fără a lăsa pricină de a supĕra pe Domnia mea cu jălbĭ, şi strîngêndŭ

aplicare integrală dela și legală în Principate, se póte vedea și d'intr'aceea,

---

rĕvașele de plată ale ispravnicilor dela Vălcea să aibĭ ale trimite dreptŭ banĭ la cămara Domnieĭ mele prin visterie; așĭa dară să urmezĭ negreșitŭ. 1791, Decembrie 4.

Cod No. XX, fila 207.

In Octombre 1792, Epitropia obștieĭ a cerutŭ să i se acorde venitŭ și din vama porcilor, decĭ iar cu nerespectarea tratatelor Turcieĭ cu Austria:

Io Mihail Const. Sutul VV. i gospod.

Pré sfinte părinte mitropolite, iubitorilor de Dumnedeŭ, părinților episcopĭ, și dumnévóstră cinstiților și credincioșĭ boerilor veliți aĭ Divanuluĭ Domnieĭ mele, teorisindŭ acéstă anafora a dumnélor boerilor epitropĭ, să chibzuiți cu socotélă de obște, atâtŭ acéstă cerere și arĕtare a epitropilor, dela madéua rîmătorilor, câtŭ și alte mijlóce dela nescare-va deosebite locurĭ cuviincióse spre unŭ adaosŭ la venitulŭ cutieĭ, care este spre folosŭ de obște, și dupĕ ce veți chibzui dumnévóstră atâtŭ pentru rîmătorĭ, câtŭ și pentru altele carele veți găsi dumnévóstră cuviincióse spre adaosulŭ venituluĭ cutieĭ, să socotiți apoĭ și mijloculŭ tacsiluluĭ, cum și în ce chipŭ să se adune? și să arĕtați Domnieĭ mele cu anafora pe largŭ. 1792, Noembrie 10.

Pré Inălțate Dómne.

Cu prea plecata nóstră anafora, însciințămŭ Mărieĭ téle, că adunându-ne la unŭ locŭ, unde luândŭ séma cutieĭ de milostenie, vedemŭ că trebuințe de cheltuelĭ are multe și nu i se ajungŭ eraturile; amŭ chibzuitŭ a'șĭ maĭ avea întrajutorŭ să ție și acestŭ venitŭ dela alișverișulŭ ce se face cu rîmătoriĭ ce cumpĕră negustoriĭ de pe afară și alțiĭ ce se cheltuescŭ aicĭ în politia Bucurescilor, alțiĭ prin târgurile de pe afară, și alțiĭ ce esŭ afară din țĕră la alte locurĭ strĕine, care maĭ nainte în răsmeriță era obiceiŭ de da la cămara împĕrătéscă câte banĭ 60 de unŭ rîmătorŭ. Acestŭ iratŭ de se va socoti de înalta înțelepciunea Inălțimiĭ téle a se prostesi la cutia milostenieĭ a'lŭ avea spre ajutorŭ trebuincióselor cheltuelĭ, se va da luminată întărirea Inălțimiĭ téle la acéstă anafora, cu porunca către noĭ, ca să urmămŭ a'ĭ căuta venitulŭ eĭ, acum maĭ în grabă, căcĭ dela luna luĭ Ghenarie se rădică rîmătoriĭ din țĕră, și de nu se va socoti de Măria ta a se lua câte banĭ 60 de unŭ rîmătorŭ, cum arĕtămŭ maĭ susŭ că se da maĭ nainte, fie cu sincatavasisŭ și maĭ puținŭ, a se lua de un rîmătorŭ 24 séŭ până la 30 de banĭ, și nu dela cumpĕrătorŭ, ci dela vînzătorŭ, atâta numaĭ cumpĕrătoriĭ că fie datorĭ a arĕta adevĕrulŭ cu catastihŭ anume, atâtŭ ceĭ ce vorŭ vrea să se negustorésc aicĭ în țĕră, câtŭ și ceĭ ce vorŭ vrea să-ĭ scóță la alte părți, dela ce satŭ și dela ce omŭ anume, și dela ce boerŭ și mônăstire? în scurtŭ orĭ de la verĭ-cine ce aŭ cumpĕratŭ, iarŭ să nu facă arĕtare cu viclenie, să cumpere dela alte sate și nume de ómenĭ, și la orênduiți să aréte alele; ci pentru adevĕrŭ să încredințeze arĕtarea luĭ cu chezășie, ca să lipséscă vicleșugulŭ din mijlocŭ, și să se pótă căuta și tréba cu bună orênduială, și așĭa și vînzĕtoriĭ acestuĭ alișverișŭ potŭ fi mulțămiți să dée maĭ puținŭ de banĭ 60, cum da maĭ nainte, și deosebitŭ, că aceste dobitóce maĭ naintea răzmeriții era și ef-

că M. Suțu continuă a opri exportulŭ acelor mărfurĭ și producte carĭ nu

---

tine până la tal. 4 și 5 părechia, iarŭ acum aŭ ajunsŭ la tal. 20 și 25 și să plătéscă și maĭ puținŭ de câtŭ 60 de unŭ rîmătorŭ, trebue să fie mulțămiți, și cu acésta și cutia milostenieĭ póte a'șĭ maĭ dobândi un ajutorŭ dela noianulŭ milostivirii Inălțimiĭ téle, spre mila ce de-apururea se revarsă către ticăloșiĭ săracĭ și lipsiți de hrana vieții, a'șĭ maĭ înlesni marea mângâere și nădejde a sufletelor lor, carĭ cu toțiĭ dela micŭ până la mare, ḑiua și nóptea cu unŭ graiŭ către milostivulŭ Dumneḑeŭ strigă și se rógă pentru îndelungarea cu fericire a luminaților aniĭ Inălțimiĭ téle, ca să fie mulțĭ și fericiți întru nesăvêrșită oblăduire; iar desĕvêrșita hotărîre rĕmâne la mila Mărieĭ téle. 1792, Octombre 25. *Constantin* clucerŭ. *Dumitrache Varlaam* paharnicŭ.

Cod. No. XXII, fila 21.

Maĭ iată unŭ venitŭ alŭ epitropieĭ:

Anaforaua epitropilor pentru baniĭ cutieĭ ce aŭ luatŭ dela medelnicerulŭ Manoilă după cărțile negustorilor.

Iω Mihail Const. Suțul VV.

Poruncimŭ dumitale cinstite și credinciosŭ boerulŭ Domnieĭ mele Ienache Văcărescule vel vist., ca după anaforaua acésta a epitropilor să aréte medelnic. Manoilă socotélă de aceștĭ baniĭ, care să se și facă teslimŭ la Epitropie. 1792, Noembrie 10.

Pré Inălțate Dómne.

Intre alte iraturĭ ale cutieĭ de milostenie, are și acésta, de ié de fieș-care carte ce se dă negustorilor pămênteniĭ, care se negustorescŭ eginé-zaharea, câte tal. unulŭ, și până acum nicĭ unŭ banŭ nu ni s'aŭ datŭ; ne rugămŭ Mărieĭ tale să fie luminată porunca Mărieĭ tale către dumnéluĭ vel vist. ca să dée poruncă medelnic. Manoilă, care este orênduitŭ asupra acestuĭ calemŭ de cărțĭ pe la negustorĭ, ca să aréte întru adevĕrŭ câte cărțĭ pe anŭ și câțĭ baniĭ aŭ adunatŭ po câte tal. unul de carte? făcêndu-'ĭ teslimŭ la epitropie pe fie-care lună, căcĭ de va tăinui cevașĭ dintr'acestŭ venitŭ, scimŭ că nicĭ un folosŭ nu va putea aduce, fiindŭ dreptŭ hac alŭ săracilor; de acésta însciințămŭ Mărieĭ tale. 1792, Noem. 9.

Costache clucer. *Dumitrache Varlam*

Cod. No. XXII, fila 22.

Iω Mihail Constantin Suțul VV. i gospod.

Dumné-vóstră boerĭ epitropĭ, s'aŭ cetitŭ înaintea Domnieĭ mele acéstă anafora, și câtŭ pentru cumpĕrătoriĭ anuluĭ trecutŭ că aŭ făcutŭ urmare în potrivă avemŭ mirare și ne turburămŭ pentru ce să nu dea jalbă Domnieĭ mele că se năpăstuescŭ, ca se afle tótă dreptatea? iar pentru a se urma de acum înainte vênḑarea slujbelor acestora din epitropie, acésta nu numaĭ o găsimŭ cu cale, ce încă o ceremŭ negreșitŭ, și vĕ poruncimŭ strașnicŭ: tóte să se vênḑă la mezatŭ de față într'auḑulŭ tuturorŭ, ne primindŭ alte mijlociturĭ, și ceremŭ anafora pentru fiesce-care, ca prin scirea nóstră să cumpere cine va da maĭ multŭ. 1791, Noembre 15. Vel Logofĕtŭ.

eraŭ prevĕḑute ca oprite la esport prin tratatele Turcieĭ cu Austria,

Pré Înălțate Dómne.

Insciințămŭ mării tale, că într'acestŭ următorŭ anŭ slujbele epitropieĭ s'aŭ vêndutŭ dumnéluĭ armașuluĭ Manu, și dumnéluĭ le-aŭ vêndutŭ pe la alțiĭ, care cumpărătorĭ cu pricină că și eĭ le-aŭ cumpĕratŭ, multe jafurĭ și împotrivirĭ la toți de obște aŭ arĕtatŭ, ne sciindŭ pe nimenea de stăpânŭ și capzimanŭ acestorŭ trebĭ, ca să le ia séma, și să le dée cercetare la faptele și jafurile lor, ci cu o apsifisie cum că le-aŭ cumpĕratŭ, rĕmâne ca cum vorŭ putea rupe de la fiesce-care, ne păzindu-se hotărîrea Înălțimeĭ tale, ce prin luminatŭ hirisovŭ sunt legate tóte acestea, cum să urmeze de acum cumpărătoriĭ acestor slujbe? maĭ întêiŭ cu butariĭ ceĭ ce încarcă și descarcă, i-aŭ prețurĭ îndoitŭ, cum și ceĭ cu venitulŭ poduluĭ dela ceĭ ce cobóră vasele cu vinŭ pe la sate și moșiĭ cerŭ a lua obicĭnuituĭ avaetŭ, cum și ceĭ cu volniciĭ asemenea, și pe tótă ḑiua se facŭ gâlcevurĭ neputêndu-le nimenĭ sta împotrivă; pentru care ne rugămŭ Înălțimeĭ tale ca aceste slujbe să se urmeze cu vênḑare iară dela epitropie după cum s'aŭ arĕtatŭ și până acum, ca și cumpărătoriĭ să scie că aŭ luat care trebĭ, și ceĭ ce se asupriscŭ unde să mérgă a se jălui, pentru că acum de vinŭ ceĭ asupriți la noĭ, cumpărătoriĭ nu ne daŭ nicĭ o ascultare ne sciindu-ne de vênḑĕtoriĭ acestorŭ slujbe, și nicĭ o dată nu ne lipsescŭ pricinile dintre dênșiĭ, și cu acésta nădăjduimŭ a lipsi acestea dintre dênșiĭ, și a se urma la tóte după luminatul hrisovŭ Înălțimeĭ tale; iară ani mării téle fie mulți și fericiți. 1792, Noembre 8.

Costache clucerŭ, *D. Varlam.*

Cod. No. XXII, fila 24.

Iω Mihail Const. Sutul VV. i gospod.

Zemle Vlascoe... Cu cale și primită Domnieĭ mele fiindŭ anaforaua părinților arhiereĭ, întărimŭ și poruncimŭ, ca scăḑêndu-se suma dela catagrafiĭ, să rĕmâe la numĕrulŭ sumeĭ ce aŭ fostŭ întêiŭ, adecă 3500, cu a orfanotrofieĭ, și fiind-că nicĭ venitulŭ cutieĭ de milostenie nu voescŭ a se scădea, ci încă să-lŭ adaugŭ câtŭ va fi prin putință, pentru aceea, cu socotélă de obște a părinților arhiereĭ și a dumnélor boerilor, adăugămŭ la darea banilor preoțescĭ tal. unulŭ preste treĭ, cu acéstă hotărîre, ca să nu se maĭ încarce. 1792, Noembre 5.

(Anaforaua e în grecesce).

Cod. No. XXII, fila 18.

Anaforaua epitropilor pentru împlinirea avaetuluĭ cutieĭ de la ceĭ ce îmbracă caftane

Iω Mihail Const. Sutul VV i gospod.

Poruncimŭ Domnia mea, ca orĭ dela epitropie, séŭ din condica Divanuluĭ Domnieĭ mele, să se dée la visterie catastihŭ de avaetulŭ ce este orênduitŭ la fieș-care boerie, ce se îmbracă și se cinstescŭ cu domnescile nóstre caftane, după care să așeḑĭ dumnéta vel vist. fiește-care boerie în fóia ce se dă de la visterie pentru obișnuita meterhaneleĭ câți banĭ sunt aĭ cutieĭ, iar dumnévóstră boerilor epitropĭ să rênduiți negreșitŭ unulŭ dintr'alŭ treilea séŭ alŭ doilea, carele să aibă într'adinsŭ acéstă epistasie a strînge totŭ într'o vreme și avaetulŭ cutieĭ fără

cum și a altor producte carĭ nu convinéŭ țĕreĭ să fie exportate (1) orĭ importate, din interesulŭ proprieĭ industriĭ, protegiate prin hrisóve.

---

de a face amelie la tréba acésta, iar pentru boeriĭ ce aŭ îmbrăcatŭ domnescile nóstre caftane dela întărirea hrisovuluĭ încóce, să aveți a ne trimite âutêiŭ fóie anume să o vedemŭ Domnia mea și vomŭ da porunca cea cuviinciósă de împlinire. 1692, Octombre 30.

Vel logofĕtŭ

Pré Înălțate Dómne.

Insciințămŭ Mărieĭ téle pentru cutia milostenieĭ, după trebuință: cheltuelile îĭ sunt marĭ, cu lefĭ, cu milĭ și cu altele luminatele Mărieĭ téle pitacurĭ, și eratulŭ eĭ de pe unde este orênduitŭ a se lua ese cu anevoíe, maĭ vêrtosŭ dela boeriĭ ce îmbracă și se cinstescŭ cu domnescile Mărieĭ téle caftane, putemŭ ḑice, că maĭ nimicŭ nu putemŭ lua, ci pentru maĭ înlesnirea de a se putea împlini și aceștĭ banĭ aĭ caftanelor, am socotitŭ a fi maĭ bine ca în fóia metarhaneliĭ ce se obișnuesce de se dă dela visterie când îmbracă vre-unŭ boerŭ caftanŭ, să se scrie și baniĭ acestuia să-ĭ iée cutia, după cinstea dregătorieĭ ce va câștiga, că dimpreună cu ceĭ-l-alțĭ ce mergŭ atunci de-și iéŭ avaeturile lor, va merge orênduitŭ și din partea epitropieĭ unŭ al doilea séŭ alŭ treilea epitropŭ de va cere și elŭ avaetulŭ cutieĭ, și așĭa cu acestŭ mijlocŭ socotimŭ că va eși baniĭ maĭ lesne ; care de va fi primită acésta auḑuluĭ Inălțimiĭ téle, va fi luminată poruncă de se va urma de către visterie, de a se numi în fóie meterhaneliĭ și avaetulŭ cutieĭ; așișderea ne maĭ rugămŭ Mărieĭ téle pentru boeriĭ ce aŭ îmbrăcatŭ domnescile Mărieĭ téle caftane dela întărirea hrisovuluĭ cutieĭ de milostenie încóce, să fie luminată porunca Inălțimiĭ téle, către un zapciŭ, ca după fóia ce vomŭ da să apuce pe fieș-care să facă împlinire, ca să pótă și cutia a'și avea evcolia eĭ la trebuințele și poruncile ce se orênduescŭ; de acésta însciințămŭ Mărieĭ téle. 1792, Octombre 25.

Costache clucerŭ. *Dumitrache Varlaam.*

Cod. No. XXII, fila 15.

(1) *Carte legată la vătafulŭ dela plaiulŭ Câmpiniĭ, pentru celea ce sunt oprite a nu eși din țéră.*

Sluga Domnieĭ mele, vătașe dela plaiulŭ Câmpiniĭ, sud Prahova, cu tóte că s'aŭ datŭ porunca Domnieĭ mele și în trecutele ḑile strașnică, dela visterie, ca nicĭ o felurime de marfă să nu se cuteze a se sloboḑi ca să iasă din țéră, fără de porunca Domnieĭ mele în scrisŭ, dară étă și acum de iznóvă îți poruncimŭ strașnicŭ, fórte să întărescĭ paza tuturor celor oprite, și să nu te cutezĭ fără de porunca Domnieĭ mele în scrisŭ subt Domnésca nóstră pecete, a sloboḑi vre-o felurime de mărfurĭ séŭ zahare, cu nicĭ unŭ felŭ de vre-o altă tescherea séŭ adeverință în scrisŭ, cum maĭ vêrtosŭ saftienile și peile de óie, care sunt cu totulŭ oprite din porunca împĕrătéscă, căcĭ de vomŭ dovedi că aĭ cutezatŭ, că aĭ sloboḑitŭ vre-una verĭ cu ce felŭ de mijlocŭ, să sciĭ că te voiŭ pedepsi cu cea maĭ strașnică pedépsă acolo în plaiŭ. 1791, Noembrie 30.

Pentru ultimele luni ale anului 1791, adecă de la venirea în domnie a luĭ M. Suțu vama de târgurĭ a fost arendată totŭ căminaruluĭ Moscu, pentru suma de 10.041 talerĭ pe lună, analogia din 120.500 talerĭ pe anŭ dela 12 județe, afară de Oltenia și Carvasaraoa (1).

Pentru anulŭ următorŭ 1792 arendarea veniturilor vămilor de orașe, a erbărituluĭ din tótă țéra, a fumărituluĭ din Bucurescĭ și dela bălțĭ, a măjărituluĭ din tótă țéra, a sărărieĭ și ferărieĭ din Bucurescĭ, a cerărituluĭ din tótă țéra, a cântărituluĭ Domnescŭ din tótă țéra, a sărărituluĭ munților și a luminărărieĭ de céră roșie și albă, s'aŭ arendatŭ către Hagi Chiriac Arbut-șătrarul, pe 172.500 leĭ, afară de Carvasara și din venitulŭ Zimniceĭ. Se maĭ adaogă acéstă sumă cu goș-

(1) *Carte ce s'aŭ datŭ căminaruluĭ Moscu pentru vămile din 12 județe și târgurĭ de afară, a fi totŭ asupra dumnéluĭ și pe aceste patru luni până la sfârșitulŭ anuluĭ.*

Fiind-că venitulŭ vămeĭ oboruluĭ din Bucurescĭ și alŭ vămilor de pe afară din 12 județe, afară din Carvasara și din Craiova cu 5 județe, le-amŭ datŭ Domnia mea și pe aceste 4 luni din începutulŭ luĭ Septembrie până la sfârșitulŭ luĭ Decembrie totŭ asupra dumnéluĭ cinstitŭ și credinciosŭ boerulŭ Domnieĭ mele Ión Hagi Moscu biv vel căminarŭ, carele le-aŭ avutŭ și până acum, amŭ datŭ Domnia mea acéstă Domnéscă a nóstră carte de volnicie la mânile dumnéluĭ maĭ susŭ numituluĭ cumpĕrătorŭ, ca să aibă a căuta și a strînge venitulŭ maĭ susŭ numitelor vămĭ până la sfârșitulŭ anuluĭ, și după suma cumpĕrătoriĭ cu care le-aŭ avutŭ cumpĕrate aceste vămĭ, dreptŭ talerĭ una sută douĕ-ḑecĭ de miĭ și cincĭ sute, care vine analogŭ pe lună câte talerĭ ḑece miĭ patru-ḑecĭ și unulŭ și banĭ optŭ-ḑecĭ, să aibă a rĕspunde la camera Domnieĭ mele acestŭ analogŭ în patru luni la fieș-care ḑece ḑile ale luneĭ câte talerĭ ḑece miĭ patru-ḑecĭ și unulŭ și banĭ optŭ-ḑecĭ. Poruncimŭ Domnia mea și vouĕ tuturor vameșilor vămilor oboruluĭ i dela vămile din 12 județe, să cunósceți pe maĭ susŭ numitulŭ boerŭ de cumpĕrător spre a vĕ rĕspunde cĭferturile. 1791, Septembrie 10.

Cod. No. XX, fila 52.

S'aŭ datŭ cartea armașuluĭ Arcudi cum că i-aŭ datŭ Măria sa carvasaraoa pe aceste patru luni până la sfârșitulŭ luĭ Decembrie anuluĭ acestuia în credință să aibă volnicie să facă carvasaraua zaptŭ și poruncă către slujbașiĭ carvasaraleĭ să-lŭ cunóscă de epistatŭ și să-ĭ dea ascultare, urmândŭ a strînge veniturile carvasaraleĭ după catalogulŭ și ponturile ce i s'aŭ datŭ ale Mărieĭ sale. 1791, Septembrie 5.

Cod. No. XX, fila 32.

tinăritulŭ abia de 600 leĭ (alŭ Ageşcilor) şi cu săpunăritulŭ vorniculuĭ de Haremŭ 500 leĭ (1).

(1) *A treia strigare a vămilor şi a slujbelor vămilor 1792.*

Focşanĭ, Râmnic şi Grădiştea	6500
Buzĕŭ	3300
Găjenĭ, Orlaţi cu Bucov	3400
Ploescĭĭ, Filipescĭĭ şi Târgşor	7050
Vălenĭĭ cu păcurile	7000
	27250
Câmpina cu păcurile	9200
Dragoslavele	4050
Pitescĭ, Argeş, Muscel	3500
Câinenĭĭ	3350
	47350
Târgovişteа	3700
Slatina	2550
Giurgiov cu Mortasipiile Vlaşceĭ şi Teleorman	6000
Olteniţa, Ciocănescĭ şi Lichirescĭ	2650
	62250
Urzicenĭ	2700
Gherghiţa cu 12 sate sciute	2750
Târgulŭ de afară	35100
Craiova cu cincĭ judeţe	29000
	131800
Erbăritulŭ din tótă ţéra	8350
Fumăritulŭ Bucurescilor	5300
Măjăritulŭ din tótă ţéra	1650
Sărăria i Herăria din Bucurescĭ	3650
	150750
Cerăritulŭ din tótă ţéra	360
Cântarulŭ Domnescŭ din tótă ţéra	3100
Fumăritulŭ Bălţilor	2600
Sărăritulŭ munţilor	2150
Lumînăria de céră roşie şi albă	2750
	161.710

Ne fiindŭ primită acéstă sumă d'inapoĭ, s'aŭ vîndutŭ cu totulŭ în urmă şătrariuluĭ Chiriac Arbut dreptŭ taleri 172.500, tóte aceste maĭ susŭ numite afară din Carvasara şi din Zimnice.

Goştinăritulŭ alŭ Ageştilor	600	Cu acéstă sumă hotărîtă s'aŭ vîndutŭ iară şătrariuluĭ Hagi Chiriac Arbut.
Săpunăritulŭ alŭ vorn. de Haremŭ	550	

Cod. No. XX, fila 288.

Din causa arendăreĭ vămeĭ păcureĭ din Câmpina și Vălenĭ, s'a opitŭ importulŭ păcureĭ din Moldova (1).

Esportulŭ vitelor marĭ este opritŭ de M. Sutu, de sigur în paguba țĕreĭ de și în folosulŭ pieței Bucurescilor și a Constantinopoleĭ (2)

(1) *Poruncă către ispravnicii din sud Slam Rômnic a nu îngădui să vie păcură din Moldova.*

Dumné-vóstră ispravnicilor ot sud Slam Rômnic, vĕ facemŭ înșciințare, că la Domnia mea aŭ datŭ jalbă cumpĕrătoriĭ de estimpŭ a vămilor cu venitulŭ puțurilor de păcură, care este alŭ cămăriĭ Domnescĭ, cum că din ținuturile Moldoveĭ vine aicĭ sumă de păcură spre vîndare, din care pricină se pricinuesce scădere venituluĭ păcurilor și fără nicĭ o trebuință a țĕreĭ, în vreme ce țéra este îndestulală de păcură fără de nicĭ o lipsă, pentru care vĕ poruncimŭ Domnia mea, ca după obiceiulŭ ce s'aŭ urmatŭ până acum, să fie opritĕ păcura de dincolo, din Moldova, și nicĭ într'unŭ chipŭ să nu îngăduițĭ a trece maĭ multŭ *păcura* dincóce în pămêntulŭ țĕriĭ, și fițĭ sănĕtoșĭ. 1792, Martie 23.

Cod. No. XX, fila 440.

(2) *Cărți la tóte județele cu plaiurĭ și la Caimacanul Craioveĭ pentru oprirea vitelor marĭ.*

Dumné-vóstră ispravnicilor ot sud..... i vătășeilor de plaiurĭ i căpitanilor i potecașilor plaiurilor, fiind-că vitele marĭ sunt oprite a eși din țéră, étă vĕ poruncimŭ strașnicŭ tuturor de obște, să întăriți paza plaiurilor și a potecelor cu mare străjuire ḑiua și nóptea păzindŭ nelipsitŭ, și neîngăduindŭ pe nimenĭ a scóte din țéră și a trece peste hotarŭ măcar o vită, ver-cine ar fi, negustorŭ străinŭ, séŭ pămênténŭ, séŭ orĭ care, fără deosebire, pe nimenĭ să nu îngăduițĭ cu nicĭ unŭ felŭ de pricină și să vĕ feriți fórte, ca nu cum-va vre-unulŭ din voĭ, orĭ pentru interesŭ să trécă cu vederea, orĭ din nestrăjuire bună să pótă cine-vașĭ a găsi prilegiŭ, printr'ascunsŭ de a trece vre-o vită, căcĭ pe unulŭ ca acela să sciți că acolo în plaiŭ îlŭ vomŭ spânzura, și nu numaĭ să fițĭ datorĭ toți a face în parte și cu toțĭ dimpreună acéstă străjuire, ci încă de care veți simți că împotriva porunceĭ Domnieĭ mele orĭ aŭ cutezatŭ de aŭ făcutŭ vre-o economie, și aŭ sloboḑitŭ vre-o vită, orĭ să cércă la unŭ lucru ca acesta, numaĭ decâtŭ să-lŭ înșciințați Domnieĭ mele. Decĭ dumné-vóstră ispravnicilor aĭ județuluĭ citindŭ carteă acésta să aveți cu grabă a trimite la toțĭ ceĭ-l-alțĭ să o citéscă și să o înțelégă cu toțiĭ, spre a fi următorĭ, și să avemŭ rĕspunsŭ. I sam receh gospod. 1791, Septembrie 9.

Slam Rômnic
Buzĕŭ
Saac
Prahova
Dâmbovița
Muscel
Argeș
Vălcea
Gorj
Mehedinți

La aceste județe s'aŭ făcutŭ cărți deschise, iar la Caimacam legată, dându-se în scire de poruncile ce s'aŭ făcutŭ, ca și dumnéluĭ să întăréscă străjuirea acésta.

Cod. No. XX, fila 49.

In 25 Decembrie 1791, Domnitorul M. Suțu însărcinéză pre banulŭ Nicolae Brâncovénul, pre fostulŭ visternicŭ Ienache Văcărescu, pre marele logof. de țéra de susŭ Manolache Brâncovénu și pre fostulŭ vist. Scarlat Grecénu, ca să revadă vechiulŭ tarifŭ alŭ vămeĭ și să alcătuéscă unŭ noŭ tarifŭ chiămândŭ la acéstă lucrare și *obrazele cu praxis* și din negustătoriĭ de mărfurĭ, cu prețurĭ maĭ urcate de óre ce negustătoriĭ vêndŭ mărfurile maĭ scumpŭ acum (1). Dămŭ în notă condițiunile de arendarea vămilor dela Ianuarie 1792. Din acestea

(1) Eată pitaculŭ Domnescŭ:

Pitacŭ la 4 boerĭ pentru ca să facă teoria catalogului și ponturilor vămilor.

Cinstiți și credincioși boerii Domnieĭ mele, dumnéta biv vel banŭ Nicolae Brâncovénu, dumnéta biv vel vist. Ienache Văcărescule, i dumnéta vel logof. de țéra de susŭ Manolache Brâncovene, și dumnéta biv vel vist. Scarlat Grecene, facemŭ dumnévóstră în scire, că plata vămilor Cămării după catalogulŭ ce se află la Divanŭ este cunoscutŭ cum că s'aŭ întocmitŭ și s'aŭ fostŭ orênduitŭ după prețulŭ mărfurilor cu care se vindea într'acele vremĭ vechĭ, ce s'aŭ făcutŭ catalogulŭ, câcĭ fiindŭ prețulŭ mărfurilorŭ mĕsură, după acelŭ prețŭ scădutŭ alŭ mărfurilor s'aŭ orênduitŭ și plata vămilor; acum vedemŭ că negustoriĭ mărfurilor din vreme în vreme aŭ scumpitŭ prețulŭ la tóte felurimile mărfurilor, în cătŭ se câștigă și se folosescŭ îndoitŭ și întreitŭ, precum este vĕdutŭ de toțĭ, iar la plata vămilor nicĭ o deosebire séŭ folosŭ vedemŭ că nu este din ceea ce era în vechime când prețulŭ mărfurilor era scădutŭ, care acéstă nedreptate și pagubă a Cămării fiindŭ de față vĕdută și cunoscută, amŭ găsitŭ Domnia mea cu cale a se face și catalogului o teorie, o îndreptare, o întocmire cuviinciósă după prețulŭ mărfurilor și după câștigulŭ și folosulŭ ce aŭ negustoriĭ vîndĕtorĭ, cum și la începutŭ iarăși cu acéstă orênduială s'aŭ fostŭ întocmitŭ; pentru care étă că orênduimŭ pe dumnévóstră, ca într'aceste sĕrbătorĭ după ziua sfinteĭ Nașterĭ adunându-vĕ la unŭ locŭ, să puneți înainte catalogulŭ vămilor cu ponturile luĭ, unde veți chiăma dumnévóstră la teoria acésta și din obrazele ce aŭ pracsisŭ și sciința cea desĕvêrșitŭ la tréba acésta, precum și din înșișĭ negustoriĭ mărfurilor veți aduce dumné-vóstră de față, și la tóte condeile făcêndŭ dumné-vóstră teoria cea cuviinciósă, și pliroforisindu-ve de prețulŭ ce se vinde, de când s'aŭ făcutŭ întocmirea catalogului vămilor, și de prețulŭ cu care se vinde acum, socotiți apoĭ ce întocmire și îndreptare este cu cale să se facă acum la fieș-care condeiu osebitŭ și făcêndŭ dumné-vóstră unŭ deosebitŭ catalogŭ și ponturĭ cu întocmirea aceea ce găsiți cu dreptate a se face, să-lŭ arĕtați Domnieĭ mele cu anafora în scrisŭ, care acéstă teorie și întocmire trebue să se facă și să se sĕvêrșéscă acum în treĭ, patru zile ale sĕrbătorilor, fiind-că anulŭ noŭ se apropie și trebue maĭ nainte să fie vĕdute de Domnia mea aceste teoriĭ și întocmirĭ ale dumné-vóstră spre a se da Nizamulŭ celŭ cuviinciosŭ; decĭ dumnéta vel logofĕtŭ de țéra de susŭ, ca o dĕtorie ce este maĭ cu deosebire a dregătorieĭ dumitale la tréba acésta să facĭ epistăsie pentru urmarea porunceĭ nóstre, și așteptămŭ sĕvêrșirea. 1791, Decembrie 25.

Cod. No. XX, fila 236.

se vede că M. Suțu aplică pre lângă unŭ tarifŭ autonomŭ și taxa de 3% pentru mărfurile sudiților rusescĭ și nemțescĭ, care nu sunt trecute în tarifŭ (vedĭ art. 2 din ponturĭ dela nota 1).

---

(1) *Carte de vamă care să dă împreună cu catalogele.*

Zemle Vlascoe.... carele pe anulŭ acesta 1792, aŭ cumpĕratŭ vama dela sud... să aibă printr'acéstă carte a Domnii mele volnicie a căuta și a stringe venitulŭ vămiĭ după ponturile care s'aŭ strigatŭ la vînzarea vămilorŭ acestora, ca dela toțĭ negustoriĭ și alțĭ raiale ale pré puterniceĭ stăpânescĭ nóstre Impĕrățiĭ, să vămuiască după catalogulŭ ce i s'aŭ datŭ, iar dela negutitorĭ și alțĭ sudițĭ aĭ Rosieĭ și aĭ Nemțieĭ, dovedițĭ, să iée vamă după tarifa ce întracelașŭ catalogŭ s'aŭ trecutŭ, iară pentru marfa ce nu va fi cuprinzêndŭ în tarifă să aibă a lua la sută treĭ, fără de alte trecĕtorĭ, iară maĭ multŭ să nu cuteze a face vre o urmare, séŭ avêndŭ suditu tescherea că aŭ plătitŭ odată vama în țĕrile turcescĭ, dela acela ce va avea tescherea de plată, nimicŭ să nu aibă a cere; poruncimŭ Domnia mea și dumné-vóstră ispravnicilorŭ de județŭ, pentru ceĭ ce vorŭ sta cu împotrivire să dațĭ mână de ajutorŭ, după obiceiŭ, spre a putea strînge acestŭ venitŭ, care venitŭ fiind-că este al Cămăriĭ Domnescĭ, să nu se supere de zăciuială la împlinirea de baniĭ vămiĭ, fiind-că așa s'aŭ vîndutŭ, cumŭ și vameșiĭ să nu se supere aĭ rădica din vamă și aĭ trimite după podvade și angariĭ, ca să pótă căuta tréba vămiĭ. 1792, Ianuarie 1.

Cod. No. XX, fila 290.

Catalogulŭ vămilorŭ.

	Bani
Argintulŭ viŭ (Nu se póte ceti)	
Arama lucrată (id.)	
Arama nelucrată (id.)	1½
Astarulŭ ce se numesce....., de bucată	4
Abaua ce vine din țéra Turcéscă, de bucată	5
Abaua ce merge de aicĭ la țéra Turcéscă	300
Abaua ce va eși din țéră și merge la Moldova și la ț. Turcéscă, de povară	180
Alunile marĭ	30
Arniciŭ văpsitŭ, de oca	6
Anasonulŭ, de oca	1
Amnarele, la 100 banĭ	3
Alagelile de bumbacŭ, de una	12
Butea de ..... ce merge la țéra turcéscă	240
Bi..... sunt la obor să plătéscă cumpĕrătorulŭ vama, de unŭ bivolŭ . . .	40
Iar când va cumpĕra mônastirea séŭ boerulŭ pentru trebuința caseĭ séle, atuncĭ să se iée vama de la vênzĕtor	
Bivoliĭ care esŭ în țéra turcéscă însă de se va da voe prin cărțile Domninĭ mele	40
Bivoliĭ care esŭ în țéra unguréscă însă de se va da sloboțenie	60
Bivoliĭ care se tae la scaune	20
Blanele de Rumelia pe unde va intra, de povară	240
Blanele cele albe subțirĭ séŭ negre de Rumelia, pe unde va intra, de povară	480
Blanele, de povară	360

Observarea tarifului autonomŭ anexatŭ la cartea de vamă mai

	Bani
Băcănia pe unde va intra séŭ eşi, de povară, la 100 bani	3
Băcănia ce merge la Moldova séŭ la ţéra unguréscă, de cântarŭ	60
Borduşele de unt-de-lemn	60
Bumbaculŭ care merge la ţéra unguréscă, pe unde va intra, de povară	300
Bumbaculŭ ce vine aicĭ în ţéră	240
Bumbaculŭ torsŭ de oca una	4
Brânza care va veni din ţéra Unguréscă séŭ va merge de aicĭ acolo de povară	40
Iară care va merge la ţéra turcéscă, de carŭ	145
Bucatele séŭ altele ce se vindŭ în târgŭ séŭ prin alte sate la negţiutori să plătéscă cumpĕrătorulŭ ţecĭuéla la ţece banĭ	1
Iară când va vinde pământénulŭ unulŭ la altulŭ vite séŭ semĕnăturĭ pentru hrana lor să aibă pace de vamă.	
Bumbacŭ de oca una	3
Bróscele ţestóse, care mergŭ la ţéra unguréscă, de unde se va rădica, la 100 de banĭ	3
Iară la schelea ţĕrĭĭ ungurescĭ să nu se supere.	
Vinulŭ care va merge la ţéra turcéscă de bute	300
Vinulŭ de aicĭ ce merge la ţéra unguréscă, de bute	1200
Vitele de boĭ, i vacĭ, de se va da voĭe a merge la ţéra unguréscă care pe unde va trece să dée de vită	20
Vinulŭ ce se vinde prin târgŭ să plătéscă vênţĕtorulŭ, de bute	50
Vitele de boĭ, i vacĭ ce vor aduce turcĭĭ din ţéra turcéscă, ca să le pue la suhatŭ aicĭ în ţéră nu plătescŭ de va fi ca să le întórcă iarăşŭ la locŭlŭ lor, iar de le tae la salhanale aice, să-şĭ plătéscă vamă când vor intra, de vită	
Vitele ce vor aduce turcĭĭ din ţéra turcéscă şi vor vrea să le taie la zalhanale, aicĭ să plătéscă vama unde va ţine suhatulŭ de vite	20
Vitele ce mergŭ la ţéra unguréscă, însă de se va da sloboţenie, séŭ vinŭ de acolo aicĭ, de vită	40
Vitele de boĭ, i vacĭ ce să vîndŭ la oborŭ să plătéscă cumpĕrătoriulŭ,	20
Iar când va cumpĕra boerulŭ séŭ mônăstirea pentru trebuinţa caseĭ séle va plăti vama vînţĕtorŭ.	
Grĕulŭ ce se va vinde la târgŭ să plătéscă cumpĕrătorulŭ din ţece banĭ	1
Iară când va cumpĕra boerulŭ séŭ mônăstire pentru trebuinţa casiĭ séle să plătéscă vînţĕtorulŭ.	
Găitanulŭ de lână de aicĭ de ţéră ce merge la ţéra turcéscă séŭ Moldova, la o sută de bucăţĭ	15
Gogoşele de cernélă de oca una	5
Ghiulsuiu, de povară	360
Dulceţurile de rodŭ de zahărŭ i de chitră, de unŭ borcanŭ	4
Duhotulŭ, de douĕ berbenițe	120
Zéma de lămâe, la 100 de banĭ	3
Zahărulŭ de Veneţia de oca una	4
Zahărulŭ de Misir de oca una	3
Zmalţulŭ de oca una	1½
Zenghilurile adecă scările turcescĭ, de o păreche	18

arétă, că marfa de transitŭ a sudiţilor şi aceea care a fostŭ vămuită în Turcia nu plătia o nouă vamă în ţĕră.

	Banĭ
Zenghilurile, adecă scările turcescĭ albe, de o păreche	12
Inulŭ séŭ cânepa ce se vinde în târgŭ, cu ocaua; să dée vênḑătorulŭ din 10 banĭ	1
Inulŭ séŭ cânepa pentru intratŭ séŭ eşitŭ, de povară	50
Icre de chefalŭ, de povară	360
Iar fiindŭ câte maĭ puţine, de oca	15
Calulŭ ce se vinde la oborŭ să dée cumpĕrătoriulŭ	40
Iar când va cumpĕra mônăstirea séŭ boerulŭ să plătéscă vênḑătorulŭ.	
Caféua pe unde va intra, de povară	660
Iară fiindŭ maĭ câte puţină, de oca una	6
Cositoriŭ pe unde va intra, de povară	240
Chehlembarŭ pe unde va intra séŭ va eşi	180
Carulŭ de lemne din 10 banĭ	1
Cherestéua, adecă lemnele cele lucrate ce mergŭ la ţéra turcéscă, de carŭ	10
Caşcavalulŭ ce merge la ţéra turcéscă, de unde se va ridica	533
Şi luându cărţulia să trécă la vamă ne supĕratŭ.	
Chermele de postavŭ de ţĕră ce mergŭ la ţéra turcéscă séŭ la Moldova séŭ la alte părţĭ	60
Chitra, de povară	120
Cracatiţa, de ocă una	4
Cuele, de fierŭ de oca una	1
Iară fiindŭ alte fiare lucrate, de ocă	1½
Castanele la 100 oca	30
Curmalele de oca	1
Calevre de o păreche	3
Candelulŭ, de oca una	5
Catâriĭ, carĭ se vêndŭ la oborŭ	40
Catâriĭ carĭ iesŭ din ţĕră	40
Caretele ce vinŭ de vênḑare, la o sută de banĭ	3
Cója de naranză, i de portocalĭ, de oca	1
Cofeturile, de oca una	6
Carulŭ de dóge de stejarŭ i de bradŭ	60
Condita, de oca una	7
Cremenele, la 1000 cremene	15
Coconarile de oca una	1½
Caperile de oca una	1
Catranulŭ ce merge la ţéra turcéscă, séŭ aicĭ, de douĕ berbenite	120
Carulŭ de fênŭ ce vine le târgŭ dă zeciuélă la 10 banĭ	1
Cósele, la o sută cóse	60
Carulŭ de şindrilă de bradŭ	40
Carulŭ de şindrilă de stejarŭ	30
Carulŭ de funiĭ de teiŭ, doniţĭ, ălbiĭ şi baniţe	60
Iară când se va vinde în târgŭ maĭ câte puţine, la 10 banĭ	1
Covelturile, osiile, jugurile, rótele, ce vinŭ la târgŭ, la dece banĭ	1

Până să se pótă regula tarifulŭ şi arendarea vămilor pe 1792

	Bani
Carulŭ noŭ ce se vindă în târgŭ, din ḑece bani	1
Carulŭ de spoială	40
Carulŭ de racĭ, de carŭ 300	30
Carulŭ de legumĭ	40
Carulŭ de strugurĭ	30
Carulŭ de varză	15
Carulŭ de pepenĭ, i castraveţĭ	9
Carulŭ de şindrilă	30
Carulŭ de parĭ séŭ nuele, ḑeciuélă la ḑece bani	1
Lână ţurcană ce ese la alte părţi, de povară	45
Lână ce se vinde în târgŭ cu ocaua, ḑece la ḑece	1
Lămâile pe unde vor intra, la o mie de lămâĭ 14 lămâĭ şi	80
Lămâile ce mergŭ la ţéra unguréscă, de povară	160
Lolachiulŭ, la o sută de bani	3
Lintea ce se vinde la oborŭ, ḑece la 10 bani	1
Luntrile de năvodŭ	120
Luntrile de podŭ	60
Luntrile cele maĭ micĭ	40
Licuriniĭ ce vinŭ din Ţarigrad, la oca una	1½
Lână ţigae ce vine din ţéra turcéscă să plătéscă la schele pe unde va intra în ţéră la 100 de bani	3
Iară fiindŭ suditŭ şi avêndŭ tescherea de plată să nu se supere nimicŭ.	—
Iară pentru lâna ţigae ce va eşi de aicĭ din pământulŭ ţérii şi va merge la ţéra unguréscă.... celŭ ce va scóte lâna să plătéscă la suta de bani treĭ, iar fiindŭ raia să plătéscă la suta de bani iarăşĭ	3
Lulelile bune la 100 de bani	3
Lulelile cele maĭ próste, de unŭ coşŭ	30
Marfa de Rumelia, ce vine în ţéră, adecă bogăserie şi altele ce sunt de bumbacŭ, carĭ trecŭ prin schela Giurgiuluĭ, a Zimniceĭ mergêndŭ spre ţéra căzăcéscă, pe unde va intra, de povară	330
Iară mergêndŭ spre ţéra unguréscă, de povară	660
Iară cele ce vor merge la Moldova, de povară	660
Materiile de Mesina séŭ Veneţia, cu firŭ séŭ sadea, mergêndŭ spre ţéra căzăcéscă, pe unde va intra. de povară	1320
Iară de se va vinde aicĭ să dée la sută de bani	3
Marfa orĭ-ce felŭ ar fi viindŭ la carvasara, vameşiĭ să aĭbă voĭe să o descarce şi să o preţuiască, să iée la sută de bani	3
Marfă de cojocărie orĭ-ce felŭ ar fi, pe unde va intra, de carŭ	2160
Iară pe unde se va deslega orĭ câtă se va vinde, la 100 bani	3
Marfă de Lipsca d'impreună cu altele ce vinŭ din lăuntru la târgŭ şi iarăşĭ se întorcŭ înapoĭ, orĭ câtŭ se va vinde, la 100 de bani	3
Marfa de Lipsca orĭ-ce felŭ ar fi, care vine aicĭ să dée la 100 de bani	3
Iară cele-l-alte povărĭ care vor să mérgă la ţéra unguréscă séŭ la Moldova să dée de douĕ téncurĭ de câte oca 60 după obiceiŭ	300
Mătasea ce vine din ţéra turcéscă şi merge în ţéra unguréscă, séŭ la ţéra căzăcéscă, de povară	900

acestea fură ţinute în regie după următórea poruncă a luĭ M. Suţu:

	Banĭ
Iară când se va vinde aicĭ pe câtă marfă va vinde să dée la 100 de banĭ	3
Mărgilărie de Veneţia, pe unde va intra, de povară	600
Marfă de Rumelia neavêndŭ cărţulie de plata vămiĭ să dée la 100 de banĭ	3
Meşinele ce mergŭ la ţéra unguréscă séŭ la ţéra căzăcéscă, de povară	330
Meşinele care se vor deslega şi se vor vinde aicĭ să dée de o meşină	$1^1/_2$
Mazărea, pentru eşitŭ să dée de chilă	6
Morunulŭ, care merge la ţéra unguréscă, de povară	50
Morunulŭ, care vine din ţéra turcéscă să dée la vadŭ de unŭ morunŭ	40
Şi de nisetru	12
Merile, carĭ mergŭ la ţéra turcéscă, să dée de carŭ	45
Merile, carĭ vinŭ aicĭ, de carŭ	30
Morunulŭ, ce nu va avea cărţulie să dée la vadŭ de carŭ să dée peşce oca treĭ şi	360
Midiile, de povară	120
Marfă de Graţia, ce o aduce în buţĭ, pe unde va intra de bute	1800
Marfa, ce vine din ţéra turcéscă ca să o descarce aicĭ, séŭ să o trécă într'altă parte să aibă a-şĭ plăti vama pe unde va intra.	
Marfa de aicĭ de ţéră, vrêndŭ să o ducă în ţéra turcéscă să-şĭ plătéscă vama de unde o va rădica.	
Morile de lemnŭ, care ducŭ pe apă la Dunăre	660
Maslinele, de povară	120
Marfa de aicĭ de ţéră, vrêndŭ să o ducă în ţéra unguréscă, să aibă a-şĭ plăti vama unde o va scóte.	
Mălaiulŭ măcinatŭ, ce se vinde în târgŭ cu ocaua, ţece la ţece banĭ	1
Năhutulŭ, de unŭ sacŭ	30
Nişaştaua, de oca una	1
Nescopitele, de unŭ calemŭ	24
Postavulŭ subţire, de bucată	240
Postavulŭ felendreşŭ, de bucată	120
Postavŭ briclesŭ, de bucată	60
Postavulŭ şiftŭ, de bucată	60
Postavulŭ de Braşov, de bucată	60
Postavulŭ de ţéră, care ese la ţéra turcéscă séŭ la Moldova, de cotŭ	2
Plumbulŭ pe unde va intra séŭ va eşi, de povară	180
Piperulŭ pe unde va intra, de povară	600
Iară fiindŭ maĭ câte puţinŭ, de oca una	5
Petrele de móră de Hârlăŭ de o pereche	180
Petrele de móră de aicĭ de ţéră, de o pereche	60
Plocadurile care mergŭ la ţéra turcéscă, de povară	120
Pelea de lupŭ	4
Pelea de rîsŭ	40
Pelea de vidră	50
Pelea de vulpe, jder, de fieşŭ-care	6
Pelea de dihorŭ, de doĭ dihorĭ	1
Pelea de capră ne-argăsită, ce merge la ţéra unguréscă, să plătéscă vêndĕtorulŭ	2

17 cărți la tóte județele și una la Caimacam, ca din ḑiua lui sfete Vasile, adecă la întâiŭ Ghenarie să rînduiască cătenŭ credincioșŭ la vamă.

«Dumné-vóstră ispravnicilor ot sud.... îndată ce veți primi porunca Domnieĭ mele, numaĭ decâtŭ să aveți a orêndui ómenĭ harnicĭ și credincioșĭ la tóte vă-

	Banĭ
Pelea de epure să plătéscă cumpĕrătorul de unde le va ridica, la sută treĭ, însă celea ce se vor ridica din Bucurescĭ; iară pentru celea de pe afară să plătéscă pe unde le va scóte.	
Pelea de óie saŭ de capră ce se va vinde în târgŭ să dea cumpĕrătorulŭ din 10 banĭ	1
Iară fiind suditŭ să dea după tarifă.	
Pelea de vacă ce se vinde în târgŭ séŭ ese afară să plătéscă cumpĕrătorulŭ	20
Iară fiindŭ suditŭ după tarifă	
Papucĭ de o pereche	3
Păcura ce ese la ţéra turcéscă cu carul, de 2 berbeniță	120
Păstrama care vine din ţéra turcéscă, de carŭ	120
Păstrăma i ghiudenulŭi, de oca una	3
Putina de strugurĭ ce vine din ţéra turcéscă	15
Putinele de mĭere ce mergŭ la ţéra turcéscă, să se tragă cu cântarulŭ gospod. și să dea de cântarŭ	15
Pescele care marge la ţéra unguréscă, de povară	45
Pescele próspĕtŭ care vine din ţéra turcéscă de la vad de carŭ pesce oca treĭ și	120
Pescele săratŭ care vine din ţéra turcéscă de carŭ pesce oca treĭ și	240
Pescele próspĕtŭ care vine de la heleștae séŭ dela alte gârle, la 10 banĭ	1
Păstrăma care merge la ţéra turcéscă, de carŭ	240
Putina de vârlarĭ	30
Putina de icre negre de oca patru-ḑecĭ	60
Putina de icre roșiĭ	30
Paporniţele de icre roșiĭ, din 10 paporniţe una	
Prunele uscate, fasolea, bobulŭ, ceapa, usturoiulŭi, nucĭ pe unde va eși din ţéră	80
Pómele orĭ ce ar fi, de carŭ	40
Pelea de calŭ argăsită, care vine din ţéra turcéscă, care se chiamă chiucrecurĭ	7
Pele de calŭ ce vine din târgŭ, la ḑece banĭ	1
Pĕrulŭ de capră, de carŭ	180
Portocalele de o mie portocale	120
Potcóvele de calŭ, de o tistea	6
Pétră acră, puciósă, pétră vînătă, de una oca	1
Peile de lupŭ, ursŭ, vulpe, pisică, jderŭ, vidră, dihorŭ, ce se vinde în târgŭ din ḑece banĭ	1
Peștimanele cele bune, la 100 de banĭ	3
Peștimanele cele próste	3
Pânza de Brașovŭ, i leșéscă grósă, de bucată	12
Pânza leșéscă subțire la o sută de banĭ	3
Rachiulŭ pentru eșitŭ, de oca una	2

mile şi la tóte slujbele vămiĭ, ca din ḑiua d'intâiŭ Ghenarie să facă zaptŭ tréba vămilor, să strîngă totŭ venitulŭ lor făcêndŭ catastihŭ anume până se va face hotărîrea Domnieĭ mele în ce chipŭ aŭ a rĕmâne vămile pe acestŭ următor anŭ,

	Banĭ
Rachiulŭ ce-'lŭ aducŭ dela podgorie, zăciuélă la ḑece banĭ	1
Râmătoriĭ carĭ vinŭ din ţéra turcéscă pentru hrană, pe unde va intra de unŭ râmătorŭ	20
Şi luându cărţulie pe la ce schelă va trece să aibă pace.	
Râmătoriĭ Ostrovenilor ce se obicĭnuescŭ de ţinŭ aicĭ în ţéră furişŭ fiind-că dajdie nu daŭ, pe uniĭ ca aceĭa dovedindu-ĭ vameşiĭ, să aibă a lua vamă ca şi dela ceĭ-l-alţĭ, de unŭ râmătorŭ	20
Râmătoriĭ ce să vêndŭ în ţéră séŭ prin târguiĭ, precum şi râmătoriĭ ce sunt a'ĭ scóte din ţéră, orĭ peste Dunăre, orĭ la ţéra unguréscă, orĭ la ţéra leşéscă, i la Moldova séŭ verĭ unde, să plătéscă vênḑĕtoriĭ de unŭ râmătorŭ	40
Râmătoriĭ carĭ vinŭ dinţéra unguréscă aicĭ pentru păşune, şi se ducŭ iarăşĭ înapoĭ, pentru intratŭ séŭ eşitŭ, de unŭ râmătorŭ	6
Râmătoriĭ carĭ se taĭe la scaune	10
Reventŭ la o sută de banĭ	3
Roşcovele la o sută oca	30
Rogojinele la ḑece banĭ	1
Seulŭ, de unde se va ridica, de o mie oca	360
Saftienile ce vinŭ şi rĕmânŭ aicĭ, de unŭ saftianŭ	3
Saftianulŭ, pe unde intră séŭ va eşi, de povară	660
Sângepĭ carĭ vinŭ din ţéra unguréscă, pentru intratŭ séŭ eşitŭ, de povară	660
Iară care se va vinde aicĭ, la 100 banĭ	3
Sfóra, ştréngurile séŭ alte măruntăĭ ce vinŭ din ţéra unguréscă, de povară	120
Iară care va merge la ţéra turcéscă, de povară	180
Strămăturile adecă lâna cea vopsită, de povară	66
Scumpia, care vine din ţéra turcéscă, de povară	30
Saculŭ de făină, care merge la ţéra turcéscă, însă de se va da voie	5
Soroculŭ de samurĭ ce vinŭ din ţéra unguréscă de unŭ sorocŭ	2400
Sticlele carĭ vinŭ din ţéra unguréscă, i din ţéra leşéscă, de povară	220
Sticlele care vinŭ din Târgoviste, de carŭ	40
Smochinele,..... stafide razechie, de o cutie	24
Smochinele i stafidele, de o traistă	45
Scórţele de cisme, de carŭ	60
Sardelele, scrumbiile, lacherda, de unŭ burĭŭ	60
Sidefulŭ, i balagdişŭ, şi fildeşulŭ, la 100 de banĭ	3
Silitra, de oca una	1½
Saculŭ de săpunŭ bunŭ	60
Sacâzulŭ, de oca una	10
Scórţele, scândurile, laţiĭ séŭ alte cherestele să dée la ḑece banĭ	1
Sĕmînţa de inŭ, séŭ de cânepă ce se vinde în târgŭ, din 10 banĭ unu	1
Tămâia, pe unde va veni séŭ va eşi, de povară	240
Iară fiindŭ maĭ câte puţină, de oca una	4
Tutunulŭ turcescŭ, pe unde va intra, de povară	240
Tutunulŭ de ţéră ce merge la ţéra turcéscă séŭ la alte bâlciurĭ, de oca	1

avêndŭ dumné-vóstră purtare de grijă, ca să nu se facă vre-unŭ sfetirismosŭ séŭ vre-o pagubă venituluĭ vămiĭ, din necăutarea cu silinţă bună; însă împreună cu orênduitulă dumné-vóstră să fie câte unulŭ şi din vameşiĭ ceĭ vechĭ.» 1791, Decembrie 30.

Cod. No. XX, fila 338.

	Banĭ
Tălpile de cisme i de papucĭ ce vine din ţéra turcéscă, de o pereche . .	1
Tutunulŭ de boccea, de oca una	5
Tutunulŭ de ţéră ce se vinde prin têrgŭ, de oca una	1
Untulŭ încărcatŭ în care de o mie oca	480
Care face la o sută de oca	58
Untulŭ ce se vinde în têrgŭ cu ocaua, ţeciuiala la ţece banĭ	1
Usturoiulŭ, cépa, prazulŭ, de carŭ	80
Uleiulŭ de sĕmînţă de inŭ, séŭ cânepă, de oca una.	1
Firulŭ, pe unde va intra, de unŭ fontŭ	60
Frânele ce vinŭ din ţéra unguréscă de unŭ frâŭ	6
Fidéua, de o cofă	60
Filigenile, la o sută de banĭ	3
Fisticurile, de oca una	4
Frânele ce vinŭ din ţéra turcéscă, cu başlicurile lor, la 100 de banĭ . .	3
Hierulŭ, pe unde va intra, de unŭ cântarŭ	20
Hârşiile negre ce vinŭ din ţéra unguréscă, de una	2
Hârşiile albe, de una	1
Hârşiile ce se vîndŭ la têrgŭ, de 10 banĭ	1
Horilca ce se lucréză aicĭ în ţéră la povarnă, de oca una	1
Hârtia cea bună de unŭ topŭ	12
Hârtia cea maĭ próstă de unŭ topŭ	6
Hârtia cea mare turcéscă de unŭ topŭ	120
Olarĭĭ ce facŭ óle, afară din ceĭ ce plătescŭ fumăritŭ daŭ de unŭ cuptorŭ pe anŭ	200
Oţelulŭ, pe unde va intra, séŭ va eşi, de povară	100
Oţetulŭ, de vadră	3
Orezulŭ, de unŭ sacŭ de chile 6	40
Orzulŭ pentru eşitŭ, de chilă	6
Ţeperigulŭ, de oca una	6
Céra, ce se vinde la têrgŭ cu ocaua, din 10 banĭ	1
Céra de aicĭ de ţéră, de unde se va ridica adecă cerăritulŭ de oca una	3
Céra, ce vine din ţéra turcéscă, séŭ dela Moldova, pe unde va intra, de oca una	1
Cizmele, de o pereche	$4^1/_2$
Cingătorile de Tĕrnova, séŭ de Odriŭ, la o sută de banĭ	3
Ciorapiĭ ceĭ marĭ de lână împletiţĭ, la o testea	3
Ciorapiĭ ceĭ micĭ de lână împletiţĭ, la o testea	1
Ceaiulŭ séŭ badiémulŭ ce vine din ţéra turcéscă, séŭ dela Lipsca, la o sută de banĭ	3
Cernéla, la oca una	3
Gémŭ-sacăzŭ, de oca una	$1^1/_2$
Şofranulŭ de Beciŭ, pe unde va intra şi se va vinde, de oca una	120

Cu tótă aplicaţiunea în parte a convenţiunilor comerciale dintre

	Bani
Şelile turcescĭ, cu abaua lor	18
Şi iamurlucile ce se facŭ aicĭ de postavŭ de ţéră ce mergŭ la ţéra turcéscă séŭ la Moldova	20
Csirihiĭ de Ţarigrad, de oca una	4

Iară dela marfa neguţitorilor şi a altor sudiţi aĭ Rosieĭ şi aĭ Nemţieĭ. carĭ vor avea dovedi de adevĕraţi sudiţi, să aibă a vămui întocmaĭ după acéstă tarifă ce s'aŭ trecutŭ maĭ josŭ într'acest catalogŭ fără de a li se maĭ cere altă trecĕtóre.

	Bani
Şelile ce se facŭ aicĭ, cele maĭ bune	2
Şelile ce se facŭ aicĭ cele maĭ próste	1½
Şalvariĭ de postavŭ de ţéră, ce mergŭ la ţéra turcéscă, séŭ la Moldova	10
Ienibaharŭ, oca	2
Anasonulŭ, cântarŭ	15
Cuişóre, oca	21½
Rădăcină de piperŭ, cântarŭ	48
Chebabie (este ca şi piperu), oca	4
Cacaole, oca	2
Chimenulŭ, cântarŭ	15
Scorţişóra, oca	16½
Nucĭ de India, oca	13
Nucşóră, de una	1
Piperŭ, cântarŭ	96
Frunzişóră, oca	25
Salepulŭ, oca	3
Susanulŭ, cântarŭ	12
Muştarulŭ, cântarŭ	66
Caféua franţezico cântarŭ	96
Caféua iemenŭ, oca	50½
Zaharulŭ nelucratŭ, cântarŭ	26
Zahărŭ căpăţîni şi măruntŭ prafŭ, cântarŭ	60
Zaharica, (condid i procĭ)	4
De scorţişóră zaharica, oca	24
Reventulŭ, oca	30
Céiulŭ, oca	12
China, oca	11
Teriéculŭ, oca	18
Ochĭ de racŭ, oca	2
Castorhiĭ de (doftorie), oca	80
Afionulŭ, oca	7½
Sofranŭ, oca	18
Casia, oca	2
Mană, oca	6
Saparina, oca	7½

Austria, Rusia şi Turcia, Domnitorul Suţu împedecă, repetim, importul

	Bani
Tămâe négră, cântarŭ	15
Tămâe albă, cântarŭ	90
Sinamechie, oca	3
Sacâzulŭ, oca	8
Răcină galbenă, cântarŭ	15
Răcină albă, cântarŭ	8
Saburŭ, oca	5
Canfurulŭ şi săricica, oca	11
Cardamomo, oca	20
Sĕmînţa de dafinŭ, cântarŭ	15
Ienupere, cântarŭ	30
Ţeperigulŭ, cântarŭ	165
Terpentinulŭ, cântarŭ	48
Comidulŭ, oca	7
Gomalaca, oca	15
Şoriceóică, cântarŭ	48
Idrarghirosŭ (argintŭ viŭ), oca	$7^1/_2$
Silitră, cântarŭ	8
Puciósă, cântarŭ	11
Chitronŭ, oca	2
Drojdiĭ de vinŭ, cântarŭ	$21^1/_2$
Piatră acră, cântarŭ	$6^1/_2$
Cârmâzulŭ, oca	54
Civitŭ, oca	11
Chinovarŭ, oca	18
Şarulŭ, cântarŭ	144
Băcanulŭ (lemnulŭ de boele), cântarŭ	76
Băcanulŭ vênătŭ şi de alte felurimĭ, cântarŭ	$21^1/_2$
Alage herŭ, oca	1
Minăulŭ, cântarŭ	$21^1/_2$
Ştubeciŭ (răióra), cântarŭ	27
Untulŭ de lemnŭ de Belisiganu, oca	40
Asiboia (pămêntŭ roşiŭ), cântarŭ	$6^1/_2$
Arsenicŭ, cântarŭ	40
Vitriolŭ, cântarŭ	$11^1/_2$
Gogoşile de răsticŭ, cântarŭ	90
Belamutŭ (la văpsele), cântarŭ	3
Chimenŭ albŭ, cântarŭ	90
Ghioghichi văpsea (rădăcină de văpsea roşie), cântarŭ	30
Cleiulŭ de peşce, oca	4
Cleiulŭ negru, cântarŭ	60
Cerişŭ prafŭ, cântarŭ	50
Ciară, cântarŭ	120
Lumânările de seŭ, cântarŭ	44
Untulŭ de lemnŭ, cântarŭ	44
Săpunulŭ, cântarŭ	45

și exportulŭ de mărfurĭ, după cum judecă lucrulŭ în interesulŭ țĕreĭ. Așia împedică exportulŭ de vite prin următorulŭ pitacŭ:

	Banĭ
Seulŭ, cântarŭ	30
Bezirŭ, cântarŭ	44
Catranulŭ i smólă, cântarŭ	$4^1/_2$
Untulŭ-de-lemnŭ, capere, măsline de Franța	1
Capere de Misir i de Crăm, cântarŭ	6
Vișinĭ uscate, pere și cireșe, cântarŭ	12
Cojĭ de lămâe, i portocale, i de naranze, cântarŭ	15
Lămâĭ, mia	18
Portocale i naranze, mia	20
Masline felurimĭ, cântarŭ	15
Alune, cântarŭ	15
Nucĭ, mia	2
Coconarĭ, cântarŭ	33
Fisticurĭ, oca	4
Curmale de Misir, cântarŭ	12
Curmale, marĭ cântarŭ	24
Stafide negre dela Morea i dela alte părțĭ, cântarŭ	16
Stafide negre ot Iconia iar Cusiuzium, cântarŭ	33
Stafide roșiĭ, cântarŭ	15
Stafide negre marĭ, cântarŭ	8
Smochine de traiste și de cutie, cântarŭ	8
Smochine înșirate, mia de șirurĭ séŭ păpușĭ	36
Smochine de Morea, mia de păpușĭ	60
Hartupulŭ, cântarŭ	$4^1/_2$
Migdale, cântaru	48
Ambilezia, cântarŭ	18
Castane, cântarŭ	12
Nescopite, cântarŭ	30
Halva de Permez, cântarŭ	40
Regele cu miere, oca	1
Regele cu petmet, cântarŭ	30
Mierea, cântarŭ	45
Petmezulŭ, cântarŭ	9
Nardichiulŭ, cântarŭ	5
Oțetulŭ, cântarŭ	8
Zéma de lămâe, cântarŭ	8
Vutcĭ felurimĭ, sticle o sută	54
Vutcĭ de Triest, sticla	1
Bucalia cu arachĭ, sticla	2
Bucalia cu rom, sticla	1
Spirturĭ de Ungaria, sticle 100	50
Apă de Melisa (Mătăciună), sticla	1
Icre negre, cântarŭ	$37^1/_2$
Icre roșiĭ, cântarŭ	20

Cărți legate către ispravnicii plaiurilor de peste Olt a nu se îndrăsni să slobódă vite a trece peste hotar în țéra nemțéscă.

«Sluga Domnieĭ mele vătașe de plaiulŭ.... sud.... ne-amŭ însciințatŭ Domnieĭ mea cum că dela Craiova aŭ strînsŭ și strîngŭ uniĭ, alțiĭ vite de a le trece

	Banĭ
Morunulŭ, cântarŭ	17
Nevre, oca	1
Csirihiĭ, perechea	1
Csirihiĭ dela Midia, perechea	2
Cărnurĭ uscate de Marea négră, cântarŭ	18
Cărnurĭ de vacă sărate, cântarŭ	12
Limbĭ de vacă i sugincurĭ, cântarŭ	40
Buriașe de ferŭ albe, la 450	150
Ferŭ nelucratŭ, cântarŭ	13
Telurĭ de ferŭ, cântarŭ	48
Cue de Rusia, cântarŭ	27
Oțelulŭ, cântarŭ	59
Brice, testéua	2
Ace cu gămălie, mia	$2^1/_2$
Ace cu urechĭ, mia	$2^1/_2$
Pretcare, unulŭ	1
Pile, testéua	$1^1/_2$
Fórfecĭ și bricege de Rusia, testéua	2
Lacăte de desagĭ, suta	36
Aramă nelucrată, cântarŭ	132
Arama hamtutmaz, cântarŭ	99
Vase de aramă, oca	$4^1/_2$
Ibrice de cafea, oca	6
Moriște de cafea, la una	3
Litarghirosŭ mademŭ, cântarŭ	30
Aramă furda, oca	3
Vergele de cositorŭ, cântarŭ	120
Cositorŭ lucratŭ, cântarŭ	150
Plumbulŭ, cântarŭ	13
Table de sticlă venetică, cele de mijlocŭ sănducului cu 600 sute.	180
Ipacŭ table de Veneția micĭ, sănducului de 600	90
Table de o jumĕtate de cotŭ Venetică, sănducului cu 300	240
Table marĭ de Beciŭ, sănducului cu	450
Bocalurĭ secĭ, suta	15
Handres gróse (mărgele), cântarŭ	48
Mărgăritarŭ mincinosŭ, urmuzŭ, testele 12.	20
Gresiile, de una	1
Argerurĭ de bărbierĭ, de una	$1^1/_2$
Cremenele, mia	6
Iască de copaciŭ, oca	3
Iască de bureți, oca	8
Scânduri de chiparosŭ, cântarŭ	12

în ţéra nemţéscă, lucru ce este popritŭ şi sciutŭ tuturor, pentru care ţi poruncimŭ să sciĭ, că de vomŭ auḑi cum că aŭ pututŭ cinevaşi de aŭ trecutŭ, nu maĭ

	Lei noi
Scânduri de nucŭ, cântarŭ	6
Abanosulŭ, cântarŭ	43
Lădi de chiparosŭ marĭ şi micĭ, una	20
Sandalosŭ, cântarŭ	39
Cimişirulŭ, cântarŭ	21/2
Minătărcĭ, cântarŭ	12
Linguri de lemnŭ, 100	1
Linguri de cimişirŭ, 100	3
Pĭepteni de lemnŭ, suta	2
Pĭepteni de cimişirŭ, 100	4
Pĭepteni de osŭ, suta	18
Pĭepteni de fildeşŭ, legătura	18
Fildeşi, dinte, oca	41/2
Balăcdiş, dinte de pesce, oca	16
Cornŭ de cerbŭ, cântarŭ	22
Perĭ de códe, de caĭ oca	3
Códe de calŭ, oca	11/2
Cóme de calŭ, oca	15
Perĭ de râmătorĭ, ocaua	21/2
Buretele, oca	3
Măturĭ de rogojinĭ, suta	24
Inulŭ de Misir, cântarŭ	30
Inulŭ de Rusia, cântarŭ	20
Aţă şi cânepă, nelucrată, cântarŭ	221/2
Aţă de inŭ de Rusia, cântarŭ	50
Tiriplicŭ de Hotin, oca	41/2
Sfóră ruséscă, cântarŭ	30
Ştréngŭ grosŭ, cântarŭ	2
Otgóne séŭ palamare cu smólă séŭ fără smólă, cântarŭ	30
Bumbacŭ nelucratŭ, cântarŭ	40
Aţă de bumbacŭ séŭ bumbacŭ torsŭ de Hiu şi de Smirna, ocaua	41/2
Scufie şi ciorapĭ de bumbacŭ oca	8
Aţă de bumbacŭ roşie séŭ alt-felŭ vopsită, oca	41/2
Aţă de Anghira, oca	71/2
Aţă de bumbacŭ ot Hindia, oca	16
Mătase nelucrată felurimĭ, oca	20
Ibrişimŭ felurimĭ de mătase, oca	40
Códe de biciŭ, cântarŭ	16
Borangicŭ	41/2
Borangicŭ de Ţarigrad, topulŭ	12
Borangicŭ latŭ francescŭ, topulŭ	60
Borangicŭ îngustŭ francescŭ, topulŭ	38
Melezŭ şi helalĭ, topulŭ	30
Calţele (ciorapĭ lungĭ de mătase), testéua	120
Tulpanŭ Mermeri, topulŭ	33

multŭ, ci măcar o vită prin plaiulŭ tĕŭ, orĭ cu ce mijlocŭ şi nu l'aĭ opritŭ, acolo în plaiŭ te vomŭ spânzura pe tine vătaşe; ci étă maĭ nainte îţĭ dămŭ în scire

	Banĭ
Humaiunŭ, topulŭ	37
Basmasŭ-harasŭ, topulŭ	45
Pânză latĕ de Olanda, topulŭ	120
Pânză batistă îngustă, topulŭ	40
Pânză latĕ de Rusia, topulŭ	15
Pânză îngustă ruséscă, topulŭ	7½
Pânză cu mărginĭ ruséscă, topulŭ	15
Berbuti ruséscă, cântarŭ	25
Berbuti de sacĭ, suta	100
Pânză latĕ ruséscă pentru muşama, topulŭ	20
Ipacŭ însă maĭ îngustă, topulŭ	15
Pânză latĕ ruséscă de ventrele corăbiilor, topulŭ	25
Ipacŭ însă maĭ îngustă	15
Pânză de bumbacŭ, topulŭ	4½
Bogasiĭ albe i alte feluriĭ cu ape séŭ lustruriĭ Docluc	4½
Pânză ot satulŭ Riza din préjma Trapezonţiĭ, oca	30
Pânză de la Ostróve oca	4½
Astarulŭ, topulŭ	4½
Citulŭ de Ţarigrad i de Anadol., topulŭ	9
Feţe de plapome ot Tocat, la douĕ-ḑecĭ	90
Citulŭ de Tocat i ot Dearbetir, topulŭ	11
Ipacŭ de cele maĭ micĭ, topulŭ	7½
Pânză albă şi basmalitică ot Tocat, topulŭ cu ḑece deirmele, topulŭ	7½
Basma de Ţarigrad, bună topulŭ de ḑece deirmele, top	15
Citŭ de Rusia, top. po coţĭ 36	30
Alagea ruséscă, celŭ mare topŭ adecă latĕ	30
Alagea ipac. maĭ îngustă, topulŭ	20
Abale de Rusia, topulŭ po coţĭ 60	10
Ipăngele cercăzescĭ, una	15
Fote de Brusa i de Ţarigrad, părechea	9
Fote de Tesalonic, părechea	15
Fote de Misir, oca	3
Prosópe şi diuşumele de Tesalonic, părechea	4½
Şalŭ de Magripia albŭ cu lustruriĭ, unulŭ	40
Ipacŭ şaluriĭ albe, ot tamŭ unulŭ	6
Şaluriĭ de Misir, unulŭ	4½
Fesuriĭ dela Tocuz, testéua	27
Berete séŭ scufiĭ francescĭ, duzina	7½
Saéchiŭ latŭ, topŭ po coţĭ 35	49
Sof. grosŭ dela Tosia, topulŭ	7½
Sofulŭ şi şalulŭ de Enghiur, topulŭ	108
Saéchiŭ îngustŭ, po coţĭ 35	38
Postavŭ franţuzescŭ de Olanda şi de Londra, topulŭ	360
Postavŭ franţuzescŭ, topulŭ	240
Postavŭ de Paris, topulŭ	120

şi îţi hotărîmŭ, că nicĭ o ascultare séŭ cercetare la arĕtările tale nu veĭ avea, ci fără de veste te veĭ pomeni spânzuratŭ, acolo în locŭ; acésta 'ţi poruncimŭ». 1792, Ianuarie 18.

Cod. No. XX, fila 268.

	Banĭ
Postavŭ englezescŭ, topulŭ	246
Postavŭ de Veneţia, şaia, topulŭ	900
Postavŭ leşescŭ, topulŭ	120
Dela postavurile rusescĭ să se iée cu analagon după cele maĭ susŭ arĕtate	—
Aba de ţéra turcéscă, topulŭ	4½
Ţimusesŭ adecă bete, cântarŭ	99
Catifea cu firŭ şi hamuha, cotulŭ	16
Hetai cu firŭ frăncéscă, cotulŭ	7
Hetai fără firŭ frăncéscă, cotulŭ	3½
Catifea şi hamuha fără firŭ, cotulŭ	10
Dibaz de Agem, cotulŭ	17
Tabiniţă lată, cotulŭ	7½
Tabiniţă îngustă, cotulŭ	3½
Atlasŭ de Florintia, cotulŭ	4½
Atlasŭ de Veneţia	3½
Atlasŭ cu firŭ şi hetai cu firŭ dela Hiu, oca	180
Atlasŭ i tabiniţe fără de firŭ dela Hiu, oca	90
Sandalŭ frăncescŭ, cotulŭ	3½
Sandalŭ de Ţarigrad şi de Hiu	90
Damhanes Donlucul po coţi 5	60
Betenii altăn unucum de Ţarigrad, Donlucu po coţi 5, Donlucu	120
Pismi sadea cu florĭ, cotulŭ	2½
Alagea ghermesitŭ de Ţarigrad, cotulŭ	2½
Alagea de Şam, topulŭ	22
Taclitŭ halagea de Halep, topulŭ	18
Alagea de Maniţă, topulŭ	4½
Cutnie de Ţarigrad, top. po coţi 10	22½
Cutnie i ghermesitŭ de Brusa, top. po cotĭ 10	22½
Feţe de perină cu firŭ cu perzurĭ dela Peiazicŭ, părechea	27
Feţe de perină ţesute cu firŭ, părechea	90
Feţe de perină fără ţesăturĭ cu firŭ, părechea	45
Feţe de perină de catifea sadea, părechea	18
Samurĭ bunĭ de Rusia, părechea	180
Samurĭ ce esŭ din Lehia ruséscă (maĭ proştĭ), părechea	90
Samurĭ de Beciu, părechea	40
Vulpĭ negri, părechea	360
Vulpĭ bune roşiĭ rusescĭ, tanéua	30
Vulpĭ de ţéra căzăcéscă, tanéua	13½
Vulpĭ maĭ próste, tanéua	5
Rîsĭ, tanéua	30
Cacomulŭ, soroculŭ	36
Laţica, soroculŭ	10
Nurca, tanéua	1½

Totŭ asemenea Domnitorulŭ împedica intrarea mărfeĭ sudeţescĭ din Austria, precumŭ resultă din următorulŭ pitacŭ:

	Banĭ
Sangepĭ nelucraţĭ, oca	16½
Sangepĭ negri nelucraţĭ, oca	30
Sangepĭ nelucraţĭ sibiriatic, oca	40
Jderiĭ, tanéua	5½
Crasac, tanéua	4
Vulpe albă, tanéua	7½
Guşă de vulpe şi pehlele, părechea	6
Dihor, tanéua	1
Cunadit, tanéua	4
Blană de lupŭ, tanéua	4
Blană de epurĭ rusescĭ, tanele 100	30
Blană de epurĭ albĭ, bedenulŭ	12
Blane de epurĭ de ostrovŭ, cu negreţe, tanele 100	25
Hârşiĭ rusescĭ, tanéua	15
Hârşiĭ ot Potcalĭ, tanéua	1
Hârşiĭ de Crim, tanéua	4
Hârşiĭ de mielŭ próste, 100 hârşiĭ	30
Blană de castor, una	4
Pisicĭ negre, tanéua	1½
Peĭ de ursŭ, tanéua	50
Furda de samurĭ, oca	400
Pacele şi picere de samurĭ, oca	200
Furda de jder, oca	120
Furda de vulpĭ şi dihor, oca	10
Pântece de samurĭ, părechea	6
Códe de samurĭ, una	½
Peĭ de capră i de óie ot Anghira, una	18
Giuvaerica, mărgăritar i césórnice de sînŭ, la suta de tal.	120
Mătăniĭ de mărgénŭ bunŭ, oca	240
Ipac. de mărgénŭ de mijlocŭ, oca	180
Ipac. de mărgénŭ maĭ prostŭ, oca	120
Mărgénŭ nelucratŭ, oca	120
Chihlibarŭ nelucratŭ, oca	180
Şireturĭ felurimĭ, topulŭ	10
Şireturĭ de firŭ, dramulŭ	1
Covóre rusescĭ, unulŭ	5
Pâsle de Tesalonic, cotŭ	2
Plapăme lucrate ot Smirna, una	12
Lână, cântarŭ	15
Cărţi de jocŭ, duzine 12	1
Ghermeşele (ciubuce) nelucrate, suta	4½
Córde, testéua	4½
Peĭ de bivolŭ, una	10
Peĭ de junică, una	6
Peĭ de vacă, una	4

Carte legată la vătafŭ de plaiulŭ Câineni sud Argeşi pentru nisce marfă a o sloboḑi.

«Sluga Domnieĭ mele vătaşe dela Câineni sudŭ Argeşĭ, veĭ vedea acéstă însciinţare, ce face Hagi Constantin dela Sibiŭ către tovarăşulŭ sĕŭ Gheorghe Cer-

	Banĭ
Peĭ de viţelŭ, una	3
Peĭ de calŭ, una	3
Meşinĭ, una	1
Telatinurĭ părechea	12
Telatinurĭ de Bulgaria, părechea	6
Peĭ dela tabacĭ, una	1
Saftiene, una	$2^1/_2$
Tifticŭ, oca	$1^1/_2$
Ghioderiŭ da la Hiu, tanéua	1
Ghioderiŭ de mielŭ şi de capră, tanéua	$2^1/_2$

Iară pentru câte nu se cuprinde într'acéstă tarifă, să plătéscă treĭ la sută fără de alte trecĕtorĭ, iar când vor avea sudiţii, tescherea că aŭ plătitŭ odată vamă pe marfa lor în ţĕrile turcescĭ, atuncĭ întru nimicŭ supĕrare să nu li se facă.

Ponturile de vênḑarea vămilor pe anulŭ acesta 1792 Ianuarie.

1. Vênḑarea vămilor pe anulŭ acesta 1792 să face cu acéstă hotărîre: câte aŭ fostŭ slobode în cea-l-altă Domnie a Domnieĭ mele lét 1786 sunt şi acum iar câte aŭ fostŭ oprite atuncĭ sunt şi acum oprite.

2. Cumpĕrătoriĭ vămilorŭ să aibă a urma după aceste ponturĭ şi a vămui după cuprinderea cataloguluĭ Domnescŭ ce li se va da la mână pecetluitŭ, iar de la negustoriĭ ce cu adevĕratŭ vorŭ fi sudiţĭ aĭ Rusieĭ şi aĭ Nemţieĭ, cu doveḑĭ, să aibă a vămui după cuprinderea obicĭnuituluĭ tarifŭ, ce este totŭ într'acelŭ catalogŭ trecutŭ, şi pentru câte nu se cuprinde în tarife să iée treĭ la sută fără de alte trecĕtorĭ.

3. Cumpĕrătoriĭ să aibă a plăti cĭferturile la fie-care ḑi âutêiŭ a luniĭ, şi acum âutêiŭ să plătéscă pe douĕ lunĭ Ghenarie şi Fevruarie.

4. Cumpĕrătorii să aibă a da chezaşĭ pe banĭ, negustorŭ omŭ de credinţă la cămară, ca să rĕspunḑă cĭferturile la soróce, şi celŭ ce va cumpĕra vama şi nu va da omŭ de credinţă chezaşiŭ, 'i se va lua slujba înapoĭ de se va vinde la altulŭ, şi orĭ ce pagubă se va întêmpla la vênḑare să o plătéscă acelŭ cumpĕrătoriŭ.

5. Vameşiĭ să fie nesupĕraţĭ de angariĭ şi să aibă mână de ajutoriŭ, atâtŭ de la Domnia lor ispravnicĭ, şi de la căpitanĭ, câtŭ şi de la vătaşiĭ de plaiurĭ, la ce vorŭ avea trebuinţă în tréba vămiĭ, şi orĭ ce împlinire li se vor face de baniĭ vămiĭ, ḑeciuélă să nu li să iée.

6. Cărţuliile carvasaraliĭ să se ţie în sémă la tóte vămile, după obiceiŭ.

7. De se va întêmpla vre-unŭ oborŭ séŭ vre o schelă a se opri de vre-o bólă, séŭ de altă întêmplare să fie în noroculŭ lorŭ.

8. Marfa de orĭ ce felŭ ar fi ce vine din ţéra turcéscă, vameşiĭ schelelorŭ să o pecetluéscă, şi să dée cărţulie la mână, ca să vie să se vămuéscă la carvasara, iară care va merge la târgurile de prin judeţe, séŭ la Moldova să se vămuéscă la schelă, iară care va merge la alte ţĕrĭ strĕine, adică la ţéra căzăcéscă

novicĭ de aicĭ pentru nisce marfă a lor ce aĭ oprit'o acolea, de care ne-amŭ miratŭ Domnia mea, cu ce pricină aĭ opritŭ marfa acésta, *în vreme ce atâtŭ ne-*

---

i la ţéra unguréscă să se vămuéscă totŭ la carvasara, iară la schelă să nu se supere ; de va fi marfă a negustorilor ce sunt raia aĭ prea puternicĭĭ Impĕrăţiĭ, de nu se va deschide şi nu se va vinde înăuntru în Domnésca nóstră ţéră, nu va plăti cu nicĭ unŭ cuvêntŭ vamă, iară pentru marfa ce vor deschide vor da vamă după cuprinderea pontuluĭ alŭ doilea, pe câtŭ vor vinde.

9. Marfa de Rumeli ce trece la ţéra unguréscă, séŭ la ţéra căzăcéscă, musuluri, arnice, mătase, bogasie, séŭ orĭ-ce felŭ de marfă, să aibă a'şĭ plăti vama la carvasara, iară la schelă să nu se supere.

10. Marfa de Veneţia, de Graţia, séŭ orĭ ce felŭ de marfă ar fi, ce vine dintr'alte ţĕrĭ strĕine aicĭ în Bucurescĭ, să aibă a plăti vama totŭ la carvasara, iară mergêndŭ la tîrgurile de prin judeţe să plătéscă la schelă, afară din braşoveniile ce plătescŭ vama la schelă pe unde esŭ din ţéră, urmându-se după firmanurile ce vor avea.

11. Cazaciĭ cari vinŭ cu marfă de cojocărie din ţéra căzăcéscă, séŭ din ţéra leşéscă, să'şĭ plătéscă vama trecĕtóriĭ la Focşanĭ, iară viindŭ la Bucurescĭ şi o va deschide, pe câtă marfă va vinde să plătéscă vama la carvasara, de nu vor fi negustoriĭ sudiţĭ aĭ Rusieĭ séŭ Nemţieĭ, iară de va fi sudiţĭ aĭ acestor numite Curţĭ, la Focşanĭ să nu plătéscă vama trecĕtóriĭ, ci la carvasara ; de vor deschide marfa lor, să plătéscă după cuprinderea pontuluĭ alŭ doilea, pentru câtă ar vinde.

12. Orĭ-ce felŭ de marfă ce vine din ţéra leşéscă, séŭ din ţéra muscăléscă, viindŭ la Bucurescĭ, să'şĭ plătéscă vama la carvasara, iară mergêndŭ la ţéra turcéscă, séŭ pe la têrgurile de prin judeţe, să plătéscă la Focşcanĭ, urmându-se pentru ruşĭ şi nemţĭ după pontulŭ alŭ optulea.

13. Sărĕria din Bucurescĭ ; sarea să se vîndă adecă ocaua cea pisată pe banĭ 6, iar cea nepisată ocaua pe banĭ cincĭ. Iar de se va îndrăzni ori aeve séŭ printr'ascunsŭ a vinde sarea maĭ scumpă, fórte se va pedepsi ; aşişderea şi herăria din Bucurescĭ se vinde cu acéstă orênduială, ca şi sudiţiĭ Rusieĭ şi aĭ Nemţieĭ să fie sloboḑĭ, iar pentru ceĭ-l-alţĭ de obşte să se urmeze după obiceiŭ a fi opriţĭ, fără de numaĭ la herăria Domnéscă să se vîndă ocaua câte , iar nu maĭ multŭ.

14. Erbăritulŭ ; orĭ cine va strînge vite de negustorie, séŭ a face matrapaslicŭ, adecă boĭ, vacĭ, bivolĭ, caĭ, capre, oĭ, orĭ boerŭ mare séŭ al doilea, verĭ egumenŭ, negustorŭ, séŭ orĭ cine arŭ fi, să aibă a plăti erbăritŭ după obiceiŭ, de vita mare câte banĭ 24, iar de óie şi capră câte banĭ 8 ; pentru care să fie cumpĕrătoriĭ erbăritului înşciinţaţĭ, că de la vitele ce cumpĕră locuitoriĭ pentru hrana lor, erbăritŭ nu aŭ a lua, ci numaĭ de la ceĭ maĭ susŭ numiţĭ.

15. Cerăritulŭ ; fiindŭ-că şi céra este una din celea oprite după pontul dintêiŭ, să şcie fieşce carele, că la ţéră străină nu este nimenea slobodŭ a trece céră fără numaĭ la ţéra Turcéscă.

16. Fumăritulŭ bălţilor } Celŭ ce va cumpĕra să aibă a căuta slujba numaĭ până la sfinţiĭ Apostolĭ, însă numaĭ o luare să fie, iar de la sfinţiĭ Apostolĭ înainte să n'aibă voie a mai ămbla.

17. Vama tutunuluĭ, după hotărîre să aibă vameşiĭ a urma, adecă numaĭ

gustorulŭ este raia, iar nu suditŭ, cât şi marfa care vine în ţéra Domnieĭ mele nu este sudiţéscă, după cum pentru acésta amŭ adusŭ Domnia mea pe însuşĭ tovarăşulŭ séŭ de aicĭ stăpânulŭ mărfiĭ, şi ne déte pliroforia, că marfa este a sa,

---

pe la târgurĭ să vămuiască tutunulŭ ce se vinde în târgŭ, după catalogŭ şi după obiceiŭ, şi tutunulŭ ce ese din ţéră să se vămuiască la schela pe unde va trece, câte unŭ banŭ de oca, după obiceiŭ, iar prin sate, pe la casele locuitorilor să nu se cuteze vameşiĭ a ămbla şi a vămui.

18. Craiova cu cincĭ judeţe, Vâlcea, Gorj, Dolj, Mehedinţĭ şi Romanaţĭ cu schelele lor, câtă marfă se va rădica dela Craiova, i dela aceste cincĭ judeţe şi va vrea să trécă în ţéra unguréscă şi va trece prin schela Câĭnenilorŭ, să'şĭ plătéscă vama la Câĭnenĭ, şi orĭ-ce marfă va eşi prin vama Câĭnenilorŭ şi va merge la Craiova, séŭ la aceste cincĭ judeţe să'şĭ plătéscă vama la Câĭnenĭ, şi cărţuliile să se ţie în sémă, care vameşiĭ aĭ Craioveĭ să şcie că are a da peste bauĭ cămariĭ tal. 200 pentru léfa dohtoruluĭ, i spiţeruluĭ de acolo, şi a dohtoruluĭ dela Râmnicŭ, care banĭ 'ĭ va face teslim cu porunca Domnieĭ mele, unde se va porunci, până se va aşeda dohtorulŭ i spiţerulŭ.

19. Vălenii; celŭ ce va cumpĕra să şcie că are să dée la ceĭ ce lucrézŭ puţurile, câte banĭ patru-ₔecĭ şi cincĭ de vadră, şi celea patru-ₔecĭ de ₔile pe anŭ,

20. Vinulŭ i rachiulŭ din ţéra turcéscă cum şi holirca din ţéra leşéscă. după hotărîrea ce este făcută prin hrisovŭ, aŭ a fi de totŭ poprite, spre a nu trece în ţéra nemţéscă, măcarŭ câtŭ de puţinŭ.

21. Pentru câtŭ vinŭ vor face braşoveniĭ suditĭ, orĭ din viile lor, ce aŭ aicĭ în ţéră, orĭ de cumpĕratŭ, adecă buţĭ marĭ, séŭ burie, şi vor vrea a le trece în ţéra unguréscă, pentru totŭ acelŭ vinŭ ce-lŭ scotŭ din ţéră să plătéscă vamă la sută treĭ, iară vinurile ale altora să nu să amestece în vinurile lor.

22. Brânza ce merge de aicĭ la ţéra unguréscă, să plătéscă de povară banĭ 40, după cuprinderea catalogului, iară brânza ce ducŭ bârsaniĭ dela oile lor pentru trebuinţa caselorŭ lor iară nu pentru negustorie, de vamă să nu se supere.

23. Pentru cherestele, fiind-că vameşiĭ de pe afară nu caută a vămui pe la târgurĭ după obiceiŭ, ci ămbla prin pădurĭ unde se taie, şi apuca pe locuitorĭ de le lua vama, acésta sunt opriţĭ de a o face, şi numaĭ pe la târgurĭ unde se va vinde să vămuéscă.

24. Focşaniĭ; celŭ ce va cumpĕra să şcie că dela cherestelele de casă, lemne de focŭ, grâŭ, porumbŭ, meiŭ, orĭ fasole, varză, cépă, linte şi altele ca de acestea bucate legumĭ ce vor vinde în tîrgulŭ Focşanĭ, nu are a le vămui acelea neeşindŭ din ţéră după hotărîrea ce s'aŭ fostŭ făcutŭ, însă cele care vîndŭ şi cumpĕră orăşeniĭ şi locuitoriĭ între dênşiĭ pentru a lor trebuinţe, afară din celea ce scotŭ negustoriĭ pentru negustorie.

25. Pentru miere, fiind-că vameşiĭ nu urmaŭ după obiceiŭ şi catalogŭ a o vămui după ce se strecóră prin buţĭ, ci după ce o strîngŭ negustoriĭ în buţĭ, 'ĭ apucă de vămue buţile, şi apoĭ după ce o scurgŭ când este a o vinde, 'ĭ apuca şi le lua altă vamă, care acésta fiindŭ peste obiceiŭ, să dée în şcire tutulor cumpĕrătorilor de vămĭ, ca să fie înşciinţaţĭ, cum că buţile de miere, când se scurge din céră, nu aŭ ale vămui, făr de numaĭ după ce o scurge şi se alege céra, atunci când vor vrea a o vinde aŭ a vămui, după catalogŭ.

26. Pentru vitele de boĭ i vacĭ, caĭ, bivolĭ, este poruncă straşnică dată a nu eşi la ţéră strĕină, iară la ţéra turcéscă numaĭ cu cărţile Domnieĭ mele

că nu este sudițéscă, pentru care nu aĭ avutŭ dela Domnia mea nicĭ unŭ felŭ de poruncă de a opri marfa ce nu este sudițéscă, ci dar 'ți poruncimŭ primindŭ porunca Domnieĭ mele, numaĭ decâtŭ să cauțĭ să sloboḑĭ marfa acésta și să ne și însciințezĭ pricina opririĭ.» 1792, Martie 13.

Cod. No. XX, fila 416.

în scrisŭ de se va da voïe va fi slobodŭ a scóte prisosulŭ ce va prisosi locuitorilorŭ de vînḑarc.

27. Zaharelele sunt oprite, ca nicĭ cum să nu fie sloboḑenie a eși din țéră măcarŭ unŭ grăunte.

28. Pentru peile de epure, cumpĕrătorulŭ are a plăti la sută treĭ, vamă, de unde le va rădica, însă celea ce se vor rădica din Bucurescĭ, iară pentru celea de pe afară va plăti pe unde le va scóte din țéră afară.

29. Pentru vama rîmătorilor ce se vindŭ în țéră, séŭ prin târgurĭ, cum și pentru rîmătoriĭ ce sunt a eși din țéră, orĭ peste Dunăre, orĭ la țéra unguréscă, orĭ la țéra leșéscă i la Moldova, séŭ verĭ-unde, hotărîre este făcută încă din ceal-altă Domnie a Domnieĭ mele, ca dela vînḑĕtor să iée vamă de unŭ rîmător banĭ 40, iară cu cumpĕrătorulŭ să n'aibă vameșiĭ a face.

30. Pentru peile de boŭ și vacĭ, capre, are a se urma luatulŭ vămiĭ ca și maĭ 'nainte, adecă dela cumpĕrătorŭ, însă de va fi cumpĕrătorulŭ raia să plătéscă pe câtŭ se cuprinde în catalogŭ, iară de va fi suditŭ să plătéscă după tarifă.

31. Lâna ce vine din țéra turcéscă să plătéscă la schelă pe unde va intra în țéră, la suta de banĭ treĭ, iară fiindŭ suditŭ și avêndŭ tescherea de plată să nu se supere nimicŭ, iară pentru lâna țigae ce va eși de aicĭ din pămêntulŭ țĕrie și va merge în țéra unguréscă, séŭ la altă parte, de va fi suditŭ cela ce scótă lâna, să plătéscă la suta de banĭ treĭ; pe unde va eși, iară fiindŭ raia să plătéscă la suta de banĭ iarăși treĭ, într'acestași chipŭ aŭ a urma vameșii.

32. Pentru sudițĭ aŭ a urma vameșii după cum maĭ susŭ s'a ḑisŭ ca sd vămuéscă ale lor mărfurĭ după tarifă, iară pentru câte nu se vor fi cuprinḑêndŭ în tarifă să le iée treĭ la sută, fără de alte trecĕtoriĭ; însă acésta o ḑicemŭ când sudițiĭ nu vor avea tescherele că aŭ plătitŭ odată o vamă în țĕrile turcești, atuncĭ nimicŭ să nu se supere.

33. Vama dela zaharéua ce se vinde în târgŭ de afară și în târgurile de prin județie, să iée dela cumpĕrător pe câtŭ scrie catalogulŭ, iară nu dela vînḑĕtorŭ, seŭ când va cumpĕra mŏnăstirea orĭ boerulŭ pentru trebuința casiĭ séle, atuncĭ să iée vama dela vînḑĕtorŭ, cum și pentru vite asemenea să urmeze, și așa s'aŭ scrisŭ și în catalogŭ ca cumpĕrătorulŭ să plătéscă,

34. Fie-care muștereŭ de vămĭ și de slujbele vămiĭ să fie înșciințatŭ, că ómeniĭ aĭ străinilorŭ curțĭ nu sunt sloboḑĭ nicĭ primițĭ a cumpĕra și a țînea, nicĭ dămŭ, nicĭ slujbe de ale vămilorŭ.

35. Fumăritulŭ Bucurescilor se vinde, afară din sfânta Metropolie, mŏnăstirile cele marĭ, dumnélor velițĭ boerĭ de la vel. Banŭ până la vel. Clucer de arie, jupânesele vĕduve ce aŭ stătutŭ boerĭ dumnélor velițĭ, care după vechiulŭ obiceĭŭ sunt de a scuti câte o pivniță, și afară din ceĭ ce aŭ hrisóvele și cărțile Domnieĭ mele de a scuti fumăritu urmându-se după obiceiul ce se va fi urmatŭ și în cea-l-altă Domnie a Domnii nóstre, iară ceĭ-l-alțĭ toțĭ să aibă a plăti după obiceiŭ; iară câțĭ sudițĭ aĭ străinelor curțĭ ținŭ cu chirie prăvăliĭ, fumăritulŭ acelor prăvăliĭ să și-l iée fumarulŭ de la stăpâniĭ prăvăliilor.

Săpunăritulŭ — avaetŭ alŭ vorniculuĭ de haremŭ, era peste tótă ţéra, cum se vede din următorulŭ actŭ:

Carte de săpunăritŭ.

«Zemle Vlascoe... După obiceiŭ s'aŭ datŭ acéstă carte a Domnieĭ mele... carele pe anulŭ acesta 1792 aŭ cumpĕratŭ slujba săpunărituluĭ, ca să aibă a căuta acéstă slujbă a săpunărituluĭ aicĭ în oraşulŭ Bucurescĭ.... să aibă a lua de fieşcare săpunariŭ, pe câtŭ săpunŭ ar face.... după obiceiŭ, iar nu maĭ multŭ, că se va pedepsi, pentru care poruncimŭ Domnia mea dumné-vóstră tuturor dregătorilor din oraşulŭ Bucurescĭ pe care i va arĕta maĭ susŭ numitulŭ, că nu se supunŭ a-şĭ plăti săpunăritulŭ, pe uniĭ ca aceia să-ĭ faceţĭ şi fără de voia lor a-şĭ plăti săpunăritulŭ după obiceiŭ (1). 1792 Ianuarie 1.

Maĭ dămŭ aci câteva pitace diverse, totŭ cu referinţă la vămĭ, fie pentru administrarea lor, fie pentru alte cestiunĭ relative la ele:

Carte la mâna orênduituluĭ de la Carvasara, ce se trimete la Săgarcea.

«Zemle Vlascoe... Fiind-că la Săgarcea in sud Olt s'aŭ orênduitŭ.... dela Carvasara pentru lână şi alte mărfurĭ ce vinŭ de peste Dunăre pentru ţéra ungurésca şi pentru alte locurĭ strĕine, care după obiceiŭ şi după ponturile Domnieĭ mele, sunt a se vămui la Carvasara, i-s'aŭ datŭ acésta a nóstră carte la mânĭ, ca să fie sciutŭ de orênduitulŭ Carvasaraliĭ Domnescĭ; pentru care poruncimŭ şi d-vóstră ispravnicilorŭ aĭ judeţuluĭ, să-ĭ daţĭ şi ajutorulŭ celŭ cuvinciosŭ când se va întêmpla vre-unŭ felŭ de trebuinţă la acéstă trébă domnéscă ce este orênduitŭ.» (2) 1792, Maiŭ 9.

---

36. Lumînăria de céră din Bucurescĭ se vinde cu orênduiala... şi obiceiulŭ eĭ, spre a fi alţiĭ opriţĭ de a lucra şi a vinde, şi după preţulŭ cerĭĭ va fi orênduită şi vînzarea lumînărilor, unde la acéstă lumînărie are a se lucra şi a se vinde şi lumînărĭ de céră albă.

37. Vameşulŭ oboruluĭ têrguluĭ de afară, are a vămui şi tîrgul ot. cişmeaua dela Zoodohu-Pighi, fără de a se amesteca egumenu la venitulŭ târguluĭ, şi vameşu va avea a da orânduita milă pentru biserică cu porunca Domnii mele, care milă era orênduită câte tal. o mie pe anŭ, dar fiind-că tîrgulŭ până acum nu s'aŭ întemeiatŭ, să scie cumpărătorulŭ că după întemeierea têrguluĭ luândŭ venitulŭ luĭ, de va trece totŭ peste taleră o mie, iară ne strîngêndu-se până la tal. una mie, va avea a da numaĭ ceea ce se va strînge până la întemeierea luĭ.

38. Cumpĕrătoriĭ vămilor şi aĭ slujbelor vămilor, să scie că aŭ să dée preste baniĭ cămărĭĭ obicĭnutŭ avaetŭ al logofeţieĭ câte taleră treĭ la pungă, şi osebitŭ de aceştia tal. 30 aĭ divictaruluĭ şi aĭ muhurdaruluĭ, şi osebitŭ de aceştia aŭ să dée toţĭ cumpĕrătoriĭ vămilor din 12 judeţe de dincóce de Oltŭ tal. 300 cu analoghie la cutia de milostenie, cari sunt obicĭnuiţĭ prin hrisóve, cum şi aceĭ tal. 300 aĭ divictaruluĭ şi aĭ muhurdaruluĭ, dela tóte vămile şi slujbele vămiĭ să le dée cu analoghie.

(1) Asemenea doue cărţĭ s'aŭ făcutŭ, pe oraşulŭ Craiova şi în cincĭ judeţe, ot peste Olt şi alta în 12 judeţe de dincóce de Olt.
Cod. No. XX, fila 265.

(2) Cod. No. XX.

Cartea ce s'aŭ datŭ dumnéluĭ vel vameşŭ pentru a orêndui mortasipĭ să caute marfa ce o ascundŭ negustorĭĭ viindŭ pe drumŭ.

«Zemle Vlascoe... Fiind-că unĭĭ din negustorĭĭ ce aducŭ marfă pentru Bucurescĭ, după ce trecŭ schelele margineĭ intrândŭ în ţéră staŭ la câmpŭ de-'şĭ deslégă într'ascunsŭ téncurile cu mărfurĭ şi scotŭ dintr'ênsa marfă care cuprinde sumă la vamă şi ascunḑêndŭ prin sate, cu vreme o aducŭ la dughenele lor aicĭ ascunsă prin carele cu fînŭ, cu grâŭ şi cu alte meşteşugurĭ ca să nu plătéscă vamă, pentru care dămŭ acéstă Domnésca nóstră carte la mânile dumnéluĭ vel vameşŭ ca să orênduiască mortasipĭ, orĭ pe cine va găsi cu marfă făr' de cărţulia de plata vămiĭ să aibă a'ĭ întórce din cale, să'ĭ aducă la vel vameşŭ la Carvasara d'impreună cu acea marfă, iară care se va ispiti cu vre-unŭ chipŭ de împotrivire, pentru unulŭ ca acela dămŭ Domnia mea şi voue tuturor locuitorilor de pe la drumŭ şi de pe aiurea ca să fiţĭ cu priveghere, orĭ unde se va afla vre-unŭ furŭ de venitulŭ vămiĭ ascunḑêndu'şĭ marfa, pre unulŭ ca acela să-lŭ aduceţĭ la vel vameşŭ fără de voia luĭ cu marfa d'impreună.» 1792, Ianuarie 23.

Cod. No. XX, fila 326.

Pitac la aga pentru vătafiul de măcelarĭ i de tabacĭ, a arĕta la Carvasara pe ceĭ ce vêndŭ şi cumpĕră peĭ.

Iω Mihail Const. Sutul VV. i gospod.

«Poruncimŭ Domnia mea dumnéluĭ cinstituluĭ şi credinciosŭ boiăruluĭ Domnieĭ mele Iorgache Şutu biv vel post. epistatulŭ agieĭ, să aducĭ înaintea dumitale pe vătafulŭ de măcelarĭ, i pe vătatulŭ de tabacĭ, să le daĭ straşnică poruncă, ca pentru peile ce vênd, orĭ din brésla măcelarilor, séŭ din brésla tabacilor, orĭ ce felŭ de peĭ, la neguţitorĭ, séŭ la orĭ cine, de le scotŭ afară, să fie datorĭ atâtŭ vătafulŭ de măcelarĭ, câtŭ şi vătafulŭ de tabacĭ, cum şi orĭ ce vênḑĕtorĭ din brésla lor, a da în scire la Carvasara, cu arĕtare suma peilorŭ, ce felŭ de marfă este şi cumpĕrătorulŭ anume? însă să aibă purtare de grijă şi să fie cu priveghere numiţiĭ vătaşĭ, ca să nu cuteze nimenea dintr'ênşiĭ a face arĕtărĭ neadevĕrate, că se vor pedepsi.» 1792, Iunie 19.

Cod. No. XIX. fila 622.

Dămŭ în notă *ponturile*, adecă condiţiunile vênḑăreĭ vinăriciuluĭ pe 1791, venitŭ necoprinsŭ în socotelele de maĭ susŭ (1).

(1) *Ponturile vênḑărĭĭ vinăriciuluĭ anuluĭ acestuia 1791.*

1. Cumpĕrătorĭĭ să urmeze strîngerea vinăriciuluĭ după obiceiŭ şi după cum s'aŭ urmatŭ şi în anulŭ trecutŭ, fără de a face încărcătură séŭ vre-o nedreptate locuitorilor întru ceva-şĭ.

2. Mitropolia, amêndoue episcopiile, mônăstirile cele marĭ cu metócele lor, dumnélor boerĭĭ şi feciorĭĭ de boer şi jupânesele vĕduve, precum şi némurile vechĭ i boernaşiĭ mazilĭ ce vor fi cu cărţile Domnieĭ mele, vinăriciŭ să nu plătéscă.

3. Privileghiaţiĭ ceĭ-l-alţĭ câţĭ aŭ domnescile nóstre cărţĭ din cea-l-altă Domnie să se scutéscă, iar pentru câţĭ nu aŭ se va face cercetare, ca la câţĭ va fi cu cale a scuti să li se facă milă.

Cotăritulŭ. Alŭ cămărăşieĭ domnescĭ este şi slujba cotărituluĭ. Se

---

4. Toţĭ ceĭ-l-alţĭ de obşte să plătéscă la orênduiţiĭ slujbaşĭ obişnuitulŭ vinăriciŭ de vadră câte 5 banĭ, după drépta mĕsurătóre cotuluĭ înfieratŭ, ce s'aŭ datŭ slujbaşilor de la vistieria Domnieĭ mele.

5. Pentru milele mônastirilor, să urmeze vinăricerii domnescĭ cu mijlocŭlŭ ce arĕtămŭ, adecă: să scrie vinăriciulŭ împreună cu ómeniĭ fie-căreĭ mônastirĭ care vor fi orênduiţĭ despre partea mônastirilor şi să facă douĕ catastişe iscălite de vinăricerii domnescĭ şi de omulŭ mônastirescŭ, din care unulŭ să-'lŭ trimiţă la visterie; iar altulŭ la mitropolie, şi baniĭ milelor strîngêndu-ĭ vinăricerulŭ domnescŭ să-ĭ trimiţă la mitropolie şi prin prea sfinţia sa părintele mitropolitŭ se va da Domnésca nóstră poruncă prin pitacŭ ca să se dée.

6. Baniĭ jumĕtate aŭ să dée cumpĕrătoriĭ acum înainte, iar ceĭ-l-alţĭ jumĕtate până la 20 de ḑile, dând chezaşĭ negustorĭ, la visterie.

7. Havaeturile logofeţilor şi ale cişmeleĭ şi ale cutieĭ să le dée cumpĕrătoriĭ peste suma cămăreĭ.

8. Toţĭ ceĭ ce sunt sub privileghiurĭ de a scuti vinăriciŭ, fórte să se feréscă a nu cere să scutéscă vinulŭ vre-unuia din ceĭ ce plătescŭ vinăriciŭ, pentru că orĭ-care s'ar afla într'o faptă ca acésta va fi lipsitŭ de privileghiulŭ sĕŭ.

9. Boerulŭ taxildarŭ orênduindŭ pe fie-care slujbaşŭ la poporulŭ sĕŭ, să aibă datorie acelŭ slujbaşŭ, ca să mĕsóre vasele cu dreptate fieş-căruia cu cotulŭ dreptŭ, ce li s'aŭ datŭ înfieratŭ de la visteria Domnieĭ mele, ferindu-se fórte ca nicĭ să încarce câtŭ de puţinŭ, dar nicĭ să ia mită séŭ darurĭ şi să pue maĭ puţinŭ; a căruia mĕsurătóre de a se putea dovedi că a fostŭ dréptă într'adevĕrŭ pe fie-care séră, să aducă séŭ să trimiţă terfelogulŭ scrisuluĭ dintr'acea ḑi, cu mĕsurile fie-căruĭ vasŭ la boerulŭ taxildarŭ, şi după mĕsură să aibă a socoti cu dréptă socotélă vedrele fie-căruĭ vasŭ şi după ce le va trece la catastihulŭ sĕŭ să dée fóia iscălită la mâna scăunaşuluĭ în care să aréte pe fieş-care omŭ anume şi cu câte vase? arĕtându-i-se fieş-care vasŭ cu trăsurile lor şi cu suma vedrelor, ca să fie la dênsulŭ, să se caute fieş-care să vadă pe câtŭ are să plătéscă? care fóie nimenĭ să nu fie volnicŭ a o lua de la mâna luĭ fără de porunca Domnieĭ mele, şi apoĭ asemenea fóie ca aceia iarăşĭ cu numele omuluĭ şi cu numĕrulŭ vaselor, cu mĕsurile şi cu suma fieş-căruia vasŭ făcênd-o, să o trimiţă la orênduitulŭ slujbaşŭ în poporulŭ sĕŭ şi slujbaşulŭ după acea fóie să facă de fieş-care vasŭ câte unŭ rĕvaşŭ osebitŭ, în care să aréte numele omuluĭ şi câte vedre aŭ eşitŭ la acelŭ vasŭ, care rĕvaşŭ datorŭ să fie acelŭ cu vinulŭ să-l lipéscă cu cocă în fundulŭ butieĭ, séŭ pe dóga tocitoriĭ şi apoĭ la plata banilor să dée rĕvaşŭ de plată, în care negreşitŭ să aréte că aŭ plătitŭ cutare omŭ vinăriciulŭ ce aŭ avutŭ în cutare vasŭ, vedre atâtea, de vadră câte banĭ atâţia, carĭ facŭ taleriĭ atâţia, la cutare vinăricerŭ, în care să se şi iscăléscă acelŭ vinăricerŭ, ca să fie de sémă şi să-lŭ păstreze, ca la cercătura ce se va face să-lŭ aibă de a-şĭ da sémă, ca să se cunóscă şi slujbaşulŭ de aŭ făcutŭ mĕsurătóre pe dreptate şi fără vicleşugŭ.

10. Pricinile şi judecăţile ce se vor întêmpla între podgoreniĭ popórelor de la acelŭ judeţŭ, să se caute de boerulŭ taxildarŭ după obiceĭ, însă ferindu-se de a globi séŭ a jăfui pe cine-vaşĭ, fără de numaĭ să le caute dreptăţile întru adevĕrŭ, iară slubaşiĭ să nu îndrăznéscă fără de scirea şi porunca taxildaruluĭ de a face ceva-şĭ, cum nicĭ ispravniciĭ să nu se amestice la judecăţile podgorenilor, dar

făcea și din acésta unŭ abuzŭ destulŭ de mare și era mijlocŭ de șicană. Se

---

când taxildarulŭ și slujbașiĭ vor face năpăstuirĭ și jafurĭ, atuncĭ datorĭ să fie ispravniciĭ de a da scire Domnieĭ mele.

11. Scaunele de carne ce sunt la popóre pe moșiĭ mônăstirescĭ, séŭ boerescĭ, câte dintr'acelea vor fi cărțile Domnieĭ mele de a se lua avaetŭ de stăpâniĭ moșieĭ să aĭbă a și le lua pe deplinŭ, dar și vinăricerilor să aĭbă a li se da obicĭnuita carne pentru mâncarea lor, după obiceĭ, precum s'aŭ datŭ și alte dățĭ, iar câte din scaune nu vor fi cu cărțĭ, dela acelea să iée vinăriceriĭ totŭ avaĭetulŭ pe deplinŭ.

12. Pentru mâncarea slujbașilor și pentru hrana cailor lor, orĭ-ce le va trebui să cumpere cu banĭ, fără a nu se supĕra cineva-șĭ măcar cu câtŭ de puținŭ.

13. Paralele de cramă să lipséscă, să nu se iée fără de numaĭ douĕ parale să iée de nume pentru răvașulŭ de plată ce 'lŭ va da pentru plata vinăriciuluĭ, iar de răvașele carĭ sunt să se lipéscă la vase, dela acelea să nu se îndrăsnéscă a lua ceva-șĭ, că se vor pedepsi.

14. Păzitoriĭ ce se vor orêndui prin gurile văilor, ca după obiceĭ să păzéscă a nu eși vre-o bute fără de scirea și răvașulŭ taxildaruluĭ, fórte să se feréscă a nu se îndrăsni să lase vre o bute, séŭ să îndrăsnéscă a cere ceva-șĭ și să iée de bute orĭ parale orĭ vinŭ și boerulŭ taxildarŭ să cerceteze adesea și dovedindŭ pe vre-unulŭ că aŭ sloboțitŭ vre-o bute fără de răvașulŭ sĕŭ, séŭ că aŭ cerutŭ să iée parale séŭ vinŭ, cu cuvêntŭ ca obiceĭulŭ pentru trecĕtóre, să li se facă căḑuta certare.

Iω Mihail Const. Sutul VV. i gospod.

Zemle Vlascoe..... Fiind-că dela mezatulŭ Domnescŭ ce s'aŭ făcutŭ după obiceiulŭ țĕriĭ aŭ cumpĕratŭ d-luĭ..... vinăriciulŭ ĕst-timpŭ dela județulŭ..... s'aŭ datŭ la mânile dumnéluĭ aceste ponturĭ, cu volnicie și poruncă să orênduiască slujbașĭ, care prin scirea ispravnicilor județuluĭ să ămble a mĕsura, a scrie și a strînge obicĭnuitulŭ acestŭ venitŭ alŭ vinăriciuluĭ, cu mijloculŭ ce arĕtămŭ maĭ susŭ; pentru care poruncimŭ Domnia mea d-tale taxildarulŭ dela acelŭ județŭ i slujbașilor, să căutațĭ să fițĭ cu toțiĭ următorĭ acestor ponturĭ și să nu vĕ cutezațĭ a încărca la mĕsurătóre cu câtŭ de puținŭ pe cineva-șĭ, orĭ a ămbla cu altŭ-felŭ de cotŭ, orĭ a face altă nedreptate vre-unuia din locuitoriĭ cu vre-unŭ felŭ de meșteșugŭ, orĭ a face nescareva cheltuelĭ pentru conace fără plată, séŭ verĭ-ce altŭ, împotriva cugetuluĭ Domnieĭ mele, ci cu tótă dreptatea să vĕ purtațĭ, la care să fie următor dajniciĭ a plăti acestŭ obicĭnuitŭ venitŭ fără de împotrivire, dândŭ dumné-vóstră ispravnicilor ajutorulŭ celŭ cuviinciosŭ slujbașilor pentru căutatulŭ slujbeĭ și strîngerea banilor după aceste ponturĭ, neîngăduindu-ĭ însă a face încărcăturĭ și nedreptățĭ. Tolco pisah gospod. 1791, Septembrie 5.

Cod. No. XX, fila 35, 36, 37.

Carte la ispravniciĭ Ilfoviuluĭ, ca să mérgă unulŭ din dumnélor în județŭ să mĕsóre cu urmare după ponturile vinăriciuluĭ, fiind-că vinăriceri Domnescĭ la acelŭ județŭ nu sunt.

Zemle Vlascoe... Dumné-vóstră ot sud Ilfov sănĕtate! Fiind-că la acestŭ județŭ vinăriceri Domnescĭ nu sunt, étă vĕ orênduimŭ și vĕ poruncimŭ ca unulŭ din

plătea sub M. Suțu pe fie-care anŭ unŭ talerŭ vechiŭ de fie-care prăvălie (1).

Slujba coturilor și poclonulŭ Cămărășieĭ pe 1791/92 se cere cu urmàtorulŭ pitacŭ circularŭ:

Cartea ce s'aŭ datŭ la mânile celor ce ămblă cu slujba coturilor și cu poclonulŭ Cămărășieĭ prin județe, ca să le dée ispravniciĭ ajutoriŭ.

Zemle Vlascoe... Dumné-vóstră ispravnicilor de prin județe, vĕ facemŭ Domnia mea în scire, că la Domnia mea aŭ datŭ jalbă Stan și Stoian, ce sunt rênduiță a strînge poclonulŭ Cămărășieĭ și obicĭnuitulŭ avaetŭ alŭ coturilor, cum că uniĭ cu cuvêntŭ că suntŭ sudițĭ nu se supunŭ a plăti, pentru care vĕ poruncimŭ Domnia mea să cercetațĭ și dela câțĭ vor fi cu adevĕratŭ sudițĭ, cu patentă în mânile lor, dreptŭ dovadă că sunt sudițĭ, poclonulŭ Cămărășieĭ și obicĭnuitulŭ avaetŭ alŭ coturilor, să aibă a-lŭ plăti stăpâniĭ prăvăliilor, și într'acestŭ chipŭ urmândŭ, să dațĭ ajutorulŭ celŭ cuviinciosŭ jăluitorilor de a nu se păgubi. 1791, Octombre 5.

Carte de poclonŭ la Cămărășia nouă.

Zemle Vlascoe.... După obiceiŭ fiind-că neguțitoriĭ ce se neguțitorescŭ cu prăvăliĭ și vêndŭ marfă cu cotulŭ, atâtŭ aicĭ în orașulŭ Bucurescĭ cât și în têră, gurile dupe afară, sunt datorĭ a da de tótă prăvălia po talerĭ unulŭ vechĭ ploconulŭ Cămărășieĭ nouĕ, dămŭ Domnia mea volnicie, ca să aĭbă a căuta și a strînge acestŭ venitŭ de pe la tóte prăvăliile din têrgurile ce vor fi în 12 județe și dela totŭ prăvăliașulŭ să ia, după obiceiŭ, câte talerĭ unulŭ vechiŭ, iar maĭ multŭ să nu se cuteze a face vre-o supĕrare peste acestŭ obiceiŭ; pentru care

---

dumné-vóstră să mergețĭ în tóte popórele aceluĭ județŭ unde sunt vinăriciurile bisericescĭ și mônăstirescĭ, ca să ămblațĭ dimpreună cu ómeniĭ bisericescĭ, să scrieți vinăriciulŭ, și făcêndŭ douĕ catastișe iscălite de dumné-vóstră și de orênduițiĭ bisericescĭ, să strîngețĭ toțĭ baniĭ dumné-vóstră și dimpreună cu unulŭ din douĕ catastișe să aveți a-ĭ trimite deplinŭ la st. Mitropolie, după ponturĭ, iar altŭ catastihŭ îlŭ veți trimite la visteria Domnieĭ mele. Tolco pisah gospod. 1791, Septembrie 20.

(1) *Carte de cotăritŭ alŭ cămărășieĭ domnescĭ.*

Zemle Vlascoe.... După vechiulŭ obiceiŭ, fiind-că toțĭ negustoriĭ ce să negustorescŭ cu prăvăliĭ și vêndŭ marfă cu cotulŭ, atâtŭ aicĭ în orașulŭ Bucurescĭ, câtŭ și în têrgurile de pe afară, sunt datorĭ de tótă prăvălia a da întru unŭ anŭ cotăritŭ po talerĭ unulŭ vechiŭ, care venitŭ este alŭ cămărășieĭ domnescĭ; dreptŭ aceea dămŭ volnicie.... carele se va orêndui dela cămara Domnieĭ mele, ca să aĭbă a căuta și a strînge acestŭ venitŭ, de pe la tóte prăvăliile ce vor fi aicĭ în orașulŭ Domnieĭ mele Bucurescĭ, precum maĭ susŭ se cuprinde, iar nu maĭ multŭ; pentru care poruncimŭ Domnia mea dumné-vóstră dregătorilor de aicĭ din Bucurescĭ să dațĭ mână de ajutorŭ spre a strînge acestŭ venitŭ. 1791, Ghenarie, 1.

Cod. No. XX, fila 247.

BIBLIOTECA CENTRALĂ UNIVERSITARĂ BUCUREȘTI

să poruncesce şi dumné-vóstră ispravnicilor de prin judeţe, să daţi mână de ajutorŭ a putea strînge acestŭ venitŭ. I saam receh gospod. 1791 Septembre 10.

Asemenea douĕ cărţi ca acestea s'aŭ făcutŭ şi pe tîrgulŭ Bucurescilor i pe oraşulŭ Craiova i tîrgurile din 5 judeţe ot peste Olt.

Cartea ce se dă dumnĕluĭ vel cămărăşŭ pentru coturile ce se daŭ pe la neguţitorĭ prin tîrgurĭ.

Zemle Vlascoe.... De vreme ce pentru ca să nu se facă norodului înşelăciune la marfa ce cumpĕră cu cotulŭ de la neguţitorĭ, şi pentru a nu se putea micşora cotulŭ din drépta luĭ mĕsură, obiceiulŭ a fostŭ a se da coturĭ pecetluite dela cămara domnéscă tuturor negustorilor, iată, după obiceiŭ, s'aŭ orênduitŭ dela cămara Domnéscă tuturorŭ negustorilor, ĭată după obiceiŭ s'aŭ orênduitŭ dela camera Domnieĭ mele..... cu coturĭ drepte, ce s'aŭ pecetluitŭ la cămara Domnieĭ mele, să aibă a le împărţi la toţi ceĭ ce vêndŭ marfă cu cotulŭ aicĭ în oraşulŭ Bucurescĭ, ca cu acelea să vêndă, iar cele vechĭ să le strîngă dela mânile lor pe tóte şi să aibă a lua dela dênşiĭ ceea ce este obişnuitŭ, adecă câte taleriĭ douĭ, banĭ nouĕ-ḑecĭ pentru douĕ coturĭ. I saam receh gospod. 1791, Septemb. 10.

Asemenea douĕ cărţi ca acestea s'a făcutŭ şi în oraşulŭ Craioveĭ cu tîrgurile din 5 judeţe, ot peste Olt şi alta în tîrgurile din 12 judeţe.

3 cărţi în 12 judeţe la mâna celor ce sunt orênduiţi pentru ploconulŭ cămărăşieĭ şi a împărţi coturĭ.

Zemle Vlascoe..... Dumné-vóstră ispravnicilor ot sud Argeş i Teleorman, i Olt vĕ facemŭ în scire, că la Domnia mea aŭ datŭ jalbă ceĭ ce sunt orênduiţi dela cămara Domnieĭ mele a strînge obicĭnuitulŭ ploconŭ cămăraşieĭ, şi a împărţi coturĭ drepte pecetluite pe la neguţitoriĭ ce vêndŭ marfă cu cotulŭ, cum că orăşeniĭ dela Câmpulung şi neguţitoriĭ dela Pitescĭ, ce facŭ alişverişurĭ cu marfă de coturĭ pe la tîrgurĭ, nu se supunŭ a primi coturile şi a plăti ploconulŭ, cu pricină, că uniĭ sunt priveleghiaţi şi alţiĭ sunt la némurĭ ; decĭ fiind-că coturile se daŭ pentru dreptatea de obşte, a nu se face înşelăciunĭ norodului la vêndarea mărfurilor cu alte coturĭ micĭ, şi fiind-că acésta nu este următóre tot-d'a-una, ci numaĭ odată li se dă aceste mĕsurĭ, ca cu acestea să vêndă, iar nu cu altele, care nu intră în privileghiulŭ orăşenilor, nicĭ alŭ altora, precum nicĭ ploconulŭ asemenea nu se coprinde în privileghiurile lor, nicĭ este următor pe totŭ anulŭ, ce numaĭ la cămărăşia nouă, de aceea sunt datorĭ toţi de obşte câţi vêndŭ marfă cu cotulŭ a primi şi fără de voia lor coturĭ şi a da obicĭnuitulŭ avaetŭ, cum şi ploconulŭ asemenea a'lŭ plăti, iară Câmpulungenii ce aŭ hrisovulŭ Domnieĭ mele aŭ a fi apĕraţi numaĭ de cotăritulŭ ce cuprinde în hrisovulŭ lor, care este altulŭ pe totŭ anulŭ; aşişderea s'aŭ maĭ jăluitŭ Domnieĭ mele orênduiţiĭ, pentru sudiţĭ, cum că nicĭ eĭ nu vor a plăti obicĭnuitulŭ ploconŭ şi a primi coturĭ, ci pentru sudiţi poruncimŭ Domnia mea, ca stăpânii prăvăliilor să plătéscă şi avaetulŭ coturilor şi ploconulŭ, şi când îşĭ tocmesce prăvălia la suditŭ îşĭ va cere preţulŭ, ci dară într'acestaşĭ chipŭ urmândŭ, să aveţi a da ajutorulŭ celŭ cuviinciosŭ orênduiţilor cămăreĭ şi să le faceţi împlinire dela fieş-care. 1791, Octombrie 29.

Cod. No. XX, fila 153.

Venitulŭ spătaruluĭ alŭ 2-lea, gărdărităluĭ de Buzĕŭ și Rômnicul Sărat e regulatŭ în 1791 în modulŭ următor:

Carte de gărdurărită alŭ 2-lea spătarŭ la județulŭ Buzĕuluĭ.

Zemle Vlascoe... Fiind-că slujba gărdurărituluĭ din sud Buzĕŭ i Slam Rômnicul este venitŭ luĭ alŭ 2-lea spătarŭ, dreptŭ aceea Domnia mea dămŭ acéstă carte la mâna omuluĭ ce-lŭ va rêndui alŭ 2-lea spătarŭ la sud Buzĕŭ cu care să aibă volnicie a căuta acéstă slujbă, și dela toțĭ ceĭ ce aŭ viĭ în délurile dintr'acelŭ județŭ și plătescŭ vinăriciŭ, să aibă a lua gărdurăritŭ după obiceiŭ, însă de poporŭ câte unŭ galbenŭ turcescŭ de taleriĭ duoĭ și banĭ 90, care cu cislă plătesce fieșcare la scăunașu celŭ orênduitŭ de gărdurarŭ pe poporŭ; așișderea și de butea de vinŭ ce se vinde prin cârciume în déluriĭ de butea po tal. unulŭ, i de tocitórea de tescovine ce se vinde po banĭ 45, i de grópa de tescovine ce se vinde po banĭ 132, i de vracnița deschisă po banĭ 50, i de vitele ce se prindŭ făcêndŭ stricăciune prin viĭ po banĭ 20, i de râmătoriĭ po banĭ 50, iar maĭ multŭ să nu se îndrăsnéscă a lua că se va pedepsi, pentru care poruncimŭ Domnia mea și dumné-vóstră ispravnicilor de județŭ, i pe ceĭ ce iĭ va arĕta orênduitulŭ de ftori spătarŭ că nu se supunŭ a'și plăti gărdurărituluĭ, după obiceiŭ, pe uniĭ ca aceia să-ĭ supuneți și fără de voia lor a'și da gărdurărituluĭ. 1791.

Cod. No. XX, fila 242.

Avaetulŭ vel cuparuluĭ (mĕsuratulŭ buților cu cotulŭ) este regulatŭ în 1791, precum urméză:

Carte pentru mĕsuratulŭ buților cu cotulŭ luĭ vel cuparŭ.

Zemle Vlascoe..... Fiind-că mĕsurătórea buților cu cotulŭ de aicĭ din Bucurescĭ este venitŭ alŭ boeruluĭ Domnieĭ mele vel cuparŭ, dămŭ Domnia mea, acéstă carte.... ce se va orêndui de vel cuparŭ, să aibă a umbla cu cotulŭ celŭ pecetluitŭ dela visterie, și dela ceĭ ce vor vrea a-'și mĕsura buțile, însă de bună voia lor, ne siliți, să mĕsóre cu cotulŭ dreptŭ, și să iée de tótă butea ce se va mĕsura, câte banĭ șéĭ-ḑecĭ, iar nu maĭ multŭ că se va pedepsi. 1791, Ian. 1.

Cod. No. XX, fila 221.

Carte de slujba încărcatuluĭ și descărcatuluĭ buților.

Zemle Vlascoe..... Carele pe anulŭ acesta létulŭ 1792 aŭ cumpĕratŭ dela epitropie slujba butărituluĭ adecă a încărcatuluĭ și a ḑescărcatuluĭ buților, i s'aŭ datŭ cartea Domnieĭ mele la mâinĭ, cu care să aibă volnicie a căuta și a strânge venitulŭ acesta dela toțĭ câțĭ vor avea trebuință a descărca și a încărca buțĭ cu plata, carĭ să nu aducă pe alțĭ streinĭ, fără de numaĭ ca butariĭ aceștia să aibă a încărca și descărca vasele lor, dar ceĭ ce vor vrea a-'și face trebuința acésta cu slugile și țiganiĭ lor fără de plată de banĭ, sunt sloboḑĭ făr' de a nu încărca și descărca însă cu acele slugĭ i țiganĭ și ale altor buțĭ streine, și pentru plata încărcatuluĭ și descărcatuluĭ buților, are să dée stăpânulŭ buților plata cea orênduită maĭ josŭ, adecă descărcătórea uneĭ buțĭ marĭ în pivnița cea mare tal. unulŭ și banĭ 30; scosulŭ la o bute totŭ dintr'acea pivniță tal. unulŭ banĭ 90; descărcătórea uneĭ buțĭ iară mare la pivnița de a doua mână tal. unulŭ; scosulŭ la o bute iară mare totŭ dintr'aceiașĭ pivniță tal. unulŭ banĭ 30; descărcătórea

unei buți mari în magazie bani 90; scosulŭ la bute mare totŭ dintr'acea magazie tal. unulŭ, iar fiindŭ buți micĭ să iée pe jumĕtate, care acestŭ venitŭ are a se lua de cumpĕrătorulŭ dela epitropie pe jumĕtate, iar jumĕtate să-l iée butarii, și cheltuiala la dichisulŭ butărituluĭ iarăși dela amêndouă părțile, pentru care poruncimŭ Domnia mea dumné-vóstră boerilor epitropĭ să aveți a da nizamulŭ, ca să se facă butarii cete, care să se afle în locurile ce aveți a orêndui dumné-vóstră ne lipsiți, care locurĭ să aveți dumné-vóstră ale face sciute și cunoscute obștiĭ spre a ști unde să caute pe butarĭ ca să nu se facă zătignire celor ce aŭ trebuință, grijindŭ dumné-vóstră ca și nartulŭ să se păzéscă. Poruncimŭ Domnia mea și ție cumpĕrătorule de acestŭ venitŭ i vouă butarilor, să aveți a fi la acéstă trébă cu sârguială de a nu zăbovi descărcatulŭ și încărcatulŭ vaselor, cum și la lucrarea acesteĭ trebĭ să âmblați cu socotélă a nu se face întêmplărĭ și pagube din pricina vóstră că veți avea a rĕspunde, nicĭ să cutezați a cere plată maĭ multă, că dovedindu-vĕ vĕ veți pedepsi. 1792, Ghenarie 1.

Cod. No. XX, fila 251.

Apaltulŭ tabaculuĭ. Unŭ momentŭ a fostŭ întrebare, sub domnia luĭ M. Șuțu, de a se înființa, ca avaetŭ specialŭ alŭ căminărituluĭ apaltulŭ tabaculuĭ *„după cum la tóte părțile“*, dér M. Șuțu se mărgini a supune la plata de 30 parale pe oca de tabacŭ străinŭ și de 10 parale la oca de tabacŭ indigenŭ, numaĭ în Bucurescĭ și în Craiova.

Asemene avaeturĭ eraŭ în folosulŭ ómenilor favorisați de Curte, orĭ a membrilor familieĭ domnitóre. In 1791, Noembre, acestŭ avaetŭ îlŭ percepe Iorgache Șuțu biv vel post., epistatŭ agieĭ în favorulŭ spătaruluĭ Gherache Epistatulŭ Căminărieĭ (1).

Căminăritulŭ. Abusiva percepere de căminăritŭ a fostŭ sub

(1) *Cartea dumnéluĭ vel Căminariŭ pentru vama tabaculuĭ din Bucurescĭ.*

Zemle Vlascoe... Măcar că, după cum la tóte părțile, s'ar fi căḑutŭ și aicĭ să facemŭ Domnia mea apaltosŭ tabaculuĭ, și amŭ avutŭ și muștериĭ carĭ o cerea acésta cu multŭ prețŭ, vĕḑêndŭ scumpĕtatea cu care se vinde tabaculŭ acum, dér cu tóte acestea ca să fie slobodă vênḑarea și ca să nu se supere de nimenea, Domnia mea n'amŭ făcutŭ apaltosŭ, ci amŭ rênduitŭ pe dumnéluĭ, cinstitŭ și credinciosŭ boerulŭ Domnieĭ mele spătarŭ Gherache epistatulŭ Caminăriĭ, ca dela totŭ tabaculŭ străinŭ câtŭ se află în Bucurescĭ acum, séŭ câtŭ va veni de aicĭ înainte, să iée vama care este obicĭnuită Irat alŭ dregătoriĭ dumnéluĭ, adică de oca una câte 30 de parale, iar dela tabacu de aicĭ să iée de oca ḑece parale, la care nu are vameșiĭ întru nimica a se amesteca; pentru care poruncimŭ și dumitéle, cinstitŭ și credinciosŭ boerulŭ Domnieĭ mele, Iorgache Șuțe biv vel post. epistatu agiĭ, să daĭ mână de ajutorŭ orânduituluĭ dumnéluĭ epistatuluĭ Căminăriĭ ca să strîngă vama acésta pe deplinŭ. 1791, Noemvrie, 15.

Asemenea carte s'aŭ făcutŭ și la orașulŭ Craiova.

Cod. No. XX, fila 187.

multe domnii. Căminăritulŭ nu se percepea decâtŭ în orașŭ. Sub M. Suțul întreprinḑătorulŭ acestuĭ venitŭ se încercă a-lŭ percepe și în sate. Reclamară însă în contra acestuĭ abusŭ locuitoriĭ din plaiulŭ Slăniculuĭ (Buzĕŭ) și Vodă ridică căminăritulŭ dela sate cu cartea următóre:

Cartea ce s'aŭ dată locuitorilor din plaiulŭ Slăniculuĭ sud Buzĕŭ, pentru supĕrările ce aŭ de căminarĭ i de vameșĭ.

Zemle Vlascoe... S'aŭ jăluitŭ Domnieĭ mele locuitoriĭ din plaiulŭ Slăniculuĭ sud Buzĕŭ, cum că orênduițiĭ cu slujba căminărituluĭ dela o vreme încóce aŭ începutŭ a âmbla prin satele plaiuluĭ și a lua căminăritŭ de tótă butea ce se vinde în satŭ, care acéstă urmare a căminarilor fiindŭ împotriva obiceĭuluĭ vechiŭ și împotriva chaiduluĭ (caetuluĭ) Divanuluĭ Domnieĭ mele, precum nicĭ în cărțile de slujba căminărituluĭ nu coprinde a fi volnicĭ căminariĭ să âmble prin satŭ și să iée căminăritŭ, ci numaĭ prin târguri și orașe. Amŭ datŭ Domnia mea acéstă carte a Domnieĭ mele la mânile locuitorilor dintr'acestŭ plaiŭ cu care să se apere de către slujbașiĭ căminarĭ spre a nu'ĭ supĕra de căminăritŭ cu nicĭ unŭ felŭ de pricină; pentru care poruncimŭ Domnia mea și vouĕ rênduiților cu slujba căminărituluĭ, vĕzêndŭ porunca acésta maĭ multŭ să nu vĕ cutezațĭ a âmbla prin satele plaiuluĭ și a face supĕrărĭ locuitorilor de căminăritŭ, împotriva obiceĭuluĭ și ponturilor acesteĭ slujbe, căcĭ de vețĭ maĭ face câtŭ de puțină supĕrare locuitorilor, să sciți că vĕ veți pedepsi strașnicŭ de către Domnia mea, ci să aveți a vĕ căuta slujba și datoria vóstră a lua căminăritŭ numaĭ prin târgurĭ și orașe, după cum se coprinde în cărțile ce aveți la mânĭ pentru acéstă slujbă; așișderea s'aŭ maĭ jăluitŭ Domnieĭ mele aceștĭ locuitorĭ, cum că când și când ducŭ câte-o putinică séŭ buriașŭ cu vinŭ la vre-unŭ bêlciŭ ce să face câte odată pe anŭ, iarăși îĭ apucă căminariĭ de le ié căminăritŭ ca și prin târgurĭ și orașe unde să face vêndare de buțĭ întregĭ peste tótă vremea, cum și când aŭ trebuință dintre eĭ locuitoriĭ de cojóce i de opincĭ, taie câte-o vită și câte 5-6 oĭ și carnea o vinde în satŭ la locuitorĭ între dênșiĭ, vameșiĭ îĭ apucă de le ié vamă, pentru care acestŭ obiceiŭ n'aŭ avutŭ a plăti nicĭ odată; decĭ pentru acésta poruncimŭ Domnia mea dumnévóstră ispravnicilorŭ județuluĭ ca să cercetațĭ obiceiulŭ cum s'aŭ urmatŭ în vremea Domnieĭ nóstre ceĭ-l'alte și împotriva obiceĭuluĭ ce s'aŭ urmatŭ și în ceal'altă Domnie a Domnieĭ mele să nu îngăduițĭ a li-se face supĕrare câtŭ de puținŭ maĭ multŭ, ci să apărațĭ în totŭ chipulŭ și nu numaĭ să nu îngăduițĭ pe vameșiĭ căminarĭ, a face obiceĭurĭ nouĕ, ci încă să și înștiințațĭ Domnieĭ mele pe uniĭ ca aceia. Tolco pisah gospodŭ. 1791 Sept. 18.

Cod. No. XX, fila 81.

Slujba cântaruluĭ. Monopolulŭ cântaruluĭ dădea la suta de oca de marfă 10 banĭ (vechĭ). Cântarulŭ era apaltŭ în tóte județele.

Carte de slujba cântaruluĭ.

Zemle Vlascoe... Datamŭ cartea Domniĭ mele... carele pe anulŭ acesta létŭ 1792, aŭ cumpĕratŭ slujba cântaruluĭ Domnescŭ de aicĭ din orașulŭ Domniĭ mele Bucurescĭ, ca să aibă a căuta acéstă slujbă, și să fie datorŭ a ținea,

cântarŭ dreptŭ ; şi altŭ nimenĭ să nu aibă voe a ţinea cântarŭ séŭ a cântări marfă ce este de vênḑare, ci numaĭ elŭ, şi dela totŭ omulŭ ce arŭ aduce orĭ-ce felŭ de marfă de vênḑare şi arŭ vrea să o cântăréscă, să aibă a o cântări şi a lua la o sută de oca banĭ ḑece după obiceiŭ, iar nu maĭ multŭ, numaĭ să aibă a se feri ca orĭ-ce marfă va cântări să o cântăréscă cu cântarulŭ dreptŭ, iar nu cu cântarŭ maĭ mare ca să facă vre-o pagubă la vre-o parte, căcĭ dovedindu-se se va pedepsi. 1792 Ianuarie 1.

Asemenea douĕ cărţĭ ca acestea s'aŭ făcutŭ una în 12 judeţe de dincóce de Olt, şi alta în cinci judeţe peste Olt.

Cod. No. XX, fila 277.

Fumăritulŭ. Adecă darea pe cârciumĭ şi prăvălii. Se plăti în 1791 şi 1792 câte 5 taleri şi 66 banĭ pe prăvălia séŭ cârciuma mare; $2^1/_2$ şi 36 banĭ pe cârciumĭ şi prăvălii de a doua mână şi 1 tal. 48 banĭ pe cele de mâna a 3-a.

Sudiţii străinĭ nu plătescŭ eĭ fumăritulŭ, ci se încarcă cu acéstă dare proprietarulŭ imobiluluĭ. (1)

Fumăritulŭ bălţilor era darea pentru pescuitulŭ bălţilor. Ea nu era obligatóre decâtŭ pentru satele din apropiere de bălţĭ. Tóta casa plătea 66 banĭ. (2)

---

(1) *Carte de fumăritulŭ Bucurescilor.*

Zemle Vlascoe..... După obiceiŭ saŭ datŭ acéstă cartea Domnieĭ mele.... carele pe anulŭ acesta 1792 aŭ cumpĕratŭ fumăritulŭ Bucurescilor, ca să aibă a căuta acéstă slujbă, afară de sfânta metropolie, mânăstirile cele marĭ, dumnélor veliţĭ boerĭĭ del vel ban până la cluceriu de arie, jupânesele vĕduve ce aŭ stătutŭ boerĭĭ dumnélor veliţĭ, carele, după vechiulŭ obiceiŭ, ce sunt de a scuti câte o pivniţă, şi afară din ceĭ ce aŭ hrisóvele şi cărţile Domnieĭ mele de a scuti fumăritulŭ urmându-se după obiceiŭ ce se va fi urmatŭ şi în cea-l-altă domnie a Domnieĭ nóstre, iară ceĭ-l-alţĭ toţĭ ce vor avea prăvăliĭ séŭ cârciumĭ, să aibă a plăti fumăritulŭ după obiceiŭ, însă de prăvălie séŭ cârciumă mare po taleri cinci şi 66 de banĭ, i de prăvălie séŭ cârciumă de a doua mână po taleri $2^1/_2$ şi 36 de banĭ, iar dela prăvălie séŭ cârciumă po taleri unulŭ şi 48 banĭ, iar nu maĭ multŭ că se va pedepsi; iar când sudiţiĭ aĭ străinilor curţiĭ ţinŭ cu chiriă prăvăliĭ, fumăritulŭ acelor prăvăliĭ să şi-'lŭ iée fumarulŭ dela stăpânulŭ prăvăliilor; pentru care poruncimŭ Domnia mea dumnitéle vel agă, i celor-l'alţĭ zapciĭ din oraşulŭ Bucurescĭ, pe care i va arăta maĭ susŭ numitulŭ că nu se supunŭ a plăti fumăritulŭ, pe uniĭ ca aceia să-ĭ faceţĭ a plăti şi fără de voia lor. 1792, Ianuarie, 1.

Cod. No. XX, fila 278.

(2) *Carte de fumăritulŭ bălţilor.*

Zemle Vlascoe.... După obiceiŭ s'aŭ datŭ acéstă carte a Domnieĭ mele.... carele pe anulŭ acesta 1792 aŭ cumpĕratŭ fumăritulŭ bălţilor din cincĭ judeţe ot peste Olt, ca să aĭbă a căuta acestŭ venitŭ, şi a lua dela ómenĭ ce sunt

Măjăritulŭ. Altă dare care era asupra peşteluĭ, adusŭ la oraşe era măjăritulŭ. Eată ponturile cu care s'a datŭ acéstă dare dela Ianuarie 1792.

Carte de măjărită.

Zemle Vlascoe..... După obiceiŭ s'aŭ datŭ acéstă carte a Domnieĭ mele..... carele pe anulŭ acesta 1792, aŭ cumpĕratŭ slujba măjărituluĭ, ca să aibă a ămbla aicĭ în oraşulŭ Bucurescĭ să caute acéstă slujbă şi dela toţĭ ceĭ ce vor avea pesce de vêndare, să iée de carulŭ cu pesce próspĕtŭ, fiindŭ de baltă, de heleşteŭ orĭ de gârlă, po tal. unulŭ şi banĭ 12, iar de carulŭ cu peşte săratŭ să iée de vită po banĭ 220, însă de carulŭ cu pesce próspĕtŭ să iée şi câte treĭ oca pesce după obiceiŭ, iar maĭ multŭ să nu se supere, dar dela pescele de heleşteŭ şi de Dâmboviţa ce nu va fi cu carulŭ, de măjăritŭ de vamă să nu se supere; pentru care poruncimŭ Domnia mea tuturor dregătorilor din oraşulŭ Bucurescĭ, să daţĭ mână de ajutor maĭ susŭ numituluĭ ca să pótă strînge şi a lua acestŭ venitŭ după obiceiŭ. 1792, Ianuarie 1.

Asemenea douĕ cărţĭ ca acestea s'aŭ făcutŭ, una pe 12 judeţe de dincóce de Olt, şi alta pe Craiova cu cincĭ judeţe ot peste Olt.

Erbăritulŭ. Acestŭ birŭ care dădea ocasiune la abusurĭ destule, este în întreprindere pe 1792 cu următórele ponturĭ:

Carte de slujba erbărituluĭ.

Zemle Vlascoe... După obiceiŭ s'aŭ datŭ acéstă carte a Domnieĭ mele..... carele pe anulŭ acesta 1792, aŭ cumpĕratŭ slujba erbărituluĭ din oraşulŭ Domnieĭ mele Bucurescĭ, ca să aibă a căuta acéstă slujbă, şi dela toţĭ câţĭ vor strînge vite de negustorie séŭ de matrapaslâcŭ, séŭ pentru de tăiatŭ la scaune să iée erbărituluĭ după obiceiŭ, însă de calŭ şi de altă vită mare po banĭ 24 şi de óie i capră câte banĭ optŭ, iar nu maĭ multŭ, că se va pedepsi; însă de vreme ce ne-amŭ însciinţatŭ Domnia mea de jălbile locuitorilor cum că erbariĭ ce aŭ fostŭ în aniĭ trecuţĭ întovărăşindu-se cu vameşiĭ şi păzindŭ împreună cu vameşiĭ târgurile pe unde se vêndŭ vite, apucă pe locuitoriĭ carĭ vêndŭ uniĭ la alţiĭ vite de hrană, şi de o parte le ié vameşiĭ vama, de altă parte le ié şi erbariĭ erbăritŭ, pentru acésta să se ferescă susŭ numitulŭ a nu urma într'acestŭ chipŭ că se va pedepsi, ci să iée erbărituluĭ numaĭ dela ceĭ maĭ susŭ numiţĭ; pentru care porun-

---

şedĕtorĭ la satele celea sciute de lângă bălţĭ, şi să îndestuléză cu pesce din bălţĭ fără de banĭ, de tótă casa po banĭ 66, iar maĭ multŭ să nu se îndrăznéscă a lua, că, dovedindu-se, se va pedepsi; însă acéstă slujbă să fie volnicŭ a o căuta până la sfinţiĭ Apostolĭ, şi numaĭ o luare de banĭ să fie, iar dela sfinţiĭ Apostolĭ înainte să nu se cuteze a maĭ ămbla. Poruncimŭ Domnia mea şi dumitéle caimacamule alŭ Craioveĭ, i dumné-vóstră ispravnicilor de prin judeţe, să daţĭ mână de ajutorŭ maĭ susŭ numituluĭ, ca să pótă a lua şi a strînge venitulŭ. 1792, Ianuarie, 1.

Asemenea carte ca acésta s'aŭ făcutŭ şi pe 12 judeţe de dincóce de Olt.

Cod. No. XX, fila 279.

cimŭ Domnieĭ vóstră dregătorilor din oraşulŭ Bucurescĭ pe care îĭ va arĕta maĭ susŭ numitulŭ că nu se supun a plăti erbăritŭ, pe uniĭ ca aceia să-ĭ faceţĭ şi fără de voia lor a-şĭ plăti erbăritulŭ după obiceiŭ. 1792, Ianuarie 1.

Cod. No. XX, fila 279.

Sărăria şi fierăria din Bucurescĭ. Monopolulŭ săreĭ e cu preţŭ de 6 banĭ ocaua de sare pisată şi 5 nepisată, în 1792.

Unŭ monopolŭ ciudatŭ este alŭ vêndĕreĭ feruluĭ. Sudiţiĭ austriacĭ şi ruşĭ sunt sloboḑĭ de monopolŭ, iar neguţătoriĭ românĭ plătescŭ!.. Abia poţĭ crede aşĭa combinaţiune de dare!... (1).

Ciohodăritul. Ca avaetŭ a luĭ Iz-Ciohodar se maĭ percepea dela prăvăliile de cismărie câte unŭ talerŭ vechiŭ pe anŭ după următórea :

Carte de ciohodărită.

Zemle Vlascoe.... De vreme ce toţĭ ceĭ ce se negustorescŭ şi lucrézĕ meşteşugulŭ cizmărieĭ, vechiŭ obiceiŭ este de plătescŭ pe totŭ anulŭ ciohodăritŭ, care este venitŭ a luĭ iz-ciohodarŭ, adecă de tótă prăvălia po taleriĭ unulŭ vechiŭ; dreptŭ aceia dămŭ Domnia mea acéstă carte ..... cu care să aibă volnicie a orêndui omŭ din partea sa în 12 judeţe de dincóce de Olt, ca să âmble să caute acestŭ venitŭ, şi dela toţĭ ceĭ ce se negustorescŭ şi lucrézĕ meşteşugulŭ cizmărieĭ, să iée de prăvălie po tal. unulŭ vechiŭ după cum arată maĭ susŭ, iar nu maĭ multŭ, că dovedindu-se să va pedepsi; poruncimŭ Domnia mea şi dumné-vóstră ispravnicilor de prin judeţe, să daţĭ totŭ feliulŭ mână de ajutorŭ orênduituluĭ ce va fi din partea luĭ Iz-ciohodariŭ, spre a putea lua şi a strînge acestŭ venitŭ după cum să cuprinde maĭ sus. 1792, Ghenarie 1. Bucurescĭ.

Asemenea douĕ cărţĭ ca acestea s'aŭ făcutŭ, însă una în oraşulŭ Bucurescĭ, şi alte în cincĭ judeţe ot. peste Oltŭ.

Cod. No. XX, fila 252.

Lumînările de céră. Monopolulŭ lumînărilor de céră din Bu-

(1) *Carte de sărărie i herărie din Bucurescĭ.*

Zemle Vlascoe.... După obiceiŭ s'aŭ datŭ acéstă carte a Domniĭ mele..... carele pe anulŭ acesta 1792 aŭ cumpĕratŭ sărăria şi herăria din Bucurescĭ cu aceste ponturĭ, adecă sarea după obiceiŭ să o vênḑă numaĭ elŭ, iar altŭ nimenea să nu o vênḑă, însă sarea pisată ocaua po banĭ 6, iar cea nepisată po banĭ ocaua cincĭ, iar pentru herŭ sudiţiĭ aĭ Rusiĭ şi Nemţiĭ sunt sloboḑĭ, iar pentru ceĭ-l'alţĭ de obşte să se urmeze după obiceiŭ a fi opriţĭ, şi numaĭ la herăria Domnéscă să se vênḑă ocaua po parale.... iar nu maĭ multŭ, căcĭ de se va dovedi orĭ aieve séŭ printr'ascunsŭ că aŭ vêndutŭ maĭ scumpŭ, să va pedepsi. 1792, Ianuarie 1.

Asemenea douĕ cărţĭ ca acésta s'aŭ făcut şi pe cincĭ judeţe ot. peste Olt, i pe 12 judeţe.

Cod. No. XX, fila 280.

curescĭ, după unŭ nartŭ ce se va alege în urmă, este şi acesta unŭ venitŭ fórte redusŭ şi numaĭ de şicană şi împedicător industrieĭ cereĭ galbene şi albe (1).

Cerăritulŭ. In vedere cu acestŭ monopolŭ alŭ lumînărăriturluĭ s'a impusŭ şi producerea cereĭ în tótă ţéra, cu câte 3 banĭ la oca. Se opresce exportulŭ cereĭ în Austria, dar se toleră acestŭ exportŭ în Turcia (2).

De altmintrelea nicĭ acestŭ monopolŭ nu produce multŭ şi era numaĭ pretextŭ de şicane!

Cahvenele. Vel cahvegiulŭ curţiĭ continuă a avea şi elŭ avaetŭ în 1791-92.

Este unŭ monopolŭ în favórea luĭ Iane cahvegiulŭ, care singurŭ în Bucurescĭ are dreptŭ a ţine 3 cahvenele, apărate de fumăritŭ, de

---

(1) *Carte de lumînărărie de céră din Bucurescĭ.*

Zemle Vlascoe.... Fiind-că..... aŭ cumpĕratŭ pe anulŭ acesta 1792, lumînărăria Domnéscă de céră din Bucurescĭ, i s'aŭ datŭ cartea Domnii mele, ca după obiceiŭ numaĭ elŭ să aibă a lucra şi a vinde lumînărĭ de céră, la acéstă lumînărărie, iar alţiĭ nimenĭ să nu fie volnicĭ, ci toţi să fie opriţi; care să aibă a lucra lumînările de céră curată, fără de alte amestecăturĭ, şi să fie întocmaĭ la dramurĭ fără a face alte amestecăturĭ, orĭ că nu sunt tocmaĭ la dramurĭ, fórte se va pedepsi, şi după preţulŭ cari i se va da şi nartulŭ celŭ cuviincioşŭ cu carele să vênd̨ă lumînările; aşişderea poruncimŭ ca la acéstă lumînărărie să se lucreze şi să se vênd̨ă şi lumânărĭ de céră albă după cum s'aŭ urmatŭ în cea-l'altă Domnie a Domniĭ mele, fără alte obiceĭurĭ nouĭ. 1792, Ianuarie 1.

Acéstă carte a lumînărăriĭ prefăcêndu-se în urmă cu altŭ ifosŭ s'aŭ trecutŭ înainte la No. fóeĭ 319.

Cod No. XX, fila 280

(2) *Carte de slujba cerăritului.*

Zemle Vlascoe.... După obiceiŭ s'aŭ datŭ acéstă carte a Domniĭ mele ..... care pe anulŭ acesta létŭ 1792, aŭ cumpĕratŭ slujba cerărituluĭ din tótă ţéra, ca să aibă a âmbla şi a căuta acéstă slujbă în oraşulŭ Craioveĭ şi în cincĭ judeţe de dincolo de Olt, şi să iée de céră de aicĭ de ţéră, de unde se va ridica de oca po banĭ treĭ, iar maĭ multŭ nu, că se va pedepsi; însă sloboḍenie a trece céra este numaĭ peste Dunăre în ţéra turcéscă, iară în alte ţĕrĭ strĕine nu este slobodŭ nimenĭ a trece; Poruncimŭ Domnia mea şi Dumitéle Caimacamule al Craioveĭ, i Dumnévóstră Ispravnicilor acelor cincĭ judeţe, să daţĭ mână de ajutorŭ maĭ susŭ numituluĭ ca să pótă strînge acestŭ venitŭ. 1792, Ianuarie 1.

căminăritŭ şi de tóte dările ce eraŭ pe alte prăvălii. La Craiova are dreptulŭ şi monopolulŭ uneĭ singure cahvenele (1).

Ocnele. Venitŭ maĭ seriosŭ a continuatŭ a fi şi sub M. Suţu ocnele, orĭ câte abusurĭ se făcéŭ pe la ele, orĭ câte dăruirĭ de însemnate cantităţĭ de sare, se acordaseră la cutare boerŭ, orĭ mônastire, orĭ slujbaşĭ.

Importanţa acestuĭ venitŭ, apanagiŭ alŭ domnieĭ, ni explică graba ce avu Domnitorulŭ de a rêndui epistatŭ peste ocnele Slănic şi Telega, încă dela 24 August 1791, adecă încă înainte de intrarea Domnitoruluĭ M. Suţu în Bucurescĭ.

Eată ordinulŭ de rênduire a căminaruluĭ Moscu.

Doue cărţĭ către căminarulŭ Moscu cum că 'ĭ-aŭ datŭ ocna Slănic i Telega asupră-ĭ.

Cinstitŭ şi credinciosŭ boerulŭ Domnieĭ mele Ión Hagi Moscu biv vel căminarŭ; iată te orênduimŭ Domnia mea epistatŭ la ocna Domnieĭ mele Slănic că

(1) *Cartea luĭ vel cafegiu.*

Zemle Vlascoe... Fiind-că tahmisul, adecă bătutulŭ cahveleĭ şi cahvenelele prăvăliĭ întru care se vinde bĕutura de cahve în Bucurescĭ, este venitŭ alŭ luĭ vel cahvegiu şi după obiceiŭ nu este nimenĭ volnicŭ altulŭ a deschide cahvenea séŭ a ţinea tahmisŭ în Bucurescĭ fără de cartea Domnieĭ mele, dăm Domnia mea volnicie omuluĭ pe carele îlŭ va orêndui vel cahvegiulŭ Domnieĭ mele Iane, ca după obiceiŭ numaĭ elŭ să aibă a ţinea în Bucurescĭ treĭ cahvenele cu tahmisulŭ lor, iar nimenĭ altulŭ să nu fie volnicŭ (afară din cele ce vor fi cu cărţile Domnieĭ mele, acela să nu se supere), care aceste prăvăliĭ să fie apărate de fumăritŭ, de căminăritŭ şi de tóte dările câte sunt obicĭnuite pe anŭ de dă altă prăvălie. Pentru care poruncimŭ Domnia mea slujbaşilor fumarĭ şi celor-l'alţĭ supĕrare să nu faceţĭ. I saam receh gospodŭ. 1791, Septembrie 3.

Cod. No. XX, fila 43.

Cartea luĭ vel cahvegiŭ pentru o cahvenea din Craiova.

Zemle Vlascoe... Fiind-că vêndarea bĕutureĭ cahveleĭ cum şi tahmisulŭ, adecă bătutulŭ cahveleĭ este a fi după orînduiélă venitŭ alŭ luĭ vel cahvegiŭ după care acéstă rênduială nu urméză a ţinea altulŭ prăvălie cahvenea în oraşulu Craioveĭ de câtŭ acela ce va fi orênduitŭ dela vel cahvegiu alŭ Domnieĭ mele, precum şi aicĭ în Bucurescĭ este obiceĭul, dăm Domnia mea volnicie omuluĭ pe care îlŭ va orêndui vel cahvegiu alŭ Domnieĭ mele Iane, ca numaĭ elŭ să aibă a ţinea în oraşulŭ Craiova o cahvenea cu tahmisulŭ eĭ, iar nimenĭ altulŭ să nu fie volnicŭ, care acéstă prăvălie să fie apărată de fumăritŭ, de căminăritŭ şi de tóte dările câte sunt obicĭnuite pe anŭ de dă alte prăvălii; pentru care poruncimŭ Domnia mea slujbaşilor fumarĭ şi celor-l'alţĭ, supĕrare să nu faceţĭ. I saam receh gospod. 1791, Septembrie 17.

Cod. No. XX, fila 75.

dela 24 ale luneĭ acesteia să facĭ zaptŭ totŭ venitulŭ ocneĭ acesteia pe séma cămăreĭ Domnieĭ mele. Decĭ priimindŭ porunca să aibĭ a orênduì d-ta la tótă tréba ocneĭ ómenĭ credincioşĭ şi vrednicĭ la care însuţĭ te veĭ încredinţa şi să cauţĭ orênduiala şi trebile ocneĭ cu desĕvêrşită volnicie ca bunŭ orênduitŭ de Domnia mea; pentru care poruncimŭ Domnia mea şi vouĕ epistaţilorŭ şi slujbaşilorŭ ocneĭ care aţĭ fostŭ până acum să aveţĭ a paradosi şi a face teslimŭ la maĭ susŭ numitulŭ boerŭ al Domnieĭ mele de tóte, aşişderea şi voĭ ciocănaşilor i măglaşilor şi tuturor slujitoriilor de ocnă, să aveţĭ a cunósce pe maĭ susŭ numitulŭ boerulŭ Domnieĭ mele de epistatŭ alŭ ocneĭ, căruia să-ĭ daţĭ tótă ascultarea la slujbele şi trebile ocneĭ, după datoria vóstră. 1791, Aug. 31.

Cod. No. XX, fila 21—22.

Asemenea se trămite cu volnicie Manolache cuparulŭ, să iée socotélă luĭ Const. Haralambie de venitulŭ ocneĭ din Vâlcea (1).

Totŭ cu aceeaşĭ grabă M. Suţu dă poruncă în 30 August 1791 să se urmăréscă furtişagurile de sare dela ocnele de peste Olt, furtişagurĭ atribuite luĭ Constantin credincierulŭ dela Craiova. Domnitorulŭ trămite cercetătorĭ cu volnicie de a face zaptŭ tótă sarea ce se va afla depusă încóce şi încolo, ca lucru de furatŭ (2).

---

(1) *Porunci pentru sarea furată cu mumbaşirŭ ómenii Măriei séle.*

Zemle Vlascoe.... Fiind că ne-am pliroforisitŭ Domnia mea pentru multŭ furtişagŭ şi pagubă a sării ocnelor Domnieĭ mele de peste Olt, ce s'aŭ făcutŭ de către Costandin Credincerul dela Craiova şi de către alţiĭ, carĭ aŭ multă sumă de oca încóce şi încolea şi osebitŭ aŭ vêndutŭ multă sumă fără de preţŭ la uniĭ alţiĭ, ca o sare de furatŭ, care să cuvine a fi dreptulŭ cămăreĭ Domnieĭ mele, dămŭ Domnia mea volnicie..... să mérgă la..... cum şi împrejurŭ, şi câtă sare va găsi scósă de ĕst-timpŭ prin marafetulŭ caimacamuluĭ Craioveĭ să aibă a o face zaptŭ pe séma cămăreĭ cum şi câtă sare va găsi ver la cine datĕ la uniĭ alţiĭ făr de preţŭ, ca lucru de furatŭ tótă să o facă şi pe aceia zaptŭ, de care să trimiţĭ Domnieĭ mele catastihŭ câtă sumă? la cine anume? şi cu ce preţŭ s'aŭ vêndutŭ? de care va avea orînduitŭ mumbaşirŭ porunca Domnieĭ mele în ce chipŭ să urmeze. Tolco pisah gospod. 1791, August 30.

La Calafatŭ, la Rîmniculŭ sud Vâlcea, la Zimnicea, la moşia luĭ Const. Credincerul, prin marafetulŭ ispravnicilor judeţuluĭ şi o carte la caimacamŭ dându-ĭ scire de trimiterea acestor mumbaşirĭ şi să urmeze şi d-luĭ asemenea pentru câtă de acestŭ felŭ de sare se va găsi la Craiova.

Cod. No. XX, fila 17—18.

(2) *Volnicie cu mumbaşir: Manolache Cuparu ca să mérgă la vel ocna sud Vâlcea ca să iée socotéla luĭ Const. Haralambie de venitulŭ ocneĭ.*

Zemle Vlascoe.... Dămŭ Domnia mea volnicie boeruluĭ Domnieĭ mele Manolache Cuparu, să mérgă la vel ocna sud Vâlcea, séŭ ver unde va găsi pe Costandin Haralambie, ce a avutŭ epistasia ocnelor marĭ, pe care să-lŭ apuce cu strînsóre, ca prin scirea d-luĭ Caimacamuluĭ să-şĭ dea socotéla de câtă vêndare

In 20 Ianuarie 1792 Domnitorulŭ fixéză preţurile de vêndare a sărei *la „bătătura ocnelor“*. Se va vinde suta de oca de sare cu 2 leĭ şi 30 parale (1).

Fiind-că sarea pentru exportŭ în Turcia se vindé maĭ eftină decâtŭ pentru consumaţiunea ţĕreĭ, se făcéŭ abusurĭ, căcĭ cărăuşiĭ ce transportaŭ sarea la Giurgiu, o vindéŭ în ţéră. Atuncĭ fu silitŭ Domnitorulŭ a pune străjĭ privighetóre de alungulŭ drumuluĭ Giurgiuluĭ, ca să împedice acestŭ abusŭ. Poruncĭ s'aŭ datŭ, dar nu credemŭ că abusulŭ putu să fie împedicatŭ! (2).

---

de sare a făcut i de câtă sare a tăiatŭ şi a scoborîtŭ cum şi de totŭ venitulŭ ocnelor până la orĭ-ce dela sfîrşitulŭ luĭ Iulie încóce, adecă de când s'aŭ rênduitŭ elŭ la ocne, care socotélă va urma orênduitulŭ a o aduce spre vederea Domnieĭ mele. I saam receh gospodŭ. 1791, Aug. 30.
Cod. No. XX, fila 18.

(1) *Carte deschisă către epistaţiĭ cămăraşilor a câte trele ocnele, pentru hotărârea ce aŭ făcutŭ Măria Sa cum să urmeze a vinde sarea de la Ocnă, iar a nu cere preţŭ maĭ multŭ.*

Zemle Vlascoe.., Credincioşiĭ boerilorŭ domnii mele epistaţilor cămărăşiĭ dela câte trele ocnele sănătate; fiind-că preţulŭ săriĭ aŭ ajunsŭ în curgerea acestor anĭ trecuţĭ a se vinde câte patru leĭ pe locŭ în bătătura ocnelor, din rĕu obiceĭŭ şi din rea urmare la slujbă a orênduiţilor dela ocne cămăraşĭ, care acésta nesuferind'o Domnia nóstră de a se urma acestŭ preţŭ fără de cuvêntŭ şi peste mĕsură, am găsitŭ Domnia mea cu cale de a se vinde sarea pe locŭ acolo la bătătura ocnelor cu un preţŭ de mĕsură cuviinciosŭ care-'lŭ arătaţi maĭ josŭ, şi după pliroforia ce am luatŭ Domnia mea pentru deosebirea ce este acum între acéstă vreme la curgĕtórele cheltuelĭ ale ocnelor, cum la tăiatul sării şi la altele trebuincióse, vrândŭ să păḑimŭ mijloculŭ celŭ dreptŭ după analoghia cea cuviinciósă, hotărâmŭ să se vênḑă sarea suta de oca câte douĭ leĭ şi 30 parale, ca şi cumpĕrătoriĭ să se mulţuméscă şi nicĭ cămăra Domnieĭ mele sĕ nu se păgubéscă cu pricina numitelor cheltuelĭ; decĭ vĕ poruncimŭ Domnia mea, să aveţĭ a trimite acéstă Domnéscă a nóstră hotărîre, la orênduiţiĭ cămăraşĭ de la fieş-care ocnă, ca să urmeze după Domnésca nóstră poruncă şi hotărîre, fără de a se îndrăzni să facă vre o altă rea urmare de catahrisis cu a adăoga preţulŭ peste hotărîrea Domnii mele, căcĭ de ne vomŭ însciinţa cum că nu urméză Domnesceĭ nóstre poruncĭ, să scie că-'ĭ vomŭ osândi băgându'ĭ pe ênşiĭ în ocnă ca să taie sare. 1792, Ianuarie 20.

Asemenea patru cărţĭ ca acésta s'aŭ făcut la caĭmacam, i la sud. Vâlcea, Saac, Prahova şi Dâmb. ca să facă sciută şi cunoscută acéstă hotărîre la toţĭ de obşte.
Cod. No. XX, fila 268.

(2) *Cartea ce s'aŭ datŭ la mâna vel. cămăraşŭ de a păḑi în drumu Giurgiuluĭ şi al Zimnicelor carele ce mergŭ cu sare la schele.*

Zemle Vlascoe... Fiind-că din porunca Domnii mele.... s'aŭ rênduit de către nazăriĭ ocnelor în drumulŭ Giurgiuluĭ şi a Zimnicĭĭ spre paḑa carelor cu sare ce

Abusŭ mare se face și cu *sarăritulŭ* munților. Locuitorii plăteaŭ o mică dare anuală și aveaŭ dreptulŭ să rădice cu acésta sarea ce le trebuia, din malurile dela bătătura ocnelor. Pentru a împuțina abusulŭ ce se făcea în ocne, cu dreptulŭ *sărăritului munților*, M. Suțu dete în 6 Februarie 1792 pitaculŭ următorŭ:

Cartea pentru malurile de sare din sud Slaam-Râmnic i Buzĕŭ și Saac, care sunt a se păzi.

Zemle Vlascoe.... După obiceiŭ fiind-că malurile de sare ce sunt în sud Slaam-Rămnic, Buzĕu și Saac, să păzescŭ de vameșii cămărașilor de ocne ca să nu se facă risipă cu carulŭ séŭ cu calulŭ, afară numaĭ de ómenĭ ceĭ ce plătescŭ sărăritŭ care sunt sciuțĭ, însă și aceia ce aŭ voia numaĭ cu traista pentru trebuința caselor, dreptŭ acea dăm Domnia mea acésta carte la mâna.... pe care l'aŭ rânduitŭ dumnélor cămărașĭ ca să fie de pază la malurile de sare dintre acestea județe, să pórte grijă și să fie cu priveghere a nu îngădui pe nimenea să facă risipă și să iée sare cu caru și cu calulŭ, afară numaĭ din ceĭ ce plătescŭ sărăritŭ, carĭ sunt sciuțĭ, însă și aceia să aibă voĭe a lua numaĭ cu traista pentru trebuința caselor lor și pentru câțĭ se hrănescŭ cu sare dintr' acelea maluri fără de banĭ, să iée dela dênșiĭ mielulŭ, hărșiĭ, cașulŭ și 6 oca lână séŭ câte taleri cincĭ, dela cine nu va avea de acelea, dér orĭ pe cine va prinde furândŭ séŭ cu carulŭ séŭ cu calulŭ, vitele tóte să le iée de glóbă, iar pe ómenĭ să'ĭ globéscă, după obiceiŭ, prin scirea dumnélor ispravnicilor de județŭ, i vătașilor de plaiŭ; să fițĭ mână de ajutoriŭ orînduituluĭ de dumnéluĭ vel cămărașŭ spre a putea păzi după cum se cade și să nu curgă pagubă camăriĭ. 1792, Fevruarie, 6.

Cod. No. XX, fila 351.

M. Suțu ține din scurtŭ producerea acestuĭ importantŭ monopolŭ, alŭ săreĭ. Incă la 10 Octombrie 1791, Moscu epistatulŭ ocnelor, merse să le inspecteze, cu pitacŭ dela Domnitor (1).

---

trecŭ la aceste douĕ schele anumite, i-am datŭ acéstă a nóstră Domnéscă carte la mânĭ, ca să fie cunoscutŭ și sciutŭ de acéstă trébă, pentru care poruncimŭ și domnieĭ-vósre ispravnicilor i vouă căpitanilor să dațĭ ajutorulŭ celŭ cuviinciosŭ la celea ce vi se va arĕta că are trebuință de slujba ocnelor Domnescĭ, că acésta este porunca Domnieĭ mele. 1792, Ianuarie 19.

Cod. No. XX, fila 263.

(1) *Douĕ cărțĭ deschise către Ciocănașiĭ i Măglașiĭ dela Ocna Slănic i Telega a'și face datoria slujbiĭ lor.*

Fiind-că ne-am însciințatŭ Domnia mea cum că Ciocănașiĭ i Măglașiĭ Ocnelor neurmândŭ slujba lor precum sunt datorĭ și lenevindu-se la lucru Ocnelor, cum și alțiĭ dosindŭ din lucru și slujba lor, pricinuescŭ zătignire și pagubă la venitulŭ cămăriĭ Domnești, pentru care fiind-că din porunca Domniĭ mele vine la amêndouĕ Ocnele Dumnéluĭ cinstitŭ și credinciosŭ Boerulŭ Domniĭ mele Ioan

N'a prea fostŭ darnicŭ M. Suțu, la boerĭ și slujbașĭ, cu bolovanĭ de sare. Abia aflămŭ cărțĭ dela M. Suțu de dăruire de sare la câțiva boerĭ și monăstirĭ, cum și anume 150 bolovanĭ pe anŭ, luĭ Dimir Baba Techesĭ, și 20 bolovanĭ pe anŭ luĭ Sah-Palt dela Salihler, gazda boerilor carĭ mergŭ cu trebĭ la Constantinopole și vinŭ de acolo încóce (1).

Oeritulŭ. Unŭ venitŭ destulŭ de frumosŭ dădea *oeritulŭ* pe fie-ce anŭ. Intervențiunea puternică a Austrieĭ în privința oilor mocanilor, scăduse darea acestora câte 10 banĭ de oae, pe când mocaniĭ supușĭ țĕreĭ plăteaŭ 12 banĭ de oae. M. Suțul găsi utilŭ și dreptŭ a egaliza darea de oae, pentru cĭobaniĭ pămêntenĭ și ceĭ din Ardeal. In acest scopŭ M. Suțul dă, la 6 Octombrie 1791, anume hrisovŭ, ce ordonă a se păstra în arhiva mitropolieĭ țĕreĭ (2).

Hagi Moscu biv vel căminariŭ epistatulŭ Ocnelor, ca să facă căutare de acésta, vĕ poruncimŭ strașnicŭ vouĕ tuturor ciocănașilor și măglașilor, fără de a vĕ risipi și fără de a dosi vre-unulŭ, și să lucrațĭ slujba vóstră cu silință după datorie fără a vĕ lenevi, pentru că celuĭ nesupusŭ are voe și poruncă dela Domnia mea să-lŭ bage în fiére, și să-lŭ trimétă aicĭ la Domnia mea ca să se pedepséscă. 1791 Octombrie 10.

(1) S'aŭ înouitŭ de Măria Sa Vodă cartea luĭ Dimir-Baba-Teche, ca să iée dela Ocna Telega, pe anŭ, bolovanĭ sare 150 bolovanĭ po una sută, și în vreme cândŭ se va da și altora să și-o ridice să o ducă unde va vrea, care acéstă milă aŭ avut'o, atâtŭ dela ceĭ-l-alțĭ Domnĭ de maĭ nainte, câtŭ și dela Măria Sa din cea-l-altă Domnie. 1792, Aprilie 1.

Cărțile ce s'aŭ datŭ de mila de sare găsdașilor ce sunt pe drumulŭ Țarigraduluĭ

Zemle Vlascoe... Luĭ Sah-palt dela Salihler, carele fiindŭ gazda boerilor și alt r ómenĭ Domnescĭ, carĭ mergŭ cu trebĭ la Țarigradŭ și vinŭ de acolo încóce, aŭ avutŭ orênduială, atâtŭ de la trecuțĭ Domnĭ de maĭ nainte, câtŭ și de la Domnia mea din cea-l-altă Domnie, de a lua dela ocna Telega pe anŭ sare bolovanĭ 20, precum ne-amŭ pliroforisitŭ Domnia mea, printr'acéstă carte a Domniĭ mele, ca să aibă a lua acéstă sare nesmintitŭ pe totŭ anulŭ. și poruncimŭ Domnia mea dumitéle vel. cămărașŭ de ocne, să daĭ; într'altŭ chipŭ să nu fie, că așa este porunca Domnieĭ mele. 1792, Noembre 18.

Cod. No. XX, fila 327.

(2) *Hrisovulŭ pentru scădĕmêntulŭ oieritului*

Iω Mihail Constantin Suțul VV. i gospod.

Zemle Vlascoe... Obștéscă este într'adevĕrŭ și netăgăduită datoria celor ce s'aŭ învrednicitŭ dela Dumnedĕŭ a avea stăpânire de noróde și putere, a se cunósce pe sine-și, și după câte de marĭ dararĭ s'aŭ învrednicitŭ dela Dumnedĕŭ, asemenea și eĭ să

Cu privire la pogorîrea din Ardél, a păstorilor cu oĭ găsimŭ şi

---

dée facerile de bine asupra norodului ce i s'aŭ încredinţatŭ dela Dumneḑeŭ. Iară când facerile de bine se facŭ şi fără de a nu fi cerute dela ceĭ ce aŭ trebuinţă de dênsele, cu atâta deosebire sunt, în câtŭ de se dă dela ceĭ ce aŭ cercetatŭ adêncurile înţelepciunii, (că omenirea, numaĭ când face bine se aséměnă luĭ Dumneḑeŭ) putemŭ ḑice maĭ cu dinadinsulŭ, că cu atâtŭ se aséměnă maĭ multŭ, când va face binele în vreme ce nu este cerutŭ şi în timpulŭ ce este trebuinciosŭ, şi maĭ vêrtosŭ când este şi de obşte la toţĭ, iar nu în parte la uniĭ. Acésta déră chibzuindu-ne Domnia mea şi cugetându, nu de asemenea a ne aseměna prin fapte Dumnezeiriĭ, ci în adevěrŭ a sěvêrşi poruncile Dumneḑeieschĭ, ce ne sunt date prin sfintele scripturĭ, de a ocroti şi a mângâia pe supuşiĭ noştri, nu numaĭ ca unŭ stăpânitorŭ cu oblăduirea, ci maĭ vêrtosŭ ca unŭ părinte cu libovulŭ, îndată ce ni s'aŭ încredinţatŭ şi întru acésta a doua-óră de Dumneḑeésca provedinţă otcârmuirea aceştiĭ de Dumneḑeŭ păzite Domnescii nóstre ţěrĭ, ne maĭ socotindŭ alta de câtŭ să aflămŭ mijlócele cu care să putemŭ a o tămădui din veştejirile lipsiĭ şi scăpătăciunii, şi a o înflori iarăşĭ întru mirezmele îndestulăriĭ şi a bilşugului, adăpându-o cu isvórele bunelor întocmirĭ şi adăpostindu-o de vijeliile nedreptăţilor şi încâlḑind-o cu facerile de bine celea cuviincióse, ne maĭ căutându la trebuinţele visterieĭ cele marĭ şi la cheltuelile cele multe şi trebuincióse şi la aflarea mijlócelor acestor înlesnirĭ, ci despre o parte věḑându lipsa şi împuţinarea vitelor şi maĭ vêrtosŭ a oilor, care socotindu-o Domnia mea, că póte nu va fi ajunsŭ într'acéstă stare numaĭ din pricina rezmeriţelor, ci pe lângă acésta şi din tânguirea cea tăcută a nedreptăţiĭ ce suferea pământeniĭ cu a plăti dăjdia oierituluĭ, de óie câte 12 banĭ, în vreme ce věḑŭ pe străinĭ, că plătescŭ câte banĭ 10, nu aŭ pututŭ suferi sufletulŭ Domnieĭ mele, a se urma maĭ multŭ acéstă nedreptate pământenilor, spre a fi adecă dobêndiţĭ numaĭ străiniĭ de acéstă milă, iară pământeniĭ carĭ maĭ vêrtosŭ se cade să se foloséscă din folosulŭ Patrieĭ lor, să fie lipsiţĭ de dênsa, ci după buna voinţă ce avemŭ a se isbăvi toţĭ de acea mâhnire, ce niciĭ aŭ isbugnitŭ de a o cuvênta şi a'şĭ afla prin mângâere şi drépta dreptatea lor, ca prin acestŭ mijlocŭ să facemŭ îndemnare la toţĭ de obşte, să se dea cu dinadinsulŭ la strădania prăsileĭ şi sporireĭ oilor, prin care cu mila luĭ Dumneḑeŭ şi blagoslovenia nóstră să se destuleze şi micŭ şi mare cu rodurile lor, în ḑiua a 28 a trecuteĭ lunĭ a luĭ Septemvrie, a acestuĭ velétŭ 1791, amŭ făcutŭ ţěriĭ Domnieĭ mele acestŭ dreptŭ şi cuviinciosŭ darŭ, rădicându câte douĭ banĭ din 12, ce plătea pământeniĭ de óie la vremea oierituluĭ, şi am hotărîtŭ să plătéscă toţĭ numaĭ câte 10 banĭ de óie şi obicĭnuitele plocóne; care acéstă hotărîre, după ce amŭ publicuit-o prin cuvêntŭ în divanulŭ Domnieĭ mele, faţă fiindŭ prea sfinţitulŭ şi de Dumneḑeŭ alesulŭ părintele nostru metropolitulŭ ţěriĭ, iubitoriĭ de Dumneḑeŭ părinţiĭ episcopĭ, şi dumnélorŭ cinstiţĭ şi credincioşĭ boeriĭ divanuluĭ Domnieĭ mele, amŭ însciinţat-o şi cu cărţile Domnieĭ mele la tótă obştea în ţéră, prin tóte judeţele, oraşele şi satele, spre a se bucura toţĭ locuitoriĭ de obşte de acésta cu dreptate şi cu milostivire facere de bine, ce de obşte amŭ făcutŭ Domnia mea; dar pentru ca să fie cunoscutŭ că acestŭ scăḑěmêntŭ la oieritŭ nu l'amŭ făcutŭ Domnia mea numaĭ pentru estimpŭ, ci şi în aniĭ viitorĭ şi în tótă vremea de rêndŭ, hotărîndŭ a primi cu înmulţămită voinţă acestŭ scăḑěmêntŭ de oieritŭ pentru mângâerea pământenilor de obşte, şi pentru îndemnarea la prăsila vitelor; iată amŭ întăritŭ aşeḑěmêntulŭ acesta şi prin Domnesculŭ nostru hrisovŭ, iscă-

dispositiune a luĭ M. Suțu, pentru a împedica stricăciunĭ în ogóre, în calea turmelor (1), cum și spre a se ține o sémă de oile intrate în țéra la pășiune (2).

---

litŭ cu însăși iscălitura și pecetea Domnieĭ mele Ioan Mihail Costan. Șuțul Vv. și cu credința prea iubiților Domniĭ mele fiĭ Ioan Vv., Grigorie Vv., Alexandru Vv. și cu mărturia sfințieĭ lor părinților arhiereĭ, și a dumnélor cinstiților și credincioșilor boerilor divanuluĭ Domniĭ mele, care Hrisovŭ după ce se va scrie în condica divanuluĭ și a visterieĭ, îlŭ dămŭ Domnia mea în păstrare la arhiva metropoliĭ țĕriĭ. 1791, Octombre 6.

Cod. No. XX, fila 125, 126, 127.

(1) *Cărți deschise pe la tóte județele pentru vorniceĭ și pentru vitele ce facŭ stricăciunĭ.*

Dumnévóstră ispravnicilor ot sud..... i vorniceilor de prin județe, fiind-că acum este vremea când scobóră după obiceiŭ vitele locuitorilor din ținuturile nemțeștĭ, spre ernaticŭ, aicĭ în pământulŭ țĕriĭ rumânescĭ, și fiind-că locuitoriĭ pământeniĭ de aicĭ, din ne prevederea vremiĭ ce aŭ fostŭ nu vor fi apucatŭ toțĭ așĭ strînge bucatele și fĕnețele de peste câmpurĭ, și póte să se întêmple a da vitele cuivașĭ peste nescare-va bucate séŭ fĕnețe, măcar că aŭ poruncă și străiniĭ pentru grijă și paza vitelor lor; dară cu tóte aceste, vĕ poruncimŭ Domnia mea, ca de care cumvaș se va întêmpla a face vre-o călcare séŭ stricăciune la nescar-va bucate séŭ fĕnețe, să nu se facă cu acésta globirĭ și pagube celuĭ cu vitele, în mijlocŭ de jafŭ și nedreptate, de vorniceĭ, de căpitaniĭ, séŭ zapciĭ, a face de sineșĭ împlinirile fiind-că aceste nu le suferimŭ Domnia mea, și precum ocrotimŭ pământeniĭ, așa și pe străiniĭ îĭ ferimŭ de nedreptățĭ, ci vornicelu acela ce este orênduitŭ la partea loculuĭ, făcêndŭ ispășală de față cu ómeniĭ împrejurașĭ, dreptŭ, în adevĕrŭ să aibă a arĕta la d-vóstră ispravnicilor, și d-vóstră veți face hotărîrea și împlinirea pagubeĭ păgubașuluĭ, ca și celŭ păgubașŭ să-'șĭ iée dreptulŭ luĭ, și și stăpânulŭ vitelor să nu se jăfuiască și să se págubéscă peste dreptate. 1791 Septembre 24.

Cod. No. XX fila 94.

(2) *Cărți legate către toțĭ vătașiĭ plaiurilor pentru vitele ce aducŭ bârsaniĭ din 'năuntru la pășune, a le lua în scrisŭ când vinŭ, ca să vadă cu câte esŭ din țéră*

Sluga Domniĭ mele vătașe de plaiŭ, ... fiind-că voimŭ Domnia mea să scimŭ pe bârsaniĭ străiniĭ, carĭ sunt obișnuițĭ de-'șĭ scotŭ vitele la pășune aicĭ în țéră, și apoĭ iar le întorcŭ înlăuntru, cu câte vite esŭ când vinŭ în țéră, și cu câte se întorcŭ? iată că și poruncimŭ de aicĭ înainte să porțĭ grijă și să fiĭ datorŭ, ca la vremea ce ese în țéră, câțĭ caĭ séŭ câte vite marĭ adecă boĭ, vacĭ vor avea? așișderea și câte turme de oĭ, fieș-carele? să le iéĭ în scrisŭ cu numĕrulŭ lorŭ, adecă capetele a vitelor marĭ, a turmelor a celor micĭ, de care să ții anume nouă condică în care să le trecĭ acestea, dându și la mânile lor răvașŭ, cu însemnarea de câte vite aŭ scosŭ în țéră? și pe fieșĭ care lună să aibĭ a trimite la dumnéluĭ vel spătariŭ fóie anume: cutare omŭ cu câte vite marĭ, și cu câte turme de

Avaetulŭ plaiurilor. Ceĭ doĭ vornicĭ (de ţéra de susŭ şi de ţéra de josŭ) şi ceĭ doĭ logofeţĭ, prelevă, sub M. Suţul, avaeturile următóre:

Avaetulŭ plaiurilor ce este hotărîtŭ a da la dumnéluĭ vel vorniculŭ.

Talerĭ				
60	Vatavulŭ din Plaiulŭ Rômnic	sud Slam.-Rômnic.		
100	Plaiulŭ Slănic	sud Buzĕŭ.	Ţéra de susŭ la vel vornicŭ	
70	Plaiulŭ Părşcovuluĭ			
200	Plaiulŭ despre Buzĕŭ	sud Saac.		
200	Plaiulŭ Teléjănuluĭ			
120	Plaiulŭ Prahoveĭ	sud Prahova		
90	Plaiulŭ Ialomiţa	sud Dâmboviţa		
80	Plaiulŭ Dâmboviţa			
80	Plaiulŭ Nucşóreĭ	sud Muscel		
60	Plaiulŭ Dâmboviţeĭ			
80	Plaiulŭ Arefuluĭ	sud Argeş	Ţéra de josŭ la vel vornicŭ	
70	Plaiulŭ Loviştiĭ			
130	Plaiulŭ Cozieĭ	sud Vălcea		
120	Plaiulŭ Horezuluĭ			
90	Plaiulŭ Vêlcanu	sud Gorj		
90	Plaiulŭ Novaciĭ			
60	Plaiulŭ Munteluĭ	de susŭ sud Mehedinţĭ.		

Plaiurile ţĕriĭ de josŭ şi de susŭ arĕtate anume.

Plaiulŭ de susŭ	— Mehedinţĭ	Ţéra de susŭ la vel logf.	
Plaiulŭ Vălcanuluĭ	Gorj		
Plaiulŭ Novaciĭ			
Plaiulŭ Orezul	Vălcea		
Plaiulŭ Cozieĭ			
Plaiulŭ Arefuluĭ	Argeş		
Plaiulŭ Loviştiĭ			

---

oĭ aŭ trecutŭ? şi în răvaşŭ, care eştĭ poruncitŭ a da aceluĭ bârsan la eşirea în ţéră şi la întórcerea lor, când vor vrea să trécă înlăuntru, asemenea să fiĭ datorŭ a vedea suma vitelor şi de vorŭ fi totŭ acea sumă, bine, iară de va avea sumă de vite marĭ maĭ multŭ decâtŭ cu câtŭ aŭ eşitŭ, oprindŭ pe unulŭ ca acela, numaĭ de câtŭ cu probă să însciinţaţĭ şi Domnieĭ mele prin dumnéluĭ vel spătariŭ, după cum acestŭ nizamŭ aŭ fostŭ datŭ încă din cea-l-altă Domnie a nóstră, prin cărţile ce s'aŭ fostŭ scrisŭ de obşte către vătaşĭ, la létulŭ 1789, Decembre 22, care acelŭ nizamŭ să-'lŭ urmaţĭ şi acumŭ, cum vĕ poruncimŭ maĭ susŭ. 1792, Aprilie 26.

Cod. No. XX, fila 526.

Plaiulŭ Nucşóra Plaiulŭ Dâmboviţa	Muscel	Téra de josŭ la vel logf.
Plaiulŭ Ialomiţa Plaiulŭ Dâmboviţa	Dâmboviţa	
Plaiulŭ Prahova Plaiulŭ despre Buzĕŭ	Saac.	
Plaiulŭ Slăniculuĭ Plaiulŭ Părscovuluĭ	Buzĕŭ	
Plaiulŭ Rômniculuĭ	Slam.-Rômnic.	

Cod. No. XX, fila 165.

Cercătura oerituluĭ. De acéstă slujbă, sorginte nesecată de abusurĭ, de împilărĭ pentru ţĕranŭ, s'a folositŭ şi M. Suţu, celŭ puţinŭ pentru unele judeţe. Negreşitŭ Domnitorulŭ dădea ordine, ca să nu se facă din *cercătură* abusŭ, dar fără de abusŭ nu eşia nimica orĭ maĭ nimica din *cercătură!...* (1).

(1) S'aŭ făcutŭ poruncă la ispravniciĭ ot sud Olt ca să aibă voe a face cercătură la cumpĕrătoriĭ slujbaşĭ oerituluĭ pe plăşile dela vale, cu sorocŭ ḑece ḑile, la care să fie împreună şi ispravnicĭ, ca să nu se facă vre-o supĕrare locuitorilor căcĭ apoĭ eĭ vor avea a rĕspunde. 1792, Martie 18.

Cod. No. XX, fila 429.

Cărţi de cercătură a oerituluĭ pe anulŭ acesta 1792, Ghenarie 3

Zemle Vlascoe... De vreme ce Domnia mea aŭ făcutŭ milă cu locuitoriĭ de obşte, şi amŭ scăḑutŭ din baniĭ ceĭ obicĭnuiţĭ a oerituluĭ de tótă ḑia câte douĭ baniĭ, datorĭ era şi locuitoriĭ de obşte a fi cunoscĕtorĭ de acéstă milă şi a'şĭ plăti dreptulŭ oeritŭ la orênduiţiĭ slujbaşĭ, iară carele va fi îndrăsnitŭ a face vre-unŭ vicleşugŭ în urmă după acéstă milă ce li s'aŭ făcutŭ, şi aŭ gânditŭ să păgubéscă cămara Domnieĭ mele cu ascunderea veniturilor, uniĭ ca aceia se cade după totŭ cuvêntulŭ dreptăţeĭ a plăti negreşitŭ baniĭ oerituluĭ îndoitŭ pe vitele ce aŭ tăinuitŭ; dreptŭ acea s'aŭ datŭ după obiceiŭ acéstă carte a Domnieĭ mele dumnélor boerilor cumpĕrătorĭ aĭ oerituluĭ de est timpŭ, cu care să orênduiască cercătorĭ la judeţŭ, carĭ cercătorĭ, prin scirea ispravnicilor judeţuluĭ, să âmble pe urma slujbaşilor d'âncêiŭ, să strîngă răvaşele acelora şi să ḑée răvaşele lor, şi pe care din slujbaşĭ va găsi cu oĭ furate nepuse în catastihŭ, să-ĭ apuce să plătéscă îndoitŭ, după obiceiŭ, iară pe locuitoriĭ carĭ îĭ va găsi cu vite dosite şi nearĕtate la slujbaşiĭ d'âncêiŭ, pe uniĭ ca aceia să-ĭ apuce să plătéscă negreşitŭ baniĭ oerituluĭ cu ploconulŭ îndoitŭ, după cum hotărîm maĭ susŭ, iară maĭ multŭ să nu se cuteze a supĕra pe locuitorĭ, nicĭ cu cereriĭ de alţĭ baniĭ, nicĭ cu cereriĭ de conace, de mâncărĭ şi bĕuturĭ, ci tóte ce le va trebui lor şi cailor să le cumpere cu baniĭ, care cercătură a se face numaĭ până la 10 ale luĭ Martie, iar nu maĭ multŭ, însă boeriĭ cumpĕrătorĭ să nu orênduiască cercătorĭ pe slujbaşiĭ ce aŭ fost la cele-l-alte judeţe, de o fi şi cercătorĭ, ci schimbându să orênduiască pe alţiĭ în locŭ să cerce; pentru care poruncimŭ Domnia mea şi dumnévóstră ispravnicilor judeţuluĭ, să aveţĭ a da cercătorilor ajutorulŭ celŭ cuviinciosŭ, atâtŭ

Nu numaĭ la *oeritŭ* se făcea cercătură, ci şi la alte dărĭ, bună óră la dijmăritŭ, vinăriciŭ etc.

Cărţi legate la ispravnicii Oltuluĭ, Teleorman şi Vlaşca.

Dumné-vóstră ispravnicilor ot sud..... fiindcă cumpĕrătoriĭ dijmărituluĭ de ĕst timpŭ aŭ cerutŭ dela Domnia mea domnescile nóstre cărţi de slobodenie pentru a face cercătură slujbaşilor d'ântêiŭ, li-s'aŭ datŭ deosebite cărţi deschise la mânĭ care citindu-le Dumné-vóstră veţi înţelege mijloculŭ cu care poruncimŭ Domnia mea a face cercătoriĭ urmare ĕst timpŭ; dar deosebitŭ ĭată vĕ poruncimŭ Domnia mea, dumné-vóstră ispravnicilor straşnicŭ ca să grijiţi fórte de acésta şi să nu îngăduiţi pe cercătorĭ a face vre-o urmare împotriva poruncilor Domnieĭ mele, or a supĕra pe locuitorĭ verĭ cu cerere maĭ multă peste banĭ drepţi a-ĭ dijmărituluĭ, necăjindu-ĭ peste atâtea şi atâtea pagube ce aŭ pătimitŭ, verĭ cu a le cere conace făr de plată cu sila lucru ce nu se află la casele locuitorilor, verĭ a-ĭ frămênta într'altŭ chipŭ séŭ a ămbla maĭ multŭ făcêndŭ cercătură peste orênduitulŭ sorocŭ ce l-aŭ pusŭ Domnia mea; pentru că de veţi trece cu vederea şi veţi îngăduĭ şi nu veţi înşciinţa Domnieĭ mele, bine să sciţi că în loculuĭ lor se vor pedepsi ispravniciĭ, fiind-că acésta este porunca Domnieĭ mele, ca omuluĭ să dée numaĭ care li s'aŭ făcutŭ de către Domnia mea. 1791, Septembrie 5.

Cod. No. XX, fila 31.

S'aŭ făcutŭ poruncă în dosulŭ jălbiĭ armaşuluĭ Manul tacsildarulŭ vinăriciuluĭ din sud Muscel, ca să apuce pe măcelariĭ ce aŭ scaune în déluri să plătéscă obicinuitulŭ havaetŭ a scaunilor după tocmélă, afară din ceĭ ce vor avea cărţile Mărieĭ séle luĭ Vodă, cum şi pe mazilĭ şi alţiĭ ce aŭ intratŭ în privilegiurĭ de scutelĭ din ţilele luĭ Mavrogheni şi a nemţilor.

Cod. No. XX, fila 173.

Doŭe cărţi deschise a face cercătură slujbaşilor vinăriciuluĭ în sud Dolj şi Romanaţi.

Zemle Vlascoe..... Dumné-vóstră ispravnicilor ot sud..... sănĕtate, după deosebită porunca Domnieĭ mele ce vi sa trămisŭ pentru a face cercătură slujbeĭ vinăriculuĭ, ne-aŭ arĕtatŭ boeriulŭ cumpĕratorŭ, cum-că i-aţi scrisŭ, că a-ţi fi orânduitŭ ómenĭ harnicĭ şi de credinţă, cercătorĭ, dér fiind-că aŭ doveditŭ că furtişagŭ s'aŭ făcutŭ în suma bănilor, iar nu în suma vedrelor, şi pentru acea nu aŭ pusŭ şi banĭ în răvaşŭ, ci numaĭ vedrele, iată se orândui ..... cu porunca acésta a Domnieĭ mele, ca să facă pe deplinŭ cercătură, orânduindŭ şi ómenĭ de aĭ sĕĭ cercătorĭ, şi fiind-că slujbasiĭ vinăriceriĭ, neurmândŭ ponturilor Domnieĭ mele, ca să pue şi suma banilor în răvaşŭ, să aibă cercătoriĭ a trece în dosulŭ răvaşuluĭ banĭĭ, şi unde nu va găsi răvaşŭ, să iée adevĕrinţă dela mâna locuitorilor ce aŭ plătitŭ vinăriciu, cu arĕtare câţi vanĭ aŭ plătitŭ vinăriciu, şi într'a

---

pentru a putea căuta slujba cercăturei fără de cusurŭ, păzindŭ însă poruncile Domnieĭ mele de a nu face locuitorilor supărărĭ împotrivă maĭ multŭ, câtŭ şi pentru a se face înplinire de banĭ îndoiţi de la ţĕranĭ şi dela slujbaşiĭ d'ântêiŭ pe vitele ce se vor găsi dosite. 1792, Ghenarie 3.

Cod. No. XX, fila 240.

căruia mână de slujbaşŭ i-aŭ datŭ, iscălindŭ atâtŭ locuitoriulŭ ce aŭ plătitŭ vinăriciulŭ, câtŭ şi cercătorulŭ în dosulŭ răvaşuluĭ séŭ adevĕrinţă, şi aşa urmândŭ la tóte după porunca Domnieĭ mele ce s'aŭ datŭ maĭ 'nainte cumŭ şi pentru răvaşele ce vorŭ fi printr'alte judeţe, a trimite porunca Domnieĭ mele, ca să se strîngă şi acelea, adevĕrite cu suma banilor, atuncĭ orânduitulŭ va veni de va aduce tóte răvaşele la boeriulŭ cumpĕrătoriŭ, căruia să aveţĭ a-ĭ da şi totŭ feliulŭ mână de ajutoriŭ spre săvîrşirea poruncii. 1791, Noemvrie 22.

Cod. No. XX, fila 196.

M. Suţu, care a protegiatŭ crescerea de oĭ şi vite pâmîntene, aŭ acordatŭ protecţiunea sea şi economilor de vite ardelenĭ. Aşĭa fu în casulŭ următóreĭ jalbe:

Jalba şi porunca unorŭ Bârsanĭ pentru supĕrarea ce li se face în potriva obicciuluĭ, la moşia mônăstircĭ Mihaiŭ-Vodă.

Pré Înălţate Dómne.

Jăluimŭ Măriĭ Tale, pentru unŭ Năstase Grecul ce se află aicĭ, că noĭ avêndŭ oile nóstre pe moşia mônăstiriĭ Mihaiŭ-Vodă, şi fiind-că are numitulŭ cumpĕratŭ venitulŭ moşieĭ, vedemŭ că, afară din orênduiala şi obiceiulŭ pământuluĭ, că numaĭ de oparte ne aŭ luatŭ tal. 6 şi ne maĭ cere să'ĭ maĭ dămŭ tal. 4 şi cu ce cuvêntŭ nu scimŭ, că de când suntem amŭ datŭ de perdé tal. unulŭ şi unŭ mielŭ, iar maĭ multŭ nu; deosebitŭ avêndŭ nisce catărĭ pe moşie, nu şi 'ĭ împedecă să-ĭ dée într'o parte, ci ĭĭ lasă sloboḑĭ de ne respândesce iepele, şi ne-aŭ omorîtŭ douĭ mieĭ; âncă iepele nu maĭ sunt de prăsilă, fiind-că le aŭ încălecatŭ catârĭĭ de le-aŭ smintitŭ, făcêndu-ne mare pagubă; ne rugămŭ Mărieĭ téle să avemŭ dreptate la acestea, că nu putemŭ trăi din pricina luĭ, şi cum va fi mila Mărieĭ téle.

Robiĭ Mărieĭ téle

Ioan Macra, Ioan Schilă cu tovărăşiĭ nostri ungurenĭ, cu oile, la Făurenĭ sud Ilfovŭ.

Condicarulŭ refera luĭ M. Suţu arătându-ĭ care eraŭ ponturile:

«La punctulŭ g: Pentru perdé să aibă să dée fie-care câte tal. unulŭ, şi câte unŭ mielŭ la stăpânĭĭ moşiilor, séŭ când nu vor da mielŭ să dée câte tal. 2, iar nu maĭ multŭ, şi pentru ca să nu fie pricină, perdéua să nu fie nicĭ maĭ mare, nicĭ maĭ mică, de câtŭ de oĭ şépte sute, şi de fieş-ce şépte sute de oĭ, să se dée unŭ mielŭ şi unŭ leŭ la stăpânĭĭ moşiilor, iar nu maĭ multŭ, iar de a fi perdéua maĭ mică, asemenea iarăşĭ şă urmeze fără pricinuire.»

Răducan, condicarŭ.

Domnitorul otăresce:

Iω Mihail Constantin Suţul VV. i gospod.

Zemle Vlascoe..... După acestea ponturĭ poruncimŭ Domnia mea să se urmeze, şi în potrivă supĕrare să nu se facă. 1791, Aprilie, 19.

Vel logofĕtŭ.

Mai étă o cestiune ridicată de Bârsanĭ şi otărîtă de Domnitor:

Jalba Bârsanilor şi porunca ce s'aŭ datŭ la pricina lâneĭ ce tundŭ dela oile lor.

Pré Înălţate Dómne.

Jăluimŭ Mărieĭ téle, pentru că noĭ suntem cu oile nóstre în pământulŭ ţĕriĭ Mărieĭ téle, şi acum când se vor tunde oile, fiind-că avemŭ trebuinţă de a duce lâna ce vomŭ tunde dela oĭ la casele nóstre, ne rugămŭ Mărieĭ téle să ni se facă luminată poruncă la vătafu plaiuluĭ, i la vameşiĭ dela Câineni, ca să nu ne facă vre-o supĕrare, când vomŭ vrea să ducemŭ lâna dela oile nóstre dincolo, ne avêndŭ trebuinţă de lână dela alte oĭ, ca să facemŭ vre-unŭ alişverişŭ.

Robiĭ Mărieĭ téle. Noĭ lude 30 ungureni dela douĕ turme de oĭ ce sunt la Călăraşi.

Iarăşĭ condicarulŭ referă:

Ponturile ce sunt în condica Divanuluĭ pentru Ardeleni.

La pontulŭ întêiŭ, maĭ susŭ ḑişiĭ ciobanĭ, tunḑêndu-şĭ vitele lor, lâna ce vorŭ lua dela dênsele, să o trécă în lăuntru ca unŭ lucru al lor, fără a nu li se cere nimicŭ, nicĭ cu numire de havaetŭ, nicĭ cu numele de vamă, însă şi ciobaniĭ să nu-şĭ tunḑă oile la baltă, ci să le tunḑă, după vechiulŭ obiceiŭ, lângă hotarŭ.

La pontulŭ 12. Cum şi lâna dela vitele lor, cândŭ vor tunde, după obiceiŭ, oile lor la hotarŭ, trecêndu-o atuncĭ, să nu fie supĕraţĭ de vamă, iar când vor tunde oile la vale şi vor da bănuială, că cu lâna lor de împreună, cumpĕrŭ şi altă lână strĕină pentru neguţitorie, atuncĭ prin marafetulŭ dumnéluĭ agentulŭ să se apuce ciobaniĭ să plătéscă baniĭ vămiĭ, să nu se păgubéscă Visteria împĕrătéscă, însă pentru aceĭ ce rĕmânŭ la câmpŭ véra cu oile şi nu la munte şi ernézĕ, să le tunḑă la vale, pentru lâna acestora, aşa să urmeze vameşiĭ: să le céră răvaşŭ de oieritŭ, şi vĕḑêndŭ suma oilor ce aŭ plătitŭ, să cântăréscă lâna, şi să ţie în sémă de lâna ţigae oca una de lână, de fieş ce óie, şi de óie bârsană douĕ, iar după acéstă socotélă, câtŭ vorŭ avea maĭ multe să plătéscă vama, după dreptate.

Răducan, condicarŭ.

Domnitorul decide:

Io Mihail Const. Sutul VV.

Zemle Vlascoe..... Poruncimŭ Domnia mea vameşilorŭ, vătaşilorŭ de plaiŭ, după aceste ponturĭ să urmăriţĭ, şi împotrivă să nu se supere, iar când se va găsi şi lână străină lângă a lor, atuncĭ pentru aceia să aveţĭ a înscliinţa Domni mele. 1792, Aprilie 19.

Vel logofĕtŭ.

Cod. No. XX, fila 499, 500, 501.

Totŭ cu referinţă la Mocanĭ, maĭ aflămŭ de la M. Suţu următórile dispositiunĭ:

Cinci cărți la mâna sudiților mocani pentru văcăritulŭ străinilor ce este de plătescŭ, a nu se supĕra în potrivă, însă una la Argeș, două la Vâlcea și două la Gorj.

Zemle Vlascoe..... Dumnévóstră tacsildarilor și vouă slujbașilor oerĭ din sud..... vĕ facemŭ în scire pentru văcăritulŭ strĕinilor, cari plătescŭ sudiții Chiesaro-Crăesci la vremea verituluĭ pe vitele ce aŭ aicĭ în țĕră la pășune, adecă de vită mare câte banĭ 33, și de vită mică pe jumĕtate, că cu acestŭ cuvêntŭ ce se ḑice de vită mică pe jumĕtate, s'aŭ întêmplatŭ în anulŭ trecutŭ a face slujbașiĭ oerĭ la unĭi din sudiți supĕrare în potriva vechiuluĭ obiceiŭ făcêndŭ tunșiĭ caĭ marĭ și sugĕtorĭi vite micĭ, pe cari slujbașiĭ i-am pusŭ Domnia mea de i-aŭ întorsŭ înapoĭ baniĭ ce i-aŭ luatŭ maĭ multŭ, plătindŭ și cheltuiala sudiților; decĭ pentru ca să nu se maĭ întêmple și pe viitórea vreme a face vre unŭ slujbașŭ tălmăcirea acestuĭ cuvêntŭ într'altŭ chipŭ, măcar că amŭ poruncitŭ Domnia mea ca și în ponturile slujbeĭ să se deslușască, déră iată și la mânile sudiților amŭ datŭ acéstă Domnéscă a nóstră carte maĭ 'nainte, prin care poruncimŭ de obște slujbașilor oierĭ, ca la vremea oierituluĭ cea obișnuită să nu-ĭ supĕrațĭ în potrivă, ci tunșiĭ și mânzațiĭ aveți a-'ĭ socoti dreptŭ vită mică, dela care aveți a lua văcăritulŭ pe jumĕtate, adecă douĭ dreptŭ unulŭ, iar cu sugĕtoriĭ nu aveți a face 1792, August 29.

Cod. No. XX, fila 810.

Zemle Vlascoe.... De vreme ce ne însciințămŭ Domnia mea, dela dumnéluĭ cinstitulŭ și credinciosŭ boerulŭ Domnii mele Ienache Văcărescu, vel vist. cum că unĭi din ceĭ ce aŭ oĭ la pășune pe munțiĭ dumnéluĭ, după obiceiulŭ ce aŭ avutŭ, unĭi prin taină făcêndŭ cașulŭ brânză l-arŭ fi ducêndŭ aiurea, alțiĭ l'ar fi vêndêndŭ pe la alte cășăriĭ, de prin alte județe; pentru care dămŭ volnicie omuluĭ domnieĭ-séle ce-'lŭ va avea orênduitŭ, ca prin marafetulŭ dumnélor ispravnicilor județuluĭ, pe nimenea dintre ceĭ cu oile, să nu îngăduiască a duce cașulŭ séŭ a-'lŭ face brânză, până la vreme, și a-'lŭ duce altŭ undevaș, să-'lŭ vêndă, fără de numaĭ la cășăriile dumnéluĭ, de unde să-'șĭ iée și plata lor, după cum vor da și alțiĭ neguțitorĭ de prin prejurŭ; pentru care poruncimŭ Domnia mea și dumnévóstră ispravnicilor aĭ județuluĭ, i vătașilor de plaiŭ *(câte-va rênduri nu se potŭ ceti)*, cu asemenea coprindere poruncimŭ să se urmeze și acumŭ, ca și dumnéluĭ la vreme să aibă a-'lŭ da la neguțitoriĭ capanlăĭ. 1792, Maiŭ 22.

Vel. logofĕtŭ.

Cod. No. XX, fila 582.

In contra vameșilor s'aŭ maĭ jăluitŭ mocaniĭ. Domnitorul ordonă:

«Vătașŭ de visterie, să-ĭ scoțĭ maĭ întêiŭ la judecata departamentuluĭ de șépte unde să véḑă și puruncile Domnii mele de slujba vămiĭ, și după aceiașĭ coprindere urmândŭ, să arete cu anafora cercetarea ce vor face între jăluitorĭ» cu vameșiĭ 1792, Maiŭ 31.

Depertamentulŭ judecă și aduce Domnituruluĭ acéstă anafora:

Pré Înălțate Dómne.

«Vameșiĭ puse catalogŭ înaintea nóstră și după coprinderea luĭ rĕmâne să-'șĭ caute dreptulŭ la cumpĕrătorĭ, iar ciobanilor să li se dé zălógele și baniĭ ce li

s'aŭ luatŭ, cum şi pentru mieĭ ne-fiindŭ obiceiŭ a lua vameşiĭ vre un havaetŭ, să întórcă baciuluĭ cele ce s'aŭ obrăznicitŭ de i-aŭ luatŭ, şi zapciu să facă împlinirea, iar hotărîrea cea desĕvêrşitŭ rămâne la Măria Ta.» 1792, Iunie 3.

Drăghicĭ medel. *Iordache Rudénul* clucerŭ. *Dumitrache* clucerŭ. *Pascal* vel vist.

Cod. No. XIX, fila 358.

Domnitorul decide:

Io Mihail Const. Suțul VV i gospod.

«După anaforaua acésta a judecăţiĭ departamentuluĭ arétă Domnii mele zapciulŭ celŭ orênduitŭ, că şi vameşiĭ aŭ rĕmasŭ fără de cuvêntŭ, ne avêndŭ a face apelaţie; întărimŭ Domnia mea acéstă anafora, ca întorcêndŭ vameşiĭ zălógile şi baniĭ ciobanilor, ce le va fi luatŭ, să aibă aşĭ căuta cu cumpĕrătoriĭ, cum şi pentru mieĭ să urmeze cum se coprinde maĭ josŭ.» 1792, Iunie 5. Vel. logof.

Nu o să ne întindemŭ maĭ multŭ cu studiulŭ asupra birurilor şi avaeturilor din 1791/92; avemŭ să menţionămŭ aci încă repartiţiunea dăreĭ şoimilor pe plăşĭ.

Cărţi legate către vătafiĭ de plaiŭ pentru şoimĭ.

Sluga Domnieĭ mele vătaşe de plaiŭ.... ot sud.... fiind-că se apropie vremea a se trimite şoimiĭ ceĭ obicĭnuiţi, după care acestŭ obiceiŭ este dator şi plaiulŭ acesta a da şoimĭ, iată că maĭ nainte 'ţĭ poruncimŭ Domnia mea, să porţĭ grije din vreme, să găsescĭ şoimĭ buniĭ, frumoşĭ, iară să nu fie niscareva ciurele; însă şi acésta să sciţĭ că nu voimŭ Domnia mea a cumpĕra şi a aduce dintr'altă ţĕră, fiind-că se află aicĭ; şi aşa la vremea când este a trimite să aveţĭ gata, şi până la ₫ece ₫ile ale luĭ Iunie să fie aduşĭ aicea în Bucurescĭ negreşitŭ, ca orĭ-care nu va urma a aduce până atuncĭ se va trimite mum-başir cu greŭ trépădŭ; acésta! 1792, Maiŭ 7.

Insemnarea de câţĭ şoimĭ cu plaiurile unde s'aŭ scrisŭ cărţile acestea.

Plaiulŭ Lovişti sud Argeş, şoimĭ	2
Plaiulŭ Arifuluĭ sud Argeş, şoimĭ	1
Plaiulŭ Nucşóri sud Muscel, şoimĭ	2
Plaiulŭ Dâmboviţa sud Muscel, şoimĭ	1
Plaiulŭ Ialomiţa sud Dâmboviţa, şoimĭ	1
Plaiulŭ Prahova sud Prahova, şoimĭ	2
Plaiulŭ Teléjenuluĭ sud Saac, şoimĭ	1
Plaiulŭ despre Buzĕŭ sud Saac, şoimĭ	2
Plaiulŭ Parscovuluĭ sud Buzĕŭ, şoimĭ	1
Plaiulŭ Slăniculuĭ sud Buzĕŭ, şoimĭ	1
Plaiulŭ Dâmboviţa sud Dâmboviţa, şoimĭ	1
	15
Plaiulŭ Lovişti sud Argeş, şoimĭ	1
Plaiulŭ Arifuluĭ sud Argeş, şoimĭ	1
Plaiulŭ Teléjenului sud Saac, Balaban	1
Plaiulŭ despre Buzeŭ sud Saac, Balaban	1
Plaiulŭ Slăniculuĭ sud Buzeŭ, Curoiu	2

Cod. No. XX, fila 560.

Cărți la 5 plaiurĭ pentru șoimĭ, Balabanĭ, Curoiu, ne obicĭnuiți, carĭ sunt însemnați înapoĭ.

Sluga Domnieĭ mele vătașe de plaiŭ sud... 'ți poruncimŭ ca peste orênduiala șoimilor cea obicĭnuită ce ți s'aŭ scrisŭ, deosebitŭ pentru trebuința curții Domnieĭ mele, a agonisi încă alești, buni, maĭ marĭ, de care maĭ naintea aduceriĭ șoimilor ceĭ obicĭnuiți să-'ĭ trimiți cu bună grije dreptŭ aicĭ la curtea Domnieĭ mele cu cartea ta de însciințare, cum că acésta este celŭ deosebitŭ pentru trebuința curții Domnieĭ mele, care acesta cu câtŭ maĭ în grabă să-'lŭ trimiți. 1792, Maiŭ 7.

Tóte aceste cărți de șoimĭ într'acésta ți pecetluindu-se, séra s'aŭ datŭ în mâna ciaușuluĭ spăt. să le trimiță.

S'aŭ făcutŭ carte la vătaviĭ Câmpeniĭ din sud Prahova, ca peste orênduiala de 2 șoimĭ, să maĭ facă unuiŭ și maĭ nainte să-'lŭ trimiță; care carte s'aŭ trimisŭ cu lipcanŭ într'adinsŭ. 1792, Maiŭ 9.

Cod. No. XX, fila 561.

Nu numaĭ cu dările cunoscute și așĭa ḑicêndŭ normale se făcéŭ abusurĭ în țéră, dar orĭ-ce mĕsură, orĭ-ce lucrare născé noue seriĭ de abusurĭ.

M. Sutul se otărî să restaure curtea domnéscă din Bucurescĭ, care o află în ruină, și dă ordine să se taĭe lemnulŭ necesarŭ în Dâmbovița. Pe dată abusurile în pădurĭ sunt nesfêrșite!

Domnitorul află de ele și rênduesce, în 13 Iunie 1792, anchetă în contra zapciuluĭ de plasă Filip Produlescul, care tăĭa pădurile fără sémă, cu nume că e pentru curtea domnéscă, pe când era pentru specula luĭ proprie (1) și încarcă cu podvedĭ pe locuitorĭ.

---

(1) Eată acéstă carte domnéscă:

Volnicie cu mumbașirŭ ca să aducă pe Filip Produlescu zapciu sud Dâmbovița pentru încărcătura ce aŭ făcutŭ locuitorilor.

Zemle Vlascoe.... De vreme ce ne însciințămŭ Domnia mea, din jălbile unora din locuitoriĭ județuluĭ Dâmbovița cum că unu Filip Produlescu ce este zapciŭ de plasă îĭ supĕră și silesce pentru făcutulŭ cheresteleĭ domnescĭ maĭ multŭ de câtŭ este orênduiala, cu cisla dela ispravniciĭ județuluĭ, dreptŭ aceea orênduimŭ pe..... să mérgă dreptŭ la ispravniciĭ județuluĭ și poruncimŭ dumnevóstră ispravnicilor să dați orênduituluĭ mumbașirŭ fóĭe de cisla ce ați făcutŭ în județŭ pe acéstă sumă de cherestea, ce se arétă maĭ josŭ, care s'aŭ orênduitŭ dela visterie la acestŭ județŭ pentru trebuința curții Domnieĭ mele, și tu orênduitule mumbașirŭ, dupĕ ce veĭ lua dela ispravnicĭ fóĭe iscălită de cisla cheresteleĭ, să mergĭântêiŭ la plasă, unde este zapciŭ acelŭ Filip Produlescu și să cercetezĭ pe pârcălabŭ și pe sătenii fieș căruia satŭ din acea plasă, ca să aréte câtă cherestea aŭ făcutŭ cu felurimea eĭ anume, cu numire pentru tréba curții Domnescĭ, și dupĕ ce veĭ isprăvi tótă cercetarea de prin tóte satele aceĭ plăși să în-

In privinţa reconstruireĭ curţeĭ domnescĭ arse, maĭ aflămŭ următorulŭ pitacŭ :

Pitacŭ la vel Agă a arĕta Mărieĭ Séle de petrele şi altele ce aŭ fostŭ la casele Domnescĭ ce s'aŭ arsŭ, i la biserica de acolo.

Dumnévóstră vel Agă îţĭ facemŭ în şcire, că din porunca Domnieĭ mele cercetându-se în condica Divanuluĭ porunca ce aŭ fostŭ dată pentru paza caselor Domnescĭ a curţiĭ nouĕ, s'aŭ găsitŭ la Ghenarie 20, 1790, porunca Divanuluĭ în scrisŭ dată către dumnéta straşnică, ca dupĕ porunca ce aĭ spre a păzi casele Domnescĭ cu obicĭnuiţiĭ nemţĭ din pórtă, să urmezĭ a face aceeaşĭ pază şi lângă acésta să şi cercetezĭ de cele ce aŭ fostŭ în urma foculuĭ şi de cele ce lipsescŭ luate dela casele Domnescĭ, orĭ sobe, orĭ petre, séŭ ver-ce, ca să le afli, să le găsescĭ şi să le arĕţĭ. Decĭ poruncimŭ Domnia mea, să ne arĕţĭ Catagrafia ce aĭ făcutŭ atuncĭ de cele ce aŭ fostŭ şi de cele ce aŭ lipsitŭ şi unde s'aŭ găsitŭ séŭ se găsescŭ acum de tóte anume, să ne arĕţĭ atâtŭ dela case, câtŭ şi dela biserica curţiĭ de acolo. Tolcho pisah gospod. 1791, Sept. 12.

Vinăriciu. Am datŭ la pagina 254 ponturile *vinăriciuluĭ.* De vinăriciŭ se folosi puţin M. Suţul, căcĭ acestŭ venitŭ era, încă de maĭ mulţĭ Domnĭ anterioriĭ şi chiar şi de către M. Suţu, datŭ în folosulŭ unor mônastirĭ din ţĕră şi orientŭ şi la diverse instituţiunĭ. Totuşĭ la 31 Augustŭ 1791, s'aŭ strigatŭ vinăriciulŭ la *„kokiĭ veaki“* cu următórele ponturĭ maĭ puţinŭ complecte decâtŭ cele maĭ susŭ aduse :

---

făţişezĭ cercetarea cu fóia ispravnicilor de cislă, şi de se va găsi că aŭ făcutŭ locuitoriĭ cherestea maĭ multŭ decâtŭ se va coprinde în cisla ispravnicilor măcarŭ câtŭ de puţinŭ, să puĭ pe acelŭ zapciŭ în féră şi să-lŭ aducĭ aicĭ la Domnia mea, şi dumnévóstră ispravnicilor numaĭ decâtŭ să orênduiţĭ altŭ zapciŭ în locŭ de va fi acelŭ Filip şi acumŭ zapciŭ ; şi aşişderea poruncimŭ, orênduitule mumbaşir, să mergĭ şi la celea-l-alte sate i plăşĭ ce se vorŭ coprinde în fóia de cisla ispravnicilor, şi făcêndŭ asemenea cercetare din satŭ în satŭ de câtă cherestea s'aŭ făcutŭ de locuitorĭ cu nume de tréba curţiĭ Domnescĭ şi cu felurimea eĭ, să aducĭ Domnieĭ mele pliroforie în scrisŭ. 1792, Iunie 13.

Orênduiala âmtêiŭ.	A doua orênduială.	A treia orênduială.
18000	—	2000 uluce palme 10
1000	—	lungul.
250	—	Laţĭ, căprioriĭ, însă ceĭ
250	150	d'âmtêiŭ po stânjenŭ $2\,^1/_2$ şi
250	200	ceĭ de pe urmă po stânjenŭ
40	—	$3\,^1/_2$ lungulŭ.
—	—	Tălpóie po stânjenŭ 2.
—	—	Grătiĭ.

Cod. No. XX, fila 728–729.

Ponturile strigării de vinăriciŭ a anuluĭ acestuia 1791 August 31, strigarea d'âncêiŭ.

Cumpĕrătoriĭ să urmeze cu strîngerea vinăriciuluĭ după obiceiŭ şi după cum s'aŭ urmatŭ şi în anulŭ trecutŭ fără de a face încărcătură séŭ vre-o nedreptate locuitorilor întru cevaşĭ.

Pentru milele mônastirilor să urmeze vinăricerii Domnescĭ cu mijloculŭ ce arĕtămŭ, adecă să scrie vinăriciŭ împreună cu oamenii fieşcăreia mônăstirĭ, care va fi orênduiţĭ despre partea mônăstirilor şi să facă douĕ catastişe iscălite de vinăricerii Domnescĭ şi de omulŭ mônăstirescŭ, din care unulŭ să-lŭ trimiţă la visterie, iar altulŭ la mitropolie şi baniĭ milelor strîngêndu-ĭ vinăricierulŭ Domnesc să-ĭ trămiţă la mitropolie, şi prin prea sfinţia sa părintele mitropolitŭ se va da Domnésca nóstră poruncă prin pitacŭ, ca să se dea.

Privilegiaţiĭ câţĭ aŭ Domnescile nóstre cărţĭ din cea-l-altă Domnie să se scutéscă, iar pentru câţĭ nu aŭ, se va face cercetare că la câţiva fi cu cale a scuti să li se facă milă.

Baniĭ jumĕtate să-ĭ dea înainte iar ceĭ de al doilea să'ĭ dea până la 20 de ţile, dându chizaşŭ neguţitorŭ la visterie.

Havaeturile logofeţilor şi ale cismeleĭ să le deé cumpĕrătoriĭ peste suma cumpĕrătorieĭ.

Cod. No. XX, fila 22.

Cărţi legate la judeţele unde are milă de vinăriciŭ episcopia Rômnic, mônăstirea Căldăruşanĭ, mônăstirea Snagovul şi mônăstirea Cişmeleĭ, către ispravnicĭ i vinăriceri, ca baniĭ să-ĭ trimiţă la visterie, ce se va face milă mônăstirilor acestora

Dumné-vóstră ispravnicilor i vinăricerilor ot sud... sănĕtate, fiind-că într'acelŭ judeţŭ are milă de vinăriciŭ sfânta... pentru care milă măcar că aŭ fostŭ poruncitŭ Domnia mea prin ponturile ce s'aŭ datŭ la mânile vinăricerilor ca baniĭ să se trimiţă la sfânta mitropolie, dară acum vĕ poruncimŭ Domnia mea, că baniĭ vinăriciuluĭ aceştiĭ maĭ susŭ numiteĭ mônăstirĭ, să aveţĭ a-ĭ trimite dreptŭ la dumnéluĭ vel vist. cu catastihŭ de împreună iscălitŭ ; să nu faceţĭ într'altŭ chipŭ şi fiţĭ sănătoşĭ.

Vêlcea, Argeş, Gorj	episcopia Rômnic.
Saac	mônăstirea Căldăruşanĭ.
Saac, Buzĕŭ	mônăstirea Snagov.
Olt	mônăstirea zoodohpighi a Cişmeliĭ.

Cod. No. XX, fila 96.

Amŭ ḑisŭ maĭ susŭ, că nu numaĭ mônăstirilor li se făcea de Domnitor avaetŭ din venariciŭ, ci şi la unele instituţiunĭ.

Şi acéstă nu numaĭ din *vinăriciŭ şi pîrpără*, ci şi din altele. Aşia din *goştină*. M. Suţu dă goştina pentru scóla şi biserica din Agiescĭ din districtulŭ Ialomiţa, ênsĕ goştina numaĭ dela rĕmătoriĭ

exportaţi, din ţéră câte 8 banĭ de rĭmătorŭ, iar de la suditu străinŭ câte treĭ la suta. (1) Este ênsĕ de observatŭ că asemené favorurĭ, făcute scóleĭ, în mare parte intra în punga proprietaruluĭ Agiescilor, care, precum vĕdurămŭ la 1-a domnie a luĭ M. Suţu, era fiulŭ Domnitoruluĭ. In favórea acesteĭ bezadele maĭ dete Domnitorulŭ, âncă în 8 Aug. 1785, carte de 4 scaune de măcelărie în Bucurescĭ, scutite de dărĭ, şi i maĭ dete şi sare dela ocne. In 29 Septembre 1791 M. Suţu maĭ scuti de dărĭ 5 pivniţe alŭ bezadeleĭ (2).

---

(1) Carte de slujba gojtinărituluĭ din tótă ţéra, care este afiorisită la şcóla şi biserica ot. Ageştĭ sud Ialomiţa. «Amŭ datŭ Domnia mea acéstă carte luĭ... ce s'aŭ orênduitŭ dela epitropulŭ şcóleĭ şi alŭ biserice Ageştilor, să aibă volnicia a căuta acéstă slujbă aicĭ în oraşulŭ Bucurescĭ, urmându întocmaĭ cu mijlocul ce se coprinde maĭ josŭ ca să iée gojtinăritulŭ numaĭ dela râmătoriĭ ce iesŭ din ţéră afară, iară dela râmătoriĭ ce nu iesŭ din ţéră afară n'are a cere gojtinăritŭ; decĭ déră câţĭ orĭ din neguţitorĭ, orĭ din păméntenĭ, orĭ străinĭ sunt raia aĭ pré puternicii Impĕraţiĭ, care strînge râmătorĭ de neguţitorie şi vor vrea a'ĭ scóte din ţéră afară, orĭ la ce parte, dela aceĭ râmătorĭ ce vor eşi din ţéră să iée gojtinăritulŭ deplinŭ, după vechiulŭ obiceĭ, de unŭ râmătorŭ banĭ optŭ, iară de va fi suditŭ alŭ Rusieĭ séŭ alŭ Nemţieĭ, adevĕratŭ cu dovadă de suditŭ, acelŭ ce scóte râmătoriĭ din ţéră, şi va fi vitele adevĕrate ale suditului, cumpĕrate de elŭ, iară nu altŭ meşteşugŭ, dela acelŭ suditŭ să iée numaĭ treĭ la sută, pe câtŭ sunt datorĭ sudiţiĭ a da vamă, pentru mărfurile lorŭ fără altă trecĕtóre, care acéstă vamă adecă treĭ la sută pentru râmătorĭ să o iée numitulŭ gojtinarŭ, fără de a nu avea a face vameşiĭ obórelor, séŭ aĭ schelelor nimicŭ, cu cumpĕrătoriĭ de râmătorĭ, iară maĭ multŭ să nu se îndrăznéscă orênduitulŭ a face cerere dela sudiţĭ de câtŭ treĭ la sută, cum nicĭ vameşiĭ schelelor să nu se cuteze a'ĭ supĕra întru nimicŭ pe cumpĕrătoriĭ de râmătorĭ, nicĭ cu nume de trecĕtóre, nicĭ cu nimicŭ alta că se vor pedepsi; poruncimŭ Domnia mea d-vóstră zapciilor Bucurescilor, pe care-ĭ va arĕta maĭ susŭ numitulŭ că nu se supunŭ a-ĭ plăti, să-ĭ supuneţĭ şi fără de voia lor a da gojtinăritŭ după cum se cuprinde maĭ susŭ. 1792, Ianuarie 1.

Asemenea douĕ cărţi ca acésta s'aŭ făcutŭ una pe 5 judeţe ot peste Olt, şi una pe 12 judeţe de dincóce de Olt.

Cod. No. XX, fila 245.

(2) *Carte Casii Mărieĭ sale Grigoraş pentru 4 scaune din Bucurescĭ a le avea scutite*

Zemle Vlascoe..... Dat-amŭ Domnia mea Domnésca nóstră carte prea iubituluĭ nostru fiŭ Grigoraşco Şuţul Vv. ca să aibă a ţinea scutite patru scaune de carne aicĭ în oraşulŭ Domniĭ mele Bucurescii, de vamă, de erbăritŭ şi de tóte orênduelile câte aŭ scaunile, acestea să fie nesupărate întru nimicŭ; aşişderea să aibă a lua şi sare de la ocne pe anŭ bolovanĭ 150, pentru că osebitŭ de trebuinţa casiĭ, luminăţiile séle avêndŭ şi hotărîre ca la moşia sa Agieşŭ să întemeieze şi *scóla ca copiiĭ păméntenĭ, să învéţe românesce, făr' de plată cu dascălŭ*, şi să aşeţe şi la biserica de acolo preoţiĭ şi cântăreţiĭ trebuincioşĭ, amŭ bine-

In privința esportuluĭ rîmătorilor M. Suțu, la 26 Septembre 1791 dedese următorulŭ ordinŭ:

Cărți deschise la județele marginiĭ despre partea țĕriĭ nemțeștĭ, pentru rîmătorĭ a se lua de fieșcare câte tal. jumĕtate

Dumnévóstră ispravnicilor ot sud... sănătate, vĕ facemŭ Domnia mea în șcire că pentru rîmătoriĭ ce trecŭ de aicĭ în țĕrile nemțeștĭ aŭ fostŭ orênduială făcută din vremea oblăduiriĭ oștilor nemțeștĭ, precum ne adeverimŭ Domnia mea din însușĭ cartea divanuluĭ cu lĕtulŭ 1790, Aprilie 10, iscălită de presidentulŭ divanuluĭ și de dumnélor boeriĭ divăniți, a se da de totŭ rîmătorulŭ câte douĕ-ḑecĭ de parale peste obicĭnuita vamă pentru sloboḑenia trecerii lor, decĭ după acéstă orênduială ce amŭ găsit-o Domnia mea, vĕ poruncimŭ dumnévóstră ispravnicilor aĭ județuluĭ, să orênduiți omulŭ dumnévóstră credinciosŭ în drumulŭ trecerii la hotarŭ, unde din poruncă cu vătavulŭ plaiuluĭ să păzéscă trecerea rîmătorilor de aicĭ înăuntru, și dela totŭ rîmătorulŭ peste obicĭnuita vamă să aibă a lua câte douĕ-ḑecĭ de parale dela ḑ'ântêiŭ de Septemvrie, câți aŭ trecutŭ, și de la câți vor trece de aicĭ înainte, care banĭ strîngêndu-se cu catastihŭ anume, iscălitŭ de orênduiții dumnévóstră și de vătafŭ, pe tótă luna să aveți a trimite aicĭ la cămara Domniĭ mele prin dumnéluĭ vel vist., poruncimŭ Domnia mea și ție, orênduitule vătașe, să aibĭ purtarea de grijă a acestiĭ trebĭ, de împreună cu orênduitulŭ dumnélor ispravnicilor, după cum poruncimŭ, fără de a vĕ cuteza să faceți vre-unŭ sfetirismosŭ câtŭ de puținŭ. 1791, Septemvrie 26.

Cod. No. XX, fila 98.

In favórea monăstireĭ Pantelimonuluĭ M. Suțu continuă de a lăsa fumăritulŭ orașuluĭ Târgoviștea, prin următorulŭ actŭ:

Cartea mônăstiriĭ Pantilimonul pentru fumăritulŭ Târgoviștiĭ

Miloști. Boji... Io Mihail Costandin Șuțul Vv., fiindŭ că fumăritulŭ din

---

voitŭ Domnia mea de amŭ fostŭ făcutŭ acéstă orênduială de scutéla scaunilorŭ și de sare încă din cea l'altă Domnie prin Domésca nóstră carte cu lĕtŭ 1785, August 8. Dreptŭ aceea amŭ întăritŭ și acum scutéla acestor scaune și orênduială de sare. 1791, Septembrie 29.

Cinci cărți iarăși ale Mărieĭ sale Beizadea Grigorașco pentru 5 pivnițe a avea scutite aicĭ în Bucurescĭ, care s'aŭ făcutŭ asemenea una ca alta

Zemle Vlascoe..... Dat-amŭ acéstă carte a Domnieĭ mele casiĭ prea iubituluĭ nostru fiŭ Grigorie Vv. ca să aibă a ținea aicĭ în orașu Domnieĭ mele Bucurescii, o pivniță scutită, de fumăritŭ, de căminăritŭ, de vinŭ Domnescŭ, de ortulŭ vătășescŭ și de orĭ ce dărĭ arŭ fi pe alte pivnițe, acésta să fie nesupărată după coprinderea cărții Domnieĭ mele, ce are casa Luminăției séle încă din cea laltă Domnie a Domnieĭ mele dela 1785, Octombrie 29; pentru care poruncimŭ și dumitale vel agă și altor zapciĭ aĭ târguluĭ, cum și vouă orênduiților cu slujba fumăritului, a căminăritului, i ție vătașe de cârciumarĭ, să nu faceți vre o supĕrare întru nimicŭ la numita pivniță, că așa este porunca Domnieĭ mele. 1791, Septembrie 29.

Cod. No. XX, fila 103.

orașulŭ Tîrgoviștiĭ este milă a schitului mônăstiriĭ Panteilemon, ce se cheltuesce pentru bolnaviĭ acestuĭ spitalŭ, amŭ datŭ Domnia mea acéstă carte la mână celuĭ care se va orêndui de către dumnéluĭ epitropulŭ sfinteĭ mônăstiriĭ, ca să aibă a căuta și a strînge acestŭ fumăritŭ, precumŭ aŭ luatŭ și în alțĭ anĭ maĭ nainte, de care se poruncesce și dumnévóstră ispravnicilor aĭ județuluĭ, să-ĭ dațĭ și dumnévóstră mână de ajutorŭ, spre a putea strînge acéstă obișnuită milă. 1792, Ianuarie 1.

Cod. No. XX, fila 276.

In favórea Focșanilor, carĭ suferiseră multŭ în timpulŭ rĕsboiuluĭ M. Suțu dă scutire de vama despre Moldova și de orașŭ. Actulŭ e din 23 Septembre 1791. Domnitorulŭ îndémnă pe focșenenĭ, să se readune în orașŭ, să-și refacă casele și prăvăliile, profitândŭ de scutirile arĕtate în hrisov. (1).

(1) *Cartea ce s'aŭ datŭ orășanilor din Focșanĭ, de pe ponturile vămiĭ, a nu fi supĕrațĭ de vamă.*

Zemle Vlascoe.... Molitvelor vóstre, preoților, breslașilor, orășanilor dela orașulŭ Domnii mele Focșaniĭ ot sud slam. Rômnic, și tutulor locuitorilor părțiĭ loculuĭ sănătate, ne-amŭ însciințatŭ Domnia mea cum că, vameșiĭ Focșanilor de aicĭ vĕ supĕră pentru vamă la cele ce vindeți și cumpĕrați unulŭ dela altulŭ pentru trebuința caselor vóstre aicea în tîrgulŭ Focșanilor, care acésta fiindŭ în potriva obiceiuluĭ și a ponturilor vămiĭ, care pentru ajutorulŭ vostru amŭ bine voitŭ Domnia mea de amŭ așeḑatŭ și amŭ întocmitŭ încă din cea-l-altă Domnie a Domnieĭ nóstre, cum se vede în condica divanuluĭ Domnieĭ mele dela létulŭ 1786, Ianuarie, la capulŭ 25 alŭ ponturilòr vămilor, după care s'aŭ urmatŭ în toțĭ anĭĭ până acumŭ vêndarea vămilor totŭ cu aceste ponturĭ; iată amŭ datŭ Domnia mea strașnică poruncă vameșilor, prin ispravniciĭ județuluĭ, ca să se părăséscă de urmările ce s'aŭ obișnuitŭ rĕŭ dintr'acéstă trecută vreme, și veți vedea și voĭ în faptă pedépsa ce vomŭ face Domnia mea aceluia ce se va cuteza acumŭ în vremea Domnieĭ mele a face câtŭ de puțină supĕrare peste poruncă; dar deosebitŭ iată trimetemŭ Domnia mea și la mânile vóstre acéstă Domnéscă a nóstră carte, ca să o păziți ca unŭ privileghiŭ peste tótă vremea, a fi de apĕrarea vóstră, prin care poruncimŭ, ca pentru cherestele, pentru lemne de focŭ, pentru grâŭ, porumbŭ, meiŭ, orzŭ, pentru fasole, varză, cépă, linte și altele ca de acestea bucate și legumĭ, ce vindeți și cumpĕrați voĭ orășeniĭ și locuitorĭ, între voĭ, unulŭ dela altulŭ, pentru a vóstră trebuință, aicĭ în tîrgulŭ Focșanilor (afară din celea ce scotŭ neguțitoriĭ pentru neguțitorie) supĕrare de vamă să nu aveți: pentru care vĕ facemŭ Domnia mea sloboḑĭ de acestea pentru vamă, ci dar să vĕ însciințațĭ uniĭ pe alțiĭ de acéstă milă și ocrotire ce vĕ facemŭ Domnia mea, ca toțĭ să aveți bucurie, și celŭ ce are să vêndă să vie în tîrgŭ cu lucru luĭ fără de îndouială și să-'lŭ vêndă, cum și celŭ ce are trebuință asemenea să cumpere fără de nicĭ o supĕrare séŭ grijă de a plăti vamă, și să vĕ îndemnațĭ cu toțiĭ a vĕ strînge și a vĕ sălășlui la orașŭ și la locurile vóstre, făcêndu-vĕ casele și prăvăliile vóstre ca să vĕ odihniți, avêndŭ nădeḑdile vóstre bune la Domnia mea, că veți petrece cu tótă dreptatea vóstră, și vomŭ face de vor lipsi și se vor stinge cu totulŭ

CAP. XIII

Comerciŭ, bresle, narturĭ sub M. Sŭtu.

Vĕdurămŭ, în domnia întêia, cum M. Sŭtu nu fu nefavorabilŭ sistemeĭ de protecţionare a comerciuluĭ şi industrieĭ ţĕreĭ. In domnia a doua M. Sŭtu, încă dela începutŭ, introduce în brésla neguţitorilor ca staroste, unŭ omŭ strĕinŭ bresleĭ, în persóna *boeruluĭ* Ión Popovicĭ. Acestuia Domnitorulŭ constitue havaeturĭ şi scutirĭ deosebite prin hrisovulŭ dela 10 Septembre 1791 (1).

M. Sŭtu a datŭ recunóscere, cu hrisóve, în 1791, bresleĭ bărbierilor şi bragagiilor, pe care le dămŭ în note şi din ele maĭ alătu-

---

orĭ ce nedreptăţĭ şi jafurĭ pătimiaţĭ maĭ 'nainte verĭ de către cine; decĭ poruncimŭ Domnia mea dumnévóstră ispravnicilor, după ce veţĭ ceti cartea acésta întru audulŭ tutulorŭ, la treĭ ḑile de târgŭ, să o treceţĭ în condica isprăvnicéscă şi apoĭ să o daţĭ la mânile orăşenilor. 1791, Septembrie 23.

Cod. No. XX, fila 87.

(1) *Cartea starosteĭ de neguţitorĭ, de stărostie.*

Zemle Vlascoe..... Dat-amŭ cartea Domnieĭ mele boeruluĭ Domnieĭ mele Ioan Popovicĭ, pe care *l-amŭ făcutŭ* Domnia mea staroste de neguţitorĭ, ca să aĭbă volnicie prin acéstă carte a Domnieĭ mele a căuta trebile şi judecăţile şi alte socotelĭ ce vor avea neguţitoriĭ între dênşiĭ cu critecritŭ şi altele câte cu porunca Domnieĭ mele i dela judecata d-lor veliţilor boĭerĭ i se vor orêndui, cum şi catagrafiĭ, când va fi trebuinţă şi se va porunci a face prăvăliilor şi altor avuturĭ i altor preţurĭ, de zestre după dreptate şi pentru aceste osteneli ce are a face la slujba şi poruncile Domnieĭ mele să aĭbă, după obiceĭ, a fi elŭ şi casa luĭ apĕrată de tóte podvódele şi angariile, să ţie şi unŭ logofĕtŭ scutitŭ, care este împreună cu dênsulŭ ostenitorŭ la scrisulŭ trebilor, ce se va porunci de către Domnia mea; să aĭbă a ţinea şi o pivniţă aicĭ în oraşulŭ Domnieĭ mele Bucurescĭ, apărată de fumăritŭ, de căminăritŭ, de vamă şi de tóte alte angariĭ, ce vor fi pe alte pivniţe; să scutéscă şi dreptŭ bucatele luĭ de vinăricĭ, de dijmăritŭ. Aşişderea şi dela vedrele care se dă neguţitorilor la vremea când strîngŭ mĭere înherată cu herulŭ Domnescŭ, ne-avêndŭ voĭe a strînge cu alte vedre fără de numaĭ cu acelea care se ié dela starostie, să aĭbă a lua de tótă vadra câte unŭ galbenŭ turcescŭ de ţalerĭ 2, banĭ 90. Asemena să aĭbă a ţinea şi o prăvălie aicĭ în oraşu Domnieĭ mele Bucurescĭ scutită de tóte podveḑile ce vor eşi pe alte prăvăliĭ şi lude doĭ scutiţĭ, care după ce 'ĭ va găsi să-ĭ ducă la d-luĭ vel vistierŭ, ca să le dea adeverinţă. Poruncimŭ Domnia mea şi vóuă tutulor neguţitorilor, să aveţĭ a şci şi a cunósce pe maĭ susŭ numitulŭ boerulŭ Domnieĭ mele de staroste, căruĭa să-l daţĭ după datorie ascultarea şi cinstea cea cuviincĭósă. Tólco pisah gospod. 1791, Septembrie 10.

Cod. No. XX, fila 83.

rămŭ și în anexă, iar la 1792 aflăm dela elŭ unŭ hrisovŭ alŭ șalvaragiilor, asemenea datŭ de noĭ ca notă.

O bréslă curiósă, de curêndŭ organisată, cu începere dela Nicolae Caragea, fu acea a bucătarilor, care 'șĭ aleseră maĭ mare staroste pe Panait Ahci-basa al curțeĭ domnescĭ. Totușĭ acéstă bréslă nu are constituțiunea vechilor bresle de meseriĭ, căcĭ M. Sutu, prin hrisovulŭ sĕŭ dela 6 Ianuarie 1792 dice, că orînduială acésta este «numaĭ și numaĭ pentru trebuința nunților și a praznicilor obștieĭ, carĭ, orĭ grecŭ orĭ românĭ séŭ țiganĭ să se se tocméscă prin starea numituluĭ vĕtafŭ, adică staroste..... Acesta este rĕspunzĕtorŭ cândŭ recomandațiĭ luĭ vorŭ strica bucatele ómenilor. Vĕtafulŭ este sub ascultarea ispravniculuĭ de curte. (1)

---

(1) *Cartea luĭ Panait Ahci Basa, de vătășie.*

Zemle Vlascoe..... Fiind-că bucătariĭ de aicĭ din Bucurescĭ prin jalba ce aŭ fostŭ datŭ către Domnia sa către rĕposatulŭ Nicolae vodă Caragea aŭ cerutŭ ca să se facă și eĭ rufetŭ, și s'aŭ orênduitŭ la d-lor boeriĭ epitropĭ, unde prin cercetare puindu-se și eĭ la óreș-care orânduială, spre așĭ avea vătavŭ maĭ mare între dênșiĭ, ca alte rufeturĭ, și aŭ alesŭ cu cererea tuturor pe Panait Ahci Basa alŭ cuhnieĭ gospod. și prin anafora întărită și de Domnia sa, dela létŭ 1782, Iunie 20, s'aŭ și orênduitŭ, însă nu pentru altŭ cevaș, ci numaĭ și numaĭ pentru trebuința nuntelor și a prasnicilor obșteĭ, ca orĭ grecŭ, séŭ românŭ, séŭ țiganŭ să se tocméscă prin știrea numituluĭ vătavŭ, și ceĭ ce se vor tocmi aceia să fie datorĭ a'șĭ lucra înșișĭ, iară să nu pue pe altiĭ fără știința meșteșuguluĭ. Iară când aceĭ tocmițĭ cu marifetul vătavuluĭ vor strica bucatele ómenilor, paguba să o plătéscă vătavulŭ; și pentru căcĭ curtea gospodŭ avea maĭ adese trebuință de bucătarĭ, s'aŭ rênduitŭ ca să fie numitulŭ vătavŭ sub ascultarea dumnéluĭ vel ispravnicŭ za curte, care pentru a se urma acéstă orênduială prin jalba dumnéluĭ aŭ fostŭ cerută la Domnia mea încă din cea-l-altă Domnie a Domnieĭ mele ca să o întărimŭ spre a se urma și 'ĭ-amŭ fostŭ datŭ cartea Domnieĭ mele, care o vĕdumŭ, dela létŭ 1784, Ianuarie 18, cu coprinderea de maĭ susŭ arĕtată, decĭ și acum învrednicindu-ne Domnulŭ Dumnedeŭ cu alŭ doilea Domnie a țĕriĭ românescĭ, amŭ înoitŭ și amŭ întăritŭ, rênduindŭ iarășĭ vătavŭ cum aŭ fostŭ, ca să se urmeze acéstă orênduială întocmaĭ, ce este și de folosulŭ obșteĭ; pentru care amŭ datŭ acéstă Domnéscă a nóstră carte la mână-ĭ. 1792, Ianuarie 26.

Cod. No. XX, fila 330--331.

Cartea Brăgarilor din București.

Zemle Vlascoe... Fiind-că încă din ceĭ-l-altă Domnie a Domnieĭ mele s'aŭ fostŭ făcutŭ cercetare, pentru brăgariĭ din Bucureșcĭ, de potŭ aduce cu acésta brăgariĭ vre-o lipsă la zacheréua țĕriĭ, și s'aŭ vĕdutŭ că nu este vrednicŭ acestŭ meșteșugŭ alŭ lor a aduce vre-o scădere de a simți țéra vre-o lipsă, una căcĭ, că totŭ lucrulŭ brăgărieĭ este numaĭ din meiŭ, alŭ doilea, că nu ridică atâta sumă

In brésla croitorilor s'a întêmplatŭ, sub M. Suțu, o seriósă cértă. Croitorii săracĭ se jăluescŭ contra luĭ terzi-basa alŭ lor, că nu-ĭ lasă

în câtŭ să cunoscă țéra lipsă dintr'acésta; pentru acea dară după cum din vechime aŭ fostŭ ne opriți, s'aŭ sloboditŭ a lucra iarăși, însă fiindŭ numaĭ 10 prăvălii orênduite de a lucra braga, aŭ cerutŭ dela Domnia mea brăgarii sloboțenie a lucra acestŭ meșteșugŭ până la douĕ țecĭ de prăvălii, și pentru slobozenia acésta din care aŭ a-'și câștiga hrana vieței lor, cum și pentru ca să nu se slobódă și alți maĭ mulți d-cătŭ ceĭ ce vor intra la numĕrŭ 20 de prăvălii, s'aŭ legatŭ a da la orfanotrofie pe anŭ tal. 600; după a cărora cerere și după dreptate amŭ făcutŭ Domnia mea orênduiala ce se arétă maĭ josŭ prin cartea Domniĭ mele ce o vĕțumŭ la mâinile lor, ot lĕtulŭ 17[illegible]5, Iulie 3, prin ponturĭ în scrisŭ, adecă:

1. Nimenĭ altulŭ afară din ceĭ ce vor intra la numĕrŭ de 20 de prăvălii să nu fie volnicŭ a vinde bragă, ci toți alții să fie popriți.

2. Dintre acești 20 de prăvăliași ceĭ maĭ de frunte să aibă a fi căsătoriți și statornicĭ aicĭ, cum și ceĭ-l-alți până la numĕrŭ de 20 prăvălii, iarăși să se facă sciuți și cunoscuți și toți cu chezași.

3. Unulŭ dintre toți acești 20, alesŭ dintre dênșiĭ să fie vătafŭ de brăgarĭ, carele să fie datorŭ să răspundă pentru toți ceĭ-l-alți, cum și pentru a meșteșuguluĭ brăgăriilor, ca la întêmplare de trebuință să dée răspunsŭ:

4. Pentru slobozenia lucrăreĭ brăgărieĭ i hrana chiverniselei și pentru oprirea altora a nu lucra bragă, nimenĭ afară dintre ceștĭ 20 de prăvăliași ce aŭ câștigatŭ, amŭ poruncitŭ ca de la tóte aceste prăvălii să se dée la orfanotrofie pe totŭ anulŭ câte tal. 600, adecă tal. 300, la sfeti Gheorghe, și tal. 300 la sfeti Dumitru, după însăși legătura lor.

5. Fiind-că acestŭ rufetŭ, după obiceiŭ ce din vechime aŭ fostŭ, și după cum și tréba lor urmézĕ, ca prăvăliași têrgoveți ce sunt, aŭ a șci de zabitŭ alŭ rufetuluĭ lor, pe dumnéluĭ vel agă alŭ têrguluĭ, și la dumnéluĭ amŭ legatŭ acestŭ rufetŭ, ca să se facă alegerea de acești 20 prăvăliași, a fi ómenĭ sciuți cu chezași, și ceĭ maĭ de frunte căsătoriți și statornicĭ aicĭ, precum arĕtămŭ maĭ susŭ, cum și vătafulŭ iarăși prin dumnéluĭ să li sĕ orênduiască celŭ ce va fi alesŭ de toți, și se ție fóie de numele lor, și a chezașilor lor în condica agieĭ, neîngăduindŭ pe maĭ mulți a vinde bragă, decâtŭ pe acești 20 orênduiți prăvăliași, decĭ și acum într'acésta a doua Domnie a Domnieĭ mele, înoimŭ și întărimŭ slobozenia brăgarilor și folosulŭ orfanotrofieĭ, care este bine obștescŭ, ca să se urmeze întocmaĭ după cum maĭ susŭ sĕ coprinde, și vĕ poruncimŭ și vouă bragarilor dându-vĕ la sorocŭ orênduiala banilor orfanotrofieĭ la dumnélor boeriĭ epitropi să fiți slobozi a vĕ lucra acestŭ meșteșugŭ alŭ vostru, 1791, Noembrie 20.

Cod. No. XX, fila 198—199.

Hrisovulŭ șalvaragiilor din Bucurescĭ.

Intre alte rufeturĭ trebuincióse obștieĭ, fiindŭ salvaragiĭ din Bucurescĭ, rufet vechiŭ, care din prefaceri vremilor, căzêndŭ din obiceiulŭ lor, Domnia sa fratele Domn Alecsandru Vodă, hrisovulŭ Domnieĭ sale, ce l'amŭ vĕzutŭ Domnia mea, încă în Domniaântêiŭ a Domnieĭ mele, aŭ pusŭ și aŭ așezatŭ rênduiala ce se cuvine și rufetuluĭ acestuia, cu privileghiurile lor, după cum aŭ fostŭ maĭ naînte, carĭ obiceiurĭ și privileghiurĭ fiindŭ cu cale a li se păzi, și învrednicindu-

să lucreze lucru de têrgŭ la neguțitoriĭ ce vêndŭ haine gata, mărginindu-ĭ să lucreze la mușterii, carĭ nu sunt neguțitorĭ de haine gata.

---

ne Domnulŭ Dumneḑeŭ și cu alŭ doilea Domnie a acesteĭ crescinescĭ țĕrĭ, iarăș le înoimŭ și le întărimŭ printr'acestŭ cinstitŭ Domnesculŭ nostru hrisovŭ, ca să se urmeze după cum maĭ josŭ se cuprinde. adecă brasla acésta, după obiceiulŭ ce aŭ avutŭ să aibă unŭ staroste, care va fi alesŭ și cerutŭ de dênșii, lângă carele să se alégă și din brasla lor, cinci din ceĭ maĭ de ispravă și bĕtrânĭ să fie proeș ĭ, ca starostea înpreună cu dênșiĭ să povĕțuiască brasla lor întru tóte; să aibă și unŭ ceașŭ rênduitŭ între dênșiĭ, ca să fie pentru aducerea celor chiamați la judecățĭ cum maĭ josŭ se cuprinde i pentru strîngerea banilor în cutia milosteniei, deci când se va întêmpla între dênșiĭ pricinĭ, pentru lucru meșteșuguluĭ lor, pentru ucenicĭ și călfĭ, și alte asemenea pricinĭ micĭ, starostea de împreună cu bĕtrâniĭ rufetuluĭ lor, adunându-se la unŭ locŭ, să trimĕță ceaușulŭ de șalvaragiĭ, ca să aducă pe acelŭ chiamatŭ, și făcêndŭ cercetare și judecată asupra aceleĭ pricinĭ, după obiceiul rufetuluĭ lor să-'ĭ așeḑe, și să-'ĭ îndrepteze, dojănindŭ și pre celŭ ce va fi cu vre-o vină la ale meșteșuguluĭ lor, să ție și cutia de milostenie, în care să aibă a pune stăpânulŭ de prăvălie câte doue parale de sĕptĕmână, iar călfile câte o para, și celŭ ce va eși meșterŭ a'și deschide prăvălie, să aibă a pune în cutie tal. 11. Așișderea și de la acelŭ osebitŭ obiceiŭ ce înțelesemŭ că aŭ avutŭ la vêndḑările ce li se întêmplă, a-și vinde marfa cu ridicata și cu maĭ bunŭ folosŭ de dobêndă, din care făcea parte și la cutie, acela obiceiŭ să se păzéscă și de acumŭ înainte, și cine câtŭ se va îndura pentru mântuința sufletuluĭ sĕŭ să aibă a pune în cutie, care acéstă cutie să fie pecetluită de bĕtrâniĭ rufetuluĭ, încredințată sub păstrarea starosteĭ lor, și când din brasla lor se va întêmpla a muri vre unulŭ în scăpătăciune deșĕvêrșită, și nu va avea cum să-lŭ scóță din casă, séŭ vre unulŭ în vre-o bólă îndelungată, orĭ din slăbiciunea bĕtrâneților trecute nu va fi vrednicŭ de a se chivernisi, séŭ din altă întêmplare dela Dumneḑeŭ va cădea în lipsă deșĕvêrșitŭ, atunci pentru acestŭ felŭ de trebuință vrednică, la locŭ cuviincios să se deschiḑă cutia de bĕtrâniĭ bresleĭ, înaintea starostiĭ, și după ce se va lua dintr'ênsa ceea ce se va socoti de către obște, în urmă iarăș de aceia să se pecetluiască; niminea altulŭ, orĭ abagiŭ străinŭ, séŭ pământénŭ, să nu fie volnicŭ a deschide prăvălie și a lucra meșteșugulŭ acesta fără de știrea starosteĭ și a rufetuluĭ lor, afară din ceĭ ce sunt primiți și aleși de rufetulŭ lor, care ca să fie sciuți și cunoscuți, să li se dée dela cămara Domnieĭ mele sinetŭ pecetluitŭ Domnescŭ, tipăritŭ pe chipurile lor, iar alțiĭ din alte rufeturĭ, nimenea să nu se amestece orĭ în ce felŭ de chipŭ, la meșteșugulŭ lorŭ, cum și eĭ să nu fie volnicĭ a lucra marfă și meșteșugulŭ altor rufeturĭ, fără de numaĭ postavulŭ ce se numesce de Afumați, care se lucréză aicĭ în țéră, cu cheltuelile obicĭnuite, pentru că după cum pe alți 'ĭ oprimŭ a lucra meșteșugulŭ șalvaragiilor, așa și șalvaragiĭ să nu lucreze meșteșugulŭ altora; iară care va eși din călfĭ meșterĭ șalvaragiĭ, starostea rufetuluĭ de este vrednicŭ, întêiŭ să-lŭ ducă la cămara Domnieĭ mele, ca să-ĭ dea pecetluitŭ, și să se așeḑe numele luĭ în condica rufetuluĭ și așa va putea deschide prăvălie și va lucra meșteșugulŭ; cum și când se va întêmpla dintre dênșiĭ vre-unulŭ a'și da obștésca datorie, atunci starostea și cu rufetulŭ să'ĭ ducă pecetluitulŭ la cămara Domnieĭ mele ca să i se scótă numele din condică; ucenicĭĭ să nu fie volnicĭ a eși dela stăpânŭ până ce nu va învĕța meșteșugulŭ bine; așișderea să fie osebiți din rufetulŭ croitorilor, să n'aibă terzi-bașa

«Ca unii ce scimŭ, ḑicŭ jăluitorii, a lucra meșteșugulŭ nostru și la

amestecŭ cu dênșii, a face după cum aŭ fostŭ și mai nainte rufetulŭ osebitŭ; după acésta ḑicemŭ mai vêrtosŭ pentru rêndulŭ vênḑăreĭ mărfurilor, ca să aibă fiesce carele prăvăliașŭ a se feri de a nu face înșelăciune și pagubă obșteĭ la preţulŭ vênḑăreĭ, cerêndŭ și lăcomindŭ a lua preţŭ mai multŭ de cătŭ ceea ce se cade, și obștea siliţi fiindŭ de trebuinţă, de nevoie, vor da preţulŭ ce'lŭ vor cere, ci de unele lăcomiĭ ca acestea ferindu-se, să aibă a face vênḑarea numai cu preţulŭ celŭ dreptŭ ce se cuvine; așișderea și lucrulŭ lor ce-'lŭ vêndŭ gata, din prăvălii, cum: șalvarĭ, dulămĭ, mintene, giubele, iamurluce și alte asemenea a meșteșuguluĭ lor, să aibă a le lucra cu bune cusăturĭ și curatŭ,ântêiŭ acestea ce le-aŭ gătitŭ de le vêndŭ, cătŭ și celea ce le va tocmi muștériulŭ să 'i le facă, iară să nu i le înșire numai fără nicĭ unŭ temeĭ, de a se descóse în puţine ḑile, nicĭ să strice lucrulŭ cuivașĭ cu vre unŭ felŭ de pricină, pentru că Domnia mea pentru una ca acésta mai vêrtosŭ, adecă pentru alŭ obșteĭ folosŭ și dreptate, amŭ făcutŭ privilegiulŭ rufetuluĭ acestuia, și le-amŭ întăritŭ obiceiurile și dreptăţile lor printr'acestŭ hrisovŭ, ca și eĭ să păzéscă dreptatea obșteĭ, să se ferésca de înșelăciunĭ și paguba muștereilor celor ce aŭ a cumpĕra lucrurĭ dela dênșiĭ, pentru că dinadinsŭ se va face cercetare în vremĭ, de faţă și pe subt cumpĕtŭ, și pe care dintr'ênșiĭ se va găsi în vină dintr'acestea, nu numaĭ șalvaragiulŭ va fi pedepsitŭ, ci și starostea cu bĕtrâniĭ vor fi în vină de a se pedepsi fără de a nu se putea îndrepta cu nicĭ unŭ felŭ de pricină, ca uniĭ ce pentru aceea sunt orênduiţi proestĭ, să-'șĭ cerce și să-'șĭ povăţuiască rufetulŭ în tótă vremea; așișderea să fie starostea și cu rufetulŭ lor gata la poruncile domnescĭ, ce li se vor da; ci câţi dar lucréză meșteșugulŭ acesta și aŭ pecetluiturĭ Domnescĭ la mânĭ, aŭ a se cunósce de șalvaragiĭ, și eĭ aŭ a cunósce de maĭ marele lorŭ și povăţuitorŭ pe starostea, și a se sci pe sineșĭ fiesce carele dintr'ênșiĭ, că sunt băgaţĭ la braslă și supușĭ starostiĭ, a-ĭ da ascultare în tótă vremea, iar pe celŭ nesupusŭ să aibă starostea a'l arĕta, ca să se pedepséscă; și amŭ întăritŭ hrisovulŭ acesta cu însăși credinţa Domnieĭ mele Iω Mihail Costandin Suţul Voivod și cu credinţa pre iubiţilor Domnieĭ mele fiĭ Ión Vv., Grigorie Vv., Alexandru Vv., martorĭ puindŭ și pe toţi dumnélor cinstiţiĭ și credincioșiĭ boerĭi ceĭ marĭ aĭ Divanuluĭ Domnieĭ mele, Pană Filipescu vel ban, Ienache Văcărescu vel vist., Dumitrașco vel vornicŭ de ţéra de susŭ, Manolache Brâncovénu vel logf. de ţéra de susŭ, Ianache Moruzi vel vornicŭ de ţéra de josŭ, Manolache Creţulescul vel logf. de ţéra de josŭ, Alexandru Manul vel spătarŭ, Grigoraşcu Suţul vel logf., Ión Florescul vel clucerŭ, Teodorache Guliano vel paharnicŭ, Drăghicénu Otetilișan vel stolnicŭ, Alexandru Suţul vel comisŭ, Pan Dumitrache Lŏcustén vel sluger, Hagi Mihalache vel pit., și Ispravnicŭ Manolache Brâncovén vel logf. la ţéra de susŭ; și s'aŭ scrisŭ hrisovulŭ acesta laântêiulŭ anŭ dintre a doua Domnie a Domnieĭ mele aicĭ în orașulŭ scaunuluĭ Domnieĭ mele Bucurescĭ, la aniĭ dela facerea lumeĭ 7300, iar dela nascerea Domnuluĭ Dumneḑeŭ și mântuitoruluĭ nostru Isus Hrist. 1792, Martie 24.

Cod. No. XX, fila 445.

Hrisovulŭ bresleĭ bărbierilor din Bucurescĭ.

Fiind-că rufetulŭ bărbierilor meșterĭ, carĭ locuescŭ aicĭ în orașulŭ Domnieĭ mele Bucurescĭ, aŭ avutŭ obiceiurile și așeḑămênturile ce se cuprindŭ mai josŭ,

târgŭ și la mușterii, pentru ce să nu lucrămŭ?» Domnitorul autoriză

încă mai d'inainte din vechime, așișderea aŭ avutŭ și unŭ proto-meșterŭ mai mare peste dênșii, adecă staroste, pentru purtare de grijă și chivernisirea rufetuluĭ lor, carĭ obiceiurĭ cerêndŭ a li se întări și acum de cătră Domnia mea, după ce ne-amŭ pliroforisitŭântêiŭ, că le-aŭ avutŭ acestea și amŭ vĕdutŭ înșine la mâna lor hrisovulŭ Domnieĭ mele ot. létŭ 1783, Octomvrie, din cea-l'altă Domnie a Domnieĭ mele, amŭ poruncitŭ să-și alégă staroste, după obiceiŭ, și aŭ alesŭ pe Mușatŭ bărbierulŭ, căruia 'ĭ-amŭ datŭ Domnia mea acestŭ hrisovŭ alŭ Domnieĭ mele, ca să aibă a fi staroste și purtătorŭ de grijă peste toți bărbieriĭ de aicĭ, și el împreună cu 6 meșterĭ epitropĭ aĭ breslii aceștia maĭ bĕtrânĭ și maĭ de cinste aĭ lor ce vorŭ fi să păzéscă orênduiala ce aŭ între eĭ, adecă:

1. Toți câți lucréză meșteșugulŭ acesta aicĭ în Bucurescĭ, orĭ pământeni séŭ străinĭ, din orĭ-ce parte arŭ fi venitŭ, séŭ călărași, dorobanți, sêrbĭ séŭ orĭce felŭ de slujitorĭ arŭ fi, să aibă a asculta de starostea și de aceĭ șése epitropĭ la celea ce i va povățui pentru ale meșteșuguluĭ lor.

2. Pentru ucenicii carĭ vorŭ avea să aibă de pe la meșterĭ, să fie datorĭ a da de scire starosteĭ și epitropilor, ca prin scirea și voia lor să iasă, iară de sine să nu fie volnicŭ, nicĭ vre-unulŭ din meșterĭ să nu îndrăznéscă a lua ucenicŭlŭ altuia.

3. Când se va întêmpla, orĭ greșală să facă vre-unŭ bărbierŭ de a nu lucra bine, orĭ de a nu păzi Dumineca și alte sărbătorĭ, séŭ judecată să aibă unulŭ cu altulŭ pentru ale meșteșuguluĭ lor, să nu fie volnicŭ boerulŭ mare agă séŭ alțĭ zabiți a'ĭ judeca, fără numaĭ starostea, d'împreună cu epitropiĭ, să'ĭ judece și să'ĭ îndrepteze, după obiceiulŭ și orênduiala lor, certându-ĭ și dojănindu-ĭ după vina ce vor face.

4. Până nu-și vor deschide meșterii ceĭ maĭ de cinste prăvăliile lor, să nu aibă voĭe ceia-l-alțĭ bărbierĭ a-și deschide.

5. Pentru cutia de milostenie ce aŭ avutŭ obiceiŭ a ținea brésla acésta, să se ié dela totŭ meșterulŭ, din Duminecă în Duminecă, câte banĭ treĭ, i de calfă câte banĭ doĭ, dându acești banĭ orĭ-cine arŭ lucra meșteșugulŭ acesta, și să se strîngă în cutia starosteĭ, care cutie să se ție pecetluită, atâtŭ de staroste câtŭ și de epitropĭ cu pecețile lor, și să se păzéscă peste totŭ anulŭ, ca dintr'aceĭ banĭ să se cheltuiască la prasniculŭ prepodómneĭ Paraschiviĭ, ce-lŭ prăznuescŭ eĭ, i la mórtea vre-unuĭ meșterŭ din brésla lor ce nu va avea cu ce să-ĭ facă trebuinciósele îngropăreĭ și ale pomenireĭ, dintr'aceĭ banĭ să-lŭ slujéscă și să-ĭ facă pomenirile luĭ, cum și de va rĕmânea vre-unŭ meșterŭ de aĭ lor la slăbiciune și la sărăcie, din bólă séŭ din altă întêmplare, iarăși dintr'aceĭ banĭ să-lŭ ajutoreze cu ceea ce va fi cu cale, după starea luĭ; pentru care aceste cheltuelĭ, când se va întêmpla trebuință a se face, cu toți d'împreună să deschidă cutia, și cu sfatŭ de obște alŭ epitropilor să se cheltuéscă, și atâtŭ din baniĭ ce se vor strînge la cutie, câtŭ și de cheltuiala ce se va face la acelea maĭ susŭ arĕtate, în toți anii să aibă starostea a da socotélă înaintea acelor 6 epitropĭ, ca să i se cunóscă de-'ĭ este slujba cu credință séŭ nu. Decĭ amŭ întăritŭ Domnia mea hrisovulŭ acesta cu însăși iscălitura și pecetea Domnieĭ mele, ca să se urmeze precum poruncimŭ maĭ susŭ; și s'aŭ scrisŭ hrisovulŭ acesta la anulŭ 1791, Octomvrie 30, întru alŭ doilea Domnie a Domnieĭ mele, în orașulŭ Bucurescĭ.

Cod. No. XX, fila 170—171.

pre croitorii reclamanți, conformu cererei lor, în 11 Octombrie 1791. Amintimu despre acésta, căci este unulu din primele protesturi în sensulu așia disei libertății, în numele căreia s'au lucratu în Francia și apoi și pe la noi, contra existenței breslelor (1). Resoluțiunea lui M. Sutu era cu tóte acestea unu amestecu în organisarea bresslei, care cu timpulu avea să devina fatalu breslelor.

Ca dovadă totuși, cum că alegerea de staroste a fostu în mare parte lăsată meseriașilor respectivi, aducemu cartea de stărostie de papugii, din 19 Noembrie 1791 (2).

---

(1) *Jalba și porunca croitorilor celor mai săraci*

Jăluimu Măriei tale pentru terzi-basa alu nostru, că nu ne lasă ca să lucrămu lucru de târgu dela neguțitori, după cum obșnuia și mai nainte, dicêndu-ne că numai lucru dela mușterei să lucrămu, iară nu și lucru de târgu dela neguțitori, care pentru acésta jăluindu-ne la starostea alu nostru și elu ne dete răspunsu, că ori lucru de târgu dela neguțitori să lucrămu, și la mușterei să nu lucrămu, ori că numai la mușterei, și la neguțitori lucru de târgu să nu lucrămu; ca unii ce scimu a lucra meșteșugulu nostru, și de târgu, și la mușterei, pentru ce să nu lucrămu? ci ne rugămu ca să fie porunca Măriei tale a ni se da voie de a lucra meșteșugulu nostru după cum amu lucratu și până acum, că noi avaetulu nostru celu obicinuitu ni l'amu plătitu și cum va fi mila Măriei tale.

Robii Măriei tale, noi croitorii cei mai săraci.

Io Mihail Const. Sutul VV. i gospod.

Zemle Vlascoe..... Sloboji să fiți a lucra lucrulu vostru și a vě face alișverișulu vostru, precum ați avutu obiceiu, și precum veți putea pentru îndestularea și eftinătatea obștei norodului și vě dămu la mânile vóstre acésta Domnéscă a nóstră poruncă, ca să vě apărați de acela ce-'lu numiți voi terzi-bașă, care este necunoscutu și nescintu Domniei mele. 1791, Octombrie 11. Biv vel sărdaru.

Cod. No. XX, fila 279.

(2) *Carte de staroste de papugii*

Zemle Vlascoe..... Dat-amu Domnésca nóstră carte Ienciului, pe carele după alegerea a tótă bresla papugiilor, de aici, din orașulu Domniei mele Bucuresci, l-amu făcutu staroste de papugii, ca să fie cu purtare de grijă pentru brésla papugiilor din Bucuresci, și la poruncile Domnesci, care după obiceiu este dator ale săvêrși împreună cu brésla acestui meșteșugu; să judece pe cei de sub brésla lui, adecă papugiu cu papugiu, care vor fi avêndu pricini între dênșii pentru ale meșteșuguluĭ lor; împreună cu alții mai bětrâni meșteri ai bréslii aceștia, după vină să facă îndreptare și hotărîre; să iée séma totu-dé-una pentru buna orênduéla a meșteșuguluĭ acestuia a se păzi, și la tóte să urmeze după vechiulu obiceiu; pentru care poruncimu Domnia mea tutulor celor ce veți fi la acésta bréslă, să aveți a'lu sci de staroste, și să i dați ascultare și supunere la orênduéla meșteșuguluĭ vostru, căci celui împotrivitor are voie să'i facă și certare după vina lui. 1791, Noembrie 19.

Cu tóte acestea maĭmar-basa peste lemnarĭ, zidarĭ, strungarĭ și têmplarĭ, numesce directŭ Domnitorul, socotindŭ ast-felŭ că póte să împedece, prin privigherea maĭmar-basaleĭ, fraudele acestor importanțĭ meseriașĭ. Din actulŭ de rênduire alŭ luĭ maĭmar-basa, dela 10 Decembrie 1791, culegemŭ o informațiune juridică importantă: Maĭmar-basa are dreptulŭ a opri zidirile care astupă și închidŭ vederea și lumina vecinilor și a împedeca construcțiunea zidirilor aducĕtóre de stricăciunĭ (1).

Organizarea în bréslă a telalilor și misiților, bărbațĭ și femeĭ este nu maĭ puținŭ curiósă. Este póte unulŭ din cele maĭ rarĭ documente ce aflarămŭ despre asemenea bréslă acelŭ ce dămŭ aci:

---

(1) *Carte de maĭmar-basa*

Zemle Vlascoe... Fiind-că maĭmar-basa ce aŭ fost după vremĭ maĭ nainte peste lemnarĭ i zidarĭ i strungarĭ și têmplarĭ, pentru purtarea de grijă ce avea asupra bresliĭ aceștia de a nu înșela pe uniĭ altiĭ cu banĭ, séŭ a strica lucru cuivașĭ, și pentru că se află slujindŭ și la lucru curțiĭ Gospodŭ, orĭ când este trebuință pentru slujba lor, aŭ avutŭ milă atâtŭ dela frațiĭ Domnĭ de maĭ nainte, câtŭ și dela Domnia mea, din cea-l-altă Domnie, după cum ne-amŭ pliroforisitŭ din însășĭ cartea Domnieĭ mele ot létulŭ 1784, Maiŭ 22, adecă elŭ împreună cu ceaușulŭ de lemnarĭ, i cu ceaușŭ de zidarĭ eraŭ apĕrațĭ de tóte dăjdiile, și osebitŭ avea de ținea numițiĭ maimarĭ-basĭ și unŭ scultelnicŭ de ajutorŭ și de poslușanie, scutindu'șĭ casa întru care lucra acestŭ meșteșugŭ, de fumăritŭ și de tóte angariile ce daŭ alte prăvăliĭ; așișderea lua maĭmarĭ-basiĭ dela toțĭ lemnariĭ i zidariĭ ceea-ce era obicĭnuite de da eĭ și maĭ nainte, adecă dela pământeni, pe anŭ câte parale unspre-ḑece, iară dela strĕiniĭ carĭ vinŭ din strĕinătate de lucréză aicĭ și iar se întorcŭ înapoĭ, câte parale doue-ḑecĭ și douĕ; așișderea și când va fi trebuință a se prețui vre-o casă, prăvălie, séŭ altă namestie, cu poruncă dela judecată, elŭ și cu din bĕtrêniĭ bresliĭ aceștia făceaŭ prețuire dréptă și după starea namestieĭ își lua obicĭnuitulŭ havaetŭ; amŭ datŭ Domnia mea acéstă Domnéscă a nóstră carte luĭ..... pe care l'amŭ făcutŭ maĭmar-basa, peste lemnarĭ i strungarĭ și têmplarĭ, și poruncimŭ ca să i se păzéscă orênduelile și milele ce să arétă maĭ susŭ și luĭ nebântuitŭ de către nimenea; și de vreme ce câte se cuvinŭ pentru bréslă acésta a lemnarilor și a zidarilor sunt arĕtate pe largŭ la deosebitŭ hrisovŭ ce aŭ, să aibă dar numitulŭ maimar-basa a fi cu priveghere și cu purtare de grijă în tótă vremea a se păzi și a se urma tóte acelea ce prin hrisovŭ sunt rênduite, ca o trébă ce este a luĭ; așișderea să aibă purtare de grijă pentru unele binale din cele care sunt oprite de pravilă, adecă care astupă și închide lumina și vederea vecinuluĭ, cum și pentru asemenea aducĕtóre de stricăciunĭ, pentru tóte unele ca acestea, atâtŭ meșteriĭ lemnarĭ i zidarĭ să aibă a da în scire numitului maĭmar-basa, câtŭ și elŭ să ămble adesea să véḑă, și unde va găsi, să aibă a opri lucrulŭ acela, și îndată să dée în scire Domnieĭ mele, ca să poruncimŭ a se strica de totŭ. 1791, Decembrie 10.

Cod. No. XX, fila 226.

Carte de telal-başă

Zemle Vlascoe..... Dat-amŭ Domnésca nóstră carte luĭ Gheorghe pe carele *după alegerea ce i s'aŭ făcutŭ dela cămara Domniĕ mele*, 'l-amŭ făcutŭ telal-başă asupra telalilor din Bucurescĭ, ca se aibă a ţinea catastihŭ de toţĭ telaliĭ câţĭ se hrănescŭ cu acestŭ alişverişŭ, şi fieş-carele să'şĭ dée chezaşŭ şi să fie sciutŭ, că când se va întêmpla a înşela pe cinevaşĭ, numitulŭ telal-başa găsindŭ pe acelŭ telalŭ, să aibă a face împlinire stăpânuluĭ de totŭ preţulŭ în câtŭ se va fi vêndutŭ lucrulŭ acela şi să'ĭ fie de hacŭ, iară de va găsi pe vre-unulŭ că s'aŭ făcutŭ telalŭ de sineşĭ, fără de scirea luĭ şi fără a nu-ĭ da chezăşie, să aibă telalulŭ acéstă volnicie, ca să nu-lŭ îngăduéscă nicĭ de cum a face telalîcŭ unulŭ ca acela; aşişderea să aibă a cerceta pe fieşĭ-care telalŭ, orĭ bărbatŭ orĭ muĭere, românce, ţigance, ovreice pământence, câtŭ şi strĕine femeĭ telaleice, care obişnuescŭ de ridică de aicĭ lucrurĭ şi le ducŭ într'alte părţĭ de le vêndŭ, ca să dée séma orĭ-ce lucrurĭ de unde le-aŭ luatŭ anume, şi cu ce felŭ de mijlocŭ séŭ tocmélă? şi la care va găsi că sunt lucrurĭ de furatŭ, pe acelea să le dée în scire la judecată, ca să facă cercetarea şi hotărîrea ce se cuvine, avêndŭ purtare de grije la acestea ce poruncimŭ, ca să nu se facă înşelăciunĭ şi furtişagurĭ de către telalĭ şi de către telaleice, din nepurtarea luĭ de grije, căcĭ ca unulŭ ce este încărcatŭ cu tótă tréba şi purtarea de grije a bresleĭ acesteia, va avea a rĕspunde elŭ la orĭ-ce pricină şi după vină se va şi pedepsi; aşişderea şi lucrurile care cu porunca Domnieĭ mele se vor da la starostea de neguţitorĭ spre ale face zaptŭ, starostea să aĭbă ca printr'ênsulŭ să le dée a se face strigare de mezatŭ, şi cel ce va eşi muşterĭĭ de va atărdisi la mezatŭ, să nu fie volnicŭ a se întórce din cuvêntŭ, ci pe câtŭ va eşi cuvêntulŭ luĭ din gură la mezatŭ, să fie dator a rĕspunde şi a lua lucrulŭ acela, pentru că fiindŭ elŭ încărcatŭ cu acéstă trébă, după cum maĭ susŭ se arétă, elŭ are să dée séma când se va întêmpla vre-o pricină. Pricinele celea maĭ micĭ ce vor avea telalŭ cu telalŭ între dênşiĭ, pentru ale telalîculuĭ, câtŭ şi pentru ucenicĭ şi călfĭ, telal-başa împreună şi cu alţiĭ maĭ bătrânĭ aĭ bresleĭ aceştia, după orênduéla şi obiceiulŭ lor, să-ĭ judece şi să-ĭ îndrepteze; poruncimŭ Domnia mea şi vouĕ telalilor şi telaleicelor să-lŭ sciţĭ de telal-başă şi purtătorŭ de grijă a brésleĭ vóstre. 1791, Septembre.

Cod. No. XIX. fila 646.

Neguţitoriĭ streinĭ, evreĭ şi armenĭ, încă primescŭ dela M. Suţu hrisóve de recunoscere. Evreilor le recunósce hrisovulŭ ce le-aŭ datŭ în prima sa Domnie, prin următorulŭ actŭ:

Hrisovulŭ ovreilor din Bucurescĭ

Dat-amŭ Domnia mea acestŭ Domnesculŭ nostru hrisovŭ luĭ David, pre carele *l'amŭ făcutŭ Domnia mea* staroste de ovreĭ, pentru care vĕdêndŭ Domnia mea hrisove Domneşcĭ, atâtŭ ale altorŭ Domnĭ de maĭ 'nainte câtŭ şi alŭ Domnieĭ mele din cea-l-altă Domnie, ot létulŭ 1783, Decembrie 7, întru care scrie că aŭ avutŭ aceste obiceiurĭ, adecă era elŭ împreună cu toţĭ ovreiĭ apĕraţĭ de alte dăjdiĭ ce ese preste anŭ dela visterie, fără da numaĭ ruptura lorŭ, după cum era aşeḑaţĭ la cămara Domnéscă, pricinile ovreilor cele maĭ micĭ le judecă starostea, iară cele maĭ marĭ cari nu era odihniţĭ pe judecata luĭ, le judeca dumnéluĭ vel cămăraşŭ; starostea şi casa luĭ era apărată de fumăritŭ şi alte rêndueliĭ, dijmăritŭ pre

drepte bucatele luĭ, pentru câţĭ stupĭ avea nu plătea, şi când strîngea baniĭ dăjdieĭ dela ovreĭ, lua de nume câte baniĭ 30, pentru ostenéla luĭ şi fiindŭ vechilŭ şi de hahamŭ-başa lua de totŭ ovreiu casnicŭ câte unŭ leŭ pe anŭ, şi alte venituriĭ ale hahamuluĭ, după orênduiala lor; asemenea ţinea ovreiĭ şi povărnile ce le-aŭ avutŭ, făcute cu cheltuiala lor în Bucurescĭ, pre locurile ce li s'aŭ datŭ dela Domnĭ şi sinagoga lor; deci acele milĭ şi obiceiurĭ ce le-aŭ avutŭ dela toţĭ fraţiĭ Domnĭ, care maĭ susŭ arétă, ne-amŭ milostivitŭ şi Domnia mea de le-amŭ întăritŭ, şi iarăşĭ acumŭ întru a doua Domnie; pentru care poruncimŭ şi voueĭ, tutulor ovreilor, să aveţĭ a şci pe maĭ susŭ numitulŭ de staroste, şi să-'ĭ daţĭ supunere şi ascultare ce se cuvine, aşişderea să-'lŭ protimisiţĭ orĭ unde şi întru tóte locurile, ca pe unŭ staroste alŭ vostru, că pe celŭ ce-lŭ va arĕta starostea împotrivitor, neurmător, nesupusŭ, se va pedepsi. 1792, Decembrie 2.

Cod. No. XX, fila 268.

Armenilor le rênduesce staroste prin pitaculŭ următorŭ:

Carte de staroste de armeni.

Zemle Vlascoe.... Dat-amŭ cartea Domnieĭ mele..... pe carele *l'amŭ făcutŭ Domnia mea* staroste peste toţĭ armeniĭ, ca să aibă a fi staroste şi purtătorŭ de grije, breslĭĭ aceştia, să judece pricinele ce vor avea între dênşiĭ arménŭ cu arménŭ, şi după alegerea lor să-'ĭ îndrepteze, iar pe pricinile maĭ marĭ şi care nu se vor odihni pe alegerea ce le va face starostea, pe aceia să-'ĭ trimiţă la cămara Domnieĭ mele, şi la tóte, atâtŭ pentru bréslă, câtŭ şi pentru dênsulŭ, să urmeze după vechiulŭ obiceiŭ, precum s'aŭ urmatŭ şi maĭ nainte, după cuprinderea privileghiurilor şi cărţilor domnescĭ ce aŭ avutŭ şi maĭ nainte, carĭ s'aŭ vĕḑutŭ de Domnia mea şi în condicele Divanuluĭ; pentru care poruncimŭ Domnia mea tuturor celor ce ţineţĭ legea armenéscă, să aveţĭ a-'lŭ şci de staroste a-lŭ vostru şi să-'ĭ daţĭ cuviinciósa supunere şi ascultare. 1791, Decembre 23.

Cod. No. XX, fila 243.

Amŭ vĕḑutŭ protecţiunea acordată încă din prima domnie a luĭ M. Suţu fabricelor şi în gĕnere comerciuluĭ internŭ.

Intru câtŭ se acordă acéstă protecţiune cu numerósele narturĭ impuse de M. Suţu comercianţilor de tóte articolele, nu ne compete nouă a grăi.

Intrebarea *narturilor* fiindŭ puţinŭ cunoscută, după cum cu totulŭ necunoscute sunt documentele ce posedemŭ cu referinţă la acéstă întrebare, socotimŭ a face unŭ serviciŭ economiştilor noştrĭĭ, dându locŭ în acestŭ capitolŭ principalelor narturĭ întocmite sub M. Suţu.

Era unŭ modŭ de a se recomanda iubireĭ poporuluĭ acela de a opri pre neguţitorĭ să vênḑă cu preţurĭ exagerate, maĭ cu sémă articole de primă îndestulare. Incă cu câte-va ḑile înainte de a intra în Bucurescĭ M. Suţu dă următorulŭ pitacŭ:

Pitace la spătărie și la agie ca să cerceteze prețulŭ bucatelor la fieșcecare ḑi de târgŭ și să arĕte Mărieĭ séle.

Iω Mihail Const. Sutul VV i gospod.

Zemle Vlascoe.... Fiind-că voimŭ Domnia mea ca să scimŭ în tótă vremea cursulŭ prețuluĭ zacherelelor ce sĕ vêndŭ în târgulŭ de afară în tóte obicĭnuitele ḑile de târgŭ, ĭată se dă strașnică poruncă de către Domnia mea la spătărie, că de aḑĭ înainte să fie spătăria datóre tot-dé-una a purta grije, spre a cerca în tóte marțile și vinerile prețulŭ bucatelor în târgulŭ de afară, cum curge? și pe tóte marțile și vinerile să aibă nelipsitŭ a arĕta Domnieĭ mele atâtŭ prețulŭ grâuluĭ de tóta mâna, adecă celŭ de frunte și celŭ de mijlocŭ, și celŭ de alŭ treilea mână, câtŭ și prețulŭ orzuluĭ, asemenea și al meĭuluĭ; care acéstă trébă să o scie spătăria ca o datorie a sa de astăḑĭ înainte, spre a o urma. Tolco pisah gosp. 1791, August 29.

Cod. No. XX, fila 17.

Indată apoĭ la 9 Septembrie 1791, Domnitorul însărcinéză pe maĭ mulțĭ boerĭ. între care cunoscutulŭ nouă istoricŭ stolniculŭ Dumitrache, să întocméscă nartulŭ lucrurilor de mâncare și alŭ cherestelelor (1).

(1) *Pitacŭ pentru a se pune nartă lucrurilor de mâncare și cherestelelor*

Cinstiților și credincișĭ boerĭĭ Domnieĭ mele, dumitale biv vel clucerŭ Costache i dumitale biv vel paharnicŭ Nicolae, i dumitale biv vel stolnice Dumitrache și dumitale biv vel stolnice Constantine Niculescule, sănĕtate!... Fiind-că auḑimŭ Domnia mea o scumpete nesuferită dreptățiĭ și buneĭ orênduelĭ urmându-se la prețulŭ lucrurilor de mâncare și la vînḑarea cherestelelor de trebuința lucruluĭ binalelor, și altora lucrurĭ, care sunt aicĭ din țĕră, ce nu să aducŭ de alte pământurĭ, cărora vrêndŭ Domnia mea a le da nizamulŭ celŭ cuviincĭosŭ și dreptŭ, ca unŭ lucru ce este celŭ d'âmtêiŭ trebuincĭosŭ alŭ hraneĭ norodului și alŭ trebuințeĭ lucruluĭ de obște; ĭată amŭ orênduitŭ pe dumnévóstră câte-șĭ patru ca nisce practicoșĭ și iubitorĭ dreptățiĭ, spre a da Domnieĭ mele pliroforie pentru tóte, precumŭ maĭ josŭ vĕ poruncimŭ, ca să putemŭ orêndui nartulŭ lor celŭ dreptŭ. Decĭ să vĕ adunațĭ la unŭ locŭ și maĭ âmtêiŭ pentru carne să faceți aĭarulŭ celŭ cuviincĭosŭ, cumpĕrândŭ de pe afară vite marĭ și micĭ de treĭ mălnĭ și înaintea dumnévóstră în vedere tăindu-se, grijindu-se și câmtărindu-se, se socotițĭ apoĭ după prețulŭ cumpĕrătorilĭ vitelor și a cheltuelilor câte câtŭ se cuvine a se vinde ocaua de carne de către măcelarĭ, apoĭ să faceți după acésta cercetare pentru lumînările de seŭ i pentru tóte felurimile lucrurilor ale mâncărilĭ, care sunt de aicĭ din pământulŭ țĕrilĭ, i pentru lemnele de focŭ i pentru cherestele, cărămidă și varulŭ, de tóte acestea câte sunt de trebuința obșteĭ norodului să faceți dumnévóstră o dréptă chibzuială și în ce chipŭ se cade acumŭ în starea acesteĭ vremĭ a fi nartulŭ vêndărilor să arĕtațĭ Domnieĭ mele tóte cu socotéla lor, anume în scrisŭ prin anafora subt iscăliturile dumnévóstră, ca să dămŭ nizamulŭ celŭ cuviinciosŭ și dreptŭ; căutațĭ dar după ipolipsis ce avemŭ Domnia mea asupra-vĕ păzindŭ dreptatea, să arĕtațĭ Domnieĭ mele cele adevĕrate, care este datoria pentru a ob-

Dămŭ în notă la acéstă pagină raportulŭ boerilor aşeḑêndŭ nartulŭ cărneĭ, din 11 Septembrie 1791, şi pitaculŭ domnescŭ relativŭ, stabilindŭ preţulŭ de 5 parale ocaua de carne de vacă şi de 6 ocaua de carne de óie (1).

şteĭ dreptate şi îndestulare, fiindu-vĕ în scire şi acéstă, că Domnia mea amŭ ridicatŭ cu totulŭ bréla precupeţilor, şi vătăşia de precupeţí, ca să nu fie maĭ multŭ şi fie-şcare lăcuitor are a-şĭ vinde însuşĭ în tîrgŭ lucrulŭ sĕŭ la ceĭ ce aŭ trebuinţă. Tolco pisah gospod. 1791, Septembrie 9, Bucurescĭ.

Cod. No. XX, fila 47.

(1) *Nartul cărneĭ de orĭ-ce felŭ se obicĭnueşce a se vînde în tîrgŭ*

Pré Înălţate Dómne.

După luminata poruncă a Mărieĭ Tale, adunându-ne la unŭ locŭ, amŭ luatŭ séma pentru vênḑarea de carne şi însciinţămŭ Mărieĭ Tale, că la 15 ale trecuteĭ luniĭ luĭ August, s'aŭ trimisŭ de la epitropie omŭ într'adinsŭ de s'aŭ cumpĕratŭ vite cu tocmélă şi cu buna-voinţă a ţĕranilor, vacĭ de 3 mânĭ şi cârlanĭ 6, care făcêndu-se aiarŭ, precum se arétă socotéla în dosulŭ acesteĭ anaforale scăḑêndu-se măcelarilor tóte cheltuelile şi cuviinciosulŭ lor câştigŭ, aŭ rĕmasŭ după dreptate să vênḑă carnea de vacă ocaua parale 5 şi cea de oaie po parale 6, cu care preţŭ are să urmeze pe acestŭ dulce până la lăsatulŭ seculuĭ de postulŭ Crăciunuluĭ Noembrie 14, însă carnea de vacă să fie bună şi grasă, căcĭ eĭ aŭ strînsŭ (după cărţile divanuluĭ), vite de astă primăvĕră cu cuvêntŭ ca să fie de hrană politieĭ Bucurescilor, iar despre altă parte unĭĭ dintr'ênşiĭ le taie la zalhanale de le facŭ seŭ, şi pentru hrana norodului păzescŭ oborulŭ târguluĭ de afară, séŭ âmblă prin ţĕră de cumpĕră vite próste, slabe, cu preţŭ maĭ eftinŭ care tăindu-le la scaune nu este de mâncatŭ, şi tóte pricinuescŭ şi bólă norodului; de acésta însciinţăm, iar hotărîrea cea desĕvêrşită rĕmâne a se face de înălţimea ta. 1791, Septembrie 11.

Costache clucerulŭ. *Dumitrache* stolnicŭlŭ. *Nicolae* paharnicŭlŭ. *Constantin Niculescu* stolnicŭ.

Aiarul pentru carnea de vacă

Taleri	Bani		Taleri	Bani	
62	60	Cumpĕrătórea la treĭ vacĭ, însă			
			25	60	cea d'âncêiŭ.
			19	--	a doua.
			18	—	a treia.
			62	60	
2	42	Cheltuială la câte trele, însă			
			12		erbăritŭ.
			30		vama scaunelor.
			1,60		cheltuială cu simbria argatuluĭ.
			2,42		
64	60	sermaiaoa.			

Cu aceeaşi dată este raportulŭ pentru nartulŭ brutarilor. Aceştia

Oca	Dramurĭ	
332	200	aŭ eşitŭ din câte treile vacile însă
		Oca Dramurĭ
		130 — cea d'âmtêiŭ.
		104 200 a doua.
		98 — a treia.
		332 200
33	—	se scade scăd̨ĕmêntulŭ cărneĭ la d̨ece una.
299	200	rĕmâne spre vênd̨are.
55	200	aŭ eşitŭ seŭ dela câte treile.
Talerĭ	Banĭ	
37	51	pe carne oca 299°, oca po parale 5.
18	60	» seŭ oca 55, oca po banĭ 40.
12	--	» treĭ peĭ, una po talerĭ 4.
—	36	» treĭ limbĭ, una po banĭ 12.
—	54	» douĕ-spre-d̨ece picere unulŭ po banĭ 4°.
—	90	» treĭ rinichĭ cu inimile lor, perechia po banĭ 30.
—	27	» treĭ splinĭ una po banĭ 9.
—	18	» 3 muschĭ, una po banĭ 6.
—	72	» 3 perechĭ ficaţĭ, po banĭ 24.
—	18	» 3 funduri, unulŭ po banĭ 6.
70	66	coprinde vênd̨area.
64	60	se scade cumpĕrătórea şi cheltuiala.
6	06	rĕmânŭ câştigŭ de la treĭ vacĭ.

Aiarulŭ pentru carnea de oaie

Talerĭ	Banĭ	
13	60	cumpĕrătórea la 6 cârlanĭ, unulŭ po talerĭ 2,30.
1	21	se încarcă cheltuiala, însă
		Talerĭ Banĭ
		0 24 erbăritulŭ la 6 cârlanĭ, de unulŭ pe banĭ 4.
		— 12 vama scaunelor, pe banĭ 2.
		1 05 cheltuiala i simbria argatuluĭ.
		1 21
14	81	
Oca	Dramurĭ	
64	200	aŭ eşitŭ carnea dela 6 cârlanĭ.
3	80	se scade scăd̨ĕmêntulŭ cărneĭ, la 10 o jumĕtate.
61	120	rĕmân spre vênd̨are.

Vênd̨area

Talerĭ	Banĭ	
9	24	pe carne oca 61, dramurĭ 210, ocaua po parale 6.
5	30	» 6 peĭ una, pe banĭ 105.
—	90	» 6 căpăţînĭ cu picerele lor.
—	90	» 6 droburĭ, unulŭ pe banĭ 15.
15	114	vênd̨area.
14	81	se scade sermaiaua şi cheltuiala.
1	33	rĕmâne câştigŭ de la 6 cârlanĭ.

nu se mulţămiaŭ cu unŭ legiuitŭ şi onestŭ beneficiŭ, ci încărcaŭ şi

---

Io Mihail Constantin Sutul VV. i gospod.

Zemle Vlascoe... Poruncimŭ Domnia mea dumitéle vel agă, strîngêndŭ pe toţi măcelariĭ din Bucurescĭ, să aibĭ a'ĭ pune la nizamŭ, cu voie fără de voie, ca până la postulŭ Crăciunuluĭ să urmeze negreşitŭ nartulŭ vênd̨ĕreĭ de carnea cea de vacă ocaua cu parale 5 şi cea de oaie ocaua câte parale 6, care preţŭ măcar că este cam scumpŭ, dar după cumpĕrătórea vitelor, ca să nu rĕmâie măcelarilor cuvêntŭ de pricinuire, spre a fi politia îndestulată, îlŭ primimŭ într'acéstă vreme, însă cu acéstă orênduială şi poruncă, ca să fie carnea bună, grasă, din vite hrănite, căcĭ pentru aceea aŭ avutŭ voie slobodă şi volnicie măcelariĭ de a tăia, însă de acéstă primăvĕră, din vreme, după cum ne pliroforisimŭ a strînge vite din ţĕră pentru hrana şi politia Bucurescilor, iar nu pentru a tăia la zalchanale şi aşĭa li se pune şi nartulŭ, după preţulŭ vitelor bune, şi sunt datorĭ ca cu vite hrănite să îndestuleze politia, iar nu cu vite próste şi slabe, cumpĕrate din oborulŭ têrguluĭ în preţŭ eftinŭ, pentru lăcomia câştigurilor şi să nu se cuteze maĭ multŭ a cheltui vitele hrănite pe la zalhanale, făcêndu-le dumnéta zaptŭ la acésta, căcĭ iată deosebită facemŭ Domnia mea cercetare şi pe care vomŭ dovedi că face acestŭ felŭ de urmare, fórte straşnicŭ îl vomŭ pedepsi. Decĭ după ce veĭ da măcelarilor nizamulŭ acesta, apoĭ să o facĭ publică la totŭ norodulŭ de obşte, ca să fie nartulŭ cărneĭ precum amŭ orênduitŭ Domnia mea, şi după acésta să cercetezĭ păzirea, de faţă şi pe sub cumpĕtŭ, de păzescŭ nartulŭ spre a vinde cu acestŭ preţŭ şi spre a fi carnea bună şi cu îndestulare, cum şi la cântarŭ să nu se facă lipsă măcar unŭ dramŭ, că veĭ avea dumnéta a rĕspunde, ca unŭ zabit al politieĭ. 1791, Septembrie 12, Bucurescĭ.

Cod. No. XX, fila 56, 57, 58, 59.

Anaforaua pentru de a vinde carnea cu nartŭ, cea de vacă de a o vinde măcelariĭ câte parale cincĭ, cea de óie câte parale optŭ

Io Mihail Const. Sutul VV. i gospod.

Zemle Vlascoe..... De vreme ce după tóte cuviincĭósele cercetărĭ s'aŭ făcutŭ bine cunoscutŭ, prin chibzuirea de obşte a părinţilor archiereĭ şi a dumnélor boerilor, că întru adevĕrŭ după preţulŭ vitelor, dreptatea urméză a se vinde cu acestŭ nartŭ carnea, poruncimŭ Domnia mea, dumitale cinstitŭ şi credincĭosulŭ boerulŭ Domnieĭ mele Iorgache Suţe, biv vel post. epistatulŭ agieĭ, ca să daĭ nizamŭ măcelarilor a vinde carnea de vacă ocaua câte cincĭ parale, şi carnea de óie ocaua câte optŭ parale; însă de vreme ce după acestŭ nartŭ nu le-aŭ maĭ rĕmasŭ măcelarilor cuvêntŭ a se plânge de vre-o pagubă, să-ĭ silescĭ şi fără de voia lor a griji, ca să fie totŭ-dé-una carne bună, grasă şi îndestulă pentru vênd̨area în têrgŭ, ferindu-se a nu face nicĭ vre-o lipsă la dramurĭ; pentru care veĭ da dumnéta scire şi la norodŭ de obşte, ca să fie însciinţatŭ de nartulŭ acesta; şi amŭ poruncitŭ ca să se facă şi afară în judeţe poruncile Domnieĭ mele, să se urmeze acestŭ nartŭ. 1791, Octombrie 12.

Pré Înălţate Dómne.

După luminată porunca Înălţimiĭ tale s'aŭ trimisŭ dela epitropie omŭ într'adinsŭ d'împreună cu măcelariĭ aleşĭ din partea isnafuluĭ şi s'aŭ cumpĕratŭ

la preţŭ şi la cumpĕnă. Domniĭ ţĕriĭ de apururea le-aŭ făcutŭ rĕs-

---

cu bună tocmélă şi cu voinţa ţĕranilor treĭ vacĭ de treĭ mânĭ şi treĭ oĭ cu doĭ berbecĭ, şi iară înaintea nóstră împreună cu totŭ rufetulŭ lor s'aŭ făcutŭ aiarulŭ, şi după dreptate aŭ rĕmasŭ să vênd̨ă carnea de vacă ocaua pe parale cinci, iară cea de óie pe parale optŭ ocaua, cum se arétă maĭ pre largŭ socotéla din josŭ, pentru că oile s'aŭ găsitŭ fórte scumpe, ajungêndŭ unile preste po câte tal. 4, şi de va fi primitŭ de Inălţimea ta acestŭ nartŭ, face trebuinţă ca să se urmeze şi afară în tótă ţéra, că dela trimisulŭ epitropieĭ ne îndestulămŭ, că âmblă mulţĭ ţĕranĭ făcêndŭ vênd̨are de carne prin sate şi prin déluri şi vêndŭ ocaua câte optŭ şi câte d̨ece parale, iară de se va păzi şi afară nartulŭ acesta din Bucurescĭ, aşa vor putea şi măcelariĭ bucurescenĭ a găsi dobitóce de hrana acestuĭ oraşŭ, şi încă afară prin ţéră, maĭ s'arŭ cuveni să fie nartulŭ maĭ josŭ, ca uniĭ ce n'aŭ cheltuelile măcelarilor de Bucurescĭ; iară cea desăvêrşită hotărîrea rĕmâne la Inălţimea ta. 1791, Septembrie 28.

Costache clucerŭ. *Dumitrache* stol. *Nicolache* p.h. *Iordache* stol. *Stefan* medel. *Costan. Nicolescu* stol.

Cod No. XIX, fila 18.

Aiarulŭ cărniĭ de óie.

Talerĭ	Banĭ	
18	75	S'aŭ cumpĕratŭ 5 oĭ cu douĭ berbecĭ.
—	90	Cheltuiala lor, hrană, erbăritŭ, vama, şi simbria argatuluĭ.
1	111	Câştigulŭ măcelaruluĭ, la d̨ece unulŭ.
21	36	

Vênd̨area.

13	12	Pe carne oca 65 bez scăd̨ĕmêntulŭ la d̨ece oca o jumĕtate oca po banĭ 24.
—	15	Seŭ oca 3, dramurĭ 150 po banĭ 40.
—	54	Căpăţînele şi piciórele 20.
—	45	Ficaţĭ 5.
6	30	Pe peĭ 5 po tal. 1, banĭ 30.
21	36	

Aiarulŭ cărniĭ de vacă.

Talerĭ	Banĭ	
42	75	Cumpĕrătórea a treĭ vacĭ.
3	—	Cheltuiala lor, la hrană, vamă, erbăritŭ, simbria argatuluĭ i proci.
4	30	Câştigulŭ măcelaruluĭ, după cumpĕrătóre.
49	105	

Vênd̨area.

28	65	Pe carne ocaua 228 şi dramurĭ 100, bez i scăd̨ĕmêntulŭ cărneĭ la d̨ece, una oca po banĭ 15.
7	50	Pe seŭ, oca 22 şi dramurĭ 100, po banĭ 40.
12	60	Pe treĭ peĭ po tal. 4 şi banĭ 20.
—	36	Limbĭ 3 po banĭ 12.

boiŭ, deşi une orĭ cutropeaŭ numaĭ de-aĭ sili să împarţă marele câştigŭ, cu eĭ, cu aga, cu boierii epitropĭ şi cu alţi slujbaşĭ. După aiarulŭ făcutŭ de epitropia obştieĭ, de astă dată, se hotăresce preţulŭ jimbleĭ

—	36	Picere 12 po banĭ 3.
—	27	Rinichĭ părechea 3, po banĭ 9.
—	9	Spline 3, po banĭ 3.
—	9	Mure 3, po banĭ 3.
—	18	Ficaţĭ 3, po banĭ 6.
—	18	Bojocĭ 3 cu inimele lor, po banĭ 6.
—	18	Schembele 3, po banĭ 6.
49	104	

Cod. No. XIX, fila 18.

S'aŭ datŭ aiar prin cercetarea dumnélor veliţilor boerĭ pentru nartulŭ cărniĭ de vacă a se urma pe acestŭ dulce câte parale 6 ocaua, iar carnea de râmătorĭ şi de óie câte parale 8. Totŭ acum şi pentru lumînărĭ de seŭ s'aŭ pusŭ nartŭ a se vinde ocaua câte parale treĭ-ḑecĭ şi cincĭ. 1792, Ianuarie 8.

Publicaţiĭ la tóte judeţele şi la caimacamŭ, pentru nartulŭ cărniĭ de óie.

Dumnévóstră ispravnicilor ot sud..... sănĕtate! vĕ facemŭ Domnia mea în scire, că vrêndŭ Domnia mea să cercetămŭ şi cu alte mijlóce de vite maĭ multe aiarulŭ cărniĭ de óie, amŭ orênduitŭ într'adinsŭ ómeniĭ noştri de aŭ cumpĕratŭ de pe afară 68 de mieĭ carĭ tăindu-se toţĭ de o dată, făcêndu-se dimpreună la toţĭ aiarulŭ celŭ cuviinciosŭ, aŭ rĕmasŭ după dréptă socotélă a se vinde ocaua parale cincĭ tocmaĭ, scoţêndu-se tóte cheltuelile şi câştigulŭ măcelarilor la ḑece unulŭ şi alţĭ tal. 2.59 ce le maĭ rĕmânŭ din 68 de mieĭ. După care nartŭ amŭ datŭ Domnia mea nizamŭ şi poruncă a se vinde carnea de óie aicĭ în Bucurescĭ; deci iată vĕ poruncimŭ ca şi dumnévóstră ispravnicilor să daţĭ nizamŭ şi poruncă măcelarilor dintr'acelŭ judeţŭ de a vinde după acelŭ nartŭ, făcêndu-se celŭ nesupusŭ a fi următorŭ şi fără de voia luĭ, pentru că de vomŭ auḑi că cu unŭ banŭ maĭ mult s'aŭ scumpit séŭ lipsă la dramurĭ aŭ datŭ, nu numaĭ pe acelŭ măcelar îlŭ vomŭ pedepsi, ci şi asupra dumnévóstră ne vomŭ turbura, şi fiţĭ sănĕtoşĭ. 1702, Iulie 6.

Cod. No. XX, fila 712.

Zemle Vlascoe... Cinstiţilor şi credincioşĭ boerilor Domnieĭ mele, dumnéluĭ biv vel post. epistatulŭ agieĭ, dumnévóstră boerilor epitropĭ, fiind-că vremea este iţum a se face aiarulŭ vitelor marĭ spre a se da nizamulŭ măcelarilor la preciulŭ celŭ cuviinciosŭ, poruncimŭ dumnévóstră ca să chiămaţĭ şi pe Alexe Hagi Manta spre a orêndui unŭ omŭ credinciosŭ dela epitropie, care dimpreună cu orênduitulŭ luĭ Alexe Hagi Manta şi cu alŭ măcelarilor cumpĕrândŭ vitele celea trebuincióse de pe afară într'aceste ḑile de postŭ, şi adunându-vĕ la unŭ locŭ dimpreună şi cu Alexe Hagi Manta, să faceţĭ aiarulŭ lor în ḑiua sfinteĭ Adormirĭ Precestiĭ, cu socotélă amĕruntă, şi să arĕtaţĭ Domnieĭ, mele ca cu acelŭ preţŭ să poruncimŭ să se vêndă. 1792, Augustŭ 7. Vel logofĕtŭ.

Cod. No. XX, fila 781.

cu drojdiĭ 1 para 143 de dramurĭ, şi pânea cea-l-altă, iarăşĭ albă, 1 para pentru 166 dramurĭ, iar covrigiĭ 3 la o para, fiindŭ covrigulŭ de 30 dramurĭ (1).

Pitacŭ la spăt. i agă pentru măcelarĭ a nu-ĭ îngădui să vîndă vitele lor cele grase şi să cumpere altele slabe, de tréba scaunilor.

Fiind-că ne înscliinţămŭ Domnia mea, cum-că măcelariĭ Bucurescilor, între alte vicleşuguri ce metahirisescŭ, cu care scumpescŭ vînzarea cărneĭ pentru interesele lor, s'aŭ făcutŭ şi matrapazĭ şi vîndŭ în oborulŭ tîrgulŭĭ de afară vite ce aŭ maĭ bune pentru hrana politieĭ în preţŭ scumpŭ, şi pentru trebuinţa politieĭ cumpĕră iarăşĭ din tîrgŭ vite în preţŭ eftinŭ, care sunt slabe, ce nu este bună de mâncare carnea lor; pentru care acésta măcar că s'aŭ datŭ poruncile Domnieĭ mele straşnice şi către înşişĭ măcelariĭ, déră deosebitŭ şi maĭ într'adinsŭ şi maĭ straşnicŭ, poruncimŭ Domnia mea vouĕ, vămeşilor aĭ oborulŭĭ tîrgulŭĭ de afară, ca să păziţĭ la tóte zilele de tîrgŭ, cu tótă luarea aminte, de faţă şi pe subt cumpĕtŭ, şi îndată ce veţĭ vedea unŭ măcelarŭ de aĭ Bucurescilor, că aŭ adusŭ în tîrgŭ vre-o vită de vînzare, numaĭ decâtŭ pe acelŭ măcelarŭ să-'lŭ prindeţĭ şi îndată să-'lŭ trimiteţĭ la Domnia mea cu vita de înpreună; aşişderea să sciţĭ că Domnia mea amŭ ridicatŭ matrapazlăcurile şi precupiile, între care fiind-că sunt şi făinariĭ de Bucurescĭ, s'aŭ datŭ porunca Domnieĭ méle atâtŭ dumnéluĭ vel spăt. câtŭ şi dumnéluĭ vel agă, că din grâulŭ ce vine de vînzare la zilele de tîrgŭ, să se protimiséscă întâiŭ obştea a cumpĕra, şi după obşte să cumpere brutariĭ Bucurescilor care sunt legaţĭ a purta grija de hrana politieĭ; déră fiind-că voĭ vameşilor sunteţĭ de apururea la tîrgŭ, vĕ poruncimŭ Domnia mea,..... spre a nu îngădui pe alţiĭ la alte precupiĭ şi matrapazlăcurĭ, ci după obsce să se protimiséscă brutariĭ Bucurescilor a cumpĕra suma trebuinţelor de hrană politieĭ. Tol. p. 1791, Septembrie 21.

Cod. No. XX, fila 85.

(1) *Nartulŭ brutarilor.*

Pré Înălţate Dómne,

Insciinţămŭ Mărieĭ Téle că, după cum se vinde acum grâulŭ la oborulŭ tîrgulŭĭ de afară, aşternemŭ socotéla maĭ josŭ, din care se face îndestulare şi de sermaĭa şi de cheltuĭală şi de câştigulŭ brutaruluĭ pe fiesce-care chilă şi cum se cuvine să vîndă pânea însemnată maĭ josŭ.

Jimbla albă cu drojdiĭ de hămeĭ la para po dramurĭ 143.

Pânea ce o facŭ brutariĭ pentru obşte în Bucurescĭ, însă iar pâne albă de grâŭ spălatŭ, fiind-că împreunate treĭ mânĭ de grâŭ, precum obicinuescŭ brutariĭ de amestecă de treĭ mânĭ, vinŭ la para po dramurĭ 166.

Simitulŭ albŭ, ca şi jimbla, la para po dramurĭ 100.

Covrigiĭ iar albĭ, la para po dramurĭ 90.

Prescurile i colaciĭ şi pânea ce-ĭ ţicŭ cornŭ, care se lucrézĕ de mueriĭ, iarăşĭ albe ca şi jimbla, la para po dramurĭ 143.

Covrigiĭ care facŭ érăşĭ femeile, la para po dramurĭ 90.

După nartulŭ pâneĭ şi alŭ cărneĭ, urmâ unŭ nartŭ generalŭ de

Iar ceĭ mĕrunţĭ, cu drojdiĭ, la para pe dramurĭ 70.

De acésta însciinţămŭ Mărieĭ Téle, iar hotârîrea cea desĕvêrşită remâne a se face de către Inălţimea Ta. 1791, Septembrie 11.

Costache clucerŭ. *Dumitrache* stolnicŭ. *Niculache* păharnicŭ. *Costantin Niculescu,* stolnicŭ.

Cod. No. XX, fila 59—60.

Socotéla uneĭ chile de grâŭ bunŭ, spălatŭ, curatŭ, pentru jimblă făcută de jimblarŭ.

Tal.	Banĭ	
11	—	Cumpĕrătórea uneĭ chile de grâŭ curatŭ.
3	—	Cheltuiala însă
		Tal. Banĭ
		— 45 Chiria dusuluĭ şi adusuluĭ de la móră
		— 45 la spălatŭ
		— 45 simbria şi mâncarea calfelor
		— 18 lumînărĭ la móră şi la cuptorŭ
		— 12 o saca de apă
		— 12 sare
		— 3 chiria zablăuluĭ
		1 60 unŭ carŭ de lemne
		3 00
1	—	Câştigulŭ brutaruluĭ la o chilă.
15	—	
—	90	se scade că 'şĭ ia, însă
		— 45 după za. câte oca 15
		— 45 după tărîţe, oca 30
		— 90
14	30	rĕmânŭ.
1	51	se încarcă ḑecĭuĭală pentru celŭ ce vinde pâne în târgŭ.
15	81	să iasă pâine pe dênşiĭ, care ese dintr'o chilă, pâine cóptă oca 24, care facŭ dramurĭ 9,600 şi vine la para po dramurĭ 143.

Cod. No. XX, fila 60.

Socotéla de pâne ce scotŭ brutariĭ în târgŭ pentru obşte şi precum obicĭnuescŭ de punŭ grâŭ de treĭ mânĭ, aşa să facŭ socotéla pe câte treĭ chile împreunate, însă iar din grâŭ spălatŭ şi pâne albă.

Tal.	Banĭ		
27	—	Cumpĕrătórea pe treĭ chile, însă	
		Tal. Banĭ	
		11 — pe o chilă grâŭ bunŭ	din care ese pâine cóptă oca 672; care facŭ dramurĭ 268,800.
		9 — altă chilă grâŭ de mijlocŭ	
		7 — altă chilă de a treia mână	
		27 —	

totŭ felulŭ de articole de hrană şi de bĕutură şi de articole de me-

9	—	cheltuială la treĭ chile
3	—	câştigulŭ la treĭ chile.
39	—	
39	—	suma cumpĕrătoriĭ i a cheltueleĭ
2	30	se scadŭ că şi-ĭ ia, însă

Tal.	Bani	
1	15	din zasite, oca 45
1	15	din tărîţe, oca 90
2	30	

36	90	rĕmânŭ
3	81	se încarcă ţecĭuiala celora ce vêndŭ pânea în tîrgŭ.
40	51	să ésă pâne pe dênşiĭ, care împărţindu-ĭ cu cele dramurĭ 268,000, vine la para po dramurĭ 166.

Iω Mihail Const. Şuţul VV. i gospod.

Zemle Vlascoe..... Poruncimŭ Domnia mea dumnitéle vel agă, să daĭ nizam brutarilor cu voie făr' de voie a urma nartulŭ ce li-se dă după preţulŭ grâuluĭ, cum şi astăună dată în câtŭ este grâŭ pe acestŭ preţŭ, să urmeze nartuluĭ acestuia, adică jimbla cu drojdiĭ la o para dramurĭ 143, şi pânea cea-l-altă iarăşĭ albă de grâŭ spălatŭ, la o para dramurĭ 166, aşişderea şi simigiilor să le daĭ nizamŭ a urma nartulŭ acesta, care să fie datorŭ a lucra covrigiĭ 3 la o para, covrigulŭ de dramurĭ 30, cum şi celor-l-alţĭ asemenea după nartulŭ acesta, însciinţându-le d-ta şi la norodulŭ de obşte; ca să scie nartulŭ acesta; însă să facĭ poruncită cercetare, aevea şi pe supt cumpĕtŭ, că nu numaĭ nartulŭ să se păzéscă, ci şi la drumurĭ să nu fie lipsă, şi pânea să fie cóptă, lucrată bine şi fără de nicĭ unŭ felŭ de amestecătură, pentru că în altŭ chipŭ de vomŭ găsi-o, să sciĭ că şi d-ta veĭ fi în vină. 1791, Septembrie 12.

Cod. No. XX, fila 61.

Anaforaua epitropilor pentru brutarĭ

Pré Înălţate Dómne.

Insciinţămŭ Mărieĭ tale pentru rufetulŭ brutarilor, că ceĭ maĭ *ehlierzĭ* veniră şi ne arĕtară în scrisŭ, că sunt mulţămiţĭ pe nartulŭ ce li s'aŭ pusŭ la vêndarea de pâne şi că pr.... vor păzi dreptatea obşteĭ, ca în loculŭ flămânzieĭ ce aŭ trasŭ în trecuţiĭ anĭ, acum să se bucure cu mulţămita luĭ Dumneẓeŭ; numaĭ rógă pe năstavulŭ înălţimeĭ tale, ca să se facă îndreptare rufetuluĭ, căcĭ s'aŭ adunatŭ, maĭ alesŭ din rĕsmiriţă, mulţĭ iabangiĭ sermainsizĭ şi toţĭ aŭ căẓutŭ pe acestŭ meşteşugŭ, carĭ nefiindŭ prinşi în rênduială, maĭ de multe orĭ nu scotŭ pâne în tîrgŭ, şi când nu se vede bulucŭ de pâne în tîrgŭ sicliturile zabiţilor razimă pe ceĭ ehlierzĭ, carĭ pórtă frică de necinste şi de pedépsă, iar aceia după ce âmblă de capulŭ lor şi pâne scotŭ numaĭ când vor, vinŭ şi la obor în ẓile de tîrgŭ de le strică tocmelile ce facŭ cu vêndĕtoriĭ zacherelelor; întru aceia cerŭ să se alégă în scrisŭ, şi care 'şĭ va da chezeşia că va să fie brutarŭ alŭ obşteĭ şi că 'şĭ va păzi meşteşugulŭ nepristanŭ cu scóterea de pâne pe tóte ẓilele în

nagiŭ, ba şi de lemnăriĭ, apoĭ şi nartulŭ de chiriĭ, de transporturĭ,

---

târgŭ, acela să se priméscă de rufetŭ şi fieşcecăruia să i se dea pecetluitulŭ gospodŭ, pe numele luĭ, cu arĕtare că este brutarŭ alesŭ şi primitŭ de rufetŭ. După acésta maĭ cerŭ ca la obor în ḑile de târgŭ să se protimiséscă a cumpĕra maĭ întêiŭ obştea, apoĭ după obşte să cumpere ceĭ aleşĭ de rufetulŭ brutarilor şi în urmă făinariĭ séŭ maĭ bine să le ḑicemŭ matrapaziĭ, iar ficleniĭ ceĭ lăpădaţĭ de rufetulŭ brutarilor să fie popriţĭ de a cumpĕra zacherele, séŭ de a maĭ ţinea cuptóre; peste care rufetulŭ cere să-şĭ alégă dintre eĭ unŭ proestosŭ cu volnicie în scrisŭ de la Inălţimea ta, pentru purtarea de grijă a acesteĭ bune orênduelĭ şi pentru diaforalele ce se vor întêmpla, să aibă vre-uniĭ din rufetulŭ lor la socotelĭ de ale meşteşuguluĭ lor; de acésta însciinţămŭ, şi cea desĕvîrşitŭ hotărîre se va face de Inălţimea ta. 1791, Septembrie 17.

Costache clucerulŭ. *Dumitrache* stolnicŭ. *Nicolache* paharnicŭ.

Iω Mihail Const. Sutul VV. i gospod.

Zemle Vlascoe.... S'aŭ cititŭ înaintea Domnieĭ mele acésta anafora şi câtŭ pentru jabangiĭ sermaĭanzîĭ ce lucréză şi eĭ brutăria a intra la orênduiala şi datoria ce aŭ şi brutariĭ ceĭ vechĭ cunoscuţĭ, spre a purta grijă şi eĭ de îndestularea poliţieĭ, şi a se lega că va păzi meşteşugulŭ napristanŭ cu scóterea pâneĭ pe tóte ḑilele în târgŭ şi cu paza nartuluĭ Domnescŭ, acésta este cu cale şi priimimŭ Domnia mea cererea brutarilor, însă cu acésta nu primimŭ Domnia mea, adecă unŭ numĕrŭ, ca numaĭ atâţia să lucreze brutăria, iar altulŭ să nu fie volnicŭ, căcĭ acésta nu este de folosulŭ obşteĭ, fără de numaĭ interesulŭ lor, ci lângă câţĭ se află astădĭ séŭ mâne la numĕrŭ lucrându, poruncimŭ Domnia mea şi alţiĭ să fie sloboḑĭ, cu acéstă orênduială însă, precumŭ arĕtămŭ maĭ susŭ, ca să se îndatorésca şi aceia ce sunt brutariĭ datorĭ pentru îndestularea politieĭ a lucra cu toţiĭ meşteşugulŭ nelipsitŭ, a scóte pururea pâne în tĕrgŭ şi a păzi nartulŭ, şi faceţĭ dumniavóstră fóie de toţĭ spre a fi sciuţĭ, după care să li se dea pecetluiturile Domnieĭ mele, dându-ĭ în sciinţa şi a duméluĭ vel agă, ca să fie cunoscuţĭ, urmându-se însă sloboḑenia acestuĭ meşteşugŭ nepoprită, după cumŭ poruncimŭ. Aşişderea şi la cumpĕrătórea grâuluĭ în ḑilele de târgŭ, a se protimisi întêiŭ obştea, apoĭ după obşte să cumpere brutariĭ, şi acéstă o primimŭ Domnia mea şi nu numaĭ să rĕmâe matrapaziĭ pe urmă, ci încă vor fi opriţĭ, ca uniĭ ce bine sciţĭ că Domnia mea amŭ ridicatŭ matrapazicurile şi precupiile cu totulŭ; de care poruncimŭ Domnia mea dumitale vel spătarŭ, i dumitale vel agă să urmaţĭ acesteĭ poruncĭ, ca la ḑilele de târgŭ, după ce va cumpĕra obştea să se protimiséscă brutariĭ Bucurescilor a cumpĕra; iar pentru a orĕndui unŭ proestosŭ pentru rufetulŭ brutarilor, la acésta avemŭ Domnia mea orênduitŭ zabitŭ pe dumnéluĭ vel agă şi nicĭ au fostŭ obiceĭŭ, nicĭ este trebuinţă de proiestosŭ osebitŭ pentru rufetulŭ brutarilor. 1791, Septembrie 18.

Cod. No. XX, fila 72, 73, 74.

Pitacŭ la aga pentru brutarĭ ca să-ĭ siléscă a avea zacherea pe câte treĭ luni înainte gata pentru vremĭ întêmplătóre.

Fiind-că la o politie ca acésta cu atâta mulţime de norodŭ se cade ca totŭ-d'a-una să aibă brutariĭ Bucurescilor zacheréua cea trebuinciósă, după so-

de descărcăturĭ etc. Acestŭ nartŭ generalŭ e din 20 Septembrie 1791

---

cotéla mulțimeĭ norodului, pe câte treĭ lunĭ înainte, făină măcinată gata, ca la întêmplare de vremĭ împotrivă, orĭ când este cale grea de nu póte veni zacheréua de pe afară la târgŭ de vêndare, orĭ când se înnécă morile din vre-o venire a apelor marĭ, séŭ când se înghéță de iuțimea geruluĭ de nu potŭ măcina, orĭ când scadŭ apele, să nu pătiméscă atunci norodulŭ vre-o lipsă séŭ scumpĕtate din nepurtarea de grijă a brutarilor; iată poruncimŭ Domnia mea dumitale vel agă, ca după cumŭ și în cea-l-altă Domnie a Domnieĭ nóstre aŭ fostŭ datŭ nizamulŭ acesta spre a'lŭ păzi brutariĭ. ca o datorie a lor, să aibĭ a strînge pe rufetulŭ brutarilor de Bucurescĭ, cărora să le arĕțĭ acéstă poruncă a Domnieĭ mele, și să-ĭ silescĭ și să-ĭ îndatorezĭ, ca să cumpere din vreme. acum când din mila luĭ Dumnedeŭ bucatele sunt îndestulate și calea este bună, pentru venirea locuitorilor de pe afară la târgŭ cu grâŭ de vêndare, să-lŭ macine a avea făină gata sigurifsindu-te prin zapisŭ dela mânile lor și cu chezașŭ unulŭ pe altulŭ, cum că vor avea zacheréua gata pe câte treĭ lunĭ înainte, și după trecerea a 45 de dile, iarăși asemenea maĭ naintea soroculuĭ din vreme să urmezĭ dumnéta a te griji, ca asemenea să te sigurifsescĭ pe celea-l-alte treĭ lunĭ înainte, și să arĕțĭ Domnieĭ mele că se urméză acestŭ nizamŭ în faptă. 1791, Sept. 25.

Cod. No. XX, fila 95.

Iω Mihail Const. Sutul VV i gospod.

Zemle Vlascoe..... Dumnévóstră ispravnicilor ot sud Ialomița sănĕtate; vĕ facemŭ în scire, că cu mare scârbă a Domnieĭ mele auzimŭ cum că aicĭ într'acelŭ județŭ, se vinde pânea la o para câte 80 și 90 de dramurĭ, și acésta nu albă și curată, pentru care multŭ ne-amŭ turburatŭ Domnia mea în vreme ce aicĭ în Bucurescĭ, se vinde acésta una dată pânea albă și curată la o pără dramurĭ 150. Iară peste puține dile avemŭ a o sui și a o mări peste douĕ sute de dramurĭ, după prețulŭ grâuluĭ ce s'aŭ eftinitŭ, cu multŭ maĭ josŭ, unde acolo la județŭ afară, trebuesce să fie cu multă deosebire maĭ eftină și maĭ îndestulată decâtŭ în Bucurescĭ, căcĭ acolo este locŭlŭ de unde ese grâulŭ și nu lipsesce grâulŭ, și lipsesce și cheltuéla căratuluĭ și adusulŭ cu plată de chirie în cale depărtată; pentru care acésta într'adinsŭ amŭ trimisŭ pe tutungiulŭ Domnieĭ mele în partea loculuĭ de aŭ cercatŭ și ne-aŭ adusŭ chiarŭ pâne de acolea din târgŭ de amŭ vĕzut-o însine Domnia mea mică și próstă după cum vĕ arătămŭ maĭ susŭ; decĭ iată vĕ poruncimŭ Domnia mea strașnicŭ, că acum peșinŭ să aveți a da nizamŭ brutarilor, spre a se face și a se vinde pânea mare, curată și lucrată bine, după nartulŭ ce se urméză, și se va urma în Bucurescĭ, cu deosebirea ceea ce urméză a fi acolea afară, maĭ mare cu multŭ, căcĭ lipsescŭ cheltuelile ce aŭ brutariĭ de aicĭ, și este și loculŭ bucatelor acolea lângă dênșiĭ, pentru că să sciți, că Domnia mea nu lipsimŭ în tótă vremea a face cercetare, și de vomŭ auzi iarăși că nu a-țĭ datŭ nizamulŭ și nu a-țĭ îndreptatŭ vêndarea de pâne precum poruncimŭ, séŭ și de alte lucrurĭ trebuincióse norodululuĭ, nu numaĭ brutariĭ vor fi pedepsiți, ci și voĭ ispravnicilorŭ veți cădea în mare urgie a Domnieĭ mele; acésta vĕ poruncimŭ. 1792, Martie 29.

Cod. No. XX, fila 461.

întăritŭ de M. Suțu Vodă. Este revĕdutŭ, cu modificărĭ, în 1792,

---

Iω Mihail Const. Suțul VV. i gospod.

Zemle Vlascoe.... Cinstitŭ și credinciosule boerule alŭ Domnieĭ mele Iordache Suțe vel agă, facemŭ dumitale în scire, că după prețulŭ grâuluĭ, ce aŭ fostŭ astă-dĭ de vênd̨are în târgulŭ de afară, adecă cel d'ântêiŭ, grâŭ de frunte, spălatŭ, chila dela 12 leĭ până la 11, și celŭ de alŭ doilea și alŭ treilea mână dela 9 leĭ până la 8. Măcarŭ că după drépta socotélă se cădea a da nartŭ brutarilor, ca să nu maĭ aibă nicĭ unŭ cuvêntŭ de pricină, amŭ făcutŭ socotéla acea ce este întocmită pe 12 leĭ grâu de frunte, și 11 leĭ grâu de a doua mână, și 10 leĭ grâu de a treia mână, împreunate adecă aceste treĭ mânĭ de grâu precumŭ obișnuescŭ brutariĭ, de asemenea grâu de treĭ mânĭ; de care acestŭ prețŭ făcêndu-se socotéla brutarilor, după ce aŭ intratŭ tóte cheltuelile lor la socotélă, îndreptându-se cu mulțămita lor, și condeile de care se plângea, vine la o para dramurĭ 135 tocmaĭ, pâne albă curată, cóptă bine și lucrată din grâŭ spălatŭ. Decĭ primindŭ dumnéta porunca Domnieĭ mele, să aibĭ a da acestŭ nartŭ, carele cu tótă mulțămita sunt datorĭ brutariĭ a'lŭ primi și a'lŭ urma, care nartŭ după ce'lŭ veĭ da dumnéta brutarilor, apoĭ să facĭ publicuire și la totŭ norodulŭ Bucurescilor, ca să fie sciutŭ de obște, și pururea nu veĭ lipsi dumnéta, a face cercările celea cuvincióse, ca să te pliroforisescĭ de sunt următorĭ brutariĭ séŭ nu 1791, Octombrie 7.

Cod. No. XX, fila 123.

Carte legată la ispravnicĭĭ Muscelului, pentru nartulŭ bucatelor, trimițêndu-se și copie de aicĭ

Dumnévóstră ispravnicilor ot sud Muscel, sănĕtate; amŭ vĕdutŭ Domnia mea însciințarea ce faceți pentru scumpetea lucrurilor ale mâncărĭĭ, ce încă se urméză până acum acolea, și porunca ce cereți cu arĕtarea nartuluĭ ce amŭ datŭ Domnia mea lucrurilor de vênd̨are aicĭ la Bucurescĭ; pentru care iată vĕ trimetemŭ copie după nizamulŭ ce avemŭ aicĭ Domnia mea, însă fiind-că întru adevĕrŭ lucrurile ce se vêndŭ aicĭ în Bucurescĭ trebue să fie cu deosebire la prețŭ decâtŭ celea de pre afară, prin orașele țĕrĭĭ, dumnévóstră să vĕ chibzuiți și dreptatea păzindŭ să faceți scăd̨ĕmêntulŭ celŭ cuviinciosŭ, din prețulŭ de aicĭ, la lucrurile ce se află cu îndestulare acolea, cum și la lucrurile ce nu sunt în partea loculuĭ, iarăși să întocmiți prețulŭ celŭ cuviinciosŭ, iară la pâne și la carne după prețulŭ grâuluĭ și alŭ viteler ce este la partea loculuĭ, așa veți da și nizamulŭ brutarilor și măcelarilor, făcêndŭ înși-vĕ socotéla brutarilor, cum și aiarulŭ măcelarilor, spre a putea face nartulŭ dreptŭ, și pe de o parte veți da nizamŭ la vênd̨area lucrurilor, pe de altă parte să însciințați Domnieĭ mele arĕtându-ne nizamulŭ ce a'ți găsitŭ cu cale, acea la partea loculuĭ, trimițêndu-ne fóie de tóte lucrurile, anume în ce chipŭ le-ați întocmitŭ, și fiți sănĕtoși. 1791, Octombrie 11.

Cod. No. XX, fila 130.

Pitacŭ la agă pentru ca să silésca pe brutari de a vinde pânea după nartulŭ ce se arĕtă

Cinstitŭ și credinciosŭ boerulŭ Domnieĭ mele Iorgache Suțul biv vel post. epistatulŭ agiĭ, fiind-că astăd̨ĭ aŭ fostŭ prețulŭ grâuluĭ celŭ bunŭ de frunte

Maiŭ 8. Fiindŭ unŭ nartŭ care atinge atâtea ramurĭ ale industrieĭ şi

---

chila tal. 11, iar celŭ de a doua mână maĭ josŭ, şi celŭ de a treia mână şi maĭ josŭ, după care acestŭ preţŭ făcêndu-se socotéla a treĭ chile de treĭ mânĭ, după ce intră la socotélă, şi tóte cheltuelile brutarilor cum şi câştigul lor, vine să se vênḑă la o para dramurĭ 145. Poruncimŭ Domnia mea să daĭ pe şinŭ nizamulŭ brutarilor, de astă-séră, ca de mâne să scóţă în târgŭ pâne de vênḑare la o para dramurĭ 145, lucrată şi cóptă bine, supuindu'ĭ fără de voia lor, a urma acestuĭ nartŭ negreşitŭ, de care să însciinţezĭ la tótă obştea. 1792, Februarie 3.

Cod. No. XX, fila 343.

Publicaţiĭ la tóte judeţele pentru nartulŭ cărneĭ şi a pâneĭ că nu se urmézŭ după hotărîre.

Dumnévóstră ispravnicilor, din cercetările ce facemŭ Domnia mea pe afară, auḑimŭ că nartulŭ cărneĭ şi al pâneĭ nu se urmézŭ după poruncă, pentru care iată ne facemŭ Domnia mea datoria, crestinesce, şi vĕ maĭ trimitemŭ de acéstă dată poruncĭ, prin care vĕ arĕtămŭ iarăşĭ anume preţulŭ cărneĭ de óie, ocaua parale cincĭ, cea de vacă de acéstă dată parale patru, pânea cea albă şi curată, la o para, dramurĭ douĕ sute, cea de a doua mână, la o para, dramurĭ 400, până va eşi grâulŭ noŭ; iară după acésta să sciţĭ întru adevĕrŭ că avemŭ a trimite într'adinsŭ ómeniĭ noştri din năuntru la tóte târgurile de prin judeţe, şi când şi după acésta vomŭ lua pliroforie, că nu se urmézŭ, nu numaĭ pe măcelarĭ i brutarĭ cu târgulŭ şi cu ocna avemŭ a-ĭ pedepsi, ci şi pe înşi-vĕ vĕ vomŭ pedepsi cu grele trepede şi cu urgie şi lipsire de isprăvnicie; ci dară să sciţĭ, că acésta este porunca cea din urmă. 1792, Iulie 6.

Pitacŭ la vel vist. pentru preţulŭ mierĭ de ĕstimpŭ.

Iω Mihail Const. Suţul VV.

Cinstitŭ şi credinciosŭ boerulŭ Domnieĭ mele, dumnéta Ianache Văcărescule, vel vist., amŭ vĕḑutŭ Domnia mea anaforaua ce ne-aŭ făcutŭ pré sfinţia sa părintele mitropolitŭ, i dumnélor cinstiţiĭ şi credincioşiĭ boerĭ veliţĭ aĭ Divanuluĭ Domnieĭ mele, pentru preţulŭ mierĭ de ĕstimpŭ, cumŭ că într'alte dĕrăpănărĭ şi stingere ce aŭ cercatŭ ţéra în vremea acestuĭ trecutŭ rĕsboiŭ, fiindŭ una, şi prăpădenia stupilor, din care s'aŭ împuţinatŭ şi aŭ cumpĕratŭ locuitorĭĭ turcĭ prăsila lor, cu îndoitŭ şi întreitŭ preţŭ, ce era în cea-l-altă Domnie a nóstră, şi de vor fi siliţĭ a da mierea cu preţulŭ de maĭ 'nainte, nu numaĭ pagubă li se va pricinui, ci şi desnădăjduire de a maĭ prăsi stupĭ cu îndestulare, pentru care ne facŭ rugăciune, ca să mijlocimŭ şi către prea înaltulŭ devletŭ a primi de a se cumpĕra ĕstimpŭ de către neguţitorĭ ocaua de miere prigolŭ câte 11 parale, şi vadra de miere po tal. 4; decĭ, pentru căcĭ este sciută şi Domnieĭ mele dĕrĕpănarea ce aŭ cercatŭ ţéra în vremea rezmirăţiĭ, şi pentru ca să nu dămŭ cu acésta pricină de mahnire locuitorilor, ci încă să-ĭ îndemnămŭ la prăsila şi la înmulţirea stupilor şi la alte matahurĭ ale pământuluĭ, primindŭ Domnia mea a face mijlocirea acésta, şi iată poruncimŭ dumnitale, ca să facĭ poruncile Domnieĭ mele în ţéră, adecă mierea de prigonŭ un-spre-ḑece parale ocaua şi vadra de miere tal. patru, a o cumpĕra neguţitoriĭ cu acelŭ preţŭ dela locuitorĭ. 1792, Iulie 13.

Cod. No. XX, fila 727.

comerciului, Domnitorul puse pe întregulŭ Divnŭ să-'lŭ *teoriséscă* (1).

Doue cărți deschise către orășenii dela Urziceni i dela Rômnic i dela Focșani pentru scumpetea ce se urmézŭ la vêndarea lucrurilor

Zemle Vlascoe..... Vouĕ tutulor orășenilor lăcuitorĭ i târgoveți din Urziceni sud Ialomița, vĕ facemŭ în știre, că din cercetările ce pururea facemŭ Domnia mea pentru a vóstră petrecere, a locuitorilor după afară, atâtŭ despre altele, câtŭ și despre celea trebuincióse ale hraneĭ vóstre, luarămŭ în scire, cum că acolea se vinde pânea la o pără dramurĭ 80 și pân' la 20, și nicĭ acésta nu este albă și curată, care acésta la multă turburare ne-aŭ adusŭ, în vreme ce aicĭ în Bucurescĭ se vinde astă una dată, pânea albă și curată la o pără dramurĭ 150, iară peste puține ḑile, după prețulŭ grâuluĭ ce s'aŭ eftinitŭ acum avem a-'lŭ mări peste 200 dramurĭ, unde acolea se cade a fi cu multă deosebire pânea maĭ mare, căcĭ de acolea ese grâulŭ care se aduce și aicĭ la Bucurescĭ și lipsesce brutarilor căratulŭ în cale depărtată și plata de chirie; decĭ, nesuferindŭ Domnia mea ca să pătimiți voĭ acéstă scumpătate, spre interesulŭ și lăcomia fără de mĕsură a brutarilor, iată amŭ trimisŭ poruncile Domnieĭ mele strașnice către ispravniciĭ județuluĭ, ca pe șinŭ acum să dea nizamulŭ celŭ cuviinciosŭ, déră voĭ să nu așteptați zăbava nizamuluĭ isprăvnicescŭ, ci îndată ce veți vedea că îndreptare nu s'aŭ făcutŭ și urmézŭ brutariĭ totŭ interesulŭ lorŭ, să mergeți cu pânea acea în mână la ispravniciĭ județuluĭ, ca să o arĕtați, și de nu veți vedea nizamulŭ care poruncimŭ Domnia mea, să trimiți jalbă Domnieĭ mele de acolea, fără de a vĕ trepăda înși-vĕ, și nu numaĭ pe brutarĭ iĭ vomŭ pedepsi Domnia mea strașnicŭ, ci și pe ispravnicĭ 'ĭ vomŭ face pildă spre învĕțătură, ca să scie cum să păzéscă nizamulŭ și dreptatea vóstră! acésta. 1792, Martie 29.

Cod. No. XX, fila 460.

Asemenea cărți s'aŭ făcutŭ și către ispravnicĭ.

(1) *Carte la boeriĭ epitropĭ pentru narturĭ, trimițêndu-se douĕ narturĭ de celea ce sunt trecute înainte*

Zemle Vlascoe..... Cinstiți și credincioși boerilor Domnieĭ mele, dumnévóstră boerilor epitropĭ aĭ trebilor obștieĭ sănĕtate; iată și pentru felurimile lucrurilor de mâncare, i pentru lucrătorĭ, chiria vinurilor, a vaselor de totŭ felulŭ, și altele trebuincióse norodului de obște, făcêndu-se nartulŭ celŭ cuviinciosŭ cu socotelĭ de obște, vĕ trimetemŭ douĕ catalóge pecetluite de Domnia mea, unulŭ pentru unele felurimĭ, altulŭ pentru alte felurimĭ; ci déră să rênduiți unŭ logofĕtŭ harnicŭ dela epitropie, carele împreună cu unŭ zapciŭ, dela dumnéluĭ epistatulŭ agieĭ, să le citéscă la Târgulŭ de afară, la Târgulŭ Cuculuĭ, și pe tóte ulițele din lăuntrulŭ târguluĭ și prin mahalale, ca să se facă sciute și cunoscute tutulora, grijindŭ fórte dumnévóstră, și când veți vedea că nu se păzesce, să aveți datoria a însciința Domnieĭ mele. 1792, Maiŭ 8.

Cod. No. XX, fila 561.

Carte către dumnéluĭ vel agă pentru narturĭ.

Zemle Vlascoe..... Cinstitŭ și credinciosŭ boerulŭ Domnieĭ mele Costache Suțe biv vel post. epistatulŭ agieĭ, sănĕtate; iată și pentru felurimile lucrurilor

Incă din 1791 Octombrie, Vodă ceruse nartŭ pentru băcăniĭ cum se póte vede din următorulŭ pitacŭ:

---

de mâncare, i pentru lucrătorĭ, pentru vase de totŭ felulŭ, pentru chiria adusuluĭ vinurilor şi altele trebuincióse norodului de obşte, făcêndu-se nartulŭ celŭ cuviinciosŭ cu socotélă de obşte, şi trimitemŭ şi dumitale douĕ catalóge pecetluite, unulŭ pentru unele felurimĭ, altulŭ pentru alte felurimĭ, ci déră să orênduescĭ şi dumnéta unŭ zapciŭ harnicŭ, ca de-împreună cu logofĕtulŭ orênduitŭ dela epitropie, să le cetéscă la Têrgulŭ de afară, la Têrgulŭ Cuculuĭ şi prin tóte uliţele, înlăuntru têrguluĭ şi prin mahalale, ca să se facă sciute şi cunoscute tutulor de obşte, grijindŭ fórte şi supuindŭ pe fieş-care, cu voĭe orĭ cu nevoĭe, să păzéscă nartulŭ acesta întru tóte. 1792, Maiŭ 8.

Cod. No. XX, fila 562.

Nartulŭ ce cu sfatŭ şi părere de obşte amŭ hotărîtŭ Domnia mea să se urmeze acum într'acéstă vreme la lucrurĭ de ale mâncărĭĭ şi altele cum maĭ josŭ arétă

	Tal.	Banĭ
Apă, sacaua în têrgŭ	—	6
Iară în ocolulŭ spătărescŭ, în mahala	—	9
Butulŭ păstramă de capră	—	15
Bobulŭ uscatŭ, ocaoa	—	6
Iară celŭ verde, ocaua	—	3
Brânza de oĭ în fóle, ocaua	—	24
Ghiudenulŭ séŭ sugiucu ce se face aicĭ în Bucurescĭ	1	—
Gâsca	—	45
Icrele de ştiucă	—	60
Icrele de crapŭ séŭ de cosacŭ	—	30
Caşulŭ próspĕtŭ, ocaua	—	18
Caşulŭ în saramură, ocaua	—	24
Cosaculŭ săratŭ, ocaua	—	9
Cosaculŭ próspĕtŭ, ocaua	—	6
Curcanulŭ mare	—	90
Iară celŭ maĭ micŭ	—	60
Curca mare	—	45
Iară cea maĭ mică	—	36
Cărbunĭ de mangalŭ, suta de oca	1	—
Cărbunĭ ţigănescĭ de lucru, ocaua	1	—
Lintea, ocaua	—	3
Minătărcĭ, ocaua	—	30
Mazăre uscată, ocaua	—	9
Iară cea verde, ocaua	—	7
Mierea până se va da nartulŭ celŭ deşĕvêrşitŭ, ocaua	—	42
Mălaiulŭ măcinatŭ de porumbŭ, ocaua	—	2
Mălaiulŭ măcinatŭ de meiŭ, ocaua	—	1
Nucile, suta	—	6
Oţetulŭ de vinŭ bunŭ, ocaua	—	24

Pitacŭ la agă şi la boerii epitropi ca să pue nartŭ şi la băcăniile ce vinŭ de peste Dunăre.

Cinstitŭ şi credinciosŭ boerulŭ Domnieĭ mele, Iorghache Suţe, biv vel post. epistatulŭ agieĭ, dumné-vóstră, boerilor epitropĭ, fiind-că este cu cale şi de trebuinţă a se pune nartŭ şi la lucrurile de *bacalica* ce se aducŭ de peste Dunăre, ca întru tóte feliurimile să se urmeze o dréptă aşeq la trebuinţele norodulŭi de

	Tal.	Banĭ
Iară oţetulŭ de vinŭ bunicelŭ, ocaua	—	12
Ouĕle, treĭ	—	3
Orzulŭ ce se vinde pe la hanurĭ şi prăvăliĭ, ocaua	—	3
Lapte dulce, de oĭ şi de vacĭ, ocaua	—	6
Morunulŭ próspĕtŭ, ocaua	—	45
Iară nisetru próspĕtŭ, ocaua	—	39
Iară ciga próspĕtă, ocaua	—	40
Iară crapulŭ próspĕtŭ şi somnulŭ, ocaua	—	24
Iară ştiuca próspĕtă, ocaua	—	18
Iară pescele de helesteŭ, felurimĭ, ocaua	—	30
Pescele de Dâmboviţa, cumŭ mréna, somnŭ, ce se vinde în târgŭ cu copăile în apă, viŭ, ocaua	—	60
Morunulŭ săratŭ, ocaua	—	39
Iară somnulŭ săratŭ şi crapulŭ, ocaua	—	24
Iară plătica sărată, ocaua	—	9
Pastrama de vacă cea de zalhana, ocaua	—	36
Prunele uscate la sóre, ocaua	—	12
Iară cele uscate la lojniţă, ocaua	—	6
Păcura curată, ocaua	—	24
Puiulŭ de găină	—	12
Racĭ de baltă, suta	—	15
Iară ceĭ de helesteŭ, suta	—	12
Raţa	—	21
Săpunŭ de ţéră, ocaua	—	24
Sĕmênţă de inŭ, ocaua	—	6
Iară cea de cânepă, ocaua	—	4
Scoicile cele marĭ, suta	—	24
Iară cele micĭ, suta	—	15
Fasolea uscată, ocaua	—	6
Iară cea verde, ocaua	—	3
Urda sărată în burdufŭ, ocaua	—	21
Iară cea próspĕtă, ocaua	—	12
Untulŭ próspĕtŭ, ocaua	—	30
Iară celŭ topitŭ, ocaua	—	48
Uleiulŭ, ocaua	—	60
Iară eĭ să cumpere sĕmênţa cumŭ s'aŭ ţisŭ maĭ susŭ, ocaua	—	6
Olăria, însă câte vase vor fi smălţuite, orĭ-ce felŭ de ifosŭ vor fi să se mĕsure cu apă şi să se plătéscă ocaua	—	3
Iară cele ne smălţuite, ocaua	—	1

Cod. No. XX, fila 563.

obşte, vĕ poruncimŭ Domnia mea, ca să vĕ adunaţĭ la unŭ locŭ, unde să aducĭ dumnéta, biv vel post. epistatule a agieĭ, şi pe băcal-başa, cu totŭ rufetulŭ băcanilor, şi după ce vĕ veţĭ pliroforisi maĭ întêiŭ de preţulŭ celŭ adevĕratŭ alŭ fieş-căruia felurimŭ de lucru, cu care se cumpĕră pe locŭ de acolo de peste

---

Nartulŭ încălţămintelor de ţĕră turcéscă i óreşĭ-ce dintr'a băcănieĭ.

Pré Înălţate Dómne,

Cartea de însciinţare ce face Înălţimeĭ tale Dumnéluĭ Iordache capichehaia dela Giurgiovu, d'impreună şi cu fóia de preţulŭ vênd̦ăreĭ încălţămintelor, i óreş-ce parte dintr'ale băcăniilor, precum se poliftisescŭ cu vênd̦area la ruşĭ, care de către Înălţimea ta s'aŭ trimisŭ la epitropie ca să chibzuimŭ în ce chipŭ se cuvine a se vinde aceste încălţăminte, şi acea parte de băcănie aicĭ în Bucurescĭ, următorĭ fiindŭ amŭ făcutŭ cercetare pe subt cumpĕtŭ de vênd̦area ce facŭ prăvălieşiĭ într'acéstă vreme, şi vedemŭ, că dupĕ cumpĕrătórea lor dela ruşĭ şi după vămile şi chiriile ce daŭ într'acéstă vreme, nu arŭ fi cu cale de a vinde cu preţulŭ ce s'aŭ obicĭnuitŭ eĭ acumŭ, ci maĭ cu eftinătate; decĭ noĭ precumŭ amŭ socotitŭ într'acéstă vreme, să se vênd̦ă fieş-care încălţăminte, cumŭ şi acea parte de băcănie, aşternemŭ socotéla maĭ josŭ, care de va fi primită Înălţimeĭ tale, să se dée luminată poruncă de urmare; de acésta însciinţămŭ Înălţimeĭ tale. 1792, Iulie 13.

Costache clucerŭ. *Dumitrache Varlaamŭ.*

Cod. No. XX, fila 767.

Cum vêndŭ prăvăliaşiĭ de voia lor

Talerĭ	Banĭ	
2	—	Papucĭ cu meşĭ bunĭ cu postavŭ şi fără postavŭ, iară de a doua mână, maĭ proştĭ 1, banĭ 90.
4	60	Cizme voinicescĭ liochiu, bune.
3	90	Cizmele roşiĭ turcescĭ de omŭ mare.
3	60	Cizmele galbene de omŭ mare, căptuşite cu musulŭ.
2	90	Cizme roşiĭ de omŭ mare, cu douĕ cusăturĭ, căptuşite, cu carîmbu lungŭ; asemenea şi celea negre acestŭ felŭ de făptură.
1	90	Surăturile căptuşite, iar celea necăptuşite tal. 1, banĭ 60.
1	90	Imineĭ bărbătescĭ de omŭ mare liochiŭ.
1	24	Ipac asemenea imineĭ roşiĭ; asemenea şi ceĭ negri de saftianŭ.
2	—	Papuciĭ cu meşi bărbătescĭ, cu postavŭ séŭ fără de postav; iară de a doua mână tal. 1, banĭ 75.
4	—	Cizmele voinicescĭ liochiŭ, bune.
3	60	Cizmele voinicescĭ roşiĭ cu o cusătură.
3	45	Cizmele galbene de ţéra turcéscă, căptuşite cu musulŭ; iară cele ce se lucrézĕ aicĭ tal. 3.
2	60	Cizme roşiĭ de omŭ mare, făcute aicĭ cu douĕ cusăturĭ şi cu carîmbŭ lungŭ căptuşite, asemenea şi celea negre cu acéstă făptură.
1	60	Surăturile căptuşite, iară celea necăptuşite tal. 1, banĭ 45.
—	72	Papucĭ femeescĭ galbenĭ cu câlcâiŭ şi fără de ţopĭ.
—	90	Ipacŭ asemenea papucĭ liochiŭ.

Dunăre, să socotiţi apoĭ, cu dreptulŭ adevĕrŭ, chiria, cheltuelile celea adevĕrate, puindŭ şi dobânda cea cuviinciósă pe câtŭ se cuvine a se câştiga şi a se folosi vênd̦ătoriĭ din alişverişu lor, să chibzuiţi apoĭ preţulŭ cu care se cuvine a vinde

Taleri	Bani	
1	30	Conduri cu terlicĭ şi cu ţopĭ liochiŭ de copile dela 5, 6 anĭ până 9 şi 10, totŭ unŭ preţŭ aŭ, iar ceĭ galbenĭ totŭ cu acestŭ mijocŭ tal. 1, banĭ 15.
1	90	Papucĭ cu terlicĭ femeescĭ liochiŭ cu ţopi şi postavŭ roşiu în lăuntru.
—	54	Pantofĭ de copiĭ liochiŭ cu ţopĭ, dela 3 anĭ până la 6—7 şi 8 anĭ.
—	45	Ipacŭ pantofĭ galbenĭ cu ţopĭ de copiĭ, totŭ asemenea.
—	18	Perechea de postalĭ pestriţi de copiĭ micĭ.
1	—	Cizme liochiŭ de copiĭ dela 7 anĭ până la 10 şi 12 anĭ.
—	105	Cizmele galbene, totŭ asemenea urmare.
1	105	Conduri cu ţopĭ galbenĭ şi cu meşĭ lungĭ femeescĭ. Iară de vor fi conduri fără de ţopĭ, tal. 1, banĭ 95.
1	90	Conduri cu terlicĭ şi cu ţopĭ liochiŭ.
1	60	Ipacŭ conduri cu terlicĭ şi cu ţopĭ galbenĭ.
1	90	Cizme galbene mueresci, bune, fără de căptuşală, iară de a doua mână 1 tal., 60 banĭ.
—	60	Papucĭ galbenĭ cu câlcâiŭ, femeescĭ şi fără de ţopĭ.

Partea de băcănie cum o vêndŭ băcaniĭ de voia lor

Taleri	Bani	
—	144	Oca de untŭ de lemnŭ.
—	108	Oca de săpunŭ bunŭ.
2	—	Oca de céră.
—	42	Oca de orezŭ.

Vênd̦area de la ruşĭ, după însciinţarea capichehailor

1	96	Papucĭ cu meşĭ cu postavŭ şi fără postavŭ.
1	42	Papucĭ cu terlicĭ femeescĭ.
3	30	Cizmele galbene voinicescĭ.
3	90	Cizmele liochiŭ.
3	30	Cizmele roşiĭ.
1	45	Imineĭ liochiŭ.
1	15	Imineĭ roşiĭ.
36	—	Turaua de saftiene liochiŭ.
25	—	Turaua de saftiene galbene.
22	—	Turaua de saftiene roşiĭ.
—	33	Oca orezŭ, când se vinde cu paraoa, iar când se cumpĕră cu chila ocaua 30 banĭ.

Cod. No. XX, fila 768.

Pré Inălţate Dómne.

După luminată porunca Inălţimeĭ tale, s'aŭ vĕd̦ută şi de către noĭ acéstă anafora a dumnélor boerilor epitropĭ, ce facŭ pentru nartulŭ la fieş-care telŭ de

băcaniĭ acele mărfurĭ la norodu Bucurescilor, şi să arĕtaţĭ Domnieĭ mele nartulŭ celŭ dreptŭ, prin catastihŭ a-nume de fie-care felurime, ca să dămŭ şi la acestea nizamulŭ lor prin porunca Domnieĭ mele, osebitŭ de acésta poruncimŭ dumitéle, epistatulŭ agieĭ, că marfa de *bacalica* ce se aduce de peste Dunăre, când vine, să grijescĭ, ca unŭ zabitŭ alŭ rufeturilor, a se împărţi acea marfă la toţi băcaniĭ câţi se cuvinŭ, să nu se opréscă numaĭ de uniĭ; pentru care acésta să fie datorŭ bacal-basa a da scire dumitéle, când vine marfa, spre a nu se face numaĭ de uniĭ zaptulŭ aceleĭ mărfĭ, ci să păzéscă orênduiala cea dréptă a rufetuluĭ. tol. p. gpvmd. 1791, Octombrie 27.

Cod. No. XX, fila 148.

Rĕspunsŭ la ispravniciĭ Dâmboviţeĭ pentru vêndarea pânii, cum are a se urma acolo.

Amŭ vĕdutŭ Domnia mea însciinţarea ce ne faceţĭ, dela 27 ale luniĭ aceştia, cu socotéla ce ne-a'ţĭ trimisŭ pe 100 oca grâŭ, dar nu a'ţĭ cercatŭ dumnévóstră, şi cu celea-l'alte douĕ feluri de mâni, adecă grâŭ de a doua şi a treia mână, căcĭ socotéla brutarilor pe treĭ mâni de grâŭ este făcută, saŭ de nu se află acolea de treĭ feluri de grâŭ, nu ne însciinţaţĭ, şi de este faceţĭ cum ḑicemŭ cercarea şi socotéla pe treĭ feluri, după cum aşa şi brutariĭ obişnuescŭ de cumpĕră grâu de treĭ mâni, celŭ d'ântêiŭ cu unŭ preţŭ, iară celŭ-l-altŭ cu altŭ preţŭ maĭ josŭ, iară de nu se află acum veţĭ face urmarea acésta după ce va veni la târgŭ grâŭ maĭ îndestulatŭ din celŭ noŭ şi să ne arĕtaţĭ, căcĭ la alte asemenea judeţe de multŭ avemŭ scire, că se urméză nartulŭ ce amŭ datŭ, şi numaĭ acolea vedemŭ acéstă deosebire. 1792, Iulie 31.

Cod. No. XX, fila 773.

Deja în 1791 Septembrie, M. Suţu dăduse unŭ nartŭ aprópe generalŭ, celŭ următorŭ în notă (1).

încălţăminte şi a óreş-ce parte de băcaniĭ, prin care arétă că aŭ cercetatŭ şi aŭ socotitŭ chiriile şi cheltuelile ce aŭ, şi facŭ óreş-ce scădere din preţurile vêndării ce se urméză acum; pentru care fiind-că noĭ întru acéstă vreme nu putemŭ face vre-o altă deosebită cercetare asupra acestuĭ nartŭ, găsimŭ cu cale de o cam dată să fie luminată porunca Mărieĭ téle, după acésta anafora a se urma, afară din preţulŭ untuluĭ de lemnŭ şi alŭ săpunuluĭ, fiind-că vêndarea acestora douĕ feluri fără de nartŭ le vêndŭ băcaniĭ acum ocaua pe banĭ 32, şi de vreme ce dumnélor epitropiĭ punŭ nartŭ a se vinde ocaua de untŭ de lemnŭ po parale 36 şi ocaua de săpunŭ po parale 34, adecă cu preţŭ maĭ scumpŭ, decâtŭ vêndŭ băcaniĭ de voia lor, de acea ḑicemŭ că nartulŭ acestor douĕ feluri să se urmeze totŭ după cumŭ s'aŭ vêndutŭ până acum, adecă pe banĭ 32, atâtŭ untulŭ de lemnŭ, câtŭ şi săpunulŭ, şi în urmă după acéstă vreme fiindŭ..... *(maĭ încolo nu se póte ceti).*

Cod. No. XX, fila 769.

(1) *Pré Inălţate Dómne.*

După luminată porunca Mărieĭ tale, amŭ făcutŭ cercetare atâtŭ pentru cele ce sunt de hrana obşteĭ, câtŭ şi alte trebuincióse noroduluĭ, precum pentru tóte

Asemenea narturĭ nu se aplică numaĭ în Bucurescĭ. In Septembrie 1791, se trămitŭ narturile spre aplicare cu modificările necesariĭ, şi la Craiova:

«Totŭ la dumnéluĭ Caimacam dimpreună cu estractulŭ narturilor ce s'aŭ făcutŭ aicĭ din porunca Mărieĭ séle, ca să facă şi în oraşulŭ Craioveĭ socotóla şi în ce chipŭ va găsi cu cale a se vinde, să dée dumnéluĭ nizamulŭ celŭ cuviinciosŭ, însciinţându şi Mărieĭ séle.» 1791, Septembrie.

---

se arétă maĭ josŭ la acestŭ protocolŭ, şi le-amŭ pusŭ nartŭ precum amŭ socotitŭ că se cuvine, cu dreptate, la acéstă vreme a se urma; iară hotărîrea cea desĕvêrşită rĕmâne a se face de către Inălţimea ta. 1791, Septembrie 12.

Costache clucerŭ. *Dumitrache* stolnicŭ. *Nicolae* pahar. *Constantinescu* stol.

Taleri	Bani	
—	9	Apă sacaua în têrgŭ în ocolulŭ Agiescu.
—	12	In ocolulŭ spătărieĭ, la mahalale.
—	18	Butulŭ pastramă de capră.
—	12	Ocaua bobŭ.
—	4	Ocaua bragă.
—	48	Brânza de oĭ, în fole.
—	1½	Brojbiile cele marĭ.
—	1	Cele de mijlocŭ.
—	1	Cele micĭ.
—	3	Bame marĭ douĕ-ḑecĭ şi cincĭ.
—	3	Cele micĭ treĭ-ḑecĭ şi cincĭ.
6	—	Varulŭ nestinsŭ, cu adusulŭ de la ţéră.
—	1	Varulŭ nestinsŭ ce-lŭ vêndŭ matrapaziĭ.
—	3	Varză dulce, căpăţîna mare.
—	2	Iară de mijlocŭ, căpăţîna.
—	1	Cea mică, căpăţîna.
—	6	Varză acră, căpăţîna mare.
—	4	De mijlocŭ, căpăţîna.
—	3	Cea mică, căpăţîna.
—	1½	Guliile cele marĭ, una.
—	1	De mijlocŭ, douĕ.
—	1	Cele micĭ, treĭ.
1	—	Ghiudenulŭ ocaua, ce-lŭ facŭ aicĭ în Bucurescĭ.
—	30	Găina bătrênă.
—	45	Gâsca.
—	75	Dulgherulŭ pe ḑi, pentru lucru.
—	60	Zidarulŭ, de lucru pe ḑi.
—	75	Icre de ştiucă, ocaua.
—	45	Icre de crapŭ séŭ de cosacŭ, ocaua.
—	36	Caşulŭ în saramură, ocaua.
—	»	Carnea de óie, ocaua.
—	»	Carnea de vacă, ocaua.
—	»	Carnea de rîmătorŭ próspĕtă, ocaua.

In interesulŭ scaunelor de măcelărie Domnitorul dă şi circulara următóre în judeţele unde sunt zalhanale:

Cinci cărţi legate la 5 judeţe, unde sunt zalhanale, la Ilfov, Saac, Vlaşca, Dâmboviţa şi Prahova, ca să nu taie măcelarii vitele acolo, ci la scaunele Bucurescilor

Dumné-vóstră ispravnicilor ot sud..... sănĕtate; Fiind-că ne-amŭ înscliinţatŭ Domnia mea cum că măcelarii Bucurescilor, carî aŭ avutŭ voïe şi slobodenie dată cu volnicie încă de astă-primăvară din vreme de a cumpĕra vite din ţéră pentru hrana şi îndrestularea obştei politiei Bucurescilor, acum acele vite hrănite se punŭ

Talerî	Banî	
—	90	Curcanulŭ mare.
—	60	Curca mare.
—	45	Curca maï mică.
4	—	Carulŭ de fênŭ, de mĕsură.
2	—	De a doua mână.
1	—	De a treea mână.
—	60	Caponulŭ.
1	60	Cărbunï de mangalŭ, suta de oca.
—	1	Cărbunï ţigănescï de lucru, ocaua.
2	60	Cărămida cu adusulŭ, mia.
—	$7^1/_2$	Lintea.
—	90	Lumînările de seŭ, acum să se urmeze acestŭ nartŭ, până la Noembrie 1, adecă ocaua.
—	30	Mânătărcile, ocaua.
—	9	Mazărea, ocaua.
—	30	Melcï marï, suta.
—	15	Micï, suta.
—	45	Mierea, ocaua,
—	3	Mălaiŭ măcinatŭ de porumbŭ, ocaua.
—	2	Mălaiŭ măcinatŭ de meiŭ, ocaua.
—	6	Morcovï, ocaua.
—	3	Merele creţeşcï cele marï, ḑece mere.
—	3	Cele micï, cincï-spre-ḑece.
—	$6^1/_2$	Nucile, suta.
—	6	Napiï, ocaua.
—	24	Oţetulŭ de vinŭ bunŭ, ocaua.
—	12	Oţetulŭ de micdŭ, ocaua.
—	3	Ouĕle, douĕ.
—	4	Orzulŭ ce se vinde pe la hanurï şi prăvăliï.
—	3	Olăria, câte vase vor fi smălţuite, orï-ce felŭ vor fi, să se mĕsóre cu apă şi să se plătéscă, ocaua *3 parale.*
—	$1^1/_2$	Cele nesmălţuite.
—	30	Ocaua de pastramă de vacă, de zalhana.
—	3	Ḑece fire, prazulŭ celŭ mare.
—	3	Celŭ mĕruntŭ, 15 fire.

de le taĭe pe la zalhanale şi pentru hrana politieĭ cumpĕră din tîrgulŭ oboruluĭ vite próste şi slabe cu preţŭ maĭ eftinŭ, de taĭe la scaune carne care nicĭ este de mâncatŭ şi care póte pricinui şi bólă la norodŭ; decĭ măcar că li s'aŭ datŭ de către Domnia mea poruncă straşnică prin dumnéluĭ vel agă, ca să nu se cuteze maĭ multŭ a cheltui vitele hrănite pe la zalhanale, dar şi dumné-vóstră vĕ poruncimŭ straşnicŭ să aveţĭ a orêndui ómenĭ pe la zalhanale, dintr'acele judeţe, să cerceteze şi nicĭ o vită a măcelarilor din Bucurescî să nu îngăduiţĭ a tăia la zalhana, ci încă să luaţĭ înscrisŭ pe acelŭ măcelarŭ bucurescean şi câte vite are la zalhana, pentru tăiatŭ, să însciinţaţĭ Domnieĭ mele. 1791, Septembrie 12.

Cod. No. XX, fila 62.

Talerĭ	Banĭ	
—	15	Ocaua de prune uscate la sóre.
—	9	Parale ocaua prune uscate la lojniţă.
—	24	Ocaua păcură curată.
—	12	Puiulŭ de găină.
—	3	Pâne jimblă cu drojdie, cu dramurĭ 143.
—	3	Care să vinde în tîrgŭ de brutarĭ la obşte, pâne albă de grâŭ spălatŭ, dramurĭ 166.
—	3	Cornulŭ, colacĭĭ şi prescurile, dramurĭ 143.
—	3	Simitulŭ, dramurĭ 100.
—	3	Covrigiĭ simigiilor, dramurĭ 90.
—	3	Covrigiĭ ce facŭ femeile, dramurĭ 9.
—	3	Covrigiĭ ceĭ cu drojdie, dramurĭ 70.
—	3	Pacsimandulŭ uscatŭ, de la simigiĭ, dramurĭ 70.
—	36	Plăcinta cu untŭ.
—	36	Plăcintă cu carne.
—	36	Plăcinta cea cu brânză.
—	6	Ocaua pătrunjelŭ.
—	15	Suta racĭ de baltă.
—	15	Suta ceĭ de heleşteŭ.
—	24	Raţa.
—	3	Rădichĭ de lună, 15 rădichĭ.
—	1½	Rădichile de iarnă, ocaua.
—	3	Hrénulŭ celŭ grosŭ, fire 15.
—	3	Hrénulŭ celŭ subţire, fire 18.
—	54	Ocaua, săpunulŭ de ţéră.
—	9	Sĕmânţa de inŭ, ocaua.
—	6	Sĕmânţa de cânepă, ocaua.
—	30	Suta dĕ scoicĭ marĭ.
—	15	Suta de cele micĭ.
—	40	Slănina de rîmător hrănitŭ cu porumbŭ, ocaua.
—	36	Slănina de rîmător hrănitŭ cu ghindă séŭ jirŭ, ocaua.
—	40	Seulŭ dela măcelarĭ, ocaua.
—	9	Ocaua, spanaculŭ.
—	9	Ocaua, ţelina.
—	3	Ocaua sfecle.
—	40	Salahorulŭ, de lucru, pe ḑi.

Asemenea se ordină de M. Suțu aplicarea de narturĭ a cărneĭ și la 12 județe în 12 Octombrie 1791, cum și maĭ sus vĕdurăm:

Publicațiĭ la 12 județe pentru nartulŭ cărneĭ.

Dumnévóstră ispravnicilor ot sud — sănĕtate; amŭ luatŭ Domnia mea înscințare, cum că țĕraniĭ pe afară vêndŭ ocaua de carne câte optŭ și câte ḑece parale, carĭ acestia sunt pricina de nu potŭ măcelariĭ Bucurescilor a găsi dobitóce de hrana politieĭ și a le vinde după nartulŭ ce le dămŭ Domnia mea, căcĭ ceĭ de pe afară vêndêndŭ carnea precum vor eĭ, fără de nicĭ unŭ felŭ de nizamŭ, potŭ a scumpi și prețulŭ vitelor maĭ multŭ și din ceea ce este; pentru aceea dară, fiind-că Domnia mea, după prețulŭ a câte-va vite ce s'aŭ cumpĕratŭ în țĕră cu învoire și cu bună întocmélă, adecă 18 leĭ și 75 banĭ, cincĭ oĭ cu doĭ berbecĭ, și 42 de leĭ și 75 banĭ treĭ vacĭ, amŭ rênduitŭ nartŭ măcelarilor în Bucurescĭ, ca să vêndă ocaua de carne de vacă cincĭ parale, și ocaua de carne de óie optŭ parale; vĕ poruncimŭ ca și țĕranilor ce vêndŭ carne pe afară acestŭ nizamŭ să le daț̆ĭ, ca și eĭ să vêndă după acestŭ nartŭ, adecă cea de vacă cincĭ parale; încă se cade țĕranilor a vinde maĭ josŭ de cătŭ nartulŭ de aicĭ, că eĭ nu aŭ cheltuelile măcelarilor de Bucurescĭ. 1791, Oct. 12.

Cod. No. XX, fila 133.

Talerĭ	Banĭ	
—	1½	Tărîțele, ocaua.
—	9	Ocaua de fasole.
—	1	Fênulŭ ce se vinde pe la pravăliĭ.
—	75	Halvaua ce se face în Bucurescĭ, cu nucĭ, ocaua.
—	3	Ocaua de cépă.
—	45	Ocaua de urdă.
—	90	Untulŭ topitŭ, ocaua.
—	45	Untulŭ próspĕtŭ, ocaua.
—	60	Ocaua de uleiŭ....
—	9	Sĕmânța pentru uleiŭ, ocaua.
		Cherestéua.
2	60	Ulucile cele de palme 12, suta.
1	90	Ulucile de palme 10, suta.
1	30	Ulucile de palme 8, suta.
—	6	Lațiĭ de aninŭ, de stânj. 3.
—	4	Ceĭ de a doua mână.
—	4	Lațiĭ de teiŭ, de stânj. 3.
—	2	Ceĭ de a doua mână.
—	12	Grinḑile și căpriorĭĭ de a doua mână, adecă latulŭ o schiópă, grosulŭ pe muche degete 4.
—	18	Tălpoiulŭ de ulucĭ, latulŭ palme una și jumĕtate, grosulŭ pe muche, degete, 4, stânjenulŭ.
—	24	Grinda, latulŭ o palmă, grosulŭ o schiópă, stânjenulŭ.
—	24	Asemenea și căpriorulŭ, latulŭ o palmă, grosimea o schiópă, stânjenulŭ
—	15	Scândurĭ de stejarŭ, latulŭ palme una și jumĕtate, grosulŭ pe muche, degete 3, stânjenulŭ.

Ispravnicilor de Buzĕŭ li se scrie, în 1792 August 10:

«S'aŭ făcutŭ poruncă Domnéscă, legată către ispravnicii ot sud Buzĕŭ, pentru nartŭ, ca să urmeze după catalogulŭ Domnescŭ ce li s'aŭ trimisŭ maĭ d'inainte, fiind-că s'aŭ înscliințatŭ Măria sa dela proin-beșlégă, că brutariĭ vêndŭ ocaua de pâne parale 10 și măcelariĭ vêndŭ ocaua de carne parale ḑece. 1792, Augustŭ 10.

Talerĭ	Banĭ	
—	12	Scânduriĭ de stejarŭ, latulŭ palme una și jumĕtate, grosulŭ pe muche degete 2, stânjenulŭ.
—	12	Scânduriĭ de teiŭ pentru ușĭ, una.
—	9	De a doua mână, una.
—	24	Scânduriĭ de ulmŭ, una.
—	15	Bulamacĭ, unulŭ.
—	9	Coșaculŭ ad. stinchiĭ de ulucĭ, stânjenulŭ.
—	46	Talpa de casă, latulŭ palme una și jumĕtate, grosulŭ pe muche o schiópă, stânjenulŭ.
—	3	Parulŭ despicatŭ, unulŭ.
1	—	Pariĭ obli, suta.
1	30	Nuelile curățite, mia.
—	90	Carulŭ de nuele cu doĭ boĭ, ne curățite.
2	60	Șindrila de bradŭ mare, mia.
2	—	Șindrila de a doua mână, mia.
2	—	Șindrila de stejarŭ, mia.
4	—	Podina pentru tavanŭ, de stejarŭ séŭ de fagŭ, ulucită, mia.
2	60	Carulŭ cu patru boĭ, lemne pentru focŭ, încărcatŭ bine de cerŭ séŭ de tufanŭ.
1	30	Carulŭ cu douĭ boĭ, iarășĭ cu acestŭ felŭ de lemne de cerŭ și tufanŭ, încărcatŭ.
1	—	Carulŭ de lemne de crângŭ încărcatŭ bine.
—	15	Ciochine.
1	—	Carulŭ de rădăcinĭ încărcatŭ bine.
—	75	Ciocla de rădăcinĭ.
		Insă tóte carele de lemne să lipséscă de acum înainte, așternuturile ce s'aŭ obișnuitŭ de facŭ înăuntru scaunuluĭ caruluĭ, adecă așternutulŭ de scânduriĭ și pe alăturea a loitrilor de 'șĭ strâmtéză carulŭ ca să încapă lemne puține.
4	—	Trunchiulŭ de teiŭ uscatŭ, în créstă o palmă.
12	—	Carulŭ noŭ și mare cu róte, de tréba câmpénuuluĭ, cu driculŭ strîmbŭ, însă fără de fierŭ.
8	—	Carulŭ sêrbescŭ mare cu dricŭ dreptŭ, fără de fierŭ.
6	—	Căruța nouă fără de fierŭ.
2	—	Rótele de carŭ mare, părechea.
1	60	Rótele de căruță, părechea.

Dogăria

—	90	Hârdăulŭ de stejarŭ, za vedre cincĭ.
—	30	Vadra de stejarŭ pentru căratŭ nisipŭ.

Totŭ asemenea se aplică narturĭ şi la Rômnicul Vâlceĭ, în 1792:

Rĕspunsŭ la ispravnicĭ trimiţêndu-li-se şi copie după nartŭ, de rêndulŭ la ale mâncăriĭ.

Dumnévóstră ispravnicilor ot sud Vălcea, sănĕtate; amŭ vĕḑutŭ Domnia mea însciinţarea ce faceţi către dumnéluĭ vel vist., pentru scumpĕtatea ce se urméză acolea în oraşulŭ Rômnicŭ la ale mâncăriĭ şi ale îmbrăcămînteĭ, de care iată vĕ trimitemŭ nartulŭ ce se urméză aicĭ, atâtŭ pentru ale mâncăriĭ, câtŭ şi pentru altele. Decĭ, veţi socoti dumnévóstră ce schimbare se cuvine a avea preţulŭ lucrurilor acolea, unde se cuvine a fi maĭ eftine de câtŭ aicĭ tóte acestea, şi asupra dreptăţeĭ ce veţi da nizamulŭ celŭ cuviinciosŭ; iar pentru nartulŭ îmbrăcămintelor maĭ pe urmă se va trimite dumnévóstră şi fiţi sănĕtoşĭ. 1792, Martie 18.

Taleri	Bani	
1	30	Buriulŭ de stejarŭ, za vedre cincĭ.
—	4	Cerculŭ de butie mare cu pusulŭ.
—	3	Şi meşterulŭ să cumpere prăjina.
—	2	Cerculŭ de buriŭ de vedre cincĭ.
—	12	Cofă mare de bradŭ.
—	6	Cofă maĭ mică de bradŭ.
—	4	Lopată
—	30	Albia séŭ căpisteria mare.
—	15	Copaia de mijlocŭ.
—	9	Copaia mică.
—	12	Lingurile de lemnŭ, testeaua.
—	60	Rogojina mare.
—	36	Rogojina de a doua mână.
—	24	De a treia mână.
—	15	Testéua de funiĭ de teiŭ topitŭ.
—	12	Testéua de funiĭ de teiŭ ne-topitŭ.

Chiria vinurilor

—	18	Dela Focşaniĭ, de vadră.
—	15	Dela Rômnic, de vadră.
—	12	Dela Buzĕŭ, de vadră.
—	9	Dela Sĕcueniĭ, de vadră.
—	9	Dela Târgoviste, de vadră.
—	12	Dela Pitescĭ, de vadră.

Descărcătórea şi încărcătórea buţilor

1	30	Descărcatulŭ	la ântêia pivniţă.
1	90	Incărcatulŭ	
1	—	Descărcatulŭ	la a doua pivniţă.
1	30	Incărcatulŭ	
—	90	Descărcatulŭ	la a treia pivniţă.
1	—	Incărcatulŭ	

Din care, acestŭ venitŭ are a lua butariĭ pentru ostenéla şi munca lor o păra, şi cumpĕrătorulŭ venituluĭ dela epitropie o păra cum şi cheltuéla la cele trebuincióse pe din douĕ dela amêndouĕ părţile jumĕtate şi jumĕtate.

De multe orĭ aşedarea de narturĭ era unŭ mijlocŭ de a stórce banĭ dela neguţitorĭ. E multŭ probabilŭ că următorul pitacŭ prin carĭ se adăogi la preţulŭ de vêndare a carneĭ în Bucurescĭ, în 1792 Maiŭ, era *plătitŭ* cu unŭ bacşişŭ de către măcelarĭ:

Pitacŭ la agă pentru nartulŭ cărneĭ.

Iω Mihail Const. Suţul VV.

Cinstitŭ şi credinciosŭ boerulŭ Domnieĭ mele dumnéta Iorgache sud biv vel post. epistatulŭ agieĭ, fiind-că întru atâtea rênduriĭ se jăluiră Domnieĭ mele măcelariĭ din Bucurescĭ pentru preţulŭ cărneĭ că sunt în pagubă, după nartulŭ ce s'aŭ urmatŭ până acumŭ; iată dară cu simfonie şi cu hotărîre ca acésta, ca maĭ întêiŭ să se facă aiarulŭ, şi să se dée nizamulŭ atuncĭ după preţulŭ ce se va face cunoscutŭ prin cercare în faptă, le adăugămŭ câte o para maĭ multŭ de oca la carnea de óie şi la carnea de vacă, adecă să se vênză pe dulcele acesta alŭ pasceluĭ: nouă parale ocaua de óie, şi şépte parale ocaua de vacă, iar carnea de râmătorĭ maĭ multŭ de optŭ parale să nu îngăduescĭ nicĭ de cumŭ a o înălţa; ci darŭ într'acesta chipŭ să le daĭ voie să vênză. Făcêndŭ nartulŭ acesta publicŭ la norodŭ, ca să fie sciutŭ şi să porţĭ grijă de îndestulare de carne bună, că pentru aceea le facemŭ acestŭ adausŭ să nu fie norodulŭ lipsitŭ.

Cod. No. XX, fila 430.

Iω Mihail Constantin Suţul VV. i gospod.

Zemle Vlascoe..... Poruncimŭ Domnia mea dumitale vel agă, se arĕţĭ nartulŭ acesta la toţĭ de obşte, să puĭ pe fieş-care a fi următor, şi acestŭ nartŭ să se păzéscă la agie pentru sciinţa dumitale, iară cele-l-alte deosebite cincĭ narturĭ scrise şi pecetluite în cólă mare, să le ţintuescĭ dumnéta, unulŭ la Têrgulŭ de afară, şi altulŭ la Têrgulŭ Cuculuĭ, séŭ la Herĕstrăŭ, altulŭ în rĕspântie la Hanulŭ luĭ Şerban Vodă, altulŭ la pórta din susŭ a Curţeĭ Veche, şi altulŭ la Zlătarĭ, dându-le în paza străjarilor pentru ale păzi şi griji, ca să citéscă fieş-care pe dênsele, şi să aibă sciinţă toţĭ de obşte, cu ce preţŭ sunt rênduite, urmându dumnéta a face în urmă pururea cercetare pentru tóte acestea, ca să se păzéscă nartulŭ lor întru tóte negreşitŭ. 1791, Septembrie 23.

Pré Înălţate Dómne.

După luminată porunca Mărieĭ tale, amŭ teorisitŭ şi noĭ acestŭ nartŭ la tóte condeile de rêndŭ, şi unde ni s'aŭ părutŭ cu cale amŭ maĭ întocmitŭ preţulŭ unora, după starea vremeĭ de acum. 1791, Septembrie 20.

Cozma alŭ Ung. Vlahieĭ, ot Râmnic-Filaret. ot Buzĕŭ *Dosofteĭ. Ianache* vel vist. *Scarlat* vist. *Ioan* logofĕtŭ. *Manolache Gradistean. Radu Golescu* biv vel logof. *Mateĭ Fălcoian,* vist.

Cod. No. XX, fila 121.

Mai aflămŭ aplicarea de narturĭ şi în judeţulŭ Săcuenĭ şi Prahova încă din începutulŭ anuluĭ 1792 (1).

Egalmente se scrisese la judeţulŭ Muscel, încă din 11 Octombrie 1791.

In Romanaţĭ nartulŭ se aplică în Maiŭ anulŭ 1792 (2).

---

(1) *Două cărţi legate la ispravnicĭ ot sud Saac şi Prahova pentru nartulŭ de carne, pâne şi lumînărĭ.*

Dumné-vóstră ispravnicilor ot sud... sănĕtate; din cercetările ce facemŭ Domnia mea cu neadormită grijă, pentru tóte ne-amŭ pliroforisitŭ, cum-că aicea, într'acelŭ judeţŭ se vinde pânea optŭ parale, ocaua lumînările 60 de parale, ocaua untulŭ 50 parale, carnea de vacă şépte parale ocaua, iar cea de óie nouĕ parale ocaua, iar cea de râmătoŭr 12 parale ocaua, pentru care multŭ ne-amŭ turburatŭ Domnia mea asupră-vĕ, pentru ce să îngăduiţĭ, cu tótă scumpĕtatea, aşĭ cumpĕra norodulŭ mâncarea lor cea trebuinciósă de hrană? în vreme ce aicĭ, în politia Bucurescilor, unde se aducŭ de afară tóte aceste trebuincióse de vênd̨are se vinde aceste cu nartulŭ ce să arétă, adecă pânea albă curată, cóptă bine şi lucrată de grâŭ spălatŭ, ocaua 35 de dramurĭ la o para, lumînările de seŭ ocaua 35 de parale, untulŭ topitŭ ocaua unŭ zlotŭ, untŭ prospĕtŭ ocaua 15 parale, carnea de vacă ocaua şépte parale, carnea de óie ocaua optŭ parale, carnea de râmătorŭ optŭ parale, după cum s'aŭ şi trimisŭ din porunca Domnieĭ mele la ispravnicĭ, nartulŭ de carne şi de pâne; decĭ, când în Bucurescĭ se vinde cu acestŭ preţŭ, cu câtŭ maĭ josŭ trebue să se vênd̨ă pe afară? cu adevĕratŭ vrednicĭ sunteţĭ a ne aduce la turburare, de a se face osândă şi pedépsă pentru acestŭ lucru, care este cea d'întêiŭ trébă şi grijă, adecă hrana şi îndestularea norodului; pentru care iată, vĕ poruncimŭ acum peşinŭ să daţĭ nizamulŭ în faptă acesteĭ trebĭ; făcêndŭ acestor vênd̨ĕtorĭ zaptŭ de tótă scumpĕtatea şi ferindu-vĕ de orĭ-ce interesŭ alŭ vostru, să-ĭ supuneţĭ fără de voia lor la preţulŭ celŭ dreptŭ, ca să cunóscă norodulŭ uşurinţă acum îndată, şi să scie toţĭ de obşte nizamulŭ acesta şi nartulŭ cu care aŭ să cumpere; de care iată asteptămŭ ca să ne trimeteţĭ iscălĭturĭ dela toţĭ preoţiĭ, orăşenĭĭ, târgoveţiĭ şi locuitorĭĭ, cum-că s'aŭ îndreptatŭ acéstă scumpĕtate şi cum-că s'aŭ mulţămitŭ; iar după acésta în urmă de vomŭ auḑi óreşĭ-cum, cum-că nu se păzesce nartulŭ, nu vĕ vomŭ pedepsi cu vre-o uşóră pedépsă obişnuită, ci făr' de veste vĕ veţĭ simţi, cu durerea vóstră, o strajnică urgie deosebită a Domnieĭ mele asupră-vĕ, de veţĭ fi pildă şi altora; acésta! 1792, Ianuarie 30. Cod. No. XX, fila 335.

(2) S'aŭ făcutŭ carte legată la ispravnicĭ ot sud Romanaţĭ pentru nartulŭ cărnĭĭ, alŭ pânĭĭ şi pentru alte ale mâncărĭĭ, ca să dée poruncă, a se urma precum aŭ datŭ Măria sa nizamŭ aicĭ, şi precum li s'aŭ trimisŭ în scrisŭ tóte anume, cum şi pentru ceĭ ce macină la morĭ, să nu îngăduéscă pe morarĭ a lua maĭ multŭ macinişĭ oium, ci numaĭ cea ce este obiceiulŭ, fiind-că s'aŭ însciinţatŭ Domnia sa că morariĭ pradă pe locuitorĭ maĭ multŭ peste obiceiŭ, cum şi pentru igumenulŭ Sădovénulŭ, de care s'aŭ însciinţatŭ că, prinḑêndŭ nisce locuitorĭ, tăindŭ lemne din pădure, i-aŭ prădatŭ cu tal. 50, ca să cerceteze ispravnicĭĭ, şi păzindŭ orênduiala pădurilor, de 'ĭ va fi jăfuindŭ împotriva obiceiuluĭ, să facă îndestulare locuitorilor şi împlinire. 1792, Maiŭ 26. Cod. No. XX, fila 602.

Dămŭ, în note, precum s'a vĕdutŭ şi în notele anterióre, o serie de cărţi Domnescĭ de aplicare de narturĭ diverse şi pe 1792.

Să menţionămŭ între aceste narturĭ pe cele următóre: *a)* Nartulŭ lucrurilor de îmbrăcăminte şi încălţăminte ordonatŭ a se face în 3 Noem. 1791 şi 16 Iulie 1792 în Bucurescĭ, iar în Vâlcea la 30 Martie 1792 (1):

(1) *Pitacŭ către dumnéluĭ vel agă şi credincioşilor boerĭ epitropĭ pentru ca să pue la orênduelĭ nartulŭ lucrărilor de îmbrăcăminte şi încălţăminte*

Io Mihail Constantin Sutul VV. i gospod.

Zemle Vlascoe.... Cinstiţĭ şi credincioşĭ boerii Domnieĭ mele Iorgache Suţe biv vel post. epistatulŭ agieĭ, dumnévóstră boerilor epitropĭ, vĕdêndŭ Domnia mea o scumpĕtate peste mĕsură şi fără de nicĭ o orênduială la celea trebuincióse norodului şi caselor de obşte, cum de îmbrăcăminte şi încălţăminte lucrurĭ ce esŭ de aicĭ din ţéră, şi se lucréză iarăşĭ aicĭ în ţéră, încâtŭ nu póte cine-va să ajungă a-şĭ cumpĕra celea netrebuincióse caselor séle, iată vĕ poruncimŭ Domnia mea, să vĕ adunaţĭ la unŭ locŭ, şi afară numaĭ din zaharelele mâncării, să faceţĭ cercetare tuturor altor felurimĭ de lucrărĭ, pliroforisindu-vĕ maĭântêiŭ de preţulŭ lucrurilor cu care le cumpĕră rufeturile, să socotiţĭ apoĭ cheltuiala la lucru acelora, şi câştigulŭ lor pe mĕsură dréptă, câtŭ se cuvine, de faţă cu vêndĕtoriĭ, de acelŭ felŭ de lucrurĭ, şi să chibzuiţĭ nartulŭ celŭ dreptŭ, care se cuvine a se pune la vêndarea tuturor felurimilor de lucrurĭ, dându părerea dumnévóstră în scrisŭ la fieş-care lucru, cu socotélă anume, care după ce se va deosebi ântêiŭ, şi de dumnélor cinstiţiĭ şi credincioşiĭ boerii veliţĭ aĭ divanului Domniĭ mele, să se aréte Domnieĭ mele cu anafora, ca să dămŭ nizamulŭ tuturor; împreună cu dumnélor epitropiĭ, să fie şi dumnéluĭ stolniculŭ Dumitrache. 1791, Noemvrie 3.

Cod. No. XX, fila 168.

Pitacŭ la dumnélor boerii epitropĭ pentru îmbrăcăminte şi încălţăminte próste, a pune nartŭ.

Dumné-vóstră boerilor epitropĭ, vĕ înscinţămŭ că pentru lucrurile de îmbrăcăminte şi încălţăminte próste, ce s'aŭ obişnuitŭ vêndĕtoriĭ, din răzmiriţa trecută, atâtŭ aicĭ câtŭ şi afară a le vinde cu preţŭ nesuferitŭ, s'aŭ datŭ porunca Domnieĭ mele către dumnévóstră încă dela trecuta luna luĭ Maiŭ 10, ca să chibzuiţĭ şi pentru acésta, cum se cade a se vinde într'acéstă vreme? şi să arĕtaţĭ Domnieĭ mele prin catalogŭ anume; dar pentru maĭ înlesnirea dumnévósră, şi pentru ca să se facă acestŭ nartŭ dreptŭ şi fără de greşelĭ, amŭ poruncitŭ Domnia mea pe afară la judeţe, ca să cerceteze cum se vêndŭ vitele marĭ şi micĭ dintr'a cărora lână i peĭ esŭ îmbrăcămintele şi încălţămintele próste, de unde venindu-ne însciinţărĭ; iată trimitemŭ dumné-vóstră, ca cetindu-le şi pliroforisindu-vĕ, să aveţĭ a urma dupe porunca ce aveţĭ dată dela Domnia mea, spre a socoti după preţulŭ acelora nartulŭ lucrurilor de îmbrăcăminte şi încălţăminte, şi fără de zăbavă să ne trimiteţĭ catalogŭ de fieş-care anume, spre a se da şi pentru acestea nizamulŭ cuviinciosŭ, şi însciinţările ispravnicilor să aveţĭ ale întórce iarăş la cancelaria Divanulnĭ. 1792, Iulie 16.

Cod. No. XX, fila 653.

b) Nartulŭ seuluĭ(1): *c)* Nartulŭ ḑilelor de muncă la câmpŭ, unŭ ade-

Porunca legată la ispravnicii Vâlceĭ pentru rêndulŭ nartuluĭ de îmbrăcăminte.

Dumnévóstră ispravnicilor ot sud Vâlcea, sănĕtate; măcar că în trecutele ḑile, cu trimiterea narturilor de zacherelele măncăreĭ, v'amŭ înscinţatŭ Domnia mea pentru lucrurile de îmbrăcăminte şi de încălţăminte, că după ce se vor da şi la acestea nizamŭ, vi se vor trimite maĭ pe urmă nartulŭ, însă până a vĕ veni nizamulŭ de aicĭ, dumnévóstră puteţĭ a socoti preţulŭ celŭ cuviinciosŭ alŭ lucrurilor celor carĭ sunt din locŭ de acolea, în ce chipŭ se vindea maĭ 'nainte, şi cu care preţŭ se cuvine acum, făcêndŭ deosebirea acea ce urméză a vremiĭ de acum şi să nu îngăduiţĭ a discolisi norodulŭ de celea trebuincióse din lăcomia peste mĕsură a vênḑĕtorilor, pentru că Domnia mea au ḑişŭ cum că o traistă se cumpĕră acolea câte 20 parale, şi opincile unŭ zlotŭ, şi altele asemenea fórte peste mĕsură, de care ni-aŭ prinsŭ mirare, cum de o îngăduiţĭ acésta în vreme ce acestea sunt lucruri ale loculuĭ de acolea? cercetândŭ cum se vindea maĭ nainte şi cu câtă osebire se cade acum, într'acéstă vreme, a se vinde, şi negreşitŭ să daţĭ nizamulŭ celŭ cuviinciosŭ; de care se avemŭ rĕspunsŭ. 1792, Martie 30.

Cod. No. XX, fila 459.

(1) *Iω Mihail Const. Suţul VV. i gospod.*

Anaforaua dumnéluĭ vel agă, pentru suma seuluĭ ce este trebuinciosŭ lumînărarilor din Bucurescĭ

După acéstă anafora a dumnéluĭ cinstituluĭ şi credinciosŭ boerulŭ Domnieĭ mele Iorgache Suţul biv vel post. epistatulŭ agieĭ, poruncimŭ Domnia mea dumnieĭ tale cinstitŭ şi credinciosŭ boerule alŭ Domnieĭ mele vel vist., să facĭ porunca Domnieĭ mele de a se opri dela negustoriĭ zalhanagiĭ acéstă sumă de opt-ḑecĭ miĭ oca seŭ pentru trebuinţa politieĭ Bucurescilor, care să o dé lumînărarilor. 1792. Sept. 16.

Prea înălţate Dómne.

După cuprinderea luminateĭ Inălţimiĭ tale poruncĭ, ce mi s'aŭ datŭ în dosulŭ acesteĭ anaforale, aduseiŭ înaintea mea pe toţĭ lumînărariĭ din Bucurescĭ, cărora cetindu-le porunca, după sfatulŭ şi socotéla ce între dênşiĭ aŭ făcutŭ, 'mĭ-aŭ arĕtatŭ, că le face trebuinţă numaĭ de 80 miĭ oca seŭ curatŭ de capră, în *schimbele*, şi cu altŭ seŭ vechĭ ce maĭ aŭ, s'aŭ legatŭ prin zapisŭ ce aŭ datŭ la agie, că până la anu, cândŭ va eşi şi cel-l-altŭ seŭ noŭ, va îndestula politia de lumînărĭ şi nu va fi lipsă; precum te veĭ pliroforisi Inălţimea ta din însu-şĭ zapisulŭ lor, şi eŭ după poruncă nu lipsescŭ a însciinţa Mărieĭ tale. 1792, Sept. 15.

Alŭ Mărieĭ tale plecatŭ slugă, *Iorgache Suţul* post.

Cod No. XXII, fila 3

«*Iω Mihail Constantin Suţul VV.*

Cinstitŭ şi credinciosŭ boerulŭ Domnieĭ mele, dumnéta biv vel postelnice Iorgache Suţe, epistatulŭ agieĭ, primindŭ acéstă poruncă a Domnieĭ mele, să chemĭ pe toţĭ lumînărariĭ înaintea dumitale, ca să-ĭ întrebĭ să aréte şi să dée în scrisŭ, suma ceea ce le este trebuinciósă de seŭ, pentru îndestularea politieĭ aducêndu-le însă aminte cele din anulŭ trecutŭ, că arĕtarea şi cererea le-a fostŭ

vĕratŭ nizamŭ cam în felulŭ actualelor nóstre nedrepte legĭ relative

---

pe o sută douĕ-ḑecĭ de miĭ, şi pe urmă aŭ primitŭ numaĭ opt-ḑecĭ şi şése de miĭ, lăsându pe negustorĭ în pagubă, decĭ să scie hotărîtŭ, că Domnia mea pe câtă sumă va o arĕta eĭ că este trebuinciósă spre îndestularea politieĭ estimpŭ, vomŭ face Domnia mea musaadé, şi vomŭ porunci de a se opri suma ce vor *arĕta*, însă să fie îndatoraţĭ, că acea sumă aŭ să o priméscă întrégă, cu preţulŭ celŭ cuviinciosŭ, care se va rêndui, fără de a nu li se maĭ primi nicĭ unŭ cuvêntŭ de pricinuire şi îndoială; acésta şi să ne facĭ dumnéta anafora. 1792, Septembrie 7.

Pré Inălţate Dómne.

Cu prea plecată anafora însciinţămŭ Mărieĭ tale, că neguţitoriĭ pămêntenĭ aŭ începutŭ a tăia vitele şi caprele la zalhanale, fiindŭ vremea; neguţitoriĭ capanlăĭ încă orênduescŭ a ridica seulŭ să-lŭ dée la capanlăŭ; nu scimŭ de este trebuinţă de seŭ şi pentru Bucurescĭ a cumpĕra luminărariĭ, ci de va fi trebuinţă şi de câtă sumă, voiŭ avea luminată porunca Mărieĭ tale, în ce chipŭ să urmezŭ, până nu ridică capanlăulŭ totŭ seulŭ, şi în Bucurescĭ să fie lipsă. 1792, Septembrie 7.

Vel vist.

Cod. No. XXII, fila 143, *(finea condiceĭ)*.

Anaforaua dumnéluĭ vel vist. pentru State postelnicŭ, ce are 15.500 oca seŭ a avea voie să-lŭ vênḑă luminărĭ câte parale 28.

Iω Mihail Const. Suţul VV. i gospod.

Poruncimŭ Domnia mea dumitale biv vel post. epistatulŭ agieĭ, să aibĭ a da sloboḑenie numitulŭ State, postelniculŭ, să lucreze acestŭ seŭ cu mânele, care să-lŭ vênḑă nepopritŭ, cu preţulŭ ce se arétă maĭ josŭ, după anaforaua dumnéluĭ vel vist. 1792, Maiŭ 26. Vel logofĕtŭ.

Pré Inălţate Dómne.

După jalba ce aŭ datŭ Inălţimeĭ téle, State post. ce se neguţitorescе cu vite şi capre, cum că avêndŭ şi elŭ seŭ, după luminata poruncă Domnésca ce era a se opri seulŭ pentru trebuinţa lumînărarilor oraşuluĭ Bucurescĭ, 'i s'aŭ popritŭ şi luĭ 3500 oca seŭ, carele stă şi până astăḑĭ de astă tómnă subt păstrare, şi cum că lumînărariĭ nu vor acum să-lŭ iée, ḑicêndŭ că nu aŭ trebuinţă, şi cere ca să-şĭ afle dreptatea; amŭ cercetatŭ pricina cu amĕruntulŭ, şi într'acestaşŭ chipŭ este cu adevĕratŭ şi jăluitorulŭ are dreptate, căcĭ deosebitŭ că elŭ de atuncĭ putea să-şĭ vênḑă marfa cu preţŭ bunŭ, după cum se cerea de capanlăĭ, şi nu numaĭ că nu aŭ vêndutŭ, ci stândŭ închisă de atuncĭ, cu poruncă pentru tréba lumînărarilor, i s'aŭ şi irositŭ multă marfă, din pricina scăḑĕmêntuluĭ şi din jigăniile ce facŭ stricăciune, unde după dreptate se cuvine a fi îndatoraţĭ lumînărariĭ, aŭ de aŭ trebuinţă, aŭ de n'aŭ, să-ĭ cumpere marfa cu preţulŭ ce s'aŭ hotărîtŭ de către Măria ta. Decĭ, numitulŭ face rugăciune Inălţimeĭ téle, ca de vreme ce marfa luĭ nu o cumpĕră lumînărariĭ cu preţulŭ celŭ hotărîtŭ de însuşĭ Măria ta, şi pentru pricina lor aŭ stătutŭ până astăḑĭ nevêndută, ca să aibă elŭ să facă lumînărĭ, şi făgăduesce ca să vênḑă şi ocaua câte parale 28; unde acésta

la tocmelele agricole, carĭ punŭ şi ele nartŭ munceĭ ţĕranuluĭ, dar nu şi pămêntuluĭ ce le dă proprietarulŭ ca imaşŭ, etc. Acestŭ nartŭ este

---

fiindŭ o cerere ce nu numaĭ dreptatea cea firéscă a Inălţimeĭ tale, ci şi privigherea cea cu milostivire ce aĭ Măria ta, pentru a înlesni întru tóte eftinătatea în oraşŭ, şi buna petrecerea locuitorilor, care se face a fi fără îndoială că i-se va asculta; îndrăsnimŭ cu plecata anafora a arĕta Mărieĭ tale, iară hotărîrea cea desĕvârşită rĕmâne a se face după cum se va găsi cu cale de către Inălţimea ta. 1792, Maiŭ 26.

Ienache Văcărescu, vel vist.

Cod. No. XX, fila 332.

S'aŭ făcutŭ pitacŭ la dumnéluĭ biv vel post. epistatulŭ agiĭ, cum că făcêndŭ Măria sa cercetare pentru preţulŭ seuluĭ, cu care să-lŭ dée pămênteniĭ acum într'acéstă vreme la lumînărarĭ, s'aŭ găsitŭ cu cale şi îndestulŭ, mia de oca po tal. 725, la care acestŭ preţŭ nicĭ neguţitoriĭ nu aŭ a pricinui nimicŭ, fiind-că Măria sa este încredinţatŭ, că negustoriĭ pămênteni l'aŭ datŭ la capanlăĭ şi cu tal. 680 mia de oca, ci strîngêndŭ pe rufetulŭ lumînărarilor să-ĭ trimiţă cu adeverinţele dumnéluĭ la visterie, a li se face cărţĭ, să mérgă la neguţitorĭ să cumpere cu acestŭ preţŭ, şi fiind-că după acestŭ preţŭ urméză a se pune şi nartulŭ lumînărilor, dumnéluĭ să se adune cu dumnélor boerĭĭ epitropĭ, ca să se cunóscă nartulŭ cu care se cade a vinde lumînările şi să aréte Mărieĭ séle. 1791, Noemvrie 30.

Iω Mihail Const. Suţul VV i gospod.

Zemle Vlasoe.... Teorisindu-se din porunca Domnieĭ mele acéstă anafora dată de dumnélor cinstiţĭ şi credincioşĭ veliţĭ a divanuluĭ Domniĭ mele, s'aŭ găsitŭ cu cale prin socotéla de obşte, ca până la 15 ale luĭ Noembrie viitorŭ, de vor urma lumînărariĭ a ridica şi a lua tótă suma seuluĭ, după zapisulŭ lor ce aŭ datŭ, adecă opt-ḑecĭ miĭ ocă trebuinţa dintr'unŭ anŭ, să aibă voĭe a vinde ocaua lumînărilor câte 25 parale până la sfîrşitulŭ anuluĭ, însă lumînărĭ curate; de nu vor lua până la numitulŭ sorocŭ tótă suma maĭ susŭ numită, să aibă a vinde lumînările ocaua câte 20 parale, iarăş până la sfîrşitulŭ anuluĭ, care socotélă a dumnélor veliţilor boerĭ găsindu-o şi Domnia mea cu cale, o întărimŭ cu hotărîre de acum isbrănită; după care poruncimŭ Domnia mea dumitale cinstitŭ şi credinciosŭ boerulŭ Domnieĭ mele biv vel post. epistatulŭ agieĭ să grijiţĭ a fi următorĭ lumînărariĭ, făcêndŭ nartulŭ acesta cunoscutŭ la tótă obştea. 1792, Octombrie 6.

Vel logofĕt.

Pré Inălţate Dómne.

Primindŭ porunca Inălţimeĭ téle, ce prin pitacŭ ni s'aŭ datŭ la Septembrie 29, pentru rêndulŭ lumînărilor ce se vinde de către lumînărarĭ, care ni se porunceşte, ca să ne adunămŭ la un locŭ, unde să fie faţă şi rufetulŭ lumînărarilor, să facemŭ socotéla cumpĕrătóreĭ seuluĭ de capră, şi cumpĕrătóreĭ seuluĭ de vacă şi de óie ce-'lŭ ieŭ de la măcelarĭ şi împreunându amêndouĕ acestea să vedemŭ câtŭ vine cumpĕrătórea, şi apoĭ cercetându ce cheltuială curge de ocă, cu deslușire, prin anafora să facemŭ arĕtare Inălţimeĭ téle; din luminată porunca Inălţimeĭ téle adunându-ne la unŭ locŭ, s'aŭ chiămatŭ rufetulŭ lumînărarilor şi ci-

din 5 Martie 1792 și din 5 Maiŭ 1792(1): *d)* Nartulŭ curiosŭ alŭ

---

tindu-li-se pitacu Inălțimeĭ téle, maĭ ântêiŭ ḑiseră, că dela măcelarĭ nicĭ unŭ dramŭ de seŭ de vacă, séŭ de óie, în anulŭ acesta n'aŭ luatŭ, cum și pentru celŭ de capră, fiindŭ că până acumŭ nu s'aŭ tăiatŭ caprele la zalhanale, nicĭ unŭ felŭ de arĕtare nu potŭ face; și până acum totŭ cu seulŭ celŭ vechiŭ, ce l'aŭ avutŭ până acumŭ aŭ lucratŭ și lucréză; decĭ următorŭ findŭ poruncii Inălțimiĭ téle, făcêndŭ deoc'am-datâ socotéla de cheltuială ce aŭ, și puindŭ și cumpĕrătórea seuluĭ, după nartulŭ ce s'aŭ făcutŭ acum prin hotărîrea Inălțimeĭ téle, arĕtămŭ în dosulŭ acesteĭ anaforale cu deslușire și pentru câștigulŭ ce li se cuvine la o oca, rĕmâne la mila Inălțimeĭ tale; iar pentru cea deseĕvârșitŭ alegere, după orênduitulŭ sorocŭ, când vor începe a se tăia caprele, vomŭ face cu amĕruntulŭ socotélă; dară până a eși seulŭ celŭ noŭ de capră, pentru ca să nu curgă cu atâta scumpĕtate, precum s'aŭ urmatŭ până acum, cu cale ar fi să se urmeze după acéstă socotélă, ce facemŭ acum; iar hotărîrea cea de sĕvârșitŭ rĕmâne a se face de Inălțimea ta. 1792, Octombrie 5.

Anastasie postelnicelŭ. *Costache* clucerŭ. *Nicolache* stolnicŭ.

Cod. No. XXII, fila 10.

(1) *Pitacŭ către dumnélor velițiĭ boerĭ pentru a pune nartŭ ḑileĭ celor ce lucrézŭ la sapă, cósă și la alte lucrărĭ, câtŭ să li se dée pe ḑi.*

Iω Mihail. Const. Sutul VV.

Cinstiților și credincioșĭ dumnévóstră boerilor veliți aĭ Divanuluĭ Domnieĭ mele, vĕ înșciințămŭ că într'acéstă rĕsmiriță trecută, lucrătoriĭ ce lucréză pe la viĭ și alte trebuințe peste anŭ, s'aŭ nărăvitŭ rĕŭ a cere plată peste mĕsură, și acum fiind-că se apropie lucrulŭ viilor, face trebuință a se pune în orênduélă cum se cade a se urma plata lucrătorilor, într'acestă vreme a păciĭ, ca și celel-alte a'și veni în orênduéla lor, după cum și în urma celeĭ-l-alte rĕsmiriță, vedemŭ din condica Divanuluĭ, că s'aŭ urmatŭ acésta a se pune în orênduélă și acésta precum și cele-l-alte; poruncimŭ dumnévóstră, că adunându-vĕ la unŭ locŭ, să socotiți pentru fieș-care lucru, de cu primă-véră până tómna, cum este a se plăti, atâtŭ la vie, câtŭ și la cósă, i la secere și la alte trebuințe, și dându nizamulŭ celŭ dreptŭ, să arĕtați Domnieĭ mele, cu anafora, în ce chipŭ ați găsitŭ cu cale, ca să dămŭ poruncile cele cuviincióse de urmare. 1792, Martie 5.

Cod. No. XX, fila 399.

Nartulŭ ce cu sfatŭ și părere de obște, amŭ hotărîtŭ Domnia mea, să se urmeze acum într'acéstă vreme la lucrulŭ viilorŭ, i chiria vinurilor și altele precum maĭ josŭ se arĕtă. — 1792, Maiŭ 5.

	Taleri	Bani
La cósa de finŭ, fără mâncare, pe ḑi	—	48
Iară cu mâncarea stăpânuluĭ, pe ḑi	—	42
La strînsulŭ fênuluĭ, cu mâncarea stăpânuluĭ, pe ḑi	—	24
Secerătorulŭ, cu mâncarea stăpânuluĭ, pe ḑi	—	36
Salahoriĭ pe ḑi, însă omulŭ mare primă-véra și tómna	—	36
Iară vara pe ḑi	—	42

Nalbarilor și potcovarilor din 23 Noembrie. Potcóvele pentru caĭ și pen-

Lucrulŭ viilorŭ

	Taleri	Banĭ
La tăiatŭ, pe ḑi	—	24
Hărăcitŭ, pe ḑi	—	30
La cercuitŭ, pe ḑi	—	18
Sapa de primă-véră, pe ḑi	—	39
Asemenea și de butășitŭ, pe ḑi	—	36
Plivitulŭ, omulŭ mare, pe ḑi	—	24
Iar muĭerea și copii, pe ḑi	—	18
Sapa a doua de véră, pe ḑi	—	45
Sapa de tómnă, pe ḑi	—	30
Asemenea și butășitulŭ de tómnă, pe ḑi	—	30
Culegĕtorulŭ, însă omulŭ mare séŭ muĭere, pe ḑi	—	9
Așișderea și culegĕtorulŭ pe ḑi	—	18
Legatulŭ uneĭ buți cu cercurile i fundurile stăpânuluĭ, pentru ostenéla legătoruluĭ să i se dée	—	60
Legatulŭ uneĭ tocitorĭ cu înfundatulŭ eĭ	—	30
Butea nouă za vedre una sută cinci-ḑeci, ce să vinde în tîrgŭ	6	—
Iară za vedre, 100	4	—
Iară de a doua mână	2	—
Pogonulŭ de porumbŭ	1	—
Pogonulŭ la prășilă de porumbŭ	—	90
Haracĭ bunĭ despicațĭ, za palme 12 cu adusulŭ, mia	5	—
Haracĭĭ oblĭĭ cu adusulŭ, mia	2	—

Dogăria

Hârdăulŭ de bradŭ	—	45
Buriulŭ de stejarŭ za vedre ḑece	1	—
Cerculŭ mare, cu pusulŭ în pivniță la butea cu vinŭ	—	4
Iară meșterulŭ să cumpere prăjina	—	3
Cerculŭ de buriŭ la vedre ḑece cu pusulŭ	—	2
Cofa mare de bradŭ	—	12
Cofa maĭ mică	—	6
Lopata	—	$4^1/_2$
Albia séŭ căpisterea mare	—	30
Copaia de mijlocŭ	—	15
Iară copaia maĭ mică	—	9
Lingurile de lemnŭ, testéua	—	12
Rogojina mare	—	60
Rogojina de a doua mână	—	36
Iară cea de a treia mână	—	24
Testéua funieĭ de teiŭ topitŭ	—	15
Testéua funieĭ de teiŭ netopitŭ	—	12

Chiria vinurilăr

Dela Focșanĭ, de vadră	—	15
Dela Râmnic, de vadră	—	12

tru cismele ómenilor sunt unŭ articolŭ de mare căutare în 1792! Mai dămŭ şi nartulŭ felurimelor de cherestele i a zidărieĭ i dulgherieĭ, din 5 Maiŭ 1792 (1).

	Taleri	Bani
Dela Buzĕŭ, de vadră	—	9
Dela Saac, de vadră	—	6
Dela Tîrgoviste, de vadră	—	6
Dela Pitescĭ, de vadră	—	9

17 Cărţi legate către ispravnicŭ la 17 judeţe şi alta la caimacamulŭ Craioveĭ, pentru nartŭ.

Dumné-vóstră ispravnicilor ot sud... sănĕtate; fiind-că cu socotéla de obşte amŭ pusŭ Domnia mea nartulŭ celŭ cuviinciosŭ într'acéstă vreme la tóte lucrurile de mâncare, de lucru, căratulŭ vinurilor şi altele, étă trimitemŭ şi la judeţu dumné-vóstră douĕ catalóge pecetluite; decĭ, primindu-le, să le faceţĭ cunoscutŭ şi sciutŭ de obşte, şi să le puneţĭ în faptă, ca să se urmeze, supuindŭ pe fiecare, atât pe vênd̨ĕtorŭ, pe cumpĕrătorŭ şi pe lucrătorŭ, să le păzéscă, şi la câte dintr'acestea socotiţĭ dumné-vóstră că acolea, la judeţŭ, trebuescŭ a fi cu deosebire de cum se vêndŭ în Bucurescĭ, să aveţĭ a face deosebirea în scrisŭ prin fóie, şi să arĕtaţĭ şi Domnieĭ mele, şi negreşitŭ să se păzéscă dreptatea norodului întru tóte. 1792, Maiŭ 8. Cod. No. XIX. fila 569.

Pitacŭ către boeriĭ epitropĭ pentru nartulŭ îmbrăcămintelor celor próste.

Io Mihail Const. Suţul VV. i gospod.

Dumné-véstră boerilor epitropĭ, vĕ însciinţămŭ că atâtŭ locuitoriĭ de aicĭ din oraşu Domnieĭ mele Bucurescii, câtŭ şi de pe afară de pe la judeţe, ne însciinţéză ispravnicii, cum-că vênd̨ĕtoriĭ de lucrurile îmbrăcămintelor, încălţămintelor próste, obicĭnuiţĭ fiindŭ dintru acestea vremĭ trecute, cerŭ preţurĭ întreitŭ şi împătritŭ, după cum se vindé maĭ nainte locuitorilor ce aŭ trebuinţă, din care pricină şi urmare a vênd̨ĕtorilor patimesce obştea, atâtŭ aicĭ, câtŭ şi afară, şi face trebuinţă de a se da şi la acestea nizamŭ. Decĭ iată, orênduimŭ Domnia mea pe dumné-vóstră, ca, adunându-vĕ la unŭ locŭ, să faceţĭ cercetare maĭ întâiŭ ca să vĕ adevĕriţĭ, cum s'aŭ urmatŭ vênd̨area lucrurilor próste de îmbrăcămintea şi încălţămintea maĭ naintea rĕsmiriţilor, apoĭ să faceţĭ cercetare de preţulŭ vênd̨ăriĭ lucrurilor, cum vitele, lână *(câteva rênduri nu se maĭ pot citi)*. 1792, Maiŭ 10. Cod. No. XX, fila 574.

(1) *Io Mihail Const. Şuţul VV.*

Poruncimŭ Domnia mea dumitale vel armaşŭ, să facĭ publică la toţĭ nalbangiiĭ şi potcovariĭ, ca să aibă a urma după acestŭ preţŭ de acum înainte, însciinţându şi la toţĭ de obşte. 1791, Noembre 23.

Pré Înălţate Dómne.

Insciinţămŭ Măriei tale pentru rêndulŭ nalbangiilor ce potcovescŭ caiĭ obştei şi ţiganiĭ ce potcovesc încălţămintele norodului, că prin cercetare ne-amŭ

Uşor era a pune narĭurĭ obligatorĭĭ, dar căte odată ele eraŭ atâtŭ

îndestulatŭ că suta de potcóve ce vinŭ din ţéra turcéscă se vinde pe tal. 20 cum şi pentru potcovarĭĭ de încălţăminte, într'adinsŭ cumpĕrândŭ o păreche de potcóve bune cu optŭ cuie şi puindu-le la cumpănă veniră 7 şi asupra acestor douĕ îndestulărĭ aşternemŭ maĭ josŭ socotéla şi se cuvine a plăti nalbantuluĭ po parale 48 pentru potcovitulŭ de câte patru picióre unuĭ cal, iar de bătutŭ caelile cu cuele lor vine să iée de unŭ piciorŭ po banĭ 10. Aşişderea pentru totŭ potcovitulŭ de încălţăminte la o păreche de potcóve cu 8 cuie, bătându-le la cisme să li se plătéscă po parale 6, iară cele za dramurĭ 8 po parale cincĭ, şi cele za dramurĭ 40 po parale patru, cum şi cele za dramurĭ 30 po parale treĭ iproci, şi acestŭ felŭ de lucrătorĭ fiindŭ în brésla dumnéluĭ vel armaşŭ, să fie luminată porunca Inălţimiĭ téle către dumnéluĭ, ca să o facă publicaţie. 1791, Noembre 18.

Costache. Alecu Văcărescu. Dumitrache stol. *Nicolache* stol.

Pentru potcovitulŭ cailor.

Talerĭ	Banĭ	
—	96	Cumpĕrătórea pe patru potcóve turcescĭ, analagonŭ din potcóve 100, fiind-că se vinde suta po talerĭ 20.
—	15	Pe cuie 32, la patru potcóve.
—	111	
—	11	Dobânda banilor, la ḑece unulŭ.
—	22	Câştigulŭ nalbantuluĭ pentru potcovitŭ.
—	124	Care facŭ parale 48; atâta se cuvine să plătéscă nalbantuluĭ pentru potcovitulŭ unuĭ calŭ cu 4 potcóve şi cu 32 cuie, iar de bătutulŭ caelilor cu cuiele lor, vine să iée de unŭ piciorŭ po banĭ ḑece.

Pentru potcovitulŭ cismelor.

—	54	Cumpĕrătórea uneĭ oca de ferŭ.
—	6	Una oca cărbunĭ.
—	21	Ostenéla meşteruluĭ la una oca ferŭ.
—	81	
—	9	Câştigulŭ meşteruluĭ la ḑece unulŭ.

Socotéla la una oca ferŭ.

400	De dramurĭ într'o oca.
100	Dramurĭ să dămŭ scăḑĕmêntŭ feruluĭ la lucru.
300	Dramurĭ rĕmânŭ, din care ese potcóve părechĭ cincĭ, părechea po dramurĭ 60, cu câte 8 cuie într'o păreche.

Cod. No. XIX, fila 45.

Nartulŭ felurimilor de cherestea i a zidărieĭ i dulgherieĭ, ce cu socotélă şi părere de obşte, amŭ hotărîtŭ ca să se urmeze la tóte acestea maĭ josŭ numite, într'acéstă vreme. 1792, Maiŭ 5.

	Tal.	Banĭ
Varulŭ ne-stinsŭ, cu adusulŭ dela ţéră, mia de oca	5	—
Nisipulŭ, hârdĕulŭ za vedre cincĭ.	—	6
Dulgherulŭ, pentru lucru pe ḑi	—	75

de scăḑute, că neguțitorii și vênḑĕtorii se lipsiaŭ de a maĭ vinde ar-

	Tal.	Banĭ
Zidarulŭ, de lucru pe ḑi	—	60
Iară ucenicii de dulgherĭ séŭ de zidarĭ, de lucru pe ḑi	—	36
Ulucile cele de palme 12, suta	2	60
Ulucile po palme ḑece, suta	2	—
Laț̆ĭ de aninŭ, stânjenĭ 3, unulŭ	—	6
Iară de a doua mână, unulŭ	—	4
Laț̆ii de teiŭ, po stânjenĭ 3, unulŭ	—	4
Iară de a doua mână, unulŭ	—	2
Grinda, latulŭ o palmă, grosulŭ o schiópă, stânjenulŭ	—	24
Asemenea și căpriorulŭ, latulŭ o palmă, grosulŭ o schiópă, stânj.	—	18
Grinḑĭ și căprioriĭ de a doua mână, o schiópă grosulŭ pe muchie, degete patru, stânjenulŭ	—	9
Tălpoiulŭ de uluce, latulŭ o palmă și jumĕtate, grosulŭ pe muchie degete patru, stânjinulŭ	—	15
Scândurile de stejarŭ, latulŭ o palmă și jumĕtate, grosulŭ pe muchie degete 3, stânjenulŭ	—	12
Scândurile de stejarŭ, latulŭ palme una și jumĕtate, grosulŭ pe muchie degete douĕ, stânjenulŭ	—	12
Scânduriĭ de teiŭ, pentru uș̆ĭ, însă de 12 palme, una	—	12
Scândurile de ulmŭ, una	—	24
Bulamacĭ, unulŭ	—	15
Cușaculŭ, adică stinghii de ulmŭ	—	9
Talpă de casă, latulŭ palme una și jumĕtate, grosulŭ pe muchie o schiópă, stânjenulŭ	—	40
Parulŭ despicatŭ, de 12 palme, unulŭ	—	4
Pariĭ obli, suta	1	—
Nuele curăț̆ite, mia	1	60
Nuele ne-curăț̆ite, mia	1	—
Șindrila de bradŭ, mare, mia	2	30
Șindrila de a doua mână, mia	—	90
Șindrila de stejar, mia	2	—
Podina de stejarŭ séŭ de fagŭ, ulucită pentru tavanŭ, mia	2	60
Carulŭ cu patru boĭ de lemne de focŭ încărcatŭ bine, de cerŭ séŭ tufanŭ de Vlașca	1	90
Carulŭ cu douĭ boĭ, iarăș cu acestŭ felŭ de lemne, încărcatŭ, de Vlașca.	1	30
Carulŭ de lemne de crângŭ, încărcatŭ bine	1	—
Iară cióclele	—	75
Ulucile po palme 8, suta	1	30
Carulŭ de rădăcinĭ, încărcatŭ bine	1	—
Iară cióclele de rădăcinĭ	—	75
Insă, la tóte carele de lemne de acum înainte să lipséscă așternuturile ce se obișnuescŭ a pune înlăuntrulŭ zgăuluĭ caruluĭ, adică așternutŭ pe scândurĭ și pe alăturea cu loitrele, de strâmptézĕ carulŭ ca să încapă lemne puț̆ine.		
Trunchiulŭ de teiŭ uscatŭ pentru lucru, în créstă de o palmă, stânj.	—	4
Carulŭ mare și noŭ cu rótele și cu dricurile strîmbe de tréba câm-		

ticole din cele pre josŭ taxate. Atunci M. Suțu (și în genere orĭ ce

	Tal.	Banĭ
pénuluĭ, însă fără ferŭ	12	—
Iară carulŭ sêrbescŭ, cu dricurile drepte	8	—
Căruța nouă fără ferŭ	6	—
Rótele de carŭ, marĭ, părechia	1	60
Róte de căruță, părechia	1	60
Cărămida, cu adusulŭ, însă să se dée calâpŭ dela Domnie, mia . . .	2	60
Iară cea mai mică, totŭ după calâpŭ dela Domnie, cu adusulŭ, mia.	2	60
Cărămidă de pe locŭ, totŭ după calâpŭ dela Domnie, mia	1	60
Iară cea maĭ mică, totŭ după calâpŭ dela Domnie, mia. . . .	1	30
Têmplarulŭ, pentru lucru pe ți.	—	105

Cod. No. XX, fila 553.

Carte către boerĭ epitropĭ cu patru narturĭ de acestea, carĭ sunt trecute înapoĭ.

Cinstiților și credincioșĭ boerilor Domnieĭ mele, dumnévóstră boerilor epitropĭ aĭ trebilor de obște, sănĕtate; vĕ facemŭ în scire, că cu socotélă și purtare de obște a pré sfințituluĭ părinte mitropolitŭ, a iubitorilor de Dumnedeŭ părinților episcopĭ, a dumnélor cinstiților și credincioșilor boerilor velițĭ aĭ Divanuluĭ Domnieĭ mele, amŭ hotărîtŭ și amŭ tocmitŭ Domnia mea nartulŭ celŭ cuviinciosŭ într'acéstă vreme la tóte felurimele de cherestele, de zidărie, i dulgherie, precum în deosebitŭ patru catalóge pecetluite de Domnia mea, ce vi se trimitŭ la domnia-vóstră, veți vedea; decĭ, îndată ce veți primi, numaĭ decâtŭ să orênduițĭ patru din epitropiĭ micĭ cu câte unŭ catalogŭ în mânĭ la patru mărginĭ ale podurilor marĭ ce intră în Bucurescĭ, și în tóte ḑilele ce sunt obișnuite de vinŭ cherestele în Bucurescĭ, să păzéscă venirea carelor cu acestŭ felŭ de felurimĭ, și să aibă după catalogŭ acesta se însemneze cu tibișirŭ pe loitra caruluĭ, după catalogulŭ Domnieĭ mele, prețulŭ a fieș-căruia după felurimea de cherestea, séŭ verĭ-ce altŭ..... vor fi de acestea, cetindŭântêiŭ catalogulŭ celŭ pecetluitŭ de Domnia mea, ca să-lŭ vaḑă și țĕranulŭ, spre a sci prețulŭ lucruluĭ luĭ, să nu se cuteze a cere maĭ multŭ; de altă parte să priveghiațĭ la Têrgulŭ de afară, unde se vêndŭ aceste cherestele, înăuntru Bucurescilor, că orĭ vênḑĕtorulŭ de va cere maĭ multŭ, orĭ cumpĕrătorulŭ de se va cuteza a-ĭ da maĭ multŭ, pe unulŭ ca acela numaĭ decâtŭ să-lŭ înșciințațĭ Domnieĭ mele; însă nu numaĭ acum când primițĭ porunca la începutŭ, să faceți acéstă priveghere și apoĭ pe urmă se amelisițĭ, căcĭ de vomŭ auḑi că nu se păzesce nartulŭ, și dumné-vóstră nu ne-aț arĕtatŭ pe ceĭ ce sunt pricina de nu se păzesce nartulŭ, să sciți că nu veți avea rĕspunsŭ de îndreptare înaintea Domnieĭ mele; așișderea vĕ poruncimŭ să orênduițĭ unŭ logofețelŭ harnicŭ dela epitropie, cu catalogulŭ Domnieĭ mele în mânĭ, ca să-lŭ citéscă în Bucurescĭ pe tóte ulițile și la ḑile de têrgŭ, spre a se face sciutŭ și cunoscutŭ nartulŭ ce amŭ datŭ tuturor de obște, ca să nu aibă pricină de îndreptare nimenĭ că nu li s'aŭ făcutŭ sciută porunca și hotărîrea, și fiind-că ne-amŭ înșciințatŭ Domnia mea, cum că s'aŭ obișnuitŭ unĭĭ alțiĭ, atâtŭ din ómeniĭ breslelor, câtŭ și dintr'aĭ politieĭ, i dintr'aĭ maimarbașiĭ, de esŭ afară înaintea carelor și cuprindŭ cherestelele în feluri de numĭ, și tragŭ pe țĕranŭ încóce și încolea, neurmândŭ a merge până la têrgŭ de afară, de unde se cuvine să cumpere ficș-carele, și cu acésta uniĭ să isterisescŭ, de nu potŭ să-și cumpere cele

Domn totŭ așa făcu) obligă pre sătenĭ să aducă în Bucurescĭ articolele tarifate, promițêndŭ protecțiunea guvernuluĭ celor ce vor fi ascultătorĭ și că vor fi nesupĕrațĭ.

Cărți legate la 5 județe a îndemna pe locuitorĭ să vie cu bucate la târgŭ de vêndare.

Dumné-vóstră ispravnicilor ot sud.... sănĕtate, fiind-că astădĭ Marți, la ḑiua târguluĭ din afară prea puține care cu bucate aŭ venitŭ de vêndare de care m'amŭ miratŭ Domnia mea din ce pricină locuitoriĭ nu urmézĕ a veni să-'și facă alișverișulŭ lor la tóte ḑilele de târgŭ, cu îndestulare, când în vreme ce călĕtoria până acum este bună, carele nu li se ié, vre-o supĕrare nu li-se face, iară bucatele încă sunt din mila luĭ Dumneḑeŭ îmbelșugate ĕst timpŭ; pentru care étă într'adinsŭ vĕ poruncimŭ Domnia mea, ca să aveți a face îndemnare locuitorilor, dându de scire tuturor, ca pentru alișverișulŭ și folosulŭ însușĭ alŭ lor, să vie fieșcarele la ḑilele de târgŭ, cu grâŭ din destulŭ, cu orzŭ și cu meĭ, ca să vêndă pentru folosulŭ lor, spre a fi îndestulată politia Bucurescilor de zachereaua cea trebuinciósă. 1791, Sept. 16.

Cod. No. XX, fila 68—69.

Datu-s'a nartulŭ lemnelor de focŭ și s'a otărîtŭ modulŭ cum este să se trateze țĕranii carĭ vinŭ cu care cu lemne. Este de ob-

---

ce sunt de trebuință; iată amŭ datŭ porunca Domnieĭ mele strașnică către dumnéluĭ vel spăt., către dumnéluĭ vel agă, ca să facă zaptŭ unora ca acelora, și pe care va găsi într'acéstă urmare, verĭ a cuĭ omŭ va fi, să-lŭ prindă și să-lŭ dée în ședrea Domnieĭ mele; darŭ și dumnévóstră poruncimŭ de una ca acésta și să arĕtați ca să venimŭ de hacŭ unuia ca aceluia, fiind-că acesta este pricina, atâtă de scumpĕtatea lucrurilor, câtŭ și de a se isterisi ceĭ cu trebuința. 1792, Martie 5.

Cod. No. XX, fila 554.

Carte deschisă către dumnéluĭ vel spătarulŭ, i către dumnéluĭ vel aga, totŭ pentru nartŭ, cărora li s'aŭ trimisŭ și douĕ narturĭ pecetluite.

Cinstiți și credincioșĭ boerĭ aĭ Domnieĭ mele, domnia ta vel spăt. i dumnéta epistatulŭ agieĭ, fiind-că ne-amŭ înșciințatŭ Domnia mea, cum că uniĭ din zapciiĭ breslelor și alțiĭ de aĭ politieĭ obicĭnuiescŭ și esŭ din Bucurescĭ afară la câmpŭ înaintea țĕranilor, de cuprindŭ carele cu felurimele cherestelelor i cu varŭ și cu altele, și le tragŭ încóce și în colea pentru prietinĭ și pentru alŭ lor folosŭ, în feluri de numiri de trebuință Domnéscă i boeréscă, făcêndŭ ale lor interesurĭ, iată că vĕ poruncimŭ dumnévóstră marĭ și micĭ, cum și la toți de obște, ca să se părăséscă de unele ca acestea, și după acésta să aveți grijă, poruncindŭ dumnéta vel. spătarŭ la toți căpitaniĭ de pe la străjile mărginilor podurilor, ca să străduiască fórte, și verĭ alŭ cuĭ omŭ va fi, orĭ alŭ curțeĭ Domnescĭ, orĭ boerescŭ, orĭ mônăstirescŭ, orĭ zapciulŭ aĭ breslelor dumnévóstră, orĭ isnafŭ, să-'lŭ prindă pe unulŭ ca acela, și să-'lŭ dați în ședrea Domnieĭ mele, ca să-'ĭ venimŭ de hacŭ, fiind-că acésta este pricina de se isterisesce obștea de celea trebuinciósă, și de se strică și nartulŭ ce-'lŭ orênduimŭ; ci fiind-că Domnia mea amŭ dat cu hotărîre acum de obște nartulŭ celŭ cuviinciosŭ la tóte felurimile de cherestele, de zidărie, dulgherie și orĭ-ce, și amŭ poruncitŭ boerilor

servatŭ, că ţĕraniĭ în urma nartuluĭ facŭ o adevĕrată grevă, eĭ nu maĭ aducŭ lemne la Bucurescĭ, aşĭa că Domnitorulŭ şi boerĭĭ se otărăscŭ a da poruncă ispravnicilor de a *sili* pe ţĕranĭ să aducă lemne de vêndare!

Anaforaua pentru nartulŭ lemnelor de focŭ, în ce chipŭ să se urmeze la plată şi pentru a se face orênduială să se aducă lemne de vêndare.

Ioŭ Mihail Const. Suţul VV.

Aşa să urmeze întru tóte, pentru care poruncimŭ atâtŭ dumitale vel vist să facĭ cuviincĭósele poruncile Domnieĭ mele către ispravnicĭ şi către locuitorĭ de îndemnare ca să aducă lemne din destulŭ, încredinţându-'ĭ că vor fi feriţĭ de alte supĕrărĭ şi se vor păzi acestea negreşitŭ, câtŭ şi către dumnélor zabiţiĭ i către vameşĭ, să se facă deosebitŭ pitaculŭ Domnieĭ mele de sciinţa şi urmarea acestuĭ nizamŭ. 1792, Octombre 30.

Pré Inălţate Dómne.

După luminată porunca Mărieĭ tale, adunându-ne la unŭ locŭ, amŭ făcutŭ chibzuire pentru nizamulŭ ce se cuvine a da pentru lemnele de vêndare, nu numaĭ pentru că nu vinŭ la têrgŭ ca să fie politia îndestulată, ci şi pentru meşteşugurile şi vicleniile ce facŭ ţĕraniĭ, la încărcatulŭ lemnelor, strâmtorindŭ şi mic-

---

epitropĭ, ca să orênduiască la tóte marginile podurilor marĭ, omulŭ epitropieĭ, ca să însemneze preţulŭ fieş-căruia felurimĭ; celŭ ce are trebuinţă de orĭ-ce, să mérgă la têrgŭ să cumpere, spre a proftacsi fieş-carele să-'şĭ iée în parte, şi pentru ca să şciţĭ şi dumnévóstră nartulŭ ce amŭ datŭ, spre a face zaptŭ dulgherilor, zidarilor, cărămidarilor, cum şi cumpĕrătorilor şi celor cu trebuinţă de lucru, şi spre a judeca, a hotărî pe fieş-carele ce s'arŭ întêmpla cu pricinĭ de acestea, a se jălui la dumnévóstră, după acestŭ preţŭ hotărîtŭ; iată vĕ trimitemŭ catalogulŭ Domnieĭ mele, în care s'aŭ tocmitŭ preţulŭ fieş-căreia felurimĭ, de care să şi priveghiaţĭ, şi pe celŭ ce nu va fi următorŭ nartuluĭ să-'lŭ daţĭ în scirea Domnieĭ mele. 1792, Maiŭ 5.

Patru cărţi la Caimacam, la Târgovişte, la Buzĕŭ, la Focşanĭ, cărora li s'aŭ trimisŭ şi câte unŭ nartŭ de acestea, d'inapoĭ trecutŭ, pecetluitŭ.

Cinstitŭ şi credinciosŭ boerulŭ Domnieĭ mele Caimacamulŭ Craioveĭ, fiind-că cu socotéla de obşte amŭ hotărîtŭ Domnia mea şi amŭ întocmitŭ nartulŭ celŭ cuviinciosŭ într'acéstă vreme la felurimile de cherestele, ce se aducŭ aicĭ în politia Domnieĭ mele, la varŭ, cărămidă, la lemnarĭ i zidarĭ şi la altele; étă să trimite şi dumitale, unŭ catalogŭ pecetluitŭ de Domnia mea asemenea; decĭ să daĭ dumnéta şi aicĭ la oraşŭ nizamulŭ acesta, ca să se păzéscă nartulŭ întru tóte, făcêndu-'lŭ publicŭ, şi supuindŭ pe fieş-care a fi următor, séŭ de socotescĭ la unele d'intr'acestea, că se cade aicea a se face deosebire, de a fi maĭ eftine acolo după cum urméză a fi, veĭ face părerea dumitale în scrisŭ şi ne veĭ arăta. 1792, Maiŭ 6.

Cod. No. XX, fila 556.

şorindŭ carele şi înălţându lemnele cu căpătâe, ca să aréte multe, şi altŭ mijlocŭ mai cuviinciosŭ nu amŭ pututŭ afla spre îndreptarea asupra acestor douĕ, decâtŭ găsimŭ cu cale să se urmeze într'acestŭ chipŭ:

1. Preţulŭ să se hotărască pe suma lemnelor ce sunt încărcate în carulŭ de vênd̨are, însă pe treĭ mânĭ, adecă lemnele care vor fi maĭ gróse şi lungĭ, de tufanŭ séŭ de cerŭ, câte o para unulŭ, cele de a doua mână câte doĭ banĭ unulŭ, şi cele de a treia mână câte unŭ banŭ unulŭ, însă d̨icemŭ lemne, iară nuelele séŭ gătejele, iar unele cele ce aducŭ pentru facerea de gardurĭ, acelea aŭ să se plătéscă după nartulŭ ce este pusŭ.

2. Poruncă în târgŭ să se dée, ca ómeniĭ ce vinŭ cu lemne în târgŭ, să nu li se supere carele cu nicĭ unŭ felŭ de chipŭ, la nicĭ o poruncă, séŭ podvódă domnéscă.

3. Strejariĭ să nu îndrăsnéscă să iée dela care lemnulŭ celŭ maĭ bunŭ, ci să iée tufe curăţate, care într'adinsŭ sunt obişnuiţĭ ţĕraniĭ de punŭ în códa caruluĭ numaĭ chiar pentru acéstă trébă a strejarilor, nicĭ mortasipiĭ să nu îndrăsnéscă a-'ĭ bântui, séŭ a-'ĭ jăfui cu vre-unŭ chipŭ, ci să iée numaĭ vama dréptă, urmându întocmaĭ după luminatulŭ catalogŭ alŭ Mărieĭ tale, ce este făcutŭ pe acestŭ următorŭ anŭ, îndreptându-se catahrisisŭ ce se făcĕŭ cu jafurile carĭ urmă vameşiĭ maĭ nainte.

Acestea făcându-seântâiŭ, ni se pare, că numaĭ cu luminate poruncile Mărieĭ tale către ispravnicĭ, către locuitorĭ de îndemnare, ca să aducă lemne, şi cu

---

Anaforaua dumnéluĭ vel agă pentru funiĭ a le pune nartŭ vênd̨ĕtorilor după dreptŭ

Iω Mihail Const. Suţul VV.

După pliroforia ce ne daĭ dumnéta biv vel postelnice, epistatule alŭ agieĭ de preţulŭ cu care le cumpĕră de la ţĕranĭ, poruncimŭ dumitale ca să le fac, socotélă la d̨ece unulŭ câştigŭ şi să le daĭ nizamŭ, ca să nu precupéscă maĭ multŭ, decâtŭ cu preţulŭ ce le cumpĕră, şi cu câştigŭ la d̨ece unulŭ şi într'acestŭ chipŭ veĭ urma dumnéta. 1792, August 12.

Pré Înălţate Dómne.

La narturile ce s'aŭ făcutŭ de cherestele şi altele, la luna luĭ Maiŭ, se vede că este testéua de funiĭ de teiŭ ne-topitŭ parale patru, care aducându câte-va testele dela precupeţiĭ de aicĭ, ca se cumpĕrŭ pentru trebuinţa caselor Domnescĭ, şi vrându ca să le plătescŭ după nartŭ, aŭ începutŭ a face strigare, că eĭ aŭ cumpĕratŭ testéua cea mică de teiŭ topitŭ şi ne-topitŭ, câte parale 15 şi 16, şi cele marĭ care sunt îndoite, câte parale 24 şi 25 dela ţĕraniĭ ceĭ ce le facŭ; eŭ, pentru ca să facŭ cercare să vĕdŭ cum vêndŭ ţĕraniĭ locuitorĭ ceĭ ce le facŭ, la târgoveţĭ, amŭ trimisŭ într'adinsŭ unŭ căpitanŭ alŭ agieĭ, Marţi la d̨ece ale acesteĭ luniĭ şi aŭ cumpĕratŭ treĭ testele dela ţĕraniĭ ceĭ ce le aducea la oborulŭ târguluĭ de vênd̨are, însă, o testea mică de teiŭ ne-topitŭ, parale şépte, cea de mijlocŭ de teiŭ topitŭ, parale nouă, iară cea maĭ mare, care se numescŭ pripóne de teiŭ topitŭ, parale 17 testéua, de aceea şi nu lipsimŭ a însciinţa Mărieĭ tale, ca să amŭ poruncă în ce chipŭ să urmezŭ. 1792, August 12.

Alŭ Mărieĭ tale plecată slugă, *Gheorghios Suţu*, post.

Cod. No. XXII, fila 129—130.

făgăduială că se vor păzi acestea negreşitŭ, se vor putea îndemna a aduce lemne din destulŭ; iar când după aceste tóte totŭ nu se vor îndemna de bună voïe să vie ca să fie lemne îndestulŭ, atunci cu porunca gospod. să se facă orênduială în judeţe şi *vor fi siliţi* atunci şi fără de voïe a aduce: care orênduială noï o vomŭ arĕta Mărieï tale cu deosebită anafora în ce chipŭ să se facă; iar hotărîrea cea de săvêrşitŭ, rĕmâne a se face de către Înălţimea ta. 1792, Octombre 28.

Filaret alŭ Ungro-Vlahiï. *Nicolae Brâncovén. Nictarie Rômnic.* vel vist. *Văcărescu.* vel logofĕtŭ *Brâncovén.*

Cod. No. XXII, fila 15—16.

Băcanilor li se impune obligaţiunea să aibă marfa de ajunsŭ, maï alesŭ cantităţï de untŭ(1) şi de miere.

---

(1) Eată pitace in acestŭ sensŭ :

Pitacŭ la agă, ca să siléscă pe băcanï, a avea untŭ de vênzare.

Iω Mihail Const. Suţul i gospod.

Cinstitŭ şi credinciosŭ boerulŭ Domnieï mele, dumnéta biv vel postelnice Gheorgache Suţu, nazărulŭ agieï, fiind-că ne înşciinţămŭ Domnia mea, cum că pe la prăvăliile de băcăniï, nu se află trebuinciosulŭ untŭ şi se stenahorisesce ceï ce aŭ trebuinţă, negăsindŭ să cumpere; iată-'ţï poruncimŭ Domnia mea, să daï straşnică poruncă tutulor băcanilor, de obşte, ca fieş-care să aibă la prăvălia luï *untŭ* cu îndestulare, să pótă găsi ceï ce vor avea trebuinţă a cumpĕra, care aŭ a-'lŭ vinde băcanii după nartulŭ celŭ orênduitŭ, şi după ce veï da cuviinciósa poruncă băcanilor, să-'ï şi silescï a avea la prăvăliile lor untŭ cu îndestulare. 1792, Iulie 10.

Cod. No. XXII, fila 719.

Anaforaua dumnéluï vel vist. pentru orênduiala de untŭ, a se aduce din ţĕră, pentru trebuinţa politieï, a se da la băcanï.

Iω Mihail Const. Suţul VV.

Dumnéta vel vist. s'aŭ cetitŭ acéstă anafora a dumitale înaintea Domnieï mele, şi amŭ găsitŭ cu cale mijlocului ce aï urmatŭ, pentru care poruncimŭ iaraşi dumitale, ca după ce va veni untulŭ de pe la judeţe, să facï şi socotéla chirieï adusuluï, şi altor cheltueli cuviincióse ce vor arĕta ispravnicii, ca să le vedemŭ Domnia mea, şi aşa vomŭ da nartulŭ celŭ dreptŭ, cu care băcaniï să-'lŭ vênză norodului. 1792, August 3.

Pré Înălţate Dómne

Din luminată porunca Mărieï téle, amŭ cercetatŭ jalba ce aŭ datŭ Mărieï téle totŭ isnafulŭ băcanilor din Bucurescï, făcêndŭ cerere, ca să li să facă orênduială de douĕ miï oca untŭ, a avea prin prăvăliï, pentru ceï ce vor avea trebuinţă să cumpere; arĕtămŭ Mărieï téle, după cercetarea ce amŭ făcutŭ lor, niciï odată rênduială la visterie cu poruncă Domnéscă a lua untŭ nu li s'aŭ făcutŭ, fără numaï eï singurï cumpĕra untŭ de la locuitoriï ce vinŭ în Bucurescï cu ulcele şi cu putinele de vindea untŭ, şi de prinprejurulŭ Bucurescilor, după cum

Comerciulŭ internŭ, era isbitŭ destulŭ de greŭ prin narturĭ.

---

urmézĕ acésta şi simigiiĭ, în vreme ce eĭ făcêndu-'şĭ aliş-verişul, în partea ce este datóre Domnia a le face orênduială, de câtŭ numaĭ orênduiala se face pentru vre-o trebuinţă deosebită; dar ca să nu rĕmâie şi eĭ a nu avea untŭ pe la băcăniĭ a face vênḑare norodului dupĕ nartŭ, ce este pusŭ de către Măria ta câtŭ să vênḑă ocaua, amŭ găsitŭ cu cale, şi li să facŭ poruncile Mării téle către dumnélor ispravnicĭ de la Dêmboviţa, Saac, Prahova, Ialomiţa şi Ilfov, ca ispravniciĭ să orênduiască omŭ prin satele judeţuluĭ a cumpĕra acestŭ untŭ de pe la locuitorĭ, ocaua pe părale $12^1/_2$ şi puindu-'lŭ în putinĭ, iar nu în borduşe fiindŭ scumpe, să-'lŭ trimiţă cu chirie la dumnéluĭ biv vel post. nazărulŭ agieĭ şi socotindŭ cumpĕrătórea ocaua po părale douĕ-spre-ḑece şi o lescae, şi chiria ce va fi, cum şi putinile, să înşciinţeze dumnélor ispravniciĭ Mărieĭ téle, ca dupĕ acea socotélă să li se puie şi lor nartŭ, cum să-'lŭ vênḑă la norodŭ; iar hotărîrea cea deseĭvêrşitŭ rĕmâne a se face de către Măria ta. 1792, August 3.

Ienache Văcărescu, vel vist.

Cod. No. XXII, fila 119.

Pitacŭ la agă cum să urmeze băcaniĭ a vinde untulŭ şi mierea.

Cinstitŭ şi credinciosŭ boerule Domnieĭ mele Iordache Suţe biv vel post. epistatulŭ agieĭ, cu tóte că amŭ datŭ Domnia porunci în ţéră pentru untŭ, ca să-lŭ vênḑă locuitoriĭ la neguţitoriĭ pămênteniĭ, ocaua câte parale $12^1/_2$, după care acestŭ preţŭ putea a se vinde de băcaniĭ la o socotélă aměruntă şi maĭ josŭ de parale 16 oca, dară ca să aibă băcaniĭ folosulŭ şi câştigulŭ lor, spre a nu maĭ putea pricinui nimicŭ, şi să rĕmâe cu totŭ fără de cuvêntŭ, grijindŭ numaĭ de îndestularea obşteĭ, étă cu musaadea orênduimŭ, ca să vênḑă băcaniĭ ocaua de untŭ câte parale 16 topitŭ, éră untŭ ne topitŭ câte parale 10; cum şi pentru miere fiind-că avemŭ Domnia mea însciinţare, că acum s'aŭ scăḑutŭ preţulŭ în ţéră, ce era maĭ înainte, după cum, în Vlaşca şi Teleorman se vinde cântarulŭ de 44 oca până la taleriĭ 12, care vine oca câte parale $11^1/_2$, iară şi la acésta iar musaadea facemŭ băcanilor, şi fără a cere cu într'adinsŭ socotélă băcanilor, orênduimŭ să o vênḑă dela băcaniĭ ocaua de miere câte parale 14 până la vremea ce vomŭ da nartulŭ celŭ deseĭvărşitŭ, ci dar poruncimŭ dumitale, acum peşinŭ să daĭ nizamŭ la untŭ şi la miere, ca să-'lŭ vênḑă cu acelŭ preţŭ. 1792, Maiŭ 4.

Cod. No. XX, fila 544.

Pitacŭ la vel agă ca să silêscă pe băcaniĭ a avea îndestulare de cele trebuincióse obştea politiceĭ pentru mâncare ad. untŭ şi altele.

Dumnéta vel agă, fiind-că aĭ arĕtatŭ Domnieĭ mele, cum că băcaniĭ Bucurescilor nu aŭ untulŭ celŭ trebuinciosŭ politieĭ, cum şi altele trebuincióse norodului de vênḑare şi dintr'acésta se pricinuesce lipsa politieĭ la trebuinciósa hrana eĭ, iată şi poruncimŭ Domnia mea, să chiemĭ pe băcaniĭ înaintea dumitale, să le citescĭ acéstă domnéscă a nóstră poruncă şi să facĭ să înţelégă datoria, că precum capanlâiĭ sunt datorĭ de îngrijescŭ zaheréua cea trebuinciósă de îndestularea Ţarigraduluĭ, aşĭa şi eĭ datorĭ sunt, ca uniĭ ce ţinŭ prăvălie aicea în Bucurescĭ şi-'şĭ facŭ alişverişulŭ şi negustoria lor, a îngriji pentru cele trebuincióse, untulŭ şi altă băcălie, a le avea tot-d'auna cu îndestulare, a nu fi lipsă în politie; încă maĭ

Apoĭ maĭ ĭlŭ isbia destule dărĭ şi nizamurĭ!..... In 1792, cafe-

---

cu îndemână potŭ fi băcaniĭ a îngriji acéstă datorie cu înlesnire de a strînge şi de a-'şĭ avea gata zaheréua cea trebuinciósă fiindŭ de aicĭ, aĭ loculuĭ, carĭ potŭ eşi dintr'ênşiĭ pe afară în ţéră, ca să cumpere dela locuitorĭ untŭ şi orĭ-ce, suma cea trebuinciósă pe séma politieĭ, cărora li se va da şi cărţi dela visteria Domnieĭ mele spre sloboḑenia şi ajutorulŭ lor; şi în scurtŭ ca nisce băcaniĭ aĭ Bucurescilor sunt datorĭ şi dela dênşiĭ ceremŭ hrana cea trebuinciósă politieĭ şi maĭ multŭ să nu auḑimŭ că e lipsă, orĭ de untŭ, lumînărĭ, séŭ verĭ-ce altă trebuinţă norodului; toţĭ ceĭ ce facŭ alişverişurile acestea să îngrijéscă şi de îndestularea cea pururea în tótă vremea fără de a pricinui altele. 1791, Septembrie 28.

Cod. No. XX, fila 101.

Pitacŭ la agă, ca să silésckă a se face îndestulare cu ce o fi la băcăniĭ unele şi altele trebuincióse de vênḑare.

Dumitale vel agă, 'ţĭ facemŭ Domnia mea în scire pentru rêndulŭ narturilor, că după ce s'aŭ făcutŭ cu tótă dreptatea, prin cercetare cu aměruntulŭ, ântêiŭ de boeriĭ orênduiţĭ de Domnia mea practicoşĭ, al doilea prin chibzuirea prea sfinţieĭ séle părinteluĭ mitropolitulŭ ţĕreĭ, a părinţilor episcopĭ şi dumnélor boerilor, carĭ aŭ sciinţă a fieş-căruia felurimĭ de lucrurĭ ale ţĕreĭ, în ce stare se află, şi în cea de pe urmă însu-şĭ înaintea Domnieĭ nóstre, maĭ adăugândŭ Domnia mea preţulŭ lucrurilor la câte s'aŭ căḑutŭ, ca să n'aibă vênḑĕtoriĭ cuvêntŭ de pricină, şi s'aŭ datŭ straşnicĭ poruncile Domnieĭ mele, ca să fie următor fieş-care spre îndestularea politieĭ, auḑimŭ acum după tóte acestea, că este lipsă de untŭ şi de altele ca aceste trebuincióse obşteĭ norodului, ascunḑêndŭ băcaniĭ şi ceĭ-l-alţĭ de alte lucrurĭ mărfurile lor; pentru care iată poruncimŭ Domnia mea dumitale vel agă, straşnicŭ, să orênduescĭ zapciĭ harnicĭ, ca la tóte prăvăliile băcanilor şi a celor-l-alţĭ prăvăliaşĭ, fără de veste să mérgă să cerceteze câtŭ untŭ şi câtă altă felurime de marfă ca acésta de ale mâncării şi a trebuinţeĭ norodului, are fieş-carele să o iée în scrisŭ, cum şi de aŭ avut'o şi aŭ rădicat'o şi aŭ ascuns'o séŭ aŭ vêndut'o, să facă totŭ felulŭ de cercetare să afle ce aŭ făcutŭ mărfurile lor? la cine aŭ dat'o? şi câtŭ? séŭ la ce locurĭ aŭ ascuns'o? să o ridice şi să o aşeḑe în prăvăliĭ, ca să se vênḑă după nartŭ, şi făcêndŭ fóie să arĕţĭ Domnieĭ mele, dar să arĕţĭ porunca Domnieĭ mele zapciilor ce îĭ veţĭ rêndui, să nu care cum-va să facă vre-unŭ cusurŭ la acéstă poruncă, a lua dela băcanĭ vre-unŭ ruşfetŭ şi a nu scóte la măidanŭ tótă marfa lor ce vor avea ascunsă séŭ a nu dovedi şi a nu arĕta Domnieĭ mele unde aŭ dat'o şi când? pentru că pe acelŭ zapciŭ, acolo în târgŭ ĭlŭ vomŭ pedepsi cu grósnică pedépsă şi va fi lipsitŭ din slujba luĭ, cu hotărîre de a nu se maĭ învrednici altă dată la nicĭ o slujbă; aşişderea poruncimŭ Domnia mea şi vouĕ băcanilor şi tuturor prăvăliaşilor, să vĕ părăsiţĭ de obiceiurile vóstre, să vĕ scóteţĭ marfa la măidanŭ şi să vindeţĭ după nartŭ, ca să nu aflămŭ iarăşĭ că nu este norodulŭ îndestulatŭ şi că este lipsă în târgŭ, că de nu veţĭ fi iarăşĭ următorĭ, bine să sciţĭ, că pe acelŭ băcanŭ prăvăliaşŭ după ce lŭ voĭ trece aicĭ pe uliţele târguluĭ căznindu-'lŭ, apoĭ ĭlŭ vomŭ trimite la ocnă şi i se va pecetlui şi prăvălia, a nu maĭ fi slobodŭ de a face nicĭ unŭ felŭ de alişverişŭ. 1791, Septembrie 26.

Cod. No. XX, fila 99—100.

nelile și cârciumile se închidŭ, în interesŭ *igienicŭ*, ḑice-se (1).

Spiţeriĭ nu eraŭ siguri contra închidereĭ prăvăliei lor, sub cea maĭ netemeinică acusare de debitŭ de medicamente veninóse (2).

---

(1) *Pitacŭ la agă ca să oprésca cele-l-alte cafenele afară din cele dela casele de beilicŭ.*

Poruncimŭ Domnia mea dumitale epistatule alŭ agieĭ, *tóte cafenelele din Bucurescĭ, acum într'acéstă vreme de bóla ciumeĭ, ca să nu lucreze maĭ multŭ, lăsându numaĭ o cafenea slobodă ce va fi* aprópe de casele dela beilicŭ, unde şi la acésta să daĭ straşnică poruncă, că adunare de orĭ-ce ómenĭ pământenĭ şi oraşenĭ de aicĭ să nu se primésca, fără de numaĭ musafiriĭ străinĭ, ci dară să urmezĭ după porunca acésta negreşitŭ, însă numaĭ focŭ să n'aibă înstr'ênsele, şi vênḑare de cafea să nu facă, iară pe stăpânulŭ cafeneleĭ cu tovarăşulŭ sĕŭ séŭ sluga luĭ să nu se scóţă afară din prăvălie, iară aĭ beiliculuĭ să nu lucreze, cum ḑicemŭ maĭ susŭ. 1792, Iulie 8.

Cod. No. XX, fila 717.

Pitacŭ la dumnéluĭ vel spăt. ca să deschiḑă cârciumile din Bucurescĭ ce eraŭ oprite.

Iω Mihail Const. Suţul VV.

Dumnéluĭ vel spăt. fiind-că pentru cârciumile din Bucurescĭ amŭ datŭ Domnia mea voïe ca să se deschiḑă, cu acéstă hotărîre ca numaĭ cu ocaua să vênḑă în vase care să-şĭ ducă pe la casele lor, iară adunare de ómenĭ şi bĕuturĭ în năuntrulŭ cârciumelor să nu se facă; iată poruncimŭ dumitale ca după acéstă hotărîre să se urmeze, iară acele douĕ mahalale zmreduite, poruncimŭ Domnia mea să fie totŭ închise, să nu care cum-va cu pricina acésta să se deschiḑă şi acele, grijindŭ dumnéta ca la deschiderea cârciumilor să nu se supere cu vre-o urmare, orĭ cu nume de havaetŭ, séŭ altă dare de baniĭ. 1792, Iulie 13.

Asemenea pitacŭ s'aŭ făcutŭ şi către dumnéluĭ vel agă.

Iω Mihail Const. Suţul VV.

Dumnéta biv vel post. epistatule alŭ agiĭ, fiind-că pentru cârciumele din oraşulŭ Bucurescĭ, amŭ datŭ Domnia mea voïe ca să se deschiḑă, cu acéstă hotărîre, ca numaĭ cu ocaua să vênḑă în vase, ca să-'şĭ ducă pe la casele lor, iară adunare de ómenĭ şi bĕuturĭ înăuntrulŭ cârciumelor să nu se facă, étă poruncimŭ dumitale, ca după acéstă hotărîre să urmezĭ, grijindŭ dumnéta dela deschiderea cârciumelor să nu se supere cu vre-o urmare, orĭ cu nume de havaetŭ séŭ altă dare de baniĭ. 1792, Iulie 13. Vel logofĕtŭ.

Cod. No. XX, fila 725.

(2) *Pitacŭ ca să pecetluiască prăvălia luĭ Michel spiţerulŭ.*

Fiind-că Michel spiţerulŭ de aicĭ din Bucurescĭ, în potriva canónelor dohtorieĭ aŭ datŭ fără de reţeta dumnéluĭ arhi-iatrosŭ dohtoriĭ primejduitóre de viéţă,

Dar cu abuzurile Capanlâilor? Și aceștia luaŭ din țéră marfă după tarifurĭ impuse. Unŭ nenorocitŭ de logofețelŭ, care voise să facă elŭ comerciŭ de untŭ și miere, este deposedatŭ de adunătură, în favórea Capanlâilor, străfuitŭ cu 100 leĭ și bătutŭ cu 100 toiege!... (1)

---

din care aŭ adusŭ bolnavulŭ până la mórte, poruncimŭ Domnia mea dumitale arhi iatrosŭ să orênduescĭ cu acéstă poruncă a Domnieĭ mele pe..... să mérgă ca să-închidă și să pecetluiască prăvălia numituluĭ Michel, iară pe dênsulŭ rădicându-lŭ d'impreună cu nota dela dumnéluĭ siclitarulŭ nostru, să-lŭ ducă să-lŭ facă teslimŭ la agenție. 1791, Noemvrie 12.

(1) *Io Mihail Const. Sutul VV. i gospod.*

Zemle Vlascoe.... După anaforaua dumnéluĭ vel vist. poruncimŭ Domnia mea să se urmeze întru tóte și să dea mumbașiruluĭ trépădŭ tal. 100, pentru care dămŭ volnicie slugiĭ Domnieĭ mele să mérgă și prin scirea dumnélor ispravnicilor ridicândŭ pe acelŭ Vișan să-lŭ aducă aicĭ la Domnia mea, și dumnéta vel vist. să facĭ porunca Domnieĭ mele cea cuviinciósă pentru câtŭ untŭ și miere aŭ strînsŭ ca să se dea la capanlâŭ. 1792, Octombrie 9.

Prociți vel Logofĕtŭ.

Pré Înălțate Dómne.

Din luminată porunca Mărieĭ tale amŭ cercetatŭ urmările luĭ Ioniță Uncescul din sud Vlașca, ce aŭ fostŭ adusŭ aicĭ, cu porunca Mărieĭ tale și cu mumbașir, Costandin Sandagi-Bașa, și se vede în multe chipurĭ vinovatŭ, ântêiŭ, că aŭ înșelatŭ pe starostea de neguțitorĭ de i-aŭ datŭ adeverință de neguțitorŭ pământénŭ, și aŭ luatŭ cartea Mărieĭ tale de aŭ cumpĕratŭ miere, a doua că pentru untŭ cartea Mărieĭ tale nu aŭ avutŭ de sloboḑenie a strînge, alŭ treilea, elŭ aflându-se logofețelŭ pe lângă ispravnicŭ aŭ scrisŭ cartea luĭ ca orênduială către Mihaiŭ Vișinénu, zapciu, din plasa unde se află elŭ zapciu, ca să dea elŭ banĭ de v. sémă (*de a doua sémă*) pe miere de a'ĭ strînge, cum și pe untŭ, după cum vĕḑuĭ și o fóie de socotélă a numituluĭ Vișinén de tal. 135, că aŭ datŭ, care și acelŭ Vișinén este vinovatŭ, de ce să dea după cartea luĭ banĭ din sémă nevĕḑêndŭ poruncă dela ispravnicĭ, de aceea dară găsimŭ cu cale câtŭ untŭ și miere va fi strînsŭ să se dea la neguțitoriĭ capanlâĭ după hotărîtulŭ nartŭ ce este pusŭ de câtre Măria ta, și prin dumnélor ispravniciĭ să se iée teșcherea ca să se vaḑă de s'aŭ datŭ la capanlâĭ, și elŭ pentru pildă și altora, ca să nu îndrăsnéscă a face fapte ca acestea, care sunt împotrivitóre la orênduiala nizamuluĭ, să se bată cu o sută de toiege, și să dée și trépădŭ mumbașiruluĭ câtŭ se va găsi cu cale de câtre Măria ta, și să fie adusŭ cu luminată porunca Mărieĭ tale și acelŭ Mihaiŭ ca să se pedepséscă și elŭ, de ce să dea banĭ din dajdie, cu cartea acestuĭ Ioniță Uncescul, nevĕḑêndŭ porunca ispravnicilor ? iar hotărîrea i-proci. 1792, Octombrie 7.

Vel vistierŭ.

Cod. No. XXII, fila 11.

Dar cu vămile ce nu pățiaŭ neguțitoriĭ? Eraŭ apucațĭ de vamă și la carvasarale și la târgurĭ... (1)

Mĕsură de protecțiune a negoțuluĭ internŭ abia aflămŭ în actulŭ din Noembrie 1791, prin care se opresce streinilor vêndarea cu amĕnuntulŭ de băcăniĭ, după anteriórele nizamurĭ.

Eată acestŭ actŭ importantŭ:

---

(1) *Jalba neguțitorilor dela Pitescĭ și porunca Mărieĭ sale pentru jafurile ce li se facŭ.*

Pré Înălțate Dómne.

Juluimŭ Mărieĭ tale, ca prin luminată carte Mărieĭ tale, ce ni s'aŭ făcutŭ din cea-l-altă Domnie, avemŭ bună orênduială pentru alișverișulŭ nostru, spre a nu fi supêrați de ispravnicĭ i căpitanĭ pe la bâlciurĭ pe unde mergemŭ precum să arétă în copia ce avemŭ, pentru care ne rugămŭ să ni să facă luminată poruncă după acea copie, și fiind-că la bâlciurĭ și la târgurĭ, din vechime amŭ avutŭ obiceiŭ de amŭ datŭ vameșilor de prăvălie câte 40 de banĭ, iară acum ne ia câte doĭ zloțĭ și câte doĭ leĭ, ne rugămŭ Marieĭ tale să avemŭ milă și dreptate pentru acésta și ce va fi mila Mărieĭ tale.

Robiĭ Mărieĭ tale, noĭ neguțitoriĭ dela Pitescĭ și Câmpu-Lung.

Iω Mihail Const. Suțul VV. i gospod.

Zemle Vlascoe.... Poruncimŭ Domnia mea dumné-vóstră ispravnicilor și vouĕ căpitanilor și zapciĭ i vouĕ vameșilor, supărare întru nimicŭ să nu aveți a le face preste obișnuita vamă, care aŭ a plăti la alișverișulŭ ce facŭ după catalogŭ i ponturile Domnieĭ mele, căcĭ orĭ-ce alte cereri cu nume de obiceiŭ și de avaetŭ care nu sunt înscrise prin cărțile Domnieĭ mele din cea-l-altă Domnie, tóte sunt jafurĭ și nedreptățĭ, fără de scire și porunca Domnieĭ mele, de care poruncimŭ strașnicŭ fieș-căruia inparte, și tuturor de obște, să se părăséscă a nu le urma maĭ mulŭ. 1791, Octombrie 6.

Cod. No. XX, fila 136.

Hagi Freté din sud Teleorman cu vameși din Bucurescĭ, pentru vama dela nisce lână.

Pré Înălțate Dómne.

Jăluescŭ Mărieĭ tale, că fiindŭ oile aicĭ la Drăgomirescĭ și tunḑêndu-le, amŭ vêndutŭ lâna iarăși acolo la Dragomirescĭ, și vameșiĭ de aicĭ din Bucurescĭ mĕ apucă de vamă, și eŭ acestŭ obiceiŭ nu l'amŭ avutŭ, nu'lŭ sciŭ, la care și de mieiĭ ce ĭ-amŭ vêndutŭ la măcelarĭ iar 'mĭ cerŭ vamă, și de atâta vreme sunt și în toțĭ aniĭ viŭ cu oile aicĭ și acelŭ obiceiŭ nu l'amŭ sciutŭ, iară cândŭ vêndŭ lâna aicĭ în Bucurescĭ sciŭ că plătesce cumpĕrătoriĭ vamă; mĕ rogŭ Mărieĭ tale să amŭ dreptate, și cum va fi mila Mărieĭ tale.

Robiĭ Mărieĭ tale, *Hagi Freté* din sud Teleor. și *Ioan Radu* și *Seré* ciobanĭ.

Cod. No. XIX, fila 358.

Anaforaua pentru cei ce aducŭ marfă de băcănie şi nu aŭ voie a vinde cu mărunţişulŭ, fără numaĭ băcaniĭ.

Iω Mihail Const. Şuţul VV. i gospod.

Zemle Vlascoe. ... După obiceiulŭ şi după nizamulŭ politieĭ, ce s'aŭ urmatŭ şi maĭ 'nainte tot-d'auna, precum ne adeverimŭ Domnia mea şi din condicele Divanuluĭ, că alţiĭ n'aŭ fostŭ sloboḑĭ a vinde marfă cu mărunţişulŭ, de cătŭ rufetulŭ băcanilor şi ceĭ ce sunt cu dajdie aşeḑaţĭ la visteria ţĕreĭ, poruncimŭ Domnia mea dumitale biv vel postelnice Iorgache Suţe epistatulŭ agieĭ, să aibĭ a urma obiceiuluĭ ce aŭ fostŭ, şi pe toţĭ să-'ĭ opresc de a maĭ vinde marfa cu mărunţişulŭ; ci să se întocmească cu rufetulŭ băcanilor spre a vinde cu rădicata, şi aşĭa să fie şi băcaniĭ datorĭ a vinde după nartulŭ ce li se va pune. 1791, Decembrie.

Vel logofĕtŭ.

Pré Inălţate Dómne.

După luminată porunca Inălţimeĭ tale, adunându-ne la unŭ locŭ, s'aŭ chiămatŭ rufetulŭ băcanilor faţă, spre a se orêndni cuviinciosulŭ nartŭ pentru cele trebuincióse a se da hrană obşteĭ, şi vĕḑêndŭ cererea lor totŭ cu adaosŭ de încărcătură, amŭ contenitŭ şi ispititŭ deosebĭ pe vênḑĕtorĭ (adecă pe neguţitoriĭ ce aducŭ în ţéra ta *bacalica*), aflândŭ şi cererea lor, iară cu preţurĭ ne-suferite, răzĕmândŭ la prileje ce aŭ căcĭ sunt a perioristi, şi despre o parte se numescŭ că aŭ venitŭ să-'şĭ vênḑă marfa cu rădicata, iară despre alta staŭ cu cumpenili amână de-'şĭ vêndŭ marfa cu mărunţişulŭ, dintr'a cărora faptă vĕḑurămŭ, că şi băcaniĭ aŭ dreptate la cererea ce facŭ nartuluĭ, şi maĭ alesŭ putemŭ ḑice că le se face şi strîmbătate, fiindŭ eĭ pămênteni dajnicĭ şi portŭ năpaste cu nume de rufetŭ; noĭ nu ḑicemŭ ca să li se iée marfa vênḑĕtorilor, cu sila, iară de a fi popriţĭ să nu vênḑă cu mărunţişulŭ, aşa aŭ fostŭ legea şi obiceiulŭ ţĕreĭ; pentru care găsimŭ cu cale să fie luminată porunca Inălţimeĭ tale către dumnéluĭ biv vel post. Iorgache Suţul epistatulŭ agieĭ, ca pe toţĭ aceĭ neguţitorĭ ce aducŭ marfă, să-ĭ zăticnéscă de a maĭ vinde cu mărunţişulŭ, şi cândŭ vênḑĕtoriĭ nu se vor putea întocmi cu rufetulŭ băcanilor pe vre-unŭ felŭ de marfă, să-'şĭ rădice marfa din ţéră să o ducă aiurea ca sa o vênḑă după scoposulŭ lor, iară cea desĕvêrşită hotărîre rĕmâne a se face de către Inălţimea ta. 1791, Decembrie 4.

Dim Varlaam. Dim. stolnicŭ. *Niculae* stol.

Cod. No. XIX, fila 67 68.

Pentru a înlesni comerciulŭ s'aŭ deschisŭ sub M. Suţu, orĭ renoitŭ, dreptulŭ de bâlciurĭ, la multe localităţĭ. Dămŭ în note şi apoĭ în anexe actele relative, între carĭ unele relative la bâlciurile din Rîurenĭ (29 August 1791), asemenea privitóre la Agescĭ (în Ilfov); asemenea cu referire la tîrgulŭ dela Drăgăşanĭ alŭ Episcopieĭ Rômnic, unde să n'aibă voie a vinde spirtóse decâtŭ episcopia; maĭ vĕḑă-se aci şi următórea:

Carte se s'aŭ datŭ episcopieĭ Rômnic cu poruncă pentru unŭ tîrgŭ ce se face la Rîurenĭ, pe moşia episcopieĭ, a se muta iarăşĭ pe moşia episcopieĭ maĭ aprópe.

Zemle Vlascoe..... Dumné-vóstră ispravnicilor ot sud Vâlcea, sănĕtate. Iubitorulŭ de Dumneḑeŭ părintele episcopŭ Rômnic, făcu rugăciune Domnieĭ mele ca

să dămŭ poruncă pentru unŭ târgşorŭ ce se face într'unŭ anŭ odată acum la Septembrie optŭ. la Rîurenĭ, pe moşia episcopieĭ, a se muta maĭ aprópe de episcopie, totŭ pe moşia episcopieĭ, fiindŭ şi de folosulŭ şi îndemânarea neguţitorilor şi a locuitorilor, atâtŭ pentru că este şi la locŭ maĭ bunŭ, câtŭ şi pentru că la acestŭ locŭ pentru episcopie sunt şi prăvăliĭ de târgŭ făcute gata pentru intrarea şi adăpostirea neguţitorilor. Care acésta fiindŭ de folosŭ şi neguţitorilor şi de nicĭ o stricăciune, poruncimŭ dumné-vóstră să daţĭ maĭ 'nainte în scire la toţĭ neguţitoriĭ şi locuitoriĭ părţeĭ loculuĭ, cum că, pentru folosŭ şi alŭ lor, s'aŭ mutatŭ acestŭ târgŭ spre a se face lângă episcopie, unde este şi locŭ maĭ bunŭ şi găsescŭ adăpostulŭ lor gata cu prăvăliĭ şi cu cele trebuincióse, şi să-'ĭ îndemnaţĭ spre adunare şi spre alişverişulŭ lor la acestŭ locŭ maĭ bunŭ, ca după obiceiulŭ ce aŭ, maĭ vêrtosŭ acum când cu mila luĭ Dumneḑeŭ s'aŭ liniştitŭ vremea, să se adune cu tragere de inimă a-'şĭ face fieş-care alişverişulŭ lor, pentru a se câştiga şi a se folosi pe sine-şĭ, făcênd-o acésta cunoscută la toţĭ pentru începerea şi întemeĭerea acestuĭ târgŭ, însă de a nu duce vre-o stricăciune în vre-unŭ felŭ de chipŭ acéstă mutare. 1791, August 29.

Cod. No. XX, fila 40.

S'aŭ făcutŭ poruncă la dumnéluĭ spăt., la dumnéluĭ agă, la starostea şi la ispravniciĭ de Ilfov şi dimprejurŭ, pentru târgulŭ ce este să se facă la Agescĭ în ḑiua sfântuluĭ Dimitrie, cum şi pe tótă săptămâna, Dumineca, ca să îndemne pe neguţitorĭ, pe locuitorĭ a merge cu feluri de mărfurĭ şi cine cu ce are de vênḑare. 1791, Septembrie 29.

Cartea sfinteĭ episcopiĭ Rômnic pentru târgulŭ ce se face la Drăgăşanĭ în câte o ḑi pe săptămână, pe moşia Batca din sud Vâlcea, a sfinteĭ episcopiĭ, ca numaĭ vinurile şi rachiurile sfinteĭ episcopiĭ să se vênḑă, iară alţiĭ să nu fie volnicĭ.

Zemle Vlascoe..... Fiind-că aŭ arătatŭ Domnieĭ mele sfinţia sa iubitorulŭ de Dumneḑeŭ părintele episcopŭ Râmniculuĭ, Chir Filaret, cum că târgulŭ ce se face la Drăgăşanĭ din sud Vâlcea în câte o ḑi pe săptămână, este pe moşia sfinteĭ episcopiĭ, ce se numesce Batca, unde după privilegiulŭ ce aŭ stăpâniĭ moşiilor, care se urméză în tótă ţéra, de şi vinde fie-care pe moşia sa vinurile şi rachiurile séle, atâtŭ cele mônăstirescĭ, câtŭ şi boerescĭ, fiindŭ cu cale şi cu dreptate de a-'şĭ vinde sfânta episcopie şi la acéstă moşie pe care se face târgŭ pe tótă săptămâna, vinurile şi rachiurile séle, amŭ datŭ Domnia mea acéstă carte la mânile orênduiţilor sfinţieĭ séle episcopuluĭ, prin care poruncimŭ ca să fie opriţĭ alţĭ străinĭ de acestŭ alişverişŭ care este dreptulŭ moşieĭ, nefiindŭ, precum ḑicemŭ, cu cale a se folosi alţĭ străinĭ cu vênḑarea vinuluĭ şi a rachiuluĭ în potriva obiceiuluĭ şi a privi stăpânulŭ la paguba sa, ci numaĭ vinurile şi rachiurile episcopieĭ să se vênḑă, iară cândŭ nu va avea episcopia vinurĭ de vênḑare, atuncĭ celŭ ce va vrea să vênḑă, să mérgă să se aşeḑeântêiŭ cu stăpânulŭ moşieĭ, şi luândŭ voĭe, aşa să vênḑă; pentru care poruncimŭ Domnia mea şi dumné-vóstră ispravnicilor aĭ judeţuluĭ după acéstă poruncă să fiţĭ următorĭ şi să daţĭ ajutorulŭ celŭ cuviinciosŭ orênduituluĭ sfinţieĭ séle părinteluĭ episcopuluĭ, de a-'şĭ putea vinde vinurile mônăstirescĭ pe moşia sa. tolco p. gospod. 1791, Oct. 29.

Cod. No. XX, fila 152.

Carte a se face târgŭ pe moșia Babenĭ din sud Buzĕŭ-Lunca.

Zemle Vlascoe.... Dumné-vóstră ispravnicilor ot sud Buzĕŭ, sănĕtate, fiind-că din cea-l-altă Domnie a Domnieĭ mele, după jalba ce aŭ fostŭ datŭ locuitoriĭ dintr'acelŭ județŭ, Domnieĭ mele, cerêndŭ a se face târgŭ în pólele amêndurora plaiurilor, pentru lesnirea alișverișurilor, s'aŭ fostŭ scrisŭ din porunca Domnieĭ mele, și s'aŭ cercetatŭ de aŭ maĭ fostŭ târgŭ la acelŭ locŭ vre-o dată séŭ nu, și de va fi fostŭ, și de se va fi stricatŭ, din ce pricină s'aŭ stricatŭ, și de se va face la acel locŭ, de este cu adevĕratŭ de folosŭ, și de aduce vre-o stricăciune séŭ nu? așișderea să cerceteze de sunt alte târgurĭ aprópe în județele d'imprejurŭ, și câtŭ sunt de aprópe afară dintr'alŭ Buzĕului? Aŭ fostŭ venitŭ insciințarea ispravnicilor de atuncĭ, cum că altă dată la acelŭ locŭ nu aŭ maĭ fostŭ târgŭ, dară de se va face, le este locuitorilor de mare folosŭ, fiindu-le cu lesnire de apropiere de a'șĭ face alișverișulŭ lor, căcĭ primăvéra tot-d'auna apa Buzĕului vine mare, și când sunt ploĭ și zlóte nu aŭ putință să trécă vre-o vită dincóce la târgulŭ Buzĕului, și totŭ alișverișulŭ locuitorilor este, cu așĭ vinde din prisosulŭ vitelor ce aŭ, și neputêndŭ trece Buzĕulŭ, rĕmânŭ de nu aŭ unde să-și facă alișverișulŭ lor; alte târgurĭ de cea parte de Buzĕŭ maĭ aprópe nu este, fără numaĭ târgurile Rômniculuĭ care este dela unŭ plaiŭ cale de cincĭ și șése césurĭ, iară din altŭ plaiŭ ḑece, douĕ-spre-ḑece césurĭ, unde le este cu neînđĕmână locuitorilor a'șĭ duce vitele tocmaĭ la Rômnicŭ, pentru că de o parte vitele slabe de iarnă fiindu-le, nu le potŭ duce, de altă parte și de se ducŭ cu câte o vită a o vinde séŭ nu, și le este maĭ multŭ trépădulŭ și cheltuiala ămblândŭ câte patru, cincĭ ḑile, de se păgubescŭ și de hrana munceĭ lor, altă stricăciune.

Aŭ scrisŭ că nu are a se face vre-o stricăciune, fără de numaĭ târgulŭ Buzĕului, urmézĕ a se maĭ împuțina; și după trebuința ce s'aŭ arĕtatŭ că este a se face târgŭ la acelŭ locŭ, amŭ datŭ Domnia mea voĭe, prin carte dela 14 Aprilie 1784, ce ni se arĕtă de o vĕḑumŭ, a se face târgŭ la locŭlŭ celŭ cerutŭ de locuitorĭ în pólele plaiurilor, care târgŭ să se facă o dată pe sĕptămână, ad. Lunea, și pentru că are scădere la târgulŭ Buzĕului, se pricinuesce pagubă la venitulŭ vămiĭ Buzĕului, care nu este cu cale a se strica, ca unŭ vechiŭ târgŭ ce s'aŭ aflatŭ, și ca nicĭ lesnirea și folosulŭ locuitorilor să lipséscă, amŭ poruncitŭ ca vameșiĭ Buzĕului să-'șĭ rênduiască omŭ la târgulŭ acesta, și să vămuiască după catalogŭ, luândŭ venitulŭ vămeĭ pe séma Buzĕului; după acéstă orênduială ce din cea-l'altă Domnie a Domnieĭ mele este făcută pentru acestŭ târgŭ, o întărimŭ și acum printr'acéstă carte, și poruncimŭ ca întocmaĭ să se urmeze, spre a se face numitulŭ târgŭ, Lunea, în locŭlŭ ce aŭ fostŭ până acum pe moșia Babenĭ. 1792, Noembrie 20.

Cod. No. XX, fila 379.

Maĭ multe din bâlciurile din județele mărginașe Dunăreĭ, nu se făcură în 1792, din causa *nizamuluĭ* cu Turciĭ, ca să nu pótă, sub pretextŭ de a merge la bâlciurĭ, intra în țéră (1).

(1) S'aŭ făcutŭ poruncă la ispravniciĭ ot sud Olt, după jalba vameșilor dela acelŭ județŭ, ca să cerceteze bâlciulŭ ce se face la Blagoveștenie, și fiindŭ depărtatŭ de Dunăre cale de 18 césurĭ, după cum aŭ arĕtatŭ vameșulŭ, să aibă

Apoĭ și din causa epidemieĭ se opriră unele bâlciurĭ (1).

O mĕsură bună, în favórea consumatorilor, fu oprirea din noŭ a *„precupeților“* de a'și esercita negoțulŭ, atâtŭ de scumpitor articolelor de prima necesitate. Vadă-se în note douĕ acte cu referință la acéstă oprire a precupețieĭ (2):

---

sloboḑenie a se face, fiind-că nu aduce stricăciune la nizamŭ, cum și alte târguri de asemenea depărtare de margine, să nu fie oprite. 1892, Martie 20.
Cod. No. XX, fila 429.

Rĕspunsŭ la ispravnicĭĭ din sud Olt, pentru bâlciŭ a nu se face fiindŭ împotrivitoriŭ nizamuluĭ

Dumné-vóstră ispravnicilor ot sud Olt sănĕtate, amŭ vĕḑutŭ Domnia mea însciințarea ce faceți dela 16 ale luneĭ aceștia, pentru bâlciurile dintr'acelŭ județŭ, care bâlciurĭ de vreme ce arĕtați dumné-vóstră, că sunt pricinuitóre de stricarea nizamuluĭ țĕreĭ cu eșirea și năvălirea turcilor, iată vĕ dămŭ dară Domnia mea porunca hotărîtă, să fie opritŭ pe acestŭ anŭ, care acésta să o publicarisiți dumné-vóstră acolea, ca să se așeḑe și în cea parte, cum că nu se facŭ bâlciurĭ, și așa fiind-că aicea în județulŭ Oltuluĭ bâlciurĭ nu se facŭ, de a avea Turcii pricină de eșire, și fiind-că celea din partea munteluĭ la Argeș i Muscel sunt depărtate, pentru ca să nu se pricinuiască la venitulŭ vămeĭ de totŭ scădere și pagubă, amŭ datŭ Domnia mea voĭe ca numaĭ acolea dela munte să se facă; ci dar dumnévóstră nu veți lipsi a străjui acolea marginea, și de care cum-vași veți vedea iarăși vre-o năvălire și eșire de turcĭ cu pricină de mergere la bâlciurĭ, numaĭ decâtŭ să ne însciințați. 1792, Aprilie 20.

Asemenea douĕ porunci s'aŭ făcutŭ la Argeș și Muscel, ca să se facă bâlciurile.
Cod. No. XX, fila 510.

(1) *Pitacŭ la starostea de negutitorĭ, ca să dée în scire negutitorilor a nu merge la târgulŭ de la Câmpulung, ce se face la sfeti Ilie, fiindŭ fricŭ de zmreduială de bóla ciumeĭ.*

Iω Mihail Const. Sutul VV i gospod.

Fiind-că pentru ferirea de zmreduire a bóleĭ ciumeĭ, care s'aŭ însemnatŭ în multe locurĭ, amŭ trimisŭ porunca Domnieĭ mele și ispravnicilor din sud Muscel, pentru bâlciulŭ ce este obicĭnuitŭ de se face acum la ḑiua sfeti prorocŭ Ilie, în orașulŭ Câmpulung, ca să rĕmâie ĕstimpŭ a nu se face și să dée în scire și la toți câți se cuvine maĭ din vreme, a nu se aduna la acestŭ bâlciŭ; poruncimŭ Domnia mea starosteĭ de negutitorĭ, primindŭ acestŭ Domnescu nostru pitacŭ, numaĭ decâtŭ să aibă a da în scire la toți negutitorii și negutitorașii bucurescenĭ, care obicĭnuescŭ de mergea la acestŭ bâlciŭ, ca să scie că nu sunt sloboḑĭ a merge, spre a nu se osteni.

(2) *Carte pentru ridicarea precupeților.*

Zemle Vlascoe..... Măcar că încă din cea-l-altă Domnie a Domnieĭ nóstre amŭ fostŭ ridicatŭ cu hătorîre precupiile și vătășia precupeților a nu maĭ fi nicĭ

Dar décă precupeţiĭ nu maĭ scumpea marfa, neguţitoriĭ eraŭ însă adesea prădaţĭ şi jefuţĭ de zabiţĭ de totŭ felulŭ. Ba se înfiinţaseră havaeturĭ de totŭ felulŭ afară din lege şi obiceiurĭ. Aşĭa pe de o parte Domnitorul impunea narturĭ brutarilor, iar pe de alta aga preleva de

---

de cum, ca o netrebuinciósă bréslă şi ca o pricinuitóre de nedreptate norodului Bucurescilor şi de scumpĕtate întru tóte lucrurile, ce esŭ de aicĭ din ţéră, dară acum, după venirea Domnieĭ mele cu a doua Domnie, după cum tóte altele le-amŭ găsitŭ la rea stare şi orênduială, asemenea vĕḑumŭ iarăşĭ şi acéstă precupie urmându-se din care pricină a precupeţilor aŭ ajunsŭ tóte în scumpĕtate, şi sunt siliţĭ locuitoriĭ Bucurescilor a cumpĕra dela dênşiĭ, atâtŭ lucruriĭ de ale mâncăreĭ, câtŭ şi varulŭ, cherestéua, şi altele, în preţŭ scumpŭ, precum vor eĭ să le precupéscă, avêndŭ sloboḑenia lor nepoprită de ese înainte celor ce vinŭ dupĕ afară şi întêmpinându ţĕraniĭ le ié cu unŭ preţŭ şi apoĭ eĭ le precupescŭ în Bucurescĭ precum le este voia; decĭ întărindŭ Domnia mea hotărîrea cea d'âuteiŭ de iznóvă, însciinţămŭ şi poruncimŭ la toţĭ de obşte, atâtŭ orăşenilor Bucurescenĭ, cât şi locuitorilor ţĕranĭ, ce vinŭ de pe afară la târgŭ, să sciţĭ că Domnia mea amŭ lipsitŭ şi amŭ ridicatŭ acéstă bréslă, ca nicĭ precupeţiĭ să nu maĭ fie, nicĭ vătăşie de precupeţĭ şi poruncimŭ atâtŭ dumitale vel agă, să ridicĭ acéstă vătăşie de precupeţĭ şi pe toţĭ precupeţiĭ a nu-ĭ îngădui maĭ multŭ să facă eĭ vêndĕrĭ de lucruriĭ ver-ce în precupie, câtŭ şi dumitale vel spătarŭ, după ce veţĭ citi porunca acésta întru auḑulŭ de obşte a tuturor, atâtŭ în târgulŭ de afară câtŭ şi în târgulŭ Cuculuĭ şi în douĕ treĭ ḑile pe rêndŭ, apoĭ se întăriţĭ paza pe la margiuĭ, ca nicĭ de cum să nu cuteze vre-unulŭ a eşi înaintea carelor ce vinŭ de pe afară, orĭ cu legumĭ de ale mâncăreĭ, ver-ce felurimĭ, orĭ cu cherestele, varŭ, şi orĭ-ce, de ale cumpĕra pentru a le precupi, ci să fie negreşitŭ popriţĭ şi sloboḑĭ ţĕraniĭ a veni însuşĭ cu carulŭ în târgŭ şi a'şĭ vinde lucrurile lor la ceĭ ce aŭ trebuinţă de a cumpĕra; ci fieş-care locuitor Bucurescean să scie şi să se grijéscă fieş-carele, ca la ḑile de târgŭ se mérgă să'şĭ cumpere dela ţĕranĭ zachereua cea trebuinciósă, séŭ alt-felŭ de lucru, iară nu dela precupeţi şi să nu te cutezĭ dumnéta vel agă a îngădui maĭ multŭ să maĭ fie precupie şi să maĭ aflu pe cine-vaşĭ că, orĭ de faţă orĭ printr'ascunsŭ, cu vre-o economie, trecêndŭ cu vederea de către dumnéta, orĭ acum, orĭ după trecere de vreme, metachirisesce acéstă precupie, căcĭ nu numaĭ acela se va pedepsi, ci şi dumnéta nu veĭ putea avea nicĭ unŭ semnŭ de îndreptare înaintea Domnieĭ mele; care acéstă hotărîre, pentru ca să fie sciută şi cunoscută la agie, poruncimŭ să se trécă şi în condica agieĭ, spre a o păzi şi a'ĭ urma toţĭ zabiţiĭ după vremĭ; însă cu acésta, să nu fie opriţĭ ceĭ ce ar vrea să mérgă pe la marginile Dunăreĭ la schele, séŭ a trece peste Dunăre, pentru a aduce marfa ce vine de peste Dunăre, cum orezŭ, unt-de-lemnŭ şi altele de acestea, pentru de vêndare şi îndestularea Bucurescilor, fiind-că acéstă oprire de precupie o facemŭ Domnia mea la lucrurile din ţéră, ce vinŭ de sine-şĭ şi spre vêndare la Bucurescĭ, iară mărfurĭ strĕine de peste Dunăre potŭ a merge de a le cumpĕra la schele, séŭ de peste Dunăre, cărora după preţulŭ cu care cumpĕră acolo, se va pune nartulŭ celŭ cuviinciosŭ şi dreptŭ fără de paguba lor. Acéstă hotărîre poruncimŭ negreşitŭ să se urmeze. Tolco pisah gospod. 1791, Septembrie 8.

Cod. No. XX, fila 42—43.

la brutarĭ, dela totŭ cuptorulŭ de pâne câte 70 parale pe ḑi, în favórea sa şi a zapciilor sĕĭ. Negreşitŭ că cu aceste parale se încărca preţulŭ pâneĭ, încâtŭ nartulŭ devenea ilusoriŭ. Acestŭ havaetŭ nelegiuitŭ a fostŭ desfiinţatŭ de M. Suţu prin actele ce dămŭ în notă, din Septembrie 1791 (1).

Cărţi legate la 6 judeţe: Ilfov, Vlaşca, Dâmboviţa, Ialomiţa, Prahova, Saac, pentru precupeţi că s'aŭ ridicatŭ, şi locuitoriĭ aŭ a-'şĭ vinde lucrurile lor în târgŭ ne popriţi.

Dumné-vóstră ispravnicilor ot sud..... sănĕtate! Vĕ facemŭ Domnia mea în scire că pentru a-'şĭ putea face locuitoriĭ alişverişulŭ lor slobodŭ, ne înşelaţi de precupeţii Bucurescilor, carĭ eşindŭ înaintea carelor ţĕrănescĭ lua dela dênşiĭ marfa lor cu unŭ preţŭ şi aducêndu-le în târgulŭ Bucurescilor le precupea eĭ precum le era voïa, cu care acésta pricinuia şi norodulŭĭ Bucurescilor nedreptate şi scumpĕtatea întru tóte; veţi sci că amŭ ridicatŭ Domnia mea brésla precupeţilor, cum şi vătăşia lor cu totulŭ şi amŭ datŭ porunc strașnice la zabiţiĭ politieĭ, ca să nu îngăduiască maĭ mulţĭ precupeţĭ a eşi afară înaintea carelor ţĕrănescĭ, séŭ a face alişverişŭ şi vênḑare precupeţiĭ din Bucurescĭ de orĭ-ce felŭ de lucru, ci însu-şĭ locuitoriĭ să fie sloboḑĭ a intra în târgŭ să-'şĭ vênḑă marfa lor, atâtŭ lucrurĭ d'ale mâncăriĭ, câtŭ şi cherestele, varulŭ şi orĭ-ce felŭ de lucrurĭ; decĭ nu lipsimŭ a porunci şi dumné-vóstră la toţĭ locuitoriĭ de obşte să însciinţaţĭ şi să o faceţi acésta cunoscută fieş-căruia, spre a se îndemna şi a-'şĭ veni locuitoriĭ cu cele ce aŭ de vênḑare, pentru trebuinţa târguluĭ Bucurescilor, însu-şĭ cu marfa lor înăuntrulŭ târguluĭ, de a-'şĭ face alişverişulŭ şi a-'şĭ vinde lucrurile lor la ceĭ ce aŭ trebuinţă pentru folosulŭ şi agonisita lor. 1791, Septembrie 14.

Cod. No. XX, fila 63.

(1) *Pitacŭ la boeriĭ ce sunt asupra narturilor, pentru ridicarea celor câte 70 de parale ce obicĭnuia de lua aga dela brutarĭ*

Dumnéta biv vel clucerŭ Costache, dumnéta biv vel stol. Dumitrache şi dumnéta biv vel stolnice Constandin Niculescule, ce sunteţĭ orênduiţĭ de Domnia mea asupra narturilor, vĕ facemŭ în scire, că între alte scorniriĭ noue şi dărĭ nedrepte ce s'aŭ urmatŭ într'acéstă trecută vreme a rĕzmirăţiĭ, ne adeverimŭ Domnia mea, cum că zapciiĭ aceştia aĭ politieĭ lua dela totŭ cuptorulŭ de pâne, ce lucra brutariĭ Bucurescilor pentru politie, pe ḑi, câte 70 de parale, care aceste parale dându-le brutărieĭ pe tótă ḑiua, le scotea din vênḑarea pâneĭ, şi din alişverişulŭ ce făcea, încărcându la socotéla lor, şi aceste părale lângă alte cheltueli ale lor, şi aşa greutatea acésta o trăgea iarăşi norodulŭ de obşte; acum dară de vreme ce amŭ ridicatŭ Domnia mea cu totulŭ acestŭ ruşfetŭ şi amŭ uşuratŭ pe brutarĭ de acéstă dare, trebue şi brutariĭ să vêndă pânea cu osebire maĭ eftină, ca să cunóscă şi obştea norodulŭĭ folosŭ, iară să nu rĕmâie numaĭ câştigulŭ şi folosulŭ lor; dreptŭ aceea vĕ poruncimŭ Domnia mea, să vĕ adunaţi la unŭ locŭ, unde adunându şi pe brutarĭ, să faceţi dumnévóstră socotéla lor cu dreptate, spre a se adăoga vênḑarea pâneĭ, cu câte dramurĭ va fi cu cale şi să arĕtaţi Domnieĭ mele prin anafora, ca să dămŭ poruncă, urmându nartulŭ după vênḑarea bucatelor şi a lemnelor. 1791, Septembrie 4.

Cod. No. XX, fila 88.

Industria națională, în mare parte în mâna țiganilor, dobândesce

Carte pentru că s'a rădicatŭ avaetulŭ ce obicĭnuia a se se lua de zapciĭ de dumnĕlui vel agă dela brutarĭ, pentru cuptóre.

Fiind-că ne-amŭ însciițatŭ Domnia mea cum că dintr'acéstă trecută vreme a acesteĭ rĕsmiriți, intră alte scorniri noue și ne-drepte ce s'aŭ urmatŭ în multe feluri de chipuri, aŭ făcutŭ zapciii politieĭ și acestŭ începutŭ de o dare nouă dela brutarii Bucurescilor, luându de totŭ cuptorulŭ ce scóte pâne în târgŭ, întêiŭ pe sĕptămână, apoĭ maĭ pe urmă pe ḑi, câte șépte-ḑecĭ de parale de totŭ cuptorulŭ, și brutarii ca să fie diafendipsiți a putea face interesulŭ lor și a adichisi pre norodŭ de obște, cu a vinde pâne scumpă, lipsă la dramuri, și lucrată orĭ-cum le era voĭa, cu tăcere printr'ascunsŭ da acestŭ rușfetŭ făr' de a nu se jălui și făr' de a nu cere îndreptare pe acéstă dare; decĭ, măcar că la 29 August, după venirea Domnieĭ mele prin cartea ce s'aŭ cititŭ la tótă obștea politieĭ Bucurescilor, amŭ numitŭ Domnia mea și pentru rufeturile Bucurescilor, că de rușfeturile și havaeturile zapciilor ne-drepte și ne-obicĭnuite vor fi ne-supĕrați, și să aibă îndrăsnélă fieș-care făr' de nicĭ o grijă să aréte Domnieĭ mele ce supĕrărĭ vor fi avêndŭ de către zapciĭ, spre a afla îndreptarea lor, și din tăcerea ce o facŭ, ne-arĕtându Domnieĭ mele acéstă madé séŭ și altele, cunóscemŭ că și eĭ póte voĭescŭ și le dă mâna a da rușfeturĭ de acestea, spre a-'și face interesele lor, fórte ne-amŭ turburatŭ Domnia mea, atâtŭ asupra zapciilor, dar maĭ vêrtosŭ și asupra însu-și a brutarilor, că de sunt și acum supĕrați de acéstă dare și de este făr' de voĭa lor, pentru ce să nu aréte Domnieĭ mele însu-și eĭ păsurile lor? decĭ, iată, printr'acéstă carte a Domnieĭ mele, cu hotărîre ridicămŭ acestŭ rușfetŭ, însciințămŭ și poruncimŭ strașnicŭ, atâtŭ zapciilor politieĭ, să nu se cuteze maĭ multŭ a cere și a lua acestŭ rușfetŭ dela brutarĭ de aicĭ înainte, nicĭ atâtŭ, nicĭ maĭ puținŭ, câtŭ și brutarilor tuturor de obște, asemenea poruncimŭ să nu se cuteze maĭ multŭ a da acestŭ rușfetŭ, cu socotélă și cu nădejde că vor fi diafendifsiți în vre-o nedreptate, că celŭ ce va urma maĭ multŭ acéstă faptă, bine să scie că și zapciulŭ acela ce aŭ luatŭ și brutarulŭ acela ce aŭ datŭ vor fi pedepsiți de către Domnia mea, cu cea maĭ strajnică pedépsă; și fiind-că acestŭ rușfetŭ ce-'lŭ da brutarii pe tótă ḑiua la zapciii politieĭ, este bine cunoscutŭ că-'lŭ scotea brutarii din vêndarea pâneĭ și alișverișulŭ ce-'lŭ făcea, și între alte cheltuelĭ ale meșteșuguluĭ lor, avea și acéstă dare de banĭ socotită; acum dară de vreme ce acéstă dare de banĭ, ce pe tótă ḑiua îĭ da brutarii, amŭ rădicatŭ Domnia mea, și nu aŭ maĭ multŭ acéstă greutate, este cu dreptate a adăuga și eĭ vêndarea pânii la dramuri, spre a cunósce adecă și obștea folosulŭ celŭ cuviinciosŭ din diafendifsisŭ și din ocrotirea ce facemŭ Domnia mea acestuĭ rușfetŭ, iar nu numaĭ folosulŭ și câștigulŭ lor; pentru care amŭ și poruncitŭ Domnia mea, prin pitaculŭ nostru deosebitŭ, la orênduițiĭ boerĭ aĭ narturilor, ca să facă socotéla lor, și vomŭ face nartulŭ celŭ cuviinciosŭ, cu folosulŭ și îndestularea obșteĭ, care deosebitŭ se va publicui; iar acum o facemŭ Domnia mea sciută și cunoscută tuturor de obște acéstă hotărîre a rădicăreĭ paralelor de cuptorŭ și poruncimŭ să se citéscă acéstă carte înăuntru târguluĭ, în mahalale și la tóte părțile politieĭ Bucurescilor. 1791, Septembrie 24.

Cod. No. XX, fila 89—90.

o fabrică de arpăcașŭ a logofĕtuluĭ Scarlat Greceanu. Domnitorul în 26 Februarie 1792 acordă acesteĭ fabricĭ unele privilegiĭ și scutirĭ (1).

Unŭ altŭ hrisovŭ din 9 Martie 1792, acordă M. Suțu bisericeĭ

(1) *Hrisovŭ pentru fabrica de arpacașŭ a luĭ dumnéluĭ logof. Scarlat Grecén*

Dintru începutŭ la tóte orașele celea bine sciute cu mulțimĭ de laude se lăuda și se cinstea fieș-cine, când după puterea luĭ i iscusința afla și ajutora obștea cu vre-o lucrare de meșteșugŭ, orĭ cu vre-o altă născocire a iscusințiĭ luĭ, de folosulŭ și agonisirea patrieĭ séle și spre îmfrumusețarea țĕrĭĭ întru care se află locuindŭ, spre acésta pricinuesce de îndemnare și sîrguință de a eși pe tótă ḑioa, îndreptărĭ și deplinirĭ la meșteșugurĭ și podóbe la învĕțăturĭ, și la politicéscă petrecere, precum vedemŭ la tóte cele-l-alte împĕrățiĭ și ținuturĭ înflorite și înfrumusețate fabricĭ de felurimĭ de lucrurĭ și cu priveleghiurile ce de Impĕrațĭ și iubitorĭ de podóbe oblăduitorĭ se hărăzescŭ la aceștiântêiŭ născocitorĭ, séŭ întemeĭetorĭ, folositórelor și cinstitelor meșteșugurĭ de apururea mergŭ spre maĭ bine; dreptŭ aceea și noĭ vĕḑêndŭ câtă sciință are cinstitulŭ și credinciosulŭ boerulŭ Domnieĭ mele, dumnéluĭ biv vel logof. Scarlat Grecénu, spre a agonisi patrieĭ séle celŭ după putere folosŭ, eftinĕtate și câștigŭ, să așeḑe o fabrică de arpacașŭ, (care din bogata zaharea ce din Dumneḑeiasca putere se află destulă într'acéstă țéră, póte să fie cu îndestulare și eftină, în tótă țéra, încă să se dée și în alte părțĭ cu folosulŭ țĕrĭĭ și alŭ Domnieĭ); printr'acestŭ alŭ nostru Domnescŭ hrisovŭ,ântêiŭ să lăudămŭ pe dumnéluĭ pentru cinstita și iubitórea grijă ce are, și apoĭ hărăzindŭ, înzestrămŭ acéstă fabrică ce s'a născocitŭ într'acéstă țéră, cu celea din josŭ privileghiurĭ, adecă: âtêiŭ amêndoue morile pentru acestŭ arpacașŭ, ce de dumnéluĭ se face, una la satulŭ Ageștiĭ sud Ilfov, și cea-l-altă la satulŭ Cornesciĭ sud Dâmbovița, să fie nesupĕrate și nebântuite de orĭ-ce Domnéscă dajdie și podvódă, ómeniĭ trebuincioșĭ și credincioșĭ acelor morĭ, să fie scutițĭ și întru tóte nesupĕrațĭ, atâtŭ eĭ, câtŭ și dobitócele lor, i carele lor, a putea fi în tótă vremea a fi nelipsiți dela trebuinciósa slujbă a morilor. Iară de se va dovedi nescine făcêndŭ împotrivă, să se îndatoréscă a da 500 leĭ geremea la cutie și să păgubéscă de tótă gătirea ce face pentru asemenea móră. 2º) să fie o singură magazie vêḑĕtóre în Bucurescĭ și numaĭ dela *acésta* să cumpere câțĭ vor vrea, iar pentru mĕruntă vêndare într'acéstă țéră, séŭ cu ridicata pentru țéra Turcéscă séŭ Moldova, acéstă magazie să fie nesupĕrată de vamă, de fumăritŭ și de câte altele ce vor fi obicĭnuite în Bucurescĭ, ce sunt aicĭ; asemenea și ómeniĭ ce slujescŭ la acéstă magazie, întru tóte să fie scutițĭ, vameșiĭ să nu aibă a cere vamă nicĭ dela câtă marfă va eși într'acestea două numite morĭ, nicĭ dela magazia Bucurescĭ, nicĭ dela cumpĕrătoriĭ ce vor vinde în țéră, ci numaĭ dela câțĭ vor rădica pentru țéra Turcéscă și Moldova, și o vor scóte la strĕine părțĭ; și fiind-că boerulŭ Domnieĭ mele, dumnéluĭ biv vel log. Scarlat Greceanu, cu însăși cheltuiala domnieĭ séle, și cu strĕiniĭ meșterĭ alcătuesce acéstă fabrică, de aceea dămŭ dumnéluĭ acéstă epistăsie și deplină sloboḑenie, ca să puĭe în faptă celea maĭ de susŭ arĕtate, și la deplina sĕvêrșirea eĭ, să aducă acéstă folositóre fabrică, și dumnéluĭ să aibă purtare de grijă de apururea a fi singura vêndare în Bucurescĭ. 1792, Februarie 26.

Cod. No. XX, fila 388.

40 de sfinți, mitocului episcopiei de Rômnic, renoindu privilegiile fabricei séle de céră albă:

Hrisovulŭ bisericei a 40 mucenicĭ, metohulŭ episcopiei Rômnic, pentru fabrica de céră albă.

Zemle Vlascoe.... Fiind-că sfânta biserică de aicĭ din orașulŭ Domniei mele Bucurescĭ, unde se prăznuesce hramulŭ sfinților 40 mucenicĭ, care este metohŭ alŭ sfinteĭ episcopiĭ Rômnic, aŭ avutŭ privileghiŭ domnescŭ, ca singură să aibă, a ține fabrică întru care să se lucreze lumînărĭ de céră albă în toți Bucurescii, ca una ce ctitorii acesteĭ biserici cu osîrdie și cu cheltuială s'aŭ silitŭ de s'aŭ începutŭ acestŭ meșteșugŭ aicĭ în țéră, atâtŭ spre podóba sfintelor biserici, câtŭ și spre trebuința altor obraze, precum vĕdumŭ Domnia mea și hrisovulŭ fratelui domnŭ Stefan Vodă Racoviță dela létŭ 1764, Iulie 14, cuprinzĕtorŭ pe largŭ alŭ pricineĭ acestia; decĭ atâtŭ pentru că aŭ avutŭ biserica acestŭ privileghiŭ maĭ d'inainte făcutŭ cu cuvêntŭ dreptŭ, ca o pricinuitóre a dobândi țéra meșteșugului acesta, câtŭ și pentru că se află acéstă biserică între cele-l-alte maĭ isterisită de sĕvêrșitŭ de celŭ maĭ puținŭ venitŭ, fără de moșiĭ, fără de viĭ, fără de țiganĭ, séŭ altŭ câtŭ de micŭ ajutorŭ, cum și altele, fiindŭ cu cale a avea puținŭ venitŭ din meșteșugulŭ care l'aŭ săditŭ, și l'aŭ întemeiatŭ aicĭ în țéră; întărimŭ Domnia mea și printr'acestŭ hrisovŭ alŭ Domnieĭ mele privileghiulŭ acesteĭ fabricĭ, ca să aibă tot-d'auna numaĭ metohulŭ sfinteĭ episcopiĭ Rômnic a pune în faptă acestŭ meștesugŭ și a vinde lumînărĭ de céră albă numaĭ la fabrica acésta, ne bântuită și ne supĕrată de cumpĕrătorulŭ venituluĭ lumînăriĭ de céră și nimenĭ alțiĭ a lucra și a vinde lumînărĭ de céră albă; la care acésta ne-amŭ milostivitŭ Domnia mea și meșteriĭ ce vor fi lucrătoriĭ acestuĭ meșteșugŭ, să fie în pace și ne supĕrați de orĭ-ce angariĭ și rênduelĭ ce vor eși în țéră, după privileghiulŭ ce aŭ avutŭ și prin hrisovulŭ numituluĭ domnŭ; cum și prăvălia acésta a fabriceĭ să fie apărată de orênduelile ce sunt pe alte prăvăliĭ; decĭ poruncimŭ Domnia mea și dumnéluĭ vel agă să îngrijescĭ la acésta, a nu îngădui pe alțiĭ să vêndă lumînărĭ de céră albă, spre a se păzi acestŭ privileghiŭ în tótă vremea ne strămutatŭ, întărindŭ hrisovulŭ acesta cu însu-și iscălitura și pecetea Domnieĭ mele. 1792, Martie 9.

Manolache Brâncovén, vel logofĕtŭ procit.

Cod. No. XX, fila 404—405.

Povernele lucréză cu anevoie căcĭ guvernulŭ nu îngădue destilarea decâtŭ a productelor stricate, precum și acésta se póte vedea din actele ce dămŭ în notă(1). Asemenea nu se permite lucrarea

(1) *Carte legată la ispravnicii Ilfoviuluĭ pentru nisce bucate stricate ale dumnéluĭ banuluĭ Ghicăĭ dela Fierbinți, a le lucra la povarnă.*

Dumné-vóstră ispravnicilor ot sud Ilfov sănĕtate; fiind-că dumnéluĭ cinstitulŭ și credinciosulŭ boerŭ alŭ Domnieĭ mele Dumitrache Ghica biv vel banŭ, aŭ arĕtatŭ Domnieĭ mele, cum că la móra dela moșia dumnéluĭ Fierbinți, dintr'acelŭ județŭ, are o sumă de bucate stricate, din grâŭ, porumbŭ și meiŭ, ce nu sunt de trebuința mâncăreĭ, 'i s'aŭ datŭ dela Domnia mea voie și slobodenie a lucra din-

cazanelor prin Bucurescĭ, unde potŭ ocasiona incendiĭ. In interesulŭ eftinătăţei porumbului în ţéră, proprietariĭ, chiar şi boeriĭ, nu putéŭ

---

tr'aceste bucate stricate rachiŭ, până la douĕ sute chile; decĭ, vĕ poruncimŭ Domnia mea, ca să fie slobodŭ şi neopritŭ omulŭ dumnéluĭ, a lucra până la acéstă sumă de bucate rachiŭ la povarnă şi fiţi sănĕtoşĭ. 1792, Maiŭ 14.

Cod. No. XX, fila 591.

Anaforaua pentru nisce meiŭ alŭ paharniculuĭ Ioniţă a avea voie să'lŭ lucreze la povarnă.

Iω Mihail Const. Şuţul VV.

Numaĭ acestŭ meiŭ alŭ paharniculuĭ Ioniţă, dămŭ Domnia mea voie şi sloboţenie a'lŭ lucra la povarnă, până se va isprăvi. 1792, August 7, Bucurescĭ.

Pré Inălţate Dómne.

Insciinţămŭ Inălţimeĭ tale, că în trecuta lună a luĭ Iulie în 26 a acestuĭ următorŭ anŭ, dumnéluĭ biv vel paharnicŭ Ioniţă, prin jalbă aŭ arĕtatŭ Inălţimeĭ tale, că avêndŭ douĕ sute chile meiŭ, care începêndŭ a se strica, ne maĭ fiindŭ de altă trébă, pentru mâncare de ómenĭ, nicĭ putêndu-se de a se vinde, ca să nu rĕmâe de totŭ păgubaşŭ, aŭ cerutŭ dela Inălţimea ta voie, ca să facă povarnă de rachiŭ, să lucreze aceste bucate; de care ni se poruncesce de către Inălţimea ta, ca să teorisimŭ jalba acésta şi să arĕtămŭ Inălţimeĭ tale, în câtă vreme se póte cheltui acéstă zaherea? următorĭ fiindŭ luminateĭ poruncĭ a Inalţimeĭ tale dar, întêiŭ amŭ cerutŭ dela dumnéluĭ, de ne-aŭ datŭ unŭ omŭ şi d'impreună cu unŭ omŭ alŭ nostru isprăvnicescŭ, amŭ trimisŭ de aŭ deschisŭ gropile unde are dumnéluĭ acestŭ meiŭ, şi aŭ vĕţutŭ că este stricatŭ şi nu póte a fi pentru mâncare, din care aducêndu-ne şi la noĭ amŭ vĕţutŭ că este într'adevĕrŭ arĕtarea lor; amŭ cercetatŭ şi prin ceĭ ce aŭ lucratŭ poverni de aŭ scosŭ rachiŭ, ca să ne adeverimŭ în câtă vreme se póte cheltui acéstă sumă de meiŭ? şi ne-aŭ arĕtatŭ, că de va avea ómenĭ îndestuĭ, ceĭ ce lucréză acestŭ meşteşugŭ şi cele-l-alte trebuincióse cu îndestulare, póte până în optŭ lunĭ a se cheltui; deosebitŭ de acésta, însciinţămŭ Inălţimeĭ tale, că mulţĭ din locuitoriĭ satelor acestuĭ judeţŭ, aŭ venitŭ de 'mĭ-aŭ arĕtatŭ, că printr'ênşiĭ aŭ acestŭ felŭ de bucate stricate, meiŭ, i orzŭ, care nefiindŭ cu putinţă de a le vinde pentru altă trebuinţă, cerea de a li se da voie să le vîndă la povarnagiĭ; fără de luminată porunca Mărieĭ tale, nu amŭ pututŭ lua îndrăsnire a li se da voie, ci de veĭ binevoi Inălţimea ta a se da voie dumnéluĭ paharniculuĭ Ioniţă, ca să lucreze meiulŭ ce-'lŭ are dumnéluĭ stricatŭ, de se va socoti de către Inălţimea ta, ca să aibă dumnéluĭ voie să lucreze povarna în maĭ îndelungată vreme, dându-i-se şi sloboţenie de către Inălţimea ta, ca să cumpere şi dela locuitoriĭ judeţuluĭ, din bucatele ce vor avea stricate, ca să nu le păgubéscă cu totulŭ; şi cum Duhul sfântŭ va lumina pe Inălţimea ta, iar fericiţiĭ anĭ aĭ Mărieĭ tale dela milostivulŭ Dumneţeŭ, să fie îndelungaţĭ.

Alŭ Inălţimeĭ tale prea plecată slugă. 1792, August 2.

Vistierulŭ *Prejbénu.*

Cod No. XXII, fila 121.

dispune de recolta lor după voie. Eĭ nu putéŭ da porumbŭ, de exemplu, la porcĭ, fără de anume învoire (1).

Chiar la finea domnieĭ luĭ Suțu, când avea să vină Moruz Vodă, încă aflămŭ următórele acte :

Cu smeritŭ răvașŭ însciințămŭ dumitale părinte mitropolite și dumnévóstră cinstiți veliți boerĭ caimacanĭ aĭ țĕreĭ, că încă dela anulŭ 91, avemŭ nisce grâŭ, carele ne-avêndŭ căutare a se vinde, aŭ începutŭ a se strica de gărgărițe, precum și de ĕstimpŭ puținu ce amŭ agonisitŭ, fiindŭ crescutŭ și înegritŭ din mulțimea ploilor, nu este trebuinciosŭ de mâncare, pentru care, ca să nu rĕmânemŭ păgubași de ostenéla și cheltuéla ce amŭ făcutŭ, ne rugămŭ ca să ni se dée voie să-'lŭ facemŭ rachiŭ, ca dóră cu acestŭ *troposŭ* ne vomŭ ajuta cevași, însă acestŭ grâŭ îlŭ avemŭ la treĭ locurĭ, adică la moșia Bistrițul, la moșia Călărași i aicĭ la Sadova, totŭ în sud Dolju; de aceea și ne rugămŭ și cu smerenie rĕmânemŭ.

Prea plecațĭ: *Paisie* egumenŭ Sadoveĭ. *Ioachim* iconomulŭ schituluĭ Robiĭ sud Dolj.

După părintésca i frățésca dragoste. dumnéta Arhon vornice Prăscovéne Caimacamule.

Veĭ vedea dumnéta acéstă jalbă și cerere ce aŭ făcutŭ la Divanŭ numițiĭ egumenĭ, pentru care să cercetezĭ dumnéta fórte bine, prin vederea bucatelor cu credinciosŭ alŭ dumitale, carele să nu se înșele de vre-unŭ hatîrŭ séŭ interesŭ, și când vor fi stricate precum ḑice, veĭ da dumnéta voie de a le lucra la povarnă ca ne-trebuincióse de altă hrană, ca să nu se păgubéscă stăpânii bucatelor, grijindŭ fórte, ca pe lângă aceste bucate ce sunt stricate, să nu se cheltuéscă maĭ multă zaherea bună ce este pentru hrană, fiindŭ acésta oprit, după cum sciĭ însu-șĭ dumnéta de maĭ 'nainte, maĭ vêrtosŭ acum că ni se cere zacherea din țĕră, și să nu se facă pe lângă acésta vre-o urmare împotrivă. 1793, Ghenarie 25.

Filaret alŭ Ungro-Vlahieĭ. *Nicolae* banŭ. *Enache* vist. *Costandin Caragea* hatmanŭ. vel logofĕtŭ... *Scarlat* vornicŭ. vel logofĕtŭ...

Cod. No. XXII, fila 91.

(1) *Carte legată la ispravnicĭĭ din sud Romanați, pentru voia ce cere stolnicŭlŭ Ioniță Brăiloiu a da porumbŭ la rîmătorĭ.*

Dumné-vóstră ispravnicilor ot sud Romanațĭ, sănĕtate; dumnéluĭ stolnicŭlŭ Ioniță Brăiloiu, aŭ făcutŭ rugăciune Domnieĭ mele, ca să-'lŭ sloboḑéscă de a da porumbŭ de alŭ séŭ la nisce rîmătorĭ ce are aicea într'acelŭ județŭ, fiind-că nu se găsesee ghindă de a-'ĭ hrăni și-'ĭ perŭ acele vite de fómete; pentru care vĕ poruncimŭ Domnia mea, că de este îndestulare aicĭ la partea loculuĭ și nu este lipsă de bucate, așia să aveți voie a-ĭ da sloboḑenie, însă cu mĕsură și fórte cu iconomie, fără de a se face risipă multă bucatelor la hrana rîmătorilor. 1792, Ianuarie 10.

Cod. No. XX, fila 269.

Și pre când povernele în interesulŭ nescumpireĭ grâuluĭ și a porumbuluĭ eraŭ împedecate în funcționarea lor, importulŭ vinurilor și rachiurilor strĕine era opritŭ, precum se póte vedea din următórele cărți:

Cărți deschise pentru oprirea vinurilor i rachiurilor strĕine.

Dumné-vóstră ispravnicilor ot sud.... i voué căpitanilor de margini și vameșilor de pe la schele, fiind-că vinurile i rachiurile strĕine sunt oprite încă maĭ d'inainte, prin hrisovulŭ Domnieĭ mele, de a nu trece în țéră; iată vĕ poruncimŭ

Io Mihail Constantin Sutul VV. i gospod.

Zemle Vlascoe.... Cu cale fiindŭ arĕtarea dumnéluĭ vel spăt. și a dumnéluĭ biv vel post. epistatulŭ agieĭ, după datoria ce aveți pentru paza și străjuirea politieĭ de întêmplarea foculuĭ, Vĕ poruncimŭ Domnia mea: *cazanele* ce nu sunt în locurĭ cu temere de primejdia foculuĭ, acele să le slobodiți a lucra, însă și pe aceste să nu îngăduiți a lucra zaherele care sunt trebuincióse pentru hrana obșteĭ, ci din alte felurimĭ să lucreze; iar cazanele ce sunt la locurĭ unde póte să se întêmple primejdie de focŭ, acelea cu totulŭ să le opriți, cum și povernile tóte se fie oprite. 1791, Decembrie 5.

Vel logofĕtŭ.

Pré Înălțate Dómne.

Insciințămŭ Înălțimeĭ tale, că noĭ după luminată porunca Înălțimeĭ tale, ce ni s'aŭ datŭ, ca să fimŭ cu privighere și luare aminte, atâtŭ în mahalale, câtŭ și în târgŭ, vre-unŭ iangăŭ să dée primejdie, politieĭ, fiind-că noĭ suntem rĕspundĕtorĭ, amŭ socotitŭ fiind-că mulți din rachierĭ, atâtŭ în târgŭ, câtŭ și în mahalale, obișnuescŭ de ținŭ atâtŭ poverne, câtŭ și cazane de lucréză zaherele, vinŭ, drojdiĭ, prune, tescovină și secară, de scotŭ rachiŭ, la locurĭ ca acelea, unde ferésc Dumneḑeŭ, aducŭ mare primejdie, precumŭ s'aŭ întêmplatŭ la unele din cazane; pentru ca să nu dămŭ noĭ de primejdie, să cădemŭ subt urgia Mărieĭ tale, amŭ datŭ porunc de s'aŭ opritŭ, nu numaĭ povernele, după luminată porunca Mărieĭ tale, ci maĭ vêrtosŭ și cazanele, ce se aflu în târgŭ și în mahalale, care sunt la locurĭ de aducŭ primejdie, a nu maĭ lucra; acumŭ vĕḑumŭ luminatulŭ pitacŭ alŭ Înălțimeĭ tale dela doué a acesteĭ luni, întru care ni se poruncesce, fiind-că ni s'aŭ poruncitŭ de către Măria ta, ca pentru câte poverne vor fi în orașulŭ Bucurescĭ în care se lucréză zaherele de se face rachiŭ, de vreme ce zaherĕua este trebuinciósă pentru hrana locuitorilor, tóte acele poverni să se oprésc, iară cazanele să lucreze; veĭ sci Măria ta, că de a nu lucra cazanele lor nu sunt embodisiți, însă celea ce nu potŭ aduce primejdie, și rĕŭ aŭ jăluitŭ eĭ, iară cazanele care sunt la locurĭ de póte aduce primejdie, putință nu este a lucra, că nu póte cine-va a le păzi cazanele lor, și acésta o amŭ făcut-o noĭ pentru paza orașuluĭ, spre a nu se întêmpla vre-o primejdie, ca uniĭ ce noĭ suntem rĕspundĕtorĭ; decĭ după datorie nu lipsimŭ a însciința Domnieĭ tale, iară hotărîrea cea desăvîrșitŭ rĕmâne a se face de către Înălțimea ta. 1791, Decembrie 4.

Vel spătarŭ *(grecesce)*

Cod. No. XIX, fila 63—64.

strașnicŭ atâtŭ dumné-vóstră ispravnicilor, câtŭ și vouĕ căpitanilor de marginĭ i vouĕ vameșilor schelelor, să aveți a face tótă paza și strejuirea la acésta și să nu îngăduiți o oca măcar a trece în pământulŭ țĕreĭ, nicĭ să vĕ cutezați pentru vre-unŭ interesŭ a face vre-o economie printr'ascunsŭ de a trece cu vederea și a da slobodenie măcar pentru câtŭ de puținŭ, că fórte greŭ vĕ veți pedepsi. I sam receh. 1791, Septembrie 10

La Caimacam, la Mehedinți, la Dolj, la Romanați, la Olt, la Teleorman, Vlașca, Ilfov, Ialomița, Buzĕŭ, Slam-Rômnic.

Cod. No. XX, fila 50.

XIV.

Edilitatea publică.

Ne rĕmâne să arĕtămŭ principale mĕsurĭ de edilitate publică luate sub M. Sutu, atâtŭ în Bucurescĭ câtŭ și pe aiurea. Și maĭ înainte de tóte, să amintimŭ greaua situațiune în care se aflaŭ proprietarĭĭ de case și chiriașĭĭ din Bucurescĭ, chiar și după ce rĕsboiulŭ încetă. Nimenĭ nu era sigurŭ că póte să rĕmână în casa ce locuia, căcĭ, orĭ sub pretextŭ de higienă, orĭ în interesulŭ casermăreĭ de trupe, acelea acum strĕine, omulŭ se vedea datŭ afară din propria sa locuință. Așĭa în 11 Decembrie 1791 se deșértă din poruncă Domnéscă întregĭ mahalalele. Eată acestŭ ne maĭ pomenitŭ pitacŭ Domnescŭ:

Pitacŭ la dumnéluĭ vel spătarŭ și la dumnéluĭ vel agă, ca să deșerte mahalalele ce sunt în stânga de podulŭ Mogoșóeĭ pentru șederea neferilor Mărieĭ séle Pașiĭ, ce sunt să vie.

«*Io Mihail Constantin Sutul VV. i gospod.*

Zemle Vlascoe... Fiind-că este trebuință de a aduce Măria sa pré Inălțatulŭ Pașa, o sémă de neferĭ în Bucurescĭ, *pentru paza și trebuința folosuluĭ de obște*, poruncimŭ Domnia mea dumnéluĭ vel spătarŭ și dumnéluĭ vel agă, ca după hotărîrea ce s'aŭ făcutŭ, cu socotéla și a dumnélor boerilor Divanuluĭ Domnieĭ mele de obște, să aveți găti casele de conacele celea trebuincióse în locurile ce arĕtămŭ maĭ josŭ, adecă din casele reposatuluĭ biv vel logofĕtulŭ Bălén pe podulŭ Mogoșóeĭ înainte de rîndŭ până la Cișmea, câte case sunt pe acestŭ podŭ, numaĭ celea din partea din stânga, și în tóte mahalalele ce cadŭ în partea din stânga până în Gorganĭ și până în Fântâna Bouluĭ, și până în margine afară, tóte acele case să le deșertați, și câțĭ din mahalagiĭ acestor case vor avea rudeniĭ séŭ prietiniĭ în alte mahalale, orĭ prin vecinătate, séŭ maĭ departe și vor fi primiți din bună-voința acelora, să aibă a se muta la rudele și prietiniĭ lor, iară carĭ nu vor avea locurĭ a se primi din bună-voință, poruncimŭ Domnia mea ca însu-ți dumné-vóstră să le găsiți locurĭ și să-ĭ mutați prin alte case, într'alte mahalale, făcêndŭ pe aceĭ casnicĭ, să-ĭ *priméscă fără de voia lor*, și așa să odihniți și pe aceștia care

se scotŭ din casele lor, *ca să nu rĕmâe afară fiindŭ vreme de iarnă,* şi orĭ-ce gătirĭ vor avea aceştia, ce se scotŭ, strînse pentru vremea iernii, să aibă voĭe la mutarea lor a şi le rădica să nu le păgubéscă, iară maĭ vêrtosŭ vinurĭ şi rachiurĭ să nu rĕmâe în nicĭ o pivniţă séŭ magasie, şi cu totulŭ să se opréscă şi cârciumele, şi să se rădice şi vinurile i rachiurile de acolo, fără de numaĭ preoţiĭ bisericelor să rĕmâe în casele lor, care să urmeze nepopriţĭ a lucra sfintele slujbe şi leturghiĭ, cu tóca şi cu clopotulŭ, după orênduială ; ci dară până în douĕ, treĭ ḑile vĕ poruncimŭ să epistăsiţĭ, ca să se deşarte negreşitŭ tóte aceste case, care să aveţĭ a le curăţi şi a le griji, ca să fie gătite maĭ înainte din vreme, fără de a nu se face vre-unŭ cusurŭ. 1791, Decemvrie 11.

Cod. No. XX, fila 220.

Pe de altă parte locuitorilor din Buzĕŭ, carĭ pătimiseră multŭ în timpulŭ rĕsboiuluĭ, Domnitorulŭ le trimitea îndemnurĭ să'şĭ reconstru casele ruinate şi-ĭ scutea de vamă pentru totŭ materialulŭ de cherestea, etc. necesarŭ caselor (1).

O primă lucrare ordonată de M. Suţu la începutulŭ anuluĭ 1792, a fostŭ facerea uneĭ catagrafiĭ, adecă a unuĭ recensemântŭ în Bucu-

(1) *Către târgoveţĭ, orăşenĭ, i neguţitorĭi din târgulŭ Buzĕŭ*

Zemle Vlascoe..... Vouĕ tutulor orăşenilor târgoveţilor şi neguţitorilor aĭ oraşuluĭ Buzĕŭ sănĕtate! Amŭ vĕḑutŭ Domnia mea rugăciunea ce prin dumnélor ispravnicii aceluĭ judeţŭ alŭ Buzĕuluĭ faceţĭ către Domnia mea, ca să fiţĭ nesupĕraţĭ de vamă la cherestelele ce se vor aduce în târgulŭ Buzĕuluĭ, pentru făcutulŭ caselor şi prăvăliilor vóstre, care rugăciune cu bună voire o amŭ primitŭ Domnia mea, şi iată vĕ facemŭ Domnia mea milă pentru uşurinţa şi înlesnirea vóstră, ca să vĕ puteţĭ îndemna maĭ cu silinţă spre facerea şi întemeiarea locaşurilor şi prăvăliilor vóstre şi pentru podóba şi înfrumuseţarea oraşuluĭ acestuĭa a veni la starea luĭ şi vĕ facemŭ sloboḑi şi ne-supĕraţĭ a nu plăti nicĭ unŭ felŭ de vamă la orĭ-ce felurimĭ de cherestele de case i prăvăliĭ, se vor aduce în târgŭ de vênḑare ; de care s'aŭ datŭ şi vameşilor porunca Domnieĭ mele spre a nu vĕ supĕra. Ci dar îndemnaţi-vĕ cu toţiĭ de obşte şi vĕ siliţi a începe la lucru până este şi vremea, spre a vĕ aduna toţĭ la loculŭ vostru în oraşŭ, ca să vĕ aveţĭ odihna vóstră şi a copiilor voştriĭ şi ca să vĕ faceţĭ alişverişurile şi folosurile vóstre, ca să auḑimŭ şi Domnia mea să ne bucurămŭ. Tolcho pisah gospod. 1791, Septembrie 5.

Totŭ pentru acéstă pricină

acum s'aŭ făcutŭ rĕspunsŭ şi ispravnicilor de Buzĕŭ, ca să citéscă cartea întru auḑulŭ tutulor şi să aréte porunca Mărieĭ séle vameşilor, spre a nu se supĕra de vamă la cherestelele de case i prăvăliĭ, ca uniĭ ce nicĭ n'aŭ cuvêntŭ dreptŭ în vreme ce nu păgubescŭ vre-unŭ lucru ce ar fi avutŭ, iară din alte alişverişurĭ de bucate şi zarzavaturĭ ce se va vinde în târgŭ, să iée vamă după obiceiŭ.

Cod. No. XX, fila 33.

rescĭ. Pentru acésta aŭ fostŭ rênduiţĭ banulŭ Brâncovénu, biv vel logofĕtŭ Scarlat Greceanul, vel spătarulŭ şi epistatulŭ agieĭ. In 22 Februarie 1792, nu era terminată acéstă catagrafie dupre cum se vede din actulŭ următorŭ:

Pitacŭ la boerii ceĭ orênduiţĭ cu catagrafia pe Bucurescĭ, a face sĕvêrşire fără de zăbavă şi până Duminică să aducă catagrafia sĕvêrşită pe ḑece mahalale

Cinstiţilor şi credincioşĭ boerilor Domnieĭ mele, dumitale biv vel bane Nicolae Brâncovene, i dumnéta biv vel logofĕtŭ Scarlat Grecene, i dumnéta vel spătarŭ şi dumnéta biv vel postelnicŭ epistatŭ agieĭ, ce sunteţĭ rênduiţĭ cu aşeḑământulŭ Bucurescilor, fiind-că îndestule ḑile sunt de când v'aţĭ rênduitŭ dumné-vóstră la tréba acésta, în care ḑile aţĭ avutŭ dumné-vóstră îndestulă vreme de trébă, şi până acum nicĭ o urmare de sĕvêrşirea trebeĭ nu vedemŭ; iată dară vĕ poruncimŭ straşnicŭ Domnia mea, ca până Duminică negreşitŭ, să aveţĭ a ne arĕta ca'agrafia pe ḑece mahalale sĕvêrşite, fără de a Ne arĕta pricinĭ de prelungirĭ maĭ multe, că ne veţĭ da pricină de turburare. 1792, Februarie 22.

Cod. No. XX, fila 381.

De s'aŭ făcutŭ séŭ nu până în fine acéstă catagrafie, acésta nu putemŭ sci, căcĭ până acum n'amŭ aflat'o nicăerĭ.

Reaua stare în care se aflaŭ pavelele principalelor strade din Bucurescĭ îndémnă pre Domnitor să provóce pre Divanŭ ca să-'ĭ propue o mĕsură maĭ eficace pentru repararea stradelor. Divanulŭ, la începutulŭ anuluĭ 1792, propune, prin anafora către Domnitor, înfiinţarea uneĭ dărĭ speciale pentru pavele, dare care se va plăti de fie-care proprietarŭ, fie boerŭ de orĭ-ce tréptă, fie mônăstire, fie preotŭ, neguţitor, breslaşŭ, birnicŭ, pe numĕrulŭ camerelor din casa locuită, însă darea generală va fi de 10 parale pe cameră, iar preoţiĭ şi ceĭ neboerĭ, pentru casele de prin mahalale câte 5 parale de cameră. Acéstă dare se va percepe de o comisiune de 4 boerĭ de alŭ doilea aleşĭ de visterniculŭ. Aceştia vor primi o simbrie şi vor administra fondulŭ pentru imediata reparare a poduluĭ Mogoşóieĭ şi a stradeĭ Calicilor. Vechia vornicie de poduri este continuată de acéstă epitropie de 4 boerĭ. Toţĭ podariĭ şi slujitoriĭ vecheĭ vornicĭĭ de poduri vor trece sub ascultarea aceleĭ epitropiĭ. Spătăria şi agia va da acesteĭ epitropiĭ deosebiţĭ slujitorĭ la făcutulŭ podurilor.

Domnitorul aprobă acéstă dispositiune în 29 Noembrie 1792 (1)

(1) *Iω Mihail Const. Sutul VV. i gospod*

Zemle Vlascoe.... Fiindŭ-că patimile şi primejdiile ce se potŭ întêmpla din prăpădenia podurilor, este la toţi de obşte şi la fieş-care în parte vĕdutŭ şi adevĕratŭ, unde ne-fiindŭ cu cale numaĭ ţéra a se însărcina la acésta mare trebuinţă de cheltuială, ce nu este înlesnită şi puţină după starea în care aŭ adusŭ podurile, şi fiindŭ cumpănitŭ şi cu mĕsură dréptă acestŭ ajutorŭ ce s'aŭ socotitŭ de obşte a se da de către fieş-care pentru alŭ sĕŭ folosŭ, fără de a simţi vre-o greutate, cum şi mijlocul tacsilŭluĭ fiindŭ iarăşĭ cu dréptă orînduială chibzuitŭ ca să nu se iée adecă nicĭ în nume de dajdie, nicĭ de birŭ, nicĭ de cislă de banĭ, amŭ găsitŭ cu cale anaforaua părinţilor archiereĭ şi a dumnélor boerilor, şi amŭ primitŭ, cu acéstă hotărîre însă, ca numaĭ acum odată să se dea acestŭ ajutorŭ de obşte, fără de a se face obiceiŭ a se maĭ cere altă dată, şi fără de a nu se metaherisi, cum ţicemŭ maĭ susŭ, în altă numire, ci să se facă sciutŭ şi numitŭ adecă: ajutorŭ la facerea a douĕ podurĭ marĭ, care numaĭ o dată acum, iar nu maĭ multŭ; într'acestŭ chipŭ întărimŭ întru tóte anaforaua părinţilor archiereĭ şi a dumnélor boerilor ce este cu socotélă şi cerere de obşte a părţiĭ bisericescĭ şi a părţiĭ politicescĭ, şi poruncimŭ dumitale cinstitŭ şi credinciosŭ boerule alŭ Domnieĭ mele vel vist. Ianache Văcărescule, să puĭ în lucrare strîngerea acestuĭ ajutorŭ întocmaĭ cu mijlocul ce se cuprinde maĭ josŭ, grijindŭ de cele înpotrivă catahrisis şi urmărĭ neprimite Domnieĭ mele. 1792, Noembrie 29.

Pré Inălţate Dómne.

După luminată porunca Mărieĭ tale amŭ făcutŭ chipzuire pentru pricina aceĭ de-o-camdată faceră a douĕ podurĭ de aicĭ din Bucurescĭ, adecă alŭ Mogoşóeĭ şi Calicilor, care aŭ ajunsŭ în stare fórte próstă, încâtŭ nu este cu putinţă de a ămbla cine-vaşĭ fără temere de primejdie; cheltuiala ce are a se face cu podurile şi cu urşiĭ şi cu altele până a se sĕvêrşi aceste podurĭ, cum că nu se îndatorézĕ numaĭ ţéra a o face ci şi politia, este lucru netăgăduitŭ, căcĭ deosebĭ că este podóbă a oraşuluĭ nostru, dară toţi avemŭ trebuinţă de a ămbla pe aceste podurĭ şi marĭ şi micĭ, fără nicĭ un felŭ de osebire; dreptŭ la acéstă pricină găsimŭ cu cale ca şi noĭ înşi-ne de obşte şi parte bisericéscă şi parte mirenéscă, şi marĭ şi micĭ să facemŭ ajutorulŭ celŭ cuviinciosŭ pentru acésta, şĭ după ce se vor strînge baniĭ ce se vor găsi cu cale să ajutoreze politia, făcêndu-se socotélă de câtă sumă trebuesce a se cheltui; acea ce maĭ trebuesce va face şi ţéra ajutorŭ; decĭ făcêndŭ multe socotelĭ şi chipzuirĭ cu ce mijlocŭ s'arŭ cuveni a face ajutorŭ locuitoriĭ oraşuluĭ Bucurescilor, după dreptate, fără de a nu se pune ca să plătéscă nicĭ unulŭ câtŭ nu este puterea, şi pentru ca să nu se maĭ facă cisle, séŭ să céră de la uniĭ aceea ce nu se cade, şi pentru ca să nu rĕmâe tânguire la vre-unulŭ, că aŭ datŭ maĭ multŭ, şi altulŭ maĭ puţinŭ, ni se pare că este întocmaĭ cu dreptatea, ca fie-care se dée pentru casa sa după despărţiturile odăilor ce vor avea într'ênsa, şi arhiereulŭ, şi egumenulŭ, şi preotulŭ, şi boeriĭ marĭ şi micĭ, şi breslele tóte, şi neguţitoriĭ toţi şi slujitoriĭ şi birniciĭ şi fieş-care, până la celŭ maĭ prostŭ, după suma odăilor ce va avea în casa sa, căcĭ la acésta nu póte rĕmânea nicĭ un felŭ de tânguire séŭ paraponŭ; decĭ sfânta Mitropolie, părinţiĭ arhereĭ şi egumenĭ şi toţi boeriĭ velitĭ şi alŭ doilea câţĭ aŭ înbrăcatŭ

BIBLIOTECA CENTRALĂ
UNIVERSITARĂ
BUCUREŞTI

Dămŭ ca note la acestŭ capitolŭ unŭ numĕrŭ de acte relative la tăĭerea podinelor, la cisla pentru acéstă lucrare, la pavarea séŭ repararea maĭ multor strade etc. (1). Se va observa că lemnulŭ de pa-

---

caftanu, să aibŭ să ajutoreze *pe suma odăilor ce va avea în cuprinderea caseĭ séle, de odae câte ḑece parale pe verĭ câte case* va avea în politie, iară preoţiĭ şi ceĭ-l-alţĭ toţĭ, fără deosebire şi alegere, şi micŭ şi mare, să dée de odaia întru care şéde, verĭ a sea, verĭ cu chirie de va fi, de tótă odaia, atâtŭ de pe la hanurĭ câtŭ şi de prin mahalale, câte cincĭ parale, căcĭ acésta nu este vre-o cerere de dajdie, séŭ lucru care să dée pricină a se maĭ face dela acelŭ ce va da acésta şi altă cerere vre-o-dată, ce este un ajutorŭ pentru podóba politieĭ, şi pentru trebuinţa fieş-căruia, căcĭ fieş-care ămblă pe aceste poduri şi aŭ trebuinţă de a nu se primejdui; şi asupra acesteĭ trebĭ, să nu fie orênduiţĭ nicĭ zapciu oraşuluĭ împlinitor, pentru *ca să nu se asemene dajde, la care priveleghiile nóstre nu ne supune, ci din luminata poruncă Mărieĭ tale, dumnéluĭ vel vist. se facă alegere din arhondolie de patru boerĭ de alŭ doilea, care să-'ĭ orênduiască pe patru plăşĭ, să strîngă aceştĭ banĭ, cu catastihe, şi acestor boerĭ li se va da simbrie dintr'acéstă sumă aceea ce* se va socoti, pentru ca să nu facă vre-o cerere maĭ multŭ, de câtŭ acésta; care când va îndrăsni a o face la vre-unulŭ, prin judecata nóstră să-şĭ iée pedépsa dela Înălţimea ta, şi strîngêndŭ banii să cumpere podinele şi urşiĭ şi făcêndu-se teslim la dumnélor boerĭ epitropĭ, la facerea poduluĭ să li se dea polcovnicia de podŭ cu toţĭ podarĭĭ şi slujitorĭĭ, după cum este tocmită, în mânile dumnélor. Dumnélor se aibă a face polcovnicŭ pe care vor găsi cu cale, căcĭ polcovnicia podurilor într'acestaş chipŭ este întocmită a fi la epitropĭ, adecă încă este şi obiceiŭ de a li se da şi deosebiţĭ slujitorĭ la făcutulŭ podurilor celor marĭ, dela amêndouĕ breslele, spătăréscă şi agiască, ci şi acum ne rugămŭ să facă luminată porunca Mărieĭ tale, ca să se urmeze într'acestaşŭ chipŭ; iar hotărîrêa cea desăvîrşitŭ rĕmâne a se face de către Înălţimea ta. 1792.

Filaret al Ungro-Vlahieĭ. Vel log.... Vel vornicŭ... *Dumitrache* ban. *Nicolae* vel ban. *Ienache* vel vist., vel logf... vel vorn. *Moruzi. Scarlat Grecén. Manolache* vel logf. *Nicolae Filipescu. Costache Ghica. Ioan* vist. *Damaris. Scarlat Ghica* spăt. *Costandin Filipescu. Ioan Florescu*, clucer.

Cod No. XXII, fila 47–48

(1) *Anaforaua epitropilor pentru a se face cislă pe păduri, de podinele ce sunt a se tăia.*

Iω Mihail Const. Suţul VV. i gospod.

Poruncimŭ Domnia mea dumné-vóstră ispravnicilor judeţuluĭ, să aveţĭ a face analoghie pe tóte pădurile, şi dreptatea păzindŭ, fără de a cuteza să diafendipsiţĭ unele, dându greutatea numaĭ asupra altora, să orênduiţĭ în scrisŭ la fieş-care pădure suma podinilor cea trebuinciósă, pentru podurile Bucurescilor, după trebuinţă şi după starea fieşce-căreia pădure, care analoghie să o faceţĭ cunoscută şi stăpânilor de moşie şi podinarilor, cărora podinarĭ poruncimŭ Domnia mea straşnicŭ, să nu vĕ cutezaţĭ maĭ multŭ a strica, ci după analoghia aceea veţĭ urma a împlini trebuinţa dela fieş-care pădure, nicĭ să vĕ cutezaţĭ cu pricina acésta a strica fără de orênduială, şi fără de păstrare pădurile şi copaciĭ ce nu

vele se taĭe nu numaĭ din pădurile mônastirescĭ, ci şi din cele ale boerilor, plătindu-le numaĭ o mică dijmă.

---

sunt de podiniĭ, ci să păziţĭ orênduiala pădurilor a nu se strica copaciĭ şi pădurile, de rêndŭ fără de trebuinţă, care acéstă orênduială poruncimŭ dumnélor ispravnicilor să o păziţĭ. 1792, Ianuarie 19.

Procit. v. Logf.

Pré Inălţate Dómne.

Insciinţămŭ Mărieĭ tale pentru satulŭ Netezescĭ ot sud Ilfov, ale cărorŭ dăjdiĭ le plătesce epitropia la visterie, pentru podinile ce aducŭ de tréba podurilor celor marĭ, că şi pe acestŭ următorŭ anŭ, ne-amŭ aşeḑatŭ cu dênşiĭ să facă şi să aducă aicĭ în Bucurescĭ podiniĭ 2400, ci fiind-că aceste podiniĭ rêndŭ se taie în păduriĭ mônăstirescĭ şi *boerescĭ*, amŭ grăitŭ dumnélor boerilor ispravnicĭ acestuĭ judeţŭ, ca să facă cislă cu analoghie pe acéstă sumă în fieş-care pădure, pe câtŭ se va cuveni după starea pădurilor, ca să scie numiţiĭ podinariĭ de unde şi câtŭ se taie, cum şi de eĭ să nu facă vre-unŭ mastrafŭ la vre-o pădure, şi dumnélor ne-aŭ datŭ rĕspunsulŭ, că fără de porunca Inălţimeĭ tale, nu potŭ face acéstă cislă, ci să fie luminată porunca Inălţimeĭ tale către dumnélor boeriĭ ispravnicĭ, ca să facă acea analoghie, dându de scire şi stăpânilor pădurilor, de câtă sumă de podiniĭ să se taie în fieş-care pădure, ca să-'şĭ orênduiască fieş-care stăpânŭ omŭ într'adinsŭ, ca să privéscă ca să nu facă vre-o stricăciune maĭ multŭ peste cislă, şi a doua să'şĭ iée şi **dijma** de la dênşiĭ pe séma stăpânilor moşieĭ, de unŭ copaciŭ po parale douĕ, precum s'aŭ obicĭnuitŭ de li se plătea, cum să facemŭ îndestulare şi din cartea Inălţimeĭ tale, dată din întêia Domnie, ce se află în păstrare la Epitropie; de acésta însciinţămŭ Mărieĭ tale. 1792, Ianuarie 16.

Constandin clucerŭ. *Dumitrache Varlaam. Dimitrie* stol. *Nicolae* stol.

Cod. No. XIX, fila 124.

Anaforaua epitropilor pentru podinarĭ, că nu aŭ de unde tăia podine.

Iω Mihail Const. Suţul VV. i gospod.

Zemle Vlascoe.... Poruncimŭ Domnia mea, dumné-vóstră ispravnicilor ot sud Dâmboviţa şi Ilfov, să aveţĭ a face cislă cu analoghie dréptă pe tóte pădurile, păzindŭ însă dreptatea la analoghie, ca să nu diafindipsiţĭ unele, şi să daţĭ tótă greutatea la altele; după care analoghie, poruncimŭ se fie următorĭ toţĭ stăpâniĭ pădurilor, ca unŭ lucru ce este pentru trebuinţa politieĭ de obşte, dându dumné-vóstră ispravnicilor mână de ajutor podinarilor, spre a putea face séma analoghieĭ cea trebuinciósă din fieş-care păduriĭ, însă şi podinariĭ să aibă a se feri de a nu strica fără de orênduială pădurile şi copaciĭ ce nu le sunt trebuincioşĭ, nicĭ să se cuteze maĭ multŭ peste orênduita sumă a analoghieĭ. 1791, Octomvrie 5.

Biv vel sĕrdarŭ.

Pré Inălţate Dómne.

Insciinţămŭ Mărieĭ tale că Epitropia are treĭ sate scutite anume: Băleniĭ, Sloboḑia din sud Dâmboviţa şi Netezesciĭ din sud Ilfov pentru tăiatulŭ şi adu-

Se vede că nicĭ la finea secolului alŭ 18-lea pădurea nu era o

---

sulŭ podineĭ de merimetulŭ podurilor celor marĭ ale orașuluĭ Bucurescilor, care podinarĭ tot-d'auna podina o făcea prin păduri boerescĭ și mônăstirescĭ, cu analoghie, după suma ce este legat fieș-care satŭ, care analoghie li se făcea de către dumnélor boerii ispravnicĭ aĭ județuluĭ, precum așa s'aŭ urmatŭ din poruncă; și pe acestŭ următor anŭ făcêndu-li-se analoghie de fieș-care pădure ce le este în préjmă, cam câte podinĭ se taie, care fóie de analoghie și până astădĭ se află la mâna podinarilor dela numitele mai susŭ sate, acum luară însciințare dela aceste sate, cum că nimenĭ din stăpâniĭ moșiilor ce aŭ și păduri, nu-ĭ îngăduescŭ a tăia podina după cisla ce s'aŭ făcutŭ din porunca Divanuluĭ, și așa neavêndŭ altŭ mijlocŭ, staŭ zeticniță, neavêndŭ de unde tăia și aduce podina ce sunt datorĭ pentru meremetulŭ podurilor celor marĭ, și pentru ca să nu rĕmâe podurile de totŭ la dărăpănare, se pătimescă toți de obște, neputêndŭ a mai ămbla pe poduri, mai de vreme făcêndŭ aducerea aminte, ne rugămŭ Inălțimeĭ tale să fie luminată poruncă către dumnélor boerii ispravnicĭ a județelor; ca să facă de isnóvă cislă după starea fie-căruia păduri, dându și mână de ajutor satelor podinarĭ spre a putea tăia podina ce li se va orêndui acum cu analoghie ca să pótă drege podurile la vreme, spre a nu cădea și noĭ în vre-o urgie a Mărieĭ tale de stricarea podurilor; iară cea desĕvârșitŭ hotărîre rĕmâne la Inălțimea ta. 1791, Octomvrie 2.

Costandin clucerŭ. *Nicolae* paharnicŭ. *Iordache* stolnicŭ.

Cod. No. XIX. fila 13.

Anaforaua epitropilor pentru podina ce este rĕmășiță pe la podinarĭ.

Iω Mihail Const. Sutul VV i gospod.

Zemle Vlascoe... Fiind-că podinariĭ dela numitele sate sunt datorĭ a rĕspunde tótă podina până acum care sunt rĕmășițe, ca unii ce tot-d'auna aŭ fostŭ osebiți de orênduiala locuitorilor țĕriĭ de obște, poruncimŭ Domnia mea dumitale vel vistierŭ să facĭ poruncile Domnieĭ mele strașnice, cu mumbașirŭ, asupră-le, ca să aducă tótă podina ce sunt datorĭ. 1791, Octombrie 4.

Pré Inălțate Dómne.

Insciințămŭ Mărieĭ tale ca la satulŭ Sloboția din sud Dâmbovița, ce sunt podinarĭ scutiți pentru a tăia și a aduce podină pentru meremetulŭ podurilor marĭ din orașulŭ Bucurescilor, trimițêndu-se după orênduială unŭ căpitanŭ de poduri cu podină aicĭ în Bucurescĭ, fiind-că sunt multe rĕmășițe de podină asupra lor, căruia 'i-amŭ datŭ cartea nóstră de volnicie, mergêndŭ la numitulŭ satŭ și arĕtându-le trebuința, unii din eĭ aŭ prinsŭ bucurosŭ se încarce podina și se vie, iară 6 inși dintre eĭ, necum că nu s'aŭ supus a veni cu podină, care anume se arĕtă mai josŭ, ci aŭ zătignitŭ și pe ceĭ-l-alți cu multe vorbe próste, și așa căpitanulŭ nostru s'aŭ întorsŭ înapoĭ fără nicĭ o podină, și podurile de nu se vor mai meremetisi din vreme, pornindu-se nescaĭ ploĭ, vor veni la próstă stare; ci ca să nu cădemŭ noĭ în vină, însciințămŭ Inălțimeĭ tale, ca să ni se dée strașnică poruncă ca la epitropie de a putea să-ĭ aducemŭ la cunoscință, orĭ cu cuvêntŭ séŭ cu certare pe ceĭ nesupușĭ, mai vêrtosŭ că și podina ce o facŭ este

proprietate în sensulŭ modernŭ. Se scie că și țĕranulŭ avea dreptŭ să-'șĭ ié lemnulŭ pentru casă, fără plată.

---

fórte mincinósă, îngustă și subțire, iară nu după tocméla ce avemŭ cu eĭ; ci și pentru acésta să avemŭ porunca Inălțimeĭ tale, ca să le arĕtămŭ și să-ĭ înfricămŭ a nu maĭ face podină próstă; de acésta însciințămŭ Mărieĭ tale. 1791, Oct. 4.

Costache clucerŭ. *Nicolae* paharnicŭ. *Iordache* stolnicŭ.

Eată și numele celor șése: *Marin Vlăsci. G. Dumitru Vlăsci. Nițul Hergheligiu, Gheorghe Vlăsci, Costache* cârcium., *Mitul Hergheligiu.*

Cod. No. XIX, fila 14.

Pitacŭ la boerĭ epitropĭ pentru de a drege podulŭ dela Divanŭ Efendipsi.

Iω Mihail Const. Sutul VV.

Zemle Vlascoe... Dumné-vóstră boerilor epitropĭ fiind-că dumnéluĭ Divanŭ Efendipsi arétă Domnieĭ mele, cum că la pórta conaculuĭ domnieĭ séle, pe acea ulița este cât-va locŭ fără de podŭ fiindŭ stricatŭ, care în vreme de plóie cu multă discolie trece, poftimŭ dumné-vóstră ca să mergeți unulŭ din dumné-vóstră acolo în fața loculuĭ, să vedeți diastima, să socotiți câte podine sunt trebuincióse de a se drege și de a se face podulŭ, și după ce veți pliroforisi, atâtŭ de podiniĭ ce le sunt trebuincióse, să aveți apoĭ a rădica dela patru poduri marĭ care să meremetisesc, cu podinĭ noue, câte podinĭ să scotŭ dintr'aceste, să se care la acestŭ locŭ, unde să și puneți dumné-vóstră pe polcovniculŭ de poduri, ca să le facă. 1792, Augustŭ 5.

Vel logofĕtŭ.

Poruncă la spătarŭ, la agă și la armașŭ, ca din vinovațiĭ ce se află închiși, să dée la destupatulŭ șanțurilor dela poduri.

Fiind-că este trebuință de lucru în grabă la podurile cele marĭ ale politieĭ Bucurescilor, pentru destupatulŭ și curățitulŭ șanțurilor, poruncimŭ Domnia mea dumné-vóstră cinstiți și credincioși boerilor Domnieĭ mele, dumitale vel spătarŭ i biv vel postelnicŭ, epistatŭ agieĭ și vel armașŭ, ca din vinovațiĭ pușcărieĭ i din ceĭ ce se află închiși la grosulŭ spătărieĭ și alŭ agieĭ, să dați dumné-vóstră ajutorulŭ celŭ trebuinciosŭ, ca d'impreună cu podariĭ, să lucreze la destupatulŭ șanțurilor, cărora poruncimŭ dumné-vóstră epitropilor să le dați emeclicurĭ mâncăreĭ lor pe ḑilele ce vor lucra, după orênduéla și obiceiulŭ ce aŭ fostŭ și din cea-l-altă Domnie a Domnieĭ mele. 1791, Octombrie 19.

Cod. No. XX, fila 137.

Pitacŭ către epitropĭ pentru podulŭ d'inaintea caselor logofĕtuluĭ Crețulescu, pe la Colțea și pe lângă casele vorniculuĭ Moruzi, ca să-'lŭ facă.

Fiind-că podulŭ de pe ulița ce urméză din casele dumnéluĭ biv vel logofĕtŭ de țéra de josŭ, Manolache Crețulescu, unde aŭ fostŭ conăcitŭ dumnéluĭ vel postelnicŭ, pe d'inaintea porțeĭ mônăstireĭ Colțeĭ, și pe lângă casele dumnéluĭ vorniculuĭ Moruzi, este fórte stricatŭ și pe alocurea lipsesce cu totulŭ, și fiind-că este trebuinciosŭ, poruncimŭ Domnia mea dumné-vóstră boerilor epitropĭ, unulŭ din dumné-vóstră să mergeți la fața loculuĭ împreună cu polcovniculŭ de poduri

Din pitaculŭ dela 1 Ianuarie 1792, aflămŭ care sunt taxele

---

ca să faceţĭ chefşŭ de podinile şi cherestéua cea trebuinciósă, şi îndată să începeţĭ şi la lucru a face podulŭ acesta dumné-vóstră, şi a-'lŭ drege cu polcovniculŭ şi cu podariĭ ceĭ orênduiţĭ. 1791, Octombrie 21.

Cod. No. XX, fila 138.

Pitacŭ la boeriĭ epitropĭ, pentru a da podinĭ şi a orêndui polcovniculuĭ de podŭ să facă punţĭ din scara Domnéscă până în podŭ.

Dumné-vóstră boerilor epitropĭ, primindŭ Domnesculŭ nostru pitacŭ să aveţĭ a orêndui pe polcovniculŭ de podŭ cu podariĭ, căruia să aveţĭ a-'ĭ da podinile câte vor fi trebuincióse cu aşternuturile lor, pentru a face punţĭ de câte treĭ podinĭ alăturate, adică din pórta Domnieĭ mele până în pórta mônăstireĭ în podŭ, care punţĭ, mâine Lunĭ să încépă negreşitŭ ale face, fiind-că pătimesce norodulŭ ce intră şi ese în curtea Domnieĭ mele.

Cod. No. XX, fila 145.

Pitacŭ la spătarŭ pentru dregerea podului dela casele rĕposatuluĭ logofĕtŭ Bălénu, ce urméză prin mahalaua la Gorganĭ şi dincolo până la Isvorulŭ tămăduireĭ.

Dumnéta vel spătarŭ, fiind-că drumulŭ ce urméză despre casele rĕposatuluĭ logofĕtŭ Bălénu, prin mahala până în podulŭ de peste apa Dâmboviţeĭ, dela morile ot Gorgan, cum şi pe dincóce de podŭ, drumulŭ ce urméză printr'acele mahalale de lângă biserica Isvoruluĭ înainte, este fórte stricatŭ pe alocurea şi pătimescŭ trecĕtoriĭ, poruncimŭ dumitale, ca să rênduescĭ zapciĭ harnicĭ, spre a face mahalagiiĭ ce sunt de o parte şi de alta meremetŭ, atâtŭ baltacurilor, câtŭ şi unora podiscĭ ce sunt într'acestŭ drumŭ, cu fărâmăturĭ de zidurĭ vechĭ, cum tufă, nuele séŭ cu orĭ-ce, silindu-te dumnéta să nu zăbovéscă dresulŭ acesta şi să epistăsescĭ, ca câtŭ se va putea maĭ în grabă să se facă meremetŭ bunŭ, de a se astupa tóte gropile şi locurile. Tolco pisah gospod. 1791, Noembrie 20.

Cod. No. XX, fila 197.

Pitacŭ la dumnéluĭ vel spătarŭ şi la dumnéluĭ vel agă, pentru meremetulŭ şi astupatulŭ noróielor.

Fiind-că pe tóte ulițele din năuntrulŭ politieĭ s'aŭ stricatŭ podurile, s'aŭ făcutŭ locurĭ primejdióse, încâtŭ de obşte pătimesce şi norodulŭ şi vitele, şi aŭ ajunsŭ lucrulŭ la o stare, încâtŭ să nu maĭ pótă cine-vaşĭ a eşi din casa sa la nicĭ o trébă, poruncimŭ Domnia mea strajnicŭ dumnéluĭ vel spăt. şi dumitale biv vel postelnice, epistatule alŭ agieĭ, ca fiesce-carele din dumné-vóstră, în ocolulŭ ţinutuluĭ sĕŭ, să aveţĭ a pune pe toţĭ prăvăliesiĭ i mahalagiĭ, atâtŭ pe ceĭ casnicĭ, câtŭ şi pe ceĭ ne însuraţĭ, neguţitorĭ, rufetarĭ, orĭ-ce vor fi, ca cu voíe fár' de voíe să facă în grabă dresulŭ celŭ cuviinciosŭ, cu sfărămăturĭ de zidŭ, cu tufă şi cu óreşĭ-carĭ podinĭ, la care lucru să puíe salahorĭ să dée cară, cum şi la vre-o cheltuială de banĭ să-'ĭ îndatoraţĭ şi să-'ĭ siliţĭ fără de voia lor a cheltui însu-şĭ şi în scurtŭ până în douĕ, treĭ ḑile, să se facă meremeturĭ pe la tóte locurile şi podurile stricate, făcêndŭ dumné-vóstră totŭ felulŭ de mumbaşéretŭ straşnicŭ în totŭ chipulŭ ca să se isprăvéscă în grabă. 1791, Decembrie 11.

Cod. No. XX, fila 221.

ce se prelevaŭ pe lângă taxa de camere, pentru diferite articole

Pitacŭ la boerii epitropi ca să facă socotélă de cele trebuincióse la prefacerea podurilor.

Cinstiţi şi credincioşi boerii Domnieĭ mele, dumné-vóstră epitropilor aĭ obştieĭ sănĕtate.... fiind-că podurile marĭ ale politieĭ Bucurescilor, câte-şĭ patru se află la próstă stare, încâtŭ nu póte fi desĕvêrşitŭ folosŭ cârpéla şi meremetulŭ ce se face aicĭ şi colea, căcĭ de oparte se meremetisescŭ şi de altă parte alăturea se sfărîmă, şi este trebuinţă a se face de rêndŭ şi fiind-că de odată într'o vreme nu se póte face câte-şĭ patru; iată poruncimŭ dumné-vóstră, caântêiŭ diéstima unuia din patru poduri marĭ, care va fi maĭ prostŭ şi maĭ trebuinciosŭ, mĕsurându de unde şi până unde este trebuinţă a se face totŭ din noŭ, luându în scrisŭ câţi stânjenĭ sunt, să socotiţi apoĭ suma cea trebuinciósă de podinĭ şi cherestea, pentru care sumă de podinĭ să faceţi dumné-vóstră şi analogia cea cuviinciósă, cu socotélă dréptă, de unde să se taie, şi dela care judeţŭ să se aducă? păzindu-se dréptă cumpănire pădurilor cu analoghie, ca să nu se facă cu acésta unor stăpânĭ aĭ pădurilor nedreptate, şi să arĕtaţi Domnieĭ mele prin anafora socotéla stânjenilor în suma podinelor, cu arĕtare anume de unde şi până unde, cum şi locurile de unde să se aducă podinele, ca d'âmtêiŭ unŭ podŭ ce va fi maĭ de trebuinţă să începă a se face din noŭ, din care să se strîngă cu păstrare şi cu bună socotélă podinele bune ce va eşi dintr'acelŭ podŭ noŭ, cum şi alte cherestele, ce cu acele şi cu alte noue, care trebuinţa ne va arĕta atunci de a maĭ face iarăşĭ orênduială, să se începă altŭ podŭ şi aşa şi cele-l-alte în urmă. 1792, Februarie 11.

Cod. No. XX, fila 371.

Io Mihail Const. Suţul VV.

Cu tóte că Domnia mea, la acéstă trebuinţă, de care n'amŭ făcutŭ orênduială de podvódă fără de plată, ci cu chirie plătită, dară ca să nu pricinuiască, căcĭ pentru acésta nu potŭ aduce pedică, poruncimŭ ca aceste treĭ sate să fie nesupĕrate întru nimicŭ, şi aşa să urmaţi dumné-vóstră întru nimicŭ. 1792, Noembrie 5.

Vel Logf.

Pré Înălţate Dómne.

Insciinţămŭ Mărieĭ tale, că epitropia obştieĭ are treĭ sate, însă Sloboţia şi Bănlei ot sud Dâmboviţa, şi Netezescĭ ot sud Ilfov, carĭ sunt tocmiţi podinarĭ epitropescĭ, de facŭ şi aducŭ podinĭ pentru meremeturile podurilor celor marĭ ale oraşuluĭ Bucurescĭ, şĭ dăjdiele lor ce esŭ dela visterie se plătescŭ dela epitropie; acum venirĕ de ne arĕtară, că dela fie-care satŭ li se cerŭ de către dumnélor boerii ispravnicĭ, care, ca să mérgă să încarce sare dela ocne, pe la schele să o ducă. Luminate Dómne, aceste treĭ sate tot-d'auna era apĕrate de acestŭ felŭ de angariĭ, şi maĭ vêrtosŭ că acum este cea maĭ mare trebuinţă de a se căra de afară podinĭ, ca să se cârpéscă podurile, fiindŭ cu totulŭ dĕrăpănate, a pătimi obştea, pentru că din pricina acesteĭ bóle, nu s'aŭ păstratŭ nicĭ eĭ de a avea podinĭ cărate aicĭ, ca să fie în vremĭ trebuincióse, şi aşa luându-se cu carele la acéstă angarie, nu aŭ mijlocŭ de a căra şi podină, pricinuindu-se mare zătig-

de consumŭ, orĭ şi în genere, dela verĭ-ce marfă venia să intre în

---

nire de vor rĕmânea şi podurile în vreme de iarnă nemeremetisite, nefiindŭ podinĭ şi va pătimi obştea fórte greŭ; pentru care ne rugămŭ Mărieĭ tale, ca să se dée luminată porunca Inălţimeĭ tale, atâtŭ către dumnélor boeriĭ ispravnicĭ ot sud Dâmboviţa, câtŭ şi la sud Ilfov, a se ridica d'asupra lor aceste care, împărţindu-se analoghia lor pe alte sate, cum şi de alte angariĭ să fie nesupĕraţĭ, de a'şĭ putea şi eĭ a'şĭ face datoria după legătură cu tăiatulŭ şi adusulŭ podineĭ aicĭ în Bucurescĭ; iar aniĭ Mărieĭ tale dela Dumneḑeŭ, să fie mulţĭ şi fericiţĭ. 1792, Noembrie 3.

Costache clucerŭ. *Dimitrache Varlaam.*

Cod. No. XXII, fila 18.

Io Mihail Const. Sutul VV. i gospod.

Fiind-că trebuinţa acésta este obştéscă a tuturor marĭ şi micĭ, la care fieşcare stăpânŭ de moşie este datorŭ, poruncimŭ Domnia mea, atâtŭ isprăvniceilor de moşiĭ, de a nu se împotrivi la drépta analoghie, ce din porunca Domnieĭ mele aŭ făcutŭ ispravnicĭĭ după starea pădurilor, câtŭ şi orênduitulŭ mumbaşirŭ alŭ epitropieĭ d'impreună cu podinarĭĭ, să fie sloboḑĭ şi să nu se popréscă a face numaĭ suma cea orênduită din numitele pădurĭ, ferindu-se însă podinarĭĭ fórte de a nu face însă vre-unŭ mastraf cu a sfărima copacĭ fără de trebuinţă, séŭ alte cherestele pentru negoţulŭ lor. 1792, Februarie 18.

Pré Inălţate Dómne.

Insciinţămŭ Mărieĭ tale pentru ómenĭĭ podinarĭ din satulŭ Vălenĭ ot sud Dâmboviţa, ce şi într'acestŭ următorŭ anŭ ne-amŭ tocmitŭ cu dênşiĭ, ca să le plătéscă epitropia dăjdiile la visterie, şi eĭ să aducă aicĭ în Bucurescĭ podinĭ 2905 pentru meremetulŭ podurilor celor marĭ, de care amŭ rugatŭ în scrisŭ pe dumnélor ispravnicĭĭ judeţuluĭ ot sud Dâmboviţa ca să le facă cislă, după starea pădurilor, să taĭe cu analoghie, fără a nu face mastrafŭ, séŭ alte cherestele de negoţulŭ lor, şi aŭ şi făcutŭ cislă, cum te veĭ îndestula Inălţimea ta, chiar ditr'acéstă carte a dumnélor ispravnicilor care ne şi însciinţéză, că isprăvniceiĭ stăpânilor de moşiĭ, nu-'ĭ îngăduescŭ să intre la pădurĭ, nefiindŭ odihniţĭ la isprăvnicésca iscălitură, cum şi mumbaşirulŭ ce-'lŭ avemŭ orênduitŭ asupra podinarilor, prin osebita scrisóre a luĭ, ce ne-aŭ trimesŭ, ne arétă, ca să ne ridicămŭ nădejdea de a ne maĭ trimete podine; ci de va socoti Inalta înţelepciune a Mărieĭ tale, orĭ să li se facă osebită carte a Inălţimeĭ tale, cu volnicie la mâna podinarilor, séŭ să facă poruncă la aceste ispravnicate, fiind şi cisla dumnélor arĕtată pe nume; de acésta însciinţămŭ Inălţimeĭ tale. 1792, Februarie 12.

Cost. clucerŭ. *Dumitrasco* stol., *Nicolae* stolnicŭ.

Cod. No. XIX, fila 170.

Anaforaua dela epitropĭ pentru a scóte ţĕranĭĭ ce vinŭ cu care aicĭ în Bucurescĭ tina ce se scóte de prin şanţurile podurilor.

Io Mihail Constantin Sutul VV. i gospod.

Poruncimŭ Domnia mea, că iarăşĭ cu carele ţĕrănescĭ ce intră în Bucurescĭ, să ridice pământulŭ şi tina ce se scóte din şanţurile podurilor şi din rănitulŭ

orașŭ. Dămŭ în notă taxele ce se prelevaŭ dela diversele mărfurĭ,

---

lor, avêndŭ datorie fieș-care țĕranŭ, orĭ slujitor, orĭ darvariŭ, scutitŭ orĭ birnicŭ, sătênŭ, de obște la eșirea din Bucurescĭ să încarce o-dată câte unŭ carŭ, care acéstă epistăsie a curățitului podurilor să o aibă polcovniculŭ de podŭ, după datoria slujbeĭ luĭ, ca cu aceste care să scóță afară din Bucurescĭ pămêntulŭ și tina, ferindu-se însă de vre-unŭ catahrisisŭ la porunca acésta, ca să nu se facă cuiva-și luare de parale, séŭ alte mijlociriĭ, nesuferite Domnieĭ mele. 1792, Februarie 18.

Pré Înălțate Dómne.

Insciințămŭ Mărieĭ tale, pentru curățitulŭ a patru poduriĭ marĭ ale orașuluĭ Bucurescĭ, că cu destupatulŭ șanțurilor și curățitulŭ lor, fiindŭ vechĭ și stricate, se adună adesea nisce marĭ grămeḑĭ de pămêntŭ pe marginea podurilor, și neavêndŭ cu ce să se ridice acea tină, cum ploua, pe locŭ intră iară în șanțuriĭ. Acéstă tină se bagă în Bucurescĭ pe poduriĭ din carele obșteĭ ce intră în târgŭ cu povară, căcĭ încărcându-se rótele de pe drumŭ, se scutură aicĭ pe poduriĭ, și cu cale ar fi, ca iarăși acele care să ridice tina, că așa era și maĭ 'nainte obiceiulŭ, iară acum pentru una ca . . . . . (*lipsesce restulŭ*).

Cod. No. XIX, fila 171.

Anaforaua epitropilor arĕtândŭ suma cea trebuinciósă de poduriĭ, la prefacerea poduluĭ celuĭ mare alŭ Târguluĭ de afară și cu porunca Mărieĭ sale a face vel vist. cislă.

Iω Mihaĭl Const. Sutul VV. i gospod.

Zemle Vlascoe.... Dumnévóstră boerilor epitropĭ, s'aŭ cetitŭ înaintea Domnieĭ mele acéstă anafora, și cu socotéala de obște făcêndŭ chibzuire de mijloculŭ făcutuluĭ și adusuluĭ cheresteleĭ ceĭ trebuincióse, de unde și în ce chipŭ? s'aŭ datŭ porunca Domnieĭ mele către dumnéluĭ vel vistierŭ, ca să se facă orênduiala din județele ce s'aŭ socotitŭ, cu porunca Domnieĭ mele de visterie pe 20,000 podiniĭ cu prisosŭ, ca să se afle pentru trebuința ce maĭ este, însă fiind-că ne pliroforisimŭ Domnia mea, că și podurile de peste apa Dâmboviței de aicĭ din politia Bucurescilor sunt slabe și trebuesce unora dintr'ênsele prefacere, la care poduriĭ de peste Dâmbovița, fiind-că sunt de trebuință și urșĭ și parĭ marĭ de apă și proptele, precum și la aceste l-alte poduriĭ, iarăși socotimŭ că nu potŭ intra podine în locŭ de scaune și în locŭ de urșĭ, pentru acésta dară facŭ trebuință ca să deosebiți dumné-vóstră felurimile aceste de cherestele câte sunt trebuincióse, câtŭ și podurilor de peste Dâmbovița să le faceți căutarea prin însușĭ vederea dumné-vóstră anume, cu mĕsurile lor și făcêndŭ fóie subt iscăliturile dumné-vóstră să o dați la dumnéluĭ vel vistierŭ și dumnéluĭ le va întrebuința după porunca nóstră. 1792, Februarie 23.

Vel logofĕtŭ.

Pré Înălțate Dómne.

Ascultândŭ luminată porunca Înălțimeĭ tale ce ni s'aŭ datŭ prin pitacŭ pentru celea patru poduriĭ marĭ ale orașuluĭ Bucurescĭ, însciințămŭ Mărieĭ tale,

spre a constitui fondulŭ de întreţinere şi de pavare a stradelor (1).

că noĭ de acéstă dată protimisindŭ podulŭ Tîrguluĭ de afară, fiind-că hrana obşteĭ urdină maĭ multŭ pe dînsulŭ, a căruia diastimă se află în condicile epitropieĭ, însemnată, de când s'aŭ făcut podurile, la létŭ 1776, însă din rĕspântia ce se ḑice dela Butuc, unde păzesce straja, până afară în capulŭ poduluĭ, stânjenĭ 1492, în care intră podinĭ 13,600, că dintr'acestea se aşternŭ şi în locŭ de urşĭ, pentru lesnirea adusuluĭ şi pentru neiroséla lemnuluĭ, şi cea dréptă aşeḑare a pădurilor, care sumă a podine o găsimŭ cu cale, cum şi la condicile epitropieĭ se află în scrisŭ, să se facă dela treĭ judeţe: Ilfov, Dâmboviţa şi Vlaşca, iară cumpăna orênduelilĭ pe aceste judeţe, se va face de către dumnéluĭ vel vist., cum şi analoghia pădurilor nefiindu-ne nouă moşiile şi pădurile sciute; după ce se va face orênduială de către dumnéluĭ vel vist., să se poruncéscă dumnélor ispravnicilor de judeţŭ, ca după fiinţa pădurilor şi starea satelor să facă analoghia, cu doue catastişe iscălite de dumnélor şi trimise unuĭ la visterie şi altuĭ la epitropie, ca să scimŭ de la fieş-care satŭ câte podinĭ primimŭ în fie-care ḑi, séŭ câte vor fi neaduse, ca şi noĭ să însciinţămŭ ispravnicilor, ca să facă mumbaşirlîcŭ, şi în rêndulŭ lucruluĭ verĭ-câte podinĭ se vor găsi bune, se va ridica pentru meremetulŭ celora l-alte poduri, cum ni se poruncesce; după acésta arĕtămŭ şi starea făptuireĭ podineĭ să fie în lungŭ stânjenĭ patru Domnescĭ, iară latŭ o palmă Domnéscă şi douĕ degete, şi pe muche o şchiópă bună, însă să fie de stejarŭ sănĕtosŭ, iar nu de copacĭ căḑuţĭ şi zăcuţĭ la pămêntŭ, şi ciopliţĭ bine daţĭ la aţă. 1792, Februarie 16.

Costache clucerŭ. *Dumisrasco* stolnicŭ. *Niculache* stolnicŭ.

Cod. No. XIX, fila 184.

(1) Eată acestŭ actŭ:

Obicĭnuitulŭ venitŭ alŭ podurilor din Bucurescĭ.

Banĭ	
240	Carulŭ cu marfă de lipscănie.
180	Carulŭ cu blane de ţéra Leşéscă.
240	Carulŭ cu marfă căzăcéscă.
90	Carulŭ cu butea cu rachiŭ.
45	Carulŭ cu postavŭ românescŭ.
30	Carulŭ cu peĭ de mielŭ.
45	Carulŭ cu peĭ de vacă.
60	Carulŭ cu bogasie, astar, peştimane.
60	Carulŭ cu peĭ de epure.
45	Carulŭ cu cóse.
60	Carulŭ cu braşovenie.
60	Carulŭ de bogasie însă musuluriĭ, séŭ marfă de Rumele.
60	Carulŭ de arniciŭ.
45	Carulŭ cu aba de Dolin.
30	Carulŭ cu abale de Tusluc.
60	Carulŭ cu sticle, ce vinŭ din lăuntru.
30	Carulŭ cu sticle leşescĭ.
60	Carulŭ cu postavŭ leşescŭ şi alte lucrurĭ.
60	Carulŭ cu lână de neguţitorie.

Cestiunea apeĭ în Bucurescĭ și împărțirea eĭ prin noĭ cișmele aŭ preocupatŭ pre M. Suțu. Incă dela 22 Septembrie 1791, Domnitorul a cerutŭ epitropieĭ obștescĭ, purtătóreĭ de grijă a veniturilor haznaleĭ de ape din Bucurescĭ, să presinte socotéla dela 1787 încóce, dar nicĭ la Ianuarie 1792 socotéla nu era dată. In notă se potŭ vedea tóte lucrările ce amŭ descoperitŭ în privința acestuĭ articulŭ de îndestulare publică a Bucurescilor (1).

---

30 Carulŭ cu pĕrŭ de capră.
60 Carulŭ cu aramă lucrată.
30 Carulŭ cu ferŭ.
30 Carulŭ cu butea cu vinŭ din țéră.
45 Carulŭ cu butea cu vinŭ mônăstirescŭ i boerescŭ.

Așișderea și dela alte care ce vor veni în Bucurescĭ cu alt-felŭ de mărfurĭ, carĭ nu sunt numite, să dée de totŭ carulŭ po banĭ 30.

Iω Mihail Const. Sutul VV. i gospod.

Fiind-că..... aŭ cumpĕratŭ dela epitropie pe anulŭ acesta 1792, venitulŭ podurilor din Bucurescĭ, i s'aŭ datŭ porunca acésta a Domnieĭ mele la mânĭ, ca să aibă volnicie a lua dela toțĭ obicĭnuitulŭ acestŭ venitŭ, întocmaĭ cum să coprinde maĭ susŭ; pentru care se poruncesce dumné-vóstră zapciilor din Bucurescĭ, să aveți a'ĭ da ajutorulŭ celŭ cuviinciosŭ; iar pentru sudițiĭ Rusieĭ și aĭ Nemțieĭ, carĭ vor intra și vor eși cu marfă, după Impĕrătesculŭ firmanŭ, n'aŭ a plăti nicĭ podăritŭ, nicĭ trecĕtóre, nicĭ mișcătóre, fără numaĭ vama la sută treĭ, ci de va fi chirigiulŭ, caruluĭ raia de aicĭ, și stăpânulŭ mărfeĭ suditŭ, cumpĕrătorulŭ venituluĭ poduluĭ să aibă a lua acea ce este orênduitŭ dela chirigiŭ; iar de va fi chirigiulŭ suditŭ și stăpânulŭ mărfeĭ raia, va avea a lua podăritulŭ dela neguțitorulŭ stăpânulŭ mărfeĭ; iar când va fi și stăpânulŭ mărfeĭ și chirigiu totŭ suditŭ, din aceea n'are a lua nimicŭ; iar dela ceĭ-l-alțĭ toțĭ de obște, boerĭ, mônăstirĭ, neguțitorĭ și alțiĭ, să aibă a lua pe deplinŭ. 1792, Ianuarie 1.

Cod. No. XX, fila 264.

(1) *Pitacŭ la episcopulŭ Rômniculuĭ și la unĭĭ din boerĭ, a lua socotéla veniturilor cișmeliĭ.*

Iubitorule de Dumneḑeŭ, sfinția ta părinte episcope alŭ sfinteĭ episcopiĭ Rômnic, Chir Filaret, i dumné-vóstră cinstiților și credincioșĭ boerilor Domnieĭ mele, dumnéta biv vel banŭ Dumitrache Ghica, dumnéta vel vist. Ianache Văcărescule, dumnéta biv vel vornice de țéra de susŭ Manolache Brâncovene, dumnéta biv vel vist. Scarlat Grecene și dumnéta biv vel post. Costandine Filipescule, ce a-ți fostŭ orênduiți epistați și purtătorĭ de grijă veniturilor și cheltuelilor haznaleĭ apelor din Bucurescĭ, primindŭ porunca Domnieĭ mele, să aveți a face socotéla de tóte veniturile orênduite, cum și de celea dela 1787 până acum, prin catastihŭ anume iscălitŭ, care socotélă împreună cu anaforaua sfințieĭ tale și a dumné-vóstră, să o arĕtațĭ Domnieĭ mele, ca să o vedemŭ. tol. p. 1791, Septembrie 22.

Cod. No. XX, fila 84.

Din scurgerea apelor din podulŭ Tîrguluĭ de afară, esista în

Pitacŭ pentru socotéla cişmeliĭ, către episcopulŭ Rômnic.

Fiind-că încă dela 22 Septembrie trecutŭ, amŭ poruncitŭ Domnia mea, cu pitacŭ, sfinţieĭ tale părinte episcope alŭ Rômniculuĭ, i dumné-vóstră boerilor, ce aţĭ fostŭ rênduiţĭ epistaţĭ purtătorĭ de grijă veniturilor i cheltuelilor cişmelelor apelor din Bucurescĭ, ca să faceţĭ socotéla de tóte veniturile i de cheltuelile dela létŭ 1787, Aprilie 22, spre a o arĕta Domnieĭ mele, şi până acum de sunt treĭ luni trecute, nicĭ o urmare nu s'aŭ făcutŭ; iată poruncimŭ Domnia mea de iznóvă, ca într'aceste ţile acum să vĕ adunaţĭ negreşitŭ la unŭ locŭ, şi după cuprinderea pitaculuĭ d'ântêiŭ urmându, tóte obrazele ce sunteţĭ orênduiţĭ, să aveţĭ a face negreşitŭ socotéla, să o arĕtaţĭ Domnieĭ mele fár' a se face zăbavă maĭ multŭ; pentru care poruncimŭ dumitale vel logofĕtŭ de ţéra de susŭ, Manolache Brâncovene, să facĭ epistăsie de a aduce Domnieĭ mele socotéla iscălită de toţĭ orênduiţiĭ epistaţĭ. 1792, Ianuarie 7.

Cod. No. XX, fila 241.

Hrisovulŭ luĭ Dumitru suiulgi-başa.

Fiind-că pentru purtarea de grijă i pentru meremetulŭ şi curăţenia atâtŭ a celor două cişmele ce maĭ d'inainte sunt făcute, din Domnia fratelui Alexandru Voevodŭ Ipsilant, una din lăuntrulŭ tîrguluĭ, la boiangiĭ, şi alta de pe podulŭ Mogoşóeĭ, din mahalaua mônăstireĭ Sărindar, care aŭ izvorulŭ lor din apele ot Giulescĭ, câtŭ şi pentru cele-l-alte cişmele din Bucurescĭ, ce în urmă s'aŭ maĭ făcutŭ, carele aŭ isvorulŭ lor din apele ot Creţulescĭ, ce înşi-ne Domnia mea din cea-l-altă Domnie, le-amŭ chibzuitŭ, le-amŭ isvoditŭ şi le-amŭ pusŭ în faptă cu începere de lucru cu a nóstră cheltuială şi ostenélă, amŭ făcutŭ Domnia mea suiulgi-başa pe Dumitru, 'ĭ-amŭ datŭ acestŭ Domnesculŭ nostru hrisovŭ spre a avea orênduelile şi milele ce le-aŭ avutŭ şi până acum, adecă elŭ şi casa luĭ, să fie nedajnicŭ şi nesupĕratŭ de orĭ-ce dăjdiĭ şi orênduelĭ ale visterieĭ şi ale cămăriĭ Domnieĭ mele, scutindŭ şi ale luĭ drepte bucate de dijmăritŭ, stupĭ i râmătorĭ, şi viile luĭ de vinăriciŭ, şi 150 de oĭ de oĭeritŭ, cum şi o prăvălie, i o cârciumă să ţie, şi patru lude scutiţĭ de orĭ-ce dăjdiĭ şi orênduelĭ cu pecetluiturĭ dela visteria Domnieĭ mele; aşişderea să aibă pentru cheltuiala şi ostenéla luĭ, ce face la acele douĕ fŏntâni vechĭ, léfă dela epitropie, din venitulŭ podurilor, şi dintr'alŭ butărituluĭ câte tal. 60 pe lună, care acestea le-aŭ avutŭ încă din Domnia fratelui Alexandru Vodă, prin hrisovulŭ care s'aŭ întăritŭ şi cu hrisovulŭ Domnieĭ mele, din cea-l-altă Domnie; şi deosebitŭ pentru cheltuiala şi purtarea de grijă a fŏntânilor noue, ce în urmă s'aŭ făcutŭ, să aibă pe lună câte tal. 200 din venitulŭ cişmelelor, ce cu sfatulŭ de obşte s'aŭ alcătuitŭ, carĭ banĭ să i se dée după orênduiala şi cuprinderea a deosebituluĭ nostru hrisovŭ, ce este dintru venitulŭ cişmelelor, cum şi 6 lude strĕine nedajnicĭ, şi pentru depărtarea loculuĭ dela matca apelor fiindŭ cunoscută trebuinţa ce are de ajutorŭ, amŭ orênduitŭ Domnia mea cinci fŏntânarĭ i unŭ lemnarŭ, doĭ zidarĭ, unŭ uluerŭ şi unŭ olangiŭ scutitŭ. Decĭ, să fie datorŭ a avea purtare de grijă pururea şi în tótă vremea pentru meremetulŭ, lucru şi curăţenia şi îndestularea de apă la tóte aceste cişmele vechĭ şi noue, a le ţinea şi a le căpui cu a luĭ cheltuială dintr'aceştĭ maĭ susŭ banĭ ce i-se dă, spre a nu fi stricate, séŭ lipsă şi împuţinare

1792 în orașŭ o adunătură de apă, care lua, la timpŭ de plóe, as-

---

de apă, afară numaĭ când va fi trebuință a se face unde-vașĭ alte fŏntânĭ noue séŭ a se aduce altă apă din deosebitŭ locŭ, elŭ să n'aibă a face la acelea; care acéstă purtare de grijă, a tuturor cișmelelor vechĭ și noue, și după mórtea luĭ o dămŭ Domnia mea la copiiĭ luĭ, séŭ la rudele luĭ, care va fi cu sciință de meș-teșugulŭ acesta, și destoinicŭ trebiĭ aceștia, întărindŭ Domnia mea hrisovulŭ acesta, cu însă-șĭ credința Domnieĭ mele Iω Mihail Costandin Sutul Vv. și cu credința prea iubiților Domnieĭ mele fiĭ, Ión Vv., Grigorie Vv., Alexandru Vv., și mărturiĭ amŭ pusŭ pe toțĭ veliții și credincioșĭ boerii Domnieĭ mele, ceĭ marĭ aĭ Divanuluĭ Domnieĭ mele: Filipescu, vel banŭ, Ienache Văcărescu, vel vist. Dumitrașco Racoviță vel vorn. de țéra de susŭ, Manolache Brancovén vel logof. de țéra de susŭ, Ianache Moruzi vel vorn. de țéra de josŭ, Manolache Crețulescu vel logof. de țéra de josŭ, Alexandru vel spăt., Grigorie Sutul vel post., Alexandru Sutul vel comis, Ión Florescu vel clucerŭ, Teodorache Iuliano vel paharnicŭ, Drăghicén Otetilișan vel stolnicŭ, Costandin Nicolescu vel sărdarŭ, Fotache Știrbeiŭ vel me-deln., Dumitrașco Lŏcustén vel slugerŭ, Hagi Mihalache vel pitarŭ; Ispravnicŭ Manolache Brâncovén vel logofĕtŭ de țéra de susŭ, și s'aŭ scrisŭ hrisovulŭ acesta în anulŭ d'âncêiŭ, întru a doua Domnie a Domnieĭ mele, aicĭ în scaunulŭ orașuluĭ Domnieĭ mele, la létŭ 1792, Martie.

Procit. vel logofĕtŭ.

Cod. No. XX, fila 502—503.

Anaforaua pentru apa ce cerŭ mahalagiĭ din Batiște a li se da din haznaua Cișmeliĭ.

Pré Înălțate Dómne.

Jăluimŭ Mărieĭ tale, că în cea-l-altă Domnie a Mărieĭ tale Dumneḑeŭ aŭ ..... cu rîvnă bună cugetu Mărieĭ tale, că ceĭ însetoșațĭ de apă fiindŭ de-părtațĭ de Dâmbovița, cu aducerea apeĭ, ci aŭ fostŭ poruncitŭ Măria ta cu toțĭ să fimŭ înpărtășițĭ și îndestulațĭ, și la acea cheltuială a aducereĭ ce ne-aŭ ajunsŭ cisla cu analogon o amŭ datŭ, și s'aŭ adusŭ acea apă până la biserica cu sfințĭ și până la Răsvan, iară noĭ ne aflămŭ isterisiți și tragemŭ mare necazŭ de apă că nu va cizmegiu să ne slobóḑă și nouă apă acolo în mahala fără de porunca Mărieĭ tale, luminate Dómne, noĭ în mahalale avemŭ puțurĭ, dară apa este rea și sălcie, de care ni se pricinuesce bólă, ci ne rugămŭ Mărieĭ tale ca să te milostivescĭ asupra norodului ce ne aflămŭ acolo, ca să ni se dea și nouă înpăr-tășire de apă, și veșnică pomenire va fi Mărieĭ tale.

Robiĭ Mărieĭ tale, noĭ mahalagiĭ din mahalaua Bateștеĭ.

«Dumné-vóstră boerilor epitropĭ să teorisiți jalba și cererea lor, și se arĕtațĭ Domnieĭ mele cu anafora». 1792, Martie 8.

Iω Mihail Const. Sutul VV.

Zemle Vlascoe.... Dumné-vóstră boerilor epitropĭ, s'aŭ cetitŭ 'naintea Domnieĭ mele acéstă anafora și amŭ vĕḑutŭ trebuința ce arĕtațĭ că aŭ mahalagiiĭ părții de locŭ, însă fiind-că Domnia mea voimŭ îndestularea și a celor-l-alțĭ locuitorĭ aĭ politieĭ Bucurescilor, câțĭ sunt depărtațĭ de apă, după cum dintru începutŭ amŭ avutŭ acestŭ scoposŭ, de când amŭ doveditŭ și amŭ pusŭ în lucrare aducerea apelor ot Crețulescĭ, ca nu numaĭ o sémă de norodŭ, ci și pe toțĭ să împărtășimŭ, orên-

pectulŭ uneĭ gârlițe, dișă «Bucuresceanca». Dămŭ în note acte relative la acéstă gârliță (1).

---

duimŭ pe dumné-vóstră ca asemenea cercetare să faceți și în alte locurĭ din părțile Bucurescilor, unde socotiți că sunt depărtați de Dâmbovița și aŭ trebuința, să mergeți înși-vĕ să vedeți și chibzuindŭ, unde și la ce locurĭ maĭ este trebuință de haznea și de cizmele, făcêndŭ iarăși socotélă de cheltuiala ce trebue la fiteș-care, și să faceți Domnieĭ mele o arĕtare de împreună pentru tóte în scrisŭ. 1792, Aprilie 12.

Vel logofĕtŭ.

Pré Înălțate Dómne.

După luminată porunca Mărieĭ tale pe acésta jalbă a mahalagiilor amŭ cercetatŭ la starea loculuĭ și ne-amŭ îndestulatŭ, că aŭ mare trebuință de apă, fiindŭ depărtați de Dâmbovița, pentru care trimițêndu-se suiungi-baş̦a de aŭ privitŭ și însuş̦ĭ, ne aduse rĕspunsŭ, că are parlegiŭ a da apă, numaĭ fiind-că și alte mahalale din préjma loculuĭ ot tam, aŭ asemenea trebuință, se cuvine ca haznaua să se facă maĭ la têrgŭ, să încapă apă multă pentru îndestularea tuturor, și iarăși trimițêndu-ĭ cu meșterĭ zidarĭ aŭ făcutŭ chefş̦ulŭ coprinḑêndŭ cheltuiala tal. 689, cum se face îndestulare din iscălita fóĭe suiulgi-baş̦a, și de acestŭ hairatŭ razĕmă mahalagiiĭ să se facă din năstavulŭ și mila Mărieĭ tale cu o marcă săpată în pétră pe numele Înălțimeĭ și săditā în fața hasneleĭ, pentru veş̦nica pomenire; de acésta însciințămŭ Mărieĭ tale. 1792, Martie 26.

Cod. No. XIX, fila 261-262.

(1) *Io Mihail Const. Șuțul VV. i gospod.*

Zemle Vlascoe..... Cu cale fiindŭ, anaforaua dumnélor epitropilor o întărimŭ, și poruncimŭ, ca dumnéluĭ epistatulŭ agieĭ, prin zapciulŭ dumnéluĭ să facă mumbășăritŭ asupra acelora ce aŭ acareturĭ și case împrejurŭ, ca negreş̦itŭ să astupe acestŭ șanțŭ, ad. matca aceleĭ ape. 1792, Februarie 28.

Pré Înălțate Dómne.

Ascultândŭ luminată porunca Înălțimeĭ tale, dela acéstă jalbă a dumnélor Costandin Bălăcénu și Ioan Fălcoianu, însciințămŭ Mărieĭ tale, că de acéstă dată aŭ stricăciune și din scursura apeĭ ot cișmea, iară maĭ multŭ li se pricinuesce din ploĭ, că aş̦ĭa le este starea loculuĭ, și la cuvêntulŭ ce-'lŭ punŭ, că aŭ mutatŭ suiulgi-baş̦a șurupurile cișmeleĭ în spre casele dumnélor, nu este aş̦ĭa, căcĭ cișméua de când s'aŭ ziditŭ i s'aŭ pusŭ douĕ șurupurĭ pe douĕ feţ̦e, ce caută una pe podulŭ têrguluĭ de afară, prin scirea nóstră, pentru curățenia poduluĭ 'l-aŭ luatŭ suiulgi-baş̦a la sine-și în păstrare, cu tóte acestea veĭ sci Măria ta, că pe lângă acéstă cișmea, este albia uneĭ ape ce i s'aŭ ḑisŭ bucurescéna, care se face din ploĭ și trece în curmezișulŭ poduluĭ têrguluĭ de afară, și epitropia a purtatŭ grijă de când s'aŭ urzitŭ și s'aŭ făcutŭ podulŭ têrguluĭ de afară, de s'aŭ săpatŭ șanțulŭ care este chibzuitŭ și peste dênsulŭ s'aŭ aş̦ternutŭ podŭ, de care ḑicemŭ dumnéluĭ polcovniculuĭ de podŭ să-'lŭ destupe, dară de acolea înainte, ad. josŭ pe ḑisa albie, locuitoriĭ de prin prejurŭ aŭ totŭ aruncatŭ pămêntŭ și gunoiŭ pe matcă până s'aŭ astupatŭ, și aş̦ĭa ne-avêndŭ apa locŭ să se scurgă, atârnă înapoĭ

De pavelele Craioveĭ (1), de întreţinerea podurilor pe gârle şi apele curgătóre din Ilfov şi Vlaşca, cum şi de apa dela Focşanĭ încă s'a ocupatŭ M. Suţu:

Rĕspunsŭ dela ispravniciĭ ot Slam Rômnic pentru cisméua din Focşanĭ, că după arĕtarea dumnélor trebue a se face cheltuială fiindŭ hasnaua apeĭ stricată, ci în frica luĭ Dumneḑeŭ să socotéscă ce meremetŭ trebue, şi ca câtă cheltuială póte să mérgă? care să o aréte Mărieĭ séle anume la ce trebue a se face acea cheltuélă. 1792, Ianuarie 20.

Cod. No. XX, fila 275.

---

cu pagubă, nu numaĭ la aceste douĕ obraze, ci şi la alţĭ mulţĭ, carĭ de vor începe ploile, vor începe şi eĭ a supĕra auḑulŭ Mărieĭ tale; ci de acésta, măcarŭ de acolea dela ḑisulŭ şanţŭ înainte (că vor fi ca la treĭ-ḑecĭ de stânjenĭ) să fie luminată porunca Mărieĭ tale, că ceĭ ce sunt cu acareturĭ pe linia aceleĭ albiĭ, să-'şĭ destupe matca pe câtŭ 'ĭ va ţine namestia, ca să-'şĭ pótă avea apa urmarea eĭ, precum aŭ avutŭ din vechime; iară cea desĕvârşită hotărîre, rêmâne a se face de către Inălţimea ta. 1792, Februarie 2.

Costantin clucerŭ. *Dumitrasco* stol. *Nicolae* stol.

Cod. No. XIX, fila 191—192.

(1) *Porunca ce s'aŭ datŭ în dosulŭ jalbeĭ neguţitorilor companieĭ, pentru venitulŭ podurilor din Craiova şi pentru dresulŭ podurilor.*

Io Mihail Const. Suţul VV. i gospod.

Cinstitŭ şi credinciosŭ boerulŭ Domnieĭ mele, dumnéluĭ Costache Suţu biv vel cămăraşŭ, caimacamulŭ Craioveĭ, sănĕtate; veĭ vedea dumnéta jalba acésta ce aŭ datŭ Domnieĭ mele toţĭ neguţitoriĭ din compania cea vechĭe şi cea nouă de aicea din Craiova, şi câtŭ pentru banĭ ce arétă câţĭ s'aŭ strînsŭ din venitурile podurilor, şi poruncimŭ Domnia mea să cercetezĭ, câţĭ banĭ s'aŭ strînsŭ? de cine anume? şi la cine sunt rĕmaşĭ aceştĭ banĭ strînşi? şi să trimeţĭ Domnieĭ mele pliroforie, arĕtându şi orênduiala ce aŭ fostŭ aicea pentru acésta, cum şi pentru făcutulŭ şi dregerea podurilor, împreună cu ceĭ-l-alţĭ boerĭ ai Divanuluĭ, să faceţĭ unŭ chefş de trebuinciósă cherestea, i de cheltuiala ce trebue, şi să înscinţaţĭ Domnieĭ mele, şi după ce ne veţĭ înscinţa, Domnia mea vomŭ pune unŭ nizamŭ şi la orênduiala cea cuviinciósă tréba acéstă în ce chipŭ să urmeze de acum înainte, de care aşteptămŭ Domnia mea acésta pliroforie, şi anume la ce s'aŭ cheltuitŭ, prin cine şi ce banĭ aŭ rĕmasŭ şi la cine? 1792, Martie 8.

Vel logofĕtŭ.

Cod. No. XX, fila 412.

S'aŭ făcutŭ poruncĭ legate la ispravniciĭ Ilfovuluĭ şi aĭ Vlăsceĭ, cum că din împlinirea apelor rupêndu-se podurile ce era trecĕtóre peste ape, podariĭ şi alţĭ orêndarĭ aŭ trasŭ câte unŭ vasŭ şi luntre într'o lături de le ţinŭ ascunse, şi cu acéstă pricină facŭ multe necuzurĭ trecĕtorilor ce sunt călĕtorĭ a trece, cerêndule plată peste mĕsură şi aşĭa-ĭ trecŭ; s'aŭ poruncitŭ straşnicŭ ispravnicilor ca să dée nizamŭ acelora a nu embodisi trecerea călĕtorilor, şi nicĭ plata să nu-'ĭ îngăduiască din cât aŭ fostŭ obiceiŭ de lua maĭ nainte. 1792, Augustŭ 11.

Cod. No. XX, fila 171.

Dămŭ încă o serie de acte relative la pavelele din Bucurescĭ (1) Deschiderea séŭ închiderea uneĭ strade în Bucurescĭ, nu se făcé fără de o autorisare specială. Acésta se póte vedea din actulŭ ce dămŭ în notă, din Maiŭ 1792, coprinḑêndŭ anaforaua vornicilor marĭ şi resoluţiunea Domnéscă, cu referinţă la întocmirea drumurilor dintre nisce proprietăţĭ a banuluĭ Nicolae Brâncoveanul (2).

---

(1) *Pentru orênduiala podului la pórta mônăstirii Arhimandrit. (Maĭ încolo numaĭ grecesce.)*

Zemle Vlascoe..... Poruncimŭ Domnia mea dumné-vóstră boerilor ispravnicĭ, mergêndŭ unulŭ din dumné-vóstră la faţa loculuĭ mâne, să vĕ daţĭ diastima câtă este şi câte podiniĭ séŭ alte cherestea trebuesce, şi să arĕtaţĭ Domnieĭ mele în scrisŭ, ca să dămŭ poruncă. 1792, Iunie 9.

Vel logofĕtŭ.

Io Mihail Const. Sutul i gospod.

Zemle Vlascoe..... Poruncimŭ Domnia mea dumné-vóstră boerilor epitropĭ, ca cu podinile ce se scotŭ din podurile marĭ, să faceţĭ acestŭ podişorŭ şi să înpliniţĭ lipsa acésta din podulŭ rĕposatuluĭ Dudescu, până în pórta mônăstiriĭ, grijindŭ atâtŭ dumné-vóstră, câtŭ şi polcovniculuĭ să-'ĭ daţĭ porunca Domnieĭ mele, ca negreşitŭ să se facă. 1792, Iunie 20.

Vel logofĕtŭ.

Pré Înălţate Dómne.

Din luminată porunca Mărieĭ tale amŭ mersŭ unulŭ din noĭ în faţa loculuĭ, şi mĕsurândŭ diastima câtŭ ţine din pórta mônăstireĭ Arhimandrituluĭ şi până în capulŭ podului ce este făcutŭ de rĕposatulŭ logofĕtŭ Nicolae Dudescu, pe d'inaintea prăvăliilor dumnéluĭ, s'aŭ găsitŭ stânjenĭ 18, pe care făcêndŭ socotélă de cherestéua cea trebuinciósă, trebuescŭ urşĭ 18 obli, unulŭ pe stânjenĭ treĭ, iară podiniĭ o sută patru-ḑecĭ şi patru, de stânjenĭ 9 podini optŭ ; de acéstă însciinţămŭ Mărieĭ tale. 1792, Iunie 15.

Costache clucerŭ. *Dumitrache Varlam. Nicolae* stolnicŭ.

Cod. No. XIX, fila 419.

(2) *Anaforaua dumnéluĭ biv vel ban Nicolae Brancovén, pentru alegerea drumurilor ce merge spre grădina domnieĭ-séle.*

Io Mihail Const. Sutul Vv. i gospod.

Cetindu-se înaintea Domnieĭ mele acéstă anafora, şi pliroforisindu-ne cum că alegerea acestor locurĭ şi întocmirea drumurilor s'aŭ făcutŭ cu orênduiala cea cuviinciósă, după obiceiul pământuluĭ, de către dumnélor cinstiţĭ şi credincioşĭ boeriĭ Domnieĭ mele veliţĭ vornicĭ, unde aŭ fostŭ faţă împreună şi pré sfinţia sa părintele mitropolitŭ, ca vecinŭ cu morile, iubitorulŭ de Dumneḑeŭ părintele episcopulŭ Rômniculuĭ, şi dumnélor, cinstiţĭ şi credincioşĭ boeriĭ Domnieĭ mele, dum-

O dispositiune repetită de M. Sutu în interesulŭ pazeĭ de focŭ,

---

nélui vel banŭ Filipescu, ca vecinŭ, dumnéluĭ biv vel banŭ, Nicolae Brancovén, ca stăpânŭ ce este acum, dumnéluĭ biv vel log. Scarlat Grecén, ca stăpânŭ maĭ d'inainte al grădineĭ, şi idi (at) alŭ loculuĭ acestuia, şi cuviosulŭ egumenŭ alŭ mônăstireĭ Radu-Vodă, ca stăpânŭ locurilor din tótă mahalaua acésta, şi vênd̨ĕtoriĭ acestor numite căscióre, la care alegere şi întocmire rĕmâindŭ toţĭ veciniĭ odihniţĭ, amŭ întăritŭ şi Domnia mea, întru tóte alegerea şi întocmirea acésta, ca după aceste trăsurĭ şi semne ale hotaruluĭ, ce s'aŭ făcutŭ atâtŭ loculuĭ vechĭ alŭ grădineĭ şi celuĭ noŭ alŭ caselor ce aŭ cumpĕratŭ, precum s'aŭ trasŭ şi s'aŭ încheiatŭ cu trăsurĭ după obiceiŭ, şi cu suma stânjenilor să-'şĭ facă dumnéluĭ biv vel banŭ Nicolae Brancovén îngrădirea să stăpânéscă cu pace. 1792, Maiŭ 23

Vel logofĕtŭ.

Pré Inălţate Dómne

Dumnéluĭ biv vel ban Nicolae Brancovén, prin anaforaua ce aŭ datŭ Mărieĭ tale, arĕtândŭ că optŭ case ce sunt peste drumuleţŭ, care merge până acum către grădina chioşculuĭ dumnéluĭ vel banŭ Pană Filipescu, cum şi alte case ce este lângă gardulŭ curţiĭ dumisale, cumpĕrându-le dela óre-carĭ locuitorĭ, stăpânĭ aĭ acestor căscióre, trebuinţă a se face alegerea locurilor acestor case, şi îndreptarea drumurilor fiind-că sunt între treĭ drumurĭ vechĭ, şi vrêndŭ să facă dumnéluĭ îngrădirĭ locurilor acestor case, de jurŭ împrejurŭ, cum şi curţiĭ chioşculuĭ dumnéluĭ, pentru ca să nu se pricinuiască la veciniĭ vre-o supĕrare, cere ca, cu luminată porunca Mărieĭ tale să facă alegerea acestor locurĭ şi drumurĭ spre a fi cunoscute de unde şi până unde este bunŭ şi dreptŭ locului dumisale, care are să-'lŭ stăpânéscă, după care anafora dumnéluĭ banulŭ Brancovén, cu luminată întărirea Mărieĭ tale ni se poruncesce ca să mergemŭ la faţa loculuĭ, unde fiindŭ faţă şi dumnéluĭ vel banŭ Filipescu, ca vecinŭ ce este, peste drumŭ de grădina chioşculuĭ dumiséle, şi dumnéluĭ biv vel log. Scarlat Grecén, ca unŭ stăpânŭ ce aŭ fostŭ maĭ nainte alŭ chioşculuĭ şi alŭ grădineĭ pe care o stăpânesce acum dumnéluĭ banŭ Brancovén, şi ca unŭ (ideatŭ) alŭ loculuĭ ce 'l-aŭ stăpânitŭ i egumenulŭ mônăstireĭ Raduluĭ-Vodă, ca unŭ stăpânŭ ce este la tóte locurile din mahalaua acésta, cum şi pré sfinţia sa părintele mitropolitŭ, fiindŭ morile sfinteĭ mônăstirĭ vecine cu fundulŭ loculuĭ grădineĭ dumnéluĭ banŭ Brancovén, şi făcêndŭ alegerea stăpânireĭ cu hotarŭ de întocmirea drumurilor să arĕtămŭ Mărieĭ tale prin anafora, şi după luminată porunca Inălţimeĭ tale următor fiindŭ, amŭ mersŭ chiar acolo în faţa loculuĭ, unde fiindŭ faţă pré sfinţia sa părintele mitropolitŭ şi sfinţia sa iubitorulŭ de Dumnedeŭ părintele episcopŭ alŭ Rômniculuĭ, chir Filaret, dumnéluĭ vel banŭ Filipescu, dumnéluĭ biv vel banŭ Brancovén, cum şi dumnéluĭ biv vel log. Scarlat Grecénu, amŭ adusŭ maĭântêiŭ pe vênd̨ĕtoriĭ acestor maĭ susŭ numite căscióre faţă înaintea nóstră pe care întrebându-ĭ câte unulŭ-unulŭ osebitŭ, toţĭ d'impreună rĕspunseră că fieş-care aŭ vêndutŭ de a sa bună voĭe, şi baniĭ după tocmélă şi-'ĭ-aŭ primitŭ toţĭ de plinŭ; după acésta amŭ mersŭ la drumuleţulŭ ce se abate din drumulŭ mare alŭ străjeĭ şi merge la pórta grădineĭ dumnéluĭ banuluĭ Filipescu, şi dă în drumulŭ ce merge înainte la morile sfinteĭ mitropoliĭ, care drumuleţŭ voindŭ Dumnéluĭ Brancovén ca să-'lŭ bage înlăuntru îngrădişuluĭ, pentru a se maĭ lărgi loculŭ

care atâtă de adesea prefăcea în cenușe întregĭ mahalale ale Bucu-

---

curțiĭ grădineĭ dumisale, și cu puțină diastemă maĭ pe dênsulŭ se lasă drumu din locului caselor ce l'aŭ cumpĕratŭ care să mérgă la pórta grădiniĭ dumnéluĭ banuluĭ Filipescul înainte câtră morile sfinteĭ mitropoliĭ, s'aŭ făcutŭ cunoscutŭ și către dumnéluĭ banulŭ Filipescu, acéstă cerere și trebuință a dumnéluĭ banuluĭ Brancovén pentru închiderea aceluĭ drumulețŭ, și prin însăși învoirea și priminţa dumnéluĭ banuluĭ Filipescu, s'aŭ mutatŭ acelŭ drumuleţŭ, lăsându-se altului maĭ pre din josŭ, ca să mérgă la pórta dumnéluĭ Filipescul, care drumŭ s'aŭ lăsatŭ în largŭ de stênjenĭ patru Domnescĭ, adecă multŭ maĭ largŭ de câtŭ era drumuleţului celŭ vechiŭ, și aŭ rĕmasŭ și dumnéluĭ banŭ Filipescu mulţămitŭ; după aceea amŭ orênduitŭ patru vornicĭ cu unŭ boerinașŭ deosebitŭ, de aŭ făcutŭ trăsurĭ și alegere în sumă de stênjenĭ la totŭ locului câtŭ are să fie dumnéluĭ banuluĭ Brancovén, adecă și celŭ vechiŭ alŭ grădineĭ dumisale și celŭ noŭ alŭ caselor ce le-aŭ cumpĕratŭ; care mergêndŭ ântêiŭ, adecă la fundulŭ grădineĭ dumnéluĭ banuluĭ Brancovén despre morile sfinteĭ mitropoliĭ, și puindŭ sfóra din malulŭ Dâmboviţeĭ s'aŭ trasŭ totŭ fundulŭ grădineĭ, până la drumulŭ ce merge la morĭ și aŭ eșitŭ stênjenĭ șépte-decĭ și doĭ și palme doue, și dela acestŭ semnŭ puindŭ sfóra în lungulŭ grădineĭ dreptŭ în josŭ pe drumulŭ ce vine dela morĭ pe dinaintea porțiĭ dumnéluĭ banuluĭ Filipescu, la vale, pe drumulŭ ce arĕtămŭ maĭ susŭ, că s'aŭ lăsatŭ acumŭ până în drumulŭ celŭ mare care ese la stréjă, aŭ eșitŭ stânjenĭ o sută treĭ-decĭ și nouă, și iarăși puindŭ sfóra dela acestŭ semnŭ pe fața grădiniĭ dumnéluĭ banuluĭ Brâncovén dreptŭ pe drumulŭ celŭ mare până în apa Dâmboviţeĭ, aŭ eșitŭ stânjenĭ opt-decĭ și șépte și jumĕtate, s'aŭ făcutŭ o trăsură, și chiar prin mijlocului grădineĭ dumnéluĭ banuluĭ Brancovén, și puindŭ sfóra din malulŭ Dâmboviţeĭ până iară în drumulŭ morilor mitropolieĭ și aŭ eșitŭ stânjenĭ șépte-decĭ și șépte și jumĕtate; și cu aceste maĭ susŭ numite trăsurĭ, adecă una în fundulŭ grădineĭ, alta în lungulŭ grădineĭ, și alta care este la lumina grădineĭ pe fața drumuluĭ celŭ mare, s'aŭ încheatŭ locului celŭ vechiŭ alŭ grădineĭ dumnéluĭ Brancovén, în care intră după aceste trusurĭ și vre-o câte-va din locului caselor ce le-amŭ cumpĕratŭ dela mahalagiĭ, dară fiind-că locurile acestor case mergŭ ascuțitŭ între drumurĭ, și aŭ maĭ rĕmasŭ locŭ neintratŭ în trăsurile de maĭ susŭ arĕtate, s'aŭ trasŭ și acelŭ locŭ ce aŭ maĭ rĕmasŭ neintratŭ la suma trăsurilor de maĭ susŭ arĕtate, și puindŭ sfóra din drumulŭ celŭ mare alŭ stréjeĭ pe uliţa ce s'aŭ lăsatŭ de merge dreptŭ la pórta foișoruluĭ a dumnéluĭ banuluĭ Filipescu până în drumulŭ ce vine dela stréjă prea lângă grădina dumnéluĭ banuluĭ Filipescu și merge la morile mitropolieĭ, aŭ eșitŭ stânjenĭ treĭ-decĭ și șépte și jumătate, a doua trăsură din capulŭ uliţeĭ ce s'aŭ lăsatŭ de ese la pórta dumnéluĭ banuluĭ Filipescu, dreptŭ la vale pe drumulŭ ce merge către stréjă și aŭ eșitŭ stânjenĭ cincĭ-decĭ, a treia trăsură și ascuțitura unde se împreună drumurile dreptŭ la vale pe drumulŭ celŭ mare, și până iară în uliţa ce s'aŭ lăsatŭ de merge la grădina dumnéluĭ banuluĭ Filipescu, și aŭ eșitŭ stânjenĭ treĭ-zecĭ și treĭ și două palme, cu aceste treĭ trăsurĭ s'aŭ încunjuratŭ locului fiindŭ în treĭ colțurĭ, și așa cu aceste trăsurĭ alegêndu-se totŭ locului câtŭ are să stăpânéscă dumnéluĭ banŭ Brancovén, cum și drumurile lăsându-se largĭ îndestulŭ precumŭ s'aŭ cuvenitŭ, aŭ rĕmasŭ și toțĭ vecinĭ odihniţĭ ne-ivindu-se nimenĭ cu nicĭ unŭ felŭ de împotrivire séŭ cu vre-unŭ cuvêntŭ de pricinuire; și pe aceste trăsurĭ cu semne ce s'aŭ făcutŭ cum se arétă maĭ susŭ,

rescilor, a fostŭ acea din 8 Septembrie 1791, oprindŭ constituirea în Bucurescĭ de deposite de fênŭ (1).

Sunt dela M. Suțu și alte diverse dispoșițiunĭ, carĭ de și în aparență de natură de edilitate, în realitate eraŭ maĭ multŭ luate în interesulŭ polițienescŭ, de siguranță publică, séŭ a Domnitoruluĭ. Așĭa de exemplu aflămŭ mănținerea în Bucurescĭ a semnaluluĭ de batere de darabană la o oră anumită de séră, după care semnalŭ nu maĭ era permisŭ niměruĭ să ămble pe stradă decătŭ purtândŭ felinarŭ (2).

---

rĕmâne ca dumnéluĭ banŭ Brancovén să-'șĭ facă îngrădire loculuĭ domnieĭ-séle; iară hotărîrea cea desĕvêrșitŭ rĕmâne a se face de către Înălțimea ta. 1792, Maiŭ 19.

Dumitrache vel vorn. *Ianache Moscu* vel vorn.

Cod. No. XIX, fila 322.

(1) Eată acea dispoșițiune:

Pitacŭ la spătarŭ și agă pentru fênurĭ, a nu se aduce sume marĭ în Bucurescĭ.

Cinstitŭ și credinciosŭ boerulŭ Domnieĭ mele Alexandru Manu vel spătarŭ, fiind-că pentru paza de temerea foculuĭ, este datŭ nizamulŭ Domnieĭ mele încă din cea-l-altă Domnie pentru fênurĭ a fi oprite, de a nu se cără înăuntrulŭ orașuluĭ și a se face clăĭ și șire de fênŭ multŭ între case, séŭ alăturea caselor, pe aprópe, decâtŭ numaĭ pe trebuință de puține ḑile la grajdurĭ; iară cel-l-altŭ fênŭ maĭ multŭ pe trebuința a tóteĭ ierni este orênduitŭ în caidulŭ Divanulnĭ Domnieĭ mele a-'lŭ avea fieș-care pe marginĭ și pe la mahalale în locurĭ depărtate de case, de unde potŭ a cără câte puținŭ fieș-carele la grajdŭ pentru trebuința vitelor, și pentru acésta aŭ fostŭ orênduială și poruncă, ca prin revașulŭ spătărieĭ să se dée sloboḑenie intrăreĭ fênurilor în Bucurescĭ, spre a griji adecă dumnéta a se pune în locurĭ cuviincióse și a nu se face urmare împotriva nizamuluĭ acestuia ce arĕtămŭ maĭ susŭ. Deci fiind-că tréba acésta este pentru binele orașuluĭ de obște, poruncimŭ dumitale, ca să urmezĭ și să puĭ nizamulŭ acesta în faptŭ, dândŭ poruncă la străjĭ jurŭ împrejurŭ pe tótă marginea Bucurescilor, ca pe nimenĭ să nu îngăduiască fără de scirea și rĕvașulŭ dumnitale a băga în Bucurescĭ fênurĭ, ci cu rĕvașulŭ dumitale, pe câtŭ se cade și în locŭlŭ unde se cade veĭ da sloboḑenie, pentru care poruncimŭ Domnia mea și dumitale vel agă să grijescĭ de acésta, ca să nu se afle prin năuntrulŭ orașuluĭ și alŭ târguluĭ șire și clăĭ de fênŭ multŭ, pentru că veți avea a respunde. Tolcho pisah gospod. 1791, Septembrie 8, Bucurescĭ.

Cod. No. XX, fila 45.

(2) *Pitacŭ la spăt. și agă, ca să nu îngăduéscă pe nimenĭ a ămbla fără de felinarŭ nóptea.*

Dumnéta vel spătarŭ i dumnéta vel agă, în scire la obște să dațĭ, ca fiescecarele, orĭ-ce braslă, séŭ verĭ-ce felŭ de omŭ va fi, curteanŭ séŭ de afară, cum va bate toba de stréjă séra, să fie datorŭ a purta felinarŭ cu lumină de va avea

Totŭ de natură polițienéscă era și mĕsurile luate în privința cafenelelor și a cârciumelor, de care amŭ avutŭ ocasiunea să vorbimŭ aiurea.

XV

M. Suțu avu grijă de rĕscóle. — Mĕsurĭ preventive. — Pórta și Austria față cu M. Suțu.

Mĕsurile luate în vedere cu siguranță publică și maĭ cu sémă în vedere cu propria siguranță a Domnieĭ, sunt întinse peste tótă țéra. Cu deosebire eraŭ priveghiate mișcările cleruluĭ. Așĭa vedemŭ că călugăriĭ din Moldova eraŭ daț peste hotarulŭ țĕreĭ românescĭ, probabilŭ fiind-că agitaŭ în sensulŭ Rușilor ; din Craiova nu póte veni la Bucurescĭ unŭ altŭ călugărŭ decâtŭ cu specială voïe dela Domnitor (1).

Modulŭ cum administra M. Suțu nu displăcea Porțeĭ pe lângă că noulŭ Domnitor era multŭ agradatŭ și de Austria (2).

---

trebuință a ămbla, și iar să fie datorŭ a rĕspunde strejaruluĭ și rĕspântiașuluĭ la întrebarea ce i se va face, și după ce veț face sciută acésta la tótă obștea, apoĭ să daț straşnice porunc zapciilor dumné-vóstră, marĭ și micĭ, ca să strejuéscă cum se cade, și orĭ pe cine va întâlni séra în urma tobeĭ de stréjă, ămblândŭ fără de felinarŭ, să aibă a-'lŭ opri, și aducêndulŭ la dumné-vóstră, să-'lŭ rădicaț până a doua ḑi, măcarŭ verĭ a cuĭ omŭ ar fi, iară când și după acésta, iarăși nu va urma a ămbla cu felinarŭ, atuncĭ să ni-'lŭ arĕț ca să i se facă și altă cercetare pentru nesupunerea la poruncă, și într'acestŭ chipŭ, omŭ fără de felinarŭ să nu se înșele din zapcĭĭ a lăsa pe cine-vașĭ, că se vor pedepsi fórte rĕŭ. tol. gospod. 1791, Octombrie 28.

(1) S'aŭ făcutŭ carte legată la caimacamulŭ Craioveĭ, ca să-'ĭ dée slobo-ḑenie protosinghelului dela Craiova, Chir Iosif, a veni la Bucurescĭ. 1792, Februarie 3.

S'aŭ făcutŭ poruncĭ la ispravnicĭĭ din Bucurescĭ și dela Slăm-Rômnic, ca pe Partenie ieromonahŭ moldovénŭ, să-'lŭ tréc dincolo peste hotarŭ în Moldova de unde să nu fie slobodŭ a se maĭ întórce. 1791, Septembrie 29.
Cod. No. XX, fila 102.

(2) Incă înainte de a intra în Bucurescĭ, M. Suțu luă mĕsurĭ da asigurare a corespon denței ministruluĭ austriacŭ din Constantinopole, cu Viena, prin următórele acte :

Cartea legată la Ștefan vătafŭ dela Câineni, ca ce cărț vor veni d'inăuntru, către Erber, să le trimétă la ispravnicĭĭ dela Vâlcea.

Sluga Domnieĭ mele vătașe Ștefane dela plaiulŭ Câineni, îț poruncimŭ Domnia mea straşnicŭ, să porț grije și orĭ-ce carte va veni d'inăuntru pe nu-

In 25 Ianuarie 1792 M. Suțu primi cu solemnitate în Bucuresci firmanulŭ Porței și daruri de blănĭ, semne de buna-voința pentru dênsulŭ din partea sultanuluĭ. Amŭ arĕtatŭ altă dată cu ce umilință Domnitoriĭ noștriĭ eșaŭ întru întêmpinarea unor ast-felŭ de daruri și cum cu celŭ maĭ mare respectŭ sărutaŭ oblâncuIŭ șeleĭ unuĭ calŭ de darŭ, séŭ chiar și o blană séŭ unŭ caftanŭ. Și de astă-dată ceremonialulŭ primireĭ firmanuluĭ și a darurilor sultanuluĭ se făcu cu marepompă (1)

---

mele excelenței séle baronuluĭ Erber, ministrulŭ curțeĭ Austrieĭ, numaĭ decâtŭ acea scrisóre cu bună siguranță și fără de zăbavă, să aibĭ a o trimete dreptŭ în mânile ispravnicilor dela Rômnic sud Vâlcea, și să ieĭ adeverință că aŭ primit-o, cărora li-s'aŭ poruncitŭ deosebitŭ a urma și ispravniciĭ Rômniculuĭ cu trimeterea la locuIŭ eĭ; acésta 'țĭ poruncimŭ Domnia mea. 1791, August 30.

Carte legată la ispravniciĭ dela Vâlcea, ca ce cărți vor veni către Erber, să le trimétă la Comăneanu, ispravnicuIŭ dela Teleorman.

Dumné-vóstră ispravnicilor dela Rômnic sud Vâlcea, vĕ poruncimŭ Domnia mea strașnicŭ, să purtați grije și orĭ-ce carte séŭ scrisóre pe numele excelenței séle baronuluĭ Erber, ministrulŭ curțeĭ austriecescĭ, va veni dela Ștefan vătafŭ ot Câineniĭ, trimésă d'inăuntru, numaĭ decâtŭ acea carte séŭ scrisóre, cu bună siguranță și în grabă să aveți a o trimete dreptŭ în mânile ispravniculuĭ Comăneanu dela Zimnicea sud Teleorman, dela care să ieĭ adeverință de primire, căruia i s'aŭ poruncitŭ de către Domnia mea deosebitŭ și Comăneanuluĭ, ca asemenea să urmeze cu trimeterea la locuIŭ eĭ. 1791, August 30.

Cod. No. XX, fila 19.

Carte legată la Comăneanu, ispravnicuIŭ dela Teleorman, ca orĭ-ce carte va primi către Erbert, să o trimétă la Șiștov.

Dumnéta biv vel clucerŭ Comănene, ispravnice dela Zimnicea sud Teleorman, sănĕtate. Iți poruncimŭ Domnia mea să porți grije și orĭ-ce carte și scrisóre pe numele baronuluĭ Erbert, ministrulŭ curțeĭ austriecescĭ, îți va veni dela ispravniciĭ Rômniculuĭ sud Vâlcea, trimese d'inăuntru, numaĭ decâtŭ acea carte séŭ scrisóre, să o trimeți cu siguranță și în grabă la Șiștov, ca să mérgă la locuIŭ eĭ. Caută dară, să nu facĭ la acésta vre-unŭ cusurŭ. Acésta, și fiĭ sănĕtosŭ. 1791, August 30.

Cod. No. XX, fila 20.

(1) *Alaiulŭ ce s'aŭ orênduitŭ spre întêmpinarea dumnéluĭ cinstitŭ și credinciosŭ boerulŭ Domnieĭ mele Costache Suțul biv vel căměrașŭ, ce este orênduitŭ dela Devletulŭ prea puterniceĭ Impĕrății cu aducerea vrednicilor de închinăciune luminate firmanurĭ Impĕrătescĭ și cu blana Domnieĭ mele. 1792, Ianuarie 25.*

Dumnéluĭ biv vel post. epistatulŭ agieĭ, cu zapciĭ agescĭ marĭ și micĭ și cu totŭ tacâmulŭ agieĭ.

Dumnéluĭ vel spăt., asemenea cu totŭ tacâmulŭ spătărieĭ.

și de sigură ocasională luĭ M. Suțu, séŭ maĭ bine țĕreĭ, însemenate cheltuelĭ, căcĭ aducĕtoriĭ de daruri, ba chiar și ceĭ carĭ trimiteaŭ asemenea daruri, așteptaŭ remunĕrător rĕspunsŭ dela Domnitor. *Les petits cadeaux entretienent l'amitié* primea în orientŭ o variantă: în locŭ de *petits*, când era darulŭ dela unŭ Domn românŭ, se punea vorba *grands*.

Nu numaĭ înaintea Turcilor aducêndŭ *des petits cadeaux*, ci și înaintea orĭ cărŭĭ slujbașĭ turcesc, rusesc orĭ austriac, se înșiraŭ alaiurĭ întocmite de Domnitor cu pitacŭ Domnesc. De asemenea alaiurĭ, într'unŭ timpŭ când se negocia pacea cu Rusia aŭ trebuitŭ să fie multe în Bucurescĭ, căcĭ mulțĭ aŭ fostŭ și diverșiĭ însărcinațĭ cu misiunĭ diplomatice între Rusia, Turcia și Austria, Dămŭ în notă, dintre aceste alaiurĭ, pre acelŭ făcutŭ luĭ *„chargé d'affaires"* alŭ Rusieĭ, trecêndŭ prin Bucurescĭ la 12 Martie 1792; asemenea ala-

---

Dumnéluĭ vel post., asemenea cu tacâmulŭ portărĭĭ.
Dumnéluĭ turnagi-aga zabitulŭ Bucurescilor asemenea.
Dumnéluĭ vel armașŭ, cu totŭ tacâmulŭ armașieĭ.
Călărașĭ i lipcanĭ după orênduiala lor.
Postelniceiĭ toți câte doĭ.

3-lea comisŭ	cu rahtivan.
2-lea comisŭ	cu 2-lea pitarŭ.
Vătafŭ de Divanŭ	cu vătafŭ de paharnicie.
Vătafŭ de aproḑĭ	cu ceaușŭ de aproḑĭ.
3-lea vist.	cu 3-lea post.
3-lea logofĕtŭ	cu 3-lea logofĕtŭ.
2-lea logofĕtŭ	cu 2-lea vist.
Vel pitarŭ	cu 2-lea post.
Dumnéluĭ vel post.	cu dumnéluĭ vel comisŭ.

patru ciohodarĭ — Dumnéluĭ vel cămărașŭ
2-lea cămărașŭ cu doĭ ciohodarĭ. — iar patru ciohodarĭ

Iω Mihail Const. Sutul VV. i gospod.

Zemle Vlasoe.... Poruncimŭ Domnia mea vătașe de paharniceĭ, să însciințezĭ la toțĭ boeriĭ i boerinașiĭ și zapciiĭ ca mâine la treĭ césurĭ din ḑi, să se afle toțĭ la Capulŭ poduluĭ Șerban-Vodă, grijindŭ pentru buna orênduială a alaiuluĭ ca să nu se facă vre-unŭ cusurŭ. 1792, Ianuarie 25.

Cod. No. XX, fila 329.

iulŭ, slăvituluĭ «Ratip Effendi» ministru turcescŭ, trecĕtorŭ la Viena şi alaiulŭ vice-consululuĭ rusescŭ din 6 Maiŭ 1792 (1).

---

(1) *Alaiulŭ Domnieĭ séle cinstituluĭ Şarge Dafer alŭ Rusieĭ, dela conaculŭ Domnieĭ séle până aicĭ la Domnésca nóstră curte.*

Polcovniculŭ de târgŭ cu 50 cazacĭ aĭ luĭ, după orênduială, cu curate înbrăcăminte.

Vel căpitanŭ de dorobanţĭ cu 50 de dorobanţĭ, asemenea curaţĭ, cu chivere, după ôrênduiala lor.

Patru postelnicĭ	iară patru postelnicĭ.
2-lea pitarŭ	cu rahtivanŭ.
3-lea post.	cu 2-lea comisŭ.
Văt. de aproḑĭ	cu ceauşŭ de aproḑĭ.
Vel pit.	cu 2-lea postelnicŭ.

Vel post. cu toţĭ portăreiĭ.

Unŭ saraciŭ	unŭ salahorŭ.
Treĭ căpitanĭ ageştĭ	iar 3 căpitanĭ ageştĭ.
Cincĭ ciohordarĭ	iar 5 ciohordarĭ.

Careta gospod. cu 6 telegarĭ.

(Câte-va rênduri nu se potŭ ceti, fiindŭ ruptă fóia).

Patru alaĭ ceauşĭ cu icioglan-ceauşŭ, să se afle la pórta curţeĭ Domnescĭ spre întêmpinarea Domnieĭ séle, iar ceĭ din lăuntrulŭ curţeĭ Domniĭ mele, şi ceĭ de susŭ, după osebita rênduială.

Iω Mihail Constantin Sutul VV. i gospod.

Poruncimŭ Domnia mea vătaşuluĭ iz-ceauşŭ de aproḑĭ, să daţĭ scire de astăḑĭ fieş-cărora, şi să aveţĭ a găti acestŭ alaiŭ, mâne la treĭ ceasurĭ să se afle toţĭ la conaculŭ Domnieĭ séle cinstituluĭ Şarje Dafer, de unde aveţĭ a face Domnieĭ séle acestŭ alaiŭ, atâtŭ la venire câtŭ şi la întórcere. 1792, Maiŭ 12.

Cod. No. XXII, fila 20.

S'aŭ făcutŭ poruncă la căpitanulŭ dela podulŭ Vălenĭ, pentru un omŭ alŭ Domnnieĭ séle cinstituluĭ Elciu al Prusieĭ, ce i s'aŭ trimisŭ cu doĭ arnăuţĭ de pază ca să-'ĭ pórte grijă de ale mâncăreĭ séle, până va sosi cinstitulŭ Elciu. 1791, Noembrie 28.

Alaiulŭ luminaţilor beiḑadele, cu care aŭ mersŭ la conaculŭ Domnieĭ séle Şarje Dafer.

Poteraşĭ pe josŭ	iar poteraşĭ pe josŭ.
Seimenĭ polcovnicescĭ	seimenĭi bulug-başeĭ.

Edecurĭ.

Treĭ postelnicĭ	iar treĭ postelnicĭ.
Ceauş-agescŭ	ceauş-spătărescŭ.

Cu tóte aceste alaiurĭ şi cu tóte relaţiunile bune ale Domnito-

---

Rahtivanulŭ — 2-lea pitarŭ.
Polcovnicŭ de ciocli — polcovnicŭ de seimenĭ.
Polcovnicŭ de poteră — 2-lea comisŭ.
Baş-bulug-başa — polcovnicŭ de târgŭ.
Vel căpit. za lefegiĭ — vel căpit. de mizilĭ.
Vel căpit. de dorobanţĭ — 3-lea postelnicŭ.

Ciohordarŭ şi unŭ saraciŭ
Cinci căpitanĭ ageştĭ
Tufeccii
2-lea postelnicŭ
Salahorii pe josŭ
Alaiŭ ceauşŭ
Careta gospod.
Delii
Cinci căpitanĭ spătăresci
Ciohodarŭ şi unŭ saraciŭ

Secretarulŭ.

Vătafulŭ alŭ luminaţilor beizadele şi patru icioglanĭ.

Iω Mihail Const. Suţul VV.

Poruncimŭ Domnia mea vătaşe de paharniceĭ, să fiĭ mumbaşirŭ, ca mâne la ceasurile..... să fie gata totŭ acestŭ alaiŭ pentru luminaţiĭ beizadele. 1792, Martie 14.

Cod. No. XXII, fila 417.

Alaiulŭ pré slăvituluĭ Ratip Efendi, elciu împĕrătescŭ, trecĕtorŭ la Viena.

Dumnéluĭ vel post. epistatulŭ agieĭ cu zapciĭ ageştĭ marĭ şi micĭ şi cu totŭ tacâmulŭ agieĭ.
Dumnéluĭ vel spăt. asemenea cu totŭ tacâmulŭ spătărieĭ.
Dumnéluĭ vel port. asemenea.
Dumnéluĭ turnagiŭ agă, zabitulŭ Bucurescilor, asemenea.
Dumnéluĭ vel armaşŭ, asemenea cu totŭ tacâmulŭ armăşieĭ.
Postelnicĭ câte doĭ călărĭ.
2-lea comisŭ — cu alŭ 3-lea comisŭ.
Vătafŭ de Divanŭ — cu vătafulŭ de paharnicĭ.
Vătafŭ de aproḑĭ — cu ceauşŭ de aproḑĭ.
3-lea vistierŭ — cu alŭ 3-lea postelnicŭ.
3-lea logofĕtŭ — cu alŭ 3-lea logofĕtŭ.
2-lea logofĕtŭ — cu 2-lea vistierŭ.
Vel pitarŭ — cu 2-lea postelnicŭ.
Vel postelnicŭ — cu vel comisŭ.
Doĭ-spre-ḑece ciohodarĭ.
Mehter-başa cu tótă taifaua luĭ.

Cod. No. XX, fila 176.

rulŭi cu Austria, Domnia lŭi avea să fie fórte scurtă. Bĕtrânulŭ Moruz legase prea bune relaţiunĭ, ca Dragoman la congresulŭ dela Şiştov, şi pregătise astfel avenimentulŭ la tronulŭ Moldoveĭ după pacea cu Rusiĭ dela Iaşĭ. Dar acéstă Domnie nu convenea Moruzeştilor şi decĭ eĭ intrigaŭ pentru de a dobândi pre aceea ce era în mânele lŭi M. Suţu. Şi étă cum atuncĭ când Suţu îşĭ credea asigurată Domnia ţĕreĭ românescĭ, elŭ o perdu, căcĭ se dete tînĕruluĭ Moruz care de abia se instalase în Moldova.

Alaiulŭ dumnéluĭ cinstituluĭ Viţe-consululŭ Rusieĭ.

Polcovnicŭlŭ de târgŭ cu 50 cazacĭ aĭ sĕĭ.
Vel căpitanŭ za dorobanţĭ cu 50 dorobanţĭ şi cu zapciĭ sĕĭ.
Doĭ postelniceĭ — doĭ postelnicĭ.
Rahtivanulŭ — 2-lea pitarulŭ.
2-lea comisŭ — 3-lea postelnicŭ.
Ceauşŭ de aproţĭ — vătafŭ de aproţĭ,

Cu ómeniĭ lor.

Unŭ salahorŭ — unŭ saraciŭ.
Doĭ căpitanĭ ageştĭ — doĭ căpitanĭ ageştĭ.
Doĭ căpitanĭ spătărescĭ — doĭ căpitanĭ spătărescĭ.
Treĭ ciohordarĭ — treĭ ciohordarĭ.

Careta Domnéscă cu 6 telegarĭ.
Altă caretă, cu doĭ telegarĭ,
pentru secretarulŭ.

Iŵ Mihail Constantin Suţul VV. i gospod.

Poruncimŭ Domnia mea vătaşe i ceauşŭ de aproţĭ ce sunteţĭ maĭ susŭ numiţĭ, să aveţĭ a gătĭ[illegible]aiulŭ acesta, ca mâne Vineri la... ceasurĭ, să se afle toţĭ strînşĭ aicĭ în curţ[illegible] gospod. spre venirea Domnieĭ séle aicĭ la Domnia nóstră, de unde cu acestŭ alaiu aveţĭ a vĕ întórce iarăşĭ la conaculŭ dumnéluĭ, însă să fiţĭ cu purtare de grijă, a nu se face vre-unŭ cusurŭ; aşişderea să daţĭ în scire de astăţĭ pré sfinţieĭ séle părinteluĭ Metropolitŭ, iubitorilor de Dumneţeŭ părinţilor episcopĭ şi dumnélor cinstiţilor şi credincioşĭ boerilor veliţĭ aĭ Divanuluĭ Domnieĭ mele, halea şi mazilĭ, ca mâne, la vremea ce va fi venirea dumnéluĭ cinstituluĭ Viţe-consulŭ, să se afle aicĭ la Domnesculŭ nostru Divanŭ. 1792, Maiŭ 6.

Cod. No. XX, fila 549.

FINEA TOMULUĬ II (ALŬ SERIEĬ 1786 — 1800).

ALŬ IV DELA 1774–1800.

ANEXE

LA

OCUPATIUNEA MUNTENIEI DE CĂTRE AUSTRIACI

DUPĂ

CADEREA LUI N. MAVROGHENI

ŞI

DIN DOMNIA LUI M. SUŢU.

ANEXE LA ANII 1790—1791

Dămŭ aci o serie de documente carĭ complectă studiulŭ nostru despre timpulŭ ocupaţiuneĭ austriace în Muntenia, după căderea şi uciderea luĭ N. Mavrogheni.

O mare parte din aceste documente sunt din condica No. 18, dela Arhiva Statuluĭ, tóte inedite până astădĭ. Unele sunt după originale aflătóre în posesiunea nóstră.

La pag. 228 a tomuluĭ III, alŭ serieĭ 1774—1800, amŭ amintitŭ jurămêntulŭ cerutŭ boerilor muntenĭ de principile de Saxa-Coburg, când óstea austriacă intră în Ducurescĭ în 1789 după bătălia dela Rômnic (10 Noembrie stilŭ noŭ). In vol. II de legende amŭ naratŭ fapta patriotică a boerimeĭ muntene prin care a înlăturatŭ jurămêntulŭ impusŭ de principele de Saxa-Coburg.

După ce Austria se vĕdu la strimtóre prin joculŭ politiceĭ Prusieĭ şi alŭ Angliеĭ, administratorele austriacŭ din Muntenia, póte şi fiind-că aflase cum boerimea bucureşteană nu prestase nicĭ unŭ jurămêntŭ, aŭ supus-o să dée unŭ altŭ jurămêntŭ, ce l'amŭ descoperitŭ acum maĭ în urmă şi pe care îlŭ dămŭ în facsimile. Prin acestŭ jurămêntŭ boerilor li se cere să numéscă pe Impĕratulŭ Leopold *„protectorŭ stăpânulŭ multor ţĕrĭ“*, şi promitŭ acestuĭ protectorŭ «de a uni folosulŭ pământuluĭ românescŭ cu interesulŭ stăpânireĭ séle pentru binele de obşte». Boeriĭ maĭ jură că vor ajuta după putinţă la trebuinţele ostăşescĭ, după starea şi puterea ţĕriĭ. Dar Austria se légă a păzi privileghiurile ţĕriĭ şi de a ocroti ţéra. Acestŭ jurămêntŭ este din 21 Maiŭ 1790.

Şi acum să aducemŭ acte relative la requisiţiunile făcute sub Austriacĭ şi la diferite fapte din acelŭ timpŭ, în legătură cu ocupaţiunea.

Pitacŭ către vel spătarŭ şi către vel agă, că ne fiindŭ de ajunsŭ suma carelor, ce s'aŭ făcutŭ orênduială, pentru bolnavĭ ostaşĭ, ce trecŭ spre Craiova, să facă dumnéluĭ vel spătarŭ 25 de care, i dumnéluĭ vel agă 13 care, şi până la vremea tocii, să le facă teslimŭ la orênduiţiĭ căprarĭ, să ridice bolnaviĭ dela Fundenĭ, fiind-că este zăbavă până a se face din judeţŭ. 1791, Martie 1.

Cod. No. XVIII, pag. 41.

Poruncă la dumnéluĭ vel agă, a îndemna pe neguţitorĭ să mérgă la lagărulŭ *dela Ialomiţa* cu de-ale mâncării şi ale bĕuturii, şi vorŭ fi sloboḑĭ a vinde cum vor vrea. 1790, Martie 3.

Porunca ce s'aŭ făcutŭ către dumnéluĭ vel vist. în dosulŭ raportuluĭ dumnéluĭ, pentru orzulŭ ce aŭ datŭ egumenulŭ Plătărişténul.

S'aŭ vĕḑutŭ la Divanŭ adeverinţa ce are egumenulŭ la mânile séle, care adeverinţă este bună dovadă întocmaĭ ca o cfetanţie, cum că acestea ḑece chile şi jumătate de orzŭ aŭ intratŭ în magazie, făcêndu-se tezlim la dumnéluĭ oberst laitnant Şelimber, precum însu-şĭ cu scrisórea dumnéluĭ adeveréză acésta, care trebue să prinḑă locŭ ca o cfetanţie, şi dreptate are egumenu, orĭ dela comisia dumnéluĭ fon Flex-Direction, séŭ dela oberştu laitnant Şelimber să i se plătéscă, ci dară să grăescĭ dumnéta de acésta cu dumnéluĭ oberstul Elinser, spre a i se orêndui plata acestuĭ orzŭ, să nu-'l lase păgubaşŭ, fiind-că atuncĭ aŭ fostŭ dumnéluĭ Şelimber magazierŭ, şi pentru căcĭ husariĭ dumnéluĭ Kimegher polcovnicŭ aŭ adusŭ acestŭ orzŭ la magazie, de aceea către dumnéluĭ aŭ datŭ acelŭ rĕspunsŭ de primirea acestuĭ orzŭ la magazie, şi este destulă încredinţare. 1790, Maiŭ 3.

Cod. No. XVIII, pag. 126.

S'aŭ datŭ poruncă la vel agă, ca să *orênduiască o saca la casele dumnéluĭ vorniculuĭ Slătinénu, unde este conacu ecselenţieĭ sale gheneraluluĭ* Şmerţing, unde este şi spiţerie, fiindŭ trebuinciósă.

După însciinţarea medel. Gegorie poşte-maister, că este trebuinţă a se trimete 1180 oca fierŭ, pentru podulŭ ce se face peste apa Buzĕuluĭ, s'aŭ datŭ poruncă la comisia visterieĭ ca să-'lŭ trimiţă. 1790, Maiŭ 6.

Publicaţiĭ la 12 judeţe către ispravnicĭ pentru ostaşiĭ ce vorŭ maĭ face de acum înainte supĕrare a lua care dela locuitorĭ, să-'ĭ însciinţeze Divanuluĭ cu grabă, şi pentru nisce boĭ ce aŭ fugitŭ la eşirea oştirilor la lagărŭ.

Dumné-vóstră ispravnicilor ot sud..... sănĕtate; veţĭ sci că Măria sa pré Inaltulŭ Principe aŭ datŭ straşnică poruncă, cum că de acum înainte, orĭ dela ce regimentŭ se va lua de verĭ-care ofiţirŭ şi ostaşŭ măcar numaĭ unŭ carŭ alŭ locuitorilor maĭ multŭ peste orênduiala luĭ, va fi îndestulŭ numaĭ însciinţarea dumné-vóstră adevĕrată, de ce ofiţerŭ anume şi de care reghimentŭ s'aŭ luatŭ, şi are datŭ porunca prea Inaltulŭ Principe, a se orêndui într'adinsŭ *stapsŭ*-ofiţir

de le va scóte acelea care 'şĭ va lua şi căduta pedépsă; ci dară nu lipsimŭ a vĕ însciinţa ca să aveţĭ în grijă, şi îndată ce se va întêmpla a se maĭ lua de verĭ-care ofiţerŭ şi ostaşŭ unŭ carŭ măcar maĭ multŭ peste orênduiala luĭ, numaĭ decâtŭ cu grabŭ să însciinţaţĭ cum 'lŭ chiamă şi din ce reghimentŭ este? şi nu numaĭ se va scóte acelea care de către orênduitulŭ staps-ofiţir ce într'adinsŭ este orênduitŭ de Inaltulŭ Principe, ci încă 'lŭ va aduce şi în osândă a i se face şi căzuta pedépsă; aşişderea vĕ însciinţămŭ, că la eşirea oştirilor din Bucurescĭ fiindŭ vremea ploiósă s'aŭ perdutŭ din vitele Crăescĭ dela reghimentulŭ *Erste Secler* însă din celea de tăiatŭ, treĭ boĭ vineţĭ însemnaţĭ cornulŭ cu numĕrul 17, i doĭ tăuraşĭ negri de treĭ anĭ, şi alţĭ doĭ boĭ galbenĭ, fără de alte semne; pentru care se poruncesce dumné-vóstră, ca să cercetaţĭ în totŭ judeţulŭ, să se găséscă acestea vite şi se le trimiteţĭ aicea cu însciinţarea dumné-vóstră. 1790, Maiŭ 6, Bucurescĭ.

Cod. No. XVIII, pag. 130.

S'aŭ făcutŭ poruncă către dumnélor cămăraşŭ za Ocna Telega sud Prahova, ca se puie pe Luţicon soldatulŭ în Ocnă, ca să se osândéscă după vinovăţia luĭ, avêndu-lŭ în bună pază, şi le-aŭ trimesŭ şi o carte în limba nemţéscă întru care se coprinde vinovăţia luĭ şi hotărîrea judecăţeĭ ce i s'aŭ făcutŭ după pravilele ostăşescĭ, ca să o aibă întru păstrare, spre a fi sciutŭ în orĭ-ce vreme, şi să aibă a da adeverinţă la mâna numituluĭ mumbaşirŭ, cum că li s'aŭ făcutŭ teslimŭ; pentru care s'aŭ poruncitŭ şi dumnéluĭ vel armaşŭ, ca îndată ce va lua poruncă, să-'lŭ trimétă la Ocnă fără de zăbavă. 1790, Maiŭ 10.

Cod. No. XVIII, fila 140.

Către dumnéluĭ cinstitŭ landis comisarŭ Sulcovicĭ, ca să vadă însciinţarea ce face Costandin căpitanulŭ de lefegiĭ, ce este orênduitŭ mumbaşirŭ în sud Ilfov, pentru carele i salahoriĭ ce s'aŭ făcutŭ orênduială într'acelŭ judeţŭ, pentru trebuinţele lagăruluĭ, din care va înţelege din ce pricină nu se potŭ împlini carele i salahoriĭ, ci fiind-că dumnéluĭ este orênduitŭ asupra acesteĭ trebĭ, să binevoiască a pune la orênduială şi a face îndreptare pentru carele ce sunt luate de ostaşĭ la plecare, şi nicĭ până acum nu s'aŭ sloboditŭ a veni, din care pricină nu se póte face împlinire orênduita sumă a lagăruluĭ. 1790, Maiŭ 17.

Poruncă către dumnéluĭ vorniculŭ Slătineanu i către vistierulŭ dumnéluĭ Costandin Ştirbeĭ, ca să facă socotéla pentru baniĭ cislelor i cheltuelile ce s'aŭ plătitŭ şi care nu s'aŭ plătitŭ.

Fiind-că mulţĭ se jăluescŭ Divanuluĭ din ceĭ ce aŭ datŭ lucruriĭ şi nu li s'aŭ plătitŭ, cerêndŭ dreptulŭ lor pe lucrurile ce li s'aŭ luatŭ, şi fiind-că Divanulŭ scie cum că s'aŭ datŭ şi dela visterie baniĭ cu nume de cheltuelĭ, şi s'aŭ făcutŭ şi cislă pe Bucurescĭ pentru baniĭ de cheltuelĭ, pentru aceea voesce Divanulŭ a sci, ce baniĭ de cheltuélă s'aŭ datŭ dela visterie? pentru care cheltuelĭ anume? cum şi ce baniĭ s'aŭ împlinitŭ? şi pentru care iarăşĭ cheltuelĭ anume? şi unde s'aŭ datŭ aceĭ baniĭ? şi aceştia ce se jăluescŭ că nu li s'aŭ plătitŭ şi aŭ să iée, din care cheltuelĭ sunt? de s'aŭ plătitŭ acele cheltuelĭ, orĭ dela visterie, orĭ din cisla Bucurescilor? şi pentru ce nu li s'aŭ plătitŭ dreptulŭ lor până acum? Divanulŭ orênduesce pe dumnéta, ca unulŭ ce aĭ stătutŭ şi în dregĕtoria visterieĭ şi sciĭ socotelile acestea, ca de tóte cu amĕruntulŭ să cercetezĭ şi să facĭ

socotélă, cerêndŭ şi dela starostea, i dela dumnéluĭ spăt. i aga, să-'şĭ aréte împlinirea ce s'aŭ făcutŭ de cisla cea orênduită, şi se arĕţĭ Divanuluĭ în scrisŭ pe largŭ; la care orênduesce Divanulŭ zapciŭ la tréba acésta, pe vătafulŭ de visterie, şi dumnéta vornice Slătinene, la tóte socotelile să fiĭ împreună. 1790, Maiŭ 17.

Cod. No. XVIII, pag. 148.

Porúncă către toţĭ de obşte a nu merge nimenea altulŭ la lagărŭ, afară de ceĭ ce se arétă într'acéstă carte.

Dela Divanulŭ Principatuluĭ ţĕreĭ Românescĭ.

In sciinţă să fie tuturor de obşte, boerilor marĭ şi micĭ, slujitorilor şi tuturor tagmelor verĭ de ce bréslă séŭ rênduială vorŭ fi, că Măria sa pré Inaltulŭ Principe Koburg, marele comandirŭ alŭ tuturorŭ oştirilor, prin luminatŭ orderulŭ Inălţimeĭ sale, dela Maiŭ 19, după călindarulŭ noŭ, strașnicŭ poruncesce, cum că la Armadia cea mare ce este subt comanda dumnéluĭ Feld-Marşal-Leitnant Baron Spleni, împreună cu domnulŭ ghenararŭ maior Smerţ i maiorŭ *(nedescifrabilŭ)* este să se afle numaĭ dumnéluĭ ispravnicŭ de Ilfov, şi dumnéluĭ ispravnicŭ dela Argeş, carĭ sunt a fi pe lângă dumnéluĭ sulcovicĭ *Landis comisaris*, iară afară dintr'aceştĭ doĭ ispravnicĭ, şi din dumnéluĭ vel vist. Scarlat Grecénul, nicĭ unŭ boerŭ, séŭ altŭ slujbaşŭ, omŭ ce nu se ţine de armadie, să nu fie slobodŭ a se afla acolo la lagărŭ, nicĭ a veni acolo fără de sloboţenia şi porunca Inălţimeĭ sale, care sloboţenie şi poruncă ântêiŭ trebue să se ceară şi să se aştepte rĕspunsŭ, căcĭ într'altŭ chipŭ de se vorŭ îndrăsni, séŭ se vor cuteza cinevaşĭ a face urmare, va fi silitŭ Inălţimea sa, peste voia Inălţimeĭ séle, a dojăni pe uniĭ ca aceia, iară neguţitoriĭ şi ómeniĭ proştĭ, ce ducŭ de vênţare oriĭ-ce, aceştia sunt sloboţĭ a merge cu lucruri de vênţare, carĭ aŭ ântêiŭ să vie la mine celŭ maĭ josŭ iscălitŭ Feld-Marşalulŭ Leitnant Entimberg, spre a le da la mânĭ paşuşurile mele pentru cunoscinţa şi priminţa lor la lagărŭ şi pentru diafendipsisŭ dela vre-o supĕrare lor, séŭ mărfurilor lor; decĭ, acéstă înaltă poruncă ce s'aŭ cetitŭ la divanŭ întru auţulŭ tuturor, iată o publicămŭ şi o vestimŭ la toţĭ de obşte, ca fiteş-carele, orĭ de ce tréptă vor fi, omŭ ce nu se ţine de armadie, afară din dumnélor maĭ susŭ numiţiĭ boerĭ, să nu aibă a merge şi a se afla acolo la lagărŭ; pentru care să poruncesce dumnéluĭ vel vist. ca şi boerilor şi boerinaşilor ce s'aŭ trimisŭ la acestŭ lagărŭ, să le poruncescĭ a se întórce înapoĭ; aşişderea poruncesce divanulŭ şi dumnéluĭ vel spăt. şi dumnéluĭ vel agă să faceţĭ acéstă poruncă sciută şi cunoscută la toţĭ de obşte; iară care din negustorĭ şi ómenĭ proştĭ vor vrea să ducă la vênţare orĭ-ce, se le poruncescĭ a veni ântêiŭ la mine celŭ maĭ josŭ iscălitŭ să le daŭ pa[illegible] şi să-'ĭ sloboţĭ a merge cu lucrurile de vênţare. 1790, Maiŭ 19.

Cod. No. XVIII, pag. 139.

După rĕspunsulŭ comisieĭ visterieĭ pentru cererea ce face dumnéluĭ senior Raicovicĭ, a i să da şépte care de maldărŭ pe sĕptămână, s'aŭ făcutŭ poruncă către Vasile biv logof. za visterie, vechilŭ isprăvniceĭ de curte, ca din carele isprăvnicescĭ ale dărvarilor, care posluşescŭ la curţile măriilor lor ghenerarilor şi la alte părţĭ, ce acum sunt la ordie, să orênduiască şépte care pe sĕptĕmână, a căra maldărŭ pentru caiĭ domnieĭ séle senior Raicovicĭ, pe carĭ daturĭ să se iée chitanţie. 1790, Maiŭ 24.

Cod. No. XVIII, pag. 162.

Publicaţii la 12 judeţe pentru caĭ împĕrătescĭ ce se perdŭ dela lagărŭ şi dela păşune.

Poruncă către ispravnicii ot sud.....

Find-că de apururea se întêmplă de fugŭ şi se perdŭ caĭ de pe la reghimenturĭ, atâtŭ dela lagărŭ câtŭ şi dela păşune, pentru acésta poruncesce Măria sa prea Inălţatulŭ Prinţip Coburg, gheneralŭ feld-marşal, comandirulŭ şi obläduitorulŭ ţĕrii aceştia, ca pe la tóte judeţele să se dée straşnice porunci zapciilor şi tuturor slujbaşilor, ca orĭ unde se va afla, séŭ se va pripăşi niscare-va caĭ împĕrătescĭ, îndată, fără nicĭ o altă zăbavă, să se adevereze şi cu grabă să se trimită aicĭ; decĭ după prea înaltă poruncă, Divanulŭ vĕ poruncesce să daţi straşnice porunci, atâtŭ zapciilor de prin plăşĭ, şi altor slujbaşĭ aĭ judeţuluĭ, câtŭ şi pârcălabilor de prin sate şi maĭ vêrtosŭ vornicilor, ca orĭ unde va afla, séŭ se va pripăşi niscare-va caĭ de aceştia, perduţĭ şi de pripasŭ, îndată, fără de nimicŭ zăbavă, să aibă a-'ĭ trimite aicĭ, la ecselenţia sa gheneraru feld-marşal-leitnant baron fon Enţiberh, fără de a nu se ţinea la dênşiĭ popriţĭ, căcĭ în urmă, dovedindu-se, vor fi de nevoïe. 1790, Maiŭ 24.

Douĕ săptămânĭ sunt de când s'aŭ furatŭ domnieĭ séle biv vel vist. Constantin Ştirbeĭ divanitulŭ, nóptea din grajdŭ unŭ calŭ murgŭ închisŭ, cam negru i pintenogŭ de unŭ piciorŭ d'inapoĭ, calŭ de mijlocŭ, dară legatŭ bine; să porunciţĭ dumné-vóstră şi pentru acesta la toţĭ de obşte, ca unde se va găsi, orĭ vêndutŭ séŭ ascunsŭ, luându-se să se trimită negreşitŭ, şi va lua bunŭ bacşişŭ colăcaşulŭ acela.

Către dumnéluĭ vel vist. cum că Măria sa prea Inaltul prinţipŭ prin în scrisŭ poruncă ce aŭ trimisŭ la Divanŭ, cere să 'ĭ se trimită la ordie ḑece care mocănescĭ, fiindŭ trebuinţă, ci dară dumnéluĭ să grijéscă acum îndată să se pornéscă aceste care, care să le ducă în mâna domnieĭ séle Landis-Comisarŭ Sulcovicĭ. 1790, Maiŭ 28.

Cod No. XVIII, pag. 163

Poruncă către comisia visterieĭ după nota dumnéluĭ Oberst-Leitnant, cum că cinstita direcţie a Ardéluluĭ *voesce să dée şese şeicĭ gătite a fi pentru căratulŭ zacherelelor pe apa Oltuluĭ, dela Rômnic sud Vâlcea până la Slatina, unde este hotărîre de a se descărca, care vor fi* încărcate cu orzŭ din Curnut şi până la Rômnic, unde trebue a se trimite; la care şeicĭ arétă *că afară de cârmacii ceĭ trebuincioşi şi optŭ luntraşi*, face trebuinţă încă peste aceştia a se maĭ orêndui şi doĭ purtătorĭ de grijă pentru încărcatŭ, pentru dusŭ şi pentru feritŭ de primejdie, urmându după povăţuirea ofiţeruluĭ dela Rômnic, ce este orênduitŭ pentru acéstă trébă, şi plata o lasă la buna socotinţă a Divanuluĭ, ca una ce trebue să o dée ţéra, de care Divanulŭ nu lipsesce a însciinţa dumi-sale ca să facă orênduială de ómeniĭ ceĭ trebuincioşĭ. 1790, Maiŭ 26.

Cod. No. XVIII, pag. 165.

După raportulŭ comisieĭ visterieĭ pentru ceĭ ce aŭ fostŭ orênduiţĭ a cumpĕra zacherea, ca cea ce s'aŭ cumpĕratŭ până acum să fie bine luată, iar ce banĭ vor fi daţĭ pe la locuitorĭ, fiind-că se plângŭ că n'aŭ zacherea, şi ce banĭ vor fi rĕmasŭ la cumpĕrătorĭ, să se iée înapoĭ. 1790, Maiŭ 27.

Cod. No. XVIII, pag. 165.

Publicații la 12 județe pentru doi ómeni fugiți și cinci cai.

Dumné-vóstră ispravnicilor ot sud.... să faceți în scire, că dela lagărulŭ ot Giurgiul, la 5 ale luneĭ luĭ Iunie, după călindarul noŭ, aŭ fugitŭ doĭ ómenĭ, însă unulŭ anume Giulbarfi dela Cicşomlu, holteŭ neînsuratŭ, meşterŭ zidarŭ, omŭ înaltŭ, pĕrulŭ capuluĭ castaniŭ, şi legatŭ cu códă cam scurtă, asemenea şi mustățile cam rarĭ la pĕrŭ, fața obrazuluĭ prelungă şi uscățivŭ, nasulŭ lungŭ, omŭ ca de 30 anĭ, scie să vorbescă românesce şi unguresce, ce aŭ fostŭ vizitiŭ la Ritmaister Baroslan; altulŭ anume Mihaiŭ Calemet, născutŭ în ținutulŭ Buzĕŭ, omŭ de 35 anĭ, de statŭ scurtŭ şi grosŭ, la obrazŭ lățețŭ, pĕrulŭ capuluĭ castaniŭ şi tăiatŭ, mustața grósă şi roşie atârnată la vale, vorbesce românesce şi unguresce, aŭ fostŭ argatŭ la Ritmaister Rabacociu, din regimentulŭ luĭ Barco; aşişderea la 4 ale luneĭ luĭ Iunie, iarăşĭ după călindarulŭ noŭ, aŭ peritŭ treĭ caĭ dela păşune unuĭ oficheal dela lagărŭ, însă unŭ calŭ negru înaltŭ de 14 pumnĭ, de 7 anĭ, fără alte semne, atâta numaĭ că la piciorulŭ stângŭ din napoĭ are herŭ M, i altŭ calŭ galbenŭ, înaltŭ de 14 pumnĭ, de optŭ anĭ, scoverdatŭ de şele, cu unŭ semnŭ albŭ pe nasŭ, cu dungă négră pe spinare, urechea dréptă puțintelŭ spintecată, pe piciorulŭ dreptŭ d'inapoĭ cu herŭ M. B. şi altŭ calŭ murgŭ deschisŭ, înaltŭ de 14 pumnĭ, de 6 anĭ, cu dungă négră pre spinare, cu herŭ la piciorulŭ stângŭ d'inapoĭ; pentru care Divanulŭ vĕ poruncesce să dațĭ poruncĭ pre la zapciĭ de prin plăşĭ, pe la pârcălabĭ, pe la toțĭ slujbaşiĭ județuluĭ, ca să facă cercetare în totŭ județulŭ dumné-vóstră, ca să se găséscă aceştĭ ómenĭ şi caĭ, şi găsindu-se aceştĭ doĭ ómenĭ, să aveți a'ĭ trimete aicĭ la Ecselența sa General feldmarşal-leitnant, iară aceştĭ treĭ caĭ să'ĭ trimeteți la lagărŭ în ordia cea mare, la stab-prefus, şi bună încredițare să aibă, că va căpĕta plată îndestulă acelŭ care va dovedi aceştĭ ómenĭ i caĭ. Aşişderea vi să maĭ dă în scire, că la optŭ ale luneĭ după călindaralŭ noŭ, dela păşune, aŭ peritŭ cincĭ caĭ, însă o iapă vênătă închisă, de anĭ 8, 'naltă de pumnĭ 15, unŭ calŭ vênătŭ deschisŭ de anĭ 9, 'naltŭ de pumnĭ 15, unŭ calŭ şargŭ cu picerele negre de anĭ 5, naltŭ de $13^1/_2$ pumnĭ; unŭ calŭ murgŭ deschisŭ, fără altŭ semnŭ, de anĭ 10 'naltŭ de 15 pumnĭ; unŭ mânzŭ vênătŭ închisŭ de 1 anŭ; pentru care să urmațĭ iarăşĭ a face cercetare, ca să se găséscă negreşitŭ, şi să se aducă aicĭ la dumnéluĭ domnul Ritmaister Iglă, şi bunŭ bacşişŭ va căpĕta celŭ ce-'ĭ va duce. 1790, Maiŭ 29.

Cod. No. XVIII, pag. 171.

Poruncă către vătavulŭ de plaiulŭ Câmpiniĭ, sud Prahova, cum că dela cincĭ ale luneĭ luĭ Maiŭ i s'aŭ poruncitŭ pentru cârciumile din drumulŭ Câmpiniĭ dintr'acelŭ plaiŭ, ca să cerceteze de cine se ținŭ şi cu ce aşeḑĕmêntŭ? fiind-că are cheltuițĭ banĭ cămara împĕrătéscă la acele namestiĭ, şi până acum n'aŭ maĭ venitŭ divanuluĭ în scire după porunca ce aŭ avutŭ, şi se cădea acum a-'ĭ trimete mumbaşirŭ cu trépădŭ, ci dar acum facŭ zăbavă să trimițĭ înscințare. 1790, Iunie 2.

Cod. No. XVIII, pag. 176.

Poruncă la ispravniciĭ Muscel, că pentru cârciumile ce sunt făcute în drumulŭ Branuluĭ, care s'aŭ făcutŭ cu cheltuiala cămărieĭ crăescĭ, s'aŭ gasitŭ cu cale ca aceĭ ce ținŭ în stăpânirea lor acele cârciume, în locŭlŭ cheltueliĭ carĭ era datorĭ şi porunciți a întórce la cămara crăiască, se fie datorĭ a drege şi acelŭ drumŭ alŭ Branuluĭ, şi dumnélor se orênduiască mumbaşirŭ asupra acelor ce le stăpânescŭ cârciumile, a drege fără de zăbavă, şi să nu se năḑăjduiască

numaĭ că aŭ poruncitŭ, ci să pórte şi grijă a se drege, şi să însciinţeze Divanuluĭ de urmarea ce aŭ făcutŭ, şi ce mumbaşirŭ aŭ orênduitŭ; deosebitŭ de acésta fiind-că dumnéluĭ Landis comisarŭ Gaodis aŭ cerutŭ salahorĭ, să facă o sumă care fênŭ, aicĭ la acelŭ judeţŭ, pentru trebuinţa trecĕtorilor transporturilor, care fênŭ fiind-că este să se plătéscă cu banĭ pe la conacele aceluĭ drumŭ, divanulŭ aŭ socotitŭ, ca aceĭ ce ţinŭ cârciumele să se încarce a face şi fênulŭ, cu salahoriĭ şi plata de la dênşiĭ, fiind-că vor să-'şĭ facă alişverişulŭ lor, şi pentru a putea face acestŭ fênŭ cu înlesnire, să-'ĭ dée dumnélor ajutorŭ cu salahoriĭ şi la amêndoue să pórte grija a nu se face vre-unŭ cusurŭ. 1790, Iunie 2.

Cod. No. XVIII, pag. 176—177.

Rĕspunsŭ către Clucerulŭ Cârlova, ispravnicŭlŭ judeţuluĭ Buzĕŭ, pentru jalba ce aŭ trimisŭ asupra meh-mandaruluĭ dela lagărulŭ de acolo, pentru care aŭ scrisŭ ecselenţia sa Enţimberg Feld-Leitnant către ecselenţia sa Feld-marşalŭ Leitnant Stader însu-şĭ în dosulŭ jălbiĭ dumnéluĭ, ci dar însu-şĭ acéstă jalbă însemnată să aibă a o da în mânele ecselenţieĭ séle şi-'şĭ va afla tótă îndestularea dreptăţiĭ luĭ. 1790, Iunie 5.

Cod. No. XVIII, pag. 181.

Poruncă către dumnéluĭ vel spătarŭ, după reportulŭ dumnéluĭ vist. Grădişténu, ca să facă mare strînsóre tuturor celor ce sunt la cisla carelor, cu totŭ felulŭ de străşnicie, ca negreşitŭ până în 2—3 ţile, să se împlinéscă toţĭ banchiriĭ carelor, şi să se dée la dumnéluĭ vist. Grădişténu. 1790, Iunie 21.

Cod. No. XVIII, pag. 209.

Dela Divanul principatuluĭ ţĕreĭ românescĭ, poruncă către medelnicerulŭ Grigorie Hrisoscoleu.

Iţĭ facemŭ în scire, că încă de astă-iarnă, după bună venirea oştirilor crăescĭ, s'aŭ datŭ în scire prin ispravniciĭ judeţuluĭ Prahova, la toţĭ stăpâniĭ moşiilor din drumulŭ Timeşuluĭ, ca să se apuce a face cârciumele aceluĭ drumŭ, la locurile cele obicĭnuite, unde să aşeţe şi tóte celea trebuincióse de conacŭ, ca să găséscă călĕtoriĭ şi ómeniĭ împĕrătescĭ, ce mergŭ şi vinŭ pe acelŭ drumŭ, cu zacherele de hrana oştirilor şi cu alte trebuincióse adăpostiriĭ pentru dênşiĭ şi pentru vitele lor şi cele trebuincióse cu plată de banĭ, cu folosulŭ şi câştigulŭ lor, fără de nicĭ o pagubă, şi ne-urmândŭ stăpâniĭ moşiilor a grijĭ de acésta, aŭ pătimitŭ rĕŭ, atâtŭ călĕtoriĭ ce veniaŭ dinlăuntru, câtŭ şi cărăuşiĭ ce aduceaŭ proviantŭ, de lipsa celor trebuincióse, şi de iuţimea vremeĭ de iarnă, ne-avêndŭ conacŭ de adăpostire, în câtŭ unora li s'aŭ întêmplatŭ şi mórte din viforulŭ ce aŭ datŭântêiŭ; dreptŭ aceea trebuinţa aŭ silitŭ a face Inalta gubernie, o urmare cuviinciósă la acésta, şi s'aŭ aşeţatŭ unŭ Ioan Manole cu tovarăşulŭ sĕŭ marchitanĭ, de aŭ făcutŭ cârciumĭ din pajişte, cu cheltuiala din cămara crăiască, unde aŭ pusŭ de tóte celea trebuincióse pentru odihna şi îndestularea călĕtorilor, după cum se urmézĕ şi până acum; dar fiind-că Domnia ta aĭ datŭ jalbă Divanuluĭ pentru cârciuma din Valea Ursuluĭ, ce este pe moşia dumitale, bănuindŭ pentru ce să facă acestŭ alişverişŭ pe moşia dumitale şi aĭ cerutŭ a o ţine dumnéta şi să rĕspunţĭ cheltuiala ce s'a făcutŭ, Divanulŭ primesce acéstă cerere a dumitale, după dreptatea ce aĭ, ca o moşie ce este a dumitale, care nicĭ împĕrăţia, nicĭ Inaltulŭ prinţipŭ nu voesce acésta a te pagubi, séŭ a te isterisi de veniturile séle; însă

fiind-că banii cheltuelilor ce s'aŭ făcutŭ la aceste cârciume se cerŭ acum la cămara crăéscă, după cum şi orderŭ dela Inaltulŭ prinţipŭ s'aŭ datŭ la Divanŭ, în două rênduri, pentru acésta, şi pe lângă acésta fiind-că celŭ ce va să ţie cârciumile de iérnă, trebue de acum să se scie aşedatŭ, spre a putea să pue atâtŭ fênulŭ celŭ trebuinciosŭ de conace a-'lŭ găti şi a-'lŭ strînge de acum, până nu trece vremea fênuluĭ, cum şi grăunţele şi tóte cele-l-alte ce trebue din vremea lor să le căpuéscă, la care acestea cere Divanulŭ bună încredinţare şi siguranţă dela dumnéta, că le veĭ păzi după cum şi numitulŭ Ión Manole asemenea este legatŭ la înalta gubernie; iată într'adinsŭ se scrie dumitale acéstă poruncă, la care ceremŭ rĕspunsŭ hotărîtŭ dela dumnéta în scrisŭ până în 5, 6 ḑi e, adecă: de vreĭ dumnéta să ieĭ cârciuma asupra dumitale, să plătescĭ acum banii cheltueliĭ ce s'aŭ făcutŭ la cârciumă şi la împrejmuirile eĭ, carĭ sunt să se dée la cămara crăéscă? să plătescĭ dumnéta luĭ Ión Manole natura ce va fi strînsă la cârciumă, cum: vinŭ, rachiŭ, bucate pentru trebuinţa călĕtorilor, cu preţulŭ ce le-ar fi vêndutŭ elŭ? şi pentru ca să fie Divanulŭ bine năḑăjduitŭ, că dumnéta veĭ fi însu-şĭ silitorŭ a avea tóte cele trebuincióse pe iérna viitóre, cum: vinŭ, rachiŭ, pâne, fênŭ, grăunţe şi adăpostire de odihna călĕtorilor şi nu se va face vre-unŭ cusurŭ, să puĭ dumnéta la Divanŭ, ca unŭ amanetŭ, taleri 2000, să stea în păstrare, ca când se va face vre-unŭ cusurŭ şi se va întêmpla a pătimi călĕtoriĭ vre-o o lipsă de cele trebuincióse, séŭ primejdie din neaflarea adăpostireĭ, să rĕspunḑĭ cu acestŭ amanetŭ; iară când dumnéta acestea nu le veĭ primi a le face, atuncĭ va rĕmânea asupra numituluĭ Ión Manole, în câtŭ nu maĭ va fi vremea rĕzmiriţiĭ, iară nu maĭ multŭ, pentru că dumnéta aĭ dreptate adevĕratŭ ca unŭ stăpânŭ alŭ moşieĭ a le ţine acestea, dar şi trebuinţa vremeĭ rĕsboiuluĭ urméză a înlesni trebuinţele oştirilor şi a celor ce călĕtorescŭ pentru oştirĭ, care este folosŭ alŭ ţĕrĭĭ şi bine de obşte; ci dar la una dintr'acestea două aşteptămŭ rĕspunsŭ hotărîtŭ. 1790, Iulie 23.

(Asemenea poruncă şi la egumenulŭ Mărginénu şi la egumenulŭ Sinaitul).

Cod. No. XVIII, pag. 234—235.

Poruncă către dumnéluĭ vel spătarŭ, i vel agă şi starostea de neguţitorĭ, ca să facă publicaţie în totŭ têrgulŭ şi la toţĭ de obşte, pentru o corabie mare bună de vêndare, ce este la Coeni lângă Argeş, ce este luată dela turcĭ, ca cine va fi muştereŭ să mérgă la dumnéluĭ Hoembruc, maiorŭ dela pontineriĭ, să se tocméscă şi să o cumpere. 1790, Septembrie 19.

Cod. No. XVIII, fila 257.

Poruncă către ispravnicii ot sud Slam-Rômnic.

Fiind-că din cisla banilor căratuluĭ zachereleĭ dela Focşanĭ, sunteţĭ dumnévóstră, rĕmăşiţă bună tal. 561, afară de tal. 404 ce aţĭ arĕtatŭ pricină de morţĭ şi fugiţĭ, care banĭ fiind-că să cere la cămara crăiască, fără altă prelungire maĭ multŭ, pentru care ne-aţĭ pusŭ sorocŭ de 10 ḑile ca să-'ĭ împliniţĭ, éată să trămite într'adinsŭ acestŭ *acam-başa* anume.... cu care vĕ poruncimŭ straşnicŭ, ca fără altă prelungire, să aveţĭ a numĕra negreşitŭ în mânele luĭ toţĭ aceştĭ banĭ, ca cu unŭ ceasŭ maĭ înainte să se afle aicĭ.

Cod. No. XVIII, pag. 273.

Publicaţii la agă i la spăt. şi la tóte judeţele pentru optŭ catane fugite.

Optŭ catane dela regimentulŭ luĭ Kenih, aŭ fugitŭ..... anume Paul Covancic, dela escadronulŭ obriştuluĭ d'ântêiŭ, viţ căprarŭ din ţéra ungurésca, din ţinutulŭ Rapul, din satulŭ Iutăveni, vêrsta luĭ de anĭ 22, catolicŭ, holteiŭ, 'naltŭ de 5 şucurĭ, la faţă lungŭ, ochiĭ albaştriĭ, pĕrulŭ capuluĭ murgŭ închisŭ, tără barbă, cu o iapă vênătă rotată, fără alte semne, de anĭ nouă, 'naltă de 14 pumnĭ şi doue ţóle.

Ştefan Morani, ipacŭ dela acelŭ escadronŭ, catană din ţéra comitatuluĭ Ciongradi, din satulŭ Topolia, de anĭ 25, catolicŭ, holteiŭ 'naltŭ de 5 şucurĭ i 5 ţoluri şi două strijĭ, la obrazŭ rotundŭ şi roşu, ochiĭ albaştri camŭ căpruĭ, cu unŭ calŭ românescŭ murgŭ închisŭ, fără alte semne, de 8 anĭ, 'naltŭ de 14 pumnĭ şi doue ţóle.

Mihaiŭ Tamaşĭ, ipacŭ dela acelŭ escadronŭ, dela Pesta din satulŭ Căcinemet, de anĭ 25, calvinŭ, cu meşteşugŭ pânzarŭ, holteiŭ, 'naltŭ de 5 şucurĭ i şése ţoluri, ochiĭ i barba şi pĕrulŭ murgĭ închise, cu unŭ calŭ românescŭ negru, pintenogŭ la piciorulŭ dreptŭ d'inapoĭ, de anĭ 5, 'naltŭ de 14 pumnĭ şi doue ţóle.

Iosif Bresiciu, dela escadronulŭ obriştuluĭ alŭ doilea din ţéra Raab, din satulŭ Banstorf, de anĭ 23, papistaşŭ, holteiŭ, 'naltŭ de cincĭ şucurĭ i cincĭ ţoluri şi două strijĭ, la obrazŭ lungŭ şi slabŭ, pĕrulŭ capuluĭ negru, fără barbă, cu unŭ calŭ murgŭ închisŭ, fără alte semne, de anĭ 11, 'naltŭ de 14 pumnĭ şi treĭ ţóle.

Ioan Trensca, ipacŭ dela acelŭ escadronŭ din ţéra Ţonenţul, din satulŭ Lucsatin, de anĭ 23, papistaşŭ, holteiŭ, 'naltŭ de cincĭ şucurĭ i cincĭ ţóle şi treĭ strijĭ, la faţă frumosŭ, pĕrulŭ capuluĭ negru, barba mică négră, cu unŭ calŭ murgŭ închisŭ, fără de alte semne, de anĭ 10, 'naltŭ de 14 pumnĭ şi 3 ţóle.

Ioan Povoza, dela escadronulŭ alŭ doilea maiorŭ, la ântêiulŭ escadronŭ din ţéra Neograd, din satulŭ Piliş, de anĭ 32, papistaşŭ, holteiŭ, 'naltŭ de 5 şucurĭ i patru ţóle şi 3 strijĭ, la faţă slabŭ şi negru, pĕrulŭ, ochiĭ şi barba murgĭ închişĭ, cu unŭ calŭ murgŭ deschisŭ, fără alte semne, de anĭ 10, 'naltŭ de 14 pumnĭ, două ţóle şi două strijĭ.

Andreiŭ Bucoveţi căprarŭ la alŭ doilea maiorŭ, la alŭ doilea escadronŭ din ţéra Trenciţi, din satulŭ Balt., de anĭ 33, papistaşŭ, holteiŭ, 'naltŭ de cincĭ şucurĭ i 8 ţoluri, la faţă rotundŭ, pĕrulŭ capuluĭ şi barba murgĭ închise, cu unŭ calŭ murgŭ deschisŭ, fără alte semne, de anĭ 6, 'naltŭ de 14 pumnĭ i două ţóle.

Stefan Sabo, catană ipacŭ dela acelaşŭ escadronŭ din ţéra Peşta, din satulŭ Dunăveţul, de anĭ 40, papistaşŭ, holteiŭ, 'naltŭ de 5 şucurĭ i 4 ţóle şi unŭ strijŭ, la faţă grăsuliŭ, pĕrulŭ capuluĭ puţinŭ, fără barbă, cu unŭ calŭ murgŭ deschisŭ, fără alte semne, de anĭ 5, 'naltŭ de 14 pumnĭ i doue ţóle.

Pentru care Divanulŭ vĕ poruncesce să cercetaţĭ în tóte satele, oraşele şi têrgurile aceluĭ judeţŭ, ca negreşitŭ să se găsésca şi să-'ĭ trimiteţĭ aicĭ, ca să se dée şi plata cea hotărîtă acelora ce-'ĭ va găsi.

Cod. No. XVIII, pag. 274—275.

Divanulŭ principatuluĭ ţĕrĭĭ românescĭ.

Poruncă către ispravnicii ot sud Ilfov.

Indată ce veţĭ primi porunca acésta numaĭ decâtŭ să aveţĭ a face, fóie de tóte vasele pentru poduri, câte s'aŭ fostŭ luatŭ la venirea oştirilor pentru trebuinţa

podurilor pe apa Argeș, dela cine anume? boerescĭ? mônăstirescĭ? séŭ ale verĭ-cuĭ aŭ fostŭ? ce felŭ de vase și câte, cu funiĭ și cu tóte câte s'aŭ luatŭ dela fieș-care și unde s'aŭ dusŭ? și ce s'aŭ făcutŭ acele vase? și unde se află acum? arĕtându-le pe anume, de sunt tóte acelea, séŭ dintr'însele, și la ce locurĭ se află? și numaĭ decâtŭ să aveți a trimite acéstă fóie, fără de zăbavă, aicĭ, cu pliroforie bună. 1790, Octombrie 18.

Entenberg gheneralŭ. *Cosma* alŭ Ungro-Vlahieĭ. *Dumitrache* banŭ. *Ión* logofĕtŭ. *Manolache Grădișténu. Constantin Știrbeĭ. Mateĭ Fălcoianu. Marchelius.*

Asemenea porunci s'aŭ făcutŭ și la Ialomița, i Vlașca.

(Original în mânile mele).

Dela Divanulŭ principatuluĭ țĕreĭ românescĭ, către pré sfinția sa părintele metropolitŭ și către iubitorulŭ de Dumnedeŭ episcopulŭ Buzeuluĭ.

Fiind-că din taleriĭ 24,000, ce aŭ fostŭ poruncă a se cislui pe mônăstiriĭ și pe preoțiĭ, pentru chiria zacherelelor, ce s'aŭ adusŭ dela Focșaniĭ, aŭ rĕmasŭ ne dați la cămara Impĕrătéscă taleriĭ 4,500, adecă patru miĭ cincĭ sute, neputêndu-se împlini, fiind-că cu suma cisleĭ ce s'aŭ făcutŭ maĭ 'nainte, nu s'aŭ ajunsŭ baniĭ la plata chiriilor carelor ce aŭ căratŭ zacherea, fiindŭ poruncă a se cislui pe 4 leĭ, și s'aŭ cisluitŭ numaĭ pe doĭ, pentru carĭ banĭ s'aŭ găsitŭ cu cale de a se cislui și aceștia pe mônăstiriĭ i preoțiĭ la 12 județe; pohtimŭ dar pe pré sfinția ta, făcêndu-se cisla după dreptate, a-'ĭ da fieș-care mônăstire și preotŭ, și împlinindu-se fără de zăbavă, să se dée la cămara Impĕrătéscă, ca să se ridice și acéstă cheltuială. 1790, Octombrie 22, Bucurescĭ.

Entenberg feld-marșal-leitnant. *Dumitrache* banŭ vel vist. *Ioan Damaris. Manolache Grădișteanu. Mateiŭ Fălcoianu. Merchelius* ofichialŭ împĕrătescŭ.

(Origin. la mine).

Divanulŭ prințipatuluĭ țĕreĭ românescĭ; poruncă către dumnéluĭ vel agă.

Pentru trebuința a două regimente, Orosŭ și Spleni, ce se află aicĭ în Bucurescĭ cu șederea, se cere unŭ locŭ unde să se puie una sută două-decĭ de vite pentru tăiatŭ, asemenea și unŭ scaunŭ de măcelărie și o casă unde să șédă fleșcarulŭ, care casă, precum trebue aprópe și bună, după arĕtarea regimentuluĭ Spleni, este cea cu No. 13, care acésta se cere, unde fără zăbavă trebue să se facă gătirea la acestŭ cerutŭ locŭ, pentru punerea vitelor și pentru măcelărie de tăiatŭ și de șederea fleșcaruluĭ; decĭ, Divanulŭ poruncesce dumitale, ca mergêndŭ la fața loculuĭ, să puĭ dumnéta, să se deșerte și să se gătéscă acestŭ locŭ pentru tăierea cărneĭ, pentru șederea fleșcaruluĭ și pentru punerea vitelor, fără de zăbavă. 1790, Noembrie 11.

Cod. No. XVIII, pag. 301.

Din respectulŭ administrațiuneĭ și a urmărireĭ slujbașilor luĭ Mavrogheni, subt ocupațiunea austriacă, maĭ aducemŭ următórele acte:

După raportulŭ dumnéluĭ vel vist. că-'lŭ cere a merge la Hierescĭ cinstitŭ polcovnicŭ fon Helișar să pue trebile în orênduială și mâne Sâmbătă va se plece, i s'aŭ datŭ rĕspunsŭ dela Divanŭ, a merge și fără de zăbavă să se întórcă. 1790, Maiŭ 3.

După raportulŭ dumnéluĭ vel vist. pentru dumnéluĭ clucerŭ Vintilă ispravnicŭ Ilfov, că nu arétă supunere a merge la ordie după poruncile ce are a fi câte unŭ ispravnicŭ la lagărŭ, s'aŭ datŭ rĕspunsŭ la dumnéluĭ vel vist. prin care se poruncesce clucerului Vintilă a merge, şi să orênduiască pe vătafulŭ de vist. a-'lŭ porni astădĭ. 1790, Maiŭ 3.

Cod. No. XVIII, pag. 123.

Publicaţiĭ către Divanulŭ Craioveĭ, i către dumnéluĭ vel spătarŭ, i vel agă şi către ispravniciĭ din 12 judeţe, pentru ceĭ ce se vor dovedi în mâncătoriĭ şi în jafurĭ, a se înglobi înţecitŭ, care să se facă venitŭ de milostenia săracilor.

Măria sa prea Inaltul prinţip, oblăduitorulŭ ţĕriĭ acestia, aŭ datŭ luminatŭ orderulŭ Inălţimeĭ séle la Divanŭ, dela Maiŭ 7, după cărindarulŭ noŭ, care cuprinde aşĭa, cum că: *după multă sciinţă ce aŭ luatŭ Inălţimea sa pentru obiceĭurile acesteĭ oblăduirĭ, cum se urma în vremea domnilor de maĭ 'nainte la dregătoriĭ acestuĭ prinţipatŭ, dela celŭ maĭ mare până la celŭ maĭ micŭ, că nu aŭ fostŭ cu slobozénie nicĭ într'unŭ chipŭ a se face pedépsa ómenilor, prin globire de banĭ şi prin mituirĭ, însă nicĭ la neguţitorĭ, maĭ nicĭ la cele-l-alte rusfeturĭ cu meşteşugurĭ, nicĭ la locuitoriĭ ţĕranĭ, care obiceiŭ fiindŭ nu numaĭ plinŭ de dreptate, ci şi fórte cinstitŭ, pentru ca să nu vie întru perdare,* ci maĭ vêrtosŭ să se întăréscă, aŭ găsitŭ Inălţimea sa cu cuviinţă, pentru binele obştеĭ, ca să se publicuiască la toţĭ o însciinţare ca acésta ce este plină de bucurie, şi care provlimă de unŭ bunŭ obiceiŭ, vrednicŭ de laudă, ce se unesce întocmaĭ pravilelor chesaricescĭ, de a se urma şi a se ţinea ca o poruncă cu străşnicie, şi a se păzi ca o povăţuire părintéscă, a fi întru primința tuturor ca unŭ lucru ce este întru tóte folositorŭ, şi cum că la tótă *ministrația (sic)* boerilor ce se găsescŭ în dregătoriĭ până la celŭ maĭ micŭ slujbaşŭ, li se dă o încredinţare fórte adevĕrată, că celŭ ce nu se va ţinea de o dréptă ca acésta, *şi nu va goni dela dênsulŭ globirile şi hrăpirile cele ce se urma, şi s'ar face cu orĭ-ce mijlocire, nu numaĭ că-'şĭ va perde cinstea tistiĭ séle, şi încă înţecitŭ va plăti aceea ce va lua, carĭ banĭ se va face venitŭ de milostenia săracilor,* şi maĭ vêrtosŭ să se îndemneze cu toţiĭ a se ţinea de unŭ obiceiŭ şi pravilă ca asésta, ca pe ceĭ ce aŭ greşelele maĭ marĭ, să-'ĭ înfăţoşeze în vederea şi audirea Divanuluĭ, ca să-'ĭ cerceteze şi să-'ĭ pedepséscă, pentru care poruncesce Inălţimea sa, ca acésta să se facă sciută la toţĭ. — Ci dar nu lipsesce Divanulŭ a însciința dumné-vóstră luminată porunca Inălţimeĭ séle, întocmaĭ după orderŭ, ca să fiţĭ următorĭ acesteĭ drepte poruncĭ şi hotărîre a Inălţimeĭ séle, atâtŭ dumné-vóstră câtŭ şi zapciiĭ şi ómeniĭ dumné-vóstră, până la celŭ maĭ micŭ slujbaşŭ. 1790, Maiŭ 1.

Cod. No. XVIII, pag. 124.

Volnicia să aducă pe vist. Neagul ce aŭ fostŭ ispravnicŭ la sud Buzĕŭ, spre a-'şĭ încheia socotéla cu visteria cu sorocŭ până în douĕ-decĭ de dile. 1790, Maiŭ 3.

Cod. No. XVIII, pag. 125.

Poruncă către boeriĭ comisieĭ socotelelor visterieĭ ţĕreĭ, cum că dumnéluĭ stabs-cantelistul Raab, ca unŭ tălmaciŭ trebuinciosŭ este să mérgă la lagărŭ şi trebile cercetărіĭ socotelilor la carele era dumnéluĭ orênduitŭ, s'aŭ datŭ asupra

dumnéluĭ Racoviţă, să aibă a se arĕta dumisale, spre a cunósce că a fi împreună la căutatulŭ socotelilor, arĕtândŭ dumisale și tóte socotelele ce aŭ căutat până acum. Maiŭ 10.

Cod. No. XVIII, pag. 141.

Carte de isprăvnicie a Vlăsciĭ ce s'aŭ datŭ pitaruluĭ Duca, în loculŭ luĭ Ioniță Colfescu.

Către pitarulŭ Costandin Duca.

Fiind-că Ioniță Colfescu, ispravnicŭ din sud Vlașca, *s'aŭ purtatŭ cu lenevire*, și cu nepurtare de grijă la poruncile Divanuluĭ și la grabnicele trebuințe ostăsescĭ, cu ne-aducerea cheresteleĭ de *antelerie* la Herăscĭ, în vremea cea trebuinciósă și orênduită, cu a le urma și a le sĕvêrși la vreme și la sorocŭ, cum și din locuitoriĭ acestuĭ judeţŭ, mulţĭ s'aŭ înprăstiatŭ strămutându-se de prin sate și silistele lor, pentru care acestea cusururĭ lipsindu-se din isprăvnicie, iată orênduesce Divanulŭ pe dumnéta ispravnicŭ la Vlașca, în loculŭ numituluĭ Colfescu, pentru care ţi să dă acéstă carte a Divanuluĭ de isprăvnicie, decĭ primindu-o să te scolĭ fără de zăbavă, să mergĭ la numitulŭ judeţŭ, unde să apucĭ trebile judeţuluĭ, cu tótă osirdia, a le urma și a le sĕvêrși la vreme și la sorocŭ, grijindŭ fórte pentru bună petrecerea locuitorilor, întru tóte, cu dreptate și cu iubire de ómenĭ, după bună voirea și scopulŭ celŭ crestinescŭ alŭ Mărieĭ séle pré Inaltuluĭ prinţip, spre a fi feriţĭ locuitoriĭ de birŭ și de alte supĕrărĭ, nedreptăţĭ și cererĭ maĭ multŭ peste celea orênduite pe ţéră, carĭ sunt a da locuitoriĭ, cu milostivire și cu ușurare pentru hrana și trebuinţa creștinescilor oștirĭ, prin scrisŭ poruncile Divanuluĭ, și iată dela ḑi ântêiŭ de Iunie, după călindaru noŭ, 'ţĭ este orênduită léfa ispravnicieĭ pentru slujba-'ţĭ, de care se poruncesce dumitale vel vist. să-'lŭ sciĭ de ispravnicŭ, așeḑându-'lŭ la léfă de la ântêiŭ de Iunie, căruia să-'ĭ daĭ poruncile celea cuviincióse care are a le urma, scriindŭ dumnéta poruncă și la Colfescul, ca se scie că este lipsitŭ de isprăvnicie, și se fie datorŭ a paradosi tóte trebile judeţuluĭ la ispravniculŭ ce se orênduesce acum; decĭ poruncesce Divanulŭ și tuturor boerilor, boerinașilor, mazilĭ, breslașĭ, neguţitorĭ, orașenĭ, slujitorĭ, zapciĭ și de obște locuitorilor ţĕranĭ aĭ acestuĭ judeţŭ, să aveţĭ a-'lŭ cunósce pe numitulŭ boerŭ de ispravnicŭ și judecător alŭ judeţuluĭ, căruia să-'ĭ daţĭ tótă supunerea și ascultarea, după datoria supuneriĭ vóstre la trebile judeţuluĭ și la înplinirea poruncilor ostășescĭ. 1790, Maiŭ 15.

Cod. No. XVIII, pag. 144.

Către boeriĭ judecătorĭ dela depertamentŭ. Fiind-că dumnéluĭ paharn. Saul *ântêiulŭ judecătorŭ*, este neputinciosŭ și slabŭ, neputêndŭ în tóte ḑilele a merge la departamentŭ, divanulŭ poruncesce ca în ḑilele ce este dumnéluĭ neputinciosŭ, și nu póte veni, să nu fie silitŭ séŭ supĕratŭ, ci să caute dumnélor trebile judecătorieĭ, și să i-se aducă de către logof. celŭ orênduitŭ cărţile și anaforalele ca să se iscăléscă, iară în ḑilele ce póte veni va urma datorieĭ slujbiĭ domnieĭséle. 1790, Maiŭ 15.

Cod. No. XVIII, pag. 146.

Către boeriĭ epitropĭ poruncă, ca de astăḑĭ înainte nicĭ unŭ banŭ fără de scirea și porunca Divanuluĭ în scrisŭ din veniturile cutieĭ, să nu fie volnicŭ a cheltui și a da verĭ unde; asemenea să facă socotélă de orĭ-ce banĭ aŭ primitŭ și

primesce, şi de aŭ datŭ dintr'ênşiĭ anume să aréte unde? şi cu ce poruncă? şi ce banĭ se află acum la epitropie? care socotélă să o aréte Divanuluĭ. 1790, Maiŭ 15.

Cod. No. XVIII, pag. 147.

Către ispravniciĭ din sud Slam-Rômnicu, pentru Ión Copcea care s'aŭ aflatŭ cu osirdie şi cu credinţă la venirea oştilor, slujindŭ cu dreptate crăescilor oştirĭ, a căruia slujbă fiindŭ cunoscută, s'aŭ fostŭ orênduitŭ încă de atuncĭ ceauşŭ la Focşanĭ, iară în urmă s'aŭ pomenitŭ scosŭ din ceauşie, viindŭ în locului sĕŭ unŭ Tudoraşco Paraschivescului, fără de a face vre-unŭ cusurŭ la slujba sa; le poruncesce Divanulŭ, să aibă a arĕta Divanuluĭ, şi cu ce pricină s'aŭ scosŭ din ceauşie? şi acelŭ Tudoraşco cu ce poruncă s'aŭ orênduitŭ? şi de are la mână-ĭ vre-o carte, să o iée şi să o trimiţă să o vadă divanulŭ, iară Copcea să fie nelipsitŭ dela slujbă, până nu se va arĕta vre-unŭ cusurŭ la slujba luĭ, fiind-că este şi porunca Inaltuluĭ Prinţip a nu se lipsi ceĭ ce slujescŭ bine. 1790, Maiŭ 15.

Cod. No. XVIII, pag. 147.

Rĕspunsŭ la Ispravniciĭ dela Teleorman, după înşciinţarea ce aŭ făcutŭ pentru polcovnicŭ cu poteraşiĭ aceluĭ judeţŭ, la care rĕspunde Divanulŭ, că poteraşiĭ asupra dumnélor n'aŭ făcutŭ, numaĭ fiindŭ vreme de primă-véră, de vor sta polcovniculŭ cu poteraşiĭ lângă dumnélor, găsescŭ mijlocŭ făcĕtoriĭ de rele a face hoţie, şi de aceea le-aŭ poruncitŭ Divanulŭ, ca să-ĭ slobódă a ămbla prin judeţŭ după hoţĭ, însă totŭ prin scirea dumnélor aŭ a face orĭ-ce mişcare, şi când va fi trebuinţă, dumnélor i-va orêndui să mérgă în grabă la partea ce se va simţi de hoţie, iară când n'aŭ nicĭ o trébă, să slujéscă şi eĭ la trebile ostăşescĭ, şi dumnélor să grijéscă pentru urmările lor. 1790, Maiŭ 20.

Cod. No. XVIII. pag. 154.

Poruncă către comisia vistieriei, pentru a orêndui pe vistierulŭ alŭ doilea sĕŭ alŭ treilea, pentru trebile ce se caută la Divanŭ, ale visterieĭ, şi a se muta comisia vistieriei la Divanŭ, în locului celŭ orênduitŭ.

Fiind-că Divanulŭ are oblăduirea tutulor trebilor de obşte, ale ţĕreĭ, de unde spânzură povăţuirea, atâtŭ a pricinilor ce sunt cuviincióse a se întocmi la comisia vistieriei, câtŭ şi la alte comisiĭ deosebitŭ în parte, trebuinţă este, ca în ḑilele de Divanŭ să se afle de-apururea dela comisia vistieriei unŭ logofĕtŭ harnicŭ dintre cinurile logofeţilor visteriei, cu sciinţă de a rĕspunde la întrebarea de vre-o pricină, ce s'aŭ întocmitŭ dela visterie, şi cu pracsisŭ a face zaptŭ rĕspunsurilor ce dă Divanulŭ la comisia visterieĭ, după cum aşia aŭ fostŭ şi orênduiala şi obiceiulŭ ţĕreĭ din începutŭ, şi aşia urméză şi trebuinţa acum, ca să nu se facă amestecare şi vre-unŭ cusurŭ trebilor. Dreptŭ aceea, poruncesce Divanulŭ să bine-voiască cinstita comisie, orĭ pe alŭ 2-lea, orĭ pe alŭ 3-lea vistierŭ, să-'lŭ orênduiască a păzi la Divanŭ în tóte ḑilele ce le orênduesce Divanulŭ, care să cetéscă raporturile comisieĭ visterieĭ, să scrie rĕspunsurile şi poruncile ce face Divanulŭ către comisia visterieĭ, de care tóte acestea să ţie condică, şi fiind-că la acestĭ Divanŭ este locului celŭ cuviinciosŭ şi rênduitŭ pentru tóte comisiile şi departamenturile, trebuinţă este, ca şi comisia visterieĭ să se mute aicĭ la Divanŭ în locului celŭ orênduitŭ. 1790, Maiŭ 29.

Cod. No. XVIII, pag. 196.

După însciinţarea ispravnicilor Buzĕuluĭ, pentru unŭ Petre Schiopul, carele în vremea Domnuluĭ Mavrogheni, aŭ jăfuitŭ pe şătrarulŭ Iordache Neculescu cu multe lucruriĭ, şi după porunca Divanuluĭ puindu-lŭ în mână a-'lŭ înfăţişa cu vechiulŭ şătraruluĭ, şi a face împlinire de cele ce se va dovedi bune asupră-ĭ, 'l-aŭ fostŭ pusŭ la oprélă, şi elŭ găsindŭ aralicŭ aŭ fugitŭ, şi cerŭ poruncă, cum să urmeze pentru nisce marfă a luĭ: tutunŭ, pesce şi stupĭ ce se află acolo; pentru care fiind-că şătrarulŭ aŭ trimesŭ jalbă cerêndŭ a se vinde acelea, şi baniĭ să stea la păstrare până va eşi la cercetare, Divanulŭ aŭ găsitŭ cu cale cererea şătraruluĭ, şi poruncesce ispravnicilor să le vêndă cu mezatŭ, şi baniĭ să stea în păstrare până vor eşi şi alţĭ davagiĭ aĭ luĭ, şi se va pune şi elŭ în mână ca să stea la cercetare. 1790, Iunie 5.

Cod. No. XVIII, pag. 181.

Poruncă ce s'aŭ datŭ către ceĭ ce aŭ jăluitŭ pentru Dumitrache Turnavitu.

(Veḑĭ pag. 360 — 361, III).

Dela Divanulŭ principatuluĭ ţĕreĭ Românescĭ.

Dumné-vóstră tuturorŭ maĭ josŭ numiţilorŭ jăluitorĭ, ce aţĭ datŭ jalbă pentru Dumitrache Turnavitu, şi după ale dumné-vóstră jălbĭ, s'aŭ opritŭ marfa Turnavituluĭ, şi stă până acum poprită, fiind-că Armaşopolon comisionerulŭ Turnavituluĭ aŭ datŭ jalbă Divanuluĭ, ca orĭ să luaţĭ asupră-vĕ tótă acea marfă, să nu stea închisă şi poprită, spre a nu se întêmpla vre-o stricăciune, séŭ să i se slobóḑă a o rădica, să o trimiţă unde este poruncitŭ de Turnavitu, şi după cum ḑicemŭ maĭ susŭ, acéstă marfă este poprită după ale dumné-vóstră jălbĭ în scrisŭ; de aceea dară Divanulŭ cere iarăşĭ dela dumné-vóstră rĕspunsŭ în scrisŭ, dela fieşcecarele osebitŭ, subt iscălitură, orĭ să se slobódă de veţĭ primi, séŭ ce rĕspunsŭ să daţĭ în scrisŭ? să aveţĭ a arĕta Divanuluĭ în dosulŭ acesteĭ poruncĭ, căcĭ comisionerulŭ Turnavituluĭ este călĕtorŭ, şi astăḑĭ are a face Divanulŭ sĕvêrşirea pricineĭ. Pentru care rênduimŭ pe... zapciu, ca să aducă rĕspunsŭ dela toţĭ în scrisŭ subt iscăliturile fieşce-căruia, fiind-că comisionerulŭ dă adeverinţă în scrisŭ subt iscălitură de primirea a tóteĭ mărfeĭ întrégă, şi aşa póte să i se dée iar întrégă, séŭ a o lua jăluitoriĭ tótă întrégă asupra lor, iară a se despărţi dintr'ênsa, acésta nu se póte; ci să daţĭ rĕspunsŭ: orĭ să se slobóḑă tótă, séŭ va sta tótă oprită, când nu veţĭ primi a o lua tótă asupră-vĕ, şi celŭ ce aŭ datŭ jălbĭ de s'aŭ opritŭ, va da rĕspunsul. 1790, Iulie 3.

Enţiberg feld-marşal-leitnant. *Cosma* alŭ Ungro-Vlahieĭ. *Filaret Rômnicu. Dimitrache* banŭ. *Ioan Damaris. Manolache Grădişténu. Constandin Stirbeiŭ.*

Dumnéluĭ biv vel vist. *Mateiŭ Fălcoianu.*
Dumnéluĭ biv vel căminarŭ *Hagi Moscu.*
Domné-eĭ medelnicerésa *Sultana*, sócra căminaruluĭ.
Sfinţia sa părintele *Daniil Zihno.*
Dumnéluĭ vel post. *Dumitrache Varlaam.*
Dumnéluĭ *Costea* biv vel vameşŭ.
Dumnéluĭ *Atanase* polcovnicŭ } cumpĕrătoriĭ oboruluĭ şi alŭ erbărituluĭ pe
Dumnéluĭ *Hristodor* ceauşŭ } létulŭ 1788.

Cod. No. XVIII, pag. 214.

Publicație la 12 județe, a nu îngădui pe nimenea fără de pașușurĭ se ămble prin județe.

Dela Divanulŭ prințipatuluĭ țĕreĭ românescĭ.

Dumné-vóstră ispravnicilor ot sud.... sănĕtate, fiind dar că toțĭ de obște câțĭ sunt siliți după ale lor trebuințe a ămbla prin țéră, se cuvine să aibă pașușurĭ la mânile lor, ca în orĭ-ce vreme să pótă a fi cunoscuți; dreptŭ aceea pașușurile ce le vor avea, trebue se fie, orĭ dela pré Inaltul Prințipŭ, séŭ dela mine feld-marșal-leitnant Baron fon Enținberg, séŭ dela altŭ ghenerar comandirŭ, și cu acestŭ felŭ de pașușurĭ potŭ toțĭ a ămbla după ale lor trebuințe; pentru acésta se poruncesce dumné-vóstră ispravnicilor județuluĭ, i căpitanilor, i vătafilor de plaiŭ, și vameșilor și zapciilor de prin plășĭ, ca de acum înainte, pe câțĭ veți găsi fără de a nu avea, orĭ alŭ pré Inaltuluĭ Prințipŭ pașușŭ séŭ alŭ meŭ feld-marșal-leitnant Enținberg, séŭ alŭ altuĭ comandirŭ gheneralŭ, pe uniĭ ca aceea prinḑêndu-'ĭ, împreună cu orĭ-ce alte pașușurĭ vor avea, să-'ĭ trimeteți dreptŭ aicĭ cu bună pază; ci dară dumné-vóstră ispranicilor, pentru acésta să faceți într'adinsŭ cercetare într'acestŭ județŭ, și să urmați întocmaĭ după cum maĭ susŭ vi se poruncesce, căcĭ într'acestașŭ chipŭ este porunca pré Inaltuluĭ Prințipŭ; asemenea și câțĭ va avea pașușurĭ dela dumnéluĭ Oberst Fișer gheneral aghiotantŭ, iarășĭ sunt slobodĭ a ămbla. 1790, Iulie 29.

Cod. No. XVIII, pag. 238.

12 Publicațiĭ pentru unŭ ofițer și pentru cinci cazacĭ fugiți.

Către ispravnicii ot sud....

Dela corposulŭ muschicescŭ lipsesce unŭ ofițerŭ cornetŭ cu 5 cazacĭ, și nu se scie unde se află, care fiind-că se cere acelŭ ofițerŭ la corposŭ, Divanulŭ vĕ poruncesce să faceți totŭ felulŭ de cercetare cu multă strășnicie, ca să-'lŭ aflați și cu voĭe fără de voĭe să-'lŭ trimeteți negreșitŭ în lagărulŭ *Muschicescŭ*, însciințândŭ și Divanulŭ îndată cu arĕtare: cum? unde s'aŭ aflatŭ? și în ce vreme l'ați pornitŭ?. 1790, August 15.

Cod. No. XVIII, pag. 247.

Din sfera justițieĭ, sub regimulŭ austriacŭ maĭ aducem aci următórele acte, ca anexe la pag. 357 din urmă.

După raportulŭ dumnéluĭ vel agă pentru unŭ Ștefan mofluzul, ce aŭ înșelatŭ pe maĭ mulți cu banĭ, s'aŭ datŭ poruncă la dumnéluĭ vel agă, ca să-'ĭ dée sorocŭ de treĭ, patru sĕptemâuĭ, și de nu va plăti, să aréte Divanuluĭ ca să-'lŭ trimită la ocnă. 1790, Maiŭ 1.

Cod. No. XVIII, pag. 119.

Hotărîrea ce s'aŭ făcutŭ în dosulŭ anaforaleĭ depertamentuluĭ de cremenalion, de pricina a treĭ țiganĭ aĭ dumnéluĭ vornicŭ Constantin Crețulescu, anume Barbul, i Iónŭ și Radu, câte treĭ frați, ce făcea pre sine Domnescĭ, și prin cercetare s'aŭ dovedităŭ bunĭ aĭ vorniculuĭ.

Dela Divanulŭ prințipatuluĭ.

Find-că tótă cuviincĭósa cercetare s'aŭ făcutŭ și atâtŭ din alte doveḑĭ de mărturiĭ ale némuluĭ lor, câtŭ și prin mărturia ce aŭ datŭ zapciĭ bresleĭ armă-

şescĭ, se dovedescŭ aceştĭ ţiganĭ buni aĭ caseĭ dumnéluĭ vorniculuĭ Creţulescu, ne avêndŭ la mânile lor nicĭ în scrisŭ vre-unŭ sinetŭ, nicĭ vre-o dovadă vrednică a se dovedi, pe sine că aŭ fostŭ Domnescĭ; întăresce Divanulŭ anaforaua acésta a judecăţeĭ depertamentuluĭ, spre a-'ĭ face dumnéluĭ vornicul zaptŭ şi a-ĭ stăpâni cu pace; pentru care se poruncesce dumitale vel armaşŭ să-'ĭ facĭ teslimŭ la dumnéluĭ vorniculŭ. 1790, Maiŭ 1.

Feld-marşal-leitnant. ot *Râmnic-Filaret. Dumitrache Ghica* banŭ.

Cod. No. XVIII, pag. 143—144.

Pitacŭ dela Divanŭ către dumnéluĭ vornicŭ Slătinénu, i către dumnéluĭ vel logof. Ioniţă, i către dumnéluĭ biv vel vist. Mateiu Făicoianu, ca tóţi diaforaua *dosolipsiĭ*, ce are comisulŭ Ianache Bărcănescu cu soţia sa Smaranda Maniĭ, să urmeze după poruncile pravileĭ ce se cuprindŭ la însciinţarea ce aŭ făcutŭ paharniculŭ Saul, şi pentru orĭ-ce alte prigoniri vor fi între dumnélor de dosolepsie, de tóte să se facă de către dumnélor curată alegere şi izbrănire sĕvêrşită. 1790, Maiŭ 4,

Cod. No. XVIII, pag. 127.

Carte prin care se orênduesce sfinţia sa Vlădica Zehno, epitropulŭ caseĭ vorniculuĭ Racoviţă.

Fiind-că slugerulŭ Iordache Palada, ce aŭ fostŭ până acum purtătorŭ de grije caseĭ dumnéluĭ biv vel vor. Dumitraşco Racoviţă, s'aŭ arĕtatŭ rĕŭ iconomŭ, risipitorŭ şi păgubitorŭ veniturilor caseĭ, nevrednicŭ socotélă a-'şĭ da de luatulŭ şi datulŭ după poruncile ce în douĕ, treĭ rênduri 'i s'aŭ datŭ, ca să se vaḑă cu ce s'aŭ aflatŭ dumnéluĭ vornicŭ dela casa domnieĭ séle, la nevoia şi lipsa de cheltuială, ce se află în ţéră strĕină; din care acéstă pricină şi rea iconomie a numituluĭ slugerŭ, nepurtându grija *a proftasi* la dumnéluĭ numitulŭ boerŭ vre-unŭ ajutorŭ, şi viindŭ la multă stenohorie şi lipsă de cheltuială, vĕḑut'amŭ la mânele sfinţieĭ séle părintelui Vlădicăĭ Zehno, epitropulŭ mônăstireĭ Colţeĭ, cartea dumnéluĭ numituluĭ boerŭ, prin care-'lŭ poftesce să facă silinţă, orĭ din venitu-rile caseĭ, orĭ să iée în datorie, orĭ cu ce altŭ mijlocŭ va putea să-'ĭ găséscă taleri două miĭ, ca să plătéscă o poliţă de atâţia banĭ ce s'aŭ împrumutatŭ dum-néluĭ acolo, la care acéstă trebuinţă, arĕtându-se sfinţia sa cu profimie, şi dela slugerulŭ Palada, neputêndŭ primi nicĭ unŭ ajutorŭ, dându rĕspunsŭ hotă-rîtŭ, că nicĭ o para nu are să dée din veniturile caseĭ, şi vĕḑêndŭ că din ḑi în ḑi merge casa dumnéluĭ spre risipire şi prăpădenie, aŭ cerutŭ sfinţia sa cu jalbă la Divanŭ să 'i se dée asupra casa dumnéluĭ numituluĭ boerŭ; decĭ vĕḑêndŭ Di-vanulŭ rea iconomia slugeruluĭ Palada şi protimia numituluĭ archireŭ, *care şi la epitropia mônăstireĭ Colţeĭ aŭ fostŭ arĕtatŭ şi mărturisitŭ de numitulŭ boerŭ de bunŭ iconomŭ*, 'i-amŭ datŭ cartea Divanuluĭ la mânĭ, prin care orênduimŭ pe sfinţenia sa epitropŭ şi purtătorŭ de grije caseĭ şi veniturilor caseĭ dumnéluĭ, atâtŭ moşiĭ, viĭ, morĭ, i ţiganĭ şi orĭ-ce, tóte să le facă zaptŭ, să le iconomi-séscă cu durere şi cu silinţă spre folosulŭ şi ajutorulŭ celŭ cuviinciosŭ, ţiindŭ pentru tóte catastihŭ curatŭ, carele să aibă volnicie a lua şi socotélă de venitu-rile i cheltuelele de până acum, atâtŭ slugeruluĭ Palada, câtŭ şi tuturor ispravniceilor şi vătaşilor de ţiganĭ d'impreună cu dumnélor boeriĭ epitropĭ, carĭ sunt porunciţi maĭ 'nainte de acéstă trébă a socotelilor, şi orĭ-ce ajutorŭ va avea tre-buinciosŭ la ale caseĭ şi vor fi cu cale şi după orênduială, 'i se va da dela

Divanŭ; pentru care poruncesce Divanulŭ şi vouĕ tuturor isprăvniceilor şi ómenilor caseĭ, i vouĕ vătaşilor de ţiganĭ, să aveţĭ a sci pe sfinţia sa de epitropŭ, dându-'ĭ supunerea şi ascultarea la trebile caseĭ. 1790, Maiŭ 8.

Cod. No. XVIII, pag. 137.

Poruncă către dumnélor boerilor judecătorĭ dela departamentulŭ de cremenalionŭ, ca pe tóte ţilele să aibă a căuta cu siguranţă pricinile vinovaţilor, şi, lămurin lu-le pe tóte sĕptĕmânile, Vinerea, să aibă a raportui Divanuluĭ în scrisŭ cu anafora, şi dumnéluĭ vel armaşŭ, pe tótă Vinerea să aducă la Divanŭ arĕtarea acésta în scrisŭ. 1790, Maiŭ 17.

Cod. No. XVIII, pag. 148.

Poruncă către dumnéluĭ vel spăt. i vel agă, ca să orênduiască dumnélor pe tótă sĕptămâna, a fi doĭ slujitorĭ ne-lipsiţĭ lângă dumnéluĭ Landis comisarŭ, ca să fie pentru trimeterea dumnélor ofiţerĭ şi alţiĭ, ce se pornescŭ cu poştia, a-'ĭ duce la comisia visterieĭ, şi de acolo la vel căpitanŭ, ne-sciindŭ ostaşiĭ unde este comisia şi poştia şi zăbovescŭ trebile. 1790, Maiŭ 24.

Cod. No. XVIII, pag. 162.

S'aŭ făcutŭ poruncă la ispravniciĭ ot sud Saac, cum că la ḑi ântêiŭ de Iunie este să se vêndă cu mezatŭ aicĭ în Bucurescĭ viile luĭ Petcuş şătrărelŭ, ce sunt la acelŭ judeţŭ, şi să dée în scire la vecinii împrejuraşi i la alţĭ de obşte câţĭ vor vrea a fi muşterii, la care ḑi este să vie dela Braşov aicĭ şi curatorulŭ celŭ orênduitŭ, spre a fi de faţă la vêndare. 1790, Maiŭ 29.

Dela Divanulŭ prinţipatuluĭ ţĕreĭ românescĭ către cinstitŭ magistratŭ alŭ crăesceĭ cetăţĭ Braşov. Cartea cinstituluĭ magistratŭ dela ḑi ântêiŭ de Iunie pentru viile luĭ Petcuţ şătrărelŭ, s'aŭ citităŭ la Divanŭ, şi iată s'aŭ făcutŭ publicaţie, ântêiŭ aicĭ înlăuntru politieĭ Bucurescilor, la toţĭ, câţĭ vor vrea a fi muşterii, câtŭ şi afară la judeţe, sătenilor, unde sunt numitele viĭ, la toţĭ împrejuraşiĭ vecinĭ, cum şi la alţiĭ, ca să scie toţĭ cum că la ḑi ântêiŭ a luniĭ luĭ Iunie după călindarulŭ noŭ, este să se facă vêndarea cu mezatŭ viilor luĭ Petcuţă, *(sic)* pentru care nu lipsesce Divanulŭ a însciinţa şi cinstituluĭ magistratŭ, ca la acea ḑi să vie şi dumnéluĭ curatorulŭ aicĭ în Bucurescĭ, unde este obiceiulŭ de se face mezaturile la starostie, căruia i se ea de la mânĭ cartea cinstituluĭ magistratŭ spre a fi cunoscutŭ Divanuluĭ. 1790, Maiŭ 29.

Cod. No. XVIII, pag. 172.

Poruncă către starostea de neguţitorĭ, ca să dée în scire la toţĭ neguţitoriĭ' şi la alţiĭ ce vor fi muşterĭ de viĭ, cum că la ḑi ântêiŭ de Iulie va să facă mezatu viilor luĭ Petcuţă şătrărelŭ ce le are aicĭ în pământulŭ ţĕrĭĭ, ca celŭ ce vrea, să cumpere. 1790, Maiŭ 29.

Poruncă pentru pricina luĭ Stoica Hărdoiu i Stan Zăbavă, bârsanĭ, cu panţiriĭ din plaiulŭ Ialomiţa, de oĭ 580, ce le-aŭ luatŭ aceĭ panţirĭ, şi s'aŭ hotărîtŭ a le plăti óia po taleră 1, banĭ 60, din care cei-l-alţĭ banĭ s'aŭ împlinitŭ, iar tal. 430 împlinindu-se prin chezăşia luĭ Sterie vătafulŭ de plaiŭ, 'i-aŭ opritŭ ispravnicii, de care s'aŭ făcutŭ poruncă cu mumbaşirŭ pahar.... către ispravnicĭ, ca să dée aceĭ banĭ negreşitŭ, că de nu vor fi următorĭ, se va trimite mumbaşirŭ, şi vor plăti şi tótă cheltuiala. 1790, Maiŭ 29.

Cod. No. XVIII, pag. 173.

Către dumnéluĭ vel vist. după raportulŭ dumnéluĭ vel vist. prin care arétă zachereaua ce s'aŭ cumpĕratŭ, şi baniĭ ce aŭ rĕmasŭ din baniĭ ce aŭ luatŭ cu zapisŭ dela cămară, i s'aŭ datŭ rĕspunsŭ în dosulŭ raportuluĭ dumnéluĭ, că aceĭ baniĭ ce aŭ rĕmasŭ şi cu baniĭ ce s'aŭ strînsŭ din judeţe, după rĕspunsulŭ ce aŭ luatŭ dela stolniculŭ Nenciulescul, că sunt baniĭ de a se împlini cu suma acea în visterie, să se dée baniĭ acum la cămară şi să se iée zapisulŭ care să dée Divanuluĭ fără de prelungire. 1790, Maiŭ 31.

Cod. No. XVIII, pag. 177.

După răportulŭ dumnéluĭ logof. *Ioniţă Damaris* şi *alŭ cumnateĭ luĭ, Maria Cantacuzino*, ce arétă că la heleşteulŭ ce-lŭ-aŭ în tovărăşie cu dumnéluĭ biv vel vist. Ienache Văcărescu, la Bănésa, avêndŭ trebuinţă de o sumă cherestea pentru facerea uneĭ podiştĭ, aŭ tocmitŭ cu sătenii dela Butiman şi Coconiĭ, ca să facă acea cherestea şi să o aducă, dându-le şi taleri 200 din preţulŭ tocmeleĭ, şi de astă-tómnă de când s'aŭ tocmitŭ, abia aŭ adusŭ a treia parte din cherestea, şi dintru acea pricină s'aŭ întêmplatŭ multă pagubă fiindŭ heleşteulŭ deschisŭ, de s'aŭ dusŭ pescele şi o morişcă stă în uscatŭ de unŭ anŭ; după cerere s'aŭ orênduitŭ mumbaşirŭ, ca prin scirea ispravnicilor, să facă strînsóre acelor sătenĭ, pentru aducerea cheresteleĭ rênduriĭ, rênduriĭ, după tocméla ce aŭ avutŭ, iar avêndŭ a rĕspunde să aducă doĭ, treĭ vechilĭ la Divanŭ şi celor-l-alţĭ. 1790, Iunie 3.

Porunca ce s'aŭ făcutŭ în dosulŭ jălbeĭ şi anaforaleĭ depertamentuluĭ la pricina luĭ Găetan Roşca, locuitorŭ dela ţéra leşéscă ot Stanislav, pentru venitulŭ uneĭ moşiĭ ce aŭ cumpĕrat'o cu zapisŭ, dela létŭ 1789, Iunie 29, pe şése anĭ, care să chiăma Chisălăŭ ot Moldova din ţinutulŭ Bucovineĭ, şi acum ămblă a întórce slugerulŭ Dona dela Focşanĭ vêndătorulŭ, cu pricină că ar fi luat-o sora dumnéluĭ, şi sora dumnéluĭ Ecaterina aŭ datŭ adeverinţă că nu este moşia dumnéeĭ, în dosulŭ căreia adeverinţă s'aŭ făcutŭ anaforaua depertamentuluĭ.

Dela Divanulŭ prinţipatuluĭ ţĕrĭĭ românescĭ.

Dréptă şi cu cale fiindŭ anaforaua acésta a dumnélor boerilor judecătorĭ dela depertamentŭ, ce facŭ, dela patru ale acesteĭ lunĭ, care este alăturată într'-acésta, o întăresce şi Divanulŭ, şi orênduesce pe sluga Divanuluĭ..... aprodŭ ceauşescŭ, care mergêndŭ să iée pe slugerulŭ Dona să-'lŭ aducă 'naintea ispravnicilor judeţuluĭ, şi de va odihni pe numitulŭ jăluitoriŭ pentru tóte, ca să se mulţăméscă, bine; iară ne odihnind pe jăluitorŭ, acolo 'naintea dumnélor ispravnicilor, să iée pe slugerulŭ Dona să-'lŭ aducă aicĭ la Divanŭ. 1790, Iunie 5.

Entenberg, feld-marşal-leitnant. ot *Rômnic-Filaretcs*. *Dumitrache* banŭ. *Ión Damaris*. *Dumitrache Catargiu*. *Marchelius*.

Cod. No. XVIII, pag. 178.

Dămŭ aci o catagrafie de lucrurĭ, cu evaluarea lor, fórte proprie a arĕta în ce stătĕ averea nemişcătóre la finea secoluluĭ 18-lea şi care era valórea lucrurilor.

Catagrafie de vêndarea lucrurilor rĕposatuluĭ Ión Puiul, mişcătóre şi nemişcătóre precum maĭ josŭ pe nume se arétă.

Taleri	Baniĭ	
7	—	O giubea de postavŭ îmblănită cu vulpe vechĭe.
1	90	Altă giubea de zufŭ vênătă vechĭe.

Talerĭ	Banĭ	
5	93	Unŭ capotŭ de postavŭ vênătŭ vechiŭ.
5	30	O géntă de șea turcéscă.
27	90	O giubea de catifea vĕrgată și cu șireturĭ bune.
42	63	
10	75	O giubea de hatai verde desblănită și cu șireturĭ, vechĭe.
11	60	Ipacŭ o giubea ghermesutŭ albastră cu profirurile de zarvadea vechĭe și în lăuntru sandrace și blană de óie.
31	—	O plapămă de belacosă verde cu florĭ și cu cérșafulŭ eĭ.
7	—	O blană de sandrace dela giubea femeéscă, fără profilŭ, vechĭe.
28	—	Ipacŭ, blană de pacea de jderŭ dela o jubea femeéscă, fără profilŭ.
130	78	
11	—	O tilie vechĭe de hatai verde, blănită cu cacomŭ.
9	60	Unŭ profilŭ de sangeapŭ dela o giubea femeéscă.
12	—	O cămașe de pânză și cu ismenele cu florĭ.
51	60	O rochie de atlasŭ verde cu anteriulŭ eĭ și cu gure de hirŭ.
4	60	O umbrelă de sandalŭ.
4	—	Două brănișóre de pânză cusute cu mătăsurĭ și umplute cu firŭ.
223	18	
82	—	Unŭ binișŭ de postavŭ cafeniŭ, blănitŭ cu znihi (?)
5	15	O veznea de cele marĭ.
11	—	Cincĭ fețe de pânză leșéscă cu orbote.
14	—	Unŭ cérșafŭ de pânză cusutŭ cu tiriplicŭ și împlutŭ cu firŭ cu 2 fețe perne micĭ, cu rețelele cu firŭ.
—	12	O strafilea de păióre albastră.
335	45	
2	78	O buiama cu usîinurĭ (?) și o jumĕtate testemelŭ.
1	30	Două fețe de pernă de pânză cusute cu mătase.
11	—	Unŭ ceasornicŭ de argintŭ stricatŭ.
2	93	O păreche ciorapĭ nemțescĭ de mătase.
1	45	O păreche conduri de catifea cusuțĭ, i păreche ciorapĭ.
354	51	
7	—	O suia de sidefŭ cu colanŭ de aramă.
—	48	O căiță nemțéscă de copilŭ.
5	60	Două fețe de pernă de pânză leșéscă cu rețele, i unŭ cérșafŭ asemenea.
6	—	Șépte șervete de pânză leșéscă, i unŭ peșchirŭ pânză de țéră.
1	75	O ghelberea vechĭe.
1	30	Patru testopanurĭ femeescĭ, vechĭ, cusute cu mătase.
376	24	
12	15	O jubea de postavŭ, blănită cu vulpe.
36	105	O bucată citarie, coțĭ 18.
5	—	75 coțĭ orbote negre.
8	75	Unŭ sipetŭ de cele marĭ.
9	60	Unŭ frâŭ cu presinŭ cu alămurĭ.
448	39	
2	—	Patru solnițe de cleștarŭ, i o caramfilă.
1	—	Două calcece de mănĭ.
—	15	Unŭ ibricŭ smălțuitŭ.

Taleri	Bani	
2	3	Unŭ pistolŭ cu toculŭ luĭ.
2	15	O basma de pânză, cu firŭ.
455	72	
7	60	5 coţĭ citarie.
25	45	Unŭ binişŭ de postavŭ năhutiŭ.
7	18	11 coţĭ macatŭ flachela.
16	60	4 coţĭ postavŭ năhutiŭ.
1	15	Treĭ tabacurĭ,
513	30	
28	60	19 oca cositorŭ talere i castróne, oca po par. 60.
5	60	6 coţĭ pânză leşéscă cu florĭ.
8	75	1 şapazargicŭ cu scările de alamă i cu haşa postavŭ.
5	—	2 tabacherĭ de peatră.
32	—	2 inele, unulŭ cu zamfirŭ cu 2 diamanţele, şi altulŭ rubinŭ cu 2 diamanţele.
592	105	
2	—	Unŭ işlicŭ bărbătescŭ.
2	—	Unŭ tulpanŭ i patru bucăţele.
1	—	12 şire urmuzŭ.
1	30	Unŭ iatanŭ.
1	60	O vesnea mică.
600	75	
—	30	Treĭ feligene próste.
4	45	O păióră négră cu şireturĭ.
7	—	Unŭ tocŭ talere cositorŭ, oca patru, dramurĭ 275, po para 60.
5	39	3 oca cositorŭ talere, po para: 60, oca.
—	69	2 spete.
2	—	2 bucăţele macatŭ vechiŭ.
618	18	
1	30	Treĭ feligene bune, i 4 zarfurĭ tumbacŭ.
1	30	2 petice de nurcă.
—	30	1 petecŭ de guri roşiĭ cu firŭ prostŭ.
2	—	Unŭ ibricŭ cu leghianŭ vechiŭ.
—	78	O tavă de cele de Beciŭ, cu 8 pahare.
1	72	O tavă de aramă.
625	18	
2	60	3 tăvĭ maĭ micĭ.
1	60	1 ibricŭ de cafea mare.
5	—	O scatolcă cu clondire.
9	90	13 oca aramă veche, căldărĭ, cazane, oca po par. 30.
3	15	2 oca dramurĭ 100, o căldare.
647	3	
—	78	Unŭ ceainicŭ.
1	63	Unŭ grătarŭ de herŭ.
—	45	O tigae de herŭ.
1	24	O tigae de aramă.

Talerĭ	Banĭ	
2	—	6 farfurii marĭ.
1	30	Treĭ farfurii, i unŭ feligeanŭ.
654	3	
—	45	O păreche cuțite de masă.
—	15	Unŭ sfeșnicŭ stricatŭ.
7	81	Oca 6, dramurĭ 300, cincĭ tingirĭ.
2	63	2 grătare de ferŭ, 1 pentru focŭ, și altŭ pirostriĭ.
2	96	Oca 2, o căldare.
1	3	Unŭ cântarŭ.
668	66	
2	93	Unŭ sufertașŭ micŭ stricatŭ.
4	42	Oca 4, patru tipsiĭ, i unŭ sahanŭ, oca po par. 45.
2	36	Unŭ ligheanŭ mare.
7	3	Piuliță cu unŭ pisălugŭ.
685	0	
—	66	Treĭ ibrice de cafea vechĭ.
—	39	O tavă de ferŭ de prăjitŭ cafea.
—	30	Unŭ sipetŭ stricatŭ.
1	6	20 șire urmuzŭ.
—	12	Nisce hiare de ciorapĭ.
687	33	
—	48	Nisce gurĭ.
7	60	60 oca prune uscate.
3	45	O oglindă.
—	9	O ploscă stricată.
—	90	Unŭ sipetŭ stricatŭ.
—	18	14 petecele de rețele.
699	63	
—	45	Unŭ calâpŭ de ișlicŭ.
—	18	Nisce petecele postavŭ.
—	30	Nisce mătăniĭ de sidefŭ.
3	36	3 perne împlute cu pene.
1	—	3 chisele sticlă.
—	96	O oglindă stricată.
705	48	
3	—	Unŭ scaunŭ cu postavŭ vênĕtŭ.
1	—	Cincĭ petece de postavŭ, i unulŭ atlasŭ.
—	90	3 litre cafea.
12	6	Unŭ cazanŭ cu capŭ, oca 8, dramurĭ 300, po par. 55.
6	30	O plapomă citŭ, cu cérșafulŭ eĭ.
1	81	O apĕrătóre nemțéscă cu toculŭ eĭ.
730	15	
—	60	O rețea lungă.
3	60	3 vióre.
14	66	4 coțĭ atlasŭ în șatrange.
19	45	O jubea femeéscă, ștofă négră, desblănită.

Taleri	Bani	
2	3	O masă de pânză.
5	96	93 coţi orbote albe.
775	105	
—	81	O faţă de pernă, terpitŭ.
4	18	2 coţi şi 3 rupi tabinițe.
9	12	4 coţi postavŭ vênĕtŭ.
—	57	O perie de Beciŭ şi unŭ colanŭ.
1	24	4 părechi fórfecĭ.
791	57	
1	30	6 coţi dulghetŭ roşu.
1	18	O tavă de feligene de alamă.
22	60	50 dramuri şireturi bune, dramulŭ po par. 18.
1	—	Unŭ peptene de baga.
4	15	Două brósce de uşă, nemţescĭ.
821	60	
1	90	6 coţi belicósă négră.
7	15	2 coţi şi unŭ rupŭ atlăjălŭ în şatrange.
—	75	3 rupi tabinițe.
3	45	8 coţi zuf, negru.
—	90	O faţă de pernă terpet. şi 2 bucăţele.
835	15	
1	21	Patru mănuche de peatră de bastóne.
10	90	5 coţi şi unŭ rupŭ atlasŭ limpede.
23	—	3 inele de aurŭ, cu câte unŭ diamănţelŭ.
—	45	O sticlişóră de cristalŭ.
—	48	Unŭ petecŭ sandalŭ, i unŭ petecŭ atlasŭ, i 2 petece gurĭ late.
—	30	O tabacheră.
—	60	O tabacheră cu nisce petricele próste.
871	69	
—	90	14 chiotorĭ de firŭ.
14	60	58 dramurĭ argintŭ, farfurie cu linguriţa eĭ.
2	108	12 dramurĭ şiretŭ bunŭ, 7 bucăţele.
5	30	25 tabacherĭ próste.
1	21	5 hârtiĭ de sponce.
2	30	5 coţi lână.
898	48	
—	15	Cincĭ sticle de césornice.
3	—	2 coţi şi 3 rupi atlasŭ limpede.
—	54	O perie mare.
1	30	Unŭ cotŭ postavŭ vênĕtŭ.
—	33	Nisce condee de plumbŭ şi nisce cărămĭ nemţescĭ.
903	60	
—	30	O păreche mânuşĭ de mătase.
—	45	Unŭ burete.
—	45	Nisce petricele próste.
1	90	Dramurĭ 14, 12 copcĭ de argintŭ.

Taleri	Bani	
3	—	O cruciliță de aurŭ.
—	33	O cutie cu ceară négră.
5	102	18 colane de mătase.
1	12	4 bucăți guri de Lipsca, coți 6, parale 7 cotulŭ.
916	57	
1	21	2 brățări cu sponce de argintŭ.
3	33	Dramuri 12, unŭ zarfŭ de argintŭ.
—	105	O sponculiță cu peatră.
—	63	O rețea i 2 părechi brățări de cordele.
—	15	Nisce petricele de granatŭ.
922	54	
2	48	Guri verdi de catifea, coți 16, po bani 18.
5	51	217 coți șiretŭ galbenŭ de cele de carătă, po bani 3.
—	45	3 coți panglice galbene.
—	69	17 coți șireturi înguste cu firŭ.
—	48	Guri de firŭ prostŭ, coți 16, po bani 1.
931	75	
—	—	O păreche cuțite argintŭ.
15	75	2 linguriże argintŭ. } dramuri, po bani 28.
—	—	2 undrele ipacŭ.
3	72	O suia de argintŭ, dramuri 18.
2	—	O cutie cu 2 părechi cerceĭ, i 3 sponci și două petricele próste.
1	96	O linguriță de argintŭ, i o sponcă de argintŭ, dramuri 9.
954	78	
40	—	Unŭ cotŭ și 4 rupi de materie grea de firŭ.
17	111	2 bucăți catifea vĕrgată.
24	—	Unŭ binișŭ cu săngep de postavŭ vechiŭ.
6	108	6 coți și 6 rupi catifea sângepie i galbenă.
1	63	Unŭ cotŭ și 5 rupi catifea négră.
2	15	Nisce grăunțe de mărgăritarŭ micŭ.
—	30	Una cutie de lemnŭ de cele de pusŭ marfă.
1047	45	
13	—	Unŭ sipetŭ mare.
2	24	Unŭ sipețelŭ micșorŭ.
1	24	O cutie cu doftorii.
2	60	15 colane de firŭ prostŭ.
—	33	Unŭ tafturŭ de curea.
1	—	O ladă veche.
1057	66	
—	30	Unŭ felinarŭ vechiŭ stricatŭ.
65	30	10 coți și 7 rupi stofă négră po tal. 6 cotulŭ.
22	60	Oca 90 safi lână, oca po parale 10.
380	—	Vedre..... vinŭ, po par. 45 vadra.
—	78	20 icóne de hârtie.
5	—	Gémuri de sticlă.
18	—	După: 6 coți catifea galbenă, po tal. 6 cotulŭ.

Taleri	Bani	
5	—	Unŭ galbenŭ ce s'aŭ găsitŭ în perinsie.
1900	—	Vênḑarea caselor ce aŭ prinsŭ.
3454	24	
660	43	se scade.

Taleri	Bani	
85	25	S'aŭ plătitŭ datoria dovedită de ale reposatuluĭ cu zapise și fără zapise, în

Tal.	Bani	
10	—	Răducanuluĭ Târgoviștén cu zapisulŭ reposatuluĭ dela 1789, Noembrie 6.
10	90	La copiiĭ reposatuluĭ Radu logf. fiindŭ chezașŭ pe baniĭ ce luasă dela Ianache Caciup prin zapisulŭ reposat. Ivan, cu létulŭ 1788, August 22.
30	—	Luĭ chir Ión Pană după zapisulŭ reposatuluĭ ot létŭ 1789, Decembrie 25.
3	55	Luĭ Ión Turcin ce-'ĭ dedese de aŭ plătitŭ vama și podulŭ pentru 5 buți cu vinŭ.
31	—	Ianculuĭ Vutcaru ot hanuluĭ Șerban-Vodă, pe care baniĭ avea amanetŭ 2 inele, care luându-se s'aŭ vêndutŭ.
10	—	Altă datorie a reposatuluĭ: mĕruntă.
85	25	

147	18	Simbria Bălașiĭ slujniceĭ, pe aniĭ 8, câte tal. 30, dela létŭ 1782 și până acum 1790, afară din tal. 92 ce aŭ luatŭ dela reposatulŭ rênduri pentru îmbrăcămintea eĭ, după fóia ce aŭ arĕtatŭ.
232	43	
22	108	Luĭ Ión slugeĭ, cusurŭ din simbrie.
171	72	Telalîculŭ starosteĭ de negutitoriĭ, și altŭ telalîcŭ, după obiceiŭ, de leŭ: po baniĭ 6.
18	60	Luĭ Vasile căpit., nepotulŭ reposatuluĭ Ión, pentru cheltuiala mâncăreĭ copiluluĭ în 3 luniĭ, câtŭ aŭ fostŭ la elŭ.
15	—	Zapciuluĭ celŭ orênduitŭ de dumnéluĭ vel agă, ce aŭ fostŭ napristanŭ trepădător la facerea mezatuluĭ.
10	—	Logofĕtuluĭ starostescŭ pentru ostenéla sa.
190	—	Cheltuiala pogrebanieĭ reposatuluĭ Ión Chiru, și alte obișnuite pomeniriĭ, sărindare, i milosteniĭ, după fóia iscălită, ce acum aŭ datŭ chir Ianache Cincu.
660	43	
2793	101	Rĕmâne suma lămurită moștenire pe séma luĭ Alexandru, copilulŭ.
475	—	Se maĭ scade coprinderea anaforaleĭ depertamêntuluĭ, a se da luĭ chirŭ Teodorachi Cincu, și Ianache Cincu, după cererea ce facŭ, ca să se împlinéscă, luați de dumnélor tal. 1000 milostenie, ce prin diată aŭ lăsatŭ soția luĭ Ivan Chiratica.
2318	101	Rĕmâne, adecă douĕ miĭ treĭ sute opt-spre-ḑece și baniĭ 101.

Cod. No. XVIII, pag. 184—191.

Dela Divanulŭ principatuluĭ ţĕreĭ românescĭ.

Din porunca Divanuluĭ, făcêndu-se catagrafie şi vêndare cu mezatŭ lucrurilor mişcătóre ale mortuluĭ Ivan, ca unor lucruri peritóre ce nu era de trebuinţă, nicĭ de vre-unŭ folosŭ copiluluĭ ăsta, cum şi la o casă a luĭ Ivan, care şi aceea s'aŭ socotitŭ maĭ cu cale într'acéstă vreme a se vinde, s'aŭ adusŭ la Divanŭ acestŭ catastihŭ de s'aŭ vĕdutŭ vêndarea în suma ce aŭ prinsŭ pe tóte, cu care acéstă catagrafie aŭ trimesŭ dumnélor epitropiĭ obştеĭ, i cu starostea de neguţitorĭ şi anafora la Divanŭ scrise delı 4 Iunie a acestuĭ următor, prin care scrie, că de faţă cu chirŭ Ianache Cinculŭ, unchiulŭ şi epitropulŭ nevêrstniculuĭ Alexandru, copilulŭ sin Ivan Chiru, s'aŭ făcutŭ după obiceiŭ mezatulŭ şi vêndarea acestor lucrurĭ, afară din douĕ viĭ care s'aŭ popritŭ din porunca Divanuluĭ pe séma ne-vêrstniculuĭ, dându-se de dumnélor epitropiĭ subt purtarea de grijă a neguţitorŭ de credinţă, ca să le lucreze până îşĭ va veni copilulŭ în vêrsta cea după pravilă, de anĭ 25, luându-'şĭ acelŭ neguţitorŭ venitulŭ ce va eşi dintr'acele viĭ, fără numaĭ din anŭ în anŭ, să se dée copiluluĭ pentru ajutorŭ la crescerea şi procopséla luĭ po taleriĭ 70, şi atuncĭ, împlinindu-'şĭ copilulŭ vêrsta, să-'şĭ iée acele viişóre întru a sa stăpânire, lucrate cu tóte namestiile lor, după zapisulŭ ce aŭ datŭ la epitropŭ; aşişderea scriŭ dumnélor epitropiĭ şi pentru taleriĭ 475, ce-'ĭ scadŭ din suma pereusieĭ, că s'aŭ pliroforisitŭ, cum că însu-şĭ mórta, muma nevêrstniculuĭ, prin diata sa adeverită şi prin zapisulŭ rĕposatuluĭ Ivan, soţulŭ eĭ, aŭ orênduitŭ să dée taleriĭ 1,000, milostenie la fete marĭ, rudeniĭ, prin mânele luĭ chir Ianache Cinculŭ şi a luĭ chir Teodorache Cinculŭ, din carĭ s'aŭ fostŭ datŭ numaĭ taleriĭ 525, care acestŭ zapisŭ fiind-că se vĕdu şi la Divanŭ, bine aŭ urmatŭ dumnélor epitropiĭ de 'ĭ-aŭ scădutŭ, însă datorĭ se fie numiţiĭ neguţitorĭ a împlini orênduiala aceea, cu care mórta 'ĭ-aŭ îndatoratŭ; iară aceştĭ tal. 2,300 opt-spre-dece, banĭ 101, aŭ poruncitŭ Divanulŭ dumnélor epitropilor, să găséscă neguţitorŭ, omŭ de credinţă, spre a-'ĭ da în dobândă, care dobândă să se dée iar ajutor la crescerea şi procopséla copiluluĭ; decĭ, pentru ca să fie sciutŭ şi bine sigurifsită acéstă periusie de banĭ, a numituluĭ copilŭ şi viile, aŭ întăritŭ şi Divanulŭ acéstă catagrafie, care după ce se va trece în condica Divanuluĭ şi în condica epitropieĭ, să se dée în mânile epitropuluĭ, la care s'aŭ datŭ şi copilulŭ, ca în vreme cuviinciósă, să-'şĭ caute acéstă pereusie, luându până atuncĭ pe totŭ anulŭ dobânda acestor banĭ, împreună şi cu aceĭ tal. 70, din venitulŭ viilor. 1790, Iunie 7.

Enţenberg feld-leitnantŭ. *Cozma* alŭ Ungro-Vlahieĭ. ot *Rômnic-Filaretos. Dositeiŭ Buzeŭ. Radu Slătineanu. Manolache Grădişteanu. Dumitrache Catargiu. Merchelius.*

Cod. No. XVIII, pag. 191—192.

Poruncă către starostea de neguţitorĭ, ca să publicuiască cu talalŭ, în tótă politia Bucurescilor, către toţĭ Boeriĭ, neguţitoriĭ, şi către verĭ-cine, parte mirenéscă i bisericéscă, spre a fi de obşte înşciinţaţĭ, că e porunca şi hotărîrea Divanuluĭ, ca de acum înainte să nu maĭ împrumuteze cu banĭ, nicĭ pe Pitărésa, nicĭ pe fiulŭ dumné-eĭ, séŭ a primi amanetŭ verĭ-ce, că celŭ ce va împrumuta va perde. 1790, Iunie 17.

Cod. No. XVIII, pag. 204.

Publicaţiĭ la 12 judeţe, şi la spăt. i vel agă, pentru o slugă ce aŭ fugitŭ.

Dela Divanulŭ Prinţipatuluĭ ţĕreĭ Românescĭ. Poruncă către....

Fiind-că unŭ argatŭ alŭ dumnéluĭ Oberlaitnant Baron de *Pree* dela reghimentulŭ luĭ Levener şăvolejărŭ (chevaux légers ?) aŭ fugitŭ, numele ĭĭ este Gaşpar Hilas, dela ţéra Cehuluĭ, însuratŭ, papistaşŭ, la vêrstă mare, de cincĭ sucurĭ şi doue degete la faţă roşu, pĕrulŭ capuluĭ murgŭ, barbă nu rade, frunte scurtă, omŭ grosŭ, cu jubea albastră, avêndŭ gulerŭ roşu, şi mânecarŭ roşu, cu năd ragĭ albĭ, care fiind-că multe pagube aŭ făcutŭ la stăpânulŭ sĕŭ, să daţĭ dumné-vóstră în scire la toţĭ zapciiĭ i căpitaniĭ să cerceteze pentru acestŭ omŭ, şi orĭ unde-'lŭ va găsi, prinḑêndu-'lŭ să-'lŭ aducă la stăpânulŭ sĕŭ, că bunŭ bacşişŭ are a lua dela stăpânulŭ sĕŭ acela ce-'lŭ va găsi şi-lŭ va prinde. 1790, Iunie 26.

Cod. No. XVIII, pag. 211.

Poruncă către dumnĕlor boerĭĭ judecătorĭ aĭ depertamentuluĭ de cincĭ, şi aĭ departamentuluĭ de cremenalion ca să nu fie ţĕranĭĭ ţinuţĭ séŭ traşĭ prin judecăţĭ.

Dela Divanul Principatuluĭ ţĕreĭ Românescĭ.

Fiind-că într'acéstă vreme, cuvenită lucruluĭ, după obiceiŭ ce aŭ fostŭ şi maĭ nainte, care este cuviinciosŭ a se păzi şi a se urma, s'aŭ datŭ poruncile Divanuluĭ, ca nimenea din ţĕranĭ să nu fie ţinuţĭ séŭ traşĭ pentru pricinĭ de judecăţĭ, până după luna luĭ Iulie ; ca să pótă locuitoriĭ de obşte a-'şĭ strînge bucatele şi a-'şĭ cosi fênurile, Divanulŭ poruncesce şi aicĭ la depertamenturĭ, ca într'aceste doue-treĭ ḑile, să se caute cu silinţă şi maĭ cu osebire pricinile celor de afară, care sunt începute şi intrate la judecata acestor depertamenturĭ, spre a lua sfêrşitŭ, şi Mercurĭ să se aducă la Divanŭ tóte anaforalele lor, pentru care poruncesce strașnicŭ Divanulŭ şi dumné-vóstră tuturor zapciilor Divanuluĭ, să aveţĭ a înfăţoşa pe ţĕranĭ înaintea tuturor altor Bucurescenĭ înaintea judecăţiĭ, să caute pricinile lor, şi Mercurĭ să aveţĭ a aduce anaforalele. 1790, Iunie 30.

Cod. No. XVIII, pag. 219.

Publicaţie la 12 judeţe, i la spăt. şi agă pentru unŭ marchitanŭ ce se cere.

Pentru unŭ marchitanŭ anume Mihaiŭ Haibel, vêrsta luĭ de 40 anĭ, statulŭ luĭ măruntŭ, la faţă uscăţivŭ murgŭ, pĕrulŭ capuluĭ negru rotundŭ, ochiĭ negri, cu straie nemţescĭ, cu unŭ laibărŭ cu mânecĭ cenuşiŭ albŭ, cu pălărie négră rotundă, care fiind-că este omŭ cu pricină, şi fiind-că se cere a se găsi negreşitŭ, fără de nicĭ unŭ felŭ de altŭ cuvêntŭ, se poruncesce dumné-vóstră ispravnicilor, să-'lŭ căutaţĭ cu totŭ felulŭ de mijlocŭ în totŭ coprinsulŭ judeţuluĭ, şi negreşitŭ prinḑêndu-'lŭ, cu bună pază să-'lŭ trimite'ţĭ aicĭ şi să avemŭ rĕspunsŭ. 1790, Iulie 31.

Poruncă către dumnéluĭ vel armaşŭ, ca să ieé dela închisórea dumnéluĭ vel spătarŭ, pe Stan Schiopu, pe Marin Petco şi pe Ene Nedelcu, şi să-'ĭ trimiţă la ocna Telega, şi fără de a doua poruncă, să nu se slobóḑă, aducêndŭ mumbaşirulŭ armăşescŭ rĕspunsŭ de sĕvêrşirea porunceĭ. 1790, August 16.

Cod. No. XVIII, pag. 245.

Carte la magistratulŭ Brașovuluĭ pentru viile Paraschivei, fata luĭ Petcoinaș.

Dela Divanulŭ prinţipatuluĭ ţĕreĭ românescĭ, către cinstitulŭ maghistratŭ alŭ crăesceĭ cetăţĭ Brașovul.

Insciinţămŭ cinstituluĭ maghistratŭ, că avêndŭ mulţĭ creditorĭ, să iée datoria de banĭ dela Petcuţ șătrărelulŭ, ce aŭ muritŭ, atâtŭ din pămênturile crăescĭ, câtŭ și de aicĭ, care Petcuţ avêndŭ viĭ aicĭ în pămêntulŭ ţĕreĭ Românescĭ, după jălbile creditorilor de aicĭ din părţile loculuĭ, aŭ venitŭ carte Divanuluĭ dela Inalta gubernie a prinţipatuluĭ cetăţeĭ Sibiuluĭ, spre a se vinde viile la mezatŭ, trimiţêndŭ aicĭ și procuratorŭ alŭ lor, ca să fie faţă la vênḑare, carĭ viĭ Divanulŭ le-aŭ datŭ spre vênḑare la mezatŭ, care mezatŭ se și urméză; dar acum asupra urmăreĭ mezatuluĭ, se arétă cu jalbă la Divanŭ Paraschiva fata Petcoinaș, prin care arétă, că numitulŭ tatălŭ sĕŭ Petco i nașŭ, avêndŭ 18 pogóne de vie la valea Popeĭ sud. Saac, care dându-le la numitulŭ Petcuţ zălogŭ prin zapisŭ pentru tal. 1000, n'aŭ pututŭ nicĭ tatălŭ sĕŭ, nicĭ ea a se desface de Petcuţ, și a-'șĭ scóte numitele pogóne de subt zălogire, până acum când creditorulŭ luĭ 'ĭ-aŭ coprinsŭ tóte viile luĭ, între care ḑice numita Paraschiva jăluitórea, că 'ĭ-aŭ coprinsŭ și pogónele eĭ, și caută numiţiĭ creditorĭ, ca împreună cu viile luĭ Petcuţ să vênḑă și via eĭ; pentru care ḑice că s'aŭ judecatŭ cu creditoriĭ luĭ Petcuţ aicĭ la maghistratŭ pentru acéstă vie, de unde 'șĭ-aŭ aflatŭ dreptatea și aștéptă să vie *deliberatŭ* după orênduiala judecăţeĭ; după a căruia jalbă Divanulŭ pe de o parte aŭ popritŭ acum de acéstă dată mezatulŭ acestor pogóne de vie ale eĭ până să se pliroforiséscă Divanulŭ de curgerea pricineĭ, dar de altă parte, nu lipsimŭ a însciinţa cinstituluĭ maghistratŭ, de este după cum arétă numita Paraschiva jăluitórea, că s'aŭ cercetatŭ pricina eĭ acia de faţă cu creditoriĭ, séŭ și cu însu-șĭ soţia luĭ Petcuţ, care se cuvine a se întreba de acéstă pricină, ca să aréte cum scie pricina, și ce rĕspunde la acésta? să bine-voiască cinstitulŭ magistratŭ să însciinţeze Divanulŭ ce judecată și hotărîre s'aŭ făcutŭ? care acéstă însciinţare câtŭ maĭ în grabă, fiind-că numitulŭ șéde zăticnitŭ. 1790, August 17.

Cod. No. XVIII, fila 248.

Divanulŭ prinţipatuluĭ ţĕreĭ românescĭ.

Se dă volnicie... să mérgă la sud Buzĕŭ, de unde să rădice pe Panait slugerulŭ, i pe Ioniţă cămărașulŭ, i pe Gheorghiţă sameșulŭ, cum și vist. Neagu să-'șĭ rênduiască vechilŭ, care să rĕspundă și la banĭ, și pe câte-șĭ patru ridicându-'ĭ, fără a primi dela dênșiĭ vre-unŭ rĕspunsŭ de pricinuire séŭ întêrḑiare, cu voïe, făr' de voïe, să-'ĭ aducă cum maĭ fără de zăbavă aicĭ, ca să stea cu toţĭ de faţă în judecată; pentru care se dă în scire și la cinstita comisie a visterieĭ, că de se află vre-unulŭ dintr'aceștĭ treĭ la vre-o trébă, să aibă a orêndui pe altulŭ în locŭ, iar pe dênșiĭ să-'ĭ ridice negreșitŭ să-'ĭ aducă; pentru care se poruncesce și ţie orênduitule zapciŭ, să nu te întorcĭ fără de dênșiĭ, ci până în șépte optŭ ḑile sorocŭ, să te afli cu câte-șĭ patru aicĭ, că fiindŭ într'altŭ chipŭ, nu numaĭ veĭ fi lipsitŭ din trébă'ţĭ ca unŭ nevredniculŭ, ci încă te veĭ și pedepsi; iar dumnéta vel armașŭ pe ceĭ-l-alţĭ ce sunt aicĭ, carĭ aŭ fostŭ în mână'ţĭ, să-'ĭ aibĭ gata, să nu pricinuescĭ că iarăș lipsesce vre-unulŭ, afară din Arbut ce s'aŭ rênduitŭ cu isprăvnicia, ci îndată ce se vor strînge toţĭ, să aibĭ după înfăţișare la depertamentŭ, a împlini numaĭ decâtŭ baniĭ ce sunt hotărîţĭ și sciuţĭ Mărieĭ séle prea Inaltuluĭ prinţipŭ, dela toţĭ ca nisce buniĭ dovediţĭ asupra lor fără de pri-

cină, fără de a mai aştepta a doua poruncă, rămâindŭ numaĭ pentru vinovăţia faptelor, a face în urmă depertamentulŭ judecata pentru osênda lor şi anafora către Divanŭ, căcĭ, când nicĭ după acésta nu veĭ fi dumnéta următorŭ, şi veĭ face iarăşĭ prelungire, veĭ fi cunoscutŭ de neurmătorŭ datorieĭ slujbeĭ dumitale. 1790, Octombrie 15.

Enţenberg feld-marşal-leitnantŭ. *Dumitrache* banulŭ. *Ioan* logf. *Constandin Stirbeiŭ.*

Cod. No. XVIII, fila 276.

Poruncă către ispravnicii Prahoveĭ, ca să trimiţă pe Iova Nicolau dela Ploescĭ cu omŭ într'adinsŭ, de împreună şi cu davagiulŭ luĭ Radu Mânzu, cu voïe fără de voïe, la Braşov, ca să-'şĭ isbrănéscă pricina de tovărăşie ce aŭ între eĭ, care prin erotocrisie li s'aŭ căutatŭ pricina acolo şi socotéla, ca iarăşĭ de acolo să se dée şi sfêrşitulŭ. 1790, Octombrie 18.

Cod. No. XVIII, fila 280.

Dela Divanulŭ ţĕreĭ românescĭ.

Către dumnéluĭ stolnicŭlŭ Dumitrache, starostea de neguţitorĭ, şi către proestoşiĭ companieĭ neguţitorilor strĕinĭ, anume, dumnéluĭ Costea biv vel vameşŭ, Panaiotu Dimancea, Mihali Gheorghiu, Nicola Dimitru, Hristea Duş şi Chiriac Polizu.

Fiind-că Zamfirache sărdarulŭ, ce aŭ muritŭ la Rusia, este datorŭ la mulţĭ creditorĭ dela Lipsia, a cărora vechilŭ este aicea Petre Vasiliu lipscanulŭ, i la Ioan Cincul ot Sibiŭ i la alţiĭ din ţĕrile crăescĭ, cum şi de aicĭ, a cărora datorie este să se împlinéscă din rĕmasulŭ periusieĭ a numituluĭ Zamfir, ce are aicĭ în ţéră, care s'aŭ fostŭ datŭ asupra sărdaruluĭ Chiriac Arbut, i din veniturile caseĭ luĭ Zamfir din epitropia ce aŭ fostŭ maĭ nainte ştătrarulŭ Angheli, şi fiind-că trebue ca datorniciĭ să-'şĭ dovedéscă întêiŭ fieşce-care datoria luĭ prin cercetare de judecată, cu sineturĭ şi cu doveḑĭ vrednice şi aşĭa să intre la analoghie a lua fieşce-care partea ce-'lŭ va ajunge cu rĕmasulŭ, cărora sineturĭ i doveḑĭ, trebue să li se facă o bună cercetare, cu deosebită luare aminte, şi cu judecată, după orênduiala pravililor, căcĭ datornicŭ este mortŭ; de aceea Divanulŭ orênduesce o deosebită comisie, pe dumnéta stolnice Dumitrache, ca unŭ practicosŭ la dreptatea judecăţilor şi la ale pravilelor, şi ca pe unulŭ ce aĭ fostŭ d'întêiŭ orênduitŭ şi la socotelele venituluĭ caseĭ luĭ Zamfirache şi a periusieĭ luĭ, şi aĭ sciinţa pricineĭ aceştia, i pe dumnéluĭ starostea de neguţitorĭ şi pe dumné-vóstră proestoşilor aĭ companieĭ, ca la o pricină ce este de neguţitorŭ strĕinŭ, după obiceiulŭ ce aŭ fostŭ a ţĕreĭ, ca să vĕ adunaţĭ toţĭ la unŭ locŭ, unde venindŭ atâtŭ Petre Vasiliu şi Ioan Cincul, cum şi toţĭ alţĭ creditorĭ, să cercetaţĭ pentru fieş-care deosebitŭ fórte cu bună luare aminte, câtă datorie are? cu ce doveḑĭ şi sineturĭ? de când? şi de aŭ luatŭ dintr'acele datoriĭ séŭ nu? şi cu dreptulŭ judecându după orênduiala dreptăţeĭ şi după pravilĭ, să lămuriţĭ datoriile ce vor fi bune, şi să arĕtaţĭ Divanuluĭ pentru fieşce-care datornicŭ deosebitŭ cu anafora; de altă parte să aduceţĭ şi pe sărdarulŭ Chiriac Arbut, căruia să-'ĭ cereţĭ cartea Divanuluĭ, ca să vĕ pliroforisiţĭ de averea luĭ Zamfirache sărdarulŭ, ce s'aŭ datŭ subt epitropia sa, întru care sunt tóte arĕtate anume, şi să luaţĭ în scrisŭ venitulŭ caselor şi a viilor, după cartea pe care este datorŭ Arbut să o dée, pe vremea de când s'aŭ făcutŭ epitropia până acum; aşişderea şi banĭĭ

care aŭ fostŭ asupra ştătrarului Angheli din epitropia sa câţi sunt anume, să vĕ pliroforisiţi iarăşi din cărţile dumnéluĭ şi de iaŭ datŭ toţi séŭ nu? iarăşi să-ĭ luaţi în scrisŭ, aducêndŭ cu socotélă bună în condee, tóte veniturile pereusieĭ luĭ Zamfir ce sunt în banĭ gata, cum şi la alte pricinĭ din venituri şi socotelĭ ale caseĭ luĭ Zamfir, de aŭ rĕmasŭ ştătrarulŭ Angheli îndatoratŭ din epitropia sa, după judecata Divanuluĭ, cu Ioan Cincu a maĭ rĕspunde la cevaşĭ, orĭ a aduce séŭ a da niscare-va sineturĭ, tóte acum să le lămuriţi şi să arĕtaţi Divanuluĭ în scrisŭ cu anafora, ca dintr'acele venituri ce se adună în banĭ gata şi din vênḑarea lucrurilor luĭ Zamfir, care s'aŭ datŭ spre vênḑare cu mezatŭ, să poruncéscă Divanulŭ a se da datornicilor ce aŭ a lua; însă, fiind-că datornicii aŭ provalositŭ şi pentru moşia Balotescĭ ce aŭ fostŭ a luĭ Zamfirache, şi se afla acum stăpânindu-se de medelnicerésa rĕposatuluĭ Mihalachi medeln., avênd-o cumpĕrată dela mezatŭ încă din ḑilele Mărieĭ séle Alexandru Vodă Ipsilant, cerêndŭ a-ĭ pliroforisi dumnéeĭ de dreptŭ şi cuvêntŭ stăpânireĭ séle asupra numiteĭ moşiĭ, trebuinţă este acum a se chiăma de faţă şi dumnéluĭ cămĭnarŭ Hagi Moscu, vechilulŭ dumnéeĭ medelniceseĭ, unde vor fi şi datornicii faţă, ca să-'şĭ aréte sinetulŭ şi dreptăţile ce are asupra stăpânireĭ numiteĭ moşiĭ, care să le cercetaţi dumné-vóstră spre a se da pliroforie datornicilor la pâra ce facŭ şi să arĕtaţi şi Divanuluĭ în scrisŭ; care datornicĭ aŭ voĭe, să-'ĭ socotéscă şi să-'ĭ dovedéscă, şi să aréte la judecată orĭ-ce alte lucrurĭ ale luĭ Zamfir, vor maĭ putea dovedi afară din celea ce sunt sciute Divanuluĭ din cercetările ce s'aŭ făcutŭ; pentru care orênduesce Divanulŭ zapciŭ pe vătafulŭ de Divanŭ, care aŭ fostŭ d'âncêiŭ la pricina acésta orênduitŭ, spre a face zapcilîculŭ celŭ cuviinciosŭ, după povăţuirile dumné-vóstră, pentru urmarea şi sĕvêrşirea trebeĭ. 1790, Octombrie 18, Bucurescĭ.

Enţenberg feld-marşal-leitnant. *Dumitrache* banŭ. *Ioan* logofĕtŭ. *Costandin Ştirbeiŭ*. *Marchelius*.

Cod. No. XVIII, pag. 282.

Poruncă către vlădica Sindis, şi către paharniculŭ Gregorie Grecénu ca să cerceteze pricina jălbeĭ Mariuţiĭ Visteresiĭ şi a bărbatuluĭ sĕŭ Cazote, pentru pornirea ce aŭ făcutŭ ispravnicieĭ că cu mare necinste aducêndu-'ĭ, şi dându-'ĭ josŭ să-'ĭ bată, pentru care 'i-aŭ pusŭ de 'ĭ ţine şi închişĭ, pentru căcĭ aŭ luatŭ pe o nepótă a lor ce vrea să o dée mumă-sa după unŭ omŭ nevrednicŭ, şi vrea să o dée după altulŭ; să cerceteze sfinţia sa şi dumnéluĭ pah. şi să însciinţeze Divanuluĭ, iară pe jăluitorĭ să-'ĭ slobódă dela închisóre, trimiţêndu-'ĭ aicĭ împreună şi cu acea cercetare.

Cod. No. XVIII, fila 293—294.

Carte de judecătorie la sud Olt ce s'aŭ datŭ a fi judecător Radu biv 3-lea logofĕtŭ, după cererea luĭ.

Dela Divanulŭ Prinţipatuluĭ ţĕreĭ Românescĭ.

Pentru înlesnirea locuitorilor ce aŭ pricinĭ de judecăţi şi pentru uşurarea şi a ispravuicilor, care aŭ trebile judeţuluĭ, primindŭ Divanulŭ cererea sa, étă s'aŭ orênduitŭ judecătorŭ la sud Oltŭ; decĭ se poruncesce dumné-vóstră ispravnicilor să-'lŭ cunóscetĭ de judecătorŭ pe numitulŭ biv 3-lea logofĕtŭ Radulŭ, şi să aibă a căuta pricinile de judecăţi ale norodului, cu dreptate şi cu silinţă, dându-ĭ dumné-vóstră ajutorulŭ celŭ obicĭnuitŭ de slujitorŭ pentru ceĭ ce sunt în pricină

de judecată, la care veţi fi cu purtare de grijă dumné-vóstră spre a nu se face catahrisisŭ la tréba judecătorieĭ, 1790, Noembrie 15.

Enţenberg, feld-marşalŭ leitnant. Ot *Rômnic Filaret. Ión* logof. *Damaris. Cost. Stirbeiŭ.*

Cod. No. XVIII, pag. 317.

Dela Divanulŭ Prinţipatuluĭ ţĕreĭ Românescĭ.

Poruncă către dumnélor boerii judecătorĭ dela depertamentulŭ de Cremenalion.

Cinstitŭ magistratŭ alŭ crăescĭĭ cetăţĭ Braşovuluĭ însciinţéză Divanuluĭ dela 9 acesteĭ lunĭ, după călindarulŭ noŭ, cum că într'acéstă trecută vară, s'aŭ prinsŭ în ţinutulŭ Branuluĭ unŭ hoţŭ mare, anume *Capŭ de fierŭ,* care este şi până acum la închisóre acolo, pentru care arétă cinstitulŭ magistratŭ cum că s'aŭ adeveritŭ, că acestŭ numitŭ hoţŭ ar hi maĭ făcutŭ multe hoţiĭ şi pagube în pământulŭ ţĕreĭ aicĭ; decĭ Divanulŭ poruncesce dumné-vóstră, ăs faceţĭ cercetare în condicile puşcărieĭ, şi orĭ de aŭ fostŭ acestŭ numitŭ hoţŭ vre-o dată în pedépsa puşcărieĭ, orĭ de sunt trecute în condicĭ nescareva pricinĭ de hoţiĭ ale luĭ, şi ce hoţiĭ anume aŭ făcutŭ? şi în câte rênduriĭ şi dela cine? în ce vreme? să le scrieţĭ tóte, şi se arĕtaţĭ Divanuluĭ prin dumnéluĭ vel Armaşŭ, care cercetare să aveţĭ dumné-vóstră a o face cu grabă, şi să arĕtaţĭ Divanuluĭ, fiind-că are Divanulŭ a da rĕspunsŭ cinstituluĭ magistratŭ. 1790, Decembrie 10. Bucurescĭ.

Enţenberg. Ot *Rômnic Filaret. Radu Slătinénu. Ión* logof. *Mateiŭ Falcoianu. Marchelius.*

Asemenea poruncĭ ca acestea s'aŭ făcutŭ şi la Muscel, Argeş, i Dâmboviţa.

Anexe la pag. 365 (T. III)

Cu referinţă la dărĭ, vămĭ, cutia milelor şi în genere la afaceriĭ de ale visterieĭ, maĭ dămŭ următórele acte de sub administraţiunea austriacă:

După rĕspunsulŭ comisieĭ visterieĭ, ca după porunca ce aŭ primitŭ dela Divanŭ pentru păcura masalalelor a se plăti dela visterie, să dée poruncă căminaruluĭ Manu, ca să aducă cărţile de orênduială şi fitanţiile de datŭ, s'aŭ datŭ poruncă către căminarŭ Manu, ca să dée cărţile şi fitanţile la visterie. 1790, Maiŭ 23

Cod. No. XVIII, pag. 357.

Către dumnéluĭ vel vist. pentru taleriĭ opt-ḑecĭ şi unu, preţulŭ a cincĭ bucăţĭ citŭ şi coţĭ 13, ce s'aŭ fostŭ luatŭ luĭ Manolache Gheorghiu, omulŭ dumiséle Baronŭ Bucovŭ, în vremea Domnuluĭ Mavrogheni la tréba ţĕreĭ, adecă pentru îmbrăcămintea caselor de mosafirĭ, fiind-că din socotelile de atuncĭ a venituluĭ ţĕreĭ sunt rĕmaşĭ o sémă de banĭ (1), să se dée numituluĭ neguţitorŭ aceştĭ tal. 81 şi se va ţine în sémă. 1790, Iunie 7.

Cod. No. XVIII, fila 193.

Către cinstitulŭ magistratŭ alŭ crăescĭĭ cetăţĭ Braşovuluĭ, rĕspunsŭ la cartea ce a trimisŭ, pentru doĭ boĭ ce aŭ luatŭ vătavulŭ de plaiulŭ Dâmboviţa, sud

(1) Eată cum se constată că aŭ fostŭ rĕmasŭ după Mavrogheni, banĭ în visteria ţĕreĭ!

Dâmbovița, dela unŭ Martin Elțu din țéra Bârsiĭ, carĭ-'ĭ avea cumpĕrațĭ de aicĭ din țéră în 45 nemțescĭ și vrea să-'ĭ trécă înăuntru, și rógă a se ierta boiĭ acestuĭ omŭ, séŭ să 'i-se dée baniĭ înapoĭ, fiind-că nu aŭ sciutŭ că este poruncă a fi opriți; Divanulŭ rĕspunde, că pentru oprirea vitelor s'aŭ făcutŭ însciințare la Inalta crăiască guvernia Sibiuluĭ, și gubernia va fi însciințatŭ pentru acésta, și magistratulŭ de nu s'aŭ împlinitŭ datoria a însciința la toțĭ locuitoriĭ de obște, este datorŭ a plăti tótă paguba jăluitoruluĭ; numaĭ face grație (1) acum de acéstă dată. și s'aŭ poruncitŭ vătavuluĭ de plaiŭ, să împlinéscă baniĭ jăluitoruluĭ, iară boiĭ sunt opriți a eși după porunca Inaltuluĭ Principe. 1890, Iunie 20.

Cod. No. XVIII, pag. 208.

Către comisia visterieĭ, după însciințarea ispravnicilor ot sud Saac, pentru nisce vite ce le-a prinsŭ trecêndŭ peste plaiŭ, unŭ Toma, fiind-că însciințarea nu arétă locŭlŭ unde le-a prinsŭ, și Toma s'aŭ prinsŭ prin jalbă la Divanŭ că era să le ducă la păşune, unde sunt vitele frate-sĕŭ, și că la Homorăcĭ le-aŭ găsitŭ plăiașiĭ, care Homorăcĭ fiind-că este departe de hotarŭ, de va fi adevĕratŭ, nu este vinovatŭ, și să-'ĭ dea voíe a le vinde aicĭ în țéră, ci într'acestașŭ chipŭ să rĕspunză ispravnicilor. 1790, Iulie 12.

Cod. No. XVIII, pag. 228.

Publicație la 12 județe, că este să se strige vînăriciulŭ la sfîrșitulŭ luĭ August.

Dela Divanulŭ prințipatuluĭ țĕreĭ românescĭ.

Dumné-vóstră ispravnicilor ot sud.... veți sci că în sfîrșitulŭ luneĭ luĭ August este să se strige vêndarea vinăriciuluĭ, după obiceiŭ, pentru care să publicuiți la toțĭ de obște, ca cine va vrea a fi muștériŭ, să scie ḑiua cea orênduită, ca să se afle aicĭ, orĭ însuși, séŭ vechiliĭ lor, ca să dée la mezatŭ, de unde este slobodŭ fiesce-carele a cumpĕra ne-opritŭ, îndemnândŭ dumné-vóstră pe toțĭ muștériĭ la acésta, fiind-că rodulŭ viilor estimpŭ, dela Dumneḑeŭ sĕ arétă bunŭ; ci dară să nu faceți cusurŭ la acésta, ci pe toțĭ să-'ĭ însciințați, pentru că de se va întêmpla vre-unuĭ muștériŭ a nu i se arĕta de către dumné-vóstră maĭ 'nainte ḑiua cea orênduită a vêndĕreĭ, să sciți că veți avea a respunde. 1790, Iulie 29.

Cod. No. XVIII, pag. 239.

Publicație la 12 județe și la căminarulŭ Moscu, pentru sloboḑenia viteloră.

Către ispravniciĭ ot sud....

Fiind-că pentru scumpetea de ale mâncării în părțile locurilor Crăiescĭ, celea d'inapoĭ, află trebuința slujbeĭ cu cale, acum a sloboḑi scóterea vitelor din țéra românéscă, și a lăsa de a se deschide locurile pe unde ar putea trece vitele, însă de acum dela ḑi âutêiŭ Septembrie, după noulŭ călindarŭ; decĭ să vestiți dumné-vóstră ispravnicilor, atâtŭ locuitoriĭ țĕreĭ, cătŭ și la neguțitorĭ acéstă sloboḑenie, pentru care acestea vite ce vorŭ trece aŭ a plăti pentru sloboḑenia alișverișurilor, din care se folosescŭ și se câștigă, preste obicĭnuita vamă ce plătea, adecă adausŭ de unŭ boŭ séŭ de unŭ calŭ tal. unuluĭ, de o vacă baniĭ 90, de unŭ juncŭ, mânzŭ séŭ rîmătorŭ baniĭ 60, de óíe séŭ capră câte baniĭ 40, care aceștĭ ómenĭ trebue să aibă pașușurile celea trebuincióse dela însuși gheneralŭ comando, carĭ pașușurĭ

(1) Pentru prima dată aflămŭ utilisată vorba *grație* în limba română!

sunt să se dée de aicĭ dela mine feld-marşal-leitnant Baron fon Enţenberg, şi orĭ prin dumné-vóstră ispravnicilor să se céră, ca să se pótă arĕta acelea paşuşurĭ la vămĭ; pentru care s'aŭ datŭ porunca Divanuluĭ şi la dumnéluĭ căminarŭ Hagi, Moscu epistatulŭ vămilor, ca să înciinţeze pe vameşĭ să iée vama cea hotărîtă, precumŭ maĭ sus să arétă, şi să se dée baniĭ la lada rĕsboĭuluĭ de aicĭ. 1790, August 12/23.

Cod. No. XVIII, pag. 245.

Porunca ce s'aŭ datŭ în dosulŭ raportuluĭ căminariuluĭ Moscu.

Dela Divanulŭ prinţipatuluĭ ţĕreĭ românescĭ, către dumnéluĭ căminarulŭ Moscu, epistatulŭ vămilor.

S'aŭ cetitŭ la Divanŭ acestŭ raportŭ alŭ dumitale, şi câtŭ pentru venitulŭ bâlciuluĭ Găjenĭ, dumnéta să te pliroforisescĭ într'adevĕrŭ câţĭ baniĭ aŭ cuprinsŭ şi să arĕţĭ Divanuluĭ, fiind-că este să se dée dumitale porunc spre a scădea pe dumnéluĭ vistierulŭ Grădişteanu cu aceştĭ baniĭ, după orderulŭ Inaltuluĭ prinţipŭ, prin care aŭ bine-voitŭ Inălţimea sa a se păzi privileghiurile mônăstirilor dela treĭ domnĭ, iară pentru ciauşulŭ Drăgoiŭ, ce aŭ cumpĕratŭ fumăritulŭ bălţilor, fiind-că este sciutŭ, că în vremea ce era a căuta acéstă slujbă, oştirile fiindŭ asupra rĕsboiuluĭ către Giurgiov, n'aŭ apucatŭ a căuta acestŭ fumăritŭ, fiind-că locurĭ sunt la vale asupra Dunăreĭ unde se cuprinseră şi toţĭ slujbaşiĭ a nu ămbla, pentru aceea se cade să aibă îngăduială pentru acestŭ cusurŭ de banĭ. 1790, August 16.

Enţenberg feld-marşal-leitnant. ot *Rômnic-Filaretos. Ioan Damaris. Costandin Ştirbeiŭ. Mateiŭ Fălcoianu.*

Cod No. XVIII, pag. 248.

Rĕspunsŭ la vătafulŭ Sterie din plaiulŭ Ialomiţa, sud Dâmboviţa, pentru unŭ Coman zetŭ Serbu, din ţinutulŭ Moeciuluĭ, care s'aŭ prinsŭ împotriva poruncilor cu şépte boĭ trecêndu-ĭ hotarulŭ, i pentru Stan Ocesc ce aŭ fostŭ şi elŭ şi părinţiĭ luĭ locuitorĭ aĭ plaiuluĭ la satulŭ Şerbănescĭ, iară acum s'aŭ mutatŭ în plăşile judeţuluĭ la satulŭ Valea-Lungă, cu alţĭ patru—cincĭ ómenĭ, rude ale luĭ, carĭ facŭ multe urmărĭ ne-trebnice; ca vitele să le ţie acolo, iară pe stăpânulŭ vitelor să-'lŭ triméţă aicea, şi de hotărîrea ce va face Divanulŭ, va avea rĕspunsŭ; iară pentru celŭ strămutatŭ la loculŭ luĭ, care are a se duce la urmă, s'aŭ datŭ rĕspunsŭ la comisia visterieĭ, a face porunca cea cuviinciósă, ca o trébă a vistierieĭ. 1790, Octombrie 21.

Cod. No. XVIII, pag 285.

Dela Divanulŭ prinţipatuluĭ ţĕreĭ românescĭ, poruncă către boerĭĭ epitropĭ.

Dela 10 ale acesteĭ lunĭ, s'aŭ datŭ dumné-vóstră poruncă pentru veniturile cutieĭ, ca să aveţĭ a vĕ da socotéla înaintea părinţilor arhiveĭ, după orênduiala hrisóvelor de totŭ luatulŭ şi datulŭ, care socotelĭ teorisindu-se de către pré sfinţia sa, să aréte la Divanŭ, şi până acum nicĭ o urmare nu aţĭ făcutŭ, care în 12 ţile de când s'aŭ datŭ porunca şi până acum, aţĭ pututŭ dumné-vóstră a vĕ face catastihulŭ socoteleĭ, a da şi a împlini porunca; ci dar, pentru acésta într'adinsŭ se trimete dumné-vóstră şi acéstă alŭ doilea poruncă, ca fără de a zăbovi

maĭ multŭ, să aveţĭ a vĕ da socotéla negreşitŭ, astă-ḑĭ séŭ mâne, care socotele, să bine-voïescĭ pré sfinţia ta, părinte mitropolite, ale teorisi şi ale da la Divanŭ. 1790, Octombrie 22, Bucurescĭ.

Enţenberg feld-marşal-leitnant. *Dimitrache* banŭ. *Ioan Damaris. Mateiŭ Fălcoianu.*

Cod. No. XVIII, pag. 286.

Dela Divanulŭ prinţipatuluĭ ţĕreĭ românescĭ.

Pentru 12 buţĭ cu vinŭ şi 12 putinĭ cu strugurĭ ale Raduluĭ catana Braşovénul, ce aŭ făcutŭ în viile séle, care le are aicĭ in ţéră, se poruncesce dumné-vóstră ispravnicilor i vătafilor de plaiŭ i vameşilor de schele, să aveţĭ a da voïe ca să şi le ridice şi să şi le trécă înlăuntru la Braşov, fără de nicĭ o oprire, după cum sloboḑĭ aŭ fostŭ Braşovenii în toţĭ anĭ a'şĭ trece vinurile lor ne-opriţĭ; pentru care să aibă a'şĭ plăti vama ca unŭ suditŭ ce este după tarifŭ, câte treĭ la sută fără de altă supĕrare, numaĭ să îngrijiţĭ ca pe lângă acestea vinurĭ din viile séle să nu ridice şi altele, de cumpĕratŭ fiindŭ, că cu acésta se păgubesce venitulŭ vămiĭ. 1790, Octombrie 29.

Enţenberg gheneralŭ. *Cosma* alŭ Ungro-Vlahieĭ. *Dimitrache* banŭ. vel vist. *Ioan* logf. *Costandin Stirbeĭ. Marchelius.*

Asemenea cărţĭ s'aŭ datŭ şi la aceştĭ maĭ josŭ numiţĭ.

Nicola Ciurcul, 12 buţĭ cu vinŭ şi 2 putinĭ strugurĭ.
Dumitru Moise Braşovén, 16 buţĭ cu vinŭ, 20 putinĭ strugurĭ.
Ioan Stoica Braşovénul, 10 buţĭ cu vinŭ.
Dumitru Ioan Braşovén, 8 buţĭ cu vinŭ, i 20 putinĭ strugurĭ.
Lazăr Chirul Braşovén, 10 buţĭ cu vinŭ i 20 putinĭ strugurĭ.
Dumitrul Ciurcul Braşovén, 10 buţĭ cu vinŭ i 20 putinĭ strugurĭ.
Ioan Lebulŭ Braşovén, 12 buţĭ cu vinŭ, i 20 putinĭ strugurĭ.
Ioan Bredicĭ Braşovén, 12 buţĭ cu vinŭ, 20 putinĭ strugurĭ.
Ioniţă Dan Braşovén, 11 buţĭ cu vinŭ, i 20 putinĭ strugurĭ.
Ioan Marco Braşovén, 12 buţĭ cu vinŭ şi 20 putinĭ strugurĭ.

Dela Divanŭ.

Cod. No. XVIII, pag. 30.

Publicaţiĭ la 12 judeţe pentru a nu supĕra de văcăritŭ pe Praovenĭ şi Brăneni cu caĭ cu chirie.

Divanulŭ Prinţipatuluĭ ţĕreĭ Românescĭ.

Poruncă către ispravnicĭĭ ot sud.....

S'aŭ însciinţatŭ Divanulŭ, cum că Praovenii, i locuitoriĭ de la Branŭ şi alţĭ ce vinŭ cu carele cu chiriĭ aicĭ în ţéră, şi iară se întorcŭ cu chiriĭ înapoĭ, cum şi ceĭ ce-'şĭ tragŭ odăile cu caĭ înhămaţĭ la care şi de călărie, aşişderea şi ceĭ ce-'şĭ aducŭ mărfurĭ iarăşĭ cu chiriĭ pe caĭ împovăraţĭ, şi iară se întorcŭ înapoĭ, care pentru uniĭ ca aceia de caĭ înhămaţĭ la cară şi de caĭ de călărie şi de ceĭ împovăraţĭ ce vinŭ şi mergŭ ca nisce mozafirĭ, n'aŭ fostŭ obiceiŭ a plăti văcăritŭ, fără numaĭ de vitele cele slobode ce le aducŭ într'adinsŭ pentru ernatie, la păşune, acele numaĭ aŭ să plătéscă văcăritulŭ, după ponturile şi obiceiulŭ slujbeĭ,

iar acum în potrivă 'i-ar fi supĕrându slujbaşii a le lua văcăritulŭ; decĭ, fiind-că pentru acestŭ obiceiŭ li s'aŭ făcutŭ şi în vremea Domnieĭ sale Mihaiŭ Vodă Suţul, porunci de a fi nesupĕraţi, precum este sciutŭ Divanuluĭ, pentru care se poruncesce dumné-vóstră să daţi poruncă în totŭ judeţulŭ, la căpitanĭ, la zapciĭ, la vătaşiĭ de plaiŭ şi la toţi slujbaşiĭ, ca nicĭ într'unŭ chipŭ să nu îngăduiască pe slujbaşiĭ oĭerĭ a face vre-o supĕrare de văcăritŭ pentru acestŭ felŭ de caĭ, că şi dumné-vóstră veţi fi în vinovăţie întocmaĭ ca aceĭ jăfuitorĭ şi călcătorĭ de poruncă în potriva ponturilor şi a obiceiurilor. 1790, Noembrie 10.

Enţenberg, feld-leitnant. *Dumitrache* banŭ vel vist. *Ión* logof. *Manolache Grădiştén. Costantin Ştirbeiŭ. Mateiŭ Fălcoian. Marchelius.*

Cod. No. XVIII, pag. 312.

Porunca către ispravnicii ot sud Dâmboviţa.

(Veḑĭ vol. III — 1774—1800 — pag. 374).

Veţi vedea anaforaua ce aŭ datŭ la Divanŭ prea sfinţia sa părintele metropolitŭ, pentru care Divanulŭ poruncesce ca pe aceĭ locuitorĭ să-'ĭ faceţi a fi următorĭ şi supuşi la acele drepte obiceiurĭ ale moşieĭ, spre a-'şĭ da adetulŭ lor la sfânta Metropolie, după obiceiulŭ ce aŭ avutŭ maĭ 'nainte până li s'aŭ datŭ acea carte la mână, şi după cum daŭ şi alţĭ împrejuraşĭ după alte moşiĭ de prin prejurŭ, mônăstirescĭ i boerescĭ, şi acea carte ce aŭ la mână dela Domnulŭ Mavrogheni, cum şi acea adeverinţă a rĕposatuluĭ părintelŭĭ metropolitŭ, ce de silă şi de nevoĭe, le-aŭ datŭ, luându-le să le trimiteţĭ la Divanŭ.

Enţenberg leitnant-fel-marşal. i *Rômnic Filaret.*

Cod. No. XVIII, pag. 119.

Poruncă către comisia visterieĭ, după orderulŭ Inaltuluĭ prinţipŭ, cum că dela Noembrie întêiŭ 1789 până la August 30 1790, s'aŭ sfêrşitŭ o jumĕtate de anŭ, decĭ face trebuinţă a se paradosi socotéla visterieĭ de datŭ şi de luatŭ la Divanŭ, şi ce banĭ va rĕmânea din socotélă, să dée la cămara crăiască, pentru care este îndatoratŭ Excelenţia sa gheneralulŭ a avea purtare de grijă la sĕvêrşire şi a da séma, şi bine-voĭesce sĕvêrşirea acesteĭ trebĭ, celŭ multŭ până la jumĕtatatea luneĭ luĭ Iunie, ca de atuncĭ înainte să se pótă a sĕvêrşi şi tréba zachereleĭ, atâtŭ cea din natură, câtŭ şi cea cu banĭ, la care trebue să maĭ fie zăbavă, dară şi aceea să ié sfêrşitŭ până la sfêrşitulŭ luĭ Iulie. 1790, Maiŭ 20.

Cod. No. XVIII, pag. 153.

Porunca şi hotărîrea ce aŭ făcutŭ în dosulŭ anaforaleĭ ispravnicilor Dâmboviţa, pentru pricina moşieĭ Săculenĭ de acolo, că nu urmézŭ locuitoriĭ a-'şĭ da datoria lor.

(Veḑĭ III pag. 374).

S'aŭ cetitŭ la Divanŭ acéstă anafora a dumné-vóstră pentru împotrivirea cu care s'aŭ arĕtatŭ numiţiĭ sătenĭ, pe carĭ şi până acum aşteptându-ĭ la Divanŭ sfinţia sa părintele Vlădica Sidis (?) nu s'aŭ arĕtatŭ pîrâţiĭ a veni, după sorocolŭ ce 'şĭ-aŭ pusŭ înaintea dumné-vóstră, decĭ fiind-că obiceiulŭ ţĕriĭ se urmézŭ la tóte moşiile mônăstirescĭ şi boerescĭ, şi maĭ vêrtosŭ după cum se va fi urmândŭ la toţi alţiĭ împrejurenĭ de aicea de pe moşiile mônăstirescĭ şi boerescĭ, sunt datorĭ şi aceştĭ locuitorĭ sătenĭ de pe moşia Săcuenĭ a fi următorĭ, şi nu potŭ cu nicĭ unŭ cuvêntŭ a fi deosebiţĭ în alte obiceiurĭ, când nu aŭ la mânile lor

nicĭ unŭ sinetŭ Domnescŭ vechiŭ, séŭ vre-unŭ aşeḑământŭ la sfânta metropolie, maĭ d'inainte de vremea domnuluĭ Nicolae vodă Mavrogheni, cu care să pótă dovedi de adevĕrată ḑisa lor, Divanulŭ poruncesce dumné-vóstră, ca să aveţĭ a'ĭ supune fără de voïa lor la datorie şi obiceiulŭ acela ce este şi la alţĭ locuitorĭ de pe moşiile mônăstirescĭ şi boerescĭ de aicĭ dimprejurŭ, şi precum ceĭ de aprópe veciní aĭ lor sunt următorĭ, aşa şi eĭ să fie datorĭ a clăcui ḑile după cuprinderea pravilnicescĭĭ condicĭ, şi a-'şĭ da dijma fênuluĭ întocmaĭ precum daŭ şi alţĭ împrejurenĭ, şi dumné-vóstră sunteţĭ datorĭ a face urmarea poruncеĭ Divanuluĭ cu împlinirea cea cuviincióşă pentru tóte dreptele obiceiurĭ ale moşieĭ, şi acele sineturĭ din vremea Domnieĭ séle Nicolae vodă Mavrogheni, după porunca ce aveţĭ, luându-le din mânile lor, să aveţĭ a le trimete la cancelaria Divanuluĭ. 1790, Iulie 4.

Enţenberg, feld-leitnant. Ot *Râmnic Filaretos. Ioan Damaris* logof. *Manolache Grădişteanu; Marchelius.*

Cod. No. XVIII, pag. 219—220.

Din respectulŭ bisericeĭ, a şcóleĭ şi în genere alŭ cultureĭ, maĭ aducemŭ aci unele documente relative la administraţiunea austriacă după căderea luĭ Mavrogheni, ca anexe la vol. III (seria 1786—1800).

Pitacŭ către epitropie pentru léfa celor ce învaţă cântărĭ.

Divanulŭ prinţipatuluĭ ţĕreĭ românescĭ, către boerĭĭ epitropĭ.

Pentru cântăreţiĭ ce învéţă ucenicĭĭ cântărĭ grecescĭ şi românescĭ, carĭ aŭ léfă pe lună, unulŭ tal. 25, şi altulŭ tal. 20, ce tacŭ la amêndoĭ taleri 45, porunceşce Divanulŭ, ca după orênduiala hrisóvelor domnescĭ, vechĭ, să aveţĭ a le da acéstă orênduită léfă, pe lunile ce aŭ a lua amêndoĭ, adecă tal. 45 pe lună la amêndoĭ. 1790, August 11.

Enţenberg feld-marşal-leitnant. ot *Rômnic-Filaretos. Ioan* logofĕtŭ. *Manolache Grădişteanu. Costandin Ştirbeiŭ. Marchelius.*

Cod. No. XVIII, pag. 244.

Carte ce s'aŭ făcută în dosulŭ raportuluĭ dumisale vistierulŭ Constandin Stirbeiŭ, care este asemenea cu cartea ce s'aŭ datŭ mônăstireĭ Pantelimon.

Dela Divanulŭ prinţipatuluĭ ţĕreĭ românescĭ.

Cu cale fiindŭ cererea dumnéluĭ vistieruluĭ, s'aŭ primitŭ la Divanŭ, pentru care Divanulŭ poruncesce molitvelor vóstre preoţilor şi tutulor locuitorilor acestor mahalale, ca de acum înainte nicĭ de cum să nu vĕ îndrăzniţĭ a preface stăpânirea binalelor vóstre pe alte nume strĕine, fără de scirea şi iscălitura stăpânuluĭ moşieĭ, ci la orĭ-ce schimbare să sciţĭ, că aveţĭ datorie, să daţĭ în scire dumnéluĭ, iscălindu-se într'acea schimbare, prin care se va muta stăpânirea binaleĭ dela unŭ obrazŭ la altulŭ, şi să trécă numele aceluia ce se face noŭ stăpânŭ, în catastihulŭ dumnéluĭ, pentru care se orênduesce zapciulŭ Divanuluĭ . . . . . ca să publicuiască acéstă poruncă la toţĭ preoţiĭ şi mahalagiiĭ, făcêndŭ şi împlinire de dreptulŭ chirieĭ de pe la aceĭ ce vor fi datorĭ, iară când în urmă, după ce se va publicui acéstă poruncă, şi vor auḑi-o toţĭ, vor face urmare îm-

potrivă, nepăzindŭ acéstă orênduială, atunci se dă volnicie printr'acéstă poruncă a dumnéluĭ numituluĭ boerŭ, ca pe celŭ ce va găsi intratŭ în stăpânirea vre-uneĭ binale fără de aşĭa iscălitură, unuĭ ca acela să fie datorŭ şi silitŭ a face cu dumnéluĭ noŭ aşeḑĕmêntŭ pentru chirie, fără de a nu putea pretenderisi urmarea chirieĭ celeĭ vechĭ; aşişderea şi dijmurile rodurilor ce punŭ pe moşia acésta, după obiceiulŭ pământuluĭ, să se împlinéscă din fieş-care prin maĭ susŭ orênduitulŭ mumbaşirŭ, iară pe carele se va împotrivi a nu plăti drépta chirie, saŭ a nu-'şĭ da dijma pământuluĭ din roduriĭ, să-'lŭ aducă la judecată, deosebitŭ poruncesce Divanulŭ şi vênḑarea de vinŭ i rachiŭ, să fie cu scirea şi voia stăpânuluĭ moşieĭ, plătindŭ fieşce-care obicĭnuitŭ adetŭ, că orĭ-carele în urmă după acésta nu va fi volnicŭ a maĭ vinde, ci va fi cu totulŭ opritŭ, cum şi pentru vite poruncesce Divanulŭ să-'şĭ pue văcarŭ de pază, spre ale păstori, şi a le purta pe unde mergŭ vitele Bucurescilor, spre a nu călca şi a face stricăciune semĕnăturilor de bucate, căcĭ se vor da subt glóba vorniceilor, şi pagubele ce vor face, ci dară orênduitulŭ zapciŭ la tóte acestea se facă a fi următor. 1790, August 22.

Enţenberg, ot *Rômnic-Filaretos. Ioan Damaris. Mateiŭ Fălcoianu* vistierŭ. *Manolache Grădişteanu. Marchelius.*

Cod. No. XVIII, pag. 250.

După raportulŭ dumnéluĭ vist. Grădişteanu, pentru privileghiulŭ mônăstireĭ Sinaeĭ, ce s'aŭ întăritŭ şi cu cartea Divanuluĭ, a lua venitulŭ dela têrgulŭ din 4 Marţĭ ce se face pe Valea Negovanilor sud Saac, care ţine têrgulŭ Orlaţiĭ într'acéstă lună Octombrie, ca să ţie în sémă dumnéluĭ căminarulŭ Moscu după ponturile cu care s'aŭ vêndutŭ, s'aŭ datŭ poruncă la dumnéluĭ căminarulŭ ca să se adeverezeântêiŭ, de câtŭ venitŭ va strînge mônăstirea, şi să ţie în sémă dumnéluĭ Vist, la sferturile ce plătescŭ. 1790, Octombrie 18.

S'aŭ făcutŭ poruncă la ispravniciĭ Saac, ca să orênduiască a lua în scrisŭ totŭ venitulŭ ce va strînge ómeniĭ mônăstireĭ Sinaeĭ, din 4 Marţĭ ce se face têrgŭ pe Valea Negovanilor, şi dreptulŭ adevĕrŭ să însciinţeze Divanuluĭ, fiind-că are a se scădea dumnéluĭ vist. Grădişteanu din sferturile ce plătesce la căminarulŭ Moscu. 1790, Octombrie 18.

Cod. No. XVIII, pag. 284.

Eacă unele documente relative la comerciŭ şi edilitate.

Poruncă către Nicolae Toplicean, ispravnicŭ ot Focşanĭ, fiind-că s'aŭ însciinţatŭ Divanulŭ cum că dumnéluĭ aŭ deschisŭ schela Grădisceĭ şi se neguţitoresce cu marfa ce vine de la Brăila, şi s'aŭ datŭ poruncă de obşte la Aprilie 25, ca ceĭ ce vor avea a face pe marginĭ să se tragă, necutezându-se maĭ multŭ a cuteza să urmeze împotrivă, şi osebitŭ aŭ scrisŭ şi căminarulŭ Moscu la toţĭ vătăşeiĭ, de obşte, din porunca Inaltuluĭ prinţipŭ pentru acestea, spre a se păzi nizamulŭ acesta, şi datorŭ era şi dumnéluĭ să urmeze, şi cum s'aŭ cutezatŭ de aŭ făcutŭ acéstă faptă? pe lângă alte rele urmărĭ, împănindŭ drumurile cu slujitorĭ de trage pe neguţitorĭ orĭ dincotro vinŭ la Grădisce şi vămuesce, de care este vinovatŭ, şi cere Divanulŭ în grabă rĕspunsŭ de acéstă urmare a sa. 1790, Maiŭ 10.

Cod. No. XVIII, pag. 141.

Către dumnéluĭ vel agă.

Fiind-că s'aŭ înscliinţatŭ Divanulŭ, cum că coşariĭ, împotriva obiceiuluĭ ce aŭ fostŭ, iaŭ câte patru parale de unŭ coşŭ, plata lor, care acéstă plată fiindŭ peste mĕsură, şi fiind-că maĭ nainte era numaĭ câte o para, Divanulŭ aŭ găsitŭ cu cale şi li-s'aŭ maĭ adausŭ încă câte o para, care este îndestulă plată doue parale de unŭ coşŭ; decĭ, poruncesce Divanulŭ dumitale vel agă, nu numaĭ lor să le daĭ poruncă să nu céră maĭ multŭ, ci şi la obşte în tótă politia să vestescĭ, că fiesce-care are a plăti de coşŭ câte douĕ parale, iară nu maĭ multŭ. 1790, Octombrie 21.

Cod. No. XVIII, pag. 284.

Către dumnéluĭ vel spăt. i către dumnéluĭ vel agă, ca să aréte tacâmulŭ foculuĭ.

La Dechembrie alŭ anuluĭ trecutŭ, după porunca Mărieĭ séle prea Inaltuluĭ Principe de Sacsonia-Coburg, Divanulŭ aŭ făcutŭ orênduială, ca fie-carele din dumné-vóstră să aveţĭ în curtea dumné-vóstră gata tot-déuna 20 sacale pline cu apă, i 50 topóre, i 200 doniţĭ, i 20 căngĭ, 20 scărĭ bune sănĕtóse şi 2 tulumbe, la care acestea tóte s'aŭ cheltuitŭ banĭ cu cislă dela breslele Bucurescilor, de s'aŭ cumpĕratŭ şi s'aŭ datŭ dumné-vóstră, spre a le avea pururea gata în păstrare pentru întêmplare de focŭ, în năuntru politieĭ, spre a alerga cu ómeniĭ dumné-vóstră spre stingere; decĭ, fiind-că acum este să se dée nizamŭ şi să se pue la cale mijlócele cele cuviincióse pentru întêmplare de focŭ, Divanulŭ cere dela dumné-vóstră arĕtare de tóte acestea maĭ susŭ numite lucruriĭ cu fóĭe anume unde sunt şi câte? care până mâne aşteptămŭ séma acestora să daţĭ dumné-vóstră negreşitŭ cu raportŭ în scrisŭ. 1790, Octombrie 28.

Enţenberg feld-mars.-leitnant. *Dumitrache* banŭ. *Mateiŭ Fălcoianu.*

Cod. No. XVIII, pag. 293.

Dela Divanulŭ Prinţipatuluĭ ţĕreĭ Românescĭ.

Către ispravnicĭ ot sud Saac.

S'aŭ cetitŭ la Divanŭ atâtŭ înscliinţarea dumné-vóstră, câtŭ şi a locuitorilor, neguţitorilor, a vătavuluĭ de plaiŭ, carĭ cu toţĭ cerŭ să se facă târgŭ Joia la Cislăŭ, pe moşia sfinteĭ episcopiĭ Buzĕŭ, a cărora cerere o găsiţĭ şi dumné-vóstră cu cale, ca unŭ lucru ce arĕtaţĭ, că nu numaĭ nu este spre o vătămare cevaşĭ, ci încă şi spre folosulŭ la venitulŭ vămiĭ alŭ cămărieĭ Impĕrătescĭ, şi spre îndemănarea la alişverişulŭ locuitorilor, fiindŭ depărtaţĭ de alte târguriĭ cale îndelungată, pentru care, după raportulŭ dumné-vóstră, iată s'aŭ datŭ dela Divanŭ sloboḑenie pentru facerea acestuĭ târgŭ la Cislăŭ, pe moşia episcopieĭ, pentru care veţĭ însciinţa la toţĭ, ca să se adune spre a-'şĭ face alişverişŭ neopriţĭ, atâta numaĭ poruncesce Divanulŭ dumné-vóstră să grijiţĭ fórte ca nu cum-va cu pricina acestuĭ târgŭ să aducă stricăciune la alte târguriĭ ce cadŭ în partea loculuĭ maĭ aprópe, care sunt vechĭ, ci să căutaţĭ, ca şi aceste târguriĭ să se facă pentru îndemănarea locuitorilor, orênduindŭ o ḑi când nu este târgŭ în cele-l-alte târguriĭ, şi nicĭ acele vechĭ din depărtarea loculuĭ să nu se smintéscă. 1790, Octombrie 29.

Enţenberg gheneralŭ. *Cosma* alŭ Ungro-Vlahieĭ. *Dumitrache* banŭ. *Costantin Ştirbeiŭ. Marchelius.*

Cod. No. XVIII, pag. 301.

Dela Divanulŭ prinţipatuluĭ ţĕreĭ românescĭ.

Poruncă către dumnéluĭ vel agă şi către dumnéluĭ biv vel stolnicŭ Costan. Niculescu, epistatulŭ narturilor târguluĭ.

Fiind-că s'aŭ însciinţatŭ Divanulŭ, cum că aicĭ în politia Bucurescilor, pătimesce obştea cea săracă de lipsa lumînărilor, pricinuindŭ lumînărariĭ că seulŭ câtŭ l'aŭ avutŭ aprópe este să se sfîrşéscă de totŭ, Divanulŭ poruncesce dumné-vóstră, ca îndată după primirea aceştia, numaĭ decâtŭ să vĕ sculaţĭ înşi-vĕ dumné-vóstră, (iar să nu rênduiţĭ pe altŭ cine-vaşi) să mergeţĭ şi să faceţĭ cu amĕruntulŭ cercetare, atâtŭ aicĭ în totŭ oraşulŭ, cum şi pre afară prin prejurulŭ Bucurescilor, şi verĭ unde veţĭ găsi seŭ, orĭ alŭ lumînărarilor séŭ alŭ neguţitorilor ce aŭ tăiatŭ vite la zalhanale, séŭ măcarŭ alŭ cuĭ va fi, după ce-'lŭ veţĭ lua în scrisŭ câtă sumă de oca este şi la cine anume s'aŭ găsitŭ acestŭ seŭ, să-'lŭ pecetluiţĭ apoĭ prin locurile unde-'lŭ veţĭ afla, dându straşnică poruncă stăpânilor aceluĭ seŭ, ca nicĭ de cum să nu se cuteze a ridica seulŭ din loculŭ sĕŭ, până nu li se va da alŭ doilea poruncă a Divanuluĭ, prin dumné-vóstră, căcĭ orĭ-carele se va îndrăsni a face o urmare ca acésta în potriva porunceĭ Divanuluĭ, hotărîtŭ să scie că nu numaĭ se va pedepsi straşnicŭ, ci încă va fi globitŭ cu mare ştrafŭ, iar dela dumné-vóstră aşteptămŭ fără de zăbavă, să aduceţĭ la Divanŭ catastihŭ curatŭ de câtă suma ocă s'aŭ găsitŭ, prin ce locurĭ şi cu arĕtare anume alŭ cuĭ este acelŭ seŭ? adecă fieş-carele câtă sumă oca de seŭ are? ci dar aşĭa veţĭ urma negreşitŭ. 1790, Decembrie 2, Bucurescĭ.

Cod. No. XX, fila 330.

Dela Divanulŭ prinţipatuluĭ ţĕreĭ românescĭ.

Poruncă către dumnéluĭ vel spăt. i dumnéluĭ vel agă.

La treĭ ale luĭ Ianuarie după călindarul noŭ, este să se vênḑă cu mezatŭ aicĭ înaintea carauleĭ, 150 caĭ ungurescĭ şi moldovenescĭ, decĭ să aveţĭ dumné-vóstră a da de scire la toţĭ de obşte aicĭ în Bucurescĭ, că orĭ-cine va fi muşteriŭ să vie a cumpĕra. 1790, Decembrie 13.

Enţenberg. ot Rômnic, *Filarat. Dumit.* banŭ. *Rad. Slătinén. Ioan Damaris. Mateiŭ Făicoian, Marchelius.*

Asemenea cărţĭ s'aŭ făcutŭ şi la 2 judeţe de prin prejurŭ.

Cod. No. XVIII, pag. 337.

[*Către ispravnicĭĭ ot sud Prahova.*

Aŭ primitŭ Divanulŭ rĕspunsŭ ce faceţĭ la porunca ce vi s'aŭ trimesŭ încă dela 15 ale trecutuluĭ Noembrie, pentru pricina seuluĭ, ce cu dréptă analoghie s'aŭ rênduitŭ a da şi neguţitoriĭ ce aŭ strînsŭ vite şi le-aŭ tăiatŭ la zalhanale aicĭ într'acelŭ judeţŭ, prin care arĕtaţĭ, că aducêndŭ pe aceĭ neguţitorĭ, şi apucându-ĭ să facă împlinire de suma cea orênduită, s'aŭ arĕtatŭ, că nicĭ măcarŭ 10 oca nu se găsesce la dênşiĭ, pricinuindŭ că fieş-care aveaŭ strînse câte treĭ-ḑecĭ, 40 de vite, după ce le-aŭ tăiatŭ la zalhanale, câtŭ puţinŭ seŭ ce aŭ eşitŭ, uniĭ 'l-aŭ adusŭ la Bucurescĭ, alţiĭ 'l-aŭ datŭ pe la lumînărariĭ ce sunt prin târgurile de pe afară, din care rĕspunsŭ alŭ dumné-vóstră, amŭ cunoscutŭ, că orĭ diafendipsiţĭ pe aceĭ neguţitorĭ pentru vre-unŭ interesŭ alŭ dumné-vóstră, séŭ că v'aţĭ încredinţatŭ numaĭ la spusa şi ḑisele lor, fără de a vĕ maĭ abate în vre-o

cercetare, ca să aflaţi adevĕrulŭ, spre a împlini şi a sĕvêrşi porunca Divanuluĭ; dreptŭ aceea, atâtŭ vi se poruncesce, ca îndată după primirea acestuia, numaĭ decâtŭ să rênduiţĭ ómenĭ de credinţă şi harnicĭ, ca să facă fórte cu amĕruntulŭ cercetare în totŭ judeţulŭ, şi orĭ unde va găsi sĕŭ măcar al cuĭ va fi, însă sume maĭ marĭ, după ce 'lŭ va lua în scrisŭ câtă sumă de oca este? şi la cine anume s'aŭ găsitŭ? să-'lŭ pecetluiţĭ, apoĭ prin locurile unde 'lŭ veţĭ afla, dându străşnică poruncă stăpânilor aceluĭ seŭ, ca nicĭ de cum să nu se cuteze alŭ rădica din locŭlŭ sĕŭ, până nu vi se va trimete alŭ doilea poruncă a Divanuluĭ, căcĭ orĭ-care se va îndrăzni a face o urmare ca acésta, împotriva porunceĭ, nu numaĭ se va pedepsi străşnicŭ, ci încă va fi globitŭ şi cu mare ştrafŭ, iară dela dumné-vóstră aşteptămŭ fără de zăbavă să trimeteţĭ la Divanŭ catastihŭ curatŭ, de câtă sumă de oca s'aŭ găsitŭ, prin ce locurĭ şi cu arĕtare anume alŭ cuĭ este acelŭ seŭ? şi fieş-care cu deosebire câtă sumă are? ci dar aşa veţĭ urma negreşitŭ. 1790, Decembrie 2.

Asemenea poruncă s'aŭ făcutŭ şi la ispravnicii ot sud Vlaşca.

Cod. No. XVIII, pag. 337.

Maĭ dăm la finea volumuluĭ, ca addenda la vol. III o serie de documente fórte importante din administraţiunea Muntenieĭ, de sub austriacĭ. De aci dăm loc anexelor înseşĭ volumuluĭ de faţă:

Anexă la pag. 5

Amŭ promisŭ la acéstă pagină să dămŭ întregŭ firmanulŭ provocatŭ de arzmagzarurile boerilor, după instigaţia muscalilor, din 1792. Amŭ analisatŭ acestŭ firmanŭ, dela pag. 2 la pag. 5, a acestuĭ volum. Aci îlŭ dămŭ în întregimea sa, după uricarulŭ d-luĭ T. Codescu (Tom. III pag. 131—144).

Tălmăcirea firmanuluĭ împĕrătescŭ.

«Alesule între igemoniĭ némuluĭ mesiacescŭ, Alexandre fiule alŭ luĭ Constantin Voevod, să fie sfêrşitulŭ tĕŭ cu bine. Ajungêndŭ acéstă a nóstră înaltă poruncă, cunoscutŭ să-'ţĭ fie, că făcêndu-se pace între vecĭnica mea împĕrăţie şi Austria, după ce-cu îndurare, şi cu milă pentru locuitoriĭ acelor cincĭ ţinuturĭ: a Moldoveĭ întórse înapoĭ de către Austria, s'aŭ datŭ sfânta mea porunca în cuprindere de ertare pentru totŭ felulŭ de dărĭ multe séŭ puţine, în curgere de doĭ anĭ, începêndu-se dela treĭ a luneĭ Zilhige la anulŭ 1205, că s'aŭ iscălitŭ pace cu Austria şi contenindŭ în urmă şi rĕsboiulŭ între vecĭnica mea împĕrăţie şi curtea Rosieĭ, s'aŭ datŭ asemenea a mea sfântă poruncă în cuprinderea, ca raelile Moldoveĭ, care în curgerea rĕsboiuluĭ, după năvălirea vrăjmăşéscă aŭ venitŭ în nenorocire, întêmpinândŭ şi ticăloşiĭ, să fie ertaţĭ totŭ în vade de doĭ anĭ, precum maĭ susŭ dela 22 a luneĭ Gemaziulahăr anulŭ 1206, de totŭ felulŭ de dărĭ multe séŭ puţine, precum şi de richiamvigele şi bairamclâcurĭ şi alte deosebite teclifaturĭ; iar acum fiind-că atâtŭ boeriĭ pomenitеĭ Moldaviĭ, câtŭ şi alţĭ mulţĭ locuitorĭ şi raele aŭ făcutŭ rugăminte şi cerere prin o jalubă grecéscă şi tălmăcită spre a se înoi înalta poruncă în cuprinderea pe preveleghiurĭ şi bune o-

rêndueli a loculuĭ cu care maĭ 'nainte s'aŭ miluitŭ, ca uniĭ ce şi din vechime aŭ arĕtatŭ deosebită supunere şi plecare către înaltulŭ meŭ devletŭ, dar şi din pricina năvălireĭ vrăjmăşescĭ în curgere aprópe de patru anĭ, aŭ cercatŭ sórtă împotrivă, şi aŭ venitŭ în nenorocire, nevoiţĭ fiindŭ a lăsa casele lor şi a se împrăstia încóce şi încolo, şi loculŭ s'aŭ pustiitŭ; aşĭa dar pentru acea de maĭ susŭ pomenită cerere şi rugăminte a lor, cercetându-se condicile de humaiumurĭ ce se află în Divanŭ, s'aŭ găsitŭ că raelile Moldavieĭ şi a Valahieĭ, socotindu-se aceste douĕ eparhiĭ ca o magazie a înalteĭ mele împĕrăţiĭ, plătindŭ darea lor, să nu li se céră socotelĭ vechĭ, or în ce chip ar fi, séŭ în banĭ gata, séŭ într'altŭ chipŭ, şi când între raele şi musulmanĭ se va nasce pricină de judecată, atuncea Voevodul Moldavieĭ, chiămându pe amêndouĕ părţile şi pe jăluitorĭ şi pe pârîţĭ, va da fiesce-căruia dreptulŭ ce va descoperi, iară când se va întêmpla prigonire şi sfadă între unŭ musulmanŭ şi o raea, atuncea divanchiatipulŭ Voevoduluĭ şi alţĭ musulmanĭ vor mijloci spre împăcarea părţilor prigonitóre şi pricinile acele carĭ nu vor lua sfêrşitŭ, nicĭ prin mijlocirea musulmanilor, nicĭ prin vre-o altă alcătuire, ce ar privi numaĭ şi numaĭ să păgubéscă şi să vatĕme cu judecăţĭ mincinóse şi înşelătóre pe săracile raele, aceste se vor infăţoşa la cadiulŭ Ibraileĭ, carele întru cea maĭ mare dreptate şi neasuprire le va curma, îngrijindu-se cu totŭ chipulŭ spre a nu urma ceva împotriva drepteĭ judecăţĭ, şi avêndŭ cea maĭ mare sîrguinţă şi fricĭ, ca să nu pricinuéscă vre-o bântuélă săracilor raele a Moldaveĭ, care pe lângă acésta nu vor fi supĕraţĭ cu tragere la streine judecătoriĭ, maĭ vêrtosŭ mărturia unuĭ creştinŭ pentru unŭ otomanŭ va fi primită la judecată de epitropia vre-unuĭ mortŭ, séŭ pentru strămoşescĭ averĭ, iar în pricinĭ ce se atârnă de darea dreptăţilor după hotărîrea şi glăsuirea pravilelor, nu va fi primită mărturia unuĭ creştinŭ pentru unŭ otomanŭ. Asemenea când unŭ otomanŭ, séŭ din starea oştinéscă, séŭ din altă stare, va fi supusŭ sub învinovăţire pentru vre-o greşélă în Moldova, se va trimete la hotarele megieşite şi se va pedepsi de către otomanicesculŭ sĕŭ zabitŭ; pe lângă acestea cu tóte că s'aŭ datŭ locuitorilor Moldavieĭ poruncĭ una după altă, ca atâtŭ aceia carĭ din hotarele şi de pe lângă malurile Dunăreĭ, fără voĭe, împrotiva alcătuireĭ de maĭ 'nainte trecêndŭ în Moldova, şi în prigonirile dintre dênşiĭ căd̨êndŭ în ucidere, supĕră pe raele cu cerere de preţŭ de sânge, cum şi alţĭ făcĕtorĭ de rele şi rĕĭ, carĭ fără vre-unŭ cuvêntŭ ămblă prin locurile Moldavieĭ, să se gonéscă; însă neîncăpêndŭ nicĭ o îndoélă ca aceĭ făcĕtorĭ de rele vor avea tot-d'auna în cugetarea lor intrarea în Moldova, pentru acésta se hotărésce, că afară din ceĭ numiţĭ neguţitorĭ şi orênduiţĭ, nu este slobodŭ nicĭ unuĭ otomanŭ din locurile megieşite a intra în Moldova; dar şi aceştĭ neguţitorĭ vor avea la mână mărturie în scrisŭ dela zabiţiĭ lor, de voĭe, pe care arĕtându-le la Voevodul Moldavieĭ, séŭ la vechilulŭ sĕŭ, şi luându în scrisŭ voĭe dela Voevod, séŭ vechilulŭ sĕŭ, vor merge la ţinuturile de afară, şi după poruncile înalte de maĭ 'nainte, ca să nu supere turciĭ ce vor ămbla prin ţinuturĭ pe raele cu cerere de menziluri, séŭ să semene şi să secere şi eĭ, séŭ să se facă stăpânĭ a vre-uneĭ case séŭ menzil, şi atâtŭ după asemenea şi chipŭ să se lucreze nestrămutatŭ aşedămênturile împĕrătescĭ; ascmenea să nu fie ertatŭ şi slobodŭ a se supĕra săracile raele, rênduindu-se mumbaşirŭ în Moldova din partea vizirilor, zahiturilor şi judecătorilor, pentru mincinóse pricinĭ de judecăţĭ; pe lângă acésta averile şi pămênturile, carĭ fiindŭ mônăstirescĭ séŭ a altor ipochimene, s'aŭ luatŭ din mâna lor şi se numescŭ a aceleĭ raele ce le-aŭ răpitŭ, când se va dovedi că nedreptŭ s'aŭ luatŭ, pămêntulŭ séŭ acaretulŭ acela se va întórce la ceĭ dreptĭ stăpânĭ. Aşişderea nu se socotesce de cuviinţă

ca tagma negu̧ţitorilor otomanĭ să aibă în Moldova averĭ şi moşiĭ, séŭ să ţie cu anulŭ, séŭ să hrănéscă dobitóce.

Asemenea viziriĭ şi mirimiraniĭ mergêndŭ la mansupurile lor, să nu se abată din drumulŭ celŭ dreptŭ şi intrândŭ în Moldova să ceie cu sălnicie fără plata căd̨ută acele de trebuinţă lor pentru mâncare, séŭ menziluri, séŭ caĭ, care aceste neîncuviinţate lucruri nicĭ de cum nu sunt primite Impĕrăţieĭ mele; precum şi aceĭ carĭ vor merge în niscaĭ-va locurĭ cu pricinĭ de trebuinţă, să nu se abată din drumulŭ celŭ dreptŭ şi ajungêndŭ în Moldova să ceie caĭ maĭ mulţĭ decâtŭ aceĭ însemnaţĭ prin podorojna lor, care acésta de şi până acum s'a trecut cu vedere, de acum însă înainte nu se va urma cea maĭ mică lenevire spre paza acesteĭ orênduelĭ, şi pe cutezătorĭ se va pedepsi îndată; asemenea şi aceĭ carĭ strîngŭ haraciulŭ şi alte zabeturĭ, să nu supere pe locuitorĭ, cerêndu-le spinză pentru haraciŭ şi alte jalnice cereri, când mergŭ pentru a lor pricinĭ şi câştigurĭ pe la satele şi târgurile aprópe de Dunăre, precum şi ómeniĭ séŭ colciĭ zabeturilor şi strîngĕtorilor de haraciŭ, să nu fie sloboḍĭ a ămbla prin Moldova subt cuvêntŭ că caută raé străĭnă; care aceste tóte pronomiĭ se vor păzi întocmaĭ nejignite, după acele din vechime date înalte poruncĭ, dar nicĭ se vor cerceta de către vre-unŭ otomanŭ pentru straele ce vor purta, după sloboḍenia ce din învechime aŭ avutŭ locuitoriĭ loculuĭ acestuia.

Boeriĭ carĭ cu puţinŭ maĭ înainte aŭ venitŭ cu jalbă, aŭ făcutŭ arĕtare că s'ar fi aflândŭ înalte poruncĭ, şi sfinte haturĭ în cuprindere, că décă vre-unulŭ din moldoveni va lua lege otomanicéscă, să nu pótă a maĭ cere clironomie dela creştiniĭ sĕĭ părinţĭ, şi cu tóte că cercetându-se condicele şi catastihurile nu s'aŭ găsitŭ să se fi datŭ acestŭ felŭ de poruncĭ séŭ sfântŭ hatŭ, însă fiind-că acésta se atârnă de pravile, s'aŭ căutatŭ hotărîrea pravelilor şi s'aŭ vĕḍutŭ legiuitŭ, că décă vre-unŭ creştinŭ se va sfinţi cu sfântulŭ islamismosŭ, după mórtea luĭ nu clironomisesce creştinul sĕŭ tată, şi bărbatulŭ uneĭ creştine făcêndu-se musulmanŭ, nu clironomisesce pe soţia sa murindŭ în nelegiuire, şi feciorulŭ uneĭ creştine décă se va face musulmanŭ, murindŭ tatălŭ sĕŭ creştinŭ nu-'lŭ clironomisesce fiulŭ celŭ musulmanŭ şi unŭ musulmanŭ avêndŭ robŭ pe unŭ creştinŭ şi făcêndu-'lŭ slobodŭ, décă va muri fără să vie la islaimsmosŭ, nu-'lŭ clironomisesce.

Aşĭa dar, după aceste patru hotărîrĭ de pravile se va păzi şi în Moldova prin casapbaşĭ, dar fiind-că este de neapĕrată trebuinţă a se strînge oĭ din tótă acea de Dumneḍeŭ păzită stăpânire a mea, atâtŭ pentru hrana locuitorilor Ţarigraduluĭ, câtŭ şi tainaturile mirieĭ, raelile Moldavieĭ să nu ascundă oile ce le aŭ spre vênḍare şi după preţulŭ hotărîtŭ, să le dée la negu̧ţitoriĭ şi gelebiĭ, şi să nu aréte cea maĭ mică nebăgare de sémă spre a se trimite oĭ cu tótă îndestularea, sub privigherea şi purtarea de grijă a Voevoduluĭ Moldavieĭ, iar oile acestea dându-le negu̧ţitorilor şi gelebiilor înadinşĭ orênduiţĭ numaĭ pentru aducerea oilor, se nu le vênḍă într'altă parte de locŭ; pe lângă acestea, fiind-că Moldova se socotesce ca o magazie a înaltuluĭ meŭ scaunŭ şi adunarea zacherelelor trebuincióse se îngrădesce numaĭ din Moldova şi Valahia, şi aŭ ajunsŭ a se cere dela aceste doue locurĭ pentru înmu ţirea hraneĭ locuitorilor Ţarigraduluĭ, zachereaua numită *mucaghesân*, care acéstă cerere de mucaghesân pricinuesce stricăciunea şi păgubirea săracelor raele, pentru acésta s'aŭ făcutŭ împĕrătésca aşeḍare pentru desrădăcinarea acestuĭ mucaghesân, subt acéstă alcătuire;ântêiŭ, zachereaua ce se va strînge, împreună şi dobitócele ducêndu-se la şchele şi vênḍêndu-se după preţulŭ hotărîtŭ, să se trimită la Ţarigradŭ, prin înadinsŭ corăbiĭ a capanuluĭ şi într'altă parte să nu se dée; alŭ doilea, să nu lase întru lenevire semĕnătura şi

secerișulŭ, sub cuvêntŭ că s'aŭ ridicatŭ mucaghiaoa, și alțiĭ să neguțitoréscă cu zachereaua ce vor avea eĭ pentru vêndare, în câtŭ și eĭ însuși să se foloséscă, dar și locuitoriĭ Țarigraduluĭ să nu întêmpine lipsă de hrana trebuinciósă, iară Voevodulŭ Moldoveĭ împreună cu boeriĭ se vor sirgui în pricina acésta.

Fiind-că din pricina rĕsboiuluĭ, atâtŭ din boerĭ, câtŭ și din raele, aŭ căḑutŭ siliți în vre-o greșală, tóte aceste în orĭ ce felŭ de vorŭ fi, lăsându-se întru uitare, se iartă, numaĭ décă se vor afla acum cu supunere și ascultare și ca nisce supușĭ nu se vor abate din drumulŭ plecăriĭ, și să fie încredințați că nu vor vedea altŭ de câtŭ milostivire, milă și îndurare, și acéstă Impĕrătéscă a mea ertare să le-o facĭ cunoscută, sfătuindu-'ĭ a petrece rugându-se pentru mulțimea anilor vieței mele și neclătirea Impĕrăției mele.

Alegerea în trepte fiindŭ spânzurată de mânile Domnuluĭ, aceĭ de acum înainte Domnĭ vor alege după trebuință la aceste pe aceĭ credincioșĭ și vrednicĭ, atâtŭ din grecĭ, câtŭ și din pămênteni. Pe lângă acésta, cherestelile carĭ din învechime s'a obicĭnuitŭ a se tăié din munțiĭ Moldavieĭ și aĭ Valahieĭ pentru cetățile dela *Rumile*, să se ducă pe la cetăți, iar plata pentru tăiatŭ și căratŭ, după acele pecetluite în scrisŭ adeverințe, ce se vor da de către..... se vor socoti deplinŭ în baniĭ birului, care este în mâna Voevoduluĭ, fără a li se tăia măcar unŭ banŭ. Asemenea fiind-că Voevodulŭ Moldavieĭ, după obiceiulŭ loculuĭ ie vamă pentru tóte câte vinŭ la Galațĭ, nu se va face nicĭ o împotrivire din partea nazăruluĭ Kilieĭ, carele prin ómeniĭ sĕĭ își trage dritulŭ asupra vămiĭ Galaților, și fiind-că în condicile Impĕrătescĭ nicĭ de cum nu se află scrisŭ, ca să se afle în Galațĭ vameșŭ trimisŭ dela Isakcea, se vor isgoni de acum înainte, atâtŭ ómeniĭ nazirului Kilieĭ pentru vamă, câtŭ și vameșiĭ Isakceĭ. Dar și silitra care se strînge pe fie-care anŭ pentru trebuința taraphanaleĭ, nu se va da în vêndare la altulŭ cine-va, care cu acésta se pricinuéscă stricăciune și păgubire săracilor raele, care este cu totulŭ în potriva Impĕrătescii mele voință, ce prin Voevodulŭ Moldavieĭ se va face economie, ca atâtŭ prețulŭi, câtŭ și chiria pentru adusŭ, să se socotéscă în birulŭ țĕreĭ, iar acésta dându-se maĭ întêiŭ de scire taraphanaleĭ, se va pogorî la orĭ și care șchele și prin corăbiĭ se va trimete la Țarigrad. Și pentru ca să aibă putere și tărie fiesce-care poruncă Impĕrătéscă și acelŭ împotrivă următor capetelor maĭ susŭ însemnate să se pedepséscă, se va cerceta condica, și se va face arĕtare la Impĕrăția mea. Pe lângă aceste, boeriĭ Valahieĭ și aĭ Moldovieĭ, precum și tóte cele-l-alte raele, ertându-se după cum s'a ḑisŭ maĭ susŭ, pentru greșelile în care aŭ căḑutŭ în curgerea rĕsboiuluĭ, vor stăpâni pămênturile numite moșiĭ, și cinurile ce aŭ avutŭ înaintea resboiuluĭ, după douĕ înalte porunci cu hate-humaiumul ce s'a datŭ ḑeosebitŭ la 1108 la mijlocŭ lunii *Seval*; așa dar locuitoriĭ acestor eparchiĭ, boeriĭ și săracii, păzindŭ datornica supunere și plecare către Impĕrăția mea, și arĕtându mare ascultare și asemenea supunere ighimonuluĭ, ce se va orêndui, nedepărtându-se nicĭ de-cum de datorie, ci îndeletnicindu-se cu acea maĭ desévêrșită priveghere întru sĕvêrșirea trebuitórelor Impĕrătescĭ slujbe, fără acelŭ maĭ micŭ cusurŭ, vor fi părtași după vrednicie, de milă și îndurare și se vor umbri subt acoperemêntulŭ Impĕrăției; după acestea, pentru haraciulŭ loculuĭ din Valachia, nu se vor cere maĭ multŭ de 619 pungĭ și din Moldavia nimicŭ maĭ multŭ de 135 pungĭ și $444^1/_2$ leĭ, și dându-se la sfêrșitulŭ fieșce-căruia anŭ haraciulŭ pomenitŭ dela amêndoue aceste eparchiĭ la Țarigrad, nu se vor maĭ sili a da și la havalele; iară pentru bairamlâcurĭ se vor da din Valachia în banĭ numĕrați și lucrurĭ 90,000 leĭ, și pentru rechiavie 40,000 leĭ, și din Moldavia pentru bairamlâcurĭ în banĭ gata și lucrurĭ 90,000 și pentru

richiavie 25,000 leĭ, şi maĭ multŭ să nu se céră. Dela Domnĭ să nu se céră nimicŭ pentru ipca şi décă nu se vor dovedi vinovaţĭ de vre-o greşală să nu se schimbe şi dela domniĭ ce se facŭ acum din noŭ, să nu se iée nimicŭ maĭ multŭ de acelŭ obicĭnuitŭ, fără a putea însă să iée şi eĭ ceva dela raele, trăgêndŭ numaĭ avanturile lor, precum: sare, vamă şi altele asemenea; asemenea paşiĭ, cadiiĭ şi alţĭ zabeţĭ, ce se află pe lângă aceste doue eparchiĭ, să nu céră avaeturĭ supĕrătóre şi păgubitóre pentru raele, precum şi de a trimete mumbaşirĭ numaĭ şi numaĭ ca să iée daruri şi să strângă banĭ, căcĭ acésta este cu totulŭ împotriva porunceĭ Inalteĭ mele împĕrăţiĭ. Când va urma a se orêndui séŭ a se scoborî aceĭ ce se vor fi aflândŭ în treptele Inalteĭ mele împĕrăţiĭ, să nu fie trebuinţă nicĭ cu unŭ chipŭ a da beiĭ avaetŭ; zacherelele ce se vor trimite din locŭlŭ acesta, să se trimétă aşĭa, în câtŭ să nu se pricinuiască locuitorilor acesteĭ eparchiĭ, vre-o strîmptorire, şi când se va cumpĕra din partea mirieĭ, să se plătéscă preţulŭ zachereleĭ în numĕrătóre, şi să nu se încarce asupra locuitorilor, iară cumpĕrându-se de către neguţitorĭ li se va plăti în numĕrătóre după preţulŭ loculuĭ.

Fiind-că maĭ 'nainte aŭ făcutŭ arĕtare că cumpĕrătórea oilor de la aceste două eparchiĭ prin ómenĭ şi caigiĭ aĭ casapbaşilor pricinuesce păgubire raelelor, s'aŭ lăsatŭ a nu se maĭ urma acésta cu chipulŭ arĕtatŭ; dar de trebuinţă fiindŭ a se cumpĕra oĭ din tótă acea de Dumneḑeŭ păzită stăpânire a mea, atâtŭ pentru locuitoriĭ Ţarigraduluĭ, câtŭ şi pentru tainaturĭ, vor vinde raelile acestor doue locurĭ subt privegherea ighemonuluĭ lor, oile cele de vênḑare la neguţitorĭ şi geleşĭ cu preţulŭ curgĕtorŭ, fără a trece cu vederea câtŭ de puţinŭ, cea cu îmbelşugare trimitere de oĭ la Ţarigrad, care acésta se cuprinde într' amândouĕ pomenitele sfinte porunci şi în sfêrşitŭ să se facă silinţa căḑută întru sĕvêrşirea după cuviinţă a poruncilor în pricina oilor; când va fi trebuinţă a se cere cherestea şi alte de nevoĭe la aceste doue locurĭ, maĭ întêiŭ se va da de scire beilor, câtă sumă trebuesce şi în urmă se va pogorî la hotarele amêndoror pomenitele eparchiĭ, iară plata pentru tăiatŭ şi căratŭ se va da în numĕrătóre de către mumbaşiriĭ orênduiţĭ într'adinsŭ pentru acésta, precum va da mâna raelelor, şi să nu fie siliţĭ a o duce în locurĭ peste hotare; şi când se vor cere salahorĭ şi care dela locuitoriĭ acestor doue eparhiĭ, să nu li se taĭe nicĭ unŭ banŭ măcar din preţulŭ obicĭnuitŭ, nicĭ să se prelungéscă plata. Pe lângă acestea, afară de firmanlăiĭ neguţitorĭ, nimenĭ altulŭ, nicĭ din megieşĭ, nicĭ din emacĭ, să nu intre într'aceste doue locurĭ şi ămblândŭ din locŭ în locŭ, să păgubéscă pe raele, aducêndŭ în locurile acestea dobitóce spre hrană, séŭ sĕmănândŭ şi secerândŭ pământurile şi ogórele locuitorilor acestor eparhiĭ, séŭ să le stăpânéscă; şi orĭcare va cuteza a se purta împotriva acesteĭ orênduelĭ, se va pedepsi straşnicŭ; asemenea décă după pace s'aŭ stăpânitŭ nedreptŭ pământurĭ séŭ ţarinĭ, se vor întórce la aceĭ drepţĭ stăpânĭ; aşişderea când nu va fi vre-o neapĕrată trebuinţă, să se trimétă mumbaşirĭ din partea împĕrăţieĭ la aceste doue locurĭ, şi mumbaşiriĭ trimişĭ să nu pótă cere dela raele ciubote, şi pentru feluri de pricinĭ să nu întindă zăbava lor în Moldova. Pentru ca să se pue în lucrare cu tótă scumpĕtatea alcătuirile de maĭ sus, după acea din vechime aşeḑare, de cuviinţă este a se păstra în mânile Tale, ca cerêndŭ trebuinţa să se caute fieşce-ce pontŭ şi pe împotrivă urmatorulŭ înaltelor porunci dovedindu-se, să se pedepséscă de orĭ-ce stare va fi.

Boeriĭ carĭ arétă supunere către Domnulŭ lor şi slujescŭ cu credinţă Inaltulŭ meŭ devletŭ, să rĕmâe în cinurile şi treptele ce aŭ avutŭ înaintea resboiuluĭ şi să-'şĭ stăpânéscă pământurile ce se numescŭ moşiĭ.

Aşĭa dar, fiind-că sîrguinţa şi privigherea a se păzi în nejignire acele însemnate maĭ susŭ, aflându-se boeriĭ în liniştirea şi dobêndirea cinurilor lor, cu supunere, întru unire cu Domnulŭ lor, către a mea Impărăţie, este pricinuitóre de fericirea ţĕreĭ, şi uniĭ din boerĭ supĕră pe raele cu cererea peste putinţă, şi s'aŭ poruncitŭ ca aceştia să se tragă dela acestŭ felŭ de nedrepte şi fără de cuvêntŭ lucrărĭ, iar eĭ nesupuindu-se se amestecă iarăşĭ în pricinĭ nepotrivite lor, şi aşa îndrăsnescŭ a pricinui jignire cerşuteĭ bune orênduelĭ, împotrivindu-se chipurilor celor cu bună chibzuire a ocârmuireĭ Domnilor lor, pe aceştia Voevoḑiĭ, ca aceĭ ce aŭ slobodă putere, îĭ vor pedepsi, şi-'ĭ vor înţelepţi după cuviinţă.

Iar tu, precum s'aŭ ḑisŭ maĭ susŭ, să te sîrguescĭ atâtŭ spre pedépsa acestora, câtŭ şi spre liniştirea săracilor raele; după acésta adunându dare potrivită fiesce-căruia fără osebire şi fără a se însărcina partea dăreĭ unuia asupra altuia, cu feluri de pricinĭ, şi depărtându-te de acestŭ felŭ de supĕrare, să te silescĭ spre sĕvêrşirea dreptăţeĭ, precum şi în ḑilele sĕvêrşituluĭ moşuluĭ meŭ Sultan Abdul-Hamidt, s'aŭ datŭ asemenea poruncă; dreptŭ aceea, fiind-că Impĕrătésca mea milostivire, se revarsă bogatŭ asupra tutulor raelelor de obşte, de trebuinţă este a se pune în lucrare tóte mijlócele ce ar privi spre liniscire şi înmulţire. Aşĭa dar Impĕrătésca mea milostivire şi îndurare, întinḑêndu-se către toţĭ supuşiĭ săracĭ şi în nevoĭ, carĭ dela Dumneḑeŭ sunt amanetŭ putereĭ mele, s'aŭ socotitŭ de cuviinţă, să se întăréscă Inalta poruncă, ce s'a datŭ maĭ 'nainte, pentru buna orênduélă loculuĭ şi în ḑilele iubitóreĭ de Dumneḑeŭ putereĭ mele, pentru ca şi în urmă să se facă purtare de grije şi silinţa trebuinciósă, spre liniştirea raelilor, şi maĭ alesŭ lucrându-se tóte acelea coprinse prin Inalta poruncă dată pentru acea cu milostivire şi blândeţe ertare de birŭ în curgere de doĭ anĭ, se va arĕta tótă osîrdia căḑută, spre a se unelti tóte acelea ce se atêrnă de fericirea loculuĭ; pentru acésta s'aŭ datŭ acésta de acum Inalta poruncă, ca să se împărtăşéscă raelele Moldaveĭ ocrotireĭ şi a apĕrăreĭ trebuincióse, dândŭ după trecerea profezmieĭ de doĭ anĭ şi birulŭ potrivitŭ lor rachiabighelilor, bairamlîcurile precum şi avaeturile acestuĭ de acum Voevodŭ, păzindu-se nestrĕmutate alcătuirile de maĭ susŭ, care poruncă s'aŭ trimisŭ la tine. Iar tu, numitule Voevodŭ, primindŭ acéstă Inaltă poruncă şi cetind-o înaintea mitropolituluĭ Moldavieĭ, episcopilor, arhimandriţilor şi egumenilor, a tutulor boerilor, căpitanilor şi a altor locuitorĭ de orĭ şi ce stare, le veĭ arĕta, că în câtă vreme vor petrece cu căḑuta supunere, întemeiată pe statornicie şi curăţenia inimeĭ, se va revĕrsa bogatŭ asupra lor Impĕrătésca mea milostivire; şi tu, cum şi urmaşiĭ tĕĭ, când te veĭ arĕta cu cunoscinţă împĕrătescilor mele faceri de bine şi sĕvêrşindŭ pomenitele împĕrătescĭ poruncĭ, nu veĭ avea nicĭ o îngrijire pentru schimbarea ta în grabă, de câtŭ numaĭ atuncia când te veĭ dovedi vinovatŭ vre-uneĭ greşelĭ vrednică de aţĭ pricinui schimbarea. Aştéptă dar, că şi tu veĭ rĕmânea în domnia ta, ca unŭ credinciosŭ cu tóte jertfele către Impĕrăţia mea; şi acele maĭ susŭ însemnate după pronomiile date de către vredniculŭ întru pomenirea unchiuluĭ meŭ Sultan Mahmet, se vor păzi nestrĕmutatŭ şi din partea Impĕrăţieĭ mele, viziriĭ şi alţiĭ, şi décă cine-va din locuitoriĭ de peste Dunăre şi alţiĭ, micĭ séŭ marĭ, vor trece hotare în minutulŭ acela, se vor pedepsi.

Şi tu te veĭ ruga pentru neclătirea şi întărirea păziteĭ de Dumneḑeŭ puterĭ a mele, şi cu sfătuirea ta şi toţĭ boeriĭ Moldaveĭ, depărtându-se cu frică de totŭ lucrulŭ împotrivă. Aşa să sciĭ, şi te supune sfântuluĭ meŭ semnŭ.

S'aŭ scrisŭ la sfêrşitulŭ luneĭ *Ramazan*, 1206.

Anexă tot la pag. 5 (Tomulŭ de faţă)

Amŭ promisŭ a da aci, în întregimea luĭ, tratatulŭ de pace dela Iaşĭ. Ilŭ dămŭ după Willchinson, din opulŭ acestuia *"Tableau dela Moldavie et de la Walachie"*, pag. 230.

Traité définitif de paix entre S. M. l'impératrice de Russie et de la Porte Ottomane, signé à Iassi le 29 Décembre 1791 (9 Janvier 1792).

Au nom du Très-Haut.

La très-puissante impératrice de toutes les Russies et le très-puissant empereur Ottoman, désirant rétablir la paix, qui a été rompue par quelques accidents, et terminer la guerre qui a duré jusqu'à présent entre leurs états respectifs, en fondant sur une base solide la paix, l'amitié et la bonne intelligence, LL. MM. ont jugé à propos de confier cette œuvre bonne et salutaire au zèle et aux lumières de leurs plénipotentiaires, savoir: de la part de l'empereur Ottoman. S. Exc. Jussuf pacha, grand vezir de la sublime Porte; et de la part de l'impératrice, S. Exc. le comte Alexandre de Besborodko, conseiller privé actuel et chevalier des ordres de Russie: et pour suivre cette négociation LL. MM. ont choisi et muni de pleins-pouvoirs nécessaires pour, rédiger, conclure et signer le présent traité, les personnes suivantes, savoir: l'impereur otoman, les excellents et très-savants reïs effendi Eiseid Abdallah Biri; Ordu Cardissi, revêtu de la dignité de stambol-efendi; Seid Ibrahim, ismet bei, et Rusnamadzii, Ervel Mahomet, durri efendi; el l'impératrice, LL. Exc. MM. Alexandre de Samoïlof, lieutenant-général des armées russes, chambellan de Sa Majesté, directeur de la chancellerie du Sénat, chevalier de plusieurs ordres; Joseph de Ribas, général-major, commandant de la flotte de Racues, chevalier de plusieurs ordres; et Sergius de Lascarof, conseiller d'état et chevalier, lesquels réunis à Iassi, pour conclure une paix durable entre les deux empires, ont respectivement accepté et arrêté les articles suivants:

Article premier. — Toutes hostilités et toutes inimitiés cesseront dès aujourd'hui et pour toujours entre S. H. le grand seigneur et S. M. l'impératrice de toutes les Russies, leurs héritiers et successeurs, de même qu'entre leurs empires et leurs sujets respestifs; elles seront ensevellies dans un éternel oubli, et il existera à l'avenir entre eux une paix solide et durable sur terre et sur mer. Il sera établi et entretenu une amitié constante et une harmonie durable, tant qu'on observera avec franchise et sincérité les articles présentement arrêtés du traité de paix, de manière qu'aucune des deux parties ne fasse ou ne tente secrètement ni ouvertement contre l'autre, aucune entreprise ou expédition. Par suite de renouvellement d'une amitié si sincère, les deux hautes parties contractantes accordent respectivement une amnistie et un pardon général à tout ceux de leurs sujets, sans aucune exception, qui auraient offensé l'une d'elles, rendant la liberté à ceux de leurs sujets qui se trouvent sur les galères ou dans les prisons, permettant en outre à tous ceux qui ont émigré ou qui ont été bannis, de rentrer dans leurs foyers et promettant de leur rendre après la paix les biens et les honneurs dont ils avaient joui auparavant, sans leur faire éprouver la moindre insulte, préjudice on offense, mais au contraire de les recevoir, comme tous leurs compatriotes, sous la protection des lois et des usages du pays.

Art. II. — Le présent traité de paix confirme et ratifie le traité conclu et signé le 10 juillet 1774, ou de l'hégire l'an 1188, du 14 du mois de zamazielevel; la convention explicative du 20 zamazielakir, ou du 10 mars 1779; le traité de commerce du 20 du mois du redjeb 1187, ou 10 juin 1783; et l'acte conclu le 15 seffer 1198, ou 28 décembre 1783, relatif à l'incorporation à la Russie de la Crimée et de l'île de Taman et qui fixe pour limite le fleuve de Kuban; et les deux hautes puissances contractantes s'engagent à observer religieusement et à faire executer avec exactitude et fidelité tous les articles de ces traités, qui n'ont point été changés par le présent, ou par des traités antérieurs.

Art. III. — En vertu de l'art. II des Préliminaires, qui établit: *Que le Dniester sera pour toujours la limite qui séparera les deux empires*, les deux hautes parties contractantes sont respectivement convenus par le présent, qu'à l'avenir le Dniester servira pour toujours de bornes aux deux empires, de manière que le territoire situé sur la vive droite de ce fleuve sera rendu à la Sublime Porte, et restera à jamais et incontestablement sous sa Domination; comme au contraire, tout le territoire situé sur la vive gauche du même fleuve, restera à jamais et incontestablement sous la Domination russe.

Art. IV. — En conséquence de la dite clause relative aux limites des deux empires, et vu l'article IV des Préliminaires, qui établit: *Que toutes les autres* frontières des deux empires resteront telles qu'elles étaient au commencement de la présente guerre, et que tous les pays qui durant les hostilités, ont été pris par les troupes russes, avec toutes les fortifications qui s'y trouvent et dans l'état ou elles sont actuellement, seront rendus à la Sublime Porte; S. M. l'Impératrice lui restitue la Bassarabie, ainsi que les places de Bender, Akerman, Kilia et Ismaïl, et toutes les villes et villages que renferme cette province.

De plus, S. M. l'Impératrice rend à la Sublime Porte la province de Moldavie, avec ses villes et villages, et tout ce qu'elle renferme, aux conditions suivantes, que la Sublime Porte promet de remplir fidèlement:

1°. D'observer et d'exécuter religieusement tout ce qui a été stipulé en faveur des deux provinces de Valachie et de Moldavie, dans le traité de paix conclu l'an de l'hégire 1188, du 14 du mois zemaziel-evel (10 juillet 1774); dans la convention explicative conclue le 20 zemaziel-akir 1193 (10 mars 1779), ainsi que dans l'acte du 15 du mois du seffer 1198 (28 décembre 1783), que le grand vézir a signés au nom de la Porte.

2°. De ne point exiger de ces provinces aucun remboursement de dettes arrierées de quelque nature qu'elles soient.

3°. De ne point exiger de ces pays, pour tout le temps de la guerre, aucunes contributions ou paiements; mais au contraire, et en considération des dommages et des dévastations qu'ils ont soufferts pendant la dite guerre, de les libérer pendant deux années à dater de l'époque de la ratification du présent traité, de toutes charges et impositions quelconques.

4°. De permettre aux familles qui voudraient quitter leur pays et s'établir ailleurs, de sortir librement et d'emporter avec elles leurs biens; et afin qu'elles aient le temps de prévenir leurs parents, sujets de l'empire ottoman, de vendre leurs biens meubles ou immeubles, selon les lois du pays, à d'autres sujets de l'empire ottoman, et de mettre enfin ordre à leurs affaires, il leur sera accordé un délai de quatorze mois, à dater du jour de l'échange et de la ratification du présent traité.

Art. V. — Pour prouver la sincérité avec laquelle les deux hautes puis-

sances contractantes désirent, non seulement pour le présent, rétablir la paix et la bonne harmonie entre elles, mais la consolider à l'avenir et éloigner tout ce qui pourrait fournir le plus léger prétexte à des différends, la Sublime Porte promet, en renouvelant le *firman* qu'elle a déjà expédié, de défendre sévèrement aux commandants des frontières, au pacha d'Akhaltziké ou Achiska, d'inquiéter, à partir de ce jour, sous quelque prétexte que ce soit, secrèment ou publiquement, les pays et les habitants qui sont sous la domination du Czaar de Tiflis ou de Cartalinie, et de lui ordonner expressément de ne point interrompre les relations d'amitié et de bon voisinage.

Art. VI. — Le deuxième article du présent traité ayant confirmé, entre autres traités précédents, l'acte du 28 Décembre 1783, relatif à l'incorporation à l'empire russe de la Crimée et de l'île de Taman, et qui fixe pour limite des deux empires les fleuve Kuban, la Sublime Porte promet et s'angage solennellement à employer son autorité et tous ces moyens pour maintenir dans l'ordre les peuplades qui habitent la rive gauche du Kuban, et les empêcher de faire des incursions dans l'empire russe, ou de porter préjudice, soit secrètement, soit ouvertement, sous quelque prétexte que ce soit, aux habitans russes de la rive droite. Pour cet effet la Sublime Porte enverra à qui il appartient les ordres les plus exprès, pour défendre, sous les peines les plus sévères, d'enlever des sujets russes et de les conduire en esclavage, et elle fera après l'échange et la ratification du présent traité, publier sur les lieux mêmes ces défenses. Si après ces dispositions il arrivait que quelqu'individu de ces pleuplades fît des incursions sur le territoire russe, leur dérobât du bêtail ou toute autre propriété, ou réduisit en esclavage des sujets russes ; sur la plainte portée à ce sujet, il sera fait prompte justice, et les objets pillés ou volés seront restitués. Il ne sera fait aucune difficulté relativement aux enquêtes nécessaires pour découvrir ceux qui auront enlevé des sujets russes, et pour la délivrance de ces derniers ; de plus, les frais que pourront occasioner ces recherches seront à la charge de la Porte, et les auteurs reconnus de ces délits seront sévèrement punis en présence du commissaire russe, qui aura été nommé à cet effet par le commandant des frontières. Si, contre toute attente, la réparation n'avait pas lieu six mois après la date dela plainte, la Sublime Porte s'engage, un mois après la réclamation qu'aura faite le ministre de Russie, à payer tous les frais qui seraient résultés de ces incursions; bien entendu que malgré ces dédommagements, les peines, dont nous avons parlé plus haut, contre ceux qui troubleraient le repos et la bonne intelligence qui doit régner entre voisins, seront sur-le-champ appliquées.

Art. VII. — Le commerce, formant le lieu véritable et le plus constant de l'harmonie réciproque, la Sublime Porte, pour prouver qu'elle désire sincèrement qu'il fleurisse autant que possible, et se fasse avec sûreté et profit par les susujets des deux empires, renouvelle ici l'art. VI du traité de commerce, relatif aux corsaires d'Alger, de Tunis et de Tripoli, et stipule particulièrement que si un sujet russe rencontre un corsaire d'Alger, de Tunis, ou de Tripoli ; s'il est pris, ou si les corsaires s'emparent de son bâtiment ou de marchandises quelconques appartenants à des marchants russes, elle s'engage à employer son crédit auprès de ces régences, pour faire rendre la liberté aux sujets russes qui auraient été conduits en esclavage, leur faire restituer leur navire ou leurs marchandises, et à les indemniser complètement; et si l'on apprend, par des ruports certains, que les firmans n'ont point été exécutés par les dites régences, la Sublime Porte

s'engage, sur la réclamation du ministre ou charghé d'affaires russe, et dans l'espace de deux mois, à compter de la date de sa réclamation, ou plutôt s'il est posible, de payer le montant de l'indemnité de son trésor impérial.

Art. VIII. — Tous les prisonniers de guerre et autres esclaves des deux sexes, quels qu'ils soient, qui se trouvent dans les deux empires, exceptés les chrétiens qui, en Turquie, auraient ambrassé la religion mahométane, seront mis en liberté immédiatement après l'échange du présent traité et sans aucune rançon, ainsi que tous les autres chrétiens qui sont tombés en esclavage et nommément Polonais, Moldaves, Valaques, habitants du Peloponnèse et des îles, Géorgiens, et tous autres chrétiens, sans exception et sans rançon. Ces dispositions s'étendront également, après la conclusion du présent traité, à tous les sujets russes qui, par quelque événement que ce soit, tomberaient en esclavage dans l'empire ottoman; et la Russie promet d'user, à l'égard des sujets de la Porte, de la plus parfaite réciprocité.

Art. IX. — Pour éviter toute espèce de malentendu ou d'erreur, après l'armistice pendant lequel se sont si heureusement terminées les présentes négociations, le grand vézir de la Porte Ottomane, et le ministre plénipotentiaire de S. M. l'Impératrice, feront savoir, immediatement après la signature du présent traité, à tous les chefs des armées et des flottes des deux empires, que la paix et l'amitié se sont rétablies entre les deux puissances.

Art. X. — Pour mieux cimenter la paix et l'amitié qui uniront désormais les deux empires, les hautes parties contractantes s'enverront réciproquement des ambassadeurs extraordinaires à une époque dont elles conviendront; ils seront reçus aux frontières, avec tous les honneurs et le cérémonial que les deux cours accordent aux ambassadeurs des puissances les plus favorisées sous ce rapport. Les deux souverains se feront, par leurs ambassadeurs respectifs, des présents conformes à leur dignité.

Art. XI. — Après la conclusion de ce traité et après l'échange des ratifications de la part des deux souverains, les troupes russes et la flotte de Racues procéderont à l'évacuation du territoire ottoman. Mais les obstacles qu'oppose la saison avancée, obligeant de différer cette évacuation, les deux hautes parties contractantes sont convenues d'en fixer le dernier terme au 15 mai (vieux style) de l'année prochaine 1792, époque à la quelle toutes les troupes de S. M. l'Impératrice se retireront en longeant la rive gauche du Dniester, et toute la flotte de Racues quittera l'embouchure du Danube. Tant que les troupes russes occuperont les pays et les forteresses qui, en vertu du présent traité, seront restitués à la Porte Ottomane, l'administration et l'ordre des choses établis actuellement, subsisteront, et la Porte ne s'en mêlera en aucune façon jusqu'au moment de l'entière évacuation; les troupes russes continueront à recevoir jusque-là tous les vivres, fournitures et objets de nécessité qui leur ont été livrés jusqu'à présent.

Art. XII. — Quinze jours après que le plénipotentiaires respectifs, réunis à Jassi, auront signé le présent traité, ou plus tôt s'il est possible, ils en feront l'échange, qui donnera à cette œuvre salutaire toute sa force.

Art. XIII. — Le présent traité, heureusement conclu, qui assure aux deux empire une paix perpétuelle, sera confirmé par la ratification signée solennellement, de la propre main de LL. MM. le grand-seigneur et l'Impératrice de Russie; et ces ratifications seront échangées par les plénipotentiaires qui auront signé le traité, dans cinq semaines, ou plus tôt s'il est possible. Tous les plénipoten-

tiaires respectifs ont signé le présent traité, et après y avoir apposé leur sceau, en ont fait un échange réciproque.

Fait a Jassi le 29 décembre 1791 (9 janvrier 1792) ou le 15 du mois zemadziel-evel (djoumadi 1-er) 1206.

Signé Alexandre de *Samoïlow*. Joseph *Ribas*. Serge *Lascarof*.

Anexă la pag. 10

La circulara din 26 August 1791, boeriĭ divaniștĭ din Roman rĕspunseră în 30 August, cu manifestare de bucurie și de simpatie și devotamentŭ la noulŭ Domnŭ alŭ Moldoveĭ și Valahieĭ și-ĭ arétă starea desolată a țĕreĭ în urma rĕsboiuluĭ. Pe dată, în 2 Septembrie acelașĭ anŭ 1791, M. Suțu rĕspunde boerimeĭ moldovene, cu următórea adresă:

Rĕspunsŭ către boerĭ din ținutulŭ celor cinci județe de dincóce de Siretŭ.

Noĭ Mihail Suțul Voevodŭ, cu mila luĭ Dumnedeŭ Domnulŭ țĕreĭ Românescĭ, și oblăduitorulŭ ținuturilor Moldoveĭ până în apa Siretuluĭ.

Cinstițĭ și credincioșĭ boerilor Domnieĭ mele, dumné-vóstră boerilor aĭ țĕreĭ Moldoveĭ, ce sunteți locuitorĭ în hotarele Domnescĭĭ nóstre oblăduirĭ, sănĕtate întrégă pohtimŭ dumné-vóstră dela milostivulŭ Dumnedeŭ! scrisórea dumné-vóstră ce ne-aț trimisŭ dela August 30, cu bună plăcere o amŭ primitŭ, și vĕdêndŭ întru dênsa de sĕvêrșitŭ bucuria dumné-vóstră ce aț cercatŭ pentru hărăzirea Domnieĭ nóstre a Valachieĭ și oblăduireĭ a ținuturilor Moldoveĭ până în Siretŭ, ce ni s'aŭ făcutŭ de către pré puternica Impĕrăție, ne-amŭ înveselitŭ și mulțămimŭ dumné-vóstră și de urarea ce ne faceți; ne-amŭ întristatŭ însă, nu puținŭ, pentru starea întru care ne arĕtați dumné-vóstră că se află aceste ținuturĭ, de care și maĭ nainte eramŭ și fără îndoială că se vor fi aflândŭ întru-acestŭ chipŭ, oblăduită fiindŭ până acum de stăpânitorĭ vremelnicĭ, însă nădăjduindŭ la nemărginita milostivire a pré puternicĭĭ Impĕrățiĭ, și la ajutorulŭ și buna oblăduirea nóstră, când va fi împreună glăsuitóre și împlinirea datorieĭ dumné-vóstră, fără de îndoială să fițĭ desĕvêrșitŭ mângâiațĭ și încredințațĭ, că în puțină vreme vor dobândi aceste ținuturĭ înfrumusețată și îndestulată starea lor cea de maĭ naintea rĕsmirețiĭ. Domnia mea neavêndŭ însciințare pentru dumné-vóstră de vĕ aflațĭ acum într'aceste ținuturĭ, de aceea nu v'amŭ scrisŭ deosebitŭ cu venirea caimacamuluĭ Domnieĭ mele; acum dar vestindu-mi-se din scrisórea dumné-vóstră, ființa de față a dumné-vóstră într'aceste ținuturĭ, după datorie, și vĕ îndemnămŭ și vĕ poruncimŭ, ca la tóte pricinile buneĭ oblăduirĭ aceștiĭ părțĭ Moldovenescĭ să fițĭ împreună sîrguitorĭ, d'impreună cu dumnéluĭ caimacamulŭ, arĕtându-ĭ și sfătuindu-lŭ pentru tóte cele cuviincióse, ce caută la buna ocrotire și odihna și mulțămita săracilor locuitorĭ, ca printr'acestŭ mijlocŭ să fie bine plăcută slujba și credința dumné-vóstră, nu numaĭ la Domnia mea, ci prin Domnia mea maĭ vêrtosŭ la pré puternica Impĕrăție și la pré Inalțiĭ stăpânĭ, pentru evnia și nazarulŭ Domnieĭ mele, să fițĭ desĕvêrșitŭ încredințațĭ dumné-vóstră (când veți urma precum poruncimŭ), că nu numaĭ în vremea oblăduireĭ nóstre le veți dobândi, ci și după ce cu ajutorulŭ luĭ Dumnedeŭ să va orêndui Domnŭ țĕreĭ Moldovenescĭ,

dela Domnia sa. Aşĭa dar, rĕmâindŭ încredinţaţĭ, să fiţĭ următorĭ după cum vĕ poruncimŭ, şi să petreceţĭ în dragoste şi unire cu caimacamulŭ Domnieĭ mele, căutândŭ mângâierea şi bună starea locuitorilor, şi să ne scrieţĭ şi de obşte şi în parte dumné-vóstră, verĭ când va fi trebuinţă pentru verĭ-ce, şi fiţĭ dumné-vóstră sănĕtoşĭ. 1791, Septembrie 2.

Alŭ dumné-vóstră de bine voitorŭ.

Cod. No. XX, fila 23.

Anexă la pag. 14

Eacă eudoxulŭ Patriarculuĭ de Constantinopole pentru alegerea de noŭ mitropolitŭ.

«Neofitŭ cu mila luĭ Dumneḑeŭ archiepiscopŭ Constantinopoleos, alŭ Romeĭ nouă şi alŭ lumeĭ patriarchŭ.

Iubitorilor de Dumneḑeŭ episcopĭ aĭ sfinţiteĭ mitropoliĭ Moldoveĭ, Romanulŭ chir Antonie, şi Huşul chir Iacov, întru duchulŭ sfântŭ iubiţĭ fraţĭ şi împreună slujitorĭ aĭ smereniei nóstre, harŭ şi pace fie vouĕ dela Domnulŭ. Fiind-că cea întru tóte mădulările alcătuită şi împreunată şi supusă sfinţită mitropolie a Moldoveĭ la acestŭ dela noĭ sfinţitŭ apostolescŭ şi patriarchicescŭ alŭ lumeĭ scaunŭ dintru începutŭ după canóne, se află în vĕduvie şi lipsită de dreptŭ păstorŭ şi archiereŭ şi plinirea creştinéscă dintru sine stă şi se află în isterisie de archierésca purtare de grijă şi duhovnicéscă umbrire, care este trebuincióscă la totŭ bine-credinciosulŭ şi pravoslavniculŭ norodŭ, spre acésta noĭ, ce după mila luĭ Dumneḑeŭ ne-amŭ aflatŭ îndreptândŭ cârmele a sfinţituluĭ apostolicescŭ, patriarchicescŭ alŭ lumeĭ scaunŭ, cu sfatulŭ de obşte şi alŭ celuĭ d'împrejurulŭ nostru sfântŭ şi cuviosŭ sinodŭ a sfinţiţilor împreună fraţĭ sfinţĭ archiereĭ şi pré cinstiţĭ întru duhulŭ sfântŭ iubiţĭ fraţĭ şi împreună slujitorĭ, după cele dintru începutŭ cuviincióse şi pré slăvite pronomiĭ a lumnicesculuĭ (icumeniculuĭ) scaunŭ scriindŭ prin acésta a nóstră patriarcéscă şi sinodicéscă ecdosisŭ, îndemnămŭ şi dămŭ voĭe vouĕ iubitorilor de Dumneḑeŭ episcopĭ a sfinţiteĭ mitropoliĭ aceştia, ca în vremea ce cu ajutorulŭ luĭ Dumneḑeŭ prin socotinţa a pré înălţatuluĭ, pré bine-credinciosuluĭ şi pré creştinuluĭ Domnŭ şi stăpânitorŭ a tótă Moldovlachia, chir Ioan Alexandru Constantin Moruzi voevoda, întru Christos Dumneḑeŭ fiŭ multŭ iubitŭ şi doritŭ alŭ smereniei nóstre, celuĭ după lege oblăduitor a creştineĭ stăpâniriĭ aceştia, se va face după cele dintru începutŭ obiceiurĭ a pământuluĭ cea după lege şi canonicéscă alegere a unuĭ obrazŭ temătorŭ de Dumneḑeŭ, mărturisitŭ şi ispititŭ la cele drepte şi bine-credincióse dogme, întru sfântă cuviinţă şi împodobitŭ atâtŭ în trupésca aşeḑare, câtŭ şi întru sufletescile obicĭnuinţe, şi vrednicŭ întru tóte şi cuviinciosŭ spre duchovnicésca oblăduire acesteĭ sfinţite mitropoliĭ, făcêndŭ chiămare şi celor ce se află acolo sfinţĭ archiereĭ a aceleĭ dela noĭ sfinteĭ biserici a luĭ Christos, căcĭ se cuvine după canóne, atâtŭ chirotonia, câtŭ şi mutarea, să se facă celŭ maĭ puţinŭ de treĭ archiereĭ: să aşeḑaţĭ pe celŭ ce se va alege dupa cea dintru începutŭ bisericéscă orênduială şi canonicéscă închipuire, dreptŭ după pravilă şi canóne, mitropolitŭ acesteĭ sfinţite mitropoliĭ a Moldoveĭ şi duhovnicescŭ alŭ eĭ arĕtuitor, cu darulŭ şi puterea a pré sfântuluĭ şi începĕtoruluĭ duhŭ, fiindŭ îndatoritŭ a pomeni canonicesculŭ şi patriarchicesculŭ nostru nume la tóte sfintele sĕvêrşiriĭ şi slujbe, precum s'aŭ legiuitŭ, şi a da datornica ascultare şi supunere către celŭ dela noĭ sfinţitŭ apostolicescŭ, patriarchicescŭ alŭ

lumeĭ scaunŭ, ca o mădulare a sa adevĕrată şi ne-strămutatŭ a păzi pronomiele ce are acestŭ patriarchicescŭ scaunŭ în tótă eparchia sa, şi să aşeḑe în condica sfinteĭ mitropoliĭ canonicescului sĕŭ pomelnicŭ, că spre acésta s'aŭ datŭ acéstă sfântă patriarchicéscă şi sinodicéscă ecdosŭ, la velétŭ 1792, în luna luĭ Aprilie, indictulŭ 10.» (Urméză iscăliturile archiereilor, membriĭ sinoduluĭ în numĕrŭ de 11) (1).

După ce Iacov s'a rădicatŭ la trépta de mitropolitŭ în luna luĭ Iunie, episcopia de Huşĭ rĕmase vacantă numaĭ câte-va ḑile, şi îndată fu alesŭ ieromonahulŭ Veniaminŭ, egumenulŭ sfântuluĭ Spiridon din Iaşĭ.

Anexă tot la pag. 14

Amŭ menţionatŭ la pag. 14 (Tomulŭ acesta) despre regularea hotarelor între Transilvania şi Moldova, în urma păceĭ dela Şiştov din August 1791. Dămŭ aci întregulŭ actŭ ficsândŭ hotarele la 1792, după cum îlŭ aflămŭ în codulŭ de documente alŭ Academieĭ (N. I) la pag. 137. D. Teodor Codrescu, cu micĭ schimbărĭ, dete acelaşĭ documentŭ, în Uricar, T. IV, pag. 269.

Cercetarea hotaruluĭ între Transilvania, şi între Moldova, făcută la anulŭ 1792.

Fiind-că s'aŭ aşeḑatŭ la tratatŭrĭ căutarea hotarelor a ambelor părţĭ, după înscrisulŭ aşeḑăreĭ ce s'aŭ datŭ în Şiştov, iscălitŭ şi pecetluitŭ de plenipotenţiarĭĭ rênduiţĭ, atâtŭ dela Inalta otomanicéscă împĕrăţie, câtŭ şi dela imperatoricésca împĕrăţie a germanilor, la a treia ḑi a luneĭ Zelhige, a anuluĭ otomanicescŭ 1205, la a patra ḑi a luneĭ luĭ August, a anuluĭ creştinescŭ 1791 ; Noĭ, carĭ maĭ josŭ ne-amŭ iscălitŭ Saabica Malie Tescheregisi Saadeslu hagi Abdulah Efendi, Hase Minari Halifesi Izeetu hagi Ahmet Nur Ulah Efendi, rênduiţĭ fiindŭ dela Inalta otomanicéscă împĕrăţie, şi pre cinstitulŭ Venţinslaus fon Turunfel maiorŭ, şi cinstitulŭ Ernumtul fon Aĭmar căpitanŭ dela alŭ doilea regimentŭ alŭ secuilor, rênduiţĭ fiindŭ dela imperatoricésca împĕrăţie a germanilor împreună la 10 ḑile a luĭ Muharet, a anuluĭ otomanicescŭ 1207 şi la 29 ḑile a luneĭ luĭ August, a anuluĭ creştinescŭ 1792.

P u t n a.

Inceputulŭ cercetărilor hotarelor, s'aŭ făcutŭ de unde se întâlnescŭ doue picióre a munţilor Giurgiul şi Gorul, unde se unescŭ treĭ hotare a Transilvanieĭ, a Moldoveĭ şi a ţĕreĭ românescĭ, iară hotarulŭ ce desparte Moldova de Transilvania, pogorându-lŭ de acolo în obârşia pârâuluĭ Gorul, ce isvorăsce din valea ce

(1) *Insemnare.* Ecdosulŭ acesta patriarchalŭ de alegere de mitropolitŭ, este o escepţie dela datinele ţĕreĭ, după care ţéra d'a-dreptulŭ păşesce la alegere, fără a ascepta motivŭ de afară. Dară a fostŭ motivatŭ de anomalia ce urmase la mitropolia Moldoveĭ prin denumirea luĭ Gavriil mitropolitŭ de către guvernulŭ rusescŭ. Patriarhulŭ, precum s'a ḑisŭ, a caterisitŭ mitropolia luĭ Gavriil ca ne canonică, şi prin acestŭ ecdosŭ îndémnă pe archiereĭ a face alegere canonică de mitropolitŭ. *(Episcop Melchisedec).*

este între munții Giurgiul și Gorul, urmézĕ curgerea luĭ până unde dă în apa Zăbala numitulŭ pêrêŭ Gorul, și acolo este marca austriecéscă.

De acolo suindŭ hotarulŭ, pe apa Zăbaleĭ împotriva curgereĭ eĭ, pe care o numescŭ ungurii Zăbala Putneĭ, merge până la obêrșia eĭ, și de acolo se suĭe tăindŭ în curmezișŭ unŭ piciorŭ de munte ce se numesce fața Areșoae, și unguresce Araiaoa Oldura, până în curmătura dintre obêrșia apeĭ Zăbala și obêrșia apeĭ Putneĭ, unde este marca austriecéscă.

De acolo pogorându-se hotarulŭ în obêrșia apeĭ Putneĭ, ce o numescŭ ungurii, Vrancea Putneĭ, urmézĕ curgerea eĭ, până unde dă într'ênsa unŭ pêrêŭ ce se numesce Valea Mărului, iar unguresce, Sarom potat, unde este marca austriecéscă.

De acolo lăsându hotarulŭ apa Putneĭ, se suĭe la délulŭ Mestécăn, ce-'ĭ ḑicŭ ungurii Mastachiile, prin curmătură, și pogorându-se la vale se suĭe iarăși la délŭ, tăindŭ curmezișŭ pe piciorulŭ Săreĭ ce 'ĭ ḑicŭ ungurii Șoberș, și de acolo tăindŭ asemenea curmezișŭ pêrêulŭ Paltinul, ce-'ĭ ḑicŭ ungurii Valea Lepșăĭ, și altŭ piciorŭ ce se numesce Paltin ce-'ĭ ḑicŭ ungurii Cahorașberță, se pogóră în apa Lepșăĭ, și trecêndŭ în ceea parte, se sue pe o cursură în vêrfulŭ munteluĭ Clăbucul, ce-'ĭ ḑicŭ ungurii Călăbul, unde este marca austriacéscă.

B a c ă ŭ.

De la marca din vêrfulŭ munteluĭ pogorându-se hotarulŭ iarăși pe o scursură în apa Cașinul, și trecêndŭ apa în acea parte ce suĭe pe altă scursură dreptŭ la vêrfulŭ munteluĭ Córnele, ce-'ĭ ḑicŭ ungurii, Dobocofe micŭ, și de acolo merge în muntele Runcul albŭ, ce-'ĭ ḑicŭ ungurii Fuervi și urmézĕ totŭ zarea luĭ până ce se pogóră în apa Oïtuzuluĭ, dreptŭ gura pêrêuluĭ Cernica, unde este marcă austriacéscă.

De acolo se suĭe hotarulŭ pe pêrêulŭ Cernicăĭ în susŭ până la obêrșia luĭ, ce-'ĭ ḑicŭ ungurii Indopotam, și cotindŭ hotarulŭ dela obêrșie, ține plaiulŭ pe zarea Cernicăĭ către muntele Chișaoș, și urmézĕ până unde se întêlnesce plaiulŭ Cerniceĭ cu piciorulŭ munteluĭ Chișaoș, și în curmătura numituluĭ plaiŭ este marcă austriacéscă.

De acolo abătêndu-se hotarulŭ în mâna drépță ce pogóră în pêrêulŭ ce se numesce Pascariul și urmézĕ curgerea luĭ până unde dă în apa Slăniculuĭ, ce o numescŭ ungurii Solonțŭ Potac, și urmézĕ asemenea și curgerea luĭ până în gura pêrêuluĭ Căcĭcăeșuluĭ, și de acolo urmézĕ împotriva curgereĭ luĭ în susŭ, până subt piciorulŭ Căcĭcăeșuluĭ, și de acolo lăsându hotarulŭ pêrêuluĭ Căcĭcăeșul, apucă zarea piciorului Căcĭcăeșuluĭ, și merge pe la capulŭ munteluĭ Șandrul mare, ce-'ĭ ḑicŭ ungurii Nogișandru, și de acolo merge la vêrfulŭ Șandruluĭ micŭ, ce-'ĭ ḑicŭ ungurii Chișșandru, și de acolo pe la locŭlŭ ce se chiamă Pórta de vêntŭ, ce se numesce unguresce Schilcopo, și se sue în vêrfulŭ munteluĭ Nemire micŭ, ce-'ĭ ḑicŭ ungurii Chișnemire, și se pogóră prin curmătura ce este între munții Nemire micŭ și Nemire mare, unde este marcă austriacéscă.

De acolo suindu-se în vêrfulŭ munteluĭ Nemire mare, ce-'ĭ ḑicŭ ungurii Noghi nemire, se pogóră pe zare până la curmătura ce este la sfêrșitulŭ munteluĭ, unde este marcă austriacéscă. De acolo pogorându-se hotarulŭ în obêrșia pêrêuluĭ Nemira ce-'ĭ ḑicŭ ungurii Chiechecĭchiș, urmézĕ curgerea luĭ până unde dă numitulŭ pêrêŭ într'altŭ pêrêŭ Bărzăuții, și de acolo urmézĕ curgerea pêrêuluĭ Bărzăuții până unde dă în apa Unzul și de acolo mergêndŭ, împotriva curgereĭ

numiteĭ apă Unzul, până dreptŭ unŭ piciorŭ anume Obrăjăsc, la gardulŭ de peatră, unde este marcă austriacéscă.

De acolo lăsându hotarulŭ apa Unzul, merge pe piciorulŭ Obrăjăsculuĭ ce-'ĭ ḑicŭ Morgeruș Șorco, și la délŭ până unde se despărțescŭ doue drumurĭ în vêrfulŭ piciorului Obrăjăsc, din care drumurĭ unulŭ merge la muntele Lapoș, ce este în Moldova, și cel-l-altŭ spre muntele Mieruș, ce este în țéra Unguréscă, și din numitulŭ locŭ trece hotarulŭ pe drumulŭ ce merge spre muntele Mieruș, prin curmătura ce este subt numitulŭ munte, și se pogóră dreptŭ la vale pe unŭ pêrĕŭ ce curge din muntele Mieruș, și dă în apa Ciobănașuluĭ, și de acolo se suĭe împotriva curgereĭ numiteĭ apă până la gura pêrĕuluĭ Cărunta, și de acolo lăsându hotarulŭ apa Ciobănașuluĭ se suĭe în muntele Șoliontoriul prin cursura ce se face din curmătura ce este în vêrfulŭ acestuĭ munte unde e marcă austriacéscă. — De acolo pogorîndu-se hotarulŭ la vale prin curmătura munteluĭ, dă în pêrĕulŭ Șoliontoriul ce-'ĭ ḑicŭ ungurii Pricĭca, și urméză curgerea pêrĕuluĭ până dă în apa Sulța, și de acolo se suĭe împotriva curgereĭ numiteĭ ape, până în gura unuĭ pêrĕŭ ce se numesce Aghipiósa și de acolo suindu-lŭ împotriva curgereĭ acestuĭ pêrĕŭ, merge dreptŭ la vêrfulŭ munteluĭ Cărăcbic, unde sunt și boure Domnescĭ, și de acolo se pogóră în apa Cioghieșul, și trecêndŭ apa în ceea parte, merge pe la locŭlŭ ce se chiamă Poiana luĭ Stop, pe la fôntână, iar ungurii ĭĭ ḑicŭ poiana Cotumbeĭ, și se suĭe la délŭ prin Poiană tăindŭ curmezișŭ unŭ piciorŭ ce se numesce Făgetul albitŭ, iar ungurii ĭĭ ḑicŭ Fierbic, și asemenea tăindŭ curmezișŭ și altŭ piciorŭ al munteluĭ Apahaoș, se suĭe printr'o curmătură fără copacĭ, ce este pe numitulŭ munte și de acolo trece prin poiana Arsă, ce o numescŭ ungurii Igetumeză și prin Arșĕța popoiuluĭ și se suĭe în délulŭ Aldămașul, și se pogóră pe zarea piciorului délului Aldămașul până d'inaintea porțeĭ Ghimeșuluĭ ce maĭ din afară la sfêrșitulŭ poduluĭ despre Moldova unde este marcă austriacéscă. — De acolo merge hotarulŭ pe lungulŭ șanțuluĭ până în apa Trotușuluĭ, dreptŭ gura pêrĕuluĭ Ciodamirul, și trecêndŭ Trotușul în ceea parte la gura pêrĕuluĭ merge în susŭ pe pêrĕŭ în protiva curgereĭ luĭ, până la capulŭ unuĭ piciorŭ ce este între obêrșiile acestuĭ pêrĕŭ Ciodamirul, și de acolo lasă pêrĕulŭ și se sue la délŭ pe zarea acestuĭ piciorŭ, tăindŭ drumulŭ ce merge din délulŭ Ghimeșuluĭ asupra munteluĭ Codamirul, și pogorânduse puținŭ la vale, iarăși se sue în curmătura dintre munțiĭ Ciodamirul și Tarhaoșul, și de acolo urméză zarea munteluĭ Tarhaoșul până în vêrfulŭ luĭ, unde este marcă austriacéscă.

Neamțul.

Dela marca din vêrfulŭ munteluĭ Tarhaoșuluĭ, urméză hotarulŭ totŭ zarea până la capulŭ numituluĭ munte, de unde se facŭ doue picióre, unulŭ spre țéra Unguréscă, și altulŭ spre Moldova, și hotarulŭ pogorându-se la vale printre aceste picióre, trece pêrĕulŭ Tărcuța pe dela vale de obêrșie, și se suĭe la délŭ prin poiana Tărcuța, adecă prin Arșița Tărcuțeĭ și urméză zarea poeneĭ până la sfêrșitulŭ eĭ, și de acolo se pogóră în vêrfulŭ Bolohanuș, puținŭ maĭ josŭ de obêrșia luĭ, și trecêndŭ pêrĕulŭ în acea parte, merge pe cósta munteluĭ Bolohanuș, și se suĭe la délulŭ Melechavaș, unde este marcă austriacéscă. — De acolo se pogóră hotarulŭ pe zarea piciorului Melechavaș și trecêndŭ apa Bratișu, se sue pe zarea piciorului ce să chiamă Crucea Roșie, iar ungurii ĭ ḑicŭ Roșca Cherest și trecêndŭ prin poiana Cruceĭ Roșcăĭ se suĭe la capulŭ munteluĭ Toroglejulŭ despre țéra Unguréscă, unde să chiamă la Buor, din care se facŭ treĭ picióre, însă ho-

tarulŭ urméză pe piciorulŭ de mijlocŭ, şi pogorându-'lŭ pe zarea luĭ, trece pêrêulŭ ce să chiamă Anţa, iar ungurii 'i ḑicŭ Eţepotac, şi suindu-se pe zarea unuĭ piciorŭ micŭ, se cobóră în valea dintre muntele Lungŭ, ce-'i ḑicŭ ungurii Hosohovaş, şi dintre muntele Flóre, şi merge prin acéstă vale până la locŭlŭ ce se numesce fundulŭ Ivanişluĭ, şi tăindŭ peste curmătura fundului Ivanişluĭ, se cobóră în obêrşia pêrêuluĭ Ticoşulŭ şi urméză curgerea pêrêuluĭ până în apa Becazuluĭ, şi de acolo să suĭe pe numita apă împotriva curgereĭ eĭ până în gura pêrêuluĭ Pisirigulŭ, unde este marcă austriacéscă.

De acolo merge hotarulŭ împotriva curgereĭ numituluĭ pêrêŭ Pisirigulŭ, şi apucă pe craculŭ pêrêuluĭ ce curge de subt délulŭ Vêrfulŭ Capreĭ şi merge până la obêrşia luĭ, şi din obêrşie se suĭe în vêrfulŭ délului Capra şi se cobóră pe zarea piciorului Făţăţălulŭ Capreĭ şi dă în apa Bistra dreptŭ în gura pêrêuluĭ Frântura, şi de acolo urméză apa Bistra împotriva curgereĭ eĭ până la gura pêrêuluĭ Bistriţa şi de acolo lasă apa Bistra, şi se sue pe zarea unuĭ piciorŭ alŭ munteluĭ Cencereĭ până în curmătura din care ĭese pêrêulŭ ce se chiamă Pânticulŭ, unde este marcă austriacéscă. — De acolo se cobóră hotarulŭ în obêrşia pêrêuluĭ Pânticulŭ, şi urméză curgerea luĭ până dă în apa Pietricióra, ce-'i ḑicŭ ungurii Chiş bestărţa şi de acolo se suĭe pe Pietricióra împotriva curgereĭ eĭ până la gura pêrêuluĭ ce se chiamă Prisăcarulŭ, iar ungurii 'i ḑicŭ Chişfemiuş potac, unde este marca austriacéscă. — De acolo se sue hotarulŭ pe numitulŭ pêrêŭ până la obêrşia luĭ, iar din obêrşie se suĭe pe zarea munteluĭ Petrele Roşiĭ până în vêrfulŭ luĭ, ce-'i ḑicŭ ungurii Chişfemiuş tătie şi de acolo se cobóră pe piciorulŭ ce merge la muntele Albiile, şi urméză zarea numituluĭ piciorŭ pe plaiŭ, şi trecêndŭ prin poiana ce se chiamă prelunca Ursuluĭ, se suĭe în muntele Albiile, şi de acolo urmândŭ totŭ zarea numituluĭ munte, se cobóră în curmătura dintre munţiĭ Albiile şi Ţăbleşulŭ micŭ, unde este marcă austriacéscă.

Succava

Dela marca dintre munţiĭ Albiile şi Ţăbleşul micŭ ce este în curmătură se suĭe hotarulŭ în vêrfulŭ munteluĭ Ţăbleşul micŭ, şi se pogóră în curmătura dintre munţiĭ Ţăbleşul micŭ şi Ţăbleşul mare ; de acolo se pogóră în obêrşia pêrêuluĭ Crăstişorul ce-'i ḑicŭ ungurii Chişghelenţieş, şi urméză curgerea luĭ până în apa ce se numesce Neagra săcuéscă, iar ungurii îĭ ḑicŭ Chişfecheteviz, şi se sue împrotiva curgereĭ eĭ până la locŭlŭ ce se numesce fântâna Vinuluĭ, iar ungurii îĭ ḑicŭ Vereş Borsichiŭ, unde este marcă austriacéscă. De acolo se suĭe hotarulŭ totŭ pe apa Négră săcuéscă, împrotiva curgereĭ eĭ, până în gura pêrêuluĭ Drăgoésca, unde este marcă austriacéscă.

De acolo lasă hotarulŭ apa Négră secuéscă, şi apucă pe pêrêulŭ Drăgoésca împrotiva curgereĭ până în gura pêrêuluĭ Păltiniş şi de acolo merge pe acestŭ pêrêŭ împrotiva curgereĭ luĭ până în gura unuĭ pêrêŭ micŭ, ce se chiamă Iapa luĭ Zobal, urmândŭ pe acestŭ pêrêŭ, până la obêrşia luĭ, se suĭe în curmătura dintre muntele Păltinişul, şi délulŭ Drăgóica în poiana, unde se chiamă la Prison, şi de acolo se suĭe prin capulŭ délului Drăgóica, şi urméză zarea luĭ pe lungŭ, şi pe plaiŭ, până unde se întêlnesce numitulŭ délŭ cu unŭ picior din muntele Călimanul, ce se numesce Bucinimul, şi tăindŭ curmezişŭ acestŭ piciorŭ dă în obêrşia pêrêuluĭ Bucinişul, pe care trecêndu-o în cea parte, se suĭe pe o cursură séscă la muntele Căliman, trecêndŭ pe la vale de pétra Căliman pe plaiulŭ care urméză până la unŭ piciorŭ ce se chiamă Ciribucul, pe care pogorîndu-se

dă în apa Négra Şaruluĭ, ce-'ĭ ḑicŭ ungurii Noghifechete, dreptŭ gura pêrêuluĭ Haita şi trecêndŭ Négra Şaruluĭ de cea parte, urméză pêrêulŭ Haita împrotiva curgereĭ până în gura pêrêuluĭ ce se chiamă Scafa, pe care îlŭ urméză până în gura pêrêuluĭ Tăetura, şi urméză şi pe acestŭ pêrêŭ până în gura pêrêuluĭ Petrile Roşiĭ, şi urméză şi pêrêulŭ Petrile roşiĭ până la obêrşia luĭ, care acestor treĭ pêrae; Scafa, Tăetura şi a Petrilor Roşiĭ, le numescŭ ungurii cu unŭ nume Gireada, şi din obêrşia pêrêuluĭ Petrilor Roşiĭ suindu-se hotarulŭ la vêrfulŭ munteluĭ Petrile Roşiĭ, la colţulŭ unde se află marcă austriacéscă.

Acolo se unescŭ treĭ hotare ale Transilvanieĭ, Bucovineĭ şi Moldaveĭ, unde s'aŭ sfêrşitŭ cercetarea hotaruluĭ între Transilvania şi între Moldavia, de către noĭ orênduiţiĭ de ambele părţĭ; şi spre întemeerea lucruluĭ, s'aŭ scrisŭ doue asemenea sineturĭ, carĭ iscălite şi întărite cu pecetea ambelor părţi, s'aŭ schimbatŭ în têrgulŭ Fŏlticeni la 29 ḑile ale luneĭ luĭ Rebiul Evel a anuluĭ 1207, şi la 14 ḑile a luneĭ luĭ Noembrie a anuluĭ 1792.

Iscăliţi, *Nicolae Hangerliul* Hatman. *Lupul Balş* banŭ.

Anexă la pag. 15 (Tomulŭ de faţă)

Eacă întregĭ actele numaĭ analisate la pag. 15:

Noĭ Alexandru Constantin Moruz VV., Boj. milost. gospodarŭ, zemle moldavscoĭ (1).

Cercetându-se de către însuşĭ Domnia mea acéstă sobornicéscă hotărîre, s'aŭ aflatŭ, că este pré cu cale şi cu dreptate, vĕḑêndu-se că privesce numaĭ şi numaĭ la folosulŭ patrieĭ, şi la îndămâna şi înlesnirea aflăreĭ trebuincióseĭ cherestele pe la sarhaturĭ şi la Ţarigrad, cum şi la împlinirea dreptăţeĭ ce trebuia să aibă ceĭ ce aŭ moşiĭ cu păduri, să-'şĭ ié dreptulŭ venitŭ, precum asemenea iaŭ şi ceĭ ce aŭ moşiĭ la câmpŭ; deci dar, ca pe o dréptă aşeḑare, hotărîmŭ Domnia mea întocmaĭ asemenea să urmeze, cum pe largŭ maĭ josŭ în anaforaua acésta se cuprinde, păzindu-se nestrĕmutatŭ în vecĭ, ca o folositóre şi dréptă pravilă a pământuluĭ; la care porunc imŭ Domnia mea, dumné-vóstră veliţĭ logofeţĭ, îndată să se scrie cărţile Domnieĭ mele pe la tóte ţinuturile, spre însciinţarea şi păzirea de obştie a acesteĭ folositóre pravilĭ, pe lângă care cărţĭ să se dée şi osebite cărţile Domnieĭ mele, la mâna celor ce vor avea păduri pe moşiile lor, ca după hotărîrea acésta să se urmeze nestrĕmutatŭ; iar care din locuitorĭ, ar urma împotrivă, să se pedepséscă spre pilda altora, deci s'aŭ întăritŭ anaforaua acésta cu a nóstră domnéscă iscălitură şi pecetie. 1792, Noembrie 28.

locului peceţeĭ

(Iscălit.) *Iω Alexandru Constantin Moruz VV.*

(1) Hrisovulŭ acesta este scrisŭ lămuritŭ pe hârtie de unŭ cotŭ. Originalulŭ este în dispoziţia domnuluĭ *Teodor Kodrescu.*

Pré Inălțate Dómne.

Prin domnésca țidulă ni se poruncesce, ca adunându-ne la unŭ locŭ, să socotimŭ în ce chipŭ să se urmeze, pentru codriĭ întregĭ, i luncĭ, i dumbrăvĭ și păduriĭ, adecă câte câtŭ să aibă a da ceĭ ce iaŭ cherestea dela stăpâniĭ moșiilor, socotindŭ ca nicĭ stăpâniĭ să nu se păgubéscă de venitulŭ moșiilor, dar nicĭ locuitoriĭ să nu se supere, séŭ să se asuprésca peste dreptate cu cerere fără rêndoială, ci și o parte și alta să rĕmâie mulțămiță, pentru ca să pótă locuitoriĭ a nu se lipsi pentru trebuința lemnilor. Și după socotéla ce vomŭ face în ce chipŭ vomŭ găsi cu cale, pe largŭ să însciințămŭ pe Inălțimea ta. După a Inălțimeĭ tale poruncă adunându-ne: amŭ stătutŭ a socoti pricina acésta cu amĕnuntulŭ și cu tótă luarea aminte, și măcar că prin condica visterieĭ, ce hotărésce ca numaĭ rediurile și dumbrăvile să fie oprite și apărate, iară luncile și pădurile marĭ, adecă codriĭ să fie neapĕrațĭ și sloboțĭ a tăia fieșce-cine orĭ-ce felŭ de lemnŭ ar vrea. Și maĭ alesŭ lunca Prutuluĭ până acum n'aŭ fostŭ poprită nicĭ odată, dar fiind-că dintru începutŭ eraŭ păduriĭ și luncĭ maĭ multe decâtŭ acum (după cum este sciutŭ), la facerea condicelor, nu s'aŭ fostŭ socotitŭ bine câtă stricăciune de obștie aŭ pututŭ să pricinuiască în vremea viitóre, ne paza și ne apărarea pădurilor, care păduriĭ și luncĭ, în tótă vremea fiindŭ trebuincióse și de folosulŭ obșteĭ, se cădea să se fi pusŭ la cale de a fi și acestea subt pază și apărare a nu se strica fără de cale de către norodŭ; ca în vremea ce va avea cine-va trebuință de cherestea, orĭ pentru case, séŭ orĭ pentru care altŭ lucru, să găséscă prin pădurile de pe aprópe maĭ cu eftinŭ prețŭ. Iară nu după cum se urmézŭ în vremea de acum: a se cumpĕra cheresteaua podurilor Iașiĭ, și altor trebuințe, cu prețŭ mare, afară de rênduială, care scumpete nu urmézŭ dintr'alta, fără numaĭ din depărtarea pădurilor; din care rea urmare ce aŭ fostŭ în pământulŭ acesta, de a nu fi păzite pădurile, după cum printr'alte țĕrĭ, s'aŭ suitŭ prețulŭ cheresteleĭ atâta de mare, ca cum ar veni dintr'alte țĕrĭ strĕine și depărtate, care acésta este unŭ lucru fórte vrednicŭ de socotință, cum că se cade a se aședa la o bună rênduială și pază, ca atâtŭ în vremea de acum, câtŭ maĭ alesŭ și în vremea viitóre, să se foloséscă obștia cu îndestularea și eftinătatea cheresteleĭ, prin aflarea cea înlesnită, atâtŭ fiesce-care pentru a sa trebuință, câtŭ ca și orĭ în ce vreme s'ar cere cherestea, atâtŭ aicea, câtŭ și la Țarigrad, și pe la sarhaturĭ: după cum împotrivă, când nu se va face pază și apĕrare pădurilor se pricinuesce greutate și supĕrare obșteĭ, pentru pricinĭ ca acestea. Ântêiŭ, că prin păduriĭ se află mulțime de lemne doborîte josŭ, de putrezescŭ în zadarŭ, dar locuitoriĭ ce aducŭ lemne pentru arsŭ în focŭ, de vêndare, ne-fiindŭ pădurile poprite, caută care copaciŭ este maĭ bunŭ și maĭ dreptŭ și ilŭ tae pentru lemne de focŭ, despicându-lŭ să se aréte frumóse ca să pótă lua prețulŭ celŭ maĭ bunŭ, (după cum și ieŭ) iară nu caută să-'și încarce carele din lemnele cele uscate, ce suntŭ doborîte la pământŭ, fiindŭ și maĭ bune de arsŭ, dar maĭ nearĕtóse, și maĭ alesŭ uniĭ dobóră copacĭ din ceĭ marĭ și numaĭ crengile le încarcă în care și le aducŭ de le vêndŭ în târgŭ lemne de arsŭ în focŭ, iară tulpina rĕmâne de putrezesce în pădure în zadarŭ, care, dintr'o tulpină ca acelea póte se încarce 10 și 20 care; dară pentru ca să nu se ostenéscă, își încarcă carele numaĭ din crengĭ. Alŭ doilea, pentru tăiatulŭ cheresteleĭ ce vêndŭ locuitoriĭ în târguri și facŭ plute de vêndŭ la corăbiĭ, aceĭ locuitorĭ ce vêndŭ acea cherestea, taĭe câte 10 séŭ și 15 copacĭ, până află unŭ lemnŭ bunŭ de le vine la mĕsura ce aŭ trebuință, și pentru unŭ lemnŭ stricĭ 10 și 15 și acele lemne

ce rĕmânŭ doborâte josŭ, putrezescŭ şi se perdŭ. Alŭ treilea, de multe orĭ locuitorĭi ce sunt trăitorĭ pe lângă pădurĭ, nu pórtă de grijă să-'şĭ facă fênŭ de cu véră şi ĭarna îşĭ ĭernézĕ cirepĭ de vite, numaĭ cu pădurea, de rĕmânŭ copacĭĭ ceĭ maĭ de trébă şi dumbrăvile, care şi aceştia nu puţină stricăciune facŭ pădurilor, şi osebitŭ de acésta facŭ păgubire celor cu dumbrăvile, că aceĭ copacĭ dărîmaţĭ până în 20 séŭ 30 de anĭ, nu facŭ ghindă, cu care se hrănescŭ oile şi mascurĭĭ, care pe acea ghindă stăpânĭĭ moşiilor în toţĭ anĭĭ ar lua venitŭ dela neguţitorĭĭ ce facŭ turme de neguţitorie, şi într'atâta sumă de anĭ rĕmânŭ stăpânĭĭ păgubaşĭ de acelŭ venitŭ ce potŭ a avea de pe ghindă. Alŭ patrulea, mulţi din locuitorĭ obicĭnuescŭ de facŭ curăturĭ pentru aratŭ şi pentru cositŭ fênŭ, tăindŭ de-arêndulŭ copacĭĭ din pădure mereŭ, de o facŭ câmpŭ, care acésta s'aŭ obicĭnuitŭ peste totŭ locŭlŭ, de strică pădurile numaĭ pentru că nu vor să mérgă la câmpŭ, pentru depărtarea loculuĭ; maĭ sunt şi alte îndrezneleĭ a locuitorilor, de strică pomeţiĭ şi liveḑile, pricinuindu-se totŭ din nepază, care ne fiindŭ voĭe şi porunc̆ă dela Domnie, nu s'aŭ urmatŭ până acum, şi cu acéstă pricină multe dumbrăvĭ şi pădurĭ şi codrĭĭ mereŭ aŭ rĕmasŭ maĭ câmpiĭ, precum este sciutŭ şi vĕḑutŭ de toţĭ, că ântêiŭ la ţinutulŭ Sorocei aŭ fostŭ nisce dumbrăvĭ ca nisce codri, şi acum maĭ nicĭ se cunoscŭ unde aŭ fostŭ; asemenea şi la ţinutulŭ Covurluiuluĭ aŭ fostŭ câţĭ-va codri mereŭ care era fórte de trebuinţă; iar când era vre-o porunc̆ă vrednică de grăbire, ca să se dée din ţéra acésta cherestea pentru trebuinţa Ţarigraduluĭ, séŭ pe la sarhaturĭ, acolo se găsia şi precum cu lesnire se pogora la schele, iar acum aŭ rĕmasŭ câmpŭ, numaĭ abea se cunoscŭ ciriteiĭ, şi asemenea aŭ rĕmasŭ şi alte pădurĭ marĭ şi lunc̆ĭ de pe la ţinuturĭ, şi de nu se va face căḑuta poprire, cu vreme nu se va afla nicĭ va rĕmâne în pădurĭ lemnŭ trebuinciosŭ, maĭ alesŭ cherestea mare pentru trebuinţa Ţarigraduluĭ, şi altorŭ sarhaturĭ. Decĭ la o pricină ca acésta, de către noĭ aceste chipurĭ de îndreptare s'aŭ găsitŭ cu cale, precum arĕtămŭ în jocŭ, adecă:

1. Se fie poprire de a nu se strica pădurile şi dumbrăvile, subt nicĭ un felŭ de nume, ci stăpânĭĭ moşiilor să le apere şi să le păzască, şi jirulŭ ce se face prin dumbrăvĭ, stăpânĭĭ aceĭa să fie volnicĭ a-'lŭ vinde cu preţulŭ ce se vor putea învoi la neguţitorĭĭ şi la alţiĭ ce facŭ turme de mascurĭ, iar fără de învoiala stăpânuluĭ moşieĭ, de va cuteza cine-va să mănânc̆e jirulŭ cu mascurĭĭ, séŭ cŭ oile luĭ, séŭ să taie copacĭ ce potŭ fi trebuincioşĭ pentru cherestea să se pedepséscă, cum şi pe ciubucile ce taie din pădure ciubuccĭĭ, să dée ḑeciuélă la stăpânulŭ moşieĭ, din ḑece unulŭ, asemenea şi din haracĭĭ pentru viĭ, din beţile pentru cercurĭ şi din parĭ încă să dée ḑeciuélă din ḑece unulŭ, cum şi din nuele să dée din ḑece braţurĭ unulŭ, iar banĭ să nu iée stăpânĭĭ pentru acea ḑeciuélă pentru că precum iaŭ stăpânĭĭ moşiilor dijmurĭ de pe moşiile ce aŭ la câmpŭ, aşĭa se cade a lua şi ceĭ ce aŭ moşiĭ cu pădurĭ, iar din copacĭĭ ce vor fi căḑuţĭ la pământŭ, să nu fie nimĭnĭ popriţĭ a lua lemne pentru focŭ, fără a nu da nic, o ḑeciuélă.

2. Lunca Prutuluĭ, i a Siretuluĭ, i alte lunc̆ĭ şi pădurĭ să fie poprite de a nu se strica după obiceiulŭ norodului celuĭ prostŭ, ca ceĭ ce vor avea să taĭe lemne pentru focŭ, să nu aibă voĭe a tăia copacĭ marĭ şi să iée numaĭ crengile, ci să-'şĭ încarce carele cu lemne de cele ce sunt doborîte la pământŭ, căcĭ acele lemne sunt şi bune de arsŭ în focŭ, iară copacĭĭ de fagŭ ne fiindŭ atâta de trebuincioşĭ, să aibă voĭe a tăia pentru lemne de focŭ, şi când nu vor găsi nicĭ copacĭ de fagŭ, nicĭ alte lemne din cele doborîte josŭ, atuncea să taĭe şi din copacĭĭ ceĭ rĕĭ ce nu sunt de trebuinţă, ferindŭ copacĭĭ ceĭ bunĭ; aşişderea şi che-

restea de casă séŭ de vênḑare de va avea să taĭe cine-va, âutêiŭ să se învoiască cu stăpânulŭ şi dându ḑeciuiala din ḑece lemne unulŭ, să fie volnicĭ a tăia, iară de va îndrăzni să taĭe fără de învoială, să se pedepséscă, dar pe lemnele pentru focŭ, să nu dée nimicŭ ḑeciuială.

3. Pădurile şi codriĭ marĭ pe unde vor fi, să aibă datoria neapĕrată stăpâniĭ moşiilor a pune păzitorĭ, ca asemenea ca şi luncile să fie apĕrate, şi orĭcine va tăia cherestea, orĭ de ce felŭ, să dée ḑeciuială moşieĭ din ḑece lemne unulŭ, iar care va îndrăzni să taĭe fără învoiala stăpânuluĭ moşieĭ, să se pedepséscă, fără numaĭ de pe cheresteaua ce se va tăia cu rênduială, din poruncă domnéscă şi pe cherestéua ce se va tăia pentru biserică, şi pe cea care îşĭ vor tăia-o locuitoriĭ ce vor fi şeḑĕtorĭ pe acea moşie să-'şĭ facă loru-'şĭ case, să nu dée ḑeciuială, cum şi pentru lemnele de arsŭ în focŭ din cele doborîte josŭ, séŭ când nu vor fi de acelea din copaciĭ de fagŭ séŭ dintr'alţĭ copacĭ ne-trebuincioşĭ, cum s'aŭ arĕtatŭ maĭ susŭ, să nu fie popriţĭ, nicĭ locuitoriĭ ce vor şedea pe acele moşiĭ, nicĭ alţiĭ de pe aiurea, ci să fie volnicĭ a lua, după acéstă rênduială, ne-dându nicĭ o ḑeciuială.

4. Orĭ-carele, volnicŭ să fie a tăia pomĭ pentru lemne de focŭ, séŭ orĭ pentru ce trebuinţă alta.

5. Spiniĭ, porumbreĭ, cătina şi alţĭ spinĭ, să nu fie popriţĭ, ci fiesce-cine să taĭe fără a nu da nicĭ o ḑeciuială stăpânuluĭ moşieĭ.

6. Orĭ-cine va îndrăzni şi va urma împotriva acesteĭ hotărîrĭ, nu numaĭ să dée hotărîta ḑeciuială, ci să se şi pedepséscă spre pilda şi altora, pentru că cu acésta nu se vor strica rediurile, i dumbrăvile, i luncile şi codriĭ în zadarŭ, cum şi stăpâniĭ moşiilor ce vor avea păduri, vor câştiga dreptatea lor, luându-'şĭ hotărîta ḑeciuială a moşiilor, precum iaŭ ceĭ cu moşiile ce aŭ la câmpŭ, şi se face o drépтă cumpănire de obştie, iar acelora ce aŭ să taĭe orĭ-ce felŭ de lemnŭ, (afară din cele arĕtate, pe care nu aŭ să dée ḑeciuială), nu li se face nicĭ o strâmbătate, pentru că vor da ḑeciuiala moşieĭ, căcĭ locuitoriĭ vêndŭ cherestéua cu îndestulŭ preţŭ, precum acésta şi de către Înălţimea ta este sciutŭ, şi trebue să dée venitulŭ moşiilor numaĭ, şi stăpâniĭ să nu cuteze a pricinui supĕrare şi asuprélă, ca să-'şĭ tragă ḑeciuiala pentru unŭ felŭ de cherestea dintr'altŭ felŭ; şi osebitŭ din totŭ felulŭ se aibă a-'şĭ lua ḑeciuiala, cum nicĭ să se supere a lua banĭ pentru ḑeciuială, căcĭ care vor cuteza cu urmarea împotriva acesteĭ hotărîrĭ, nu numaĭ să păgubéscă acea ḑeciuială, dar încă să se şi pedepséscă. Osebitŭ maĭ socotimŭ, însă de se va găsi şi de către Înălţimea ta cu cale, ca în vremea tómnelor, după ce îşĭ ridică locuitoriĭ totŭ lucrulŭ pământuluĭ, pe la locurile unde este lipsă de lemne, stăpâniĭ aceĭ ce vor avea moşiĭ fără pădure, să vie să aréte la Domnie, cerêndŭ unŭ ajutorŭ în chipŭ de clacă dela locuitoriĭ ce vor fi şeḑĕtorĭ pe acele moşiĭ, ca să iasă într'o ḑi, séŭ în câte se va socoti, cu plugurile să are şi semene ghindă, iar pe unde vor fi ciriteĭ, să-'ĭ curăţéscă, ca să se lesnéscă spre crescere, de a se face copacĭ marĭ şi Domnia poruncindŭ dregĕtorilor de pe la ţinuturile unde vor fi acele moşiĭ, vor pune în lucrare şi cu chipulŭ acesta, s'ar spori dumbrăvile şi pe acolo unde acum este cu totulŭ lipsă şi nicĭ locuitorilor nu le-ar cădea cu greutate acea clăcuire ce ar da spre folosulŭ obşteĭ. Pré Înălţate Dómne, noĭ într'acestŭ chipŭ amŭ găsitŭ cu cale a se urma şi însciinţămŭ, iar hotărîrea rĕmâne la Inalta înţelepciune a Înălţimeĭ tale. 1792, Octombrie 16. Aĭ Înălţimeĭ tale pré plecate slugĭ.

(Urméză iscăliturile a 10 boerĭ marĭ).

S'aŭ trecutŭ în condica de anaforale. *Mateĭ Kostin*, condicarŭ.

Anafor.ua acésta cu rezoluţia Domnéscă în frunte, este scrisă pe hârtie îndoită. Originalulŭ este la D. *T. Kodrescu.*

Anexă tot la pag. 15 și 32—40

Dămŭ și actele de îndreptare (?) a hotarelor Românieĭ despre Ardeal, după cum le-aŭ publicatŭ răposatulŭ P. Teulescu în «Arhiva română. Documente istorice, seria I-a», 8⁰, Bucurescĭ 1860.

Fostulŭ Directorŭ alŭ Arhivelor Statuluĭ, Teulescu, precede documentele ce publică, de hotărnicie a țĕreĭ muntenescĭ, despre Ardél, cu unŭ actŭ din 1801 Iunie 5 (data o credemŭ greșită), prin care orênduesce pre boerulŭ Petrache clucerŭ za arie, să ridice, împreună cu delegațiĭ austriacĭ, unele pajore pretinse căḑute și să le reașeḑe pe la locŭlŭ lor vechiŭ. Domnitorulŭ îĭ ordonă a se povĕțui la lucrare de *vechia otărnicie a țĕreĭ despre Ardél, cea întocmită la 1792, sub Domnitorul Sutu.*

Amŭ adusŭ deja în acestŭ volumŭ (paginele 32—40) o serie de acte relative la cercetarea otarelor Românescĭ despre Transilvania, în urma păceĭ dela Șistov. Aci vomŭ reproduce, după Teulescu, acte carĭ complectă cele deja publicate de noĭ maĭ susŭ. In adevĕrŭ actulŭ primŭ publicatŭ de Teulescu pare a fi însu-șĭ actulŭ finalŭ alŭ comisiuneĭ cercetătóre otarelor în 1792.

Hortânicia țĕreĭ despre țéra nemțieĭ.

Protocolŭ pentru îndreptarea hotarelor Impĕrătescĭ între Inalta Pórta otomănéscă, cu imperiulŭ chesaricescŭ, însă la partea țĕriĭ Valahieĭ pe linia hotaruluĭ nemților din optŭ județe: Mehedințiĭ, Gorjul, Argeșul, Muscelul, Dâmbovița, Prahova, Saac și Buzĕul, cu care județe se rĕzorescŭ provinciile chesaricescĭ, însă Banatul până la Scărișóră, cu județuluĭ Mehedinților, iar de acola înainte șépte munțĭ, iar Mehedințĭ și cele-l-alte șépte județe se rĕzorescŭ cu Ardélul.

Comisarĭ din partea Inălțateĭ Porțĭ, aŭ fostŭ slăvitulŭ El hagi Abdulah Efendi, Sabica Malie teșcheregési, i dumnéluĭ El hagi Ahmet Nurula Efendi maĭ mare calfa sa; iar din partea chesaricéscă domnulŭ oberșt-leitenant Adam Mahăvaș cu domnulŭ Petre Duca inginerulŭ maior, i domnulŭ Rodică căpitanulŭ dela reghimentulŭ românescŭ Mirescu (?) și dumnéluĭ senior Țițer, tălmaciulŭ împĕrătescŭ pentru Banat, iar la partea Ardéluluĭ dumnéluĭ oberst-leitenant Ignat

Se observă că hotarele denumite aci, nu sunt cele de astăḑĭ în ființă, acestea aflându-se maĭ înăuntrulŭ țĕreĭ nóstre. *(Notă de Teulescu)*

Stoenicîŭ cu domnulŭ Avram Caliani căpitanulŭ dela reghimentulŭ românescŭ d'ântêiŭ şi Simion Tolhofăn, tălmaciulŭ împĕrătescŭ, iar din partea ţĕriĭ Valahieĭ, orênduiţi de pré Luminatulŭ şi pré Inălţatulŭ Domnŭ Ion Mihail Constantin Suţul Voevodŭ, noĭ ceĭ maĭ josŭ iscăliţi. 1792, August 21.

Sud Mehedinţi.

Acestŭ judeţŭ Mehedinţi alŭ ţĕreĭ Valahieĭ se rĕzoresce în hotarŭ cu provincia Banatuluĭ chesaricescŭ, i cu Ardélul, printre care, aprópe de Dunăre, curge apa Bahniĭ, ce se nasce din pămêntulŭ ţĕriĭ ot Gornavodiţa, şi se tórnă în Dunăre din josulŭ cetăţeĭ Rusaveĭ, ce este ziditŭ pe ostrovŭ în Dunăre, rĕmâindŭ judeţulŭ Mehedinţi alŭ ţĕriĭ despre rĕsăritŭ, iar partea Banatuluĭ despre apusŭ şi hotarŭ este (ḑisa apă Bahna) începêndu-se din Dunăre de din josŭ de cetatea Ruşaveĭ, urmézŭ pe cursulŭ Bahneĭ în susŭ, însă acolea unde se tórnă în Dunăre, despre rĕsăritŭ, în ţĕră este moşia Vodiţa, (a sfinteĭ mônăstiriĭ Tismana), iar peste Bahna către apusă este o sprâncénă de pămêntŭ printre Dunăre şi pe subt pólele délulurilor munteluĭ Alionul de Banat, întinḑêndu-se sprâncéna spre oraşulŭ Ruşava din Bahna până în apa Cerniĭ ce şi acéstă apă Cerna se nasce din pămêntulŭ ţĕreĭ din doĭ munţi Fetele Mănesi, i Turcinéna sud Gorj, care sprâncénă de locŭ, dela létulŭ 1739, luândŭ Pórta otomănéscă dela nemţi pe numita cetate Ruşava, era şi acestŭ locŭ sub oblăduirea Porţeĭ, iar acum cu încheerea păceĭ din anulŭ trecutŭ 1791, la congresulŭ ot Şistov, aŭ rĕmasŭ să fie locŭ slobodŭ, ca alŭ niminuĭ, numindu-'lŭ la contracturiĭ Câmpuleţulŭ şi acolea pe drumulŭ celŭ mare ce urdină din Cerneţi la Ruşava peste apa Bahniĭ, lângă piscŭlŭ délului Alionul, în pămêntulŭ Banatuluĭ este cordonŭ, adecă stréjă chesaricéscă ce aŭ fostŭ maĭ nainte casă de móră, şi alăturea cu drumulŭ de-a stânga lângă apa Bahna, este semnŭ chesaricescŭ, tablă cu zgripţulŭ zugrăvitŭ, pusă în stâlpŭ, înfiptă într'o movilă făcută după încheerea acesteĭ păcĭ, apoĭ şi de acolea înainte urmézŭ linia hotaruluĭ totŭ pe apa Bahneĭ în susŭ până unde se tórnă într'însa apa Ţarovĕţuluĭ, ce se nasce iar din pămêntulŭ ţĕriĭ, din muntele meterezu luĭ Tudoran, şi până acolo curgerea Bahneĭ, este printre délulŭ Chârstica, despre Valahia, şi printre Alionul Banatuluĭ, iar acolo rĕmâindŭ apa Bahneĭ în pămêntulŭ Valahieĭ, între hotarulŭ pe apa Ţarovăţuluĭ, totŭ printre Alion şi printre Chârstica, până la gura rîuluĭ Bucovĕţulŭ, ce vine din Banat, unde acolo peste Ţarovĕţŭ în Banat, iar cordonŭ şi zgripţorŭ este ce-'ĭ ḑicŭ Bucovĕţulŭ, şi iar pe apa Ţarovĕţuluĭ în susŭ printre délulŭ Băiĭ alŭ ţĕriĭ Valahieĭ, şi printre délulŭ Tufările din Banat şi printre câmpulŭ Ialoviţiĭ, iar alŭ Valahieĭ, până în dreptulŭ uneĭ silisce de satŭ din Banat, ce-'ĭ ḑicŭ nemţiĭ Tufările vechĭ; acolea în marginile Ţarovĕţuluĭ peste apă în Banat este cordonŭ şi zgripţorŭ, ce-'ĭ ḑicŭ nemţiĭ Tufările vechĭ; şi iar pe apa Ţarovĕţuluĭ alŭ Valahieĭ, şi printre muntele Drănicul alŭ Banatuluĭ, până în pólele luĭ Tudoran Meterézŭ, în care coprindere de locŭ sunt pe marginea Drăniculuĭ despre apă în Banat treĭ zgripţuriĭ chesaricescĭ, pusŭ unulŭ ce-'lŭ numescŭ Drăniculŭ, altulŭ Fântâna Pĕruluĭ, şi altulŭ Curmătura, apoĭ ĭese hotarulŭ la délŭ pe obêrşia Ţarovĕţuluĭ, ce este despre Banat, printr'acelŭ ogaşŭ séŭ vĕlcea, în care este altŭ zgripţorŭ, şi maĭ la délŭ spre Meterez este şi cordonŭ; iar altă obêrşie ce maĭ are Ţarovĕţul, rĕmâne în pămêntulŭ Valahieĭ; de acolea suĭe hotarulŭ la Tudoran Meterez, în culme, unde sunt douĕ movile vechĭ şi douĕ petre hotarŭ, de

acolea urméză pe câmpulŭ Meterezuluĭ până la Curmătura munteluĭ Predélul, în care câmpŭ sunt şése movilĭ şi doĭ zgripţorĭ numindu-'ĭ nemţiĭ unulŭ Poiana Delniĭ, şi altulŭ Fôntâna Rece, cum şi în Curmătură este cordonŭ şi zgripţorŭ ce-'ĭ ḑicŭ subt Predél; de acolo urméză hotarŭ prin vêrfulŭ munteluĭ Predélul, unde este movilă (acolo se sfêrşesce moşia mônăstiriĭ Tismaniĭ şi se începe moşia Cirişenilor) şi pe culmea Predéluluĭ însă acolea aprópe este movilă şi zgripţorŭ ce-'ĭ ḑicŭ nemţiĭ vĕrulŭ Predéluluĭ, iar românesce vêrfulŭ Predéluluĭ, cu unŭ cordonŭ stricatŭ; de acolea până în poiana Rachileĭ, unde subt poiană este movilă şi zgripţorŭ ce-'ĭ ḑicŭ Răchila, şi maĭ 'nainte altŭ cordonŭ i movilă ce se ḑice în poiana Răchileĭ; de aci urméză hotarulŭ prin vêrfulŭ munteluĭ Arzanul, unde este cordonŭ şi zgripţorŭ, ce-'ĭ ḑicŭ şi nemţiĭ Arzana şi prin vêrfulŭ Topoloveĭ, ce-'ĭ ḑicŭ şi Prislopele marĭ (moşie a Podenilor), unde este unŭ cordonŭ stricatŭ şi zgripţorŭ, şi prin obêrşia văiĭ Pogărilor ce-'ĭ ḑicŭ nemţiĭ şi Ploştina Moşoniĭ, unde este cordonŭ şi zgripţorŭ şi prin vêrfulŭ Craculuĭ-cu-periĭ până subt pólele Sulițeĭ, unde este cordonŭ, şi în délŭ zgripţorŭ ce-'ĭ ḑicŭ vêrfulŭ Sulițeĭ, şi prin vêrfulŭ munteluĭ Grăbăneculuĭ, unde este zgripţorŭ, şi pe culmea luĭ, şi pe culmea munteluĭ ce-'ĭ ḑicŭ Peatra luĭ Coşăĭ (moşie a luĭ Mihaĭ Coşăĭ) este zgripţorŭ în pădure ce-'ĭ ḑicŭ Cornul Petreĭ luĭ Coşăĭ, şi prin vêrfulŭ acestuĭ munte, de unde se nasce apa Comăna este zgripţorŭ iar în pădure, pentru care zgripţorŭ aŭ arĕtatŭ moşneniĭ cum că altă-dată n'aŭ maĭ fostŭ, ci astă-tómnă l'aŭ pusŭ, şi cum că stăpânirea moşieĭ acesteia dela rĕzmerița ruşilor ot létŭ 1768 până acum la punerea zgripţoruluĭ mergea pe cum cade linia dréptă din muntele Grăbănecul dreptŭ prin altŭ vêrfŭ maĭ 'naltŭ ce-'ĭ ḑicŭ Peatra luĭ Coşăĭ séŭ Comăna, care este în susŭ pe urmarea hotaruluĭ despre miaḑă-nópte; de acolo merge hotarulŭ prin pădure până la zgripţorulŭ Custura Petriĭ luĭ Cosăĭ séŭ Peatra vênătă; de acia înaînte la poiana luĭ Coşăĭ ce-'ĭ ḑicŭ nemţiĭ poiana Cuţeuluĭ de susŭ, unde în marginea pădureĭ lângă poiană este zgripţorŭ; de acolea trece prin poiană şi apucă prin cóstele munteluĭ Cuţeul de susŭ, şi se suĭe în vêrfulŭ luĭ; unde este zgripţorŭ, apoĭ urméză prin vêrfulŭ Custureĭ Cuţeuluĭ din Priséca, unde este zgripţorŭ ce-'ĭ ḑicŭ Priséca; de acolea cobóră la căpĕtêiulŭ Plaiuluĭ Bĕtrânŭ, unde se împreună cu plaiulŭ Bălţeĭ Cerbuluĭ; este aci zgripţorŭ ce-'ĭ ḑicŭ nemţiĭ între plaiurĭ. Apoĭ prin curmătura plaiuluĭ Bălţeĭ Cerbuluĭ până în marginea poeniĭ, ce-'ĭ ḑicŭ Balta Cerbuluĭ, unde este zgripţorŭ cu acelaşĭ nume (moşie a Gornovodicenilor); de acolea urméză hotarulŭ de faţa munteluĭ Ieleneţulŭ mare, unde este zgripţorŭ cu acelaşĭ nume, şi prin poiana ce cade susŭ aprópe de vêrfulŭ Ielăneţuluĭ şi pe subt custura luĭ şi prin dosulŭ luĭ cobóră în apa Ţesniĭ dreptŭ peştera munteluĭ Secŭ alŭ Valahieĭ, căruia îĭ ḑicŭ şi gaura fetiĭ (care apă a Ţesniĭ se nasce din muntele Ciolanulŭ alŭ Valahieĭ şi din dosurile Ielăţénuluĭ, iar ale Valahieĭ, şi dă în apa Cerneĭ în josŭ de plaiulŭ Ţesneĭ), şi apoĭ pe apa Ţesneĭ în josŭ printre muntele Secŭ alŭ Valahieĭ şi printre dosurile Ielăneţuluĭ mare ce rĕmânŭ de Banat până la cheia Ţesneĭ, iar acolo rĕmâindŭ apa Ţesneĭ în vale de Banat, este hotarŭ la uscatŭ în marginea despre miaḑă-nópte, şi acolea este zgripţorŭ lângă unŭ copacŭ Teiŭ, ce-'ĭ ḑicŭ nemţiĭ Ţeşna; apoĭ suĭe hotarulŭ în délŭ pe la căpĕtêiulŭ munteluĭ Seculŭ ce-'ĭ ḑicŭ plaiulŭ séŭ cheia Ţesneĭ, şi dă prin poiana de subt petrile Seculuĭ, unde este cordonŭ şi zgripţorŭ. ce-'ĭ ḑicŭ nemţiĭ între Ţeşna (moşia a Gornavițenilor); apoĭ cobóră în apa Cerneĭ pe la Vadulŭ Bĕtrânŭ dreptŭ gura unuĭ ogaşŭ ce se face din Banat şi urméză pe apa Cerneĭ de susŭ (pe dincóce de Cerna este moşia Preşnenilor până în vâlcéua ce-'ĭ ḑicŭ Fueróga Porculuĭ,

apoĭ moşia Izvărnenilor până la plaiulŭ Cerbuluĭ, şi apoĭ moşia Mărăşeşcilor şi a Brăbinarilor) până unde se tórnă în Cerna o apă din Banat ce-'ĭ ḑicŭ Craiova séŭ Craioviţa; iar acolo pe gura Craioveĭ eşindŭ hotarulŭ la uscatŭ, suĭe pe craculŭ munteluĭ Cupănul, prin palanga ce aŭ fostŭ făcut'o nemţiĭ la rĕzmeriţa ot létŭ 1788, şi la loculŭ ce-'ĭ ḑicŭ Gura Craioveĭ, în pădure este zgripţorŭ cu acelaşĭ nume, şi maĭ înainte totŭ pe acestŭ cracŭ, iar în pădure este zgripţorŭ la curmătura, şi iar pe culmea craculuĭ până la golulŭ Cupănuluĭ, unde în marginea pădureĭ la loculŭ ce se chiamă buza Căpănuluĭ, este cordonŭ şi zgripţorŭ cu acelaşĭ nume; de acolea urcă hotarulŭ în vêrfulŭ golului Cupănuluĭ până la loculŭ ce se chiamă Mlăcĭ, unde acolea este o grópă de cordonŭ stricatŭ şi zgripţorŭ cu acestŭ nume; şi apoĭ urméză pe vêrfulŭ munteluĭ Dobre, vêrfulŭ unde este zgripţorŭ; de aci pe culmea luĭ la vale până la craculŭ Măticul, unde este zgripţorŭ şi prin curmătura de unde este apa Gădinul, ce curge în Valahia, acolea este cordonŭ; de acolea suĭe la délŭ totŭ pe culme, şi pe vêrfulŭ munteluĭ Olanul, şi la loculŭ ce se chiamă Cur-rece séŭ Cracul Drăguţuluĭ este zgripţorŭ; şi iară pe culmea Olanuluĭ la loculŭ ce se chiamă Petrile Albe sub vêrfulŭ Tatuluĭ este cordonŭ şi zgripţorŭ, care acestŭ zgripţorŭ fiind-că s'aŭ vĕḑutŭ de către dumnélor Muhadeţi Efenḑĭ, cum că este pusŭ strîmbŭ, şi nu caută dreptŭ în vêrfulŭ Tatuluĭ pe unde s'aŭ urmatŭ stăpânirea moşnenilor Mărăsescĭ, ci prin cóstele luĭ, cu care acésta se împresura cât-va locŭ din cea despre Valahia, faţă a a acestuĭ munte, şi cunoscêndŭ însu-şĭ dumnéluĭ comandantulŭ Nahovaţŭ, că acesta este cu nedreptate, aŭ datŭ făgăduială cum că va porunci străjarilor a-'lŭ îndrepta, ca să caute şi să urmeze hotarulŭ dreptŭ, prin vêrfulŭ Tatuluĭ şi totŭ pe culmea luĭ până la loculŭ ce 'ĭ ḑicŭ pétra Gîrboşa, unde este cordonŭ şi zgripţorŭ, totŭ moşie a maĭ susŭ numiţilor moşneni; de acolea cobóră hotarulŭ la vale pe ogaşulŭ cu isvorulŭ luĭ Dragomir, unde peste apă în Banat este cordonŭ şi zgripţorŭ cu numele Isvoruluĭ, şi iară pe Isvor la vale, care isvorŭ se tórnă în rîulŭ Şaşu ce curge din muntele Godénul alŭ Valahieĭ spre Banat, până la rîulŭ Şaşul, unde acolea trecêndŭ acestŭ rîŭ de-acurmezişŭ, în acea parte este cordonŭ cu nume Mijlocul-rîuluĭ; iar de acolea din rîulŭ Şaşul se începe muntele Tulila, şi urméză hotarŭ pe culmea luĭ până la cordonulŭ şi zgripţorulŭ ce-'ĭ ḑice Isvorul-rîuluĭ séŭ Clenciuc; şi iară pe culmea luĭ până la cordonulŭ ce-'ĭ ḑicŭ Mlăcile şi de acolea totŭ pe culmea munteluĭ acestuia până la cordonulŭ şi zgripţorulŭ ce-'ĭ ḑicŭ nemţiĭ Tutila, şi de acolo pe craculŭ munteluĭ Godénul ce-'ĭ ḑicŭ Sisecul, iar nemţiĭ îlŭ numescŭ craculŭ Zaniĭ, este cordon, şi prin vêrfulŭ munteluĭ acestuia Godénul, unde este zgripţorŭ cu acelaşĭ nume, şi prin curmătura luĭ ce-'ĭ ḑicŭ custura Godénuluĭ, unde este cordonŭ; de acolo urméză hotarulŭ prin vêrfulŭ munteluĭ Gugul Morarul şi prin curmătura luĭ unde este cordonŭ, apoĭ suĭe prin capătêilŭ munteluĭ Scărişóra trecêndŭ de-acurmezişulŭ şi merge până la petrile, şi curmătura ce să chiamă Scărişóra, unde se sfêrşesce răzorirea cu Banatul, acolo este zgripţorulŭ.

Ipacŭ alţĭ şépte munţĭ aĭ Valahiĭ ce se ţinŭ totŭ de judeţulŭ Mehedinţiĭ, dar să rĕzorescŭ cu Ardélul.

Rĕzorirea cu Ardélul se începe iarăşĭ din numita curmătură a Scărişórii unde este şi zgripţorŭ al Ardéluluĭ şi urméză hotaru prin vêrfulŭ munteluĭ Bulzul, şi prin altŭ vêrfŭ totŭ alŭ Bulzuluĭ, ce-'ĭ ḑicŭ nemţiĭ vêrfulŭ Scurtelor, şi prin

obêrşia i vêrfulŭ munteluĭ Vlăsia, şi prin vêrfulŭ munteluĭ Micuşul şi prin vêrfulŭ munteluĭ Stîna mare, şi prin obêrşia i culmea i scărişóra i vêrfulŭ munteluĭ Galbenul din Gîmboşa (până aicĭ toţĭ munţiĭ acestia sunt aĭ moşnenilorŭ Cloşanĭ) şi prin vêrfulŭ şi curmătura munteluĭ Scurtul al moşnenilorŭ Pădişanĭ şi pe vêrfulŭ feţilor Mănesiĭ după scursura apelorŭ, la pazărulŭ Sturul numĕrulŭ doĭ; de acestŭ hotarŭ urméză pe culmea Paltiniĭ, pe vêrfulŭ Sórbelor până la piatra Albă pe valea Sécă în josŭ care dă în apa Jiuluĭ şi la pajerea numĕrulŭ g, în câmpulŭ Săruluĭ (aceştĭ treĭ munţĭ : feţile Mănesiĭ, Sórbele şi Paltina, se închidŭ într'un nume ce-'ĭ ḑicŭ în vêrfulŭ Sturul, însă feţile Mănesiĭ este al mônăstiriĭ Tismeni, şi cu alţĭ moşneni, iar Sórbele numaĭ alŭ Tismeniĭ, cum şi Paltina este parte din Ardél munte Chesaricesc şi din câmpulŭ Şaruluĭ pe matca Jiuluĭ în josŭ, pe sub muntele Oslea, ce este în partea ţĕriĭ Valahiĭ (alŭ mônăstiriĭ Tismeniĭ), însă la locŭlŭ ce-'ĭ ḑicŭ câmpulŭ Mieluluĭ, în pămêntulŭ de Ardeal este cordonŭ până în gura văeĭ Bouluĭ, iar acolea este hotarŭ din apa Jiuluĭ pe uscatŭ, şi suĭe d'a costişulŭ până în pólele a Treĭ cracĭ, însă pe la Zmila bĕtrână a craculuĭ Rastovanul, i pe la pétra craculuĭ Negru şi pe la Cióca craculuĭ galbenŭ, până în plaiulŭ Pribeg, unde acolo în pădure este zgripţorŭ cu acelaşĭ nume, şi maĭ la vale spre Jiŭ în pămêntulŭ de Ardeal cordonŭ; de acolo cobóră către rĕsăritŭ pe craculŭ Pribéguluĭ până în valea de pesce, unde este cordonŭ; apoĭ suĭe prin poiana ce-'ĭ ḑicŭ Săciul luĭ David, (moşie a Frânţescilor şi a Gurenilor) şi pe culmea craculuĭ petreĭ Mauruluĭ, şi pe vêrfulŭ munteluĭ Şăglăuluĭ alŭ doilea şi pe vêrfulŭ Şăglăuluĭ d'ântêiŭ unde este zgripţorŭ, şi maĭ la vale în pămêntulŭ de Ardeal cu drumŭ, şi de aicĭ pe culmea acestuĭ munte şi pe craculŭ luĭ, cobóră în apa Zănógeĭ, şi urméză pe apă în susŭ până la obêrşia eĭ (moşie a Buncenilor) şi prin vêrfulŭ munteluĭ Córnele, şi prin vêrfulŭ munteluĭ Negrile, şi prin vêrfulŭ munteluĭ Mutulŭ aĭ moşnenilor Velescĭ, i Frătescĭ, i Călescĭ şi prin vêrfulŭ munteluĭ Stréja, unde este zgripţorŭ, alŭ moşnenilor Curpenanĭ i Vaĭ-de-Eĭ şi prin vêrfulŭ munteluĭ Futeciulŭ şi prin curmătura i vêrfulŭ munteluĭ Cărtianul (aĭ moşnenilor Cărtienĭ) şi prin culmea Sasuluĭ Diuluĭ ce-'ĭ ḑicŭ şi Vîlcanulŭ, unde este zgripţorŭ, şi prin vêrfulŭ munteluĭ Drăganu, şi prin obêrşia pêrêuluĭ Diuluĭ, şi prin Săsul Dumitriĭ, şi prin obêrşia Morişoriĭ, şi prin vêrfulŭ Dumitriĭ, şi prin vêrfulŭ Drăgoiŭ, unde este zgripţorŭ, şi pe culmea Murjilor, cobóră la vale pe la părete, dreptŭ în apa Jiuluĭ, ce curge printre munţĭ în ţéra Valachieĭ către rĕsăritŭ (aĭ moşnenilor Scheleră) şi trecêndŭ Jiul în curmezişŭ dreptŭ locŭlŭ unde dă isvorulŭ Stolojiu în apa Jiuluĭ, apucă pe acelŭ isvorŭ alŭ Stolojiĭ până subt piscŭlŭ Petriceleĭ şi apoĭ suĭe în piscŭlŭ acela unde este zgripţorŭ ce-'ĭ ḑicŭ Polafiştea; de aci urméză pe subt muntele Sapa, ce rĕmâne cu totulŭ alŭ Valachieĭ, şi prin curmătura munteluĭ Gropul, ce rĕmâne în Ardeal şi apoĭ cobóră în apa politieĭ Jiuluĭ, (moşie a Bembescilor) şi trecêndu-o de-acurmezişulŭ, suĭe pe piciorulŭ poeneĭ Ascunse şi pe vêrfulŭ eĭ, şi pe culmea Prislópelor, unde este zgripţorŭ, ce-'ĭ ḑicŭ Preslopul; de acolo suĭe pe vêrfulŭ munteluĭ Grivelor, (moşie a Bărlescilor), şi vêrfulŭ munteluĭ Surupeţiĭ, şi pe vêrfulŭ munteluĭ Mândra, unde este zgripţorŭ, ce-'ĭ ḑicŭ Parîngulŭ, (aĭ moşnenilor Săcelenĭ), şi pe vêrfulŭ munteluĭ Gruiul Frumosŭ, ce-'ĭ ḑicŭ şi Gruiul Roşilor, (aĭ moşnenilor Radoşĭ), şi prin vêrfulŭ munteluĭ Păclişa, (alŭ moşnenilor Hulubenĭ), ce se hătărăsce în vêrfŭ cu muntele Vierosul din Ardél; şi iar pe culmea luĭ şi pe vêrfulŭ munteluĭ Iaşul, ce se hotărésce în vêrfŭ iar cu numitulŭ munte Vierosulŭ, (alŭ Aninoşanilor), şi prin vêrfulŭ munteluĭ Cósta luĭ Rusul, care este despre pétra tăiată a ţĕriĭ Valahiĭ şi despre vêrfulŭ Găurilor, iar al ţĕriĭ, şi prin curmătura i

vêrfulŭ i culmea munteluĭ Ciobanulŭ (alŭ Cănipescilor) și prin grópa Sécă i culmea i vêrfulŭ și curmătura acestuĭ munte, unde este zgripțorŭ, ce-'ĭ ḑicŭ curmătura gropiĭ (alŭ moșnenilor Ghebanĭ séŭ Mirosloveniĭ) și prin culmea și vêrfulŭ munteluĭ Fometesculŭ (alŭ moșnenilor Hulubenĭ) și prin vêrfulŭ i culmea munteluĭ Buzta (iar alŭ Ghebanilor) și prin curmătura i vêrfulŭ munteluĭ Pravățul (alŭ moșnenilor Radoșĭ) și prin vêrfulŭ munteluĭ poiana Mueriĭ și prin poiana acestuĭ munte, unde este cordonŭ și zgripțorŭ; și iar pe culmea luĭ (alŭ moșnenilor Cănipeșcĭ i Ciocăzenĭ) și prin culmea cu pădure a munteluĭ Salanile, și prin vêrfulŭ luĭ până la gura Poticuluĭ, unde este cordonŭ și zgripțorŭ cu acestŭ nume; de acolo cobóră hotarulŭ pe apa izvoruluĭ Smidiĭ marĭ, până în rîulŭ Șalanulŭ, pe care trecêndu-'l de-acurmezișulŭ, suĭe la délŭ pe Smida mică prin pădure și prin curmătura eĭ și pe lângă runcurile Salanilor, ce rĕmânŭ în țéra Valahieĭ; apoĭ cobóră în altŭ rîŭ ce-'ĭ ḑicŭ iar Salanulŭ și trecêndu-'lŭ de-acurmezișulŭ, urcă la délŭ pe craculŭ munteluĭ Slimoiulŭ până la zgripțorulŭ ce-'ĭ ḑicŭ Slîmoiulŭ; de acolo cobóră dreptŭ spre rĕsăritŭ pe piciorulŭ Slimoiuluĭ la vale, până la rîulŭ Frumosŭ, și apoĭ urméză pe rîŭ în susŭ până unde se tórnă în acestŭ rîŭ ce-'ĭ ḑicŭ Praja; iar acolo rĕmâindŭ isvorulŭ Frumosŭ în țéră, apucă hotarulŭ pe izvorulŭ Prajiĭ în susŭ până sub craculŭ Prajiĭ; unde acolea la capul acestuĭ cracŭ, rĕmâindŭ și acestŭ izvorŭ în țéră, urcă hotarulŭ la délŭ pe culmea munteluĭ ce despre Ardél îĭ ḑicŭ Praja, iar despre țéră Largă luĭ Băroulŭ până în vêrfulŭ Largilor, unde este zgripțorŭ ce-'ĭ ḑicŭ Pétra Albă; de acolea cobóră hotarulŭ la vale pe piciorulŭ Prajiĭ până la rîulŭ Baluluĭ, și pe rîŭ la vale până unde se tórnă acestŭ rîŭ în apa Lotruluĭ, și apoĭ pe hotarulŭ în josŭ până la loculŭ ce-'ĭ ḑicŭ capulŭ poduluĭ din Sărăcinulŭ Grabescilor; acolo în marginea hotaruluĭ, este zgripțorŭ ce-'ĭ ḑicŭ Sărăcinulŭ.

Insciințare de îndreptarea a duoĕ semne a hotarelor, însă vêrfulŭ munteluĭ Tatuluĭ, i Balta Cerbuluĭ ce se arétă în protocolŭ, că rĕmăsese ne îndreptată.

Pré Inălțate Dómne.

Luminată porunca Inălțimiĭ Tale, ce mi s'aŭ trimisŭ dela 7 ale luĭ Iulie cu multă plecăciune o amŭ priimitŭ, întru care mi se poruncesce pentru duoĕ semne ce s'aŭ găsitŭ puse strîmbŭ la comisia ce s'aŭ făcutŭ de dumnélor cinstițiĭ Muhadițĭ i de dumnélor comisariĭ Chesaricescĭ, ce aŭ fostŭ orênduițĭ hotarnicĭ între pămêntulŭ țĕriĭ Austrieĭ și între pămêntulŭ țĕreĭ românescĭ, și dela acea comisie aŭ rĕmasŭ a se îndrepta și aceste doue semne, să caute dreptŭ pe linia hotaruluĭ, după cum caută și cele-l-alte, și să arĕtŭ înscrisŭ Inălțimeĭ tale, la câte locurĭ s'aŭ găsitŭ acele semne? și în ce chipŭ aŭ fostŭ strĕmutate din loculŭ lor séŭ strîmbe din pusulŭ lor? și de nu s'aŭ îndreptatŭ până acum în faptă să epistatisescŭ și să staŭ până la sfêrșitulŭ trebiĭ a se îndrepta. După care luminată poruncă a Inălțimeĭ tale și maĭ în trecutele ḑile pe largŭ amŭ însciințatŭ, de tótă pricina lor, în ce chipŭ aŭ cursŭ, trimițêndŭ și cartea aceluĭ Domnŭ Obêrșt-leitenantŭ Macovăț, ce aŭ fostŭ comisarŭ, ca să se vaḑă și de Inălțimea ta, dar și acum arĕtŭ Inălțimeĭ tale.

«Unŭ semnŭ aŭ fostŭ la poiana Cerbuluĭ, care era pusŭ cu dosulŭ spre ţéra românéscă şi cu faţa spre ţéra nemţéscă şi strîmbŭ de nu căuta dreptŭ pe linia hotaruluĭ.

«Altŭ semnŭ subt vêrfulŭ munteluĭ Tatul, ce-'ĭ ḑicŭ şi Olanul, pusŭ iarăşĭ strîmbŭ, cu o parte de căuta spre ţéra românéscă, care după vremĭ putea să ié vre-o bucată de locŭ din pămêntulŭ ţĕreĭ. Decĭ următorŭ fiindŭ luminatelor porunci şi în totŭ chipulŭ silindu-mĕ cu mergerea pe la aceĭ domnĭ comisarĭ şi cu trimiterea ómenilor pe la aceste doue semne, de aŭ vĕḑutŭ cu ochiĭ lor cea desĕvêrşitŭ îndreptarea lor, până s'aŭ îndreptatŭ cu adevĕratŭ şi nu aŭ maĭ rĕmasŭ cusurŭ nicĭ la aceste doue semne; şi desĕvêrşirea trebiĭ nu lipsiiŭ a înscĭinţa Înălţimeĭ téle prin iscălitură şi pecetia mea, după cum mi se porunceşte, iar aniĭ Mărieĭ tale să fie mulţĭ şi îndelungaţĭ. 1792, August 7.

Al Mărieĭ téle,

prea plecatŭ slugă.

L. P. *Mihaiŭ Ştiucă.*

Altă înscĭinţare la porunca ce 'ĭ s'aŭ datŭ, ca prin vederea sa să se îndestulzze de îndreptarea acestor semne, d'impreună cu orênduitulŭ, despre partea Mărieĭ séle, Pârvul vătafulŭ.

Pré înălţate Dómne.

«Din luminata poruncă a Mărieĭ tale, ce mi s'aŭ trimisŭ, cu dumnéluĭ Pârvul proin vătafŭ za curte, cu multă plecăciune o amŭ primit-o, întru care mi se poruncesce de Înălţimea ta pentru acele doue semne, ce aŭ rĕmasŭ dela comisie, ca să nu mĕ încredinţezŭ şi să nu mĕ îndestulezŭ, numaĭ din arĕtarea vătafuluĭ de plaiŭ i a plăiaşilor de îndreptarea lor, ci însumĭ eŭ să mergŭ împreună cu boerulŭ Mărieĭ tale la faţa loculuĭ, şi cu ochiĭ noştri vĕḑêndŭ îndreptarea lor, ce s'aŭ făcutŭ, să încredinţezŭ pe Măria ta cu iscălitură şi pecetia mea; după care luminată poruncă, numaĭ de câtŭ primindu-o, împreună cu boerulŭ Mărieĭ tale, amŭ plecatŭ şi amŭ mersŭ de amŭ vĕḑutŭ acele douĕ semne cu ochiĭ noştri, că s'aŭ îndreptatŭ cu adevĕratŭ, însă unŭ semnŭ ce aŭ fostŭ sub vêrfulŭ munteluĭ Tatulŭ ce-'ĭ ḑicŭ şi Olanul, altŭ semnŭ ce aŭ fostŭ la balta Cerbuluĭ, ce era pusŭ cu dosulŭ spre ţéra Românéscă şi cu faţa spre ţéra Nemţéscă, care semnŭ din copaciulŭ ce aŭ fostŭ, s'aŭ mutatŭ de s'aŭ pusŭ în altŭ copaciŭ cu faţa spre ţĕră, cum caută şi cele-l-alte dreptŭ pe linia hotaruluĭ. După care îndreptarea lor şi vederea ce amŭ vĕḑutŭ cu ochiĭ noştri, încredinţatŭ să fiĭ Măria ta, că cu adevĕratŭ s'aŭ îndreptatŭ, după cum şi maĭ în

trecutele ḑile amŭ însciinţatŭ Inălţimeĭ tale; şi după luminată poruncă următorĭ fiindŭ, trimitemŭ cartea nóstră, iscălită şi pecetluită cu peceţiile nóstre, iar aniĭ Mărieĭ tale se fie mulţĭ şi îndelungaţĭ. 1792, August 12.

Pré plecaţĭ slugĭ,

L. P. *Mihaiŭ Ştiucă. Pârvul vĕtaf.*

Adeverinţa ce s'aŭ datŭ la mônăstirea Tismana de către domnulŭ căpitanŭ Avram Calian, unulŭ din comisariĭ Chesaricescĭ şi de boerulŭ celŭ rênduitŭ de Măria sa Vodă, pentru îndreptarea hotaruluĭ munţilor numiteĭ mônăstirĭ în sud Gorj, volniciţĭ fiindŭ de cinstiţiĭ Muhadiţĭ a amêndurorŭ părţilor.

Aşeḑarea hotaruluĭ asupra pricineĭ ce aŭ fostŭ pentru muntele Sórbele alŭ sfinteĭ mônăstirĭ Tismeni, între munţiĭ ţĕreĭ Ardéluluĭ adecă:

După coprinderea sinetuluĭ şi rĕvaşulŭ Domnuluĭ obêrşt-leintenant Stoiniciu spre împlinirea trebiĭ aşeḑate, amŭ urmatŭ spre aşeḑarea urmăriĭ trebeĭ, noĭ ceĭ maĭ josŭ iscăliţĭ, care într'acéstă ḑi a luneĭ luĭ August 30, la loculŭ pricineĭ Sturul, ne-amŭ suitŭ împreună cu sfinţia sa Arhimandritulŭ Stefan, egumenulŭ mônăstireĭ Tismaniĭ, de faţă fiindŭ patru călugărĭ şi unŭ céuşŭ, anume Pêrvulŭ, cu doĭ-spre-ḑece inşĭ, despre partea politieĭ Valahieĭ, iar despre partea Impĕrăţiĭ Rămlinescĭ, unŭ căprarŭ cu 4 catane şi cu doĭ ómenĭ de aĭ provincieĭ Ardéluluĭ; în tótă curgerea nu numaĭ amŭ urmatŭ, ci bine învĕţându-'ĭ cum se propoveduiască aşeḑarea hotaruluĭ între împĕrăţiĭ făcută, şi pajărea împĕrătéscă de loculŭ unde s'aŭ aflatŭ îndĕrătŭ la vêrfulŭ celŭ maĭ 'naltŭ alŭ munteluĭ Sturul în faţa lor s'aŭ aşeḑatŭ aci, se înţelege cum că începênd de la muntele Sturulŭ prin vêrfulŭ feţilor Mănesiĭ, pe scursura apelor, pe la pajărea Sturuluĭ, cea de iznóvă aşeḑată, pe culmea Paltiniĭ şi prin vêrfulŭ Sórbelor până la pétra Albă, de aci pe valea Sécă în josŭ, până la pajărea numĕruluĭ treĭ, câmpulŭ Şĕruluĭ, înpreună cu aceştĭ ómenĭ pentru deplină curmarea pricinĭĭ, amŭ ămblatŭ, şi noĭ ceĭ maĭ josŭ iscăliţĭ; cu iscăliturile mânilor nóstre adeverimŭ şi cu peceţile întărimŭ. Scris'a Sturul. 1792, August 30.

L. P. *Avram Calian* căpitanulŭ dela reghimentulŭ d'ântêiŭ românescŭ alŭ doilea comisar chesaricescŭ.

L. P. *Alecsandru* siu Stolnicŭ *Dimitrache* 3-lea logofĕtŭ,

Insemnare de ómenii ce aŭ fostŭ faţă la aşeḑarea acestuĭ hotarŭ, ce s'aŭ datŭ în scrisŭ subt iscăliturĕ de orênduitulŭ boerŭ la numita mônăstire, pentru siguranţă.

Ómenii Chesaricescĭ.

Domnulŭ cinstitulŭ căpitanŭ Avram Calian dela reghementulŭ d'ântêiŭ românescŭ alŭ 2-lea comisarŭ.

George munténulŭ.
Dumitraşcu munténulŭ.
Pătru Popescu dela Haţeg.
Hanaişvan dela Totescĭ.
Mucenicul Hantal dela Sălaşul de susŭ.

} Catane dela numitulŭ reghementŭ dela com. domnuluĭ maior Rot.

Ómnenii Domnescĭ.

Alecsandru alŭ 3-lea logofĕtŭ sin D. Stolnicŭ Dimitrache.

Pârvul Céuşul sin Martin dela Popescĭ.
Siman Mihoiul dela Izvarna.
Ión Butescu dela Tismana.
Costandin Istodor dela Picróia.
Costandin Cocărlă ot tam.
Ión Zanfiroiul dela Boroscenĭ.

} Catane din judeţulŭ Gorjuluĭ din vătăşia Vălcanuluĭ.

Costandin Sacaoa lipcanulŭ rênduitŭ de Măria Sa cu numitulŭ boerŭ.

Ómenii mônăstirescĭ.

Stefan Arhimandritŭ, egumenulŭ Tismeneĭ.
Climent Ieromonahul Iconomul.
Misail Cântăreţulŭ.
Grigorie Ierodiaconulŭ.
Costandin Boştan ot Tismana.
Vasilie alŭ Stămeni ot tam.
Ioan Tivigă ot tam.

Ţ i g a n i ĭ.

Mihai Ţogoiu glomnicŭ.
Ión Manghera.
Gheorghe, bucătarulŭ.
Dumitru Cimbrea vizitiulŭ.

Ómenii streinĭ, de la Ardél.

Dan Bocan din Ohaba de sub pétra din Vidinul Haţeguluĭ.
Iosif Vlăduţ din Păroşĭ, sluga luĭ Ianoş Săbău din Moteştĭ.

Aceştia aŭ fostŭ faţă la aşeḑatulŭ tableĭ în vêrfulŭ celŭ maĭ 'naltŭ alŭ munteluĭ Sturul şi la arĕtarea hotaruluĭ munteluĭ Sórbele, alŭ mônăstireĭ Tismaniĭ de către Ardél. 1792, August 30.

Alexandru alŭ 3-lea logofĕtŭ sin stolnicu Dumitrache.

Adeverința ce aŭ datŭ egumenulŭ mônăstireĭ la mâna rênduituluĭ boerŭ, pentru îndreptarea hotaruluĭ.

Tismana.

După porunca Slăviților Efezĭ, viindŭ dumnéluĭ biv alŭ 3-lea logofĕtŭ Alexandru sin stolnicul Dumitrache împreună cu domnul căpitan Calian, aŭ mutatŭ tabla în vêrfulŭ Sturuluĭ, unde aŭ fostŭ maĭ nainte, şi ne-aŭ arĕtatŭ şi semnele munteluĭ mônăstireĭ Sórbeluĭ, precum saŭ aşedatŭ în sinet, la care suntemŭ mulţămiţĭ şi odihniţĭ. Dreptŭ aceea am datŭ acéstă adeverinţă a nóstră la mâna dumnéluĭ pentru sĕvêrşirea porunceĭ. 1792, August 30.

L. S. Stefan Arhimandritŭ. egumenulŭ Tismeniĭ.

Scrisórea egumenuluĭ mônăstireĭ, către Măria sa, pentru îndreptarea hotarelor acestorŭ munţĭ.

Pré Înălţate Dómne

Cu plecăciune însciinţezŭ Înălţimeĭ tale, că după luminata poruncă a Înălţimeĭ tale, în puterea aşedĕmêntuluĭ sineturilor, ce aŭ făcutŭ cinstiţiĭ comisarĭ împĕrătescĭ, pentru pricina munteluĭ Sórbeluĭ alŭ sfinteĭ mônăstirĭ Tismeni şi pentru tabla din muntele Sturul, ce era rĕŭ pusă, viindŭ dumnéluĭ biv 3-lea logofĕtŭ Alecu, împreună cu unulŭ din comisariĭ chesaricescĭ, aicĭ la sfânta mônăstire, s'aŭ suitŭ d'impreună cu mine şi cu alţĭ ómenĭ privitorĭ, atâtŭ din ţéra Ardéluluĭ, câtŭ şi de aĭ noştriĭ, şi aŭ mutatŭ tabla în locŭlŭ celŭ cuviinciosŭ, în celŭ maĭ înaltŭ vêrfŭ alŭ munteluĭ Sturul, unde aŭ fostŭ maĭ înainte, şi aŭ ămblatŭ pe tótă linia hotaruluĭ acestor doĭ munţĭ, propoveduindŭ în auḑulŭ tutulor, cum s'aŭ aşedatŭ a fi hotarulŭ la locŭlŭ acesta; la care sfânta mônăstire este odihnită, fiind-că s'aŭ întocmitŭ pricina întocmaĭ după cerere şi scrisorile sfinteĭ mônăstirĭ. Dreptŭ aceea cunoscêndŭ acestŭ bine şi care că este numaĭ şi numaĭ din sirguinţa şi râvna Înălţimeĭ tale, ce aĭ asupra sfintelor locaşurĭ şi de obşte, pentru tóte coprinsurile supuşilor prinţipatuluĭ acestuia, spre a nu se înstrĕina şi a se zmăţa de uniĭ alţiĭ, cu plecata mea scrisóre aducŭ Înălţimeĭ tale cea după datorie mulţămită, rugândŭ pe alŭ totŭ ţiitorulŭ ca să păzéscă pe Măria ta în starea Domnieĭ, cu deplină sănĕtate şi fericire, împreună cu tótă luminata familie şi odraslele Mărieĭ tale; iară aniĭ Mărieĭ tale, facă-ĭ Domnulŭ Dumneḑeŭ mulţĭ şi îndelungaţĭ cu fericire. 1792, Augustŭ 30.

Alŭ Mărieĭ tale cu totulŭ plecatŭ şi către Dumneḑeŭ ferbinte rugătorŭ,
Stefan archimandritulŭ, egumenulŭ Tismeneĭ.

Adeverinţă nemţéscă ce aŭ datŭ comisarulŭ chesaricescŭ deosebitŭ, către cinstiţiĭ efenḑiĭ muhadiţĭ, pentru mutarea semnuluĭ împĕrătescŭ la locŭlŭ celŭ cuviinciosŭ

Tălmăcirea

După instrumentulŭ (sinetŭ) şi răvaşulŭ (scrisóre) dumiséle obêrşt-leitenantŭ fostonŭ chiehŭ, la ḑiua de astă-ḑĭ, s'aŭ pusŭ îndărătŭ semnulŭ împĕrătescŭ la vêrfulŭ celŭ maĭ mare alŭ munteluĭ Sturul, de care adeverezŭ printr'acésta. 1792, Septembrie 10.

Calian căpitanulŭ dela regimentulŭ d'întêiŭ românescŭ, şi într'acéstă slujbă crăiască şi împĕrătéscă, comisarŭ.

Anexă la pag. 28

Vorniculŭ Prîscoveanul și Banulŭ Filipescu se bucură sub Mihaĭ Suțu de mare considerațiune. Așĭa în 11 Septembrie, anulŭ 1791, Domnitorulŭ adreséză anume pitacŭ Domnesc către ruda sa Costache Suțu biv vel spătarŭ, Caimacamul Craioveĭ, prin care îĭ recomandă pre biv vel vorniculŭ Prîscoveanul *„ca pre unŭ boerŭ practicosŭ, pământénŭ și cu ipolipsisŭ către Domnia mea“* și 'lŭ îndémnă pre dișulŭ Caimacam, să petrécă cu Prîscoveanul în dragoste, «amêndoĭ unindu-vĕ și arĕtândŭ d-tale cele cu cale și sfătuindu-te pentru cele ce caută la dreptatea și buna ocrotire a locuitorilor, după povĕțuirile la poruncile ce amŭ datŭ d-tale prin cuvêntŭ».

Eacă întregŭ actulŭ:

Carte legată la caimacamulŭ Craicveĭ pentru mergerea dumnéluĭ vorniculŭ Prișcovénul acolo.

Cinstitŭ și credinciosŭ boerulŭ Domnieĭ mele, Costache Suțe biv vel spăt. caimacamulŭ Craioveĭ sănĕtate, îțĭ facemŭ în scire, că dumnéluĭ cinstitŭ și credinciosŭ boerulŭ Domnieĭ mele Stefan Prișcovénul biv vel vornicŭ, aŭ luatŭ dela Domnia mea voĭe, și iată vine aicĭ la Craiova; decĭ ca pentru unŭ boerŭ practicosŭ, pământénŭ și cu ipolipsis către Domnia mea, nu lipsimŭ a scrie dumitale spre a petrece în dragoste, amêndoĭ unindu-vĕ, și arĕtândŭ dumitale celea cu cale și sfătuindu-te pentru celea ce caută la dreptate și bună ocrotirea locuitorilor, după povățuirile și poruncile ce amŭ datŭ domnieĭ-tale prin cuvêntŭ, cum și dumnéluĭ are a cunósce pe dumnéta de caimacamŭ și vechilŭ alŭ Domnieĭ mele și fiĭ dumné-ta sănĕtosŭ. 1791, Septembrie 11.

Cod. No. XX, fila 54.

Boerulŭ Filipescu este încă și în maĭ mare vadă decât Prîscovénul. M. Suțu îlŭ face din noŭ banulŭ Craioveĭ, deși mănține în Căimăcămie pre Costache Suțu.

Eacă pitaculŭ de rênduire în bănie a luĭ Filipescu:

Carte la caimacamulŭ Craioveĭ și la boeriĭ Divaniți, cum și la ispravniciĭ din cinc[i] județe, pentru vestire de bănia dumnéluĭ banuluĭ Filipescul.

Cinstiți și credincioșiĭ boerĭ aĭ Domnieĭ mele, dumnéta Costache Suțe biv vel cămărașŭ, caimacamule, i dumné-vóstră boerilor dela Craiova sănĕtate; vĕ facemŭ în scire că la 23 ale luneĭ aceștia, amŭ cinstitŭ Domnia mea pe dumnéluĭ și credinciosŭ boerulŭ Domnieĭ mele, Pană Filipescul biv vel banŭ iarăși cu dregătoria banieĭ, îmbrăcându-'lŭ cu Domnescullŭ nostru hilatŭ, și cinstindu-'lŭ ca pre unŭ boerŭ bĕtrânŭ alŭ țĕriĭ, pământénŭ dintre ceĭ d'ântêiŭ, practicosŭ, cu

ipolipsis la Domnia mea și vrednicŭ, *care aŭ și pătimitŭ pentru țéră*; decĭ nu lipsimŭ a înșciința pe dumné-vóstră toțĭ, ca să scițĭ și să cunóșceți pe dumnéluĭ halé vel banŭ, și pentru tóte pricinile părțiĭ loculuĭ câte după obiceiŭ se cuvinŭ la dregătoria bănieĭ, să aveți a înșciința pentru tóte acelea pe dumnéluĭ, și dumnéluĭ va arĕta Domnieĭ mele, ca să se dée poruncile cele cuviincióse de urmare; de care suntemŭ nădăjduiți la silința și vrednicia dumnéluĭ, că va odihni pe Domnia mea, și veți fi și dumné-vóstră mulțămiți pentru curgerea și urmarea pricinilor părțiĭ loculuĭ cu bună orênduială după dreptate și însușĭ scoposulŭ și voința Domnieĭ mele. 1791, Octombrie 24.

Asemenea cărțĭ s'aŭ făcutŭ și la ispravnicii din cincĭ județe ot preste Oltŭ, carĭ cărțĭ s'aŭ trimisŭ la caimacamŭ, ca să le trimiță la județe.

Cod. No. XX, fila 141.

Anexă la pag. 43 (Tom. II 1792—1800)

Eacă încă unŭ pitacŭ relativŭ la urmărirea funcționarilor luĭ N Mavrogheni, sub M. Sutu:

S'aŭ făcutŭ poruncă la ispravnicii Buzĕuluĭ, fiind-că la cercetarea ce este să se facă de către dumnélor velițiĭ boerĭ pentru lucrurile și moșiile celea luate de Mavrogheni, este trebuință a se afla aicĭ la cercetare, ceĭ maĭ josŭ însemnațĭ, ispravnicii să-'ĭ trimiță puindu-le sorocŭ, ca cum maĭ fără de zăbavă să vie aicĭ, care carte s'aŭ datŭ astă-ḑĭ la cincĭ césurĭ din ḑi, s'aŭ datŭ și în mâna la alŭ 3-lea vist. Bărbucénu.

Gazda jude, clucerŭ *Cârlova*, slugerŭ *Vărgulésa* și *Costea* polcovnicŭ.

Asemenea poruncă s'aŭ făcutŭ și la ispravnicii Prahoveĭ.

Cod. No. XX, fila 144.

Anexă la pag. 64

Eacă încă unele acte relative la oprirea sudiților de a posede proprietăți, orĭ de a lua cu arendă moșiĭ etc.

Poruncă la ispravnicii Prahoveĭ, pentru unii ce ținŭ veniturile de moșii și altele, carĭ sunt streinĭ.

Dumné-vóstră ispravnicilor ot sud Prahova, sănĕtate; ne-amŭ înșciințatŭ Domnia mea, cum că într'acéstă trecută vreme a rĕzmiriteĭ aceștia, oblăduindŭ aicĭ în țéră oștirile nemțescĭ, uniĭ din locuitoriĭ ținutuluĭ Bărseĭ din țéra Nemțéscă, aŭ fostŭ cumpĕratŭ arende de moșiĭ în partea loculuĭ pe apa Prahoveĭ, dela egumenulŭ Sinaitu i dela Mărgineanu și dela alțiĭ, dintre carĭ cumpĕrătorĭ arendașĭ, unulŭ anume Ioan Gociman dela Săcele, aŭ făcutŭ și herĕstrĕŭ de lucru de cherestea la Slonulŭ de Pétră, pe moșia Mărgineanuluĭ; decĭ, fiindŭ lucru împotriva nizamuluĭ țĕreĭ, de a ținea strĕiniĭ ce nu sunt locuitorĭ aicĭ, arende de moșiĭ și acareturĭ stătătóre în țéră; iată vĕ poruncimŭ strașnicŭ, să aduceți pe egumenulŭ Mărgineanu i pe egumenulŭ Sinaitul, cum și pe aceĭ arendașĭ înaintea dumné-vóstră, să cercetați tocmelile ce aŭ avutŭ și sorocului până la ce vreme le sunt date, să-'ĭ socotiți și pe fieș-care să-'ĭ desfaceți, maĭ vêrtosŭ aceluĭ cu

herĕstrĕŭ, să-'ĭ întórcă stăpânulŭ moşieĭ analogonŭ ce va fi, neîngăduindŭ maĭ multŭ strĕiniĭ de dincolo a ţinea arende de moşiĭ aicĭ în ţéră; dându poruncă şi stăpânilor de moşiĭ, ca să nu urmeze maĭ multŭ acestŭ alişverişŭ cu strĕiniĭ de dincolo, ce nu sunt locuitorĭ aicĭ în ţéră. 1791, Octombrie 26.

Cod. No. XX, pag. 145.

Carte legată la ispravnicii Muscelului, pentru nisce cârciumĭ ce aŭ strĕiniĭ în pământulŭ ţĕriĭ.

Ispravnicilor ot sud Muscel, sănĕtate; amŭ luatŭ Domnia mea însciinţare, cum că Rucăreniĭ aŭ avutŭ aprópe de hotarulŭ nemţescŭ, pe pământulŭ ţĕreĭ Domnieĭ mele, treĭ cârciumĭ ale lor, care arĕndu-se de eşcherlăi turcĭ la venirea nemţilor în ţéră, s'ar fi pusŭ neguţitoriĭ din Braşov de aŭ făcutŭ altele, în care s'aŭ şi vêndutŭ vinulŭ i rachiulŭ lor până la August, când s'aŭ întorsŭ armia nemţéscă; decĭ fiind-că locuitoriĭ de dincolo nu este slobodŭ a stăpâni acaretŭ stătătorŭ alŭ luĭ aicĭ în pământulŭ ţĕreĭ, vĕ poruncimŭ Domnia mea, să chiămaţĭ pe stăpâniĭ ce vor fi aĭ aceleĭ moşiĭ, unde sunt cârciumele, să le ţiceţĭ, ca să întórcă preţulŭ acelor namestiĭ şi să rĕmână ale lor, şi negreşitŭ orĭ cu acestŭ mijlocŭ ce vĕ poruncimŭ, séŭ precum veţĭ socoti şi înşi-vĕ, să faceţĭ să lipséscă stăpânirea celor de dincolo dela acele cârciumĭ. 1791, Noembrie 8.

Cod. No. XX, pag. 175.

Răspunsŭ la ispravnicii Prahoveĭ, pentru sudiţiĭ ce ţinŭ venitурĭ de moşiĭ.

Dumné-vóstră ispravnicilor ot sud Prahova, amŭ vĕdutŭ Domnia mea însciinţarea ce ne faceţĭ, dela 10 ale acesteĭ lunĭ, pentru Ioan Gociman sudit ot Sacele, cumpĕrătorulŭ de venitulŭ moşiilor mônăstireĭ Mărgineni, a mônăstireĭ Sinaia, cum că viind înaintea dumné-vóstră, n'aŭ primitŭ a se socoti cu numiţiĭ egumenĭ şi a se desface de acolea, ţicêndŭ că vine la Bucurescĭ pentru acésta, şi cereţĭ poruncă de urmare: de este a veni şi egumeniĭ aicĭ la Bucurescĭ, séŭ nu? pentru care vĕ poruncimŭ Domnia mea, de este cu adevĕratŭ cum că numitulŭ Ioan Gociman vine la Bucurescĭ, şi nu face altă prelungire, să aveţĭ a trimite şi pe egumenĭ, iar pentru Ioan Manole suditŭ, după ce va veni cu eĭ să aveţĭ a însciinţa Domnieĭ mele, ca să dămŭ poruncă de a veni acolea şi Apostolache Turnavitu vêndĕtorulŭ. 1791 Noembrie 14.

Cod. No. XVIII, fila 186.

Anexă la pag. 81

Intre pitacele de natură administrativă, se cade a maĭ adăogi cele următóre:

(Anaforaua e în grecesce:)

Ιω Mihail Const. Sutul Vv.

După acéstă judecată ne adeverimŭ la uniĭ din dumnélor judecătoriĭ Divanuluĭ din Craiova, că numiţiĭ cumpaniştĭ, în urmă din sineşi aŭ şi datŭ baniĭ numituluĭ portarŭ Eschistambol şi aŭ rĕmasŭ multămiţĭ şi izbrăniţĭ, după cum

nicĭ vre-o apelaţie vedemŭ că nu ni s'aŭ datŭ în vreme de vre-o 9 lunĭ, ce aŭ trecutŭ dela judecata Craioveĭ şi până acum ; decĭ, întărimŭ Domnia mea acéstă isbrănire ce s'aŭ făcutŭ între neguţitoriĭ cu Eschistambolŭ, spre a fi o parte de către alta în pace. 1792, Noembrie 9.

Gheorghe Eschistambolŭ ot port. ot Craiova, prin jalba ce aŭ datŭ la Măria sa pré Inaltulŭ nostru Domnŭ, Iω Mihaiŭ Suţu Voevodŭ, s'aŭ înfăţoşatŭ înaintea nóstră la judecată cu neguţitoriĭ de la amêndouĕ companiile Craioveĭ, cerêndŭ dela eĭ tal. 1250, care în anulŭ trecutŭ, subt oblăduirea nemţilor, silitŭ aŭ fostŭ de 'ĭ-aŭ datŭ la numiţiĭ companiaţi, fără a i-se cerceta judecata cu aměruntulŭ, care nedreptate însuşĭ eĭ cunoscêndu-o, ar fi venitŭ în trecutele ţile compania cea mică cu tal. 500, rugându-'lŭ să-'ĭ priméscă înapoĭ, dar fără de judecată n'ar fi vrutŭ; după a căruia jalbă dela 29 ale trecutuluĭ Ghenarie, ni se poruncesce de către Măria sa Vodă, ca să cercetămŭ pricina cu aměruntulŭ, şi orĭ să se împlinéscă dreptulŭ jăluitoruluĭ, séŭ fiindŭ pricina într'altŭ chipŭ, să-'ĭ trimitemŭ la luminatulŭ Divanulŭ Mărieĭ tale ; decĭ, maĭ întêiŭ până a intra în cercetare cu aměruntulŭ se întrebară numiţiĭ companiştĭ de aŭ primitŭ dela Port. Eschistambolu baniĭ ce se arétă maĭ susŭ şi de aŭ mersŭ în urmă cu aceĭ tal. 500, să-'ĭ dée înapoĭ, şi nu aŭ vrutŭ să-'ĭ priméscă ; la care respunseră că adeverătŭ este, şi la acésta nicĭ o tăgăduire nu făcură, fără numaĭ cerŭ dreptulŭ lor să li se împlinéscă dela cine judecata va găsi cu cale ; şi aşĭa arĕtară o carte de judecată cu létŭ 1790, Maiŭ 27, a Divanuluĭ de aicĭ, subt oblăduirea nemţilor, cu care hotărâscŭ a plăti neguţitorilor : dumnéluĭ stolniculŭ Glogovean, tal. 1400 şi Port. Eschistambolu 1,100, cum şi deciuiala banilor dumnélor jumĕtate şi neguţitoriĭ jumĕtate, din care carte să dovedesce pricina într'acestaşŭ chipŭ, adecă : în vremea trecuteĭ rĕzmiriţĭ, când aicĭ la Craiova se afla caimacamŭ unŭ Turnagi Ismail Aga şi cu unŭ Derviş Aga, Port. Eschistambolu şi cu dumnéluĭ stolniculŭ Glogoveanul, se aflaŭ ispravnicĭ la judeţulŭ Doljilor, dară după silele ce eraŭ pe acea vreme pentru lefile ascherliilor, s'aŭ silitŭ şi acéstă companie de către numiţiĭ caimacamĭ turcĭ, de aŭ datŭ tal. 2500, pe care şi tacrilŭ aŭ datŭ la mâna neguţitorilor, cu cuvêntŭ, de faţă cu numiţiĭ ispravnicĭ, ca să le dée baniĭ din rĕmăşiţurile orênduelilor ce era pe judeţulŭ Dolju, şi aşĭa cum aŭ datŭ neguţitoriĭ aceştĭ baniĭ peste doue ţile, din porunca luĭ Mavrogheni, aŭ plecatŭ Port. Eschistambol la Bucurescĭ, şi rĕmâindŭ la tréba ispravnicieĭ şi la scóterea rĕmăşiţelor din judeţŭ, dumnéluĭ stolniculŭ Glogoveanu, era ca dela dumnéluĭ să-'şĭ priméscă neguţitoriĭ suma banilor ce li se luase, precum şi acésta de faţă înaintea nóstră nu putură neguţitoriĭ să o tăgăduiască ; dreptŭ aceea, cercetândŭ noĭ ca să ne pliroforisimŭ câtă sumă de baniĭ este împlinită, dintr'acea rĕmăşiţă ce aŭ fostŭ în judeţulŭ Ilfov, şi de aŭ intratŭ dintr'aceea niscaĭ baniĭ în mâna Port. Eschistambolu, séŭ ómenilor sĕĭ după plecarea la Bucurescĭ, şi ce sumă rĕmâne asupra dumnéluĭ stolniculuĭ Glogoveanu ? se vede după cuprinderea cărţeĭ de judecată, ce se numesce maĭ susŭ, că dumnéluĭ stolniculŭ Glogoveanu în doue rênduriĭ aŭ fostŭ datŭ josŭ ; dar una cu alta potrivită n'aŭ fostŭ, cu tóte acestea, în cea de pe urmă fóie arétă, că aŭ fostŭ eşitŭ tal. 22,118, din cariĭ baniĭ, se scadŭ tal. 7000, asupra luĭ Eschistambulu cu aceste pricinĭ, însă 2500, ce 'ĭ-ar fi trimesŭ Turnavituluĭ cu cartea luĭ Mavroghene de orênduială, pentru care baniĭ arétă Eschistambolu sineturĭ, cum că 'ĭ-aŭ făcutŭ teslimŭ Turnavituluĭ, altŭ condeiŭ de tal. 4500, luaţĭ prin logofĕtulŭ Gheorghe Nica vechilulŭ portaruluĭ, carele faţă fiindŭ în Divanŭ nu tăgădui, ci arétă că acéstă sumă de baniĭ 'ĭ-aŭ luatŭ ênsă tal. 1200 cu tacrilŭ

luĭ Derviş aga, şi precumŭ 'ĭ-aŭ luatŭ îndată 'ĭ-aŭ şi datŭ la numitulŭ Derviş aga, lăsându'-ĭ taevilŭ la Sameş, iar tal. 3250 'ĭ-aŭ împlinitŭ Sameşu, bez tal. 361 banĭ 36, ce aŭ fostŭ luatŭ port. Eschistambolu din zărăfie din rĕmăşiţurile făiniĭ i porumbuluĭ a anuluĭ trecutŭ (de atuncĭ) şi îndată 'ĭ-aŭ şi datŭ la portarulŭ Ianache Giurgiu Maimandar, avêndŭ să iée cu adeverinţele nemţilor, caimacamiĭ turcĭ pentru untŭ i miere şi alte masarifurĭ ale tainaturilor, carele şi elŭ fiindŭ în Divanŭ faţă, nu făcu tăgăduire de primirea acestor banĭ; se maĭ vĕdŭ dar rĕmasŭ asupra dumnéluĭ stol. Glogovén tal. 15.118, din carĭ banĭ după cuprinderea cărţiĭ de judecată ce se arĕtă maĭ susŭ că este din oblăduirea nemţilor, s'aŭ doveditŭ că aŭ datŭ dumnéluĭ tal. 9000 în lefile ascherliilor, iar ceĭ-l-alţĭ banĭ rĕmênŭ a se arĕta acea fóie ce aŭ datŭ dumnéluĭ stolnicu, ca să cerceteze la judecată faţă cu neguţitorĭ tóte condeile; s'aŭ ḑisŭ neguţitorilor pentru ce nu făcea atuncĭ adese cerere la dumnéluĭ stolnicu, să le dée banĭ? şi ḑiseră că în tóte ḑilele făcea cerere, dar ḑiseră că le-aŭ cerutŭ unŭ rêndŭ de haine, şi întêmplându-se şi venirea nemţilor fără zăbavă, eĭ se află şi până acum păgubaşĭ; decĭ lăsându noĭ cererea neguţitorilor a se cerceta osebitŭ numaĭ cu dumnéluĭ stolniculŭ Glogovénul, hotărîmŭ ca toţĭ banĭĭ ce aŭ luatŭ numiţiĭ companiştĭ dela Eschistambol, prin judecata oblăduireĭ nemţilor, să'-ĭ dée înapoĭ numituluĭ port. doveditŭ fiindŭ, că asupra sa baniĭ din rĕmăşiţele acelea ale judeţuluĭ n'aŭ rĕmasŭ, pentru că tal. 500, ce aŭ maĭ ḑisŭ eĭ că aŭ fostu luatŭ port. Eschistambol dela satulŭ Cioroiŭ, aceia s'aŭ doveditŭ luaţĭ maĭ d'inainte până a nu pleca la Bucurescĭ şi că nicĭ sunt intraţĭ în fóia ce aŭ datŭ dumnéluĭ stolniculŭ Glogovénul. Acésta scriem. 1792, Februarie 11.

Costache Suţul. Stefanache Prăşcovén. Ioniţă Argintoian.

Cod. No. XXII, fila 29.

S'aŭ făcutŭ carte legată la ispravniciĭ Argeşuluĭ după anaforaua dumnéluĭ vel vist. pentru nisce fênŭ alŭ polcovniculuĭ Sandu Vărzarul ce i s'aŭ luatŭ la minzilhanea, ca se cerceteze, şi de va fi luatŭ acestŭ fênŭ fără de orênduială, să'-ĭ facă împlinire cum vor găsi cu cale, ca să nu rĕmâe de totŭ păgubaşŭ. 1792, Februarie 5.

Cod. No. XX, fila 358.

Poruncă către ispravniciĭ Ilfov pentru nisce vite Impĕrătescĭ fugite.

Dumné-vóstră ispravnicilor ot sud Ilfov vĕ facemŭ în scire că în ostrovulŭ ce este între Turtucaĭa şi între Olteniţa, împotrivă aŭ fostŭ o sumă de vite Impĕrătescĭ tóte înherate cu semnŭ în córne; din care acele vite fiind-că aŭ trecutŭ o sémă dincóce de pământulŭ ţĕriĭ împotrivă, pentru păşune, şi fiind-că se cerŭ aceste vite din poruncă Impĕrătéscă; iată vĕ poruncimŭ Domnia mea straşnicŭ, ca îndată ce veţĭ primi porunca, numaĭ de câtŭ să orênduiţĭ într'adinsŭ ómenĭ harnicĭ, carĭ să facă totŭ felulŭ de cercetare, în tótă partea loculuĭ şi pe tótă marginea, de rêndŭ şi prin tóte satele, atâtŭ de faţă, câtŭ şi pe sub cumpĕtŭ, ca negreşitŭ aceste vite Impĕrătescĭ să se afle şi să se găséscă, fără de altă pricină, care făcêndu-le zaptŭ şi puindu-le pe sémă bună, numaĭ decâtŭ să însciinţaţĭ Domnieĭ mele câte vite şi unde şi la ce locŭ s'aŭ găsitŭ? însă căutaţĭ de faceţĭ cercetarea cu tótă silinţa, ca să aflaţĭ de aceste vite negreşitŭ, şi aşteptămŭ rĕspunsŭ. 1791, August 30.

Cod. No. XX, fila 21.

BIBLIOTECA CENTRALĂ UNIVERSITARĂ BUCUREŞTI

Anexă tot la pag. 81

Inscaunarea mitropolituluĭ Filaret II la 23 Septembrie 1792, se făcu după ce Patriarcul din Constantinopole trămise eudoxis cu mitropolitulŭ Stavropolieĭ. Actulŭ Domnesc alŭ înscăunăreĭ este din 24 Septembrie 1792. P. S. Melchisedec scrie despre acésta:

«După mórtea mitropolituluĭ ţĕreĭ Cosma, întêmplată la 2 Septembrie, anulŭ 1792, Domnitorul Mihail Suţu, adunând Divanŭ din clerulŭ înaltŭ şi boeriĭ ţĕreĭ, *aŭ alesŭ în unanimitate pre episcopulŭ Filaret, apoĭ prin scrisórea Domnéscă dela 5 Septembrie, către patriarhulŭ icumenicŭ Neofit, Domnitorul cere ecdosis patriarchicescă* către mitropolitulŭ Stravropolieĭ Grigorie, carele se proclame şi se instaleze pre Filaret la scaunulŭ mitropolieĭ. Domnul ḑice în scrisórea sa către patriarhulŭ, despre alegerea luĭ Filaret şi despre calităţile luĭ: Fiind-că pré sfînta mitropolie de sub Domnescul şi stăpânesculŭ nostru tronŭ a rĕmasŭ vĕduvă de duhovnicesculŭ eĭ păstorŭ, sfîrşindu-şĭ acum viaţa fericitulŭ mitropolitŭ alŭ Ungro-Vlahieĭ D. Cosma la 2 ale curenteĭ diminéţa, şi toţĭ ceĭ de aicĭ, ca dintr'o gură, atâtŭ ceĭ din sfinţitulŭ clerŭ, cât şi ceĭ din ordinea politică, ne-aŭ propusŭ, că iubitorulŭ de Dumneḑeŭ sfinţitulŭ episcopŭ alŭ Rômniculuĭ, D. Filaret, este vrednicŭ de succesiunea acesteĭ pré sfinte mitropoliĭ, mărturisindŭ toţĭ cu unŭ glasŭ şi rugându-ne cu o socotinţă nestrămutată, pentru aşeḑarea teofilieĭ séla la păstorirea cea de căpetenie locală. De altă parte cunoscêndŭ şi noĭ demnitatea persóneĭ respectabile a teofilieĭ séle, presum şi calităţile sufletescĭ şi spirituale ale luĭ..... şi că este celŭ maĭ bĕtrânŭ dintre episcopĭ..... etc., amŭ admisŭ pre teofilia sa la tronulŭ mitropolieĭ Ungro-Vlachieĭ. Apoĭ cere la patriarchie recunóscerea luĭ Filaret, şi însărcinarea mitropolituluĭ Stavropolieĭ de alŭ instala.

Patriarhulŭ rĕspunde Domnuluĭ prin scrisórea dela 13 Septembrie, prin care împuternicesce, cu sinodulŭ patriarhicescŭ, pre mitropolitulŭ Stavropolieĭ a instala pre Filaret la mitropolie. Pre Filaret îl numesce «confrate pré iubitŭ, vrednicŭ, probatŭ, cuviosŭ întru tóte». Patriarhulŭ totŭ atuncĭ a scrisŭ mitropolituluĭ Grigorie alŭ Stavropolieĭ, care trăia în Bucurescĭ, ca să proclame pre Filaret mitropolitŭ, şi împreună cu ceĭ-l-alţĭ episcopĭ din ţĕră adunându-se în biserica mitropolieĭ, să facă forma de alegere bisericéscă, care represintă unŭ felŭ de votare séŭ balotagiŭ între câţĭ-va candidaţĭ puşĭ de formă, şi care în limba bisericéscă se chiamă «psifiare şi ipopsifiare» séŭ aruncare de sorţĭ, din care tot-d'a-una ese candidatulŭ hotărîtŭ de maĭ înainte. La acéstă ocasiune candidaţiĭ puşĭ de formă aŭ fostŭ: mitropolitulŭ Lidieĭ Grigorie, şi Dosotheiŭ Filitis episcopulŭ de Buzĕŭ. Acéstă operaţie se face prin unŭ prescriptŭ verbalŭ trecutŭ în condica sfântă, subscrisŭ de arhiereiĭ, carĭ aŭ luatŭ parte la ipopsifiare, sub preşedinţia arhiereuluĭ delegatŭ înadinsŭ de patriarh la instalarea nouluĭ mitropolitŭ (1).

(1) Acéstă ipopsifiarea se păstrézĕ la noĭ şi astăḑĭ, dar constă numaĭ întru aceea, că în séra dinaintea ḑileĭ destinată pentru chirotonia unuĭ noŭ arhiereŭ, câţĭ-va arhiereĭ, convocaţĭ de mitropolitulŭ, se adună în biserica Mitropolieĭ, şi la finele vecernieĭ după o mică ceremonie specială bisericéscă, se închee unŭ prescriptŭ verbalŭ în condica sântă, în carele se trece numele candidatuluĭ alesŭ din Sinod şi recunoscutŭ de Rege, şi i se face cunoscutŭ, că a doua ḑi are să fie chirotonitŭ archiereŭ.

Reproducemŭ aicĭ prescriptulŭ verbalŭ încheiatŭ la ipopsifiarea mitropolituluĭ Filaret:

«Rĕmâindŭ vĕduvă mitropolia Ungro-Vlachieĭ, fiind-că celŭ ce aŭ fostŭ până acum archiereŭ, D. Cosma, ș'ĭ-a sfârșitŭ viața, din ordinulŭ Inaltŭ pré sfințituluĭ patriarchŭ ecumenicŭ, D. D. Neofit, cu consimțimêntulŭ pré cucerniculuĭ și pré Inălțatuluĭ nostru Domnitor, Ioan Mihail Suțul Voevodŭ, amŭ intratŭ în templulŭ sfinteĭ mitropoliĭ a Bucurescilor, însemnatŭ cu amintirea sfinților slăviților și întocmaĭ cu apostoliĭ împĕrațĭ Constantin și Elena, spre a face sorțĭ pentru celŭ ce are să priméscă acestŭ tronŭ vĕduvŭ, și în adevĕrŭ, ântêiŭ amŭ pusŭ pe Inaltŭ pré sfințitulŭ mitropolitŭ alŭ Lideĭ, D. Grigorie, alŭ doilea pe iubitorulŭ de Dumnedeŭ episcopulŭ Buzĕuluĭ, D. Dositheiŭ, și alŭ treilea, pe iubitorulŭ de Dumnedeŭ episcopulŭ Rômniculuĭ, D. Filaret, carele a fostŭ preferitŭ celor-l-alțĭ, pentru păstorirea acesteĭ mitropoliĭ. De aceea s'aŭ trecutŭ numele lor în presenta condică sântă 1792, Septembrie 23. Subscrișĭ: Grigorie alŭ Stavropolieĭ, Antim alŭ Pogonianeĭ, Meletie alŭ Thebaideĭ, Dositeiŭ alŭ Buzĕuluĭ, Nicodim alŭ Iliopoleĭ și Ioan Văcărescu dicheofilaxulŭ bisericeĭ ceĭ marĭ și mare spătarŭ.» Prescriptulŭ verbalŭ și subscrierile, sunt în limba grécă. După acésta, archiereiĭ aicĭ menționați și cu marele spătarŭ Domnescŭ, Văcărescu, aŭ datŭ luĭ Filaret următorulŭ actŭ pentru recunóscerea luĭ în demnitatea de mitropolitŭ, totŭ în limba grecéscă.

»Fiind-că și după alegerea comună a întregeĭ obștiĭ, sfințite și politicescĭ, și cu consimțimêntul pré Inălțatuluĭ, pré cucerniculuĭ și pré încuviințatuluĭ Domnitor și cârmuitor a tóteĭ Ungro-Vlachieĭ D. D. Ioan Michail Constantin Suțul Voevod, Inalt pré sfinția vóstră ațĭ fostŭ alesŭ și proclamatŭ pentru tot-d'auna (pe viață) mitropolit acesteĭ mitropoliĭ vĕduve a Ungro-Vlachieĭ, fiind-că fostulŭ D. Cosma s'a mutatŭ către Domnulŭ, Inaltŭ și pré sfințitulŭ nostru Domnŭ și stăpânŭ și Patriarchŭ ecumenicŭ D. D. Neofit, cu sfântulŭ de pe lângă dênsulŭ Sinod, conformându-se cu vechiulŭ obiceiŭ alŭ loculuĭ, a primitŭ acéstă alegere comună, și cu ecdosŭ patriarchicescŭ și epistolă sinodală îmĭ poruncesce mie celuĭ maĭ micŭ, ca, împreună cu fraților sfințițĭ Archiereĭ, aflătorĭ aicĭ, să facemŭ obicĭnuițiĭ sfințițiĭ și bisericescĭ sorțĭ (psifĭ), și se ridic pre Inaltŭ pré sfinția vóstră, la Scaunulŭ celŭ vĕduvŭ alŭ Ungro-Vlachieĭ, și decĭ, supuindu-mĕ poruncĭĭ Kiriarchicescĭ, ce'ĭ date mie, împlinescŭ acestŭ ordinŭ sântŭ, dorindŭ Inaltŭ pré sfințieĭ vóstre din adênculŭ sufletuluĭ; mulțĭ anĭ Stăpâne. 1792, Septembrie 24». Urmézŭ aceléși sub-scrieri, ca și la psifiare. (Revist. Biser. ort. rom. an. IX luna Octombrie p. 757—767).

Aceste recunósceri și psifieri séŭ votări bisericescĭ eraŭ numaĭ simple formalități de a doua mână. Filaret era deja mitropolitŭ îndată după mórtea predecesoruluĭ sĕŭ; căcĭ în condica sântă, găsimŭ, că elŭ ca mitropolitŭ alŭ Ungro-Vlachieĭ, la 8 Septembrie, confirmă psifiarea séŭ votarea bisericéscă a Archimandrituluĭ Nectarie, carele se alesese ca succesorŭ alŭ sĕŭ la Episcopia Rômniculuĭ. (Condica Sf. și aceeași Revistă, luna Noembrie p. 841).

Anexă la pag. 94

Reparațiunea mônăstireĭ Cotrocenilor:

S'aŭ făcutŭ poruncă legată la ispravnicĭĭ ot. sud saac, după jalba egumenuluĭ Cotrocénul, ca să trimită pe locuitorĭĭ ce sunt tocmițĭ a aduce șindrilă, fără

de zăbavă a veni cu şindrilă, fiind-că şi Măria sa aŭ poruncitŭ egumenuluĭ ca fără de prelungire să drégă mônăstirea. 1792, Aprilie 16.

O mĕsură reînoită sub M. Suţu în favórea Bisericilor, este acea următóre relativă la viile părăginite, din cele săditе pe locŭlŭ uneĭ mônăstirĭ:

Anaforaua mitropolitului pentru părăginirĭ de viĭ.

Io Mihail Const. Suţul VV. i gospod.

Zemle Vlascoe.... Cu cale fiindŭ anaforaua pré sfiinţieĭ séle părinteluĭ mitropolitŭ, o întărimŭ şi Domnia mea, ca cu acéstă poruncă a Domnieĭ mele, să dée acum de scire tuturor celor ce aŭ avutŭ viĭ pe pămêntulŭ mitropolieĭ şi s'aŭ părăginitŭ, ca să se apuce fieş-care să le lucreze, iară carele nu le va lucra nicĭ de acum nainte, să scie că de acum şi peste treĭ anĭ, după obiceiulŭ pămêntuluĭ, are mitropolitulŭ voïe a le face zaptŭ şi a le da altora; dreptŭ aceea să se facă cunoscută de acum hotărîrea acésta fieş-căruia. 1791, Octombrie 15.

Biv vel sărd.

Pré Înălţate Dómne.

Pe moşia sfinteĭ mitropoliĭ de aicĭ din délulŭ Bucurescilor, fiindŭ viĭ ale unora, altora, unele s'aŭ părăginitŭ găsindŭ pricina stăpânieĭ lor, că de sila răzmeriţiĭ; pentru care rugămŭ să fie luminată porunca Mărieĭ tale, sfinteĭ mitropoliĭ, ca locŭlŭ viilor unora ca acelora, ce sunt séŭ din vrerea lor, séŭ de nevoïe părăginite, să aibă mitropolia a le da de scire ca să le lucreze, fiindŭ astă-dată stenahoriile rĕzmeriţĭ, potolite, şi care nu vor vrea, séŭ nu vor putea, mitropolia, ca o stăpână moşieĭ, să le dée la alţiĭ de a le lucra, ca să nu se păgubéscă casa sfinteĭ mitropoliĭ de dreptulŭ dijmeĭ pămêntuluĭ, şi fiindŭ şi vechiŭ obiceiŭ alŭ ţĕriĭ, când o vie treĭ anĭ în rêndŭ nu se va lucra, are stăpânulŭ moşieĭ voïe a o da la altulŭ să o lucreze, ca să nu se păgubéscă de dijma pămêntuluĭ; şi aniĭ Mărieĭ tale dela Domnul Domneţeŭ rugămŭ să fie mulţĭ şi norociţĭ. 1791, Octombrie 14.

Al Mărieĭ tale către Dumneţeŭ ferbinte rugătorŭ şi părinte sufletescŭ.

Cosma alŭ Ungro-Valahieĭ.

Cod. No. XIX, fila 22.

Acéstă mĕsură este reînoirea în cât-va a dispositiuneĭ luĭ Alex. Ipsilant din 1775 în coprindere:

Carte de viĭ părăsite.

Domnitorulŭ, după vechiulŭ obiceiŭ, viile părăsite de maĭ multŭ de 3 anĭ, învoïesce să le iée alţĭ ómenĭ să le lucreze şi să le iée rodulŭ, pe orĭ-ce moşiĭ, prin scirea ispravnicilor din judeţŭ. Aceştia maĭ întêiŭ să vestéscă pe vechiĭ posesorĭ; când nicĭ acum nu vor vrea aceia să le lucreze, atunci ispravnicii să dée cărţĭ de stăpânire asupra viilor, la alte feţe, «cu care cărţĭ, bine să fie aceia încredinţaţĭ că vor fi bine stăpânĭ desĕvêrşiţĭ.»

Cod. No. II, pag. 20.

Anexe la pag. 117—124

In 1792 Suțu reguléză din noŭ darea preoților pentru școle și pentru cutia de milostenie. Prin pitaculŭ către mitropolitŭ și episcopĭ, din 11 Iunie 1792, se arétă ce sume aŭ a plăti diversele eparchiĭ, darea fiindŭ de câte 3 galbenĭ pe anŭ. Se amintesce, că pe trecutŭ asemenea dare nu s'a plătitŭ regulatŭ, din causa evenimentelor din urmă și se reguléză plata de acum, pe viitorŭ, de câte douĕ orĭ pe anŭ. Documentulŭ acesta spune, că: «Din suma preoților și diaconilor, ce se află în câte trele eparchiile, după catagrafia ce s'a făcutŭ la Noembrie trecutŭ, facemŭ Măria mea musaadea la plata banilor cutieĭ de milostenie și aĭ școlelor și scăděndŭ cu analoghie deciuala fieș-căria eparhie, rĕmâne bunĭ la hrisovŭ 5000 tocmaĭ, adecă mitropolia Bucurescĭ 2450, episcopia Rômnic 2020 și episcopia Buzĕŭ 530, ca să rĕspundă aceĭ câte taleriĭ treĭ pe anŭ, după coprinderea hrisovuluĭ, la cutia milostenieĭ și la școle, din care banĭ să se dea jumĕtate acum, aĭ anuluĭ acestuĭa, pentru sântulŭ Gheorghe ce a trecutŭ, iar jumĕtate la sântulŭ Dumitru ce vine. Decĭ, fiind-că pentru alte multe trebĭ ale țĕriĭ, cu care amŭ fostŭ împresurațĭ, zăbovindu-se nizamulŭ acesta alŭ preoților, nu este sciută și hotărîtă suma ce are a se cere la împlinirea sfertuluĭ sântuluĭ Gheorghe trecutŭ; acum dar, pe acéstă sumă s'a orênduitŭ P. S. vóstră a se face împlinirea banilor sfertuluĭ de sântulŭ Gheorghe trecutŭ, ca să se dée la epitropulŭ obștеĭ, urmândŭ și la alŭ doilea sfertŭ asemenea. Iulie 23.—Urméză porunci legate la amêndoĭ episcopiĭ, ca să poftéscă a trimite baniĭ școlelor epitropieĭ, ce sunt hotărîțĭ a da din eparchiile lor, sfertulŭ sfântuluĭ Gheorghe trecutŭ» (pag. 757).

In Bucurescĭ, la Sf. Gheorghe se continuă învĕțătura limbeĭ românescĭ și aceleĭ slavone. Prin pitaculŭ urm. dascălulŭ Constantin și ipodidascălulŭ sĕŭ, amêndoĭ pămêntenĭ, dobêndescŭ dela M. Suțu întărîre pentru scutirile și folosințele ce le aveaŭ dascăliĭ dela sântulŭ Gheorghe, dela Domniĭ anterioĭ:

«De vreme ce școla slovenéscă, ce este aședată aicea, în orașulŭ Domnieĭ mele, Bucurescĭ, la sântulŭ Gheorghe celŭ vechiŭ, care este de învĕțătură slovenéscă i românéscă, unde nu numaĭ din copiiĭ pămêntenilor se află la acéstă școlă, ci și alțĭ strĕinĭ din alte țĕrĭ sunt veniți, care școlă este fórte trebuincióssă la tótă obștea acesteĭ țĕrĭ, pentru învĕțătură, fiindŭ metahirisitŭ totŭ norodulŭ cu acéstă învĕțătură, la tóte trebuințele, spre a cărora dare de învĕțăturĭ, de vechĭ și bĕtrânĭ rĕposațĭ Domnĭ sunt orênduițĭ, cu plată Domnéscă, doĭ dascălĭ, ca să se află în tótă vremea să învețe copiiĭ, la care școlă se află Constantin dascălulŭ slovenescŭ cu unŭ ipo-didascălŭ alŭ sĕŭ, care fiindŭ pămêntenĭ, cu cale socotit-amŭ, Domnia mea trebuința ce ar avea și nu 'ĭ-am lăsatŭ să fie de totŭ lipsițĭ..... «Urméză scutirile ca în scrisórele următóre din 1792, Ianuarie 22, în alŭ doilea anŭ alŭ Domnieĭ luĭ Mihail Const. Suțu.»

Cod. No. XVII, fila 599.

Unŭ altŭ actŭ dela acestașĭ Domnitor ne arétă, că dascălulŭ Constantin a reclamatŭ să i se plătéscă léfă pe timpulŭ dela stricarea veniturilor școlelor de către Mavrogheni. Domnitorul Suțu a trămisŭ reclamațiunea dascăluluĭ Constantin la boeriĭ epitropĭ, cerêndu-le informațiunĭ. Prin anaforaua din 1792, Februarie 5, scrisă în dosulŭ jălbeĭ dascăluluĭ Constantin, epitropiĭ spunŭ, că aŭ plătitŭ léfa acestuia, câte 25 taleriĭ pe lună, «de când s'aŭ orênduitŭ rênduiala școlelor cu

veniturile lor,» adecă de la 1776, dar că dela stricarea venitului şcólelor de către reposatulŭ Mavrogheni, nu 'i s'a mai datŭ léfă dascăluluĭ Constantin.

Domnitorul pune resoluţie pe anafora:

«Poruncimŭ Domnia mea, dumné-vóstră boerilor epitropĭ, să aveţĭ a da de la cutie dascăluluĭ Constantin slovan, a câte 25 taleră pe lună, urmându-i-se dela ḑi întêiŭ Septembrie.» 1792, Februarie 21.

Vel logofĕtŭ.

Eată întrégă anaforaua epitropilor:

Pré Înălţate Dómne.

«Ascultându luminată porunca Înălţimeĭ tale, la acéstă jalbă, însciinţămŭ Măriei tale, că precum se jăluesce aşĭa este cu adevĕratŭ; a avutŭ léfă pe lună câte 25 taleră, care i s'aŭ şi urmatŭ dela epitropie de când s'aŭ orênduitŭ rênduială şcólelor cu veniturile lor, iară de când s'aŭ stricatŭ veniturile şcólelor, în vremea repausatuluĭ Mavrogheni, dela epitropie n'a maĭ luatŭ; ci rĕmâne cum duhul sfântŭ va lumina năstavu Înălţimeĭ tale, măcar că elŭ arétă, că acea orênduială de léfă, s'a urmatŭ cu darea de către pré sfinţia sa părintele mitropolitŭ până la buna-venirea Înălţimeĭ tale.» 1792, Februarie 5.

Constantin clucerŭ. *Dumitrascu* stol., *Nicolae* stol.

Cod· No. XIX, fila 179.

La mênastirea Motruluĭ exista şcólă românéscă pe la 1793. Alexandru Moruzi Voevod, în acelŭ anŭ, Martie 5, şi apoĭ la 1793, Septembrie 8, Domnitorul Constantin Ipsilante, daŭ dascăluluĭ dela Motru, scrisóre de scutire. Acéstă şcólă continuă şi în 1813. (Condica No. 47, fila 121).

Biblioteca se strămutâ la Sf. Gheorghie-vechiŭ. Domnitorulŭ dispune strămutarea bibliotecei, ajutându-se la acésta şi la inventoriare Panaite Dascălulŭ, cu vre-unulŭ séŭ doĭ din ucenicii procopsiţi, în asistinţa unuia din epitropĭ. Acésta resultă din resoluţiunea Domnuluĭ M. Suţu, pusă pe anaforaoa epitropieĭ, în 25 Noembrie 1791.

Eată acéstă resoluţiune:

Io Mihail Const. Sutul VV.

Poruncimŭ Domnia mea, Dascăle Panaite, ca orĭ însuţĭ să mergĭ, séŭ să trimiţĭ doĭ ucenicĭ procopsiţi, ca să facă alegerea acésta ce am poruncitŭ Domnia mea. 1791, Noembrie 23.

Vel logofĕtŭ.

Pré înălţate Dómne.

«După luminatŭ pitaculŭ Înălţimeĭ téle, am găsitŭ odae cu tóte cele trebuincióse, în mônăstirea sfântuluĭ Gheorghie-Noŭ, pentru aşeḑatulŭ violiilor scólelor Domnescĭ ot S-tul Sava, ci fiind-că trebuesce a se face alegerea felurimelor de vivliĭ, ca să se pună cu orênduială la loculuĭ lor, să fie luminată porunca Măriei téle către Panaite Dascălulŭ, că, aŭ însuşĭ, séŭ vre-unŭ ucenicŭ a luĭ, séŭ doĭ, ce-'ĭ va sci că sunt procopsiţĭ, să mérgă împreună cu unulŭ din noĭ epitropiĭ, ca să le

facemŭ alegere, şi prin catagrafiĭ să se pue pe la locŭlŭ lor în numita odae. De acésta însciinţămŭ Inălţimeĭ tale».

Constantin clucerŭ. *Dumitrache Varlaam. Dumitrache* stol., *Nicolache* stol. (1)

Dascălulŭ Panait şi ucenicii numiţi în pitaculŭ de susŭ, sunt probă, că totŭ maĭ exista în Bucurescĭ umbră de scólă Domnéscă. Maĭ exista asemenea în Bucurescĭ scóla dela S-tul Gheorge. Se constată acésta din pitaculŭ luĭ M. C. Suţu, din 22 Ianuarie 1792.

Anexe la pag. 137—200

Ca adaosŭ la documentele relative la justiţie, înregistrămŭ aci încă

Pitacŭ la părintele mitropolitŭ, ca să jure Tănase i Mihaĭ, la pricina Rusciuclăilor celor jăfuiţi de Pananait căpitanulŭ.

Io Mihail Constantin Sutul VV. i gospod.

Zemle Vlascoe..... Prea sfinte părinte mitropolite, fiind-că la cercetarea ce s'aŭ făcutŭ astădĭ în Divanulŭ Domnieĭ mele asupra pricineĭ luĭ Stafi i Samel rusciuclăŭ cu Panait căpitanulŭ de volintirĭ suditulŭ curţeĭ austriacescĭ, aĭ fostŭ şi prea sfinţia ta faţă, este dar sciutŭ prea sfinţieĭ tale tacrirulŭ ce aŭ datŭ Tănase i Mihaĭ, mărturisindŭ în cea de pre urmă înşişĭ eĭ adevĕrulŭ lucrurilor în faţa luĭ Panait, cum că din marfa numiţilor rusciuclăĭ ce era la satulŭ Ţigănescĭ în coşarulŭ luĭ Ionică săténulŭ, aŭ fostŭ îndemnatŭ Tănase de Panait a cumpĕra dela dênsulŭ o sumă de marfă dintr'acea dicându-ĭ, ca să se foloséscă, însă să câştige şi elŭ dintr'acéstă marfă oprită a numiţilor rusciuclăĭ, fiind-că totŭ vor să o ié Nemţiĭ, şi încă însu-şĭ Panait aŭ trimisŭ pe Tănase în coşarŭ de aŭ alesŭ marfă şi aŭ ridicatŭ câtŭ aŭ vrutŭ într'unŭ carŭ mocănescŭ, căruia 'i-aŭ datŭ Tănase drumulŭ într'aceeaşĭ nópte, mutându-o dela Ţigănescĭ la Mavrodin, cu sluga lor Dobre Bică, unde aŭ descărcat-o în casa luĭ Mateĭ cârciumarulŭ lor la satulŭ Mavrodin, şi după ce 'şĭ-aŭ isprăvitŭ vorba şi tocméla aceleĭ mărfĭ între dênşiĭ, dându-ĭ luĭ Panait pentru acea marfă a rusciuclăilor din coşarulŭ luĭ Ionică dela Ţigănescĭ tal. 700, aŭ plecatŭ apoĭ şi eĭ pe urma mărfeĭ dela Ţigănescĭ la Mavrodin, dicêndŭ Tănase, că aŭ greşitŭ că n'aŭ spusŭ adevĕrulŭ acesta la tóte judecăţile de maĭ nainte, şi aŭ cerutŭ ertăciune pentru tăgăduirile ce s'aŭ amăgitŭ de aŭ făcutŭ până acum ; decĭ ca să nu maĭ rĕmâe cuvêntŭ de pricinuire şi de bănuială, fiind-că ceru Panait ca să încredinţeze numiţii Tănase i Mihaĭ acestuĭ tacrirŭ şi mărturie a lor prin jurămêntŭ, étă i trimitemŭ cu zapciulŭ celŭ orênduitŭ ca să-'ĭ puĭ să facă şi jurămêntŭ pe Tănase i Mihaĭ cum că cele ce aŭ mărturisitŭ înaintea Domnieĭ mele sunt drepte şi adevĕrate ; şi să avemŭ rĕspunsŭ prin anafora în scrisŭ, fiindŭ faţă şi Panait cu omulŭ agenţieĭ 1792, Februarie 2.

Vel logofĕtŭ. Vel pitarŭ.

Cod. No. XX, fila 342.

---

(1) Cond. No. 19 fila 44. In „*Beschreibung und Schicksale von Bender, Bukarest und Orsova*“ (Viena 1790) la pagina 106 se amintesce despre altă bibliotecă existându la Mitropolia din Bucurescĭ, compusă din o parte din cărţile rĕmase în ţéră de la învĕţatulŭ Domnŭ fanariotŭ N. Mavrocordat. Vedĭ şi Sultzer.

Rĕspunsŭ la ispravnicii Vlăscii, ca să rĕmâe a nu trimite pe Hristache Sameș.

Dumné-vóstră ispravnicilor ot sud Vlașca sănĕtate, aŭ arĕtatŭ Domneiei mele dumnéluĭ vel vist. însciințarea ce faceți pentru Hristache logf. sameșulŭ județuluĭ, cum că încărcatŭ fiind de dumnévóstră cu multe trebĭ ale județuluĭ, nu puteți de a-'lŭ trimite pentru pricina țiganilor ce aŭ fostŭ jăluitŭ; ci dar, de vreme ce arĕtați că este trebuinciosŭ la județŭ, étă amŭ poruncitŭ zapciuluĭ ca să nu-'lŭ supere; pentru care, nu lipsimŭ a respunde, ca să fiți însciințați, și fiți sănĕtoși. 1791, Noembrie 14.

Cod. No. XX, fila 186.

S'aŭ scrisŭ la Paraschiva cămărașulŭ ca să rĕspundă la însciințarea ce aŭ făcutŭ Mărieĭ séle dumnéluĭ Haseni aga și cu alte agale din Nicopol, cum că Paraschiva aŭ luatŭ cu nemțiĭ o sumă de stupĭ aĭ Nicopoenilor; pentru care aŭ arĕtatŭ omulŭ dumnéluĭ Haseni aga, cum că ar fi căutândŭ Paraschiva să facă pace cu tal. 100, ci orĭ să se împace, séu să aréte Mărieĭ séle pricina într'adevĕrŭ; care carte s'aŭ datŭ astădĭ la spătărie să o trimiță și să aducă rĕspunsŭ. 1791, Decembrie 30.

Anexă la pag. 204

La capitolulŭ *„boeriĭ“* maĭ dămŭ următórele documente de deosebite favoruri acordate la boerĭ, orĭ la mazilĭ, de M. Suțu:

Cartea luĭ Hagi Nicolae pentru a scuti o cârciumă i unŭ scaunŭ de carne.

Zemle Vlascoe.... Dat'amŭ cartea Domnieĭ mele luĭ Nicolae Vasile din Bucurescĭ, ca să aibă a scuti o cârciumă i unŭ scaunŭ de carne ce are înaintea cârciumeĭ aicĭ în Bucurescĭ, care cârciumă și scaunŭ să fie apĕrate de fumăritŭ, de căminăritŭ, de vamă, de ortulŭ vătășescŭ, de erbăritŭ și de orĭ-ce alte dărĭ câte sunt obicĭnuite pe alte cârciume și scaune de carne; acestea să fie în pace și ne supĕrate; pentru care poruncimŭ Domnia mea dumné-vóstră zapciilor Bucurescilor, i vouĕ slujbașilor fumarĭ, căminarĭ, vamesĭ, erbarĭ și tuturor slujbașilor, să aveți a vĕ feri de acéstă cârciumă și scaunŭ. 1791, Ianuarie 4.

Cod. No. XVIII, fila 246.

Zemle Vlascoe.... După rugăciunea ce aŭ fostŭ făcutŭ Domnieĭ mele dumnéluĭ cinstitulŭ și credinciosŭ boerulŭ Domnieĭ mele Ștefan Prêșcovénul biv vel vornicŭ, încă în cea-l-altă Domnie a nóstră, amŭ fostŭ hărazitŭ dumnéluĭ jumĕtate din locululŭ Domnesc ce are slobodŭ între douĕ uliți, una ce vine despre Șerban Vodă, și una ce vine din ulița ce urmézĕ spre Șĕlarĭ, care amêndouĕ acesta uliță daŭ în pórta cea de susŭ a curțeĭ vechĭ, care locŭ l'aŭ stăpânitŭ din porunca Domnieĭ mele, și l'aŭ făcutŭ teslimŭ prin cartea Domnieĭ mele dela létŭ 1784, Februarie 22, rĕmâindŭ cea-l-altă jumĕtate din locululŭ acela a fi deschisŭ și slobodŭ tot-d'auna; pe care locŭ ce i s'aŭ hărezitŭ de Domnia mea, aŭ făcutŭ dumnéluĭ case de ședere și pivniță de desubt, însă fiind-că și cererea dumnéluĭ vorniculuĭ și hotărîrea nóstră acésta aŭ fostŭ, adecă ca să-'și facă pivniță numaĭ pentru ținerea vinurilor de trebuința caseĭ dumnéluĭ, iar nu cârciumă pentru vêndare și alișverișŭ de vinŭ, după cum și în cartea Domnieĭ mele ce s'aŭ datŭ la mânile dumnéluĭ cuprinde, fiindŭ opritŭ dumnéluĭ de acésta încă

de atuncĭ de când i s'aŭ făcutŭ acestŭ darŭ, atâtŭ pentru că era aprópe lângă zidulŭ curţiĭ şi lângă ferestile caselor Domnescĭ, câtŭ şi pentru căcĭ în potrivă, peste uliţă, aprópe, este cârciuma vechie a dumnéluĭ cinstituluĭ şi credinciosŭ boerulŭ Domnieĭ mele Manolache Brâncovénŭ vel logof. de ţéra de susŭ, ce o are de baştină, cu vêndare de vinŭ, căruia nu era cu cale a i se da smintéla, şi a i se face pagubă la alişverişulŭ eĭ cu pricina acestuĭ harŭ, ce amŭ făcutŭ dumnéluĭ vorniculuĭ Prêşcovénul; pentru aceea dară aŭ făcutŭ acum rugăciune şi cerere Domnieĭ mele, dumnéluĭ maĭ susŭ numitulŭ boerulŭ Domnieĭ mele Manolache Brâncovénul vel logof., ca să dămŭ porunca Domnieĭ mele în scrisŭ la mânile dumnéluĭ spre a-'şĭ diafendipsi cârciuma dumnéluĭ, cu oprirea vêndĕriĭ de vinurĭ i rachiurĭ într'acéstă pivniţă şi casă a dumnéluĭ vorniculuĭ Prêşcovénul, ca nu, după vremĭ, deschidêndu-se cârciumă de vêndare de vinurĭ i rachiurĭ, şi ne-avêndŭ porunca Domnieĭ mele de oprire, va pricinui împotriva voinţeĭ şi hotărîreĭ Domnieĭ mele ce amŭ făcutŭ, pagubă şi nedreptate vecinuluĭ la pivniţa şi cârciuma ce o are din vechime dumnéluĭ vel logof. Manolache Brâncovénŭ; decĭ dat-amŭ acéstă Domnésca nóstră carte, prin care poruncimŭ Domnia mea dumnéluĭ vel agă şi tuturor zapciilor têrgulŭĭ, ce veţĭ fi după vremĭ, ca nicĭ odată să nu îngăduiţĭ de a se face vêndare de vinŭ într'acéstă pivniţă şi casă a dumnéluĭ vorniculuĭ, ci să opriţĭ acum şi tot-d'auna, avêndŭ dumnéluĭ vorniculŭ pivniţa acésta numaĭ pentru ţinerea vinurilor de trebuinţa caseĭ dumnéluĭ, iar nu de vêndare într'ênsa. 1791, Decembrie 22.

Cod. No. XX, fila 232.

Carte a se face leasă la moşia Tămbureşcĭ din Sud Ialomiţa, a dumnéluĭ vel logof. Manolache Brâncovénu

Zemle Vlascoe..... Fiind-că dumnéluĭ cinstitŭ şi credinciosŭ boerulŭ Domnieĭ mele Manolache Brancovén, vel logofĕtŭ de ţéra de susŭ, ne-aŭ arĕtatŭ cum că pe moşia dumnéluĭ Tămburescĭĭ din sud Ialomiţa, fiindŭ vărsăturĭ de apă şi baltă cu pesce, aŭ avutŭ casa dumnéluĭ din vechime, lésă pentru vênătórele de pesce care lésă ceru dumnéluĭ, ca să aibă voĭe, cu chieltuiala dumnéluĭ, a face; decĭ s'aŭ datŭ dumnéluĭ sloboţenie prin cartea acésta a Domnieĭ mele, ca să aibă voĭe a'şĭ face acea lésă, ca prin cheltuiala şi ostenéla dumnéluĭ să-'şĭ aibă totŭ folosulŭ şi totŭ venitulŭ din vênătórea pesceluĭ, ca unŭ stăpânŭ de moşie, ne supĕratŭ întru nimicŭ de nimenĭ cu vre unŭ felŭ de cerere; pentru care poruncimŭ şi dumné-vóstră ispravnicilor aĭ judeţuluĭ i zapciilor, ca viindŭ orênduitulŭ dumnéluĭ ..... nu numaĭ să fie ne opritŭ a face acea lésă, şi a-'şĭ lua venitulŭ eĭ nesupĕratŭ de nimenea, ca unŭ dreptŭ alŭ moşieĭ dumnéluĭ, ci să-'ĭ daţĭ şi mână de ajutorŭ diafendipsindu-lŭ. 1792, Ianuarie 14.

Cod. No. XX, fila 267.

Anafora dela boerii aşeţĕmêntarĭ aĭ Bucurescilor, pentru apĕrarea luĭ Dragomir Slăvescu, mazil de dăjdiĭ

Iω Mihail Const. Sutul VV. i gospod.

După pliroforia ce aŭ datŭ Domnieĭ mele dumnélor cinstiţĭ şi credincioşĭ boeriĭ Domniĭ mele, ce sunt orênduiţĭ cu *aşeţĕmêntulŭ Bucurescilor*, pentru acestŭ

Dragomir Slăvescu Mazil, şi ne-amŭ milostivitŭ Domnia mea asupra luĭ, şi atâtŭ de dajdie 'lŭ iartămŭ ca să fie apĕratŭ, câtŭ şi drepte bucatele luĭ să fie scutite: stupiĭ, şi râmătoriĭ de dijmăritŭ şi vinulŭ de vinăriciŭ. 1792, Martie 3.

Vel logofĕtŭ.

Pré Inălţate Dómne.

Insciinţămŭ Măriĭ tale, că la cercetarea ce din luminată porunca Inălţimeĭ tale facemŭ ómenilor oraşuluĭ Bucurescilor, între alţĭ se arĕtă şi acestŭ Dragomir Slăvescu, ce este cu dajdie între boerime şi mazilĭ, pe carele 'lŭ vĕdurămŭ şi fórte trecutŭ în vîrsta bĕtrăneţelor, şi din cercetarea ce amŭ făcutŭ luarămŭ încredinţată mărturie dela preoţĭ şi dela mahalagiiĭ luĭ, cum că este fórte scăpătatŭ, în câtŭ şi hrana din tóte ţilele ĭĭ lipseşce, care fiindŭ vrednicŭ a se împărtăşi din mila Măriĭ tale cu apĕrare, printr'acéstă pré plecată a nóstră anafora, însciinţămŭ, şi fiindŭ-că după vechia orênduială, *brésla mazililor are privileghiŭ de scutescŭ bucatele lor*, stupiĭ şi râmătoriĭ de dijmăritŭ, şi vinu de vinăriciŭ, ca unulŭ ce este vechiŭ némŭ de mazilŭ, după bĕtrăneţele şi scăpătăciunea în care se află şi după slujbele ce ne încredinţarămŭ dela obraze cinstite, că aŭ slujitŭ încă de mică vêrstă Curţiĭ Domnescĭ, fiindŭ şi între copiiĭ de divanŭ, să se reverse mila Măriĭ tale asupra luĭ cu a'şĭ avea acestŭ privileghiŭ, precum l'aŭ avutŭ şi cum Dumneḑeŭ va lumina pe Măria ta asupră'ĭ. 1792, Aprilie 20.

Aĭ Măriĭ tale pré plecate slugĭ,

Nicolae Brancovén vel banŭ. *Scar. Grecénu. Alex. Manu. Gheorghe Şuţu.*

Cod. No. XIX, pag. 300—301.

Anexă la pag. 222

Maĭ étă câte-va documente relative la capitolulŭ vămilor etc.

Carte de căminăritŭ pentru vinŭ, pe Bucurescĭ.

Zemle vlascoe..... Dat'amŭ cartea Domnieĭ mele.... s'aŭ orênduitŭ de către dumnéluĭ cinstitŭ şi credinciosŭ boerulŭ Domnieĭ mele spăt. Gherache epistatulŭ căminărieĭ, a căuta aicĭ în Bucurescĭ şi a strînge venitulŭ căminărieĭ pe anulŭ acesta 1792, care este obicĭnuitŭ dela tótă butia cu vinŭ, ce se vinde în cârciumă, afară de sânta mitropolie i de mônăstirile celea marĭ, i de dumnélor boeriĭ, dela vel banŭ până la vel clucerŭ de arie, şi din jupânesele vĕduve ce aŭ stătutŭ boeriĭ dumnélor veliţĭ, carĭ aŭ a scuti după vechiulŭ obiceiŭ câte o cârciumă, şi afară din ceĭ ce aŭ hrisóvele i cărţile Domnieĭ mele de scutélă, ceĭ-l-alţĭ toţĭ de obşte plătescŭ acestŭ obicĭnuitŭ căminăritŭ, însă fiind-că ne-amŭ înscinţatŭ Domnia mea, cum că cârciumariĭ, după ce se folosescŭ şi se câştigă dintr'acestŭ alişverişŭ ce facŭ, nu urmézĕ a se purta cu dreptate la plata căminărituluĭ, ce în feluriĭ de chipuriĭ făcêndŭ înşelăciunĭ şi economiĭ păgubescŭ venitulŭ căminărieĭ; pentru aceea dară amŭ datŭ volniciă orênduituluĭ dela dumnéluĭ epistatulŭ căminărieĭ, că afară de maĭ susŭ numiţiĭ privilighéţĭ ce aŭ să scutéscă câte o cârciumă, şi acelor cu cărţile Domnieĭ mele, să scrie tóte cele-l-alte cârciume de obşte, şi pentru câte buţĭ cu vinurĭ va găsi în fieş-care cârciumă, să iée peşinŭ baniĭ căminărituluĭ, care căminăritŭ după alişverişu i după câştigurile şi folosu-

rile ce aŭ cârciumariĭ, acum la vêndarea vinurilor, cu osebire din alte vremĭ de maĭ 'nainte; orênduimŭ Domnia mea să-'lŭ plătéscă de butie câte 50 parale şi să dée răvaşŭ de plată, afară numaĭ din butea ce aŭ plătitŭ căminăritŭ şi va fi avêndŭ răvaşŭ de plată, acele răvaşe să le ţie în sémă, ferindu-se însă cârciumariĭ a nu se ajunge cu căminariĭ ce aŭ fostŭ de a lua răvaşe vechĭ, că acelea dovedindu-se nu se vor ţinea în sémă şi pentru câte buţĭ cu vinŭ vor maĭ aduce în cârciumĭ în tótă curgerea anuluĭ, să plătéscă totŭ cu acestŭ mijlocŭ ce poruncimŭ maĭ susŭ orênduituluĭ căminăritŭ şi să dée răvaşŭ de plată, şi apoĭ în vremea ce vor începe vêndarea vinuluĭ dintr'acelea buţĭ, să fie cârciumariĭ cu totulŭ nesupĕraţĭ de nimenĭ. Intr'acestaşŭ chipŭ poruncimŭ să se urmeze strînsulŭ venituluĭ căminărieĭ iar de se va cuteza orênduitulŭ acesta a face vre-o urmare maĭ multŭ împotrivă, nu numaĭ se va pedepsi, ci încă poruncimŭ dumitale epistatule căminărieĭ, să-'lŭ puĭ să întórcă îndoitŭ; pentru care poruncimŭ Domnia mea şi dumitale vel spătarŭ, să aveţi a da totŭ ajutorulŭ celŭ cuviinciosŭ orênduituluĭ acestuia, spre a căuta venitulŭ aceste slujbe, întocmaĭ cum poruncimŭ. 1792, Ianuarie 1.

După care acéstă carte poruncimŭ să se facă şi osebita cartea Domnieĭ mele pe Craiova, cum şi pe 17 judeţe osebite cărţile Domnieĭ mele.

Asemenea carte ca acésta s'aŭ făcutŭ şi pe oraşulŭ Craiova, poruncindu-se caimacamuluĭ, ca de vor face căminariĭ vre-o urmare în potrivă să-'ĭ pue să întórcă îndoitŭ, lipsindŭ prostichiulŭ de josŭ, pentru a se face cărţĭ prin judeţe.

Cod. No. XX, fila 257.

Carte de slujba sărăritului munţilor.

Zemle Vlascoe.... S'aŭ datŭ acéstă carte a Domnieĭ mele luĭ..., care pe anulŭ acesta, létŭ 1792, aŭ cumpĕratŭ slujba sărăritului munţilor, ca să aibă a ămblă prin tóte satele celea sciute din judeţulŭ Săcuenilor, Buzĕŭ şi Slam-Rômnic, să caute acéstă slujbă şi din toţĭ ómeniĭ ce se îndestuléză cu sare din buţĭ fără de banĭ, să aibă a lua de omulŭ casnicŭ po banĭ 66, după obiceiŭ, iar maĭ multŭ nu, că se va pedepsi; însă acéstă slujbă să fie volnicŭ a căuta până la sfinţiĭ Apostolĭ, şi numaĭ o luare de banĭ să fie, iar dela sfinţiĭ Apostolĭ înainte să nu maĭ cuteze a maĭ ămbla; pentru care poruncimŭ dumné-vóstră ispravnicilor de pe la aceste judeţe, pe care va arĕta maĭ susŭ numitulŭ, că nu se supunŭ a-'şĭ plăti sărăritulŭ, pe uniĭ ca aceĭa să-'ĭ faceţĭ şi fără de voia lor a-'şĭ plăti sărăritulŭ, după obiceiŭ. 1792, Ghenarie 1.

Cod. No. XX, pag. 176.

17 cărţi de căminăritulŭ rachiuluĭ, la tóte judeţele.

Zemle Vlascoe.... Dat'amŭ Domnésca nóstră carte, ce s'aŭ orênduitŭ de către dumnéluĭ cinstitulŭ şi credinciosulŭ boerŭ alŭ Domnieĭ mele, spătarulŭ Gherache, epistatulŭ căminărieĭ, cu slujba căminărituluĭ în oraşele, i târgurile şi bêlciurile marĭ din sud.... ca să aibă volnicie a căuta venitulŭ acesta, adecă afară din sânta Mitropolie, amêndoue episcopiile i din mônăstirile cele marĭ, şi dumnélor boeriĭ, dela vel banŭ până la vel clucerŭ de arie, cum şi din jupânesele vĕduve, ce aŭ stătutŭ boeriĭ dumnélor veliţĭ, care după vechiulŭ obiceiŭ aŭ a scuti câte o pivniţă, şi afară din ceĭ ce aŭ cărţile Domnieĭ mele de scutélă, să scrie tóte cele-l-alte cârciume de scutélă, i magaziĭ de obşte, şi pentru câte buţĭ cu rachiurĭ de ţéră, séŭ rachiurĭ streine, se va găsi la

fieş-care, să ié peşinŭ de tótă butea mică cu rachiŭ, câte tal. treĭ, iar de butea mare de rachiŭ câte tal. şése, să şi dée rĕvaşŭ de plată, ca când va începe şi va vinde să fie cu totulŭ nesupĕratŭ întru nimicŭ; aşişderea şi pentru câte alte buţĭ cu rachiurĭ va aduce cârciumariĭ în curgerea acestuĭ anŭ, asemenea să urmeze a lua căminăritulŭ, fiind-că aceste căminărĭ cu dreptate este a le plăti cârciumariĭ, după alişverişulŭ ce facŭ, şi după preţulŭ rachiuluĭ care-'lŭ vêndŭ; iară de se va cuteza orênduitulŭ acesta, a face vre-o urmare maĭ multŭ împotrivă, nu numaĭ se va pedepsi, ci încă poruncimŭ dumnélor ispravnicilor aĭ judeţuluĭ, să-'lŭ puneţĭ să întórcă îndoitŭ; asemenea maĭ poruncimŭ dumnévóstră, să daţĭ şi ajutorulŭ celŭ cuviinciosŭ orênduituluĭ la strîngerea acestuĭ venitŭ. 1792, Ianuarie 1.

Cod. No. XX, pag. 260—261.

Pitacŭ la părinţiĭ archiereĭ şi la dumnélor veliţiĭ boerĭ, a lua socotéla epitropieĭ.

Pré sfinţia ta părinte mitropolitŭ, iubitorilor de Dumneḑeŭ părinţilor episcopĭ, şi dumné-vóstră cinstiţilor şi credincioşilor boerĭ veliţĭ aĭ Divanuluĭ Domnieĭ mele, adunându-vĕ la unŭ locŭ, unde aducêndŭ pe boeriĭ epitropĭ ceĭ de obşte, să le cereţĭ ca să dée socotélă de tóte veniturile epitropieĭ până acum i de ch eltuelĭ, însă ale cutieĭ de milostenie, ale podurilor, ale şcólelor şi ale orfanotrofieĭ, care să le căutaţĭ dumnévóstră cu tótă pierierghia cea cuviinciósă, spre a vĕ pliroforisiântêiŭ de tóte veniturile câte sunt legate la epitropie, carĭ aŭ fost orênduite a intra în cutia obşteĭ, i de arĕtatele cheltuelĭ cu doveḑĭ prin sineturile cele cuviincióse, şi încheindŭ tótă socotéla până acum, să arĕtaţĭ Domnieĭ mele prin anafora şi cu catastihŭ anume de tóte, ca să se vaḑă de noĭ toţĭ. pisah gospd. 1791, Octombrie 29.

Cod. No. XX, pag. 151.

S'aŭ făcutŭ rĕspunsŭ caimacamuluĭ Craioveĭ, pentru căminăritulŭ ce cerea neguţitoriĭ companieĭ de acolo, a nu plăti după hrisovulŭ ce aŭ, ca să-'lŭ plătéscă negreşitŭ, fiind-că cu acéstă orênduială s'aŭ înoitŭ şi hrisovulŭ, adecă numaĭ pe acestŭ anŭ să plătéscă, iar pe alţĭ anĭ înainte să-'şĭ aibă privileghiulŭ şi să nu ămble multŭ iscodindŭ, ca să nu-'şĭ piarḑă şi privileghiulŭ ce aŭ. 1792, Maiŭ 14.

Cod. No. XX, pag. 591.

Anexă la pag. 268

La comerciŭ, bresle, fabricĭ etc. adăogămŭ documentele următóre:

Carte legată la vătafŭ de Câmpina, pentru cele ce sunt slobode şi cele ce sunt oprite, să fie oprite.

Sluga Domnieĭ mele, vătaşe dela plaiulŭ Câmpineĭ, sud Prahova, pentru neguţitoriĭ ce mergŭ de aicĭ în ţéra nemţéscă cu mărfurile slobode, afară din zacherele i vite şi cele ce sunt poprite, 'ţĭ poruncimŭ ca numaĭ decâtŭ să-'ĭ sloboḑĭ să trécă cu pace, fără de a'ĭ opri maĭ multŭ, şi fără de a le face pre o zătignire mărfurilor. 1791, Ianuarie 9.

Cod. No. XX, fila 247.

Esistă o fabrica de sticle a luĭ Savu şi Coman din Tîrgovește şi a luĭ Mina Cuiungiu, la 1791, sub Mihai Suțu.

Cartea de cuiungiu-başa.

Zemle Vlascoe..... Dat'amŭ Domnésca nóstră carte luĭ Gheorghe sin Ghica pre carele l'amŭ făcutŭ Domnia mea cuiungi-başa, ca să aibă volnicie printr'-acéstă carte a Domnieĭ mele, a avea căutarea, purtarea de grijă de tótă brésla cuiungiilor din Bucurescĭ, şi să fie cu purtare de grijă la poruncile Domnieĭ mele, ce i-se vor da, care după obiceiŭ va fi elŭ datorŭ a le sĕvîrşi împreună cu brésla acestuĭ meşteşugŭ, să judece pre ceĭ de sub brésla luĭ, adecă cuiungiu cu cuiungiu, carĭ vor fi avêndŭ pricinĭ între dênşiĭ, pentru a le meşteşugului *(câteva rênduri nu se potŭ ceti)* şi la tóte să urmeze după vechiulŭ obiceiŭ, pentru că aşĭa poruncimŭ Domnia mea tuturor celor ce veţĭ fi la acéstă bréslă, să aveţĭ a-'lŭ sci de cuiungiu-başa, şi să-'ĭ daţĭ ascultarea la orênduiala meşteşugului vostru, i că celuĭ împotrivitor are voïe să-'ĭ facă cercetare după vina luĭ. 1791, Septembrie 17.

Cod. No. XX, fila 71.

Pitacŭ la dumnéluĭ vel spătarŭ şi vel agă a nu îngădui pe vameşĭ să iée vamă dela carele de lemne maĭ multŭ de cătŭ cea ce se cuprinde într'acestŭ pitacŭ.

Cinstiților şi credincioşĭ boerilor Domnieĭ mele, dumnéluĭ vel spătarŭ, dumnéluĭ vel agă, vĕ înscinţămŭ Domnia mea, că vameşiĭ oboruluĭ tîrguluĭ de afară, carĭ vămuescŭ lemnele de focŭ ce vinŭ în Bucurescĭ de vênḑare prin orênduiţiĭ lor, ce păzescŭ marginele, cu acéstă tocmélă aŭ avutŭ vama cumpĕrată precum ne pliroforismŭ din condica Divanuluĭ, adecă dela carulŭ de lemne să iée vamă numaĭ patru parale, iar dela căruţa mică cu o vită să iée numaĭ douĕ parale, precum şi însu-şĭ catalogulŭ ce aŭ în mânile lor aşĭa cuprinde, după care 'ĭ-amŭ lăsatŭ şi Domnia mea a fi următorĭ pe acestea patru lunĭ până la sfîrşitulŭ anuluĭ, după tocméla cu care aŭ cumpĕratŭ vama, fără de a-'ĭ volnici să facă la aceste ponturĭ alte schimbărĭ séŭ urmărĭ; acum auḑindŭ că împotrivă urmândŭ. îngreuiază şi supĕră pe săracĭĭ locuitorĭ, luându-le vamă la unŭ carŭ câte şépte, optŭ şi până la ḑece parale, din carĭ acéstă pricină se scumpesce şi preţulŭ lemnelor, de nu póte da mâna nicĭ locuitoruluĭ ţĕranŭ a păzi nartulŭ ce s'aŭ hotărîtŭ de către Domnia mea; pentru care acésta, multŭ ne-amŭ supĕratŭ Domnia mea asupra acelor vameşĭ, şi de ce şi dumné-vóstră, ca zabiţĭ aĭ politieĭ, să nu o aflaţĭ şi să o cercetaţĭ? decĭ maĭ ântêiŭ vameşilor să le arĕtaţĭ porunca Domnieĭ mele, şi straşnicŭ să-'ĭ străduiţĭ, ca îndată ce veţĭ afla că şi după acésta urméză fapta acésta şi supĕră maĭ multŭ pe locuitorĭ, numaĭ decâtŭ să ne înscinţaţĭ; de altă parte să faceţĭ publică, dându în scire pe la marginĭ străjarilor şi rêspânteiaşilor, cum maĭ vêrtosŭ ţĕranilor locuitorĭ, să o faceţĭ bine cunoscută acésta că nu aŭ să dée maĭ multŭ, iar de-'ĭ va supĕra să vie dintr'ênşiĭ unulŭ să dée scire dumné-vóstră ca să i le împlinescĭ îndoite, şi ca să vaḑă însu-şĭ şi pedépsa aceluĭ vameşŭ. 1791, Octombrie 29.

Cod. No. XX, fila 151.

Anaforaua epitropilor pentru îndreptarea postavuluĭ de lână.

Pré Înălţate Dómne.

Inscinţămŭ Mărieĭ tale, pentru postavulŭ ce se face aicĭ în ţĕră şi de vicleşugulŭ ce s'aŭ nărăvitŭ postăvariĭ de o vreme încóce, de-'lŭ facŭ îngustŭ şi

altu rarŭ din ţĕsutŭ şi din întinsŭ, şi preţulŭ se ia pe tocméla cotuluĭ, pentru care făcêndŭ cercetare, ne îndestulămŭ că din ḑece oca lână ese postavŭ de frunte coţĭ 22, şi de celŭ de a doua mână coţĭ 24. Decĭ, din cele ḑece oca de lână amŭ scăḑutŭ oca douĕ, să fie una pentru spălatŭ şi alta pentru peptănatŭ şi torsŭ, şi rĕmâindŭ lucrată 8, facŭ dramurĭ 3200, din care împărţindŭ dramurile pe ceĭ coţĭ 22, se cuvine a fi la postavulŭ celŭ de frunte, într'unŭ cotŭ dramurĭ 145, iară postavulŭ de a doua mână, adecă în ceĭ coţĭ 24, este să fie în fie-care cotŭ po dramurĭ 133 şi într'adinsŭ cumpĕrândŭ astă-ḑĭ unŭ cotŭ de postavŭ de frunte, găsiĭ într'ênsulŭ numaĭ dramurĭ 110, din care va să ḑică că viclenesce obştea la fie-care cotŭ cu dramurĭ 35; ci de va socoti Inalta înţelepciune a Mărieĭ tale, ca să se facă publicaţie cu marifetulŭ dumnéluĭ vel vist., fiindŭ acestŭ rufetŭ subt ascultarea visterieĭ, ca orĭ să se îndrepteze postavariĭ să facă postavulŭ bătutŭ şi latŭ, cum era din vechime, ca să vie fie-care felurime la cotŭ po dramurile ce arĕtămŭ maĭ susŭ, iară de nu vor urma acesteĭ dreptăţĭ, să scie că cumpĕrătoriĭ vor avea voïe de a lua cotulŭ, cu dramurile ce arĕtămŭ maĭ susŭ; iară cea desĕvêrşită hotărîre rĕmâne a se face de Înălţimea ta. 1792, Noembrie 15.

Costache clucerŭ. *Dumitrache Varlam. Dimitrache* stol. *Nicolache* stolnicŭ. *Stefan* medel.

Întărirea acesteĭ anaforale.

Io Mihail Const. Şuţul VV.

Cu cale fiindŭ anaforaua dumnélor epitropilor, o întărimŭ Domnia mea şi poruncimŭ, ca dumnéta vel vist., se facĭ cuviincióse poruncile Domnieĭ mele. 1792, Noembrie 17.

Vel logofĕtŭ.

Cod. No. XIX, fila 37.

Nartulŭ la postavŭ:

Io Mihail Const. Suţul VV. i gospod.

Zemle Vlascoe.... Pentru ca să luămŭ pliroforia cea desĕvêrşitŭ spre a da nizamulŭ celŭ dreptŭ la pricina acésta, cu cale este anaforaua dumnéluĭ vel vist. spre a se face acéstă cercare, adăogêndŭ însă de a se face cercarea acésta şi cu lână próstă ce este maĭ eftină, apoĭ şi cu lână maĭ bună care este maĭ scumpă, pentru care poruncimŭ dumné-vóstră boerilor epitropĭ să urmaţĭ a face acéstă cercare şi din una şi din alta, şi să arĕtaţĭ Domnieĭ mele socotéla prin anafora. 1792, Ianuarie 4.

Vel logofĕtŭ.

Pré Înălţate Dómne.

Amŭ înţelesŭ luminată porunca Mărieĭ tale, ce mi s'aŭ ḑatŭ în anaforaua dumnélor boerilor epitropĭ ce aŭ făcutŭ către Înălţimea ta, pentru postavulŭ ce se face aicĭ în ţĕră, şi de vicleşugulŭ ce s'aŭ nărăvitŭ postăvariĭ ḑela o vreme încóce, de-'lŭ facŭ îngustŭ şi rarŭ, şi chiămândŭ pe vătavu de postăvarĭ şi cu iznafulŭ, şi cetindu-le atâtŭ anaforaua, câtŭ şi luminată porunca Mărieĭ tale, alta nu avură a pricinui, fără de numaĭ, că acum lâna din care iese postavulŭ este scumpă, cumpĕrându-o şi eĭ câte tal. 1 ocaua, cum şi văpselele iarăşĭ sunt scumpe, şi din pricina acésta facŭ postavu după cum se arétă maĭ susŭ, neputêndŭ eşi d'a-

supra când 'lŭ va face după cum era maĭ 'nainte; ci cu toţĭ se rógă Înălţimeĭ tale prin mine, ca să se facă cercare de către dumnélor, boerĭĭ epitropĭ, ad. să fie luminată porunca Înălţimeĭ tale către dumnélor ca să cumpere vre-o câte-va oca lână, să pue să o spele, să o tórcă, să o ţésă, cum şi să o vopséscă şi să o facă postavŭ, să vadă câtŭ va eşi, şi pentru lucrulŭ acestuĭ postavŭ să se dée douĭ meşterĭ de către vătavu de postăvarĭ, şi scoţêndŭ chieltuiala ce s'aŭ făcutŭ, se va cunósce câtŭ rémâne maĭ multŭ, după care socotindu-se câtă cheltuială merge la unŭ cotŭ de postavŭ, şi câtŭ se cuvine a-le rémânea pentru munca şi ostenéla lor, şi aşĭa atunci după acea alegere li se vor pune nartŭ şi vor fi următorĭ; de care nu lipsiĭ a însciinţa Mărieĭ tale, şi după cum se va hotărî de Înălţimea ta aşĭa se va urma. 1792, Ianuarie 2.

Ienache vel vist.

Cod. No. XIX, fila 103.

Dreptŭ de târgŭ.

Cartea dumnéluĭ clucerŭ Stirbeiŭ a-'şĭ lua paraua de locŭ dela Târgulŭ de afară ce se face pe moşia luĭ.

Zemle Vlascoe..... Fiind-că oborulŭ şi târgulŭ de afară este pe moşia Fundeniĭ din sud Dolj, care vine până în marginea Bucurescilor a d-luĭ cinstitŭ şi credinciosŭ boerŭ a Domnieĭ mele Constandin Stirbeiŭ biv. vel clucerŭ, amŭ datŭ d-luĭ acéstă domnésca nóstră carte, ca să aĭbă a-'şĭ lua paraua de locŭ, cum aŭ luat'o şi în aniĭ trecuţĭ, şi după obiceiulŭ ce se urméză şi pe la celel-alte moşiĭ cu oborŭ, fiind-că este dreptulŭ moşieĭ, care i-se cuvine dumnéluĭ; pentru care poruncimŭ Domnia mea şi vameşilor oboruluĭ, să nu aibă a face cu acestŭ dreptŭ al stăpânuluĭ moşieĭ întru nimicŭ, ci să 'şĭ caute vama Domnéscă după catalogŭ şi după ponturile vămiĭ. 1792, Ghenarie 12.

Cod. No. XX, fila 261.

Pĕcura.

S'aŭ făcutŭ volnicie cu mumbaşirŭ ciohodariu să aducă pe Andreiŭ Vameşu ce aŭ cumpăratŭ vama Vălenilor cu păcurile, să-'şĭ dée chiezaşĭ la visterie, şi să-'şĭ rĕspundă sferturile la cămară. 1792, Februarie 26.

Bâlciŭ la Agescĭ.

Cea din urmă carte pentru bîlciurile ce sunt hotărîte a se face la Agiescĭ.

Zemle Vlascoe... Fiind-că la moşia Agiesciĭ, din plasa Mostiştea, din sud Ilfov, a caseĭ prea iubituluĭ nostru fiŭ, luminatulŭ Gregorie Suţul Voevodŭ, prin hrisovulŭ Domnieĭ mele, din cea-l-altă Domnie, dela létulŭ 1785 August, s'aŭ întocmitŭ a se face doue bîlciurĭ într'unŭ anŭ, care bîlciurĭ le întocmimŭ Domnia mea, a se face acum într'acestŭ chipŭ, adecă: unulŭ la Ispas la ziua Înălţăreĭ Domnuluĭ nostru Isus Hristos, şi altulŭ la sânta Duminecă a Precestiĭ şi deosebitŭ Dumineca, pe tótă sĕptĕmâna, să se facă târgŭ; de care poruncimŭ Domnia mea, atâtŭ dumitale vel spătarŭ, i dumitale vel agă, i starosteĭ de neguţitorĭ, câtŭ şi dumné-vóstră ispravnicilor judeţuluĭ Ilfov şi acelor de prin prejurŭ să publicuiţĭ, să vestiţĭ la toţĭ neguţitoriĭ orăşenĭ şi locuitoriĭ, îndemnându pe fieş-care deosebitŭ în parte, şi pe ceĭ maĭ mulţĭ de obşte, ca pentru folosulŭ şi alişverişulŭ lor, să mérgă cu mărfurĭ şi cine cu ce are, de a vinde şi

de a cumpĕra, carĭ vor fi nebântuiţĭ de alte supĕrărĭ, făcêndu-'şĭ alişverişulŭ cu pace, plătindŭ numaĭ vama dréptă şi obicĭnuită de alişverişulŭ ce vor face, precum şi pe tótă sĕptĕmâna Dumineca la târgulŭ ce este să se facă, asemenea să se îndemneze fie-care cu felurĭ de mărfurĭ a merge să-'şĭ facă alişverişulŭ lor, avêndŭ locŭ cu îndemână şi îndestulatŭ, unde la aceste bîlciurĭ în târgŭ, vameşiĭ oboruluĭ séŭ aĭ judeţuluĭ, nu aŭ a face, nicĭ o pretendirisire séŭ amestecŭ întru nimicŭ, după hrisovulŭ Domnieĭ mele, neavêndŭ nicĭ unŭ cuvêntŭ vrednicŭ. 1792, Aprilie 28.

Cod. No XX, fila 525.

Nartulŭ ce s'aŭ pusŭ măcelarilor, cum aŭ a vinde carnea de óie.

Poruncimŭ Domnia mea dumnéluĭ biv vel post. Iorghache Şuţu, epistatulŭ agieĭ, să daĭ nizamŭ măcelarilor, ca de astă-dĭ înainte să vîndă carnea după acestŭ nartŭ, cu ocaua parale cincĭ, supuindu-'ĭ a fi următorĭ şi făr' de voia lor, şi să le arĕţĭ hotărîrea şi porunca Domnieĭ mele, că dovedindu-se vre-unulŭ că aŭ vêndutŭ măcar cu unŭ banŭ maĭ multŭ se va pedepsi, cu cea maĭ grea pedépsă precum şi lipsă în dramurĭ de se va găsi, iarăşĭ va lua pedépsă. 1792, Iulie 4.

Pré Înălţate Dómne.

Insciinţămŭ Mărieĭ tale, că aducêndŭ şi nartulŭ măcelarilor înaintea nóstră, amŭ pusŭ de amŭ tăiatŭ înaintea nóstră 68 de mieĭ, care din porunca Mărieĭ tale, s'aŭ cumpĕratŭ de dumnéluĭ chir Alexe H. Manta, şi iarăşĭ înaintea nóstră s'aŭ vêndutŭ la obşte cu omŭ prin cântarŭ, şi precum se cuvine a se vinde ocaua de carne de óie astă una dată, de către măcelarĭĭ de obşte, te veĭ pliroforisi Înălţimea ta din socotéla ce aşternemŭ maĭ josŭ într'acéstă anafora, ce de va fi primită Înălţimeĭ tale, se va da luminată porunca Înălţimeĭ tale de a se păzi; de acésta însciinţămŭ Mărieĭ tale. 1792, Iulie 4.

Iorghache Suţu post. *Constandin* clucerŭ. *Varlaam Nicolae* stol.

Cod. No. XIX, fila 449—450.

Aiar pentru carnea de óie

Tal.	Banĭ	
127	60	cumpĕrătórea a 68 meĭ.
3	40	erbăritŭ, vama scaunelor, de unŭ mielŭ pe banĭ şése.
12	11	câştigu măcelarilor.
142	119	

Tal.	Banĭ	
79	22	pe carne oca 633 pol ce aŭ eşitŭ la vêndare cu oca prin cântarŭ, oca po parale cincĭ.
78	60	pe 68 ţighire cu praporu lor, unulŭ po banĭ 15.
3	48	pe 68 căpăţinĭ, una po banĭ şése.
54	48	pe peĭ 68, una po par. 32.
145	78	pl. cuprinde vêndarea.
142	119	capetele ce se vede împotrivă.
2	59	le maĭ rĕmâne măcelarilor câştigŭ, afară din 10 unulŭ.

Cod. No. XIX, fila 449—450.

Iω Mihail Const. Sutul VV.

Poruncimŭ Domnia mea cuviosieĭ tale egumene Văcăreştene, pentru ţiganiĭ domnescĭ carĭ sunt cu meşteşugŭ, lucrătorĭ de herŭ şi potcovarĭ trebuincioşĭ, atâtŭ la Domnésca nóstră curte, câtŭ şi la obştea politieĭ, ce nu potŭ a se depărta, să aibĭ cuviosia ta a-'ĭ priimi şi a le da locŭ de mutare aicĭ în ţigănia mônăstireĭ, la Văcărescĭ, trimiţêndŭ pe ţiganiĭ mônăstireĭ la alte moşiĭ a mônăstireĭ, în câtă vreme va fi bóla acéstă năprasnică. 1792, Septembrie 1.

Cod. No. XX, fila 812.

Târgulŭ Drăgaica.

Pricina părinteluĭ episcopŭ Buzĕă, cu negutitorii ce se adună la târgulŭ Drăgăiceĭ de acolo din Buzĕŭ, pentru chiriĭ, cum aŭ datŭ la prăvălii.

Iω Alexandru Const. Moruzi VV.

Citindu-se înaintea Domnieĭ mele anaforaua dumnéluĭ cinstitŭ şi credinciosŭ boeruluĭ Domnieĭ mele, Ianache Văcărescu vel spătarŭ, o găsimŭ dréptă şi cu cale, în urma căreia nicĭ negutitoriĭ, precum nicĭ despre partea sfinteĭ episcopiĭ nu ne-aŭ datŭ nicĭ o apelaţie în sorocŭ de 60 de ţile, ce li s'aŭ datŭ vremea cea orênduită; dreptŭ aceea întărimŭ Domnia mea ca să se urmeze întocmaĭ. 1793, August 22.

Pré înălţate Dómne.

Din luminată porunca Înălţimeĭ tale, mergêndŭ la Focşanĭ spre întêmpinarea *mareluĭ solŭ alŭ împĕrăţieĭ rusescĭ, şi ajungêndŭ aicĭ în oraşulŭ Buzeuluĭ, iubitorulŭ de Dumnedeŭ episcopulŭ alŭ acesteĭ eparchiĭ*, 'mĭ-aŭ înfăţoşatŭ luminată porunca Înălţimeĭ tale, prin care mi se dă volnicie, ca să cercetezŭ prigonirea ce are sfânta episcopie cu toţĭ negutitoriĭ ce se adună *la târgulŭ slobodŭ*, ce se face aicĭ la 24 a luneĭ acesteia, după luminatele Domnescĭ hrisóve, ce sunt date sfinteĭ episcopiĭ, pentru acéstă panighirică adunare, la pricina prăvăliilor ce face sfânta episcopie, pentru chiria ce se îndatoréză negustoriĭ a plăti pentru aceste prăvălii, întru care îşĭ vêndŭ marfa, poruncinduni-se de către Înălţimea ta pentru anulŭ de acum, să preţuescŭ prăvăliile, să cercetezŭ cheltuiala ce aŭ făcutŭ sfânta episcopie ĕstimpŭ cu prăvăliele, şi după cuviinţă să împlinescŭ de pe la negutitorĭ aceea ce voiŭ găsi a fi cu dreptate, atâtŭ pentru ca să nu păgubéscă sfânta episcopie cheltuiala ce aŭ făcutŭ ĕstimpŭ cu prăvăliile, câtŭ şi pentru ca să dobêndéscă chiria loculuĭ pe care sunt prăvăliile, şi aşĭa întocmindŭ acéstă pricină după dreptate, să împlinescŭ şi să facŭ amêndoue părţile a cunósce acéstă dreptate, şi după ce voiŭ întocmi ale anuluĭ acesta cu létŭ 1793, să daŭ unŭ nizamŭ şi pentru aniĭ viitorĭ, ca să nu maĭ rĕmâie prigonire nicĭ la o parte, nicĭ la alta. Luminateĭ porunci Mărieĭ tale, întocmaĭ fiindŭ următoriŭ, ântêiŭ amŭ cercetatŭ ce cheltuială aŭ făcutŭ sfânta episcopie ĕstimpŭ la aceste prăvăliĭ, şi după ce m'amŭ îndestulatŭ de *acéstă idee*, amŭ făcutŭ multe cercetărĭ în parte de curgerea preţuluĭ acestuĭ felŭ de cherestea, din care s'aŭ făcutŭ prăvăliile; amŭ mersŭ însu-mĭ acolo la faţa loculuĭ, unde este acestŭ târgŭ, fiindŭ depărtatŭ de oraşŭ ca la o jumĕtate de césŭ, şi ămblândŭ prin totŭ târgulŭ ca unŭ privitorŭ, amŭ făcutŭ perierghie de suma prăvăliilor, de starea în care se află, şi de starea întru care când ar fi, n'-ar maĭ rĕmâne prigonire, nicĭ într'o vreme pentru acésta, şi fără de a nu ţice nimicŭ m'amŭ întorsŭ iarăşĭ la casă, undé şi cu multe feluri de cercetărĭ ce amŭ făcutŭ prin boeriĭ ce aŭ fostŭ ispravnicĭ după vremĭ,

de aŭ maĭ fostŭ acestŭ târgŭ vre odată până a nu se hărăzi sfinteĭ episcopiĭ, şi m'amŭ încredinţatŭ că au fostŭ şi se facea aicĭ în oraşulŭ Buzĕuluĭ, şi dumnélor ispravnicilĭ după vremĭ lua chirie dela aceste prăvăliĭ (măcar că nu le făcé dumnélor, ci fieş-care neguţitorŭ, séŭ punea şatra luĭ, séŭ îşĭ făcea umbrarŭ cu cheltuiala luĭ), şi până la taleri treĭ; după acésta amŭ cercetatŭ de maĭ are sânta episcopie şi vre-o deosebită altă cheltuială cu acestŭ târgŭ, afară din prăvăliĭ, şi iarăşĭ m'amŭ încredinţatŭ că are, cu beşléga şi cu neferiĭ de aicĭ, şi cu neferiĭ ce vinŭ din Bucurescĭ, dându-le tainŭ, cafea, pâne, carne şi altele, până se sfârşesce târgulŭ. După ce le-amŭ făcutŭ tóte acestea şi m'amŭ domeritŭ desĕvârşitŭ pentru tótă curgerea pricineĭ, erĭ la 21 ale acestia, amŭ trimesŭ şi amŭ adunatŭ pe ceĭ maĭ mulţĭ neguţitorĭ, din târgŭ, dintre ceĭ de mâna întâiŭ, de mâna a doua şi de mâna a treia, şi adunându-'ĭ faţă înaintea mea de împreună şi cu Meletie archimandritŭ vechiŭ sfinteĭ episcopiĭ, le-amŭ cetitŭ luminată porunca Mărieĭ tale, ce mi se dă pentru acéstă pricină, şi după ce s'aŭ încredinţatŭ că amŭ volnicie să judecŭ, să hotărăscŭ şi să împlinescŭ, le-amŭ ḑisŭ că sunt rĕvnitoriŭ a lăsa acéstă volnicie să o facŭ maĭ la urmă, iar acum întâiŭ le-amŭ arĕtatŭ că, alişverişŭ facŭ la acéstă adunare, şi cum că acéstă adunare nu este dată alişverişuluĭ lor, ci este hărăzită de luminaţi Domnĭ folosuluĭ sfinteĭ episcopiĭ; le-amŭ arĕtatŭ şi datoria ce avemŭ toţĭ creştiniĭ pentru folosulŭ sfinteĭ bisericĭ, le-amŭ arĕtatŭ şi cheltuiala ce s'aŭ făcutŭ în adevĕrŭ; le-amŭ arĕtatŭ şi ce plătea maĭ nainte; şi după tóte acestea le-amŭ ḑisŭ, că nu li se cuvine să vie în judecată cu sânta episcopie pentru atâta lucru, şi 'ĭ-amŭ trimisŭ la episcopie să se învoiască cu părintele episcopŭ, ci de bună-voĭa lorŭ, şi aşĭa ducêndu-se, după multe întrebărĭ şi rĕspunsurĭ ce aŭ făcutŭ acolo, episcopulŭ s'aŭ mulţămitŭ ca pentru anulŭ de ĕstimpŭ să-'ĭ plătéscă de treĭ mânĭ, după starea loculuĭ ce se află prăvăliile, iară nu după preţulŭ prăvăliilor, adecă tal. 4, treĭ şi doĭ; neguţitoriĭ iarăşĭ aŭ primitŭ ca să dée tal. treĭ, doĭ şi unulŭ, şi aşĭa neputêndu-se învoi acolo la episcopie, aŭ venitŭ de iznóvă înaintea mea, faţă şi cu iubitorulŭ de Dumneḑeŭ părintele episcopŭ, şi aşa întrebându-'ĭ pe neguţitorĭ pentru ce nu s'aŭ mulţămitŭ la cererea episcopuluĭ? ne-aŭ rĕspunsŭ, că de şi este cheltuiélă la prăvăliĭ, dară nu sunt după voinţa lor; 'ĭ-amŭ întrebatŭ de aŭ arĕtatŭ şi în ce chipŭ le este voinţa a se face prăvăliile, şi n'aŭ voitŭ episcopulŭ a le face? 'mĭ-aŭ rĕspunsŭ că n'aŭ arĕtatŭ; le-amŭ ḑisŭ că ce se învinovăţeze episcopia, când nu aţĭ arĕtatŭ în ce chipŭ să vĕ facă prăvăliile? ci pentru anulŭ de estimpŭ étă mijlocescŭ la o parte şi la alta ca să vĕ mulţămiţĭ, adecă să rĕspundeţĭ mâna întâiŭ po tal. treĭ şi jumĕtate, mâna de a doua po tal. doĭ şi jumĕtate, şi mâna de a treia po tal. unulŭ şi jumĕtate, şi aşa s'aŭ mulţămitŭ şi iubitorulŭ de Dumneḑeŭ episcopŭ şi neguţitoriĭ, de faţă înaintea mea, şi aŭ mersŭ ca să plătéscă baniĭ la episcopie; iară pentru anulŭ viitor totŭ la acéstă adunare amŭ făcutŭ acestŭ felŭ de hotărîre, ca fieş-care neguţitor să aréte ce felŭ de prăvălie voesce ca să-'ĭ facă sfânta episcopie, şi ce chirie să mulţămesce a-'ĭ da pe acea prăvălie? Sfânta episcopie se îndatoréză să le facă şi să le puíe *numĕrŭ*, şi să éie zapisŭ dela fieş-care, după tocméla ce vor face, după care zapisŭ şi tocmélă, să aibă a se urma şi la anulŭ viitor şi de-a pururea, şi să nu maĭ fie nicĭ o dată prigonire pentru acésta nicĭ la o parte nicĭ la alta. Intr'acestaşŭ chipŭ, amŭ datŭ nizamulŭ acesteĭ pricinĭ, şi amŭ săvîrşitŭ luminată porunca Mărieĭ tale ce mi s'aŭ datŭ, rĕmâindŭ amêndouĕ părţile d'inaintea mea mulţămite, unde şi nu lipsiiŭ ca să facŭ însciinţare cu plecata-'mĭ anafora la luminatulŭ Divanŭ Mării tale. 1793, Iunie 22.

Alŭ Mărieĭ pré plecată slugă. *Ienache Văcărescul*, vel spătarŭ.

Cod. No. XX, fila 411—412.

ADDENDA LA TOMULU III (1786-1792)

Amŭ promisŭ a termina acestŭ volumŭ cu o nouă şi fórte interesantă serie de documente relative la administraţiunea ţĕreĭ Românescĭ de către Austriacĭ.

Aceste documente nu infirmă în nimica aserţinile nóstre cu referinţă la istoria anilor 1790—1791, dar le complectă şi le ilustréză minunatŭ.

Pe coperta Coduluĭ Letop. No. 24 dela Muzĕulŭ din Bucurescĭ este nota următóre: «Mavrogheni Vodă a plecatŭ din Bucurescĭ spre Giurgiu în 3 Octombrie 1789 şi la 29 Octombrie, Luni séra, în acelaşĭ anŭ, aŭ intratŭ Nemţiĭ în Bucurescĭ.»

Reese apoĭ din cetirea noilor documente ce aducemŭ, că Principele Coburg continuă până la finea luĭ Februarie 1791 a fi *„obladuitorulŭ“* ţĕreĭ, când fu înlocuitŭ cu Wallis, iar Baronul Von Erţemberg feldmareşalul, avu preşedinţa Divanuluĭ, semnândŭ otărîrile acestuia alăturea cu boeriĭ, până la Septembrie 1790, când obligaţiunile séle militare, bóla, séŭ alte împrejurărĭ îlŭ facŭ a nu maĭ lua parte la şedinţele Divanuluĭ, fiindŭ—credemŭ—absentŭ din Bucurescĭ, séŭ în totŭ casulŭ a nu maĭ semna otărîrile acestuia împreună cu boeriĭ.

Semnalămŭ după acesteaşĭ documente, traiulŭ greŭ alŭ Divanuluĭ, dela unŭ timpŭ, cu Baronul Enţenberg. Cu Principele de Saxa Coburg Divanulŭ a ţinutŭ maĭ bună casă, iar cu Enţenberg Divaniştiĭ avură diverse conflicte, în care—ce-ĭ dreptŭ—boerimea se manifestă cu o neaşteptată demnitate şi cu o energie, care pecatŭ că n'a pus-o

mai nainte, alăturea cu Mavrogheni, în apărarea țărei contra invadiunei austriace!

Opositiunea ce Erțenberg stîrnise în sînulŭ Divanuluĭ prin despotica sa administrațiune, ca președinte alŭ acestuia, merge totŭ sporindŭ, până când, la finea luĭ Februarie 1791, Austria va fi silită să dée oblăduirea țărei Grafuluĭ von Wallis. Dar în intervalulŭ dela Ianuarie la finea luĭ Februarie, Erțenberg 'șĭ a permisŭ să destitue din Divanŭ pre vistierulŭ Scarlat Greceanu, înlăturându-lŭ din dregătoria visterieĭ și ce e mai gravŭ, a ordonatŭ înlăturarea din Divanŭ și a episcopuluĭ de Rômnic Filaret, sub pretextŭ că Erțenberg a rênduitŭ o comisie care să cerceteze asupra unor învinovățirĭ pentru unele pagube séŭ furtișagurĭ aduse cămărieĭ împĕrătescĭ «și pentru că dar comisia să pótă face cercetarea urma să nu maĭ fie în Divanŭ». Divanulŭ pe de o parte recomandă pentru postulŭ de vistiernicŭ pre logofĕtulŭ Răducanu Golescu și pe de altă parte protestéză în contra ordinuluĭ luĭ Erțenberg, prin următorulŭ actŭ fórte importantŭ:

«Amŭ cetitŭ arĕtarea ce aĭ făcutŭ Ecselența ta în scrisŭ Divanuluĭ la 26 ale luneĭ, cum că după cererea pré cinstiteĭ comisieĭ, ce s'aŭ rênduitŭ, aĭ lipsitŭ Ecselența ta dela Divanŭ pe episcopulŭ Rômnic chir Filaret Divanitul, câtŭ și pe vistierŭ Scarlat Grecénul din dregătoria visterieĭ, pentru ca să pótă face orênduita comisie cercetarea sa, căreia escĭ Ecselența ta îndatoratŭ a'ĭ da totŭ ajutorulŭ; și aĭ cerutŭ Ex. ta, ca să alégă Divanulŭ unŭ obrazŭ a se orêndui în locŭlŭ dumnéluĭ vistieruluĭ Scarlat, căruia să-i să dea tótă îngrijirea visterieĭ. După poruncă următorĭ fiindŭ, étă amŭ făcutŭ alegerea pe dumnéluĭ logofĕtulŭ Răduc. Golescul, pe care l'amŭ și arĕtatŭ în scrisŭ Ecselențeĭ tale, și astăzĭ s'aŭ și rênduitŭ de către Ecselența ta cu Divanulŭ împreună la tréba visterieĭ. Dar nu lipsimŭ a face și noĭ arĕtările nóstre cunoscute și sciute Ecselențeĭ tale, că de a face acésta comisie cercetare pentru orĭ ce pagubĭ séŭ furtișagŭ alŭ cămăreĭ Împĕrătescĭ, noĭ nu numaĭ ne împotrivimŭ, ci încă următorĭ suntem a da totŭ ajutorulŭ și înlesnirea acea ce se va cădea din partea nóstră, ca nisce juraț ce suntem pentru folosulŭ camăreĭ și pentru interesulŭ Împĕrătescŭ; însă mijlocŭlŭ începereĭ prea cinstiteĭ comisiĭ și *pornirile Ecselențeĭ tale, ni se pare că sunt împotriva buneĭ orênduelĭ* și împotriva chiar a însușĭ chipuluĭ stăpânireĭ ceĭ creștinescĭ a pré milostivuluĭ Împĕratuluĭ și Kesar Leopold alŭ 2-lea. *La nicĭ o stăpânire creștinéscă nu se necinstesce nicĭ nu se scóte din sjuba sa nimenĭ cu acestŭ mijlocŭ, fără de a se face maĭântêiŭ cercetarea sea* și fără de a se dovedi vinovatŭ în faptă; care acésta ne aĭ dat-o și însășĭ Ecselența ta în scrisŭ la 17 August 1790, din porunca Inaltuluĭ Prințipeluĭ Coburg, în numele Împĕratuluĭ, arĕtându-ne că se păzesce ca o pravilă acestŭ dreptŭ obcieĭŭ în stăpânirea Împĕrățieĭ séle, de a nu se scóte nimenĭ din tréba sa maĭ 'nainte făr' de cercetare și maĭ 'nainte de a se face ântêiŭ cunoscută vina sa, măcar și ceĭ maĭ micĭ slujbașĭ, cu câtŭ maĭ vĕr-

tosŭ memrurile (membrurile?) Divanuluĭ ţĕreĭ a se isgoni dela Divanŭ şi a se lipsi din slujbă făr' de cercetare şi fără de vină dovedită?

Este sciutŭ la înţelepciunea Escelenţeĭ tale, cum şi la toţĭ de obşte este cunoscută de multŭ acésta, că *Divanulŭ este trupulŭ celŭ d'întĕiŭ alŭ ţĕreĭ* şi trupulŭ celŭ îngrijatŭ cu ocârmuirea ţĕreĭ, care acésta scimŭ că aŭ voitŭ şi reposatulŭ întru fericire Impĕratulŭ Iosif alŭ 2-lea (Dumneḑeŭ să-'ĭ odihnéscă sufletulŭ!) şi suntemŭ încredinţaţĭ, că o voiesce şi pré bunulŭ Impĕratŭ Leopold alŭ 2-lea (Domnulŭ Dumneḑeŭ să-'ĭ întăréscă stăpânirea) şi aŭ întărit'o şi Pré Inaltulŭ Prinţipe Coburg fel-dmarşal şi oblăduitor ţĕreĭ aceştia, care este unŭ memru (membru) alŭ Impĕrăţieĭ cu order dela Noembrie 10, 1789, cândŭ aŭ întocmitŭ şi aŭ încheiatŭ acestŭ Divanŭ, prin care dă Divanuluĭ acestuia o întrégă şi o desĕvârşită putere, cu strînsóre, şi o deplină cinste şi cuviinţă, adăogêndŭ şi acésta, ca mitropoliţiĭ şi episcopiĭ ţĕreĭ să stée la ţinerea Divanuluĭ şi-'şĭ vor avea graiurile séle legate, încredinţându-ne de o protecţie şi de o bună voinţă, atâtŭ pentru patrie, câtŭ şi pentru fie-care deosebitŭ.

După acésta şi maĭ în urmă la jurămêntulŭ ce amŭ făcutŭ spre a fi credincioşĭ şi spre a cunósce de ocrititorŭ alŭ nostru pe strălucitulŭ, pe puterniculŭ, şi nebiruitulŭ împĕratŭ Leopold alŭ 2-lea, s'aŭ legatŭ şi acéstă, adecă: să ni se *păzéscă privileghiurile* şi cu acésta nădăjduindu-ne amŭ sĕvârşitŭ jurămêntulŭ şi jurămêntulŭ nostru aŭ fostŭ bine primitŭ; care privileghiulŭ acesta era celŭ d'âmtĕiŭ şi maĭ cuviinciosŭ la *unŭ norodŭ slobodŭ*, ce se oblăduesce de o creştinéscă şi dréptă stăpânire: a nu ridica cinstea şi epistasia cuĭ-vaşĭ cu acestŭ mijlocŭ de categorie, făr' de cercetare şi făr' de vină; iar Ecselenţa ta vedemŭ că aĭ făcut-'o acésta âmtĕiŭ la *memrurile Divanuluĭ*, numaĭ ca să pótă face comisia cercetarea sa, şi ce *embodion* póte să aibă cinstita comisie la tréba sa despre vre-unŭ obrazŭ alŭ Divanuluĭ, când comisia este deosebită, nu se face la Divanŭ? séŭ care cercetare aŭ începutŭ să facă cinstita comisie şi n'aŭ putut-o sevĕrşi din pricina vre-unuĭ obrazŭ? Cum şi ce împotriviriĭ aŭ cunoscutŭ de către vre-unulŭ din Divaniţi? orĭ-ce ajutorŭ aŭ cerutŭ dela Divanŭ şi n'aŭ urmatŭ a da? Cinstita comisie putea şi póte să facă cercetarea sa făr' de a strămuta şi a *strica âmtĕiŭ sistema şi încheierea Divanuluĭ*, şi făr' de a sminti maĭ âmtĕiŭ cinstea cuĭ-vaşĭ făr' de vină şi orĭ-ce pagubă séŭ furtişagŭ alŭ camĕreĭ Impĕrătescĭ, adecă ceea ce s'ar fi popritŭ şi nu s'ar fi datŭ deplinŭ suma cea orênduită pentru oştirile *Kesaro-crăescĭ* va dovedi, atuncĭ vomŭ fi şi noĭ Divaniţiĭ împreună davagiĭ, ca nisce juraţĭ ce suntemŭ pentru dreptăţile cămăreĭ Impĕrătescĭ, şi nu rĕmâne la nime atuncĭ nicĭ o bănuială séŭ măhniciune, când se va face tréba cu cercetare după orênduială.

Alte pîre de maĭ sunt, că s'ar fi năpăstuitŭ locuitoriĭ, prin vre-o luare ce li s'ar fi făcutŭ maĭ multŭ peste orênduelile cămăreĭ, hotărîte de către Divanŭ, acelea sunt tréba Divanuluĭ a le cerceta şi a le îndrepta, unde să vie înşiĭ păgubaşiĭ la Scaunulŭ ţĕreĭ să aréte, şi vorŭ găsi tótă dreptatea lor dela Divanŭ, spre a se despăgubi adecă înşişĭ aceĭ sĕracĭ locuitorĭ şi a se întórce la dênşiĭ dreptulŭ lor, acela ce se va împlini dela jăfuitoriĭ lor, căcĭ neurmându-se cu acéstă orênduială, se va pricinui dintr'acésta în viitórele vremĭ, mare ticăloşie şi pagubă la ticăloşiĭ locuitorĭ aĭ ţĕreĭ, pentru că de vor veni turcii, *vor căuta şi eĭ, ca unŭ temeiŭ, a urma asemenea cercetărĭ şi vor strica puterea Divanuluĭ, cu cuvêntŭ că în vremea stăpânireĭ austriacescĭ, s'aŭ urmatŭ acésta.* Decĭ nu putemŭ crede a fi aceste împreunate cu cele drepte gânduri ale voinţeĭ pré puterniceĭ şi creştinesceĭ împĕrăţiĭ, care tóte aceste cercetărĭ potŭ să se facă cu

troposŭ înțeleptŭ, făr' de a se pricinui zgomotŭ și turburare obștei, și făr' de a se supĕra împĕrăția. Iar făr' de cercetare, numaĭ după clevetirĭ a se necinsti și a se isgoni din Divanŭ, maĭ 'nainte de a se dovedi în vre-o vină, obrazele Divanuluĭ, *carĭ aŭ slujitŭ armieĭ împĕrătescĭ, la vremea trebuinciósă*, maĭ vêrtosŭ că vistierulŭ Scarlat Greceanu, maĭ 'nainte de acésta, aŭ cerutŭ sloboḑenie din slujba visterieĭ într'atâtea rênduriĭ, precum sciĭ și Escel. ta, și ne-aĭ datŭ hotărîtŭ rĕspunsŭ în scrisŭ prin orderulŭ dela Ghenarie 14, cum că nicĭ Escel. ta, nicĭ Divanulŭ nu póte a scóte și a pune vistierŭ mare, până nu va face Divanulŭ arĕtare la pré înalte locurĭ, și până nu se va face cercetare și socotélă; Iar acum vedemŭ de-odată poruncă dela Escel. ta, ca nu numaĭ dumnéluĭ să se scóță de la visterie, ci și episcopulŭ Rômnicu făr' de vre-o vină arĕtată să lipséscă dela Divanŭ, care Divanŭ, scie Escel. ta pré bine, că nicĭ aŭ avutŭ, nicĭ are a face cu trebile visterieĭ, fiindŭ opritŭ chiar în orderulŭ alŭ înaltuluĭ Prințipŭ, dela Iunie 28, ce prin Ecsel. ta s'aŭ datŭ, a nu se amesteca întru nimica la trebile visterieĭ, și încă amŭ fostŭ porunciți să-'ĭ dămŭ totŭ ajutorulŭ.

Deci pentru acéstă necinste a Divanuluĭ, căruia nu 'i se păzesce nicĭ o întregime și pentru o pornire ca acésta a Ecsel. tale făr' de cercetare și făr' de vină, avemŭ toțĭ mare mâhnire. De care rugămŭ pe Ecsel. ta de îndreptare, ca orĭ să-'șĭ aibă Divanulŭ orênduiala și întregimea luĭ, séŭ într'altă chipŭ, noĭ nu ne vom maĭ amestica, nicĭ vom rĕmânea maĭ multŭ respundĕtorĭ la nicĭ o întêmplare ce se va întêmpla, până la îndreptarea dreptățeĭ. De care cu *unŭ glasŭ* **de obște**, rugămŭ pe Ecsel. ta, să înșciințezĭ de acéstă pricină și la cele maĭ înalte locurĭ, pentru că noĭ porunca Ecsel. tale, amŭ urmat-o și amŭ împlinit-o, ca să nu dămŭ nicĭ o pricină de smintélă poruncilor ce se daŭ la Divanŭ, dar nu putemŭ iarăși a tăcea și a nu arĕta mâhnirea nóstră, când ne vedemŭ **trătăluiții** (1) cu acestŭ mijlocŭ de necinste. 1791, Ghenarie 17, Bucurescĭ.

Cod. No. XVIII, fila 428—431.

Energica purtare a boerilor din Divanŭ față cu Ențenberg și de sigurŭ intervenirea Curteĭ dela Viena, avu efectele dorite, câtŭ privesce rechiămarea luĭ Filaret, ba și a luĭ Scarlat Greceanu în sînulŭ Divanuluĭ. La 21 Februarie 1791, Ențenberg a fostŭ scrisŭ deja în acestŭ sensŭ Divanuluĭ, dar acesta ié și din acéstă adresă a președinteluĭ sĕŭ, ocasiune de a-'ĭ face imputărĭ grele, prin următórea anafora:

«Aŭ primitŭ Divanlŭ *doue* ordere ale Ecselențeĭ tale, unulŭ dela 2 ale luĭ Martie, după calendarulŭ noŭ, și altulŭ dela 4 ale acesteia (Martie), prin carĕ ni se poruncesce, că Divanulŭ să chiăme și să pohtéscă pe sfinția sa iubitorulŭ de Dumneḑeŭ episcopulŭ Rômnic, chir Filaret, și pe dumnéluĭ vist. Scarlat Greceanu, și să se puie în cea maĭ d'inainte slujbă; de care nu lipsimŭ a înșciința, că noĭ îndată ce amŭ primitŭ cea d'âmtêiŭ poruncă a Ecselențeĭ tale, numaĭ de câtŭ amŭ trimisŭ chiar acé poruncă la aceste doue persóne, arĕtându-le ca *să vĕḑă înșișĭ porunca în ce chipŭ este*, și de urmarea porunceĭ aŭ rĕmasŭ înșiĭ îndatoraț a rĕspunde. Acum fiind-că Ecselența ta vedemŭ că poruncescĭ, ca Di-

(1) Prima întrebuire a acesteĭ vorbe.

vanulŭ să-'ĭ chiăme şi să-'ĭ pue la slujba cea maĭ d'inainte, rĕspundemŭ la acésta, că aceste doue persóne nu numaĭ nu aŭ fostŭ scoşĭ *dela slujbă prin vre-o a nóstră găsire cu cale*, ci maĭ vêrtosŭ şi mâhnirea ce aŭ avutŭ Divanulŭ pentru scóterea din slujbă a acestor doue persóne, făr' de vină cercetată şi dovedită, în scrisŭ amŭ datŭ Ecselenţeĭ tale, *carĭ nicĭ aŭ fostŭ porunciţĭ dela Divanŭ vre-odată* ca să fie lipsiţĭ, ci singurŭ Ecselenţa ta, *după ce le-aĭ trimisŭ poruncĭ pe a casă, ca maĭ multŭ la slujbă să nu se amestece, apoĭ aĭ trimesŭ şi la Divanŭ orderă, că sunt lipsiţĭ din slujbă. Decĭ, precum Ecselenţa ta 'ĭ-aĭ lipsitŭ din slujbă singurŭ şi făr' de voĭa şi găsirea cu cale a Divanuluĭ, şi acum iarăşĭ Ecselenţa ta rĕmâne* să-'ĭ chiămĭ **şi să le arĕţĭ porunca Inalteĭ împĕrăţiĭ în ce chipŭ este**, *căcĭ însăşĭ Ecselenţa ta, de faţă în Divanŭ, ne-aĭ ḑisŭ, că Divanulŭ nicĭ póte să scóţă, nicĭ să pue la acestŭ felŭ de dregĕtorie.*

Cosma alŭ Ungro-Vlachieĭ. *Dumitrache* banŭ. *Ioan* logofĕtŭ. *Manolache Grădişteanu. Buzeŭ Dositheiŭ. Mateiŭ Fălcoianu, Baş Marcheliu* oficheală împĕrătescŭ (?)

Cod. No. XVIII, pag. 448.

Maĭ cruntă înfruntare nu puteaŭ boerĭĭ Divanişti face luĭ Enţenberg, decâtŭ acea ce-ĭ adresézĕ în rĕspunsulŭ lor, ce acum reproduserămŭ.

Deja maĭ înainte, lupta între Divanŭ şi Baronul Enţenberg era pe cale de înăsprire, cum se póte vedea în Anaforaua Divanuluĭ prinţipatuluĭ ţĕreĭ românescĭ din 10 Octombrie 1790, care ne arétă şi aceea, că la data acésta boerimea începuse a lua óre-care îndrăznélă întru apĕrarea autonomieĭ ţĕreĭ, faţă cu reprezentanţiĭ austriacĭ dela guvernŭ. - - Divanulŭ impută luĭ Enţerberg că adresézĕ directŭ, fără scirea luĭ, ordine relative la administraţiunea ţĕreĭ şi-'ĭ cere cu destulă energie, ca orĭ-ce poruncĭ pentru pricinĭ şi trebuinţe ale ţĕreĭ, să se facă cu scirea şi a Divanuluĭ şi să păzéscă buna orênduială a iscăli şi Divanulŭ de-împreună cu Ecselenţa sa şi a se face cu sfatŭ şi cu socotélă de obşte.

Eată acestŭ actŭ:

«Vedemŭ că la pricinĭ şi trebile pământuluĭ şi ale ţĕreĭ, (iar nu ostăşescĭ), se daŭ în scris singure poruncile Ecselenţeĭ tale, atâtŭ înăuntru politieĭ, câtŭ şi pe afară în ţéră, cum pentru cercetarea şi nartulŭ vêndĕreĭ pâneĭ, trébă a norodulŭĭ de obşte şi pentru vite şi altele care, este împotriva buneĭ voinţe şi a făgăduinţeĭ Ecselenţeĭ tale, ce a pururea ni se arétă prin însuşĭ graiulŭ Mărieĭ tale, că orĭ-ce pricină a pământuluĭ şi a politieĭ voĭescĭ a o lucra şi a o sĕvêrşi cu Divanulŭ d'impreună. Din care acésta póte să se întêmple şi greşelĭ şi încurcăturĭ trebilor la urmarea şi sĕvêrşirea lor. Ci pentru maĭ bună înlesnire la sĕvêrşirea poruncilor şi a trebuinţelor, care se póte găsi mijlocŭ cu socotéla sfatuluĭ de obşte, rugămŭ pe Ecselenţa ta, ca după bunele făgăduelĭ ale

Mărieĭ tale, orĭ-ce poruncĭ pentru pricinĭ și trebuințe ale țĕreĭ, să se facă cu scirea și a Divanuluĭ și să se păzéscă buna orênduială a iscăli și Divanulŭ d'impreună cu Ecselența ta și a se face cu sfatŭ și cu socotélă de obște».

Cosma alŭ Ungro-Vlachieĭ. *Dumitrache* banŭ. *Ioan Damaris. Manolache Grădișteanu. Const. Știrbeiŭ. Mateiŭ Fălcoianu.*

Cod. No. XVIII, pag. 405.

Unŭ altŭ conflictŭ ce urmă între Divanŭ și regimulŭ austriacŭ proveni dela dorința boerilor Divaniți de a avea mână liberă întru a schimba pe ispravnicĭ și zapcii, după placulŭ lor, dorință împedicată de către Coburg, de a se aduce la îndeplinire.

Caracteristicŭ este următorulŭ raportŭ alŭ Divanuluĭ către Coburg, căcĭ pe de o parte arétă cum elŭ cere boerilor Divaniți să fie óre-care stabilitate în slujbe, să nu fie schimbați mereŭ ispravnicii, iar pe de alta cum Divanulŭ crede a legitima asemenea schimbărĭ de slujbași, pe *obiceiulŭ* țĕreĭ *„pentru că sunt mulți pământeni carĭ se cade să intre în rêndŭ la slujbă, ca prin slujbă și ostenélă să ajungă fieș-carele a se împărtăși de vre o chivernisélă“* Maĭ resultă din acestŭ raportŭ, că era unŭ obiceiŭ, ca unulŭ din doĭ ispravnicĭ să fie dintre localnicĭ, *cel maĭ practicosŭ* alŭ județuluĭ și acela să stea neschimbatŭ în dregătoria sa, iar altulŭ să se schimbe.

Eacă însușĭ actulŭ:

Amŭ înțelesŭ luminatŭ orderulŭ Mărieĭ tale de la 25 luneĭ acestia, care cuprinde pentru ispravniciĭ dela Teleorman, cum că pe amêndouĭ 'ĭ-ar fi scosŭ divanulŭ din dregătoria lor; pentru care nu lipsimŭ cu plecăciune a însciința Mărieĭ tale, că pe Paraschiv cămărașŭ, celŭ ce este locuitorŭ de acolo, cunoscĕtorŭ părților locurilor acelora, practicosŭ la ale margineĭ, și cu tótă sciința aceluĭ județŭ, divanulŭ nu-'lŭ aŭ scosŭ din isprăvnicie, nicĭ 'ĭ-aŭ făcutŭ vre-unŭ felŭ de schimbare, ci este și acum nelipsitŭ din dregătoria sa și va fi și de acum înainte, precum poruncescĭ Măria ta, ca unŭ trebuinciosŭ și vrednicŭ ce este, după mărturia Mărieĭ sale generalulŭ Maiersamŭ și după cum și divanulŭ așĭa 'lŭ scie și scrie dumiséle vistierulŭ Măria sa generalulŭ chiar pentru dênsulŭ; iar clucerulŭ Bălăcénu fiindŭ trebuinciosŭ a veni aicĭ, atâtŭ pentru de a încheia socotelile județuluĭ cu visteria, câtŭ și pentru a-'lŭ orêndui iarăși la slujbă aicĭ, unde este *idimonŭ* și cunoscĕtorŭ loculuĭ, i-s'aŭ scrisŭ ca să vie, rênduindŭ în locŭlŭ sĕŭ acolo pe medelnicerulŭ Constantin Filipescu, iarăși pământénŭ cu sciință de tréba isprăvnicéscă și osirdiitorŭ cu credință la trebile oștirilorŭ împĕrătescĭ, care va prinde locŭlŭ Bălăcénuluĭ la slujbă și la silință, dupre cum și însu-și Bălăcénul mulțămindu-se la acéstă mutare, ne-aŭ trămisŭ și cartea sa din 14 ale luneĭ, de mulțămită; care acéstă orênduială a ispravnicilor de pe la județe este obicĭnuită de maĭ înainte într'acestașŭ chipŭ, adecă spre a fi unulŭ din douĭ celŭ maĭ practicosŭ alŭ județuluĭ aceluia statornicŭ și ne-

schimbatŭ din dregătoria sa, iar altulŭ să se schimbe, una pentru încheerea socotelilor visterieĭ, şi alta pentru căcĭ sunt mulţĭ pământenĭ care se cade să intre în rêndŭ la slujbă, ca prin slujbă şi ostenélă să ajungă fie-carele a se împărtăşi de vre-o chivernisélă, după cum aşĭa aŭ fostŭ şi obiceiulŭ ţĕreĭ şi aşĭa socotimŭ că este şi dreptatea, care nădăjduimŭ a fi cunoscută şi primită şi la buna oblăduire a Mărieĭ tale cea dréptă şi iubitóre de ómenĭ, pentru economia şi pentru óreşĭ-care mângâiere şi a celor-l-alţĭ pământenĭ, a se mângâia fieş-carele în rêndŭ. 1790, Februarie 17.

Cod. No. XVIII, pag. 364.

Dar a considera slujbele ca mijlocŭ de *chivernisélă*, datoritŭ *pe rêndŭ* fie-căruia, era a nasce apetiturĭ nesfêrşite şi a înmulţi dróia de postulanţĭ. Divanulŭ se vĕdu debordatŭ de solicitatorĭ!... Atuncĭ după sfatulŭ unuia din eĭ,—care audise dór de acéstă metódă practicată de curêndŭ de către *revoluţionariĭ francesĭ*, Divanulŭ procedă la **alegerea** unuĭ ispravnicŭ prin scrutinŭ secretŭ!...

Eacă anaforaua curiósă şi unică în secolulŭ XVIII, prin care Divanulŭ arétă regimuluĭ austriacŭ, modalitatea cum a făcutŭ alegerea ispravniculuĭ, a căruia întărire o supune căpeteniei austriace.

Către Măria sa pré Inaltŭ Prinţipe.

Dela Divanulŭ ţĕreĭ, raportŭ.

Fiindŭ trebuinţa a se rêndui unŭ ispravnicŭ la judeţulŭ Buzĕuluĭ în loculŭ domnieĭ séle Constantin Câmpinénul, s'aŭ făcutŭ *alegere* de treĭ persóne, câte-'şĭ trele pământene, carĭ s'aŭ găsitŭ cu cale a *avea rêndŭ bunŭ* de a intra la slujbă, anume dumnéluĭ clucerulŭ Dumitraşcu Racoviţă i dumnéluĭ clucerulŭ Ioniţă Comănénu, lêngă care era şi dumnéluĭ serdarulŭ Dumitrache Brezoianu; dar fiind-că dela Februarie 1 şi până acumŭ n'aŭ fostŭ lipsitŭ din léfă la judecătoria Departementuluĭ, unde şi acum este rêndŭitŭ judecătorŭ cu léfă şi osebitŭ i s'aŭ făcutŭ şi alte ajutoruri din veniturile ţĕreĭ, aŭ găsitŭ Divanulŭ cu cale ca la acéstă alegere de isprăvnicie să intre în loculŭ sĕŭ clucerulŭ Ioniţă Brezoianu, fratele dumnéluĭ serdaruluĭ; ale cărora nume însemnându-se în treĭ ţidule de-asupra uneĭ cutiĭ ce într'adinsŭ s'a făcutŭ cu treĭ găurĭ, pe care puindu-o acoperită în mijloculŭ tuturor divaniţilor, fiindŭ şi dumnéluĭ vel vist. împreună şi aruncândŭ toţĭ câte cu o glugă într'acele găurĭ ale cutiĭ, nesciindŭ nicĭ vĕdêndŭ ceĭ-l-alţĭ la care din aceştĭ treĭ îşĭ dă fieş-care divanitŭ cuvîntulŭ şi puteree sa, s'aŭ deschisŭ în urmă aceleaşĭ cutiĭ de faţă în vederea tutulor şi aŭ căḑutŭ la clucerulŭ Comănénu doĭ sorţĭ, la clucerulŭ Ioniţă Brezoianu numaĭ unulŭ, iarŭ la clucerulŭ Dumitraşcu Racoviţă aŭ căḑutŭ 11 sorţĭ şi pe acesta 'lŭ aŭ hotărîtŭ Divanulŭ de ispravnicŭ; cu care acéstă orênduială dréptă, aŭ rémasŭ şi ceĭ doĭ fără de cuvêntŭ de bănuială, asceptându până la altă alegere, când iarăşĭ va fi locŭ la vre-unŭ judeţŭ, carĭ nu vorŭ fi uitaţĭ, ca unĭĭ ce maĭ d'ainainte aŭ fostŭ aleşĭ, şi aŭ lipsitŭ cu acestŭ mijlocŭ orĭ-ce bănuială şi grăire de rĕŭ.

Decĭ nu lipsesce Divanulŭ, cu plecăciune a arĕta Inălţimeĭ tale mijlocŭlŭ care s'aŭ înlocuitŭ la alegerea ispravnicilor, pentru buna orênduială a dreptăţeĭ, care este bine voită a Inălţimeĭ tale. 1790 Iunie 15.

Cod. No. XVIII, pag. 392.

In luna Ianuarie 1791 Enţenberg, pentru unŭ motivŭ, care nu póte fi decâtŭ *bănescŭ*, cere neaşteptatŭ Divanuluĭ schimbarea de odată tuturor ispravnicilor de prin judeţe. Divanulŭ ţĕreĭ românescĭ, este indignatŭ de asemenea mĕsură şi întîmpină cu următórea anafora, de óre-care *demnitate*, care póte se esplică prin împrejurarea că boerimea începuse a înţelege, că ocupaţiunea militară a ţĕreĭ de către austriacĭ nu va maĭ dura multŭ.

Eacă acéstă anafora:

«Amŭ cititŭ la Divanŭ nota pré cinstiteĭ comisiĭ, ce aŭ datŭ către Ecselenţa ta, prin care cere, ca în tóte judeţele ţĕreĭ să se facă de o-dată acum schimbarea tutulor ispravnicilor, pe unii cu lipsirea din slujbă de totŭ, iară pe alţiĭ cu mutare dela unŭ judeţŭ la altulŭ, după cum ḑice cinstita comisie că aŭ înţelesŭ, cum că să fie datŭ şi dumnéluĭ vel vist. Radu Golescu rĕspunsŭ la întrebarea ce i s'ar fi făcutŭ, că nu numaĭ stricăciune în trebile ţĕreĭ nu se face dintr'acésta, ci însă este bine şi de folosŭ. Asemenea amŭ cititŭ şi orderulŭ Ecselenţeĭ tale ce aĭ datŭ la Divanŭ, prin care voieschĭ Ecselenţa ta părerea Divanuluĭ să ţi se aréte la acésta, de póte adecă a fi de folosŭ slujbeĭ, acéstă de o-dată lipsire şi schimbare a tutulor ispravnicilor cu acestŭ mijlocŭ, séŭ de pricinuesce vre-unŭ rĕŭ? Nu lipsimŭ după poruncă a rĕspunde, întâiŭ pentru părerea dumnéluĭ nouluĭ vistierŭ, ce ar fi datŭ la acéstă comisie, că aducêndŭ pe dumnéluĭ noulŭ vist. faţă în Divanŭ şi întrebându-lŭ de acésta, dumnéluĭ ne dete rĕspunsŭ în douĕ—treĭ rênduri înaintea a tóteĭ adunărĭ de obşte, că nimicŭ de acéstă arĕtare a cinstiteĭ comisiĭ nu are scire de alta, fără numaĭ că 'ĭ'aŭ cerutŭ cinstita comisie, schimbarea şi lipsirea ispravnicilor şi l'aŭ silitŭ ca să dée fóie de numele altor nouĭ ispravnicĭ, să se orênduiască în locŭ; la care acéstă cerere a cinstiteĭ comisiĭ, dumnéluĭ a rĕspunsŭ, că fără de scirea şi fără de porunca şi socotéla Divanuluĭ, nu póte nicĭ să scótă nicĭ să mute, nicĭ să orênduiască ispravnicĭ nouĭ, iară altă vorbă afară de acésta maĭ multŭ, nicĭ aŭ avutŭ cu cinstita comisie, nicĭ aŭ datŭ vre-unŭ felŭ de părere a dumnéluĭ. Acesta este rĕspunsulŭ dumnéluĭ vel vist., care 'l-aĭ auḑitŭ şi însă-şĭ Ecselenţa ta, fiindŭ de faţă la întrebarea ce amŭ făcutŭ.

Iară noĭ Divaniţiĭ, la cererea ce ne facĭ Ecselenţa ta, spre a-'ţĭ da Divanulŭ părerea sa maĭ întâiŭ, avemŭ a face acéstă întrebare Ecselenţeĭ tale, ca uniĭ ce suntemŭ încărcaţi cu îngrijirea trebilor ţĕreĭ, de este adică la cinstita comisie dată poruncă şi volnicie de la pré puterniculŭ împĕratŭ, ca îndată după sosirea în Bucurescĭ, maĭ întâiŭ acéstă începere să se facă, adecă a lipsi din slujbă pe slujbaşĭ şi pe toţĭ ispravniciĭ, precum aĭ lipsitŭ întâiŭ dela Divanŭ pe episcopulŭ Rômnic chir Filaret divanitulŭ şi pe vist. Scarlat Greceanu, cu acestŭ mijlocŭ de ruşine şi de mare mâhnire, maĭ 'nainte de cercetare şi maĭ 'nainte de a se găsi vinovaţĭ întru cevaşĭ, séŭ să se facă întâiŭ cercetarea de

pârî după orênduială, căcî de este acéstă poruncă chiar împĕrătéscă, atuncî nu maî rĕmâne acelor dela Divanŭ nicî o părere séŭ sfatŭ, ci după porunca împĕrătéscă poţî urma a lipsi şi ispravniciî şi a schimba pe toţî slujaşiî, precum aî şi făcut-o acéstaântêiŭ la memrurile Divanuluî, căreia poruncî următorî suntem şi nu ne putemŭ împotrivi, precum nicî avemŭ a da vre-unŭ rĕspunsŭ la orî-ce întêmplare ce s'ar întêmpla, ci Escelenţa ta, ca unŭ oblăduitorŭ ţĕreî ce eşcî, presidentŭ maî mare la Divanulŭ ţĕreî, veî avea a da rĕspunsŭ. Iar de nu este Ecselenţeî tale vĕdută şi bine sciută acestŭ felŭ de poruncă împĕrătéscă, noî avemŭ a rĕspunde la acésta, într'acestŭ chipŭ: Ecselenţa ta sciî, că ne-aî datŭ ca o pravilă ordinulŭ Mărieî séle, pré Inălţatuluî prinţipŭ Coburg, cum că nimenî din slujba ţĕreî, măcar şi celŭ maî micŭ, să nu se scótă fără de cercetare şi fără de vină, care orderŭ îlŭ păzimŭ în canţelaria Divanuluî, ca pe o poruncă sântă şi iarăşi sciî în câte rênduriî amŭ cerutŭ înşine noî ca şi uniî din ispravnicî să se schimbe în vreme cuviinciósă, precum şi din zapciiî Divanuluî şi din alţî slujbaşî, şi să se orênduiască alţiî, carî aŭ slujitŭ oştirilor chesaro-crăescî şi Ecselenţa ta, cu unŭ cuvêntŭ ne-aî hotărîtŭ, că nu se póte făr' de cercetare şi făr' de vină a se scóte nimenî din slujba sa, nicî poţî a strica orênduelile pré Inaltuluî prinţipŭ, făr' de poruncă împĕrătéscă, de care amŭ răportuitŭ de acéstă rugăciune acum în trecutele ţile şi la Inaltulŭ prinţipŭ Coburg, ca să dée slobodenia acésta şi nicî unŭ rĕspunsŭ nu amŭ primitŭ.

Acum împotrivă vedemŭ, că orênduelile Inaltuluî Prinţip nu se socotescŭ întru nimicŭ. Poruncile şi hotărîrile Ecselenţeî tale se schimbŭ şi se prefacŭ; obiceiurile şi privileghiurile nóstre de a nu se necinsti nimene făr' de cercetare şi făr' de vină, nu se numĕră nicăerî şi în locŭ de cunoscinţa slujbelor amŭ vĕdutŭ acéstă rĕsplătire: puterea şi ipolipsis alŭ Divanuluî o ridicî şi o slăbescî, nerĕmâindŭ la noî altŭ acum decâtŭ grija şi înfricoşările ce ne daî pe tóte ţilele, spre a împlini cutare şi cutare trebuinţă a oştirilor cu grabă până la cutare césŭ şi până la cutare minutŭ; şi ce putere séŭ ipolipsis rĕmâne la Divanŭ de a putea împlini trebile şi poruncile oştirilor şi a socoti vre-o bună întocmire, şi curgerea orênduelilor ţĕriî la acéstă vreme delicată, când âutêiŭ capulŭ şi trupulŭ ţĕriî celŭ d'âutêiŭ nu-'şî are întregimea, nicî orênduéla şi cinstea luî?

Noî amŭ arĕtatŭ Ecselenţeî tale şi arĕtămŭ şi acum, că nu suntem împotrivitorî a face cinstita comisie cercetare pentru dreptulŭ cămăriî Impĕrătescî, ci încă datorî suntemŭ ca nisce juraţî pentru slujbele Impĕratuluî şi pentru interesulŭ cămăriî a da ajutorulŭ celŭ cuviinciosŭ; dar facă cinstita comisie âutêiŭ cercetare fieşî-căruia judeţŭ, prin ofiţeriî Impĕrătescî orênduiţî de Ecselenţa ta şi cu boeriî rênduiţî de către Divanulŭ, cu mijlóce înţelepte, spre a nu da turburare norodului şi zăticnire trebilor şi orênduelilor slujbeî, neprimindŭ pîrî dela ceî turburătorî, carî numaî pentru ale lor interesurî, cu acestŭ felŭ de mijlóce turburătóre norodului, se silescŭ a dobândi scoposulŭ interesurilor şi pe carî din ispravnicî séŭ slujbaşî va găsi prin cercetare învinovăţiţî că aŭ mâncatŭ adecă baniî aî cămăriî Impĕrătescî, din orênduelile ce aŭ fostŭ, atuncî pe uniî ca aceia să se lipséscă, să plătéscă baniî ce aŭ mâncatŭ, la cămară, şi se vor pune în locŭlŭ lor la slujbă alţiî aleşî de Divanŭ, carî sunt sciuţî cu praxis cu ipolipsis, buniî pământenî, carî aŭ maî slujitŭ oştirilor şi carî aŭ cuvêntulŭ dreptăţiî, iar să nu intre în slujba Impĕrătéscă şi la oblăduire de norodŭ, într'acéstă vreme delicată, uniî şi alţiî, ómenî străinî, fără nicî unŭ ipolipsis şi sciuţî de rĕsvrătitorî.

Iar pentru alte luărî maî multŭ peste dreptulŭ cămăriî, de sunt jălbî că aŭ făcutŭ jafŭ, orî ispravniciî, zapciiî, séŭ alţiî, dela locuitorî, séŭ verî dela cine,

acésta este tréba Divanuluĭ ţĕriĭ, care o ceremŭ şi acum după cum amŭ maĭ arĕtat-o Ecselenţeĭ taie, ca Divanulŭ să le cerceteze şi Divanulŭ să le şi împlinéscă, nu pentru altŭ sfĕrşitŭ, ci ca cu jafulŭ acela să se despăgubéscă înşi-şĭ săraciĭ locuitorĭ, aceĭa ce sunt jăfuiţĭ şi să se îndestuleze cu aceĭ banĭ, chiar păgubaşiĭ, a cărora este dreptulŭ acela. Decĭ vie la Divanulŭ ţĕriĭ aceĭ jăluitorĭ păgubaşĭ să aréte şi voiŭ avea dreptatea lor, căcĭ Divanulŭ este deschisŭ şi nimenĭ nu se opresce a-'şĭ da jalba luĭ, măcar că amŭ auditŭ cum-că uniĭ din pămênteniĭ noştri aŭ mersŭ la cinstita comisie, ca să cumpere jafurĭ de acelea şi aŭ datŭ şi zapise de sume de banĭ, din care acésta póte cunósce fiteşĭ-cine ce pricinĭ de maĭ marĭ jafurĭ şi ce turburare are a se face, când aceĭ cumpĕrătorĭ aŭ a face felŭ de felŭ de mestecăturĭ pentru interesulŭ lor spre a se folosi şi a se câştiga pe sine-şĭ şi să rĕmâe săracĭ locutoriĭ ceĭ jăfuiţĭ în pagubă. Acésta socotimŭ că nicĭ firésca milostivire şi creştinésca stăpânire a mărireĭ Chesarocraescĭ nu o va suferi de a se vinde jafulŭ şi dreptulŭ săracilor păgubaşĭ, carĭ-'ĭ aŭ slujitŭ şi slujescŭ Impĕraţieĭ séle, iar cinstita comisie vedemŭ că o primesce şi o cércă acésta.

Lângă cele-l-alte vedemŭ şi altele împotriva buneĭ orênduelĭ, că nicĭ o-dată nu se primescŭ, nicĭ se orênduescŭ pîrâtoriĭ de a fi totŭ eĭ şi pîrâtorĭ şi comisarĭ asupra pîrilor lor, ci după orênduélă scimŭ, că la o comisie de cercetare trebue să fie persóne *adiaforĭ*, ce nu sunt interesaţĭ, iar la cinstita comisie vedemŭ că înşişĭ pîrâtoriĭ sunt şi judecătorĭ şi cercetătorĭ primiţĭ şi pe lângă aceea maĭ vedemŭ şi pe dumnéluĭ Gaodis, pentru carele vedemŭ însu-şĭ însupră-'ĭ jălbĭ dela locuitorĭ pornite de cum s'aŭ vĕdutŭ că aŭ eşitŭ dumnéluĭ aicĭ în ţĕră.

Decĭ rĕspunsulŭ şi părerea divanuluĭ la întrebarea ce ne facĭ Ecselenţa ta este acésta: că tóte acelea ce arétă cinstita direcţie, prin orderulŭ ce ni l'-aĭ datŭ astădĭ, după nota dumiséle, proviantŭ—maĭsterŭ, spre chibzuirea divanuluĭ, cum că potŭ să se întêmple zăticnitóre întêmplărĭ pentru hrana şi ţinerea oştirilor împĕrătescĭ şi o încurcătură şi nelesnire la curgerea trebilor slujbeĭ şi o pricină de turburare cu a se face acéstă reformă de schimbare a tuturor dregătorilor, carĭ aŭ cunoscinţă de tréba judeţuluĭ şi sciinţă de starea locuitorilor ţĕriĭ, sunt adevĕrate şi potŭ să se întêmple negreşitŭ, pentru că numaĭ câtŭ s'aŭ auditŭ aceste începerĭ de mijlóce ale comisieĭ, audimŭ după afară că trebile slujbeĭ nu curgŭ cu înlesnire şi orênduiala care trebuinţa grabnicŭ o cere, cu câtŭ maĭ vêrtosŭ după ce se face o rĕsvrătire ca aceea, socotesce Ecselenţa ta ce nelesnire şi împedicare trebilor are a se face şi ce felŭ de întrégă şi deplină cercetare potŭ să facă cercetătoriĭ ce se vor orêndui, când ispravniciĭ ceĭ pîrîţĭ se vor muta din judeţele lor şi nu vor fi de faţă cu pîrîtoriĭ lor acolo la cercetare, cu zapciiĭ şi slujbaşiĭ judeţelor, printr'a cărora mânĭ s'aŭ făcutŭ şi se face împlinire şi orênduiala de la locuitoriĭ judeţuluĭ. Pentru aceea dar, noĭ nu putemŭ da Ecselenţeĭ tale nicĭ o încredinţare şi pliroforie pentru cele din urmă întêmplătóre şi iată arĕtămŭ Ecselenţeĭ tale maĭ 'nainte, ca să nu fimŭ învinovăţiţĭ. 1791, Ianuarie 28.

Semnaţĭ: *Ccsma* al Ungro-Vlachieĭ. ot *Buzeŭ Dositeiŭ. Dumitrache* banŭ. *Marchelius* (?).

Lupta boerilor contra luĭ Enţenberg isbutesce în câtva. Curtea dela Viena se otărésce a da administraţiunea ţĕreĭ Grafuluĭ de Wallis,

ca succesor luĭ Coburg. Se vestesce acéstă schimbare Divanuluĭ și elŭ adreséză luĭ de Wallis următorulŭ raportŭ:

Către M. Sa Pré Inaltulă comandirŭ, feld-marșalŭ alŭ oștirilor cesaro (sic) crăescĭ, graf von Wallis.

Dela Divanulŭ Prințipatuluĭ țĕreĭ românescĭ.

Luminată cartea Inălțimeĭ tale dela 13 ale luĭ Februarie, cu multă plecăciune amŭ primit-o, din care mare bucurie amŭ primitŭ cu toțiĭ, audindŭ cum că Inălțimea ta escĭ oblăduitorulŭ țĕreĭ nóstre, în locŭlŭ M. sale pré In. Prințipeluĭ Coburg, carele s'aŭ arĕtatŭ cu tóte blândețile și buna ocârmuire, și după lipsirea Inălțimeĭ séle, ne-aŭ orênduitŭ pe Ecselența sa feld-marșal leitenant Baronŭ von Ențenberg, care aŭ fostŭ poruncitŭ și *silitŭ* a urma orênduielele Inălțimeĭ séle cele bune (Domnul Dumneḑeŭ să dăruéscă Inălțimeĭ séle tóte fericirile!). Amŭ înțelesŭ și pliroforiile ce ne dă Inălțimea ta, pentru orênduituluĭ Comisionŭ ce subt întêia ședere a Domnuluĭ gheneral-maiorŭ fon Maiersam, cum că Inaltele gânduri ale pré puterniculuĭ și milostivuluĭ Impĕratŭ, sunt ca cele întocmite prin porunca Mărieĭ séle, pré Inaltuluĭ Prințipeluĭ Coburg și prin mitropolitulŭ, episcopiĭ și ocârmuitoriĭ țĕreĭ, parte politicéscă, să se urmeze întocmaĭ, spre a'șĭ avea adecă Divanulŭ întregimea sa la căutarea trebilor țĕreĭ, și cinstitulŭ Comisionŭ să cerceteze pricinĭ ce vor fi cu uniĭ-alțiĭ din persónele ostașilor Impĕrățieĭ, carĭ se află aicĭ în țéra românéscă și pricinĭ de vre-o pagubă a venituluĭ și dreptuluĭ cămăreĭ împĕrătescĭ, care aceste cercetărĭ să le facă cu ferire a nu se aduce în prelungire și în adîncă cercetare; iar pricinile ce vor fi avêndŭ pămênteniĭ între dênșiĭ cu slujbașiĭ țĕreĭ, pentru ale lor niscare-va nedreptățĭ, să le caute Divanulŭ țĕreĭ, fără de a se amesteca cinstitulŭ *Comisionŭ*.

Mulțămiți suntem, Pré Inalte Dómne, ajutoruluĭ și bunătăților Inălțimeĭ tale, pentru acéstă împĕrătéscă poruncă, ce ne-o vestescĭ, care aceste tóte și noĭ d'întêiași-dată le-amŭ ḑisŭ de ce nu aŭ venitŭ *Comisionulŭ* în Bucurescĭ, întocmaĭ după gândurile împĕrătescĭ; dar cinstitulŭ *Comisionŭ* n'aŭ vrutŭ să înțelégă nimica, ci împotriva Inaltelor gânduri ale Impĕrățieĭ, urmândŭ altele, aŭ datŭ o pricină de turburare norodului de aŭ zăticnitŭ trebile și slujbele oștirilor, ce sunt rênduite pe țĕră și nu putemŭ a căuta grabnică slujbă cu orênduiala cea maĭ d'inainte, și pe lângă acésta ne și necinstesce și ne categorisesce împotriva buneĭ-voințe a milostivuluĭ Impĕratŭ; de care amŭ și făcutŭ jalbă la pré puternica Impĕrăție, a căreia copie trămitemŭ și Inălțimeĭ tale, spre înțelegerea pe largŭ de urmările cinstituluĭ Comisionŭ; dar ne rugămŭ și Inălțimeĭ tale, după buna norocire ce avemŭ, cu a câștiga pe Inălțimea ta de oblăduitoriŭ și ocrotitoriŭ alŭ nostru, să aflămŭ dreptate la necinstea nóstră și odihnă la liniscea norodului celŭ tulburatŭ. Noĭ nu vomŭ lipsi, Pré Inălțate Dómne, după datoria nóstră a sluji cu tótă osîrdia, după cum d'inceputŭ și până acum, așia și de aicea înainte, silindu-ne și străjuindu-ne cu trupurile și sufletele nóstre, pentru cele după putința țĕreĭ a le împlini pe câtŭ va fi mijlocŭ și a mulțămi oștirile Impĕratuluĭ; dar fiind-că din multele patimĭ, ce aŭ avutŭ țéra în vremea Domnuluĭ Mavrogheni, de o parte de către ostașiĭ ascherliĭ turcĭ, de altă parte de către însu-șĭ numitulŭ Domnŭ, aŭ sărăcitŭ desĕvêrșitŭ și s'aŭ împuținatŭ și norodulŭ fórte, în câtŭ cu mare necazŭ, împlinimŭ trebuințele oștirilor, ne rugămŭ Inălțimeĭ tale, să nu depărtezĭ ajutorulŭ și mila Inălțimeĭ tale d'asupra ticălóseĭ

ţĕreĭ acesteia, şi de acum înainte, ci cu firéscă iubire de ómenĭ ce aĭ Inălţimea ta, să ne ajuţĭ şi să ne credĭ cele peste putinţa ţĕreĭ, şi după cum amŭ cunoscutŭ milostivirile Inaltuluĭ Prinţipeluĭ Coburg, aşĭa să cunóscemŭ şi ale Inălţimeĭ tale, *poruncindŭ Ecselenţeĭ séle feld-mareşaluluĭ leitenant, presidentuluĭ Divanuluĭ, a păzi acele orênduielĭ*, după cum Impĕrăţia s'aŭ milostivitŭ şi vomŭ fi, după cum şi suntemŭ, rugătorĭ ferbinţĭ către Dumneḑeŭ, d'impreună cu tótă ţéra, pentru scumpă viaţa Inălţimeĭ tale şi pentru armele Pré Puterniculuĭ Impĕratŭ. 1793, Martie 3.

Cod. No. XVIII, pag. 445.

Subt acestŭ actŭ, este însemnată notiţa: «*acestŭ raportŭ aŭ rĕmasŭ*».

Dar chiar de nu s'a datŭ, elŭ esprimă simţirile Divanuluĭ şi ca atare se cuviné să fie cunoscutŭ.

Divanulŭ raportéză luĭ Enţenberg, în 10 Martie 1791, cele urmatóre:

Amŭ cetitŭ orderulŭ Ecselenţeĭ tale, prin care ne arĕţĭ cum că Ecselenţa sa Domnulŭ feld-mareşalŭ Grafŭ fon Wallis, din pricina foilorŭ ce i-s'aŭ trămisŭ, ale veniturilor ţĕreĭ şi cheltuielile ce trebue să se facă, dă de înţelesŭ cum că suma dăreĭ ce s'aŭ orênduitŭ de talerĭ 440,000 leĭ să se facă silinţă a se strînge până la sfĕrşitulŭ luĭ Maiŭ, de care măcar că pentru cererea de acéstă numită sumă, Divanulŭ în 2 rênduriĭ aŭ maĭ raportatŭ Ecselenţeĭ tale, dar şi acum nu lipsimŭ a rĕspundeântêiŭ pentru acele foĭ ce se arétă ca orderŭ că s'ar fi trămisŭ, noĭ nu scimŭ să fi transcrisŭ de la Divanŭ foĭ de veniturile ţĕreĭ, séŭ de cheltuielile ce trebue să se facă, fără de numaĭ acésta scimŭ, că la 22 ale luneĭ Februarie, după călendarulŭ nostru, amŭ trămisŭ către pré puterniculŭ Impĕratŭ jalbă de rugăciune, arĕtându-ĭ halu ţĕreĭ împreună cu douĕ catastive coprinḑĕtére de dările ce aŭ datŭ ţéra dela venirea armieĭ până acum şi de cele ce sunt orênduite să dée până la Maiŭ, ca să cunóscă şi însu-şĭ Măria sa iarăşĭ, că ţéra n'aŭ datŭ numaĭ acele ce aŭ intratŭ în cămara Impĕrătéscă, ci sunt maĭ multe cele-l-alte dărĭ din afară la hrana şi trebuinţa oştilor Impĕrăţieĭ séle, care aceste catastive cu jalba nóstră fiind-că de aicĭ s'aŭ pornitŭ la 25 ale luneĭ luĭ Februarie, după calendarulŭ nostru, n'aŭ avutŭ vreme când a ajunge şi a veni vr'unŭ rĕspunsŭ, ce acum aşteptămŭ cu mare nădejde, măngâere de acéstă grea şi mare sumă, care este de totŭ fără putinţă a se împlini, căcĭ măcar că în orderulŭ Ecselenţeĭ tale se coprinde, că de se va orêndui suma acésta cu bună cumpănire, nu póte să fie ţĕreĭ cu greutate şi cum că mulţĭ banĭ aŭ adusŭ armia aicĭ şi aŭ rĕmasŭ în ţéră; dar la acésta amŭ maĭ rĕspunsŭ Ecselenţeĭ, prin celŭ alŭ doilea raportŭ, că ostaşiĭ nicĭ de cum baniĭ sĕĭ nu i-aŭ datŭ la ţĕranĭ de pomană, ce dreptŭ ce aŭ datŭ luĭ aŭ şi luatŭ şi încă aŭ luatŭ şi maĭ multŭ decâtŭ aŭ datŭ, afară din cele ce aŭ datŭ ţéra cu rênduială şi fără de rênduială, numaĭ şi singurŭ pentru trebuinţa oştirilor fără vr'o plată. *Fórte cu ciudă ne este*, Domnule, că ne vedemŭ asupriţĭ cu acestŭ cuvêntŭ, care ni se ḑice că armia aŭ adusŭ banĭ în ţéră şi aŭ rĕmasŭ în ţéră, căcĭ acesta este unŭ semnŭ cum că ţéra ar trebui să fie maĭ bogată decâtŭ în aste vremĭ, iar noĭ de faţă vedemŭ, că ţéra aŭ ajunsŭ într'atâta stare, câtŭ ne maĭ avêndŭ săracii locuitorĭ ce să mănânce şi leşinândŭ de fóme, adună gheorghine din pădurĭ şi cu cójă de copacŭ amestecându-le şi măcinându-le le facŭ turte şi le punŭ de le cocŭ în

focŭ, şi cum mănâncă şi bea apă, se bolnăvescŭ şi morŭ. La acésta este dovadă nu numaĭ în scrisŭ arĕtarea ispravnicilor judeţelor din sud Oltŭ, care aŭ trămisŭ de s'aŭ vĕdutŭ faţă aicĭ în Divanŭ şi însă-şĭ probă de acele turte ce mănâncă săracii locuitorĭ, ci şi dumnéluĭ ofiţerŭ Impĕrătescŭ alŭ judeţuluĭ, carele aŭ trămisŭ şi Ecselenţeĭ tale probă de acelea, din care fiind-că s'aŭ îmbolnăvitŭ şi mor ómeniĭ, cerŭ ispravniciĭ voie dela mine, mitropolitulŭ ţĕreĭ, ca să dămŭ sloboḑenie locuitorilor să mănânce carne Miercurea şi Vinerea, încă şi întru acestŭ sântŭ şi mare postŭ, lucru ce nicĭ o dată nu s'aŭ maĭ urmatŭ în ţéra românéscă, de care de mare nevoie suntemŭ şi siliţĭ a da acéstă sloboḑenie ca să nu péră norodulŭ. Decĭ lăsămŭ acum ca să se socotéscă de orĭ-ce persónă înţeléptă şi iubitóre de ómenĭ, de la acestŭ felŭ de ţéră de este cu putinţă să împlinimŭ atâta sumă, séŭ şi alta măcar câtŭ de mică şi când Ecselenţa ta nu o veĭ face acésta cunoscută şi sciută la tóte înaltele locurĭ, te lăsămŭ sub păcatulŭ rĕspundereĭ înaintea luĭ Dumneḑeŭ, iar noĭ ca nisce juraţĭ aĭ Impĕratuluĭ, încredinţămŭ, că ţéra aŭ secatŭ de totŭ şi nu cutezămŭ nicĭ putemŭ să facemŭ vre-o cerere dela săracĭ, fiind-că de vomŭ şi face, nu avemŭ de unde să luămŭ. Iar de este vre unĭĭ dintre noĭ care vor fi arĕtândŭ şi vor fi ponosluindŭ ţéra cum că are vre-o punte de rĕspundere, aceia iasă de faţă să aréte de unde şi cum să împlinimŭ. 1791, Martie 10.

Cosma alŭ Ungro-Valahieĭ. ot *Rômnic-Filaretos.* ot *Buzĕŭ-Dositeiŭ. Dumitrache* banŭ. *Scarlat* vist. *Ioan* logofĕtŭ. *Manolache Gradisténu. Const. Stirbeiŭ. Radu Golescu.*

Cod. No. XVIII, pag. 457.

*

Eacă încă câte-va acte de natură administrativă, séŭ carĭ privescŭ pe administratoriĭ austriacĭ:

După ordinulŭ luĭ Coburg din Martie 6, Divanulŭ rênduesce 12 porţióne de fênŭ şi orzŭ pe ḑi luĭ Baronul Tuhut, consilieruluĭ Raicovicĭ 6 porţióne şi canţelariştilor curţiĭ şi aĭ tactuluĭ câte 3; luĭ Marchelius şi luĭ Raab câte 4. Divanulŭ a datŭ poruncă comisieĭ visterieĭ, că de la ḑi I a luniĭ să se ducă pe la casele acestor obraze.

In 26 Februarie 1790, Divanulŭ însciinţéză pe Saxa Coburg că aŭ vestitŭ comisia socotelilor visterieĭ cum că s'a rênduitŭ la ea cancelaristulŭ Curţiĭ şi alŭ Statuluĭ d'impreună cu orênduiţiĭ boerĭ.

Cod. No. XVIII, pag. 370.

Pentru a se lua socotéla boerilor epitropĭ de veniturile Cutieĭ, veĭ sci Ecselenţa ta că hrisovulŭ domnieĭ-séle Alexandru-Vodă Ipsilante, carele aŭ întocmitŭ ântêiŭ acéstă cutie şi aŭ orênduitŭ veniturile eĭ, ce este scrisă de la létulŭ 1780 Ghenarie ântêiŭ, cuprinde ca socotéla epitropilor de veniturile i cheltuelile Cutieĭ să se caute la mitropolie înaintea mitropolituluĭ ţĕriĭ şi a părinţilor episcopĭ şi iscălindu-se de sfinţia lor şi de 3 epitropĭ marĭ din 4 ce sunt orênduiţĭ, să se aducă înaintea Divanuluĭ să o vaḑă şi să o întăréscă; care acéstă socotélă să se trécă în deosebită condică a epitropieĭ, ca să se afle tot-d'auna socotelile scrise în rêndŭ la unŭ locŭ, să se vaḑă de aŭ prisositŭ séŭ de s'aŭ cheltuitŭ maĭ multŭ; după care acéstă cheltuială a urmatŭ şi domniĭ ceĭ din urmă

și aŭ întăritŭ asemenea prin deosebite hrisóvele domniilor séle. Decĭ fiind-că Ecselența ta poruncescĭ ca să se caute socotéla epitropilor, nu lipsimŭ după datorie a arĕta Ecselenței tale obiceiul și orênduiala hrisóvelor pentru socotéla epitropilor în ce chipŭ este. 1790, Octombrie 8.

Cod. No. XVIII, pag. 403.

Documente relative la rechisițiune.

Dămŭ locŭ aci la o nouă serie de acte relative la requisițiunĭ. Intre aceste sunt de observat cu deosebire acele relative la aruncarea uneĭ neașteptate rechisițiunĭ de aprópe jumĕtate milionŭ de leĭ, numaĭ pe 12 județe de dincóce de Olt, la începutulŭ anuluĭ 1791. De unde Divanulŭ credea a cislui pe țĕră 31.250 talerĭ pentru plata vitelor importate din Ardél pentru trebuința oștireĭ austriace, de odată i se cere o dajdie generală de 440.000 leĭ!

Se cuvine a observa, că în genere Divanulŭ aŭ apĕratŭ țĕra în contra rechisițiunilor grele de totŭ felulŭ impuse de Ențenberg séŭ și de Coburg.

Eată acéstă nouĕ serie de acte:

Divanulŭ supune anafora luĭ Ențenberg. — Aŭ primitŭ ordinele luĭ de a se cislui pe țĕră prin comisia visterieĭ și a se împlini banii pentru vitele împĕrătescĭ ce s'aŭ datŭ la oștire. «Insă aducemŭ aminte Ex. tale, că socotéla s'aŭ făcutŭ pe 27.000 de ostașĭ, carĭ sunt în totă țĕra românéscă, adecă aicĭ în 12 județe și în 5 județe de peste Olt.» Divanulŭ propune după rugăciunea ce a făcutŭ la Inalta curte să se priméscă pentru vitele împĕrătescĭ date oștireĭ, talerĭ 31.250, ajutorŭ la cămara Impĕrătéscă. «Decĭ, de s'aŭ primitŭ rugăciunea nóstră la pré Inalta curte, dreptatea urméză, ca la acéstă făgăduită sumă de banĭ să intre după datorie și județele de peste Olt, cu analoghia ce se va cădea pentru oștirile ce sunt acolo». Divanulŭ rógă să se poruncéscă la Craiova, ca să se cisluéscă și acolo. Divanulŭ maĭ adaogă, că aŭ primitŭ doue raporturĭ ce și erĭ s'aŭ primitŭ la Divanŭ dela 2 județe, Prahova și Săcuenĭ, că și acum totŭ cu vite din țĕră dela locuitorĭ se hrănescŭ ostașiĭ și pe de o parte li se ié vitele, pe de altă parte li se face cislă să dée banĭ pentru vitele de hrana oștirilor și cum vor maĭ putea trăi locuitoriĭ cu acestŭ felŭ de greutățĭ? «Și ne rugămŭ și pentru acésta să dée Ex. ta un nizamŭ». 1791, Ianuarie 11.

Cod. No. XVIII, pag. 424.

Ențenberg nu se mulțămesce cu 31.250 de talerĭ, ci cere o dajdie generală de 440.000 de leĭ, numaĭ din cele 12 județe, pe șése lunĭ de iarnă, care dajdie să se împlinéscă în treĭ soróce, până la 15 Aprilie. — Austria, care simția că la închierea apropiétă a păceĭ

va trebui să priméscă a eși din țéră, se grăbea să jăfuéscă țéra cu felurite numirĭ. Divanulŭ în unanimitate, negreșitŭ maĭ puținŭ Marchelius, prin anaforaua către Enținberg, din 21 Ianuarie 1791, rĕspunde ordinuluĭ acestuia din 25 Ianuarie st. noŭ, cu óre-care energie laudabilă.

«*Tótă obștea Divanuluĭ țĕreĭ*» ḑice luĭ Enținberg, că «nu lipsimŭ a arĕta Ex. tale, că după intrarea armieĭ chesarocrăescĭ, cerêndŭ Divanulŭ de la In. sa prințipulŭ Coburg feldmareșal și oblăduitorulŭ țĕreĭ, ca să ni se aréte datoria țĕreĭ cea după putință, pentru hrana și trebuința oștirilor ; In. sa ne-aŭ datŭ orderŭ în scrisŭ, sub însăși iscălitura In. séle, încheiatŭ în 11 ponturĭ, pentru tóte cele ce sunt a da țéra, în care order cu hotărîre ni se arétă, la capulŭ II-lea, chiar scriindŭ așa : «Țéra supĕrare de birŭ n'are, fără numaĭ zacherea, adecă de omŭ câte unŭ corețŭ de grâŭ, unŭ corețŭ de orzŭ și unŭ carŭ de fênŭ mare ; acéstă zacherea să fie în locŭ de birŭ,» peste care acéstă sumă hotărîtă aŭ maĭ datŭ țéra și câte unŭ corețŭ de porumbŭ și câte unŭ corețŭ de meiŭ și deosebitŭ aŭ datŭ țéra încă alte orênduelĭ de zacherele până acum, care amŭ făcutŭ silință cu multă greutatea locuitorilor de s'aŭ împlinitŭ din țéră cu orênduéla spre mulțămirea și îndestularea oștirilor, afară din zacherele, carele, vitele, fênurile și alte nenumĕrate ce s'aŭ luatŭ fără orênduială, dela ṭoțĭ de obște, atâtŭ dela țéră, câtŭ și dela noĭ toțĭ, de care ne aflămŭ păgubași până acum, care putemŭ ḑice maĭ multe sunt acele fără orênduială luate decâtŭ cele cu orênduială, în câtŭ va fi o mare mirare Ex. tale când le veĭ vedea în scrisŭ, de unde s'aŭ pututŭ de s'aŭ împlinitŭ atâta și atâta, d'intr'o țéră cu puținŭ norodŭ, prăpădită și sărăcită de rĕzmeriții ce aŭ fostŭ și sunt ! După care orderŭ alŭ In. séle scoțêndŭ asemenea copie, étă-'lŭ trimitemŭ Ex. tale pentru deplină încredințare și îndestulare de acéstă hotărîre.

Decĭ, osebitŭ că acéstă cerere de birŭ este împotriva acesteĭ hotărîrĭ a oblăduitoruluĭ țĕreĭ, prințipulŭ Coburg, și peste datoria țĕreĭ, dér încredințămŭ pe Ex. ta și acésta, că putere n'aŭ maĭ rĕmasŭ țĕreĭ nu numaĭ atâta sumă mare de banĭ a da, ci nicĭ măcar câtŭ de puținŭ, că nicĭ de cele orênduite până acum n'aŭ pututŭ țéra a se plăti și încă sunt neîmplinite, precum acele 63 de pungĭ ce ni să cere să dămŭ acum pentru paguba vitelor împĕrătescĭ, ce vor să se dée la oștirĭ, care cu mare greutate silimŭ de a se împlini peste 48 pungĭ ce amŭ plătitŭ căratulŭ zachereleĭ din Focșanĭ și peste treĭ rênduri de cheltuelĭ ce aŭ datŭ în banĭ țéra și peste altele nenumĕrate, atâtŭ daturĭ și luaturĭ, ce arĕtămŭ maĭ susŭ că ni s'aŭ făcutŭ, cu câtŭ maĭ vêrtosŭ să maĭ însărcinămŭ țéra acum la acéstă vreme și cu altă dare de banĭ. Acésta va fi negreșitŭ o pricină de mare desnădăjduire țĕreĭ ; pentru care nu lipsimŭ a rĕspunde Ex. tale, că țéra ne avêndŭ maĭ multă putere, nicĭ unŭ felŭ de cislă de banĭ noĭ nu cutezămŭ a se face maĭ multŭ, fiindŭ peste putință și peste bunele făgăduelĭ a le Impĕrăției și ale In. prințipŭ și împotriva jurămêntuluĭ ce amŭ făcutŭ, prin care s'aŭ legatŭ ca cele după putința țĕreĭ să dămŭ numaĭ și după cum amŭ maĭ arĕtatŭ Ex. tale și cu alte raporturĭ, de se va necăji și se va însărcina țéra și cu alte cererĭ peste putință, se va sparge negreșitŭ și se va pricinuĭ zăticnire mare trebuințelor ostășescĭ. 1791, Ianuarie 21.

Cod. No. XVIII, pag. 425—427.

Enţenberg insistă mereŭ şi cu a doua ordine către Divanŭ, ca să se arunce asupra ţĕriĭ birulŭ de 440.000 de taleri, pre carĭ i-a refuzatŭ maĭ susŭ la 21 Ianuarie. La a doua ordine Divanulŭ rĕspunde punêndŭ în faţa textuluĭ socotinţeĭ luĭ Enţenberg rĕspunsurile séle proprĭĭ, în modulŭ următorŭ:

Ponturile socotinţeĭ Ecsel. tale

«Cisla dărilor ce de către mine s'aŭ orênduitŭ, se rézimă în datoria de obşte a fieşce-căreia ţĕrĭ, şi cu atâtŭ maĭ puţinŭ, se póte privi în ţéra românéscă, ca o deosebită asuprire, fiind-că avemŭ dovadă înaintea nóstră, precum că orênduita sumă luând-o cu bună cumpănire, nu va călca puterea ţĕreĭ, lângă aceea ce aŭ datŭ alte ţĕrĭ, asemenea în pricina rĕzmiriţeĭ, şi cu bucurie aŭ fostŭ la rĕspundere.»

«Nu voimŭ să tăgăduimŭ cum că ţéra, nu aŭ ajutoratŭ armadia cu zacherele, dar tótă trebuinţa zacherelelor, n'aŭ dat-o numaĭ ţéra românéscă, ci aŭ trebuitŭ să se aducă din ţĕrile dinapoĭ o sumă fórte mare de zacherea; către acésta, se maĭ împreună a se socoti şi acéstă delicată luare aminte, cum că oştirile aŭ adusŭ în ţéră multŭ maĭ mare sumă de banĭ şi încă se aduce până acum, decâtŭ aceea ce s'aŭ luatŭ dintr'ênsa; decĭ déră ţéra n'are pricină dréptă de a se jălui de asupririĭ nicĭ într'unŭ chipŭ.»

Rĕspunsurile Divanuluĭ.

Cererea acésta nu se rézimă în datoria ţĕreĭ, fiind-că ţéra nu numaĭ datoria acea întocmită prin orderulŭ Pré In. Prinţipŭ Coburg 'şĭ-aŭ împlinit-o, şi încă şi peste acea întocmită datorie, aŭ totŭ datŭ şi dă şi astă-dĭ, în câtŭ aŭ îngenuchiatŭ de totŭ şi este de totŭ peste putinţă a se împlini acéstă sumă; iar că aŭ fostŭ alte ţĕrĭ cu bucurie la rĕspundere, cu atâtŭ maĭ vêrtosŭ este învederată dovadă pentru ţéra acésta, că tóte cererile câte aŭ fostŭ pentru trebuinţa oştirilor, le-aŭ împlinitŭ bucurósă; iar acum n'a maĭ rĕmasŭ mijlocŭ de acéstă mare cerere, şi nicĭ de alta măcar şi maĭ mică nu este.

Că aŭ ajutatŭ şi aŭ hrănitŭ ţéra pe armadie cu zacherele şi cu tóte cele trebuincióse este cunoscutŭ; iară că aŭ adusŭ oştirile banĭ şi aŭ rĕmasŭ în ţéră, care banĭ ar fi sumă multŭ maĭ mare decâtŭ ceea ce s'a luatŭ dintr'ênsa, la acésta se póte socoti că nicĭ de cum nu 'ĭ-aŭ datŭ la ţĕranĭ de pomană, ci dreptŭ ce aŭ datŭ aŭ şi luatŭ, încă aŭ luatŭ preţŭ şi maĭ multŭ de câtŭ aŭ datŭ. Şi cele ce aŭ datŭ ţéra cu rênduială şi făr' de rênduială, aŭ fostŭ numaĭ şi singurŭ pentru trebuinţa oştirilor, fără de nicĭ o plată, şi când acestea tóte se socotescŭ dreptŭ nimica, iată cu acésta adevĕratŭ i se face asuprire; iar că s'aŭ adusŭ din ţĕrile d'inapoĭ sumă de zacherea, când o sumă de oştire a fostŭ într'o ţéră dĕrăpănată, cu unŭ norodŭ pré puţinŭ, trebuinţa va fi silitŭ de a se aduce zachereaua şi din alte părţĭ; iar ţéra acésta aŭ datŭ zacherea câtŭ aŭ fostŭ putinţa întocmaĭ după cererile câte ni s'aŭ făcutŭ.

«Dovada cea deschisă este cum că tóte veniturile ţĕreĭ împreună socotindu-se, nu face a 6-a parte din léfa ce iée soldaţiĭ, care tótă se cheltuesce în ţéră »

«Cinstitulŭ Divanŭ are pré multă privighere la tóte, în câtŭ nu face trebuinţă a-ĭ aduce pré multe doveḑĭ doveditóre spre priceperea trebei».

«Poruncile pré Inaltuluĭ Prinţip şi cu deosebire acelea pe carĭ se razimă cinstitulŭ Divanŭ, nu le este oprélă la orênduiala dărilor, ci şi întemeiază datoria ţĕreĭ şi iar la acea poruncă în pontulŭ alŭ doilea chiar se ḑice cum fieş-care locuitorŭ are să dée unŭ corezŭ de grâŭ şi unŭ corezŭ de orzŭ şi altele, care dare se va primi în locŭ de dajdie, iar câtŭ pentru cea-l-altă trebuinţă şi în ce chip are să se dée, se va lua poruncă următórele pentru acea d'ântêiŭ dare ce s'aŭ făcutŭ. Din care urméză că darea cea d'ântêiŭ asupra *naturalelor* este să fie primită în locŭ de dajdie, iar nu că trebue să se facă nicĭ o orênduială de dajdie, că vre-o poruncă ca acésta nu s'aŭ datŭ.»

In cel-l-altŭ raportŭ ce amŭ datŭ Ecs. tale, la 21 ale aceştia, amŭ arĕtatŭ, că cele luate din ţéră, atâtŭ cu rênduială, cât şi fără orênduială, însă numaĭ ce s'a pututŭ a fi sciute de noĭ, de le veĭ vedea Ecs. ta în scrisŭ, ţi se va pricinui o mare mirare, acum dar fiindŭ siliţĭ printr'acésta alŭ douilea poruncă, iată, prin deosebitŭ catastihŭ facemŭ arĕtare de suma ce aŭ eşitŭ din ţéră, din vremea ce aŭ călcatŭ pré puternica chesaro-crăéscă armie aicĭ şi până acum, alŭ căruia catastihŭ taĭe suma 4.544.048. Decĭ pricepe Ecs. şi socotesce acum, ca câtă parte din ce iéŭ soldaţiĭ taĭe suma acésta ?

«Cu tóte că privigherea Divanuluĭ este pré multă, dar şi suma ce aŭ dat-o ţéra este pré speriată, în câtŭ şi noĭ şi ţéra ne-amŭ ameţitŭ ne maĭ avêndŭ mijlocŭ de unde să împlinimŭ.

«Cum cuprinde porunca, aşĭa s'a şi urmatŭ, că nu numaĭ cele ce s'aŭ rênduitŭ atuncia la venirea armieĭ, ci şi cele-l-alte următóre şi necontenite cereri s'aŭ împlinitŭ şi se împlinescŭ; iar porunca scrie chiar aşĭa, că ţéra birŭ mare să dée; ci numita zacherea va fi în locŭ de birŭ şi dreptŭ aceste maĭ susŭ arĕtate, datoria ne face să dămŭ Esc. tale cea maĭ din urmă arĕtare, că nicĭ de cum mijlocŭ şi putere n'a maĭ rĕmasŭ ţĕriĭ a împlini suma acésta, nicĭ nu cutezămŭ a face o orênduială ca acésta în ţéră, fiindcă aŭ calicitŭ de totŭ şi în vreme când dela Ecselenţia ta, carele escĭ comandirŭ şi presidentŭ alŭ Divanuluĭ, vedemŭ că la arĕtările ce facemŭ pentru cea de totŭ sărăcie a ţĕriĭ, nu numaĭ credinţă nicĭ ascultare nu ne daĭ, ci maĭ vĕrtosŭ, în locŭ de mângâere şi de uşurinţă la greutăţile ţĕreĭ, împotrivă vedemŭ că Ecs. ta nu contenescĭ cu cereri una peste alta a pururea şi în tótă vremea, în câtŭ ne-amŭ ameţitŭ şi nu scimŭ ce să maĭ facemŭ ? rĕmâne să năzuimŭ şi să alergămŭ la mila şi

bunĕtatea pré puterniculuĭ Impĕratŭ, de unde avemŭ bună nădejde că vomŭ afla îndreptare şi uşurinţa ţĕriĭ la atâtea dărĭ ce aŭ fostŭ şi sunt pe săraca ţéră, care de însuşĭ ochiĭ Ecs. tale sunt vĕdute; iar noĭ cu unŭ cuvêntŭ sfêrşimŭ şi dicemŭ, că nu cutezămŭ, nu îndrăsnimŭ, nicĭ ne amestecămŭ maĭ multŭ la acésta.

Acéstă anafora care, cum dişerămŭ face onóre Divanuluĭ ţĕriĭ şi ne silesce a uita, că aprópe acelaşĭ Divanŭ aŭ fostŭ cerutŭ, cu puţinŭ maĭ nainte dela Principele Coburg, reînfiinţarea iobăgieĭ, este semnată de mitropolitulŭ Cosma, de Dositeiŭ alŭ Buzĕuluĭ, de Manolache Grădişteanu, Constantin Ştirbeĭ, Ioan Damaris, Dumitrache banŭ, şi chiar şi de marele partisanŭ alŭ Austriacilor Ioan Cantacuzen vel spătarŭ. Numele acestor boerĭ carĭ cu atâta energie apĕrară ţéra de ultima spoliare a regimuluĭ austriacŭ se cade să fie consemnate cu onóre în istoria némuluĭ, cu atâtŭ maĭ multŭ, că sunt aşĭa de rarĭ esemplele de asemenea virtute cetăţenéscă, în secululŭ alŭ 18:

Requisiţiune de morĭ, vite etc.

Divanulŭ arétă că tótă zacheréua pentru oştire este măcinată la morile din ţéră fără plată de *oemŭ*. Apoĭ «morile se ţinŭ cu cheltuială mare şi muncă multă; le trebue ferŭ, oţelŭ, săpunŭ, seŭ, cherestele şi maĭ vêrtosŭ dregerea zăgazelor, cumpĕrătórea petrelor şi în cele după urmă că morariĭ ceĭ ce înşişĭ păzesce morile, fiind ómenĭ supuşĭ la rĕspunderile datorieĭ lor ţĕreĭ şi neavêndŭ din ce aşĭ lua partea de oemŭ după obiceiŭ, aŭ începutŭ a năpusti morile şi năpustindu-le, nu aŭ stăpâniĭ morilor cu cine să le ţie. Se macina zacherelele împĕrătescĭ şi în cea-l-altă resmeriţă, dar nu ca acum, fără plată, şi se plătia de tótă chila câte talerĭ 1, ci fiind-că pentru acésta aŭ jăluitŭ la Divanŭ stăpâniĭ morilor (1) făcêndŭ cerere de a-'şĭ putea căpĕta dreptatea ce li se cuvine, nu lipsimŭ, cu plecăciune, a înscinţa Mărieĭ tale, dreptatea ce aŭ la cererea ce facŭ; ci să bine-voiescĭ Inălţimea ta a se da luminată poruncă, ca de acum înainte la orĭ-ce móră va măcina zacherea pentru tréba oştirilor, să plătéscă de tótă chila po tal. unulŭ, după cum aşĭa s'aŭ urmatŭ şi în vremea cea-l-alteĭ resmerițe. Iar pentru câtă zacherea s'a amăcinatŭ până acum, s'aŭ datŭ poruncă Divanuluĭ, către stăpâni moşiilor, ca prin catastivŭ să aréte suma de chile ce s'aŭ măcinatŭ la fieş-care móră ca şi pe acelea să li se plătéscă, căcĭ de nu se va plăti dreptatea stăpânilor morilor ca săle pótă ajunge cu cele trebuincióse кълтѣлй, (sic) urméză să rĕmâie

(1) Nu de morarĭ le era grija divanţilor, ci de propriulŭ lor interesŭ, căcĭ ale lor eraŭ morile, ale boerimeĭ!..

morile întru dărăpănare și pustiire și atunci va fi silitŭ divanulŭ de nevoie să le facă din noŭ, cu grele cheltuieli. 1790, Ghenarie 28.

Cod. No. XVIII, pag. 365.

La venirea armiei aici în țéră s'a luatŭ pentru corposulŭ Maersam ghineralŭ 543 vite dela 6 județe, pentru mâncarea oștilor Impĕrătesci. Și locuitorii de la care s'aŭ luatŭ vitele își cerŭ acum plata lor de la serdarul Hristodor, care le-aŭ luatŭ prin unŭ Dumitru Lânaru, magazierŭ și acum la Roșii-de-Vede. Acesta arétă, că din acele vite s'aŭ datŭ carne la ostași 68,640 funți în prețŭ de 1716 taleri. Serdarulŭ Hristodor arétă, că acelŭ magazierŭ încă n'aŭ isprăvitŭ cu socotéla și locuitorii de la cari s'aŭ luatŭ vitele se vĕdŭ păgubași și supĕră deapururea Divanulŭ, cerêndu'și dreptulŭ lor; găsesce Divanulŭ cu cale a se aduce acelŭ magazierŭ aici la Bucuresci, ca să se rênduiască la comisia visterieĭ împreună cu Hristodor să-'ĭ dea socotéla.

Totŭ pentru acestŭ Dumitru Lănarul aŭ arĕtatŭ ispravniciĭ din sud Teleorman, că face multă năpăstuire locuitorilor la primirea zacherelelor și dela comisia visterieĭ s'aŭ poruncitŭ în două rênduri ispravnicilor a-lŭ lipsi și să orênduiască altŭ magazierŭ în locŭlŭ luĭ. «*Se vede că este diafendipsitŭ de dumnélor comandirii ostășesci, că nu aŭ pututŭ a-'lŭ lipsi din trébă*» Divanulŭ cere luĭ Coburg să ordone comandantuluĭ austriacŭ, să trămiță pre Lânarul la Bucuresci, la socotélă și să se rênduiască de ispravnici altŭ magazinerŭ. 1790, Februarie 12.

Cod. No. XVIII. pag. 363.

Scutelnicii boeresci și requisițiile.

Boerii ca să-'și facă interesulŭ lor, intervinŭ la 24 Februarie 1790, cu raportŭ către Saxa Coburg, cerêndŭ ca scutelnicii să nu dée fie-care câte unŭ carŭ de fênŭ în natură, căci nu aŭ fênŭ și unii nici boĭ, căci li s'aŭ luatŭ fênulŭ totŭ pentru oștire, că le mor vitele de fóme; asemenea să fie scutiți de a transporta lemne la Bucuresci, putêndŭ să se facă aceste transporturi celŭ multŭ de scutelnicii de prin județele maĭ apropiate de Bucuresci. Scutelnicii jăluitorĭ propunŭ să dée banĭ pentru lemne. Divanulŭ mijlocesce ca să nu se céră unŭ carŭ de fênŭ, de câtŭ dela 2 scutelnici, dar și pe acesta să-'lŭ plătéscă în banĭ câte 2 taleri carulŭ, cu care banĭ, ispravniciĭ județelor să puie salahorĭ cu plată să-'lŭ coséscă prin locurile și liveḑile ne-cosite și să-'lŭ care la orênduitele magaziĭ.

Cod. No. XVIII, pag. 373.

Scutiri de quartiruire.

Divanulŭ rógă pe principele de Saxa Coburg, să scutéscă de quartirŭ casa unuĭ boerŭ «fiind-că aŭ rĕmasŭ copile de vêrstă și copiĭ sĕracĭ și făr' de tată și făr' de mamă, carĭ trăescŭ cu milă dela creștinĭ.» 1790, Martie 10.

Cod. No. XVIII, pag. 380.

Spese dela visterie. Cislă pe negutitorii pentru casele Divanului.

Divanulŭ informéză pe Coburg, că cumpĕrarea de sacĭ pentru magaziĭ și cheltuiala întocmireĭ quartirurilor și a caselor Divanuluĭ, în sumă de 3898 taleri, plătiți după porunca Prințipeluĭ din venitulŭ după rîmătorĭ, nu se cuvine să-'ĭ plătéscă negutitoriĭ și alte bresle prin cislă, cum ceru maĭ în urmă Coburg. Di-

vanului arétă că baniĭ sacilor dela magaziĭ, tot-d'auna şi în vremea oştirilor turcescĭ şi în cea-l-altă rĕzmeriţă, s'aŭ plătitŭ din visteria ţĕreĭ şi dela cămară, asemenea şi întocmirea quartirilor ostăşescĭ. Numaĭ cheltuiala pentru casele Divanuluĭ aŭ fostŭ obiceiŭ de a se plăti prin cislă dela neguţitorĭ şi bresle. Divanulŭ cere deslegare. 1790, Martie 11.

Cod. No. XVIII, pag. 381.

Cherestea requisiţionată.

Aga Scarlat Câmpineanu s'aŭ jăluitŭ, că la moşia sa Cândescĭĭ, din judeţulŭ Buzeŭ, s'aŭ luatŭ o sumă de cherestea, ce făcuse pentru casa sa, şi s'aŭ făcutŭ cu ea şandramale pentru oştire. Acum cere poruncă către ispravnicĭĭ judeţuluĭ, ca cu cislă pe sate să pue să taie altă cherestea în loculuĭ celeĭ ce i s'a luatŭ. Cere Divanulŭ deslegare. 1790, Martie 10.

Scutirĭ de sate de podinarĭ.

Divanulŭ cere scutirea satelor Neteşescĭĭ (Ilfov) şi Sloboţia (Dâmboviţa), de podveţĭ ostăşescĭ, pentru ca să pótă căra podine pentru meremetulŭ podurilor celor marĭ din Bucurescĭ. Divanulŭ cere să fie rênduiţĭ câte doĭ soldaţĭ în fiecare satŭ, carĭ să împedice ridicarea din satŭ, de ómenĭ şi care la podveţĭ. 1790, Martie 11.

Cod. No. XVIII, pag. 382.

Compturile visterieĭ.

Divanulŭ presintă socotélă în 11 Martie 1790 pentru tal. 27,452 aĭ cumpĕrătóreĭ zaherelelor şi pentru tal. 22,477 şi baniĭ 18 aĭ oerituluĭ şi promite Divanulŭ, că visteria va presenta socotélă de câte orĭ se vorŭ da baniĭ la casa rĕsboiuluĭ.

Cod No. XVIII, pag. 383.

Zacherele. — Raportŭ către Oberst-Leitnant von Elişer.

Divanulŭ amintesce că locuitoriĭ din plaiurĭ nu potŭ da zacherea în natură şi că sunt şi judeţe carĭ aŭ lipsă de producte. Decĭ, pentru aceea s'aŭ hotărîtŭ ca rechisiţiunea de zacherea să se facă în baniĭ. Divanulŭ aŭ rênduitŭ cumpĕrătorĭ cu baniĭ împrumutaţĭ dela cămara Impĕrătéscă, ca după ce se vor cumpĕra zacherelele, costulŭ lor prin analoghie să-'lĭ împlinéscă dela plaiurĭ şi dela satele lipsite de provisiunĭ. 1790, Maiŭ 10.

Cod. No. XVIII, pag. 390.

Impuţinarea oilor şi vitelor marĭ.

In 10 Octombrie 1790 Divanulŭ raportéză către Ecselenţa sa feld-mareşal leitnant Baron von Enţenberg (1) cele următóre arĕtămŭ Ecselenţieĭ tale, că de când

(1) Dela acéstă dată nu maĭ aflămŭ pe Erţenberg semnândŭ alăturea cu Divanişţiĭ, şi aceştia adreséză luĭ anaforalele lor, iar la 1791 Martie 3, cum vĕdurămŭ, Graf von Wallis feld-mareşal oştireĭ devine guvernor în loculuĭ luĭ Coburg. (Veţĭ Cod. XVIII, pag. 455).

s'aŭ începutŭ rĕzmerița și aŭ venitŭ în țéră oștirile turcescĭ tótă trebuinciósa carne pentru hrana și demâncarea a tuturor oștirilor în câtă vreme s'aŭ prelungitŭ rĕsboiulŭ până la venirea oștirilor chesaricescĭ, numaĭ din oĭ aŭ fostŭ fiind-că Turciĭ acéstă carne obicĭnuescŭ la mâncarea lor și atâta s'aŭ împuținatŭ oile în țéră și aŭ rĕmasŭ locuitoriĭ săracĭ, în câtŭ poți Ecselența ta a te pliroforisi nu numai de adevĕrulŭ lucrurilor, ce este de față vĕdute și cunoscute în țéră, la ce stare aŭ rĕmasŭ săraciĭ, ci și din pilda vênd̦ăriĭ venituluĭ de acum câtă scădere are din suma ce eșia maĭ 'nainte la vênd̦are, din care acésta poți Ecselența ta cu dréptă socotélă a cunósce lipsa și împuținarea oilor. După venirea chesariceștilor oștirĭ și până la eșirea lagăruluĭ iarăși dela locuitoriĭ țĕrĭĭ s'aŭ luatŭ de către ostași vitele de boĭ și vacĭ pentru hrana lor orĭ-unde găsia. Și li se plătia câte 2 florinți și câte 2 leĭ vita, în câtŭ și vitele marĭ s'aŭ apropiatŭ a se sfârși de totŭ și aŭ rĕmasŭ locuitoriĭ carĭ avea fiesce-care pe la casele lor câte 5—6 capete de vite, lipsiți, ne avêndŭ cu ce să-'și hrănéscă și să-'și mângâe copiiĭ și acestŭ felŭ aŭ cursŭ tréba vitelor, până când după eșirea lagăruluĭ abia s'aŭ pusŭ tréba la orênduială și aŭ începutŭ a se da vite împĕrătescĭ la hrana oștirilor.

Acum, unde aștepta locuitoriĭ, cu bucurie, ca în vreme de armistiție și de pace, după ce s'aŭ împuținatŭ și oștirile, să rĕmâe câte o vită pentru prăsilă și pentru hrana lor și a copiilor lor, vedemŭ chiar într'acéstă vreme poruncele Exelenției tale pe la județe, ca iarăși locuitoriĭ să dée vite pentru hrana oștirilor și să rĕmâe pâmênteniĭ cu totulŭ lipsiți și de prăsilă și de hrana vitelor. Pentru care, măcar că s'aŭ făcutŭ dela Ecselența ta bune orênduelĭ cu ponturĭ cuviincióse, dar cine este acela din ostași micĭ séŭ marĭ a păzi orênduială și a urma ponturile? pentru că locuitoriĭ necontenitŭ se plângŭ iarăși, că vitele li se iaŭ fără de prețŭ de către ostași și ce vor aceea le aruncă pe dênsele și nu iaŭ numaĭ câtŭ le este de trebuință, ci orĭ la care săracĭ găsescŭ vita cea maĭ bună și de nădejde le ié cu totulŭ, ca să le prisoséscă și prisosulŭ acela de carne țiindu-lŭ și stricându-se ilŭ lépădă, iar tisturile iaŭ fără de plată, căcĭ batalióne și diviziunile ședŭ risipite și depărtate una de alta, unde nu este cu putință a pune locuitoriĭ pe la tóte satele câte unŭ măcelarŭ, că va merge cheltuélă multă și nu se vor alege săraciĭ cu nimicŭ.

Ci după cum amŭ cunoscutŭ pe Ecselența ta și în alte bunătăți ajutătorŭ țĕrĭĭ, ne rugămŭ să bine-voescĭ a face și acestŭ bine, ca prin mijlocirile Ecselenției tale, să se păzéscă orênduiala acea ce s'aŭ făcutŭ, ca să se dée iarăși vite împĕrărescĭ la hrana oștirilor, spre a rĕmâne și săracilor locuitorĭ câte o vită pentru hrana lor; și pentru acestŭ ajutorŭ ce veĭ face Ecselența ta la unŭ norodŭ întregŭ, veĭ avea mare pomenire pentru atâtea suflete crestinescĭ a nu-'ĭ lăsa lipsiți de vitele cele trebuincióse, de hrana și mângâerea lor. 1790, Octombrie 10.

Cod. No. XVIII, pag. 403.

Raportŭ de la Divanŭ către ober-leitnant fon Elischer

Pentru zachereaua de grâŭ chile 2500 și orzŭ chile 7000, ce ni se poruncesce de către cinstita comisie direcțională de a se cislui pe țéră pentru trebuința oștirilor, noĭ după cum amŭ fostŭ supușĭ la tóte trebuințele până acum, ce s'aŭ cerutŭ pentru oștirĭ, și de acum înainte și la acéstă orênduială de zacherea suntem supușĭ a urma poruncĭĭ, numaĭ ne rugămŭ și arĕtămŭ cinstiteĭ

comisiĭ, că ţéra aŭ ajunsŭ la mare scăpătăciune şi mare lipsă de bucate şi de altele, una că sunt 4 anĭ de când pătimesce ţéra cu răsmiriţa, a doua că ĕsttimpŭ, din seceta ce aŭ fostŭ, aŭ ajunsŭ unele judeţe a nu avea bucate pentru hrana familiilor. Şi ne rugămŭ să bine-voiască cinstita comisie a mijloci la locurile unde se cade, de a se maĭ scădea din suma acésta, de vreme că de se va cislui acéstă zacherea tótă, fórte le va cădea cu greŭ şi suntem îngrijaţĭ că nu va eşi. Ci acum să se ridice măcar pe jumĕtate şi pe jumĕtate se vor nevoi a o da, cine vor avea în natură şi cine nu, în banĭ. Şi după cum în multe rênduriĭ s'a ajutatŭ ţéra şi nouă ni s'aŭ datŭ ascultare la rugăciunile ce amŭ făcutŭ şi acum să nu rĕmânemŭ obidiţĭ şi mâhniţĭ la cererea ce cu rugăciune facemŭ. Starea ţĕriĭ, neputinţa săracilor este vĕdută de toţĭ ceĭ maĭ marĭ şi micĭ aĭ oştirilor Impĕrătescĭ, întru care se află, şi noĭ nu lipsimŭ a arĕta. 1790, Octombrie 24.

Cod. No. XVIII, pag. 410.

Anafora la Enţenberg.

Divanulŭ însciinţézĕ că vel vist. şi sinior Marchelius l'aŭ vestitŭ că nu se vor maĭ lua care cu sila, fênŭ de pe câmpŭ, păsĕrĭ, vite şi altele după la săraciĭ locuitorĭ, ci se cere numaĭ taĭerea de carne pentru hrana ostaşilor. Divanulŭ arĕtă, că după cum aŭ primitŭ unele reghimente a li se da vite împĕrătescĭ, totŭ asemenea să se trimită de acestea şi la alte reghimente, «căcĭ amŭ arĕtatŭ Ecs. tale, de va rĕmâne tréba să silimŭ pe locuitorĭ a-'şĭ da şi câte o vită ce le a maĭ rĕmasŭ pe dinaintea uşiĭ, negreşitŭ fără de altă îndoiala urméză să rĕmâne muritorĭ de fóme, ne maĭ rĕmâindu-le altŭ nădejde, cum te poţĭ încredinţa Ecs. ta din însă-şi însciinţarea dumnéluĭ vist. şi a domnuluĭ Marcheliŭ, că rîmătorŭ, pasĕre séŭ altŭ vre-o iconomie de hrana săracilor şi nu aŭ maĭ rĕmasŭ nimicŭ; ci de acésta ne rugămŭ Ecs. tale, să bine-voescĭ de a da dumnéluĭ numituluĭ polcovnicŭ poruncă, să primĕscă vite împĕrătescĭ, precum aŭ primitŭ şi alte reghimenturĭ. Ca să nu rĕmâĭe ţéra în lipsă şi în periciune desĕvêrşitŭ. Iar pentru fênŭ, cum şi pentru cele-l-alte jajurĭ ce s'aŭ luatŭ până acum, măcar că dumnéluĭ vistierŭ şi dumnéluĭ Marchelius însciinţézĕ tare făgăduélă din partea comandirilor că vor da porunci cu străşnicie de a nu se maĭ urma dar acestŭ felŭ de făgăduelĭ şi alte dăţĭ ni s'aŭ datŭ şi nu s'aŭ urmatŭ. Pentru care fiindŭ îngrijaţĭ şi acum că nu se va păzi, ne rugămŭ cu umilinţă Ecs. tale, ca unulŭ ce escĭ bine pliroforisitŭ de starea şi halulŭ ţĕriĭ acestia, să daĭ acum de isnóvă la tótă partea ostăşéscă poruncĭ, cu câtŭ de mare străşnicie, ca să se ferĕscă de a maĭ lua fênŭ de pe la câmpŭ, orĭ alŭ cuĭ găsescŭ, fiind-că porţiile li se daŭ deplinŭ; să se părăsĕscă de a maĭ jăfui pe săraciĭ locuitorĭ, luându-le în silnlcie paserĭ séŭ vite de d'inaintea uşiĭ şi chiar îmbucătura din gură. Asemenea şi pentru carele de la satulŭ Drăgănescĭĭ, să se facă porunca Ecs. tale către acelŭ ofiţerŭ, ce se află la quartirŭ acolo, ca să nu le maĭ supere. 1790 Noembrie 17.

Cod. No. XVIII, pag. 423.

Divanulŭ raportézĕ luĭ Coburg, că ispravnicĭĭ dela Argeş aŭ însciinţatŭ la comisia visterieĭ, că gheneralulŭ Enţenberg şi majorulŭ Gubeţ din Rômnicul-Vâlcea, cerŭ 50 de salahorĭ şi meşterĭ, să taĭe cherestea pentru cincĭ poduri ce sunt a se face peste Olt, dela Rômnic până la Cozia la Călimănescĭ, şi maĭ cerŭ şi 400 de boĭ cu têŋjele, să care cherestéua până la marginea Oltuluĭ şi se maĭ

care şi artileria împĕrătéscă ce are a sosi din Sibiŭ. Aceste tênjelĭ de boĭ vor fi împărţite în patru puncte, între Câĭneni şi Poéna Schituluĭ Cornetu şi Rômnic. Ispravnicĭi arétă, că locuitoriĭ nu maĭ potŭ împlini asemenea poruncă, în vreme decând judeţulŭ acesta este încărcatŭ cu alte cereri, adecă cu ordinŭ dela Roşĭ (de Vede), osebitŭ poşta, cu dregerea drumurilor şi a podurilor pe drumulŭ Câĭnenilor şi în totŭ judeţulŭ. Divanulŭ dă luĭ Saxa Coburg informaţiune de tóte podveḑile, orênduelile şi cererile, şi arétă că locuitorilor nu li se maĭ póte pune o nouă sarcină, iar maĭ alesŭ că acelŭ judeţŭ «în vremea turcilor aŭ fostŭ unulŭ din boazulŭ, adecă gură de hotarŭ, pe care 'l-aŭ dărîmatŭ, 'l-aŭ măcinatŭ şi 'l-aŭ stinsŭ mulţime de turcĭ, ce s'aŭ aflatŭ în doĭ anĭ nelipsiţi din acelŭ judeţŭ.» Divanulŭ propune scutirea judeţuluĭ Argeş, ḑicêndŭ că judeţulŭ Vâlceĭ este maĭ împoporatŭ decâtŭ alŭ Argeşuluĭ.

Cod. No. XVIII.

La 21 Ianuarie, 1791, Divanulŭ arétă luĭ Enţenberg, că cererea de 85 care pentru căratulŭ sacilor şi dógelor de butóĭe, dela Câmpina la Braşov, cum şi pentru încărcatulŭ ovĕzuluĭ din Bucurescĭ la Slatina şi din Ploescĭ la Bucurescĭ, şi dela Focşanĭ la Buzeŭ, că în trebuinţa oştirilor s'aŭ datŭ 3350 care «*de protacsescŭ ḑiua şi nóptea nelipsitŭ....* » însă la căratulŭ fênuluĭ i la alte trebuinţe, pe drumulŭ Timeşuluĭ i alŭ Craioveĭ, la Câmpina pentru bolnavĭ şi transporturĭ ce mergŭ înlăuntru şi vinŭ, la Prahova pentru reghimenturĭ ce mergŭ înlăuntru, la căratulŭ ovĕzuluĭ din Câmpulungŭ la Ruşiĭ-de-Vede, la Vlaşca de aducŭ fênŭ la reghimentulŭ luĭ Barcov Huzar, la Ilfov de cară paie iarăşĭ la acelŭ reghimentŭ. Deosebitŭ de acésta, maĭ este o rênduială de a se aduce de pe la birniciĭ în natură lemne de focŭ, afară din zacheréua ce se cumpĕră din sud Ialomiţa şi ceĭ ce iaŭ banĭ pe zacherea sunt îndatoraţĭ a o face teslimŭ la locurile unde va fi porunca, adecă dela Dikisenĭ la Sloboḑia şi sunt şi pe la cfartiruri pe la tóte locurile unde se află ostaşĭ. Cele-l-alte care, ce aŭ maĭ rĕmasŭ în ţéră, la care nu maĭ rĕmâne putere a maĭ da ţéra alte care, că n'aŭ maĭ rĕmasŭ; ci ne rugămŭ se bine-voescĭ Ecselenţa ta, a se face economie pentru acésta, de a se căra şi podveḑile acestea cu carele ce sunt arĕtate maĭ susŭ, cu fóie deosebită de poslușanie, cum se vede. 1791, Ghenarie 21.

Cod. No. XVIII, pag. 428.

Către baronulŭ Enţenberg. Dela 19 ale luneĭ acesteia, după calendarulŭ noŭ, poruncescĭ Ecs. ta, ca Divanulŭ să dea în sciinţă căminaruluĭ Hagi Mosc, ca de acum înainte să nu aibă a căra sarea dela ocnele Telega şi Slănic, după alŭ 3-lea pontŭ alŭ contractuluĭ, ce aŭ făcutŭ cu pré Inaltulŭ Prinţipŭ Coburg, căcĭ carele nu ajungŭ pentru aducerea naturalelor, a fînuluĭ şi a lemnelor, până când nu va avea lipsă ostaşiĭ de zacherea fînŭ şi lemne; nu lipsimŭ a respunde Ecs. tale, că Divanuluĭ nicĭ ĭĭ este sciută tocméla şi aşeḑĕmêntulŭ cu care ţine căminarulŭ Mosc ocnele, nicĭ 'i-aŭ vêndut Divanulŭ ocnele, nicĭ acelŭ contractŭ nu 'i s'aŭ arĕtatŭ; iar Ecs. ta, precum sciĭ tréba acésta şi precum găsescĭ cu cale veĭ porunci căminaruluĭ Mosc. 1791, Martie 10.

Cosma alŭ Ungro-Vlach. episcopŭ *Rômnic.* episcopŭ *Buzĕŭ. Dumitrache* banŭ. *Scarlat* vist. *Ion* log. *C. Stirbey. Mateiŭ Fĕlcoianu. Marchelius.*

Cod. No. XVIII, pag. 458.

Ingreuerea peste sémă a ţĕranuluĭ prin requisiţiunĭ, sili pe uniĭ să emigreze. Unŭ satŭ întregŭ (Neclesciĭ din Rômnicul-Sĕrat), fugi peste Milcov, unde spera a afla o viéţă maĭ posibilă, subt regimulŭ muscălescŭ.... Sĕrmaniĭ se înşelaŭ!....

Eacă actulŭ, amintindŭ fugirea aceluĭ satŭ:

Ispravniciĭ dela Rômnicul-Sărat, însciinţéză comisia visterieĭ, că din multe greutăţĭ ce trage judeţulŭ, aŭ fugitŭ un satŭ Neclesciĭ, împreună cu Neclesciĭ ce era postaşŭ la poştia Rômniculuĭ, şi aŭ trecutŭ la Moldova în ţinutulŭ ruşilor, patru césurĭ cale dela Focşanĭ, la vale peste hotarŭ, unde acolo arétă că se află nisce volintirĭ rusescĭ, carĭ de multe orĭ trecŭ dincóce prin satele din pămêntulŭ ţĕreĭ, hoţesce şi facŭ multe jafurĭ. Inălţimea ta să bine-voescĭ a scrie la cine se va socoti pentru acésta, că atâtŭ pe toţĭ fugariĭ să se întórcă înapoĭ la urma lor, cum şi pe aceĭ volintirĭ să-'ĭ înfrêneze a nu maĭ trece dincóce în satele ţĕreĭ, să facă jafurĭ, fiind-că din pricina acésta póte să fugă şi alte sate şi să se primejduiască şi ispravniciĭ şi să se pricinuéscă şi pagubă visterieĭ. 1790, Februarie 25.

Cod. No. XVIII, pag. 366.

Din actele maĭ susŭ aduse, s'a pututŭ vedea, că Enţenberg, intrândŭ în luptă cu boeriĭ din Divanŭ, aŭ fostŭ intreprinsŭ o campanie óre cum în favórea satelor, cu cercetările rênduite pentru a constata, décă nu s'aŭ perceputŭ dela locuitorĭ banĭ şi *„naturale“* preste orênduelile cunoscute prin Divanŭ şi comandamentele ostăşescĭ. Nisce acte maĭ avemŭ de adusŭ, din care se vede: 1) că, după încurageara dată de Enţenberg, unele sate din Ialomiţa, se ridică şi vinŭ în Bucurescĭ, ca să reclame contra ispravniculuĭ lor Colceag şi contra vătafuluĭ de plasă. Divanulŭ, elŭ care totŭ declara că nu fuge de cercetarea abusurilor, este silitŭ să se pronunţe în acéstă afacere. Şi alŭ 2-lea, căcĭ *„Comisionul“* adecă ancheta rênduită, în locŭ de a se duce ea pe la sate, ceru să se aducă satele la Bucurescĭ. Mare focŭ aprindŭ autorităţile austriace în Muntenia, dândŭ fitilŭ esplosiuneĭ ţĕrănescĭ; dar ce le păsa austriacilor!

Divanulŭ protestă în contra procedereĭ din urmă, de a se ridica satele şi a se aduce la Bucurescĭ la cercetare, iar în sensulŭ specialŭ alŭ satelor, carĭ aŭ venitŭ la Bucurescĭ să denunţe abusurile luĭ Colceag ispravniculŭ; Divanulŭ face anafora deosebită.

Eată aceste douĕ acte:

La ântêiŭ Februarie după noulŭ călindarŭ, aŭ cerutŭ cinstita Comisie, după cum ne-aŭ arĕtatŭ, ca să orênduéscă afară în ţéră la tóte judeţele câte unŭ

ofițerŭ Impĕrătescŭ împreună cu câte unŭ boerŭ alŭ țĕriĭ spre cercetarea satelor de dările ce aŭ datŭ, care acelŭ mijlocŭ fiindŭ cu orênduială, amŭ rĕspunsŭ Ecselenței tale în scrisŭ, după cum și într'altŭ rîndŭ maĭ 'nainte amŭ arĕtatŭ, că nu numaĭ nu se împotrivesce Divanulŭ, ci încă să dămŭ și noĭ ajutorulŭ ce se va cădea din partea nóstră spre înlesnirea cinstituluĭ *Comision*, și unde așteptamŭ acéstă orêduiala după pofta Comisionuluĭ, cu mijloculŭ ce aŭ arĕtatŭ, vedemŭ altă schimbare: Ne arĕți Ecselența ta că cinstitulŭ Comisionŭ acum cere ómenĭ de prin sate și însă'și sate întregĭ prin pârcălabiĭ și fruntașiĭ satelor a se aduce aci în Bucurescĭ, la cercetare, de care ne și poruncescĭ ca în grab' să facemŭ orênduelĭ către ispravnicĭ pentru ridicarea și trimiterea satelor aicĭ. Nu lipsimŭ a arĕta Ecselenței tale: sciĭ câte orênduelĭ și cereri sunt astăună dată în țéră pe sate, precum: banĭ pentru paguba vitelor Impĕrătescĭ, carĭ-'ĭ cere cămara cu mare grabă, vite de hrana oștirilor, lemne de focŭ a se căra la magazia Bucurescilor, care de poslușitŭ și de căratulŭ fênuluĭ și deosebitŭ de acestea carĭ arĕtămŭ maĭ susŭ, maĭ sunt și ceea de în tóte ḑilele trebuințe a poslușanieĭ pe la fiesce-care satŭ, unde sunt în quartiruri și ostași și alte trebuințe întêmplătóre și grabnice, carĭ nu daŭ îngăduială nicĭ de o ḑi măcar, asupra cărora nu numaĭ zapciiĭ și slujbașiĭ isprăvnicescĭ staŭ în napristanŭ, făcêndŭ mare zorŭ satelor, ce și de aceea sunt trimișĭ boerinași într'adinsŭ pentru împlinire; pentru care de o parte suntemŭ siliți de aceste trebuințe, ca să le împlinimŭ cu grabă, din țéră, de altă parte ne poruncescĭ acum să trimitemŭ poruncĭ, să vie locuitoriĭ satelor aicĭ. Apoĭ când satele se vor ridica, séŭ fruntașiĭ satelor, carĭ sunt rĕspunḑĕtorĭ la trebuințele oștirilor, spre a se aduce aicĭ, de unde rĕmâne a se împlini acelea tóte?

Trebue să sciĭ Ecselența ta și acésta, că locuitoriĭ satelor, pentru ca să scape de trebuințele ce li se cerŭ grabnice, puțină pricină aștéptă numaĭ cu acestŭ mijlocŭ de trimitere cu poruncă și cu totulŭ se vor ridica și vor porni a veni la Bucurescĭ, nu siliți și porunciți, ci înșiși de sine vor pleca, ca să scape din mânele zapciilor și ale ostașilor și iată tóte orênduielele și trebuințele rĕmânŭ neîmplinite!

Pentru care noĭ ne tememŭ, domnule, a da înșine pricină de stricăciunea slujbeĭ Impĕrătescĭ și nu cutezămŭ a face ast-felŭ de orênduiele, iar cinstita Comisie facă cercetărĭ prin județe și prin sate, cu ofițerĭ și cu boerĭ, după cum însu-și aŭ găsit-o cu caleântêiŭ și aŭ cerutŭ, făr' de a-'ĭ ridica din loculŭ lor, ca să nu se dea slujbeĭ Impĕrătescĭ a oștirilor zăticnire; că de s'ar fi trimisŭ de atuncĭ câte unŭ ofițerŭ și câte unŭ boerŭ prin fieș-care județŭ, până acum s'ar fi și făcutŭ începere de dovada celor ce se vor afla în vină și ar fi datŭ în scire Divanuluĭ, că cu acéstă dovadă s'ar fi și schimbatŭ până acum ceĭ dovediți de vinovați și cu cuvêntŭ alŭ dreptățiĭ, iar nu făr' de cuvêntŭ. Socotéla nóstră este acésta, iar Ecselența ta de socotescĭ că este cu cale într'alŭ chipŭ, o și sĕvêrșésce; iar pentru întrebarea ce ne facĭ, nu s'aŭ primitŭ din țéră banĭ sub numele dăjdiilor ajutoruluĭ rĕsboiuluĭ și altele ca acestea? Arĕtămŭ Ecselenței tale, că până la Iunie 28 alŭ anuluĭ trecutŭ, până când era trebuințele visterieĭ și orênduelile prin sciința Divanuluĭ, nu s'aŭ datŭ dela Divanŭ nicĭ o poruncă către visterie a se cislui séŭ a se primi din țéră banĭ cu acest nume de dajdie, adecă ajutorulŭ resboiuluĭ, iar dela Iunie încóce, fiind-că aŭ fostŭ poruncă dată dela Măria sa pré Inaltulŭ Prințipe prin orderulŭ Ecselenței tale, ca Divanulŭ nicĭ unŭ felŭ de amestecŭ să nu aibă la trebile visterieĭ, să se facă întrebare de

acésta la Comisia visterieĭ, ca pentru o trébă de banĭ ce este a visterieĭ şi slujbă şi datorie. 1791, Februarie 5.

Cosma alŭ Ungro-Vlahieĭ. *Dumitrache* banŭ. *Ion* logofĕtŭ. *Dositeu-Buzĕŭ*, *Ion* vel spătarŭ.

Cod. No. XVIII, pag. 443.

Anaforaua Divanuluĭ către Enţenberg, din 7 Februarie 1791.

La aceste maĭ josŭ arĕtate 3 note, ale cinstiteĭ comisiĭ, ce le aĭ datŭ Ecselenţa ta Divanuluĭ spre chibzuire la 26 ale luneĭ acesteia, după calendarulŭ noŭ, nu lipsimŭ a rĕspunde Ecselenţeĭ tale:

1°) Pentru Alexandru Colceac, ispravniculŭ Ialomiţeĭ şi pentru Const. Căpitanu, zapciulŭ din plasa Stelniceĭ, fiind-că aŭ venitŭ astă-dĭ la Divanulŭ ţĕreĭ locuitoriĭ din satele plăşeĭ Stelnica, carĭ aŭ datŭ jalbă Divanuluĭ pentru maĭ susŭ numiţiĭ, arĕtându multă sumă de daturĭ de banĭ, cum şi osebitŭ în naturale, la carĭ jălbĭ, socotind Divanulŭ a fi vinovatŭ numitulŭ Colceac şi cu numitulŭ zapciŭ, cu luaturĭ maĭ multŭ peste datoria locuitorilor, după arĕtarea jăluitorilor de daturile lor şi fiindŭ trebuinţă de a veni aceştia de faţă aicĭ, s'a trimisŭ dela Divanŭ unŭ zapciŭ postelnicelŭ, ca pe amêndoĭ să-'ĭ ridice cu tóte catastişele, estracturile şi însemnările de orĭ-ce împliniriĭ aŭ făcutŭ dintr'acea plasă, dela venirea armieĭ până acum, să se aducă aicĭ la Divanulŭ ţĕreĭ, unde se va face cercetare după orênduială, şi după ce se va dovedi bine vinovaţi, va avea Divanulŭ a face îndestulare şi împlinire săracilor locuitorĭ de cele ce se va dovedi că le-aŭ luatŭ maĭ multŭ peste datoria lor, iar pe vinovaţĭ îĭ va osêndi cu pedépsa cea cuviinciósă. Şi aşia fiind-că ispravniculŭ şi zapciulŭ ceĭ pîrîţĭ, se ridică din judeţŭ şi se aducŭ aicĭ, n'are de cine a se maĭ opri şi a se îngrozi arĕtătoriĭ de jălbĭ, şi dela Divanŭ are a-'şĭ afla dreptatea, fieş-care.

2°) Pentru vătafulŭ Sterie dela plaiulŭ Ialomiţeĭ sud Dâmboviţa, arĕtămŭ Ecselenţeĭ tale, că iarăşĭ la Divanŭ aŭ fostŭ venitŭ plăiaşiĭ de s'aŭ jăluitŭ, pentru care Divanulŭ n'aŭ lipsitŭ a face orênduiala cea cuviinciósă la jalba săracilor, şi îndată aŭ trimesŭ unŭ vornicelŭ cu porunca Divanuluĭ, acolo în plaiŭ, să cerceteze şi fiindŭ vinovatŭ să-'lŭ ridice, să-'lŭ aducă. In urmă nu s'aŭ arĕtatŭ la Divanŭ vre-o jalbă cu acesta dela plăiaşĭ, cum că Sterie aŭ dositŭ de acolo şi cum că ispravniciĭ aŭ opritŭ pe jăluitorĭ a nu veni la Divanŭ după pîrîtulŭ lor; pentru că de ar fi avutŭ scire Divanulŭ, n'ar fi suferitŭ una ca acésta, precum nicĭ o sufere când pîrîtulŭ lor este în Bucurescĭ. Şi iată amŭ trimesŭ porunca Divanuluĭ la ispravnicĭ, vinuindu-ĭ şi osîndindu-ĭ pentru o faptă ca acésta, când va fi adevĕrată, scriindu-le ca să sloboḑéscă îndată pe 2, 3 jăluitorĭ vechilĭ tutulor celor-l-alţĭ, să vie la Divanŭ fără a nu se ridica plaiulŭ totŭ, căcĭ va rĕmânea trebuinţele oştirilor josŭ, şi să dea ispravniciĭ rĕspunsŭ de aŭ făcutŭ urmare cu acésta. Iară pe vătavulŭ Sterie, amŭ poruncitŭ să se dée aicĭ pe chezăşie, până vor veni şi darvagiĭ lor şi Divanulŭ cercetându-ĭ iarăşĭ, va face urmarea cea cuviinciósă, cu împlinirea dreptuluĭ săracilor şi cu osânda celuĭ vinovatŭ.

3°) Pe căminarulŭ Hagi Moscu, nicĭ nu l'a rênduitŭ Divanulŭ la epitropia ocnelor şi a vămilor, nicĭ 'ĭ-aŭ vêndutŭ Divanulŭ ocne séŭ vămĭ, nicĭ s'aŭ făcutŭ Divanuluĭ ântêiŭ vre-o întrebare de încredinţarea, séŭ vêndarea acestor venitur ale cămărieĭ împĕrătescĭ, ci cu unŭ cuvêntŭ ne-aŭ rĕspunsŭ, că sunt date asupra dumnéluĭ şi n'are a face Divanulŭ. Decĭ, Ecselenţa ta iarăşĭ poţĭ sci şi a îngriji

de siguranţa acestor slujbe ale cămărieĭ, maĭ vêrtosŭ că dintre pământeniĭ boerĭ aŭ şi fostŭ muşterii la ocne şi la carvasara, carĭ s'aŭ arĕtatŭ la strigarea vămilor, cerêndŭ să le cumpere, şi li s'aŭ datŭ rĕspunsŭ, cum că sunt date dumnéluĭ căminaruluĭ Moscu. 1791, Februarie 17.

Cosma alŭ Ungro-Vlachieĭ. *Dositeiŭ-Buzeŭ. Const. Stirbeiŭ. Dumitraşco* banŭ. *Radu Slătineanu. Dumitrache* banŭ. *Mateiŭ Fălcoianu.*

Cod. No. XVIII, pag. 446.

Boerii Divaniţĭ facŭ totŭ ce potŭ ca să împedice cercetarea abusurilor prin sate, directŭ, de către *„Comission“*. Cetindŭ nota dela vale, nu sciĭ de trebue să credĭ, că Divanulŭ luptă spre a nu i se atinge drepturile séle autonomice, orĭ décă se silesce a *acoperi* cu cunoscuta muşama, abusurile administratorilor, din carĭ abusurĭ vor fi beneficiatŭ şi Divaniţiĭ.

Anaforaua Divanuluĭ din 23 Februarie 1791, către Enţenberg.

Amŭ înţelesŭ arĕtarea ce facĭ Ecs. ta Divanuluĭ prin 2 ordere din Martie 3, cum că cinstitulŭ Comision, ce este subântêia şedere (*presidenţa*) a dumnéluĭ Gheneral-major baron Maiersam, are a cerceta şi a pune în descoperire numaĭ drepturile cămăriĭ împĕrătescĭ, cum şi drepturile ce vor avea a face cererĭ cinevaşi către cămara împĕrătéscă, după înţelegerea porunceĭ pré înaltuluĭ sfatŭ alŭ rĕsboiuluĭ curţeĭ împĕrătescĭ, dela 14 ale luniĭ aceştia, care o facĭ Ecs. ta cunoscută Divanuluĭ, la tótă partea bisericéscă şi politicéscă, ca să scimŭ ce este tréba cinstituluĭ Comision, spre a da adecă la acésta şi Divanulŭ ajutorulŭ cuviinciosŭ cinstituluĭ Comision, la care următorĭ suntem şi nu ne împotrivimŭ la cercetarea drepturilor cămăriĭ a o face cinstitulŭ Comision cu mijloculŭ celŭ cuviinciosŭ, după cum d'intru începutŭ amŭ rĕspunsŭ; însă veĭ sci Ecs. ta că Luniĭ la 17 ḑile, când Ecs. ta pentru neputinţa sănĕtăţiĭ nu te-aĭ aflatŭ faţă la adunarea nóstră, unde eramŭ strînşi în particularŭ, strîngêndu-ne pentru grabnicile trebuinţe ale oştirilor împĕrătescĭ, viindŭ dumnéluĭ Gheneral-major Maiersam, ne-aŭ datŭ acéstă notă scrisă către Divanŭ, fără lună fără velétŭ, cu multe arĕtărĭ, după carĭ scoţêndŭ asemenea copie, étă o alăturămŭ lângă acésta ca să te plirоforisescĭ Ecs. ta de scoposurile şi de cererile cinstituluĭ *Comision* şi în ce chipŭ sunt, ci datoria nóstră este a arĕta Ecs. tale scrisele cinstituluĭ Comision, ca la unŭ presidentŭ alŭ Divanuluĭ, către carele se cuvine a rĕspunde Divanuluĭ, după cum aşĭa amŭ urmatŭ şi urmămŭ de când aŭ venitŭ oştirile până acum şi Ecs. ta veĭ rĕspunde cinstituluĭ *Comision* cele cuviincióse pentru urmarea după înţelegere a pré înalteĭ porunciĭ împĕrătescĭ, că de a cerceta drepturile cămăriĭ mijloculŭ este acesta, adecă: cinstitulŭ Comision să céră orênduelile cele în scrisŭ prin poruncile Mărieĭ séle pré Inalt. Prinţipe Coburg şi prin orênduelile Ecs. tale, carĭ au fostŭ făcute dela Divanŭ, prin Comisia visterieĭ şi cisluite în ţĕră, de banĭ verĭ cu ce felŭ de numire a trebuinţeĭ i de naturile zacherelelor, fênurilor, lemnelor şi a orĭ-ce. Aşişderea să céră tocmelele şi vêndĕrile veniturilor ţĕriĭ, carĭ sunt obicĭnuite, a le cămăriĭ împĕrătescĭ, adecă: oĭeritulŭ, văcăritulŭ, dijmăritulŭ, vinăriciulŭ, ocnele, vămile cu slujbele lor şi cu carvasaraua, ca să înţelégă cele ce aŭ fostŭ orênduite dela Divanŭ a veni în cămara împĕrătéscă,

apoĭ să cerceteze cinstitului Comision de aŭ intratŭ în cămară tóte acele orênduite, deplinŭ, și când va găsi lipsă dintr'acele, nedate deplinŭ la cămară, va rĕspunde Comisia visterieĭ și aceia carĭ aŭ avutŭ epistăsia veniturilor cămărieĭ; care cercetare are a o face cinstitulŭ Comision, precum ḑicemŭ aicĭ, dela visterie, dela casa cămărieĭ și dela ceĭ ce aŭ avutŭ epistăsia veniturilor cămărieĭ, iar cercetările carĭ sunt pentru câtŭ ar fi datŭ locuitoriĭ maĭ multŭ peste acele orênduite, cu care vor fi jăfuitŭ ispravnicieĭ și zapciĭ peste drepturile cămărieĭ și peste cele orênduite oștirilor, a cărora cercetare urmĕză a se face afară în ţĕră, séŭ aicĭ între locuitoriĭ pămêntenĭ aĭ ţĕrieĭ, cu ispravnicieĭ și cu slujbașiĭ ţĕrieĭ; acésta este tréba Divanuluĭ a-le căuta și a despăgubi cu acele luaturĭ maĭ multŭ pe înșiĭ locuitoriĭ aceĭ păgubașĭ. De care amŭ făcutŭ orênduelĭ de a trimite câte unŭ boerŭ despre partea Divanuluĭ la totŭ judeţulŭ, afară în ţĕră, ca să cerceteze și Divanulŭ va face îndestularea dreptăţiĭ locuitorilor și pedépsa acelor ispravnicĭ și slujbașĭ ce se vor găsi vinovaţĭ, care acéstă datorie este a nóstră, fără de a nu avea a face cinstitulŭ Comision. Iar că este poruncă împĕrătéscă a cerceta cinstitulŭ Comision și dreptăţile ce vor avea cineva-și a face către cămară, la acésta suntem cu toţiĭ mulţămiţĭ de o bună-voire și milă împĕrătéscă și ne rugumŭ să avemŭ rĕspunsŭ dela Ecs. ta, cum se plătesce cămara de cele ce mulţĭ păgubașĭ ar cere drepturile lor, cum: plată pentru măcinișulŭ morilor, fênulŭ, zacherele, rîmătorĭ și alte peste cele orênduite și peste datorie și se va arĕta fieș-care păgubașŭ cu jalba sa. Și de vreme ce cu strămutarea satelor și cu aducerea locuitorilor după afară, aicĭ la Comisie, tóte trebile și slujbele oștirilor împĕrătescĭ staŭ neîmplinite și se pricinuesce multă zăticnire, trebue Ecs. ta să facĭ o centenire pornireĭ acestia ca unulŭ ce escĭ rĕspunḑătorŭ, și Ecs. ta d'impreună cu Divanulŭ, la întêmplarea zăticnireĭ slujbeĭ oștirilor împĕrătescĭ și étă Divanulŭ va face cercetarea acésta cu mijlocŭlŭ ce arétă maĭ susŭ, care nu aduce nicĭ la trebile slujbeĭ zăticnire. 1791, Februarie 23.

Cosma alŭ Ungro-Vlachieĭ. *Dositeiu-Buzĕŭ*. *Dumitrache* banŭ. *Ion* logof. *Manolache Gradișténu*. *Const. Stirbey*. *Matei Falcoianu*.

Cod. No. XVIII, pag. 449.

Unŭ singurŭ documentŭ maĭ aducemŭ, din care s'ar putea vedea, nu numaĭ că Coburg s'aŭ opusŭ la reînfiinţarea iobagieĭ, dar încă, că ţĕraniĭ aŭ reclamatŭ la austriacĭ, une orĭ, contra nedreptăţirĭ lor cu pontulŭ. Intrebatŭ de Enţenberg asupra unuĭ raportŭ alŭ representanteluĭ austriacŭ din judeţulŭ Prahoveĭ, care denunţă abusurĭ ale proprietaruluĭ moșieĭ Filipescĭ, abusurĭ cu atâtŭ maĭ nesuferite că locuitoriĭ de acolo eraŭ întrebuinţaţĭ ca *postași*, Divanulŭ rĕspunde precum se va vedea maĭ josŭ:

Divanulŭ a primitŭ, pe lângă unŭ ordinŭ alŭ luĭ Enţenberg și unŭ raportŭ alŭ unter-*leitenantuluĭ* austriacŭ *adlatus* la ispravnicatulŭ Prahoveĭ (eraŭ câte unŭ asemenea ofiţerŭ pe lângă tóte ispravnicaturile). Unter-leitenantulŭ vestia pare-se, că ţĕraniĭ dela Filipescĭ se jăluiaŭ contra proprietaruluĭ moșieĭ Medel. Filipescu, că-'ĭ încarcă cu claca și le cere și câte tal. 12 de omŭ. Divanulŭ arétă luĭ Enţenberg, că «obiceiulŭ pămêntuluĭ și privileghiulŭ moșiilor» care s'aŭ

urmatŭ din vechime, cum şi de la venirea oştirilor chesaricescĭ până acum, este ca fieş-carele locuitorŭ de obşte, fără deosebire, măcar *postaş*, séŭ orĭ-cine, să lucreze stăpânuluĭ moşieĭ 12 ḑile pe anŭ clacă. După care acestŭ obiceiŭ sunt datorĭ şi aceştĭ sătenĭ postaşĭ ot Filipescĭ sud Prahova, ca să lucreze aceste 12 ḑile pe anŭ la numitulŭ stăpânŭ alŭ moşieĭ, fără de nicĭ unŭ cuvêntŭ de împotrivire şi fără de a nu puté pricinui cu slujba postăşieĭ căcĭ pentru slujba postăşieĭ se scutescŭ de orênduielile visterieĭ ţĕreĭ, căcĭ este alŭ lor interesŭ. Pentru care să bine-voiască Ecselenţa ta a rĕspunde către dumnéluĭ numitulŭ ofiţerŭ..... ca să le aréte şi să-'ĭ facă următorĭ şi supuşĭ obiceiuluĭ şi datorieĭ, iar când eĭ înşi-şĭ nu vor vré a lucra, să-'şĭ puie ómenĭ cu plata lor în locŭ... Iar câtŭ pentru cererea de tal. 12, acésta este fără de cale, de care s'aŭ făcutŭ porunca Divanuluĭ către medel. Filipescu stăpânulŭ moşieĭ, ca să nu-'ĭ supere de banĭ; ci să-'şĭ caute claca de 12 ḑile. 1791, Ghenarie 24.

Dimitrie banŭ. *Radul* spătarŭ. *Ioan Damaris.* ot *Buzĕŭ-Dositeiŭ. Const. Stirbeiŭ. Mateĭ Brancovén Marchelius.*

Cod. No. XVIII, pag. 431.

O rechisiţiune curiósă avemŭ de înregistratŭ. Unŭ soldatŭ românŭ din óstea austriacă, la bătălia dela Rômnic a pusŭ mâna pe nisce *sfinte móşte*... Apoĭ acele i le-aŭ *rechiziţionatŭ* unŭ şefŭ alŭ luĭ. Soldatulŭ le reclamă la Enţenberg:

Către Ecselenţia sa generalŭ baronŭ Enţenberg

Insciinţare facŭ Ecselenţeĭ, tale cum că când eramŭ eŭ Svhadronulŭ domnuluĭ căpitanŭ Lăscari căpral eŭ încă după poruncă m'amŭ fostŭ dusŭ cu Svhadronu (Escadronu?) la bătălia Rômniculuĭ şi după isbânda nóstră s'aŭ întêmplatŭ de amŭ avutŭ şi eŭ o norocire, de amŭ aflatŭ şi eŭ unŭ lucru fórte scumpŭ, adecă nisce móşte sfinte şi aducêndu-le eŭ cu mine, aŭ aflatŭ domnulŭ maiorŭ Şerţ cum că sunt la mine, aŭ venitŭ domnulŭ maior Şerţ la fartirulŭ meŭ peste Olt la Kineni şi aŭ luatŭ acele sfintele móşte şi luându-le acele sfinte móşte de la mine, cerêndŭ eŭ şi zapisŭ mi-aŭ datŭ pentru maĭ mare adeverinţă zapisŭ pe care zapisŭ prinḑêndu-lŭ aicea l'amŭ trimesŭ Ecselenţeĭ tale, cu iscălitura domnuluĭ maior Şerţ, ca să nu ḑică cu îmblu cu vicleşugŭ şi rugându-mĕ eŭ de multe orĭ ca să'mĭ dea îndărătŭ şi până acum n'aŭ datŭ sémă de acelŭ lucru scumpŭ, şi fiind totŭ la domnu maior Şerţ, amŭ vĕḑutŭ că s'aŭ dusŭ de aicea, şi aceea încă amŭ auḑitŭ, că se duce departe şi ca să nu rĕmâĭ şi eŭ de atâta lucru sfântŭ păgubaşŭ, că eŭ n'aşĭ da nicĭ pentru 400 séŭ 500 leĭ, mĕ rogŭ mileĭ şi ajutorinţeĭ Ecselenţeĭ tale, ca să te milostivescĭ a-'mĭ fi întru ajutorŭ să-'mĭ potŭ dobêndi acelea sfitele móşte îndereptŭ şi după multă ajutorinţă. 1789, Iulie 10 (Kineni).

Ecselenţeĭ tale rĕmâĭ umilită slugă şi robŭ, *Lazăr Popazul.*

Din seria de documente relative la rechisiţiunĭ de orĭ-ce natură maĭ înregistrămŭ câte-va din ultimele documente din Cod XVIII. Se vor vedea aci diverse reclamaţiunĭ dela ceĭ requisionaţĭ şi marĭ abusurĭ de cererĭ de care, contra cărora reclamă adesea Divanulŭ.

Oprirea esportului de vite și cereale, în interesulŭ armateĭ austriace nu era de natură nicĭ elŭ a ajuta pe nenorociții locuitorĭ, dar de astă dată nicĭ pre boerĭ.

Abusurile comise de requisiționarĭ, fie eĭ pământenĭ, fie austriacĭ, adăogise la îngenuchiarea satelor. Până și însișĭ comandantulŭ oștireĭ austriace se spariase dela unŭ timpŭ de asemenea abusurĭ, carĭ făceaŭ să emigreze sate întregĭ, când la Turcĭ, când în Moldova, sub *oblăduirea ruséscă*, cum vĕdurămŭ maĭ susŭ.

Atuncĭ Curtea dela Viena transformă comisiunea cercetătoriă a abusurilor, de care amŭ vorbitŭ maĭ susŭ, în unŭ *Comisionŭ* stabilŭ, cum îĭ ḑiceaŭ divaniții muntenĭ. Acestŭ *Comisionŭ* cu procedările séle tulbură multŭ Divanulŭ. *Comisionulŭ* se pórtă fórte necuviinciosŭ, ca și Ențenberg. Dealtmintrelea, actele ce dămŭ la vale, arétă carĭ eraŭ *atribuțiunile* acestuĭ Comisionŭ și limitele luĭ de acțiune față cu Divanulŭ și cu cele-l-alte autorități pământene. Schimbarea luĭ Ențenberg, séŭ celŭ puținŭ înlocuirea luĭ Coburg, prin Grafulŭ feld-mareșalŭ Wallis, în cursulŭ luneĭ Februarie 1791, provocată de reclamațiunea energică a Divanuluĭ, trimisă la Curtea dela Viena, contra luĭ Ențenberg și a *Comisionuluĭ*, nu aduce însă nicĭ o ușurare din respectulŭ requisiționărilor și a îngenunchiăreĭ grele a satelor.

Actele relative la requisițiunĭ, atingŭ prin o latură, însușĭ comerciulŭ țĕreĭ și vămile, ba și birurile percepute de către țéră, fie cu titlu normalŭ, fie ca requisițiune.

Este a se adaoge, că de și la începutŭ Coburg lăsase visterniculuĭ obligațiunea cé vechĭe, de a aduna, subt controlulŭ Divanuluĭ, dările, și de a face socotelile, dar ceva maĭ apoĭ, în Iunie 1790, Curtea dela Viena nemulțămită de gestiunea financiară a luĭ Scarlat Grecénu și a Divanuluĭ, organizasă, cum vĕdurămŭ, o comisiune specială pe lângă vistierie, în care intraŭ împiegațĭ direcțĭ austriacĭ. pe lângă vistierulŭ mare. Acéstă comisiune scóse cu totulŭ gestiunea financiară de subt controlulŭ Divanuluĭ.

Eacă acum diversele acte ce adaogemŭ la cele deja reproduse:

In 20 Maiŭ 1790, se rênduescŭ doĭ boerinașĭ unulŭ la lagărulŭ dela Uda și altulŭ la magasia dela Slatina, prin ispravniciĭ de Oltŭ, pentru slujba oștirilor,

Divanulŭ cere şi pentru aceştia léfă cum se dă la alţi 15 utilisaţi la slujbe identice.

Cod. No. XVIII, pag. 390.

Se adaogŭ lefile slujbaşilor dela ocne şi carvasara:

După arĕtarea căminaruluĭ Hagi Moscu, epistatulŭ vămilor şi alŭ ocnelor se adaoge lefile celor orênduiţi la carvasara «fiindŭ vreme de scumpĕtate la tóte.» Aşĭa Medelniceruluĭ Ştefănică, i se urcă léfa dela 70 taleri la 150. Unuĭ cercător de marfă 'i se hotăresce 30 leĭ pe lună; la alŭ douilea cercător câte 20; douĭ grămăticĭ, adecă cânţeliştĭ tal. 30; douĭ trepădătorĭ tal. 24. 1790, Aprilie 18.

Cod. No. XVIII, pag. 389.

Divanulŭ intervine la Coburg, ca el să scrie comandantuluĭ dela Sibiŭ, ca să dée ajutorŭ dreptăţeĭ vechiluluĭ luĭ Iordake Ishistambol, ca să se împlinéscă dela Ioniţă clucerŭ Buzescu din Craiova, aflătorŭ la Sibiŭ, baniĭ datoriţi cu zapisŭ, 1500 talerĭ, dela létŭ 1789 Iulie 25. 1790, Februarie 13.

Divanulŭ către Coburg, cere liberarea din Belgrad a doĭ seimenĭ şi unŭ Gheorghe lipcanu robiţi de oştirea austriacă la Focşanĭ, unde-'ĭ trimisese Mavrogheni Vodă acum doĭ anĭ, după zacherele şi împliniri de banĭ. «Fiind-că aceştia sunt pământenĭ de aicĭ, avêndŭ case, neveste, copiĭ şi rude, care prin jalbă cerură la Divanŭ sloboḑenia lor, a veni la patria lor». 1790, Februarie 13.

Cod No. XVIII, pag. 361.

Divanulŭ mizlocesce la Coburg, să dée carte către judecătoria din Rîşnov şi Braşov, să judece pe unŭ Şandru de acolo, unŭ Pavel Poenaru şi unŭ Savul Rădăcină, carĭ la 1788 Iulie 25 aŭ luatŭ dela Don, i Coman, i Aldea, locuitoriĭ satuluĭ Filipesci-de-Pădure, o sumă de 57 caĭ, ce-'ĭ avea în muntele Caraiman şi nu 'ĭ-aŭ plătitŭ. 1790, Februarie 13.

Unŭ Sava căpitanŭ, i Hristea căpitanŭ şi Chiriac, cu alţi volintirĭ, în vreme când aŭ intratŭ armia aicĭ în Bucurescĭ, aŭ luatŭ macaturile şi alte îmbrăcăminte din douĕ odăĭ a caselor de beilicŭ. Acum ese davagiŭ pentru citurile acelor macatlîcurĭ unŭ Manoil neguţitorŭ, omulŭ domnuluĭ Baron Ansov, ḑicêndŭ că acele cituriĭ, în ḑilele Domnuluĭ Mavrogheni i s'aŭ luatŭ din prăvălia luĭ, prin mâna starosteĭ de neguţitorĭ, de aŭ îmbrăcatŭ acele odăĭ din porunca Domnéscă şi baniĭ pe acele cituriĭ nicĭ până acum de nime nu i s'aŭ plătitŭ. Şi fiind-că raportulŭ ce face dumnéluĭ vel aga către Divanŭ, dela 11 ale acesteĭ luniĭ, arétă că s'aŭ adeveritŭ pentru maĭ susŭ numiţiĭ volintirĭ, că sunt sub comanda maioruluĭ Neculi şi că aceştia aŭ luatŭ cu adevĕratŭ îmbrăcămintea acelor odaĭ; să bine-voescĭ Înălţimea ta a da luminată poruncă către maiorulŭ Necula, să trimiţă pe aceĭ volintirĭ aicĭ, ca să vie să sté faţă la Divanŭ cu numitulŭ Manole, ale căruia aŭ fostŭ citurile şi se află păgubaşŭ. 1790, Februarie 12.

Cod. No. XVIII, pag. 362.

Amŭ datŭ la pagina 380 (III) o notă relativă la Adunarea de brósce ţestóse. Eacă unŭ raportŭ alŭ Divanuluĭ din Ilfov, cu referinţă la acésta:

«După luminatu orderulu Mărieĭ tale, dela 20 ale luneĭ, pentru 300 bróscе ţestóse, ce pohtesce sfinţia sa episcopulŭ Grafu Batian dela Carlsburg, a i se trămite de aicĭ, vrêndŭ Divanulŭ cu osirdie a-'lŭ sluji la acéstă cerere, amŭ poruncitŭ la ispravniciĭ judeţuluĭ Ilfov, pentru maĭ în grabă, fiindŭ maĭ aprópe, unde sciamŭ că sunt de ceĭ carĭ obicĭnuia cu acestŭ alişverişŭ, cu a le hrăni bróscele la suhatŭ, şi amŭ primitŭ astă-ḑĭ rĕspunsŭ, cum că într'acestŭ anŭ, pentru ale vremeĭ tulburărĭ, n'aŭ pututŭ metahirisi acestŭ alişverişŭ. Maĭ sunt şi la judeţulŭ Teleorman, şi la judeţulŭ Romanaţĭ, peste Olt, alţiĭ ce obicĭnuescŭ acestŭ alişverişŭ, fiind-că în partea loculuĭ esŭ cele maĭ multe bróscе ţestóse şi bune, unde amŭ şi scrisŭ de acésta. Dar atâtŭ dela câte-va obraze de aicĭ, ce sciŭ de acestŭ alişverişŭ, ne-amŭ adeveritŭ, câtŭ şi înşi-şĭ broscariĭ aceia din judeţulŭ Ilfov aŭ arĕtatŭ ispravnicilor, că acestŭ felŭ de bróscе ţestóse, cum şi alte felurimĭ de jigănиĭ ale pământuluĭ, nu se află acum, până este vremea rece, ci tocmaĭ la luna luĭ Aprilie, după ce se încălḑesce vremea ĭesŭ din pământŭ, când atuncĭ se şi strîngŭ şi se punŭ la hrană de suhaturĭ. Ci nu lipsimŭ cu plecăciune a însciinţa Mărieĭ tale. 1790, Februarie 21.

Cod. No. XVIII, pag. 366.

Divanulŭ după cererea luĭ Coburg, învoesce pe Anastasie neguţitorulŭ să facă rachiŭ din meiŭ stricatŭ, dândŭ zapisŭ că nu va lucra cu producte bune de mâncare (1).

Cod. No. XVIII, fila 371.

Divanulŭ raportéză în 23 Februarie, 1790, că se facŭ la Căscióre şăicĭ cu ferŭ adusŭ dela Roman la Focşanĭ şi că maĭ trebuesce lemne, scândurĭ şi o funie şi 220 fulăĭ, lopătarĭ, din judeţulŭ Vlăsceĭ şi Ilfov. Aceştia vor avea hotărîtă plată pe ḑi, pentru munca lor, şi demâncare, şi nu vor fi supĕraţĭ de dărĭ şi vor fi puşĭ subt armaşulŭ Nicolae, ca unŭ practicos ce a maĭ fostŭ la acéstă trébă şi în vremea trecută (2).

Cod. No. XVIII, fila 372.

Se supune luĭ Saxa Coburg *tacrirulŭ* luĭ Constantin doctorulŭ, ce aŭ fostŭ trimisŭ la sud slam Rômnicŭ, pentru cercetarea bóleĭ de care pătimiaŭ locuitoriĭ părţeĭ loculuĭ. Asemenea s'aŭ supusŭ şi fóia cheltueleĭ de 58 taleriĭ, făcută de acestŭ doctorŭ, cum şi altă fóe de cheltuială a 72 taleriĭ, făcută de şătrarulŭ Ioan, doctorulŭ dela Colţea, trimisŭ pentru cercetarea aceleeaşĭ bóle în Muscel.

Cod. No. XVIII, fila 373.

O vênḑare curiósă se face după ordinulŭ luĭ Saxa Coburg, din Martie 6, stilŭ noŭ. Acela a trimesŭ Divanuluĭ unŭ catalogŭ de cărţĭ, carĭ eraŭ de vênḑare prin licitaţie. Divanulŭ a comunicatŭ acestŭ catalogŭ la toţĭ boeriĭ şi aŭ

(1) In Martie în 3 anulŭ 1790, Divanulŭ însciinţéză pe Saxa Coburg, că maĭ sunt şi alţĭ neguţitorĭ carĭ cerŭ să lucreze rachiŭ din bucate stricate. Divanulŭ nu le-aŭ datŭ voĭe însă, sciindŭ că povernele sunt oprite, dar propune să li se dée acéstă voĭe, spre a se utilisa bucatele stricate subt privegherea unuĭ membru alŭ epitropieĭ obşteĭ şi dândŭ chezăşie prin zapisŭ la Divanŭ, că nu vor lucra bucate bune de mâncare. (Veḑĭ actulŭ 54 din cond. XVIII, pagina 374).

(2) Relativŭ la aceste vase, maĭ sunt acte în cod. XVIII, pag. 378, din 6 şi 7 Martie 1790.

scrisŭ starosteluĭ de negutitorĭ, ca să publicuéscă la obște vêndarea acestor cărți și cine va fi iubitorŭ de învĕțăturĭ și mușteriŭ de a cumpĕra, să se afle la locŭlŭ unde este a se face mezatulŭ acelorŭ cărți. 1790, Februarie 26.

Divanulŭ în 26 Februarie 1790 repetă luĭ Saxa Coburg rugăciunea de a ordona ober-leitenantuluĭ Nicolaĭ Cantacuzino, să trimită la judecată 11 volintirĭ ce aŭ fostŭ cetași aĭ hoțuluĭ Dinu Bulubașŭ, și acum se află sub comanda dumiséle. Eĭ se cerŭ de departementulŭ de criminalionŭ ca să rĕspundă la cererile păgubașilor ce s'aŭ jăfuitŭ de acești volintirĭ, maĭ alesŭ că Maria, femeea luĭ Stoian, se jăluesce că bărbată-su stă închisŭ în pușcărie încă de la venirea armieĭ până acum și nicĭ o hotărîre nu i-se face, ba s'a bolnăvitŭ de lingóre și vré să móră. Decĭ Divanulŭ nu vrea să cadă în osînda păcatuluĭ, când se va întêmpla mórte în pușcărie numituluĭ Stoian «și așteptămŭ luminată poruncă cum să urmămŭ? să sloboḑimŭ și pe aceștia carĭ sunt închiși, séŭ să-'ĭ maĭ ținemŭ? ca să scimŭ și ce să rĕspundemŭ la jălbile păgubașilor, fiind-că Divanulŭ nu-'ĭ póte sloboḑi pe ceĭ închiși, pentru că sunt păgubași carĭ cerŭ dreptulŭ lor».

Cod. No. XVIII, fila 370.

Principele de Saxa Coburg, la 2 Martie, 1790 scrie Divanuluĭ pentru vinăriciulŭ Buzĕuluĭ, ce 'l-aŭ cumpĕratŭ unŭ anume *Carlova*, întrebându-lŭ «de este cu dreptate a da numitulŭ cumpĕrătorŭ acéstă slujbă la vinărirerĭĭ Prințuluĭ Mavrogheni?», Divanulŭ rĕspunde, în 9 Martie 1790, «că la létulŭ 1789 a primitŭ Divanulŭ luminatŭ orderulŭ Mărieĭ tale, întru care ni se poruncesce chiar așĭa, cum că vinăriciulŭ din județulŭ Buzĕuluĭ i alŭ Rômniculuĭ, s'aŭ vêndutŭ încă de când tabăra era la Focșanĭ și s'aŭ primitŭ și banĭ la cămara Impĕrătéscă talerĭ 2200, pentru care Divanulŭ să n'aibă maĭ multŭ amestecŭ la acésta. Decĭ după acéstă luminată poruncă a Mărieĭ tale, ce ni s'aŭ datŭ, cu hotărîre fiind următorĭ, n'amŭ cutezatŭ a intra maĭ multŭ la nicĭ o cercetare asupra acesteĭ pricinĭ.

Cod. No. XVIII, pag. 379.

Divanulŭ raportézĕ în 2 Martie 1790 cum un Stoian ce s'aŭ făcutŭ căpitanŭ de volintirĭ, iar acum se numesce comandantŭ, la 1788 aŭ volnicitŭ pre unŭ Oprea Bradosul ca să iée oeritŭ și văcăritŭ pe munte de la vitele locuitorilor de aicĭ din țĕră și aŭ și luatŭ Oprea banĭ și vite dându-ĭ la numitulŭ Stoian. Oprea fusese însărcinatŭ de Stoian în 28 Septembrie 1778, să mérgă în munțĭ cu arnăuțĭ și cu vênătorĭ și de la orĭ-ce oĭ se ia oeritŭ câte 4 parale și o leȶcae de óie și ploconŭ de la 10 îainte câte 80 banĭ și de vacă câte 40 banĭ văcăritŭ, iar de la care nu va avea banĭ să-'ĭ ia din 15 oĭ 2 bune grase și din 20 de caĭ séŭ vacĭ, una. Dintr'unŭ sinetŭ de la 4 Februarie 1790, Divanulŭ constată, că Oprea aŭ dusŭ baniĭ și vitele la Stoian și că vitele s'aŭ tăiatŭ la óstea ce era de paza loculuĭ despre vrăjmașŭ. Divanulŭ cere judecarea luĭ Stoian față cu locuitorĭĭ de la carĭ aŭ luatŭ oeritŭ, văcăritŭ séŭ vite. Acéstă judecată să se facă la Craiova unde e Petre Stoian.

Cod. No. XVIII, pag. 376.

In 2 Martie, 1790, Divanulŭ arétă însciințarea medelniceruluĭ Grigorie Hrisoscoleul, epistatulŭ poștelor, că lipsescŭ caĭ la poște și cere deslegare ce să se facă?

Cod. No. XVIII, pag. 347.

După ordinulŭ dela 20 Martie st. n., Divanulŭ informéză pre Coburg, după raportulŭ vel armaşuluĭ, care are epistăsia peste ţiganĭ şi sciinţa obiceiuluĭ şi a datoriilor lor, că urşarĭĭ şi lăeţiĭ ce se numescŭ şi lingurarĭ, carĭ plătescŭ birulŭ lor în banĭ, daŭ câte cincĭ talerĭ pe anŭ de lude, plătiţĭ rênduriĭ, începêndŭ dela 1 Martie şi istovindŭ la Decembrie; iar spălătoriĭ de aurŭ, ce se numescŭ rudarĭ, carĭ plătescŭ birulŭ lor cu aurŭ netopitŭ, daŭ de totŭ numele câte treĭ dramurĭ într'unŭ anŭ, începêndŭ dela 15 August până la sfêrşitulŭ luĭ Decembrie. Divanulŭ probéză acésta cu douĕ pecetluiturĭ Domnescĭ, iar alte hrisóve nu póte produce, căcĭ vel armaşŭ arétă, că le aŭ luatŭ Mavrogheni la plecare. 1790, Martie 19.

Cod. No. XVIII, pag. 385.

In 23 August 1790, Divanulŭ intervine cu raportŭ la Coburg în favórea redeschidereĭ Cahvenelelor, ţicêndŭ că «fiind-că ceĭ ce se hrănescŭ cu acestŭ mesteşugŭ... se punŭ uniĭ pe alţiĭ chezaşŭ, cum că nu vor suferi a se face în lăuntrulŭ lor (a cafenelelor) nicĭ unŭ felŭ de *muşaaverele* séŭ alte vorbe, şi fiind-că sunt şi ómenĭ săracĭ, carĭ acestŭ alişverişŭ l'aŭ învĕţatŭ numaĭ, cu care îşĭ ţinŭ hrana vieţeĭ, să bine voiescĭ, Inălţima ta, a porunci să se deschidă acum când este şi vremea cuviinciósă de a se sloboḑi, nefiindŭ trebuinţă a şedea maĭ multŭ închise.»

Cod. No. XVIII, pag. 401.

Divanulŭ raportéză luĭ Enţenberg, care a fostŭ cerutŭ în interesulŭ oştireĭ să se puie nartŭ după care cârciumariĭ să vêndă vinurĭ la catane, orĭ décă nu se póte pune nartŭ, să se dée voïe de importare de vinurĭ de peste Dunăre, *numaĭ pentru trebuinţa catanelor*. Divanulŭ arétă că asemenea importŭ de vinurĭ strĕine «este spre mare nedreptate a ţĕriĭ şi cu acésta se strică şi privileghiulŭ pământuluĭ, care s'aŭ păzitŭ tot-d'auna,» căcĭ nu va fi posibilŭ a se importa vinŭ numaĭ pentru catane «şi se va împle ţéra cu vinŭ strĕinŭ şi întru zadarŭ rĕmâne truda şi ostenéla pământenilor, carĭ facŭ lucrulŭ viilor, carĭ plătescŭ şi vinăriciŭ şi vamă la cămara împĕrătéscă; ci vinurile strĕine ne rugămŭ să se dée porunciĭ pe la tóte mărginile, ca să fie oprite». Boeriĭ totuşĭ facŭ socotélă pentru aşeḑarea unuĭ nartŭ potrivitŭ, măcar că munca acum este maĭ scumpă, că înainte lucrătorulŭ lua pe ḑi câte parale 5—6, celŭ multŭ până la 10, iar acum se plătesce câte 25 parale pe ḑi şi de mâncare.

Chiria adusuluĭ de vadră era de la 2—3 parale şi fórte rarŭ câte 4 parale, iar acum se plătesce chirie de vadră câte 10 şi până la 14 parale şi încă nicĭ atâta nu se potŭ găsi care cu lesnire. «Acum după scumpĕtatea lucrurilor şi a grelelor cheltuelĭ, socotéscă înţelepciunea Ecs. tale, de dă mâna a se da o oca maĭ josŭ decâtŭ celŭ puţinŭ 7 parale vinulŭ noŭ şi 12 parale celŭ vechiŭ. Şi fiind-că toţĭ pământeniĭ de obşte la acésta numaĭ amŭ rĕmasŭ a nădăjdui acum, adecă din rodulŭ viilor să ne ajutămŭ casele, ne rugămŭ de obşte să bine-voescĭ a primi acestŭ nartŭ, după care să se dée poruncile Ecs. tale la tótă partea ostăşéscă să urmeze acestŭ preţŭ, adecă ocaua dréptă, vinulŭ noŭ, 7 parale şi vinulŭ vechiŭ ocaua 12.» 1790, Octombrie 13.

Cod. No. XVIII, pag. 407.

Enţenberg nu aprobă nartulŭ propusŭ de boerĭ, elŭ le cere declarare că vor vinde ocaua de vinŭ la ostaşĭ pe 4 parale vinulŭ maĭ prostŭ şi 6 parale vinulŭ celŭ bunŭ, iar de nu vor vrea boeriĭ acestŭ nartŭ se vor aduce vinurĭ de peste

Dunăre. Divanulŭ rĕspunde luĭ Enţenberg că nu póte scădea nartulŭ după socotéla ce deja aŭ presentatŭ, ba că nicĭ cu 7 parale precum aŭ arĕtatŭ ântêiŭ nu potŭ vinde ocaua de vinŭ noŭ, ci cerŭ câte 8 parale şi pentru celŭ vechiŭ 12. «Ci de vreme ce ne arĕţĭ Ecs. ta, că privileghiulŭ acesta alŭ ţĕrĭĭ, adecă poprirea vinurilor strĕine, nu se póte păzi acum în vremea oştirilor, şi trebue să se slobódă aducerea vinurilor turcescĭ spre îndestularea ostaşilor, rĕmâne la Ecs. ta sloboḑenia să se aducă vinurĭ turcescĭ, după cum vedemŭ că s'aŭ şi adusŭ destule încă până a nu ni se face acéstă întrebare, la care se va pune nartulŭ acela ce veĭ găsi Ecs. ta cu cale. Iar vinurile ţĕrĭĭ ne rugămŭ să fie nesupĕrate, ca să ni le vindemŭ cu preţulŭ ce vomŭ putea a le trece, fiind-că într'acésta este tótă nădejdea pămêntenilor a-'şĭ ajuta casele, din rodulŭ viilor.

Cod. No. XVIII, pag. 408—409.

In 31 Octombrie, 1790. Divanulŭ supune anafora luĭ Enţenberg, arĕtându că prin anaforaua epitropieĭ obstescĭ, semnată şi de marele visternicŭ ,se cere de către lumînărarĭĭ din Bucurescĭ suma de seŭ de la neguţitorĭĭ ce strîngŭ vite şi le taie la zalhana. Epitropia obştirĭĭ găsesce cu cale, ca neguţitorĭĭ zalhanagiĭ să fie datorĭ de a da lumînărarilor din Bucurescĭ 50 miĭ de oca seŭ (lumînărarĭĭ ceruseră 80,000) a câte 18 parale ocaua, iar lumînărarĭĭ să vêndă apoĭ lumînările câte 22 parale ocaua. Epitropia invócă vechiulŭ obiceiŭ. Divanulŭ făcêndŭ o dréptă chibzuire «nu amŭ găsitŭ cu cale, nicĭ una, nicĭ alta, pentru aceste cuviincióse pricinĭ, care maĭ josŭ anume le arĕtămŭ : 1° că de şi aŭ şi datŭ adevĕratŭ zalhanagiĭ anţerţ şi în altĭ anĭ câte o sumă oca de seŭ la lumînărarĭ şi acesta vrêndŭ a-o face eĭ ca unŭ obiceiŭ, facŭ cerere şi acum ; dar veĭ sci Ecselenţa ta, că în anulŭ trecutŭ totŭ seulŭ de aicĭ neavêndŭ mijlocŭ nu s'aŭ ridicatŭ din ţĕră, nicĭ celŭ din vitele ce s'aŭ tăiatŭ la scaune, nicĭ celŭ din vitele ce s'aŭ tăiatŭ la zalhanale şi cu acésta aŭ rĕmasŭ lumînărarĭĭ fórte folosiţĭ, cu multŭ câştigŭ în anulŭ acesta. A doua, că ĕstimpŭ totŭ seulŭ ce aŭ eşitŭ de la scaune s'aŭ tăiatŭ totŭ vite hrănite de suhatŭ, care seŭ ce le-aŭ rĕmasŭ din anulŭ trecutŭ şi ce aŭ luatŭ ĕstimpŭ de la lumînărarĭ, lumînărarĭĭ nu l'aŭ păstratŭ pentru trebuinţa prăvăliilor lor în vremea viitóre, ca unŭ rufetŭ ce sunt legaţĭ a purta grijă de a ţine oraşulŭ cu lumînărĭ din-destulŭ, ci făcêndu-lŭ lumînărĭ şi puindu-le prin lădĭ şi prin putinĭ, 'l-aŭ vêndutŭ pe tainŭ la neguţitorĭ strĕinĭ din ţéra turcéscă, care pentru acésta, se prindŭ zalhanagiiĭ că-'ĭ vor putea dovedi cu mărturiĭ vrednice de credinţă. 3°) Că înşi-şĭ uniĭ din chiar lumînărarĭĭ aceştia, strîngêndŭ vite, ca şi neguţitorĭĭ zalhanagiĭ şi tăindu-le la zalhanale, seulŭ ce aŭ scosŭ din vitele lor, nu 'l-aŭ ţinutŭ pentru trebuinţa de aicĭ, ci 'l-aŭ vêndutŭ totŭ la neguţitorĭ strĕinĭ, maĭ nainte decâtŭ zalhanagiiĭ, şi aşĭa lumînărarĭĭ, pe de o parte, seulŭ ce 'l-aŭ în mână, 'l-aŭ vêndutŭ cu folosulŭ şi câştigulŭ lor, pe de altă parte facŭ strigare că n'aŭ seŭ, şi cerŭ să iée seulŭ zalhanagiilor cu preţŭ maĭ josŭ decâtŭ 'l-aŭ vêndutŭ înşiĭ lumînărarĭĭ la neguţitorĭ strĕinĭ şi nu 'l-aŭ ţinutŭ pe séma trebuinţeĭ de aicĭ, ca unŭ rufetŭ legatŭ cu tótă grija ca să fie în oraşŭ de lumînărĭ : Divanulŭ socotesce a fi cu cale, ca pedépsa lor acésta să le fie : adecă, se fie îndatoraţĭ a cumpĕra seŭ unde vor găsi, cu banĭ gata şi cu preţulŭ ce se vor putea tocmi, şi vênḑarea lumînărilor la obşte, să nu fie cu maĭ mare preţŭ, decâtŭ ocaua po parale 20, precum s'a urmatŭ pe anulŭ acesta până acum, socotindu-se lângă acésta şi folosulŭ lor ce aŭ avutŭ în anulŭ trecutŭ, căcĭ precum măcelarĭĭ dela scaunele de aicĭ, sunt datorĭ a da totŭ seulŭ la lumînărarĭĭ de aicĭ şi nu sunt sloboḑĭ

de a-'lŭ vinde în altă parte, aşĭa şi lumînărariĭ, ca unŭ rufetŭ ce este legatŭ cu acéstă purtare de grijă, trebue să nu vêndă acelŭ seŭ ce 'l-aŭ luatŭ dela scaune şi dela vitele lor, la neguţitoriĭ din ţéra turcéscă, iar de vreme ce eĭ aŭ urmatŭ şi într'acestaşĭ chipŭ; este cu mare nedreptate să se ia acum seulŭ zalhanagiilor cu preţŭ hotărîtŭ şi să se dée lumînărarilor, că nu este cu dreptate a se câştiga lumînărariĭ din paguba zalhanagiilor. După tóte acestea, maĭ aŭ lumînărariĭ şi altă vinovăţie, că ĕstimpŭ..... (*maĭ multe vorbe nedescifrabile*) aŭ vĕdutŭ fórte bine că vitele s'aŭ maĭ scumpitŭ multŭ decâtŭ în anulŭ trecutŭ, după care trebuia să socotéscă, că şi seulŭ urma să se scumpéscă, după preţulŭ vitelor; şi fiind-că maĭ nainte de armistiţie, până a nu se deschide schelele ţĕreĭ turcescĭ, seulŭ se vindea mia de oca tal. 350—345, trebuia să coprindă seulŭ celŭ trebuinciosŭ peste anŭ; iară eĭ într'acéstă vreme când era seulŭ cu acestŭ preţŭ, nu numaĭ că n'aŭ avutŭ purtare de grijă, ca să fi cuprinsŭ seulŭ de ce avea trebuinţă, ci încă ne arĕtară uniĭ din zalhanagiĭ, că atuncĭ avêndŭ seurĭ prin zalhanale, care şedea şi n'avea unde să-'lŭ vêndă, aŭ mersŭ de s'aŭ rugatŭ luĭ Gheorghe, vătafulŭ de lumînăraraĭ, ca să-'lŭ priméscă eĭ cu taleri 345 mia de oca, şi lumînărariĭ n'aŭ vrutŭ nicĭ într'unŭ chipŭ; aŭ pusŭ mijlocitorŭ şi pe starostea de neguţitorĭ, ca să-'ĭ róge să-'lŭ priméscă şi nicĭ cu rugăciunea şi mijlocirea starosteĭ nu 'l-aŭ primitŭ, ḑicêndŭ, că n'aŭ trebuinţă; care pentru acésta, ḑiseră zalhanagiiĭ, că aŭ dovadă pe însuşĭ starostea de neguţitorĭ; după care se vede că eĭ hrănindŭ scoposŭ pentru seulŭ zalhanagiilor, de aceea nicĭ aŭ vrutŭ atuncĭ să cumpere seulŭ, ca să le fie de ajunsŭ pentru trebuinţa de aicĭ, nicĭ aŭ vrutŭ se ţie seurile lor, ci le-aŭ vêndutŭ la neguţitorĭ strĕinĭ, cu preţŭ de taleri 550 şi încă şi maĭ susŭ, şi acum apucă pe zalhanagiĭ, ca să le iée seulŭ lor. Părerea Divanuluĭ într'acestaşĭ chipŭ fu, de a nu se face năpăstuire şi pagubă la obştea cea săracă, cu mijlócele şi vicleniile lumînărarilor, ce urméză, şi apoĭ pe de altă parte nu contenéză apururea a face cererĭ ca să li se maĭ înalţe preţulŭ la vêndarea luminărilor. 1790, Octombrie 31.

Cod. No. XVIII, pag. 413—415.

In 4 Noembrie 1790, Divanulŭ (maĭ puţinŭ Marchelius) intervine la Enţenberb, arĕtându-'ĭ că mônăstirea Vlah-Sarai şi mônăstirea Megaspilion aŭ privileghiurĭ de vinăriciŭ, peste Olt, reînoite cu cărţile Divanuluĭ «după buna-voire a Mărieĭ séle Inaltuluĭ Prinţipŭ.» Toţĭ boeriĭ cumpĕrătorĭ de vinăriciurĭ judeţene, nu s'aŭ opusŭ a recunósce acele privileghiurĭ; «iar dumnéluĭ spătarulŭ Geanoglu, împotriva cărţilor Inaltuluĭ Prinţipŭ, ale Ecselenţeĭ tale şi ale Divanuluĭ, şi împotriva ponturilor tocmeleĭ cu care aŭ cumpĕratŭ, s'aŭ pusŭ de aŭ luatŭ toţĭ baniĭ vinăriciuluĭ, acestor 2 mônăstirĭ.» Divanulŭ cere să fie obligatŭ Geanoglu a restitui baniĭ acestor 2 mônăstirĭ.

Cod. No XVIII, pag. 417.

In 5 Noembrie 1790, Divanulŭ cere luĭ Enţenberg. de a se opri exportulŭ prin paza hotarelor, cu strașnicĭ poruncĭ, să nu trécă sĕulŭ şi orĭ-ce felŭ de zacherele şi de ale mâncăreĭ, fiind-că este cunoscută trebuinţa dintr'acéstă vreme a oştirilor, şi lipsa întru care se află ţéra, maĭ vêrtosŭ scumpetea ce pătimesce tótă politia Bucurescilor de lumînărĭ din pricina lipseĭ sĕuluĭ. S'aŭ făcutŭ Ecs. tale bine sciută din jălbile norodulŭĭ, ce pe tóte ḑilele sunt la Divanŭ.

Cod. No. XVIII, pag. 424.

Anaforaua Divanului către Enţenberg.

Din alăturatulŭ rĕvaşŭ, veĭ înţelege Ecselenţa ta, jalba dumisale biv vel vistierŭ, Manolache Grădişténu, divanitulŭ, cumpĕrătorulŭ vămeĭ Ploescilor ot şud Prahova, pentru care nu lipsimŭ a înşciinţa Ecselenţele tale, că acestŭ târgŭ alŭ Ploescilor, cum şi cele-l-alte fiindŭ stricate şi pustiite din vremea trecută, cu multă silinţă şi trudă a vameşilor şi a ispravnicilor, s'aŭ adunatŭ până abia aŭ venitŭ la óreşĭ-ce stare, alŭ căruĭ venitŭ de vamă s'aŭ vîndutŭ dela cămara împĕrătéscă, pentru care plătescŭ vameşiĭ sferturile la cămară. Acum, de nu se va pune la cale, spre a lipsi acestŭ felŭ de urmărĭ, negreşitŭ urméză a se sparge târgulŭ, şi nu numaĭ venitulŭ vămeĭ se pierde, ci şi trecĕtoriĭ ostaşĭ şi alţĭ călĕtoriĭ, şi împrejureniĭ de acolo se isterisescŭ de cele trebuincióse de cumpĕratŭ. Ce câtŭ pentru dumnéluĭ Lupec-maister, să bine-voescĭ Ecs. ta, a scrie cuviinciósa poruncă, ca pentru trebuinţa ce are, să aréte şi să céră la isprăvnicia judeţuluĭ după orênduiala ce este, iar cu târgulŭ să n'aibă dumnéluĭ a face maĭ multŭ de a supĕra neguţitoriĭ séŭ târgoveţiĭ, după cum pentru acésta credemŭ că nicĭ dela Ecs. ta, nicĭ dela cinstita direcţiune nu va fi avutŭ poruncă a lua neguţitoriĭ târguluĭ şi a sparge târgulŭ, şi acesta se vede că aŭ făcut-o de sineşĭ, fără nicĭ o rênduială. Iar pentru acelŭ polcovnicŭ. Divanulŭ găsesce cu cale de a se trimite unŭ mumbaşirŭ să-'lŭ ridice, să-'lŭ aducă aicĭ ca pe unŭ vinovatŭ, carele fiind-că poruncă dela ispravnicĭ n'aŭ avutŭ, este cunoscutŭ, că numaĭ pentru jafŭ şi luare de banĭ, face acestŭ felŭ de urmărĭ şi în locŭlŭ luĭ, să rênduiască dumnéluĭ vel spăt. vechil la tréba polcovnicieĭ. 1790, Noembrie 8.

Cod. No. XVIII, pag 419.

In 9 Noembrie, 1790, Divanulŭ intervine la Enţenberg, să dea învoire la nisce locuitorĭ din Bran, carĭ aŭ facutŭ agricultură în ţéră cu 10 pluguri, să exporte din productele adunate, fiind-că şedŭ la drumulŭ mare, pe unde găzduescŭ călĕtoriĭ şi ómenĭ Impĕrătescĭ. Divanulŭ le acordă exportulŭ de celŭ maĭ multŭ 20 chile de bucate.

Cod. No. XVIII, pag. 420.

Unŭ comand. Balcilă şi Iarca Duicul din Bran, arétă că cu transportulŭ tunurilor austriace i-aŭ peritŭ 24 vite, obligatŭ fiind de a duce tunurile până la Câmpu-Lungŭ. Divanulŭ dreptŭ despăgubire îĭ acordă exportulŭ a 7 boĭ şi intervine la Enţenberg, să aprobe acésta şi să dea ómenilor paşusŭ pentru asemenea vite. 8 Noembrie, 1790.

Cod. No. XVIII, pag 417.

De altmintrelea Enţenberg dispune liberarea exportuluĭ de vite din ţéra românéscă, luându-se de unŭ boŭ, séŭ de unŭ calŭ 1 talerŭ, de o vacă 90 banĭ, de unŭ mânzŭ, séŭ rîmătorŭ banĭ 60, de óie, séŭ de capră banĭ 40; aceste sumĭ adausŭ peste obicĭnuita vamă.

Divanulŭ e gata a se supune la acéstă dispositiune, din Noembrie, 1790, «dar vĕdêndŭ trebuinţa ce are ţéra într'acéstă vreme de vite pentru *transporturĭ* şi pentru alte potvóde şi slujbe ale ţĕrĭĭ şi socotindŭ şi acestŭ puţinŭ venitŭ ce se orênduesce a se lua de la aceste vite, eşindŭ din ţéră, cunóscemŭ că maĭ multŭ este stricăciunea ţĕrĭĭ ce urméză a se întêmpla dintr'acésta, decâtŭ acelŭ

puținŭ folosŭ alŭ cămării, ce s'ar agonisi din sloboḑenia lor; căcĭ de se va da acum acéstă sloboḑenie, toți locuitorii de obște ar fi gata a-'și vinde tóte vitele cele trebuincióse de transportulŭ și de potvóda țĕrii, spre a scăpa și a rĕmâné nesupĕrați de slujba și datoria lor și nu vomŭ avé cu ce împlini trebuințele; iar vitele mĕrunte, precum: rîmătorii, capre, ce nu sunt de slujbă, potŭ a fi slobode să iasă. Pentru care, cu plecăciune îndrăsnindŭ la înalta înțelepciune a Mărieĭ tale, cea cuprinḑĕtóre și de cele viitóre, ne rugămŭ de obște, să binevoiescĭ a porunci pentru vitele marĭ..... și oĭ de prăsilă să se păzéscă nizamulŭ lor spre a fi oprite, după cum aŭ fostŭ până acum; iar vitele de negustitorie ce sunt strînse maĭ d'inainte și le iaŭ la suhaturile țĕrii, acelea când nu vor găsi de ale vinde aicĭ d'anpiciórele, nicĭ nu le vor tăia la zalhanalele țĕrii, dândŭ cele obicĭnuite și cele ce sunt hotărîte de către Înălțimea ta și acelea sloboḑenia lor să fie cu chezășie date la visterie și cu teschererile vameșilor, ca nu care cumvașĭ printre vitele lor să fie și de ale locuitorilor, a scăpa de slujba țĕrii și să li-se dée și cărți de la comisia visterieĭ după orênduiala ce este.

Cod. No. XVIII, pag. 418.

Poruncă către ispravnicii ot sud Ialomița

Divanulŭ, la 20 Ianuarie, 1791, vestesce, că a primitŭ însciințarea lor, de la 13 Ianuarie pentru 1000 oca seŭ ce cu *cislă* li s'aŭ ordonatŭ să împlinéscă dela negustitorii ce aŭ strînsŭ vite în județulŭ Ialomița și că viindŭ negustitorĭ turcĭ cu porunci de sloboḑenie, doĭ-treĭ din ceĭ carĭ aŭ fostŭ strînsŭ vite aŭ vêndutŭ la aceĭ turcĭ «d'anpiciórele, câte o cirédă ce aŭ strânsŭ, iar la zalhanale nicĭ unulŭ n'aŭ tăiatŭ» Divanulŭ cere să i-se spună numele negustitorilor celor carĭ aŭ strînsŭ vite? câți sunt? și câte cireḑi? în fieș-care cirédă câte vite? și'a cuĭ poruncă aŭ avutŭ la mânile lor de sloboḑenie? Fiind-că aceste tóte, după orênduială trebue să fie trecute în condica isprăvnicéscă. 1791, Ianuarie 20.

Cod. No. XVIII, pag. 413.

Amŭ cetitŭ nota dumnéluĭ Stih, stabs-auditorulŭ ce cu dumnéluĭ senior Marchelius, ofițerulŭ Impĕrătescŭ divanitulŭ, ce ni s'aŭ trimisŭ de către Ecselența ta la Divanŭ prin poruncă, ca să vedemŭ că nu găsesce domnulŭ auditorŭ cu cale a se judeca aicĭ dumnéluĭ Gaudis cu pîrâșiĭ sĕĭ Radul vatafulŭ i cu ceĭ-l-alți locuitorĭ de aicea, ci cererile lor ce aŭ asupra domnuluĭ Gaudis să mérgă să le facă la judecata Brașovuluĭ, unde este Gaudis cu ședere și supusŭ judecățiĭ de acolo; acéstă găsire cu cale a dumnéluĭ auditor se anerisesce printr'acéstă dreptate, căcĭ însușĭ Ecselența ta ne-aĭ arĕtatŭ poruncă dela pré milostiva și pré înalta curte, prin care se face arĕtare, că cinstita Comisie, ce este orênduită aicea în Bucurescĭ, sub întêia ședere a domnuluĭ ghinaralŭ baronŭ Maiersam, este maĭ alesŭ și maĭ vêrtosŭ pentru acésta orênduită, adecă: din pămêntenĭ de aice de vor fi vre-unĭ năpăstuiți cu vre-unŭ felŭ de mijlocŭ, de către persónele Impĕrățieĭ séle, prin cercetare și aflare de dreptate să despăgubéscă pe aceĭ năpăstuiți pămêntenĭ. Decĭ, când este acéstă milostivă poruncă la mijlocŭ, domnulŭ Gaudis se cuvine a fi supusŭ la judecata cinstituluĭ Comision și Măria sa domnulŭ gheneralŭ Maiersam, după înaltă poruncă póte a fi supusŭ, ca să primească jălbile acestor locuitorĭ, carĭ privescŭ asupra domnuluĭ Gaudi, ce și dumnéluĭ este unulŭ din persónele Impĕrățieĭ și rĕmâne Măria sa îndatoratŭ a face cuviinciósă Сатисфакціоане (*satisfacțiune*, V. A. U.) la dreptatea ce vor avea acești săracĭ locui-

torĭ, de care Ecselenţa ta te veĭ înţelege cu domnulŭ gheneralŭ Maiersam, ca să nu rĕmâe locuitoriĭ obidiţi în vreme când eĭ şi jăluitoriĭ sunt aice şi pîrîtulŭ se află aice şi pricina şi luarea vitelor lor iarăşĭ aice în ţĕră li s'aŭ făcutŭ şi maĭ vêrtosŭ, că asemene priciniĭ s'aŭ căutatŭ aice la Divanŭ, adecă pîrîşiĭ ceĭ cu cererile eraŭ locuitorĭ din lăuntru din ţĕra Ardéluluĭ şi pîrîţiĭ eraŭ pămênteniĭ locuitorĭ de aice şi Divanulŭ la dreptatea pîrîşilor le aŭ făcutŭ împlinirea dela pămênteniĭ de aice. 1791, Februarie 18, Bucurescĭ.

Cosma alŭ Ungro-Vlahieĭ. *Buzĕŭ-Dositeiŭ. Dumitrake* banŭ. *Const. Stirbeiŭ. Mateiŭ Falcoianu. Marchelius.*

Cod. No. XVIII, fila 453.

La 9 Februarie 1791 Divanulŭ rĕspunde luĭ Enţenberg, la întrebarea ce i-a adresatŭ acela, în 7 Ianuarie după călindarulŭ noŭ, în privinţa a celor 3 taleriĭ ce s'ar fi luândŭ de ispravnicĭ dela fie-care vită ce se exportă. Divanulŭ ḑice, că n'are nicĭ o scire despre acésta, ci nicĭ s'aŭ datŭ vre-o poruncă dela Divanŭ pentru acéstă luare, nicĭ este obiceiŭ. Pentru care Ecselenţa ta aĭ trimisŭ dimpreună cu Divanulŭ poruncĭ către ispravnicĭ încă de atuncĭ ca să rĕspunḑă la acésta. Şi aŭ venitŭ de la judeţele Ialomiţa, Buzeŭ, Ilfov, rĕspunsurile ispravnicilor, că sunt feriţi de o urmare ca acésta, iară dela cele-l-alte judeţe nu avemŭ până acum rĕspunsŭ nicĭ vre-o jalbă dela cine-vaşĭ n'amŭ vĕḑutŭ asupra acesteĭ priciniĭ ca să cercetămŭ; iarŭ la 21 August, 1790, aĭ poruncitŭ Ecselenţa ta a se lua peste vama cea obicĭnuită dela vitele ce vor eşi din ţĕră, de boŭ séŭ calŭ câte tal. 1, de vacă câte banĭ 90, de juncŭ, mânzŭ séŭ rîmătorŭ câte banĭ 60, de ŏie, de capră câte banĭ 40; pentru care acestŭ venitŭ are a da sémă dumnéluĭ căminarulŭ *Mosc*, fiindŭ încărcatŭ de a rĕspunde aceştĭ banĭ la cămara resboiuluĭ. 1791, Februarie 9.

Dumitrache banŭ. *Radu Slătinénu. Ion* logofĕtŭ. *Const. Stirbeiŭ. Mateĭ Fălcoianu. Marchelius.*

Cod. No. XVIII, pag. 445.

Divanulŭ prin anaforaua de la 22 Februarie, 1791, către Enţenberg, cere se fie îngăduiţi măcelariĭ din Bucurescĭ şi ne-popriţi de a cumpĕra vite pentru îndestularea oraşuluĭ şi a oştirilor, cum şi neguţitoriĭ zalhanagiĭ carĭ taĭe vitele în ţĕră.

Cod. No. XVIII, pag. 449.

Anaforaua Divanuluĭ către baronŭ Enţenberg.

«Aŭ vĕḑutŭ Divanulŭ amêndouĕ notele Mărieĭ séle, domnuluĭ gheneralŭ-majorŭ, baronŭ Maiersam, ce aŭ datŭ către Ecselenţa ta, una pentru cererile ce face dumnéluĭ vel post. Dumitrache Varlaam, a se despăgubi de nisce fênŭ i unŭ podŭ şi mulţi rîmătorĭ, ce ḑice că este preţŭ peste totŭ, taleriĭ 1478, şi alta pentru cererea ce face sărdarulŭ Stefan Costescu de 92 care de fênŭ, ce ḑice că i s'aŭ luatŭ şi nu i s'ar fi plătitŭ; după care note, Ecselenţa ta poruncesce Divanuluĭ a rĕspunde cele drepte. Spre a se putea da cuviinciósa îndestulare, nu lipsimŭ a arĕta Ecselenţeĭ tale, că cererile amêndorora acestor douĕ persóne, se vĕḑŭ a fi împărţite în 2, adecă, la unele madele se jăluescŭ, că li s'aŭ făcutŭ luărĭ chiar de obraze ostăşescĭ, iară la altele din madele, arétă că li s'aŭ făcutŭ

luări de obraze pământene, aĭ noștriĭ de aicĭ, și fiind-că în orderulŭ ce aĭ trimesŭ Ecselența ta la Divanŭ, dela 10 ale luĭ Martie, după noulŭ călindarŭ, ni se arétă, că pré Inalta poruncă aântêiŭ șeḑétorŭ sfatuluĭ ostășescŭ alŭ curțeĭ, ce s'aŭ trimesŭ dela 25 Februarie, la pontŭ alŭ 2-lea, cuprinde chiar așĭa: «priciniĭ de acestŭ felŭ, carĭ privescŭ la țéra muntenéscă între sine-șĭ, de se vor fi și arётatŭ la comisia cercetăreĭ, nu póte să le energhiséscă comisia cercetăriĭ, nicĭ să le caute; iară la pontulŭ 3-lea cuprinde arётărĭ: «jălbĭ prin carĭ unŭ slujbașŭ alŭ statuluĭ nostru către altulŭ, unŭ românŭ către altulŭ, din persónele nóstre, din priciniĭ temeinice a uneĭ îndestulărĭ deosebite, séŭ din priciniĭ temeinice a uneĭ păgubirĭ a cămăriĭ la cumpĕrătórea séŭ la darea zacherelelor și a banilor, care ar putea să se aréte la orĭ-ce administrație, se cuvine a le cerceta comisia cercetăreĭ.» După acéstă Inaltă hotărîre și poruncă, se cuvine dar a se urma și la aceste douĕ obraze și trebue să se poruncéscă postelniculuĭ Varlaam și serdaruluĭ Costescu, ca pentru madelele luărilor, ce li se vor fi făcutŭ chiar de către persónele ostășescĭ, să se facă jălbile și cererile însă-șĭ către cinstita comisie a cercetăreĭ și de acolo să-'șĭ céră îndestulare la dreptatea ce vor avé; iară pentru madelele luărilor ce li se vor fi făcutŭ de către obraze pământene de aicĭ, să-'șĭ facă jălbile și cererile însușĭ către Divanulŭ țĕreĭ și prin cercetare cu amĕruntulŭ, de vor avea dreptate, îșĭ vor afla-o negrețitŭ. Ci dară într'acestŭ chipŭ te veĭ înțelege Ecselența ta cu domnulŭ gheneralŭ Maiersam, pentru urmarea acestor douĕ note. 1791, Martie 3.

Iscăliți: *Cosma* alŭ Ungro-Vlachieĭ. *Dositeiŭ-Buzĕŭ. Ioan* logofĕtŭ. *Dumitrache* banŭ. *Radu Slătineanu. Manolache Grădișteanu. Marcheliu.*

Cod. No. XVIII, pag. 451.

Divanulŭ face raportŭ la Ențenberg, în 4 Martie 1791, și vestesce că aŭ opritŭ exportulŭ din țéră a vitelor marĭ prin cărțĭ la toțĭ ispravnicĭi, repetându-le ordinele anterióre, ca «și pe ceĭ cu pășușurĭ și cărțĭ să-'ĭ opréscă și luându pășușurile și cărțile din mânele lor, să le trimiță aicĭ, după orderulŭ Ecselenței tale ce ne-aĭ datŭ, fiind-că numaĭ ofițeriĭ dela hergheliile împĕrătescĭ vor avea voia acésta, iar măcelariĭ carĭ cumpĕră vite pentru hrana politieĭ Bucurescilor și a oștirilor, cum și neguțitoriĭ zalhanagiĭ, carĭ strîngŭ vite de tăiatŭ la zalhanale, din care ese sĕulŭ pentru trebuința lumânărilor politieĭ Bucurescilor și a ostașilor, cum și cervișulŭ și pastrama, care se cheltuesce în țéră, aceștia ca uniĭ ce sunt pentru hrana și trebuința țĕreĭ, nu se potŭ opri; însă nu toțĭ câțĭ ar vrea să metahiriséscă acestŭ alișverișŭ, pentru alte interesurĭ ale lor, din care să n'aibă țéra și politia nicĭ unŭ folosŭ, ci numaĭ Bucurescenĭi, de carĭ făcêndŭ fóie anume, carĭ sunt 20 la numĕrulŭ lor, s'aŭ datŭ la comisia vistieriei, spre a li se da cărțĭ de sloboḑenie, prin marafetulŭ starosteĭ de neguțitorĭ, cu orênduiala cea cuviinciósă, după obiceiŭ, spre a face acestŭ alișverișŭ pentru îndestularea țĕreĭ, făr' de a scóte afară din țéră nimicŭ; de care nu lipsimŭ a arĕta Ecs. tale. 1791, Martie 4.

Semnați: *aceiași.*

Cod. No. XVIII, pag. 454.

*

Cu referință la menziluri (poște), încă avemŭ de înregistratŭ următórele acte:

Epistatulŭ poștelor aŭ raportuitŭ la Divanŭ, cum că poștea ce era aședată în vama Timeșuluĭ, s'aŭ ridicatŭ, cu porunca Ecselenței séle gheneralŭ comandirŭ alŭ Sibiuluĭ, și aŭ rĕmasŭ postașiĭ țĕreĭ ce sunt la Predeal a purta poșta până în cetatea Brașovuluĭ; cărora fiindu-le peste putință a purta atâta greutate, urméză a se strica și acéstă poște a țĕreĭ din Predeal; ci fiind-că pe acestŭ drumŭ nu se lucréză numaĭ corespondențiile de cărți, carĭ se pórtă de lipcanĭ i călărași călărĭ, ci și alte trebuințe de căruțe cu caĭ, unde acolo, pe Prahova, sate nu sunt împrejurŭ altele, unde să găséscă căruțe și caĭ, fără numaĭ acestŭ satŭ *Comarnicul* ce este îndatoritŭ a purta poștea numaĭ până în valea Timeșuluĭ; iar ceĭ din Timeș aŭ și căruță și caĭ; să bine-voescĭ Inălțimea ta a scrie către Ecselența sa gheneralulŭ, a porunci să se așeḑe poșta la locŭ, ca să nu se facă dintr'acésta vre-o zăticnire și contenire la corespondențile acestuĭ drumŭ.

Cod. No. XVIII, pag. 379.

Epistatulŭ poștelor, aŭ raportuitŭ la Divanŭ iarăși pentru rădicarea poșteĭ din vama Timeșuluĭ. Divanulŭ cere din noŭ, la 9 Martie 1790, reașeḑarea poșteĭ dela Timeș la Brașov.

Cod. No. XVIII, pag. 384.

Raportă alŭ Divanuluĭ către Ențenberg.

Aŭ primitŭ porunca Ecselențeĭ tale, ce s'aŭ datŭ pentru stricăciunea poștelor, că se pricinuesce maĭ multŭ din căpitaniĭ ceĭ orênduiți, căcĭ făcêndu-se acești căpitanĭ cu dare de banĭ, nu se potŭ orêndui ómenĭ vrednicĭ, carĭ se pótă căuta îndestularea slujbeĭ; asemenea și căpitaniĭ, ca uniĭ ce se facŭ prin dare de banĭ, cugetă și eĭ totŭ cu luare la jăfuire, neavêndŭ hotărîtŭ ce să-'ĭ fie plata luĭ și cu acéstă trébă, poștia rĕmâne cu totulŭ ne-îngrijită și în loc de a fi slujba îndestulată după trebuința ce are cu necurmare, se urméză împotrivă, făcêndu-se multe cusururĭ și zăticniri de a pururea, la mergerea curierilor ștafeturilor și altor porunci și deosebitŭ pătimesce și ticălósa țĕră cu ne-ajungerea cailor, căruțelor și a surugiilor; de care pentru ca să iée și acésta o îndreptare, aĭ găsitŭ Ecselența ta cu cale, ca toți căpitaniĭ poștelor să nu fie îndatorați a da la nimenĭ măcar o para cu nume de havaetŭ, dară nicĭ dela satele poștelor să nu iée nimicŭ, ce ca să scie și eĭ pentru ce plată aŭ să slujéscă, poruncesce Ecselența ta, ca Divanulŭ să facă o chibzuire, ca orĭ din venitulŭ poștelor, după ugeretulŭ ce se strînge, séŭ însușĭ de prin satele poșteĭ, să li se hotărască léfa cu care ar putea fieș-care sluji. Decĭ, Divanulŭ la acésta rĕspunde, că socotința Ecselențeĭ tale este bună și cu cale, și așĭa se urma pentru căpitanĭ și maĭ 'nainte vreme, însă veĭ sci Ecs. ta, că după cum ne-amŭ însciințatŭ, pricina stricăciuneĭ poștelor este, nu numaĭ facerea căpitanuluĭ prin dare de banĭ, ci cea maĭ mare pricină de stricăciune și cu totulŭ spargerea poștelor, este acésta, că toți de obște, orĭ ofițerĭ séŭ soldați, orĭ în ce parte de locŭ aŭ să mérgă, séŭ să vie, ămbletulŭ este totŭ cu caĭ de menzilŭ și pentru orĭ-ce mică trebuință séŭ măcar numaĭ saltŭ să fie, nu ié numaĭ unŭ calŭ și unŭ surugiŭ, ci ié căruță de olacŭ, care căruță, negreșitŭ, trebue să fie cu 4 caĭ, uniĭ și cu porunci în scrisŭ,

alţiĭ şi făr' de poruncĭ, că de şi sunt rênduiţĭ pe la poştie câte o zalógă, dară ofiţeriĭ şi alţiĭ din partea ostăşéscă, ce mergŭ şi vinŭ, iaŭ căruţe cu câţĭ caĭ le este voĭa, ne-putêndŭ nimenĭ să le stea împotrivă, fiindŭ şi aceia ostaşĭ împĕrătescĭ. La altele din poşte, zalógele ce sunt rênduite, orĭ-cine vine şi cere căruţe şi caĭ de olacŭ, fără a maĭ cere să vadă de are vre-o poruncă în scrisŭ séŭ nu, numaĭ decâtŭ îĭ dă căruţă şi caĭ. Acestea sunt pricinele stricăciuneĭ, séŭ maĭ bine să ḑicemŭ a de totŭ spargereĭ şi dărăpănăreĭ poştelor. De acésta dar rea urmare, Divanulŭ nicĭ o îndreptare nu póte să facă, fiind-că acésta stă numaĭ la mâna Ecselenţeĭ tale, ca unŭ gheneralŭ comando, să se facă îndreptarea ce maĭ josŭ împotrivă arĕtămŭ.

Fiind-că tréba acésta a poştelor se spânzură de visterie, ca de una ce are tótă purtarea de grijă pentru greutatea ţĕreĭ, din care ţĕră sunt date satele spre slujba acesteĭ trebĭ a poştelor, şi de spătărie ca una ce acéstă dregĕtorie are purtarea de grijă a căpitanilor, ce sunt orênduiţĭ la poşte, să fie porunca Ecselenţeĭ tale, către aceste douĕ persóne ca dumnélor, se grijască pentru căpitanĭ a se orêndui şi a se pune pe la poştĭ ómenĭ vrednicĭ, ca să caute slujba cu îndestulare şi fără de cusurŭ, şi pentru a lor slujbă, ce plată să aibă, iarăşĭ dumnélor se chibzuiască şi cum vor găsi cu cale să aréte Ecs. tale şi Divanuluĭ, şi după acea orênduială li se va urma plata lor.

La tóte căpeteniile poştelor să se orênduiască câte unŭ căprarŭ cu unulŭ séŭ doĭ soldaţĭ, ómenĭ vrednicĭ, la mâna cărora să se dée poruncile Ecselenţeĭ tale în scrisŭ, ca niměnuĭ fără de carte iscălită de Măria ta şi de ceĭ ce se cuvine, să nu dée căruţe séŭ caĭ de olacŭ, şi pe ceĭ ce vor vedea că ămblă se iée cu sila, să li se împotrivéscă şi să-'ĭ aréte la Ecs. ta, şi cum ḑicemŭ, căcĭ şi căruţele, nicĭ de cum fără poruncă în scrisŭ, care se fie vĕḑută şi de căpitanulŭ poşteĭ, nimănuĭ să nu dée.

Celŭ ce este orênduitŭ vel căpitanŭ, elŭ singurŭ să aibă tótă purtarea de grijă pentru buna orênduială a acestor poştiĭ şi numaĭ de grumazulŭ luĭ să fie tréba acésta spânzurată, ca unulŭ ce este vechiŭ la tréba acésta şi are totŭ felulŭ de praxisŭ şi sciinţă a acesteĭ slujbe, şi toţĭ căpitaniĭ ce se vor orêndui la orĭ-ce poştie, de elŭ se fie aleşĭ şi arĕtaţĭ la dumnélor numitele douĕ persóne, şi aceia să fie orênduiţĭ în slujba căpitănieĭ, căcĭ acestŭ felŭ urmându-se, apoĭ pentru orĭ-ce cusurŭ şi vinovăţie a căpitanilor, are să dée séma vel căpitanulŭ, şi elŭ rĕmâne vinovatŭ.

Aceste tóte urmându-se, şi poştele îşĭ vor avea orênduiala pe deplinŭ şi zăticnire la trebile şi poruncile împĕrătescĭ, nu se va face. 1790, Septembrie 29.

Cosma alŭ Ungro-Vlachieĭ. ot *Rômnic-Filaretos. Ioan Damaris. Constantin Stirbeiŭ. Mateiŭ Fălcoianu. Marchelius.*

Cod. No. XVIII, pag. 405.

Anexă la pag. 344—345 (T. III)

Numirĭ în slujbe şi favorisărĭ diverse acordate de Saxa-Coburg unora din boerĭ, orĭ jupâneselor, se maĭ pot afla în cond. XVIII la paginile 366—368.

Totŭ acolo este repetită şi mĕsura raportată de noĭ la Tom. III

despre ficsarea prețuluĭ galbenuluĭ «la alișverișŭ mĕruntŭ până la 4, 5 leĭ, drept 5 florinți».

Se maĭ ordonéză de Saxa-Coburg urmărirea pentru datoriĭ a vorniculuĭ George Glica ce este datorŭ cu 1000 florinți și a luĭ *Condili* secretarulŭ *prințipuluĭ* Mavrogheni, pentru datoria de 160 florinți către casa baronuluĭ de Mertzburg. Divanulŭ rĕspunde luĭ Coburg că acestŭ secretarŭ se află la Țarigrad și aicea nu are nicĭ unŭ felŭ de stare, iară pentru vorniculŭ Gheorghe aŭ poruncitŭ să-lŭ afle.

In 23 Februarie 1790, Divanulŭ raportéză că acelŭ vornicŭ Gheorghe Glica, nu s'aŭ aflatŭ în țéra românéscă, nicĭ este cunoscutŭ acolo «dar se înțelege din însuși zapisulŭ luĭ, ce este scrisŭ la 1778 Iulie, că într'acea vreme rĕposatulŭ baronŭ Metzburg era la Iași în Moldova, unde acolo trebue să fie și acel Gheorghe Vorniculŭ». Divanulŭ restitue zapisulŭ și polița luĭ Condili.

Dintr'unŭ actŭ cu No. 72 relativŭ la unŭ procesŭ pentru datorie de acum 57 anĭ (1733) aflămŭ că în Bucurescĭ ceĭ maĭ vechĭ negustitorĭ cu lipscănie și ceĭ maĭântêiŭ eraŭ Floru Ión și Chirca.

Cod. No. XVIII, pag. 382.

Divanulŭ țĕrĭĭ către Entenberg

Amŭ înțelesŭ orderulŭ Ecselențeĭ tale dela 12 ale lunieĭ aceștia și câtŭ pentru îngrijirea ce poruncesce Ex. ta a avea Divanulŭ pentru a fi magaziile îndestulate și fênŭ, lemne, și zachereaua cea trebuinciósă oștirilor acum, escĭ Ex. ta însciințatŭ, că tóte orênduelile cele maĭ strașnice amŭ făcutŭ, trimițêndŭ pe la județe atâtŭ zapciĭ de aĭ noștri, câtŭ și ofițerĭ, cu poruncĭ tarĭ, pentru aducerea în grabă a tóte cele trebuincióse oștirilor, spre îndestularea magaziilor și s'aŭ luatŭ de la toțĭ de rêndŭ carele și a țĕranilor și a scutelnicilor și a tuturor de le-aŭ încărcatŭ. Deosebitŭ de acestea acum amŭ maĭ orênduitŭ și pe dumnéluĭ vist Scarlat Grecénul i pe dumnéluĭ vist. Grădișténu, ca d'impreună cu comisia visterieĭ, să facă tótă osîrdia și îngrijirea pentru împlinirea rĕmășițelor de aceste naturale și aducerea în grabă la magaziĭ și n'a maĭ rĕmasŭ dumnélor nicĭ unŭ mijlocŭ, care să nu-'lŭ fi metacherisitŭ spre împlinirea slujbeĭ aceștia. Iar pentru a face orênduélă și pe alte 4 lunĭ de la Maiŭ înainte, de altă zacherea, acésta fiind-că urméză a se cere din zachereaua nouă, căcĭ de vre-o zacherea veche nădejde nu este, rĕmâne să așteptămŭ până la Maiŭ, ca să vedemŭ âncêiŭ ce rodire ne arétă timpulŭ viitorŭ, ca să scimŭ după arĕtarea rodurilor pământuluĭ să facemŭ și orênduéla cea cuviinciósă, când atuncĭ, după cum amŭ grijitŭ în tótă vremea de hrana și zachereaua oștirilor, asemenea vomŭ griji și pe numitele 4 lunĭ, după putința țĕrĭĭ. 1791, Martie 6.

NB. Acesta este ultimulŭ documentŭ din condica Nr. 18. Cu condica Nr. 19 începe Domnia luĭ Michail Suțu. Intre ḑioa când începe condica Nr. 19 și acea de la care este datatŭ acestŭ ultimŭ documentŭ din condica XVIII, de sigurŭ aŭ maĭ urmatŭ acte dela Divanŭ, dar aceste până astăḑĭ nu aŭ ajunsŭ la mâna

nóstră. De ce nu s'aŭ înregistratŭ maĭ departe în condică, unde chiar maĭ sunt rĕmase file albe? Rĕspunsulŭ nu-'lŭ putemŭ da. Totuşĭ spânḍurarea viziruluĭ dela Constantinopole, pentru că aŭ ucisŭ pe Mavrogheni, în luna Februarie, 1791, şi concesiunile ce Austria se vede silită a face la Siştov, unde se trata la data acésta despre pace, aŭ pututŭ pune pe gânḍurĭ pre boeriĭ divaniţĭ, până 'n acea mĕsură, încâtŭ să caute a nu maĭ da pe faţă unele din lucrările lor, maĭ alesŭ din cele contrare Turcilor şi familieĭ Mavrogheni. Dămŭ acésta negreşitŭ ca o simplă supoziţiune.

Către baronulŭ Enţenberg.

Dumnélor boeriĭ ce s'aŭ însemnatŭ maĭ josŭ, carĭ sunt în catastihulŭ lefilor celŭ întăritŭ şi întocmitŭ de Măria sa, pré Inaltulŭ Prinţipŭ Coburg, cu léfa ce însemnămŭ maĭ josŭ, făcură arĕtare, că s'aŭ datŭ poruncă la comisia visterieĭ, de a se ridica din catastihulŭ lefilor cu totulŭ, şi de a li se opri rênduita léfă; pentru care noĭ scimŭ, că poruncile împĕrătescĭ, carĭ ni le-aŭ făcutŭ însuşĭ Ecs. ta... sunt ca orênduielele şi întocmelele Mărieĭ séle Inalt. Prinţipŭ Coburg, să se păzéscă şi să se urmeze întru tóte. Aşişderea şi Ecs. ta, tot-d'auna ne-aĭ arĕtatŭ şi ne arĕţĭ, că nu poţĭ strĕmuta nicĭ unele din rênduielele Inaltuluĭ Prinţipŭ; încă şi în trecutele ḍile făcêndu-se cuvêntare la Divanŭ Ecs. tale, pentru óreşĭ-care întocmire a catastihuluĭ de leĭ, ne-aĭ datŭ rĕspunsŭ, atâtŭ prin cuvêntŭ câtŭ şi în scrisŭ, ca şi Divanulŭ să facă numaĭ întocmirea aceea, ce socotesce, pe suma ce este rênduită, iar nu maĭ multŭ, dar urmarea se va face iară prin poruncă dela Inaltele locurĭ, neputêndŭ Ecs. ta a face nicĭ o schimbare orênduielelor Inaltuluĭ Prinţipŭ. Aşişderea şi de câte orĭ amŭ făcutŭ arĕtare Ecs. tale, de a se schimba uniĭ din ispravnicĭ i zapciĭ de aĭ Divanuluĭ şi alţĭ slujbaşĭ, totŭ asemenea rĕspunsŭ ne-aĭ datŭ, că nu poţĭ Ecs. ta a da sloboḍenie, fără de poruncă dela Inaltele locurĭ, la nicĭ unele din cele ce aŭ aşeḍatŭ Inaltulŭ Prinţipŭ, şi acum împotrivă, auḍimŭ poruncă dată, nu la Divanŭ, după orênduială, ci la comisia visterieĭ, pentru scóterea cu totulŭ a acestor maĭ josŭ arĕtate persóne, din catastihulŭ Prinţipuluĭ. Decĭ, de nu este sloboḍenie şi poruncă dela Inaltele locurĭ, a se strica orênduiala pré Inaltuluĭ Prinţipŭ, să bine-voescĭ a porunci la comisia visterieĭ, ca nicĭ pe aceştĭ boerĭ să nu-'ĭ isteriséscă de léfa lor; iar de este sloboḍenie, vĕ rugămŭ să ni se facă cunoscută acéstă sloboḍenie şi poruncă, ca şi la ocne şi la carvasara şi la alţĭ slujbaşĭ şi zapciĭ aĭ ţĕreĭ, să facă Divanulŭ o întocmire de reformă iarăşĭ cuviinciósă, drépтă şi vrednică la orênduiala slujbeĭ lor.

Talerĭ	
100	aĭ domnuluĭ vornicŭ Creţulescu.
100	aĭ domnuluĭ vistierŭ Ghiurgiu.
150	aĭ domnuluĭ postelnicŭ Varlaam.
100	aĭ domnuluĭ postelnicŭ Văcărescu.
200	aĭ ispravniculuĭ de Curte.
100	aĭ luĭ Alecu, feciorulŭ stolniculuĭ Dumitrache.
220	aĭ domnuluĭ clucerŭ Dumitrache Catargiu.
30	unŭ aghiotantŭ.
10	unuĭ *uţu din* gheneralŭ (?)
100	leĭ stolniculuĭ Niculescu.

Cod. No. XVIII, fila 489.

*

Inainte de a termina cu *addendele* relative la tomŭ III, credemŭ a aduce unŭ serviciŭ studiuluĭ dreptuluĭ comercialŭ, prin reproducerea aci a unor acte relative la o *poliță* dată de Statulŭ românŭ la nisce negutitorĭ ardelenĭ, în condițiunĭ cu totulŭ anormale.

Aŭ cercetatŭ Divanulŭ jalba dată Prințipeluĭ de Ioniță Marcovicĭ și acea a luĭ Teodosie Constantin, sudeți austriacĭ, pentru baniĭ ce le-aŭ luatŭ Domnulŭ Mavrogheni și anume 8738 talerĭ de la Marcovicĭ și 600 talerĭ de la Teodosie, dându-li-se la mânĭ *poliță* din partea visterieĭ țĕreĭ, iscălite de Scarlat Grecénu pe atuncĭ vel vist. și cu mărturia archiereilor și a boerilor Divanuluĭ, către Marcu portarŭ la Sibiŭ, spre a numĕra la numițiĭ aceste sume de banĭ, din care eĭ ḑicŭ că n'aŭ primitŭ nimicŭ. Divanulŭ explică, că «la ridicarea sudiților de aicĭ aflându-se aceștĭ doĭ negutitorĭ cu banĭ la dênșiĭ, când numituluĭ Domnŭ înscințase medelnicerulŭ Enache, ce se afla tovarășŭ cu Marcu Portaru la isprăvnicia ot sud Vâlcea, cum că tovarășulŭ sĕŭ Marcu Portaru aŭ ridicatŭ din județŭ banĭ aĭ visterieĭ tal. 11,121 și aŭ fugitŭ la Sibiŭ, aŭ apucatŭ numitulŭ Domnŭ pentru acea pricină a banilor ceĭ hrăpiți de Marcu de aicĭ din țĕră pe numițiĭ doĭ negutitorĭ și de la închisóre unde eraŭ închiși aci la Dudescĭ le-aŭ luatŭ numita sumă de banĭ 8978 de la amêndoĭ și aŭ poruncitŭ de li s'aŭ datŭ de a visterie polițe către Marcu Portaru, ca din baniĭ ce-'ĭ hrăpise din județulŭ Vâlceĭ după arĕtata socotélă a medelniceruluĭ Enache, să numere la numițiĭ doĭ negutitorĭ, luĭ Marcovicĭ tal. 8738 și luĭ Teodosie tal. 600, pentru altĭ atâția ce aŭ datŭ aicĭ; cu care poliță mergêndŭ la Sibiŭ și apucându pre Marcu Portaru, aŭ ḑisŭ că n'aŭ luatŭ atâția banĭ pe câtŭ aŭ arĕtatŭ Enache medelnicerulŭ aicĭ, ci maĭ puținŭ, dar nicĭ aŭ vrutŭ să priméscă polițele întru nimicŭ, ci ridicându-se din Sibiŭ aŭ trecutŭ la Moldova unde aŭ intratŭ în slujba oștirilor rusescĭ, iar negutitoriĭ s'aŭ întorsŭ în deșertŭ cu polițele neplătite, carĭ măcar că prin jălbile lor aŭ cerutŭ baniĭ lor de la obrazele ce sunt iscăliți în polițe, dar fiind-că adevĕrulŭ pricineĭ este sciutŭ și cunoscutŭ tuturora, că baniĭ lor 'ĭ-aŭ luatŭ Domnulŭ Mavrogheni și obrazele ce sunt pîrîte aŭ iscălitŭ din porunca Domnuluĭ, ca nisce supușĭ și siliți, neavêndŭ putere a se împotrivi în vremea aceĭ sciute oblăduirĭ și nu sunt vinovați la nimicŭ la paguba negutitorilor acestora; Divanulŭ aŭ găsitŭ cu cale, ca numițiĭ negutitorĭ să se apuce de Marcu Portaru fiind-că pentru dênsulŭ s'aŭ prădatŭ eĭ cu aceștĭ banĭ; însă fiind-că era bănuială după tăgăduiala luĭ Marcu, carele s'aŭ arĕtatŭ că n'aŭ luatŭ atâta sumă de banĭ, pe câtŭ aŭ arĕtatŭ medelnicerulŭ Enache, nu cum-va va fi rĕmasŭ însu-și asupra luĭ Enache medelnicerulŭ vre-o sumă de banĭ luați din județulŭ Vâlceĭ și pentru ca să'ĭ mistuiască aŭ arĕtatŭ către numitulŭ Domnŭ, că 'ĭ-aŭ luatŭ Marcu, nicĭ aŭ fostŭ amestecatŭ, séŭ atinsŭ de vre-unŭ interesŭ, s'aŭ adusŭ pentru acésta medelnicerulŭ Enache într'adinsŭ, pe carele l'a supusŭ sub jurămêntŭ și aŭ făcutŭ jurămêntŭ, de față cu Teodosie negutitorulŭ suditŭ, âncêiŭ că întru adevĕrŭ aŭ arĕtat către numitulŭ Domnŭ suma banilor pe câtŭ aŭ luatŭ Marcu Portarulŭ, iar nu maĭ multŭ; alŭ doilea, că nu s'aŭ atinsŭ nimicŭ din rĕmășițurile banilor județuluĭ după fuga luĭ Marcu, descărcându-se asupra luĭ Marcu și folosindu-se pre sine-și; alŭ treilea, că n'aŭ sciutŭ că va să fugă tovarășulŭ sĕŭ, nicĭ i-aŭ fostŭ prin sciință nimicŭ. Decĭ fiind-că cu jurămêntulŭ ce aŭ făcutŭ numitulŭ medelnicerŭ Enache s'aŭ curățitŭ și acea bănuială ce era adecă, că nu va fi luatŭ Marcu Portaru atâta sumă și aŭ rĕmasŭ bine doveditŭ

Marcu de hrăpitorŭ şi furŭ de toţĭ aceştĭ banĭ, carele aŭ socotitŭ că cu fuga din locŭ în locŭ să scape şi să mănânce dreptulŭ visterieĭ ţĕreĭ, pentru ale căruia hoţiĭ s'aŭ păgubitŭ aceştĭ doĭ ticăloşĭ neguţitorĭ nevinovaţĭ, se rógă Divanulŭ cu plecăciune Înălţimeĭ tale să bine voiescĭ a scrie către Măria sa pré Inaltŭ prinţipŭ Potemkin feld-mareşalŭ şi oblăduitorŭ ţĕreĭ Moldoveĭ, ca cu iubirea de dreptate şi milostivirea ce are Înălţimea sa asupra acestor doĭ ticăloşĭ neguţitorĭ nevinovaţĭ, să poruncéscă Portaruluĭ Marcu straşnicŭ şi să i-se facă strînsóre a da aceştĭ banĭ ce 'ĭ s'aŭ hrăpitŭ la fuga luĭ din judeţulŭ Vâlceĭ, spre a 'şĭ afla aceştĭ neguţitorĭ dreptatea lor, ca de la o creştinéscă oblăduire a Înălţimeĭ séle şi când Marcu Portaru iară-şĭ va pricinui că 'l-aŭ năpăstuitŭ tovarăşulŭ luĭ Enache medelnicerulŭ cu arĕtarea de atâta sumă, îşĭ va căuta cu medelnicerulŭ Enache tovarăşulŭ sĕŭ şi dovedindu'lŭ că rĕŭ 'lŭ aŭ arĕtatŭ, atuncea nu numaĭ va plăti Enache medelnicerulŭ, ci încă se va şi osândi, ca unŭ mincinosŭ şi ca unŭ călcător de jurămênt. 19 Augustŭ, 1790.

Coburg a rênduitŭ o comisiune specială de 4 judecătorĭ să cerceteze afacerea. *Alegerea* comisiuneĭ tu adusă la Divanŭ. De şi nu fu dată cu unanimitatea membrilor, hotărîrea comisiuneĭ fu, că visteria să plătéscă banĭĭ luaţĭ de la ceĭ doĭ neguţitorĭ. «Ci când Măria ta veĭ hotărî a se plăti negreşitŭ din visterie aceştĭ banĭ, séŭ din ţéră, Înălţimea ta escĭ stăpênŭ şi visterieĭ şi ţĕreĭ şi precum veĭ bine voĭ a porunci, se va urma!... Dar noĭ suntemŭ datorĭ a arĕta Înălţimeĭ tale adevĕrulŭ pricineĭ cum aŭ cursŭ. Ântêiŭ, că Domnulŭ Mavrogheni n'aŭ luatŭ numaĭ dela aceştĭ doĭ sudiţĭ numita sumă de banĭ, ci aŭ luatŭ miĭ nenumĕrate dela toţĭ de obşte, şi streinĭ şi pământenĭ, dela uniĭ cu unŭ felŭ de pricină, dela alţiĭ cu alt-felŭ de pricină, precum aşĭa aŭ luatŭ şi dela aceştĭ doĭ sudiţĭ cu pricina pentru Marcu Portarulŭ. Decĭ când visteria şi ţéra va sta a plăti la unulŭ séŭ la doĭ dintr'aceĭ jăfuiţĭ de numitulŭ Domnŭ, nu numaĭ acum nu se va mântui ţéra, ci nicĭ în urmă după acésta. Dar că aŭ iscălitŭ la poliţele acestor doĭ neguţitorĭ sudiţĭ dumnéluĭ vel vist. ca unŭ vistierŭ mare ce se afla şi arhiereiĭ şi boeriĭ mărturiĭ, este sciutŭ tuturor de obşte starea în care ne aflamŭ şi sila ce amŭ avutŭ şi frica primejdieĭ vieţeĭ nóstre, de era cu putinţă într'aceeaşĭ silnică vreme a ne împotrivi să nu iscălimŭ, séŭ a ţice cuvenitŭ de împotrivire; în câtŭ nu numaĭ la acestea amŭ iscălitŭ de silă şi fără de voia nóstră, nefiindŭ amestecaţĭ nicĭ la luarea banilor sudiţilor acestora, nicĭ la paguba lor, precum nicĭ visteria ţĕreĭ, ci încă şi la zapise de moşiĭ şi pământurĭ, care în silă aŭ luatŭ de la uniĭ în locŭ de banĭ amŭ iscălitŭ mărturiĭ, că aŭ vêndutŭ de bună voia lor. Acestŭ Marcu Portaru şi n'aŭ fostŭ vre-unŭ pământeanŭ alŭ ţĕreĭ de aicĭ, ce aŭ fostŭ boerŭ grecŭ alŭ Mărieĭ séle, venitŭ din Ţarigrad şi orênduitŭ de Măria sa ispravnicŭ cu tótă tréba judeţuluĭ în mână; care fiind-că n'aŭ tăgăduitŭ în Sibiŭ că aŭ luatŭ banĭ din judeţulŭ Vâlceĭ, făr' de numaĭ aŭ pricinuitŭ că l'aŭ jăfuitŭ şi pe dênsulŭ Domnulŭ Mavrogheni cu nisce bunurĭ, şi pentru acea pagubă a luĭ ar fi luatŭ aceĭ banĭ, şi cum că ar fi maĭ puţinŭ luatulŭ luĭ, póte judecata şi dreptatea, după însăşĭ netăgăduirea luĭ, să-'lŭ îndatoréscă ca să dée aceĭ banĭ pe câtŭ aŭ luatŭ înapoĭ; ca nisce banĭ drepţĭ aĭ ţĕreĭ, şi în urmă îşĭ va căuta cu Domnulŭ Mavrogheni, pentru paguba ce ţice că 'ĭ-aŭ făcutŭ Domnulŭ Mavrogheni; ce după cum âmtêiŭ, prin deosebitŭ raportŭ, amŭ arĕtatŭ Mărieĭ tale pe largŭ pricina acésta şi părerea Divanuluĭ, aşĭa şi acum ne rugămŭ Înălţimeĭ tale, cu umilinţă să fie îngăduială la acésta şi să bine voiescĭ a scrie Înălţimea ta la Măria sa pré Inatulŭ Prinţipŭ Potem-

kin, arĕtândŭ acéstă plecată rugăciune ce o facemŭ despre partea ţĕreĭ, ca să poruncéscă luĭ Marcu Portaru să plătéscă baniĭ ce aŭ luatŭ, ca nisce drepţĭ baniĭ aĭ ţĕreĭ, care n'aŭ tăgăduitŭ cum că i-aŭ luatŭ, de care suntemŭ nădăjduiţĭ la bunătatea şi iubirea de dreptate a Înălţimeĭ séle, că va afla ţéra îndreptare de la Înălţimea sa. 1790, Septembrie 8.

Cozma al Ungro. ot *Rômnic-Filaretos. Dumitrache* banŭ. *Ioan Damaris. Manolache Gradişténu. Mateĭ Falcoian.*

Cod. No. XVIII, pag. 399.

Raportulŭ Divanuluĭ către Enţenberg.

Amŭ vĕdutŭ porunca Ecs. tale pentru taleriĭ 9028 aĭ luĭ Ioniţă Marcovicĭ şi Const. Teodosie sudiţĭ austriacescĭ, ce li s'aŭ luatŭ de Domnul Mavrogheni, care baniĭ poruncescĭ Ecs. ta, după părerile dumnéluĭ auditoruluĭ Smith şi a dumnéluĭ ştabs cancelarŭ seniorŭ Marchelius, ca să se împlinéscă până în douĕ săptĕmâniĭ, séŭ să aibă Divanulŭ până în 3 ţile a da răspunsŭ; pentru care nu lipsimŭ a arĕta Ecs. tale, că pentru acele 2 poliţe, în douĕ rênduriĭ amŭ răspunsŭ prin raporturiĭ înscrisŭ către Măria sa pré In. prinţipŭ Coburg, *încă fiindŭ aicĭ*, cum şi către Ecs. sa ministrulŭ chesaro-crăescĭ curţĭ baronŭ von Herbert, maĭ în urmă amŭ făcutŭ arĕtarea priciniĭ aceştia cu raportŭ în scrisŭ, după care raporturiĭ scoţêndŭ asemenea copiĭ, étă le dămŭ Ecs. tale, din care îndestulŭ va fi a înţelege Ecs. ta pricina pe largŭ, şi răspunsulŭ Divanuluĭ în ce chipŭ este, dar nu lipsimŭ a răspunde deosebitŭ şi la tóte părerile dumnéluĭ auditoruluĭ şi ale dumnéluĭ cancilistru, precum maĭ josŭ veĭ vedea Ecs. ta.

Ponturile după nota dumnéluĭ auditorulŭ şi a dumnéluĭ staps-cancelistru.

«Fiind-că acésta pricină privesce numaĭ la ţéră şi la Divanŭ, decĭ hotărîrea nóstră nu încape şi ar fi de nicĭ o băgare de sémă. Decĭ nu lipsimŭ cea dréptă părerea nóstră».

«Tótă acéstă întêmplare este Divanuluĭ bine cunoscută, fiind-că s'aŭ înscliinţatŭ de hotărîrea ce s'aŭ făcutŭ la Comision, adecă la 10 ale luniĭ luĭ Septembre, létŭ 1790: adecă ţéra să

Răspunsurile Divanuluĭ.

Nicĭ ţéra, nicĭ Divanulŭ nu este vinovatŭ în pricina acésta nimicŭ, pentru că nicĭ ţéra, nicĭ Divanulŭ n'aŭ luatŭ baniĭ lor, nicĭ aŭ rĕmasŭ în ţéră, séŭ în visteria ţĕriĭ baniĭ lor, nicĭ aŭ fostŭ pricină ţéra séŭ Divanulŭ de paguba lor, ci paguba neguţitorilor privesce, orĭ la avutulŭ luĭ Mavrogheni, carele pe dênşiĭ 'i-aŭ jăfuitŭ fără dreptate şi pe noĭ ne-aŭ silitŭ fără de voĭe de amŭ iscălitŭ la acele poliţe, orĭ la Marcu Portarulŭ pentru a căruia pricină i-aŭ jăfuitŭ, séŭ la cămăraşulŭ Ianculŭ nepotulŭ luĭ Mavrogheni, carele aŭ primitŭ acestŭ jafŭ de baniĭ în mânile luĭ.

Nicĭ o împărtăşire de dreptate n'amŭ cunoscutŭ dela acelŭ Comision, dela 10 ale luniĭ Septembrie, spre a plăti ţéra jăluitorilor aceştĭ baniĭ, pentru că după cum pe dênşiĭ aŭ jăfuitŭ Domnulŭ Ma-

fie îndatorată a plăti datoria jăluitorilor de taleri 9028 împreună cu tótă paguba și cheltuiala lor».

«Acésta dicêndŭ d'inainte, putemŭ încă să aducemŭ următórele cuvêntări, lângă acele ale Comisionuluĭ d'âmtêiŭ cunoscute».

«Jăluitoriĭ nu sunt vinovați, că aŭ fugitŭ portarulŭ Marcu cu baniĭ visterieĭ, taleri 11,121».

«Domnulŭ Mavrogheni avea dreptate că baniĭ aceștia carĭ 'ĭ-aŭ furatŭ Marcu, trebue să-'ĭ împlinéscă țéra, decĭ dar era fórte cu nedreptate de a împlini paguba dela acești sudiți pentru folosulŭ țĕreĭ».

«Când amêndoĭ jăluitoriĭ nu ar fi fostŭ aicĭ, o atunci țéra ar fi fostŭ trebuitŭ să împlinéscă paguba după pravila țĕriĭ».

vrogheni așĭa și țéra aŭ sărăcit-o și aŭ prădat-o, încâtŭ aŭ lăsat-o a fi vrednică de jale și pe noĭ ne-aŭ lăsatŭ prădați și săraciți.

Eată și Divanulŭ face dreptate arĕtărilor séle, cu rĕspunsŭ la fieș-care cuvêntare.

Cu atâtŭ maĭ multŭ nu este vinovată nicĭ țéra, nicĭ Divanulŭ, pentru fuga portaruluĭ Marcu cu baniĭ visterieĭ, nicĭ aŭ fostŭ omŭ pământénŭ alŭ țĕreĭ, ca să fie țéra îndatorată pentru fuga luĭ, ci încă ar avea dreptate țéra, să céră acești baniĭ, ca nisce baniĭ aĭ sĕĭ, luați dela locuitoriĭ și nedați în visteria țĕreĭ.

Fórte greșită este părerea acésta, că avea dreptate domnulŭ Mavrogheni, a-'șĭ împlini din țéră baniĭ furați de Marcu, pentru că unŭ ispravnicŭ séŭ slujbașŭ când fură și mănâncă niscare-va baniĭ, nu se osîndesce țéra a plăti, ci Domnulŭ vinde casa și averea ispravniculuĭ aceluia, séŭ a slujbașuluĭ și împlinesce; pentru acea dar, și Domnulŭ Mavrogheni, cu tótă tirania luĭ și cu tótă nedreptatea ce făcea la obște, acésta n'aŭ vrutŭ a o cerca, pentru că de ar fi sciutŭ că are astă dreptate, în mâna luĭ era puterea și ar fi și făcutŭ, fiind-că vreme aŭ avutŭ; dar sciindŭ obiceiulŭ și judecândŭ că săraciĭ locuitoriĭ nu sunt vinovați, de aceea nicĭ aŭ vrutŭ să o cerce măcar, iar că aŭ făcutŭ nedreptate, de și-aŭ împlinitŭ paguba dela acești sudiți, acésta și noĭ o cunóscemŭ, însă nu pentru vre-unŭ folosŭ alŭ țĕreĭ.

Amŭ datŭ rĕspunsŭ încă o dată, la pontulŭ din susulŭ acesteia și maĭ rĕspundemŭ încă și aicĭ, că pravila țĕriĭ nu este de a plăti țéra paguba de furtișagŭ alŭ banilor domnescĭ, ce se fură séŭ se perdŭ de către vre-unŭ ispravnicŭ, séŭ slujbașŭ, ci după ce aŭ plătitŭ țéra o dată datoria eĭ, este nesupĕrată și paguba și-o căuta Domnulŭ de la însu-șĭ ispravniculŭ acela. Decĭ

«Cu acestŭ felŭ de chipŭ ţéra într'atâta vreme încă nu s'aŭ descărcatŭ de datorie».

«Este mare strîmbătate cu aceştĭ doĭ neguţitorĭ, fiind-că sunt sudiţi Impĕrătescĭ, să păgubéscă taleri 9,028, carĭ banĭ li s'aŭ luatŭ pentru folosulŭ ţĕrii, cu silnicie, cu îngrozire şi cu închisorĭ».

«Trebue se maĭ facemŭ următórea cu greşélă o ḑicŭ dumnélor acésta..... iar în silă, cu nedreptate şi peste paguba ţĕrii putea să o facă, însă pentru căcĭ ar fi pututŭ să facă Mavrogheni o nedreptate ca acésta, noĭ nu putemŭ a pildui acum acea silă a luĭ Mavrogheni, să facemŭ nedreptate, fiind-că nicĭ luĭ Dumneḑeŭ nu-ĭ este iubită nicĭ Impĕratuluĭ nu va fi suferită.

Nicĭ datóre aŭ fostŭ ţéra, nicĭ aŭ avutŭ pentru ce a se descărca, căcĭ din césulŭ ce aŭ împlinitŭ datoria eĭ în mânile ispravniculuĭ, n'aŭ maĭ rĕmasŭ datóre.

Şi noĭ ḑicemŭ, că s'aŭ făcutŭ acestor sudiţi mare strîmbătate şi acésta o mărturisimŭ, însă strîmbătatea nu li s'a făcutŭ, nicĭ de către noĭ, nicĭ de către ţéră, nicĭ pentru folosulŭ ţĕrii, ci li s'aŭ făcutŭ făr' de cuvêntŭ dreptŭ de către Domnulŭ Mavrogheni, pe carele iată-lŭ că şi însu-şĭ dumnéluĭ auditorulŭ şi dumnéluĭ Stabs-cancelistru, printr'acestŭ pontŭ d'impotrivă îlŭ mărturisescŭ de silnicŭ, că cu silniciĭ, cu îngrozire şi cu închisorĭ aŭ luatŭ aceştĭ banĭ de la sudiţiĭ Impĕrătescĭ.

Când dar aceştia carĭ eraŭ supuşĭ altor împĕrăţiĭ aŭ fostŭ siluiţi, îngroziţi şi închişĭ până le-aŭ luatŭ baniĭ, cu câtŭ maĭ vêrtosŭ noĭ, carĭ eramŭ supuşĭ stăpânireĭ luĭ, ce putere avémŭ a ne împotrivi şi a nu iscăli la acele poliţe de banĭ, ce nicĭ în mânile nóstre, nicĭ în visteria ţĕreĭ n'aŭ intratŭ; şi când ar fi luatŭ Mavrogheni baniĭ aceştia, dela aceştĭ sudiţi pentru ţéră, ar fi rênduitŭ pe sudiţi iar din ţéră să 'şĭ-ĭ iée, iar elŭ 'ĭ-aŭ rênduitŭ acolo unde s'aŭ cuvenitŭ, adecă la Portarŭ Marcu, pe carele 'l-aŭ avutŭ în mânĭ la Sibiŭ şi cu toţĭ baniĭ ceĭ furaţĭ dela Vâlcea asupra luĭ şi făr de a-'lŭ popri şi a-'ĭ face vre-o strînsóre cu puterea judecăţeĭ, de acolo 'ĭ-aŭ datŭ drumulŭ şi 'l-aŭ sloboḑitŭ de s'aŭ dusŭ.

Nu este în puterea Divanuluĭ séŭ

chibzuire, cum că țéra și însu-și Divanulŭ póte să afle mijlóce a se despăgubi dela Portarŭ Marcu, care jăluitoriĭ nicĭ într'unŭ chipŭ și cu nicĭ unŭ felŭ de pricină, nu sunt îndatoraţi a o face».

«Din aceste arĕtate cuvinte, este părerea nóstră, ca jăluitoriĭ Teodosie și Marcovicĭ, să se despăgubéscă de tal. 9028, împreună cu tótă paguba și cheltuiala lor din țéră și să se facă cele maĭ vrednice mijlóce, că destulă vreme este și se cade în totŭ chipulŭ a se apĕra, ca nisce sudiţi și a li se face dreptate la acéstă ticălósă stare a lor».

a țĕreĭ a apuca pe Marcu Portaru de aceștĭ banĭ, când Marcu lipsesc, subt altă stăpânire, nicĭ nu ne îndatorimŭ noĭ séŭ țéra la acésta, ci înșiĭ neguțitoriĭ, ca nisce păgubași din pricina luĭ, potŭ apuca după poliţele ce aŭ în mânile lor către dênsulŭ, când însu-și n'aŭ tăgăduitŭ că sunt banĭ asupra luĭ, luaţi din judeţulŭ Vâlceĭ și la acésta vor cere ajutorulŭ Mărieĭ sale Kesaro-Crăescĭ?

Dreptatea nu îndatorésce nicĭ țéra, nicĭ pe noĭ, a da banĭ ce n'amŭ luatŭ, iară mijlócele carĭ le-amŭ socotitŭ spre despăgubirea acestora, sunt acestea carĭ le arĕtămŭ și la pontulŭ d'ântêiŭ, în 3 mijlóce: orĭ dela Iancu Mavrogheni, ce aŭ luatŭ banĭ jăluitoruluĭ în mânile luĭ, carele acum într'acéstă vreme se află în epicratia stăpânireĭ Kesaro-Crăescĭ, la Triest, și póte a se pune în strînsóre ca să-'ĭ plătéscă; orĭ din averea d-luĭ Mavrogheni jăfuitorulŭ lor unchiulŭ și stăpânulŭ Ianculuĭ Mavrogheni; orĭ dela Marcu Portarulŭ pricinuitorulŭ jafurilor. Iar că se cade a fi jăluitoriĭ aceștia apĕraţi, ca nisce sudiţi, la acésta nicĭ țéra, nicĭ Divanulŭ, nicĭ o bântuélă séŭ pagubă nu le face; ca nisce sudiţi adevĕraţi aĭ uneĭ creștinescĭ și drepte împĕrăţiĭ, trebue și eĭ de dreptate să se ție și fără de a tăgădui adevĕrulŭ lucrurilor, cum aŭ fostŭ, să mérgă să céră acolo unde este cu dreptate; iar nu dela țéră, séŭ dela Divanŭ, că nicĭ noĭ, nicĭ țéra nimicŭ nu le-amŭ luatŭ, nicĭ pricinuitorĭ de paguba lor nu amŭ fostŭ: ci încă și noĭ și țéra, amŭ fostŭ jăfuiţi și ticăloșiţi ca și eĭ.

Acesta este celŭ după urmă și desĕvêrșitŭ rĕspunsŭ alŭ Divanuluĭ, care 'lŭ dămŭ la pricina acésta și ne rugămŭ Ecs. tale de dreptate și noĭ și țéra, ca pe lângă atâtea și atâtea dărĭ și orênduelĭ. ce sunt pe săraca țéră, care cu multŭ necazŭ și cu destulă lipsă ne silimŭ de a le împlini, pentru oștirĭ, precum de însușĭ Ecs. ta sunt tóte vĕdute și cercămŭ o mare greutate, ne-avêndŭ nicĭ acele împĕrătescĭ trebuinţe a le împlini cu lesnire, să nu se maĭ încarce și să se năpăstuéscă țéra și cu acéstă geremea, fiindŭ cu totulŭ fără de cale și fără de dreptate. 1791, Ianuarie 6.

Semnaţi: *Cosma* alŭ Ungro-Vlahieĭ. Epicop *Buzĕŭ*. *Dumitrache* banŭ. *Radu Slătinénu*. *Ion* logof. *Mateiŭ Fălcoianu* vist.

Anafora către Entenberg.

Amŭ vĕḑutŭ astăḑĭ arĕtarea ce ne facĭ Ecs. ta în scrisŭ, dela 21 ale luneĭ acestia, după călindarulŭ noŭ, pentru baniĭ ce aŭ jăfuitŭ Domnul Mavrogheni pe Constantin Teodor şi pe Ioniţă Marcovicĭ, carĭ 'ĭ cere acum dela noĭ, séŭ din ţĕră, cum că aĭ poruncă să ne silescĭ şi cu oprire a nu ne lăsa să eşimŭ din casă afară pe nicĭ unulŭ până nu vomŭ hotărî, ca îndată să li se plătéscă, căcĭ în multe rênduriĭ s'a făcutŭ aducere aminte Divanuluĭ pentru acésta şi n'amŭ făcutŭ nicĭ o isbrănire. Noĭ de câte orĭ amŭ fostŭ poruncitĭ pentru acésta n'amŭ lipsitŭ tot-d'auna a arĕta pricina şi a da rĕspunsulŭ nostru, atâtŭ prin cuvêntŭ într'atâtea rînduriĭ în Divanŭ, cu îndestulă pricepere, faţă fiindŭ şi înşiĭ sudiţiĭ aceştia, câtŭ şi în scrisŭ prin raporturile nóstre, carĭ pentru aducerea aminte şi pentru deplină înţelegerea pricineĭ, pe largŭ şi a rĕspunsulŭ nostru, étă arĕtămŭ lângă acestea copiile raporturilor nóstre ce amŭ datŭ, unulŭ din August 18, létŭ 1790, către Măria sa pré In. Prinţipŭ Coburg, şi altulŭ dela Noembrie 7, létŭ 1790, către Ecs. sa baronŭ Herbert, ministruluĭ Kesaro-crăesceĭ curţĭ şi altulŭ dela Ghenarie, 9 létŭ 1791, către Ecs. ta.

Decĭ, de vreme ce Ecs. ta, după ce amŭ arĕtatŭ într'atâtea rênduriĭ şi prin cuvêntŭ şi în scrisŭ dreptulŭ lor de unde este a şi-'lŭ căuta, iarăşĭ maĭ poftescĭ şi altŭ rĕspunsŭ dela noĭ, prin orderulŭ de astăḑĭ, ca să arĕtămŭ pe cine adecă cunóscemŭ a fi datorŭ la plata acestor banĭ? Nu lipsimŭ iarăşĭ a maĭ arĕta Ecs. tale şi acum, că datorŭ este cela ce 'ĭ-aŭ jăfuitŭ şi le-aŭ luatŭ baniĭ fără de dreptate, acela să-'ĭ şi plătéscă, adecă Domnul Mavrogheni, carele fiind-că după faptă aŭ luatŭ şi drĕptă rĕsplătire dela Impĕratulŭ, osêndindu-lŭ cu mórte, şi luându la cămara împĕrătéscă avutulŭ sĕŭ, altŭ mijlocŭ nu este în puterea nóstră a face păgubaşilor acestora vre-o îndestulare, fără de numaĭ să scriemŭ şi noĭ o carte de rugăciune către Ecs. sa domnulŭ ministru alŭ Kesaro-crăesceĭ curţĭ baronŭ von Herbert, arĕtătóre de dreptulŭ neguţitorilor acestora, cu care să mérgă înşiĭ eĭ acolo la Ecs. sa, să bine-voéscă Ecs. sa a grăi la înalta adunare cu ministrulŭ Porţiĭ împĕrătescĭ spre a se face despăgubirea lor din însă-şĭ averea Domnuluĭ Mavrogheni; care acésta amŭ şi făcut-o la cea din urmă cuvêntare ce amŭ avutŭ cu Ecs. ta la Divanŭ pentru pricina acésta, dar sudiţiĭ n'aŭ primitŭ nicĭ într'unŭ chipŭ; séŭ pentru maĭ apropierea şi maĭ lesnirea trebeĭ, arĕtămŭ şi altŭ maĭ pe scurtŭ mijlocŭ: fiind-că Iancul Mavrogheni, cămăraşulŭ Domnuluĭ Mavrogheni, într'a căruia mâna aŭ intratŭ aceştĭ banĭ, se află la Triest în ţĕrile stăpânireĭ chesaro-craescĭ, să se apuce, cu poruncă, cămăraşulŭ Mavrogheni, ca orĭ să-'ĭ plătéscă, séŭ să-'lŭ aducă aicĭ, ca să intre în judecată cu neguţitoriĭ aceştia, pentru că nicĭ noĭ, nicĭ ţéra, nicĭ visteria ţĕriĭ baniĭ lor nu 'ĭ-aŭ luatŭ, nicĭ suntemŭ datorĭ a plăti, nicĭ noĭ, nicĭ ţéra jafurile luĭ Mavrogheni. 1791, Martie 12.

Cod No. XVIII, pag. 460.

Acum, pentru a termina, să aducemŭ o serie de acte privindŭ edilitatea publică: mĕsurĭ contra incendiilor, facerea de pavele, drumurĭ în ţĕră, crearea, séŭ numaĭ întreţinerea de spitale etc., acte de adaos către acele deja publicate în tomulŭ nostru III (1786—1792):

Divanulŭ după cererea mareluĭ visternicŭ din 22 Februrie, propune la 1 Martie 1790, ca cheltuiala făcută pentru cele trebuincióse ale foculuĭ, instru-

mente, carĭ s'aŭ datŭ la guardia cea mare, la spătărie şi la agie, cum şi pentru meremetulŭ caselor Divanuluĭ, (1) amêndouĕ condeile tăindŭ suma de talerĭ 2459 banĭ 117, să se cisluéscă, prin starostele de neguţitorĭ, cu dréptă cumpănire, pe rufeturile Bucurescilor, carĭ şi maĭ 'nainte rĕspundea cheltuelile politieĭ şi împlinindu-se prin zapcilîculŭ dumnéluĭ vel spătarŭ i dumnéluĭ vel agă, să se dée la visterie în locului, de unde s'aŭ cheltuitŭ, la care acéstă cislă să fie şi sĕrdarŭ Arbut, ce aŭ fostŭ staroste, prin care se făcea cislele lefilor neferilor, până a nu intra oştirile Impĕrătescĭ în ţĕră şi altor cheltuelĭ ale politieĭ. (2)

Cod. No. XVIII, pag. 374.

Spitale

Divanulŭ raportéză la Prinţip pentru cele trebuincióse materialurĭ a douĕ spitalurĭ marĭ, cum că s'a datŭ la visterie poruncă întocmaĭ după order spre a se face în grab (1 Martie 1790).

In 9 Martie Divanulŭ maĭ referă luĭ Coburg cele următóre:

«Dumnéluĭ vel vist. aŭ raportuitŭ Divanuluĭ pentru cele trebuincióse materialurĭ la facerea acelor douĕ spitalurĭ dela Sf. Pantelimon şi dela Mărcuţa, că vĕdêndŭ cherestelele după fóĭa ce aŭ datŭ dumnéluĭ cinstitulŭ polcovnicŭ de ingineriĭ Fron şi socotindŭ şi starea ţĕreĭ şi a judeţelor întru care se află acum, după însciinţările ce vinŭ după afară la Comisia visterieĭ, lipsite de dobitóce, însărcinate cu atâtea alte podvedĭ ce sunt pe tóte ţilele şi silite acum într'acéstă vreme de primăvĕră a face arăturile de zachereaoa cea trebuinciósă, nu potŭ atâta suma de cherestea ce se cere nicĭ în 2—3 luni 3—4 judeţe întregĭ a le face şi a le căra, dela care judeţe altă slujbă şi posluşanie să nu se maĭ céră decâtŭ într'acéstă muncă să se afle a cherestelilor de spitalurĭ, fiindŭ fórte multe şi grele; care acésta fiindŭ cunoscută şi Divanuluĭ, ne rugămŭ ca, cu înţelepciunea şi blândeţile Mărieĭ tale, să iée séma spre a cunósce, că nu arĕtămŭ nesupunere la poruncă, nicĭ suntemŭ necunoscĕtorĭ acesteĭ trebĭ, ce este de folosulŭ obştieĭ, ci mărturisimŭ neputinţa şi dreptulŭ adevĕrŭ; însă nn ţicemŭ iarăşĭ, sĕ rĕmâe acéstă trébă, care este multŭ trebuinciósă; ce de veĭ găsi Măria ta cu cale, noĭ socotimŭ, că la 2 mônăstirĭ marĭ, ce sunt afară din politie, Cotrocenĭĭ şi Văcărescĭĭ, cu odăĭ din destule, să se facă aceste 2 spitalurĭ, unde póte să trebuéscă numaĭ jumĕtate, séŭ şi maĭ puţinŭ de jumĕtate de materialŭ decâtŭ arŭ trebui la facerea din noŭ şi se vor isprăvi maĭ cu înlesnire şi maĭ în grabă; de care aşteptămŭ luminată porunca Mărieĭ tale, ca fiindŭ primită şi Mărieĭ tale arĕ-

(1) Altă-dată reparaţiunea caselor Divanuluĭ şi cheltuiala la tacâmulŭ de focŭ s'aŭ făcutŭ din banĭ rîmătorilor, iar nu prin cislă asupra neguţitorilor. (Vedĭ actulŭ No. 60 din cod. XVIII pag. 277).

(2) Totŭ în 1 Martie 1790 Divanulŭ raportézĕ, că pentru făcutulŭ cuptórelor şi reparaţiunea quartirurilor şi spitalurilor s'a cheltuitŭ prin dumnéluĭ vel agă şi prin alţĭ orênduiţĭ, talerĭ 4547, banĭ 15, dela 15 Decembre până la Februarie 15. Divanulŭ cere ca acéstă cheltuială care s'a plătitŭ după porunca luĭ Coburg din vămĭ, să se trécă ca cheltuiţĭ din veniturile ţĕriĭ ce se daŭ la cămara împĕrătéscă a rĕsboiuluĭ.

tarea nóstră, să orênduimŭ numaĭ decâtŭ la numitele mônăstirĭ, să se numere odăile şi a găsi locŭ de încăperea a câţĭ bolnavĭ a fi trebuinţă să se facă gătirea.

Cod. No. XVIII, pag. 378—379.

In 22 Iunie, 1790, Divanulŭ cere Prinţipeluĭ Coburg respectarea privilegiilor spitaluluĭ dela Colţea, întărite de Alex. Ipsilante, Caragea şi Mihaĭ Suţu, în puterea căror spitalulŭ are a primi 2,500 talerĭ în treĭ civerturĭ dela Slănic pentru dijma de sare ce lua mônăstirea din vechime fiindŭ ocnele pe moşia mônăstireĭ şi osebitŭ 400 bolovanĭ sare de la ciocănaşiĭ de acolo pentru claca i dijma ce sunt datorĭ mônăstireĭ, fiind-că locuescŭ şi se hrănescŭ pe numita moşie mônăstiréscă. Divanulŭ a fostŭ întăritŭ aceste privilegiĭ cu cartea sa din 20 Ianuarie. In 31 August, 1790, Divanulŭ intervine şi pentru tal. 500 ce din venitulŭ ocnelor de peste Olt şi din judeţulŭ Vâlcea are a lua spitalulŭ dela mônăstirea Pantelimon, fiind-că ocnele sunt pe moşia spitaluluĭ şi are acéstă milă dela alţĭ Domnĭ. Divanulŭ cere ca Prinţipele să ordone luĭ Hagi-Mosc a da aceştĭ banĭ.

Cod. No. XVIII, pag. 395.

Drumurĭ şi podurĭ.

Pentru dregerea şi întocmirea drumurilor pe unde aŭ să vie tunurile cele marĭ, aŭ fostŭ rênduiţĭ boerĭĭ vel post. Dumitrache Varlam, pe drumulŭ Câmpineĭ, şi medelnicerulŭ Grigore Hrisoscoleu pe drumulŭ Câmpu-Lunguluĭ. Divanulŭ ĭ-aŭ pornitŭ cu poşta, să se apuce de dresulŭ drumurilor şi alŭ podurilor cum şi să-'şĭ gătéscă cele trebuincióse la conace, pentru vitele ce aducŭ artileria şi pentru ómeniĭ lor. 1790, Martie 11.

Cod. No. XVIII, pag. 383.

Divanulŭ nu se póte conforma ordinuluĭ luĭ Coburg de a se rădica vasele dela Broşteni şi dela Căzănescĭ, ca să se facă cu ele podŭ noŭ pe Ialomiţa la Moldoveni, căcĭ trebuesce lăsate podurile din Broşteni şi Căzănescĭ în trebuinţa oştireĭ. Divanulŭ propune să se facă alte vase nouĭ pentru podulŭ dela Broşteni. 1790, Martie 20.

Cod. No. XVIII, pag. 386.

Divanulŭ însciinţéză după raportulŭ vel visterniculuĭ că medelnicerulŭ Grigorie aŭ sĕvêrşitŭ podiscele şi leşile pe drumulŭ Câmpineĭ iar podulŭ dela Văleni pe Ialomiţa, fiind mare, se cere urşĭ şi podine din noŭ. Pentru podulŭ dela Hierăscĭ pe Argeş s'aŭ întrebuinţatŭ optŭ tumbazurĭ lucrate la Căscióre şi se maĭ cerŭ încă patru tumbazurĭ, ca să coprindă apa din malŭ până în malŭ. 1790, Martie 20.

Cod. No. XVIII, pag. 335.

Nizamulŭ pentru focŭ.

Fiind-că întêmplarea primejdieĭ foculuĭ înăuntrulŭ politieĭ, nu numaĭ este o ticăloşie vrednică de tótă jalea, la acelŭ ce se întêmplă, către carele se cuvine a avea fiesce-carele milosirdie şi a da ajutorŭ cu tótă iubirea de ómenĭ, ci şi o pricină de care póte (feréscă Dumneḑeŭ) a se aduce peire şi la totŭ oraşulŭ. De aceea dar, socotindŭ mijlócele câte sunt trebuincióse a se pune în faptă pentru

străjuirea din vreme, cum şi pentru sprijinéla şi ajutorulŭ atuncĭ la césulŭ întâmplăreĭ, se dă dela Divanŭ acestŭ nizamŭ prin ponturĭ, atâtŭ de obşte către toţĭ locuitoriĭ politieĭ, cum şĭ în parte la dumnélor zabiţiĭ têrguluĭ, după obiceiulŭ ţĕreĭ.

1°) Tóte casele de obşte, la marĭ şi la micĭ, datorŭ să fie vătafulŭ de coşarĭ cu toţĭ coşariĭ a griji şi a le mătura pe tótă săptĕmâna o-dată şi să-'şĭ iée plata ce aŭ rênduitŭ Divanulŭ, de coşŭ câte 2 parale. Pentru care a orênduitŭ Divanulŭ şi léfă vătafuluĭ de coşarĭ, pe lună câte talerĭ 10, dela epitropie, şi lângă dênsulŭ s'aŭ orênduitŭ dela cinstita comisie a visterieĭ şi ludele cele trebuincióse de coşarĭ, pe câtŭ s'aŭ socotitŭ a fi de îndestulŭ de a proftaxi la acéstă trébă, cărora osebitŭ de plata ce iéŭ, li s'aŭ hărăzitŭ dela visteria ţĕreĭ şi scutéla de dăjdiĭ şi de orĭ-ce, ca să pótă griji cu protimie de acéstă trébă. Decĭ, când vătafulŭ şi cu orênduiţiĭ coşarĭ, acéstă datorie nu o vor împlini cu curăţenia coşurilor, tóte de obşte, să fie pedepsiţĭ la trupulŭ lor.

2°) Vizitiiĭ şi slugile boerescĭ, mônăstirescĭ şi a tutulor de obşte, să nu fie sloboḑĭ a ămbla prin grajdurĭ şi prin fênăriĭ, lucrândŭ cu ciubucŭ aprinsŭ; aşişderea nicĭ pe uliţĭ se nu ămble maĭ multŭ nimenĭ, nicĭ boerŭ, nicĭ neguţitorŭ, mare séŭ micŭ, cu ciubucŭ, verĭ ḑiua, verĭ după ce aŭ înseratŭ, ci toţĭ de obşte să fie opriţĭ; iar carele se va prinde într'acesta, unulŭ ca acela să nu fie tăinuitŭ şi ascunsŭ, ci să se aréte la Divanŭ ca să-'şĭ iée osânda după obrazŭ, orĭ pedépsă de banĭ séŭ bătae la trupŭ, la care acésta să aibă dumnélor zabiţiĭ politieĭ purtare de grijă cu mare luare aminte, ca să se păzéscă porunca.

3°) Dumnélor zabiţiĭ politieĭ, adecă dumnéluĭ vel spătarŭ, prin mahalale, iară maĭ vêrtosŭ şi maĭ cu osebire dumnéluĭ vel agă, prin têrgŭ, să grijéscă pentru fênurĭ a nu se pune aprópe pe lângă coşurĭ, pe lângă cuhniĭ şi case, ci câtŭ se va putea maĭ departe, încă ceĭ d'inăuntru têrguluĭ să-'şĭ aibă fênurile cele maĭ de prisosŭ maĭ pe la mahalale, iar să nu le pună înăuntrulŭ têrguluĭ, unde este pururea grijă şi primejdie.

4°) In tótă politia, fieş-care casnicŭ şi prăvăliaşŭ, după obiceiulŭ ce aŭ fostŭ să aibă tot-d'auna, o putină tot-d'auna plină cu apă, pentru care dumnéluĭ vel agă i dumnéluĭ vel spătarŭ, să cerceteze acum şi tot-d'auna şi să supue pe acelŭ prăvăliaşŭ, fără de voĭa luĭ, a avea acea putină nelipsitŭ, cu apă tot-d'auna.

5°) Dumnéluĭ vel spătarŭ şi dumnéluĭ vel agă, să facă căutare stégurilor, de focurĭ, care sunt douĕ la spătărie cu 75 de ómenĭ şi douĕ la agie cu 45 de ómenĭ, scutiţĭ şi obicinuiţĭ de slujba acésta, pe carĭ să-'ĭ strîngă dumnélor pe toţĭ, a se afla gata de slujbă, fără de a nu îngădui dumnélor pe căpitanĭ să le iée banĭ şi să le dée drumulŭ, căcĭ după însciinţarea acestuĭ nizamŭ, aŭ a se cere la numĕrŭ în vedere, de faţă, şi când vor fi lipsă, dumnélor ca nisce zabiţĭ vor rĕspunde, căcĭ n'aŭ venitŭ de hacŭ acelor căpitanĭ şi de lipsesce din stéguri cevaşĭ, să le dée poruncă să găséscă alţiĭ în locŭ, spre a-şĭ împlini stégurile şi să-'ĭ aréte la cinstita comisie a visterieĭ.

6°) Fiind-că în luna luĭ Decembrie, a anuluĭ trecutŭ, s'aŭ cumpĕratŭ cu banĭ din cisla cheltuelilor ce aŭ plătitŭ politia Bucurescĭĭ, tóte cele trebuincióse tacâmurĭ de tréba foculuĭ şi să porunciţĭ la dumnéluĭ vel spătarŭ şi la dumnéluĭ vel agă, ca fieş-care din dumnélor să aibă în curtea dumnélor, gata tot-d'auna aceste lucrurĭ, carĭ s'aŭ datŭ în mânile dumnélor, cu fóĭe anume, adecă: 20 sacale pline de apă, 50 topóre, 200 doniţe, 20 căngĭ, 10 scărĭ bune sĕnătóse, i 2 tulumbe; să aibă dumnélor acum a face căutare la acestea, să le strîngă, să le

împlinéscă tóte şi pururea să le aibă gata în totŭ césulŭ, afară din treĭ sute topóre ce s'aŭ datŭ atuncĭ la guardia mare.

7) Cu aceste tacâmurĭ ale foculuĭ să fie dumnéluĭ vel spătarŭ şi dumnéluĭ vel agă datorĭ îndată ce se vor da semnŭ de focŭ la vre-o parte de locŭ, să alerge d'impreună cu căpitaniĭ de focŭ şi cu toţĭ ómeniĭ lor d'impreună cum şi toţĭ zapciiĭ spătărescĭ şi agescĭ, cu toţĭ óameniĭ lor d'împreună să alerge la locŭlŭ foculuĭ, fără de a nu socoti că este plasă agéscă séŭ spătăréscă, nicĭ să se pótă îndrepta cu zapciiĭ dumnélor, că n'aŭ fostŭ de rêndŭ, ci la o întêmplare ca acésta toţĭ ceĭ se se află în zapcilâcŭ, să fie datorĭ a alerga pentru stingerea foculuĭ şi pentru apĕrarea politieĭ, la care să lucreze fár' de sgomotŭ şi fără de strigare, cu scărĭ, cu apă, cu cângĭ, cu topóre şi cu tóte ergaliile după trebuinţă până în sfêrşitŭ.

8) Vătavulŭ de sacagiĭ şi cu toţĭ sacagiiĭ Bucurescilor, carĭ sunt îndestuĭ, datorĭ să fie şi eĭ, osebit din sacalele agescĭ şi spătărescĭ a alerga, ca să dea ajutorŭ cu căratulŭ de apă pentru stingerea foculuĭ, până în sfêrşitŭ; pentru care dumnéluĭ vel spătarŭ i dumnéluĭ vel agă să-'ĭ siléscă fără voĭa lor la întêmplare de focŭ a se afla cu grabă cu sacalele pline de apă şi a căra nelipsitŭ până se stinge.

9) Tótă prostimea carĭ sunt privitorĭ, ce nu se află cu nicĭ o trébă, să fie datorĭ a da ajutor pentru stingerea foculuĭ, iar vecinulŭ de alăturea are a'şĭ griji de casa luĭ când vêntulŭ foculuĭ ĭĭ este în potrivă, fără de a nu se trage la altŭ, neputêndŭ la 2 locurĭ a proftaxi.

Acestŭ nizamŭ a fostŭ supusŭ întărireĭ feld-marşaluluĭ leitenant baron fon Enţenberg comandantulŭ tuturor oştirilor Prinţipatuluĭ Valachieĭ, cu următórea anafora:

«Acesta este nizamulŭ celŭ obicĭnuitŭ alŭ politieĭ la tréba foculuĭ, ce s'aŭ urmatŭ tot-d'auna, care vĕdêndu-se de Ecselenţa ta, să bine-voescĭ a-'lŭ iscăli şi Ecselenţa ta, spre a se face public în tótă politia şi a se pune de către dumnélor zabiţiĭ politieĭ tóte în faptă, iar pentru ajutorulŭ ce se cuvine a face şi partea ostăşéscă la întêmplare de focŭ, rĕmâne a face Ecselenţa ta rênduelile cele cuviincióse, unite cu acestŭ nizamŭ; însă ne rugămŭ Ecselenţeĭ tale, ca să binevoescĭ a pune pe soldaţĭ la nizamŭ pentru a iconomisi şi a cumpăni focurile în quartirurile ce şedŭ maĭ cu mĕsură şi maĭ cu socotéla şi cu grije i pentru aşternuturile de fênŭ i paĭe să fie cu grije de focŭ, i pentru ciubuce a nu ămbla nicĭ eĭ pe lângă fênurĭ şi la grajdurĭ i pentru curăţirea coşurilor şi pentru a sîrgui şi însuşi catana aceluĭ quartirŭ spre stingere pân' a proftaxi ajutorulŭ celŭ mare, iar să nu-'şĭ lase quartirulŭ îndată după ce s'aŭ aprinsŭ, să fugă, căcĭ sciute sunt şi vĕdute de faţă jalnicele întêmplărĭ marĭ de primejdiile foculuĭ, ce s'aŭ întêmplatŭ într'acéstă politie, la stările cele d'âmtêiŭ ale oraşuluĭ, precum scaunlŭ domnieĭ şi s-ta mitropolie, cum şi altele după afară, unde n'aŭ venitŭ foculŭ de acolea, ci s'aŭ aprinsŭ chiar din năuntru, unde eraŭ numaĭ catane şedĕtóre şi pe lângă ticăloşia acelor zidirĭ, carĭ s'aŭ arsŭ, luămŭ îndrăsnélă a arĕta Ecs. tale şi alte rele cercărĭ ce aŭ cercatŭ soldaţiĭ pe la casele ómenilor şi pe drumŭ pe cine întêlnia într'acele césurĭ, în câtŭ aŭ mare grijă ómeniĭ de urmările lor; carĭ aceste tóte ne rugămŭ să le pue Ecselenţa ta la orênduială după cum veĭ găsi cu cale. 1790, Octombrie 29.

Cod. No. XVIII, pag. 410—413.

ILUSTRAȚIUNI

N'amŭ pututŭ afla adevĕratulŭ portretŭ alŭ luĭ Mihaĭ Suțu. Ne amŭ adresatŭ la d. Grigorie Suțul (din Bucurescĭ) cu rugăminte să ne comunice, fie acelŭ portretŭ, fie orĭ ce acte relative la familia sa, dar domnia sa 'mĭ-a rĕspunsŭ, că nu posede nimicŭ, absolutŭ nimicŭ despre Domnitoriĭ Suțu. Totuși amŭ dobânditŭ o esplicare utilă în privința portretuluĭ cu numele Mihail Suțu, ce amŭ anexatŭ la anteriorele nostru volumŭ. Acestŭ M. Suțu este celŭ care Domnesce în Moldova, la 1816, decĭ lectorele nu-'lŭ va confunda cu M. Suțu de care se ocupă volumulŭ de față.

In volumulŭ V vomŭ da portretulŭ luĭ Al. Moruzi.

Rugămŭ pre toțĭ ceĭ carĭ, din familiile Domnilor de carĭ ne ocupămŭ, séŭ și streinĭ lor, posedă acte și portrete relative, să ni le împrumute, spre a le utiliza la opera nóstră și apoĭ le vomŭ restitui. Vomŭ indica pururea cu bună credință sorgintea comunicărilor.

Facsimile ce anexămŭ la acestŭ volumŭ sunt din codicile XVIII, XIX, XX, și XXII.

Nu putemŭ da facsimile și după cod. XXI, pentru că acestŭ codice nu maĭ esită la Arhiva Statuluĭ.

INDICELE TOMULUI II

CAP. I

Pagina

Moldova după pacea dela 1792. Alexandru Moruzi Domnŭ 1
Arzmagzar alŭ Divanuluĭ Moldoveĭ 2
Analisa Firmanuluĭ Porţiĭ 2
Analisa luĭ Koch a primelor articole din tractatulŭ dela Iaşĭ 5

CAP. II

Mihaiŭ Suţu Domnŭ ambelor Principate 6
Cartea caimacamuluĭ ce s'a orênduitŭ la 5 ţinuturĭ ale Moldoveĭ de către Mihail Suţu 7
Ḑece cărţĭ ispravnicilor ce s'a orênduitŭ la 5 ţinuturĭ ale Moldoveĭ 8
Publicaţie la 7 judeţe ale ţĕrĭĭ şi la 5 ţinuturĭ ale Moldoveĭ, că stăpânirea nemţilor este numaĭ până la August 28 10
Divanulŭ din Roman şi caimacamulŭ luĭ Suţu în Moldova 10
Carte legată ce s'aŭ făcutŭ rĕspunsŭ la episcopulŭ Romanuluĭ şi la boerĭĭ din cincĭ judeţe ale Moldoveĭ 11

CAP. III

Domnia luĭ Alexandru Moruz. — Catirisirea mitropolituluĭ Moldoveĭ. — Iacob Stamate. — Némulŭ luĭ Moruzi. — Se opresce la Roman 12
Ambrosie vechilŭ mitropolieĭ — Wolf despre acéstă mitropolie 13
Inceputulŭ actuluĭ prin care Comisiunea mixtă alésă de Al. Moruz reguléză hotarele Moldoveĭ despre Transilvania 14
Mitropolitulŭ Gavril aruncatŭ în fiare şi trimisŭ la Constantinopol. — Iacob Stamate succede. — Veniamin Costache la episcopia de Huşĭ. — Mişcarea literară sub Iacob Stamate. — Regularea hotarelor Moldoveĭ despre Ardél. — Delegaţiĭ Moldoveĭ la acéstă lucrare 14
Nizamulŭ prin care Al. Moruz apără pădurile de tăiere neregulată 15
Boerĭĭ din Divanulŭ luĭ Moruz. — Drăghicĭ despre acestŭ Domnŭ 16

CAP. IV

Pagina

Mahail Suțu Domnŭ alŭ Munteniei 15
Necesitatea de a se scrie istoria documentată 17
Obicĭnuitulŭ alaĭ în ce chipŭ s'aŭ făcutŭ la intrarea luĭ Mihaiŭ Vodă Suțul în a doua domnie 17
Ordinulŭ pentru alaiulŭ primireĭ Dómneĭ luĭ Mihail Vodă Suțul în Bucurescĭ . . 21
Publicație la 17 județe ale țĕrĭĭ și la 5 ținuturĭ ale Moldoveĭ pentru vestirea Domnieĭ luĭ Mihail Suțu 22
Proclamațiunea către țéră, înaintată ispravnicilor în cele 17 județe ale Munteniei . 23
Publicația de însciințarea domnieĭ, dată în Bucurescĭ. 25
Proclamațiunea adresată de M. Suțu Craiovenilor prin caimacamul Craioveĭ . . . 27

CAP. V

Administrațiunea sub M. Suțul — Caimacamulŭ Craioveĭ însărcinatŭ să priméscă județele oltene dela Mitrofschi. — Divanulŭ luĭ Suțu. — Boerĭĭ grecĭ . . . 28
Lista de numele ispravnicilor rênduițĭ de M. Suțul la județe în 1791, Sept. 15 . . 29
Hoțiile volintirilor 1792, Aprilie 26 30
Stârpirea hoților și combaterea epidemieĭ 31
Cărțĭ legate către anume boerĭ pentru a cerceta hotarele despre nemți, de s'aŭ maĭ întinsŭ cu tablele încóce séŭ nu 32
Pitacŭ la veliții boerĭ, să socotéscă ce boerĭ să mérgă cu hotarniciĭ împĕrătescĭ . . 32
Cărțĭ legate către maĭ mulțĭ boerĭ ce avéŭ să cerceteze hotarele despre nemți . . 32
Cărțĭ către boerĭĭ ce s'aŭ orênduitŭ a fi lângă hotarniciĭ țĕreĭ românescĭ și aĭ Nemțieĭ 33
Persecutarea partisanilor luĭ Mavroghene. — Numele boerilor ce s'aŭ rênduitŭ în județele mărginașe, pentru cercetarea hotarelor 34
Poruncă a da hotarnicilor împĕrătescĭ, căruțe și caĭ și cele trebuincióse de hrană mergênd pe la hotarŭ 35
Carte legată la caimacamŭ, totŭ pentru caĭ și căruțe, de tréba hotarnicilor împĕrătescĭ. 35
Carte legată la Stefan Macoveiŭ, a fi la județulŭ Buzĕŭ cu hotărnicia țĕreĭ . . . 35
Carte către Ghiurgiu paharniculŭ; către stolniculŭ Dimitrache cu alțĭ doĭ, ce sunt rênduițĭ a hotărî țéra 36
Urmărirea avereĭ luĭ Mavrogheni. — Răspunsŭ către boerĭĭ ce sunt orênduițĭ lângă hotarniciĭ țĕrĕĭ 36
Carte legată la Mihaiŭ Știucă, pentru îndreptarea la nisce semne dela hotarulŭ țĕreĭ. 37
Jalba boerilor celor în pricină cu nisce sașĭ, pentru muntele Baiul 37
Porunca Domnuluĭ M. Suțu, de a se cerceta afacerea Baiuluĭ, din 5 Iunie, 1792 . 38
Cartea către boerĭĭ rênduițĭ, a cerceta la hotare munțiĭ ce se împresóră de Răsnoviți. 39
Carte legată la ispra niciĭ Giurgiuluĭ, a da mână de ajutorŭ luĭ Alecu biv 3° logf., ce este orênduitŭ a îndrepta hotarulŭ despre nemți, la munțiĭ Tismaneĭ . . 39
Pitacŭ la părinții archierĭ și veliții boerĭ, pentru cercetarea lucrurilor luĭ Mavrogheni. 40
Urmărirea slujbașilor luĭ Mavrogheni 41
Ordinulŭ luĭ Mich. Suțu, către ispravniciĭ din județulŭ Gorj, de a se cerceta cele comunicate de vel vist. Enache Văcărescu, pentru nisce ne-orênduelĭ în județulŭ Gorj, pe vremea luĭ Mavrogheni 42

Pagina

Anaforaua ispravnicilor Gorjuluĭ, ca rĕspunsŭ la ordinulŭ Domnuluĭ. — Pitaculŭ din 19 Maiŭ, 1792 42

Carte la ispravniciĭ Muscelului, cum să urmeze la pricinĭ de judecăţĭ, pentru jafurile întêmplate în rĕsmiriţă. — Rĕspunsŭ la ispravniciĭ ot sud Prahova, pentru afacerea luĭ Stoica, cu nisce volintirĭ 43

CAP. VI

Nizamulŭ turcilor subt Mihaiŭ Suţu. — Pasportŭ. — Diverse alte mĕsurĭ 44

Cărţĭ legate la 17 judeţe ale ţĕreĭ, pentru nizamulŭ turcilor 44

Publicaţie la 17 judeţe şi la caimacamŭ, pentru sudiţĭ 45

Cărţĭ la toţĭ vătaşiĭ plaiurilor, ca să nu slobódă pe nimenĭ a trece înlăuntru, fără de rĕvaşulŭ dumnéluĭ vel spătarŭ. — Rĕspunsŭ ispravnicilor Buzeuluĭ, pentru Smaranda soţia căpitanuluĭ Cristea, să aibă voĭe a merge în Ardeal, asemenea pentru Pavel Băleanu 45

Carte către Dumitrache, vătafulŭ de plaiŭ şi către locuitoriĭ de acolo, că s'aŭ aşedatŭ totŭ Dumitrache vĕtafŭ 46

Carte pentru a se face cercetare luĭ Dumitrache vătafulŭ din plaiulŭ despre Buzĕŭ, sud Saac 47

Despre nizamulŭ vătaşilor de plaiŭ. — Carte de vătafŭ de plaiŭ, care se dă la mâna vătaşilor de plaiŭ 49

Carte legată către Alexandru Farfara ispravnicŭ ot sud Mehedinţĭ, a cerceta jălbile ce aŭ datŭ plăeşiĭ pentru Petre vătafulŭ 51

Havaeturile. — Actŭ relativŭ la havaetulŭ spătaruluĭ alŭ 2-lea. — Anafora pentru urmărirea după reclamaţiunĭ particulare a admnistraţiuneĭ luĭ Mavrogheni. — Rĕspunsŭ la caimacamŭ pentru pricina jăluireĭ potecaşilor din Vâlcea, că le ié vătafulŭ câte 2 jderĭ 52

Avaetulŭ (venitulŭ) ce trebuescŭ să dée plaiurile dumnéluĭ vel vornicŭ 53

Lista plaiurilor ţĕriĭ de susŭ şi de josŭ 53

Anaforaua luĭ Ienache Moruzi, vel vornicŭ, pentru afacerea Ilincăi, soţia Enciuluĭ, vătafulŭ plaiuluĭ Ialomiţa ot sud, Dâmboviţa 54

Carte legată la Caimacamulŭ Craioveĭ ca să ié câte 4 parale de rîmătorŭ ce ese din ţĕră, cum a fostŭ obiceiŭ 55

Publicaţie la 17 judeţe pentru neferiĭ zabiţilor a nu face jafurĭ unora şi altora . . 56

Anaforaua ce s'aŭ făcutŭ în dosulŭ jălbeĭ preoţilor şi maziliĭ şi locuitoriĭ din satele ot plaiuluĭ Scăenilor sud Saac, pentru a-'şĭ face căpetenie nouă la acestŭ locŭ fiindŭ rĕŭ de hoţĭ. — Anaforaua 56

Anaforaua dumnéluĭ vel spătarŭ pentru slujitoriĭ capităniĭ Marginenĭ 57

Cererea dumnéluĭ vel spătarŭ în acéstă afacere 57

Carte de îndreptare luĭ Const. Pâcleanu, vătafŭ din plaiulŭ Slăniculuĭ 58

Raportulŭ episcopuluĭ Dositeiŭ Buzĕŭ în acéstă afacere 58

Cărţĭ legate la ispravnicĭ şi una la Caimacamulŭ Craioveĭ pentru hoţĭ 59

Pitacŭ la spătarŭ pentru ómeniĭ străinĭ ce ămblă hoţindŭ şi vinŭ nóptea în Bucurescĭ 60

Carte cu zapciŭ rênduitŭ dela dumnéluĭ vel spătarŭ şi cu 50 poteraşĭ pentru hoţiĭ ce aŭ eşitŭ între Măxinenĭ şi Grădişte 61

Poruncĭ pentru nisce hoţĭ ce aŭ călcatŭ pe unŭ boerŭ némţŭ şi l'aŭ omoritŭ la sud Mehedinţĭ 61

Pagina

Carte de polcovnicŭ de Craiova. — Mihaĭ Suțu a păstratŭ organele de administrațiune aședate de Alexandru Ipsilante 62
Carte de polcovnicŭ ot Cerneți sud Mehedinți. — Dumitrache Sandulache, polcovnicŭ la Craiova 63
Carte de polcovnicie de Târgovisce 63
Publicație la tóte județele pentru suditi a nu cumpĕra lucru stătător în țĕră . . . 64
Carte legată la ispravnicului Prahoveĭ pentru venitulŭ moșiilor ce eraŭ date la strĕinĭ 64
Carte la ispravnicii Vâlcii, ca să nu îngăduéscă pe unŭ suditŭ Nica să cumpere lucru stătător 64
Carte la ispravniculŭ Argeșuluĭ pentru unŭ munte vêndutŭ la nisce Ungurenĭ în anulŭ trecutŭ, oprindu-se a-'lŭ maĭ vinde și anulŭ acesta 65
Carte la ispravnicii Gorjuluĭ pentru unŭ munte ce este zălogitŭ de moșneniĭ Francescĭ la nisce strĕinĭ 65
Pitacŭ la boeriĭ epitropĭ pentru venitulŭ moșieĭ Gănjanĭ, vêndutŭ la unŭ turcŭ s'o ia în zaptulŭ epitropieĭ și să întórcă banĭ turculuĭ 66
Dece cărți deschise la județele de pe marginea Dunĕreĭ pentru veniturile de moșiĭ 66
Carte legată la ispravnicii Vlăsceĭ, pentru venitulŭ moșieĭ Paraipaniĭ, ce aŭ cumpĕratŭ Dumitru Goia cu banĭ turcescĭ 67
Volnicie cu copilŭ de casă pentru aducerea ispravniculuĭ uneĭ moșiĭ ce aŭ vêndutŭ venitulŭ aceleia unuĭ turcŭ 67
Aducerea luĭ Nicóră și a luĭ Paraschiva carĭ cu banĭ unuĭ turcŭ au cumpĕratŭ venitulŭ moșieĭ Ulmul 67
Poruncă cu mumbașirŭ-ciohodarŭ, ca să cerceteze pricina moșieĭ celeĭ marĭ în urma raportuluĭ medelniceruluĭ Gr. Hrisoscoleu că cumpĕrătoriĭ sunt amestecați cu turcii 68
Rĕspunsŭ la ispravnicii din Ilfov pentru unŭ Pascal neguțitorŭ Dârstorén 69
Poruncă către ispravnicii din Ialomița pentru supĕrările făcute de doĭ turcĭ . . . 69
Poruncă către ispravnicii câtor-va județe a da ajutóre unuĭ beșlégă însărcinatŭ cu prinderea unor turcĭ trecuți în țĕră fără voïe' 70
Jalba luĭ Dec. căpitan către Vodă M. Suțu prin care 'ĭ cere a depărta din satŭ pe preotésa luĭ popa Florea Mocan din Matrenĭ, pentru că atrage prin purtările eĭ rele pe Turcĭ, carĭ facŭ supĕrare satuluĭ 70
Raportulŭ luĭ Vintilă Prejbeanu către mitropolitŭ în afacerea preoteseĭ preotuluĭ din Matrenĭ 71
Ordinulŭ luĭ Vodă M. Const. Suțu de a ridica din acelŭ satŭ pe preotésa 71
Ponturĭ către vătășeii plaiurilor în ce chipŭ să urmeze pentru paza plaiurilor . . 71
Carte ce s'a făcutŭ către locuitoriĭ plaiuluĭ și către vătașiĭ dela plaiulŭ Teleajenuluĭ sud Saac, pentru paza plaiuluĭ. — Pășușŭ. — Regulele prin sate din respectulŭ hoților 73
Anafora de vinovația luĭ Manole ce aŭ fostŭ vătafŭ la Teleajen 74
Raportulŭ vel logof. Manolache Brancoveanu în acéstă afacere a luĭ Manole vătafulŭ 75
Unŭ altŭ raportŭ în afacerea vătafuluĭ Manole, de către Const. Cantacuzino și Alexandru Clucerŭ 76
Carte către polcovniculŭ Bănică Urseanu rênduitŭ epistatŭ la Câmpulung 76
Carte de județie a luĭ Sterie a județuluĭ din Câmpulung 76
Anaforaua Domnuluĭ Alex. Const. Moruzi, care dovedesce conservarea privileghiurilor din trecutŭ ale republiceĭ Câmpulunguluĭ 77

Pagina

Anaforaua Domnuluĭ Mihail Const. Suţu de a se împlini talerĭ 40 luĭ Nicolae ceauşŭ care a fostŭ prădatŭ de Const. Hrisoscoleu ispravnicŭ la Buzĕŭ 78
Raportulŭ luĭ Gheorghe comisŭ către Domnitorŭ în acéstă afacere a ceauşuluĭ Nicolae 78
Delegarea luĭ Vasile, tutungi-başa, să cerceteze faptele judeţuluĭ dela Ocnele marĭ 78
Raportŭ alŭ mareluĭ visternicŭ asupra neregularităţilor unor pârcălabĭ 79
Hotărîrea Domnuluĭ asupra acestuĭ raportŭ 79
Carte de judeţŭ la oraşulŭ vel Ocna sud Vâlcea 79
Volnicie cu orênduitŭ alŭ Mărieĭ séle ca să facă cercetare de jălbile împotriva luĭ Gheorghe, căpitanulŭ dela Ciocănescĭ 80

CAP. VII

Religiunea sub Mihail Suţu. — Mórtea mitr. Cosma. — Filaret II înscăunatŭ la 23 Septembrie 1792 81
Pitacŭ către dumnéluĭ vel spătarŭ i către dumnéluĭ vel post. epistatulŭ agieĭ de a nu purta nimenea portŭ arnăutescĭ i arme, fără de câtŭ arnăuţiĭ 81
Cărţĭ legate la tóte judeţele părţiĭ de josŭ, ca să însciinţeze pe egumenĭ să vină cu hrisóvele să şi le înoéscă 82
Pitacŭ la părintele mitropolitŭ şi la părinţiĭ episcopĭ şi la dumnélor veliţiĭ logofeţĭ a da poruncă egumenilor să drégă mônăstirile şi bisericile 82
Raportulŭ mitropolituluĭ Filaret în privinţa releĭ stărĭ a mônăstireĭ Cozia şi acordăriĭ acesteĭ mônăstirĭ de 3 anĭ de scutire şi de 10 ludiĭ 83
Carte de egumenie a luĭ Nechifor eromonachŭ, eclesiarchŭ sânteĭ mitropoliĭ la mônăstirea Délul. Repararea mônăstireĭ sfântuluĭ Sava 83
Carte de vinăriciŭ a bisericeĭ de la Agiescĭ pentru vinăriciu ce are la sud Saac . 84
Carte de vinăriciŭ a bisericeĭ de la Agiescĭ pentru sud Olt 84
Cartea bisericeĭ din Agiescĭ pentru vinăriciulŭ din sud Dâmboviţa 85
Cartea bisericeĭ din Agiescĭ pentru vinăriciulŭ din sud Slamŭ Rômnic 85
Cartea bisericeĭ din Agiescĭ pentru vinăriciulŭ totŭ din sud Saac 85
Cartea mônăstireĭ Vlachsaraĭ de vinăriciu ce are la sud Romanaţĭ 86
Cartea de vinăriciŭ la 89 popóre micĭ şi marĭ la sud Gorj către mônăstirea Vlacsaraĭ 86
Cărţĭ la 5 judeţe ot preste Olt pentru vinăriciulŭ ce aŭ mônăstirile acolo 87
Carte sfinteĭ Episcopiĭ Rômnic pentru têrgulŭ ce se face la Drăgăşanĭ şi Batca . . 87
Volniciĭ cu mumbaşirŭ pentru baniĭ milelor mônăstirilor 88
Carte la caĭmacamŭ totŭ pentru acéstă pricină 88
Carte cu logof. orênduitŭ ca să aşeḍe egumenŭ la mônăstirea Radu-Vodă 88
Carte de egumenie a luĭ Ignate Protosighel ce s'aŭ făcutŭ egumenŭ la Radu-Vodă 89
Anaforaua pentru a se lua socotéla proegumenuluĭ Portenie Delénul 89
Raportulŭ mitropolituluĭ Cosma şi vel logofĕtŭ Manolache în acéstă afacere . . . 90
Rĕspunsŭ la caĭmacamulŭ Craioveĭ pentru vinăriciulŭ din Doljŭ 90
Pitacŭ pentru a se lua socotéla pro-egumenuluĭ Macarie ce a fostŭ la Antimŭ . . 90
Pitacŭ la ceĭ orênduiţĭ ca să iée socotéla mônăstireĭ Glavaciocŭ 91
Cartea părinteluĭ episcopŭ Rômnic pentru 4 scaune 91
Carte pentru unŭ scaunŭ de carne scutitŭ alŭ mônăstireĭ sfântuluĭ Spiridon din Bucurescĭ 92
Cartea mônăstireĭ Snagovŭ pentru unŭ scaunŭ de pe Valea Negovanilor sud-Saac şi pentru o băcănióră 92

Pagina

Carte de scutélă a unuĭ scaunŭ de carne a bisericeĭ din mahalaua sfântuluĭ Gheorghe ot Craiova 92
Resoluţia pusă de Mihail Suţu pe anaforaua mitropolituluĭ Cosma în privinţa mônăstiriĭ sfântu Ion din Focşanĭ 93
Anafora pentru a fi apĕrată mônăstirea sfântu Ion din Focşanĭ de datornicĭ . . . 93
Hrisovŭ alŭ schituluĭ sfântu Elefterie din Bucurescĭ pentru milele ce are 94
Hrisovulŭ sfinteĭ mônăstiriĭ Naum de lângă cetatea Ohrida 95
Biserica catolică miluită 96
Oraţiile ce s'aŭ citită la lăsatulŭ seculuĭ de postulŭ celŭ mare alŭ Pascilor 1792 Februarie 15 97
Cărţile ce s'aŭ făcută către locuitorĭ prin judeţe pentru postulŭ Pascilor 98
Enache Văcărescu dicheofilax contribue la alegerea luĭ Filaret 99
Cărţĭ pentru ceĭ ce vor fi datorĭ la rĕposatulŭ mitropolitŭ Cosma ca să-ĭ trimită ispravniciĭ judeţelor aicĭ la cămara domnéscă şi la caimacamŭ 100
Anaforaua şi resoluţiunea luĭ Vodă Moruz în procesulŭ pentru móşte dintre Pan sin Popa Constantin cu egumenulŭ Spirean 100
Simţĕmêntulŭ pudóreĭ la românce. Langeron «despre cucónele române» 102
Scandalurile cu fetele necinstite. — Anaforaua mitropolituluĭ Cosma din 4 Iulie 1792, relativă la fetele necinstite 102
Procesulŭ feteĭ Anastasia cu căpitanulŭ Luca, că aŭ necinstit-o 103
Pitacŭ la agă şi spătarŭ pentru fetele ce cadŭ în spinarea ómenilor. — Publicaţie la tóte judeţele şi la caimacamŭ ca să facă cunoscută la toţĭ hotărîrea în privinţa fetelor 104
Anaforaua în dosulŭ jalbeĭ Marieĭ vĕduveĭ, în procesulŭ cu Polichronie că ĭ-aŭ făcutŭ unŭ copilŭ 105
Anaforaua în dosulŭ jalbiĭ luĭ Varlam şi Radu în procesulŭ cu Sóre şi Oprea pentru stricare de fete 106
Judecata luĭ Nicola Cojocaru cu Aniţa fata 107
Anaforaua în dosulŭ jalbiĭ Mariĭ contra bărbatu-sĕŭ care s'a cununatŭ cu altă muere . 108
Rĕsvrătirea preoţilor din Mehedinţĭ. — Actele relative 109
Ciuma la Bucurescĭ în 1792. — Pitacŭ la agă ca să împlinéscă stégulŭ polcovniculuĭ de ciocli. — Pitacŭ la spătarulŭ să nu îngădue mutarea de alţĭ mahalagiĭ în mahalaua Mihaĭ-Vodă 110
Nizamulŭ dela 25 Iulie 1792 oprindŭ prăvăliaşiĭ de a dormi prin prăvăliĭ din cauza ciumeĭ 111
Construire de lazarete pentru ciumaţĭ. — Raportulŭ luĭ Vintilă Prijbénul într'acéstă afacere 112
Cutia milelor şi veniturile eĭ. — Rînduirea luĭ Stoica logf. de epitropŭ 113
Perceperea diverselor venitură ale cutieĭ 114
Alecu Văcărescu căminarŭ datorŭ să-'şĭ plătéscă taxa la cutie. — Incheerea socotelilor cutieĭ. — Pitaculŭ domnescŭ din 6 Iunie 1792 şi anaforaua epitropieĭ relative la cutie 115
Pensiunĭ la vĕduve şi la vechĭ oşteni dela cutie. — Pensiune de 5 tal. femeiĭ Petcana eşită din robie. — Pensiune luĭ Nicolae ce aŭ fostŭ tunarŭ 116

CAP. VIII

Cultura publică. — Şcóla sub M. Suţu. — Pensiune luĭ Neculaĭ fost ciaušŭ de tunarĭ. Asemenea luĭ Radu post. Moldovénul. Asemenea luĭ Enache proin ciu-

Pagina

bucciŭ. — Anaforaua pentru pensiunea luĭ Stefan căpitanŭ Prijbénul . . . 117
Hrisovulŭ şcóleĭ slovenescĭ din Sf. Gheorghie vechiŭ 117
Şcóla dela Sf. Sava ocupată de curtea domnéscă 119
Pitacŭ la vel agă să rênduiascâ unŭ zapciŭ cu 10 slujitorĭ la repararea caselor din Sf. Sava. — Pitacŭ din 4 Sept. 1792 relativŭ la biblioteca dela Sf. Sava — Mutarea şcóleĭ elenice dela Sf. Sava la D-na Bălaşa. — Pitacŭ pentru cheltuéla restaurărilŭ caselor dela Sf. Sava unde se mută domnia. — Carte legată la ambiĭ episcopĭ să trimită baniĭ şcólelor. — Pitacŭ la mitropolitŭ pentru baniĭ ce mônăstirile aŭ a da şcólelor. 120
Şcólele închise din causa ciumeĭ. — Şcólă la Jiĭ şi la Cărbunescĭ. — Stolniculŭ Dumitrache organiséză o şcólă la Jiĭ. — Carte deschisă la ispravniciĭ dela Jiĭulŭ de susŭ, aruncândŭ dare pe neguţitorĭ în favórea şcóleĭ 121
Hrisovulŭ şcóleĭ dela Dragoichioĭ pe drumulŭ Constantinopoleĭ 122
Şcóla de pe moşia Preajba a luĭ Hagi Stan Jianul. — Hrisovulŭ paharniculuĭ Stan Jianul 123

CAP. IX

Ţĕranĭĭ sub M. Suţu. — Revocarea aşeḑărilŭ luĭ Mavrogheniĭ în favórea ţĕranilor . 124
Treĭ cărţĭ către locuitorĭĭ din Jiul de susŭ pentru rêndulŭ clăciĭ. — Suţu revócă folosinţele locuitorilor de pe moşiile mitropolieĭ. — Actele relative 125
Actŭ de revocarea ponturilor luĭ Mavrogheni 126
Dreptulŭ de a face vinŭ şi rachiŭ de către sătenĭĭ de pe moşiile mônăstirescĭ revocatŭ cu pitaculŭ luĭ Mihail Suţu. — Anaforaua şi resoluţiunea Domnitoruluĭ din Decembrie 1791, relativă la monopolulŭ spirtóselor, la dijma fênuluĭ, la podulŭ de apa Ialomiţeĭ, la dreptulŭ de a lua lemne din pădure, la uiumulŭ dela móră, la tăere de vite pentru mâncare 127
Anaforaua pentru locuitorĭĭ de pe moşia Gherghiţa a mitropolieĭ, relativă la clacă.— Carte banuluĭ Brâncoveanu ca să nu vêndă locuitorĭĭ vinŭ şi rachiŭ pe moşia Găgeniĭ 128
Dreptulŭ ţĕranilor la lemne din pădure. — Apĕrarea pădureĭ Afumaţilor, — Cartea mônăstirilŭ Mărginenĭ pentru cârciumile dela Ocna Telega 130
Dumitrache Catargiu cere apĕrarea pădureĭ de pe moşia Ghebóia. — Carte de pădure oprită în favórea paharniculuĭ Varlam, în moşiile Mogoşescĭĭ şi Verescĭĭ 131
Carte de pădure a mônăstireĭ Sloboḑia. Dreptulŭ de suhatŭ alŭ locuitorilor. — Dreptulŭ de pescuitŭ în bălţĭ 132
Carte pentru a se face leasă la satulŭ Ţigănescĭ. — Dreptulŭ de a lua brudină la poduriĭ. — Resoluţiunea şi anaforaua după jalba luĭ Manolache Brâncoveanu relativă la brudina unor poduriĭ 133
Dreptulŭ locuitorilor de a nu fi traşĭ la judecată până la 10 Maiŭ. — Publicaţie la tóte judeţele, pentru a nu trage prin judecăţĭ pe nimenĭ în cursulŭ luneĭ Iulie 134
Românulŭ căsătoritŭ cu o ţigancă devine robŭ. — Procesulŭ şetraruluĭ Stefan Olănescu cu Marin, pe care-'lŭ cere de ţiganŭ. — Publicaţie la tóte judeţele şi la Caimacamul Craioveĭ pentru a nu se trage ómenĭ în judecată dela 15 Septembrie până la finele luĭ Octombrie 135

CAP. X

Pagina

Justiția sub Mihaĭ Suțu. — Pitacŭ către boeriĭ judecătorĭ dela depertamentŭ, să caute judecățile 137
Pitacŭ la mitropolitŭ și la veliții boerĭ, să se adune la 2 césurĭ din ḍi. — Pitacŭ către stolniculŭ Dumitrache să mérgă la depertamentulŭ de 7, să suplinéscă nisce judecătorĭ absenți. — Boeriĭ grecĭ din jurulŭ luĭ Suțu. — Carte de alŭ 3-lea logof. la depertamentulŭ de 4 dela Craiova 138
Fanarioții isbutescŭ să obție admiterea în slujbe, alăturea cu boeriĭ pământenĭ. — Mĕsurĭ luate de M. Suțu în justiție—legea protimisuluĭ. — Circulara relativă la acéstă mĕsură 139
Pitaculŭ Domnitoruluĭ, prin care se ordonă Divanuluĭ să alcătuiască nizamŭ regulătorŭ la arendarea pășunilor 141
Raportulŭ Divanuluĭ către Domnŭ, prin care se însciințéză, că subt cuvêntŭ de protimisisŭ, uniĭ arendași nu vor să iasă de pe moșie și să o predea proprietaruluĭ la termen, ci o închiriéză altuĭ arendașŭ, ca și când elŭ ar fi stăpânŭ. 142
Raportul din 25 Iunie, 1792, alŭ logof. Brâncoveanu, relativ la *filodorime* și resoluțiunea luĭ Suțu din 3 Iulie, același anŭ 143
Interesulŭ ce pórtă M. Suțu, pentru sórta arestaților sub vină de hoție. — Porunc̆ă către dumnéluĭ vel caimacamŭ, să trimită lista de arestațiĭ ce sunt în pușcăria Craioveĭ 144
Cărți legate către cămărașiĭ de la Ocna Slănic i Telega, ca să trimită catastihŭ de ceĭ închișĭ acolo.—Pitacŭ la boeriĭ dela Criminalion, pentru ceĭ ce se aducŭ la osânda pușcărieĭ 145
Anaforaua domnuluĭ vel spătarŭ, pentru hoțiĭ ce se slobodŭ dela pușcărie, a se da și prin scirea spătărieĭ sub chezășie. — Resoluțiunea Domnuluĭ pusă pe acéstă anafora 146
Raportulŭ caimacamuluĭ Const. Suțu, pentru Pavel post. dela Caracal, a i se prelungi soroculŭ datorieĭ încă cu 3 lunĭ. — Incuviințarea Domnuluĭ 147
Poruncă Domnitoruluĭ M. Suțu, către biv vel stolniculŭ Iordache Colfescul și către ispravniciĭ ot sud Vlașca, ca să iée subt epitropie pe copiiĭ Colfesculuĭ. — Poruncă către ispravniciĭ din sud Slaam-Rômnic, să orênduiască unŭ omŭ, care să înscrie într'unŭ inventarŭ averea unuĭ suditŭ némțŭ și să o dée pe séma luĭ Ioan Gotfrid Ipocicar, care se angajéză a o da la agenția austriacă. — Pitacŭ către postelniculŭ Teodosie Țigara, a deșerta casele mameĭ Turnavituluĭ 148
Carte pecetluită la mônăstirea Șnagov, ca să ție închisŭ pe Nicolae Mavriche. — A doua carte totŭ în acéstă privință. — A treia carte totŭ la egumenulŭ mônăstireĭ Snagov, ca să trimită pe Holteiŭ la mônăstirea Mărgineni . . . 149
Douĕ cărți legate la Teleorman și Olt, pentru unŭ Balinașoglu, turcŭ Nicopoian, ce s'a făcutŭ stăpânŭ pe 2 moșiĭ și le-a dijmuitŭ, ale vorniculuĭ Slătineanu.— Poruncă de volnicie pentru unŭ Enache, către vel armașŭ, ca să o dée la Ocna Telega 149
Carte legată, rĕspunsŭ la vătafulŭ din Câineni, pentru o muere de dincolo de munți, ce fusese prinsă arândŭ în țĕră și deținută la judecata țĕreĭ 149
Carte legată Caimacamuluĭ Craiovei pentru 2 hoți ce sunt prinși acolo, să-'ĭ trimită. 150
Pitacŭ la polcovniculŭ de seimen, ca pe Alex. Colceag să-'lŭ ridice la închisórea seimenilor. — Poruncă la ispravniciĭ Focșanilor, ca să se iée în scrisŭ lucrurile luĭ Bogdan arménulŭ, omorîtŭ de Osman Nefer 150

Pagina

Rĕspunsŭ către ispravnicĭĭ ot sud Vâlcea cum că a scrisŭ Măria sa înăuntru să se prindă Dima Sonţos, ce trece peste munţĭ şi pradă pe plăiaşĭ 150
Carte de ftore armaşŭ ot Craiova 150
Carte de alŭ 3-lea logof. la Divanulŭ Craioveĭ 151
Volnicie cu mumbaşirŭ pahar., să aducă pe Bălaşa şi Caterina, ca să stea în judecată cu egumenulŭ Bistriţeanu. — Pitacŭ la dumnéluĭ vel spăt. şi vel agă pentru o muere şi cu unŭ copilŭ dela oraşul Ţibre de peste Dunăre, ce aŭ furatŭ nisce banĭ a unuĭ Serdeni Gheciti, Osman Aga stăpânulŭ lor 151
Rĕspunsŭ la Caimacamŭ pentru averea unuĭ Stoian căpitan, ce aŭ fugitŭ la Nemţĭ 152
Carte de condicarŭ de judeţŭ 152
Numele condicarilor ce se orênduescŭ pe la judeţe 154
Rĕspunsŭ la ispravnicĭĭ Prahoveĭ, pentru sudiţiĭ ce ţinŭ venitурĭ la moşiĭ. — Poruncă către isprav. ot sud Teleorman pentru unŭ Nicola ot Roşĭ-de-Vede, ca să-'lŭ trimită la Măria sa. — Poruncă către ispravnicĭĭ ot sud Buzĕŭ, ca să trimită la Vodă pe Mărgărit biv alŭ 3-lea vist. 155
Carte de boerŭ judecătorŭ la depertamentul de patru ot Craiova 155
Carte de judecătorŭ la Divanulŭ Craioveĭ 156
Carte de judecătorŭ la depertamentulŭ de criminalion ot Craiova 156
Carte la vorniculŭ Preşcovénu, ca să fie şi dumnéluĭ la Divanulŭ Craioveĭ . . . 157
Carte la dumnéluĭ caimacamulŭ Craioveĭ pentru dumnéluĭ biv vel vornicŭ Preşcovénu 157
Carte către caimacamulŭ Craioveĭ, dându-se scire de judecătoriĭ ce s'aŭ rênduitŭ. — Divaniţiĭ Craioveĭ afară din dumnéluĭ Preşcovénu ce s'aŭ rênduitŭ cu deosebire, 1791, Noembrie 18. (Toţĭ sunt boerĭ românĭ). 158
Depertamentulŭ de 4 ot Craiova 158
Depertamentulŭ de criminalionŭ ot Craiova. — Poruncă către agă ca să slobódă din închisóre pe unŭ oerŭ al luĭ Dumitrache Turnavitul. — Carte de judecătorŭ rênduitŭ la judeţŭ 156
Judecătoriĭ ce s'aŭ rênduitŭ, 1791, Noembrie 12: la depertamentulŭ de 8; la depertamentulŭ de şépte; la criminalionŭ. — Boeriĭ epitropĭ. — Ajutorulŭ epitropilor 160
Se dă carte de volnicie zapciuluĭ spătărescŭ, să mérgă a găsi pe neguţitoraşulŭ mămularŭ Tănase şi a-'lŭ aduce înainte împreună cu Samen arménŭ şi Panait fostŭ căpitanŭ de volintirĭ. — Carte legată la caimacamulŭ Craioveĭ pentru bolta luĭ Dobrotan a o vinde la mezatŭ. — Carte de volnicie cu 2 neferĭ ca să aducă surghiumŭ la Mônăstirea Mărginenĭ pe Dumitrache Deribeiu.— Rĕspunsŭ la isprav. ot sud. Prahova pentru marfa Raduluĭ Mânzul. — Carte de volnicie zapciuluĭ spătărescŭ, ca să ia pe Stoica ot Flămânda şi să-'lŭ ducă surghiumŭ la M-rea Mărginenĭ. — Volnicie cu mumbaşirŭ, cu zapciŭ spătărescŭ, să aducă pe nisce ómenĭ dela satulŭ Ţigănescĭ pentru pricina judecăţiĭ Armenilor ceĭ jăfuiţĭ de Panait ce aŭ fostŭ căpitanŭ de volintirĭ . 161
Anaforaua ce s'aŭ făcutŭ în dosulŭ jălbeĭ luĭ Barbu Bechénul pentru paguba ce 'i-a făcutŭ unŭ hoţŭ. — Raportulŭ luĭ Teodorache pahar., Dumitrache stol., Constantin stol., Dumitrache serdarŭ pentru jalba luĭ Barbu Bechénul . . 162
Judecata luĭ Alex. logf. cu Constantin Ciolac pentru o casă ce aŭ hotărîtŭ a o lua cu protimisisŭ. — Divanulŭ cértă pe judecătorĭ că nu aŭ condusŭ bine acestŭ procesŭ, prin anaforaoa din 1791, Septembrie 18 163
Anforaoa luĭ Tudorache pahar. şi Dumitrache Bréz sĕrd. cu resoluţia Domnuluĭ

Pagina

din 18 Septembrie 1891, relativă la judecata luĭ Const. Ciolac și Alexandru logofĕtŭ.— Ordinulŭ luĭ Vodă ca în susŭ disa judecată să se urmeze după capulŭ III listulŭ treĭ-decĭ și optulea din cartea luĭ Armenopulos 164
Judecata luĭ Hriste argintarulŭ cu Panait șelarulŭ pentru primejdia ce s'a întêmplatŭ la soția luĭ din pricina unor pistóle ale șelaruluĭ 164
Raportulŭ luĭ Iordache grămăticŭ, Șerban Andronic și Dumitru Clucer, pentru nevasta luĭ Hriste argintarulŭ ce a fostŭ împușcată (rănită) de unŭ soldatŭ care spăla pistólele luĭ Panait șelarulŭ 165
Anaforaua ce s'aŭ făcutŭ în dosulŭ jălbeĭ vătafuluĭ Radu cu alțĭ țigani din céta luĭ. Raportulŭ luĭ Iordan grămăticŭ, Șerban Andronic și Dumitrache Clucer, relativŭ la ccle comise de vătafulŭ Radu și céta luĭ de țigani 166
Anaforaua pentru pricina dumnéluĭ medelnicerŭ Ión Știrbeiŭ cu Dinul Orĕscu polcovnicŭ pentru unŭ țiganŭ. Raportulŭ Divanuluĭ în acéstă afacere 167
Raportulŭ luĭ Ștefan Preșcovénul pentru unŭ Portărescu care a insultatŭ pe Jianul și anaforaua Domnuluĭ relativă la acéstă afacere 167
Judecata luĭ Iilie ovreiulŭ din țéra leșéscă cu vătafu și céta luĭ de butarĭ pentru o bute cu rachiŭ ce i-aŭ spart-o băgêndu-o în pivniță 172
Anaforaua ce s'aŭ făcutŭ în dosulŭ jălbiĭ a lude 4 ot satulŭ Câmpu-mare sud Argeș, pentru alțĭ 4 ómenĭ de aĭ lor ce se află închișĭ la pușcărie pentru chezășia Ploscariuluĭ 173
Raportulŭ vel vistieruluĭ către Domnuŭ pentru afacerea între ispravnicĭ ot sud Prahova, Enache Ciupescul și între Manolache Duca, care reclamă că din causa Ciutesculuĭ i-se luase de unŭ agă turcŭ 20 care cu fênŭ. Ordinulŭ Domnitoruluĭ 174
Drăghicénu Grecénu medeln., Constantin pit., Iordache Rudénu clucerŭ, Pashal vtor. vist. arétă Domnuluĭ cererea ce face minóra Păuna pentru succesiune la averea tătâne-sĕŭ. Ordinulŭ Domnuluĭ din 1792 Ianuarie 10 176
Către dumnélor boerĭ judecătorĭ ot depertamentulŭ judecățeĭ 177
Pricina de judecată ce are popa Stan dela Zimnicea cu Négul, totŭ de acolo, pentru nisce banĭ neguțitorescĭ. — Interogatorulŭ 177
Finele interogatoruluĭ chestiunĭĭ de maĭ susŭ 178
Sentința provisorie a judecătorilor înaintată Domnitoruluĭ. — Ordinulŭ luĭ Vodă către aprodulŭ vătășescŭ, de a conduce pe ambele părțĭ la ispravnicĭĭ din jud. Teleorman 179
Cererea luĭ Pană vel banŭ, Nicolae Brâncovénu banŭ, vel vorn., vel logof., către Domn, de a ordona să se aducă la judecată Savul părcălabŭ ot Țigănescĭ, pentru a se completa judecata între Stefan i Salmen, armenĭ, cu suditulŭ némțŭ Panait. — Ordinulŭ Domnuluĭ. — Anaforaua luĭ Stavrache de banĭ ce i s'aŭ luatŭ, când s'aŭ dusŭ jucându cu năprustóce, de ceĭ maĭ josŭ numițĭ, adecă cu unŭ Hristache polcov. cu alțĭ 180
Raportulŭ Divanuluĭ pentru judecată între medelnicerésa Anastasia cu fiulŭ sĕŭ vitregŭ Ioniță Fălcoianu 181
Fóiă de zestre, a medelniceresеĭ, din care cere luĭ Ioniță Fălc. lipsa. . . . . 182—183
Anaforaua luĭ Dobrotan pentru datornicĭ. — Anaforaua egumenuluĭ Văcărești-nul chir Nicodin cu Gheorghe Diaconul Păun, și Grigore și Radu din sud Vlașca, pentru călcarea moșiilor din hotarŭ 184
Raportulŭ vel spătaruluĭ Alex. Greceanu, în privința judecățeĭ dintre Const. Gelep și unŭ capitanŭ din jud. Teleorman. — Ordinulŭ Domnitoruluĭ. — Rapor-

Pagina

tulŭ luĭ Vodă boerilor judecătorĭ dela depertamentulŭ de ŝépte, cerêndu-le sfatulŭ, dacă trebue a se vinde cu mezatŭ casele cuvenite unor minorĭ. — Raportulŭ judecătorilor 186
Judecata luĭ Isac ovreiulŭ cu Hagi-Moscu pentru nisce sare. — Raportulŭ judecătorilor şi ordinulŭ Domnuluĭ 187
Volnicie cu mumbaşirlâcŭ, să dée pe Ión şi Alanciul la ocna Telega 189
Carte legată la egumenulŭ mônăstireĭ Mărgineni ca să slobódă pe dumnéluĭ Caramanlău. — Volnicie cu mumbaşirŭ, să aducă pe Toplicénu. — Volnicie cu armăşelŭ să aducă pe nisce ucigaşĭ dela Teleorman, ce aŭ omorîtŭ pe unŭ Tulăŭ grecŭ ianiot 189
Anaforaua Niţuluĭ Mecsovitul cu Zoiţa, soţia rĕposatuluĭ Daşuluĭ, ce aŭ fostŭ nepotŭ Niţuluĭ, pentru tal. 600 dela Zoiţa, cu 3 zapise. —Ordinulŭ Domnuluĭ. 190
Judecata Opreĭ Ilea Ungureanu, cu tufecci-başa Mavrodin, pentru nisce galbenĭ ce se dice că ĭ-aŭ avutŭ la gâtulŭ uneĭ oĭ . . . . . 191—192—193
Ordin către vătafulŭ dela Câinenĭ, pentru şepte cătane; pe Sandu sin Andreĭ dela Cotescĭ şi pe Dumitru sin Mateiŭ să-ĭ trimită la Bucurescĭ 194
Judecata egumenuluĭ sfinteĭ mônăstirĭ Comana, cu Năneseu, pentru moşia mônăstireĭ, ce se hotărăsce cu moşia luĭ Năneseu şi se împresóră de Năneseu . . 194—195
Judecata şătraruluĭ Iordache Nicolescu, cu Gheorghe şi Tudor din sud Buzĕŭ, pentru cele ce cerea dela dumnéluĭ 196
Carte prin care se trimete la mônăstirea Mărgineni, Răducanu Topliceanu 197
Pricina ce aŭ avutŭ Niţu Căpitanu cu Maria Musulingione, pentru căcĭ aŭ scosŭ femeea luĭ din fire şi aŭ dus-o la casa eĭ, pentru care pricină s'aŭ scosŭ din Bucurescĭ 198
Anaforaoa în pricina luĭ Stan, ce are să iée datorie de banĭ tal. 148, dela cumnată-sĕŭ Sóre 199
Răspunsŭ către boerĭĭ hotarnicĭ, ce sunt orênduiţĭ la moşia Slănic, a mônăstireĭ Colţeĭ 199
Pitacŭ la starostea de neguţitorĭ, ca să vêndă via Deduluĭ la mezatŭ 200
Pitacŭ la starostea de neguţitorĭ, a vinde cu mezatŭ viile Deduluĭ, spre a plăti tal. 102 ce este datorŭ luĭ Dir Suditul 201
Pitacŭ către caimacamulŭ Craioveĭ, pentru vinderea la mezatŭ a uneĭ bolţĭ a luĭ Hagi Ioan staroste ot tam şi pentru nisce móşte, să se spue unde se află . 202
Zapisulŭ de aşeđĕminte între slug. Scarlat Mihălescu cu Diamandi Bulucbaşa, pentru rĕmasulŭ soţieĭ luĭ 203

CAP. XI

Boerĭĭ sub M. Suţu. — Privileghiile boerescĭ sub M. Suţu 204
Ponturĭ pentru scutelnicĭ, arĕtătóre de chipulŭ şi mijloculŭ prin care să se facă urmare de acum înainte. 205
Poruncă dată de M. Suţu vel vist. Ienache Văcărescu, ca să pue în aplicare ponturile de scutelnicĭ maĭ susŭ citate 206
Hrisóve speciale unora din boerĭ pentru scutelnicĭ. — Hrisovulŭ dumnéluĭ banuluĭ Ghica pentru scutelnicĭ. — Scaune de măcelărie scutite 207
Patru cărţĭ la patru scaune din Bucurescĭ, ce cu hrisovŭ şi cu deosebite cărţĭ le are scutite casa luminatuluĭ beizadea Grigoraşco Suţu. — Cartea dumné-

Pagina

luĭ logf. Manoilă za vist. pentru unŭ scaunŭ de carne din Bucurescĭ. — Carte de scutire a unuĭ scaunŭ de carne alŭ luĭ Dumitrache clucerŭ . . . 208
Carte de unŭ scaunŭ de carne scutitŭ alŭ luĭ Șerban biv alŭ 3-lea logof. din poporulŭ Lipieĭ sud Buzĕŭ. — Jalba și porunca gospod. ce s'aŭ făcutŭ în dosŭ pentru nisce scaune scutite, ce aŭ moșneniĭ Dobroteni, pe moșia lor sud. Saac 209
Cartea dumnéluĭ vel logf. Creţulescu pentru unŭ scaunŭ de carne din valea Poeneĭ, sud Saac. — Carte de volnicie dată biv. vel banuluĭ Nicolae Brâncovénul de a face pe moșia dumnéluĭ Găgenĭ târgŭ în fie-care anŭ la Duminecа Tomiĭ. — Carte totŭ către Nicolae Brâncov. biv vel banŭ pentru scutire a 4 scaune de carne și apĕrare de erbăritŭ 210
Hrisovulŭ dumnéluĭ vorniculuĭ Moruzi pentru moșia Ploescĭ. — Carte de sloboḑenie biv. vel logf. de ţéra de josŭ Costache Ghica de a face târgŭ o dată pe sĕptĕmână la moșia sa Băĭcoiu sud Prahova 211
Șése-spre-ḑece privileghiurĭ ale vornicilor, însă 8 de ţéra de susŭ și 8 de ţéra de josŭ 213
M. Suţu redică de asŭpra boerilor căminăritulŭ înfiinţatŭ de Mavrogheni, scutindŭ pe boerĭ de la vel banŭ până la vel clucerŭ de arie, mitropolia, episcopia și mônăstirile marĭ. Publicaţiĭ pe la tóte judeţele pentru căminăritŭ, ca să nu se iée de pe la boerĭ 214
Treĭ privilegiurĭ ale logofeţilor de la depertamenturile din Bucurescĭ, însă la depertamenturile de optŭ, de șépte și de criminalionŭ 215
Patru privilegiurĭ a patru logofeţĭ de la Divanulŭ Craioveĭ 215
Hrisovulŭ de scutire și dare de privilegiĭ a patru logofeţĭ de la epitropia obștéscă din Bucurescĭ. Cartea de scutirĭ a luzbașiĭ de la Divanŭ 216
Hrisovulŭ Domnuluĭ M. Suţu prin care se reînoescŭ ciocănașilor de la ocna mare din Vâlcea scutirile și jurisdicţiunea specială. Mile date la boerĭ. Pitacŭ către stolniculŭ Dumitrache, ca să dée tal. 1000 pentru beĭzadelele Ghiculescĭ 217
Pitacŭ la boeriĭ epitropĭ, ca să deschiḑă o odae de la Dómna Bălașa, ce este cu lucruri ale d-ruluĭ Gheorgache, să o deșerte pentru banulŭ Hrisoscoleu. Cartea luĭ Gavril avgibașa peste vênătorĭ. Avaetul Muhurdariuluĭ 218
Cămpulungŭ obţine și dela M. Suţu reînoirea vechilor séle privilegiurĭ de municipiŭ. Cartea de clacă a dumnéluĭ vel vornicŭ Moruzi pentru moșia Ploescĭ . . . 219
Hrisovulŭ orășenilor de la Câmpu-Lung sud Muscel 220

CAP. VII

Dările și vămile sub M. Suţu. Exportulŭ de rîmătorĭ, încetatŭ în timpulŭ ocup. austriace, reîncepe.— Carte legată către vel sărdarŭ Dumitrache ispravniculŭ ot sud Gorj pentru 2 parale de rîmătorŭ ce ese din ţéră 222
Cărţĭ la tóte judeţele cu plaiurĭ a nu se maĭ lua câte 20 parale de la rîmătoriĭ ce trecŭ înlăuntru, fiind-că s'aŭ ridicatŭ 222
Taxe vamale și goștina. — Ḑece cărţĭ la judeţele cu plaiurĭ pentru vama rîmătorilor 223
Carte legată la ispravniciĭ dela Vâlcea pentru rîmătorĭ. — Carte la vătafulŭ ḑela Câinenĭ, totŭ pentru rîmătorĭ. — A doua carte către acelașĭ în același afacere 224

Pag'na

Cererea epitropiei obștești a i-se acorda venitŭ din vama porcilor. — Hotărîrea Domnuluĭ din 10 Noembrie 1792 225
Anaforaoa epitropilor pentru baniĭ cutieĭ ce aŭ luatŭ dela medelnicerulŭ Manoilă după cărțile negustitorilor. — Ordinulŭ Domnuluĭ în acéstă pricină. — M. Sușu opresce exportulŭ mărfurilor și prod. neprevĕdute în tractatele Turcieĭ cu Austria. — Ordinulŭ Domnuluĭ asupra anaforaleĭ epitropieĭ obștireĭ pentru absulŭ ce se face cu vinderea slujbelor epitropieĭ 226
Anaforaoa în pricina de maĭ susŭ 227
Anaforaua epitropilor pentru împlinirea avaetuluĭ cutieĭ dela ceĭ ce îmbracă caftane, urmată de 2 ordine ale Domnuluĭ relative 227
Carte legată la vătafulŭ dela plaiulŭ Câmpineĭ, pentru celea ce sunt oprite a nu eși din țéră 228
Carte ce s'aŭ datŭ căminaruluĭ Moscu pentru vămile din 12 județe și târgurĭ de afară, a fi totŭ asupra dumnéluĭ și pe aceste patru lunĭ până la sfârșitulŭ anuluĭ 229
Carte armașuluĭ Arcudi, cum că ĭ-a datŭ Măria sa carvasaraua până la sfârșitulŭ luĭ Decembrie. — Vama de târgurĭ arendată căminaruluĭ Moscu. — Erbăritul, fumăritulŭ, măjăritulŭ și cele-l-alte dărĭ pe 1792 229
Săpunăritulŭ vorniculuĭ de haremŭ. — A treia strigare a vămilor și a slujbelor vămilor 1792. — Licitațiunea 230
Poruncă către ispravniciĭ din sud Slam Rômnic a nu îngădui să vie păcură din Moldova. — Cărțĭ la tóte județele cu plaiurĭ și la caimacamulŭ Craioveĭ pentru oprirea vitelor marĭ 231
Pitacŭ la 4 boeĭ pentru ca să facă teoria cataloguluĭ vămilor 232
Carte de vamă, care se dă împreună cu catalógele. — Catalogulŭ vămilor . . . 233
Cărțĭ 17, la tóte județele și una la caimacamŭ, ca din ḑiua luĭ sfeti Vasile, adecă la întêiŭ Ghenarie, să rênduiască câte unŭ credinciosŭ la vamă (regie) . . 283
Cărțĭ legate la ispravniciĭ plaiurilor de peste Olt, a nu se îndrăsni să slobódă vite a trece peste hotarŭ în țéra românéscă 244
Carte legată la vătafulŭ de plaiulŭ Câinenĭ sud Argeș, pentru nisce marfă a o slobodi. — Ponturile de vênḑarea vămilor pe anulŭ 179?, Ianuarie 249
Restricțiunĭ făcute la vămuirea sudiților 250
Săpunăritulŭ ca birŭ generalŭ. — Carte de săpunăritŭ. — Carte la mâna orênduituluĭ dela carvasara, ce se trimete la Săgârcea 253
Cartea ce s'aŭ datŭ la mâna domnuluĭ vel vameșŭ, pentru a orêndui mortasipĭ să caute marfa ce o ascundŭ negustitoriĭ viindŭ pe drumŭ. — Pitacŭ la agă, pentru vătafulŭ de măcelarĭ i de tabacĭ, a arĕta la carvasara pe ceĭ ce vêndŭ și cumpĕră peĭ.—Ponturile vênḑĕreĭ vinăriciuluĭ anuluĭ acestuia 1791. 254
Cotăritulŭ 255
Circulară către taxildariĭ de prin județe, instruiudu-ĭ a urma conformŭ cu ponturile vênḑĕreĭ vinăriciuluĭ. — Carte la ispravniciĭ Ilfovuluĭ, ca să mérgă unulŭ din dumnélor în județŭ, să mĕsóre cu urmare după ponturile vinăriciuluĭ, fiind-că vinăriceri domnescĭ la acelŭ județŭ nu sunt 256
Cartea ce s'aŭ datŭ la mânile celor ce ămblă cu slujba coturilor și cu ploconulŭ cămărășieĭ prin județe, ca să le dée ispravniciĭ ajutorŭ.—Carte de ploconŭ la cămărășia nouă. — Carte de cotăritŭ alŭ cămărășieĭ domnescĭ 257
Carte ce se dă dumnéluĭ vel cămărașŭ, pentru coturile ce se daŭ pe la negustitorĭ prin târgurĭ.— 3 cărțĭ în 12 județe, la mâna celor ce sunt orênduițĭ pentru ploconulŭ cămărășieĭ și a împărți coturĭ 258

Pagina

Gărdăritulŭ, venitŭ alŭ spătaruluĭ alŭ 2-lea.— Carte de gărdurăritŭ alŭ luĭ alŭ 2-lea spătarŭ, la judeţulŭ Buzeuluĭ. — Carte pentru mĕsuratulŭ buţilor cu cotulŭ luĭ vel cuparŭ. — Carte de slujba încărcatuluĭ şi descărcatuluĭ buţilor . . . 259
Apaltulŭ tabaculuĭ. — Căminăritulŭ. — Cartea dumnéluĭ vel căminarŭ pentru vama tabaculuĭ din Bucurescĭ 260
Cartea ce s'aŭ datŭ locuitorilor din plaiulŭ Slăniculuĭ sud Buzĕŭ, pentru supĕrările ce aŭ de căminarĭ i de vameşĭ. — Slujba cântaruluĭ. — Carte de slujba cântaruluĭ 261
Fumăritulŭ. — Fumăritulŭ bălţilor. — Carte de fumăritulŭ Bucurescilor. — Carte de fumăritulŭ bălţilor 262
Măjăritulŭ. — Carte de măjăritŭ. — Erbăritulŭ. — Carte de slujba erbărituluĭ . . 263
Sărĕria şi fierăria din Bucurescĭ. — Ciohodăritulŭ. — Carte de ciohodăritŭ. — Monopolulŭ lumînărilor de céră. — Carte de sărĕrie i herărie din Bucurescĭ . 264
Cerăritulŭ. — Cahvenele. — Vel cahvegiulŭ curţiĭ cu avaetŭ dela cahvenele. — Carte de lumînărărie de céră în Bucurescĭ. — Carte de slujba cerărituluĭ . 265
Ocnele. — Douĕ cărţĭ către căminarulŭ Moscu cum că ĭ-aŭ datŭ ocna Slănic i Telega asupră-ĭ. — Cartea luĭ vel cafegiŭ. — Cartea luĭ vel cahvegiŭ pentru o cahvenia din Craiova 266
Poruncĭ pentru sarea furată, cu mumbaşirŭ ómeniĭ Mărieĭ séle. — Volnicie cu mumbaşirŭ: Manolache cuparu ca să mérgă la vel Ocna sud Vâlcea, ca să iée socotélă luĭ Const. Haralambie de venitulŭ Ocneĭ 267
Carte deschisă către epistaţiĭ cămăraşilor a câte trele ocnele, pentru hotărîrea ce aŭ făcutŭ Măria sa, cum să urmeze a vinde sarea dela ocnă, iar a nu cere preţŭ maĭ multŭ. — Cartea ce s'aŭ datŭ la mâna vel cămăraşuluĭ, de a păzi în drumulŭ Giurgiuluĭ şi alŭ Zimnicilor, carele ce mergŭ cu sare la schele. 297
Cartea pentru malurile de sare din sud Slaam-Rômnic i Buzĕŭ şi Saac, care sunt a se păzi. — Douĕ cărţĭ deschise către ciocănaşiĭ i Măglaşiĭ dela ocna Slănic i Telega, a-'şĭ face datoria slujbeĭ lor 269
Oerităluĭ. — Carte luĭ Dimir-Baba-Teche, ca să iée dela ocna Telega 150 bolovanĭ sare. — Cărţile ce s'aŭ datŭ de mila de sare găsdaşilor, ce sunt pe drumulŭ Ţarigraduluĭ. — Hrisovulŭ pentru scăd̆mêntulŭ oĭerituluĭ 270
Cărţĭ deschise pe la tóte judeţele pentru vorniceĭ şi pentru vitele ce facŭ stricăciunĭ 272
Cărţĭ legate pentru toţĭ vătafiĭ plaiurilor pentru vitele ce aducŭ bârsaniĭ din lăuntru la păşune, a le lua în scrisŭ când vinŭ, ca să vadă cu câtŭ esŭ din ţéră. 272
Avaetulŭ plaiurilorŭ.— Avaetulŭ plaiurilor, ce este a se da dumnéluĭ vel vorniculuĭ.— Plaiurile ţĕriĭ de susŭ şi de josŭ arĕtate anume 273
Cercătura oerituluĭ.— Poruncă la isprav. ot sud Olt, ca să facă cercătură la cumpĕrătoriĭ oerituluĭ. — Cărţĭ de cercătură a oerituluĭ pe anulŭ acesta 1792, Ghenarie 3 274
Cărţĭ legate la isprav. Oltuluĭ, Teleorman şi Vlaşca.— Poruncă în dosulŭ jălbiĭ armaşuluĭ Manul tacsildaruluĭ, vinăriciuluĭ din sud Muscel, ca să iée havaetulŭ scaunelor de la măcelariĭ de acolo. — Douĕ cărţĭ deschise a face cercătură slujbaşilor vinăriciuluĭ, în sud Dolj şi Romanaţi 275
Jalba şi porunca unor bârsaniĭ pentru supĕrarea ce li-se face împotriva obiceiuluĭ, la moşia mônăstireĭ Mihaĭ-Vodă.— Ponturile arĕtate Domnuluĭ, de condicarŭ, asupra cărora punte li se făcea asupriri bârsanilor 276

Pagina

Jalba bârsanilor și porunca ce s'aŭ datŭ la pricina lâneĭ ce tundŭ de la oile lor.— Ponturile ce sunt în condica Divanuluĭ pentru Ardelenĭ 277

Cincĭ cărțĭ la mâna sudiților mocanĭ pentru văcăritulŭ streinilor ce este de plătescŭ, a nu se supĕra împotrivă, însă una la Argeș, două la Vâlcea și două la Gorj. — Porunca Domnuluĭ către mocanĭ de pe moșia vel vist. — Ordinulŭ Domnuluĭ către vameșiĭ de carĭ s'aŭ jăluitŭ mocanĭ. — Anaforaua departamentuluĭ despre judecata vameșilor după reclamația mocanilor 278

Hotărîrea Domnuluĭ în afacerea mocanilor cu vameșiĭ. — Cărțĭ legate către vătafiĭ de plaiŭ pentru șoimĭ. — Insemnarea de câțĭ șoimĭ și plaiurile unde s'aŭ scrisŭ cărțile acestea 279

Cărțĭ la cincĭ plaiurĭ pentru șoimĭ, balabanĭ, corоĭ, neobicĭnuițĭ, carĭ sunt însemnațĭ înapoĭ.— Carte la vătafulŭ Câmpeniĭ pentru a orêndui încă unŭ șoimŭ peste ceĭ doĭ. — Volnicie cu mumbașirŭ, ca să aducă pe Filip Produlescu, zapciŭ sud Dâmbovița, pentru încărcătura ce aŭ făcutŭ locuitorilor.—Jafurĭ în tăĭerile pădurilor 280

Pitacŭ la vel agă, a arĕta Mărieĭ sale de petrele și altele ce aŭ fostŭ la casele Domnescĭ ce aŭ arsŭ, i la biserica de acolo 281

Vinăriciulŭ. 281

Ponturile strigăreĭ de vinăriciŭ a anuluĭ acestuia 1791, August 31, strigare d'ântêiŭ. — Cărțĭ legate la județele unde are milă de vinăriciŭ episcopia Rômnic, mônăstirea Căldărușanĭ, mônăstirea Znagovul și mônăstirea Cișmeleĭ, către ispravnicĭ i vinăriceriĭ, ca banĭ să-'ĭ trimită la visterie, ce se va face mila mônăstirilor acestora. — Protecțiunea acordată de Suțu școleĭ dela Agiescĭ. 282

Carte de slujba goștinăritulŭ din tótă țéra, care este afiorisită la școla și biserica ot Agiescĭ sud Ialomița. — Carte caseĭ Mărieĭ sale Grigoraș, pentru 4 scaune din Bucurescĭ, a le avea scutite 283

Cărțĭ deschise la județele margineĭ despre partea țĕreĭ nemțescĭ, pentru râmătorĭ, a se lua de fiește-care câte tal. jumĕtate. — Cartea mônăstireĭ Pantelimon pentru fumăritulŭ Târgovișteĭ. — Cincĭ cărțĭ iarăși ale Mărieĭ sale, beizadea Grigoraș, pentru 5 pivnițe, a avea scutite aicĭ în Bucurescĭ, care s'aŭ făcutŭ asemenea una cu alta 284

Cartea ce s'aŭ datŭ orășenilor din Focșanĭ, de pe ponturile vămeĭ, a nu fi supĕrațĭ de vamă 285

CAP. XIII

Comerciŭ, bresle, narturĭ subt M. Suțu.— Protecțiunea comerciuluĭ și industrieĭ.— Cartea starosteĭ de neguțitorĭ de stărostie 286

Brésla bucătarilor. — Cartea luĭ Panait Ahci-Basa, de vătășie. — Cartea brăgarilor din Bucurescĭ 287

Cérta croitorilor, subt M. Suțu. — Hrisovulŭ șalvaragiilor din Bucurescĭ 288

Hrisovulŭ bresleĭ bărbierilor din Bucurescĭ 290

Jalba și porunca croitorilor celor maĭ săracĭ. — Carte de staroste de papugiĭ . . 292

Organizarea în bréslă a telalilor și misiților. — Carte de maimar-basa 293

Carte de telal-basa. — Hrisovulŭ evreilor din Bucurescĭ 294

Carte de staroste de armenĭ. — Intrebarea narturilor. — Oprirea prețurilor exagerate 295

Pagina

Pitace la spătărie și la agie ca să cerceteze prețulŭ bucatelor la fiesce-care ḑi de târgŭ și să aréte Mărieĭ sale. — Pitacŭ pentru a se pune nartŭ lucrurilor de mâncare și cherestelelor 296
Raportulŭ boerilor prin care se așéză nartulŭ carneĭ: Nartulŭ carneĭ de ce felŭ se obicĭnuesce a se vinde în târgŭ. — Aiarulŭ pentru carnea de vacă 297
Aiarulŭ pentru carnea de óïe. — Vêndarea 298
Poruncă către vel agă să dea nizamŭ măcelarilor, a pune în aplicație nartulŭ de maĭ susŭ. — Anaforaua de a vinde carnea cu nartŭ, cea de vacă de a o vinde măcelarĭĭ câte parale 5, cea de óïe parale opt. — Ordinulŭ Domnuluĭ de a se aplica acestŭ nartŭ 299
Aiarulŭ carneĭ de óïe. — Vêndarea. — Aiarulŭ carneĭ de vacă. — Vêndarea . . 300
Publicațiile la tóte județele și la caimacamŭ, pentru nartulŭ carneĭ de óïe . . . 301
Ordinulŭ D-toruluĭ către biv vel post. epistatulŭ agieĭ și epitropĭ aĭ obștеĭ, să cheme pe Alexe Hagi Manta, ca să alégă unŭ omŭ din aĭ epitropieĭ, care cu alŭ sĕŭ și cu alŭ măcelarilor să facă aiarulŭ vitelor marĭ. 1792, August 7 . . 301
Pitacŭ la spătarŭ i agă pentru măcelarĭ, a nu-ĭ îngădui să vêndă vitele lor cele grase și să cumpere altele slabe, de tréba scaunelor. — Nartulŭ brutarilor.— Raportulŭ boerilor epitropĭ de prețurile pe carĭ se vêndŭ articolele de brutărie. 302
Socotéla uneĭ chile de grâŭ bunŭ, spălatŭ, curatŭ, pentru jimbla făcută de jimblarĭ. — Socotéla de pâne, ce scotŭ brutarĭĭ în târgŭ pentru obște și precum obicĭnuescŭ de punŭ grâŭ de 3 mânĭ, așa să facă socotéla pe 3 chile împreunate, însă iar din grâŭ și pâne albă 303
Ordinulŭ luĭ M. Suțu, ca să se dea de către vel agă unŭ nizamŭ pentru ca brutarĭĭ să urmeze nartulŭ de la pag. 303 304
Anaforaoa epitropilor pentru brutarĭ 304
Ordinulŭ Domnuluĭ relativŭ la anaforaoa boerilor pentru brutarĭ 305
Pitacŭ la aga pentru brutarĭ, ca să-ĭ siléscă a avea zacherea pe câte 3 lunĭ înainte gata pentru vremĭ întêmplătóre 305
Pitacŭ către ispravnicĭĭ ot sud Ialomița de a face să se eftinéscă pânea în acelŭ județŭ 306
Patacŭ către vel aga Iordache Suțu, a face nartŭ pentru pâne po para 135 dramurĭ și să publice acésta spre sciința tutulor. — Carte legată la ispravnicĭĭ Muscelulŭĭ, pentru nartulŭ bucatelor, trimițêndu-se și copie de aicĭ.—Pitacŭ la agă, pentru ca să siléscă pe brutarĭ a vinde pânea după nartulŭ ce se arétă 307
Publicație la tóte județele petru nartulŭ cărneĭ și alŭ pâneĭ, că nu se urméză după hotărîre. — Pitacŭ la vel vist. pentru prețulŭ miereĭ de ĕstimpŭ . . 308
Douĕ cărți deschise către orășeniĭ de la Urziceni i de la Rômnic i de la Focșani pentru scumpetea ce se urméză la vêndarea lucrurilor. — Carte la boerĭĭ epitropĭ pentru narturĭ, trimițêndu-se 2 narturĭ de celea ce sunt trecute înainte. — Carte către dumnéluĭ vel agă pentru narturĭ 309
Nartulŭ ce cu sfatŭ și cu părere de obște amŭ hotărîtŭ Domnia mea, să se urmeze acum într'acéstă vreme la lucrurĭ de ale mâncărĭĭ și altele cum maĭ josŭ arétă 310
Pitacŭ la agă și la boerĭĭ epitropĭ, ca să puie nartŭ și la băcăniile ce vinŭ de peste Dunăre 311
Nartulŭ încălțămintelor de țéra turcéscă i óre-și ce dintr'a băcănieĭ.— Cum vêndŭ prăvăliașiĭ de voia lor 312

Pagina

Marfa de băcănie cum o vêndŭ băcaniĭ de voĭa lor. — Vêndarea dela ruşĭ, după însciinţarea capichehailor. — Raportulŭ Divanuluĭ cu observaţiunĭ asupra nartuluĭ băcăniilor făcutŭ de epitropiĭ obşteĭ 313

Rĕspunsŭ la ispravniciĭ Dâmboviţeĭ pentruv ênḑarea pâneĭ, cum are a se urma acolo 314

Raportulŭ boerilor epitropĭ din Septembrie 1791, prin care cere de a se face nartŭ şi la oraşulŭ Craioveĭ. — Raportulŭ epitropilor însoţitŭ de o listă a obiectelor, pe carĭ s'aŭ pusŭ nartŭ noŭ. Nartŭ general 315

Cincĭ cărţĭ legate la 5 judeţe, unde sunt zalhanale, la Ilfov, sud Saac, Vlaşca, Dâmboviţa şi Prahova, ca să nu taie măcelariĭ vitele acolo, ci la scaunele Bucurescilor 316

Publicaţie la 12 judeţe pentru nartulŭ cărneĭ. — Cheresteaua 317

Poruncă legată către ispravniciĭ ot sud Buzĕŭ pentru nartŭ, ca să urmeze după catalogulŭ Domnescŭ. — Dogăria 319

Narturĭ la Rômnicul-Vâlceĭ. — Rĕspunsŭ la ispravnicĭ, trimiţêndu-li-se şi copie după nartŭ, de rêndulŭ la a le mâncărĭĭ. — Chiria vinurilor. — Descărcătórea şi încărcătórea buţilor 320

Neguţitorĭĭ conrupŭ pe ceĭ însărcinaţĭ cu facerea narturilor. — Pitacŭ la agă pentru nartulŭ cărneĭ. — Pitacŭ la vel agă, de a face cunoscutŭ la toţĭ de obşte nartulŭ cărneĭ. — Rĕspunsulŭ Divanuluĭ către Domn, că aŭ întocmitŭ unŭ nartŭ de tóte lucrurile de consumaţie după starea vremeĭ de acum . 321

Narturĭ în judeţele Săcueni şi Prahova 1792. — Narturĭ în Muscel 1791. — Narturĭ în Romanaţĭ. — Douĕ cărţĭ legate la ispravniciĭ ot sud Saac şi Prahova pentru nartulŭ de carne, pâine şi lumînărĭ. — Carte legată la ispravniciĭ ot sud Romanaţĭ pentru nartulŭ cărneĭ 322

Pitacŭ către dumnéluĭ vel agă şi credincioşilor boerĭ epitropĭ, pentru ca să pue la orêndueli nartulŭ lucrurilor de îmbrăcăminte şi încălţăminte. — Pitacŭ la dumnélor boerĭĭ epitropĭ, pentru îmbrăcăminte şi încălţăminte próste, a pune nartŭ 323

Poruncă legată la ispravniciĭ Vâlceĭ, pentru rêndulŭ nartuluĭ de îmbrăcăminte. — Anaforaoa dumnéluĭ vel agă, pentru suma seuluĭ ce este trebuinciosŭ lumînărarilor din Bucurescĭ. — Porunca Domnuluĭ către vel vist., a se opri dela zalhanagiĭ 80,000 oca seŭ, pentru trebuinţa Bucurescilor.—Pitacŭ către biv vel postelnicŭ Iorgache Suţu, de a comunica lumînărarilor să-ĭ spue câtŭ seŭ le trebue 324

Anaforaoa biv vel postelniculuĭ Iordache Suţu, comunicândŭ dumnéluĭ cele cerute prin pitaculŭ de maĭ susŭ. — Anaforaua dumnéluĭ vel vist., pentru State postelniculŭ, ce are 15,500 oca seŭ, a avea voĭe să-'lŭ vêndă lumînărĭ câte parale 28. — Ordinulŭ Domnuluĭ la acéstă anafora 325

Pitacŭ la dumnéluĭ biv vel post., epistatulŭ agieĭ, că s'a taxatŭ mia de oca de seŭ po 725 taleriĭ. — Anaforaoa Divanuluĭ din 5 Octombrie, 1792. — Resoluţiunea Domnuluĭ asupra acestuĭ raportŭ. 326

Nartŭ asupra munceĭ ţĕranuluĭ. — Pitacŭ către dumnélor veliţiĭ boerĭ, pentru a pune nartŭ ḑileĭ, celor ce lucréză la sapă, cósă şi la alte lucrărĭ, câtŭ să li se dée pe ḑi. — Nartulŭ ce cu sfatŭ şi părere de obşte, amŭ hotărîtŭ Domnia mea, să se urmeze acum într'acéstă vreme la lucrulŭ viilor, i chiria vinurilor şi alte, precum maĭ josŭ se arétă. 1792, Maiŭ 5 327

Nartulŭ nălbarilor şi potcovarilor, din 23 Noembrie. — Lucrulŭ viilor. — Dogăria. — Chiria vinurilor. 328

Pagina

Narturĭ asupra cheresteleĭ, zidărieĭ i dulgherieĭ. — Cărți 17, legate, la 17 județe și alta la caimacamulŭ Craioveĭ, pentru nartŭ. — Pitacŭ către boeriĭ epitropĭ, pentru nartulŭ îmbrăcămintelor celor próste. — Pitacŭ către vel armașŭ, a publica nartulŭ nalbangiilor și potcovarilor. — Anaforaoa boerilor, din 1791, Noembrie 18, prin care-'șĭ daŭ părerea asupra nartuluĭ potcovarilor 329

Pentru potcovitulŭ cailor. — Pentru potcovitulŭ cismelor. — Socotéla la una oca fierŭ. — Nartulŭ felurimilor de cherestea i zidărieĭ i dulgherieĭ, ce cu socotélă și părere de obște, s'a hotărîtŭ ca să se urmeze la tóte acestea maĭ josŭ numite, într'acésta vreme. 1792, Maiŭ 5 330

Carte către boeriĭ epitropĭ cu patru narturĭ de acestea, carĭ sunt trecute înapoĭ . . 332

Cărți legate la 5 județe a îndemna pe locuitorĭ să vie cu bucate la târgŭ, de vêndare. — Nartŭ asupra lemnelor de focŭ. — Carte deschisă către dumnéluĭ vel spătarulŭ i către dumnéluĭ vel agă, totŭ pentru nartŭ, cărora li s'aŭ trimisŭ și douĕ narturĭ pecetluite 333

Țĕraniĭ vêndătorĭ de lemne se punŭ în grevă. — Domnulŭ și boeriĭ îĭ silescŭ să vêndă lemne. — Anaforaoa pentru nartulŭ lemnelor de foc, în ce chipŭ să se urmeze la plată și pentru a se face orênduială să se aducă lemne de vêndare. — Ordinulŭ Domnuluĭ la acésta. — Patru cărți la caimacamŭ, la Târgoviște, la Buzĕŭ, la Focșanĭ, cărora li s'aŭ trimisŭ și câte unŭ nartŭ de acestea, d'inapoĭ trecutŭ, pecetluitŭ 334

Anaforaoa Dumnéluĭ vel agă pentru funiĭ a le pune nartŭ vêndătorilor după dreptŭ. — Ordinulŭ Domnuluĭ la acéstă anafora 335

Pitacŭ la agă, ca să silésca pe băcanĭ, a avea untŭ de vêndare. — Anaforaua dumnéluĭ vel vist. pentru orênduiala de untŭ, a se aduce din țéră, pentru trebuința politieĭ. — Ordinulŭ Domnuluĭ la acésta din 1792, August 3 . . . 336

Pitacŭ la agă cum să urmeze băcaniĭ a vinde untulŭ și mierea. — Pitacŭ la vel agă ca să silésca pe băcanĭ a avea îndestulare de cele trebuincióse obșteĭ politieĭ 337

Pitacŭ la agă ca să silésca a se face îndestulare cu ce o fi la băcăniĭ unele și altele trebuincióse de vêndare 338

Pitacŭ la agă ca să oprésca cele-l-alte cafenele afară din cele dela casele de beilicŭ. — Pitacŭ la dumnéluĭ vel spătarŭ ca să deschidă cârciumile din Bucurescĭ ce eraŭ oprite 339

Asemenea pitacŭ s'a făcutŭ și către dumnéluĭ vel agă.— Pitacŭ ca să pecetluéscă prăvălia luĭ Michel spițerulŭ 339

Abuzurile capanlâilor.— Anaforaoa vel vistieruluĭ către Domnitorŭ, ca să se pedepséscă unŭ óre-care Mihaĭ Vișan zapciŭ. — Ordinulŭ Domnitoruluĭ de a se aduce și pedepsi Vișan zapciulŭ 304

Streiniĭ sunt opriți a vinde băcănie cu mărunțișulŭ. — Jalba neguțitorilor de la Pitescĭ și porunca Mărieĭ séle pentru jafurile ce li se facŭ. — Hagi Freté din sud Teleorman cu vameșiĭ din Bucurescĭ, pentru vama de la nisce lână. 341

Anaforaoa pentru ceĭ ce aducŭ marfă de băcănie și nu aŭ voĭe a vinde cu mărunțișulŭ, fără numaĭ băcaniĭ. — Ordinulŭ Domnuluĭ la acéstă anafora . . 342

Reînoirea dreptuluĭ de bâlciurĭ.—Carte ce s'aŭ datŭ episcopieĭ a se muta bâlciulŭ iarăș pe moșia episcopieĭ maĭ aprópe 342

Poruncă către spătarŭ și agă, la staroste și la isprav. ot Ilfov pentru târgulŭ ce este a se face la Agiescĭ. — Cartea sfinteĭ episcopiĭ Rômnic pentru târgulŭ

Pagina

ce se face la Drăgășanĭ în câte o ḑi pe sĕptĕmână, pe moșia Batca din sud Vâlcea a sfinteĭ episcopiĭ, ca numaĭ vinurile și rachiurile sfinteĭ episcopiĭ să se vênḑă, iar alțiĭ să nu fie volnicĭ 343

Carte a se face târgŭ pe moșia Băbenĭ din sud Buzĕŭ-Lunca. — Poruncă la isprav. din sud Olt ca să se cerceteze bâlciulŭ ce se face de Blagoveștenie . 344

Bâlciurĭ oprite din cauza epidemieĭ. — Rĕspunsŭ la isprav. din sud Olt, pentru bâlciŭ, a nu se face fiindŭ împotriva nizamuluĭ.— Pitacŭ la starostea de neguțitorĭ, ca să dée în scire neguțitorilor a nu merge la târgulŭ de la Câmpu-Lung, ce se face de sfântu Ilie, fiind fricĭ de smreduială de bóla ciumeĭ. — Carte pentru ridicarea precupeților 345

Cărțĭ legate la 6 județe: Ilfovŭ, Vlașca, Dâmbovița, Ialomița, Prahova, Saac, pentru precupețiĭ că s'aŭ ridicatŭ și locuitoriĭ aŭ a-și vinde lucrurile lor în târgŭ nepopriți. — Pitacŭ la boeriĭ ce sunt asupra narturilor pentru ridicarea celor câte 70 parale ce obicĭnuia de lua aga de la brutarĭ 347

Parte din industria națională în mâna țiganilor. — Carte pentru că s'aŭ ridicatŭ havaetulŭ ce obicĭnuia a se lua de zapciĭ de dumnéluĭ vel agă de la brutarĭ pentru cuptóre 348

Hrisovŭ pentru fabrica de arpacașŭ a dumnéluĭ logof. Scarlat Greceanul 349

Hrisovulŭ bisericeĭ a 40 mucenicĭ, metohulŭ episcopieĭ Rômnic, pentru fabrica de céră albă. — Carte legată la isprav. Ilfovuluĭ pentru nisce bucate stricate ale dumnéluĭ banuluĭ Ghica din Ferbinți, a le lucra la povarnă . . . 350

Destilărĭ de bĕuturĭ din bucate stricate. — Anaforaua pentru nisce meiŭ alŭ paharniculuĭ Ioniță, a avea voĭe să-'lŭ lucreze la povarnă. — Ordinulŭ Domnuluĭ la acéstă anafora 351

Jalba egumenuluĭ Paisie și economuluĭ Ióchim către Divanŭ, pentru nisce grâŭ stricatŭ. — Cartea Divanuluĭ către vornicul Prâscovén Caimacamul Craioveĭ.— Carte legate la isprav. din sud Romanați, pentru voĭa ce are stolniculŭ Ioniță Brăiloiu a da porumbŭ la rîmătorĭ 352

Importulŭ vinurilor și rachiurilor strĕine opritŭ. — Acte relative. — Anaforaoa vel spătaruluĭ relativă la oprirea cazanelor situate în locurĭ primejdióse. — Ordinulŭ Domnuluĭ la acéstă anafora 353

CAP. XIV

Edilitatea publică. — Nesiguranța locuinței. — Pitacŭ la dumnéluĭ vel spătarŭ și la dumnéluĭ vel agă ca să deșerte mahalalele ce sunt în stânga de podulŭ Mogoșóeĭ pentru ședérea neferilor Mărieĭ séle Pașiĭ, ce sunt să vie 354

Către târgovețiĭ orășenĭ i neguțitorĭ din târgulŭ Buzĕŭ. — Totŭ pentru acéstă pricină. — Recensemêntŭ în Bucurescĭ 355

Pitacŭ la boeriĭ ceĭ orênduiți cu catagrafia pe Bucurescĭ, a face sĕvêrșire fără de zăbavă și până Duminecă să aducă catagrafia sĕvêrșită pe ḑece mahalale. — Dare pentru pavagiul stradelor 356

Divanulŭ printr'o anaf. arétă Domnuluĭ necesitatea de pavage și de o dare în acestŭ scopŭ. — Aprobarea Domnitoruluĭ 357

Anaforaoa epitropilor pentru a se face cislă pe păduri, de podinele ce sunt a se tăia. — Ordinulŭ Domnuluĭ 358

Pagina

Anaforaoa epitropilor pentru podinarĭ, că nu aŭ de unde tăia podine. — Ordinulŭ Domnitoruluĭ 359
Anaforaoa epitropilor pentru podina ce este rĕmăsiță pe la podinarĭ. — Ordinulŭ Domnitoruluĭ la acéstă anafora 360
Pitacŭ la boerĭi epitropĭ pentru de a drege podulŭ dela Divanŭ Efendisi. — Porunca la spătarŭ, la agă și la armașŭ, ca din vinovații ce se află închiși, să dée la destupatulŭ șanțurilor la podurĭ. — Pitacŭ către epitropĭ pentru podulŭ d'inaintea caselor logofĕtuluĭ Creţulescu, pe la Colţea și pe lângă casele vorniculuĭ Moruzi, ca să-'lŭ facă 362
Pitacŭ la boerĭi epitropĭ pentru a da podinĭ și a orêndu polcovniculuĭ de podŭ, să facă punțĭ din scara Domnéscă până în podŭ. — Pitacŭ la spătarŭ pentru dregerea poduluĭ dela casele rĕposatuluĭ logof. Băleanu, ce urméză prin mahalaua Gorganĭ și dincolo până la isvorulŭ tămăduireĭ. — Pitacŭ la dumnéluĭ vel spătarŭ și la dumnéluĭ vel agă pentru meremetulŭ și astupatulŭ noróelor 362
Pitacŭ la boerĭi epitropĭ ca să facă socotélă de cele trebuincióse la prefacerea poduluĭ. — Raportulŭ cluceruluĭ Costache și alŭ luĭ Dumitru Varlaam din 3 Noembrie 1792, cu privire la scutirea de faceri de poduri locuitorilor din satele Sloboḑia și Bânleĭ din sud Dâmboviţa și Netezescĭ din sud Ilfov. — Ordinulŭ Domnitoruluĭ 363
Raportulŭ epitropilor pentru locuitorĭi podinarĭ din satulŭ Vălenĭ de a li se plăti dăjdiile de către epitropie. — Anaforaoa dela epitropie pentru a scóte ţĕranĭi ce vinŭ cu care aicĭ în Bucurescĭ tina ce se scóte de prin șanțurile podurilor 364
Anaforaoa epitropilor arĕtând suma cea trebuincióșă de poduri la prefacerea poduluĭ celuĭ mare alŭ têrguluĭ de afară și cu porunca Mărieĭ séle a face vel vist. cislă. — Ordinul Domnuluĭ 365
Obicĭnuitulŭ venitŭ alŭ podurilor din Bucurescĭ 366
Impărțirea apeĭ prin cișmele. — Ordinul Domnuluĭ din 1 Ianuarie 1792, către zapciĭ din Bucurescĭ. — Pitacŭ la episcopulŭ Rômniculuĭ și la unĭi din boerĭ a lua socotéla veniturilor cișmeleĭ 367
Pitacŭ pentru socotéla cișmeleĭ, către episcopulŭ Rômnic. — Hrisovulŭ luĭ Dumitru suelgi-basa 368
Anaforaoa pentru apa ce cerŭ mahalagiĭ din Batiște a li se da din hasnaua cișmeleĭ. — Ordinulŭ Domnuluĭ de a li se acorda acésta după ce maĭântêiŭ se va cerceta lucrulŭ 369
Ordinulŭ datŭ de Vodă epitropilor a cerceta de se maĭ află unde-va lipsă de apă. — Raportulŭ epitropilor. — Ordinulŭ luĭ Vodă către epistatulŭ hagieĭ, să facă mumbășirlic asupra acelora carĭ aŭ acareturĭ împrejurulŭ poduluĭ turculuĭ ca să-și astupe șanțurile. — Anaforaoa epitropieĭ relativă la acésta 370
Răspunsŭ la isprav. ot Slam-Rômnic pentru cișméua din Focșanĭ. — Poruncă ce s'aŭ datŭ în dosulŭ jălbeĭ neguțitorilor companieĭ, pentru venitulŭ podurilor din Craiova și pentru dresulŭ podurilor. — Poruncă ispravnicilor din sud Ilfov a opri pe podarĭ să ascundă vasele de trecĕtóre la rîurĭ și a lua taxele îndoite celor ce vor trece 371
Deschiderĭ de strade. — Pentru orênduéla poduluĭ la pórta Mônăstireĭ Archimandritŭ; anaforaua epitropieĭ precedată de 2 ordine relative.—Anaforaoa dumné-

Pagina

luĭ biv vel banŭ Nicolae Brâncovénu, pentru alegerea drumurilor ce merge spre grădina domnieĭ-séle. — Ordinulŭ Domnuluĭ 372
Âmblarea séra pe stradă. — Pitacŭ la spătarŭ și la agă pentru fênurĭ a nu se aduce sume marĭ în Bucurescĭ. — Pitacŭ la spătarŭ și agă, ca să nu îngăduéscă pe nimenĭ a âmbla fără felinarŭ nóptea 375

CAP. XV

Mihail Suțu avu grijă de rescóle. — Mĕsurĭ preventive. — Pórta și Austria față cu Mihail Suțu. — Poruncă la caimacamalŭ Craioveĭ, ca să dée slobodenie protosinghelŭluĭ Chir Iosif. — Poruncĭ la isprav. din Bucurescĭ și Slam-Rômnic, ca pe Partenie eromonahul să-'lŭ trimétă peste hotarŭ în Moldova, de unde să nu maĭ vie. — Carte legată la Ștefan vătafŭ dela Căinenĭ, ca ce cărțĭ vor veni d'inăuntru către Erbert, să le trimită la isprav. dela Vâlcea . . . 376
Bună voința Sultanuluĭ față de Suțu. — Ceremonialulŭ primiriĭ darurilor Sultanuluĭ. — Cartea legată la ispravniciĭ dela Vâlcea, ca ce cărțĭ vor veni către Erbert, să le trimétă la Comănénu ispravniculŭ dela Teleorman. — Cartea legată la Comănénu isprav. dela Teleorman. — Alaiulŭ ce s'a orênduitŭ spre întêmpinarea dumnéluĭ cinstitŭ și credinciosulŭ boerulŭ Domnieĭ Costache Suțul, biv vel cămărașŭ ce este orênduitŭ dela devletulŭ pré puterniceĭ împĕrățiĭ cu aducerea vrednicilor de închinăciune luminate firmanurĭ Impĕrătescĭ, și cu blana Domnuluĭ 377
Alaiurile ce se făceaŭ la primirea ambasadorilor strĕinĭ. — Ordinulŭ luĭ Suțu către vătavulŭ de paharnicĭ, a face ca toțĭ boerĭĭ să asiste la alaiulŭ primiriĭ firmanuluĭ 378
Alaiulŭ domnieĭ sale cinstitulnĭ Șarge Dafer alŭ Rusieĭ, dela conaculŭ domnieĭ sale până aicĭ la Domnésca curte. — Careta gospod. cu 6 telegarĭ. — Poruncă căpitanuluĭ dela Podulŭ Vălenĭ pentru a îngriji de mâncarea luĭ Elciu alŭ Prusieĭ, care va sosi acolo. — Alaiulŭ luminaților beĭzadele, cu carĭ aŭ mersŭ la conaculŭ domnieĭ séle luminatuluĭ Șarge Dafer 379
Poruncă vătafuluĭ de paharnicel, ca să gătéscă alaiulŭ beĭzadelelor. — Alaiulŭ pré slăvituluĭ Ratip Efendi, elciu împĕrătescŭ trecĕtorŭ la Viena 380
Alaiulŭ dumnéluĭ cinstituluĭ vice-consululuĭ Rusieĭ. — Poruncă către vătafulŭ de aprodĭ și către ceaușulŭ de aprodĭ a găti alaiulŭ 381
Anexă la ocupațiunea Austriacă. — Anexe la anĭ 1790—91. — Al-doilea jurămêntŭ impusŭ boerilor de către Austriacĭ. — Austria se légă a păzi privileghiurile țĕrĭĭ 385
Acte relative la rechisițiunile făcute sub Austriacĭ. — Pitacŭ către vel agă și vel spătarŭ a complecta carele trebuincióse bolnavilor austriacĭ, ce sunt a se transporta spre Craiova. — Poruncă către vel agă, a îndemna pe neguțitorĭ să mérgă cu de ale mâncărĭĭ la lagărulŭ de la Ialomița. — Poruncă ce s'aŭ făcutŭ către dumnéluĭ vel vist. în dosulŭ raportuluĭ dumnéluĭ, pentru orzulŭ ce aŭ datŭ egumenulŭ Plătărișteanul. — S'a datŭ poruncă la vel agă ca să orênduéscă o saca la casele dumnéluĭ vorniculuĭ Slătineanu. — Publicațiĭ la 12 județe către isprav. pentru ostașiĭ ce vor maĭ face de acum înainte supĕrare a lua care dela locuitorĭ 386
Poruncă către dumnéluĭ cămărașŭ za ocna Telega, ca să puc pe Luțicon soldatulŭ

Pagina

în ocnă. — Către dumnéluĭ landis-comisar Sulcovicĭ, ca să vadă însciinţarea ce face Constantin, căpitanulŭ de lefegiĭ. — Poruncă către dumnéluĭ vorniculŭ Slătineanu i către vistierulŭ dumnéluĭ vorniculŭ Const. Stirbeĭ, ca să facă socotélă pentru baniĭ cislelor i cheltuelile, ce s'aŭ plătitŭ i carĭ nu s'aŭ plătitŭ 387

Poruncă către toţi de obşte a nu merge niminea altulŭ la lagărŭ, afară de ceĭ ce se arétă într'acéstă carte. — Poruncă luĭ Vasile biv vel logof. ză visterie a orêndui 7 care, de a căra maldăriĭ pentru caiĭ dumnéluĭ senior Raicevicĭ . 388

Publicaţiĭ la 12 judete pentru caiĭ împĕrătescĭ, ce se perdŭ dela lagărŭ şi dela păşune. — Poruncă către dumnéluĭ vel vist. a trimite ḑece care mocanescĭ prinţuluĭ Coburg, 28 Maiŭ 1790. — Poruncă către comisia visterieĭ cum că trebuescŭ doĭ ómenĭ la fie-care din cele sése şeicĭ ce sunt pe apa Oltuluĭ pentru căratulŭ zachereleĭ, 26 Maiŭ 1790. — Rĕspunsŭ la raportulŭ comisieĭ visterieĭ pentru zachereaua luată până acum, iarbaniĭ luaţi acomptŭ pe o nouă zacherea de către locuitorĭ, să se dée înapoĭ, pentru că mulţi se plângŭ că nu aŭ zacherea 389

Publicaţiĭ la 12 judeţe, pentru doĭ ómenĭ fugiţi şi cinci caĭ.—Poruncă către vătafulŭ din plaiulŭ Câmpineĭ, să cerceteze de cine se ţinŭ cârciumele din drumulŭ Câmpineĭ? — Poruncă la isprav. din Muscel, pentru cârciumele ce sunt în drumulŭ Branuluĭ 390

Rĕspunsŭ către clucerulŭ Cârlova, ispravniculŭ judeţuluĭ Buzĕŭ, pentru jalba ce aŭ trimesŭ asupra meh-mandaruluĭ dela lagărulŭ de acolo.—Poruncă către dumnéluĭ vel spătarŭ, că se face mare strîmtóre celor ce sunt la cisla carelor. — Dela Divanulŭ prinţipatuluĭ ţĕreĭ românescĭ, poruncă către medelnicerulŭ Hrisoscoleul 391

Poruncă către dumnéluĭ vel spătarŭ i vel agă i starostea de neguţitorĭ, a face publicaţie pentru o corabie, ce este de vêndare la Coenĭ, lângă Argeş. — Poruncă către ispravniciĭ ot sud Slam-Rômnic. 392

Publicaţiĭ la agă i la spătarŭ şi la tóte judeţele, pentru optŭ care fugite.—Divanulŭ prinţipatuluĭ ţĕreĭ românescĭ, — Poruncă către ispravniciĭ ot sud Ilfov. . . 393

Dela Divanulŭ prinţipatuluĭ ţĕreĭ românescĭ, către pré sfinţia sa părintele mitropolitŭ şi către iubitorulŭ de Dumneḑeŭ episcopulŭ Buzeuluĭ.— Divanulŭ prinţipatuluĭ ţĕreĭ românescĭ; poruncă către dumnéluĭ vel agă. — Poruncă dumnéluĭ vel vist., a merge la Hierescĭ şi a se întórce curêndŭ. 394

Poruncă clucéruluĭ Vintilă, a se supune vătafuluĭ visterieĭ, ce va să-lŭ aducă la judecata Divanuluĭ. — Publicaţiĭ către Divanulŭ Craioveĭ i către dumnéluĭ vel spătarŭ i vel agă şi către ispravniciĭ din 12 judeţe..... volnicie să aducă pe vist. Neagul.—Poruncă către boeriĭ comisieĭ visterieĭ ţĕreĭ, cum că funcţiunea canţelistuluĭ Raab, este ocupată pe viitorŭ de unŭ Racoviţă 395

Carte de isprăvnicie a Vlăsceĭ, ce s'aŭ datŭ pitaruluĭ Duca, către boeriĭ judecătorĭ dela depertamentŭ. — Poruncă către boeriĭ epitropĭ, ca de aḑĭ înainte să nu maĭ dée fără de scirea Domnuluĭ, nicĭ unŭ banŭ din veniturile Cutieĭ. 396

Către ispravniciĭ din sud Slam-Rômnic pentru Ion Copcea. — Poruncă la ispravniciĭ dela Teleorman a lăsa pe polcovniculŭ de poteraşĭ, să ămble prin judeţŭ după hoţi. — Poruncă către Comisia visterieĭ, de a rêndui pe visterulŭ ântêiŭ, séu al 2-lea, pentru trebile ce se caută la Divanŭ şi a se muta com. visterieĭ la Divanŭ, în locŭlŭ celŭ orênduitŭ 379

Poruncă către isprav. Buzĕuluĭ pentru unŭ Petre Schiopul, care a jăfuitŭ pe şetra-

Pagina

rulŭ Iordache Neculescu. — Poruncă ce s'aŭ datŭ către ceĭ ce s'aŭ jăluitŭ pentru Dumitrache Turnavitu 398

Publicaţiĭ la 12 judeţe, a nu îngădui pe nimenea fără paşuşurĭ să âmble prin judeţe. — Publicaţiĭ pentru unŭ ofiţerŭ şi pentru cincĭ cazacĭ fugiţĭ. — Acte relative la justiţie. — Poruncă către dumnéluĭ vel aga pentru unŭ Stefan mofluzul a-'ĭ da termenŭ de 3—4 săptĕmânĭ să-'şĭ plătéscă datoria. — Hotărîrea ce s'aŭ făcutŭ în dosulŭ anaforaleĭ depertamentuluĭ de criminalionŭ, de pricina a treĭ ţiganĭ aĭ dumnéluĭ vorniculŭ Const. Creţulescu 399

Pitacŭ dela Divanŭ către dumnéluĭ vorniculŭ Slătinénu i către dumnéluĭ vel logf. Ioniţă. — Carte prin care se orênduesce sfinţia sa Vlădica Zehno, epitropulŭ caseĭ vorniculuĭ Racoviţă 400

Poruncă către dumnélor boerĭ depertamentuluĭ de criminalionŭ, ca să caute ţilnicŭ şi cu sirguinţă pricina vinovaţilor. — Poruncă către dumnéluĭ vel spăt. i vel agă a rêndui pe fie-care săptĕmână câte 2 slujitorĭ lângă dumnéluĭ Landis comisarŭ. — Poruncă la isprav. ot sud Saac, cum că la ţiântĕiŭ de Iunie este să se vêndă în Bucurescĭ viile luĭ Petcuş Şetrărel. — Adresa Divanuluĭ către «cinstitulŭ magistratŭ alŭ crăesciĭ cetăţĭ Braşov». — Poruncă către starostea de neguţitorĭ a însciinţa pe neguţitorĭ de vinderea cu mezatŭ a viilor luĭ Petcuş Şetrărel. — Poruncă pentru pricina luĭ Stoica Hârdoiu şi Stan Zăbavă 401

Poruncă către vel vist. a înainta la cămară nisce banĭ rĕmaşĭ din baniĭ luaţĭ dela cămară pentru zacherea şi să însciinţeze Divanulŭ 402

Porunca Divanuluĭ la jalba logof. Ioniţă Damaris şi cumnata luĭ Maria, pentru locuitoriĭ dela Butiman şi Coconiĭ, că nu s'aŭ ţinutŭ de angajamentulŭ de a le aduce o cherestea. — Porunca ce s'aŭ făcutŭ în dosulŭ jălbiĭ şi anaforaleĭ depertamentuluĭ la pricina luĭ Găetan Roşca, locuitorŭ din ţéra leşéscă ot Stanislav. — Răspunsulŭ Divanuluĭ la anaforaua judecătorilor de la depertamentŭ în pricina slugeruluĭ Dona.— Catagrafie de vêndarea lucrurilor răposatuluĭ Ion Puiul, mişcătóre şi nemişcătóre precum maĭ josŭ pe nume se arétă 402

Catagrafia . . . . . 403—408

De la Divanulŭ Prinţipatuluĭ ţĕrĭĭ românescĭ. — Poruncă către starostea de neguţitorĭ să publiciuéscă cu telalŭ în politia Bucurescĭor, a nu maĭ împrumuta nimenĭ nicĭ pe pitărésa nicĭ pe fiulŭ eĭ 409

Publicaţiĭ la 12 judeţe şi la spătarŭ i vel agă, pentru o slugă ce aŭ fugit. — Poruncă către dumnélor boerĭ judecătorĭ aĭ depertamentuluĭ de cincĭ şi aĭ depertamentuluĭ de criminalionŭ, ca să nu fie ţĕranĭ ţinuţĭ séŭ traşĭ în judecăţĭ. — Publicaţiĭ la 12 judeţe, i la spătar şi agă, ca să iée dela închisórea dumnéluĭ vel spătarŭ pe Stan Schiopul, Marin Petco şi pe Ene Nedelcu . . 410

Carte la magistratulŭ Braşovuluĭ pentru viile Paraschiveĭ, fata luĭ Petcoinaşĭ. — De la Divanulŭ Prinţipatuluĭ ţĕreĭ românescĭ către cinstitulŭ magistratŭ alŭ crăesciĭ cetăţĭ Braşovul.—O altă anafora a Divanuluĭ cu volnicie de a ridica pe Panait slugerulŭ, i pe Ioniţă Cămăraşul i pe Gheorghiţă Sameşul . . . 411

Poruncă către ispravnicĭĭ Prahoveĭ, ca să trimită pe Iova Nicolaŭ. — Anaforaoa Divanuluĭ către dumnéluĭ starostea de neguţitorĭ şi către proistoşiĭ companieĭ streine. 412

Poruncă către Vlădica Sindis şi către Grigorie Grecénu, ca să cerceteze pricina Mariuţeĭ visteresĕi.— Carte de judecătorie la sud Olt ce s'aŭ datŭ a fi judecătorŭ Radu biv alŭ treilea logofĕtŭ 413

Pagina

Poruncă către dumnélor boerii judecătorĭ, dela depertamentulŭ de criminalionŭ.— Anexe la pag. 365 (Tom III). — Acte cu referinţă la dărĭ, vămĭ, mile. — Rĕspunsŭ la comisia visterieĭ, pentru pĕcura masalalelor.— Către dumnéluĭ vel vist., pentru talerĭ 81, preţulŭ a 5 bucăţĭ citŭ şi coţĭ 13. — Rĕspunsŭ la cartea ce a trimesŭ cinstitulŭ magistratŭ alŭ crăesceĭ cetăţĭ Braşovul pentru doĭ boĭ ce ĭ-aŭ luatŭ vătafulŭ din plaiulŭ Dâmboviţa. 414

Către comisia visterieĭ, pentru nisce vite ce le-aŭ prinsŭ trecêndŭ peste plaiŭ. — Publicaţiĭ la 12 judeţe, că este să se strige vinăriciulŭ la sfârşitulŭ luĭ August. — Publicaţie la 12 judeţe şi la căminarulŭ Moscu, pentru slobodenia vitelor. 415

Porunca ce s'aŭ datŭ în dosulŭ raportuluĭ căminaruluĭ Moscu, epistatulŭ vămilor. — Rĕspunsŭ la vătafulŭ Sterie, din plaiulŭ Ialomiţa sud Dâmboviţa.—Dela Divanulŭ ţĕreĭ românescĭ, poruncă către boerĭŭ epitropĭ. 416

Dela Divanulŭ prinţipatuluĭ ţĕreĭ românescĭ, pentru 12 buţĭ cu vinŭ şi 12 putinĭ cu strugurĭ, ale Raduluĭ catana Braşoveanul. — Asemenea cărţĭ s'aŭ datŭ şi la ceştĭ maĭ josŭ numiţĭ. — Publicaţiĭ la 12 judeţe, pentru a nu supĕra de văcăritŭ pe prahovenĭ şi brănenĭ, cu caĭ cu chirie. 417

Poruncă către isprav. ot sud Dâmboviţa. — Poruncă către comisia visterieĭ, cum că dela Noembrie 1, 1789, până la August 30, 1790, s'a sfârşitŭ o jumĕtate de anŭ, pentru care trebue să facă socotelĭ. — Porunca şi hotărîrea ce aŭ făcutŭ în dosulŭ anaforaleĭ ispravnicilor Dâmboviţeĭ, pentru pricina moşieĭ Săculenĭ de acolo, că nu urmézĕ locuitoriĭ a-'şĭ da datoria lor 418

Documente relative la şcóle şi biserică. — Pitacŭ către epitropie pentru léfa celor ce învéţă cântărĭ. — Carte ce s'aŭ făcutŭ în dosulŭ raportuluĭ dumisale vistierulŭ Constantin Stirbeiŭ, care este asemenea cu cartea ce s'aŭ datŭ mônăstireĭ Pantelimon. 419

După raportulŭ dumnéluĭ vist. Grădişténu, pentru privileghiuiŭ M-reĭ Sinaeĭ. — Poruncă la isprav. sud Saac, ca să orênduéscă a lua în scrisŭ venitulŭ M-reĭ Sinaeĭ. — Documente relative la comerciŭ şi edilitate. — Poruncă către Nic. Toplicénu, ca să înceteze a ţine deschisă schela Grădiştеĭ şi a neguţitori cu mărfĭ din Brăila 420

Carte către dumnéluĭ vel agă. — Către dumnéluĭ vel spătarŭ i către dumnéluĭ vel agă ca să aréte tacâmulŭ foculuĭ. — De la Div. ţĕrĭĭ; către isprav. ot sud Saac 421

Dela Divanŭ: Poruncă către dumnéluĭ vel agă şi către dumnéluĭ biv vel stolnicŭ Constantin Niculescu, epistatulŭ narturilor tîrguluĭ.— Poruncă către dumnéluĭ vel agă i vel spătarŭ.— Către isprav. ot sud Prahova 422

Anexă la pag. 5 (tom. IV). — Arzmagzarurile boerilor după instigaţia muscalilor. — Tălmăcirea firmanuluĭ împĕrătescŭ (423—428) 423

Anexă totŭ la pag. 5 (tomulŭ de faţă). — Tratatulŭ de pace dela Iaşĭ după Willchinson (429—433) 429

Anexă la pag. 10. — Rĕspunsulŭ intusiastŭ alŭ boerilor divanistĭ din Roman către M. Suţu. — Rĕspunsulŭ către boerĭŭ din ţinutulŭ celor 5 judeţe de dincóce de Siret 433

Anexă la pag. 14. — Eudocsulŭ patriarchuluĭ de Constantinopole Neofit, pentru alegere de noŭ mitropolitŭ. — Numirea mitrop. Iacob Stamate 434

Anexă totŭ la pag. 14. — Acte de hotărnicie a ţĕrĭĭ. — Cercetarea hotaruluĭ între Transilvania şi între Moldova, făcută la anulŭ 1792 435

Pagina

Hotarele din Putna 435
» » Bacăŭ 435
» » Neamțul 437
» » Suceava 438
Anexă la pag. 15 (tomulŭ de față). — Ordinulŭ luĭ Suțu la anaforaua boerilor din 1792, Octombrie 16, de a li-se respecta de guvernŭ și de Turcĭ dreptulŭ ce aŭ asupra produselor moșiilor lor și maĭ alesŭ asupra pădurilor 439
Anaforaua boerilor din 16 Noembrie 1792 pentru pădurĭ 440
Anexă totŭ la pag. 15 și 32—40. — Acte relative la hotarele Românieĭ despre Ardél, după Teulescu. — Hotârnicia țĕriĭ despre țéra Nemțieĭ 443
Sud Mehedinți. (444—446) 444
Ipacŭ alți șépte munți aĭ Valachieĭ, ce se ținŭ totŭ de județulŭ Mehedinți, dar se răzorescŭ cu Ardélul 446
Insciințare de îndreptare a douĕ semne a hotarelor, însă vîrfulŭ munteluĭ Tatuluĭ, i Balta Cerbuluĭ, ce se arétă în protocolŭ, că rĕmăsese neîndreptată . . 448
Altă însciințare la porunca ce-i s'aŭ datŭ, ca prin vederea sa să se îndestuleze de îndreptarea acestor semne, d'impreună cu orênduitulŭ despre partea Mărieĭ sale. — Pârvul vătafulŭ 449
Adeverință ce s'aŭ datŭ la Mônăstirea Tismana de către dumnéluĭ căpitanŭ Avram Calian, unulŭ din comisariĭ chesaricescĭ și de boerulŭ celŭ rênduitŭ de Măria sa Vodă..... la îndreptarea hotaruluĭ..... 450
Insemnare de ómenĭ ce aŭ fostŭ față la aședarea acestuĭ hotarŭ, ce s'aŭ datŭ în scrisŭ sub iscălitură de orênduitulŭ lucru la numita mônăstire, pentru siguranță. — Ómenĭ domnescĭ, chesaricescĭ, aĭ mônăstireĭ, țiganiĭ, ómenĭ strĕinĭ, dela Ardél 451
Adeverința ce aŭ datŭ egumenulŭ mônăstireĭ la mâna rênduituluĭ lor, pentru îndreptarea hotaruluĭ. — Scrisórea egumenuluĭ mônăstireĭ către Măria sa, pentru îndreptarea hotaruluĭ acestor munți. — Adeverința nemțéscă ce aŭ datŭ comisarul chesaricescŭ deosebitŭ, către cinstiți efendiĭ muhadiți, pentru mutarea semnuluĭ la locŭlŭ cel cuviinciosŭ: tălmăcirea 452
Anexa la pag. 28. — Vorniculŭ Preșcovénu și banulŭ Filipescu se bucură sub M. Suțu de mare considerațiune. — Carte legată la caimacamulŭ Craioveĭ pentru mergerea dumnéluĭ vorniculuĭ Preșcovénu acolo. — Carte la caimacamulŭ Craioveĭ și la boeriĭ Divaniți, cum și la ispravniciĭ din 5 județe, pentru vestire de bănia dumnéluĭ banuluĭ Filipescu 453
Anexa la pag. 43 (tomul II, 1792—1800). — Poruncă la ispravniciĭ Buzĕuluĭ pentru urmărirea funcționarilor sub Mavrogheni. — Anexa la pag. 64. — Acte relative la poprirea sudiților de a posede proprietăți imobile. — Poruncă la isprav. Prahoveĭ, pentru uniĭ ce ținŭ venituri de moșiĭ și altele, carĭ sunt strĕinĭ. 454
Carte legată la ispravniciĭ Muscelului, pentru nisce cârciumĭ, ce aŭ strĕiniĭ în pământulŭ țĕriĭ. — Răspunsŭ la isprav. Prahoveĭ, pentru sudiții ce ținŭ venituri de moșiĭ. — Anexa la pag. 81. — Anaforaoa către Divanŭ în afacerea luĭ Gheorghe Eschistambolu cu neguțitoriĭ din 2 companiĭ ot Craiova . . . 455
Carte legată la ispravniciĭ Argeșuluĭ după anaforaoa dumnéluĭ vel vist. pentru nisce fĕnŭ alŭ poleovniculuĭ Sandu Vărzarul. — Poruncă către isprav. Ilfov pentru nisce vite împĕrătescĭ fugite 457
Anexă totŭ la pag. 81. — Inscăunarea mitropolituluĭ Filaret II. — Cele scrise de P. S. Melchisedec în acéstă privință 458

Pagina

Anexa la pag. 94. — Reparaţia mônăstireĭ Cotrocenilor 459
Anaforaoa mitropolituluĭ, pentru părăginirĭ de viĭ.—Raportulŭ mitropolituluĭ Cosma, către Domnŭ, din pricina viilor părăginite. — Carte de viĭ părăsite 460
Anexe la pag. 117—124. — Suţu reguléză din noŭ darea preoţilor. — Şcóla dela sfîntu Gheorghe continuă învĕţătura limbeĭ românescĭ şi a celeĭ slavone. — Pitacŭ pentru a se orêndui lefĭ regulate la doĭ dascălĭ dela sf. Gheorghe. 461
Porunca Domnitoruluĭ de a se da léfa luĭ Constantin, dascălulŭ dela sf. Gheorghe pe timpulŭ stricăreĭ veniturilor şcóleĭ de către Mavrogheni şi acesta în urma anaforaleĭ boerilor, relativă la dascălulŭ susŭ citatŭ. — Scrisóre de scutire dascăluluĭ dela mônăstirea Motru. — Strĕmutarea bibliotecеĭ S-tuluĭ Sava, la sfîntulŭ Gheorghe-vechiŭ. — Anaforaua boerilor şi ordinulŭ Domnuluĭ, relativŭ la acésta 462
Anexe la pag. 137—200. — Adaosŭ la documente relative la justiţie. — Pitacŭ la părintele mitropolitŭ, ca să jure Tănase i Mihaiŭ, la pricina rusciuclăilor jăfuiţĭ de Panait Căpitanu. 463
Rĕspunsŭ la isprav. Vlăşceĭ, ca să rĕmâe a nu trimete pe Hristache Sames.—S'aŭ scrisŭ la Paraschiv cămăraşulŭ, ca să rĕspundă la însciinţarea ce aŭ făcutŭ Mărieĭ séle, dumnéluĭ Haseni aga. — Anexa la pag. 204. — Carte luĭ Hagi Nicolae, pentru a scuti o cârciumă i unŭ scaunŭ de carne. — Carte, prin care se slobóde unŭ locŭ Domnescŭ între douĕ uliţĭ, dumnéluĭ Ştefan Prîşcoveanul. 464
Carte, a se face lésă la moşia Tămburescĭ din sud Ialomiţa, a dumnéluĭ vel logofĕtŭ Manolache Brâncoveanu. — Anafora dela boerii aşeşĕmintarĭ aĭ Bucurescilor, pentru apĕrarea luĭ Dragomir Slăvescu, mazilŭ alŭ dajdieĭ. — Ordinulŭ Domnitoruluĭ. 465
Anexa la pag. 222. — Documente relative la vămĭ. — Carte de căminarŭ pentru vinŭ, de Bucurescĭ 466
Carte de slujba săreriturluĭ munţilor. — 17 cărţi de căminăritulŭ rachiuluĭ, la tóte judeţele 467
Pitacŭ la părinţiĭ archiereĭ şi la dumnélor veliţiĭ boerĭ, a lua socotéla epitropieĭ.— S'aŭ făcutŭ rĕspunsŭ la caĭmacamulŭ Craioveĭ pentru căminăritulŭ ce cereaŭ neguţitoriĭ companieĭ de acolo. — Anexa la pag. 286. — Documente la comerciŭ, bresle, fabricĭ, etc. — Carte legată la vătafulŭ dela Câmpina pentru cele ce sunt slobode şi cele ce sunt oprite, să fie oprite 468
Fabrică de sticle la Târgovişte a luĭ Savu şi Coman. — Carte de cuiungiŭ-başa.— Pitacŭ la dumnéluĭ vel spăt.şi vel agă, a nu îngădui pe vameşĭ să iée vamă dela carele de lemne maĭ multŭ decâtŭ ceea ce se cuprinde în acestŭ pitacŭ. — Anaforaoa epitropilor pentru îndreptarea postavuluĭ de lână . . . 469
Ordinulŭ Domnescŭ la maĭ susŭ citata anafora.—Nartulŭ la postavŭ: acte relative . 470
Dreptŭ de târgŭ. — Cartea dumnéluĭ clucerŭ Stirbeĭ a-şĭ lua paraoa de locŭ dela târgulŭ de afară ce se face pe moşia luĭ. Păcura.— Bâlciŭ la Agiescĭ. — Cea din urmă carte pentru bâlciurile ce sunt hotărîte a se face la Agiescĭ . 471
Nartulŭ ce s'aŭ pusŭ măcelarilor cum aŭ a vinde carnea de óie: Raportulŭ boerilor şi ordinulŭ Domnuluĭ relative la acestŭ nartŭ.— Aiarŭ pentru carnea de óie. 472
Poruncă către egumenulŭ Văcăreşténul pentru ţiganiĭ domnescĭ carĭ, sunt cu meşteşugŭ, a-'ĭ primi pe pămêntulŭ mônăstireĭ Văcărescĭ. — Târgulŭ Drăgaĭca.— Pricina părinteluĭ episcop Buzĕŭ, cu neguţitoriĭ ce se adună la târgulŭ Drăgaĭceĭ. — Raportulŭ episcopuluĭ şi ordinulŭ Domnuluĭ relative 473

Pagina

Addenda la tomulŭ III (1786—1792). Venirea nemţilor în urma plecării luĭ Mavrogheni. — Prinţulŭ de Coburg este înlocuitŭ cu Wallis. — Enţenberg ia presidenţia Divanuluĭ. — Traiulŭ greŭ alŭ Divanuluĭ cu Enţenberg 475

Opositiunea Divanuluĭ faţă de Enţenberg. — Scóterea din Divanŭ a episcopuluĭ Rômnic-Filaret şi din visteria luĭ Scarlat Greceanu de către Enţenberg. — Actulŭ prin care Divanulŭ amintesce luĭ Enţenberg nedrépta purtare faţă cu divaniţiĭ şi cu funcţionariĭ înalţi aĭ ţerii 476

Rechiămarea luĭ Filaret în Divanŭ. — Refuzulŭ Divanuluĭ de a rechiăma elŭ pe Filaret şi pre vistierulŭ Greceanu: să-'ĭ rechiăme cine i-a destituitŭ . . . 478

Divanulŭ impută luĭ Enţenberg că administrézā directŭ, fără interventiunea sa. — Raportulŭ ad-hoc 479

Conflictulŭ Divanuluĭ pentru numirĭ şi destituirĭ din isprăvnicate. — Raportulŭ Divanuluĭ către Coburg în acéstă privinţă 480

Divanulŭ consideră slujba ca mijlocŭ de chivernisélă, datoritŭ fie-căruĭ românŭ pe rêndŭ. — Anaforaoa pentru alegerea prin scrutinŭ secretŭ a unuĭ ispravnicŭ . 481

Enţenberg cere schimbarea tuturor ispravnicilor. — Divanulŭ refuză. Actulŭ relativŭ 482

Graful de Wallis succede luĭ Coburg 484

Raportulŭ Divanuluĭ către fon Wallis, relativŭ la Comisionulŭ înfiinţatŭ pentru cercetarea abuzurilor. — Divanulŭ nu e mulţămitŭ de procedimentele acesteĭ Comisiunĭ 485

Raportŭ către Enţenberg, din 10 Martie 1791, relativŭ la darea impusă de 440,000 leĭ. — Ţéra n-o póte plăti. — Ţĕranulŭ se hrănesce cu cóje de copacŭ . . 486

Alte acte de natură administrativă. — Porţióne de fênŭ şi orzŭ la maĭ marĭ Austriacĭ. — Rînduirea cancelistuluĭ curţiĭ de Viena în Comisia socotelelor. — Raportulŭ Divanuluĭ dspre modulŭ cum se ia socotelele cutieĭ 487

Documente relative la rechisiţiunĭ. — Austriacii cerŭ 440,000 leĭ. 488

Tótă obştea Divanuluĭ ţĕriĭ refuză plata biruluĭ impusŭ de 440,000 leĭ. — Raportulŭ ad-hoc 489

Nouĕ ordine ale luĭ Enţenberg pentru aceĭ 440,000 leĭ. Divanulŭ rĕspunde negativŭ, punêndŭ în faţa pasagelor din ordinulŭ luĭ Enţenberg, întêmpinările séle . 490

Chiar şi boerii ceĭ maĭ prietenĭ Austrieĭ refuză darea. — Rechisiţiunĭ de morĭ, vite, etc. 492

Reclamaţiunea pentru 543 vite dela 6 judeţe, rechizitionate pentru corpulŭ luĭ Maiersam. — Scutelnicii boerescĭ şi rechizitiile. — Divanulŭ cere scutirea de quartirŭ a uneĭ case boerescĭ, unde sunt fete marĭ orfane. — Cislă pe negutitorĭ pentru repararea caselor Divanuluĭ 493

Cherestea rechizitionată. — Scutirĭ de sate de podinarĭ. — Compturile visterieĭ pentru zacherea. — Raportŭ către Ober-leitnant von Elischer pentru zacherele. — Impuţinarea oilor şi vitelor marĭ din causa rechizitiunilor 494

Divanulŭ refuză noĭ rechizitiunĭ de grĕŭ şi orzŭ, căcĭ ţéra e sleită 495

Anafora la Enţenberŭ contra marilor rechizitiunĭ. — Raportŭ la Coburg pentru salahorĭ, meşterĭ şi cherestea, ce se cere pentru 5 podurĭ în drumulŭ Cozieĭ, pe unde are să vină artilerie de la Sibiŭ 496

Divanulŭ refuză noĭ rechizitiunĭ de care. — Divanulŭ rĕspunde luĭ Enţenberg, că n'aŭ datŭ elŭ luĭ Hagi Moscu venitulŭ ocnelor şi nicĭ se amestecă la acésta. 497

Ţĕranĭ emigrézā din causa rechizitiunilor. — Unŭ satŭ întregŭ fuge peste Milcov. — Comisionulŭ de anchetă agită satele în contra boerimeĭ. — Divanulŭ protestă contra procedăriĭ comisionuluĭ de a ridica satele şi a le aduce la Bucurescĭ. — Doue acte relative 498

BIBLIOTECA CENTRALĂ UNIVERSITARĂ

Pagina

Anaforaoa Divanuluĭ către Enţenberg, din 7 Februarie 1791, rĕspunḑêndŭ la 3 note ale aceluia 500
Boerĭ Divaniţĭ caută să impedice lucrările comisionuluĭ. — Anaforaoa Divanuluĭ, din 23 Februarie 1791, relativă la procedările comisionuluĭ 501
Austriacĭ intervinŭ în privinţa claceĭ ţĕranilor. — Intêmpinarea Divanuluĭ, din 24 Ianuarie 1791 502
Cătana Lazăr Popazu reclamă dela Enţenberg restituirea móştelor ce aŭ căpĕtatŭ în bătălia dela Căiata şi care i le-aŭ luatŭ majorul Schertz 503
Comisionulŭ devine stabilŭ. — Purtarea necuviinciosă a comisionuluĭ şi a luĭ Enţenberg. — Comisiune specială pe lângă visterie. — Doĭ boerinaşĭ rênduiţĭ la lagărulŭ dela Udă şi la magazia dela Slatina 504
Sporirea lefilor slujbaşilor dela ocne şi carvasara. — Divanulŭ intervine la Coburg, ca să scrie la Sibiiŭ în afacere de procesŭ pentru banĭ. — Divanulŭ intervine pentru liberarea din Belgrad a doĭ scimenĭ şi unŭ lipcanŭ, robiţĭ de Austriacĭ în bătălia dela Focşanĭ. — Divanulŭ mijlocesce la Coburg într'unŭ procesŭ pendentŭ la judecătoria de Râşnov şi Braşov 505
Divanulŭ cere trimiterea în judecată a nisce volintirĭ, carĭ aŭ desbrăcatŭ mobilele dela casele din Beilic. 505
Raportulŭ Divanuluĭ, pentru bróscele ţestóse, cerute de episcopulŭ graf. Batiam.— Divanulŭ dă voie neguţitoruluĭ Anastase, să facă rachiŭ din meiŭ stricatŭ. — Durare de şeicĭ la Căscióre. — Doctorulŭ Constantin trimesŭ la Rômnic şi doctorulŭ Sătrarul Ioan, dela Colţea, trimesŭ la Muscel, să cerceteze bóla care acolo s'a ivitŭ. — Bibliotecă vêndută prin licitaţie 506
Cererea Divanuluĭ către Coburg, ca să ordone oberleitenantuluĭ Nicolae Cantacuzino, să trimită la judecată 11 volintirĭ ce sunt subt elŭ. — Vinăriculŭ dela Buzĕŭ, cumpĕratŭ de Cârlova. — Stoian, căpitanŭ de volintirĭ în 1788, percepe oeritŭ şi văcăritŭ, fără nicĭ unŭ dreptŭ. — Divanulŭ cere judecata luĭ Stoian. — Raportulŭ Divanuluĭ relativŭ la lipsa de caĭ de poştă. 507
Informaţiunea Divanuluĭ din 20 Martie, 1790, despre datoriile ţiganilor ursarĭ şi lăeţĭ. — Divanulŭ cere luĭ Coburg redeschiderea cafenelelor, promiţêndŭ proprietarilor, că nu vor suferi a se face în cafenele nicĭ unŭ felŭ de *muşaverele*. — Divanulŭ raportéză luĭ Enţenberg, protestândŭ contra importăreĭ de vinurĭ strĕine, în favórea oştireĭ.— Boerĭ propunŭ nartŭ pentru vêndarea vinuluĭ prin cârciume. — Enţenberg nu aprobă nartulŭ propusŭ de boerĭ, pentru vinurĭ 508
Anaforaoa Divanuluĭ, din 31 Octombrie 1790, în privinţa lumînărarilor din Bucurescĭ şi a seuluĭ ce eĭ reclamă dela zalhanagiĭ 509
Divanulŭ intervine în favórea mônăstirilor Vlah-sarai şi Megaspilion 510
Divanulŭ cere oprirea exportuluĭ seuluĭ şi a zacherelelor, în 5 Noembrie 1790 . . 510
Anaforaoa Divanuluĭ în favórea fostuluĭ vistierŭ Manolache Grădişténul, cumpĕrătorulŭ vămiĭ Ploescilor. — Divanulŭ cere voie pentru nisce locuitorĭ din Bran, carĭ aŭ făcutŭ arături în ţĕră cu 10 pluguri, să-'şĭ exporte productele recoltate. — Divanulŭ acordă despăgubire pentru Bălcilă şi Iarca Duicul din Bran, cărora le-aŭ peritŭ 24 vite transportândŭ tunurile austriace, să-'şĭ exporte 7 boĭ în Ardél. — Enţenberg dispune libertatea de exportŭ de vite, dar Divanulŭ protestă 511
Poruncă către ispravnicĭĭ din Ialomiţa pentru 1000 oca seŭ, de luatŭ cu cislă dela nisce neguţitorĭ de vite. — Divanulŭ protestă contra refuzuluĭ, ca Gaudis să

Pagina

fie judecatŭ în țéră și cere *sadesfacțióne* la dreptatea locuitorilor asupriți de către Gaudis 512
Rĕspunsulŭ Divanuluĭ din 9 Februarie, 1791, relativŭ la 3 taleri ce s'ar fi luândŭ de ispravnicĭ de la vita exportată. — Divanulŭ cere ca măcelarii din Bucurescĭ să fie liberĭ de a cumpĕra vite. — Anaforaua Divanuluĭ în privința reclamațiunilor mareluĭ post. Dumitrache Varlaam, care cere despăgubire de unele rechisițiunĭ 513
Raportulŭ Divanuluĭ din 4 Martie, 1791, vestindŭ că aŭ opritŭ exportulŭ vitelor marĭ. 514
Acte cu referință la poște. — Satulŭ Comarnicul, care face serviciulŭ de poștă la Predeal, cere să nu se desființeze poșta austriacă din Timeș, ca să nu fie comărniceniĭ obligați de a merge până în Brașov.— Divanulŭ intervine în favórea cereriĭ. — Epistatulŭ poștelor raportézŭ pentru ridicarea posteĭ din valea Timeșuluĭ. — Divanulŭ cere mănținerea eĭ, la 9 Martie, 1790.— Raportulŭ Divanuluĭ către Enținberg, relativŭ la organisarea poștelor, din 29 Septembrie 1760 515
Anexă la pag. 344—345 (tom III) 516
Fixarea prețuluĭ galbenuluĭ. — Urmărirea pentru datoriĭ a vorniculuĭ Gheorghe Ghica și a luĭ Condeli, secretarulŭ luĭ Mavrogheni. — Rĕspunsulŭ Divanuluĭ în chestiune.—Ceĭ maĭ vechĭ negustorĭ lipscanĭ din Bucurescĭ.— Divanulŭ către Entenberg relativ la grija de magaziĭ cu proviziunĭ, din 6 Martie 1791 517
Ultimulŭ documentŭ din cod. XVIII. 517
Reducerea lefilor unuĭ numĕrŭ de boerĭ, după porunca baronuluĭ Entenberg și protestulŭ Divanuluĭ. 518
Afacerea uneĭ polițĭ dată de visterie, pe timpulŭ luĭ Mavrogheni, către doĭ negustitorĭ sudițĭ, Marcovicĭ și Teodosie. — Anaforaua Divanuluĭ în acéstă privință, dela 19 August, 1790 519
Coburg rênduesce o comisiune specială, să cerceteze acéstă afacere. — Divanulŭ refuză executarea sentinței comisiuneĭ, în 8 Septembrie, 1790 520
Nouă intervențiune din partea luĭ Entenberg. — Divanulŭ refuză în 6 Ianuarie, 1791, plata polițeĭ, aducêndŭ rĕspunsurile séle în paralelŭ cu pasage din ordinea luĭ Entenberg. 521
Anafora către Entenberg, din 12 Martie, 1791, respingêndŭ din noŭ ordinea de a plăti polița. — Edilitatea publică. — Instrumentele pentru incendiĭ plătite de negustitorĭ 525
Spitale. — Anaforaoa Divanuluĭ către Coburg, pentru organizarea celor douĕ spitale dela Pantelimon și Mărcuța. — Facerea cuptórelor și reparațiunea quartirurilor și spitalurilor. — Raportulŭ Divanuluĭ, din 1 Martie, 1790 . . 526
Divanulŭ cere luĭ Coburg respectarea privilegiurilor, spitaluluĭ Colțea. — Drumurĭ și podurĭ reparate prin boerĭ Dumitrache Varlaam și Grigore Hrisoscoleu, pe căile Câmpina și Câmpulung. — Podurile dela Broscenĭ și Căzănescĭ.— Podulŭ dela Vălenĭ pe Ialomița. — Nizamulŭ séŭ regulamentulŭ pentru focŭ, în 9 articole 527
Supunerea acestuĭ nizamŭ, la întărirea luĭ Entenberg. 529
Ilustrațiunĭ. 530
Indicele tomuluĭ II . . . . . 531—559
Erata principală 560

Principalĭ erorĭ de îndreptatŭ

La pagina 12, rîndulŭ 2, în locŭ de «Iacob», să se citéscă «Gavriil».
» » 36, a se interverti notele, punêndu-se ultima ca a 2-a.
» » 56, rîndulŭ alŭ 6-lea, a se pune (*) după vorba *„havaeturile“* și asemenea la începutulŭ noteĭ, înainte de vorba *„Plaiurile“*...
» » 81, rîndulŭ 9, în locŭ de «Religiunea luĭ Suțu», să se citéscă «Religiunea sub Suțu».
» » 82, penultimŭ rîndŭ, în locŭ de 202, să se citéscă 426.
» » 103, rîndulŭ 7. După acestŭ rîndŭ începe nota (1) din codicele XIX, dela filele 466—467. S'a uitatŭ a se deosebi din textŭ acéstă notă cu (1), care din eróre s'a pusŭ tocmaĭ în josulŭ pagineĭ.
» » 113, rîndulŭ 14, a se pune unŭ * și la finea pagineĭ altulŭ, cu vorbele (*): *vedĭ anexa*.
» » 117, rîndulŭ 24 din notă, în locŭ de «Proni Ciubucciŭ«, să se citéscă «proin Ciubucciŭ».
» » 138, la 1-a notă, în locŭ de 383, să se citéscă 380.
» » 148, rîndulŭ 30 din notă, în locŭ de 1791, să se citéscă 1792.
» » 313, rîndulŭ 17 din notă, în locŭ de «Partea» să se citéscă «Marfa».

NB. Suntemŭ departe de a fi relevatŭ tóte erorile, ci amŭ însemnatŭ numaĭ cele ce ne-aŭ venitŭ sub ochĭ, din întêmplare. Lectorele va scuza cele ce le va putea însu-șĭ îndrepta, promițêndŭ că la alŭ 8-lea volumŭ vomŭ da o erată generală. Să maĭ observe lectorele, că numele propriĭ, maĭ alesŭ germane, sunt scrise în diferite moduri: «Enteberg», «Ențenberg», «Erțenberg», etc. Amŭ conservatŭ scrierea numeluĭ după documentulŭ ce amŭ copiatŭ.

VERIFICAT
1987

FINEA TOMULUĬ II (IV)

TIPOGRAFIA «GUTENBERG» JOSEPH GÖBL, STRADA DOAMNEĬ, 23–25

BIBLIOTECA
Centrală

Fac-simile după Cod. XVIII fila 391

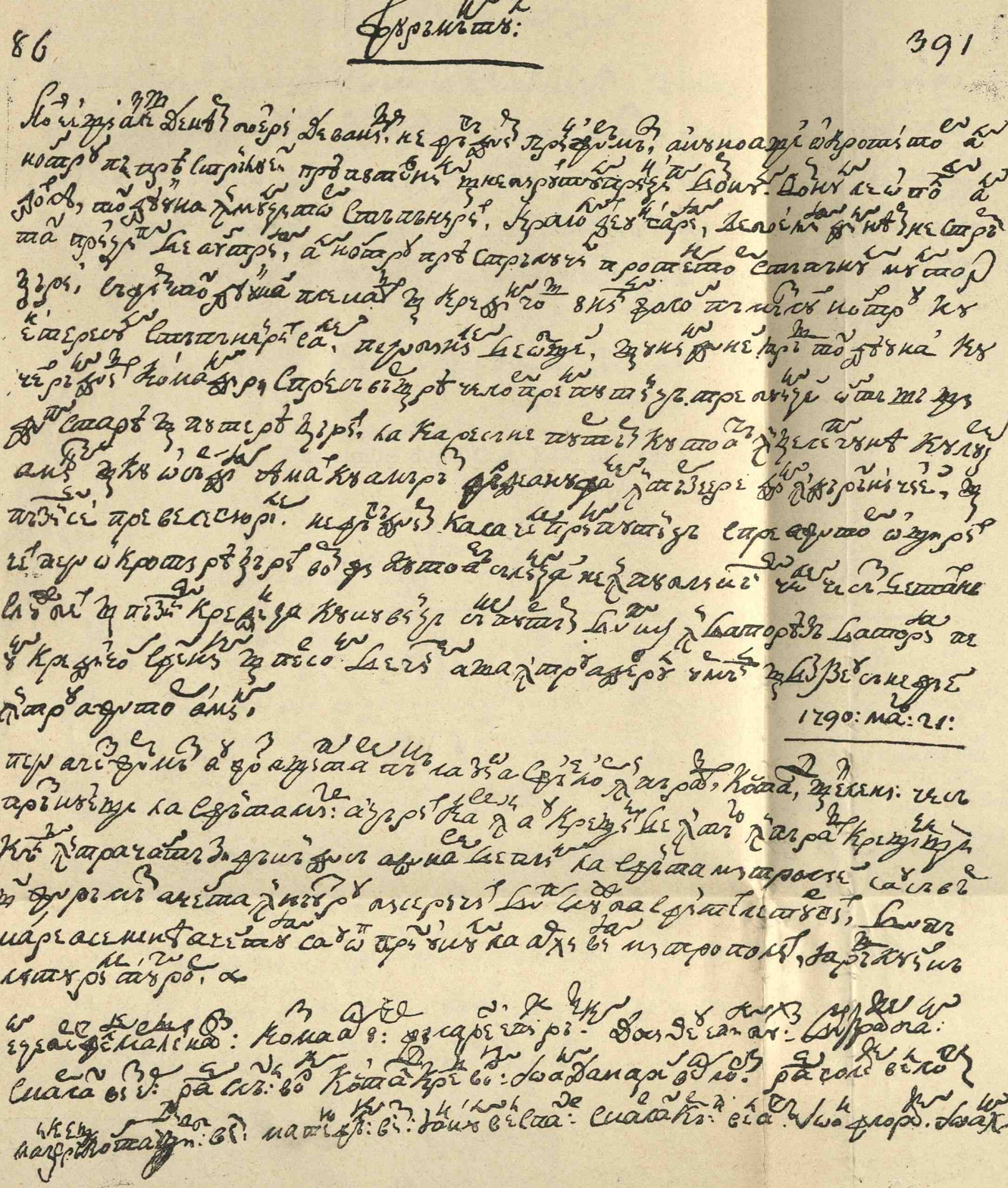

Fac-simile după Cod. XVIII fila 391.

Fac-simile după Cod. XIX fila 170

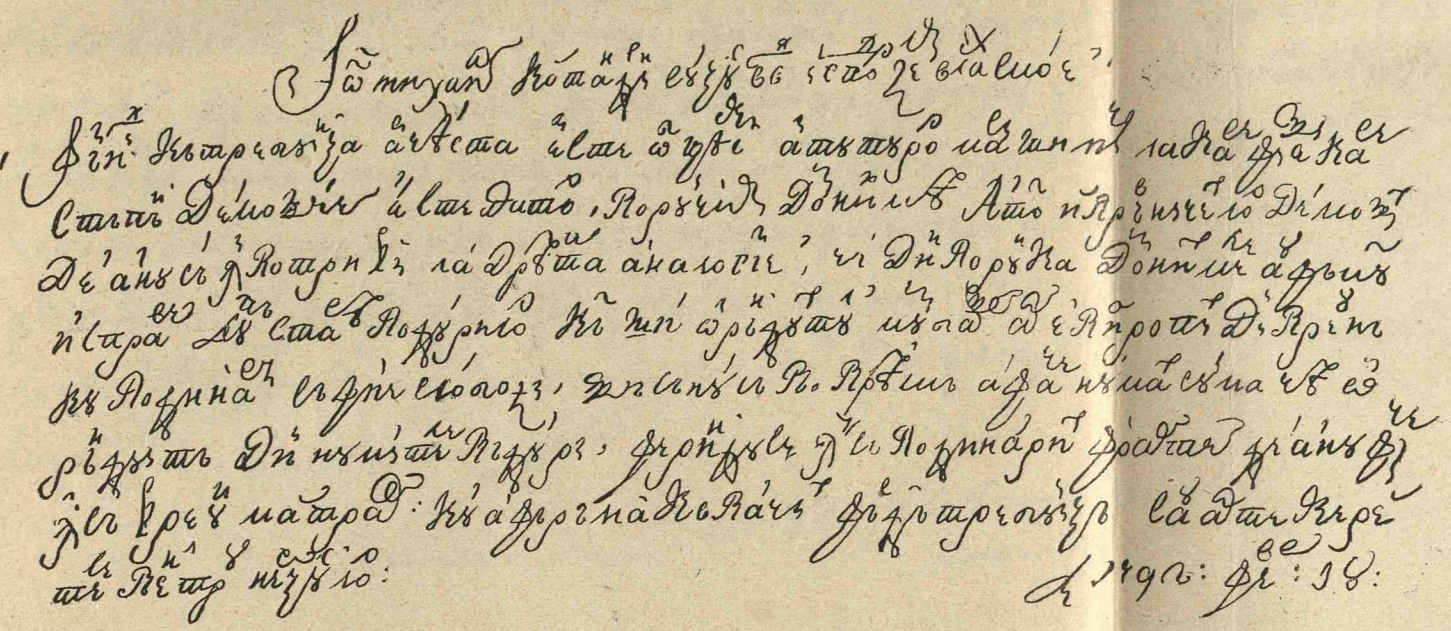

Fac-simile după Cod. XXII

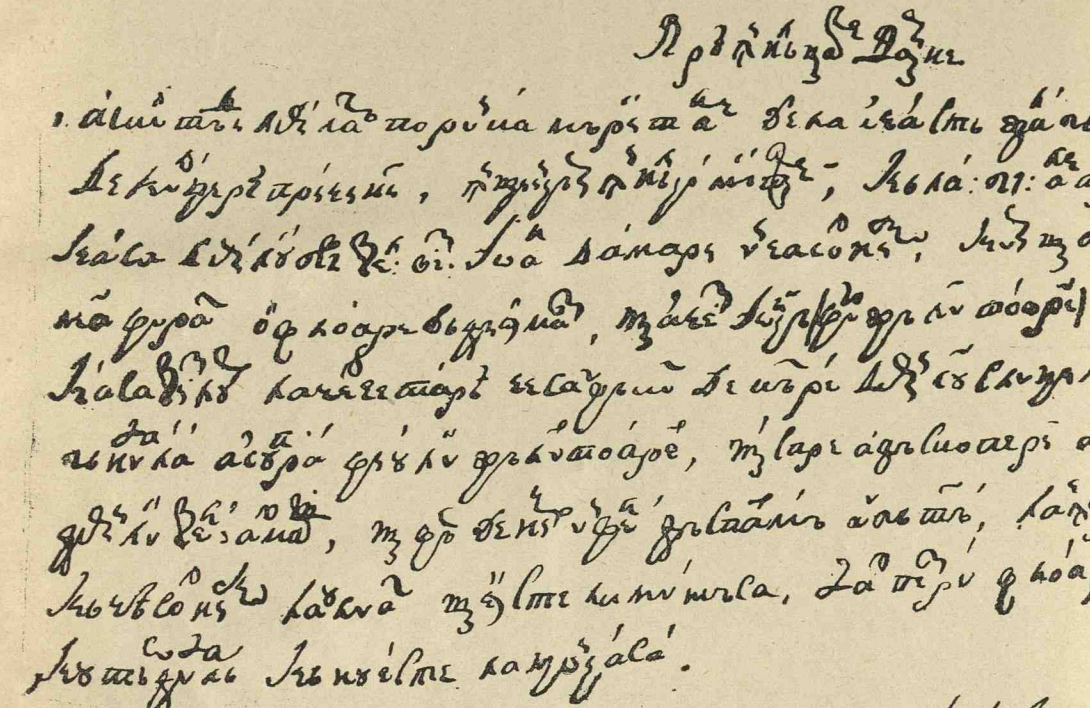

Facsimile dupa - Cod 22 / Arhiva Statului Bucureşti

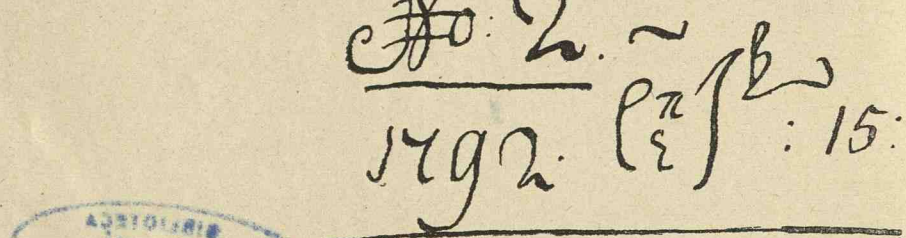

No: 2.

1792. [illegible] : 15:

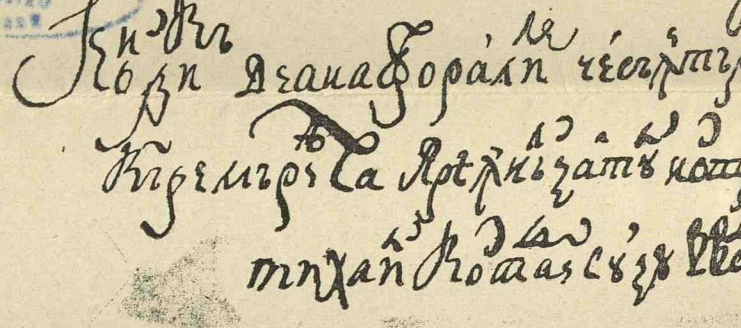

Titulatura cod. de la Arh. Statului (Bucureşti) / cod N. 22

TIPOGRAFIA „GUTENBERG", JOSEPH GÖBL, STR. DÓMNEĬ, 23-25.